

GOVERNMENT OF INDIA

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA

CENTRAL
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 9000

CALL No. Sa8Km/G.N.B

D.G.A. 79

(D 3204.2°)

Parts 13 to 18

- 13) Anusāsana
- 14) Asvamedha
- 15) Asramavāsika
- 16) Mausala
- 17) Mahāprasthāna
- 18) Svargārohana

149
22.7.57

॥ अथ श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वप्रारंभः ॥

Sa8Km
G.N.B.

9000

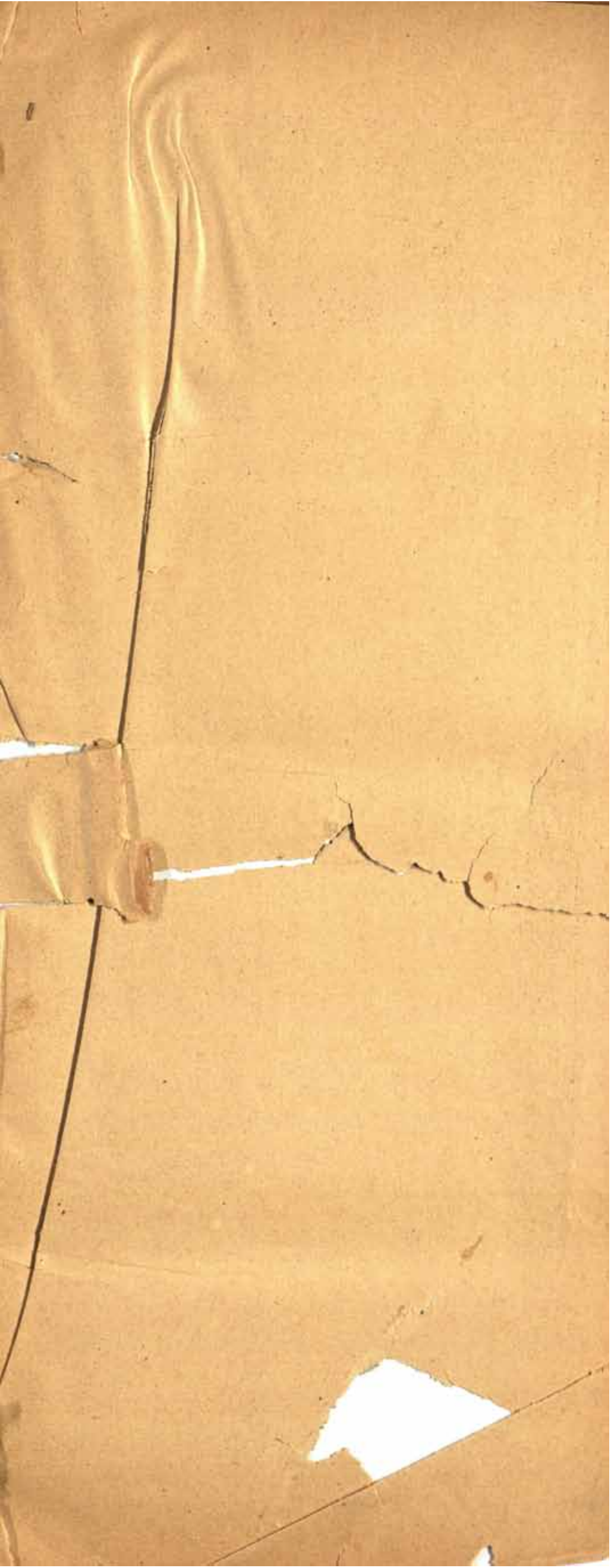

P.N.
4720

XER

CENTRAL LIBRARY
Acc. No. ~~8447~~ 9044
Date. 23-7-57
Call No. 528K
G.N.B.

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ यज्ज्योतिस्तमसापरं महद्दहो निर्माय रूपानि प्रविमल्य च व्यवहरत्येतैर्गुहायां गतं ॥ आनंदेकरसंतवद्वयमघोतन्मायया देवकीकुंतीसत्यवती
पुजन्मधुतवत्कृष्णत्रयं पातुनः ॥ १ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्थान्धीरशंगमधरनीलकंठान् ॥ चिंतामणितांबुलिवचनत्वाव्याकुलमंहेभारतदानधर्मान् ॥ २ ॥ धर्मत्रिभुवद्रविणमष्टसु काममोक्षां व
कप्रपवणिनिरूपितवान्मुनीन्द्रः ॥ तत्साधनानि सुवचुनिसहस्रमाणा न्यत्रानुशासनिकपर्वणि वर्णितानि ॥ ३ ॥ तत्र पूर्वस्मिन्पर्वणि शोकतरणोपायः सम्यग्निर्णीतस्तथाऽपि दृष्टुः संनिदिध्यासनमंतरे
ण न निवर्तत इति तत्प्रधानं प्रकरणं पारममाणः पूर्वतावत्कृतकृतसंतापनिमित्तं कर्तृत्वाभिमानं त्याजयितुं प्रथममध्यायमारभते तत्रापि युक्तिशतेनापि कर्तृत्वाभिमानस्य दुस्त्यजत्वं युधिष्ठिरप्रश्रमुत्तेजोना
तारयति युधिष्ठिर उवाच शमो बहुविधाकार इत्यादिना । शमः शोकतरणोपायः बहुविधः कालादृष्टेः शराणां धीनोऽधेलोको न किंचित्कर्तुमीष्ट इत्यादिविवेकप्रकारः बहुधाकारः सर्वसंकल्पसंन्यासादिस्वक

श्रीगोपालकृष्णायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शमो बहुवि
धाकारः सूक्ष्म उक्तः पितामह ॥ न च मे हृदये शांतिरस्ति श्रुत्वेदमीदृशम् १ अस्मिन्नर्थे बहुविधा शांतिरुक्ता पितामह ॥ स्वकृते कानुशांतिः स्याच्छमाद्बहुविधा
दपि २ शराचितशरीरं हितीव्रवणमुदीक्ष्य च ॥ शर्मनोपलभे वीरदुष्कृतान्येव चिंतयन् ३ रुधिरणावसितां गंगं प्रस्रवंतं यथाऽचलम् ॥ त्वां हृद्वापुरुषव्याघ्रसीदेवर्षा
स्विवां बुजम् ४ अतः कष्टतरं किं नु मत्कृते यत्पितामहः ॥ इमामवस्थां गमितः प्रत्यमित्रैरेणाजिरे ५ तथा चान्ये नृपतयः सहपुत्राः सवांधवाः ॥ मत्कृते निधनं प्राप्ताः
किं नु कष्टतरं ततः ६ वयं हि वार्तराश्याश्च कालमन्युवशंगताः ॥ कृत्वेदं निदिदितं कर्म प्राप्स्यामः कां गतिं नृप ७ इदं तु धार्तराष्ट्रस्य श्रेयो मन्ये जनाधिप ॥ इमामवस्थां
संप्राप्तं यदसौ त्वानपश्यति ८ सोऽहंतवहंतकरः सुहृद्वधकरस्तथा ॥ न शांतिमधिगच्छामि पश्यंस्त्वां दुःखितं क्षितौ ९ दुर्योधनो हि समरे सहसैन्यः सहानुजः ॥ नि
हतः क्षत्रधर्मेऽस्मिन् दुरात्मा कुलपांसनः १० न स पश्यति दुष्टात्मा त्वामद्य पतितं क्षितौ ॥ अतः श्रेयो मृतं मन्ये न ह जीवितमात्मनः ११ अहं हि समरे वीरगमितः
शत्रुभिः क्षयम् ॥ अभविष्य यदि पुरा सहभ्रातृभिरच्युत १२ न त्वामेवं सुदुःखार्तमद्राक्षंसाय कार्दितम् ॥ नूनं हि पापकर्माणो धात्रा सृष्टाः स्महे नृप १३ अन्यास्मिन्नापि
लोके वै यथा मुच्ये म किल्बिषात् ॥ तथा प्रशाधिमां राजन्मम चेदिच्छसिप्रियम् १४

पः सूक्ष्मो निर्बिकल्पक उक्तः । तथाऽपि तत्साक्षात्काराभावात्कृतं गोप्रवधारयं पापं मातृपत्येव तस्मात्कर्तृत्वादिदोषमपनेतुं निदिध्यासनाधिकारसिद्धयर्थं चेतःशुद्धिकरणधर्मान्निब्रूहि यैर्विना पूर्वोक्तैर्बहु
हृदयेनावतिष्ठत इत्यादिप्रायः १ अस्मिन्निति । यदि अर्चितं तमेव जायते तत्कालादिकृतमिति यत्त्वानधीमतां शोकाय मवति । यत्तु बुद्धिपूर्वपापं कृतं तत्तत्कथं माहशान् आस्तिकान्शाब्दिकविवेकमा
त्रेण तपेत् । अपरोक्षस्य कर्तृत्वादिप्रत्ययस्य परोक्षेणाकर्तृत्वादिज्ञानेन निवर्तयितुमशक्यत्वादिति भावः २ एतदेव शोककारणं विवृणोति शरेति त्वामिति शेषः ३ सीदेसीदामि ४ मत्कृते
मित्रमित्रं प्रत्यमित्रैः अभिप्राणां प्रति कूलैरस्मदीयैरर्जुनशिखंडिप्रभृतिभिः ५ वयं हीति । हिंसायां काल ईश्वरः मण्युः क्रोधः कां गतिं मूर्ध्वलोके प्राप्स्यामो न कामपीत्यर्थः ७ अथ शोचस्तानाम
स्माकं त्वयमपिलोको नष्टो नृपरेषामित्याह इदं त्वित्यादिना ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

यदुक्तं स्वकृते कानुशातिरिति तत्राह परेति परतंत्रं कालाष्ट्रेऽश्वराधीनमात्मानं त्वं कथं कर्मणां हेतुं पुण्यपापयोः कारणमनुपश्यसि । न कथंचिदात्मनः कर्तृत्वं संभवतीति भावः । कुतस्तर्ह्यहं करोमीत्यनुभवइत्याशंक्याह सूक्ष्मं हीति आत्मनः कर्तृत्ववदकर्तृत्वं मानसप्रत्यक्षं किं त्वर्तुद्रियं । मनस्तु चक्षुरादिव दृष्टं सदन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यत इति भावः १५ कर्मप्रयोजकं देहं त्रिधा दिसंघातः प्रयोज्यस्तयोश्च बीजां कुरवदन्योन्यं जनयन् कर्तुः । परिशेषानु आत्मनोऽकर्तृत्वं सिद्धवतीत्यस्मिन्नर्थे आख्यायिका माह अत्रापीति १६ । १७ । १८ । १९ हेतुमेवाह अत्राविति २० गुणपापमारेण नरके भज्जनयोग्यं प्राप्त्यं लोकं २१ भवंते दुःखार्णवंतरंति मज्जंति च तत्रैव २२ हत्वेति करणत्वं चकार्यः भुक्तेव हितुः प्रोक्तुपीत्वेति वत्पुनं हत्वा एतस्य हननेनायमेव पुत्रो नामृतः स्यात्किंतु मृतः समृत एव । अस्मिन् जीविते तव कोयमत्ययो नाशः स्यान्न कोऽपीत्यर्थः उत्सर्गे प्राणोत्सर्गे मृत्योर्लोकं नरकं २३ सर्वाति युक्ताः सर्वेषां पीडया पीडिताः स्वस्थस्येव न तु दुःखितस्य २४

॥ भीष्म उवाच ॥ परतंत्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि ॥ कर्मणां हि महाभाग सूक्ष्महेतुदतीन्द्रियम् १५ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मृत्युगौ तम्योः काललुब्धकपन्नगैः १६ गौतमीनामकौ ते यस्थिराशमसंयुता ॥ सर्पेण दष्टं स्वं पुत्रमपश्यद्व्रतचेतनम् १७ अथ तं स्नायुपाशेन बद्धा सर्पममर्षितः ॥ लुब्धकोऽर्जुन कोनाम गौतम्याः समुपानयत् १८ सचाब्रवीदयं ते स पुत्रहापन्नगाधमः ॥ ब्रूहि क्षिप्रं महाभागे वध्यत किं न हेतुना १९ अग्नौ प्रक्षिप्यतामेषच्छिद्यतां खंडशोऽपि वा ॥ न ह्ययं बालहापापश्चिरं जीवितुमर्हति २० ॥ गौतम्युवाच ॥ विसृजैनममुद्विस्त्वमवध्योऽर्जुन कत्वया ॥ को ह्यात्मानं गुरुं कुर्यात्प्राप्तव्यमविचितयम् २१ भवंते धर्मलघवो लोकेऽभिसि यथा मृदाः ॥ मज्जंति पापगुरवः शस्त्रं स्वन्नमिवोदके २२ हत्वा चैनं नामृतः स्यादयं मे जीवित्यस्मिन्कोऽप्ययः स्यादयं ते ॥ अस्योत्सर्गे प्राणयुक्तस्य जंतोर्भृत्योर्लोकं कोनु गच्छेद नंतम् २३ ॥ लुब्धक उवाच ॥ जानाम्यहं देवि गुणा गुणज्ञे सर्वाति युक्ता गुरवो भवंति ॥ स्वस्थस्यैते तूपदे शामवतितस्मात्क्षुद्रं सर्पमेनं हनिष्ये २४ शमार्थिनः कालगतिं वदंति सद्यः शुचं त्वर्थं विदस्त्यजंति ॥ श्रेयः क्षयं शोचति नित्यमोहात्तस्माच्छुचं मुंच हते भुजंगे २५ ॥ गौतम्युवाच ॥ आर्तिर्नैवं विद्यतेऽस्मद्विधानां धर्मात्मानः सर्वदा सज्जना हि ॥ नित्यायस्तो बालकोऽप्यस्य तस्मादीशेनाहं पन्नगस्य प्रमाथे २६ न ब्राह्मणानां कोपोऽस्ति कुतः कोपाच्च यातनाम् ॥ मार्दवात्क्षम्यतां साधो मुच्यतामेष पन्नगः २७ ॥ लुब्धक उवाच ॥ हत्वा लाभः श्रेय एवाव्ययः स्यात्क्षम्यो लाभः स्याद्विलिभ्यः प्रशस्तः ॥ कालालाभो यस्तु सत्यो भवेत् श्रेयो लाभः कुत्सितेऽस्मिन्न ते स्यात् २८

शमेति शमयुक्ताः कालेनैवार्थनाशित इति मत्वा शोकं त्यजंति । अर्थविदः प्रतीकारज्ञाः शत्रुं हत्वेव सख्यः शोकं त्यजंतीत्यर्थः । अन्यस्तु श्रेयः क्षयं सुखनाशं नित्यं मोहाच्छोचति २९ आर्तिः पुत्रशोकजा पीडा नित्यायस्तो नित्यमृतः न ईशेन समर्थाऽस्मि २६ यातनां पीडा परस्य ते कुतः कुर्युर्न कुतश्चिदित्यर्थः मार्दवात् मार्दवमवलंब्य २७ श्रेयः परलोकहितं तदेवाऽव्ययो लाभः सच शत्रुं हत्वेवलभ्य इत्यध्याहृत्य योज्यं । यथा यजमानः पशुं निघ्नन् पशुमात्मानं च स्वर्गं नयत्पेव शूरः परं स्वं चेत्यर्थः ततश्च लाभो लाभार्हः पुमाश्च वलिभ्यः सर्वेभ्यः प्रशस्तः श्रेष्ठश्च स्यात् । शत्रुवधा लोकात्रयेऽपि मान्यो भवतीत्यर्थः । यस्त्वस्मिन् सर्पे कुत्सिते बद्धपकारिणि हंतव्ये कालालाभोऽस्य मरणादिष्ट सिद्धिः संप्रवृत्त्याः शास्त्रात् श्रेयो लाभः सच ते तु वै न हंतुमनिच्छन्त्यान स्यात्तस्माद्वंतव्य एवायमित्यर्थः २८

यद्वानिष्टं कामाप्तिरिष्टलाभः न मुक्ता हर्षवध्वा नोऽस्माकमशत्रौ भुजंगे कस्मादहं नक्षमे अपितु क्षमे एव भोजिगार्थं श्रेयः कुर्यामेवेत्यर्थः २९ त्यजंति नाशयंति ३० मे पुत्रको जीवितं न संप्राप्स्यते गुणपुण्यं जीवन् जीवन्तम् २१ श्रुतीयज्ञं हत्वेति संबंधः २२ । २३ संस्तु भवैर्यमालंब्य २४ अत्रुचुदत्तं प्रेरितवान् २५ किलिबषं चेदस्ति तर्हि प्रयोजुर्देवनप्रयोज्यस्य मम शरस्येवेत्यर्थः ३६ यदीति प्रयो जकवत्प्रयोज्योऽपि वधकारणत्वाद्ध्यप्येवेत्यर्थः ३७ मृदिति यद्यपि दंढादिव स्वमन्यवशस्तथाऽपि चेतनत्वात् किलिबषीत्यवश्यं वध्योऽसीत्यर्थः ३८ । ३९ सर्व इति चेतनत्वेऽपि गजादिवत्परमे र्यत्वेनावशत्वाद् दंढादितुल्यत्वमेवमेत्यर्थः ४० अथवेति हेऽप्यायुवाद्योऽपि अयमर्थः । आयुधं ह्यपस्कांतवत्प्रहर्तां प्रयोजयति तेनायुधकर्ताऽपि प्रयोजकस्तस्य चार्थकारयिता महर्तुः कामः प्रयो ॥ गौतम्युवाच ॥ कानुप्राप्तिर्गृह्यशत्रुं न हत्यका कामाप्तिः प्राप्य शत्रुं न मुक्ता ॥ कस्मात्सौम्याऽहं नक्षमे नो भुजंगे मोक्षार्थं वा कस्य हेतोर्न कुर्या २९ ॥ लुब्धक उवाच ॥ अस्मादेकाद्रहवोरक्षितव्यानैको बहुभ्यो गौतमिरक्षितव्यः ॥ कृतागसंधर्मविदस्त्यजंति सरसि पपापमिमं जाह्नवम् ३० ॥ गौतम्युवाच ॥ नास्मिन्नहते पन्नगे पुत्रको मे संप्राप्स्यते लुब्धक जीवितं वै ॥ गुणचान्यनास्य वधे प्रपश्येतस्मात्सर्पलुब्धकमुंच जीवम् ३१ ॥ लुब्धक उवाच ॥ वृत्रं हत्वा देवराट् श्रेष्ठभागैव यज्ञं हत्वा भागमवापचैव ॥ श्रुती देवो देववृत्तं च रत्वं क्षिप्रं सर्पं जहि माभूते विशंका ३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ असकृत्प्रोच्यमानाऽपि गौतमी भुजंगं प्रति ॥ लुब्धकेन महा भागापापेनैवाकरोन्मतिम् ३३ ईषदुच्छ्रसमानस्तु कच्छ्रात्संस्तभ्य पन्नगः ॥ उत्सर्जं गिरं मंदां मानुषीं पाशपीडितः ३४ ॥ सर्प उवाच ॥ को न्वर्जुन कदोषोऽत्र विद्यते मम बालिश ॥ अस्वतंत्रं हि मां मृत्युर्विवश्यं दधु चूदत् ३५ तस्यायं वचनादष्टेन कोपेन न काम्यया ॥ तस्य तत्किलिबषं लुब्धविद्यते यदि किलिबषम् ३६ ॥ लुब्धक उवाच ॥ यद्यन्यवशगेने दंढतं ते पन्नगा शुभम् ॥ कारणं वै त्वमध्यत्र तस्मात्त्वमपि किलिबषी ३७ मृत्पात्रस्य क्रियायां हि दंढचक्रादयो यथा ॥ कारणत्वे प्रकल्प्यं ते तथा त्वमपि पन्नगः ३८ किलिबषी चापि मेव ध्यः किलिबषी चापि पन्नगः ॥ आत्मानं कारणं ह्यत्र त्वमाख्यासि भुजंगम् ३९ सर्प उवाच ॥ सर्व ए ते ह्यस्ववशादंढचक्रादयो यथा ॥ तथाऽहमपि तस्मान्मे नैष दोषो मत्तस्तव ४० अथ वाम तमे तत्तेऽप्यन्योऽप्यप्रयोजकाः ॥ कार्यकारणसंदेहो भवत्यन्योन्यचो दनात् ४१ एवं सति न दोषो मे नास्मि वध्यो न किलिबषी ॥ किलिबषं समवाये स्यान्मन्यसे यदि किलिबषम् ४२ ॥ लुब्धक उवाच ॥ कारणं यदि न स्याद्वैनकर्ता स्यात्स्वमप्युत ॥ विनाशकारणं च तस्माद्ध्योऽसि मे मतः ४३ असत्यपि कृते कार्ये नेह पन्नगलिप्यते ॥ तस्मान्नानैव हेतुः स्याद्ध्यः किं बहु मन्यसे ४४ ॥ सर्प उवाच ॥ कार्याभावे क्रियान स्यात्सत्यसत्यपि कारणे ॥ तस्मात्समेऽस्मिन् हेतौ मिवाच्यो हेतुर्विशेषतः ४५

जक इत्यन्योऽन्यप्रयोज्यत्वात्तस्य चिदंतृत्वमित्यर्थः ४१ फलितमाह एवमिति । चेतनत्वाद्ध्यत्वं मम चेन्मन्यसे तर्ह्येकास्मिन् वधकार्ये साक्षात्परं परया बहूनां प्रयोजकत्वमस्तीति सर्वेषु यथा विभागं किलिबषं न मन्येवेत्यर्थः समवाये समुदाये ४२ कर्ता प्रस्तुतक्रियायां त्वमेव वध्योऽसीत्यर्थः ४३ असतीति यतः कृतेऽप्यसति दुष्टे कार्ये दोषे हेतुः कर्तानलिप्यते तत्र मते । तस्माच्चोरादिरत्रैव राज्ञां वध्यः प्रायश्चित्तीचन स्यात् । तथा च शास्त्रानर्थक्यं प्रेत्य स्वादंति तेषां नित्यादेरप्रामाण्यं च स्यादिति भावः ४४ कार्येति कारणकर्तरि सति कुतरोच्यमनादिकार्येण छिदिक्रिया जायते असत्यपि कर्तरि तदुक्तं तन्निवर्णकार्येण तज्जेनाभिनावन दाहक्रिया जायते । तस्माच्छाखाया इव ममापि कर्तृत्वमप्रयोजकत्वाद्दोषहेतुः विशेषाभावादित्यर्थः ४५

यदीति कारणत्वेनप्रयोज्यकर्तृत्वेनतत्त्वमतोऽहंतर्हिशास्त्रावापुरिवममापिप्रयोगेभवर्तनेऽन्योऽस्तिकर्तासंप्रजंतुनाशनेकिल्विषीभवेत् । वस्तुतस्तुवायोरिवतस्यापिनकिल्विषित्वमितिभावः ४६
वच्यइति धीपूर्वकारीर्हिस्वभावस्त्वंकुतर्केहसाधर्म्यमात्मनोवृणाणोदुर्द्विस्वाद्योऽसीत्यर्थः ४७ एवमृत्विगादिवदन्यमेयत्वात्राहंकिल्विषीकिंतुममप्रयोजकएव शास्त्रफलंप्रयोक्तरीतिन्या
यादितिसर्पउवाच यथेति ४८ यथास्तेनंगजोहंतिगजंमहामात्रःप्रेरयतिमहामात्रंचप्रमुःप्रयुक्तेप्रमुचस्तेनापराधइतिस्तेनःस्वापराधेनैवहन्यतेनतत्रराजमहामात्रगजानांदोषगंधोऽस्ति । ए
वंभीष्मादीन्निघ्नतोऽपितवगजस्येवदोषोऽस्तीतिशेषग्रंथतात्पर्यं मृत्युःप्राणानामपहर्त्रादिवता ४९ कालेनेश्वरेण ५० । ५१ कालात्मकाःकालस्येवाऽऽत्मास्वभावोयेषांतेकालानुसारिण

यद्यहंकारणत्वेनमतोलुब्धकतत्त्वतः ॥ अन्यःप्रयोगेस्यादत्रकिल्विषीजंतुनाशने ४६ ॥ लुब्धकउवाच ॥ वध्यस्त्वंममदुर्बुद्धेबालघातीनृशंसकृत् ॥ भाषसे
किंवदुपुनर्वध्यःसन्पन्नगाधम ४७ ॥ सर्पउवाच ॥ यथाहवीं षिजुह्वानामखेवैलुब्धकर्त्विजः ॥ नफलंप्राप्नुवत्यत्रफलयोगेतथाह्यहम् ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥
तथाब्रुवतितस्मिस्तुपन्नगेमृत्युचोदिते ॥ आजगामततोमृत्युःपन्नगंचाब्रवीदिदम् ४९ ॥ मृत्युरुवाच ॥ प्रचोदितोऽहंकालेनपन्नगत्वामचूचुदं ॥ विनाशहे
तुर्नास्यत्वमहंनप्राणिनःशिशोः ५० यथावायुर्जलधरांनविकर्षितततस्ततः ॥ तद्वज्जलदवत्सर्पकालस्याहंवशानुगः ५१ सात्विकाराजसाश्चैतामसायेचकेचन
भावाःकालात्मकाःसर्वेप्रवर्ततेहजंतुषु ५२ जंगमाःस्थावराश्चैवदिविवायदिवाभुवि ॥ सर्वेकालात्मकाःसर्पकालात्मकमिदंजगत् ५३ प्रवृत्तयश्चलोकेऽस्मिस्तथैव
चनिवृत्तयः ॥ तासांविहृतयोयाश्चसर्वेकालात्मकंस्मृतम् ५४ आदित्यश्चंद्रमाविष्णुरापोवायुःशतक्रतुः ॥ अग्निःखंपृथिवीमित्रःपर्जन्योवसवोऽदितिः ५५
सरितःसागराश्चैवभावाभावौचपन्नग ॥ सर्वेकालेनमृज्यंतोहियंतेचपुनःपुनः ५६ एवंज्ञात्वाकथंमांत्वंसदोषंसर्पमन्यसे ॥ अथचैवंगतेदोषेमयित्वमपिदोषवान्
५७ ॥ सर्पउवाच ॥ निर्दोषंदोषवतंत्वानत्वांमृत्योब्रवीम्यहम् ॥ त्वयाऽहंचोदितइतिब्रवीम्येतावदेवतु ५८ यदिकालेतुदोषोऽस्तियदितत्रापिनेष्यते ॥ दो
षोनैवपरीक्ष्योमेनह्यत्राधिकृतावयम् ५९ निर्मोक्षस्त्वस्यदोषस्यमयाकार्योयथातथा ॥ मृत्योरपिनदोषःस्यादितिमेऽत्रप्रयोजनम् ६० ॥ भीष्मउवाच ॥ स
र्पोथाऽर्जुनकंप्राहश्रुतंतेमृत्युभाषितम् ॥ नानागसंमांपाशेनसंतापयितुमर्हसि ६१ ॥ लुब्धकउवाच ॥ मृत्योःश्रुतमेवचनंतवचैवभुजंगम् ॥ नैवतावददोषत्वंभ
वतित्वयिपन्नग ६२ मृत्युस्त्वंचैवहेतुर्हिवालस्यास्याविनाशने ॥ उभयंकारणमन्येनकारणमकारणम् ६३ धिङ्मृत्युंचदुरात्मानंक्रूरंदुःखकरंसताम् ॥ त्वांचै
वाहंवधिष्यामिपापपापस्यकारणम् ६४ ॥ मृत्युरुवाच ॥ विवशौकालवशगावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौयदिसम्यक्प्रपश्यसि ६५

इत्यर्थः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ भावामावौपेश्वर्योनेश्वर्यं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ आर्विष्यामिर्त्यौदुलोभिरितिन्यायेनाऽऽत्मनेष्वजमानायचयंका
मंकामयतेतमागायतीतिश्रुतेश्चात्मवद्विजोऽपिफलांशमात्ममतोमृत्युसर्पोविषयकारणंसंतोनाकारणंभवतइत्याह मृत्युरिति ६३ । ६४ आवांदोषेणद्वेषादिनायुक्तौत्वयानमतव्यौकिंतुविव
शावतःप्रतोरप्यावशोर्जमहामात्रयोरिवनकिल्विषमस्तीत्याहतुः विवशाविति ऋत्विजोऽपिफलरागिणएवफलमस्तिनविरक्तस्येतिभावः ६५

युवामिति भोमृत्युपन्नगौयदियुवाकालवशौतर्हिमेममतदस्थस्यपरोपकर्तरिहर्षःअपकर्त्रोश्चयुवयोरुपरिद्वेषोवाययास्यातांतथाब्रूतं एतदहंवैदितुमिच्छामीत्यध्याहारपूर्वकंयोज्यं । एवंसर्वस्य
परवशत्वेउपकर्त्रपकर्त्रोःस्तुतिनिवेनस्यातामितिभावः ६५ परमार्थतःपरिहारमाह येति ईश्वराधीनोऽननःसदसद्वाकुर्वाणोनस्तुत्योनवानिद्यइतिभावः ६७ व्यवहारतस्तुमृत्युःपूर्वोक्तमेवपरिहा
रमाह तस्मादिति दोषेणयुक्तावितिशेषः गंतव्यौज्ञातव्यौ योहिरागादिमानुहंतिसपापेनलिप्यतेतंप्रतिशास्त्रंभवर्तते यस्तुनतयानासीदोषभागभवति यथोक्तंभगवता 'यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्
स्यनलिप्यते ॥ हत्वाऽपिसइमोल्लोकाब्रह्महंतिननिबध्यते'इति ६८ प्राणिकर्मानुरोधात्सदसद्वाफलंइददीश्वरस्तत्प्रयुक्ताअन्येवानवैषम्यादिमाजोमवंतीत्याह अथेत्यादिना धर्मस्यार्थःफलंतत्र

॥ लुब्धकउवाच ॥ युवामुभौकालवशौयदिमेमृत्युपन्नगौ ॥ हर्षक्रोधौयथास्यातामेतदिच्छामिवेदितुम् ६६ ॥ मृत्युरुवाच ॥ याकाचिदेवचेष्टास्यात्सर्वाका
लप्रचोदिता ॥ पूर्वमेवैतदुक्तंहिमयालुब्धककालतः ६७ तस्मादुभौकालवशावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौत्वयालुब्धककर्हिचित् ६८
॥ भीष्मउवाच ॥ अथोपगम्यकालस्तुतस्मिन्धर्मार्थसंशये ॥ अब्रवीत्पन्नगंमृत्युलुब्धंचार्जुनकंतथा ६९ ॥ कालउवाच ॥ नह्यहंनप्ययंमृत्युर्नायंलुब्धक
पन्नगः ॥ किल्विषीजंतुमरणेनवयंहिप्रयोजकाः ७० अकरोद्यदयंकर्मतन्नोऽर्जुनकचोदकम् ॥ विनाशहेतुर्नान्योऽस्यवध्यतेऽयंस्वकर्मणा ७१ यदनेनकृतंकर्म
तेनायंनिधनंगतः ॥ विनाशहेतुःकर्मास्यसर्वकर्मवशावयम् ७२ कर्मदायादवल्लोकःकर्मसंबंधलक्षणः ॥ कर्माणिचोदयंतीहयथान्योन्यंतथावयम् ७३ यथामृ
त्पिडतःकर्ताकुरुतेयद्यदिच्छति ॥ एवमात्मकृतंकर्ममानवःप्रतिपद्यते ७४ यथाच्छायातपौनित्यंसुसंबद्धौनिरंतरम् ॥ तथाकर्मचकर्ताचसंबद्धावात्मकर्मभिः
७५ एवंनाहंनैवमृत्युर्नसर्पोनतथाभवान् ॥ नचेयंब्राह्मणीवृद्धागिशुरेवात्रकारणम् ७६ तस्मिंस्तथाब्रुवाणेतुब्राह्मणीगौतमीनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययोल्लोकान्म
त्वाऽर्जुनकमब्रवीत् ७७ ॥ गौतम्युवाच ॥ नैवकालोनभुजगोनमृत्युरिहकारणम् ॥ स्वकर्मभिरयंबालःकालेननिधनंगतः ७८ मयाचतत्कृतंकर्मयेनायंमे
मृतःसुतः ॥ यातुकालस्तथामृत्युर्मुंचार्जुनकपन्नगम् ७९ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोयथागतंजग्मुर्मृत्युःकालोऽथपन्नगः ॥ अभूद्विशोकोऽर्जुनकोविशोकाचैव
गौतमी ८० एतच्छ्रुत्वाशमंगच्छमाभूःशोकपरोनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययोल्लोकान्सर्वेगच्छंतिवैनृप ८१ नैवत्वयाकृतंकर्मनापिदुर्योधनेनैव ॥ कालेनैतत्कृतंविद्धि
निहतायेनपार्थिवाः ८२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वावभूवविगतज्वरः ॥ युधिष्ठिरोमहातेजाःपप्रच्छेदंचधर्मवित् ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनपर्वणि दानधर्मेगौतमीलुब्धकव्यालमृत्युकालसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

विषयेसर्वस्यकर्तृपरवशत्वादधर्मवद्वमोऽपिकिंफलंदातिनवेतिसंशयेच्छेत्तव्येअब्रवीत्कालः ६९ संगिनामेवधर्मार्थमफलंभवतिनत्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७० । ७१ । ७२
कर्मैवदायादःपुत्रवतारकंतद्वान् कर्मसंबंधःकर्मफलयोगःतदेवलक्षणंपुण्यपापवताज्ञापकंयस्यंतथा ७३ । ७४ । ७५ कर्मैवप्रत्ययःकारणंयेषांतातान्लोकान्सर्वानरकादीन् ७६ । ७७
तत्कर्मपुत्रशोकप्रदं ७९ । ८० आख्यायिकाफलमाहद्व्याभ्यां एतदिति ८ । ८२ । ८३ इत्यनुशास० नील० भारतमावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

अनिवार्यस्यापिमृत्योर्जयमूर्ध्वरेताः करोति गृहस्थस्त्वितिथिमतयैवतं जयतीत्यातिथ्यप्रशंसापौष्यमध्यायः पितामहेत्यादिः १ धर्मैर्वाच्यः प्रयोजनयत्रतादृशयाकथयासहितं किंचिदाख्यानं श्रोतुं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रुतं मे महदाख्यानमिदं मतिमतांवर १ भूयस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मार्थसहितं नृप ॥ कथ्यमानं त्वया किंचित् न मे व्याख्यातुमर्हसि २ केन मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ॥ इत्येतत्सर्वमाचक्ष्वत् त्वेनापि च पार्थिव ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ४ मनोः प्रजापते राजन्निश्चयाकुरमवत्सुतः ॥ तस्य पुत्रशतं जज्ञे नृपतेः सूर्यवर्चसः ५ दशमस्तस्य पुत्रस्तु दशाश्वो नाम भारत ॥ माहिष्मत्यामभूद्राजाधर्मात्मासत्यविक्रमः ६ दशाश्वस्य सुतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सत्ये तपसि दाने च यस्य नित्यं रतं मनः ७ मदि राश्व इति ख्यातः पृथिव्या पृथिवीपतिः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च निरतो योऽभवत्सदा ८ मदिराश्वस्य पुत्रस्तु धुतिमान्नाम पार्थिवः ॥ महाभागो महातेजामहासत्वो महा बलः ९ पुत्रो धुतिमतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातः सुवीरिनामनामतः १० धर्मात्मा कोपवांश्चापि देवराज इवापरः ॥ सुवीरस्य तु पुत्रोऽभूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ सदुर्जय इति ख्यातः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ दुर्जयस्यैद्रवपुषः पुत्रोऽश्विसदृशधुतिः १२ दुर्योधनो नाम महान् राजा राजर्षिसत्तमः ॥ तस्यैद्र समवीर्यस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः १३ विषये वासवस्तस्य सम्यगेव प्रवर्षति ॥ रत्नैर्धनैश्च पशुभिः सस्यैश्चापि पृथग्विधैः १४ नगरं विषयश्चास्य प्रतिपूर्णस्तदाऽभवत् ॥ न तस्य विषये चाभूत्क्षुण्णो नापि दुर्गतः १५ व्याधितो वा कृशो वाऽपि तस्मिन्नाभून्नरः क्वचित् ॥ सुदक्षिणो मधुरवागनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ धर्मात्मा चानृशंसश्च विक्रांतोऽथाविकल्थनः १६ यज्वाच दांतो मेधावी ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ न चावमंतादाता च वेदे दांगपारगः १७ तं नर्मदादेव न दीपुण्याशीतजलाशिवा ॥ चक्रमे पुरुष व्याघ्रं स्वेन भावेन भारत १८ तस्यां जज्ञे तदानद्यां कन्याराजीवलोचना ॥ नाम्ना सुदर्शनाराज न रूपेण च सुदर्शना १९ तादृशपाननारीषु भूतपूर्वा युधिष्ठिर ॥ दुर्योधनसुताया दृग्भवद्वरवर्णिनी २० तामग्निश्चक्रमे साक्षाद्राजकन्यां सुदर्शनाम् ॥ भूत्वा च ब्राह्मणो राजन्वरयामास तं नृपम् २१ दरिद्रश्चासवर्णश्च ममायमिति पार्थिवः ॥ नदित्सति सुतां तस्मै तां विप्राय सुदर्शनाम् २२ ततोऽस्य वितते यज्ञेनष्टोऽभूद्व्यवाहनः ॥ ततः सुदुःखितो राजा वाक्यमाह द्विजांस्तदा २३ दुष्कृतं मम किं नु स्याद्भवता वा द्विजर्षभाः ॥ येन नाशं जगामाग्निः कृतं कुपुरुषेष्विव २४ न ह्यल्पं दुष्कृतं नोऽस्तित्येनाग्निर्नाशमागतः ॥ भवतां चाथ वामहंत त्वेनैतद्विष्टय ताम् २५ तत्र राज्ञो वचः श्रुत्वा विप्रास्ते भरतर्षभ ॥ नियता वाग्यताश्चैव पावकं शरणं ययुः २६ तान् दर्शयामास तदा भगवान्हव्यवाहनः स्वरूपं दीप्तिमत्कृत्वा शरदर्वसमधुतिः २७ ततो महात्मा तानाह दहनो ब्राह्मणर्षभान् ॥ वरयाम्यात्मनो र्थाय दुर्योधनसुतामिति २८

मिच्छामीत्यर्थः १ तत्त्वेन याथातथ्येन नत्वात्मवपोत्खननादिव दमूतार्थत्वेन ३१४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दुर्गतो दरिद्रः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० चक्रमे कामयामास २१ असवर्णोऽज्ञत्रियः नदित्सति न दातुमिच्छति २२ वितते त्रेताभिस्ताध्वे नष्टः अदर्शनं गतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

कल्यं प्रातः २९ । ३० । ३१ । ३२ दिशं दक्षिणां विजयता विजेतुमिच्छता आहृतं नर्ववा सोयस्यास्ताम् ३३ । ३४ वसो धारां सतं तां घृतधाराम् ३५ गर्भे पुत्रप्रदाने ३६ दृशाभ्यां दृग्भ्यां सहितं स दृशं वक्त्रं पूर्णं देवैरेव केतुपमा सा दृश्यं स्य पूर्णं दुःसदृशोपमः ३७ । ३८ । ३९ । ४० गृहस्थश्च गृहस्थपुत्रश्च ४१ प्रतिज्ञामेवाह अतिथेरिति ४२ आत्मनः शरीरस्य ४३ । ४४ प्रमाणं हितज्ञापकम् ४५ ततस्ते कल्यमुत्थाय तस्मै राज्ञे न्यवेदयन् ॥ ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चेन्न भानुना २९ ततः सराजा तच्छ्रुत्वा वचनं ब्रह्मवादिनाम् ॥ अवाप्य परमं हर्षं तथेति प्राह बुद्धिमान् ३० अयाचत च तं शुल्कं भगवंतं विभावसुम् ॥ नित्यं सा त्रिध्यमिह ते चित्रमानो भवेदिति ३१ तमाह भगवानग्निरेवमस्त्विति पार्थिवम् ॥ ततः सा त्रिध्यमद्यापि माहिष्मत्यां विभावसोः ३२ दृष्टं हि स ह देवेन दिशं विजयता तदा ॥ ततस्तां समलंकृत्य कन्यामाह तवाससम् ३३ ददौ दुर्योधनो राजा पावकाय महात्मने ॥ प्रतिजग्राह चाग्निस्तुराजकन्यां सुदर्शनाम् ३४ विधिनावेद दृष्टेन वसो धारामिवाध्वरे ॥ तस्या रूपेण शीलेन कुलेन वपुषा श्रिया ३५ अभवत्प्रोतिमानाग्निर्भेचास्या मनोदधे ॥ तस्याः समभवत्पुत्रो नाम्नाऽऽग्नेयः सुदर्शनः ३६ सुदर्शनस्तु रूपेण पूर्णं दुःसदृशोपमः ॥ शिशुरेवाध्यगात्सर्वपरं ब्रह्म सनातनम् ३७ अथौघवान्नाम नृपो नृगस्यासीत् पितामहः ॥ तस्याथौघवती कन्या पुत्रश्चौघरथोऽभवत् ३८ तामौघवान् ददौ तस्मै स्वयमौघवतीं सुताम् ॥ सुदर्शनाय विदुषे भार्यायै देव रूपिणीम् ३९ स गृहस्थाश्रमरतस्तया सह सुदर्शनः ॥ कुरुक्षेत्रेऽवसद्राजन्नो घवत्या समन्वितः ४० गृहस्थश्चावजेष्यामि मृत्युमित्येव स प्रभो ॥ प्रतिज्ञाम करोद्धीमान् दीप्ततेजा विशांपते ४१ तामथौघवतीं राजन् स पावकसुतोऽब्रवीत् ॥ अतिथेः प्रतिकूलं तेन कर्तव्यं कथंचन ४२ येन येन चतुष्येत नित्यमेव त्वयाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा ४३ एतद्भूतं मम सदा हृदिसं परिवर्तते ॥ गृहस्थानां च सुश्रोणिनातिथेर्विद्यते परम् ४४ प्रमाणं यदि वामो रुवचस्ते मम शोभने ॥ इदं वचनमव्यग्राहदित्वं धारयेः सदा ४५ निष्कृते मयि कल्याणितथासंनिहितेऽनघे ॥ नातिथिस्तेऽवमंतव्यः प्रमाणं यद्यहंतव ४६ तमब्रवीदौघवतीं तथा मूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ न मे त्वद्वचनात्किंचिन्न कर्तव्यं कथंचन ४७ जिगीषमाणस्तु गृहे तदा मृत्युः सुदर्शनम् ॥ पृष्ठतोऽवगमद्राजन् व्रान्वेषीत दासदा ४८ इध्मार्थं तु गते तस्मिन्नाग्निपुत्रे सुदर्शने ॥ अतिथिर्ब्राह्मणः श्रीमांस्तामाहौघवतीं तदा ४९ आतिथ्यं कृतमिच्छामि त्वयाऽद्य वरवर्णिनि ॥ प्रमाणं यदि धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ५० इत्युक्ता तेन विप्रेण राजपुत्रीयशस्विनी ॥ विधिना प्रतिजग्राह वेदोक्तेन विशांपते ५१ आसनं चैव पाद्यं च तस्मै दत्त्वा द्विजातये ॥ प्रोवाचौघवतीं विप्रं केनार्थः किं ददामि ते ५२ तामब्रवीत्ततो विप्रो राजपुत्रीं सुदर्शनाम् ॥ त्वयाममार्थः कल्याणिनिर्विशंकैतदा चर ५३ यदि प्रमाणं धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ॥ प्रदानेनात्मनो राज्ञि कर्तुमर्हसि मे प्रियम् ५४ स तया छंद्यमानोऽन्यैरीप्सितैर्नृपकन्यया ॥ नान्यमात्मप्रदानात्स तस्याववे वरं द्विजः ५५ सा तुराजसुता स्मृत्वा भर्तुर्वचनमादितः ॥ तथेति लज्जमाना सा तमुवाच द्विजर्षभम् ५६

४४ किंचिन्न कर्तव्यमिति न अपि तु कर्तव्यमेव ४७ पृष्ठतस्तस्याप्रत्यक्षं गृहेऽवगमत् तदा गार्हस्थ्यकाले तदाहरणकाले ४८ ब्राह्मणस्तद्रूपी मृत्युः ४९ । ५० । ५१ । ५२ तामिति एतद्भूतप्रदानम् ५३ राज्ञिराजकन्ये ५४ छंद्यमानः प्रलोभ्यमानः ५५ भर्तुर्वचनं धेनयेन तु पुष्येत नित्यमेव सदाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा इति पूर्वोक्तम् ५६

विवेशगृहमिति शेषः विहस्येत्यत्र रहः सङ्घतिपाठः स्पष्टार्थः ५७ ऋग्वेदपीठ्यानासीदित्याह अथेति ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ अनयास्वद्वार्ययाच्छेद्यमानः प्रार्थ्यमान इति वैपरी
 त्योक्तिः ६५ अनेनमैधुनरूपेणमामर्च्छतिमामायातिअनुरूपंस्त्रीदूषणानुगुणंदंडं ६६ कूटमुद्रारोलोहदंडः हीनप्रतिज्ञंत्यकातिथिव्रतं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ गुणाः इन्द्रियाणितद्व
 ततोविहस्यविप्रर्षिः साचैवाथविवेशह ॥ संस्पृश्यभर्तुर्वचनं गृहस्थाश्रमकाक्षिणः ६७ अथेधमानमुपादायसपावकिरुपागमत् ॥ मृत्युनारीद्रभावेननित्यबंधुरि
 वान्वितः ६८ ततस्त्वाश्रममागम्यसपावकसुतस्तदा ॥ ताव्याजहारौघवर्तीकासियातेतिचासकृत् ६९ तस्मैप्रतिवचः सातुभर्त्रेनप्रददौतदा ॥ कराभ्यांते
 नविप्रेणस्पृष्टाभर्तुर्वतासती ६० उच्छिष्टास्मीतिमन्वानालज्जिताभर्तुर्वेच ॥ तूष्णींभूताऽभवत्साध्वीनचोवाचाथकिंचन ६१ अथतांपुनरेवेदंप्रोवाचसमुद
 र्शनः ॥ कसासाध्वीकसायातागरीयः किमतोमम ६२ पतिव्रतासत्यशीलानित्यंचैवार्जवेरता ॥ कथंनप्रत्युदेत्यद्यस्मयमानायथापुरा ६३ उटजस्थस्तुतंविप्रःप्र
 त्युवाचसुदर्शनम् ॥ अतिथिंविद्विसंप्राप्तं ब्राह्मणं पावकेचमाम् ६४ अनयाच्छेद्यमानोऽहंभार्ययातवसतम् ॥ तैस्तैरतिथिसत्कारैर्ब्रह्मन्नेषावृतामया ६५ अनेन
 विधिनासेयंमामर्च्छतिशुभानना ॥ अनुरूपंयदत्रान्यतद्भवान्कर्तुमर्हति ६६ कूटमुद्ररहस्तस्तुमृत्युस्तं वैसमन्वगात् ॥ हीनप्रतिज्ञमत्रेनं वधिष्यामीत्यर्चितयन्
 ६७ सुदर्शनस्तुमनसाकर्मणाचक्षुषागिरा ॥ त्यक्तेर्ष्यस्त्यक्तमन्युश्चस्मयमानोऽब्रवीदिदम् ६८ सुरतंतेऽस्तुविप्राश्चयप्रीतिर्हिपरमामम् ॥ गृहस्थस्यहिधर्मो
 ऽग्र्यः संप्राप्तातिथिपूजनम् ६९ अतिथिः पूजितोयस्यगृहस्थस्यतुगच्छति ॥ नान्यस्तस्मात्परोधर्म इतिप्रादुर्भनीपिणः ७० प्राणाहिममदाराश्चयच्चान्याद्वि
 द्यतेवसु ॥ अतिथिभ्योमयादेयमितिमेवतमाहितम् ७१ निःसंदिग्धंयथावाक्यमेतन्मेसमुदाहृतम् ॥ तेनाहंविप्रसत्येनस्वयमात्मानमालभे ७२ पृथिवीवायु
 राकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् ॥ बुद्धिरात्माननःकालोदिशश्चैवगुणादश ७३ नित्यमेवहिपश्यंतिदेहिनांदेहसंश्रिताः ॥ सुकृतं दुष्कृतंचापिकर्मधर्मभृतांवर ७४
 यथैषानानृतावाणीमयाऽद्यसमुदीरिता ॥ तेनसत्येनमादेवाःपालयंतुदहंतुवा ७५ ततोनादःसमभवदिक्षुसर्वासुभारत ॥ असकृत्सत्यमित्येवंनैतन्मिथ्येति सर्वतः
 ७६ उटजातुततस्तस्मात्त्रिश्चकामसवैद्विजः ॥ वपुषाद्यांचभूमिचव्याप्यवायुरिवोद्यतः ७७ स्वरेणविप्रःशैक्षेणत्रीनलोकाननुनादयन् ॥ उवाचचैवंधर्मज्ञपूर्व
 मामंन्यनामतः ७८ धर्मोऽहमास्मिभद्रंतेजिज्ञासार्थंतवानघ ॥ प्राप्तःसत्यंचतेज्ज्ञात्वाप्रीतिर्मेपरमाव्ययि ७९ विजितश्चत्वयामृत्युर्योऽयंत्वामनुगच्छति ॥ रंध्रान्वे
 षीतवसदाव्याघृत्यावशीकृतः ८० नचास्तिशक्तिस्रैलोक्येकस्यचित्पुरुषोत्तम ॥ पतिव्रतामिमांसाध्वीतवोद्वीक्षितुमप्युत ८१ रक्षितात्वद्गुणैरेषापतिव्रतगुणै
 स्तथा ॥ अष्टप्यायदियंब्रूयात्तथातत्रान्यथाभवेत् ८२ एषाहितपसास्वेनसंयुक्ताब्रह्मवादिनी ॥ पावनार्थंचलोकस्यसरिच्छ्रेष्ठाभविष्यति ८३ अर्धेनौघवतीना
 मत्वामर्धेनानुयास्यति ॥ शरीरेणमहाभागायोगोह्यस्यावशोस्थितः ८४

भिमनिन्योदेवताः पृथिव्याद्याइत्यर्थः ७३ । ७४ । ७५ । ७६

७७ शैक्षेणोदात्तादिधर्मवता ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ अर्धेनेति औघवतीनामनदीभविष्यतीतिशेषः योगोहीति योगसिद्धेयमतःशरीरद्वयंकरिष्यतीत्यर्थः ८४

८५ । ८६ पंचेतिस्थूलसूतान्यतिक्रम्यआतिवाहिकानसूक्ष्मभूतमयान्लोकान्प्राप्त्यसौत्यर्थः ८७ राजन्नित्युपरिराजत्वाद्राजजामातृत्वाद्वासंबोधनं ८८ । ८९ बुद्धिरित्यादावपिजितेत्यनुषंगः
 ९० आख्यायिकातात्पर्यमाह तस्मादिति ९१ क्रतुशतेनापिनतुल्यंकिंतुततोऽप्यधिकमित्यर्थः । यद्वातत्क्रतुशतेनेतिपथमातृतीययोर्नित्यातः तेनक्रतुशतमपिनतुल्यमित्यर्थः ९२ सोऽतिथिभ्योन
 पूजयेत्तस्मैदुष्कृतंक्त्वा ९३ । ९४ बुभूषताभूतिमिच्छता ९५ । ९६ ॥ इत्यानुशासनिकेपर्वणि नीलकंठीवेमारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ब्राह्मण्यमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ ऋचीक
 अनयासहलोकांश्चगताऽसितपसाऽर्जितान् ॥ यत्रनावृत्तिमभ्येतिशाश्वतांस्तान्सनातनान् ८५ अनेनचैवदेहेनलोकांस्त्वमभिपत्स्यसे ॥ निर्जितश्चत्वयामृ
 त्युरैश्वर्यंचतवोत्तमम् ८६ पंचभूतान्यतिक्रांतःस्ववीर्याच्चमनोजवः ॥ गृहस्थधर्मेणानेनकामक्रोधौचतेजितौ ८७ स्नेहोरागश्चतंद्रीचमोहोद्वोहश्चकेवलः ॥
 तवशुश्रूषयाराजन्राजपुत्र्याविनिर्जिताः ८८ ॥ भीष्मउवाच ॥ शुक्लानांतुसहस्रेणवाजिनारथमुत्तमम् ॥ युक्तंप्रगृह्यभगवान्वासवोऽप्याजगामतम् ८९ मृ
 त्युरात्माचलोकाश्चजिताभूतानिपंचच ॥ बुद्धिःकालोमनोव्योमकामक्रोधौतथैवच ९० तस्माद्गृहाश्रमस्थस्यनान्यदैवतमास्तिवै ॥ ऋतेऽतिथिनरठयाघ्रमनसै
 तद्विचारय ९१ अतिथिः पूजितोयद्विध्यायतेममसाशुभम् ॥ नतत्क्रतुशतेनापितुल्यमादुर्भनीपिणः ९२ पात्रंत्वातिथिमासाद्यशीलाढ्यंयोनपूजयेत् ॥ सद
 त्वादुष्कृतंतस्मैपुण्यमादायगच्छति ९३ एतत्तेकथितंपुत्रमयाऽऽख्यानममुत्तमम् ॥ यथाहिविजितोमृत्युर्गृहस्थेनपुराऽभवत् ९४ धन्यंयशस्यमायुष्यभिद
 माख्यानमुत्तमम् ॥ बुभूषताऽभिमतव्यंसर्वदुश्चरितापहम् ९५ इदंयःकथयेद्विद्वानहन्यहनिभारत ॥ सुदर्शनस्यचरितंपुण्याल्लोकानवासुयात् ९६ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेअनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनप० दानधर्मेसुदर्शनोपाख्यानोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मण्यंयदिदुष्प्राप्यंत्रिभिर्धर्मै
 र्नराधिप ॥ कथंप्राप्तंमहाराजशत्रियेणमहात्मना १ विश्वामित्रेणधर्मात्मनब्राह्मणत्वंनरर्षभ ॥ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनतन्मेब्रूहिपितामह २ तेनह्यमितवीर्येणव
 सिष्ठस्यमहात्मनः ॥ हतंपुत्रशतंसद्यस्तपसाऽपिपितामह ३ यातुधानाश्चबहवोराक्षसास्तिग्मतेजसः ॥ मन्धुनाऽऽविष्टदेहेनमृष्टाःकालांतकोपमाः ४ महा
 न्कुशिकवंशश्चब्रह्मर्षिशतसंकुलः ॥ स्थापितोनरलोकेऽस्मिन्विद्वद्ब्राह्मणसंस्तुतः ५ ऋचीकस्यात्मजश्चैवशुनःशेषोमहातपाः ॥ विमोक्षितोमहासत्रात्पशुताम
 प्युपागतः ६ हरिश्चंद्रक्रतौदेवांस्तोषयित्वाऽत्मतेजसा ॥ पुत्रतामनुसंप्राप्तोविश्वामित्रस्यधीमतः ७ नाभिवादयतेज्येष्ठंदेवरातंनराधिप ॥ पुत्राःपंचाशदेवा
 पिशप्ताःश्वपचतामताः ८ त्रिशंकुर्बधुभिर्मुक्तप्रेक्षाकःप्रीतिपूर्वकम् ॥ अवाक्शिरादिवंतीतोदक्षिणामाश्रितोदिशम् ९ विश्वामित्रस्यविपुलानदीदेवर्षिसेविता ॥
 कौशिकीचशिवापुण्याब्रह्मर्षिसुरसेविता १०

स्यात्मजइत्यत्रअजीगर्तात्मजइतिबोध्यं । 'सोऽजीगर्तसौयवसिमृषिमशनयापरीतंतस्यहत्रयःपुत्रा

आसुःशुनःपुच्छःशुनःशेषःशुनोलांगूलः'इतिश्रुतेःशुनःशेषस्यपिताऽजीगर्तइत्यवगमात्कल्पांतराभिप्रायेणवाइदंज्ञेयं १ देवांस्तोषयित्वातैर्मोक्षितःसन्पुत्रतांविश्वामित्रस्यानुसंप्राप्तइतिसंबंधः ७
 नाभिवादयतेननमस्कुर्वतिअनुस्वारलोपआर्षः देवरातंदेवैर्विश्वामित्रायदत्तं तेनचज्येष्ठंकृतंसंस्तुतंसायेनेतिशेषः ८ बंधुभिर्मुक्ताःवासिष्ठशापेनचांडालतांगतत्वात् दिवंयेननीतः ९ । १०

पंचचूडाः बलयभेदायस्याः सा । चूडाबलयभेदे स्यात् इति मेदिनी ११ । १२ । १३ वागिमरिति त्रिशंकुं पाजयन्विश्वामित्रो वसिष्ठपुत्रौ शतः स्वपचस्ययाजकस्त्वं स्वपचौ भविष्यसीति तं शापमृतं
कर्तुं विश्वामित्रः कस्याचिदापदिश्वजाघनीं चौर्येणार्जयित्वा पकुमारं भेतामित्रः इयेन रूपेण हतवान् तावत्तैवायं शापान्मुक्तो बवर्षे चंद्र इति । देवसेना नाम ग्रगः श्रेष्ठ इन्द्रः १४ ज्वलितारा रूपेण १५ । १६
१७ मतंगस्य ब्राह्मण्यां शुद्रा जातस्य चांडालस्य यथा महताऽपितपसा ब्राह्मण्यमप्राप्य जातं तथैव तन्मममाति । स्वं तु यथा जातं तया वदस्व १८ स्थानेयुक्तं कथं ब्राह्मण्यं प्राप्तवान्विश्वामित्र इति शेषः १९
तपोविघ्नकरी चैव पंचचूडासु संमता ॥ रंभानामाप्सराः शापाद्यस्य शैलत्वमागता ११ तथैवास्य मया द्रुद्धावसिष्ठः सलिले पुरा ॥ आत्मानं मज्जयन् श्रीमान् विपाशः
पुनरुत्थितः १२ तदा प्रभृतिपुण्याहिविपाशाऽभून्महानदी ॥ विख्याता कर्मणा तेन वसिष्ठस्य महात्मनः १३ वाग्मिश्वभगवान्येन देवसेनाग्रगः प्रभुः ॥ स्तुतः प्रीत
मनाश्चासीच्छापाच्चैनममुंचत १४ ध्रुवस्योत्तानपादस्य ब्रह्मर्षिणां तथैव च ॥ मध्ये ज्वलति यो नित्यमुदीचीमाश्रितो दिशम् १५ तस्यैतानि च कर्माणि तथाऽन्या
निचकौरव ॥ क्षत्रियस्येत्यतो जातमिदं कौतूहलं मम १६ किमेतद्वितितत्त्वेन प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ देहांतरमनासाद्य कथं स ब्राह्मणोऽभवत् १७ एतत्तत्त्वेन मे तात सर्व
माख्यातुमर्हसि ॥ मतंगस्य यथा तत्त्वं तथैवैतद्ददस्व मे १८ स्थाने मतंगो ब्राह्मण्यं नालभद्भरतर्षभ ॥ चंडालयो नौ जातो हि कथं ब्राह्मण्यमाप्तवान् १९ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनिके प० आनुशासन प० विश्वामित्रोपाख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां पार्थ तत्त्वेन विश्वामित्रो यथा पुरा ॥ ब्राह्म
णत्वं गतस्तात ब्रह्मर्षित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये चैवाजमीढो नाम पार्थिवः ॥ बभूव भरत श्रेष्ठ यज्वाधर्मभृतांवरः २ तस्य पुत्रो महानासीज्जन्तुर्नामनरेश्वरः ॥ दुहि
तृत्वमनुप्राप्ता गंगायस्य महात्मनः ३ तस्यात्मजस्तुल्यगुणः सिंधुद्वीपो महायज्ञाः ॥ सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्बलाकाश्चो महाबलः ४ बल्लभस्तस्य तनयः साक्षाद्भर्मइवाप
रः ॥ कुशिकस्तस्य तनयः सहस्राक्षसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमान् गाधिर्नाम जनेश्वरः ॥ अपुत्रः प्रसवेनार्थो वनवासमुपावसत् ६ कन्याजज्ञे सुता तस्य वने
निवसतः सतः ॥ नाम्ना सत्यवती नाम रूपेणाप्रतिमाभुवि ७ तां वने भार्गवः श्रीमां श्रूय वनस्यात्मसंभवः ॥ ऋचीक इति विख्यातो विपुले तपासि स्थितः ८ सतां प्रद
दौ तस्मै ऋचीकाय महात्मने ॥ दरिद्र इति मत्वा वै गाधिः शत्रुनिर्वहणः ९ प्रत्याख्याय पुनर्यातम ब्रवीद्राजसत्तमः ॥ शुल्कं प्रदीयतां मह्यं ततो वत्स्यसि मे सुताम् १०
॥ ऋचीक उवाच ॥ किं प्रयच्छामि राजे द्रुपदं शुल्कमहं नृप ॥ दुहितुर्ब्रह्मसंस्तोमाभूत्तत्र विचारणा ११ ॥ गाधिरुवाच ॥ चंद्ररश्मिप्रकाशानां हयानां वातरं
हसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां सहस्रं देहि भार्गव १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सभृगुशार्दूलश्च वनस्यात्मजः प्रभुः ॥ अब्रवीद्रुणं देवमादित्यं पतिमं भसाम् १३
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि आनु० नीलकंठ्ये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ श्रूयतामिति ब्राह्मणेष्वपि ऋषित्वं मंत्रद्रष्टृत्वं गोत्रप्रवर्तकत्वं वा १ । २ । ३
बल्लभो नाम ५ प्रसवेन सोमाभिपवनिमित्तेन अर्घ्यो पुत्रार्थी ६ सुता तसोमाभिपवोपलक्षिता यज्ञात् वन्यद्रव्यविहितात्तादृशी वनवासयोग्यैव कन्याजज्ञे ७ भार्गवो भृगोर्गोत्रापत्यम् ८ । ९ वरस्य
सिद्धदाहेन प्राप्स्यसि १० असंस्तोनिः संशयः ११ एकतः एकम् १२ आदित्यमदितेः पुत्रम् १३

१४ छंदश्छा १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वरेण पुत्रं देदास्यामीत्यनुग्रहेण २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पूर्वोपपन्नायामर्तुः संबंधात् पूर्वमुपपन्नायाः गुरुत्वेन प्राप्ता

एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ सहस्रं तात वेगानां भिक्षेत्वा देवसत्तम १४ तथेति वरुणो देव आदित्यो भृगुसत्तमम् ॥ उवाच यत्र ते छंदस्तत्रोत्थास्यंति
वाजिनः १५ ध्यातमात्रमृचाकेन हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ गंगाजलात्समुत्स्थौ सहस्रं विपुलैर्जसाम् १६ अदूरकान्यकुब्जस्य गंगायास्तीरमुत्तमम् ॥ अश्वतीर्थं
तदद्यापि मानवैः परिचक्ष्यते १७ ततो वैगाधयेतात सहस्रं गाजिनां शुभम् ॥ ऋचीकः प्रददौ प्रीतः शुल्कार्थं तपतांवरः १८ ततः स विस्मितो राजा गाधिः शापमये
न च ॥ ददौ तां समलंकृत्य कन्यां भृगुसुताय वै १९ जग्राह विधिवत्पाणिं तस्या ब्रह्मर्षि सत्तमः ॥ सा च तं पतिमासाद्य परं हर्षमपवाप ह २० स तु तोष च ब्रह्मर्षिस्तस्या
वृत्तेन भारत ॥ छंदयामास चैवैनां वरेण वरवर्णिनीम् २१ मात्रे तत्सर्वमाचख्यौ सा कन्याराजसत्तम ॥ अथ तामब्रवीन्माता सुतां किंचिदवाङ्मुखी २२ ममापि पुत्रि
भर्ताते प्रसादं कर्तुमर्हति ॥ अपत्यस्य प्रदानेन समर्थश्च महातपाः २३ ततः सान्वरितं गत्वा तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ॥ मातुश्चिकीर्षितं राजन् ऋचीकस्तामथाब्रवीत् २४
गुणवंतमपत्यं सा अचिराज्जनयिष्यति ॥ मम प्रसादात्कल्याणमाभूते प्रणयोऽन्यथा २५ तव चैव गुणश्लाघी पुत्र उत्पत्स्यते महान् ॥ अस्मद्देशकरः श्रीमान्सत्य
मेतद्ब्रवीमि ते २६ ऋतुस्नाता च सा श्वत्थं च वृक्षमुबंवरम् ॥ परिष्वजेथाः कल्याणित त एव मवाप्स्यथः २७ चरुद्वयमिदं चैव मंत्रपूतं शुचिस्मिते ॥ त्वंचसाचो
पभुंजीतं ततः पुत्राववाप्स्यथः २८ ततः सत्यवती हृष्टा मातरं प्रथभाषत ॥ षट्चीकेन कथितं तच्चाचख्यौ चरुद्वयम् २९ तामुवाच ततो माता सुतां सत्यवती तदा ॥
पुत्रि पूर्वोपपन्नायाः कुरुष्व वचनं मम ३० भर्ता य एष दत्तस्ते च रुर्मंत्रपुरस्कृतः ॥ पुनं प्रयच्छ मह्यं त्वं मदीयं त्वं गृहाण च ३१ व्यत्यासं वृक्षयोश्चापि कस्वावशुचिस्मि
ते ॥ यदि प्रमाणं वचनं ममातुरर्जिते ३२ स्वमपत्यं विशिष्टं हि सर्वं इच्छत्यनाविलम् ॥ व्यक्तं भगवता चात्र कृतमेवं भविष्यति ३३ ततो मे त्वच्चरौ भावः पादपेचसु मध्य
मे ॥ कथं विशिष्टो भ्राता मे भवेदित्येव चिंतय ३४ तथा च कृतवत्यो माता सत्यवती च सा ॥ अथ गर्भावनुप्राप्ते उभे ते वै युधिष्ठिर ३५ दृष्ट्वा गर्भमनुप्राप्तां भार्या स च म
हादृषिः ॥ उवाच तां सत्यवती दुर्मना भृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासेनोपयुक्तस्ते च रुर्व्यक्तं भविष्यति ॥ व्यत्यासः पादपेचापिसु व्यक्तं ते कृतः शुभे ३७ मया हि विश्वं य
द्ब्रह्मत्वचरौ सन्निवेशितम् ॥ क्षत्रवीर्यं च सकलं चरौ तस्यानिवेशितम् ३८ त्रैलोक्यं विख्यातं गुणं त्वं विप्रं जनयिष्यसि ॥ सा च क्षत्रं विशिष्टं तत एतत्कृतं मया ३९
व्यत्यासस्तु कृतो यस्मात्त्वयामात्रा च ते शुभे ॥ तस्मात्सा ब्राह्मणश्रेष्ठमाता ते जनयिष्यति ४० क्षत्रियं तु ग्रकर्माणं त्वं भद्रे जनयिष्यसि ॥ न हिते तत्कृतं साधुमादृष्टे हे
न भाविनि ४१ सा श्रुत्वा शोकसंतप्ता पपात वरवर्णिनी ॥ भूमौ सत्यवती राजंश्छिन्ने वरुचिरालता ४२ प्रतिलभ्य च सा संज्ञां शिरसा प्रणिपत्य च ॥ उवाच भार्या भर्ता
रंगाधेयी भार्गवर्षभम् ४३ यास्तव मंत्रपेक्षयाऽहं मरीचसीत्यर्थः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

क्षत्रियः क्षत्रियवदुत्तमः ४२।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६० विश्वामित्रात्मजा इति क्षत्रियाद्ब्रह्मवादिनः कथमुत्पन्ना इत्याशंक्याह ऋचीकेनेति चरौ पूर्वब्रह्मै
वाहितमतः क्षत्रबीजोद्भवस्यापि ब्राह्मण्यलाभो जातः । बीजापेक्षया संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथाहि दावाभिदग्धेभ्यो वेत्रबीजेभ्यः कदलीकाढोत्पत्तिमुदाहरति । 'न ब्राह्मण्यं क्षत्रियाद्यैस्तपःको
प्रसादं बन्त्याभार्यायां मयि ब्रह्मविदां वर ॥ प्रसादं कुरु विप्रर्षेण मे स्यात्क्षत्रियः सुतः ४४ कामं ममोद्य कर्मवैपौत्रो भवितुमर्हति ॥ न तु मे स्यात्सुतो ब्रह्मन्नेष मे दीयतां
वरः ४५ एवमस्त्विति होवाच स्वाभार्या सुमहातपाः ॥ ततः सा जनयामास जमदग्निं सुतं शुभम् ४६ विश्वामित्रं चाजनयद्वाधिभार्या यशस्विनी ॥ ऋषेः प्रसादा
द्राजेन्द्रब्रह्मर्षेर्वह्मवादिनम् ४७ ततो ब्राह्मणतां यातो विश्वामित्रो महातपाः ॥ क्षत्रियः सोऽप्यथ तथा ब्रह्मवंशस्य कारकः ४८ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवंशविवर्धनाः ॥
तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकर्तार एव च ४९ मधुच्छंदश्च भगवान् देवतराश्च वीर्यवान् ॥ अक्षिणश्च शकुंतश्च वभ्रुः कालपथस्तथा ५० याज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा
स्थूणो महाव्रतः ॥ उलूको यमदूतश्च तथा र्षिः सैव वा वनः ५१ बलमुजं च भगवान् गालवश्च महानृपिः ॥ ऋषिर्वज्रस्तथा ख्यातः सालंकायन एव च ५२ लीलाढ्यो
नारदश्चैव तथा रूर्चा मुखः स्मृतः ॥ वादुलिर्मुसलश्चैव वक्षो ग्रीवस्तथैव च ५३ आग्निवो नैकदृक्कैव शिलायूपः शितः शुचिः ॥ चक्रकोमारुतं तव्यो वातघ्नोऽथाश्वला
यनः ५४ श्यामायनोऽथ गार्ग्यश्च जाबालिः सुश्रुतस्तथा ॥ कारीपिरथ संश्रुत्यः परपौरवतंतवः ५५ महानृपिश्च कपिलस्तथा र्षिस्ताडकायनः ॥ तथैव चोपगहन
स्तथा र्षिश्चासुरायणः ५६ मार्दमर्षिर्हिरण्याक्षो जंगारिर्वाज्रवायणिः ॥ भूतिर्विभूतिः सुतश्च सुरकुतुतथैव च ५७ अरालिर्नाचिकश्चैव चापेयोज्जयनौ तथा ॥
नवतंतुर्वकनखः सेयनो यतिरेव च ५८ अंभोरुहश्चारुमत्स्यः शिरीषा चाथगार्दभिः ॥ ऊर्जयो निरुदापेक्षी नारदी च महानृपिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे मुनयो
ब्रह्मवादिनः ॥ तथैव क्षत्रियो राजन् विश्वामित्रो महातपाः ६० ऋचीकेनाहितं ब्रह्म परमेतद्युधिष्ठिर ॥ एतत्ते सर्वं माख्यातं तत्त्वेन भरतर्षभ ६१ विश्वामित्रस्यैव जन्म
सोमसूर्याग्नि तेजसः ॥ यत्र यत्र च संदेहो भूयस्ते राजसत्तम ॥ तत्र तत्र च मां ब्रूहिच्छेत्तास्मि तव संशयात् ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि अनुशासन
पर्वणि दानधर्मे विश्वामित्रोपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आनृशंस्यस्य धर्मज्ञगुणान्भक्तजनस्य च ॥ श्रोतुमि
च्छामि धर्मज्ञतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं शुकस्य च महात्मनः २ विषये काशि
राजस्य ग्रामात्रिष्कम्यलुब्धकः ॥ स विषं कांडमादाय मृगयामास वैमृगम् ३ तत्र चामिषलुब्धेन लुब्धकेन महावने ॥ अविदूरे मृगान्दद्वावाणः प्रतिसमाहितः ४ तेन
दुर्वारितास्त्रेण निमित्तचपलेषुणा ॥ महान्वनतरुस्तत्र विद्धो मृगजिघांसया ५ सती क्षणविषादिग्धेन शरेणातिबलात्क्षतः ॥ उत्सृज्य फलपत्राणि पादपः शोषमागतः ६
तथाऽपिलभ्यते ॥ विश्वामित्रस्य तत्प्राप्तिर्मात्रा ब्रह्मदनाशनात् ७१।६२ इति आनुशासनिके पर्वणि नी० भा० चतुर्थीऽध्यायः ॥ ४ ॥ एवं दुष्प्रापमपि ब्राह्मण्यमाप्तुं शंस्यं विना व्यर्थं भित्त्याशयवानां नृशं
स्याध्यायमारभते आनृशंस्यस्येति १ । २ विषये देशे कांडं वाणम् ३ तत्र मृगयायां ४ दुर्वारितास्त्रेण दुर्वार्यं शस्त्रेण निमित्ताल्लक्षणाच्चपलश्चलितइषुर्ष्यतेन ५ दिग्धेन लिप्तेन ६

७ । ८ । ९ द्विजः पक्षी आनृशंस्यं परदुःखेन दुःखित्वम् १० चित्तमाश्रयं सर्वेषां नृतिर्यगादीनां सर्वत्र जातौ सर्वकृपानैषु योदिकम् ११ । १२ दाक्षेयीदक्षदोहित्रीशुकीनाम् १३ तपसा ज्ञानदृष्ट्या १४
१५ तां ब्रूति वृक्षे तव सोहादम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनुक्रोशकृपायित्वा वैफल्यं जन्मन इति शेषः २३ । २४ संशयात् संशयं प्राप्य अतः संशयच्छेदत्वात् २५ अद्य जसाम
तास्मिन् वृक्षे तथा भूते कोटरेषु चिरोषितः ॥ न जहाति शुको वा संतस्य भक्त्या वनस्पतेः ७ निष्प्रचारो निराहारो ग्लानः शिथिलवागपि ॥ कृतज्ञः सहवृक्षेण धर्मात्मा
सोऽप्यशुष्यत ८ तमुदारं महासत्त्वमतिमानुषचेष्टितम् ॥ समदुःखसुखं दृष्ट्वा विस्मितः पाकशासनः ९ ततश्चितामुपगतः शक्रः कथमयं द्विजः ॥ तिर्यग्योनावसं
भाव्यमानृशंस्यमवास्थितः १० अथवानात्र चित्तं हि अभवद्वासवस्य तु ॥ प्राणिनामपि सर्वेषां सर्वसर्वत्र दृश्यते ॥ ततो ब्राह्मणवेषेण मानुषं रूपमास्थितः ॥ अव
तीर्य महीं शक्रस्तं पक्षिणमुवाच ह १२ शुकभो पक्षिणां श्रेष्ठ दाक्षेयी सुप्रजात्वया ॥ पृच्छेत्वा शुकमेनं त्वं कस्मान्न त्यजसि दुमम् १३ अथ पृष्ठः शुकः प्राह मूर्ध्ना समभिधा
यतम् ॥ स्वागतं देवराज त्वं विज्ञातस्तपसामया १४ ततो दशशताक्षेण साधुसाध्विति भाषितम् ॥ अहो विज्ञानमित्येवं मनसा पूजितस्ततः १५ तमेवं शुभकर्माणं शु
कं परमधार्मिकम् ॥ विज्ञानत्रपितां प्रीतिं प्रच्छन्नलमूदनः १६ निष्पन्नमफलं शुष्कमशरण्यं पतत्रिणाम् ॥ किमर्थं सेवेसे वृक्षं यदामहदिदं वनम् १७ अन्येऽपि व
हवो वृक्षाः पत्रसंछन्नकोटराः ॥ शुभाः पर्याप्तसंचारा विद्यंतेऽस्मिन् महावने १८ गतामुपमसामर्थ्यं क्षीणसारं हतश्रियम् ॥ विमृश्य प्रज्ञया धीरजहीमं स्थविरं दुमम्
१९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तदुपश्रुत्य धर्मात्मा शुकः शक्रेण भाषितम् ॥ सुदीर्घमतिनिःश्वस्य दीनो वाक्यमुवाच ह २० अनतिक्रमणीयानि देवतानि ज्ञचीपते ॥ य
त्राभवत्तव प्रश्रुतं त्रिदोषसुराधिप २१ अस्मिन्नहं दुमे जातः साधुभिश्च गुणैर्युतः ॥ बालभावेन संगुप्तः शत्रुभिश्च न धापितः २२ किमनुक्रोशय वैफल्यमुत्पादयसि
मेऽनघ ॥ आनृशंस्यमभियुक्तस्य भक्तस्यानन्यगस्य च २३ अनुक्रोशो हि साधूनां महद्वर्मस्य लक्षणम् ॥ अनुक्रोशश्च साधूनां सदा प्रीतिप्रयच्छति २४ त्वमेव
दैवतैः सर्वैः पृच्छ्यसे धर्मसंशयात् ॥ अतस्त्वं देवदेवानामाधिपत्ये प्राप्तिष्ठतः २५ नाहं सेमां सहस्राक्षदुर्मत्याजयितुं चिरात् ॥ समर्थमुपजीव्ये मं त्यजेयं कथमद्यै
२६ तस्य वाक्येन सौम्येन हर्षितः पाकशासनः ॥ शुकं प्रोवाच धर्मात्मा आनृशंस्येन तोषितः २७ वरं वृणीष्वेति तदा स च ववे वरं शुकः ॥ आनृशंस्यपरो नित्यं तस्य
वृक्षस्य संभवम् २८ विदित्वा च दृढां भक्तिं तां शुकेशीलसंपदम् ॥ प्रीतः क्षिप्रमथो वृक्षममृतेनावसिक्तवान् २९ ततः फलानि पत्राणि शाखाश्चापिमनोहराः ॥ शु
कस्य दृढभक्तित्वाच्छ्रीमतां प्रापसदुमः ३० शुकश्च कर्मणा तेन आनृशंस्यकृतेन वै ॥ आयुषोऽस्ते महाराज प्रापशक्रसलोकताम् ३१ एवमेव मनुष्येन्द्रभक्तिमंतं स
माश्रितः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते शुकं प्राप्य यथा दुमः ३२ ॥ इति श्रीम० अनु० आनुशा० दानधर्मे शुकवासवसंवादपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ दैवपुरुषकारे च किं विच्छेष्टतरं भवेत् १

र्थकाले १६ । २० संभवसंम्यगैश्वर्यवर्तने १८ । २९ । ३० आनृशंस्यफलमाह शुकश्चेति ३१ आख्यायिकातात्पर्यमाह एवानेति ३२ ॥ इति अनुशासनिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये
पेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पितामहेत्यादिरध्यायो दैवमूलमपीदं सर्वपुरुषकारादृतेन सिध्यतीत्यवश्यं पुरुषकारेभोगमोक्षार्थिना वतितव्यमित्येवंपरः । द्वयोः श्रेष्ठयोर्भेदये किमिति चेष्टमित्यर्थः १

२ देवप्राक्तमै मानुषं प्रातिकर्म ३ । ४ देवश्रेष्ठमाहनाबीजमिति ५ सुकृतेबीजभूतेसति ६ पुरुषकारश्रेष्ठमाह पथेति ७ उद्यमापेक्षायामाह क्षेत्रमिति ८ सिद्धांतः कर्मण इत्यादिना निर्वृत्तिसिद्धि ९ । १० । ११ कर्मदेवयोः प्राबल्यदौर्बल्येऽपसंहरति प्राप्यतइति १२ । १३ । मानुष्यान्मानुष्यमुल्लंघ्य १४ । १५ लभतेऽपि मितिसर्वसंबंधः १६ । १७ शिष्टाचारोऽपि कर्मणां प्राबल्ये मानवित्याह येनेति १८ ननु निश्चितं १९ अकृत्वेति केवलं देवं निष्कलमित्यर्थः २० नतयेति देवदौस्थ्येऽपि हि कीदृशानिःसुसहा पुरुषकारदौस्थ्येऽपि परलोकहानिर्दुः

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्य च संवादं ब्रह्मणश्च युधिष्ठिर २ देवमानुषयोः किंस्विकर्मणोः श्रेष्ठमित्युत ॥ पुरावसिष्ठो भगवान्पितामहमपृच्छत ३ ततः पद्मोद्भवो राजन् देवदेवः पितामहः ॥ उवाच मधुरं वाक्यमर्थवद्धेतुभूषितम् ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नाबीजं जायते किंचिन्नबीजेन विनाफलम् ॥ बीजाद्वीजं प्रभवति बीजादेव फलं स्मृतम् ५ यादृशं वपते बीजं क्षेत्रमासाद्य कर्षकः ॥ सुकृते दुष्कृते वापितादृशं लभते फलम् ६ यथा बीजं विना क्षेत्रमु संभवति निष्फलम् ॥ तथा पुरुषकारेण विना देवं न सिध्यति ७ क्षेत्रं पुरुषकारस्तु देवं बीजमुदाहृतम् ॥ क्षेत्रबीजसमायोगात्ततः सस्यं समृद्धयते ८ कर्मणः फलं निर्वृत्तिं स्वयमश्रातिकारकः ॥ प्रत्यक्षं दृश्यते लोके कृतस्यापकृतस्य च ९ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं फलं तिसर्वत्र नाकृतं भुज्यते कचित् १० कृती सर्वत्र लभते प्रतिष्ठां भाग्यसंयुताम् ॥ अकृती लभते भ्रष्टः क्षते क्षारावसेचनम् ११ तपसा रूपसौभाग्यं रत्नानि विविधानि च ॥ प्राप्यते कर्मणा सर्वं न देवादकृतात्मना १२ तथा स्वर्गश्च भोगश्च निष्ठाया च मनीषिता ॥ सर्वपुरुषकारेण कृतेनेहोपलभ्यते १३ ज्योतींषि त्रिदशाना गायक्षाश्चंद्रार्कमारुताः ॥ सर्वे पुरुषकारेण मानुष्या देवतांगताः १४ अथोवा मित्रवर्गो वा ऐश्वर्यं वा कुलान्वितम् ॥ श्रीश्चापि दुर्लभो भोक्तुं तथैवाकृतकर्मभिः १५ शौचेन लभते विप्रः क्षत्रियो विक्रमेण तु ॥ वैश्यः पुरुषकारेण शूद्रः शुश्रूषया श्रियम् १६ नादातारं भजंत्यर्थान् क्लीबं नापि निष्क्रियम् ॥ नाकर्मशीलं नाश्रुतं तथानैवातपस्विनम् १७ येन लोकास्त्रयः सृष्टा इत्याः सर्वाश्च देवताः ॥ स एष भगवान्विष्णुः समुद्रे तप्यते तपः १८ स्वंचेत्कर्म फलं न स्यात्सर्वमेवाफलं भवेत् ॥ लोको देवं समालक्ष्य उदासीनो भवेन्ननु १९ अकृत्वा मानुषं कर्म यो देवमनुवर्तते ॥ वृथा श्राम्यति संप्राप्य पतिं क्लीबमिवांगना २० न तथा मानुषे लोके भयमस्ति शुभाशुभे ॥ यथा त्रिदशलोके हि भयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्तते ॥ न देवमकृते किंचित्कस्याचिदा तु महति २२ यथा स्थानान्यनित्यानि दृश्यंते देवतेष्वपि ॥ कथं कर्म विना देवं स्थास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवतानि लोकेऽस्मिन् व्यापारं यांतिकस्य चित् ॥ व्यासं गंजनयंत्युग्रमात्माभिभवशंकया २४

रंतेत्यर्थः अन्येन पापेन २१ अकृते कर्माभावे सति आकस्मिकनिधिलामादावपि किंचित्कर्म स्तयेवेति भावः २२ यथेति स्थानानि इंद्रादिलोका अप्यनित्या दृश्यंते ताराखणिनां देवानां भवः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं स्थास्यति देवमपि कर्ममूलमेवेत्यर्थः २३ व्यापारं पुण्यरूपं यांत्यनुमोदंते उग्रं धर्मविभ्रकरं २४

विग्रहो वैरं तथा हि ऋषीणां तपसि देवा विग्रमाचरंति ऋषयश्च भवनादय इन्द्रादीनामभिभवकुर्वतीति सौकन्ये प्रसिद्धं यद्यप्येवं कर्मपरस्वदेवर्षीणामस्ति तथाप्येवं देवाभावो न कुंशक्य इत्यर्थः २५ अत्र मानमाह कथमिति यतो यस्माद्देवं प्रवर्तते तस्य कर्मणोऽपि देवं विना कथमुत्पत्तिः स्यान्न कथमपि पुण्यं वत एव च मे प्रवर्तते धर्मोऽप्युपयुक्तं ते अन्यथा सर्वेऽपि धर्मे प्रवर्तंरिति त्वर्थः । एवं लोकदेवस्वर्गोऽपि गुणाः भोगाः यथा बह्वधुनो भूयसा वाणिज्येन भूयांसं लाभं लभते न तदिति वदेत इति भावः २६ आत्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनत्वेऽपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येनेति तयोः फलं यथोक्तं स्वर्गं नरकं वा प्राप्नोतीत्यर्थः २८ शरणं गृहं यथा ह्यस्तनोऽपराधः श्वस्तनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्यातिशयात् प्रतिहन्यते इत्यर्थः २९

ऋषीणां देवतानां च सदा भवति विग्रहः ॥ कस्य वाचा ह्यदेवं स्याद्यतो देवं प्रवर्तते २५ कथं तस्य समुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते ॥ एवं त्रिदशलोकेऽपि प्राप्यंते बहवो गुणाः २६ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतं चाप्यकृतं किंचित्कृतं कर्मणिसिद्धयति ॥ सुकृतं दुष्कृतं कर्म न यथार्थं प्रपद्यते २८ देवानां शरणं पुण्यं सर्वं पुण्यैरवाप्यते ॥ पुण्यशीलं नरं प्राप्य किं देवं प्रकरिष्यति २९ पुराययाति विभ्रष्टश्चावितः पतितः क्षितौ ॥ पुनरारोपितः स्वर्गदौहित्रैः पुण्यकर्मभिः ३० पुरुरवाश्च राजर्षिर्द्विजैरभिहितः पुरा ॥ ऐल इत्यभिविख्यातः स्वर्गं प्राप्नोमहीपतिः ३१ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैः सत्कृतः कोसलाधिपः ॥ महर्षिशापात्सौदासः पुरुषादत्वमागतः ३२ अश्वत्थामाचरामश्च मुनिपुत्रौ धनुर्धरौ ॥ न गच्छतः स्वर्गं लोकं सुकृतेनेह कर्मणा ३३ वसुर्यज्ञशतैरिष्टाद्वितीय इव वा सवः ॥ मिथ्याभिधानेनैकेन रसातलतलंगतः ३४ बलिर्वैरोचनिर्वद्धो धर्मपाशेन दैवतैः ॥ विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ३५ शक्रस्योद्गम्य चरणं प्रस्थितो जनमेजयः ॥ द्विजस्त्रीणां वधं कृत्वा किं देवेन न वारितः ३६ अज्ञानाद्ब्राह्मणं हत्वा स्पृष्टो बालवधेन च ॥ वैशंपायनविप्रर्षिः किं देवेन न वारितः ३७ गोप्रदानेन मिथ्याचब्राह्मणेभ्यो महामखे ॥ पुरानृगश्च राजर्षिः कृकलासत्वमागतः ३८ घुंघुमारश्च राजर्षिः सत्रेष्वेव जरांगतः ॥ प्रीतिदायं परित्यज्य सुष्वापसगिरिव्रजे ३९ पांडवानां हतं राज्यां धार्तराष्ट्रैर्महाबलैः ॥ पुनः प्रत्याहूतं चैव न देवाहुजसंश्रयात् ४० तपो नियमसंयुक्ता मुनयः संशितव्रताः ॥ किं देवबलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणा ४१ पापमुत्सृजते लोके सर्वं प्राप्य सुदुर्लभम् ॥ लोभमोहसमापन्नं न देवं त्रायते नरम् ४२ यथाग्निः पवनोद्धूतः सुसूक्ष्मोऽपि महान् भवेत् ॥ तथा कर्म समायुक्तं देवं साधुविवर्धते ४३ यथा तैलक्षयादीपः प्रहासमुपगच्छति ॥ तथा कर्मक्षयादेवं प्रहासमुपगच्छति ४४

अत्रैवायं दृष्टान्तानाह पुरेत्यादिना ३० । २१ विपर्ययेऽपि दृष्टान्तमाह अश्वेति २१ । ३३ मिथ्याभिधानेन पशुयज्ञश्च तिरप्रमाणमित्येवं रूपेण रसातलस्य भूमेस्तलमधोभागं २४ । २९ पापमपि ते जीयसां दोषायेत्याह शक्रस्येति द्वाभ्यां चरणं द्विजस्त्रीदूषणरूपं कर्म कृत्वा प्रस्थितः इति संबंधः २९ । ३७ पुण्यमपि केषांचिन्नत्राणायेत्याह गोप्रदानेनेति कृकलासत्वं सरट्त्वं ३८ प्रीतिदायं देवैर्दत्तं वरं सुष्वापसत्रफलं नास्त्वानित्यर्थः ३९ न देवाः तपस्याहृतमपि तु मुजसंश्रयादेवेत्यर्थः ४० किं देवबलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणानपि तु कर्मणोऽपि मुत्सृजंते न तु देवबलादित्यर्थः ४१ पापं पापिनं प्रति सर्वमैश्वर्यादिकं गुणजातं लोके प्राप्य उपेत्यापितमुत्सृजते इति योजना तथा च भाणकः देवेन दत्तं कर्मणानाशितमिति । एतदेव स्पष्टयति लोभेति ४१ । देवस्य कर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ४३ । ४४

कर्महीनः पाकरत्यादावप्रवृत्तः सुनिहितपातालस्थनिधिं नित्ययुक्तः अंजनादिसाधनोद्युक्तः ४५ व्ययगुणः स्वभावोयस्यतरिकं व्ययगतमिति पाठेऽपि स एवार्थः । निधेनत्वात्त्रैस्त्यक्तमपि साधुं कर्मणासदाचारेणानिमित्तेन श्रद्धेकप्रियादेवाः संश्रयंते स्वस्वभागार्थमुपजीवन्तीत्यर्थः । ततश्च श्रेष्ठैः फलैरेनं योजयंतीत्याह मवतीति विशिष्टत्वमेवाह बह्विति समृद्ध्या उपेतं गृहाणि गृहं बहुत्वमर्थं पितृवनभवनानामंशमज्ञानगृहत्वं अमराणां अमरैः ४६ विकर्माकर्महीनः न च फलतिफलं तृत्यादिकं न प्राप्नोति नापिकेवलं देवं विमार्गमाभिनंनरं व्यपनयति विमार्गादन्यत्र नयति अत एव देवप्रभुत्वं नास्ति किंतु देवं कर्तृकर्मसंयाति पुरुषकारमनुसरति गुरुं शिष्य इवेत्यर्थः । अत एव पुरुषकारो यत्र यत्र विषये संचितः सम्यगनुष्ठितस्तत्र तत्र देवं नयति आविर्भावयति । पुरुषकारेण सिद्धं यथैलोको देवानुकूल्या देवतस्ति द्वमितिवदतीत्यर्थः । गुरुमित्यत्र अनुपहतमदीनं कामकारेण देवमिति पाठे कामकारेण इच्छया यत्र पुरुषकारः संचितस्तत्रैव देवमदीनमनुपहतं चेति नयति ज्ञापयतीत्यर्थः ४७ संदृश्यसम्मम्योगज दृष्ट्याऽनुभूय ४८ ननु कृपिपर्जन्यन्यायेन देवापेक्षा कर्मसिद्धिर्न कर्मापेक्षं देवमिति प्रत्यक्षं तत्कथं विपरीतमुच्यत इत्याशंक्याह अभीति देवस्य प्राक्रमणः अभ्युत्थानं व्यापारो द्विविधः संचितरूपेणाव

विपुलमपि धनौघं प्राप्य भोगान् स्त्रियोवापुरुष इह न शक्तः कर्महीनो हि भोक्तुं ॥ सुनिहितमपि चार्थं देवैरक्ष्यमाणं पुरुष इह महात्मा प्राप्नुते नित्ययुक्तः ४९ व्ययगुणमपि साधुं कर्मणा संश्रयंते भवति मनुजलोका देवलोको विशिष्टः ॥ बहुतरसुसमृद्ध्या मानुषाणां गृहाणि पितृवनभवनानामंशमज्ञाने चामराणाम् ४६ न च फलति विकर्मा जीवलोकैर्न देवं व्यपनयति विमार्गनास्ति देवप्रभुत्वम् ॥ गुरुमिव कृतमर्थ्यं कर्मसंयाति देवं नयति पुरुषकारः संचितस्तत्र तत्र ४७ एतत्ते सर्वमाख्यातं मया वै मुनिसत्तम ॥ फलं पुरुषकारस्य सदा संदृश्यतत्त्वतः ४८ अभ्युत्थानेन देवस्य समारब्धेन कर्मणा ॥ विधिना कर्मणा चैव स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनुशा० दानधर्मे देवपुरुषकारनिर्देशोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कर्मणां च समस्तानां शुभानां भरतर्षभ ॥ फलानि महतां श्रेष्ठ प्रब्रूहि परिपृच्छतः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ हंत ते कथयिष्यामि न मां पृच्छसि भारत ॥ रहस्यं यदृषीणां तु तच्छृणुष्व युधिष्ठिर ॥ यागतिः प्राप्य ते येन प्रेत्य भावेचिरेप्सिता २ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्फलमुपाश्रुते ३ यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां भुंक्ते जन्मनि जन्मनि ४ न नश्यति कृतं कर्म सदा पंचैन्द्रियैरिह ॥ तेह्यस्य साक्षिणो नित्यं पृष्ठ आत्मा तच्चैव ५

स्थानं एकः भोगार्थं समारंभरूपो द्वितीयः । तत्र समारब्धेन उत्थानेन तदनुकूलेन कर्मणा च पेदिकं फलमाप्नुयात् । विधिना शास्त्रेण कर्मणा च तदनुसारिणा स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् । देवाधीनो भोगः कर्माधीनः संचय इति निष्कर्षः । कृष्यादावपि देवप्रतीक्षणं का पुरुषकर्म सेचनादिनाऽपि फलस्योत्पादयितुं शक्यत्वादिति भावः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीम० अनुशास० नी० भा० पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ आद्विषन् गौतमीवारां नृजात्वा दुःखं स्वदोषजं ॥ दत्त्वाऽपि दारान्तिथीं नु दर्शन इवाच यत् ॥ १ ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं जानन्न विश्वाभिन्ननिदर्शनात् ॥ आनृशंस्य परो धर्म इति यः शुकवत् स्थितः ॥ २ ॥ देवेन रक्ष्यते देह इति धर्मेऽतियत्नवान् ॥ धर्माधिकारी पटुः को धर्मोऽयमुनिनोच्यते ॥ ३ ॥ धर्मात्सुखं मवतीत्युक्तं तत्र को धर्मः किं फलमिति जिज्ञासुं युधिष्ठिर उवाच कर्मणा मिति १ गतिः फलं येन कर्मणा प्रेत्य भावे मरणोत्तरं देहांतरप्राप्तौ २ येनेति मनसा कृतस्य कर्मणा फलं मनसैव स्वप्रादौ भुंक्ते कायेन कृतस्य फलं कायेनैव भुंक्ते जाग्रदादिवित्यर्थः ३ अवस्थायां बाल्ययौवनादिरूपायां आपद्यनापदिवा ४ नेति नाशो निष्फल्यं अस्य कर्तुः साक्षिणामभावे हि कृतं पृथक् वस्थाव्रततत्सत्त्वे इति भावः ५

दद्याद्भ्यागतायेति शेषः ६ महदपरिमितं ७ वानप्रस्थधर्माणां फलान्याह स्थंडिलेष्वित्यादिना ८ योगात्मानियोगयुक्तचित्ते ९ । १० एकशायी ब्रह्मचर्यवान् ११ । १२ वीरा आसतेऽस्मिन्नि ति वीरासनं रणदेशं उपेत्य वीरशय्यां तत्र दीर्घनिद्रां च प्राप्य वीरस्थानं स्वर्गलोकं यत्पागतो भवति तस्याज्ञया लोका इत्यर्थः १३ आज्ञामविच्छिन्ना मिति शेषः तपसा कृच्छ्रादिना जीवितमायुः १४ । १५ शाकदीक्षायां शाकमात्राशननियमे १६ स्त्रियः स्त्रियं त्यक्तेत्यर्थः ऋतुसंकल्पसंस्त्यसंकल्पत्वमिति यावत् दीक्षया यज्ञेन १७ सदाग्निः अविच्छिन्नाग्निहोत्रः मनुं गायत्र्यादिमंत्रं पाठांतरे

चक्षुर्दद्यान्मनो दद्याद्वाचं दद्याच्च मूत्रताम् ॥ अनुव्रजेदुपासीत स यज्ञः पंचदक्षिणः ६ यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनिवर्तते ॥ श्रांताया दृष्टपूर्वा यतस्य पुण्यफलं महत् ७ स्थंडिलेषु शयानानां गृहाणि शयनानि च ॥ चौरवल्कलसंवाते वासां स्यामरणानि च ८ वाहनानि च यानानि योगात्मनि तपोधने ॥ अग्नीनुपशयानस्य राज्ञः पौरुषमेव च ९ रसानां प्रतिसंहारे सौभाग्यमनुगच्छति ॥ आमिषप्रतिसंहारे पशून्पुत्रांश्च विंदति १० अवाक्शिरास्तु यो लंबे दुदवा संचयो वसेत् ॥ स ततं चैकशायी यः सलभेतेप्सितां गतिम् ११ पाद्यमासनमेवाथ दीपमन्नं प्रतिश्रयम् ॥ दद्यादतिथिपूजार्थं स यज्ञः पंचदक्षिणः १२ वीरासनं वीरशय्यां वीरस्थानमुपागतः ॥ अक्षयास्तस्य वै लोकाः सर्वकामगमास्तथा १३ धनं लभेत दानेन मौनेनाज्ञां विज्ञापते ॥ उपभोगांश्च तपसा ब्रह्मचर्येण जीवितम् १४ रूपमैश्वर्यमारोग्यमहिंसाफलमश्रुते ॥ फलमूलाशिनो राज्यं स्वर्गः पर्णाशिनां भवेत् १५ प्रायोपवेशिनो राजन्सर्वत्र सुखमुच्यते ॥ गवाद्यः शाकदीक्षायां स्वर्गमासीत्तृणाशनः १६ स्त्रियस्त्रिपवणं स्नात्वा वायुं पीत्वा क्रतुं लभेत् ॥ स्वर्गं सत्येन लभते दीक्षया कुलमुत्तमम् १७ सलिलाशी भवेद्यस्तु सदाग्निः संस्कृतो द्विजः ॥ मनुं साधयतो राज्यं नाकपृष्ठमनाशके १८ उपवासं च दीक्षया यमिषेकं च पार्थिव ॥ कृत्वा द्वादश वर्षाणि वीरस्थानां द्विशिष्यते १९ अधीत्य सर्ववेदान् वै सद्यो दुःखादिमुच्यते ॥ मानसं हि चरन् धर्मं स्वर्गलोकमुपाश्रुते २० यादुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणातिको रोगस्तं दृष्ट्वा त्यजतः सुखम् २१ यथा धेनु सहस्रेषु वत्सो विंदति मातरम् ॥ एवं पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति २२ अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च ॥ स्वकालं नातिवर्तते तथा कर्मपुरा कृतम् २३ जीर्यति जीर्यतः केशादंता जीर्यति जीर्यतः ॥ चक्षुःश्रोत्रे च जीर्येते तृष्णैकान्तु जीर्यते २४ येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता ॥ येन प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्याद्ब्रह्म पूजितम् २५ सर्वे तस्या दत्ता धर्मा यस्यैते त्रय आदृताः ॥ अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्या फलाः क्रियाः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीष्मस्यैतद्वचः श्रुत्वा विस्मिताः कुरुपुंगवाः ॥ आसन्नप्रहृष्टमनसः प्रीतिमंतोऽभवंस्तदा २७

मेरुसाधनंतपोविशेषः अनाशके हितमितमेध्याशनेऽ

नशनेवा १८ द्वादशवर्षिक्यां दीक्षायां उपवासं व्रतार्थं क्षीराद्याहारं व्रतं च 'पयो ब्राह्मणस्य व्रतं यवाग्न्या न्यस्यामि क्षावैश्यस्य' इति श्रुतिप्रसिद्धं अभिषेकं द्वादशवर्षिकं तीर्थाटनं वा वीरस्थानात्स्वर्गादपि विशिष्यते ब्रह्मलोकप्रदमेतत्तद्वयमित्यर्थः १९ कायिकं वर्षं मुक्तावाचिकमाह अधीत्येति २० मानसं धर्मं विवृणोति चेति २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

मंत्रोच्चारणं जिगीषाद्यैव ह्यथा । सोमाभिपत्रोदक्षिणां विना ह्यथा । होमो मंत्रं विना ह्यथा । एतैस्त्रिभिर्गोपतत्सर्वमेष्टयावादिनो भवतीत्यर्थः २८ प्राप्तौ प्राप्त्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनील
कंठीयेभारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ केपूज्या इत्यादिना पूर्वोक्तधर्मानुविष्टोति तत्रापि चतुर्विद्यादित्यादिना आतिथ्यं कर्तव्यमुक्तं तद्विष्टोऽप्यध्यायेन १ यदमुत्रेह च हितं तद्वेति शेषः २
ब्रह्म आनंदात्मा । स्वर्गः सत्यसंकल्पत्वादिसिद्धिः । तपः स्वाध्यायो साधनं यस्य स्वर्गस्य । 'यस्तमात्मानमनुविद्य विजानाति सर्वांश्च लोकानामोति सर्वांश्च कामान्' इति श्रुतेः सत्यप्रत्ययः १ । ४ अक्ष

यन्मंत्रे भवति तृथापयुज्यमाने यत्सोमे भवति तृथाभिषूयमाणे ॥ यच्चाग्नौ भवति तृथाभिहूयमाने तत्सर्वं भवति तृथाभिधीयमाने २८ इत्येतद्विष्टोऽपि प्रोक्तमुक्तवानास्मि
यद्विष्टो ॥ शुभाशुभफलप्राप्तौ केमतः श्रोतुमिच्छसि २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन० आनुशासन० दानधर्मे कर्मफलकोपाख्याने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्याः केन मस्कार्या कात्रमस्यासि भारत ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयेभ्यः स्पृहयसे नृप १ उत्तमापद्रुतस्यापि यत्र ते वर्तते मनः ॥ मनुष्यलो
के सर्वस्मिन् यदमुत्रेह चाप्युत २ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्पृहयामि द्विजातिभ्यो येषां ब्रह्म परं धनम् ॥ येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गस्तपः स्वाध्यायसाधनम् ३ येषां बालाश्च
वृद्धाश्च पितृपैतामहौ धुरम् ॥ उद्वहंति न सीदंति तेभ्यो वै स्पृहयाम्यहम् ४ विद्यास्वभिविनीतानां दांतानां मृदुभाषिणाम् ॥ श्रुतवृत्तोपपन्नानां सदाक्षरविदां
सताम् ५ संसत्सु वदतां तात हंसानां मिव संघशः ॥ मंगल्यरूपा रुचिरा दिव्यजीमूतानिः स्वनाः ६ सम्यगुच्चरितावाचः श्रूयंते हि युधिष्ठिर ॥ शुश्रूषमाणे नृपतौ
प्रेत्य चेह सुखावहाः ७ ये चापि तेषां श्रोतारः सदा सदासि संमताः ॥ विज्ञानगुणसंपन्नान् स्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहम् ८ सुसंस्कृतानि प्रयताः शुचीनि गुणवांति च ॥ दद
त्यन्नानि तृप्त्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ९ ये चापि सततं राजस्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहम् ॥ शक्यं होवाह्वेयो दुर्नदा तु मनसूयितुम् १० शूरावीराश्च शतशः संतिलोके
युधिष्ठिर ॥ येषां संख्यायमानानां दानशूरो विशिष्यते ११ धन्यः स्याद्यद्यहं भूयः सौम्यब्राह्मणकोऽपि वा ॥ कुले जातो धर्मगतिस्तपोविद्यापरायणः १२ न मे त्व
तः प्रियतरो लोकेऽस्मिन् पांडुनंदन ॥ त्वत्तथापि प्रियतरा ब्राह्मणा भरतर्षभ १३ यथाममप्रियतमास्त्वतो विप्राः कुरुतम ॥ तेन सत्येन गच्छेयं लोकान्यत्र सशां
तनुः १४ न मे पिता प्रियतरो ब्राह्मणेभ्यस्तथा भवत् ॥ न मे पितुः पिता वापि ये चान्येऽपि सुहृज्जनाः १५ न हि मे वृजिनां किंचिद्विद्यते ब्राह्मणेष्विह ॥ अणुवायादिवा
स्थूलं विद्यते साधु कर्मसु १६ कर्मणामनसा वापि वाचा वापि परंतप ॥ यन्मे कृतं ब्राह्मणेभ्यस्तेनाद्यनतपाम्यहम् १७ ब्रह्मण्यहाति मामाहुस्तथा वाचाऽस्मि तौ
पितः ॥ एतदेव पवित्रेभ्यः सर्वेभ्यः परमं स्मृतम् १८ पश्यामि लोकानमलाञ्जुचीनब्राह्मणयायिनः ॥ तेषु मे तात गंतव्यमह्नाय च चिराय च १९

रं ब्रह्म तद्विदां ९ हंससादृश्यं क्षीरनीरयोरिवात्मानात्मनो विवेचनात् १ नृपतौ नृपतेः समीपे उच्चरिताः ७ । ८ । ९ अनसूयितुं असूयावर्ज्यया स्यात्तया १० । ११ ब्राह्मणकः कुत्सि
तब्राह्मणोऽपि यद्यहं स्यातां हि धन्यः किमु त कुले जातः १२ । १३ । १४ । १५ वृजिनं संकटं फलाशेति यावत् पूज्यत्वादेव तान् पूजयामि न फलायेत्यर्थः १६ तेन ब्राह्मणाराधनेन अद्यशरपं
जरस्योऽपि न तपामि न व्यथां प्राप्नोमीति स्वानुभवं दर्शयति १७ ब्रह्मण्यो ब्रह्मजातौ आसक्तः १८ यायिनोऽमुचरस्य मे १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ तेजस इति ब्रह्मणा द्विभ्येत्तनुतत्र तेजस्तपसीस्वीये प्रकाशयेदित्यर्थः तेजः क्रोधबलं तपोयोगबलम् २५ तयोस्तपस्तेजसो ब्राह्मणक्षत्रियस्य योर्व्यवसायः फलमभिप
वरूपं शीघ्रं तं त्रयथापि तपस्विनपवेतरान् हन्युर्न तेजस्विन इत्यर्थः २६ भूय इति लपटोपे च मी अकोपनं ब्राह्मणं प्राप्य यज्जुयः बहुतरं उभयं तपस्तेज आरुपं स्यात् तद्वत्तं खंडितं भवतीति शेषः क्षमावत्सु प्रयु
क्तं तेजो बह्वपि तुलराशिवत्सद्यो नश्यतीत्यर्थः । उभयत उभयं चेत्तदंशं कुर्यात्तद्वत्तदंशं कुर्यादित्यन्वयः द्वाभ्यां अन्योन्यस्मिन् प्रयुक्तं तेज आदिद्वयं न निःशेषं नश्यति किं तु शेषम् । क्षमावता खंडितस्य

यथाभर्त्राश्रयो धर्मः स्त्रीणां लोके युधिष्ठिर ॥ स देवः सागतिर्नान्या क्षत्रियस्य तथा द्विजाः २० क्षत्रियः शतवर्षांच दशवर्षां द्विजोत्तमः ॥ पिता पुत्रौ च विज्ञेयौ तयोर्हि ब्रा
णो गुरुः २१ नारी तु पत्युभावे वै देवं कुरुते पतिम् ॥ पृथिवी ब्राह्मणालाभे क्षत्रियं कुरुते पतिम् २२ पुत्रवच्च ततो रक्ष्या उपास्या गुरुवच्चते ॥ अग्निवच्चोपचर्या वै ब्राह्म
णाः कुरुतम २३ ऋजून्सतः सत्यशीलान्सर्वभूतहिते रतान् ॥ आशी विषानि वकुद्धान् द्विजान् परिचरेत्सदा २४ तेजस्तपसश्चैव नित्यं विभ्ये युधिष्ठिर ॥ उभे चैते
परित्याज्ये ते जश्चैव तपस्तथा २५ व्यवसायस्तयोः शीघ्रमुभयोरेव विद्यते ॥ हन्युः कुद्धान् महाराज ब्राह्मणा ये तपस्विनः २६ भूयः स्यादुभयं दत्तं ब्राह्मणाद्यदकोपनात् ॥
कुर्यादुभयतः शेषं दत्तं शेषं न शेषयेत् २७ दंडपाणि र्यथा मोषुपालो नित्यं हिरक्षयेत् ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मचर्यं तथा क्षत्रियः परिपालयेत् २८ पितेव पुत्रान् रक्षेत् ब्राह्मणान् ध
र्मचेतसः ॥ गृहे चैषामवेक्षेत्थाः किंस्विदस्तीति जीविनम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणानां तु ये लोकाः प्रतिश्रुत्य पितामह ॥ न प्रयच्छंति मोहात्ते के भवंति महादुते १ एतन्मे तत्त्वतो ब्रूहि धर्मधर्मभृतां वर ॥ प्रतिश्रुत्य दुरात्मा
नोन प्रयच्छंति येनराः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ योनदद्यात्प्रतिश्रुत्य स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ आशास्तस्य हताः सर्वाः क्लीबस्येव प्रजाफलम् ३ यां रात्रिं जायते जीवो यां रा
त्रिं च विनश्यति ॥ एतस्मिन् तरे यद्यत्सुकृतं तस्य भारत ४ यच्च तस्य हुतं किंचिद्वत्तं वा भरतर्षभ ॥ तपस्तपमथो वापि सर्वतस्योपहन्यते ५ अथैतद्वचनं प्रादुर्धर्मशा
स्त्रविदो जनाः ॥ निशम्य भरत श्रेष्ठ बुद्ध्या परमयुक्तया ६ अपि चोदाहंस्तीमं धर्मशास्त्रविदो जनाः ॥ अश्वानां श्यामवर्णानां सहस्रेण समुच्यते ७ अत्रैवोदाहरंतीम
मिति हासं पुरातनम् ॥ शृगालस्य च संवादं वानरस्य च भारत ८ तौ सखायौ पुरा ह्यास्तां मानुषत्वे परंतप ॥ अन्यां योनिं समापन्नौ शार्गाली वानरी तथा ९ ततः परा
सून्वा दंतं शृगालं वानरोऽब्रवीत् ॥ इमं शानमध्यसे प्रेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् १० किं त्वया पापकं पूर्वकृतं कर्म सुदारुणम् ॥ यस्त्वं इमं शाने मृतकान् पूतिकान् त्सि कुत्सि
तान् ११ एवमुक्तः प्रत्युवाच शृगालो वानरं तदा ॥ ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य न मया तदुपाहतम् १२

तस्यावाशिष्टं तु न शेषयेन्न शिष्यते अपि तु निःशेषमेव नश्यतीत्यर्थः २७ । २८ अस्तीति अमावेतदेवमित्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी० भा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानामिति १
२ । ३ । ४ । ५ निशम्य विचार्य ६ अपि चेति तत्र प्रायश्चित्तं सहस्रश्यामकर्णं दानं अशक्यमनुष्ठातुमत्तपस्तपःपापं दुर्जरमिति भावः ७ अत्रैव प्रतिश्रुतस्य अप्रदाने विषये ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ सुवतोऽध्यापकस्य कथां कथयतो मुखात् श्रुते १६ श्रुतश्चायमिति हासः कृष्णस्य व्यासस्य नृगकथां कथयतो वासुदेवस्य वा मुखात् श्रुतोऽयमर्थः १७ । १८ आशावंध्याशा १९
२० अक्षय्यं पित्र्यमुद्दिष्टं दानं भुंक्ते इत्यक्षय्यमुगमिः २१ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः २२ शातिरिष्टेन शांत्याहितेन क्षेमेण । 'रिष्टं क्षेमे' इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ इतः अस्मि
न लोके ब्राह्मण एव दानपात्रमिति प्रवृत्तकार्यः २७ तीर्थमपि ब्राह्मण एवेत्याह महाद्विति २८ ॥ इति० अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ मित्रसौ

तच्छ्रुते पापकीयोनिमापन्नोऽस्मि प्लवंगम ॥ तस्मादेवं विधं भक्षयामि बुभुक्षितः १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृगालो वानरं प्राह पुनरेव नरोत्तम ॥ किं त्वया पातकं कर्म
कृतं येनासि वानरः १४ ॥ वानर उवाच ॥ सदा चाहं फलाहारो ब्राह्मणानां प्लवंगमः ॥ तस्मान्न ब्राह्मणस्वतु इदं व्यविदुषा सदा ॥ समं विवादो मोक्तव्यो दातव्यं च प्रतिश्रु
तम् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्भुवतो राजन् ब्राह्मणस्य मया श्रुतम् ॥ कथां कथयतः पुण्यां धर्मज्ञस्य पुरातनीम् १६ श्रुतश्चापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशांपते ॥
कथां कथयतः पूर्वब्राह्मणं प्रति पांडव १७ न हर्तव्यं विप्रधनं क्षेतव्यं ते पुनित्यशः ॥ बालाश्वनावमंतव्याद रिद्राः कृपणा अपि १८ एवमेव च मानित्यं ब्राह्मणाः संदिशं
ति वै ॥ प्रतिश्रुत्य भवेद्देयं नाशकार्या द्विजोत्तमे १९ ब्राह्मणो ह्याशया पूर्वकृतया पृथिवी पते ॥ सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावकस्तद्विधः स्मृतः २० यानि रक्षितं संकुद्राश
या पूर्वजातया ॥ प्रदहेच्च हितं राजन् कक्षमक्षय्यभुग्यथा २१ स एव हि यदा तुष्टो वचसा प्रतिनंदति ॥ भवत्यगदसंकाशो विषयेतस्य भारत २२ पुत्रान् पौत्रान् पशूंश्चैव
बांधवान्सचिवांस्तथा ॥ पुरंजनपदं चैव शांतिरिष्टेन पोषयेत् २३ एतद्विपरमं तेजो ब्राह्मणस्येह दृश्यते ॥ सहस्रकिरणस्येव सवितुर्धरणीतले २४ तस्माद्दातव्यमे
वेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर ॥ यदीच्छेच्छोभनां जातिं प्राप्नुं भरतसत्तम २५ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन ध्रुवं स्वर्गो ह्यनुत्तमः ॥ शक्यः प्राप्तुं विशेषेण दानं हि महती क्रिया २६ इतो
दत्तेन जीवति देवताः पितरस्तथा ॥ तस्माद्दानानि देयानि ब्राह्मणेभ्यो विजानता २७ महद्विभरत श्रेष्ठ ब्राह्मणस्तीर्थमुच्यते ॥ वेलायान्तु कस्यांचिद्गच्छेद्दिप्रो ह्यपू
जितः २८ ॥ इति श्रीम० अ० आनु० दानधर्मशृगालवानरसंवादे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रसौ हार्दयोगेन उपवेशं करोतियः ॥ जा
त्याऽधरस्य राजर्षेदोषस्तस्य भवेन्न वा १ एतदिच्छामि तत्त्वेन व्याख्यातुं वैपितामह ॥ सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य यत्र मुह्यंति मानवाः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्त
यिष्यामि शृणु राजन् यथाक्रमम् ॥ ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथापुरा ३ उपदेशो न कर्तव्यो जातिहीनस्य कस्यचित् ॥ उपदेशे महान् दोषोऽप्युपाध्यायस्य भाष्यते
४ निदर्शनमिदं राजन् शृणु मे भरतर्षभ ॥ दुरुक्तवचने राजन् यथा पूर्वयुधिष्ठिर ५ ब्रह्माश्रमपदे वृत्तं पार्श्वे हि मवतः शुभे ॥ तत्राश्रमपदं पुण्यं नानावृक्षगणायुतम् ६ ना
नागुल्मलताकीर्णमृगद्विजनिषेवितम् ॥ सिद्धचारणसंयुक्तं रम्यं पुष्पितकाननम् ७ व्रतिभिर्बहुभिः कीर्णतापसैरुपसेवितम् ॥ ब्राह्मणैश्च महाभागैः सूर्यज्वलनसन्निभैः ८

हादित्यध्यायेन नीचाय धर्मरहस्यं न दद्यादित्युक्तं । मित्रमुपकारमपेक्षयोपकर्ता । सुहृदुपकारमपेक्षयोपकर्ता । लोभात् कृपया वेत्यर्थः १ । २ । ३ उपाध्यायस्योपदेशकर्तुः भाष्यते
न शूद्राय मर्तिदद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ दुरुक्तदुःस्वस्थं नीचप्रतिउक्तं वचनं ५ । ६ । ७ व्रतिभिर्बहुभिः तापसैर्वानप्रस्थैः ८

९ यतिभिः संन्यासिभिः १० दयान्वितः सर्वभूतामयदानेन प्रव्रज्यां कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षानियमं १२ तपस्येतपः करिष्ये १३ वक्तुमाधिगंतुं वज्रगता वित्यस्य रूपं प्रव्रजयितुं विधिवत्स्वोचितं
कर्मस्याजयितुं १४ । १५ लिंगं संन्यासिचिन्हं सेवकस्य तपप्रव्रज्यानधिकारात्पुनः १६ । १७ । १८ आत्मनः प्रियं विक्षेपकस्य शुश्रूषाख्यस्य स्वधर्मस्य त्यागं लिंगधारणानधिकारेऽपि
नियमव्रतसंपन्नैः समाकीर्णतपस्विभिः ॥ दीक्षितैर्भरत श्रेष्ठ यथाहारैः कृतात्मभिः ९ तपोध्ययनघोषैश्चनादितं भरतर्षभ ॥ बालखिल्यैश्च बहुभिर्यतिभिश्च निषेवि
तम् १० तत्र कश्चित्समुत्साहं कृत्वा शूद्रो दयान्वितः ॥ आगतो ह्याश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ तांस्तु दृष्ट्वा मुनिगणान् देवकल्पान्महौजसः ॥ विविधां वहतो दीक्षां
संप्राहृष्यत भारत १२ अथास्य बुद्धिरभवत्तपस्ये भरतर्षभ ॥ ततोऽब्रवीत्कुलपतिपादौ संमृद्व्य भारत १३ भवत्प्रसादादिच्छामि धर्मवक्तुं द्विजर्षभ ॥ तन्मा त्वं भगव
न्वक्तुं प्रव्रजयितुमर्हसि १४ वर्णावरोहं भगवन् शूद्रो जात्याऽस्मि सत्तम ॥ शुश्रूषां कर्तुमिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे १५ ॥ कुलपतिरुवाच ॥ न शक्यमिह शूद्रेण लिंग
माश्रित्य वर्तितुम् ॥ आस्यतां यदि ते बुद्धिः शुश्रूषानिरतो भव १६ शुश्रूषया परां लोकानवाप्स्यसि न संशयः १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्तु मुनिना स शूद्रोर्चित
य नृप ॥ कथमत्र मया कार्यं श्रद्धाधर्मपराचमे १८ विज्ञातमेवं भवतु करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ गत्वाऽऽश्रमपदाद्दूरमुत्तमं कृतवांस्तु सः १९ तत्र वेदीं च भूमिं च देवताय
तनानि च ॥ निवेश्य भरत श्रेष्ठ नियमस्थोऽभवन्मुनिः २० अभिषेकांश्च नियमान् देवतायतनेषु च ॥ बलिं च कृत्वा हुत्वा च देवतां चाप्यपूजयत् २१ संकल्पनियमो
पेतः फलाहारो जितेन्द्रियः ॥ नित्यं सन्निहिताभिस्तु ओषधीभिः फलैस्तथा २२ अतिथीन् पूजयामास यथावत्समुपागतान् ॥ एवं हि सुमहान्कालो व्यत्यक्रमत त
स्यैव २३ अथास्य मुनिरागच्छत्संगत्या वै तमाश्रमम् ॥ संपूज्य स्वागतेन र्षिं विधिवत्समतोषयत् २४ अनुकूलाः कथाः कृत्वा यथागतमपृच्छत् ॥ ऋषिः परमतेज
स्वी धर्मात्मा संशितव्रतः २५ एवं सुबहुशस्तस्य शूद्रस्य भरतर्षभ ॥ सोऽगच्छद्दाश्रममृषिः शूद्रं द्रुणं न र्षभ २६ अथ तं तापसं शूद्रः सोऽब्रवीद्भरतर्षभ ॥ पितृकार्यं क
रिष्यामि तत्र मेऽनुग्रहं कुरु २७ बाढमित्येव तं विप्र उवाच भरतर्षभ ॥ शुचिर्भूत्वा स शूद्रस्तु तस्य र्षेः पाद्यमानयत् २८ अथ दर्भांश्च वन्याश्च ओषधीर्भरतर्षभ ॥ पवित्र
मासनं चैव वृत्तीं च समुपानयत् २९ अथ दक्षिणमावृत्य वृत्तीं च रमशैर्षिकीम् ॥ कृतामन्यायतो दृष्ट्वा तं शूद्रमृषिर्ब्रवीत् ३० कुरुष्वेतां पूर्वशीर्षाभवांश्चोदइमुखः शुचिः ॥
स च तत्कृतवान् शूद्रः सर्वयदृषिर्ब्रवीत् ३१ यथोपदिष्टं मे धावी दर्भांश्चादियथा तथम् ॥ हव्यकव्यविधिं कृत्स्नमुक्तं तेन तपस्विना ३२ ऋषिणा पितृकार्यं च स च धर्मपथे
स्थितः ॥ पितृकार्यं कृते चापि विसृष्टः स जगाम ह ३३ अथ दीर्घस्य कालस्य स तप्यन् शूद्रतापसः ॥ वने पंचत्वमगमत्सुकृतेन च तेन वै ३४ अजायत महाराजवंशे स च
महायुतिः ॥ तथैव स ऋषिस्तात कालधर्ममवाप ह ३५ पुरोहितकुले विप्रजाजातो भरतर्षभ ॥ एवंप्रौढः स भूता बुभौ शूद्रमुनीतदा ३६

त्यागमात्रे सर्वस्याधिकारात् उदजं पर्णशालां १९ वेदीं पूजार्थं भूमिं शयनाद्यर्थम् २० अभिषेकान्त्रिसंघं स्नानानि २१ संकल्पनियमो निग्रहः चित्तवृत्तिनिरोध इति यावत् तेन उपेतः २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ तृतीं च रमशैर्षिकीं आसनं कूर्चपश्चिमाग्रं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

क्रमेणवर्धितौचापिविद्यासुकुशलाबुधौ ॥ अथर्ववेदेवेदेचवभूर्वापिःसुनिष्ठितः ॥ कल्पप्रयोगेचोत्पन्नेज्योतिषेषपरंमन्त्रः ३७ सांख्येचैवपराप्रीतिस्तस्यचैवंव्यव
 र्धत ॥ पितर्युपरतेचापिकृतशौचस्तुपार्थिवः ३८ अभिषिक्तःप्रकृतिभीराजपुत्रःसपार्थिवः ॥ अभिषिक्तेनसक्रपिरभिषिक्तःपुरोहितः ३९ सतंपुरोधासुख
 मवसद्भरतर्षभ ॥ राज्यंशशासधर्मेणप्रजाश्चपरिपालयन् ४० पुण्याहवाचनेनित्यंधर्मकार्येषुचासकृत् ॥ उत्स्मयन्प्राहसच्चापिद्वाराजापुरोहितम् ४१ एवंस
 बहुशोराजन्पुरोधसमुपाहसत् ॥ लक्षयित्वापुरोधास्तुबहुशस्तंनराधिपम् ४२ उत्स्मयंतंचसततंदृष्ट्वाऽसौमन्युमाविशत् ॥ अथशून्येपुरोधास्तुसहराज्ञासमा
 गतः ४३ कथाभिरनुकूलाभीराजानंचाम्यरोचयत् ॥ ततोऽब्रवीन्नरेद्रंसपुरोधाभरतर्षभ ४४ वरमिच्छाम्यहंत्वेकंत्वयादत्तंमहायुते ४५ ॥ राजोवाच ॥ वराणांते शतं
 दद्यांकिंवतैकंद्विजोत्तम ॥ स्नेहाच्चबहुमानाच्चनास्त्यदेयंहिमेतव ४६ ॥ पुरोहितउवाच ॥ एवंवैवरमिच्छामियदितुष्टोऽसिपार्थिव ॥ प्रतिजानीहितावत्त्वंसत्यं
 यद्वदनामृतम् ॥ भीष्मउवाच ॥ बाढमित्येवतराजाप्रत्युवाचयुधिष्ठिर ॥ यदिज्ञास्यामिवक्ष्यामिअजानन्नतुसंवदे ४८ ॥ पुरोहितउवाच ॥ पुण्याहवाचने
 नित्यंधर्मकृत्येषुचासकृत् ॥ शांतिहोमेषुचसदाकिंत्वंहससिवीक्ष्यमाम् ४९ सवीडवैभवतिहिमनोमेहसतात्वया ॥ कामयाशापितोराजन्नान्यथावक्तुमर्हसि ५०
 सुव्यक्तंकारणंह्यन्नततेहास्यमकारणम् ॥ कौतूहलमेसुष्ठुशतत्वेनकथयस्वमे ५१ ॥ राजोवाच ॥ एवमुक्तेत्वयाविप्रयदवाच्यंभवेदपि ॥ अवश्यमेववक्तव्यंशृणुष्वै
 कमनाद्विज ५२ पूर्वदेहेयथावृत्तंतन्निबोधद्विजोत्तम ॥ जातिस्मराम्यहंब्रह्मव्रवधानेनमेशृणु ५३ शूद्रोऽहमभवंपूर्वतापसोऽष्टशसंयुतः ॥ ऋषिरुग्रतपास्त्वंच
 तदाऽभूद्विजसत्तम ५४ प्रीयताहितदाब्रह्मन्ममानुग्रहबुद्धिना ॥ पितृकार्येत्वयापूर्वमुपदेशःकृतोऽनघ ५५ वृत्त्यादभेपुहव्येचकव्येचमुनिसत्तम ॥ एतेनकर्मदो
 षेणपुरोधास्त्वमजायथाः ५६ अहंराजाचविप्रेद्रपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ मत्कृतस्योपदेशस्यत्वयाऽज्ञातमिदंफलम् ५७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्प्रहसेत्वांद्विजो
 त्तम ॥ नत्वांपरिभवंब्रह्मन्प्रहसामिगुरुर्भवान् ५८ विपर्ययेणमेमन्युस्तेनसंतप्यतेमनः ॥ जातिस्मराम्यहंतुभ्यमतस्त्वांप्रहसामिवै ५९ एवंतवोग्रंहितपउपदे
 शेननाशितम् ॥ पुरोहितत्वमुत्सृज्ययतस्त्वंपुनर्भवे ६० इतस्त्वमधमामन्यामायोनिंप्राप्स्यसेद्विज ॥ गृह्यतांद्रविणंविप्रपूतात्माभवसत्तम ६१ ॥ भीष्मउवाच ॥
 ततोविसृष्टोराज्ञातुविप्रोदानान्यनेकशः ॥ ब्राह्मणेभ्योददौवित्तंभूमिग्रामांश्चसर्वशः ६२ कच्छ्राणिचीर्त्वाचततोयथोक्तानिद्विजोत्तमैः ॥ तीर्थानिचापिगत्वावै
 दानानिविविधानिच ६३ दत्वागाश्चैवविप्रेभ्यःपूतात्माभवदात्मवान् ॥ तमेवचाश्रमंगत्वाचचारविपुलंतपः ६४

५५ । १७ मत्कृतस्यमहं कृतस्य ५८ । १९ विपर्ययेणशूद्रोऽप्यहंजातिस्मरोजातः मुनिरपित्वंपुरोहितोजातइतिवैपरीत्येन मन्युर्द्वेभ्यः ६० भवेभवनिमित्तं ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ सत्यानृतेनवाणिज्येनघनलोमेभेत्यर्थः । सत्यानृतेनवाणिज्यमितिस्मृतिः ७३ विनिश्चयनिश्चेतव्यं । ७४ ७५ ॥ इतिअ० भी० मा० दश
 मोऽध्यायः ॥ १० ॥ कीदृशेइति श्रीमानेवददासीतिश्रीकरान्योगान्नकथयितुमध्यायः । श्रीःरूपोदायोदिशोमातद्युतापन्नाधनसमृद्धिःश्रीःपद्मेत्युच्यते १ पर्यपृच्छतत्रियमित्यपकृत्यते ९
 ततःसिद्धिंपरांप्राप्तोब्राह्मणोराजसत्तम ॥ संमतश्चाभवत्तेषामाश्रमेतन्निवासिनाम् ६५ एवंप्राप्तोमहत्कच्छ्रापिःसमृपसत्तम ॥ ब्राह्मणेननवक्तव्यंतस्माद्वर्णावरे
 जने ६६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषुकथयन्नाजन्ब्राह्मणोनप्रदुष्यति ६७ तस्मात्सद्भिर्नवक्तव्यंकस्यचिक्किंचिदग्रतः ॥ सूक्ष्मागतिर्हि
 धर्मस्यदुर्ज्ञेयाह्यकृतात्मभिः ६८ तस्मान्मौनेनमुनयोदीक्षाकुर्वन्तिचाहताः ॥ दुरुक्तस्यभयाद्राजन्नाभाषन्तेचकिंचन ६९ धार्मिकागुणसंपन्नाःसत्यार्जवसम
 न्विताः ॥ दुरुक्त्वाचाभिहितैःप्राप्नुवन्तीहदुष्कृतम् ७० उपदेशोनकर्तव्यःकदाचिदपिकस्यचित् ॥ उपदेशाद्वितपापंब्राह्मणःसमवाप्नुयात् ७१ विमृश्यतस्मा
 त्प्राज्ञेनवक्तव्यंधर्ममिच्छता ॥ सत्यानृतेनहिकृतउपदेशीहिनस्तिहि ७२ वक्तव्यमिहपृष्टेनविनिश्चित्यविनिश्चयम् ॥ सचोपदेशःकर्तव्योयेनधर्ममवाप्नुयात् ७३
 एतत्तेसर्वमाख्यातमुपदेशकृतेमया ॥ महान्क्लेशोहिभवतितस्मान्नोपदेशोदिह ७४ ॥ इतिश्रीम० अ० आ० दानधर्मेऽश्वत्थमुनिसंवादेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशेपुरुषेतातस्त्रीषुवाभरतर्षभ ॥ श्रीःपद्मावसतेनित्यंतन्मेब्रूहिपितामह १ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामियथावृत्तंयथाश्रुतम् ॥ रु
 क्मीणीदेवकीपुत्रसन्निधौपर्यपृच्छत २ नारायणस्यांकगतांज्वलन्तींष्ट्वाश्रियंपद्मसमानवर्णाम् ॥ कौतूहलाद्विस्मितचारुनेत्रापप्रच्छमातामकरध्वजस्य ३ कानी
 हसूतान्युपसेवसेत्वंसंतिष्ठसेकानिचसेवसेत्वम् ॥ तानित्रिलोकेश्वरभूतकांतेतत्त्वेनमेब्रूहिमहर्षिकल्पे ४ एवंतदाश्रीरभिभाष्यमाणादेव्यासमक्षंगरुडध्वजस्य ॥ उ
 वाचवाक्यंमधुराभिधानंमनोहरंचंद्रमुखीप्रसन्ना ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ वसामिनित्यंसुमगेप्रगल्भेदक्षेनरेकर्मणिवर्तमाने ॥ अक्रोधनेदेवपरेकृतज्ञेजितेंद्रियेनित्यमुदीर्ण
 सत्वे ६ नाकर्मशीलेपुरुषेवसामिननास्तिकेसांकरिकेतत्रे ॥ नभिन्नवृत्तेनचृशंसवर्णेनचापिचौरैर्नगुरुष्वसूये ७ येचाल्पतेजोबलसत्वमानाःक्लिश्यंतिकुप्यंतिचयत्र
 तत्र ॥ नचैवतिष्ठामितथाविधेषुनरेषुसंगुप्तमनोरथेषु ८ यश्चात्मनिप्रार्थयतेनकिंचिद्यश्चस्वभावोपहृतांतरात्मा ॥ तेष्वल्पसंतोषपरेषुनित्यंनरेषुनाहंनिवसामिस
 म्यरू ९ स्वधर्मशीलेषुचधर्मवित्सुवृद्धोपसेवानिरतेचदांति ॥ कृतात्मनिक्षांतिपरेसमर्थेक्षांतासुदांतासुयथाज्ज्वालासु १० सत्यस्वभावार्जवसंयुतासुवसामिदेवाद्विजपू
 जिकासु ॥ प्रकीर्णभांडामनपेक्ष्यकारिणींसदाचभर्तुःप्रतिकूलवादिनीम् ११ परस्यवेश्माभिरतामलज्जामेवंविधांतांपरिवर्जयामि ॥ पापामचोक्षामवलेहिनीं
 चव्यपेतधैर्यांकलहप्रियांच १२

३ उपसेवसेमजगुरगादिरूपेण संतिष्ठसेधैर्यादायसौंदर्यशौर्यादिरूपेणपुरुषेवससि ३
 देव्यारुक्मिण्या ५ प्रगल्भेवाग्मिनि दक्षेअनलसे देवपरेदेवाराधनानिष्ठे ६ नृशंसवर्णेनिधुराक्षरमाषिणि असूयेअसूयावति ७ तेजःशौर्यं सत्वंबुद्धिः यत्रतत्रविशिष्टपुरुषे संगुप्तमनोरथेषुअन्यत्
 ध्यायंत्यन्यदृशंयंतितादृशेषु ८ स्वभावेत्यादेर्मौठबोपहतचित्तइत्यर्थः ९ स्वधर्मेतिसार्द्धश्लोकः १० । ११ पापानिर्दयां अचोक्षांअशुचिं अवलेहिनींशुक्लिणींलेलिहानांसदाकुद्रामित्यर्थः १३

अनु. १३

अ०

॥३२॥

॥ ३२॥

मृदुत्वादयःस्त्रीगुणा आगताः १४ कर्कशत्वादयःपुरुषगुणानष्टाः केननिमित्तेनमेममस्त्रीत्वमभवदितिसंबंधः १५ । १६ स्त्रीकृतःइंद्रेणस्त्रीत्वंप्रापितः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
मृदुत्वंचतनुत्वंचविक्रवत्वंतथैवच ॥ स्त्रीगुणाःप्रोक्ताधर्मतत्त्वार्थदर्शिताः १४ व्यायामेकर्कशत्वंचवीर्यंचपुरुषेगुणाः ॥ पौरुषंविप्रनष्टंस्त्रीत्वंकेनापि
मेऽभवत् १५ स्त्रीभावात्पुनरश्वंतंकथमारोढुमुत्सहे ॥ महतात्वथयत्नेनआरुह्याश्वंनराधिपः १६ पुनरायात्पुरंतातस्त्रीकृतोनृपसत्तमः ॥ पुत्रादाराश्वभृत्या
श्वपौरजानपदाश्वते १७ किंत्विदंत्विति विज्ञायविस्मयंपरमंगताः ॥ अथोवाचसराजर्षिःस्त्रीभूतोवदतावरः १८ मृगयामस्मिनिर्यातोबलैःपरिवृतोदृढम् ॥
उद्धांतःप्राविशंधोरामटवीदैवचोदितः १९ अटव्यांचसुधोरायादृष्णातो नष्टचेतनः ॥ सरःसुरुचिरप्रख्यमपश्यंपक्षिभिर्वृतम् २० तत्रावगाढःस्त्रीभूतोदैवे
नाहंकृतःपुरा ॥ नामगोत्राणिचाभाष्यदाराणांमंत्रिणांतथा २१ आहपुत्रांस्ततःसोऽथस्त्रीभूतःपार्थिवोत्तमः ॥ संप्रीत्याभुज्यताराज्यंवनंयास्यामिपुत्रकाः
२२ एवमुक्त्वापुत्रशतंवनमेवजगामह ॥ गत्वाचैवाश्रमंसातुतापसंप्रत्यप्रद्यत २३ तापसेनास्यपुत्राणामाश्रमेष्वभवच्छतम् ॥ अथसाऽऽदायतान्सर्वानपूर्व
पुत्रानभाषत २४ पुरुषत्वेसुतायूयंस्त्रीत्वेचेशतंसुताः ॥ एकत्रभुज्यताराज्यंभ्रातृभावेनपुत्रकाः २५ सहिताभ्रातरस्तेऽथराज्यंभुजिरेतदा ॥ तान्दृष्ट्वा
भ्रातृभावेनभुंजानानराज्यमुत्तमम् २६ चिंतयामासदेवेंद्रोमन्युनाथपरिभुतः ॥ उपकारोऽस्यराजर्षेःकृतोनापकृतंमया २७ ततोब्राह्मणरूपेणदेवराजःशत
क्रतुः ॥ भेदयामासतान्गत्वानगरंनृपात्मजान् २८ भ्रातृणानास्ति सौभ्रात्र्येऽप्येकस्यापितुःसुताः ॥ राज्यहेतोर्विवदिताःकश्यपस्यसुरासुराः २९ यूयंभं
गास्वनापत्यास्तापसस्येतरेसुताः ॥ कश्यपस्यसुराश्चैवअसुराश्चसुतास्तथा ३० युष्माकंपैतृकंराज्यंभुज्यतेतापसात्मजैः ॥ इंद्रेणभेदितास्तेतुयुद्धेऽन्योन्य
मपातयन् ३१ तच्छ्रुत्वातापसांचापिसंतप्ताप्ररुदह ॥ ब्राह्मणच्छद्मनाभ्येत्यतामिंद्रोऽथान्वपृच्छत ३२ केनदुःखेनसंतप्तारोदिषित्वंवरानने ॥ ब्राह्मणंतं
ततोदृष्ट्वासास्त्रीकरुणमब्रवीत् ३३ पुत्राणांदिशतेब्रह्मनकालेनविनिपातिते ॥ अहंराजाऽभवंविप्रतत्रपूर्वशतंमम ३४ समुत्पन्नंस्वरूपाणांपुत्राणांब्राह्मणोत्तम ॥
कदाचिन्मृगयायातउद्धांतोगहनेवने ३५ अवगाढश्चसरसिस्त्रीभूतोब्राह्मणोत्तम ॥ पुत्रान्तराज्येप्रतिष्ठाप्यवनमस्मिततोगतः ३६ स्त्रियाश्वमेपुत्रशतंतापसेन
महात्मना ॥ आश्रमेजनिंतं ब्रह्मन्नीतं तत्रगरंमया ३७ तेषांचवैरमुत्पन्नंकालयोगेनवैद्विज ॥ एतच्छोचाम्यहंब्रह्मनदैवेनसमभिष्ठुता ३८ इंद्रस्तांदुःखितां
द्वाअब्रवीत्पुरुषंवचः ॥ पुरासुदुःसहंभद्रेममदुःखंत्वयाकृतम् ३९ इंद्रद्विष्टेनयजतामामनाहूयधिष्ठितम् ॥ इंद्रोऽहमस्मिदुर्बुद्धेवैरंतेपातितंमया ४० इंद्रंदृष्ट्वा
तुराजर्षिःपादयोःशिरसागतः ॥ प्रसीदन्निदशश्रेष्ठपुत्रकामेनसक्रतुः ४१ इष्टास्त्रिदशशार्दूलतत्रमेक्षंतुमहंसि ॥ प्रणिपातेनतस्येंद्रःपरितुष्टोवरंददौ ४२
प्रत्यपद्यतभर्तृत्वेनस्वीकृतवती २३ । २४ । २५ । २६ स्त्रीत्वदानेनाद्विगुणितपुत्रप्राप्तिरूपउपकारपूजातो नस्त्रीत्वकृतोऽपकारइत्यर्थः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
स्वरूपाणांस्वस्येवरूपंतेपातिषां ३५ । ३६ स्त्रियाःस्त्रीभूतस्यमेमम ३७ । ३८ । ३९ इंद्रद्विष्टेनअभिष्ठुतायज्ञेन धिष्ठितमधिष्ठितंकृतुनितिशेषः ४० । ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । अध्यायतात्पर्यमाहस्त्रियाइति ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति अनुशासनं नौलकंटीयेभारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ तदेवं
गौतमीसुदर्शनशुक्रप्रभृतीनामाख्यानैर्बह्वृच्छोपगतेषु दुःखेष्वनुद्विग्नमना अतिथिभक्तानां शंखादिष्वेवैवाश्रयमाप्नोति तस्याश्च फलं कामः इन्द्रियप्रीतिरूपः सा च स्त्रीणामेव भूयसी पुंसस्त्वल्पतरत्ये
तावता ग्रंथेनोक्तं । तमिमं कामं तुच्छीकृत्य परमसुखावाप्तिकामस्य पूर्वोक्तानुद्वेगादीनुपासीनस्य वक्ष्यमाणविधिना परमेश्वरमाराधयिष्यतो हेयं दोषजातं वक्तुमयमध्याय आरभ्यते किमिति लो
कयात्रा ऐहिकशिष्टव्यवहारहितं च पारलौकिकं श्रेयस्तदर्थिना किं कर्तव्यं किमवश्यमनुष्ठेयं लोकयात्रालोकद्वयश्रेयःसाधनं १ कर्मपथान्स्वभाविककर्ममार्गान् २ प्राणातिपातो हिंसा ३

पुत्रास्ते कतमे राजन् जीवन्ते तत्प्रचक्ष्वमे ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः पुरुषस्याथ येऽभवन् ४३ तापसीतु ततः शक्रमुवाच प्रयतांजलिः ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये पुत्रास्ते मे
जीवन्तु वासव ४४ इंद्रस्तु विस्मितो दृष्ट्वा स्त्रियं पप्रच्छ तां पुनः ॥ पुरुषोत्पादिता ये ते कथं द्वेष्याः सुतास्तव ४५ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः स्नेहस्तेभ्योऽधिकः कथम् ॥
कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हसि ४६ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रियास्त्वभ्यधिकः स्नेहो न तथा पुरुषस्यैव ॥ तस्मात्ते शक्रजीवन्तु ये जाताः स्त्रीकृतस्यैव ४७
॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्ततस्त्विद्रः प्रीतो वाक्यमुवाच ह ॥ सर्वपुत्रे ह जीवन्तु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ४८ वरं च वृणुराजेंद्रयं त्वमिच्छसि सुव्रत ॥ पुरुषत्वमथ स्त्री
त्वंमतो यदा भिकांक्षसे ४९ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रीत्वमेव वृणेशक्रपुंस्त्वंनेच्छामि वासव ॥ एवमुक्तस्तु देवेंद्रस्तां स्त्रियं प्रत्युवाच ह ५० पुरुषत्वं कथं त्यक्त्वा स्त्रीत्वं चोदय
से विभो ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच स्त्रीभूतो राजसत्तमः ५१ स्त्रिया पुरुषसंयोगे प्रीतिरभ्यधिका सदा ॥ एतस्मात्कारणाच्छक्रस्त्रीत्वमेव वृणोम्यहम् ५२ रमिताभ्य
धिकं स्त्रीत्वे सत्यं वै देवसत्तम ॥ स्त्रीभावेनाहितुष्यामि गम्यतां त्रिदशाधिप ५३ एवमस्त्विति चोक्त्वा तामा पृच्छ च त्रिदिवंगतः ॥ एवं स्त्रियामहाराज अधिका प्रीतिरु
च्यते ५४ ॥ इति श्रीम० अनुशासन० आनुशास० दानधर्मभंगाखनोपाख्याने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं कर्तव्यं मनुष्येण लोकयात्रा
हितार्थिना ॥ कथं वै लोकयात्रां तु किंशीलश्च समाचरेत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ कायेन त्रिविधं कर्म वाचाचापि चतुर्विधम् ॥ मनसा त्रिविधं चैव दशकर्मपथास्त्यजेत्
२ प्राणातिपातः स्तन्यं च परदारानथापि च ॥ त्रीणि पापानि कायेन सर्वतः परिवर्जयेत् ३ असत्प्रलापं पारुष्यं पैशुन्यं मन्त्रतं तथा ॥ चत्वारि वाचाराजेंद्र न जल्पे
न्नानुचितयेत् ४ अनभिध्यापरस्वेषु सर्वसत्त्वेषु सौहृदम् ॥ कर्मणां फलमस्तीति त्रिविधं मनसा चरेत् ५ तस्माद्वाक्कायमनसानाचरेदशुभं नरः ॥ शुभाशुभान्या
चरन् हितस्य तस्याश्नुते फलम् ६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे लोकयात्राकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

असत्प्रलापं ग्राम्यवार्तादि । पारुष्यं निष्ठुरभाषणं । पैशुन्यं राजद्वारादौ परदोषसूचनं । अमृतं मिथ्यावादः परपीडाकरः । मनसाऽप्येवं विद्यामीति नानुचितयेत् ४ अनभिध्यातिष्ठो
केन परद्रव्येष्वभिध्यानं परस्यानिष्ठितं न वेदवादे पुनास्ति क्यमिति त्रीणि त्याज्यानि लज्जयेत् । दशत्यजेदित्युपक्रमात् ५ शुभमहिंसाद्यास्तिक्यातं अशुभमहिंसादिनास्तिक्यातं फल
मुभयं दुःखादिस्वर्गभरकातं ६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नौलकंटीयेभारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अशुमानि परित्यज्य शुभान्याचरता यज्जगत्तज्जानन् स्वयमेव पृच्छति त्वयेति । आपगेयमागेयं पितामहस्यापि ईशाय अंतर्त्यामिणे सर्वत्र पृष्ठयर्थे चतुर्थी । शंसुखं भवत्यस्मादित्यानंदायेत्यर्थः १
बभ्रवे विशालाय । बभ्रुर्वैश्वानर इत्यादिर्विशालेर्पिगलेऽन्यवदिति मेदिनी । महाभाग्यमैश्वर्यं गुरावित्यादिः सप्तम्यपि पृष्ठयर्थे अव्यक्तं जगत्कारणमव्याकृतारुध्यतस्य योनये उत्पत्तिप्रलयस्यानाय २
योहीति । सर्वगतः सर्वोपादानत्वात् सर्वत्र न दृश्यते दृष्ट्मात्रशरीरत्वादात्मत्वाच्च ३ ब्रह्माविराट् विष्णुः सूत्रात्मा सुरेशः प्राज्ञस्तेषां स्रष्टा उपादानं प्रमुनिमितं उपासते स्वस्वोपाधित्यागेनाधिगच्छति ४
प्रकृतीनां पंचतन्मात्राहंकारमहदव्यक्तानां विश्वकारणानां पुरुषस्य जीवात् भोक्तुरित्यर्थः पंचमर्थे पृष्ठी । 'इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्विद्वेरात्मा महान्परः ॥ महतः
परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः ॥ पुरुषात्परं किंचित्साकाशात् परागतिः' इति आर्धेन्द्रियमनोयुक्तं मोक्षेत्याहुर्मनीषिणः इति च श्रुतेभ्यस्तत्त्वेभ्यः परः निष्कलः । चित्यतेन किंचिदपि चितयेदिति स्मृतेः
सर्वचित्तात्यागेन प्राप्य ते योगविद्धिः योगो बुध्याद्यसंगस्तद्विद्धिः अक्षरमपरिणामि परमब्रह्म अत्यंतं परिच्छेदत्रयगूढं तदेव असद्व्याकृतद्वयकारणं सद्रज्जुसर्पवद्वासमानमप्यसदनिर्वचनीय

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ त्वयाऽऽपगेयनामानि श्रुतानीह जगत्पतेः ॥ पितामहेशाय विभो नामान्याचक्ष्व शंभवे १ बभ्रवे विश्वरूपाय महाभाग्यं च तत्त्वतः ॥
सुरासुरगुरौ देवेशं करेऽव्यक्तयोनये ॥ २ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अशक्तोऽहं गुणान्वक्तुं महादेवस्य धीमतः ॥ यो हि सर्वगतो देवो न च सर्वत्र दृश्यते ३
ब्रह्मविष्णुसुरेशानां स्रष्टा च प्रभुरेव च ॥ ब्रह्मादयः पिशाचांताय हि देवा उपासते ४ प्रकृतीनां परत्वेन पुरुषस्य च यः परः ॥ चित्यते यो योगविद्धिर्कृष्णिभिस्तत्त्वद
र्शिभिः ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म असत्तत्त्वसच्चयः ५ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षोभयित्वा स्वतेजसा ॥ ब्रह्माणमसृजत् तस्माद्देवदेवः प्रजापतिः ६ को हि शक्तो गुणान्वक्तुं देवदेवस्य
धीमतः ॥ गर्भजन्मजरायुक्तो मर्त्यो मृत्युसमन्वितः ७ को हि शक्तो भवं ज्ञातुं मद्भिधः परमेश्वरम् ॥ ऋतेनारायणात्पुत्रशंखचक्रगदाधरात् ८ एष विद्वान्गुणश्रेष्ठो
विष्णुः परमदुर्जयः ॥ दिव्यचक्षुर्महातेजा वीक्ष्यते योगचक्षुषा ९ रुद्रमत्तया तु कृष्णेन जगद्ग्याप्तं महात्मना ॥ तं प्रसाद्य तदा देवं वदर्या किल भारत १० अर्थात्प्रिय
तरत्वं च सर्वलोकेषु वैतदा ॥ प्राप्तवानेव राजेंद्र सुवर्णाक्षान् महेश्वरात् ११ पूर्णवर्षसहस्रं तु तप्तवानेषमाधवः ॥ प्रसाद्य वरदं देवं चराचरगुरुं शिवम् १२ युगे युगे तु
कृष्णेन तोषितो वै महेश्वरः ॥ भक्त्या परमया चैव प्रीतश्चैव महात्मनः १३

मित्यर्थः ५ प्रकृतिमायां पुरुषं तत्र प्रतिबिंबितं चेतन्यं मायाशबलमव्याकृतमित्यर्थः । क्षोभयित्वा प्राणिकर्मानुरोधेन सांख्यावस्थातः प्रच्याव्यस्वतेजसा स्वसत्तात्पूर्तिप्रदानेन ब्रह्माणं महातमसृजत्
तस्मान्महत्तत्त्वाद्देवानां सूर्यादीनां देवः स्वामी प्रजापतिश्चतुर्मुखोऽभवदिति शेषः ६ यः असृजत्तस्य गुणान्वक्तुं शक्त इति योजना । धीमतः धिया बुद्ध्याऽहमिति मतोज्ञातोऽहं प्रत्ययगम्यो जीव
इत्यर्थः । न हि बुद्ध्यादिपरिच्छिन्नस्तद्गोचरं ब्रह्म परिच्छेत्तुमीष्ट इत्यर्थः ७ । ८ । ९ भक्त्या आराधनेन व्योमाद्यष्टमूर्तेभ्यः निनतद्वागं गत्वा जगद्ग्याप्तमित्यर्थः १० अर्थादिति अर्थात्तद्व्यर्थो भोग्यव
स्तु जातं तावत्प्रियं ततोऽपि प्रियतरः प्रत्यगात्मा तत्संबन्धेनामंतरात्तत्त्वमसत्तत्त्वमित्यर्थः । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेस्तादात्म्यं प्राप्त इति भावः । अन्नादिति पाठेऽपि स एवार्थः । सुवर्णाक्षोऽदिव्यदृष्टेः ११
शिवं प्रसाद्य तप्तवान् तपोऽपि शिवप्रसादं विना कर्तुं दुःशकमित्यर्थः १२ तोषोऽलं बुद्धिः प्रीतिः प्रसादोऽनुसृतं तु भयं प्रापितः १३

ऐश्वर्ययादृशंतस्यजगद्योनेर्महात्मनः ॥ तदयं दृष्टवानसाक्षात्पुत्रार्थेहरिरच्युतः १४ यस्मात्परतरंचैवनान्यंपश्यामिभारत ॥ व्याख्यातुं देवदेवस्य
शक्तो नामान्यशेषतः १५ एष शक्तो महाबाहुर्वक्तुं भगवतो गुणान् ॥ विभूर्तिचैव कात्स्नर्येन सत्यां माहेश्वरीं नृप १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा
तदाभीष्मो वासुदेवं महायशः ॥ भवमाहात्म्यसंयुक्तमिदमाहपितामहः १७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ सुरासुरगुरो देवविष्णो त्वं वक्तुमर्हसि ॥ शिवाय विष्णु
रूपाय यन्मां पृच्छयुधिष्ठिरः १८ नाग्रांसहस्रं देवस्य तं डिना ब्रह्मयोनिना ॥ निवेदितं ब्रह्मलोके ब्रह्मणो यत्पुराऽभवत् १९ द्वैपायन प्रभृतयस्तथा चेमेतपोधनाः ॥
ऋषयः सुव्रता दांताः शृण्वंतु गदतस्तव २० ध्रुवाय नंदिने होत्रे गोप्त्रे विश्वसृजेऽग्नये ॥ महाभाग्यं विभो ब्रूहि मुं डिनेऽथ कपर्दिने २१ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥
न गतिः कर्मणां शक्या वेतुमीशस्य तत्त्वतः ॥ हिरण्यवर्भप्रमुखा देवाः सेंद्रामर्षयः २२ न विदुर्यस्य भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ सकथं नरमात्रेण शक्यो ज्ञातुं
सतांगतिः २३ तस्याहमसुरघ्नस्य कांश्चिद्भगवतो गुणान् ॥ भवतां कीर्तयिष्यामि व्रतेशाययथा तथम् २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु भ
गवान्गुणांस्तस्य महात्मनः ॥ उपस्पृश्य शुचिर्भूत्वा कथयामास धीमतः २५

मद्वलोकांतफलार्थिनोध्येययुक्तमिति एतद्दानधर्मप्रसंगात्काम्यं । 'वेदान्तकृत्स्नान्ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेन्नृपः पार्थमर्द्धाच्चकृत्स्नां ॥ वैश्यलोभं प्राप्नुयाच्च पुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखं' इत्युपसंहारात् सर्ववर्णाधिकारिकंचततः पृथक्पठितं । एवंविश्वविष्णुर्वषट्कारइत्यादिविष्णुसहस्रनामापिज्ञेयं तत्रापि शूद्रः सुखमवाप्नुयादित्यन्तेस्मरणात् । नतैतद्व्रतार्थमिति पुनरत्रापिशिवाराधनमुक्तमित्याशयः १९ । २० ध्रुवाय कूटस्थाय नंदिने आनंदमयाय होत्रे कर्तृरूपाय विज्ञानमयाय गोप्त्रे कर्मफलप्रदानद्वारारक्षित्रे विश्वतृजे दक्षादिरूपाय अग्नये गार्हपत्यादिरूपाय पृथयंचतुर्थः महामाग्यमैश्वर्यं मुंढिने वस्तुतो निश्चूडाय कपर्दिने उपाधितश्चूडावते अयं भावः । तदाद्रष्टुः स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्यमितरत्रेतियोगसूत्राभ्यां यदा सवर्साचित्तवृत्तीनामभावस्तदा चित्तिनिश्चूडेव स्वरूपमात्रेणावतिष्ठते यदा तु तद्वृत्तिसारूप्यं भजते तदा चूडावती विशेषविज्ञानरूपा भवतीति तदिदमुक्तं मुंढिनेऽथ कपर्दिने इति २१ । २२ भवने हार्दाकाशाख्यं । 'शंभुराकाशमध्य' इति श्रुतेः आदित्या इन्द्रियाख्या देवाः । निघनमादिवेति पाठे लयमुदयंचेत्यर्थः २३ व्रते रायव्रतपूर्वकाणां यज्ञादीनां फलप्रदात्रे २४ धीमतः धिया ब्रह्मविद्यया मतो ज्ञातः २५

गीतासु तमेवचाद्यंपुरुषंप्रपद्येतमेवशरणंगच्छेतिप्रोक्तायकपर्दिनेसगुणाच्चैव । निर्गुणस्यतुगौणानानाम्नामभावादित्यर्थः २६ यद्दर्शनं सुदुष्करंदुर्लभं समाधिनायोगेन २७ । २८ । २९ । ३०
३१ आराधयेति आराध्यस्यमाहात्म्यंवासुदेवउवाच शुश्रूषध्वमित्यादिना । ननुमन्मनाभवामेवशरणंव्रजेतिस्वस्यैवोपेयत्वंदत्तःकथमन्यआराध्यःस्यादितिषेत्र । मामेवविजानीहीतिवदशा
स्त्वद्वृथापरमात्मनोऽप्यस्मदर्थत्वोपपत्तेर्नामुपास्वेतिवदत्तंद्रस्वैवदेवस्योपेयत्वाभावात् । उपाधिनिष्कृष्टस्योपेयत्वंत्वस्मदादिसाधारणंनवासुदेवस्वोत्कर्षमहतीतिशैवाः । वस्तुतस्तुयत्सर्वोपा

॥ वासुदेव उवाच ॥ शुश्रूषस्व ब्राह्मणं द्रास्त्वं च तात युधिष्ठिर ॥ त्वंचापगेयनामानि शृणुष्वेह कपर्दिने २६ यदवाप्तं च मे पूर्वसांवेहेतोः सुदुष्करम् ॥ यथावद्भगवान्
दृष्टो मया पूर्वसमाधिना २७ शंखरे निहते पूर्वैरौ किमणेयेन धामिता ॥ अतीते द्वादशे वर्षे जाववत्यब्रवीद्धि मां २८ प्रद्युम्न चारुदेष्णादीन् रुक्मिण्या वीक्ष्य पुत्रकान् ॥
पुत्रार्थिनी मामुपेत्य वाक्यमाह युधिष्ठिर २९ शूरं बलवत्तां श्रेष्ठं कां तरूष्मकल्मषम् ॥ आत्मतुल्यं मम सुतं प्रयच्छाच्युत माचिरम् ३० न हितेऽप्राप्य मस्तहि त्रिषु
लोकेषु किंचन ॥ लोकान् सृजेस्त्वमपरानि च्छन्यदु कुलोद्बह ३१ त्वया द्वादशवर्षाणि व्रती भूतेन शुष्यता ॥ आराध्य पशुभर्तारं रुक्मिण्यां जनिताः सुताः ३२
चारुदेष्णः सुचारुश्च चारुवेशो यशोधरः ॥ चारुश्च वाश्चारुयशः प्रद्युम्नः शंभुरेव च ३३ यथा ते जनिताः पुत्रा रुक्मिण्यां चारुविक्रमाः ॥ तथाममापित नयं प्रय
च्छमधुसूदन ३४ इत्येवं चोदितो देव्यातामवोचं सुमध्यमाम् ॥ अनुजानीहि मां राज्ञि करिष्ये वचनं तव ३५ सा च मामब्रवीद्ब्रह्मच्छशिवाय विजयाय च ॥ ब्र
ह्माश्विः काश्यपश्च नद्यो देवामनोनुगाः ३६ क्षेत्रौषधयो यज्ञवाहाश्छन्दांस्यृषिगणाध्वराः ॥ समुद्रादक्षिणास्तोभाः क्रक्षाणि पितरो ग्रहाः ३७ देवपत्न्यो देवक
न्या देवमातर एव च ॥ मन्वंतराणि गावश्च चन्द्रमाः सविता हरिः ३८ सावित्री ब्रह्मविद्या च क्रतवो वत्सरास्तथा ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च निमेषा युगपर्ययाः ३९
रक्षंतु सर्वत्र गतं त्वां यादव सुखाय च ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानमप्रमत्तो भवानघ ४० एवं कृतस्वस्त्ययनस्तया ज्जंततोऽभ्यनुज्ञाय नरैः पुत्रैः ॥ पितुः समीपं नरसत्तम
स्य मातुश्च राज्ञश्च तथाऽऽहुकस्य ४१ गत्वा समावेद्य दब्रवीन्मां विद्याधरं द्रस्य सुताभृशार्ता ॥ तानभ्यनुज्ञाय तदाऽतिदुःखाद्गदंतं वैवाति बलं च रामम् ॥ अ
थोचतुः प्रीतियुतौ तदानीं तपःसमृद्धिर्भवतोऽस्त्वविघ्नम् ४२ प्राप्यानुज्ञां गुरुजनादहं तां क्षर्यमर्चितयम् ॥ सोऽब्रह्मि मवंतं मां प्राप्य चैनं व्यसर्जयम् ४३ तत्रा
हमहुतान् भावान् पश्यंगिरिसत्तमे ॥ क्षेत्रं च तपसां श्रेष्ठं पश्याम्यहुतमुत्तमम् ४४ दिव्यं वै यद्यपद्यस्य उपमन्योर्महात्मनः ॥ पूजितं देवं गंधर्वैर्ब्राह्म्यालक्ष्म्या सना
वृतम् ४५ ध्रुवककुभकदंबनारिकेलैः कुरवककेतकजंबुपाटलाभिः ॥ वटवरुणकवत्सनाभिविल्वैः सरलकपित्थप्रियालसालतालैः ४६

वृत्तम् ४९ धवक्कुम्भकदवनारिकेलः कुरवक्कतकजघुपाटलाभिः ॥ वटवरुणक्वत्सनाभावत्त्वः सरलकापत्थाप्रयालसालतालः ४६ धिन्न्यं ब्रह्म अस्मदाद्यंतरतरंतदे
वमुखयमस्मच्छदालंबनं वासुदेवशब्दितं माययामानुषवद्भूत्वा स्वप्राप्त्युपायभूतमुपास्य रूपमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वं स्वयमेव लोकागुग्रहार्थमुपदिशतीति न तयोर्भेदगंधोऽपीति ३९ । १३ तत्त्वया
३३ । ३५ । ३६ यज्ञवाहा इति च्छंदसा मेव विशेषणं छंदासि वै देवेभ्यो हव्यमुद्वेति ब्राह्मणात् तेषां यज्ञवाहत्वसिद्धिः । स्तोभाः सामपूरणान्यक्षराणि हुं मा इत्यादीनि ३७ । ३८ ३९ । ४० नरेंद्रपुत्री
ऋक्षराजस्य जाधवतो दुहितरं कर्षाद्रेत्यापि पाठः पत्नीमिति पाठे हेनरेंद्रेति संबोधनं ४१ अभ्यनुज्ञाय स्थितं मामिति शेषः अथोषधुरित्यर्थः ४२ । ४३ तपसा धर्माणां तपस्विनां वा ४४ । ४५ । ४६

अनु. १३.

अ०

119211

112410

७४ ग्रहस्यमंदारनामः ७५ भगवतामहादेवेन ७६ उत्पादितंतस्यैवदैत्यस्यहननार्थं ७७ नंद्रष्टुशक्यंदुर्दर्शत्वात् ७८ जीर्णजीर्णतृणवद्ययमित्यर्थः ७९ वरदत्तस्यसर्वशस्त्रावध्यस्त्वभवेतिदत्त
वरस्य ८० अर्चमानाःसुराअसुरेद्रानजघ्रुस्तेऽन्योन्यंकलहमकुर्वन्नित्यर्थः ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ योगश्चंद्रसूर्यपर्जन्यपृथिव्यादिसृष्टिसामर्थ्यं शाश्वतंबलंब्रह्मविद्योत्थम् ८६ । ८७ आ
तस्यैवपुत्रप्रवरोंमंदारोनामविश्रुतः ॥ महादेववराच्छक्रंवर्षावृद्धमयोधयत् ७४ विष्णोश्चक्रंचतद्वोरंज्रमाखंडलस्यच ॥ शीर्णपुराऽभवतातग्रहस्यांगेषुकेशव
७५ यत्तद्भगवतापूर्वदत्तंचक्रंतवानव ॥ जलांतरचरंहत्वादैतृचंचलगावितम् ७६ उत्पादितंतृपाकेनदीप्तज्वलनसन्निभम् ॥ दत्तंभगवतातुभ्यंदुर्धर्षतेजसाऽ
हुतम् ७७ नशक्यंद्रष्टुमन्येनवर्जयित्वापिनाकिनम् ॥ सुदर्शनंभवत्येवंभवेनोक्तंतदातुतत् ७८ सुदर्शनंतदातस्यलोकेनामप्रतिष्ठितम् ॥ तज्जीर्णमभवता
तग्रहस्यांगेषुकेशव ७९ ग्रहस्यातिबलस्यांगेवरदत्तस्यधर्मितः ॥ नशस्त्राणिवहंत्यंगेचक्रवज्रशतान्यपि ८० अर्चमानाश्चविबुधाग्रहेणसुबलीयसा ॥ शिवदत्तव
रान्जघ्रुसुरेद्रान्सुराभृशम् ८१ तुष्टोविष्टुप्रभस्यापित्रिलोकेश्वरतांददौ ॥ शतंवर्षसहस्राणांसर्वलोकेश्वरोऽभवत् ८२ ममैवानुचरोनित्यंभविताऽसीतिचाब्र
वीत् ॥ तथापुत्रसहस्राणामयुतंचददौप्रभुः ८३ कुशद्वीपंचसददौराज्येनभगवानजः ॥ तथाशतमुखेनामधात्रासृष्टोमहासुरः ८४ येनवर्षशतंसाग्रमात्ममासैर्हु
तोऽनलः ॥ तंप्राहभगवांस्तुष्टःकिंकरोमीतिशंकरः ८५ तंवैशतमुखःप्राहयोगोभवतुमेऽहुतः ॥ बलंचदैवतश्रेष्ठशाश्वतंसंप्रयच्छमे ८६ तथेतिभगवानाहत्
स्यतद्वचनंप्रभुः ॥ स्वायंभुवःकतुश्चापिपुत्रार्थमभवत्पुरा ८७ आविश्ययोगेनात्मानंत्रीणिवर्षशतान्यपि ॥ तस्यचोपददौपुत्रान्सहस्रंक्रतुसंमितान् ८८ यो
गेश्वरंदेवगीतंवेत्थकृष्णनसंशयः ॥ याज्ञवल्क्यइतिख्यातऋषिःपरमधार्मिकः ८९ आराध्यसमहादेवंप्राप्तवानतुल्यशः ॥ वेदव्यासश्चयोगात्मापराशरसुतो
मुनिः ९० सोऽपिशंकरमाराध्यप्राप्तवानतुल्यशः ॥ वालखिल्यामघवताह्यवज्ञाताःपुराकिल ९१ तैःकुद्वैर्भगवानरुद्रस्तपसातोषितोह्यभूत् ॥ तांश्चापिदै
वतश्रेष्ठःप्राहप्रीतो जगत्पतिः ९२ सुपर्णसोमहर्तारंतपसोत्पादयिष्यथ ॥ महादेवस्यरोषाच्च आपोनष्टाःपुराऽभवन् ९३ ताश्चसप्तकपालेनदेवैरन्याःप्रवर्तिताः ॥
ततःपानीयमभवत्प्रसन्नेऽयंबकेभुवि ९४ अत्रेर्भार्याऽपिभर्तारंसंत्यज्यब्रह्मवादिनी ॥ नाहंतस्यमुनेर्भूयोवशगास्यांकथंचन ९५ इत्युक्त्वासामहादेवमगच्छच्छ
रणंकिल ॥ निराहाराभयादत्रेस्त्रीणिवर्षशतान्यपि ९६ अशेतमुसलेष्वेवप्रसादार्थंभवस्यसा ॥ तामब्रवीद्वसन्देवोभवितावैसुतस्तव ९७ विनाभर्त्राचरुद्रेण
भविष्यतिनसंशयः ॥ वंशेतैवनाम्नातुरुपातिंयास्यतिचोप्सिताम् ९८ विकर्णश्चमहादेवंतथाभक्तसुखावहम् ॥ प्रसाद्यभगवान्सिद्धिप्राप्तवान्मधुसूदन ९९
त्मानंहिरण्यगर्भसावित्र्याभवदाविष्टोऽभूत् सूत्रात्मनोऽध्यानं कुर्वन्नित्यर्थः ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ सप्तकपालेनऽयंबकदैवत्येनहेतुना देवैःसप्तकपालेनरुद्रमिष्टा आपोनिर्मिताइत्यर्थः
देवेनेतिपाठेद्वेण ९४ अत्रेति पतिद्वेषिण्योऽपिस्त्रियोमहादेवंप्राप्यकृतकृत्याभवंतीतिभावः ९५ । ९६ मुसलेष्वयोऽप्रेषुकाष्टकीलेषु । 'अयोऽप्रेमुसलंमतम्' इतिविश्वलोचनः ९७ विनेति
चरुद्रःचरोर्द्वैवःमंडइतियावत् चरुशब्दपूर्वाद्भवतेरन्येभ्योऽपिदृश्यतइतिङः भर्तारंविनाऽपिचरुद्रवपानमात्रेणतवपुत्रोभविष्यतीत्यर्थः तवैवनाम्नाआनसूयवइति ९८ । ९९

भूधरः शेषनागः १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० महाशेफो महालिङ्गः ६१ सर्ववासकः सर्वस्याच्छादकः ६२ अरूपस्यानिष्कलस्य । आद्यरूपस्यमायाविनः । अतिरूपस्यनानाकार्याकारस्य । आद्यरूपिणो हिरण्यगर्भस्य । अनाद्यं कारणशून्यं । अजस्य अंतको वेदनकोऽपीत्यर्थः तस्य नाशकाभावादतो नास्तीत्यर्थः ६३ अयमेव प्रत्यगात्मेत्याह हृदीति अत्र हृदादिशब्दैः क्रमेणात्र मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयाः कोशा उच्यन्ते योगश्चिदचिद्विस्तदात्मा आनन्दमयः स एव योगसंज्ञितो योगीयुक्तः शुद्धस्त्वपदार्थ इत्यर्थः । ध्यानयोगः । तत्परं शुद्धस्त्वपदार्थावसानं । महेश्वरः

भूधरो नागमौजी च नागकुंडलकुंडली ॥ नागयज्ञोपवीती च नागचर्मोत्तरच्छदः १२५ हसते गायते चैव नृत्यते च मनोहरम् ॥ वादयत्यपि वाद्यानि विचित्राणि गणैर्युतः १२६ वल्गते जंभते चैव रुदते रोदयत्यपि ॥ उन्मत्तमत रूपं च भाषते चापि सुस्वरः १२७ अतीव हसते रौद्रस्त्रासयन्नयनैर्जनम् ॥ जागर्ति चैव स्वपिति जंभते च यथा सुखम् १२८ जपते जप्यते चैव तपते तप्यते पुनः ॥ ददाति प्रतिगृह्णाति युंजते ध्यायतेऽपि च १२९ वेदीमध्ये तथा यूपे गोष्ठमध्ये हुताशने ॥ दृश्यते दृश्यते चापि बालो वृद्धो युवा तथा १३० क्रीडते ऋषिकन्याभिर्ऋषिपत्नीभिरेव च ॥ ऊर्ध्वकेशो महाशेफो नगो विष्ठतलोचनः १३१ गौरः श्यामस्तथा कृष्णः पांडुरो धूमलो हितः ॥ विष्ठताक्षो विशालाक्षो दिग्वासाः सर्ववासकः १३२ अरूपस्याद्यरूपस्य अतिरूपाद्यरूपिणः ॥ अनाद्यं तमजस्यांतं वेत्स्यते कोऽस्य तत्त्वतः १३३ हृदि प्राणो मनो जीवो योगात्मा योगसंज्ञितः ॥ ध्यानं तत्परमात्मा च भावग्राह्यो महेश्वरः १३४ वादको गायनश्चैव सहस्रशतलोचनः ॥ एकवक्त्रो द्विवक्त्रश्च त्रिवक्त्रोऽनेकवक्त्रकः १३५ तद्भक्तस्तद्गतो नित्यं तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ भजपुत्रमहादेवं ततः प्राप्स्यसि चेत्सितम् १३६ जनन्यास्तद्वचः श्रुत्वा तदा प्रभृति शत्रुहन् ॥ मम भक्तिर्महादेवेनैष्ठिकी समपद्यत १३७ ततोऽहंतप आस्थाय तोषयामासं करम् ॥ एकं वर्षं सहस्रं तु वामां गुष्ठाग्रविष्ठितः १३८ एकं वर्षं शतं चैव फलाहारस्ततोऽभवम् ॥ द्वितीयं शीर्णपर्णां शीतलीयं चांबुभोजनः १३९ शतानि सप्त चैवाहं वायुभक्षस्तदाभवम् ॥ एकं वर्षं सहस्रं तु दिव्यमाराधितो मया १४० ततस्तुष्टो महादेवः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ एकभक्त इति ज्ञात्वा जिज्ञासां कुरुते तदा १४१ शक्ररूपं स कृत्वा तु सर्वदेवगणैर्वृतः ॥ सहस्राक्षस्तदा भूत्वा वज्रपाणिर्महायशः १४२ सुधावदांतरं काक्षं स्तब्धकर्णमदो त्वटम् ॥ आवेष्टितकरं घोरं चतुर्दंष्ट्रं महागजम् १४३ समास्थितः स भगवान् दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ आजगाम किरीटी तु हारकेयूरभूषितः १४४ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्धनि ॥ सेव्यमानोऽप्सरोभिश्च दिव्यगंधर्वनादैः १४५ ततो मामाह देवद्रुष्टुष्टस्तेऽहं द्विजोत्तम ॥ वरं वृणीष्व मत्स्त्वं यत्ते मनसि वर्तते १४६

मायावीतत्पदार्थः । भावेन सद्धमयाचेतो वृत्त्याग्राह्यः । किं दृश्यत्वेन नेत्याह आत्मा प्रत्यग्रूप इत्यर्थः । एतेनायमात्मा ब्रह्मेति महावाक्यार्थो दर्शितः १४७ ब्रह्मदाशा ब्रह्मदासा इत्यादि श्रुतेरर्थमाह वादक इति वादकादिः सर्वोऽपि जीवो ब्रह्मेत्यर्थः । एकवक्त्रः आमंदमुक्तेतो मुखः प्राज्ञसृष्टीः पाद इत्यर्थः । द्विवक्त्रः लिङ्गदेहो जीवश्चेति द्वेवके मुखग्राहके यस्य स तेजसः । त्रिवक्त्रः स्थूलदेहेन सार्कपूर्वे द्वेचेति त्रीणि वक्त्राणि यस्य स विश्वः अनेकवक्त्रो विराट् स एव सहस्रशतानि लक्षणं न तन्मिथ्यायव तावन्तिलोचनान्यस्य १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० एकभक्तः मुख्यभक्तः १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५०

अमवंसेधिरार्थः १४७ । १४८ । १४९ पशुपतिवचनादित्यादेर्ग्रहस्य तात्पर्यं परमकारणस्य भगवतो महादेवस्यानुग्रहे सति तिर्यग्योनिप्राप्तावपि मयनास्ति यथा काकस्य भुशुंडस्य । इद्रेण तु स्वयं नष्टप्राये ण दत्तं त्रैलोक्यराज्यमपि महामयजनकं यथानुपस्येति १५० मावामैव मवानि मयासं १५१ । १५२ । १५३ अनार्जवं वक्त्रं युगं कलियुगं १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ असारं नास्ति सारो यस्मादन्यः केवलानंद इत्यर्थस्तं १६० । १६१ कइति ईशे ईशस्य भवने सत्तायां को हेतुः कायुक्तिः ईशस्य स्वप्नमात्रं नास्तीत्यर्थः । तत्र हेतुः कारणकारणेनाति कारणं हि कलशस्य कपालकुलालादिवत् जगतः परमाणुमहेश्वरादिकं वा त्रिगुणात्मकं प्रधानं वा क्षीरादेव जगदाकारेण परिणममाणं तादृशकार्यद्वाराऽनुमातुं शक्यं । कारणकारणं तु न कचित्प्रसिद्धं नापि कल्पयितुं शक्यं कारणकल्पनं यव अर्थापत्तिपरिक्षयादिति भावः । पुनः शब्दो वाक्यालंकारे सप्तमपि पठ्यर्थे भवन् इति भावे लुट् । येन यतो हेतोः शर्वात्तृणाति हि नस्ति प्रलयकाले कृत्स्नं संहरति तस्मात् वरं कांक्षसि तस्माद्वाहोपशांत्यैव हि मि वसं

शक्रस्य तु वचः श्रुत्वा नाहं प्रीतमनाऽभवम् ॥ अबुवंश्च तदा हृष्टो देवराजमिदं वचः १७७ नाहं त्वतो वरं कांक्षे नान्यस्मादपि दैवतात् ॥ महादेवा दत्ते सौम्यसत्यमेतद्भवी मिते १७८ सत्यं सत्यं हि नः शक्रवाक्यमेतत्सु निश्चितम् ॥ नयन्महेश्वरं मुक्त्वा कथान्याममरोचते १७९ पशुपतिवचनाद्भवामि सद्यः कृमिरथ वातरूप्यनेकशाखः ॥ अ पशुपतिवरप्रसादजामे त्रिभुवनराज्यविभूतिरप्यनिष्टा १८० जन्मश्वपाकमध्येऽपि मेऽस्तु हरचरणवन्दनरतस्य ॥ मावान्निश्चरभक्तो भवानि भवनेऽपि शक्रस्य १८१ वाय्वंबुभुजोऽपि स तोनरस्य दुःखक्षयः कुतस्तस्य ॥ भवति हि सुरासुरगुरौ यस्य न विश्वेश्वरे भक्तिः १८२ अलमन्याभिस्तेषां कथाभिरप्यन्यधर्मयुक्ताभिः ॥ येषां न क्षणमपि रुचिर्तो हरचरणस्मरणविच्छेदः १८३ हरचरणनिरतमतिना भवितव्यमनार्जवं युगं प्राप्य ॥ संसारभयं न भवति हरभक्तिरसायनं पीत्वा १८४ दिवसं दिवसार्धं वा मुहूर्तं वा क्षणं लवम् ॥ न ह्यलब्धप्रसादस्य भक्तिर्भवति शंकरे १८५ अपि कीटः पतंगो वा भवेयं शंकराज्ञया ॥ न तु शक्रत्वया दत्तं त्रैलोक्यमपि कामये १८६ श्वापि महेश्वरवचनाद्भवामि सहिनः परः कामः ॥ त्रिदशगणराज्यमपि खलु नेच्छाम्यमहेश्वराज्ञतम् १८७ न नाकपृष्ठं न च देवराज्यं न ब्रह्मलोकं न चानिष्कलत्वम् ॥ न सर्वकामान् खिलान् वृणोमि हरस्य दासत्वमहं वृणोमि १८८ यावच्छांकाधवलामलवद्धमौलिर्न प्रीयते पशुपतिर्भगवान्ममेशः ॥ तावज्जरा मरणजन्मशताभिघातैर्दुःखानि देहा विहितानि समुद्ग्रहामि १८९ दिवसकरशशांकवह्निदीपं त्रिभुवनसारमसारमाद्यमेकम् ॥ अजरममरमप्रसाद्य रुद्रं जगति पुमानिह कोलभेत शांतिम् १९० यदि नाम जन्मभूयो भवति मदीयैः पुनर्दोषैः ॥ तस्मिंस्तस्मिन् जन्मनि भवे भवे न्मेऽक्षया भक्तिः १९१ ॥ शक्र उवाच ॥ कः पुनर्भवने हेतुरीशे कारणकारणे ॥ येन शर्वादत्तेऽन्यस्मात्प्रसादनाभिर्कांक्षसि १९२ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ सदसद्व्यक्तमव्यक्तं यमाहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ नित्यमेकमनेकं च वरं तस्माद् वृणीमहे १९३

हर्तारं वरार्थं माराधयन् मुढो सीति भावः १९१ एतद्दुपयत्युपमन्युः सदसदिति सदिति प्रवाहानादित्वं मीमांसकमतं । असदिति शून्यं माध्यमिकमतं । व्यक्तं परमाणवस्तार्किकमतं । अव्यक्तं प्रधानं सांख्यमतं । एतच्च लुप्तमपि यदभिन्नमाहुस्तत्तन् नित्यमविनाशि एकमसदंतं परमाशिवारुख्यं । अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्भरं वृणीमहे अयं भवः । यथा बीजशक्तेर्विलसितं मंजुरकांडस्कंधशाखापल्लवपत्रपुष्पफलबीजांतविकार उत्पत्तिप्रलयवान्तस्य च प्रकृतिरेकानित्या सर्वविशेषशून्या मृदस्ति ताच बीजशक्त्यस्पृष्टाऽनेकरूपा च भवति । एवमव्यक्तादिकं सर्वबीजादिस्थानीयं यत्र लीयते तत्परमशिवारुख्यं तत्त्वं कारणकारणमस्तीति तदपन्तोऽंशक्यमिति १९३

अर्चितितं चित्तयानिर्द्धतं ज्ञेयमीशितव्यं च । अर्हितं स्वस्वरूपभूतमेव ज्ञानैश्वर्यं परमं चात्मानं यस्मात्तमाहुर्ब्रह्मवादिनोऽस्तस्माद्भरं वृणीमहे । इतरत्तज्ज्ञानैश्वर्यत्वात्माभूतमित्यर्थः १४ एतदेवाह ऐश्वर्यमिति बीजं मायाशक्तयवच्छिन्नं चैतन्यं तस्माज्जातं सकलमैश्वर्यं बीजसंभूतमीशितव्यं सापेक्षं तच्चावयं संसारप्रवाहाविच्छेदात् अतएतद्यस्माच्छिवाद्बीजात्बीजादन्यस्मान्मृत्सामान्यस्थानीयात् अनुत्पादितं तस्मादीश्वरप्राप्तस्तुरीयइति श्रुतिप्रसिद्धात्वरं वृणीमहे तथा च श्रुतौ । सर्वद्येव ब्रह्मायमात्मा ब्रह्मेति समष्टिव्यष्टिब्रह्मणी उपक्षिप्य स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधित्वसामान्यात् व्यष्टौ समष्टिमेतर्भावविश्वैतजसमाज्ञानं चतुष्पदं आत्मनः प्रीत्यादात्रिरूपप्राज्ञं तृतीयं पादं प्रक्रम्य एव सर्वेश्वरपसर्वज्ञपदोऽन्येभ्योनिः सर्वस्य प्रमवाप्ययौ हि भूतानामिति प्राज्ञस्यैवोपन्यपरपर्यायं बीजत्वमुक्तं । तथा चतुर्थपादं मबीजं सर्वोपाध्युपहितमिदं पंचदशभिर्विशेषणैः पूयदर्शयति श्रुतिः । 'नातः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न च न अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमयं बीजत्वमुक्तं । तथा चतुर्थपादं मबीजं सर्वोपाध्युपहितमिदं पंचदशभिर्विशेषणैः पूयदर्शयति श्रुतिः । 'नातः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न च न अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमयं बीजत्वमुक्तं । चित्त्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्ययसारं प्रपंचोपशमं शिवमद्वैतं चतुर्थमन्वते स आत्मा स विज्ञेयः' इति । अत्र जलचंद्रन्यायेन पदुपहितं चैतन्यानि पदुपाधयश्च तेषामध्ये नांतः प्रज्ञमिति समष्टिसूक्ष्मोपाध्युपहितस्य सूत्रात्मानो निरासः । न बहिः प्रज्ञमिति विराजः । नोभयतः प्रज्ञमिति आत्मनो निष्कलत्वं सकलत्वं च जानत ईश्वरस्य । न प्रज्ञमिति विशेषविज्ञानवतो विश्वस्य नाप्रज्ञमिति प्रज्ञभिन्नत्वे

अनादिमध्यपर्यंतं ज्ञानैश्वर्यमर्चितितम् ॥ आत्मानं परमं यस्माद्भरं तस्माद् वृणीमहे १९४ ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययम् ॥ अबीजाद्बीजसंभूतं वरं तस्माद् वृणीमहे १९५ तमसः परमं ज्योतिस्तपस्तद्वृत्तिनां परम् ॥ यं ज्ञात्वा नानुशोचंति वरं तस्माद् वृणीमहे १९६ भूतभावनभावज्ञं सर्वभूताभिभावनम् ॥ सर्वं गंसर्वदेवं पूजयामि पुरंदर १९७ हेतुवादैर्विनिर्मुक्तं सांख्ययोगार्थं परम् ॥ यमुपासंति तत्त्वज्ञावरं तस्माद् वृणीमहे १९८ मधवन्मधवात्मानं यं वदंति सुरेश्वरम् ॥ सर्वभूतगुरुं देवं वरं तस्माद् वृणीमहे १९९ यत्पूर्वमसृजद्देवं ब्रह्माणं लोकभावनम् ॥ अंडमाकाशमापूर्य वरं तस्माद् वृणीमहे २०० अग्निरापोऽनिलः पृथ्वी खं बुद्धिश्च मनो महान् ॥ स्रष्टा चैषां भवेद्योऽन्यो ब्रूहि कः परमेश्वरात् २०१

ऽपितत्सदृशस्य तजसस्य । न प्रज्ञानघनमिति प्राज्ञस्य । तथा अदृष्टमिति सर्वत्रियग्राह्यस्य विराडुपाधेः । अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहारार्हस्य सूत्रोपाधेः । अग्राह्यमिति योगिग्राह्यस्य ईश्वरोपाधेः । अलक्षणमिति शिरःपाण्यादिलक्षणवतो विश्वोपाधेः । अर्चित्यमिति चित्तं न मात्र निर्द्धतस्यैतजसोपाधेः । अव्यपदेश्यमिति अहमज्ञइति व्यपदेशार्हस्य ज्ञानस्य प्राज्ञोपाधेश्चानि रासः । एकात्मप्रत्ययसारमिति पण्णामुपाहितानां प्रपंचोपशम इति पण्णामुपाधीनामद्वैतमिति सर्वेषां निरासः । शिवं सर्वबाधाविभूतमानंदमात्रं परिविशिनष्टि तस्माद्युक्तमुक्तं सकलमैश्वर्यं मबीजादनुत्पादितं बीजसंभूतं चेति । तस्मात्कारणकारणस्य शिवस्य सत्त्वे युक्तिः श्रुतिश्च प्रमाणमस्तीति भावः १५ । १६ एवमीशस्य कारणकारणत्वं निरूप्येदानीं कारणत्वं कार्यत्वं च निरूपयति भूतभावेत्यादिना भूतानां स्वादीनां जीवानां च भावनं रचनं भावमभिप्रायं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं चेत्यर्थः १७ यत्पुनरुक्तं ईशसत्तायां को हेतुरिति तत्राह हेत्विति कारणात्माऽपि श्रुतिविना युक्तिमात्रेण नासि द्यति किं पुनः कारणकारणमित्याशयः । सांख्ययोगयोः सम्यगालोचनं सांख्यवृत्तिनिरोधो योगस्तयोरर्थः प्रयोजनं तत्त्वसाक्षात्कारस्तत्प्रदमत एवोपास्यं १८ मधवतस्तवैव आत्मानं जीवा नामंतरात्मानमित्यर्थः मधवात्मानमिति वर्णलोपार्थः नांतमेववाप्रातिपदिकं १९ यद्वस्तुमृत्स्थानीयं तदेवाकाशं बीजभूतमव्याकृतमापूर्यस्वसत्तया व्याप्यत द्वारापांचमार्तिकमंडं ब्रह्मांडं तद्वातं दंतं ब्रह्माणमसृजदित्यन्वयः २०० अंडमृष्टिक्रममेवाह अग्निरिति अग्न्यादिशब्दैरत्र पंचतन्मात्राणि शब्दतन्मात्रादीनि सूक्ष्मभूतान्युच्यंते बुद्धिरित्यहंकारः । मन इत्यव्यक्तं एषां अंडोपादानभूतानां २०१

यत्र मनः शब्दितमव्यक्तमुक्तं तदेव महच्छब्दितमातिरंकारादिकं च तदेवेत्यर्थः । एषां मन आदीनां परमं परायणं यो भवेत्तस्य शिवादन्यः कोऽस्तीति योजना यथा बीजशक्त्युपहितामृदेव वृक्षः एव मज्ञान शक्त्युपहितः शिव एव सर्व अतो वृक्षस्य मृदिवसर्वस्य शिव एव परायणमपीति भावः २ ब्रह्मादिष्वपि जगत्कर्तृत्वासिद्धिः शिवप्रसादाद्यतैवेत्याह स्रष्टारमिति एतेन भौतिकार्थस्रष्टृत्वमपिशिवस्यैवेति दर्शितं ३ भगवत्येकैकगुणप्रधानोपाधीनां ब्रह्माविष्णुरुद्राणां स्रष्टारि सर्वगुणोपाधीनां तुर्धमूर्तौ महेश्वरेऽपि युक्तमैश्वर्यं विद्यते तदापि महादेवादेव तेन प्राप्तमतः कस्तस्मात्परमेश्वरादन्य ईश्वरोऽस्तीति ब्रूहि न कोऽप्यस्तीति भावः ४ दितेः सुतान् हिरण्याक्षादीन् संपादितुं ऐश्वर्येण योजयितुं देत्यादीनां च यत्परपीडानुग्रहसामर्थ्यं तत्सर्वमीश्वराय तमेवेति भावः ५ । ६ यज्ञत्रिपुरयोरुत्पत्तौ विनाशे च तदा देत्यादीनामुपरि आधिपत्यं प्रत्यजित्वा अरिमर्दनः परमेश्वरादन्यः कोऽस्तीति पूर्वेण संबधः ७ किंचेति देवप्रसादादेवैः पूजितं तद्वा ब्रह्मा ब्रह्मिः सूक्तैः किमिदं द्वयोः संबधः ८ । ९ अव्यक्तेति एषु लोकेषु सर्वस्य व्या

मनोमतिरहंकारस्तन्मात्राणां द्वियाणि च ॥ ब्रूहि चैषां भवेच्छक्रकोऽन्योऽस्ति परमं शिवात् २०२ स्रष्टारं भुवनस्येह वदंतीह पितामहम् ॥ आराध्य स तु देवेशम श्रुते महतीं श्रियम् ३ भगवत्युत्तमैश्वर्यं ब्रह्मविष्णुपुरोगमम् ॥ विद्यते वै महादेवाद्ब्रूहि कः परमेश्वरात् ४ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्या रिमर्दनात् ॥ कोऽन्यः शक्रोति देवेशादितेः संपादितुं सुतान् ५ दिक्कालसूर्यतेजांसि ग्रहवाय्विंदुतारकाः ॥ विद्वित्वेते महादेवाद्ब्रूहि कः परमेश्वरात् ६ अथोत्पत्तिविनाशे वा यज्ञस्यात्रि पुरस्य वा ॥ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्या रिमर्दनः ७ किंचात्र बहुभिः सूक्तैर्हेतुवादैः पुरंदर ॥ सहस्रनयनं दंष्ट्रात्वा मेव सुरसत्तम ८ पूजितं सिद्धगंधर्वैश्चतुर्भि र्ऋषिभिस्तदा ॥ देवदेवप्रसादेन तत्सर्वं रुशिकोत्तम ९ अव्यक्तमुक्तकेशाय सर्वस्येदमात्मकम् ॥ चेतनाचेतनाद्येषु शक्रविद्धिमहेश्वरात् ॥ २१० ॥ भुवाद्येषु महातेषु लोका लोकांतरेषु च ॥ द्वीपस्थानेषु मेरोश्च विभवेष्वंतरेषु च ११ भगवन्मधवन् देवं वदंते तत्त्वदर्शिनः ॥ यदि देवाः सुराः शक्रपश्यंत्यन्यां भवाकृतिम् १२ किं न गच्छंति शरणं मर्दिताश्चासुरैः सुराः ॥ अभिघातेषु देवानां सयक्षोरगरक्षसाम् १३ परस्परविनाशेषु स्वस्थानैश्वर्यदोभवः ॥ अंधकस्याथ शुकस्य दुंदुभेर्म हिषस्य च १४ यक्षेन्द्रबलरक्षः सुनिवातकवचेषु च ॥ वरदानावघाताय ब्रूहि कोऽन्यो महेश्वरात् २१५

पकस्य इदमात्मकं व्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतनाचेतनादिसजीवं निजैर्विमादिपदात्परोक्षं स्वर्गादिअहमर्थश्च देहं त्रियादिः एतत्सर्वं भोग्यं महेश्वरात् महेश्वरानुग्रहात् अव्यक्तमुक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं तस्य भोगाय भवतीति विद्धि हे शक्र अव्यक्तमस्पृश्यं यास्यात्तथा मुक्तः प्रातिष्ठितो हितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः सचासौ केशः इव केशः शिवांश इति अव्यक्तमुक्तकेशः । यत्किंचिद्भोग्यं यः कश्चन जंतुः शिवादेवाप्रोतिनान्यो भवदादिस्तत्प्रद इति भावः २१० एष्विति पदं व्याचष्टे भुवाद्येष्विति मूरादिष्विति द्रष्टव्यं तेन भूर्भुवः स्वर्गः शब्दितालोकाः भूरिति वा अयं लोकः इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा आलोकाः भूरिति वा अग्निः भूरिति वा रुद्रः इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा अंतरः भूरिति वै प्राण इत्याद्याः सूर्यचंद्रब्रह्मात्रां तास्तेषु विभवेषु दिव्यप्रदेसु । अथ यदतः परोदिवो ज्योतिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठे पुनर्वतः पृष्ठेष्वनुत्तमेषु लोकेष्विति श्रुतं ज्योतिः शब्दितं देवं वदंते तत्त्वदर्शिनो वैदिका इत्यर्थः सार्धः श्लोकः ११ भवाकृतिं भवतुल्यां मूर्तिं शरणं तामेवेति शेषः १२ अभिघातेषु पुनरेषु अन्योन्यं विनाशवस्तु ऐश्वर्यनास्ति किंतु विनाश एवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्थाने वा भिलक्ष्य भव ऐश्वर्यदोभवतीति भावः १२ । १३ । १४ वरदानसहितोऽवघातोऽवमर्दनं तस्मै समर्थ इति शेषः १५

सुरेति रुद्रस्यरेतोवन्हौस्कन्तेनचदूरीकृतंसत्कनकत्वंप्राप्तमितिपुराणांतरस्याकथाशुचिता १६ दिग्वासाइति विग्रहवतोपिशिवस्यचारितानिरुपमांकिमुताविग्रहस्योतिशेषग्रंथतात्पर्यं १७ इम
शानेद्वेअविमुक्तेमुक्तिस्थाने अधिलोकं वाराणसी अध्यात्मं भूषाणमध्यैकस्यक्रीडार्थं शास्त्रेकृतेतिशेषः १८ । १९ घुष्यतेइति अचलंकैलासं २० । २१ विहितमज्ञातंसत्तज्ञापितं परंकारण
मव्यक्तस्यापिकारणं २२ कर्मफलैःशरीरस्तत्संबंधिभिःसुखदुःखैश्चहीनं । अशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतइतिश्रुत्युक्तोऽयमर्थः २३ गुणिर्नश्वरात्परंश्रेष्ठमतएवगुणहीनं । तथाप्य
यस्कांतन्यायेनगुणाध्यक्षगुणानानियामकंमाहेश्वरंमहेश्वरस्यापिपदंपदनीयं । ईश्वरप्राप्तइतिश्रुतेः २४ कारणस्येश्वरस्यगुणनियंतारं लोकश्चलोकांतश्चतयोःकारणं । अमृतंवर्तमानं
२५ अक्षरंजीवस्ततोऽप्यक्षरंशिवःसएवाक्षराक्षरंअव्यक्तंप्रधानं यत्तुउपादानादक्षरादिकंभवतितमहंकारणंभुवे २६ प्रत्यक्षमिति लिंगंशिवमूर्तेर्ज्ञापकंविग्रहंभगेनांकितंप्रत्यक्षंपश्य ।

सुरासुरगुरोर्वैकैकस्यरेतःपुराहुतम् ॥ कस्यवान्यस्यरेतस्तद्येनहैमोगिरिःकृतः २१६ दिग्वासाःकीर्त्यतेकोऽन्योलोकेकश्चोर्ध्वरेतसः ॥ कस्यचार्धेस्थि
ताकांताअनंगःकेननिर्जितः १७ ब्रह्माद्रपरमंस्थानंकस्यदेवैःप्रशस्यते ॥ इमशानेकस्यक्रीडार्थंनृत्येवाकोभिभाष्यते १८ यस्यैश्वर्यसमानंचभूतैःकोवा
पिक्रीडते ॥ कस्यतुल्यबलादेवगणाश्चैश्वर्यदर्पिताः १९ घुष्यतेह्यचलंस्थानंकस्यत्रैलोक्यपूजितम् ॥ वर्षतेतपतेकोऽन्योज्वलतेतेजसाचकः २०
कस्मादोषधिसंपतिःकोवाधारयतेवसु ॥ प्रकामंक्रीडतेकोवात्रैलोक्येसचराचरे २१ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैःसेव्यमानश्चयोगिभिः ॥ ऋषिगंधर्वासिद्धैश्चविहितं
कारणंपरम् २२ कर्मयज्ञक्रियायोगैःसेव्यमानःसुरासुरैः ॥ नित्यंकर्मफलैर्हीनंतमहंकारणंवदे २३ स्थूलंसूक्ष्ममनौपम्यमग्राह्यंगुणगोचरम् ॥ गुणहीनं
गुणाध्यक्षंपरंमाहेश्वरंपदम् २४ विश्वेशंकारणगुरुलोकालोकांतकारणम् ॥ भूताभूतभविष्यच्चजनकंसर्वकारणम् २५ अक्षराक्षरमव्यक्तंविद्याविद्येरुता
कृते ॥ धर्माधर्मौयतःशक्रतमहंकारणंभुवे २६ प्रत्यक्षमिहदेवंद्रपश्यलिंगंभगांकितम् ॥ देवदेवेनरुद्रेणसृष्टिसंहारहेतुना २७ मात्रापूर्वममाख्यातंकारणं
लोकलक्षणम् ॥ नास्तिचेशात्परंशक्रतंप्रपद्यदीच्छसि २२८

पिंडिकालिङ्गाकाराजलधाराचमगाकारेति लौकिकं प्रत्यक्षं । शास्त्रीयं प्रत्यक्षं तु श्रुतिः प्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात्तच्च 'पदं यद्विष्णोरुपमं निधायितेन पासिगुह्यं नाम गोनाम्' इति । अस्मार्थः
यद्यतोहेतोर्विष्णोःपदंस्थानंप्रतिमेतिपावततःरूपस्यविष्णुयोनिकल्पयस्वितिमंत्रवर्णात्तुपमंनिकटेस्थित्वाभातिवैष्टयतीत्युपमंरुत्वानिधायिनिहितं अदभावहृत्तादसः तेनहेतुना त्वंगो
नामिद्वित्रियाणांमध्ये यद्रूपमवाच्यमिद्वित्र्यंभगंलिंगंपासिरक्षसितत्रामचपासि । तत्रापिभगसंयोगाद्भगवानितिनामधारयसिलिंगरूपत्वाच्चलिंगमिति विवेकः । भगलिंगसमुदायेऽपिलिंग
मितिनामच्छत्रिणोपांतीतिवल्लिङ्गसमवायादेवज्ञेयं तच्चभगांकितंलिंगंरुद्रेणरुद्रात्मनाऽऽविर्भूतं २० एतदेवविष्णोति मात्रेत्यादिना लोकोभगलिंगसंयोगजोयस्माद्दृश्यतेतस्मादस्य
कारणमपितादृश्यमेवानुमेयमित्यर्थः लक्षणंज्ञापकं २८

प्रत्यक्षमिति सार्धं संयोगलिंगोद्भवमलिंगयोःसंयोगात्मकंयल्लिंगंतदुद्भवं । विकारोमायाभगंनिर्गुणंचैतन्यंतयोर्गणःसमुदायईश्वरस्तत्सहितंसविकारनिर्गुणं त्रैलोक्यंब्रह्मादीनारेतसाउद्भयोयस्यत
तथा संधिरार्पः । ननुमनोःप्राक्सांकल्पिकीसृष्टिस्तत ऊर्ध्वमेथुनीस्मर्यतेतत्कथंब्रह्मादिरेतोद्भवमितितत्राह कामसहस्रकल्पिताधियइति तत्रापिकामइच्छातयासहसंभूयेच्छावताब्रह्ममहेंद्रादि
नापुरुषेणधियोमात्राःपुत्रादयःकल्पिताइतिकामोयोनिःकामीबीजप्रदइत्यस्ति लिंगोद्भवत्वमित्यर्थः । अतस्तेब्रह्मादयोऽपीशाद्भगलिंगसंघातरूपात्परकारणस्वरूपमात्रंनशंसंति असंधिरार्पः
फलितमाह तमिति २९ शिष्टैरभ्यर्चनीयत्वादपिलिंगस्यकारणत्वमित्याह हेतुभिरिति ३० । ३१ । ३२ उक्तमर्थेनिगमयति नेति ननुभगलिंगवत्पद्मचक्रवज्राणांशरीरावयवत्वाभावात्तदं
प्रत्यक्षंननुतेसुरेशविदितंसंयोगलिंगोद्भवंत्रैलोक्यंसविकारनिर्गुणगणंब्रह्मादिरेतोद्भवम् ॥ यद्ब्रह्मैन्द्रहुताशविष्णुसहितादेवाश्चदैत्येश्वरानान्यत्कामसहस्रकल्पित
धियःशंसंतिईशात्परम् ॥ तंदेवंसचराचरस्यजगतोव्याख्यातवेद्योतमंकामार्थीविरयामिसंयतमनामोक्षायसद्यःशेवम् २२९ हेतुभिर्वाकिमन्यैस्तैरीशःकारणका
रणम् ॥ नशुश्रुमयदन्यस्यलिंगमभ्यर्चितंसुरैः २३० कस्यान्यस्यसुरैःसर्वैर्लिंगमुत्कामहेश्वरम् ॥ अर्च्यतेऽर्चितपूर्ववाब्रह्मिद्यस्ति तेश्रुतिः ३१ यस्यब्रह्मा
चविष्णुश्चत्वंचापिसहदैवतैः ॥ अर्चयध्वंसदालिंगंतस्माच्छ्रेष्ठतमोहिसः ३२ नपद्मांकानचक्रांकानवज्रांकायतःप्रजा ॥ लिंगांकाचभगांकाचतस्मान्माहेश्वरीप्र
जा ३३ देव्याःकारणरूपभावजनिताःसर्वाभगांकाःस्त्रियोलिंगेनापिहरस्यसर्वपुरुषाःप्रत्यक्षाचिह्नीकृताः ॥ योऽन्यत्कारणमीश्वरात्प्रवदतेदेव्याचयत्रांकितंत्रैलो
क्येसचराचरेसतुपुमान्बाह्योभवेदुर्मतिः ३४ पुल्लिंगंसर्वमीशानंस्त्रीलिंगंविद्विचाप्युमाम् ॥ द्वाभ्यांतनुभ्यांव्यासंहिचराचरमिदंजगत् ३५ तस्माद्भरमहंकाक्षे
निधनंवापिकौशिक ॥ गच्छवातिष्ठवाशक्रयथेष्टंवलसूदन ३६ काममेषवरोमेऽस्तुशापोवाथमहेश्वरात् ॥ नचान्यां देवतांकांक्षेसर्वकामफलामपि ३७ एवमु
क्तातुदेवंद्रंदुःखादाकुलितेन्द्रियः ॥ नप्रसीदतिमेदेवःकिमेतदितिचिंतयन् ३८ अथापश्यंक्षणेनैवतमेवैरावतंपुनः ॥ हंसकुंदेदुसदृशंमृणालरजतप्रभम् ३९ वृष
रूपधरंसाक्षात्क्षीरोदमिवसागरम् ॥ कृष्णपुच्छंमहाकायंमधुपिंगललोचनम् २४० वज्रसारमयैःशृंगैर्निष्ठकनकप्रभैः ॥ सुतीक्ष्णैर्मृदुरक्ताग्रैरुत्किरंतमिवाव
निम् ४१ जांबूनदेनदाम्नाचसर्वतःसमलंकृतम् ॥ सुवक्रंखुरनासंचसुकर्णसुकटीतटम् ४२ सुपार्श्वविपुलस्कंधंसुरूपंचारुदर्शनम् ॥ ककुदंतस्यचाभातिस्कं
धमापूर्यधिष्ठितम् ४३ तुषारगिरिकूटाभांसिताभ्रशिखरोपमम् ॥ तमास्थितश्चभगवान्देवदेवःसहोमया ४४ अशोभतमहादेवःपौर्णमास्यामिवोदुराद् ॥ त
स्यतेजोभवोवह्निःसमेघःस्तनयित्नुमान् ४५ सहस्रमिवसूर्याणांसर्वमापूर्यधिष्ठितः ॥ ईश्वरःसुमहातेजाःसंवर्तकइवानलः २४६

कितत्वंप्रजास्वसक्तमेवकथंनिषिध्यतइतिचेत्तृण एवंहिपुराणांतरेउपाख्यायते कामंवध्वादिगंबरेभवानीशोभिक्षामदतिसातिकदाचिदपिपत्न्यापतत्वेतत्तत्रलिंगमप्रच्छादितमित्युक्तेशिवस्यलिंगं
पतितंतेनचत्रैलोक्येव्याकुलीकृतेसतिचिरकामप्रतप्तयादेव्यायोनिरूपंगृहीत्वातल्लिंगंरुद्रमिति तेनतयोरपिपद्मादिवत्पूयभूतत्वाविशेषातदंकितप्रजामाहेश्वर्येव अयंचभगलिंगयोःपूयग्भावः
शूलंशूलाद्विनिष्कृष्येतिवददोषः अन्ययानिलिंगत्वमन्यजन्यत्वंवाप्रजायाआपद्येतेतिदिक् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४
समेघइति मेघादीन्व्याप्यस्थितइत्यर्थः ४५ भूतानामितिकर्मणिपृष्ठी २४६

युगांतिसर्वभूतानांदिधुस्त्रिचोद्यतः ॥ तेजसातुतदाव्यातंहुर्निरीक्ष्यंसमंततः २४७ पुनरुद्विग्रहदयःकिमेतदितिचिंतयम् ॥ मुहूर्तमिवतत्तेजोव्याप्यसर्वादिशो
दश ४८ प्रशांतंदिक्षुसर्वासुदेवदेवस्यमायया ॥ अथापश्यंस्थितंस्थाणुंभगवंतंमहेश्वरम् ४९ नीलकंठंमहात्मानमसक्तंतेजसांनिधिम् ॥ अष्टादशभुजंस्थाणुंसर्वा
भरणभूषितम् २५० शुक्रावरधरंदेवंशुक्रमाल्यानुलेपनम् ॥ शुक्रध्वजमनाष्टप्यंशुक्रयज्ञोपवीतिनम् ५१ गायद्विर्द्व्यमानैश्ववादयद्विश्चसर्वशः ॥ वृत्तंपार्श्वचरै
र्दिव्यैरात्मतुल्यपराक्रमैः ५२ बालेन्दुमुकुटंपांडुंशरच्चंद्रमिवोदितम् ॥ त्रिभिर्नेत्रैःकृतोद्योतंत्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः ५३ अशोभतास्यदेवस्यमालागात्रेसितप्रभे ॥
जातरूपमयैःपद्मैर्ग्रथितारत्नभूषिता ५४ मूर्तिमंतितथाऽस्त्राणिसर्वतेजोमयानिच ॥ मयादृष्टानिगोविंदभवस्यामिततेजसः ५५ इंद्रायुधसवर्णाभंधनुस्तस्यमहा
त्मनः ॥ पिनाकमितिर्विख्यातमभवत्पन्नगोमहान् ५६ सप्तशीर्षोमहाकायस्तीक्ष्णदंष्ट्रोविषोल्बणः ॥ ज्यावेष्टितमहाग्रीवःस्थितःपुरुषविग्रहः ५७ शरश्चसूर्यसंका
शःकालानलसमद्युतिः ॥ एतदस्त्रंमहाधोरदिव्यंपाशुपतंमहत ५८ अद्वितीयमनिर्देश्यंसर्वभूतभयावहम् ॥ सस्फुलिंगंमहाकायंविभूजंतमिवानलम् ५९ एकपा
दंमहादंष्ट्रंसहस्रशिरसोदरम् ॥ सहस्रभुजजिह्वाक्षमुद्गिरंतमिवानलम् २६० ब्राह्मन्नारायणाच्चैद्रादाग्रेयादपिवारुणात् ॥ यद्विशिष्टंमहाबाहोसर्वशस्त्रविघातनम् ६१
येनतत्रिपुरदग्ध्वाक्षणाद्भस्मीकृतंपुरा ॥ शरेणैकेनगोविंदमहादेवेनलीलया ६२ निर्देहतचयत्कृत्स्नंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ महेश्वरभुजोत्सृष्टंनिमेषार्धात्रसंशयः ६३
नावध्योयस्यलोकेऽस्मिन्नब्रह्मविष्णुसुरेष्वपि ॥ तदहंदृष्ट्वास्तत्रआश्चर्यमिदमुत्तमम् ६४ गुह्यमस्त्रवरंनान्यत्तुल्यमधिकंहिवा ॥ यत्तच्छूलमितिर्विख्यातंसर्वलोकेषु
शूलिनः ६५ दारयेदयामर्होक्तस्त्रांशोपयेद्दामहोदधिम् ॥ संहरेद्वाजगत्स्रंविभूषंशूलपाणिना ६६ यौवनाश्वोहतोयेनमांघातासवलःपुरा ॥ चक्रवर्तीमहातेजा
स्त्रिलोकविजयानृपः ६७ महाबलमहावीर्यःशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ करस्थेनैवगोविंदलवणस्येहरक्षसः ६८ तच्छूलमतितीक्ष्णग्रंभूमिंलोमहर्षणम् ॥ त्रिशिखां
शुक्रटिकृत्वातर्जमानमिवस्थितम् ६९ विधूमंसाचिषंरुष्णंकालसूर्यमिवोदितम् ॥ सर्पहस्तमनिर्देश्यंपाशहस्तमिवांतकम् २७० दृष्टवानस्मिगोविंदतदस्त्रंरुद्रस
न्निधौ ॥ परशुस्तीक्ष्णधारश्चदत्तोरामस्ययःपुरा ७१ महादेवेनतुष्टेनक्षत्रियाणांक्षयंकरः ॥ कार्तवीर्योहतोयेनचक्रवर्तीमहासृधे ७२ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीयेननिःक्ष
त्रियाकृता॥जामदग्न्येनगोविंदरामेणाक्लिष्टकर्मणा ७३ दीप्तधारःसुरौद्रास्यःसर्पकंठाग्रधिष्ठितः ॥ अभवच्छूलिनोऽभ्याशेदीप्तवह्निशतोपमः ७४ असंख्येयानिचास्त्रा
णितस्यदिव्यानिर्धीमतः ॥ प्राधान्यतोमयैतानिकीर्तितानितवानघ ७५ सव्यदेशेतुदेवस्यब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिव्यंविमानमास्थायहंसयुक्तंमनोजयम् २७६

दाशकिर्भिदिपालतोमरमुसलमुद्ररादीनियथासंभवंग्रंथांतरतोऽवगम्यानि १५।१६।१७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६

२७७।७८।७९।२८०।८१ रवंतरज्येष्ठेसामनी ८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।२९० शुक्रं कर्महिंसारहितो घ्यानादिधर्मः

वामपार्श्वगतश्चापितथानारायणःस्थितः ॥ वेनतेयंसमारुह्यशंखचक्रगदाधरः २७७ स्कंदोमयूरमास्थायस्थितोदेव्याःसमीपतः ॥ शक्तिचंदेसमादायद्वितीयइव
पावकः ७८ पुरस्ताच्चैवदेवस्यनंदिपश्याम्यवस्थितम् ॥ शूलंविष्टम्यतिष्ठंतंद्वितीयमिवशंकरम् ७९ स्वायंभुवाद्यामनवोभृगवाद्याक्रुषयस्तथा ॥ शक्राद्यादेवताश्चै
वसर्वेषुवसमभ्ययुः २८० सर्वभूतगणाश्चैवमातरोविविधाःस्थिताः ॥ तेऽभिवाद्यमहात्मानंपरिवार्यसमंततः ८१ अस्तुवन्निविधैःस्तोत्रैर्महादेवंसुरास्तदा ॥ ब्रह्मा
भवंतदास्तौपीद्रथंतरमुदीरयन् ८२ ज्येष्ठसाम्राचदेवेशंजगौनारायणस्तदा ८३ गृणन्ब्रह्मपरंशक्रःशतरुद्रियमुत्तमम् ॥ ब्रह्मानारायणश्चैवदेवराजश्चकौशिकः
८४ अशोभंतमहात्मानस्त्रयस्त्रयइवाग्रयः ॥ तेषांमध्यगतोदेवोरराजभगवाञ्छिवः ८५ शरदभ्रविनिर्मुक्तःपरिधिस्थइवांशुमान् ॥ अयुतानिचचंद्रार्कानपश्यादिवि
केशव ८६ ततोऽहमस्तुवंदेवंविश्वस्यजगतःपतिम् ॥ उपमन्युरुवाच ॥ नमोदेवाधिदेवायमहादेवायतेनमः ८७ शक्ररूपायशक्रायशक्रवेषधरायच ॥ नमस्ते
वज्रहस्तायपिंगलायारुणायच ८८ पिनाकपाणयेनित्यंशंखशूलधरायच ॥ नमस्तेरुष्णवासायरुष्णकुंचितमूर्धजे ८९ रुष्णाजिनोत्तरीयायरुष्णाष्टमिरतायच ॥
शुक्रवर्णायशुक्रायशुक्रावरधरायच २९० शुक्रभस्मावलितायशुक्रकर्मरतायच ॥ नमोऽस्तुरक्तवर्णायरक्तावरधरायच ९१ रक्तध्वजपताकायरक्तस्रगनुलेपिन ॥
नमोऽस्तुपीतवर्णायपीतावरधरायच ९२ नमोऽस्तुच्छिन्नतलत्रायकिरीटवरधारिणे ॥ अर्धहारार्धकेयूरार्धकुंडलकर्णिने ९३ नमःपवनवेगायनमोदेवायवैनमः ॥
सुरेंद्रायमुनींद्रायमहेंद्रायनमोऽस्तुते ९४ नमःपद्मार्धमालायउत्पलैर्मिश्रितायच ॥ अर्धचंदनलितायअर्धस्रगनुलेपिने ९५ नमःआदित्यवक्त्रायआदित्यनयना
यच ॥ नमःआदित्यवर्णायआदित्यप्रतिमायच ९६ नमःसौम्यायसौम्यायसौम्यवक्त्रधरायच ॥ सौम्यरूपायसुख्यायसौम्यदंष्ट्राविभूषिणे ९७ नमःश्यामायगौरा
यअर्धपीतार्धपांडवे ॥ नारिनरशरीरायस्त्रीपुंसायनमोऽस्तुते ९८ नमोवृषभवाहायगजेंद्रगमनायच ॥ दुर्गमायनमस्तुभ्यमगम्यागमनायच २९९ नमोऽस्तु
गणगीतायगणवृंदरतायच ॥ गणानुयातमार्गायगणनित्यव्रतायच ३०० नमःश्वेताभ्रवर्णायसंध्यारागप्रभायच ॥ अनुदिष्टाभिधानायस्वरूपायनमोऽस्तुते १
नमोरक्ताग्रवासायरक्तसूत्रधरायच ॥ रक्तमालाविचित्रायरक्तावरधरायच २ मणिभूषितमूर्धायनमश्चंद्रार्धभूषिणे ॥ विचित्रमणिमूर्धायकुसुमाष्टधरायच ३ न
मोऽग्निमुखनेत्रायसहस्रशशिलोचने ॥ अग्निरूपायकांतायनमोस्तुगहनायच ४ खचरायनमस्तुभ्यंगोचराभिरतायच ॥ भूचरायभुवनायअनंतायशिवायच
५ नमोदिग्वाससेनित्यमधिवाससुवाससे ॥ नमोजगन्निवासायप्रतिपत्तिसुखायच ३०६

९१।९२।९३।९४ मिश्रितायमिश्रितमालाय ९५।९६।९७।९८।९९।३००।१।२।३।४।५ अधिवासेनपुष्पादिवासनावासिततयासुवाससे प्रतिपत्तिर्ज्ञानंमुखं चतुर्भुजमयत्नने ३०६

३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१ पौडशाष्टौपत्नीतद्विषोडशोत्तर्यः यद्वाऽष्टौपत्नीतः प्राथिताः अष्टौतयास्वयं
 ताद्विषोडशोत्तर्यः ७२। ७३ एतान्द्वहस्थान्मुनीन्समनुध्यातवान्कृपया आलोचितवान् एतेष्वपि दयावांस्त्वयि आत्मनि दयां कथं न करिष्यतीत्यर्थः ७४। ७५। ७६। ७७। ७८
 एवंष्टौमयाकृष्णदेवदेवः समाधिना ॥ तदवाप्तं च मे सर्वं यदुक्तं तेन धीमता ३६४ प्रत्यक्षं चैव ते कृष्णपश्यसि द्वाभ्यां व्यवस्थितान् ॥ ऋषीन्विद्याधरानयक्षान्गंधर्वा
 प्सरसस्तथा ६५ पश्य वृक्षलतागुल्मान् सर्वपुष्पफलप्रदान् ॥ सर्वकुसुमैर्युक्तान् सुखपत्रान् सुगंधिनः ६६ सर्वमेतन्महाबाहो दिव्यभावसमन्वितम् ॥ प्रसा
 दादेव देवस्य ईश्वरस्य महात्मनः ६७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनम् ॥ विस्मयं परमं गत्वा अनुवंतं महासुनिम् ६८ धन्यस्त्वम्
 सि विप्रेन्द्रकस्त्वदन्योऽस्ति पुण्यकृत् ॥ यस्य देवाधिदेवस्ते सान्निध्यं कुरुतेऽऽश्रमे ६९ अपिता वन्ममाप्येवं दद्यात्स भगवाञ्छिवः ॥ दर्शनं मुनिशार्दूलप्रसादं चा
 पि शंकरः ३७० ॥ उपमन्यु उवाच ॥ द्रक्ष्यसे पुंडरीकाक्ष महादेवं न संशयः ॥ अचिरेणैव कालेन यथाष्टौमयाऽनघ ७१ चक्षुषा चैव दिव्येन पश्याम्यमित विक्र
 मम् ॥ षष्ठे मासि महादेवं द्रक्ष्यसे पुरुषोत्तम ७२ पौडशाष्टौवरांश्चापि प्राप्स्यसि त्वं महेश्वरात् ॥ सपत्निकाद्यदुश्रेष्ठसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७३ अतीतानागतं चैव वर्त
 मानं च नित्यशः ॥ विदितं मे महाबाहो प्रसादात्तस्य धीमताः ७४ एतान्सहस्रशश्चान्यान्समनुध्यातवान्हरः ॥ कस्मात्प्रसादं भगवान्कुर्यात्तव माधव ७५ त्वाह
 शेन हि देवानां श्लाघनीयः समागमः ॥ ब्रह्मण्येनानृशंसेन श्रद्धा नेन चाप्युत ७६ जप्यं तु ते प्रदास्यामि येन द्रक्ष्यसि शंकरम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अनुवंतं महं ब्रह्म
 न त्वत्प्रसादान्महामुने ७७ द्रक्ष्येदिति जसंधानां मर्दनं त्रिदशेश्वरम् ॥ एवं कथयतस्तस्य महादेवाश्रितां कथाम् ७८ दिनान्यष्टौ ततो जग्मुर्मुहूर्तमिव भारत ॥
 दिनेऽष्टमे तु विप्रेण दीक्षितो ह्यथाविधि ७९ दंडो मुंडी कुशीचीरी घृताकोमेखलीकृतः ॥ मासमेकं फलाहारो द्वितीयं सलिलाशनः ३८० तृतीयं च चतुर्थं च पंचमं चा
 निलाशनः ॥ एकपादेन तिष्ठंश्च ऊर्ध्वबाहुरतंद्रितः ८१ तेजःसूर्यसहस्रस्य अपश्यं दिवि भारत ॥ तस्य मध्यगतं चापि ते जसः पांडु नंदन ८२ इंद्रायुधपिनद्धां
 गं विद्युन्मालागवाक्षकम् ॥ नीलशैलचयप्रख्यं बलाकाभूषितांबरम् ८३ तत्र स्थितश्च भगवान् देव्या सह महाद्युतिः ॥ तपसा ते जसा कांत्या दीप्तया सह भार्यया ८४
 रराज भगवांस्तत्र देव्या सह महेश्वरः ॥ सोमेन सहितः सूर्यो यथा मेघस्थितस्तथा ८५ संहृष्टो माकौ ते य विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ अपश्यं देवसंधानां गतिमार्तिहरं
 हरम् ८६ किरीटिनं गदिनं शूलपाणिं व्याघ्राजिनं जटिलदंडपाणिम् ॥ पिनाकिनं वज्रिणं तीक्ष्णदंष्ट्रं शुभांगं दंष्ट्रालयज्ञोपवीतम् ८७ दिव्यां मालामुरसाऽनेकवर्णां समु
 द्रहंतं गुल्फदेशावलंबाम् ॥ चंद्रयथापरिविष्टं संध्यं वर्षात्यये तद्दृष्ट्वा पश्य मे नम् ८८ प्रमथानां गणैश्चैव समं तात्परिं वारितम् ॥ शरदीव सुदुष्प्रेक्ष्यं परिविष्टं दिवाकरम् ८९
 ७९। ३८० तेजो वर्णयति इदं तेन यस्य तेजसो मध्येऽनेकानां द्रव्यं विद्युतो नीलमेघाः श्वेतमेघाश्च पर्वतबलाकाकारा मातिता दृशं चित्ररूपं तेज इत्यर्थः ८१। ८२। ८३। रराजेति नीले तेज
 सिसोमसूर्यप्रभो भवानीशंकरौ प्रतिभात इत्यर्थः ८४। ८५। ८६। ८७ परिविष्टं परिवेषवंतम् ८८। ३८९

विश्वामिः ब्रह्मपरत्वेन स्तुतिरेव कृत्स्नस्तुतिः इतरा तु एकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवं सर्वेश्वरं ३९०। ३९१। ३९२। ३९३ पृथिव्यादयोऽत्र मूर्तिमंतो ज्ञेयाः ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९
 ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

एकादशशतान्येवं रुद्राणां वृषवाहनम् ॥ अस्तु वंति यतात्मानं कर्मभिः शुभकर्मिणम् ३९० आदित्यावसवः साध्या विश्वे देवास्तथाऽश्विनौ ॥ विश्वामिस्तुतिभि
 देवं विश्वदेवं समस्तु वन ९१ शतक्रतुश्च भगवान् विष्णुश्चादिति नंदनौ ॥ ब्रह्मार्थं तं रसाम ईरयंति मवांतिके ९२ योगीश्वराः सुबहवो योगदं पितरं गुरुम् ॥ ब्रह्मर्ष
 यश्च स सुतास्तथा देवर्षयश्चै ९३ पृथिवीचां तरिक्षं च नक्षत्राणि ग्रहास्तथा ॥ मासार्धमासाः क्रतवो रात्रिः संवत्सराः क्षणाः ९४ मुहूर्ताश्च निमेषाश्च तथैव युगप
 र्ययाः ॥ दिव्याराजन्नमस्यंति विद्याः सत्वविदस्तथा ९५ सनत्कुमारो देवाश्च इतिहासास्तथैव च ॥ मरीचिरंगिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ९६ मनवः सप्त
 सोमश्च अथर्वास बृहस्पतिः ॥ भृगुर्दक्षः कश्यपश्च वसिष्ठः काश्यप एव च ९७ छंदांसि दीक्षायज्ञाश्च दक्षिणाः पावको हविः ॥ यज्ञोपगानि द्रव्याणि मूर्तिमंतियुधिष्ठिर
 ९८ प्रजानां पालकाः सर्वे सरितः पन्नगानगाः ॥ देवानां मातरः सर्वा देवपत्न्यः सकन्यकाः ९९ सहस्राणि मुनीनां च अयुतान्यर्बुदानि च ॥ नमस्यंति प्रभुं शांतं पर्व
 ताः सागरादिशः ४०० गंधर्वाप्सरसश्चैव गीतवादित्रकोविदाः ॥ दिव्यतालेषु गायंतः स्तुवंति भवमद्भुतम् १ विद्याधरादानवाश्च गुह्यकाराक्षसास्तथा ॥ सर्वा
 णि चैव भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ नमस्यंति महाराजवाङ्मनः कर्मभिर्विशुम् २ पुरस्ताद्विष्ठितः शर्वो ममासी ब्रिदशेश्वरः ॥ पुरस्ताद्विष्ठितं दृष्ट्वा ममेशानं
 च भारत ३ सप्रजापतिः शक्रांतं जगन्मामभ्युदैक्षत ॥ ईक्षितुं च महादेवं नमेशक्तिरभूत्तदा ४ ततो मामब्रवी देवः पश्य कृष्ण वदस्व च ॥ त्वया ह्याराधितश्चाहं शत
 शोऽथ सहस्रशः ५ त्वत्समो नास्ति मेकाश्चिद्विषु लोकेषु वै प्रियः ॥ शिरसा वंदि ते देवे देवी प्रीता ह्युमा तदा ॥ ततोऽहमनुवंस्थां स्तुतं ब्रह्मादिभिः सुरैः ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥
 नमोऽस्तु तेशाश्च तसर्वयोने ब्रह्माधिपं त्वा मृषयो वदंति ॥ तपश्च सत्त्वं च रजस्तमश्च त्वामेव सत्यं च वदंति संतः ७ त्वं वै ब्रह्मा च रुद्रश्च वरुणोऽग्निर्मनुर्भवः ॥ घाता त्वष्टा वि
 घाता च त्वं प्रभुः सर्वतो मुखः ८ त्वतो जातानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ त्वया मृष्टमिदं कृत्स्नं त्रैलोक्यं सचराचरम् ९ यानि त्रियाणीह मनश्च कृत्स्नं ये वायवः सप्तत
 थैव चाग्रयः ॥ ये देवसंस्थास्तव देवताश्च तस्मात्परं त्वा मृषयो वदंति ४१० वेदाश्च यज्ञाः सोमश्च दक्षिणा पावको हविः ॥ यज्ञोपगं च यत्किंचिद्भगवांस्तदसंशयम् ४११

स्थावराणि चिरकालस्थायीनि महदादीनि चराणि स्थूलभूतादीनि चराचरं लोकप्रसिद्धं ९ वायवः पंचप्राणाः सप्ताग्रयः गार्हपत्यदक्षिणाः आहवनीयसंभ्यावसंध्याः पंचश्रौताः स्मार्तः षष्ठः लौकिक
 सप्तमः । यद्वासप्तवायव आवहाद्या अंतरिक्षे ये भुव आदीन् सत्यांतां लोकान् धारयंति । अग्रयणादित्यादिज्योतींषि एते सर्वेऽन्वेचये देवसंस्था देवेषु ब्राह्मणैः संस्था सभाधिर्येषां ते तथा । स्तव देवताः
 स्तुति योग्या देवास्तस्मादेतेषां समुदायात् परं वाचाममोचरूपं विहीनं त्वा मृषयो वदंति ४१० शुक्लवसामिक्तुशदेशकालादिकं यज्ञोपगं यज्ञोपयोगि ४११

सिद्धियोगपरिपाकः तदपणीतस्यत्वरूपस्यप्रापिका ४१२ । १३ कृतिः क्रियाः विकारस्तत्फलतूतोहर्षादिः प्रणयस्तदभावः प्रधीयतेऽस्मिन्सर्वमिति प्रधानं वासनाबीजमज्ञानं तदेवावययमनसो योनिश्च । 'अन्नमयः सौम्यमनः' इति श्रुतेरन्नस्यापिमनोयोनिस्त्वमुपष्टम्भकत्वमात्रेण न तु मुख्यमिति वक्तुं परमेतियोनिविशेषणं प्रभावदेश्वर्यं शाश्वतः अकर्मजः १४ हिरण्मयः चिज्ज्योतीरूपः गण्यते संख्यायंत इति गणास्तत्त्वान्यव्यक्तादीनि तेषामादिः जीविताश्रयः नदीसमुद्रवज्जीवस्यप्राप्यस्थानं १५ महानिति महदाद्यैश्चतुर्दशभिः पर्यायशब्दैर्वेदे महानात्मा भवानेव विभाव्यते विचार्यते वेदार्थविद्धिः एतैः शब्दैस्त्वावेदाहुत्वा मोहं संसारमूलमज्ञानं नियच्छति नितरां नाशयति १६ । १७ हृदयं हृदयस्थः क्षेत्रं महाभूतादिष्ट्यंतं तज्ज्ञस्तत्प्रकाशकः ऋषिभिर्मन्त्रैः स्तुतः स्तुतिमेवाह

इष्टं दत्तमधीतं च त्रतानि नियमाश्च ये ॥ ह्रीः कीर्तिः श्रीर्भुतिस्तुष्टिः सिद्धिश्चैव तदपणी ४१२ कामः क्रोधो भयं लोभो मदः स्तंभोऽथ मत्सरः ॥ आधयो व्याधयश्चैव भगवंस्तनवस्तव १३ कृतिर्विकारः प्रणयः प्रधानं बीजमव्ययम् ॥ मनसः परमायोनिः प्रभावश्चापि शाश्वतः १४ अव्यक्तः पावनोऽर्चित्यः सहस्रांशुर्हिरण्मयः ॥ आदिर्गणानां सर्वेषां भवान्वै जीविताश्रयः १५ महानात्मा मतिर्ब्रह्मा विश्वः शंभुः स्वयं भुवः ॥ बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च संवित्ख्यातिर्घृतिः स्मृतिः १६ पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते ॥ त्वां बुद्ध्या ब्राह्मणे वेदात्प्रमोहं विनियच्छति १७ हृदयं सर्वभूतानां क्षेत्रज्ञस्त्वमृषिस्तुतः ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः १८ सर्वतः भुतिर्माँल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठसि ॥ फलं त्वमसिति गमांशोर्निमेषादिषु कर्मसु १९ त्वं वै प्रभार्चिः पुरुषः सर्वस्य हृदिसंश्रितः ॥ अणिमामहिमा प्राप्तिरीशा नोज्योतिरव्ययः ४२० त्वयि बुद्धिर्मतिर्लोकः प्रपन्नाः संश्रिताश्च ये ॥ ध्यानिनो नित्ययोगाश्च सत्यसत्त्वाजितेन्द्रियाः २१ यस्त्वां ध्रुवं वेदयते गुहाशयं प्रभुं पुराणं पुरुषं च विग्रहम् ॥ हिरण्मयं बुद्धिमतां परांगतिं स बुद्धिमान् बुद्धिमतीत्यतिष्ठति २२ विदित्वा सत्सूक्ष्माणिषडंगं त्वां च मूर्तिं तः ॥ प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव विशते बुधः २३ एवमुक्ते मया पार्थ भवे चार्तिविनाशने ॥ चराचरं जगत्सर्वं सिंहनादं तदाऽकरोत् २४ तं विप्रसंघाश्च सुरासुराश्च नागाऽपि शाचाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणाभूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव तदा प्रणेसुः २५ मम मूर्ध्नि च दिव्यानां कुसुमानां सुगंधिनाम् ॥ राशयो निपतंति स्म वायुश्च सुखो ववौ २६ निरीक्ष्य भगवान् देवीं ह्युमां मां च जगद्धितः ॥ शतक्रतुं चाभिवीक्ष्य स्वयं मामाह शंकरः २७ विदुः कृष्णपरां भक्तिमस्मात्सुतवशं नृहन् ॥ क्रियतामात्मनः श्रेयः प्रीतिर्हित्वयि मे परा ४२८

सर्वत इति १८ तिग्मांशोः कर्मसु फलं स्वर्गसु च त्वमसि १९ तिग्मांशोः प्रभार्चिश्च अणिमा दुर्लक्ष्यसन्मात्रं । महिमा त्रिविधपरिच्छेदशून्यं सत्तामात्रं अन्नप्रकृत्यर्थो दुर्लक्ष्यत्वादिः प्रत्ययार्थः सत्ते तिविवेकः ४१० सत्यसत्त्वाः सत्यसंकल्पाः २१ य इति वेदयते ज्ञानातिज्ञात्वा शिष्यान् ज्ञापयतीति वा विग्रहं विशिष्टानुभवरूपं निष्कलज्ञातिमात्रमित्यर्थः २२ विदित्वा पास्य सत्सूक्ष्माणिषमहदं हंकारपंचतन्मात्राणि । पदं 'सर्वज्ञता तृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रज्ञानित्यमलुप्तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्च विमोर्बिभुक्षाः पडादुरंगानि महेश्वरस्य' इत्यंगपट्टकमुक्तं प्रधानं चित्तसत्त्वं तस्य आत्मा भिमतत्त्वेन गच्छति पृथक् केनाज्ञातस्य ज्ञापनं विधिः सत्त्वस्य पुरुषाद्विभवेन ज्ञानं तद्यस्मात्सादृशो योगोऽष्टाचिनिरोधस्तत्र स्थस्तन्मात्रनिष्ठत्वा निष्कलं विशते आरोहक्रमेण योगीमूल्यादीनि महदंतानि तत्त्वानि मम्यात्मनः पृथक् केनाज्ञात्वा प्रत्यक्त्वमात्रनिष्ठो नितीने सत्त्वे परं ब्रह्म संपद्यत इत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २७ । ४२८

४२९ मेघवाहन इन्द्ररूपी महादेवस्तस्य माहात्म्यप्रतिपादकं पर्वमेघवाहनपर्वं तत्रायमध्यायः ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी ० मा० चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ मूर्ध्नेति सन्नि चये स्थितमिति शेषः १ योगेन सहितं प्रियत्वं मिति द्वौवरौ २ धारिणीपोषिका ३ । ४ । ५ । ६ एवं भविष्यतीति प्रार्थितान्वरानभ्यनुज्ञाय स्वयं भवानी वराष्टकं ददाति तत्रामरप्रभावेति संबोधने नैको वरः सूचितः । नाहं मृषा जातु वदेद इति त्वमपि मृषा मा वदेति द्वितीयः । षोडशसहस्रभार्या इति तृतीयः । तासु प्रियत्वं मिति चतुर्थः पूर्वोक्तास्तसर्वप्रियत्वादयः । अक्षयं धनं धान्यादीत्यर्था इति पंचमः

वृणीष्वष्टौ वरान् कृष्णदातास्मितवसतम् ॥ ब्रूहियादवशाद्दलयानिच्छसि सुदुर्लभान् ॥ ४२९ ॥ ॥ इति श्रीमहामारते अनुशा० आनुशा० मेघवाहनपर्वी ख्याने चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ मूर्ध्ना निपत्य नियतस्तेजः सन्निचयेततः ॥ परमं हर्षमागत्य भगवंतमथाब्रुवम् १ धर्मदृढत्वं युधिष्ठिर घातं यशस्तथाऽऽयं परमं बलं च ॥ योगप्रियत्वं तव सन्निकर्षं वृणोसुतानां च शतं शतानि २ एवमास्त्विति तद्वाक्यं मयोक्तः प्राह शंकरः ॥ ततो मां जगतो माता धारिणी सर्वपावनी ३ उवाचो मा प्रणिहिता शर्वाणी तपसां निधिः ॥ दत्तो भगवता पुत्रः सां वो नाम तवानघ ४ मतोऽप्यष्टौ वरानिष्टान् गृहाण त्वंददामि ते ॥ प्रणम्य शिरसा सा च मयोक्ता पांडुनंदन ५ द्विजेष्वकोपं पितृतः प्रसादं शतं सुतानां परमं च भोगम् ॥ कुले प्रीतिं मा तृप्तश्च प्रसादं शमप्राप्तिं प्रवृणोषां पिदाक्षयम् ६ ॥ उमोवाच ॥ एवं भविष्यत्यमरप्रभावनाहं मृषा जातु वदेद काचित् ॥ भार्या सहस्राणि च षोडशैव तासु प्रियत्वं च तथाऽक्षयं च ७ प्रीतिं चाऽऽयां बांधवानां सकाशाद् ददामि तेऽहं वपुषः काम्यतां च ॥ भोक्ष्यंते वै सप्ततिं वै शतानि गृहे तुभ्यमतिथीनां च नित्यम् ८ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवं दत्त्वा वरान् देवो मम देवी च भारत ॥ अंतर्हितः क्षणे तस्मिन् स गणो भीमपूर्वज ९ एतदत्यद्भुतं पूर्वं ब्राह्मणाया जितेजसे ॥ उपमन्यवे मया कृत्स्नं व्याख्यातं पार्थिवोत्तम ॥ नमस्कृत्वा तु स प्राह देवदेवाय सुव्रत १० ॥ उपमन्यु उवाच ॥ नास्ति शर्वसमो देवो नास्ति शर्वसमा गतिः ॥ नास्ति शर्वसमो दानेनास्ति शर्वसमो रणे ११ ॥ इति श्रीमहामारते अनुशा० आनुशा० मेघवाह नपर्वी ख्याने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ ऋषिरासीत्कृते तात तं डि रियेव विश्रुतः ॥ दशवर्षं सहस्राणि तेन देवः समाधिना १ आराधितो भूद्भक्तेन तस्योदकं निशामय ॥ सदृष्टवान् महादेवमस्तौ पीञ्चस्त वैर्विभुम् २ इति तं डिस्तपोयोगात्परमात्मानमव्ययम् ॥ चिंतयित्वा महात्मानमिदमाह सुविस्मितः ३ यं पठंति सदा सांख्याश्चितयंति च योगिनः ॥ परं प्रधानं पुरुषमविष्ठातारमीश्वरम् ४ उत्पत्तौ च विनाशे च कारणं विदुर्बुधाः ॥ देवासुरमुनीनां च परं यस्मान्न विद्यते ५ अजंतमहमीशानमनादिनिधनं प्रभुम् ॥ अत्यंतसुखिनं देवमनघं शरणं व्रजे ६ एवं ब्रुवन्नेव तदा ददर्श तपसां निधिम् ॥ तमव्ययमनौपम्यमर्चित्यं शाश्वतं भुवम् ७

* अन्यत्रयं स्पष्टार्थः । एवं चोपक्रमस्थानां षोडशाष्टानां वचनमुपपद्यते ८ । ९ । १० । ११ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ऋषिरिति अयमध्यायो यत्पूर्वमुपमन्युना कृष्णं प्रत्युक्तं जप्यं तु तेषां स्यामीति तज्जप्यं शिवसहस्रनामस्तोत्रं विवक्षुरुपमन्युस्तेन तदुपोद्धातार्थमारभ्यते समाधिना ध्यानयोगेन १ उदकं फलोदयं २ इदं वक्ष्यमाणप्रकारेण ३ । ४ । ५ । ६ यं पठंतीत्यादि श्लोकत्रयं ध्यानबलात्तं दिनादष्टतदुच्चारणस्य फलमाह एवमिति अन्योऽप्येतैः श्लोकैः स्तुतवन् वक्ष्यमाणरूपमीश्वरं पश्यतीति भावः । शाश्वतं शाश्वतं भुवंकूटस्थं ७

निष्कलत्वादेर्व्याख्याननिर्गुणत्वादि अक्षरमाविनाशि ८ मनोमयमनसोऽर्धमैः कर्तृत्वादिभिर्वशीकृतजलवन्वत् ९। १० यद्वित्तार्थः श्लोकः यो देव आत्मानं प्राणवन्तं जीव रूपिणं कृत्वा तत्रावृत्ते जीवे मनो रूपं ज्योतिर्भूत्वा जीवस्थितं बभूव तदेव दृष्ट्वा तुष्टावेतिसंबंधः ११ पवित्राणां पावनानां गंगादीनामपि पावनम् १२ तेजसां च लुप्तदीनामपि तेजः प्रकाशकम् १३ भूरिकल्याणं मोक्षस्तत्प्रदं परं सत्यमत्यंतमवाध्यम् १४। १५। १६ तिस्रस्तनवः कालाद्या एव ब्रह्मविष्णु रुद्रावा १७ अधीति अत्र सप्तभिरधिपौरुषादिसंहिताभिः कृत्स्नं हेयमुपादेयं च त्वमेवेति कथ्यते तथाहि पुरुषः शिरःपाण्यादिमान् देहस्तमधिकृत्य प्रवृत्तं विज्ञानमधिपौरुषं तत्र च 'मातापूर्वरूपं पितोत्तररूपं प्रजासंधिः प्रजननसंधानं' इति श्रुतौ क्षेत्रवीजरूपाभ्यां मातापितृभ्यां सकाशादन्योन्यमिथुनीभावे न निमित्तेनां कुरूपामजा जायते एवं प्रकृतिपुरुषाभ्यां जगदिति तत्र मिथुनीभावस्याभावेन ब्रह्मचर्येण प्रजावज्जगन्नोत्पद्यत इति पुं प्रकृत्योर्विवेकमिच्छता उपस्थनिग्रहः कर्तव्य इति विधीयते । एवमध्यात्ममात्मनि देहे । 'अधराहनुः पूर्वरूपं उत्तराहनुत्तररूपं वाक्संधिः जिह्वासंधानम्' इति श्रुतौ जिह्वानिग्रहेण तूष्णीभावोऽपि पूर्वोक्तविवेकार्थविधीयते । अन्यथा वागादीन् प्रवर्तयतो विवे

निष्कलं सकलं ब्रह्मनिर्गुणं गुणगोचरम् ॥ योगिनां परमानंदमक्षरं मोक्षसंज्ञितम् ८ मनोरिद्राग्रिमरुतां विश्वस्य ब्रह्मणो गतिम् ॥ अग्राह्यमचलं शुद्धं बुद्धिग्राह्यं मनो मयम् ९ दुर्विज्ञेयमसंख्येयं दुष्प्रापमरुतात्मभिः ॥ यो निर्विश्वस्य जगतस्तमसः परतः परम् १० यः प्राणवन्तमात्मानं ज्योतिर्जीवस्थितं मनः ॥ तदेवं दर्शनार्का क्षौबहन्वर्षगणादृषिः ११ तपस्युग्रे स्थितो भूत्वा दृष्ट्वा तुष्टावचे श्वरम् ॥ तं डिशुवाच ॥ पवित्राणां पवित्रस्त्वं गतिर्गतिमतां वर १२ अत्युग्रं तेजसां तेजस्त पसां परमंतपः ॥ विश्वावसुहिरण्याक्षपुरुहूतनमस्कृत १३ भूरिकल्याणदविभो परं सत्यं नमोऽस्तुते ॥ जातीमरणभीरूणां यतीनां यततां विभो १४ निर्वाणद सहस्रांशोनमस्तेऽस्तु सुखाश्रय ॥ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः १५ न विदुस्त्वा तु तत्त्वेन कुतो वेत्स्यामहे वयम् ॥ त्वत्तः प्रवर्तते सर्वं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् १६ कालाख्यः पुरुषाख्यश्च ब्रह्माख्यश्च त्वमेव हि ॥ तनवस्ते स्मृतास्ति सः पुराणज्ञैः सुरर्षिभिः १७ अधिपौरुषमध्यात्ममधिभूताधिदेवतम् ॥ अधिलोकाधिवि ज्ञानमधियज्ञस्त्वमेव हि १८ त्वां विदित्वाऽत्मदेहस्यं दुर्विदं देवैरपि ॥ विद्वांसो यांति निर्मुक्ताः परं भावमनामयम् १९ अनिच्छतस्तव विभो जन्ममृत्युरनेकतः ॥ द्वारंतु स्वर्गमोक्षाणामाक्षेप्ता त्वं ददासि च २० त्वं वै स्वर्गश्च मोक्षश्च कामः क्रोधस्त्वमेव च ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव अधश्चोर्ध्वं त्वमेव हि २१ ब्रह्मामवश्च विष्णुश्च स्कंदं देवैः सवि तायमः ॥ वरुणं दूमनुर्धाता विधाता त्वं धनेश्वरः २२ भूर्वायुः सलिलाग्रिश्च खं वाग्बुद्धिः स्थितिर्मतिः ॥ कर्मसत्यानृते चोभे त्वमेवास्ति च नास्ति च २३

कोनसंपद्यतेऽपि तु संसार एवानवच्छिन्नोऽनुत्तन्यते इति एताः संहितावेदितव्याः । तथा अधिभूताधिदेवतं भूतानां देहाचारं भकाणां देवतानां प्राणचक्षुराद्यधिष्ठात्रीणां भूतदेवतानां चान्योन्याश्रयेण मिथुनीभावेनावस्थानं संसारस्तन्मूलं चाधिलोकाधिविज्ञानं लोकयत इति लोकोभूतमात्रादशब्दादयो विषयाः । विज्ञानं प्रज्ञामात्राः दशश्रोत्रादीनां त्रियाणि ज्ञानकराण्युभयेषां मिथुनीभावो यादे भूतमात्रानस्युर्भूतमात्राः स्सुर्धदिप्रज्ञामात्रानस्युर्भूतमात्राः स्सुर्नह्यन्यतरां रूपं किंच न सिद्ध्यतीति श्रुतिप्रसिद्धः । ततश्च ब्रह्मचर्यपूर्वकं वागादिनिग्रहे क्रियमाणे जीवब्रह्मणोर्भेदे हेतूनामधिभूता धिदेवानामनुत्पत्तेरधियज्ञो घटनाशेषाकाशमहाकाशयोरिव तयोः संगतिकरणेऽपीभावलक्षणो यज्ञो मोक्षापरनामा सिध्यति एतत्सर्वं त्वमेवेति श्लोकार्थः १८। १९ तव त्वामनिच्छतः ज्ञातुमिति शेषः जन्ममृत्युश्चानेकतोऽन्तःपुनः पुनर्भवतीत्यर्थः २०। २१ अस्ति च नास्ति चेति रज्जुभुजंगाभं प्रतीतिवतोऽस्ति स्वतो नास्ति तादृशं जगत्कारणमज्ञानमुच्यते २२। २३

विश्वाविश्वपरः कार्यकारणाभ्यामन्यः भावः सत्तामात्ररूपः चित्त्वाचित्त्यश्च चित्त्यसोपाधिकरूपेणाचित्त्यो निरूप्याधिकेन १४। १५। १६ अचेतसा अज्ञानेन यत्परं देवं विद्मः अतो मूढाः स्मः १७ १८। १९। २० देहकृद्यज्ञादिः देहभूदेहपोषकोऽन्नादिः देहीजीवः देहमुग्देहसंहर्ता प्राणोलिगशरीरं तस्यानादित्वेऽपि तत्कर्तृत्वं तदा विभावनिमित्तत्वं दृष्टिषुष्टिन्यायेन मुख्यं वाज्ञेयं ३१। ३२ ३३ अष्टाभिः भूम्यं बुधद्विवायुयोमसूर्यचंद्रयजमानाख्याभिः ३४। ३५ अयमिति सत्यमन्यमिचारिवेदोक्तं कर्मफलं स्वर्गः सतां कर्धरे तसां परं स्वर्लोकादुपरिमहर्लोकादि अपवर्गः क्रममुक्तिस्थानं ब्रह्मलोकारूपं मुक्तानां विदेहाख्यानां योगिविशेषाणां कैवल्यं मुक्त्यामुक्तिः ३६ गुहायां शास्त्रे गोपितः तत्र हेतुमाह देवेति सत्तोऽपि सुल्लेखो माभूदिति भंग्यंतरेण निरूपितः ब्रह्माद्यैर्मंत्रव्याख्यातृभिः इन्द्रियार्णाद्रियार्थाश्च प्रकृतिभ्यः परं ध्रुवम् ॥ विश्वाविश्वपरोभावश्चित्त्याचित्त्यस्त्वमेव हि २४ यच्चैतत्परमं ब्रह्म यच्च तत्परमं पदम् ॥ यागतिः सांख्ययोगानां सभवा न्नात्र संशयः २५ नूनमद्य कृतार्थाः स्मन्नूनं प्राप्ताः सतांगतिम् ॥ यागतिं प्रार्थयंती ह ज्ञाननिर्मलबुद्धयः २६ अहो मूढाः स्मसुचिरमिमं कालमचेतसा ॥ यन्नविद्मः परं देवं शाश्वतं यं विदुर्बुधाः २७ सेयमासादिता साक्षात्त्वद्वक्तिर्जन्मभिर्मया ॥ भक्तानुग्रहकृद्देवो यं ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते २८ देवासुरमुनीनां तु यच्च गुह्यं सनातनम् ॥ गुहायां निहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयं मुनेरपि २९ स एष भगवान् देवः सर्वकृत् सर्वतो मुखः ॥ सर्वात्मा सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता ३० देहकृद्देहभूद्देही देहभुग्दे हिनांगतिः ॥ प्राणकृत् प्राणभृत् प्राणी प्राणदः प्राणिनांगतिः ३१ अध्यात्मगतिरिष्टानां ध्यायेनामात्मवेदिनाम् ॥ अपुनर्भवकामानां यागतिः सोऽयमीश्वरः ३२ अयंच सर्वभूतानां शुभाशुभगतिप्रदः ॥ अयंच जन्ममरणे विदध्यात्सर्वजंतुषु ॥ अयंसं सिद्धिकामानां यागतिः सोऽयमीश्वरः ३३ भूराद्यान् सर्वभुवनानुत्पाद्य सदिबौकसः ॥ दधाति देवस्तनुभिरष्टाभिर्यो विभर्ति च ३४ अतः प्रवर्तते सर्वमस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ अस्मिंश्च प्रलयं याति अयमेकः सनातनः ३५ अयंसत्यकामानां सत्यलोकः परं सताम् ॥ अपवर्गश्च मुक्तानां कैवल्यं चात्मवेदिनाम् ३६ अयं ब्रह्मादिभिः सिद्धैर्गुहायां गोपितः प्रभुः ॥ देवासुरमनुष्याणामप्र काशो भवेदिति ३७ तं त्वां देवासुरनरास्तत्त्वेन न विदुर्भवम् ॥ मोहिताः खल्वनेनैव हृदि स्थेना प्रकाशिता ३८ ये चैनं प्रतिपद्यंते भक्तियोगेन भाविताः ॥ तेषामेवात्मनाऽऽत्मानं दर्शयत्येव हृच्छयः ३९ यं ज्ञात्वा न पुनर्जन्ममरणं चापि विद्यते ॥ यं विदित्वा परं वेद्यं वेदितव्यं न विद्यते ४० यं लब्ध्वा परमं लाभं नाधिकं मन्यते बुधः ॥ यां सूक्ष्मां परमां प्राप्तिं गच्छन्नव्ययमक्षयम् ४१ यं सांख्यागुणतत्त्वज्ञाः सांख्यशास्त्रविशारदाः ॥ सूक्ष्मज्ञानतराः सूक्ष्मं ज्ञात्वा मुच्यंति बंधनैः ४२ यंच वेदविदो वेद्यं वेदांते च प्रतिष्ठितम् ॥ प्राणायामपरानित्यं यं विशंति जपंति च ४३

तथाहि । चत्वारिंशतिमंत्रोयास्केन यज्ञपरतया पतंजलिना शब्दपरतया गौतमेन तदस्थेश्वरपरतया च व्याख्यातः वस्तुतस्तत्त्वध्यात्मपरोऽस्तीति स्पष्टं १७ अनेनाहंकारेण अप्रकाशिता जडेन जडानुत्तररूपस्याप्यस्य चित्तरूपेण त्वयैव प्रकाशः सत्ता च भवतीति भावः तथा च भववर्णः । 'अयं रोचयदुरुचो रुचानोऽयं वासयद्वृत्तेन पूर्वीः' इति अयमात्मारोचयत्प्रकाशयति अरुचः अप्रकाशानहं कारादीन् रुचानः स्वयंप्रकाशमानः अयमात्मा पूर्वीः अहमादिसृज्यानि विशेषतः पृथक् विविक्ततया कृतेन स्वसत्तया वासयदाच्छादयति अनृतानप्येतां स्वसत्तयैव सत्तावतः करोति रज्जुरिव सर्पादीनि तिमंत्रप्रदानार्थः १८। १९। ४० गच्छन्न गच्छति तं बुधः ४१ सूक्ष्मं लिङ्गं ज्ञानेन तरं त्यक्तिकर्म्यगच्छंति तेषूक्ष्मज्ञानतराः । सूक्ष्मज्ञानेति पाठे प्रकृतितीर्त्वागता इत्यर्थः सूक्ष्मं पुरुषं ४२। ४३

४४ । ४५ दिव्योलाभपदं अदिव्योलाभः सार्वभौमत्वं ४६ अनुशंसतीति पाठः स्वच्छः तस्मिन्ननारोपिते रूपो विषयकथयति ४७ त्रिधा पाकयज्ञत्रयैः श्रौतस्मार्तध्यानयज्ञैरित्यर्थः ४८ ऋतं यज्ञः सत्यं तत्फलं योनिः श्रद्धा सत्ये ४९ यज्ञपतेः श्रोत्रादिभावेन रात्र्यादीनि निरूपयति रात्रीति ५० । ५१ कालस्य योनिमेवाह चंद्राति ५२ सद्भूम्यं वृते जाति असद्भावाकाशी ५३ अष्टौ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरहंकाराश्च परोमायावी अस्य मायाविनः मागमंशं कृत्स्नं प्रपंचजातं ५४ एतस्मात्परममानंदमया दीश्वरादपि परं शुद्धमानंदमानंदमात्रं तदेव शाश्वतं तेन पूर्वेषामशाश्वतत्वं दर्शितं ५५ ध्यानं परंपदं पदप्राप्तकं ५६ सेति साकाशासापरागतिरिति श्रुतिप्रसिद्धा ५७ निर्द्वैतिः सुखं ५८ श्रुतिरिति श्रोत्रादिजन्याऽनुभूतिः इष्टानां योगिनां

ओंकाररथमारुह्यते विशंति महेश्वरम् ॥ अयं स देवयानानामादित्योद्धारमुच्यते ४४ अयंच पितृयानानांचंद्रमाद्धारमुच्यते ॥ एषाकाष्ठादिशैव संवत्सरयुगादिच ४५ दिव्यादिव्यः परोलाभः अयने दक्षिणोत्तरे ॥ एनं प्रजापतिः पूर्वमाराध्य बहुभिः स्तवैः ४६ प्रजापत्यं वरयामास नीललोहितसंज्ञितम् ॥ ऋग्भिर्यमनुशासंति तत्त्वे कर्माणिवद्बुधः ४७ यजुर्भिर्यत्रिधा वेद्यं जुह्वत्यध्वर्यवोऽध्वरे ॥ सामभिर्वचगायंतिसामगाः शुद्धबुद्धयः ४८ ऋतंसत्यं परं ब्रह्मस्तुवं यावर्णाद्विजाः ॥ यज्ञस्य परमा योनिः पतिश्चायं परः स्मृतः ४९ रात्र्यहः श्रोत्रनयनः पक्षमासशिरोभुजः ॥ ऋतुवीर्यस्तपो धैर्यो ह्यब्दगुह्योरुपादवान् ५० मृत्युर्यमो हुताशश्च कालः संहारवेगवान् ॥ कालस्य परमा योनिः कालश्चायं सनातनः ५१ चंद्रादित्यौ सनक्षत्रौ ग्रहाश्च सहवायुना ॥ ध्रुवः सप्तर्षयश्चैव भुवनाः सप्त एव च ५२ प्रधानं महदव्यक्तं विशेषांतं स वै कृतम् ॥ ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतं भूतादिसदसच्चयत् ५३ अष्टौ प्रकृतयश्चैव प्रकृतिभ्यश्च यः परः ॥ अस्य देवस्य यद्भागं कृत्स्नं संपरिवर्तते ५४ एतत्परममानंदं यत्तच्छाश्वतमेव च ॥ एषा गतिर्विरक्तानामेष भावः परः सताम् ५५ एतत्पदमनुद्दिशमेतद्ब्रह्म सनातनम् ॥ शास्त्रवेदांगविदुषामेतद्ब्रह्म न परंपदम् ५६ इयं सा परमाकाष्ठा इयं सा परमाकला ॥ इयं सा परमासिद्धिरियं सा परमा गतिः ५७ इयं सा परमाशांतिरियं सानिर्द्वैतिः परा ॥ यंप्राप्य कृतकृत्याः स्मृत्यमन्यं तयोगिनः ५८ इयं तुष्टिरियं सिद्धिरियं श्रुतिरियं स्मृतिः ॥ अध्यात्मगतिरिष्टानां विदुषां प्राप्तिरव्यया ५९ यजतां कामयानानां भवैर्विपुलदक्षिणैः ॥ यागतिर्यज्ञशीलानां सा गतिस्त्वं न संशयः ६० सम्यग्योगजपैः शांतिर्नियमैर्देहतापनैः ॥ तप्यतां यागतिर्देव परमा सा गतिर्भवान् ६१ कर्मन्यासकृतानां च विरक्तानां ततस्ततः ॥ यागतिर्ब्रह्मसदने सा गतिस्त्वं सनातन ६२ अपुनर्भवकामानां वैराग्ये वर्ततां च या ॥ प्रकृतीनां लयानां च सा गतिस्त्वं सनातन ६३ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपाख्यानि रंजना ॥ कैवल्याया गतिर्देव परमा सा गतिर्भवान् ६४ वेदशास्त्रपुराणोक्ताः पंचैता गतयः स्मृताः ॥ त्वत्प्रसादाद्विलम्ब्यं तेन लभ्यंतेऽन्यथा विभो ६५

अध्यात्मगतिः प्रत्यक्प्रावण्यरूपा गतिः विदुषामहं ब्रह्मास्मीति जानतां अव्यया अपुनरावर्तिनी प्राप्तिः ५९ परमा गतिमपरमा गतिपूर्विका व्याचष्टे यजतामिति यज्ञशीलानां गतिः स्वर्गादि लोकः ६० योगजपादिपराणां तपस्विनां नक्षत्रलोकारूपा परमा मास्वती गतिर्द्वितीया ६१ संन्यासिनां ब्रह्मलोकः पुनरावृत्तिरूपा गतिस्तृतीया ६२ प्रकृतीनां विलयमभ्यस्यंति तेषां दहरादिरूपकारणब्रह्मोपासकानामपुनरावृत्तिरूपा गतिश्चतुर्थी ६३ ज्ञानेति निष्कलब्रह्मविदां मोक्षाख्याया गतिः सा भवान् पूर्वास्तु गतयोऽनात्मभूता इति भावः ६४ । ६५

६६ । ६७ ततो ब्रह्मादयस्त्वं न विदुरिति वाक्यात् ६८ । ६९ सूत्रकर्ता तां दिन इति यजुर्वेदेशास्त्राविशेषस्तत्र कल्पसूत्रकर्ता ७० । ७१ । ७२ । ७३ प्रथितानि मया तुभ्यं येषां मध्ये एकमुपदिष्टं तानि सर्वाणि त्वं शृणु सिद्धये मोक्षांतं सकलप्राप्तये ७४ । ७५ देवेशो ब्रह्मापानिनामानि महात्मने पुरा प्राह गुह्यानि तानीमानि नामानि देवप्रसादात्तं दिः प्राहमह्यमिति शेषः ७६ ॥ इति अनु० नीलकंठीये भार इति तं डिस्तपोराशिस्तुष्टावेशानमात्मना ॥ जगौ च परमं ब्रह्म यत्पुरालोककृज्जगौ ६६ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एवं स्तुतो महादेवस्तं डिना ब्रह्मवादिना ॥ उवाच भगवान् देव उमया सहितः प्रभुः ६७ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः ॥ न विदुस्त्वामिति ततस्तुष्टः प्रोवाच तं शिवः ६८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥ यशस्वी तेजसा युक्तो दिव्यज्ञानसमन्वितः ६९ ऋषीणामभिगम्यश्च सूत्रकर्ता सुतस्तव ॥ मत्प्रसादाद्विजश्रेष्ठ भविष्यति न संशयः ७० कंवाकामंददाम्यद्य ब्रह्म ह्यद्वैतं कांक्षसे ॥ प्रांजलिः स उवाच देव यिभक्तिर्दृढाऽस्तु मे ७१ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एतान्दत्त्वा वरान् देवो वंद्यमानः सुरार्षिभिः ॥ स्तूयमानश्च विबुधैस्तत्रैवांतरधीयत् ७२ अंतर्हिते भगवतिसानुगेया देवेश्वर ॥ ऋषिराश्रममागम्य ममैतत्प्रोक्तवानिह ७३ यानि च प्रथितान्यादौ तं डि राख्यातवान् मम ॥ नामानि मानवश्रेष्ठ तानि त्वं शृणु सिद्धये ७४ दशनामसहस्राणि देवेष्वहपितामहः ॥ शर्वस्य शास्त्रेषु तथा दशनामशतानि च ७५ गुह्यानीमानि नामानि तं डिर्भगवतोऽच्युत ॥ देवप्रसादाद्देवेशः पुरा प्राह महात्मने ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि भेषवाहनपर्वारूपाने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः सप्रयतो भूत्वाममतात युधिष्ठिर ॥ प्रांजलिः प्राह विप्रर्षिर्नामसंग्रहमादितः १ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ ब्रह्मप्रोक्तैर्ऋषिप्रोक्तैर्वेदेदांगसंभवैः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातं स्तुत्यं स्तोष्यामि नामभिः २ महद्भिर्विहितैः सत्यैः सिद्धैः सर्वार्थसाधकैः ॥ ऋषिणां तं डिना भक्त्या कृतैर्वेदकृतात्मना ३ यथोक्तैः साधुभिः ख्यातैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रवरं प्रथमं स्वर्ग्यं सर्वभूतहितं शुभम् ४ श्रुतैः सर्वत्र जगति ब्रह्मलोकावतारितैः ॥ सत्यैस्तत्परमं ब्रह्म ब्रह्मप्रोक्तं सनातनम् ५ वक्ष्ये यदुत्तुल्यं श्रेष्ठं शृणुष्व अवाहितो मम ॥ वरयैनं भवं देवं भक्तस्त्वं परमेश्वरम् ६ तेन ते श्रावयिष्यामि यत्तद्ब्रह्म सनातनम् ॥ न शक्यं विस्तरात् कृत्स्नं वक्तुं सर्वस्य केनचित् ७ युक्तेनापि विभूतीनामपि वर्षशतैरपि ॥ यस्यादिर्मध्यमंतं च सुरैरपि न गम्यते ८ कस्तस्य शक्त्या द्रक्तुं गुणान्कात्स्न्येन माधव ॥ किंतु देवस्य महतः संक्षिप्तार्थपदाक्षरम् ९ शक्तिश्चरितं वक्ष्ये प्रसादात्तस्य धीमतः ॥ अप्राप्य तु ततोऽनुज्ञानं शक्यः स्तोतुमीश्वरः १० यदा तेनाभ्यनुज्ञातः स्तुतो वै स तदामया ॥ अनादिनिधनस्याहं जगद्योनेर्महात्मनः ११ नाम्नां किंचित्समुद्देशं वक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः ॥ वरदस्य वरेण्यस्य विश्वरूपस्य धीमतः १२ शृणु नाम्नां च यं कृष्णयदुक्तं पद्मयोनिना ॥ दशनामसहस्राणि यान्याह प्रपितामहः १३ तानि निर्मथ्य मनसा दध्ना घृतमिवोद्धृतम् ॥ गिरेः सारं यथा हेमपुष्पसारं यथा मधु १४

तभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ तत इति १ । २ सत्यैरन्वयैः वेदकृतात्मना दत्ताचितेन कृतैः वेदात्प्राप्तैः ३ यथोक्तैरिति स्तुत्यं सिंहावलोकनन्यायेन विशिनाष्टि प्रवरमित्यर्थेन ४ श्रुतैरिति ब्रह्मप्रोक्तैः वेदोक्तैः ५ वरप्राप्तये उपसर्गो भव एनमंत्रात्मकमीश्वरं लब्धुं ६ तेन विधिना ७ युक्तेन सत्रद्वेन ८ । ९ । १० । ११ योनिनः योनेः ब्रह्मण इति शेषः १२ । १३ । १४

महदपरिच्छेदोपमस्यसमहाकायः ३८ महानकायःस्थूलरूपंवेराज्यस्यसमहाकायः ३९ नृपोधर्मस्तद्रूपोवृषरूपः ४० महच्चतयश्चमहायशाः । 'तस्यनाममहद्यशः'इतिश्रुतेः परमेश्वरः ४१
महात्मामहामनाः ४२ सर्वाणिभूतान्यात्मानःसंकल्पमात्रंयस्यसर्वभूतात्मातदीक्षणमात्रत्वात्सर्वस्य ४३ विश्वरूपमस्यविश्वस्मिन्नरूप्यतेमक्रदीभवतीतिवाविश्वरूपः ४४ महाहनुःमहस्यौ
विश्वग्राससमर्थेहनुःअधरोत्तरेमुखफलकेयस्यसमहाहनुः ४५ ॥ ३५ ॥ लोकपालःइन्द्रादिरूपः ४६ अंतर्हितात्मा अविद्याकल्पितेनाहंकारादिनातिरोहिताखंडैकरसस्वभावः संपेणेवरज्जुः ४७
प्रसादःअभिरतिरानंदइतियावत् ४८ हयगर्दभिः हयमश्वगर्दभीचस्वयोनित्वेनआचक्षतेताभश्चगर्दभ्यःअश्वतयःताःरथस्थंवंहंत्येनमितिहयगर्दभिः । किंवतात्कर्तरिक्लिप् ततइन्द्रद्युमभव
श्वार्थः । 'रुद्रोवाप्ययदग्निः । अश्वतरिरीयेनाग्निराजिमधावत्'इतिश्रुतिभ्यामग्निर्गर्दभोऽश्वतरिरीयवाहनइतिगम्यते ४९ पवित्रं पवेरिवपवेःसंसारवज्रपातात्रायतइतिपवित्रं ५० अतएवमहान्
पूज्यः ५१ नियमः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्यैर्नियमैःप्राप्यतेइतिनियमः ५२ नियमैस्तैरेवआश्रितःनारायणदक्षिणामूर्त्यादिरूपेणनियमानामाश्रयभूतइत्यर्थः ५३ ॥ १६ ॥
सर्वकर्मासकलशिल्पाचार्योविश्वकर्मा ५४ स्वयंभूतःनित्यसिद्धः ५५ अतएवआदिःसर्वस्मात्प्रथमः ५६ आदिकरःहिरण्यगर्भस्त्रया । सर्वेशरीरीप्रथमइतिश्रुतेस्तस्यादित्वं ५७ निधिःपद्मशं
खादिरूपोऽक्षयैश्वर्यइत्यर्थः ५८ सहस्राक्षःअनंतकरचरणादिमान् । 'सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं'इत्यादिशास्त्रात् । देवेन्द्रोवा सर्वस्यतदभिन्नत्वात् । ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ५९
विशालानिअतीतादिप्रकाशकत्वेनविपुलान्यक्षाणिइंद्रियाणियस्यसःविशालाक्षः ६० सोमश्चंद्रः लतारूपंयज्ञियंहविर्वा । यत्पुरुषेणहविर्वेतितस्यैवहविर्दृशनात् ६१ नक्षत्रसाधकः । 'सुकृतां

महारूपोमहाकायोवृषरूपोमहायशाः ॥ महात्मासर्वभूतात्माविश्वरूपोमहाहनुः ८ ॥ ३५ ॥ लोकपालोऽंतर्हितात्माप्रसादोहयगर्दभिः ॥

पवित्रंचमहांश्चैवनियमोनियमाश्रितः ८ ॥ ३६ ॥ सर्वकर्मास्वयंभूतआदिरादिकरोनिधिः ॥ सहस्राक्षोविशालाक्षःसोमोनक्षत्रसाधकः ९ ॥ ३७ ॥

चंद्रःसूर्यःशनिःकेतुर्ग्रहोग्रहपातिर्वरः ॥ अत्रिरन्यानमस्कृतामृगबाणार्पणोऽनघः ११ ॥ ३८ ॥ महातपाधोरतपाअदीनोदीनसाधकः ॥

संवत्सरकरोमंत्रःप्रमाणंपरमंतपः ८ ॥ ३९ ॥ योगीयोज्योमहाबीजोमहारेतामहाबलः ॥ सुवर्णरेताःसर्वज्ञःसुवीजोबीजवाहनः ९ ॥ ४० ॥

वाएतानिज्योतीषिपन्नक्षत्राणि'इतिश्रुतेराकाशेदीप्यमानानिशरीराणिनक्षत्राणितेषांसाधकःइष्टादिकारिणांसोमलोकेदिव्यशरीरलामस्यदर्शनात् ६२ ॥ ३७ ॥ चंद्रः ६३ सूर्यः ६४ शनिः ६५
केतुश्चप्रसिद्धः ६६ चंद्राकौगृह्णातीतिग्रहोराहुः ६७ ग्रहाणांपतिःक्रूरत्वात्मंगलः ६८ वरोवरणीयःपूज्योबृहस्पतिःसएवशुक्रः । बृहस्पतिर्हिंशुकोभूत्वेतिमैत्रायणीयश्रुतौशुक्रस्यबृहस्पत्यवतार
त्वश्रवणात् ६९ आग्निःअग्निगोत्रापत्यत्वाद्बुधः तेनसर्वग्रहस्वरूपीत्यर्थः ७० अड्याःअग्निपत्न्याःअनसूयायाःनमस्कृता दत्तदुर्वासोरूपेणतत्पुत्रत्वात् ७१ मृगबाणार्पणः मृगरूपधारिणियज्ञे
बाणंअर्पयतीतितया ७२ अनघःयज्ञघ्नोऽपिनिष्पापः तेजीयस्त्वात्स्वतंत्रत्वाच्च ७३ ॥ ३८ ॥ महद्विश्वसृष्टिर्ज्ञमंतपआलोचनंयस्यसमहातपाः । 'सपेक्षतलोकानुत्सृजाइति सइमोलोकानसृज
त'इतिश्रुतेः ७४ घोरंविश्वखंडारक्षमंतपोयस्येतिघोरतपाः । 'योहोवप्रभवःसएवाप्ययः'इतिश्रुतेः ७५ अदीनःमहामनाःसुग्रीवविभीषणादिभ्यःप्रणतिमात्रेणराज्यप्रदः ७६ दीनसाधकःदीनानां
शरणागतानामिष्टसाधकः ७७ संवत्सरस्यकरःकर्ताकालचक्रप्रवर्तकोद्युवादिज्योतिर्मणिरूपः ७८ मंत्रः मननात्रायतइतिप्रणवादिरूपः ७९ प्रमाणंवेदशास्त्रादिरूपः ८० परमंतपः । 'अयंतु
परमोधर्मोययोगेनात्मदर्शनम्'इतियाज्ञवल्क्योक्तोधर्मः ८१ ॥ ३९ ॥ योगीयोगनिष्ठः ८२ योज्योयोगेब्रह्मणिप्रविलापनीयः ८३ महाबीजःकारणस्यापिकारणं ८४ महारेताः महत्तज्जडानृ
तस्यापिअव्यक्तस्यस्फूर्तिसत्ताप्रदरेतःप्रतिबिंबोयस्यसमहारेताः ८५ अतएवमहाबलःउत्कृष्टसामर्थ्यः ८६ सुवर्णरेताः । 'अपएवससर्जाग्रितासुवीर्यमवाप्तुज ॥ तदंढमभवद्धैमंसहस्रांशुसमप्रभं'-

-इतिस्कांदाहिरण्यवद्वाइन्द्राअग्निरूपेणसुवर्णरेताएववा ८७ सर्वज्ञःमापावृत्त्यासर्वजाननसर्वश्वासौज्ञश्चेतिवा ८८ सुवीजः सुष्ठुअविकारीबीजभूतःसर्वकारणभवतीत्यर्थः ८९ बीज
वाहनः बीजंअविद्याकामकर्मात्मकंतदेववाहनंइहलोकपरलोकेसंचारायैयस्येतितया ययोक्तं । 'आत्मानंरथिनंविद्धिशरीरंरथमेवतु'इतिशरीरपदमत्राव्यक्तपरमितिसिद्धांतः ९० ॥ ४० ॥
दशबाहुःस्पष्टं ९१ अनिमिषो'नाहिद्रष्टृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्' इतिश्रुतेःक्षणमपिदृग्लोपहीनः ९२ नीलकंठःत्रैलोक्यसंहारक्षमस्यहालाहलस्यकंठेधारणात्रीलकंठःपरमकाष्ठणिकः
९३ अतएवउमापतिःउमाहैमवतीतिकेनोपनिषत्प्रसिद्धाब्रह्मविद्याउमातस्याःपतिःप्रदाता पक्षेपार्वतीशः ९४ विश्वानिरूपाणियस्माज्जायंतेसविश्वरूपः ९५ स्वयंश्रेष्ठःस्वयमनागतुर्कंश्रेष्ठत्वं
प्रशस्यतमत्वंयस्यसतया ९६ बलवीरःबलेनसामर्थ्येनवीरोविक्रांतःत्रिपुरपातनाद्यनन्यसाध्यकर्मकर्ता ९७ अवलःनिःसामर्थ्यःचेतनप्रयुक्तिंविनाचलनाक्षमःगण्यतेसंख्यायतइतिगणस्तस्व
समूहः पंचविंशतिजडतत्त्वात्मेत्यर्थः स्वयंतुषड्विंशः तत्त्वानिचसांख्यसप्तत्यां अव्यक्तंमहान्अहंकारःपंचतन्मात्राणिएकादशेन्द्रियाणिपंचमहामूतानिपंचविंशोमोकेति ९८ ॥ ४१ ॥ एवंभूत
स्यापिगणस्यकर्तापतिर्निर्यताचेतिगणकर्ता ९९ गणपतिश्चउच्यते १०० इतिप्रथमंशतं ॥ दिग्वासाः दारुकावनेमुनिपत्नीमोहनार्थनप्रवृत्तमितिज्ञेयं वस्तुतस्तुदिशांअनंतानामपिवासइववास
आच्छादकः तथाचश्रुतिः 'ईशावास्यमिदं सर्वंयदिकंचजगत्यांजगत्'इति । ईशाईश्वरणावास्यमाच्छादनीयमिति १०१ कामःस्मरोऽभिलाषोवातद्रूपः १०२ मंत्रान्इषेत्वादीन्पाठतोऽर्थतश्च
वेत्तीतिवातैर्वित्वेदमस्येतिवामंत्रवित् । 'यस्यज्ञानमयंतपः । नावेदविन्मनुतेतंवृहंतं' इतिश्रुतिभ्यां १०३ परमोमंत्रःआत्मतत्त्वालौचनरूपोविचारः १०४ तस्यअध्यारोपापवादात्मकत्वा

दशबाहुस्त्वनिमिषोनीलकंठउमापतिः ॥ विश्वरूपःस्वयंश्रेष्ठोबलवीरोऽवलोगणः ८ ॥ ४१ ॥ गणकर्तागणपतिर्दिग्वासाःकामएवच ॥ मंत्रवित्परमोमंत्रःसर्व
भावकरोहरः ८ ॥ ४२ ॥ कमंडलुधरोधन्वीबाणहस्तःकपालवान् ॥ अशनीशतग्रीवद्वीपट्टिशीचायुधीमहान् १० ॥ ४३ ॥ सुवहस्तःसुरूपश्चतेजस्तेजस्क
रोनिधिः ॥ उष्णीषीचसुवक्त्रश्चउदग्रोविनतस्तथा ८ ॥ ४४ ॥ दीर्घश्चहरिकेशश्चसुतीर्थःकृष्णएवच ॥ शृगालरूपःसिद्धार्थोमुंडःसर्वशुभंकरः ८ ॥ ४५ ॥

तदनुगुणंनामद्वयं सर्वभावकरःजगत्कारणमित्यर्थः १०५ हरःतत्प्रविलापनस्यानंसर्वभावनःहरइतिचपूर्वकालरूपेणसर्वकर्तृत्वसंहर्तृत्वेउकेइदानींतत्त्वदृष्टेतिभेदः । तथाहि चतुर्विधःप्रलयः
प्राकृतोब्रह्मावसानेमहदंतानांकार्याणानाशः । देनंदिनोब्रह्मदिनावसानेत्रैलोक्यनाशः । नित्योऽस्मदादिसुप्तौसर्वनाशः । एतेत्रयःसर्वाजाइतिउत्पत्तिमंतः । आत्यंतिकस्तुतत्त्वज्ञानेनसकार
णस्यकार्यस्यनाशः पुनरुत्पत्तिर्हीनोमोक्षारूप्यइतिशास्त्रप्रसिद्धिः १०६ ॥ ४२ ॥ दशबाहुरित्युक्तानांबाहुनामायुधान्याह कमंडलुधरः १०७ धन्वीधनुष्मान् १०८ बाणहस्तः १०९ कपालवान्
ब्रह्मणःशिरश्चित्त्वातत्कपालंधारयतीत्यर्थः ११० अशनिर्वज्रतद्वान् ११ शतग्रीवास्तद्वान् १२ उभयत्रवीह्यादिभ्यश्चेतिमत्वर्ययइतिः खड्गी १३ पट्टिशःखड्गविशेषस्तद्वान् १४ आयुधं
स्वस्यासाधारणंशूलंतद्वान्शूलीत्यर्थः १५ महान्पूज्यः १६ ॥ ४३ ॥ सुवोयज्ञपात्रंतद्वस्तः १७ सुरूपःशोभनरूपः १८ तेजस्तेजस्वी १९ तेजस्करोनिधिःभक्तानांकांतिप्रदोनिधिरिवनिधिर
नुच्छेद्यः १२० उष्णीषीशीरोवेष्टनवान् ११ सुवक्त्रः १२ उदग्रःऊर्जितरूपः १३ विनतःविनयवान् १४ ॥ ४४ ॥ दीर्घःअत्युच्चः १५ हरिकेशः हरयइंद्रियाण्येवकेशावकेशारश्मयोयस्यस
हरिकेशःइंद्रियद्वारातत्तदर्थप्रकाशकर्ता । यद्वा हरिश्चकश्चईशश्चेत्पांसमाहारःत्रिमूर्तिरित्यर्थः १६ शोभनश्चासौतीर्थचसुतीर्थःमहागुरुः । क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टःपुरुषविशेषईश्वर
स्तस्यवाचकःप्रणवःसपूर्वेषामपिगुरुरितिपतंजलिस्मरणात् १७ कृष्णः । 'कृषिर्भूवाचकःशब्दोणश्चनिर्वृतिवाचकः ॥ तयोरैक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयते'इतिश्रुतेरानंदसन्मात्रइत्यर्थः ।
ब्रह्मोत्तरखंडेवागोपशिंशुप्रतिमहादेवेनतवान्वयेसप्तमोऽहंभविष्यामीतिवरदानान्महादेवस्यैवावतारःकृष्णइत्यवगमात् १८ शृगालरूपःवणिजाऽवमानितंब्राह्मणंप्रायोपविष्टंसांत्वितुभिंद्रेणैतद्रूपं-

वृत्तमिति मोक्षधर्मपूषाख्यायतेऽनेन शृंगालरूपं इन्द्रस्तदभिन्न इत्यर्थः १९ सिद्धार्थः सिद्धाएव न तु साध्या अर्थो अर्थनीयाः पदार्थायस्य १३० मुंडः परिवाह ३१ अतएव सर्वशुभं करः सर्वमूताभयप्र
दः ३२ ॥ ३९ ॥ अजः अजातः महादिष्वजत्वमापेक्षिकं देवेष्वमरत्ववत् । हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतत्स्य जातः पतिरेक आसीत् । विष्णुरित्यापरमस्य विद्वान्जातो बृहन्नभिपातितृतीयं
इति ब्रह्मविष्ण्वादिषु जात इति विशेषणात् । अजात इत्येनं कश्चिद्भीरुः प्रपद्यते रुद्रयत्ते दक्षिणमुखांतेन मां पाहीति रुद्रेण जात इति दर्शनात् ३९ बहुरूपः स्पष्टं ३४ गंधधारी कुकुमकस्तूर्यादिभिर
भिद्रव्यधर्ता ३५ कपर्दी कंजलं पिबतीति कपः ऋतिः सोमो धातुः स्पर्धायामश्वये चास्ति ऋत्स्पर्धने इत्यर्थो रिति बोधदेवः अस्माद्भावे किं ऋतमैश्वर्यं ददातीति ऋदः कपश्चासौ ऋदश्चेति स
मासः आद्रुणः कपर्दः महादेवस्य हि जटाजूटेन स्वर्गात्पतन्ती गंगाप्रथमं पीतापश्चाद्गरिष्यप्रार्थनया तस्यानिर्गमनसामर्थ्यवदत्तमतः सकपर्दस्तद्वान्महेश्वरः कपर्दी ३६ ऊर्ध्वरेताः अधिष्ठुतब्रह्मचर्यः
३७ तत्र हेतुः ऊर्ध्वलिंगः अधोलिंगो हिरेतः संचितिनूर्ध्वलिंगः १८ अत्रापि हेतुः ऊर्ध्वशायी उत्तानशयः १९ एतेन नाश्रयेण उभयांशिवोन प्रस्तोन च स्पष्टः यतः असंग इत्यर्थं त्रयं दर्शितं एवं
सत्यपि न भव आकाशशब्दिताशक्तिरेव स्थलं आवासो यस्य स नमः स्थलः यथोक्तमभियुक्तैः । 'शक्तिः शरीरमधिदैवतमंतरात्मा ज्ञानं क्रियाकरणमासनजालमिच्छा ॥ ऐश्वर्यमायतनमावरणानि
चत्वं किं किं न यद्रवसि देवि शशांकमौलेः' इति १३० ॥ ४५ ॥ त्रिजटी ४१ चौरवासाः स्पष्टे द्वे ४१ रुद्रः 'प्राणावावरुद्रा एते हीदं सर्वोदयांति' इति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः ४३ सेनापतिः ४४
अजश्च बहुरूपश्च गंधधारी कपर्द्यपि ॥ ऊर्ध्वरेता ऊर्ध्वलिंग ऊर्ध्वशायी नमः स्थलः ८ ॥ ४६ ॥ त्रिजटी चौरवासाश्च रुद्रः सेनापतिर्विभुः ॥ अहश्चरो नक्तं चरस्ति
ग्ममन्युः सुवर्चसः ९ ॥ ४७ ॥ गजहादैवहाकालो लोकधाता गुणाकरः ॥ सिंहशार्दूलरूपश्च आर्द्रचर्मधरावृतः ७ ॥ ४८ ॥ कालयोगी महानादः सर्वकामश्चतुष्प
थः ॥ निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ८ ॥ ४९ ॥ बहुभूतो बहुधरः स्वर्भानुरमितो गतिः ॥ नृत्यप्रियो नित्यनर्तोनर्तकः सर्वलालसः ९ ॥ ५० ॥
घोरो महातपाः पाशो नित्यो गिरिरुहो नभः ॥ सहस्रहस्तो विजयो व्यवसायो ह्यतंद्रितः १० ॥ ५१ ॥

विमुर्व्यापी ४९ अहश्चरो देवादिः ४५ नक्तं चरो राक्षसादिस्तदुभय रूपः ४७ त्रिग्ममन्युः तीक्ष्णक्रोधः ४८ सुवर्चसः सुतरां वर्चोऽभ्यनतप आदिजं तेजो यास्मिन् समासांतोऽच् आर्षः ४९ ॥ ४७ ॥
गजहा 'वाराणस्यां पुरायातो गजरूपी महासुरः । जघ्रेतं कुंजरं भीममध्वमपिशंकरः' इति स्कांदे उपाख्यानात् गजासुरहंता १५० दैत्यहा ५१ कालः मृत्युः संवत्सरादिर्वा ५२ लोकधाता
लोकानामीश्वरः ५३ गुणानां दीनदयालुत्वज्ञानैश्वर्यादीनामाकरः खनिः ५४ सिंहशार्दूलरूपः सर्वहिंस्रपशुरूपः ५५ आर्द्रचर्मगजकृतिस्तदेवावरं तेनावृतः ५६ ॥ ४८ ॥ कालबंधको योगी का
लयोगी ५७ महानादः अनाहतध्वनिरूपः सच हंसोपनिषत्प्रसिद्धः ५८ सर्वकामाविषया अस्मिन्निति सर्वकामः अस्मिन् सर्वकामाः समाहिता इति श्रुतिः ५९ चतुष्पथः चत्वारः उपासनार्थं पथानोऽ
स्य सतथा ते च विश्वे तेजसप्राज्ञा शिवध्यानरूपाः १६० निशाचरः वेतालादिः ५१ प्रेतैर्भूतैश्च सहचरतीति प्रेतचारी ५२ भूतचारी ५३ महेश्वरः इंद्रादिभ्य ईश्वरेभ्यो महान् ५४ ॥ ४९ ॥ बहुभूतः सद्यत्प
ञ्चाभवदिति सत्यं चानृतं च सत्यममवदित्यं तेन श्रुतमस्य बहुभवनं ५५ बहुधरः महतः प्रपंचस्य धर्ता ५६ स्वर्भानुः मूलोज्ञानरूपस्तमः शब्दितो राहुः ५७ अभितः अनंतः भूमेत्यर्थः ५८ गतिः मुक्तप्राप्यः
५९ नृत्यप्रियः तांडवेश्वरश्चिदंबरमूर्तिः १७० नित्यः संततः नर्तनं नृत्यं नित्यनर्तः ७१ नर्तकः नर्तयिता ७२ सर्वेषु लालसाप्रीतिरस्य विश्वबंधुरित्यर्थः ७३ ॥ ५० ॥ घोरोः शिवस्य द्वेतन्वौ
घोराऽन्यास्तु तृपादिरघोराऽन्यासंतोपादिस्तद्वृत्त्वाद्धोरः ७४ महातपाः महत्सृष्टिसंहारक्षमं तप आलोचनं यस्य ७५ पाशयति स्वमायया बध्नातीति पाशः ७६ नित्यः ध्वंसराहितः ७७ गिरिरुहः पर्व
तारूढः कैलासवासीत्यर्थः ७८ नमः व्योमवदसंगः ७९ सहस्रहस्तः ८० विजयः ८१ व्यवसायो निश्चय उद्योगो वाजयहेतुः ८२ अतएवातंद्रितः तद्रातमोमयी दृष्टिः प्रवृत्तिनिरोधिनी तद्रहितः ।
अनिद्रित इति पाठे व्यवसायस्य विशेषणं १८३ ॥ ५१ ॥

अधर्षणः अग्रकंथः ८४ धर्षणात्प्राभयरूपः ८५ यज्ञहावलि यज्ञघ्नः बौद्धावताररूपेण वायज्ञघ्नः । 'विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत् । सर्वोष्णं रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु' इति मंत्रवर्णे
न विष्णवाद्यनन्यत्वाच्छिवस्य तद्विवक्षये दमुक्तं ८६ कामनाशकः स्मरस्य भक्तकामप्रदत्वेन हृच्छायावानाशकः ८७ दक्षयागापहारी स्पष्टं ८८ सुसहः सौम्यः ८९ मध्यमईषत्सौम्यः १९० ॥ ५२ ॥
तेजोपहारी अतिकूरः ९१ बलहा इन्द्ररूपेण बलनामानं दैत्यं हंतीति तथा ९१ मुदितः कारणरूपेण नित्यमानंदयुक्तः ९३ अर्थः धनरूपेणार्थनीयः ९४ अजितः संग्रामादौ कृष्णेन तु बाणासुरयुद्धे शि
वाज्ञयैव शिवो जितो न स्वबलेन यथाभीष्मेण कृष्णः स्वप्रतिज्ञां समर्थयताऽनृतः कृतः भक्तपारवश्यदर्शनाय तद्वत् एतच्च पुराणे प्रसिद्धं ९५ अवरः नास्ति वरो वरणीयो यस्मादन्य इत्यवरः ९६ गंभी
रघोपो दुर्भिसमुद्रादिरूपेण ९८ गंभीरो दुरवगाहतास्पयो विदूररूपेण ९८ गंभीरमगाधं परैरनासादित तलं बलं सेनाशारीरं सामर्थ्यवावाहनं वृषभश्च धर्मरूपी यस्य सः गंभीरबलवाहनः ९९ ॥ ५३ ॥
न्यग्रोधरूपः न्यक्नीचैः रोहतीति ऊर्ध्वमूलो ह्यवाक्शास्त्रः प्रपोऽश्वत्थः सत्पातन इति श्रुतिप्रसिद्धः संसारवृक्षः २०० इति द्वितीयं शतकं ॥ न्यग्रोधः वटरूपः वटनिकटवासी दक्षिणामूर्तिरूप इत्यर्थः । मार्कंडे
यष्टोवा एकार्णवस्थो वटस्तच्छापी बालकृष्णरूपी महाविष्णुर्वा १ वृक्षस्य कर्णवृक्षकर्मणः एकदेशः पर्णसत्रस्थितिर्यस्य स वृक्षकर्मण्यतिः वृक्षकल्पस्थितिरिति पाठे यथैकस्माद्भीजादेको वटस्ततोऽनंतानि
बीजानि तेभ्यस्तावन्तो वटा इति उत्तरोत्तरं वृद्धिमतः कार्यस्यानंत्यं तत्कल्पात्तत ईषद्यूनास्थितिः संसारवृक्षपालनं यस्य सः न्यूनत्वं ज्ञानेन । भर्जिते बीजे पुनः प्ररोहासंभवादमर्जिते च तस्यानिवार्यत्वादिति
सूचयितुं कल्पम् । मार्कंडेयस्यापि एकार्णववृक्षे एकदेशे संसारवटोऽल्पोऽप्यनंतप्ररोहोस्तीति भगवता स्वमायारूपं वटव्याजेन प्रदर्शितम् अत्र 'शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः । संसारवं
धुः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः । नामाष्टकमिदं तस्य प्रतिपादकमीक्षितुः' इति शैवे । विष्णुपितामहयोरपि शिवादनन्यत्वात्तद्वाचिभिरपि शब्दैः शिव एवाभिधीयत इति दर्शनात् । हरिवंशे कैलास

अधर्षणो धर्षणात्प्रायज्ञहा कामनाशकः ॥ दक्षयागापहारी च सुसहो मध्यमस्तथा ७ ॥ ५२ ॥ तेजोपहारी बलहामुदितोऽर्थोऽजितोऽवरः ॥ गंभीरघ्नो
घो गंभीरो गंभीरबलवाहनः ९ ॥ ५३ ॥ न्यग्रोधरूपे न्यग्रोधो वृक्षकर्मण्यतिर्विभुः ॥ सुतीक्ष्णदशनश्चैव महाकायो महाननः ७ ॥ ५४ ॥ विष्वक्से
नो हरिर्यज्ञः संयुगापीडवाहनः ॥ तीक्ष्णतापश्च हर्यश्वः सहायः कर्मकालवित् ८ ॥ ५५ ॥

यान्नायाम् । 'नामानितवगोविंदयानिलोके महाति च । तान्पेव मयनामा
निनात्र कार्या विचारणा' इति शिववचनाच्च । सर्वस्मिन् पुराणेशिवपर्यायैर्विष्णुपर्यायैर्वा एक एव ईश्वरोऽभिधीयते । शिवविष्ण्वोर्भेदमुत्तमानुत्तममावंचकल्पयतः पाषाडिनः शिरसि पततु वज्रपातः यथो
क्तं सूतसंहितायाम् । 'ब्रह्माणं केशवं विष्णुं भेदभावेन मोहिताः । पश्यन्त्येकं न जानन्ति पाषाडोपहता जनाः' इति अतएव माताधाता पितामहः रुद्रः बहुशिरावधुरिति विष्णुनाम सुब्रह्मरुद्रनामानि पठ्यन्ते ।
तथामहादेवोऽव्ययो हरिः गणनाथः प्रजापतिरिति शिवनाम सुविष्णुप्रजापतिनामानि । इतरेषामितरत्रगौणमुख्यवृत्तिभेदेन प्रवृत्तिरितिकल्पनाया उदाहृतशैवस्कां दवाक्यबाधितत्वेनानुत्था
नात् । 'यो देवानां नामघाएक एव नामानि सर्वाण्यमाविशति । एकं संतं बहुधा कल्पयन्ति । एकं सद्भिर्माधुवावदंत्याग्रिमं मातरि श्वानमाहुः' इत्याद्यागमबहिर्भूतत्वाच्चेत उपेक्षया एवेति दिक् नि
पुनतरमुपपादितमेतदादिपर्वण्युपोद्धाते ९ विभुः विविधरूपेण हरिहरदुर्गागणेशार्काग्निवाय्वादिरूपेण भक्तानामनुग्रहाय भवतीति विभुः ९ सुतीक्ष्णः अनेकब्रह्मांश्च कचर्वणक्षमादशनायस्य
सुतीक्ष्णदशनः ४ महाकायः ५ महानन इति तदनुगुणेशरीरमुखे अनुवर्णिते ६ ॥ ५४ ॥ विष्वक् विषुसर्वतः अंचति पलायंत्यस्य प्रयाणोद्योगे दैत्यानां सेना इति विष्वक्सेनः सर्वतः पूज्यते से
नायस्येति वा अंचुगतिपूजनयोरिति धातुः ७ हरिः गजेन्द्रमोक्षणे आपदंहरतीति हरिः सर्वसंहर्ता वा ७ यज्ञः सृष्टिबीजभूतः तथाच श्रुतिः । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।
आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नं ततः प्रजाः' इति ९ संयुगे संग्रामे आपीड इव आपीडो ध्वजभूतं वाहनं वृषरूपं यस्य वृषरूपो ध्वज एव वाहनमपीत्यर्थः २१० तीक्ष्णतापोऽभिस्तदात्मा २१ हरयः अति
वेगवाहिनः अश्वायस्य सहर्षश्च सूर्यस्तदात्मा २२ सहायः जीवस्य सखा । द्वास्तुपर्णास्तुजास्तखायेति मंत्रवर्णात् १३ कर्मणां दशादीनां कालं योक्तवतीति कर्मकालवित् १४ ॥ ५५ ॥

विष्णुनामसादितश्चक्रलामार्थमिति विष्णुप्रसादितः १५ यज्ञः विष्णुरूपी 'यज्ञो वै विष्णुः' इति श्रुतेः १६ समुद्रः १७ वडवामुखः वह्निविशेषोयः सामुद्रजलं नित्यं शोषयति १८ हुताशनसहायो वायुः १९ प्रशांतात्मानिस्तरंगसागरस्वरूपः २० हुताशनोऽग्निः २१ ॥ ५६ ॥ स एव उग्रतेजाः दुःसहस्पर्शः २२ महातेजाः विश्वतः प्रकाशः २३ जन्मसंग्रामे साधुर्जन्यः २४ यतो विजयकालवित्तेन शूरोऽपि कालज्ञानाभावे पराजितो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां ग्रहनक्षत्राणामयनं गमनं वर्णयते तच्छास्त्रं ज्योतिषामयनं कालवित्कालरूपश्चेति नाम द्वयार्थः २६ सिद्धिर्जयरूपा २७ सर्वकालादिकं विग्रहो देहो यस्य सर्वविग्रहः । संधीति पाठे संधिविग्रहयानासनादिरूपः २८ ॥ ५७ ॥ शिखी शिखावान् गृहस्थः २९ मुंडी तद्राहितः संन्यासी एतेन नैष्ठिकब्रह्मचारिणोऽपि ग्रहणं दंडीति पाठेऽपि पाठाशं वैष्णवं च दंडधारयतस्तावेव ३० जटी जटावान् वानप्रस्थः ३१ ज्वाली ज्वालावान् आर्चिरादिमार्गः शिखिप्रमृतिभिः प्राथ्यः ३२ मूर्ती शरीरे जायते आविर्भवतीति मूर्तिजः ३३ मूर्धमः मूर्धनि सहस्रारे वागच्छतीति मूर्धगः ३४ बली बलवान् वलीति पाठे बलिमान् वृद्धः ३५ वेणुपणवता लाख्यावाद्यविशेषास्तद्वान्वेणवी ३६ पणवी ३७ ताली ३८ खलं धान्यस्था नंतद्वान् ३९ कालकटकः कालस्य यमस्य कटो वेष्टकः आवरणमीश्वरीयामायातामपिकट्यावृणोतीति कालकटकः कटवर्षावरणपोरिति धातुः शालेति पाठे वृक्षाणामावरको वायुस्तस्याप्यावरको व्योमरूपी ४० ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहं ग्रहतारादिशरीरं कालचक्रं तदनुसारिणीमतिरस्य सदैव ज्ञोवा । पाठांतरे गमयति चालयति वानक्षत्रविग्रहगमः मतिर्वा ४१ गुणेषु गुणकार्येषु विषयेषु बुद्धिर्यस्य जीवरूपीत्यर्थः ४२ लीयतेऽस्मिन् सर्वमिति लय ईश्वरः ४३ अगमः अचंचलः कूटस्थश्चिन्मात्रः यम इति पाठेऽपि तयोर्मयिताऽभस्कांततुल्यः स एव ४४ प्रजापतिः विराट् ४५

विष्णुप्रसादितो यज्ञः समुद्रो वडवामुखः ॥ हुताशनसहायश्च प्रशांतात्मा हुताशनः ७ ॥ ५६ ॥ उग्रतेजा महातेजा जन्यो विजयकालवित् ॥ ज्योतिषामयनं सिद्धिः सर्वविग्रह एव च ७ ॥ ५७ ॥ शिखी मुंडी जटी ज्वाली मूर्तिजो मूर्धगो बली ॥ वेणवी पणवी ताली खली कालकटकः १२ ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहमतिर्गुणबुद्धिर्लयागमः प्रजापतिर्विश्वबाहुर्विभागः सर्वगोऽमुखः ९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः सुसरणो हिरण्यकवचोद्भवः ॥ मेढ्रजो वलचारी च महीचारी स्तुतस्तथा ७ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी च सर्वातोद्यपरिग्रहः ॥ व्यालरूपो गुहावासी गुहो माली तरंगवित् ७ ॥ ६१ ॥ त्रिदशस्त्रिकालघृत्कर्मसर्वबंधविमोचनः ॥ बंधनस्त्वसुरेन्द्राणां युधि शत्रुविनाशनः ५ ॥ ६२ ॥

अतएव विश्वबाहुः विश्वेषां बाहव एव बाहवो यस्य स तथा ४६ विभागः विमज्यते पृथक्क्रियत इति व्यष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समाष्टिकार्यरूपः ४८ अतएव अमुखः भोगसाधनहीनः अमोकेति यावत् । सर्वतो मुख इति पाठे त्वेकं नाम ४९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः संसारमोचकः २५० सुसरणः सुप्रापः । सुसरण इति पाठे शोभनं शरणं रक्षितृत्वं यस्य अपुनरावृत्तिग्रहमित्यर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यं मायातद्विकारभूतं कवचं भिक्वकवचमावरकं शरीरं । 'हिरण्यमेन पात्रेण सत्यस्यापि हि तं मुखं' इति श्रुतेस्तत्र उद्भव आविर्भावो यस्य स हिरण्यकवचोद्भवः ५२ मेढ्रजः मेढ्रे लिंगे आविर्भवतीति मेढ्रजः ५३ वलचारी वनचरः शबरः 'देवा वै वलेगाः पर्यपश्यन्ति ब्राह्मणा द्वलशब्दस्य वनवाचित्वं' ५४ महीचरश्चाचरतीति महीचारी ५५ स्तुतः सर्वत्र गतः प्राप्तः कर्मणिकः ५६ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी स्पष्टं ५७ सर्वातोद्यपरिग्रहः आतोद्याः प्रतोदनाहं जीवपशवस्तेष्वसर्वेष्वपरिग्रहः कुटुंबस्य पशुपतिरित्यर्थः ५८ व्यालरूपः शेषात्मा ५९ गुहावासी योगी जेगी पण्यादिः २९० गुहः कातिकेयः ६१ माली वनमालाधारी ६२ तरंगवितरंगतुल्या निविषयसुखानि विंदति लभते इति तथा तरंगवित् ६३ ॥ ६१ ॥ त्रिदशः तिस्रो दशाः जन्मस्थितिनाशाः प्राणिनां पश्मादिति ६४ त्रिकालजातं वस्तु धारयतीति त्रिकालघृत् यथोक्तं 'अनागतमतीतं च भविष्यत् स्थूलमण्णपि । तथा दूरं दूरं च निमेषः कल्पहस्त्यपि । चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमाया विजृम्भित' इति ६५ कर्माणि संचितकि यमाणा निबन्धाश्च विद्या कामात्मकास्तेभ्यो मोचयतीति कर्मसर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्त्वसुरेन्द्राणां वामनरूपेण बलेर्बंधकर्ता बहुवचनं कल्पमेदाभिप्रायं ६७ युधि शत्रुविनाशनः स्पष्टार्थम् ६८ ॥ ६२ ॥

सांख्यप्रसादः आत्मानात्मविवेकः सांख्यं तेनैव प्रसीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः । अथवा सांख्यज्ञानप्रदो दत्तात्रेय इत्यर्थः ६९ दुर्वासास्तस्यैव सोदर्यो रुद्राक्षः २७० सर्वसाधुनिषेवित इति ब्राह्मणानां राजा सोम उक्तः ७१ प्रस्कंदनः ब्रह्मादीनामपि च्यावयिता । मन्थेत्याच्य वनमच्युतानामिति मेत्रवर्णः ७२ विभागज्ञः प्राणिनां यथोचितं तत्तत्कर्मफलानां विभाजकः ७३ अतएवातुल्यः न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यः' इति गीतावचनात् ७४ यज्ञविभागवित् यज्ञियानां हविषां विभागाभिज्ञः ७५ ॥ ६३ ॥ सर्वत्रासो वसति स्थानमस्य सर्ववासः ७६ सर्वचारी ७७ दुर्वासाः दुःस्थं आर्द्रगजकृत्तिरूपं वा सो यस्य दुर्लभं वा वा सो यस्य अनंतं पारत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अमरः २८० हैमो हेमस्यायं समूहो हैमो हिमालयरूपी ८१ हेमकरो जांबूनदस्य सुवर्णस्य कर्ता जंबूद्वीपचिह्नपूतो जंबूद्वीपस्तस्य हि फलं प्रस्कन्नं सुवर्णत्वं भजतीत्युपाख्यायते पुराणेषु ८२ अयज्ञो निष्कर्मा ८३ अथ च सर्वधारी सकलकर्मफलधर्ता ८४ धराणां दिग्गजशेषकूर्मादीनामप्युत्तमः अनन्याधारः सन्नतेः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मांडस्य धर्ता ८५ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षः रक्तनेत्रः ८६ महाति विश्वव्यापकान्पक्षाणीं त्रियाणियस्य समहाक्षः ८७ विजयावहः अक्षोपलक्षितो रथो यस्य स विजयाक्षः ८८ विशारदः पंडितः ८९ संग्रहः संगृह्णाति वाणादीन् दासान् स्वीकरोतीति संग्रहः २९० निग्रहः निग्रह्णाति इंद्रादीन् तिस्रस्तान् दंडयतीति निग्रहः ९१ अतएव कर्ता ९२ सर्पा एव च रीरस्य वस्त्रस्य निवासनं विष्टं भकं यस्य स सर्पचर निवासनः वसुस्त्वमेऽस्य रूपं ९३ ॥ ६५ ॥ मुख्यः परमः ९४ अमुखः अवमः देवानामित्यर्थः 'अभिर्वै देवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवताः' इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ९५

सांख्यप्रसादो दुर्वासाः सर्वसाधुनिषेवितः ॥ प्रस्कंदनो विभागज्ञोऽतुल्यो यज्ञभागवित् ७ ॥ ६३ ॥ सर्ववासः सर्वचारी दुर्वासा वासवोऽमरः ॥ हैमो हेमकरो यज्ञः सर्वधारी धरोत्तमः ९ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षो महाक्षश्च विजयाक्षो विशारदः ॥ संग्रहो निग्रहः कर्ता सर्पचर निवासनः ८ ॥ ६५ ॥ मुख्योऽमुखश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः ॥ सर्वकालप्रसादश्च सुबलो बलरूपघृत् ८ ॥ ६६ ॥ सर्वकामवरश्चैव सर्वदः सर्वतो मुखः ॥ आकाशनिर्विरूपश्च निपाती ह्यवशः खगः ७ ॥ ६७ ॥

देहः उपचितः अत्यंतपुष्ट इति यावत् ९६ काहलावाद्यविशेषस्तद्वान् काहलिः आर्षत्वादिप्रत्ययः देहारिरित्यापि पठंति ९७ सर्वकामदः ९८ सर्वकालप्रसादः ९९ सुबलः शोभनं परपीडापहा रिबलं सामर्थ्यस्य दयानिधिरित्यर्थः १०० इति तृतीयं शतकं ॥ बलो बलरामस्तद्रूपधारी बलरूपघृत् बलं च रूपं च तयोर्धर्ता वा १ ॥ ६६ ॥ सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठो मोक्ष इत्यर्थः २ सर्वदः स्पष्टं ३ सर्वतो मुख इति सर्वतः पाणिपादत्वादेरुपलक्षणं ४ आकाशनिर्विरूपश्च आकाशादिवर्णिगं च्छंति विविधानिरूपाण्यस्मादिति स तथा अनेन वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयितुं शरीरीण्येतानि तद्यथेतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्पाद्य परं ज्योतिरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यंत एवैवैव संप्रदादोऽस्माच्छरीरात्समुत्पाद्य परं ज्योतीरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुष इति श्रुतेरर्थो दर्शितः । सच यथा आकाशतादात्म्यं प्राप्तावाद्यादयोऽशरीरावविभाव्यमानस्वरूपाः संतोऽपि प्राट्टारं भेततः पृथग्भूयस्वेन रूपेणोपसंपन्ना भूत्वा निर्वाणदीपवत् परं ज्योतिरात्मनाभिनिष्पन्ना भवं त्येवं देहतादात्म्यापन्नः संप्रसादाख्यो जीवो देहात्पृथगविभाव्यमानस्वरूपोऽपि ध्यानकाले देहांतरवद्देहाद्बुद्ध्यायस्वेनापहतपाप्मत्वादिगुणाष्टकयुक्तेन रूपेणाभिनिष्पन्नस्तद्वदेव परं ज्योतिर्निर्विशेषं ब्रह्माभिमुख्येन प्रत्यगमेदेन निष्पद्यत इति ५ देहगतं निपातिवृत्तं तादात्म्यं प्राप्नुंशीलमस्येति निपाती ६ अतएवावशः देहसंबन्धादपरिहार्यदुःखादिसंबन्धः ७ खगः हार्दाकाशगः शुद्धेन रूपेणेत्यर्थः हार्दाकाश एव तावदसंगस्तदंतर्गतस्तु सुतरामसंगः सन्न निपाती अवशश्च मवत्सहो मोहस्य माहात्म्यमपारमिति भावः ८ ॥ ६७ ॥

रौद्ररूपो महाभैरवः ९ अंशुर्देवताभेदः ३१० आदित्यस्तत्सहवारीभगापरमामादेवः तस्या अंशुश्च भगवन्धाजायेतामिति ब्राह्मणात् ११ बहुराशिः सूर्य एव १२ शोभनं वचस्तेजः सुवर्चसं तद्वान्
सुवर्चसी १३ वसुवेगः वासयति स्थापयत्येतत्सर्वमात्मनीति वसुर्वायुः । 'वायुर्देवतां संवृहते' इति श्रुतेः तस्य वेग इव वेगो यस्य स तथा १४ महावेगस्ततोऽप्यधिकवेगः १५ मनोवेगः मनसोऽप्यधिक
वेगः मनसोजकीय इति मंत्रवर्णात् १६ निशाचरः निशेव निशा अविव्यातया चरति विषयान् मुक्ते स तथा १७ ॥ ६८ ॥ सर्वेषु शरीरेषु वसतीति सर्ववासी १८ श्रिया सह वसतीति श्रियावासी अलुक्स
मासः श्रीरत्र 'ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासताम्' इति श्रुत्युक्तविद्याग्राह्या १९ अतएव उपवेशकरः २० अकरः उपदेशमपितुं पूर्णभावेनास्यानं यथोक्तं । 'चित्रं वटतरोर्मूले वृद्धाः शिष्या
गुरुर्युवा । गुरोस्तु मौनं व्याख्याने शिष्यास्तु च्छिन्नसंशयाः' इति बाष्कलिनाचवाध्वः पृष्ठः पुनः पुनस्तु पूर्णभूत एव स्थित्वा तृतीये प्रश्ने प्राह ब्रूमः खलु त्वं तु न विजानास्युषशांतोऽयमात्मेति २१ अकरत्वादेव
मुनिमौनवान् २२ आत्मनि जीविनिश्चित्य देहादुपाधेर्वा निर्गत्य आलोचयतीत्यात्मनिरालोकः २३ संमग्नः सम्यक्सेवितः भजसेवायामित्यस्य रूपं न तु भंजेः २४ अतएव सहस्रदः अनंतस्य घना
देर्दाता २५ ॥ ६९ ॥ पक्षी गरुत्मान् २६ पक्षरूपः मित्ररूपेण सहायः २७ अतिदीप्तः कोटि सूर्यप्रतीकाशः शत्रुतेजोभिभावकः २८ अतएव सर्वासां विशांप्रजानां पतिः सार्वभौमः २९ उन्मादयती
त्युन्मादो मोहकः ३३० यतः भदनः अनंगः ३१ कामः काम्यमानः छयादिविषयरूपः ३२ अश्वत्थः संसारवृक्षः कामप्रदो वा वृक्ष एव ३३ अर्थकरः धनादिप्रदः ३४ यशः कीर्तिप्रदश्च ३५ ॥ ७० ॥

अनु. १ इ

अ०

॥१७॥

रौद्ररूपोऽशुरादित्योबहुरश्मिःसुवर्चसी ॥ वसुवेगोमहावेगोमनोवेगोनिशाचरः ९ ॥ ६८ ॥ सर्ववासीश्रियावासी
उपदेशकरोकरः ॥ मुनिरात्मनिरालोकःसंभग्रश्चसहस्रदः ८ ॥ ६९ ॥ पक्षीचपक्षरूपश्चअतिदीप्तोविशांपतिः ॥
उन्मादोमदनःकामोह्यश्चत्थोऽर्थकरोयशः १० ॥ ७० ॥ वामदेवश्चवामश्चप्राग्दक्षिणश्चवामनः ॥ सिद्धयोगीमहर्षिश्चसि
द्धार्थःसिद्धसाधकः ९ ॥ ७१ ॥ भिक्षुश्चभिक्षुरूपश्चविषणोमृदुरव्ययः ॥ महासेनोविशाखश्चषष्टिभागोगवांपतिः ९ ॥ ७२ ॥

वामदेवः वामानां कर्मफलानां देव इव देवो राजा विभाजकः ३६ वामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्कज्ञानं दमावस्वरूप इत्यर्थः ३७ प्राक्सर्वेषामाद्यः ३८ दक्षिणश्च त्रैलोक्याक्रमणसमर्थः ३९ वामनः बलिवंधनकर्ता ३४० सिद्धयोगीसनत्कुमारादिः ४१ महर्षिर्वसिष्ठादिः ४१ सिद्धार्थः ऋषभदत्तात्रेयादिः ४२ सिद्धश्चासौ साधकश्च ज्ञानोत्तरं संन्यासमभीप्सन् यज्ञवल्क्यादिर्विद्वत्संन्यासी ४४ ॥ ७१ ॥ भिक्षुर्लिंगधारी हंसः ४५ भिक्षुरूपः अलिंगः परमहंसः ४६ अतएव विषणो निर्व्यवहारः दंडादिरहितः ४७ मृदुः सर्वभूताभयदाता ४८ अव्ययः निर्विकारः मानापमानादिप्राप्तावपि हर्षविषादशून्यः ४९ महासेनः कार्तिकेयो देवसेनापतिः ३९० विशाखस्ततएव इंद्रेण वज्रप्रहारे कृतोजातस्तत्सहायः ५१ षष्टिभागः षष्टिस्तत्त्वानियस्य भागो भोज्यमतिथिभाग इति वत्स षष्टिभागः । तानि च जागरितस्थान इत्यादिनामां ब्रूयादौ प्रसिद्धानि यथा जाग्रदवस्था बहिर्भूतं प्रज्ञानं सप्तशब्दादयः पंचमंतव्यबोद्धव्याभ्यां सहिताः स्वसंकल्पोत्थाविषयाः एकोनविंशतिर्भोगद्वाराणि द्वौ द्विषाणि पंचप्राणमनो बुद्धयश्चकारचित्तानि चेति स्थूलं सूक्ष्मं शब्दाद्याश्रयभूतमिति एकोनत्रिंशत् तथा स्वप्नावस्थामंतं सुषुप्तं प्रज्ञानं वासनामया च इतरसर्वेषूक्ष्मभोग्यां ता एकोनत्रिंशदेव । तथा सुषुप्तस्थानं चेतश्च सूक्ष्मतरं सुखमिति षष्टिः भोग्यवर्गः यस्तु भोक्ता स साक्षी जानंदरूपोऽस्यामवस्थायां प्रत्यगानंदसूक्ष्माभिश्चेतो वृत्तिभिर्भुक् इति षष्टिभागः ५२ गवामिन्द्रियाणां पतिश्चालकः ५३ ॥ ७२ ॥

॥ ३० ॥

वषहस्तःपर्वतमेताशक्रः ५४ विष्कंभोविस्तारस्तद्वान्विष्कंभी ५५ चमूस्तंभनोदैत्यसेनास्तंभनकृत् ५६ वृत्तंयुद्धेरथेनमंडलानांकरणमावृत्तंपरसेनांभित्त्वापुनरक्षतेनआगमनंतयोःकरःकर्तावृत्ता
वृत्तकरः । ऋतावृत्तेतिपाठेनिष्कपटमावृत्तकर्ता ५७ तालःसंसारसिंधोस्तलमाधारंस्थानंवेत्तीतितालःशुद्धब्रह्मवित् ५८ मधुर्वसंतः ५९ मधुकःकोयष्टिकाख्यःपक्षीतद्वल्लोचनेयस्यसमधुक
लोचनः । मध्वेवमधुकंक्षौद्रंतद्वर्त्तिपगनेत्रइतिवा ३९० ॥ ७३ ॥ वाचस्पतिदेवपुरोहितमनुजातःवाचस्पत्यःपुरोहितकर्मकर्ता । 'बृहस्पतिर्हवैदेवानापुरोहितस्तमन्वन्येमनुष्यराज्ञांपुरोहिताः'
इतिब्राह्मणेबृहस्पतियःसुभृतंविभर्तीतिमंत्रस्थबृहस्पतिपदस्यव्याख्यानात् ६१ वाजसनःशाखाविशेषप्रवर्तकोऽध्वर्युकर्मकर्ता ६२ नित्यमाश्रमपूजितःस्पष्टं ६३ ब्रह्मचारीब्रह्मणिचरतीति
ब्रह्मनिष्ठः ६४ लोकेषुब्राह्मणादिगृहेषुचरतिभक्षयतीतिलोकचारीभिषुः ६५ सर्वचारीसर्वगः । 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वभवति'इतिश्रुतेरात्मज्ञानात्सार्वात्म्यंप्राप्तइत्यर्थः ६६ वि
चारविद्विपरीतंचरणमंतर्मुखतयागमनंतद्वेता ६७ ॥ ७४ ॥ ईष्टेष्टीज्ञानोनियंतांस्तर्प्यामीत्यर्थः लटःज्ञानच् ६८ ईश्वरःअश्रोतिव्याप्नोतीति अश्रोतेराशुर्कर्मणिवरद्वेत्पुणादिसूत्रेण
अगूढ्व्याप्तावित्यस्मात्वरट्चात्क्लिशोरीञोपधायइतिपूर्वसूत्रादनुवृत्त्याउपधायईत्वंच ६९ कालःकल्पतिसर्वेषांपुण्यपापादिकंतत्फलप्रदानार्थंसंख्यातीतिकालःचित्रगुप्तात्मा ७० निशा
चारीब्राह्म्यानिशार्यामहाप्रलयरूपायामपिचरतिप्रत्यगानंदमनुभवतीतिनिशाचारी ७१ पातिरक्षतीतिपिनाकोधनुर्विशेषस्तद्वान्पिनाकी । पिनाकादयश्चेतिपातेरिवमाकप्रत्ययोनुदागमश्च
निपात्यते ७२ निमित्तलक्ष्यंबैत्यादिस्तत्रस्थस्तदंतर्प्यामी ७३ निमित्तंतद्रूपश्चविश्वरूपत्वात् ७४ नंदिःसमृद्धिः एवास्यपरमासंपदितिश्रुतेर्ज्ञानसंपद्रूपः ७५ नंदिकरःसंपत्करः ७६ हरि

वज्रहस्तश्चविष्कंभीचिमूस्तंभनएवच ॥ वृत्तावृत्तकरस्तालोमधुर्मधुकलोचनः ७ ॥ ७३ ॥ वाचस्पत्योवाजसनोनित्यमाश्रमपूजितः ॥ ब्रह्मचारीलोकचारी
सर्वचारीविचारवित् ७ ॥ ७४ ॥ ईशानईश्वरःकालोनिशाचारीपिनाकवान् ॥ निमित्तस्थोनिमित्तंचनंदिर्नदिकरोहरिः १० ॥ ७५ ॥ नंदीश्वरश्चनंदीचनं
दनोनंदिवर्द्धनः ॥ भगहारीनिहंताचकालोब्रह्मापितामहः ९ ॥ ७६ ॥ चतुर्मुखोमहालिंगश्चारुलिंगस्तथैवच ॥ लिंगाध्यक्षःसुराध्यक्षोयोगाध्यक्षोयुगावहः
७ ॥ ७७ ॥ बीजाध्यक्षोबीजकर्ताअध्यात्मानुगतोबलः ॥ इतिहासःसकरूपश्चगौतमोऽथनिशाकरः ८ ॥ ७८ ॥

हेनुमानरामरूपस्याविष्णोःसहायः ७७ ॥ ७५ ॥ नंदीशिवस्यगणोवाहनंवातस्येश्वरः ७८ नंदीगणरूपश्च ७९ नंदनआनंदयिता ३८० नंदिवर्धनःदत्तायाअपिसंपदश्छेदकः ८१
मगानिइंद्रादीनामैश्वर्याणिनान्यपिहरतीतिमगहारी ८१ निहंतामृत्युरूपेण ८३ कालःकलानांचतुःषष्टिसंमितानानिवासःकालः ८४ अतएवब्रह्माअतिशयेनमहान् ८५ पितामहःपि
तुर्विष्णोरपिपिता । इंदिरालोकमातामेतिलक्ष्म्यालोकमातृत्वस्यप्रतिद्वत्वेनतद्भुविर्विष्णोर्लोकपितृत्वात् ८६ ॥ ७५ ॥ चतुर्मुखोविधाता ८७ महत्सर्वदेवासुरादिपूज्यंलिङ्गमस्यसमहा
लिङ्गः ८८ चारुलिङ्गःरमणीयवेषः ८९ लिङ्गाध्यक्षः लीनमावृतमर्थगमयंतीतिलिङ्गानिप्रत्यक्षादीनिप्रमाणानितेषामध्यक्षःप्रवृत्तिनिवृत्तिनियामकः ३९० सुराध्यक्षःचक्षुरादिप्रमाणाना
मधिष्ठातारःसुरास्तेषामप्यध्यक्षः ९१ योगाध्यक्षःतेषामेवेन्द्रियदेवतानांहादांकाशेषकीकरणयोगः । अत्रह्येतेसर्वेएकमध्वंतीतिश्रुतेः तस्याप्यध्यक्षः एतत्तत्तुपयैवयोगःप्राप्यइत्यर्थः ९२
युगावहःयुगानिपुण्यपापतारतम्यवंतिकृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञान्यावहतिनिर्वर्तयतीतितथा ९३ ॥ ७७ ॥ बीजंधर्माधर्मौतयोरध्यक्षःफलदाताबीजाध्यक्षः ९४ बीजकर्तास्पष्टं ९५ अघ्या
त्मानुगतःआत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तंशास्त्रमनुसरन्साधकइत्यर्थः ९६ बलःबलानिष्टत्यादीनिवर्ततेऽस्मिन्नितिबलः मत्त्वर्थीयार्शआद्यजंतं ९७ इतिहासोभारतादिः ९८ सकल्पःयज्ञकल्प
केनप्रयोगविधिविचारेणसहितोमीमांसान्यायसंघः ९९ गौतमस्तर्कशास्त्रप्रणेता ४०० इतिचतुर्थशतकं ॥ निशाकरश्चंद्रश्चांद्रवाकरणप्रणेता १ ॥ ७८ ॥

दंभः दम्भनातिशयानुदमयतीति तथा २ अदंभः नास्ति दंभोदमकोपस्य ३ वैदंभः दंभो धर्मध्वजित्वं तद्विरहिताविदंभास्तेषामयस्वमूतो वैदंभः ४ वश्यो भक्तपराधीनः ५ वशकरः अन्यान्वशो कर्तुं समर्थः वंश्यो वंशकर इति पाठे स्पष्टोऽर्थः ६ कलिः अन्योन्यं देवासुरादीनां वैरकर्ता ७ लोककर्ता भौतिकचतुर्दशभुवननिर्माता ८ पशुपतिः ब्रह्मादिस्तं वधयितुं तानां जीवपशूनां पतिः पालकः ९ महाकर्ता पंचभूतानामपि स्रष्टा १० अनौषधः व्रीह्याद्यन्नजातीयरहितः अभोकेति यावत् ११ ॥ ७९ ॥ अक्षरं मयं १२ परमं ब्रह्म जगत्प्रवृत्त्यापेक्षया परममुत्कृष्टमानंदमात्रस्वरूपं १३ बलवत् बलाभिमानि देवतारूपं १४ अतएव शक्रोतीति शक्रः शतक्रतुशब्दावयवयोरेत्यवर्णयोर्लोपेन वा शक्रः १५ नीतिर्दंडेषु दंडप्रणयनादिः १६ अनीतिस्तद्विपर्ययः १७ शुद्धात्मा विमलचित्तः १८ शुद्धः दोषास्पर्शा १९ मान्यः मानार्हः २० गतागतः यातायातवान्संसारः २१ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः २२ सुखप्रः स्वप्रावस्थाभिमानातीतजसोऽप्ययमेव २३ दर्पणः दर्पण इव विश्वप्रतिबिम्बदर्शनास्पदं २४ अभिजित्वा ह्याभ्यंतरं जज्ञित् २५ वेदकारो निःश्वसितमेतद्यद्यवेदइत्यादि श्रुतेर्वेदानां कर्ता २६ मंत्रावेदादन्येतांत्रिकपौराणिकादेशभाषामयास्तेषां कर्ता मंत्रकर्ता २७ विद्वान् २८ समरमर्दनः ममरेशूनां मर्दनः २९ ॥ ८१ ॥ महातोमेघाः प्रलयकालिकास्तेषु तदधिष्ठातृदेवतात्वेन वज्रतीति महामेघनिवासी ३० महाघोरः प्रलयकर्तृत्वात् ३१ वशो सर्वमस्यास्तीति वशी ३२ कृणोति हि नस्ति जगदितिकरः संहारकर्ता ३३ अग्नेरिव ज्वालातेजो यस्य सोऽग्निज्वालः ३४ ततोऽपि महाज्वालः ३५ अतिधूम्रः कालाग्निरूपेण

दंभो ह्यदंभो वैदंभो वश्यो वशकरः कलिः ॥ लोककर्ता पशुपतिर्महाकर्ता ह्यनौषधः १० ॥ ७९ ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म बलवच्छक्र एव च ॥ नीतिर्ह्यनीतिः शुद्धात्मा शुद्धो मान्यो गतागतः ११ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः सुखप्रो दर्पणोऽथ त्वमभिजित् ॥ वेदकारो मंत्रकारो विद्वान्समरमर्दनः ८ ॥ ८१ ॥ महामेघनिवासी च महाघोरो वशीकरः ॥ अग्निज्वालो महाज्वालो अतिधूम्रो हुतो हविः ९ ॥ ८२ ॥ वृषणः शंकरो नित्यं वर्चस्वी धूमकेतनः ॥ नीलस्तथांगलुब्धश्च शोभनो निरवग्रहः ८ ॥ ८३ ॥ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागी भागकारो लघुः ॥ उत्संगश्च महांगश्च महागर्भपरायणः ८ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णः सुवर्णश्चंद्रियंसर्वदेहिनाम् ॥ महापादो महाहस्तो महाकायो महायशः ७ ॥ ८५ ॥ महामूर्धामहामात्रो महानेत्रो निशालयः ॥ महांतको महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः ८ ॥ ८६ ॥

सर्वदाहकालेऽत्यंतं धूम्रमयः ३५ हुतः आदिकर्मणिक्तः होमेन प्रीतः ३७ हविः पय आदिरूपः ३८ ॥ ८२ ॥ वृषणः वर्षतिकर्मफलानीति वृषणो धर्मः गुणभावार्थः । यद्वा वृषो धर्मोऽस्त्यस्मिन्निति वृषणः पामादित्वात्प्रत्ययः ३९ शंकरः सुखप्रदः ४० नित्यं वर्चस्वी ४१ धूमकेतनः वह्निरूपः ४२ नीलः मरकतवर्णः ४३ तथेति तत्तद्वहेतोः अंगलुब्धः अंगं स्वीयोऽवयवः लिङ्गमिति यावत् तत्र लुब्धः नीलेऽनीले वालिङ्गे नित्यं सन्निहित इत्यर्थः ४४ शोभनः कल्याणहेतुः ४५ निरवग्रहः प्रतिबंधशून्यो मनोरथवृष्टिकर्ता ४६ ॥ ८१ ॥ स्वस्तिदः ४७ स्वस्तिभावः सुतरां अस्ति भावः सत्तास्येति स्वस्तिभावः ४८ भागी यज्ञे भागवान् ४९ भागकरः यज्ञियहविषां विभाजकः ४९० लघुः शीघ्रः ५१ उत्संगः असंगः ५२ महांगः महालिङ्गः ५३ महान् गर्भ उत्पादनीयत्वे परायणमवश्यं गम्यं यस्य स महागर्भपरायणः प्रजननात्मकः कंदर्प इत्यर्थः ५४ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णो विष्णुरूपेण ५५ सुवर्णः श्वेतवर्णः सांबरूपेण ५६ सर्वदेहिनां मिन्द्रियंसर्वेन्द्रियरूपः ५७ महापादः ५८ महाहस्तः ५९ महाकायः ६० महायशः ६१ ॥ ८५ ॥ महामूर्धा ६२ महामात्रः महाप्रमाणः ६३ महानेत्रः ६४ निशालयः निशेवनिशा अविद्यातस्यालयो यत्र ६५ महांतकः मृत्युमृत्युः ६६ महाकर्णः ६७ महोष्ठः ६८ महाहनुः ६९ ॥ ८६ ॥

महानासः ७० महाकंबुर्महाकंठः ७१ महाग्रीवः ७२ श्मशानभाक् मृगशान्तिराणां शान्तमूकरणं मजतीति श्मशानभाक् देहबंधच्छेदोति यावत् ७३ महावक्त्राः रत्नइति पाठे महती रत्नारक्षणं यस्य स तथा ७४ महोरस्कः ७५ अंतरात्मा ७६ मृगालयः अंकाधिरोपितमृगइत्यर्थः ७७ ॥ ८७ ॥ लंबंतेऽस्मिन्ननेकानितरोफलानीव ब्रह्मांडानीति लंबनः ७८ लंबितोष्ठः प्रलयकाले विश्वं सितुं लंबितौ दीर्घाकृतौ ओष्ठौ येन सः ७९ महती ब्रह्मादिभिरप्यज्यामायायस्य समहामायाः ८० पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ८१ महादंतः ८२ महादंष्ट्रः ८३ महाजिह्वः ८४ महामुखः ८५ ॥ ८८ ॥ महानखः नृसिंहः ८६ महारोमावराहः ८७ महाकोशः महोदरः ८८ महाजटः ८९ प्रसन्नः ९० प्रसादः प्रसन्नता ९१ प्रत्ययोऽनुभवः ९२ गिरि साधनः पर्वत एव साधनं रणे जयहेतुर्यस्य गिरिधन्वेत्यर्थः ९३ ॥ ८९ ॥ स्निह्यतीति स्नेहनः पितृवत् प्रजासुखे हवान् ९४ अस्नेहनस्तद्विपरीतः ९५ अजितः ९६ महामुनिरत्यंतं मौनवान् मननशीलो वा ९७ वृक्षाकारः संसारवृक्षपत्राकारो यस्य ९८ वृक्षकेतुः संसारवृक्षपत्रकेतुर्ज्ञापको यस्य नहि देहेन्द्रियाण्यनुपादाय ब्रह्मजिज्ञासितुं शक्यं ९९ अनलो नास्ति अलंपूर्तिर्यस्य मुंजानस्य सोऽनलोऽग्निः ५०० इति पंचमं शतकं ॥ वायुरेव वाहनं देशाद्देशांतरं प्रति गतेः साधनं स वायुवाहनः १ ॥ ९० ॥ गंड इव गंडो भूमेरुच्छूनप्रदेशः क्षुद्रशैलास्तेषु लीयते गच्छतीति गंडलीः गंडशब्दपूर्वात् लीगतावस्मात् किं विमक्ति लोपः सुपां सुलुगिति पूर्वसवर्णो वा आर्षः २ मेरुधामा ३ देवाधिपतिः ४ अपर्वशीर्षः ५ सामास्यः ६ ऋक्सहस्रामितेक्षणः ७ ॥ ९१ ॥ यजुःपादभुजः ८ गुह्यः उपनिषद्देशः

महानासो महाकंबुर्महाग्रीवः श्मशानभाक् ॥ महावक्त्रामहोरस्कः अंतरात्मा मृगालयः ८ ॥ ८७ ॥ लंबनो लंबितोष्ठश्च महामायाः पयोनिधिः ॥ महादंतो महादंष्ट्रो महाजिह्वो महामुखः ८ ॥ ८८ ॥ महानखो महारोमो महाकेशो महाजटः ॥ प्रसन्नश्च प्रसादश्च प्रत्ययोगिरि साधनः ८ ॥ ८९ ॥ स्नेहनोऽस्नेहनश्चैव अजितश्च महामुनिः ॥ वृक्षाकारो वृक्षकेतुरनलो वायुवाहनः ८ ॥ ९० ॥ गंडली मेरुधामा च देवाधिपतिरेव च ॥ अथर्वशीर्षः सामास्यः ऋक्सहस्रामितेक्षणः ८ ॥ ९१ ॥ यजुःपादभुजो गुह्यः प्रकाशो जंगमस्तथा ॥ अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सुदर्शनः ८ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः कांचनच्छविः ॥ नाभिर्नंदिकरो भावः पुष्करस्थपतिः स्थिरः १० ॥ ९३ ॥ द्वादशस्त्रासनश्चाद्यो यज्ञो यज्ञसमाहितः ॥ नक्तं कलिश्च कालश्च मकरः कालपूजितः १० ॥ ९४ ॥

९ प्रकाशः कर्मकांडः १० जंगमः नृपश्चादिरूपः ११ अमोघोऽर्थो यत्र सः अमोघार्थः १२ प्रसादः प्रसीदतीति दयालुः १३ अभिगम्यः सुखप्राप्यः १४ सुदर्शनः मंगलावहं दर्शनं यस्य १५ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रीणनरूपः १६ प्रियः सुखदायी १७ सर्वः सरत्यभिमुख आयातीति सर्वः १८ कनकः स्वर्णादिप्रियवस्तुरूपः १९ कांचनच्छविः ५१० नाभिः भुवनस्य मध्यदेशः । अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिर्यज्ञरूपः अत्यूर्ध्वगतिहेतुत्वाभावाच्च ज्ञस्य नाभित्वं २१ नंदिकरः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २२ भावः क्रतुश्चरार्थः २३ पुष्करस्य ब्रह्मांडस्य स्थपतिः स्वामी २४ स्थिरः स्थावरः पर्वतादिरूपः २५ ॥ ९३ ॥ द्वादशः नृणां दशमर्गं वासादयो दशास्तासां मृत्युर्दशमीस्वर्गएकादशी मोक्षो द्वादशीति द्वादश इति संसारापेक्षया मोक्षोऽप्युच्यते २६ त्रासनः आंतरालिकदशारूपेण भयजननः २७ आद्यः संसारात्प्राचीनः शुद्धः आद्यंतमध्यरूप इति नाम त्रयार्थः २८ यज्ञः जीवेशयोः संगतिकरणरूपो योगः २९ अतएव यज्ञसमाहितः तत्र स्थस्तदेकलभ्य इत्यर्थः ५३० नक्तं भिन्नं कर्म प्रकाशात्मा महाभोहः ३१ कलिस्तत्कार्यमृतः कामक्रोधलोभादिरूपः ३२ कालस्तस्यापि कार्यजन्ममरणप्रवाहः कालयति संवल्यतीति यो गात् ३३ मकरः मकराकारं शिशुमारचक्रं कालस्य ज्ञापकं तत्स्वरूपः ३४ कालेन मृत्युना पूजितः कालपूजितः ५३५ ॥ ९४ ॥

सगणः प्रमयादियुक्तः ५३६ गणकारः वाणादीन् भक्तान् स्वगणान् करोतीति गणकारः ३७ भूतानां वाहनो योगक्षेमनिर्वाहको ब्रह्मासारथिर्यस्य भूतवाहनसारथिः ३८ भस्मशयः । भस्मर्त्सनदीभ्योरिति जुहोत्यादिकाद्वातो रन्ध्रेभ्योऽपि दृश्यते इति भस्मशयः । भस्मस्ति भस्मस्यतिदोषान् भासयति वा आत्मानमिति भस्म तथा चोक्तं वासिष्ठेनैव 'भस्मनात्सर्वपापानां पाशानां च महामुने । भस्मेतिकीर्त्यते रोगाणां च भिमर्त्सनात्' इति । तत्रैव 'बाह्यमोक्षेण किं भस्मधारणं मोक्षलक्षणं ॥ भस्मना भित्तयुक्तस्य ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात्' इति श्रुतावप्यर्थे शिरसि । अग्निरित्यादिना भस्मगृहीत्वाऽभिभूयानि संस्पृशेद्व्रतमेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षायेति । भस्मनि शेषे भस्मशयः तेन उच्छूलनादिकमपि कर्तव्यं । यथा हवृद्धशातातपः । 'स्तेयं कृत्वा गुरुदारांश्च गत्वा मद्यं पीत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा । भस्मच्छन्ने भस्मशय्यां शयानो रुद्राध्वार्यमुच्यते सर्वपापैः' इति ३९ भस्मगोप्ता भस्मना गोपायति जगदिति भस्मगोप्ता वक्ष्यति चात्रैव । 'रक्षार्थं मंगलार्थं च पवित्रार्थं च भामिनि । लांछनार्थं च भक्तानां भस्मदत्तं मया पुरा' इति ५४० भस्मभूतः पञ्चमं कणकनाभिमुनौ कराभ्युत्थं शाकरसंघट्टानृत्यतिसतितवृत्योपशमार्थं महादेवेन स्वमंगुलिभित्त्वा तज्जं भस्मदर्शितं तेन स्वस्य वपुः केवलं भस्ममयमिति ज्ञाप्यते ४१ तरुः कल्पवृक्षादिः ४२ गणः भृंगिरिति मंदिकेश्वरादिस्तद्रूपः ४३ ॥ ९९ ॥ लोकाश्चतुर्दश भुवनानि तेषां पालो लोकपालः ४४ अलोकः लोकातीतः ४५ महात्मा पूर्णः ४६ सर्वपूजितः ४७ शुक्रः शुद्धः ४८ त्रिशुक्रः त्रीणि कायवाहमानां त्रिशुक्रानियस्य ४९ अतएव संपन्नः कैवल्यप्राप्तः ५० शुचिः आगंतुकमपि मलं न स्पृशति असंमदित्यर्थः ९१ भूतैः

सगणो गणकारश्च भूतवाहनसारथिः ॥ भस्मशयो भस्मगोप्ता भस्मभूतस्तरुर्गणः ८ ॥ ९५ ॥ लोकपालस्तथाऽलोको महात्मा सर्वपूजितः ॥ शुक्रश्चिशुक्रः संपन्नः शुचिर्भूतनिषेवितः ९ ॥ ९६ ॥ आश्रमस्थः क्रियावस्थो विश्वकर्ममतिर्वरः ॥ विशालशाखस्ताम्रोष्ठो ह्यंबुजालः सुनिश्चलः ८ ॥ ९७ ॥ कपिलः कपिशः शुक्रआयुश्चैव परोऽपरः ॥ गंधर्वो ह्यदिति स्ताक्षर्यः सुविज्ञेयः सुशारदः ११ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधो देवः अनुकारी सुबांधवः ॥ तुंववीणो महाक्रोध ऊर्ध्वरेता जलेशयः ८ ॥ ९९ ॥ उग्रो वंशकरो वंशो वंशनादो ह्यनिर्दितः ॥ सर्वांगरूपो मायावी सुहृदो ह्यनिलोऽनलः १० ॥ १०० ॥

पूर्वाचार्यैर्निषेवितः भूतनिषेवितः ५२ ॥ ९१ ॥ आश्रमेषु चतुर्वर्धर्मरूपेण तिष्ठतीत्याश्रमस्थः ५२ क्रियावस्थः धर्मस्यैव पूर्वरूपं क्रियायागादिस्तदवस्थापन्नः ५३ विश्वकर्ममतिः देवशिखिर्नोयस्कौ शलंतद्रूप इत्यर्थः ५४ वरः प्रियतम इति वरो लक्ष्म्यादिरूपः ५५ विशालशाखः दीर्घबाहुः । 'शाखापक्षांतरे बाहौ' इति मेदिनी ५७ ताम्रोष्ठः ५८ अंबुजालः जलसमूहः सागर इत्यर्थः । 'जालं गवाक्ष आनायेक्षारके दंभद्वयोः' इति मेदिनी ९९ सुनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५१० ॥ ९७ ॥ कपिलः ६१ कपिशः ६२ शुक्र इति त्रयोऽपि वर्णवाचिनस्तद्वान् ६३ आयुर्जीवनकालः ६४ परः प्राचीनः ६५ अपरोऽर्वाचीनः ६६ गंधर्वश्चित्ररथादिः ६७ अदितिर्देवमाता ह्यंवा अदितिरिति श्रुतेः पृथ्वीवा ६८ ताक्षर्यः वैतथेयः ६९ सुविज्ञेयः सुखेन ज्ञातुं योग्यः ५७० सुशारदः शोभनवाक् ७१ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधः ७२ देवः विजिगीषुः ७३ अनुकारी भीष्महंतुमायुधं प्रक्षेपुमनुकरोति वा सोऽनुकारी ७४ शोभनश्चासौ बांधवश्च सुबांधवोऽर्जुनसखा ७५ तुंववीणः तुंवीफलद्वययुक्ता वीणायस्यैव रुद्रवीणेति लोके प्रसिद्धा ७६ महाक्रोधः प्रलयकाले ७७ ऊर्ध्वरेताः ऊर्ध्वदेवमनुष्येभ्य उपर्यपिरेतः प्रजाब्रह्मविष्णवादिरूपायस्यसः ७८ जलेशयः विष्णुरूपी शेषपर्यं केजलशायी ७९ ॥ ९९ ॥ उग्र उत्कर्षेण प्रसतीत्युग्रः १०० वंशकरः ८१ वंशश्च प्रसिद्धः ८२ वंशनादः ८३ अनिर्दितः ८४ सर्वांगरूपः सर्वेष्वंगेषु रूपं सौंदर्यमस्यास्तीति 'रूपं स्वभावे सौंदर्यं' इति मेदिनी ८५ मायावी मायाविशिष्टः मायिनं तु महेश्वरमिति प्रसिद्धेः ८६ सुहृदः अदंतस्वमार्थं प्रत्युपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता ८७ अनिलः वायुः ८८ अनलोऽग्निः ५८९ ॥ १०० ॥

बध्नात्यनेनेति बंधनः संसारपाशः ५२० बंधकर्ता संसारनिर्माता ९१ सुबंधनविमोचनः सुतरां बंधनस्य मायापाशस्य मोचनकर्ता ९२ यज्ञारयोदैत्यास्तैः सहा पितृसतीतिसयज्ञारिः ९३ कामारयो जितकामाः योगिनः तैश्च सहा स्तीति सकामारिः ९४ महादंष्ट्रः ९५ महायुधः ९६ ॥ १०१ ॥ बहुधानिर्दितः दारुकावनेऽतिकमनीयं रूपं धृत्वान्नमः सन्नयं पापिष्ठोऽस्मत्पत्नीनां चित्तं मोहयितुमागतोऽस्तीति सर्वैर्द्विभिर्निर्दितः ९७ शृणाति हि नस्ति दारुकावनस्थान्मुनीन् मोहयतीति शर्वः ९८ शंकरस्तेषामपि कुशलं करेयस्य स्वाधीन्यस्येत्यर्थः ९९ शंकाणां समूहः शंकंतस्परह्वरः शंकरः सर्वसंशयदाहकः । 'रोऽर्ककामानिले वन्हौ' इति विश्वलोचनः । यैर्मुनिभिर्दारुकावनस्थैर्निर्दितो याश्च मोहितवान् तेषामेव कारुण्यात्कल्याणं सर्वसंशयोच्छेदं च तत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नाम चणुकता त्वर्थः ६०० इति पष्ठं शतकं ॥ अधनः दिगंबरत्वात् १ एवमप्यमराणां ईशः अमरेशः २ महादेवो देवेन्द्रादीनामपि पूज्यः यथोक्तं सावपुराणे । 'पूज्यते यः सुरैः सर्वैर्महांश्चैव प्रमाणतः ॥ महोत्तमातुः पूजायां महादेवस्ततः स्मृतः' इति ३ विश्वदेवः विश्वं विष्णुर्वपट्कार इति वक्ष्यमाणत्वाद् विश्वं विष्णुस्तस्यापि देव आराध्यः ४ सुरारिहा ५ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्यः अहिः सर्पः तस्य विशेषणं बुध्न्यः बुध्न्यमूलं साधुरिति ब्रह्मांडमूलं पातालं तत्र वर्तते इति यावत् शेषस्वरूप इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे । 'संकर्षणात्मको द्रोणिष्कम्यातिजगन्नयः' इति पदद्वयात्मकमेकं नाम ६ अनिलाभः वायुर्यथा अप्रत्यक्षोऽपि स्पृशेन्न ज्ञायते एवमयं विषयसंस्पर्शजन्यानुभवरूपः यथोक्तं । 'परामर्शप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैव हेमयोधो वेदां तोक्ति प्रमाणतः' ७ चेकितानः कितज्ञाने अदादिः अस्मात्पुण्यं शुकिशानच् अतिशयेन चिकेति जानातीति चेकितानः युगपदशेषविशेषविज्ञानवानित्यर्थः ८ हविरिव हविस्तस्यैव भोक्तुर्भोग्यजातं । हरिरिति पाठेऽपि तस्यैव हर्तव्यं वस्त्विति सर्वार्थः दृज औणादिकः सर्वधा

बंधनो बंधकर्ता च सुबंधनविमोचनः ॥ सयज्ञारिः सकामारिर्महादंष्ट्रो महायुधः ७ ॥ १०१ ॥ बहुधानिर्दितः शर्वः शंकरः शंकरोऽधनः ॥ अमरेशो महादेवो विश्वदेवः सुरारिहा ९ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्योऽनिलाभश्च चेकितानो हविस्तथा ॥ अजैकपाच्च कापाली त्रिशंकुरजितः शिवः ९ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिर्धूमकेतुः स्कंदो वैश्रवणस्तथा ॥ धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्रस्त्वष्टा ध्रुवो धरः ११ ॥ ४ ॥ प्रभावः सर्वगो वायुर्यमा सवितारविः ॥ उपंगुश्च विधाता च मां धाता भूतभावनः ९ ॥ १०५ ॥

तुभ्य इति कर्मणि बाहुलकादिन् ९ अजैकपात् एकादशसु रुद्रेषु कश्चित् ६१० कापाली कपालाभ्यां द्युपृथिवीरूपाभ्यां निर्वृत्तं कापालं ब्रह्मांडं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्मांडाधीशः ११ त्रिशंकुः त्रयो गुणाः शंकवः कीला इव यस्य विष्टं भकाः स त्रिशंकुः संसारी । 'न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजं मुक्तं यदेभिः स्यान्न भिर्गुणैः' इति गीतावचनात् सर्वजीवरूप इत्यर्थः १२ अजितः तैरेव शंकुभिरवशीकृतः १३ अतएव शिवः शुद्धः निरुपाधिरित्यर्थः यथोक्तं वासुदेवसंहितायां । विशुद्धिः शिवता स्वतः इति १४ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिः महावैद्यः । 'मिषक्तं भस्माभिषजांशुणोमि' इति मंत्रप्रसिद्धः १५ धूमकेतुस्तथा विशेषः १६ स्कंदः १७ वैश्रवणः १८ धाता १९ शक्रः २० विष्णुः २१ मित्रः २२ त्वष्टा २३ ध्रुवः २४ धरः २५ ॥ ४ ॥ प्रभावः प्रभावाख्यो वसुः २६ सर्वगो वायुः सूत्रात्मा । 'वायुना वैर्गातमसूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृष्टवानि' इति श्रुतेः पदद्वयात्मकमेकं नाम २७ अर्थमा २८ सविता २९ रविः ३० उपंगुर्नृपविशेषः मां धातुसाहचर्यात् । यद्वा उपदाहेऽस्मादिगुपधज्ञापीकिरः कश्चित्कप्रत्यये उपंदाहकं गावः किरणायस्येत्युपंगुः विमक्त्यलोप आर्षः वेदाः प्रमाणमिति वल्लिगवचनभेदेऽपि पदयोः सामानाधिकरण्यं धन्वंतर्यादयः शब्दादेवता विशेषवाचिनः शिवे सार्वात्म्योपपादनार्था एवेति सर्वज्ञत्वं पुनरुक्तानामपि तत्तद्यौगिकार्थभेदाद्वा न रुक्त्यंज्ञेयं । सत्पिपौ न रुक्त्येस्तुत्यर्थत्वाद्वा न दोषः ३१ विधाता विविधप्रकारेण पोषकः ३२ मां धाता अस्मच्छब्दार्थजीवधयति पाययतीति मां धाता जीवस्थवृष्टिकरः ३३ भूतानां भावनं रज्ज्वापुरमस्यैवास्मिन्निति भूतभावनः ६१४ ॥ १०५ ॥

विभुः विविधरूपेण भवत्यस्तीति विभुः भवतेः सत्तार्थकत्वात् पूर्ववत्प्रत्ययः ३९ वर्णान् श्वेतपीतादीन् विविधरूपेण भावयतीति वर्णविभावी । 'तस्मिन् शुक्लमुतनीलमाहुः' इत्यादिश्रुतेः एतदंतर्मु
खानां नाडीमार्गगतप्रत्यक्षम् । श्रुत्यंतरं च 'नीहारयुमार्कानिलानलानां खद्योतविर्युस्फटिकशशीनां ॥ एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिव्यक्तिकराण्योगे' इति ३६ सर्वकामगुणावहः तत्रैवां
तर्मुत्पत्तकाले सर्वान् कामान् काम्यमानान् विषयान् गुणां श्वशांतघोरमूढान् योगविघ्नकरान् सुखास्वादविशेषलयापरनामधेयान् ध्यायिष्य आवहति सः कलयेन प्रापयतीति तथा ३७ पद्मनाभः पद्मविश्व
स्यायतनं नामौतत्रस्थे मणिपूरचक्रेऽस्यास्तीति पद्मनाभः । 'नाभ्यामुपरितिष्ठति विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः ३८ महागर्भः महातो ब्रह्मादयोरर्मा उदरांतर्गतस्य स तथा ३९ चंद्रवक्रः रम्यरूपः
६४० अनिलः ४१ अनलश्च ४२ पूर्वभूतरूपेणोक्ता वज्रतदभिमानि देवतारूपाविति विशेषः ६ बलवान् ४३ उपशान्तः ४४ पुराणः ४५ स्पष्टार्थनामत्रयं । पुण्यचंचुः पुण्येन ज्ञातः तेन वित्तश्चंचुः
चणपाविति चंचुः ४६ ईलक्ष्मीरित्येकाक्षरं नाम । 'ईविषादेऽनुकंपायां लक्ष्म्यां पुनरनवयं' इति मेदिनी ४७ कुरुकर्ता अत्र नामैकदेशग्रहणेन नामग्रहणं मामासत्यभावेति वत्कुरुपदेन कुरुक्षेत्रमु
च्यते । तेनाविमुक्तैककुरुक्षेत्रमिति श्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धे श्वेतद्विविधतयोः कर्मोपास्ति स्यान् यो निर्माता ४८ कुरुवासी कुरुक्षेत्रद्वयवासी ४९ कुरुभूतः कुरुक्षेत्रद्वयात्मा ६९० गुणौषधः ऐश्वर्यज्ञानवै
राग्यधर्मादीनामौषधवदुद्दीपकः ९१ ॥ ७ ॥ सर्वाशयः सर्वे आशेरतेऽस्मिन्निति । अत्र ह्येते सर्वे एकं भवन्तीति श्रुतेः सर्वस्य सुप्रसिद्धानं प्राज्ञ इत्यर्थः ९२ दमैषु अंतर्वेदि स्थ बहिर्रूपेणासादितानि ह

विभुर्वर्णविभावी च सर्वकामगुणावहः ॥ पद्मनाभो महागर्भश्चंद्रवक्रोऽनिलोऽनलः ८ ॥ ६ ॥ बलवांश्चोपशान्तश्च पुराणः पुण्यचंचुरी ॥ कुरुकर्ता कुरुवासी कुरुभूतो
गुणौषधः ९ ॥ ७ ॥ सर्वाशयोर्धर्माचारी सर्वेषां प्राणिनां पतिः ॥ देवदेवः सुखासक्तः सदसत्सर्वरत्नवित् ७ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी च हिमवद्गिरिसंश्रयः ॥ कूल
हारी कूलकर्ता बहुविद्यो बहुप्रदः ६ ॥ ९ ॥ वणिजो वर्धकी वृक्षो बकुलश्चंदनश्छदः ॥ सारग्रीवो महाजत्रुरलोलश्च महौषधः १० ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी सिद्धा
र्थश्छंदो व्याकरणोत्तरः ॥ सिंहनादः सिंहदंष्ट्रः सिंहगः सिंहवाहनः ६ ॥ ११ ॥ प्रभावात्मा जगत्कालस्थालो लोकहितस्तारुः ॥ सारंगो नवचक्रांगः केतुमाली सभावनः ॥
८ ॥ १२ ॥ भूतालयो भूतपतिरहोरात्रमर्निदितः ४ ॥ ११३ ॥

वीं विचरति भक्षयतीति धर्माचारी ९१ सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५४ देवदेवः ९५ सुखासक्तः ९६ सत्कार्यम् ५७ असत्कारणम् ९८ सर्वरत्नवित्सर्वाणि रत्नानि तत्तज्जातिषूक्तवस्तुनि विदिते लभते
इति तथा ९९ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी ६६० हिमवद्गिरिसंश्रयः ६१ कूलहारी महाप्रवाहरूपेण तीरस्थ दुमहारी ६१ कूलकर्ता पुष्करादीनां महातटाकानां कर्ता । 'कूलं प्रतीरे सैन्यस्य पृष्ठे कूप
तटाकयोः' इति विश्वलोचनः ६३ बहुविद्यः ६४ बहुप्रदः ६५ ॥ ९ ॥ वणिजो वर्धकी अकारांतत्वमार्थ ६६ वर्धकी तक्षा ६७ वृक्षस्तक्षणीयः संसारवृक्षः ६८ बकुलः वृक्षविशेषः ६९ चंदनः ६७०
छदः सप्तपर्णः ७१ सारग्रीवः दृढकंधरः ७२ महाजत्रुः जत्रुरत्र कंठस्कंधयोरधोऽस्थि ७३ अलोलः ७४ महौषधः व्रीहियवरूपः ७५ ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी ७६ सिद्धार्थः पूर्वपक्षानिरस्य यो निष्प
न्नोऽर्थः स सिद्धार्थ उच्यते स एव सिद्धांत इति प्रसिद्धस्तस्यैव विशेषणं छंदो व्याकरणोत्तर इति वेदव्याख्यानोपबृंहित इत्यर्थः ७७ सिंहनादः ७८ सिंहदंष्ट्रः ७९ सिंहगः सिंहारूढः ६८० सिंहवाहनः
सिंहयुक्तं वाहनं रथोऽस्य ८१ ॥ ११ ॥ प्रभावात्मा प्रकृष्टोभावः सत्तातद्रूप इत्यर्थः । 'प्राणावै सत्यं तेषामेव सत्त्वम्' इति श्रुतेः सत्त्वस्य सत्य इत्यर्थः ८२ जगतः कालः प्रासक्तो जगत्कालः स एव स्थालो मो
जनपात्रं यस्य ८३ लोकहितः ८४ तारुस्तारकः ८५ सारंगः पक्षिविशेषः ८६ नवश्चासौ चक्रांगो हंसश्च नवचक्रांगः ८७ केतुः शिखातथामालतेशो भते इति केतुमाली मयूरकुक्षुदा विपक्षिरूपः
८८ सर्वाधर्मपरीक्षास्थानं अवतीति सभावनः ८९ ॥ १२ ॥ भूतालः ६९० भूतपतिः ९१ अहोरात्रं ९३ अर्निदितः ६९३ ॥ ११३ ॥

वाहिता वोढा सर्वभूतानां मित्युभयत्र संबध्यते सर्वभूतानां वाहिते त्येकं नाम ९४ सर्वभूतानां निलयः सदनमित्यपरम् ९५ विभुः विगतं भूर्भुवर्नयस्मादित्यजन्मा भावार्थे पूर्ववत् भवतेर्देः ९६ भवः
अस्तीति भवः अस्तेः पचाद्यचिभूभावः ९७ अमोघः नैष्कल्यरहितः ९८ संयतः धारणाध्यानसमाधिमान् ९९ अश्वः उच्चैः श्रवादिरूपः ७०० इति सप्तपञ्चतकं ॥ भोजयतीति भोजनोऽत्र
दाता १ अतएव प्राणधारणः २ ॥ १४ ॥ धृतिमान् ३ मतिमान् ४ दक्षः उत्साही ५ सत्कृतः आदृतः ६ युगाधिपः युगशब्देन धर्माधर्मौ लक्ष्येते तयोः फलदः ७ गोपालिः इंद्रियाणां पा
लयिता ८ गोपतिः रश्मीनां पतिः सूर्यादिः ९ ग्रामः समूहः ७१० गोचर्मवसनः ११ हरिः हरति भक्तानां दुःखमिति हरिः १२ ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुः रमणीयबाहुः १३ प्रवेशिनामंतः प्रवेश
शीलानां योगिनां चिरकालं काष्ठवत्स्थापिनां गुहाशरीरं तस्य रक्षकः १४ प्रकृष्टाः प्रकषेणतनूतताः अरयः कामादयो येन सप्रकृष्टारिः साधकोत्तमः १५ महाहर्षः १६ जितकामः १७ जितेन्द्रियः
१८ ॥ १६ ॥ गांधारः स्वरविशेषः १९ सुवासः शोभनं वसतिस्थानं कैलासाख्यमस्य २० तपःसक्तः २१ रतिः प्रीतिरूपः २२ नरः नयति प्रापयति ब्रह्मांडमिति नरो विराट् २३ महागीतः
२४ महानृत्यः २५ अप्सरोगणसेवितः २६ ॥ १७ ॥ महान् केतुर्दृष्टपक्षी यस्य समहाकेतुः २७ महाधातुः मेरुपर्वतः २८ तस्यैव नैकसानुचरः अनेकशिखरसंचारी २९ चलः दुर्ग्रहः ७३०
आवेदनीयः वाचा मगोचरोऽपि गुरुभिरुपदेष्टुं शक्यः ३१ आदेशः साक्षादुपदेशरूपः ३२ सर्वगंधसुखावहः युगपत्सर्वेषां गंधानां विषयस्पर्शानां सुखमावहतीति तथा ३३ ॥ १८ ॥ तोरणः पुरद्वा

वाहिता सर्वभूतानां निलयश्च विभुर्भवः ॥ अमोघः संयतो ह्यश्वो भोजनः प्राणधारणः ९ ॥ १४ ॥ धृतिमान् मतिमान् दक्षः सत्कृतश्च युगाधिपः ॥ गोपालिर्गोपति
ग्रामो गोचर्मवसनो हरिः १० ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुश्च तथा गुहापालः प्रवेशिनाम् ॥ प्रकृष्टारिर्महाहर्षो जितकामो जितेन्द्रियः ६ ॥ १६ ॥ गांधारश्च सुवासश्च
तपःसक्तो रतिर्नरः ॥ महागीतो महानृत्यो ह्यप्सरोगणसेवितः ८ ॥ १७ ॥ महाकेतुर्महाधातुर्नैकसानुचरश्चलः ॥ आवेदनीय आदेशः सर्वगंधसुखावहः ७ ॥ १८ ॥
 तोरणस्तारणो वातः परिधीपति खेचरः ॥ संयोगो वर्धनो वृद्धो अतिवृद्धो गुणाधिकः ९ ॥ १९ ॥ नित्य आत्मसहायश्च देवासुरपतिः पतिः ॥ युक्तश्च युक्त
बाहुश्च देवो दिवि सुपर्वणः ६ ॥ १२० ॥ आपाठश्च सुपाठश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः ॥ वपुरावर्तमानेभ्यो वसुश्रेष्ठो महापथः ८ ॥ २१ ॥

रादिरूपः ३३ तारणः परिखादींस्तारयति जिगीषून् ३५ वातः ३६ परिधी परिधिरस्यास्तीति परिधी दुर्गरूपः ३७ पतिश्चासौ खेचरश्चेति खेचरे श्वरोगरूढः ३८ संयोगः वर्धनः वृद्धिहेतुभूतः सं
योगः स्त्रीपुंसयोः संबंधः प्रजनश्चास्मिन् कर्तृपद इत्युक्तेः ३९ वृद्धो गुणाधिकः गुणैर्ज्ञानैश्चर्यादिभिरधिकत्वेन वृद्ध इत्यर्थः न तु वली पलितादिना यथोक्तं । 'विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं वंक्षत्रियाणां तु शौ
र्यतः ॥ वैश्यानां धनबाहुल्यं च द्राणां विषयाऽधिकः' इति ७४० अतिवृद्धः ४१ गुणाधिकः ४२ ॥ १९ ॥ नित्य आत्मसहायश्चेत्येकं नाम नित्यश्चासावात्मसहायश्चेति समासे विभक्त्यलोप
आर्षः ४३ देवासुरपतिः ४४ पतिरथात्सर्वस्य ४५ युक्तः सन्नद्धः संग्रामादौ ४६ युक्तबाहुः शत्रुमर्दनयोग्यो बाहु यस्य ४७ देवो दिवि सुपर्वणः दिवि स्वर्गे यः सुपर्वो हि व्रतं ज्ञो महान्तस्य देव आरा
धनीयः ४८ ॥ १२० ॥ आपाठः साहयतेः कर्तरि निष्ठा आसमंतात्सर्वसाहयतिसहनं कार्यतीत्यापाठः सर्वसहनसामर्थ्यपद इत्यर्थः ४९ सुपाठः ईषत्करं पूर्वोक्तं यस्य सः सुपाठः ७५० ध्रुवः अचं
चलः ९१ हरिणः श्वेतः शुद्ध इत्यर्थः ५२ हरः हंतीति हाशूलस्तं रति आदत्ते सहरः । हंतेः कर्तरि कृष्णत्पूर्वात् रतेः आतो नुपसर्गक इति कः हरः शूलीत्यर्थः ५३ वपुः वपुः प्रदाता आवर्तमा
नेभ्यः स्वर्गच्युतभ्यः । वपुरिति पाठे सेवकेभ्यो धनप्रद इत्यर्थः ५४ वसुश्रेष्ठः धनादप्यधिकः । प्रयोवितादिति श्रुतेः ५५ महापथः शिष्टाचाररूपः ७५६ ॥ १२१ ॥

गमस्तिःरश्मिमान् ९७ ब्रह्मलुत्वेदकर्ता ५८ ब्रह्मवेदाध्यायी ९९ ब्रह्मवित्त्वेदार्थवित् ८१० ब्राह्मणोब्रह्मिष्ठः ६१ गतिर्ब्रह्मिष्ठानामेवपरायणं ६२ अनंतरूपमस्यसोऽनंतरूपः ६३ अतएव
नैकात्माअनेकशरीरधारी ६४ तिग्मतेजाःस्वयंभुवःब्रह्मणोदृष्ट्यातिग्मतेजाःदुःसहपराक्रमःस्वशिरश्छेदकत्वात् ६५ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्माउपाधित्रयादुपरिगतआत्मास्वरूपस्य । 'समूहि
सर्वतोदृष्ट्वाऽप्यतिष्ठद्दशागुलं' इति श्रुतेः ६६ पशुपतिर्जगामामीश्वरः ६७ वातरंहाः ६८ मनोजवः ६९ चंदनीचंदनालिप्तगात्रः ८० पद्मनालाग्रःपद्मनालमस्याग्रेऽस्तीति तथा कदाचिद्ब्रह्मा
स्वाश्रयभूतपद्मनालस्यातंद्रक्ष्येइतिबुद्धयानालमार्गेणगच्छंस्तदादिनप्राप्तवानतोऽर्वाचीनस्यापिनालस्यांतोनदृष्टः किमुतनालक्षेत्रस्यभूस्थानीयस्येतिभावः ७१ सुरभ्युत्तरणः कदाचिद्विष्णुस्य
ध्यात्राब्रह्माशिवस्यशिरोदेशोभयादृष्टस्तत्रत्वयासाक्ष्यं देयमिति कामधेनुमुक्तवान्साचब्रह्मभयादनुतंसाक्षं वत्तवतीततोमहादेवेनशष्ठाऽमेध्याशिनीतेसंततिर्भविष्यतीति तदिदमुक्तं सुरभिकामधेनु
मूर्ध्वपदादधउत्तारयतीतिसुरभ्युत्तरणः ७२ पूर्वमूर्तिद्वयस्याप्यंतोवेननदृष्टःसोऽप्ययमेवेत्याह नरइति मरातिआदत्तेप्राप्तेत्यंतमिति नरः आतोऽनुपसर्गेकः ७३ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारपुष्प
मयीमहतीस्रङ्मालातद्वान्कर्णिकारमहास्रङ्गी ७४ नीलमौलिःनीलमणिमयंक्रीटमौलयस्य ७५ पिनाकहृत् पितःप्राप्नोनाकोद्यीयंनसपिनाकः । पिगतावित्यतोनिष्ठातस्यलोपः । त्रिपुरा
सुरेणदृतःस्वर्गोवैवैर्द्वलात्प्राप्तस्तन्महादेवस्यशैलंद्रूपधनुःपिनाकस्तस्यधर्तापिनाकहृत् यथानमुचिफेनेननिघ्नतइंद्रस्यफेनेयथावज्रप्रवेशपर्वशैलेऽपिपिनाकप्रवेशात्सोऽपिपिनाकइत्यर्थः ७६

गमस्तिर्ब्रह्मलुद्ब्रह्मविद्ब्राह्मणोगतिः ॥ अनंतरूपो नैकात्मा तिग्मतेजाः स्वयंभुवः ९ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्मा पशुपतिर्वीतरंहामनोजवः ॥ चंदनीपद्मनाला
ग्रः सुरभ्युत्तरणो नरः ८ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारमहास्रङ्गी नीलमौलिः पिनाकहृत् ॥ उमापतिरुमाकांतो जाह्नवीधृदुमाधवः ७ ॥ ३७ ॥ वरोवराहो वरदो वरेण्यः
सुमहास्वनः ॥ महाप्रसादो दमनः शत्रुहा श्वेतपिंगलः ८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मा परमात्मा च प्रयतात्मा प्रधानहृत् ॥ सर्वपार्श्वमुखस्यक्षो धर्मसाधारणो वरः
७ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा अमृतो गोवृषेश्वरः ॥ साध्यर्षिर्वसुरादित्यो विवस्वान्सवितामृतः ६ ॥ १४० ॥

उमाब्रह्मविद्यातस्याः पतिर्यथेष्टविनियोगात्स्वामी ७७ उमयातयैव ब्रह्मविद्यायां कांतः कामितो वशीकृतः ७८ जाह्नवीधृत् ७९ उमायाः शैलपुत्र्याः धवो भर्ता उमाधवः ८० ॥ ३७ ॥ वरोवराहः आद्यो
भूमेऽदत्ता यज्ञरूपी वराहः ८१ वरैः श्रेष्ठैरूपैर्दयते नानावतारैर्जगत्पालयतीति वरदः ८२ अतएव वरेण्यो वरणीयः ८३ सुमहास्वनो वेदगर्जितो हयग्रीवः ८४ महाप्रसादः ८५ दमन इव सुरभित्वाह
मनस्तत्पूज्यत्वाद्वा ८६ शत्रुनाकामादीन् हंतीति शत्रुहा ८७ श्वेतपिंगलः अर्द्धनारीनदृष्टो दक्षिणाद्धं कर्पूरगौरः वामाद्धं कनकपिंगलः । येतु श्वेतपिंगलपदस्यार्थकृष्णपिंगलपदेन युवते ते श्वेतमपि
कृष्णीकृतं समर्थमहांतो भवन्तीति ८८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मा सुवर्णवर्णशरीरः 'य एषोतरादित्यो हिरण्यमयः पुरुषो ह्ययं ते हिरण्यमभ्युहिरण्यकेश आप्रण स्वात्सर्वं वसुवर्णः' इति श्रुत्युक्तः ८९ परमात्मा अत्र
मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेभ्यः पंचभ्योऽपरमेभ्य आत्मभ्योऽप्यः षष्ठ आनंदमात्रस्वरूपः ८९० प्रयतात्मा शुद्धचितः ९१ प्रधानहृत् त्रिगुणात्मकं जगत्कारणं प्रधानाख्यमज्ञानंतदधिष्ठान
भूतः ९२ सर्वपार्श्वमुखश्चतसृषु दिक्षु ऊर्ध्वचमुखं स्येति पंचवक्त्रकृतः ९३ त्र्यक्षः त्रीणि सोमसूर्याग्निरूपान्यक्षानि नेत्राणि यस्य ९४ धर्मसाधारणो वरः पुण्यानुरूपप्रसादात्मा ९५ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मा
रलयोरैक्यात् चलाचलात्मा 'दिविपंथाश्चलाचलः' इति श्रुत्युक्तौ यावाद्युत्थनादृतिमार्गे तद्रूपश्चराचरात्मा कर्मानुरूपः प्रसादानुरूपो मार्गोऽप्ययमेवेति नामद्वयार्थः ९६ सूक्ष्मात्मा मार्गद्वयागोचर
स्वरूपः ९७ अमृतो मरणवर्जितो निष्कामो गोवृषः पृथिवीपतिर्धर्मः तस्य ईश्वरः निष्कामधर्मस्यामृतं मोक्षरूपं फलं दातुं समर्थः ९८ साध्याः देवानामपि देवास्तेषामपि कृपिराचार्यः साध्यर्षिः ८९९-

-वसुदेवताविशेषः उपरिचरस्य राज्ञो व्यावृत्त्यर्थं तस्यैव विशेषणमादित्य इति अदितेः पुत्रो वसुर्नामैतत्त्वर्थः ९०० इति नवमं शतकं ॥ विवस्वान् विशेषेण वस्ते आच्छादयत्यनेन भुवनमिति विवः अंशुजालं
तद्वान् सूर्यते इति सविता । कृतो बहुलमिति वार्तिकात् कर्मणि तृच्चाहुलकात् यज्ञभिमूयमाणः अमृतः सोमः अंशुरंशुष्टे देवसो मेति संजलिगात् । अपामसोममृता अमूमइति अमृतत्वसाधनस्वभूतेष्व
सोमस्य विवस्वत्वममृतत्वं च ज्ञेयं तेन त्रिपदे मेकं नाम १ ॥ १४० ॥ व्यासः पुराणेतिहासादेः स्रष्टा २ सर्गस्तस्यैव सृज्यपुराणादि अस्य विशेषणसंक्षेपो विस्तर इति चतुर्त्रादिरूपो भाष्यादिरूप इत्यर्थः
इदमपि त्रिपदं नाम एवं सति होमे एकैकं नाम जपे वा एवं मंत्र ऊह्यः ओं सर्गाय सुसंक्षेपाय विस्तराय स्वाहेति ओ नमः सर्गाय सुसंक्षेपाय विस्तराय ते च भूरभ्ये च पृथिव्ये च महते च स्वाहेति वदने कपदतोऽप्येकना
मस्त्वे ज्ञेयं ३ पर्ययोनरः परितः अयते व्याप्नोतीति पर्ययः सचनरो जीवः समष्टिजीवो वैश्वानर इत्यर्थः ४ ऋतुः ५ संवत्सरः ६ मासः ७ पक्षः ८ संख्यासमापनः ऋत्वादि संख्यासमाप्तिरूपः संक्रांति
दर्शपूर्णमासादिरूपः ९ ॥ ४१ ॥ कलाः ९१० काष्ठाः ११ लवाः १२ मात्रा १३ मुहूर्ताहः क्षपा इति समस्तं नाम १४ क्षणाः ऋत्वाद्याः कालावयवाः स्पष्टार्थाः १५ विश्वक्षेत्रं ब्रह्मांडवृक्षस्याल
वालं चिन्मात्रं १६ प्रजाबीजं प्रजानां बीजं मायाविशिष्टचैतन्यरूपमव्यक्तं १७ लिंगं महत्त्वं १८ आद्यो निर्गमः अंकुररूपी अहमिति प्रथमोऽध्यासः १९ ॥ ४२ ॥ सत्कार्यं ९२० असत्कारणं
११ व्यक्तमिन्द्रियग्राह्यं २२ अव्यक्तमहं न जानामीत्यनुभवैक्ये व्यक्तमज्ञानं २३ पिता २४ माता २५ पितामहः २६ स्वर्गद्वारं तपः २७ प्रजाद्वारं रागः २८ मोक्षद्वारं वैराग्यं २९ त्रिविष्टपं स्वर्गं

व्यासः सर्गः सुसंक्षेपो विस्तरः पर्ययोनरः ॥ ऋतुः संवत्सरो मासः पक्षः संख्यासमापनः ८ ॥ ४१ ॥ कलाकाष्ठा लवामात्रा मुहूर्ताहः क्षपाः क्षणाः ॥ विश्वक्षेत्रं प्रजा
बीजं लिंगमाद्यस्तु निर्गमः ९ ॥ ४२ ॥ सदसद्व्यक्तमव्यक्तं पितामातापितामहः ॥ स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ११ ॥ ४३ ॥ निर्वाणं ह्लादनश्चैव
ब्रह्मलोकः परागतिः ॥ देवासुराविनिर्माता देवासुरपरायणः ६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुर्देवो देवासुरनमस्कृतः ॥ देवासुरमहामात्रो देवासुरगणाश्रयः ९ ॥ ४५ ॥
देवासुरगणाध्यक्षो देवासुरगणाग्रणीः ॥ देवातिदेवो देवर्षिर्देवासुरवरप्रदः ९ ॥ ४६ ॥ देवासुरेश्वरो विश्वो देवासुरमहेश्वरः ॥ सर्वदेवमयोऽर्चित्यो देवतात्मा
ऽऽत्मसंभवः ७ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्विविक्रमो वैद्यो विरजो नीरजोऽमरः ॥ ईड्यो हस्तीश्वरो व्याघ्रो देवसिंहो नरर्षभः ८ ॥ १४८ ॥

साधनधर्मः ९१० ॥ ४३ ॥ निर्वाणं मोक्षः २१ ह्लादनः आनंदयिता एष ह्येवानंदयतीति श्रुतेः २२ ब्रह्मलोकः सत्यलोकः २३ परागतिस्ततोऽप्यधिकगतिर्गतव्यः ३४ देवासुराविनिर्माता ३५
देवासुरपरायणः पुंस्त्वमर्षि ३६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुः बृहस्पतिश्चक्ररूपः ३७ देवो विजिगीषुः ९८ देवासुरनमस्कृतः ३९ देवासुरमहामात्रः महामात्रः श्रेष्ठः ९४० देवासुरगणाश्रयः आश्रयणीयः
४१ ॥ ४५ ॥ देवासुरगणाध्यक्ष इन्द्रविरोचनादिरूपः ४२ देवासुरगणाग्र्याः स्वामिकार्तिकेयकेशिदैत्यरूपः ४३ देवातिदेवः इन्द्रियाण्यतिक्रम्य स्वयमेव प्रकाशमानः ४४ देवर्षिर्नारदादिरूपः
४५ देवासुरवरप्रदो ब्रह्मरुद्रादिरूपेण ४६ ॥ ४६ ॥ देवासुरेश्वरस्तेषामंतर्यामी ४७ विश्वः विशालतस्मिन्निति विश्वः जगद्भ्रंशयः ४८ देवासुरमहेश्वरः अंतर्यामिण ईश्वरस्याप्यधिष्ठानमतो
महेश्वरः ४९ सर्वदेवमयः । आग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यावित्यादि श्रुतेः ९१० अर्चित्यः नास्ति चित्त्योऽन्यो यस्य यस्माद्वा ५१ देवतात्मा देवतानामंतरात्मा प्रत्यग्रूपः ५२ आत्मसंभवः स्वतः सिद्धः
५३ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्द्विधा विर्मवतीति वा फलं उद्भिर्नतीति वा स्यावरूपो यज्ञादिरूपो वा ५४ त्रिविक्रमः त्रीणि भुवनानि क्रमत इति वामनः ५५ वैद्यो विद्यावान् ५६ विरजः निर्मलः ५७
नीरजः रजोगुणहीनः ५८ अमरः विनाशः हीनः ५९ ईड्यः स्तुत्यः ९६० हस्तीश्वरः कालहस्तीश्वराख्यवायव्यलिंगरूपः ६१ व्याघ्रो व्याघ्रेश्वरनामकलिंगरूपः ६२ देवसिंहः देवेषु पराक्रमी ६३
नरर्षभः नरेष्वपिश्रेष्ठः १४ ॥ ४८ ॥

विबुधः विशेषेण प्राज्ञः १५ अग्रवरः अग्रेष्ठोऽति यज्ञभागादिकमित्यग्रवरः १६ सूक्ष्मः दुर्लभः १७ सर्वदेवः तत्तदेवतासु कास्म्येन परिसमाप्तः १८ तपोमयः तपःप्रधानः १९ सुयुक्तः सुत
रायुक्तः सन्नद्धः २० शोभनः कल्याणः २१ वज्रीवज्रायुधः २२ प्रासानामायुधविशेषाणां प्रभव उत्पत्तिस्थानं २३ अव्ययः न विविधेन रूपेण प्रतिप्राप्नोत्येन साधक इत्यव्ययः एकाग्रचित्त
प्राप्यः एरुप्रत्ययातोऽयं ७४ ॥ ४९ ॥ गुहः कुमारः ७५ कांतः कस्य सुखस्य अंतः सीमा आनंदस्य पराकाष्ठेत्यर्थः ७६ निजः सर्गः सृज्यत इति सर्गस्तस्य विशेषणं निजः स्वस्मादन्यः ७७ प
वित्रं पवित्रं तत्तुल्यं मृत्युदुःखं तस्मात्त्रायत इति पवित्रं ७८ अतएव सर्वपावनः सर्वपात्रद्वारादीनामपिशुद्धि करः ७९ शृंगीश्वरमादिरूपः ९० शृंगप्रियः पर्वतशिखराश्रयः ८१ वज्रः शनैश्वरः
८२ राजराजः कुबेरः ८३ निरामयः निर्दोषः ८४ ॥ १५० ॥ अभिरामः प्रीतिजनकः ८५ सुरगणः देवसंवरूपः ८६ विरामः सर्वोपरमरूपः ८७ सर्वसाधनः सर्वाणि आश्रमकर्मणि यद
वास्येसाधनानि यस्मिन्निति ८८ ललाटाक्षः ८९ विश्वदेवः विश्वेर्ब्रह्मांडकंदुकैर्दीव्यतिस्रीद्वय इति ९० हरिणः मृगरूपः ९१ ब्रह्मवर्चसं विद्यातपःसमुद्रवंतेजःतद्वान् अर्श आद्यचप्रत्ययातोऽयं ९२
॥ ५१ ॥ स्थावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ९३ नियमैर्द्रियवर्धनः नियमैर्निग्रहैः कृत्वा इंद्रियाणां समनस्कानां वर्धनो हिंसकः क्षीणमना लब्धसमाधिरित्यर्थः ९४ सिद्धार्थः नित्यसिद्ध एव मोक्षो ज्ञा
नापगममात्रेण कंठगतविस्मृतचामीकरवदर्थोऽर्थनीयो यस्य स सिद्धार्थः तत्त्वज्ञानार्थी ९५ अतएव सिद्धभूतार्थः पूर्वसिद्धः पश्चाद्भूतः साधितः सिद्धभूतः पूर्वकालैकेतिसमाप्तः सचासी अर्थश्चासिद्धभूतार्थः
उक्तविधामोक्षः ९६ अतएव अर्चित्यः चित्यादुपास्यादन्यः प्रत्यगात्मत्वात् 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति श्रुतेश्च ९७ सत्यव्रतः सत्यं ब्रह्मतदर्थान्येव व्रतानि तपांसि यस्य ९८ शुचिः

विबुधोऽग्रवरः सूक्ष्मः सर्वदेवस्तपोमयः ॥ सुयुक्तः शोभनो वज्रोप्रासानां प्रभवोऽव्ययः १० ॥ ४९ ॥ गुहः कांतो निजः सर्गः पवित्रं सर्वपावनः ॥ शृंगीश्वरप्रियो वज्र
राजराजो निरामयः ११ ॥ १५० ॥ अभिरामः सुरगणो विरामः सर्वसाधनः ॥ ललाटाक्षो विश्वदेवो हरिणो ब्रह्मवर्चसः ८ ॥ ५१ ॥ स्थावराणां पतिश्चैव नियमैर्द्रियव
र्धनः ॥ सिद्धार्थः सिद्धभूतार्थोऽर्चित्यः सत्यव्रतः शुचिः ७ ॥ ५२ ॥ व्रताधिपः परंब्रह्मभक्तानां परमागतेः ॥ विमुक्तो मुक्ततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्धनो जगत् ९ ॥ १५३ ॥

निर्मलचित्तः ९९ ॥ १५२ ॥ व्रताधिपः तत्तद्वत्फलप्रदः १००० इति दशमं शतकं ॥ परं निश्चितैजसप्राज्ञेभ्योऽपरब्रह्मभ्यः परंतुरीयं शिवाख्यं । 'शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते' इति श्रुतिप्रसिद्धं १ अतएव ब्र
ह्मदेशतः कालतो वस्तुतश्च परिच्छेदगुण्यं । 'नेह नानास्ति किंचन' इति श्रुतेर्विश्वादीनामनृतत्वेन स्वगतभेदस्याप्यभावादसद्वैकरसंवस्तुतमात्रं २ भक्तानां परमागतिः भंजो आमर्दनेऽस्य रूपं भक्तानां
विश्वादिषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मिन् प्रविलापनलक्षणं आमर्दनं सैव खिल्यसलिलन्यायेन कुर्वतां परमानिरतिशयागतिः कैवल्यरूपा विश्रांतिः ३ विमुक्तः देहांते विशेषेण मुक्तः ४ कुतो विमुक्तत्वमत
आह मुक्ततेजा इति तेजःपदेनात्र लिंगशरीरमुच्यते तत्तुमुक्ततेजोऽनेनेति तथा ५ मुक्ततेजस्त्वमपि कुतः यतः श्रीमान् योगेश्वर्यवान् तथाहि योगीजितमृत्युपथाकामं भीष्मवदिहैवातिष्ठति ब्रह्मलोकं
वामूर्धन्यनाड्यागच्छति । इहैवाल्लिंगशरीरं कवचवद्वात्यक्त्वा विशुद्धं कैवल्यमाप्नोति ६ श्रीमत्त्वमपि कुतः यतः श्रीवर्धनः । 'ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतां' इति श्रुतेर्वैद्वयरूपां श्रियं कर्मो
पास्तिज्ञानकांडात्मिकां वर्धयति तत्तदुक्तार्थानुष्ठानेन सम्यक्परिपोषयति स श्रीवर्धनः ७ जगत् अवाकृतादिघटांतनश्चरवस्तुरूपः गच्छति नित्यं रूपांतरं प्राप्नोतीति जगदिति व्युत्पत्तेः प्रधानादीनाम
पि जगत्त्वं । चलंगुणवृत्तमिकापिलसिद्धांताच्च । एवं च आर्द्रास्थिरउक्तः स एव जगदित्युक्ते स्थिरेभूमात्मनि जगत्कल्पितमित्युक्तं भवति 'तत्तथात्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्म्यय
मात्मा' इत्यादिशास्त्रसिद्धं ब्रह्माद्वैतं प्रतिपादितं भवतीति शिवम् १००८ ॥ इति नाम्नामष्टाधिकं दशमं शतकं समाप्तम् ॥ १५१ ॥

यथेति बहूनां मध्ये सहस्रं प्रधानानि नामान्युद्धृत्यस्तुतोऽसीत्यर्थस्यार्थः १४ । ५५ । ५६ । ५७ एतद्वीति परमंब्रह्म उत्कृष्टा ब्रह्मप्राप्तिसाधनभूता विद्या एतां जपन् परंब्रह्म कैवल्यमाधिगच्छती
त्यध्याहृत्य योज्यं ५८ आत्मसंस्थाकरः आत्मनि प्रतीचि संस्थाऽनन्यव्यापाररूपापरिसमाप्तिस्तो करोति मोक्षप्रद इत्यर्थः ५९ तथेति बहुभिर्जन्मभिरीशानं स्तवैः स्तुवंतस्तुभ्यंति चरमंति चे
ति प्रथमद्वितीयचतुर्थस्यैरन्वयः १६० भक्त्या आराध्योऽयमिति निश्चयेन भावेन प्रीत्या ११ व्रजन्ति त्यागे कवचनानि बहुवचनार्थानि । सुपां सुलगिति वा विभक्तेरार्थः सुः ६२ । ६३ । ६४

यथा प्रधानं भगवानिति भक्त्या स्तुतो मया ॥ यन्न ब्रह्मादयो देवा विदुस्तत्त्वेन नर्षयः १५४ स्तोतव्यमर्च्यं वंद्यं चकः स्तोष्यति जगत्पातिम् ॥ भक्त्या त्वेवं पुरस्कृत्य
मया यज्ञपतिर्विभुः ५५ ततोऽभ्यनुज्ञां संप्राप्य स्तुतो मतिमतां वरः ॥ शिवमेभिः स्तुवन् देवनामभिः पुष्टिवर्धनैः ५६ नित्ययुक्तः शुचिर्भक्तः प्राप्नोत्यात्मानमा
त्मना ५७ एतद्विपरमं ब्रह्म परंब्रह्माधिगच्छति ॥ ऋषयश्चैव देवाश्च स्तुवंत्येतेन तत्परम् ५८ स्तूयमानो महादेवस्तुप्यते नियतात्मभिः ॥ भक्तानुकंपी भगवा
नात्मसंस्थाकरो विभुः ५९ तथैव च मनुष्येषु ये मनुष्याः प्रधानतः ॥ आस्तिकाः श्रद्धाधानाश्च बहुभिर्जन्माभिः स्तवैः १६० भक्त्या ह्यनन्यमीशानं परं देवं सनातनम् ॥
कर्मणामनसा वाचा भावेनाभितते जसः ६१ शयाना जाग्रमाणाश्च व्रजन्नुपविशंस्तथा ॥ उन्मिषन्निमिषंश्चैव चिंतयंतः पुनः पुनः ६२ शृण्वंतः श्रावयंतश्च कथयंत
श्च ते भवम् ॥ स्तुवंतः स्तूयमानाश्च तुभ्यंति चरमंति च ६३ जन्मकोटिहस्त्रेषु नाना संसारयोनिषु ॥ जंतोर्विगतपापस्य भवे भक्तिः प्रजायते ६४ उत्पन्ना च भवे
भक्तिरनन्या सर्वभावतः ॥ भाविनः कारणे चास्य सर्वयुक्तस्य सर्वथा ६५ एतद्देवेषु दुष्प्रापं मनुष्येषु न लभ्यते ॥ निर्विघ्नानि श्वलारुद्रे भक्तिरव्यभिचारिणी ६६
तस्यैव च प्रसादेन भक्तिरुपपद्यते नृणाम् ॥ येन यांति परां सिद्धिं तद्भागवतचेतसः ६७ ये सर्वभावानुगताः प्रपद्यंतं महेश्वरम् ॥ प्रपन्नवत्सलो देवः संसारात्तान्समु
द्धरेत् ६८ एवमन्योऽपि कुर्वीति देवाः संसारमोचनम् ॥ मनुष्याणामृते देवना न्याशक्तिस्तपो बलम् ६९ इति ते नेंद्रकल्पेन भगवान्सदसत्पतिः ॥ कृतिवासाः स्तु
तः कृष्णतंडिना शुभबुद्धिना १७० स्तवमेतं भगवतो ब्रह्मास्वयमधारयत् ॥ गीयते च स बुद्धयेत ब्रह्माशंकरसन्निधौ ७१ इदं पुण्यं पवित्रं च सर्वदा पापनाशनम् ॥
योगदं मोक्षदं चैव स्वर्गदंतोषदंतथा ७२ एवमेतत्पठंते य एक भक्त्या तु शंकरम् ॥ यागतिः सांख्ययोगानां व्रजं त्येतां गतिं तदा ७३ स्तवमेतं प्रयत्नेन सदारुद्रस्य
सन्निधौ ॥ अब्दमेकं च रेद्वक्तः प्राप्नुयादीप्सितं फलम् ७४ एतद्ब्रह्म परमं ब्रह्म णो ह्यदिसंस्थितम् ॥ ब्रह्मा प्रोवाच शक्राय शक्रः प्रोवाच मृत्यवे १७५

अनन्या अभेदेन शिवोऽहमस्मीति भावनया । तथाच श्रुतिः । 'अथ योऽन्यां देवतामुपास्तेन्यो सावन्योऽहमिति न स वेदयथापशुदेवतानाम' इति भेदेनोपासनं निंदति भवेशिवेकारणे भक्तिर
स्य पुंसः भाविनो भाग्यात् सर्वयुक्तस्य सर्वसाधनवतः सर्वथा सर्वैः प्रकारैरुपपन्ना भवतीति संबंधः ६९ । ६६ । ६७ । ६८ एवमिति संसारमोचनं देवमृतेऽन्ये देवाः मनुष्याणां तपो बलं विवर्धयति नाशयंती
ति संबंधः तेषां यतोऽन्याशक्तिर्नास्ति ६९ इति हेतोः तेन तंडिना १७० गीयते च संस्तवो ब्रह्मणाशंकरसन्निधावस्तब्रह्मा ब्रह्मणो बुद्धयेत जानीयात् ७१ स्पष्टार्थोऽयं शेषः ७२ । ७३ । ७४ । ७५

७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १० ॥ महायोगीति पठस्वस्तवमिति शेषः हे पुत्र युधिष्ठिर १ । २ । ३ । ४ आलं
मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्योरुद्रेभ्यस्तं हि मा गमत् ॥ महता तपसा प्राप्तस्तं हि नाब्रह्मसन्नि ७६ तं हिः प्रोवाच शुक्राय गौतमाय च भार्गवः ॥ वैवस्वताय मनवे गौतमः
प्राह माधव ७७ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धीमते ॥ यमाय प्राह भगवान् साध्या नारायणोऽच्युतः ७८ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः ॥ मार्कंडे
याय वाष्णेय नाचिकेतोऽभ्यभाषत ७९ मार्कंडेयान्मया प्राप्तो नियमेन जनार्दन ॥ तवाप्यहमभिन्नस्तवं दद्यां ह्यविश्रुतम् १८० स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं
वेदेन संमितम् ॥ नास्य विप्रं विकुर्वीति दानवा यक्षराक्षसाः ८१ पिशाचा यातुघाना वागुह्यका भुजगा अपि ॥ यः पठेत् शुचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ अभग्न
योगो वर्तुसोऽश्वमेधफलं लभेत् १८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे महादेव सहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ महायोगी ततः प्राह कृष्ण द्वे पायनो मुनिः ॥ पठस्व पुत्र भद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः १ पुरा पुत्र मयामे रौतप्यता परमंतपः ॥ पुत्रहेतोर्महारा
जस्तव एषोऽनुकीर्तितः २ लब्धवानीप्सितान्कामान हं वै पांडु नंदन ॥ तथा त्वमपि शर्वादि सर्वान्कामान वाप्स्यसि ३ कपिलश्च ततः प्राह सांख्यर्षिर्देवसंमतः ॥
मया जन्मान्यनेकानि भक्त्या चाराधितो भवः ४ प्रीतिश्च भगवान् ज्ञानंदौ मम भवांतकम् ॥ चारुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सखा ॥ आलंबाय न इत्येवं विश्रु
तः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तप्त्वा शतं समाः ॥ अयोनिजानां दांतानां धर्मज्ञानां सुवर्चसाम् ६ अजराणाम दुःखानां शतवर्षसहस्रिणाम् ॥ लब्धं
पुत्रशतं शर्वात्पुत्रा पांडु नृपात्मज ७ वाल्मीकिश्चाह भगवान्युधिष्ठिरमिदं वचः ॥ विवादे साग्निमुनिभिर्ब्रह्मघ्नो वै भवानिति ८ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तेनाधर्मेण भारत ॥
सोऽहमीशानमेनघमो घंशरणगतः ९ मुक्तश्चास्मिततः पापैस्ततो दुःखविनाशनः ॥ आह मां त्रिपुरघ्नो वै यशस्तेऽयं भविष्यति १० जामदग्न्यश्च कौंतेय भिदं
धर्मभृतां वरः ॥ ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निवादिवाकरः ११ पितृविप्रवधेनाह मातर्वै पांडवाग्रज ॥ शुचिर्भूत्वा महादेवं गतोऽस्मि शरणं नृप १२ नाम भिश्चास्तु
वंदे वं ततस्तुष्टोऽभवद्भवः ॥ परशुंचततो देवो दिव्यान् यस्त्राणि चैव मे १३ पापंच तेन भविता अजेयश्च भविष्यसि ॥ न ते प्रभविता मृत्युरजरश्च भविष्यसि १४ आह
मां भगवानेवं शिखंडी शिवविग्रहः ॥ तदवा तंच भेसर्वप्रसादात्तस्य धीमतः १५ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रियोऽहं तदाभवम् ॥ ब्राह्मणोऽहं भवानीति मया चाश
धितो भवः १६ तत्प्रसादान्मया प्राप्तं ब्राह्मण्यं दुर्लभं महत् ॥ असितो देव लश्चैव प्राह पांडु सुतं नृपम् १७ शापाच्छक्रस्य कौंतेय विभो धर्मोऽनशतदा ॥ तन्मे धर्मं
यशश्चायमायुश्चैवा ददत्प्रभुः १८ ऋषिर्गृत्समदोनाम शक्रस्य दयितः सखा ॥ प्राह जमीढं भगवान् बृहस्पतिः सम्युतिः १९

वायन आलंब गोत्रः ५ । ६ हे पुत्र शतं पुत्राणां मिति शेषः ७ विवादे वेदविपरीतवादे अभिमतं हि मुनिभिर्ब्रह्मघ्न इति संबंधः ८ तेन वेदविरोधेन ९ । १० । ११ पितृतुल्या विप्राज्येष्ठो भ्राता पितुः सम इति
स्मृतेर्ज्येष्ठो भ्रातरस्तेषां वधेन १२ । १३ । १४ शिखंडी कपदी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः १५ । १६ । १७ शक्रस्य धर्मशास्त्रे कविद्वययाकरणात् कुपितस्य प्रभुः प्रार्थितः सन्निति शेषः १८ । १९

२० उच्चारिते अन्येति शेषः २१ पापं वितयाभिनिवेशं त्यक्त्वा समीक्षस्वाविचार्य । अयज्ञवाहिनं न यज्ञं वहति तं पापमवाप्सरपाठजमपराधं २२ । २३ । २४ । २५ । निधने अंते सद्य एवेत्यर्थः २६
साम्यमवैषम्यं युवयोर्गृत्समदशतक्रत्वोः २७ परमुत्कृष्टं यथा स्यात्तथा २८ न मे मया समः पंडितोऽस्ति विद्यया हेतुना २९ । ३० अर्थाद्धर्मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्मात्प्रियस्ततोऽपि प्रियोऽस्त

वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षुषस्य मनोः सुतः ॥ शतक्रतो रचित्यस्य सत्रे वर्षसहस्रिके २० वर्तमानेऽब्रवीद्वाक्यं साग्निमुच्चारिते मया ॥ रथंतरे द्विजश्रेष्ठ न सम्यगिति
वर्तते २१ समीक्षस्व पुनर्दुद्ध्यापापं त्यक्त्वा द्विजोत्तम ॥ अयज्ञवाहिनं पापमकार्षीस्त्वं सुदुर्मते २२ एवमुक्त्वा महाक्रोधः प्राह शंभुं पुनर्वचः ॥ प्रज्ञयारहितो दुःखी
नित्यभीतो वने चरः २३ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च ॥ नष्टपानीयपवने मृगैरन्यैश्च वर्जिते २४ अयज्ञीय इमे देशे रुरुर्हिनिषेविते ॥ भविता त्वं मृगः
कूरोमहा दुःखसमान्वितः २५ तस्य वाक्यस्य निधने पार्थ जातो ह्यहं मृगः ॥ ततो मां शरणं प्राप्तं प्राह योगी महेश्वरः २६ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥
साम्यं ममास्तु ते सौख्यं युवयोर्वर्धतां क्रतुः २७ अनुग्रहानेव मे प्रकरोति भगवान् विभुः ॥ परं धाता विधाता च सुखदुःखे च सर्वदा २८ अचित्य एष भगवान्कर्मणामनसा
गिरा ॥ न मे तात युधिष्ठेष्ठ विद्यया पंडितः समः २९ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्मतिमतां वरः ॥ सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ३० ततोऽयं भगवानाह प्री
तोमवै युधिष्ठिर ॥ अर्थात्प्रियतरः कृष्णमत्प्रसादाद्भविष्यसि ३१ अपराजितश्च युद्धेषु तेजश्चैवानलोपमम् ॥ एवं सहस्रशश्चान्यान्महादेवो वरंददौ ३२ मणिमं
थेऽथ शैले वै पुरा संपूजितो मया ॥ वर्षायुतसहस्राणां सहस्रं शतमेव च ३३ ततो मां भगवान्प्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ३४ ततः
प्रणम्य शिरसा इदं वचनमब्रुवम् ॥ यदि प्रीतो महादेवो भक्त्या परमया प्रभुः ३५ नित्यकालं तवेशान भक्तिर्भवतु मे स्थिरा ॥ एवमस्त्विति भगवांस्तत्रोक्तांतरधायित
३६ ॥ जैगीषव्य उवाच ॥ ममाष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवता पुरा ॥ यत्नेनान्येन बालिना वाराणस्यां युधिष्ठिर ३७ ॥ गर्ग उवाच ॥ चतुःषष्ट्यंगमदत्कलाज्ञानं ममा
हुतम् ॥ सरस्वत्यास्तटे तुष्टो मनोयज्ञेन पांडव ३८ तुल्यं मम सहस्रं तु सुतानां ब्रह्मवादिनाम् ॥ आयुश्चैव स पुत्रस्य संवत्सरशतायुतम् ३९ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रसाद्येह पुरा शर्वमनसा रचितं यं नृप ॥ महातपामहातेजामहायोगी महायशाः ४० वेदव्यासभ्रिया वा सो ब्राह्मणः करुणान्वितः ॥ अप्यसावीप्सितः पुत्रो मम स्या
द्वै महेश्वरात् ४१ इति मत्वा हृदि मत्तं प्राह मां सुरसत्तमः ॥ मयि संभावनाया स्याः फलात्कृष्णो भविष्यति ४२ सावर्णस्य मनोःसर्गे सप्तर्षिश्च भविष्यति ॥ वेदानां च स
वैवक्ता कुरुवंशकरस्तथा ४३ इति हासस्य कर्ता च पुत्रस्तेजगतो हितः ॥ भविष्यति महेंद्रस्य दयितः समहामुनिः ४४

रात्मा तत्तुल्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ३१ । ३२ पुरा पूर्वावतारे ३३ । ३४ । २५ । ३६ । ३७ चतुःषष्टिरंगान्यवयवायस्य कलासमूहज्ञानस्य तत् मनोयज्ञेन मानसेन पूजनेन ३८ । ३९ । ४०
४१ इति मम हृदि स्थितं मत्तं मत्वा सुरसत्तमो मां प्राह यातवमयि संभावना एतस्मात्फलमहं मां स्येदं त्यस्या फलात्पुण्यात्तव कृष्णो नाम पुत्रो मम भविष्यति ४२ । ४३ । ४४

अजरश्चामरश्चैव पराशरसुतस्तव ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ४५ युधिष्ठिरमहायोगीर्वीर्यवानक्षयोऽव्ययः ॥ मांडव्य उवाच ॥ अचौरश्चौरशंकायां
श्रुलेभिन्नो ह्यहंतदा ४६ तत्रस्थेनस्तुतो देवः प्राह मां वै नरेश्वर ॥ मोक्षं प्राप्स्यसि श्रुत्वा च जीविष्यसि समाबुद्धम् ४७ रुजाशूलकृता चैव न ते विप्रमविष्यति ॥ आ
धिभिर्व्याधिभिश्चैव वर्जितस्त्वं भविष्यसि ४८ पादाच्चतुर्थ्यात्संभूत आत्मा यस्मान्मुने तव ॥ त्वं भविष्यस्यनुपमो जन्मवैसफलं कुरु ४९ तीर्थाभिषेकं सकलं त्वमवि
प्रेन चाप्स्यसि ॥ स्वर्गं चैवाक्षयं विप्रविदधामितवोर्जितम् ५० एवमुक्त्वा तु भगवान्वरेण्यो वृषवाहनः ॥ महेश्वरो महाराजकृत्स्निवासामहाद्युतिः ५१ स गणो देवत
श्रेष्ठस्तत्रैवांतरधीयत ॥ गालव उवाच ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातो ह्यहं पितरमागतः ५२ अब्रवीन्मां ततो माता दुःखितारुदतीभृशम् ॥ कौशिकेनाभ्यनुज्ञातं
पुत्रं वेदविभूषितम् ५३ न तात तरुणदांतां पिता त्वां पश्यतेऽनघ ॥ श्रुत्वा जनन्यावचनं निराहो गुरुदर्शने ५४ नियतात्मा महादेवमपश्यं सोऽब्रवीच्च माम् ॥ पि
ता माता च ते त्वंच पुत्रमृत्युविवर्जिताः ५५ भविष्यथ विशक्षि प्रंद्रष्टासि पितरं क्षये ॥ अनुज्ञातो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर ५६ अपश्यं पितरं तात इष्टि कृत्वा विनिः
सृतम् ॥ उपस्पृश्य गृहीत्वे ध्मं कुशांश्च शरणा कुरुन् ५७ तान्विसृज्य च मां प्राह पिता सास्त्राविलेक्षणः ॥ प्रणमंतं परिष्वज्य मूर्ध्न्युपाग्राय पांडव ५८ दिष्ट्या दृष्टो
ऽसि मे पुत्रकृतविद्य इहागतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतान्यत्यहुतान्येव कर्माण्यथ महात्मनः ५९ प्रोक्तानि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मयामास पांडवः ॥ ततः कृष्णोऽ
ब्रवीद्वाक्यं पुनर्मांतिमतावरः ६० युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपमन्युर्मयि प्राह तपस्त्रिवदिवाकरः ६१ अशुभैः पापकर्माणो ये नराः
कलुषीकृताः ॥ ईशानं प्रपद्यंते तमो राजसवृतयः ६२ ईश्वरं संप्रपद्यंते द्विजाभाविता भवनाः ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि यो भक्तः परमेश्वरे ६३ सदृशोऽरण्यवासी
नामुनीनां भावितात्मनाम् ॥ ब्रह्मत्वं केशवत्वं वा शक्रत्वं वा सुरैः सह ६४ त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टोरुद्रः प्रयच्छति ॥ मनसापिशिवंता तये प्रपद्यंति मानवाः ६५
विधूय सर्वपापानि देवैः सह वसंतिते ॥ भित्त्वा भित्त्वा च कूलानि हुत्वा सर्वमिदं जगत् ६६ यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपा
तकैः ६७ सर्वतुदतितपापं भावयच्छिवमात्मना ॥ कीटपक्षिपतं मानांतिरश्चामपिकेशव ६८ महादेव प्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित् ॥ एवमेव महादेवं भक्ता ये मा
नवाभुवि ६९ न ते संसारवशाद्वा इति मे निश्चितामतिः ॥ ततः कृष्णोऽब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ७०

वेत्युः । 'कुरुर्नृपांतरेभके' इति मेदिनी भक्तोदनः ५७ सास्त्रत्वादाविलेखं

यस्य ५८ । ५९ । ६० ईश्वरो विष्णुः ६१ कूलानि गृहसटाकादीनि । 'गृहे कूलं बटे कूपे सैन्यपठतद्वाक्योः' इति मेदिनी ६६ । ६७ आत्मना चित्तेन ६८ । ६९ । ७०

आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वशर्माजातं विद्धीति सप्तमस्थेनान्वयः ७१ सत्संभ्रतस्त्वावेव कोवेद उपनिषत् प्राधान्यात् पूज्यकीर्तनं वेदवाहा वेदपाठकाः हव्यं हविर्देवो भागः ७२ । ७३ आग्न्यासू
क्ष्मावह्नाकाराधीवृत्तिः ७४ धूमपाः धूमेनैव तृप्यंतः वाचा विरुद्धा वाङ्मयमनशीलाः निर्माणममेकथा भवनं योगेनानेकशरीरधारणं तत्ररताः ७५ चित्त्यद्योताः संकल्पितमात्रं वस्तु येषां सद्यः
पुरतः प्रकाशते तादृशाः ७६ । ७७ तत्संभूता इति भूमेः सकाशाद्भीजानीवाव्याकृता काशाख्या ईश्वराः भूतकृतो विषदादिस्त्रष्टारस्तत्तत्त्वानंदमात्रशरीराचतुर्थ्यात्संभूताः । ते च वरेण्याः
उपासकैः शुद्धतत्त्वप्रेप्सुभिर्वरणीयाः पूर्वभीजाद्भीजांतरा भवानादौ सृष्टिप्रवाहे पूर्वपूर्वस्माद्वीशादुत्तरउत्तरईशो भूममूमावुत्पद्यते इत्याशयेनोक्तं पुरातनीमिति यथा भीजशत्तया शुद्धायां भुवि विद्य

विष्णुरुवाच ॥ आदित्यचंद्रावनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो वसवोऽथ विश्वे ॥ यातार्यमाशुक्रहृस्पर्ती च रुद्राः ससाध्यावरुणोऽथ गोपः ७१ ब्रह्माशक्रो मारुतो ब्रह्मस
त्यं वेदायज्ञादक्षिणा वेदवाहाः ॥ सोमो यथायच्च हव्यं हविश्चरक्षादीक्षासंयमाये च केचित् ७२ स्वाहावौषदब्राह्मणाः सौरभेयी धर्मचाग्र्यं कालचक्रं वलंच ॥ यशो
दमो बुद्धिमतां स्थितिश्च शुभाशुभं ये मुनयश्च सप्त ७३ अग्न्याशुद्धिर्मनसा दर्शने च स्पर्शश्चाग्र्यः कर्मणां याचसिद्धिः ॥ गणादेवानां भूष्मपाः सोमपाश्च लेखाः सुयामा
स्तु पिता ब्रह्मकायाः ७४ आभासुरा गंधपा धूमपाश्च वाचा विरुद्धाश्च मनो विरुद्धाः ॥ शुद्धाश्च निर्माणरताश्च देवाः स्पर्शाशनादर्शपा आज्यपाश्च ७५ चित्त्यद्योता
ये च देवेषु मुख्या ये चाप्यन्ये देवताश्चाजभीढ ॥ सुपर्णगंधर्वपिशाचदानवायक्षास्तथाचारणपन्नगाश्च ७६ स्थूलं सूक्ष्मं मृदु चाप्यसूक्ष्मं दुःखं सुखं दुःखमनंतरंच ॥
सांख्ययोगंतत्पराणां परंच शर्माजातं विद्धियत्कीर्तितं मे ७७ तत्संभूता भूतकृतो वरेण्याः सर्वदेवा भुवनस्यास्य गोपाः ॥ आविश्ये मां धरणी येभ्य रक्षन् पुरातनीं तस्य
देवस्य सृष्टिम् ७८ विचिन्वंतस्तपसा तत्स्थवीयः किंचित्त्वं प्राणहेतोर्न तोऽस्मि ॥ ददातु देवः सवरानि हेष्टानि भिष्टतो नः प्रभुरव्ययः सदा ७९ इमं स्तवं सन्नि
यतेन्द्रियश्च भूत्वा शुचिर्यः पुरुषः पठेत् ॥ अभग्रयोगो नियतो मासमेकं संप्राप्नुयादश्वमेधे फलयत् ८० वेदान् कृत्स्नान् ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेत्पुत्रः पार्थमर्ही च कृ
त्स्नाम् ॥ वैश्यो लाभं प्राप्नुयात्त्रैपुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखंच ८१ स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरेमनः ॥ सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च यशस्विनः ८२

मानवामृद्वृक्षीक्रियत एवमीश्वरशक्त्या आनंदविन्मात्रं वस्तु विश्वाकारं क्रियत इति । तेन शक्तिविमाक्यं केवलादुत्पत्तिरित्यपास्तं शक्त्यनादित्वस्याभ्युपगमात् । एतेन भीजशक्तेर्भजनेन वज्ञा
नेन जीविगतावित्याशक्तिर्विद्याभिनादाहे सति मुक्तानां पुनरुत्पत्तिः केवलीभावश्च व्याख्यातः ७८ यत्तत्पसाध्यानेन विचिन्वंतः विचिन्वंत्पालोचयंती श्वरसूत्रं त्रिराजं वा तत्सर्वतः स्थवीयः स्थूल
तरैव । अतः कारणात्प्राणहेतोर्जीविनार्थमोक्षार्थं किंचिद्वाङ्मनसयोरगोचरं तत्त्वं तोऽस्मि शरणीभूय प्राप्नोस्मि । स एवेश्वरो भूत्वा वरान् ददातु भूमिर्भीजाद्यात्मतां गत्वा जनांस्तर्पयति तद्वत् ७९
इमं भीष्मवाक्यादारभ्य तावत्पर्यंतम् ८० । ८१ कृत्वा शरणीकृत्य रुद्राय रुद्रे निदधिरे प्रविलापितवंसः ८२

८३ ॥ नामूर्तमूर्तिमेदःकस्मिन्लिपिभिरेतुमीष्टेकथंचिद्वीजं चामूर्तमेदोऽध्वनिमिवकस्मिन्जकान्यत्वजन्मा ॥ कोभिद्याद्वीजबीजंस्मिन्लिपिभिदामूर्तिमेदेनमंदस्तेनाद्वैतचतुर्थशिवमुपनिषदिज्ञात
मात्मानमीहे ॥ १॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीयभारतमावदीपेदानधर्मेधुमेधवाहनोपाख्याने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ तमेवशरणं जेत्यथ तमेव चाद्यं परंप्रपद्य इति धुचितं विवृतवान् हरिः पूर
यम् । अथैतदुपलब्धये विविधधर्मजातवदन् विवृतस्य तियोपितः परविरक्ततावाप्तये ज्ञेयं वस्तु श्रुत्वा तज्ज्ञानसाधनं धर्मश्रुतः सहोभोचरतां धर्मज्ञो मेवसानौ जायापती अग्निमादधीयातामिति धर्मप
त्नी साहित्यं शास्त्रे दृश्यमानमाक्षिपति यद्विदमिति पाणिग्रहणात् प्राक् साहित्याभावात्सहोभाविति वाक्यं व्याकुप्येतेति भावः १ धर्मविशेषे एव साहित्यमपेक्ष्य तेन सर्वत्रेत्याशंक्य धर्मविकल्पयति आर्ष
इति ऋषिभिर्मन्त्रैः प्रकाशितः श्रौतस्मार्तक्रियारूप आर्षः केवलवेदविहितत्वाद्वा । प्राजापत्यः प्राजापतिना संतानकर्मणा प्रथितः नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति श्रुतत्वादकरणेऽनिष्टदर्शनाद्वा । आसुरः असु
पुरमतेतेऽसुरास्तोषामयमासुरः केवलमिन्द्रियप्रीतिदर्शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यमाक्षिप्य सदेहमाहर्षेण संदेहइति अत्र दोषं स्पष्टयति इहैव साहित्यं पश्यत्येवमप्येतदपरलोकेतयोऽसाहित्यं

यावंत्यस्य शरीरे पुरोमकूपाणि भारत ॥ तावंत्यब्दसहस्राणि स्वर्गे वसति मानवः ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशा. दानधर्मे धेववाहनपर्वोऽख्याने
अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं सहधर्मोति प्रोच्यते भरतर्षभ ॥ पाणिग्रहणकाले तु स्त्रीणामेतत्कथं स्मृतम् १ आर्षेषु धर्मे धर्मः प्राजाप
त्योऽथवाऽऽसुरः ॥ यदेतत्सहधर्मोति पूर्वमुक्तं महर्षिभिः २ संदेहः सुमहानेष विरुद्धइति मेमतिः ॥ इहयः सहधर्मो वै प्रेत्यायं विहितः कतु ३ स्वर्गो मृतानां भवति सहध
र्मः पितामह ॥ पूर्वमेकस्तु म्रियते कचैकास्तिष्ठते वद ४ नानाधर्मफलोपेतानाना कर्मनिवासिताः ॥ नानानिरयनिष्ठांतामानुषाबहवो यदा ५ अनृताः स्त्रियइ
त्येवं सूत्रकारो व्यवस्यति ॥ यदानृताः स्त्रियस्तात सहधर्मः कुतः स्मृतः ६ अनृताः स्त्रियइत्येवं वेदेष्वपि हि पठ्यते ॥ धर्मोऽयं पूर्विकां सज्ञा उपचारः क्रियाविधिः ७
गृह्यं प्रतिभात्येतन्मम चिंतयतोऽनिशम् ॥ निःसंदेहमिदं सर्वं पितामह यथाश्रुति ८ यदेतद्यादृशं चैतद्यथाचैतत्प्रवर्तितम् ॥ निखिलेन महाप्राज्ञ भवानेतद्भवति
मे ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ अष्टावकस्य संवादां दिशया सह भारत १० निवेष्टुकामस्तु पुरा अष्टावक्रो महातपाः ॥ ऋषे
थवदन्यस्य ववेकन्यामहात्मनः ११ सुप्रभां नाम वै नाम्ना रूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ गुणप्रभावशैलेन चारित्र्येण च शोभनाम् १२

कनुनकापीत्यर्थः १ एतदेवोपादयति पूर्वमिति सार्धेन सत्यमिदं कर्मणि साहित्ये पश्यत्योऽस्वस्ववासनामेदं लोको धर्ममेदोदुर्वारइत्यर्थं प्रमाणं निर्युक्तिकमित्यर्थः ४ । ५ प्रजार्थसाहित्यमिति द्वितीयं
पक्षं दूषयति अनृताः स्त्रियइति सूत्रकारो धर्मप्रवक्ता अनृतं साहसं मायामूर्खत्वमतिलोभतेति स्त्रीधर्मानाह । एवं च प्रजार्थसाहित्यमप्यनुपपन्नं कुंडगोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनात् ६ पूर्विका पूर्ववर्तीगौ
र्णाधर्मसंज्ञादापत्यविधौ यथाभिक्षुकाणामयं धर्मो धूलिः परगृहादिति वदधर्मेऽपि धर्मपदप्रयोगइत्यर्थः । तत्र च पाणिग्रहणादेव विहितत्वमपि श्रुतेनादिवत्पुरुषेच्छामनुरुद्धेवनतुवस्तुतस्तस्य धर्मत्वमि
त्याह उपचारः क्रियाविधिरिति ७ गृह्यं गृह्यं ननु बंधमित्यर्थः ८ । ९ कामुकयोः रागतः प्राप्तो मिथुनीभावइति तत्राविधिरित्याख्यायिकामुखेनाह अत्रेत्यादिना । अयं भावः यथादर्शपूर्णमासात्पूर्व
प्रयुक्तमपां प्रणयनमाश्रित्य गोदोहनेन पशुकामस्य प्रणयेदित्यादिविधयः प्रवर्तते । एवं रागप्रयुक्तं दारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजाविधयः प्रवर्तते । नीरागस्य तु न दारसंग्रहो विधीयते न तत्रांतदुत्तरकालीना
धर्मप्रजादिविधयइति दिशयादिगमिमानि देवतया १० निवेष्टुकामः दारसंग्रहार्थी ११ । १२

१३ मनोजहारेत्यनेन मर्तुः कामुक्त्वं प्रदर्शयति स्त्रियाः कामुक्त्वं विवरीतुं कथामाह ऋषिरित्यादिना १४ । १५ । १६ तालः कांस्यमये वाच्यभादेः शंपातालैः विद्युद्भदाते च पलैर्भ्रमणादिघटितैर्गीतनृत्याकि
सातस्य दृष्ट्वैव मनोजहारशुभलोचना ॥ वनराजीयथाचित्रावसंते कुसुमाचिता १३ ऋषिस्तमाह देयामे सुता तुभ्यं हितच्छृणु ॥ गच्छतावदिशं पुण्यामुत्तरां द्रक्ष्य
सेततः १४ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ किं द्रष्टव्यं मया तत्र वक्तुमर्हति मे भवान् ॥ तथेदानीं मया कार्यं यथावक्ष्यति मां भवान् १५ ॥ वदान्य उवाच ॥ धनदं समतिक्र
म्य हिमवंतं च पर्वतम् ॥ रुद्रस्यायतनं दृष्ट्वा सिद्धचारणसेवितम् १६ संहृष्टैः पार्षदैर्जुष्टं नृत्याद्विर्विधानैः ॥ दिव्यांगरैः पेशाचैरन्यैर्नानाविधैः प्रभोः १७
पाणितालसुतालैश्च शंपातालैः समैस्तथा ॥ संप्रहृष्टैः प्रनृत्याद्विः शर्वस्तत्र निषेव्यते १८ इष्टं किल गिरौ स्थानं तद्विव्यमिति श्रुतम् ॥ नित्यं संनिहितो देवस्तथाते
पार्षदाः स्मृताः १९ तत्र देव्या तपस्तप्तं संकरार्थं सुदुश्चरम् ॥ अतस्तदिष्टं देवस्य तथोमायाइति श्रुतिः २० पूर्वतत्र महापार्श्वे देवस्योत्तरतस्तथा ॥ ऋतवः काल
रात्रिश्च ये दिव्याये च मानुषाः २१ देवचोपासते सर्वे रूपिणः किल तत्रह ॥ तदतिक्रम्य भवनं त्वया यातव्यमेव हि २२ ततो नीलं वनोद्देशं द्रक्ष्यसे मेघसन्निभम् ॥ र
मणीयं मनोग्राहितं त्रैवै द्रक्ष्यसे स्त्रियम् २३ तपस्विनीं महाभागां वृद्धां दीक्षामनुष्ठिताम् ॥ द्रष्टव्या सा त्वया तत्र संपूज्या चैव यत्नतः २४ तां दृष्ट्वा विनित्यतस्त्वं ततः
पाणिग्रहीष्यसि ॥ यद्येष समयः सर्वसाध्यतां तत्र गम्यताम् २५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ तथास्तु साधयिष्यामि तत्र यास्याम्यसंशयम् ॥ यत्र त्वं वदसे साधो भवान्
भवतु सत्यवाक् २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो गच्छत्स भगवानुत्तरामुत्तरां दिशम् ॥ हिमवंतं गिरिश्रेष्ठं सिद्धचारणसेवितम् २७ सगत्वा द्विजशार्दूलो हिमवंतं महा
गिरिम् ॥ अभ्यगच्छन्नर्दी पुण्यां बाहुदां धर्मशालिनीम् २८ अशोके विमले तीर्थे स्नात्वा वैतर्प्य देवताः ॥ तत्र वासाय शयने कौशे सुखमुवासह २९ ततो रात्र्यां व्य
तीतायां प्रातरुत्थाय स द्विजः ॥ स्नात्वा प्रादुश्चकाराग्निं स्तुत्वा चैनं प्रधानतः ३० रुद्राणां रुद्रमासाद्य हृदे तत्र समाश्वसत् ॥ विश्रांतश्च समुत्थाय कैलासमभितो ययौ
३१ सोऽपश्यत्कांचनद्वारं दीप्यमानमिव श्रिया ॥ मंदाकिर्नीचनलिनीं धनदस्य महात्मनः ३२ अथ तेराक्षसाः सर्वे येऽभिरक्षंति पद्मिनीम् ॥ प्रत्युत्थिता भगवंतं मणि
भद्रपुरोगमाः ३३ सतान् प्रत्यर्चयामास राक्षसानभीमविक्रमान् ॥ निवेदयत्तमां क्षिप्रं धनदायेति चाब्रवीत् ३४ तेराक्षसास्तथाराजन् भगवंतमथाब्रुवन् ॥ असौ वै
श्रवणो राजा स्वयमायाति तंऽतिकम् ३५ विदितो भगवानस्य कार्यमागमनस्य यत् ॥ पश्यैनं त्वं महाभागं ज्वलंतं भिवतेजसा ३६ ततो वैश्रवणोऽभ्येत्य अष्टावक्रम
निंदितम् ॥ विधिवत्कुशलं पृष्ट्वा तपो ब्रह्मर्षिं मब्रवीत् ३७ सुखं प्राप्तो भवान् कश्चित् किं वामताश्चि कीर्षति ॥ बृहिसर्वं करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि वै द्विज ३८ भवनं प्रवि
शत्वं मे यथाकामं द्विजोत्तम ॥ सत्कृतः कृतकार्यश्च भवान्यास्यत्यविघ्नतः ३९

यामानविशेषः समर्प्य भणादिरहितस्तरेव १० । १८

१९ । २० महापार्श्वे पर्वते ११ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ उत्तरां श्रेष्ठाम् २७ । २८ । २९ प्रधानतः प्रधानं वेदमन्त्रैः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । भवच्छंदंमवादिच्छां ४२ । ४३ । ४४ । ५५ प्रनृताप्सरसःपदार्थाभिनयोवाक्यार्थाभिनयश्चयत्रवर्ततेतन्प्रनृतं तत्प्रियाः अप्सरसः प्रनृताप्सरसः मध्यमपदलोपीतमासः ४६
 ४७ । ४८ हायःहरतीतिहार्यः ४९ । ५० मगवान् अष्टावक्रः । 'उत्पत्तिर्न निरोधश्चभूतानामागतिर्गतिः ॥ वेत्तिविद्यामविद्यांचसवाच्योभगवानिति । दिव्येमांगैरजितोऽपि सर्व
 प्राविशद्भवनंस्ववैष्टीत्वातं द्विजोत्तमम् ॥ आसनंस्वददौचैवपाद्यमर्घ्यं तथैवच ४० अथोपविष्टोस्तत्रमणिभद्रपुरोगमाः ॥ निषेदुस्तत्रकौबेरायक्षगंधर्वकिन्नराः
 ४१ ततस्तेषां निषण्णानां धनदोवाक्यमब्रवीत् ॥ भवच्छंदं समाज्ञाय नृत्ये रत्नप्सरोगणाः ४२ आतिथ्यं परमं कार्यं शुश्रूषाभवतस्तथा ॥ संवर्ततामित्युवाच मुनिर्मधु
 रयागिरा ४३ अथोर्वराभिश्चकेशीरंभाचैवोर्वशीतथा ॥ अलंबुषाघृताचीचचित्राचित्रांगदारुचिः ४४ मनोहरासुकेशीचसुमुखीहासिनीप्रभा ॥ विद्युताप्रशमीदां
 ताविद्योतारतिरेवच ४५ एताश्चान्याश्चैवहयः प्रनृताप्सरसः शुभाः ॥ अवाद्यंश्च गंधर्वावाद्यानि विविधानि च ४६ अथप्रवृत्तेगांधर्वे दिव्येऋषिरुपाविशत् ॥ दि
 व्यंसंवत्सरं तत्रारमतैषमहातपाः ४७ ततोवैश्रवणो राजा भगवंतमुवाचह ॥ साग्रसंवत्सरोजातो विप्रेहतवपश्यतः ४८ हायोऽयं विषयो ब्रह्मनगांधर्वो नामनामतः ॥
 छंदतोवर्ततां विप्रयथावदतिवाभवान् ४९ अतिथिः पूजनीयस्त्वमिदं च भवतो गृहम् ॥ सर्वमाज्ञाप्यतामाशु परवंतो वयं त्वयि ५० अथवैश्रवणं प्रीतो भगवान् प्रत्यभा
 षत् ॥ अर्चितोऽस्मि यथान्यायं गमिष्यामि धनेश्वर ५१ प्रीतोऽस्मि सदृशं चैव तव सर्वधनाधिप ॥ तव प्रसादाद्भगवन्महर्षेश्वर महात्मनः ५२ नियोगादद्ययास्यामि
 वृद्धिमावृद्धिमान्भव ॥ अथनिष्क्रम्य भगवान् प्रययात् उत्तरामुखः ५३ कैलासं मंदरं हेमं सर्वाननुचचारह ॥ तानतीत्य महाशैलान् कैरातं स्थानमुत्तमम् ५४ प्रदक्षिणं त
 थाचक्रे प्रयशः शिरसानतः ॥ धरणीमवतीर्याथ पूतात्माऽसौ तदाऽभवत् ५५ सतंप्रदक्षिणं कृत्वा त्रिःशैलं चोत्तरामुखः ॥ समेन भूमिभागेन ययौ प्रीतिपुरस्कृतः ५६
 ततोऽपरंवनोद्देशं रमणीयमपश्यत् ॥ सर्वतुभिर्मूलफलैः पक्षिभिश्च समन्वितैः ५७ रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्र तत्र विभूषितम् ॥ तत्राश्रमपदं दिव्यं ददर्श भगवानथ ५८
 शैलांश्च विविधाकारान्कांचनान् रत्नभूषितान् ॥ मणिभूमौ निविष्टाश्च पुष्करिण्यस्तथैवच ५९ अन्यान्यपि सुरम्याणि पश्यतः सुबहून् यथ ॥ भृशं तस्य मनो रेमे मह
 र्षेर्भावितात्मनः ६० सतत्रकांचनं दिव्यं सर्वरत्नमयं गृहम् ॥ ददर्शोद्भुतसंकाशं धनदस्य गृहाद्वरम् ६१ महांतो यत्र विविधामणिकांचनपर्वताः ॥ विमानानि च
 रम्याणि रत्नानि विविधानि च ६२ मंदारपुष्पैः संकीर्णतथामंदाकिर्नानदीम् ॥ स्वयंप्रभाश्च मणयो वज्रैर्भूमिश्च भूषिता ६३ नानाविधैश्च भवनैर्विचित्रमणितोरणैः ॥
 मुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ६४ मनोदृष्टिहरैरम्यैः सर्वतः संवृतं शुभैः ॥ ऋषिभिश्चावृतं तत्र आश्रमं तं मनोहरम् ६५ ततस्तस्याभवच्चिंता कुत्रवासोभ
 वेदिति ॥ अथ द्वारं समभितोगत्वा स्थित्वा ततोऽब्रवीत् ६६

ज्ञोऽपि कदाचन कन्यालाभार्थं दिशंतं प्रतिगत इति अहो कष्टं कामपि शाचो दुर्जय इति भावः ५१ । ५२ वृद्धिरुपचयस्तद्वान् ऋद्धिः संपत्तद्वान् ५३ कैरातं किरातबन्धवारिणो महादेवस्य ५४
 परपीमवतीषेत्यनेनाकाशमार्गेणाष्टावक्रो गच्छतीति गम्यते ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६

६० सप्तहरविदेवताः ६८ । ६९ । ७० उत्तराभिषात्रीतुवेवतामुखपाश्टमीसैवजरायुक्ता ७१ । ७२ । ७३ प्रज्ञाता अर्थतं ज्ञानवती प्रशान्तानिर्जितचित्ता ७४ । ७५ । ७६ अथेति अतिवृद्धाया
 अपिस्त्रियहं गतिः किमुक्तव्यं युवत्या अर्धमिति ७७ । ७८ उपागूहदालिगितवती ७९ अकामतोऽनिच्छातः स्वभावत इत्यर्थः पुरुषतः पुरुषं प्राप्य स्त्रीणां प्रतिर्धैर्मन्या परकीयाऽस्ति पुंयोगे स्त्री

अतिथिं समनुप्राप्तमभिजानंतु येन वै ॥ अथ कन्याः परिवृता गृहात्तस्माद्विनिर्गताः ६७ नानारूपाः सप्तविभो कन्याः सर्वामनोहराः ॥ यांयामपश्यत्कन्यां वैसासा
 तस्य मनोहरत् ६८ नच शक्तो वारयितुं मनोऽस्याथावसीदति ॥ ततोऽप्यतिः समुत्पन्ना तस्य विप्रस्यधीमतः ६९ अथतं प्रमदाः प्राहुर्भगवान् प्रविशत्विति ॥ सचता
 सां सुरूपाणां तस्यैव भवनस्य हि ७० कौतूहलं समाविष्टः प्रविवेश गृहं द्विजः ॥ तत्रापश्यत् जरायुक्तामरजो वरधारिणीम् ७१ वृद्धां पर्यक्मासीनां सर्वाभरणभूषिताम् ॥
 स्वस्तीति तेन चैवोक्ता सा स्त्री प्रत्यवदत्तदा ७२ प्रत्युत्थाय च तं विप्रमास्यतामित्युवाचह ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ सर्वाः स्वानालयान्यां तु एकामामुपतिष्ठतु ७३ प्र
 ज्ञाताया प्रशान्ताया शेषा गच्छंतु छंदतः ॥ ततः प्रदक्षिणी कृत्य कन्यास्तास्तमृषितदा ७४ निश्चक्रमुर्गृहात्तस्मात्सा वृद्धाथ व्यतिष्ठत् ॥ अथ तां संविशन् प्राह शयने भा
 स्वेतदा ७५ त्वयापि सुप्यतां भद्रे रजनीह्यतिवर्तते ॥ संलापात्तेन विप्रेण तथा सा तत्र भाषिता ७६ द्वितीये शयने दिव्ये संविवेश महाप्रभे ॥ अथ सा विपमानां गीनि
 मितं शीतजंतदा ७७ व्यपदिश्य महर्षेर्वै शयनं व्यवरोहत ॥ स्वागतेना गतां तां तु भगवानभ्यभाषत् ७८ सोपागूहहुजाभ्यां तु ऋषिं प्रीत्या नरर्षभ ॥ निर्विकारमृषिं
 चापिकाष्ठकुड्योपमंतदा ७९ दुःखिताप्रेक्ष्य संजल्पनकार्षीदपिणा सह ॥ ब्रह्मन्नकामतोऽन्यास्ति स्त्रीणां पुरुषतोऽप्यतिः ८० कामेन मोहिता चाहं त्वां भजंती भजस्व
 माम् ॥ प्रहृष्टो भव विप्रर्षेसमागच्छ मया सह ८१ उपगूह च मां विप्रकामार्ताऽहं भृशं त्वयि ॥ एतद्वितवधमार्त्तं स्तपसः पूज्यते फलम् ८२ प्रार्थितं दर्शनादेव भजमा
 नां भजस्व माम् ॥ मम चेदं धनं सर्वं यच्चान्यदपि पश्यसि ८३ प्रभुस्त्वं भव सर्वत्र मयि चैव न संशयः ॥ सर्वान् कामान्विधास्यामि रमस्व सहितो मया ८४ रमणी
 ये वने विप्रसर्वकामफलप्रदे ॥ त्वद्वशाहं भविष्यामि रस्यसे च मया सह ८५ सर्वान् कामानुपाश्रीमो ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ नातः परं हि नारीणां विद्यते च कदाचन
 ८६ यथा पुरुषसंसर्गः परमेतद्धिनः फलम् ॥ आत्मच्छंदेन वर्तते नार्यो मन्मथचोदिताः ८७ नच दह्यंति गच्छंत्यः सुततैरपि पांसुभिः ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ प
 रदारानहं भद्रे न गच्छेयं कथंचन ८८ दूषितं धर्मशास्त्रज्ञैः परदारमिभर्शनम् ॥ भद्रे निर्वैशुकामं मां विद्धि सत्येन वैशेषे ८९ विषयेष्वनभिज्ञोऽहं धर्मार्थं किल संततिः ॥
 एवं लोकान् गमिष्यामि पुत्रैरिति न संशयः ९० भद्रे धर्मं विजानीहि ज्ञात्वा चोपरमस्वह ॥ ह्युवाच ॥ नानिलोऽग्निं वरुणो न चान्ये त्रिदशा द्विज ९१ प्रियाः स्त्री
 णां यया कामोरतिशीला ह्योषितः ॥ सहस्रे किल नारीणां प्राप्येते का कदाचन ९२

णां प्रतिः स्वकीया सर्वानास्तीत्यर्थः ८० प्रहृष्टः कामकोभव ८१ उपगूह आलिङ्गस्व ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ प्रकारविशीलेति शेषः ९२

९१ लीलायंत्यःलीलारतिमात्मनश्चछंत्यः अभापतनैतादृश्यादिसाधेच्छोकः ९२ एकाग्रःस्त्रीदोषान् अनुसंदधानःस्त्रियं प्रति आस्यतां तूष्णीं स्थीयतां रुचितः रुचिं प्राप्य छंदः इच्छामवतीति अभापत त्वं रुचिज्ञा मामिच्छति अहं त्वं रुचिज्ञो न त्वां स्पृष्टुमिच्छामीति भावः एवमपि यत् कार्यं कर्तव्यं तव तन्मे ब्रवीहि ९५ द्रक्ष्यसे स्पर्शं सुखं ज्ञास्यसे ९६ । ९७ । ९८ । रूपे विरागिता विराग्यवती दृष्टिर्नारमदनरेमे ९९ । १०० । १ । २ । ३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे कनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ अथ सास्त्रीत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यकुत्सिताया

॥४१॥

तथा शतसहस्रेषु यदिकाचित्पतिव्रता ॥ नैताजानंति पितरं न कुलं न च मातरम् ९३ न भ्रातृन् च भर्तारं न च पुत्रान् न देवान् ॥ लीलायंत्यः कुलं प्रतिकूलानि विसरि द्राः ॥ दोषान्सर्वांश्च मत्वाऽऽशु प्रजापतिरभापत ९४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सकृदपि रेकाग्रस्तां स्त्रियं प्रत्यभापत ॥ आस्यतां रुचितश्छंदः किं च कार्यं ब्रवीहि मे ९५ सास्त्रीप्रोवाच भगवन् द्रक्ष्यसे देशकालतः ॥ वसता वन्महाभाग कृतकृत्यो भविष्यसि ९६ ब्रह्मर्षिस्तामथोवाच सतथेति युधिष्ठिर ॥ वत्स्येऽहं यावदुत्साहो भवत्यानात्र संशयः ९७ अथर्षिरभिसंप्रेक्ष्य स्त्रियं तां जरयाऽर्दिताम् ॥ चिंतां परमिकां भेजे संतप्त इव चाभवत् ९८ यद्यदंगं हि सोऽपश्यत् स्यादविप्रर्षभस्तदा ॥ नारम तत्र तत्रास्य दृष्टीरूपविरागिता ९९ देवतेयं गृहस्यास्य शापात् किं नु विरूपिता ॥ अस्याश्चकारणं वेतुं न युक्तं सहसामया १०० इति चिंता विविक्तस्य तमर्थं ज्ञातुमि च्छतः ॥ व्यगच्छत्तदहः शेषं मनसा व्याकुलेन तु १ अथ सास्त्री तथोवाच भगवन् पश्य वैरेवः ॥ रूपं संध्याभ्रसंरक्तं किमुपस्थाप्यतां तव २ स उवाच ततस्तां स्त्रीं स्नानोदकमिहानय ॥ उपासिष्ये ततः संध्यावाग्यतो नियतेन्द्रियः ३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि अष्टावक्रादिकसंवादे कनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ सास्त्री तमुवाच वाढमेवं भवत्विति ॥ तैलं दिव्यमुपादाय स्नानशालीमुपागमत् १ अनुज्ञाता च मुनिना सास्त्री तेन महात्मना ॥ अथास्य तैलेनांगानि सर्वाण्येवाभ्यमृक्षत् २ शनैश्चोत्सादितस्तत्र स्नानशालामुपागमत् ॥ भद्रासनं ततश्चित्रं कृपिरन्वगमन्नवम् ३ अथोपविष्टश्च यदा तस्मिन् भद्रासने तदा ॥ स्नापयामास शनैस्तृप्तिं सुखहस्तवत् ४ दिव्यं च विधिवच्चक्रे सोपचारं मुनेस्तदा ॥ स तेन सुसुखोष्णेन तस्याहस्तसुखेन च ५ व्यतीतां रजनीं कृत्स्नां जानात्स महाव्रतः ॥ तत उत्थाय समुनिस्तदा परमविस्मितः ६ पूर्वस्यां दिशि सूर्यचसोऽपश्यदुदितं दिवि ॥ तस्य बुद्धिरियं किंतु मोहस्तत्त्वमिदं भवेत् ७ अथोपास्य सहस्रांशुं किं करोमीत्युवाच तं ॥ साचाभूत्तरसप्रख्यं कृपेरन्नमुपाहरत् ८ तस्य स्वादुतयाऽन्नस्य न प्रभूतं चकार सः ॥ व्यगमन्नाप्यहः शेषं ततः संध्याऽगमत्पुनः ९ अथ सास्त्री भगवंतं सुप्यतामित्यचोदयत् ॥ तत्र वैशयने दिव्ये तस्य तस्याश्च कल्पिते १० पृथक्कैव तथा सुप्तौ सास्त्री स च मुनिस्तदा ॥ तथार्धरात्रे सास्त्री तु शयनं तदुपागमत् ११ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ न भद्रे परदारेषु मनोभेसं प्रसज्यते ॥ उत्तिष्ठ भद्रे भद्रं ते स्वयं वै विरमस्व च १२

जीर्णाया अपि स्त्रियाः करस्पर्शमात्रेण विरक्तोऽपि विज्ञानवानप्यष्टावक्रोऽतीतकालं न बुद्धे का कथा युवत्यां रतिसक्ता मूढा गतमायुरवमोत्स्यंत इति १ अभ्यमृक्षताभ्यंजितवती २ उत्सादितः चालितः ३ । ४ । ५ नाजानन् ज्ञातवान् ६ । ७ । ८ न प्रभूतं चकार पूर्णमिति नाभ्यवदित्यर्थः स्पर्शासक्तो गतारात्रिभिरसासक्तो गतं दिनमपि नाप्युच्यतेति भावः ९ । १० । ११ । १२

सेति स्वातंत्र्यान्ममनतवपारदार्यदोषोऽस्तीत्यर्थः धमच्छलं परपुरुषप्रलोभनं १३ मास्तीति अग्रदत्तात्स्वांनकामये इत्यर्थः १४ । १५ दोषाः कामक्रोधादयः यथेच्छकंस्वैरिणं १६ । १७ स्वतंत्रा मात्मप्रदाने इति शेषः यो धर्मः पाणिग्रहणादिसंस्कारो मयि मन्निमित्तं सोऽस्तु १८ । २० । २१ विजहि मामानाशय २२ यथेति अहमात्मदृष्टा तेन त्वां स्मरानुरागेऽस्त्वमपि स्वदृष्टा तेन मां तथा भूतं विद्वीति भावः तुभ्यं तव संगमश्चेत्युपयन्न शेषः किंतु स्य मया कन्यार्थिना प्रार्थितस्य तत्कर्तृका इयं जिज्ञासामपरीक्षा किमयं साधुरसाधुर्वैत्युत किं नेतिकाकुः विघ्न एवायं किं न भवेदपि तु विघ्न एवेत्यर्थः २३ विघ्नत्वमेवाह आश्चर्यमिति पूर्वमतिजीर्णत्वेन दृष्टापुनः कन्येव दृश्यत इति मायारूपमाश्चर्यम् २४ एतदेवाह किमिति अत्रास्मिन् विषये किमुत्तरं श्रेष्ठतरं पूर्वपरिगृहीतस्यात्यागः उत

॥ भीष्म उवाच ॥ सातदा तेन विप्रेण तथा तेन निवर्तिता ॥ स्वतंत्राऽस्मीत्युवाचर्षिर्न धर्मच्छलमस्ति ते १३ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ नास्ति स्वतंत्रता स्त्रीणामस्व तंत्राहियोषितः ॥ प्रजापतिमतं ह्येतन्न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हति १४ ॥ रुयुवाच ॥ बाधते मैथुनं विप्रममभक्तिं च पश्य वै ॥ अधर्मं प्राप्स्यसे विप्रयन्मात्वं नाभिनंदसि १५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ हरंति दोषजातानि नरं जातं यथेच्छकम् ॥ प्रभवामि सदा दृष्ट्या भद्रे स्वशयनं व्रज १६ ॥ रुयुवाच ॥ शिरसा प्रणमे विप्रप्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ भूमौ निपतमानायाः शरणं भवमेऽनघ १७ यदि वा दोषजातं त्वं परदारेषु पश्यसि ॥ आत्मानं स्पर्शयाम्यद्य पाणिं गृहीत्व मे द्विज १८ न दोषो भविता चैव सत्ये नैतद्ब्रवीम्यहम् ॥ स्वतंत्रां मां विजानीह यो धर्मः सोऽस्तु वै मयि ॥ त्वय्यावेशितचित्ता च स्वतंत्राऽस्मि भजस्व माम् १९ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ स्वतंत्रात्वं कथं भद्रे ब्रूहि कारणमत्र वै ॥ नास्ति त्रिलोके स्त्रीकाचिद्यावै स्वातंत्र्यमर्हति २० पितारक्षतिकौमारं भर्तारक्षतियौवने ॥ पुत्राश्च स्थाविरेकालेनास्ति स्त्रीणां स्वतंत्रता २१ ॥ रुयुवाच ॥ कौमारं ब्रह्मचर्यमेकन्यैवास्मिन् संशयः ॥ पत्नीं कुरुष्व मां विप्रश्रद्धा विजहि मामम २२ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ यथाममतथा तुभ्यं यथा तुभ्यं तथा मम ॥ जिज्ञासेयमृषेस्तस्य विघ्नः सत्यं किं भवेत् २३ आश्चर्यं परमं हीदं किंतु श्रेयो हि मे भवेत् ॥ दिव्याभरणवस्त्राहिकन्येयं मामुपस्थिता २४ किं त्वस्याः परमं रूपं जीर्णमासीत् कथं पुनः ॥ कन्यारूपमिहाद्यैवं किमिवात्रोत्तरं भवेत् २५ यथा परं शक्तिरुत्तेर्न व्युत्थास्ये कथंचन ॥ नरोचते हि व्युत्थानं सत्येनासादयाम्यहम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनु० अष्टावक्रादिकसंवादे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न विभेति कथं सास्त्री शापाच्च परमयुतेः ॥ कथं निवृत्तो भगवांस्तद्ब्रवान् प्रब्रवीतु मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अष्टावक्रोऽन्वपृच्छतां रूपं विकुरुषे कथम् ॥ न चानृतं ते वक्तव्यं ब्रूहि ब्राह्मणकाम्यया २ ॥ रुयुवाच ॥ द्यावापृथिव्यो र्यत्रैषा काम्या ब्राह्मणसत्तम ॥ शृणुष्व आवहितः सर्वयदिदं सत्यविक्रम ३

एतस्याः स्वीकारः कर्तव्य इति भावः २५ स्वमतमाह यथेति शक्तिः कामदमनसामर्थ्यं घृतिः पूर्वप्राप्तस्यात्यागः तदुभयं धृत्वानव्युत्थास्येऽस्याः स्वीकारं न करिष्ये व्युत्थानं धर्मातिक्रमं ममनरोचते किंतु सत्येनासादयाम्यहं दारानिति शेषः २६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ न विभेतीति १ विकुरुषेऽन्यथाऽन्यथा करोषि ब्राह्मणकाम्यया ब्राह्मणमानलिप्सया २ द्यावापृथिव्योः दिवि पृथिव्यां च यत्र स्त्रीयते तत्रैषा काम्या स्त्री पुंस्योरन्योन्यामिलापरूपा इच्छाऽस्ति मोक्षादन्यन्निकामं पदं नास्तीत्यर्थः ३

मेमया तवत्वां ॥५॥ ३ । ७ । ८ साकाम्याऽनतिक्रमणीया ९ । १० ऋषिणावदान्येन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ यथाकृपिततामेवराजदेयंभवत्येवंस्त्रीमतामेवदैवंपिण्यं
चक्रणमाप्रततिस्त्रीमत्त्वंतु कामकृतं च न वैधमिति रुयभावेऽयंकस्यापि ऋणीनभवतीति प्रवृत्तार्थः १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेऽर्कवर्षोऽध्यायः ॥ २१ ॥ एवंगार्हस्थ्य
हेतुकाममुक्ता गृहस्थोचितानदानधर्मान्वक्तुं श्रोतुं पात्रादिगुणान्पृच्छतिकिमित्यादिना ब्राह्मणं ब्रह्मविदं लिङ्गिनं ब्रह्मचारिणं संन्यासिनं च दंडादिलिङ्गवंतं १ स्ववृत्तिजीवनार्थं स्वोचितां वृत्तिं अ
जिज्ञासेयं प्रयुक्तामेस्थिरां कर्तुं तवानघ ॥ अव्युत्थानेन ते लोकाजिताः सत्यपराक्रम ४ उत्तरां मां दिशं विद्विद्वद्विष्टं स्त्रीचापलंचते ॥ स्थविराणामपि स्त्रीणां बाधते
मैथुनज्वरः ५ तुष्टः पितामहस्तेऽद्य तथा देवाः सवासवाः ॥ सत्त्वेन च कार्येण संप्राप्तो भगवानिह ६ प्रेषितस्तेन विप्रेण कन्यापित्रा द्विजर्षभ ॥ तवोपदेशं कर्तुं वै
तच्च सर्वकृतं मया ७ क्षेमैर्गमिष्यसि गृहं श्रमश्च न भविष्यति ॥ कन्यां प्राप्स्यसि तां विप्रपुत्रिणां च भविष्यति ८ काम्यया पृष्ट्वां स्त्वं मां ततो व्याहृतमुत्तमम् ॥ अ
नतिक्रमणीया सा कृत्स्नैर्लोकैस्त्रिभिः सदा ९ गच्छस्व सुकृतं कृत्वा किंचान्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ यावद्भवीमि विप्रर्षे अष्टावक्रयथा तथम् १० ऋषिणा प्रसादिता चा
स्मितवहेतोर्द्विजर्षभ ॥ तस्य संमाननार्थं मे त्वयि वाक्यं प्रभाषितम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सविप्रः प्रांजलिः स्थितः ॥ अनुज्ञातस्तथा चा
पि स्वगृहं पुनराव्रजत् १२ गृहमागत्य विश्रांतः स्वजनं परिपृच्छ च ॥ अभ्यगच्छ च तं विप्रं न्यायतः कुरुनंदन १३ पृष्टश्च तेन विप्रेण दृष्टं त्वे तन्निर्दर्शनम् ॥ प्राह
विप्रतदा विप्रः सुप्रीतेनांतरात्मना १४ भवता समनुज्ञातः प्रास्थितो गंधमादनम् ॥ तस्य चोत्तरतो देशे दृष्टं मे देवतं महत् १५ तथा चाहमनुज्ञातो भवांश्चापि प्र
कीर्तितः ॥ श्रावितश्चापि तद्वाक्यं गृहं चाभ्यागतः प्रभो १६ तमुवाच तदा विप्रः सुतां प्रतिगृहाण मे ॥ नक्षत्रविधियोगेन पात्रं हि परमं भवान् १७ ॥ भीष्म उवाच ॥
अष्टावक्रस्तथेत्युक्त्वा प्रतिगृह्य च तं प्रभो ॥ कन्यां परमधर्मात्मा प्रीतिमांश्चाभवत्तदा १८ कन्यां तां प्रतिगृह्यैव भार्या परमशोभनाम् ॥ उवासमुदितस्तत्र स्वाश्र
मे विगतज्वरः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि अष्टावक्रादिकुसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
किमाहुर्भरतश्रेष्ठ पात्रं विप्राः सनातनाः ॥ ब्राह्मणं लिङ्गिनं चैव ब्राह्मणं वाऽप्यलिङ्गिनम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चेतराय च ॥ देयमाहुर्म
हाराज उभावेतौ तपस्विनौ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रद्धया परयाऽपूतो यः प्रयच्छेद्विजातये ॥ हव्यं कव्यं तथा दानं को दोषः स्यात्पितामह ३
॥ भीष्म उवाच ॥ श्रद्धा पूतो नरस्तातदुर्दातोऽपि न संशयः ॥ पूतो भवति सर्वत्र किमु तत्त्वं महायुते ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न ब्राह्मणं परीक्षेत दैवे
पुसततं नरः ॥ कव्यप्रदाने तु बुधाः परीक्ष्यं ब्राह्मणं विदुः ५

मिपन्नाय शरणी कुर्वते । लिङ्गी अलिङ्गी वा स्वधर्मसेवीयः स एव तपस्वी पात्रं चेत्यर्थः १ स्वधर्मनिष्ठत्वं पात्रगुणमुक्त्वा श्रद्धावत्त्वं दातृगुणमाह श्रद्धयेति द्वाभ्यां अपूतोऽपि परया श्रद्धया यदि प्रयच्छति त
र्हितस्य दातुरपूतत्वप्रयुक्तः को दोषः स्यात्तद्वद ३ श्रद्धेवाऽप्यपूतत्वं करोतीत्यर्थः ४ नेति श्रद्धेव पूतत्वकर्त्रे चित्कव्ये पात्रपरीक्षानविधेया स्यादित्याशयः ५

देवानां समूहाद्देवावश्रद्धादिभ्यस्त्यर्थः हव्यं देवं कर्मसिध्यतिफलदं भवति न तु ब्राह्मणगुणादिति भावः इज्यते देवा इति शेषः दैवं कर्म देवानुग्रहादेव पूर्णं भवति । श्रद्धामात्रप्रियत्वाद्देवानामिति भावः ६
पिण्यंतुकर्म ब्राह्मणानुग्रहादेव पूर्णं भवतीति तत्रानुग्रहकर्तृरितपो बलमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानिति लोकेषु पितृपितामहादिषु पूजनीयेषु ब्राह्मिष्ठेष्वेव ब्राह्मण्यमस्तीति विद्यादित्यर्थः । 'अग्नि
मुखावेदेवाः पाणिमुखाः पितरः' इत्याश्वलायनोदाहृतश्रुतेः श्रौतः स्मार्तौ द्यौर्वाऽग्निः स्वतः शुद्धो देवास्तर्पयति पाणिस्तु सत्कर्मवानेव पितृस्तर्पयितुं शक्नोति नान्यथेतिकव्येष्ववश्यकीपात्रपरीक्षे
ति भावः ७ कथं केन हेतुनाऽपूर्वादीनां पात्राणां त्वमिति प्रश्नार्थः ८ उत्तरे तु त्रयः अपूर्वसंबंधितपस्विनः कुलीनत्वादिगुणसप्तकयुक्ता एव पात्रत्वं भजंते परिशेषात् । यज्ञशीलविद्वांसो कर्मकृद्वैद्यपदो
दितौ कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्ता एव । एतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टसंमत्या द्रव्याति तत्रेति तेजसां तेजस्विनां सर्वज्ञानामित्यावत् १० लेपुः पांसुपिंडः त्रिभिरेव
वृत्तिर्जीवनं न स्यात्सा ब्राह्मणसंपत्तस्यां त्रिवृत्त्या याजनाध्यापनप्रतिग्रहेरेव जीवितसमहान् एतेन कुलीनत्वं वैद्यत्वं च संगृहीतम् ११ ऋषिमात्रं च त्वे शीलपदेन संगृह्णाति सर्वे चेति १२ आनृशंस्यं कर्म

॥ भीष्म उवाच ॥ न ब्राह्मणः साधयते हव्यं दैवात्प्रसिद्धयति ॥ देवप्रसादादिज्यंते यजमानैर्न संशयः ६ ब्राह्मणान् भरतश्रेष्ठ सततं ब्रह्मवादिनः ॥ मार्कंडेयः पुरा
प्राह इति लोकेषु बुद्धिमान् ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वोऽप्यथवा विद्वान् संबंधी वा यथा भवेत् ॥ तपस्वी यज्ञशीलो वा कथं पात्रं भवेत्तु सः ८ ॥ भीष्म उवाच ॥
कुलीनः कर्मकृद्वैद्यस्तथैवाप्यानृशंस्यवान् ॥ ऋषिमात्रं च सत्यवादी पात्रं पूर्वचये त्रयः ९ तत्रे मंशुणु मे पार्थ चतुर्णां तेजसां मतम् ॥ पृथिव्याः काश्यपस्याग्निर्मा
र्कंडेयस्य चैव हि १० ॥ पृथिव्युवाच ॥ यथामहार्णवे क्षिप्तः क्षिप्रं लेपुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वत्रिष्टुत्यां च निमज्जति ११ ॥ काश्यप उवाच ॥
सर्वे च वेदाः सहस्रद्वि रंगैः सांख्यं पुराणं च कुले च जन्म ॥ नैतानि सर्वाणि गतिर्भवति शीलव्यपेतस्य नृपद्विजस्य १२ ॥ अग्निरुवाच ॥ अधीयानः पंडितं
मन्यमानो यो विद्यया हंतियशः परेषां ॥ प्रभ्रश्यतेऽसौ चरते न सत्यं लोकास्तस्य ह्यतवंतो भवन्ति १३ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुल्याष्ट
तम् ॥ नाभिजानामियद्यस्य सत्यस्यार्धमवाप्नुयात् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्त्वा ते जग्मुराशु च त्वारोऽमिततेजसः ॥ पृथिवी काश्यपोऽग्निश्च प्रकृ
ष्टायुश्च भार्गवः १५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि ते ब्राह्मणालोकेऽति नो भुंजते हविः ॥ दत्तं ब्राह्मणकामाय कथं तत्सुकृतं भवेत् १६ ॥ भीष्म उवाच ॥
आदिष्टिनो ये राजेद्र ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ भुंजते ब्रह्मकामाय व्रतलुप्ता भवन्ति ते १७

कृत्वं च संगृह्णाति अधीयान इति सत्यं यज्ञादिकमव्यभिचरितफलं कर्म न चरते न करोति १३ अश्वमेधेति सत्यसंग्रहः एतेषां गुणानामेकतमस्याप्यभावे पात्रत्वं न भवतीति चतुर्णां मपि मतं न तु चत्वारिपृथ
कमतानि उपक्रमेते जसां मतमित्येकवचनादंते च विसंवादादर्शनादिति भावः १४ १५ व्रतिनो ब्रह्मचारिणः कथं तत्सुकृतं मितितदीयव्रतनाशात्स्वीयं श्राद्धं दुष्यति न वेति प्रश्नः १६ आदिष्टाद
शवर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरेति श्रुतिदेशस्तद्व्रतः भोक्तुरेव व्रतं लुप्यते न तु दाता प्रत्ययैति अपि तु । 'कर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः पंचाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पितृमातृपराश्वेव ब्राह्मणाः श्राद्धसंपदः' इति 'व्रतस्थमपि दौहित्रं
श्राद्धेन तेन भोजयेत्' इति च स्मरणात्पुण्यमागेव भवतीति भावः । एतेन श्राद्धादन्यत्र लोमादिप्रदर्शनेन परव्रतनाशयतो दानेऽपि किंचिद्गुणं जायत इति गम्यते अतएव 'मनसा पात्रमुदित्य
जलमध्वेजलं क्षिपेत् ॥ दाता तत्फलमाप्नोति प्रतिग्राही न दोषभाक्' इति पात्रादरार्थं कृत्वा तं स्मर्यते । अन्यथैतन्न स्मर्येत न अप्येवं युधिष्ठिरेणाशंक्येतेति दिक् १७

अतोनिष्ठा अनेकात्मनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामनन्तत्वात्केगुणानियमेनपात्रतायानिमित्तानेवसंक्षेपेणब्रूहीतिप्रश्नार्थः १८ उत्तरमाहत्रिभिः अहिंसेति १९ । २० । २१
मेदादीनांसविष्टांमुक्तेइतिसंबंधः मेदागोमहिष्यादीनामृतानांमांसमभ्रंतः । पुलकसायेब्राह्मणादीनपिस्वभावादेवहिंसन्ति अन्तेवसायिनश्चर्मकारादयः कृतमकृतंवापरकीयंपापंकर्मयेप्रकाशयन्ति
ब्राह्मणादयोऽपिमेदादिगुल्याएवेतितेषामपीतिपदार्थः २२ वैश्वदेवतत्संबंधिनंहतकारं ब्रह्मचारिणेइतिसंन्यासिनोऽप्युपलक्षणम् । 'यतिश्चब्रह्मचारीचपक्वान्नस्वामिनावुषी'इतिस्मृतेः अशुमानि

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनेकांतबहुद्वारं धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ किं निमित्तं भवेदत्र तन्मे ब्रूहि पितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अहिंसा सत्यमक्रोधोऽनादृशं स्यंदमस्तथा ॥ आर्जवं चैव राजेंद्र निश्चितं धर्मलक्षणम् १९ ॥ ये तु धर्मं प्रशंसन्तश्चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ अनाचरन्तस्तद्धर्मसंकरेण भरिताः प्रभो २० ॥ तेभ्यो हिरण्यं रत्नं वागामश्नं वा ददाति यः ॥ दश वर्षाणि विष्ठांसभुंक्ते निरयमास्थितः २१ ॥ मेदानां पुल्कसानां च तथैवातिवसायिनाम् ॥ कृतं कर्मा कृतं वापि रागमोहेन जल्पतां २२ ॥ वैश्वदेवं च ये मूढा विप्राय ब्रह्मचारिणे ॥ ददते नेहराजेंद्र ते लोकान् भुंजते शुभान् २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं परं ब्रह्मचर्यं च किं परं धर्मलक्षणं ॥ किंच श्रेष्ठतमं शौचं तन्मे ब्रूहि पितामह २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ब्रह्मचर्यात्परं तात मधुमांसस्य वर्जनम् ॥ मर्यादायां स्थितो धर्मः शमश्चैवास्य लक्षणम् २५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्काले चरेद्धर्मं कस्मिन्कालेऽर्थमाचरेत् ॥ कस्मिन्काले सुखी च स्यात् तन्मे ब्रूहि पितामह २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ कल्यणार्थं निषेवेत ततो धर्ममनंतरम् ॥ पश्चात्कामं निषेवेत न च गच्छेत्प्रसंगिताम् २७ ॥ ब्राह्मणांश्चैव मन्येत गुरुंश्चाप्यभिपूजयेत् ॥ सर्वभूतानुलोमश्च मृदुशीलः प्रियंवदः २८ ॥ अधिकारे यद्वृत्तं यच्च राजसुपैशुनम् ॥ गुरोश्चालीककरणं तुल्यं तद्ब्रह्महत्याया २९ ॥ प्रहरेन्नरं रेंद्रे पुन हन्याद्वा तथैव च ॥ भूणहत्या समंचैव उभयं यो निषेवते ३० ॥ नाग्निं परित्यजेज्जातु न च वेदान् परित्यजेत् ॥ न च ब्राह्मणमाक्रोशेत्समंतद्ब्रह्महत्याया ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशाः साधवो विप्राः केभ्यो दत्तं महाफलम् ॥ कीदृशानां च भोक्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ अक्रोधना धर्मपराः सत्यनित्यादमेरताः ॥ तादृशाः साधवो विप्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ३३ ॥ अमानिनः सर्वसहादृढार्थाविजितोद्विजाः ॥ हितामैत्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ३४ ॥ अलुब्धाः शुचयो वैद्याहीमंतः सत्यवादिनः ॥ स्वकर्मनिरता ये च तेभ्यो दत्तं महाफलम् ३५ ॥ सांगांश्च चतुरो वेदानधीते यो द्विजर्षभः ॥ षड्भ्यः प्रवृत्तः कर्मभ्यस्तं पात्रमृषयो विदुः ३६ ॥ ये त्वेव गुणजातीयास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ॥ सहस्रगुणमाप्नोति गुणार्हा यः प्रदायकः ३७ ॥ प्रज्ञाश्रुताभ्यां वृत्ते नशीलेन च समन्वितः ॥ तारयेत्कुलं सर्वमेकोऽपीह द्विजर्षभः ३८ ॥ गामश्च वित्तमन्वातद्विधेः प्रतिपादयेत् ॥ द्रव्याणि चान्यानि तथा प्रेत्यभावेन शोचति ३९ ॥

तिच्छेदः २३ परंश्रेष्ठं २४ शमोविषयेभ्यः द्वियाणानि वृत्तिरेतदेव श्रेष्ठतरं शौचं धर्मस्य लक्षणं मर्यादां तर्गतम् २५ कल्पपूर्वादि २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
पहभ्यः अनुपदोक्तिर्भुमां सवर्जनमर्यादापालनशौचः सहाध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठानं प्रवृत्तइत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ नशोचतिप्रतिपादयन् ३९

॥ ४३ ॥

द्विजोत्तमोनिर्दोषः एतेष्वूर्वाकागुणाश्चतस्र्यदिलभ्यन्तेतर्हितारयेतेतिकमु ४० निशम्यज्ञात्वा ईदृशपात्रप्राप्तौसमीपस्थस्याल्पगुणस्यातिक्रमेऽपिदोषोनास्तीतिभावः ४१ ॥ इतिअनुशासन
पर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आद्येति कालादौविहितंविशेषमितिशेषः १ । २ उपपत्तिमिरादरादिभिर्भुक्तःसन्न
३ । ४ । ५ क्षुत्क्षुतेनदूषितम् ६ निर्दोकारेणाऽननुज्ञातेनशूरेणवा ७ परिभुक्तदेवातिथिपितृवालकादीन्वर्जयित्वाभुक्तंस्वेनैव ८ । ९ आज्याहुतिपात्राभिवारणंविना १०

तारयेत्कुलं सर्वमेकोऽपीह द्विजोत्तमः ॥ किमंग पुनरेवैते तस्मात्पात्रं समाचरेत् ४० निशम्य च गुणोपेतं ब्राह्मणं साधुसंपतम् ॥ दूरादानाद्यसत्कृत्य सर्वतश्चापि पू
जयेत् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० बहुप्राश्निके द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्राद्धकाले च दैवे च पित्र्ये च पि
तामह ॥ इच्छामीह त्वया ख्यातं विहितं यत्सुरर्षिभिः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ दैवं पौर्वाहिकं कुर्यादपराह्णे तु पैतृकम् ॥ मंगलाचारसंपन्नः कृतशौचः प्रयत्नवान् २ म
नुष्याणां तु मध्याह्ने प्रदद्यादुपपत्तिभिः ॥ कालहीनं तु यद्दानं तं भागं रक्षसां विदुः ३ लंघितं चावलीढं च काले पूर्वच यत्कृतम् ॥ रजस्वलाभिदृष्टं च तं भागं रक्षसां विदुः
४ अवधुष्टं च यद्भुक्तमव्रतेन च भारत ॥ परामृष्टं शुना चैव तं भागं रक्षसां विदुः ५ केशकीटावपतितं क्षुतं च भिरिवेक्षितम् ॥ रुदितं चावधूतं च तं भागं रक्षसां विदुः ६
निरोंकारेण यद्भुक्तं स शस्त्रेण च भारत ॥ दुरात्मना च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः ७ परोच्छिष्टं च यद्भुक्तं परिभुक्तं च यद्भवेत् ॥ दैवोपि त्र्येच स ततं तं भागं रक्षसां विदुः ८ मं
त्रहीनं क्रियाहिनं यच्छ्राद्धं परि विष्यते ॥ त्रिभिर्वर्णैर्न रश्चेष्टं तं भागं रक्षसां विदुः ९ आज्याहुतिं विना चैव यार्त्तिकं चित्परि विष्यते ॥ दुराचारैश्च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां वि
दुः १० ये भागं रक्षसां प्राप्तास्त उक्ता भरतर्षभ ॥ अत ऊर्ध्वं विसर्गस्य परीक्षां ब्राह्मणे शृणु २१ यावन्तः पतिता विप्रा जडोन्मत्तास्तथैव च ॥ दैवे वाऽप्यथ पित्र्ये वा
राजन्नाहंति केतनम् १२ श्वित्री क्लीबश्च कुष्ठी च तथा यक्ष्महतश्च यः ॥ अपस्मारी च यश्चाधो राजन्नाहंति केतनम् १३ चिकित्सका देव लका वृथानियमधारिणः ॥
सोमविक्रयिणश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १४ गायनानर्तकाश्चैव प्लवका वादकास्तथा ॥ कथका योधकाश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १५ होतारो वृषलानां च वृषलाध्या
पकास्तथा ॥ तथा वृषलशिष्याश्च राजन्नाहंति केतनम् १६ अनुयोक्ता च यो विप्रोऽनुयुक्तश्च भारत ॥ नार्हतस्तावपि श्राद्धं ब्रह्मविक्रयिणो हि तौ १७ अप्रणी
र्यः कृतः पूर्ववर्णावरपरिग्रहः ॥ ब्राह्मणः सर्वविद्योऽपि राजन्नाहंति केतनम् १८ अनग्रयश्च यो विप्रोऽनुयुक्तश्च भारत ॥ स्तेनाश्च पतिताश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १९

विसर्गस्य ब्राह्मणेदानस्य पात्रभूते ११ पतिताः महापातकेन जातिबहिर्भूताः केतनं निमंत्रणम् १२ श्वित्री श्वेतकुष्ठी कुष्ठी मंडलकुष्ठी यक्ष्महतो महारोगी अपस्मारी ग्रहग्रस्तः १३ देवलका देवा
र्चनवृत्तिजीविनः वृथानियमधारिणो दम्बवन्तः १४ छवकाः कुर्धनपराः कथकाः वृथालापिनः योषकाः मल्लाः १५ वृषलानां गूढ्राणां होतारो याजकाः वृषलशिष्याः गूढ्रादासाः १६ अनु
योक्ताभृतकाध्यापकाः अनुयुक्तोभृतकाध्येता १७ वर्णावरपरिग्रहाः शूद्रापतिः १८ अनग्रयः श्रौतस्मार्तकर्मरहिताः । ये चापेताः स्वकर्मभ्यः स्तेनास्ते पारिकीर्तिताः ॥ कर्मणा देहदोषै
श्रयोनितश्चैव कुत्सिताः ॥ पतितास्तां विजानीयान् महापातकिनश्च ये इति स्तेनपतिताय मो कौवाग्राह्यौ १९

गणपूर्वाग्रामण्यः पुत्रिकापूर्वपुत्राः अस्यामुत्पन्नः पुत्रो मदीय इति नियमेन यादीयेत तस्यां च योजातः स पुत्रिका पूर्वपुत्रः स पितृमोत्रकृष्टो मातृमोत्रोपजीवित्वान्नियः २० ऋणकर्ता वृद्धचर्यधनम
योक्ता कुसीदीनामा धार्मुषिकः 'समर्धधान्यमादाय महर्षयः प्रपञ्चते ॥ सवेधार्मुषिको नाम हव्यकव्यवहिष्कृतः' इति स्मृतिप्रसिद्धः २१ स्त्रीपूर्वाः स्त्रीजिताः स्त्रीपण्योपजीविनो वा कांडपृष्ठो वैश्या
पतिः कांडपृष्ठः स द्विरेव निगद्यते इति नियमेन व्याख्यातः । अजपाः संख्यावंदनहीनाः २२ अनुग्रहं निषिद्धानामपि केनचिद्वृणनाभ्यनुज्ञानं २३ । २४ वणिजं वणिग्गृहीतं २५ । २६ । २७
उदितः आढवः अस्तमितो दारिद्र्यः पूर्वाह्णकाले आढवः सद्यस्तस्य व्यये दारिद्र्यः एवं प्रातरलाभकालेऽस्तमितः मध्याह्णे लाभे सति उदितः अल्पदोषो विद्वत्त्वादिविशेषगुणरहितः अदाता वा २८

अपरिज्ञानपूर्वाश्च मणपूर्वाश्च भारत ॥ पुत्रिकापूर्वपुत्राश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २० ऋणकर्ता च यो राजन्यश्च धार्मुषिको नरः ॥ प्राणिविक्रयवृत्तिश्च राजन्नाहति
केतनम् २१ स्त्रीपूर्वाः कांडपृष्ठाश्च यावन्तो भरतर्षभ ॥ अजपा ब्राह्मणाश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २२ श्राद्धे दैवे च निर्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ दातुः प्रतिग्रहीतुश्च
शृणुष्वानुग्रहं पुनः २३ चीर्णवता गृहैर्युक्ता भवेद्युयेंऽपि कर्षकाः ॥ सावित्रीज्ञाः क्रियावंतस्ते राजन्केतनक्षमाः २४ क्षात्रधर्मिणमप्याजौ केतयेत्कुलजं द्विजम् ॥
नखेव वणिजं तात श्राद्धे च पारिकल्पयेत् २५ अग्निहोत्री च यो विप्रो ग्रामवासी च यो भवेत् ॥ अस्तेन श्वातिथिज्ञश्च स राजन्केतनक्षमः २६ सावित्रीजपतेयस्तुत्रि
कालं भरतर्षभ ॥ भिक्षावृत्तिः क्रियावांश्च स राजन्केतनक्षमः २७ उदितस्तमितो यश्च तथैवास्तमितो दितः ॥ अहिंस्रश्चाल्पदोऽप्यस राजन्केतनक्षमः २८ अ
कल्कको ह्यतर्कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ संसर्गे भैक्ष्यवृत्तिश्च स राजन्केतनक्षमः २९ अवती कितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् ॥ पश्चाच्च पीतवान् सोमं स राजन्केत
नक्षमः ३० अर्जयित्वा धनं पूर्वदारुणैरपि कर्मभिः ॥ भवेत्सर्वातिथिः पश्चात्स राजन्केतनक्षमः ३१ ब्रह्मविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रियाय चार्जितं धनम् ॥ अदेयं पितृविप्रे
भ्यो यच्चैकैव्यादुपार्जितम् ३२ क्रियमाणेऽपवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ ॥ नव्याहरतियुक्तं तस्याधर्मे गवानृतम् ३३ श्राद्धस्य ब्राह्मणः कालः प्राप्तं दधिघृतं तथा ॥
सोमक्षयश्च मांसं च दारुण्यं युधिष्ठिर ३४ श्राद्धापवर्गे विप्रस्य स्वधामैमुदिता भवेत् ॥ क्षत्रियस्यापि यो ब्रूयात्प्रीयंतां पितरस्त्विति ३५ अपवर्गे तु वैश्यस्य श्राद्ध
कर्मणि भारत ॥ अक्षय्यमभिधातव्यं स्वस्तिश्च द्रस्य भारत ३६ पुण्याहवाचनं दैवं ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ एतदेव निरंकारं क्षत्रियस्य विधीयते ३७ वैश्यस्य दै
वेवक्तव्यं प्रीयंतां देवता इति ॥ कर्मणामानुपूर्व्येण विधिपूर्वकं तं शृणु ३८ जातकर्मादिकाः सर्वास्त्रिषु वर्णेषु भारत ॥ ब्रह्मक्षत्रे हि मंत्रोक्ता वैश्यस्य च युधिष्ठिर ३९

अकल्ककोऽर्थाधिकः अपापो वा । 'कल्कपापे च दंभे च' इति श्लोकः । अकल्क इति पाठे स्वेच्छया धर्मकल्पकः अतर्कः सैतुः शुष्कतर्कपरः संसर्गसंगत्यहं गृहे ज्ञाते भैक्ष्यवृत्तिः २९ कितवो धूर्तः १०
सर्वदेवतादिकमतिथिरवयस्यसंस्कारातिथिः २१ ब्रह्मवेदः कृष्णदीनभाषणेन मिथ्याशपथादिना वा ३१ अपवर्गश्चाद्रसमाप्तौ द्विजमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तु स्वधेत्यादिवचनं गवानृतं
अनृतगोशपथस्य पापं ३३ सोमक्षयो दर्शः आरण्यं मृगादिमांसं च दामाघंतं दैवं श्राद्धस्य कालः ३४ स्वधोच्यतामिति प्रदात्रा उक्ते अस्तु स्वधेति ब्राह्मणो वदेत् एवमुत्तरत्र मुदिता प्रीतिकरीषिषु
णामित्यर्थः ३५ । ३६ पुण्येति पुण्याहं भवतो ब्रुवंस्त्वितियजमानेन प्रोक्ते ओं पुण्याहमस्त्विति ब्राह्मणाः पुनः दंभसंस्कारम् ३७ दैवे ओंकारस्थाने प्रीयंतां देवताः पुण्याहमस्त्विति प्रति
वदेदित्यर्थः कृतं क्रियामनुष्ठानकमिति यावत् वैश्यस्य च मंत्रोक्ता इत्यनुपमः ३८ । ३९

रक्षणा मेखला मौजीमुंजमयी मौर्वीधनुर्ज्या बाल्वजीबल्वजस्तृणविशेषस्तन्मयी ४० धर्मोदात्तरघर्मेऽप्रतिग्रहीतुरिति तावुमौशृणु तत्राधर्ममेव सामान्यत आह ब्राह्मणस्येति एककार्पापणार्थं
अनृतवक्तुर्ब्राह्मणस्य यावानधर्मो भवति स एव चतुर्गुणः क्षत्रियस्याष्टगुणो वैश्यस्य तावन्मात्रार्थं भवतीत्यर्थः सार्धश्लोकः ४१ नेति यः पूर्वस्य निमंत्रयिषुरभ्रातिसज्जयायान् परस्याभनयवीयान् तत्र ब्रा
ह्मणेन केतितः सन्नयदियवीयान् भवेत्तर्हि वृथापशुर्हिंसायाः पूर्णपापं प्राप्नुयात् । क्षत्रियादिना केतितः सन्नयदियवीयान्स्यात्तर्हि वृथापशुर्हिंसायाः अर्धपापं प्राप्नुयादिति श्लोकद्वयार्थः ४२ । ४३ । ४४
आ शौचः जननमरणाशौचवान् ४५ अर्थेन प्रयोजनेन तर्थाया प्राव्यपदेशेन जीविकायर्थो यो धनं लिप्सेत्तयो वा कर्मार्थमेमिहा देहीत्वामंत्रयति दातारमभिमुखीकरोति तस्यापि अनृतगवानृतमेव स्मृतं

विप्रस्य रक्षणा मौजीमौर्वीराजन्यगामिनी ॥ बाल्वजीहो वैश्यस्य धर्मेषु युधिष्ठिर ४० दातुः प्रतिग्रहीतुश्च धर्माधर्माविमौशृणु ॥ ब्राह्मणस्यानृतेऽधर्मः प्रोक्तः
पातकसंज्ञितः ॥ चतुर्गुणः क्षत्रियस्य वैश्यस्याष्टगुणः स्मृतः ४१ नान्यत्र ब्राह्मणोऽश्रियात्पूर्वविप्रेण केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिंसायां तुल्यधर्मो भवेत्सहि ४२ तथा
राजन्यवैश्याभ्यां यद्यश्रिया तु केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिंसायां भागार्धं समवाप्नुयात् ४३ दैवं वाऽप्यथवा पित्र्यं योऽश्रिया ब्राह्मणादिषु ॥ अस्नातो ब्राह्मणो राजं
स्तस्याधर्मो गवानृतम् ४४ आशौचो ब्राह्मणो राजन्योऽश्रिया ब्राह्मणादिषु ॥ ज्ञानपूर्वमथो लोभात्तस्याधर्मो गवानृतम् ४५ अर्थेनान्येन यो लिप्सेत्कर्मार्थं चैव
भारत ॥ आमंत्रयति राजेन्द्र तस्याधर्मोऽनृतं स्मृतम् ४६ अवेदव्रतचारित्रास्त्रिभिर्वर्णैर्युधिष्ठिर ॥ मंत्रवत्परिविष्यंते तस्याधर्मो गवानृतम् ४७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पित्र्यं वाऽप्यथवा दैवं दीयते यत्पितामह ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तं केषु महाफलम् ४८ ॥ भीष्म उवाच ॥ येषां दाराः प्रतीक्षंते सुवृष्टिभिवर्षकाः ॥ उच्छेषपरिशेषं
हितान्भोजययुधिष्ठिर ४९ चारित्रनिरताराजन्ये कृशाः कृशवृत्तयः ॥ अर्थिनश्चोपगच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५० तद्भक्तास्तद्गृहाराजंस्तद्बलास्तदपाश्रयाः ॥
अर्थिनश्च भवंत्यर्थे तेषु दत्तं महाफलम् ५१ तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्ता युधिष्ठिर ॥ अर्थिनो भोक्तुमिच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५२ अकल्ककस्य विप्रस्य रौक्ष्यात्क
रुतात्मनः ॥ बटवो यस्य भिक्षंति तेषु दत्तं महाफलम् ५३ हतस्वाहृतदाराश्च ये विप्रादेशसंभवे ॥ अर्थार्थमभिगच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५४ व्रतिनो नियमस्था
श्च ये विप्राः श्रुतसंमताः ॥ तत्समाभ्यर्थ्यमिच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५५ अत्युक्तां ताश्च धर्मेषु पापंडसमयेषु च ॥ कृशप्राणाः कृशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५६

४६ वेदव्रतं चारित्रं च येषां नास्ति ते येन मंत्रवत् मंत्रयुक्तं यथा स्यात्तथा श्राद्धे परिविष्यंते तस्य ४७ । ४८ भोजनपात्रेऽवशिष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशेषं स्थाल्यामवशिष्टं प्रतीक्षंते येषां पाकपर्याप्त
मेव धान्यादिकमस्ति न कुमूलादौ तान्भोजय ४९ । ५० तद्भक्ताः चारित्रमेव भक्तोऽनृतं ब्रह्मजीवनं येषां ते तद्गृहाः तद्द्वगृहेऽथवा दीयेषां ते बलं बललोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलो
कगमनालंबनं अर्थे प्रयोजने सत्ये वा अर्थिनो भवंति न संग्रहार्थं ५१ । ५२ रौक्ष्यात् दारिद्र्यात् करुतः आत्मेवार्त्ताजीवनमन्नं हस्ते गृहीतान्नस्य बटवः श्रुतार्ताः मह्यं देहि मह्यं देहीति याचंते ते
भ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ५३ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिंसितं दूरीकृतं हतमित्येवार्थः ५४ । ५५ चः पादपूरणार्थः पापंडानां समयो मर्यादायेषु मंथुतत्र अत्युक्ताः अत्यंतं ततो दूरे स्थिताः ५६

सूचकाश्चमेवस्पृहयन्तिनस्वादु अतएव नचतुर्थी स्वादुत्वेनाभीप्सितत्वादत्रस्य किंवृत्तापूरणंयथाकथंचित्कर्तव्यं तच्चस्वयमेवैश्वरेणकर्तव्यमित्याशयवन्तइत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ अमयार्थमयनिष्ठ
तिरूपंप्रयोजनम् ६० अभिमर्शिनोजाराः प्रयोक्तारःहर्षाभिमर्शिनोर्दूताः ६१ परेषां दोषस्वेतिशेषः ६२ । ६३ । ६४ आशयाच्छेदमित्येकदेशानुपगमः कुर्वतीतिशेषः ६५ सूचकाराजगामिपै
शुन्यवादिनः सेतुःआर्यमर्यादा ६६ पाषंडाःवेदविरोधिनःशाक्यादयः दूषकाःसतांनिंदकाः समयानां धर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताःआकूटपतिताः ६७ विषमाःजनविरोधिनोव्यवहारादयोयेपाति

कृतसर्वस्वहरणानिर्दोषाःप्रभविष्णुभिः ॥ स्पृहयन्तिचभुक्ताऽन्तेषुदत्तमहाफलम् ५७ तपस्विनस्तपोनिष्ठास्तेषांभैक्षचराश्वये ॥ अर्थिनःकिंचिदिच्छन्ति
तेषुदत्तमहाफलम् ५८ महाफलविधिर्दानेश्चतस्तेभरतर्षभ ॥ निरयंयेनगच्छन्तिस्वर्गं चैवहितच्छृणु ५९ सुवर्धमभयार्थंवावर्जयित्वायुधिष्ठिर ॥ येऽनृतंकथ
यन्तिस्मतेवैनिरयगामिनः ६० परदाराभिहर्तारःपरदाराभिमर्शिनः ॥ परदारप्रयोक्तारस्तेवैनिरयगामिनः ६१ येषरस्वापहर्तारःपरस्वानां चनाशकाः ॥
सूचकाश्चपरेषांयेतेवैनिरयगामिनः ६२ प्रपाणांचसभानांचसंक्रमाणांचभारत ॥ आगाराणांचभेत्तारोनरानिरयगामिनः ६३ अनाथांप्रमदांवालांवृद्धांभी
तांतपस्विनीम् ॥ वंचयन्तिनरायेचतेवैनिरयगामिनः ६४ वृत्तिच्छेदंघृहच्छेदंदारच्छेदंचभारत ॥ मित्रच्छेदंतथाऽऽशयास्तेवैनिरयगामिनः ६५ सूचकाः
सेतुभेत्तारःपरवृत्त्युपजीवकाः ॥ अकृतज्ञाश्चमित्राणांतेवैनिरयगामिनः ६६ पाषंडादूषकाश्चैवसमयानांचदूषकाः ॥ येषप्रत्यवसिताश्चैवतेवैनिरयगामिनः ६७
विषमव्यवहाराश्चविषमाश्चैववृद्धिषु ॥ लाभेषुविषमाश्चैवतेवैनिरयगामिनः ६८ दूतसंव्यवहाराश्चनिष्परीक्षाश्चमानवाः ॥ प्राणिर्हिसप्रवृत्ताश्चतेवैनिरयगा
मिनः ६९ कृताशंकृतानिर्देशंकृतभक्तंकृतश्रमम् ॥ भेदैर्येव्यपकर्षन्तितेवैनिरयगामिनः ७० पर्यश्रन्तिचयेदारानग्निभृत्यातिथीस्तथा ॥ उत्सन्नपितृदेवेभ्यः
स्तेवैनिरयगामिनः ७१ वेदविक्रयिणश्चैववेदानांचैवदूषकाः ॥ वेदानालिखकाश्चैवतेवैनिरयगामिनः ७२ चातुराश्चम्यवाह्याश्चश्रुतिवाह्याश्चयेनराः ॥ विक
र्मभिश्चजीवन्तितेवैनिरयगामिनः ७३ केशविक्रयिकाराजनविषविक्रयिकाश्चये ॥ क्षीरविक्रयिकाश्चैवतेवैनिरयगामिनः ७४ ब्राह्मणानांगवांचैवकन्यानांचयुधि
ष्ठिर ॥ येऽंतरंयांतिकार्येषुतेवैनिरयगामिनः ७५ शस्त्रविक्रयिकाश्चैवकर्तारश्चयुधिष्ठिर ॥ शल्यानांधनुषांचैवतेवैनिरयगामिनः ७६ शिलाभिःशंकुभिर्वापि
श्वभैर्वाभरतर्षभ ॥ येमार्गमनुरुंधन्तितेवैनिरयगामिनः ७७ उपाध्यायांश्चभृत्यांश्चभक्तांश्चभरतर्षभ ॥ येत्यजंत्यविकारांस्त्रीस्तेवैनिरयगामिनः ७८ अप्राप्तद
मकाश्चैवनासानांविधकाश्चये ॥ वंधकाश्चपशूनांयेतेवैनिरयगामिनः ७९

६८ । ६९ कृताशंदासमर्थिनंवा कृतनिर्देशंनिर्देशःतुभ्यमिदंदास्यामीतिप्रतिज्ञासाकृतायस्मैइतिसमासः भक्तंवेतनं व्यपकर्षतिपत्युःसकाशादूरीकुर्वति ७० पर्यश्रन्तिपरित्यज्याश्रन्ति ७१ । ७२
विकर्मभिःस्वस्यनिषिद्धैःकर्मभिः ७३ केशाश्चामरकंबलादयः ७४ अंतरंयांतिअंतरायाभवन्ति ७५ कर्तारःशस्त्रशल्यादीनां ७६ । ७७ । ७८ अप्राप्तःअदातः । 'प्राप्तलब्धे
समंजसे'इतिमेदिनी पशूनांयुगेनगोण्याश्चंदमर्दनेनवाचलवीर्ययोर्नाशका अप्राप्तदमकाः ७९

८०।८१।८२।८३सर्वेप्स्यति येब्राह्मणातिक्रमन्कुर्वन्तिस्वर्गगामिनइत्यर्थः ८४।८५।८६आवाधात्संकटात् ८७।८८मधुसौद्रं ८९ कर्तारःपालनकर्तारः ९०कुटुंबानांदातारःपरविवाहकर्तारः ९१।९२

अगोप्ताश्चराजानोबलिषड्भ्रातृस्कराः ॥ समर्थाश्चाप्यदातारस्तेवैनिरयगामिनः ८० क्षांतानदांतांस्तथाप्राज्ञानदीर्घकालंसहोषितान् ॥ त्यजन्ति कृतकृत्या
येतेवैनिरयगामिनः ८१ बालानामथवृद्धानांदासानांचैवयेनराः ॥ अदत्त्वाभक्षयंत्यग्रेतेवैनिरयगामिनः ८२ एतेपूर्वविनिर्दिष्टाःप्रोक्तानिरयगामिनः ॥ भा
गिनःस्वर्गलोकस्यवक्ष्यामिभरतर्षभ ८३ सर्वेष्वेवतुकार्येषुदैवपूर्वेषुभारत ॥ हन्तिपुत्रानपशून्कृत्स्नान्ब्राह्मणातिक्रमःकृतः ८४ दानेमतपसाचैवसत्येनचयुधि
ष्ठिर ॥ येधर्ममनुवर्तन्तेतेनराःस्वर्गगामिनः ८५ शुश्रूषाभिस्तपोभिश्चविद्यामादायभारत ॥ येषप्रतिग्रहनिःस्नेहास्तेनराःस्वर्गगामिनः ८६ भयात्पापात्तथावा
धाहारिद्याध्याधिषर्षणात् ॥ यत्कृतेप्रतिमुच्यन्तेतेनराःस्वर्गगामिनः ८७ क्षमावंतश्चधैराश्चधर्मकार्येषुचोत्थिताः ॥ मंगलाचारसंपन्नाःपुरुषाःस्वर्गगामिनः
८८ निवृत्तामधुमांसभ्यःपरदारेभ्यएवच ॥ निवृत्ताश्चैवमद्येभ्यस्तेनराःस्वर्गगामिनः ८९ आश्रमाणांचकर्तारःकुलानांचैवभारत ॥ देशानांनगराणांचतेनराः
स्वर्गगामिनः ९० वस्त्राभरणदातारोभक्तपानान्नदास्तथा ॥ कुटुंबानांचदातारःपुरुषाःस्वर्गगामिनः ९१ सर्वहिंसानिवृत्ताश्चनराःसर्वसहाश्चये ॥ सर्वस्याश्रयभू
ताश्चतेनराःस्वर्गगामिनः ९२ मातरंपितरंचैवशुश्रूषन्तिजितेंद्रियाः ॥ भ्रातृणांचैवसस्नेहास्तेनराःस्वर्गगामिनः ९३ आढ्याश्चबलवंतश्चयौवनस्थाश्चभारत ॥ येवै
जितेंद्रियाधीरास्तेनराःस्वर्गगामिनः ९४ अपराधिषुसस्नेहामृदवोमृदुवत्सलाः ॥ आराधनसुखाश्चापिपुरुषाःस्वर्गगामिनः ९५ सहस्रपरिवेष्टारस्तथैवचसहस्र
दाः ॥ भ्रातारश्चसहस्राणांतेनराःस्वर्गगामिनः ९६ सुवर्णस्यचदातारोगवांचभरतर्षभ ॥ यानानांवाहनानांचतेनराःस्वर्गगामिनः ९७ वैवाहिकानांद्रव्या
णांप्रेष्याणांचयुधिष्ठिर ॥ दातारोवाससांचैवतेनराःस्वर्गगामिनः ९८ विहारावसथोद्यानकूपारामसभाप्रपाः ॥ वप्राणांचैवकर्तारस्तेनराःस्वर्गगामिनः ९९
निवेशनानांक्षेत्राणांवसतीनांचभारत ॥ दातारःप्रार्थितानांचतेनराःस्वर्गगामिनः १०० रसानांचाथवीजानांधान्यानांचयुधिष्ठिर ॥ स्वयमुत्पाद्यदातारःपु
रुषाःस्वर्गगामिनः १ यस्मिंस्तमिन्कुलेजाताबहुपुत्राःशतायुषः ॥ सानुक्रोशाजितक्रोधाःपुरुषाःस्वर्गगामिनः २ एतदुक्तममुत्रार्थदैवंपिच्यंचभारत ॥ दान
धर्मचदानस्ययत्पूर्वमृषिभिःकृतम् १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप०दानधर्मेस्वर्गनरकगामिवर्णनेत्रयोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ इदमेतत्त्वतोराजनवक्तुमर्हसिभारत ॥ अहिंसयित्वाऽपिकथं ब्रह्महत्याविधीयते १ ॥ मीष्मउवाच ॥ व्यासमामंज्यराजेंद्रपुरायत्पृष्टवानहम्
तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामितदिहैकमनाःशृणु २ ११।१२ आराधनेनहतरान्पुण्यंतितेतथा १५।१६।१७ द्रव्याणांवध्वलंकारादीनां प्रेष्याणांवासीदासानां १८।१९।२०।२१।२२ दानस्यप्रत्यर्प

णस्यदानंचतद्धर्मचेतिशोधकोधर्मः । 'स्याद्धर्ममस्त्रिषाम्' इत्यमरः अमुत्रार्थपरलोकफलं ३ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनी०भा०त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ इदमेहत्याध्यायःस्पष्टार्थः १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यद्विराणां बाह्यधर्मसाधनतीर्थाटनाद
न्यत्रास्तीति श्रोतुमिच्छामितीर्थानीत्यर्थात् १।२ तीर्थवंशंतीर्थसंघम् ३।४ तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावनानि नवेति धर्मसंज्ञायाऽस्ति ५ प्रेत्यभावे जन्मान्तरे ६ मुनिवद्भवेत् मुनीनां गतिं लभेत्तस्यर्थः
चतुर्थस्त्वं वसिष्ठस्य तत्त्वमाख्याहि मे मुने ॥ अहिंसयित्वा केनेह ब्रह्महत्याविधीयते ३ इति पृष्ठो मयाराजन् पराशरशरीरजः ॥ अब्रवीन्निपुणो धर्मे निःसंशयमनुत्त
मम् ४ ब्राह्मणं स्वयमाहूय भिक्षार्थे कृशवृत्तिनम् ॥ ब्रूयात्प्रास्तीति यः पश्चात्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ५ मध्यस्थस्येह विप्रस्य योऽनूचानस्य भारत ॥ वृत्तिहरति दुर्बु
द्धिस्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ६ गोकुलस्य नृपार्तस्य जलार्थे वसुधाधिप ॥ उत्पादय तियो विप्रं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ७ यः प्रवृत्तां श्रुतिं सम्यक्शास्त्रं वा मुनिभिः कृतम् ॥
दूषयत्यनभिज्ञाय तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ८ आत्मजान् रूपसंपन्नां महतीं सदृशे ॥ न प्रयच्छति यः कन्यां तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ९ अधर्मनिरतो मूढो मिथ्यायो वै
द्विजातिषु ॥ दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १० चक्षुषा विप्रहृणस्य पंगुलस्य जडस्य वा ॥ हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ११ आश्रमे वा व
ने वाऽपि ग्रामे वा यदि वा पुरे ॥ अग्निं समुत्तृजेन्मोहात् तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे ब्रह्मप्रकथने चतुर्विंशोऽ
ध्यायः ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भरतर्षभ ॥ श्रवणं च महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि भ
रतर्षभ ॥ वक्तुमर्हसि मे तानि श्रोताऽस्मि नियतं प्रभो २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इमं गिरसा प्रोक्तं तीर्थवंशं महाद्युते ॥ श्रोतुमर्हसि भद्रं ते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमम् ३ तपो
वनगतं विप्रमभिगम्य महामुनिम् ॥ पप्रच्छा गिरसं धीरं गौतमः संशितव्रतः ४ अस्ति मे भगवन् कश्चित्तीर्थेभ्यो धर्मसंज्ञयः ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्मेशं समहामु
ने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वै मुने ॥ प्रेत्यभावे महाप्राज्ञ तद्यथाऽस्ति तथा वद ६ ॥ अंगिर उवाच ॥ सप्ताहं चंद्रभागां वै वितस्ता भूमिमालिनीम् ॥
विगाह्यै निराहारो निर्मलो मुनिवद्भवेत् ७ काश्मीरमंडले नद्योऽप्यपतंति महानदम् ॥ तानदीः सिंधुमासाद्य शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्करं च प्रभासं च नैमिषं
सागरोदकम् ॥ देविकां मिद्रमार्गं च स्वर्णविंदुं विगाह्य च ९ विबोध्यते विमानस्थः सोऽप्सरोगैः भिरभिष्टुतः ॥ हिरण्यविंदुं विक्षोभ्य प्रयतश्चाभिवाद्य च १० कुशेशं
च देवं तं धूयते तस्य किल्बिषम् ॥ इंद्रतोयां समासाद्य गंधमादनसन्निधौ ११ कर्तोयां कुरंगे च त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विगाह्य प्रयतः शुचिः
१२ गंगाद्वारे कुशावर्ते विलिखे नीलपर्वते ॥ तथा कनखले स्नात्वा धूतपाप्मा दिवं व्रजेत् १३ अपाहद उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधः सत्यसं
घस्त्वहिंसकः १४ यत्र भागीरथी गंगा पतते दिशमुत्तराम् ॥ महेश्वरस्य त्रिस्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५ एकमासं निराहारः स पश्यति हि देवताः ॥
सप्तगंगेत्रिगंगे च इंद्रमार्गं च तर्पयन् १६

७ नंदं सिंधु ८।९।१०।११।१२ गंगाद्वारादयोऽत्र ब्रह्मगिरौ गोदावरी नृगता एव प्राह्याः भागीरथी माहात्म्यस्य अग्रे स्वातंत्र्येण वर्ण्यमानत्वात् १३।१४ त्रिस्थाने स्वभूत्युपातात् १५।१६

१७।१८।१९।२० रूपवर्चसोऽसमाहारः रूपवर्चस्कं वर्चस्तेजः २१।२२।२३।२४।२५ ज्ञानां जंगमाना २६।२७।२८।२९ अंतर्धानफलं गंधर्वादिभोगम् ३०।३१।३२।३३
३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ गंगायां गंगां तं गतेऽश्मपृष्ठे शिलायां वेकां ब्रह्महत्यां व्यपोह्य निरविदेनिश्चितोऽविदोऽलाभो यत्र तस्मिन् सुखं गंधर्वादिभोगं पर्वते द्वितीयां ब्रह्महत्यां
सुधावैलभते भोक्तुं यो नरो जायते पुनः ॥ महाश्रम उपस्पृश्य योऽग्निहोत्रपरः शुचिः १७ एकमासं निराहारः सिद्धिमासेन स व्रजेत् ॥ महाहद उपस्पृश्य भृगुतुंगे त्व
लोलुपः १८ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ कन्याकूप उपस्पृश्य बलाकार्या कृतोदकः १९ देवेषु लभते कीर्तय शसाच विराजते २० देविकायामुप
स्पृश्य तथा सुंदरिकाहदे ॥ अश्विन्यां रूपवर्चस्कं प्रेत्यैव लभते नरः २१ महागंगामुपस्पृश्य कृतिकां गारके तथा ॥ पक्षमेकं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः २२
वैमानिक उपस्पृश्य किंकिणीकाश्रमे तथा ॥ निवासेऽप्सरसां दिव्ये कामचारी महीयते २३ कालिकाश्रममासाद्य विपाशायां कृतोदकः ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिरात्रं
मुच्यते भवात् २४ आश्रमे कृतिकानां तु स्नात्वा यस्तर्पयति तृन् ॥ तोषयित्वा महादेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् २५ महापुर उपस्पृश्य त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ त्र
सानां स्थावराणां च द्विपदानां भयं त्यजेत् २६ देवदारुवने स्नात्वा धूतपाप्मा कृतोदकः ॥ देवलोकमवाप्नोति स त्रिरात्रोपोषितः शुचिः २७ शरस्तंबे कुशस्तंबे द्रोणशर्म
पदे तथा ॥ अपाप्रपतनासेवी सेव्यते सोऽप्सरोगणैः २८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा मंदाकिनीजले ॥ विगाह्यै निराहारो राजलक्ष्म्यानिषेव्यते २९ श्यामाया
स्त्वाश्रमं गत्वा उषित्वा चाभिषिच्य च ॥ एकपक्षं निराहारस्त्वं तर्धानं फलं लभेत् ३० कौशिकीं तु समासाद्य वायुभक्षस्त्वलोलुपः ॥ एकविंशतिरात्रेण स्वर्गमारोहते
नरः ३१ मतंगवाप्यायः स्नायादेकरात्रेण सिध्यति ॥ विगाहति ह्यनालं बंधकं वै सनातनम् ३२ नैमिषे स्वर्गं तीर्थे च उपस्पृश्य जितेन्द्रियः ॥ फलं पुरुषमेधस्य लभे
न्मासं कृतोदकः ३३ गंगाहद उपस्पृश्य तथा चैवोत्पलावने ॥ अश्वमेधमवाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायमुनयोस्तीर्थे तथा कालं जरे गिरौ ॥ दशाश्वमेधा
नाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षष्टिहद उपस्पृश्य चान्नदानां द्विशिष्यते ॥ दशतीर्थं सहस्राणितिस्रः कोट्यस्तथाऽपराः ३६ समागच्छंति माध्यातु प्रयागे भरत
र्षभ ॥ माघमासं प्रयागे तु नियतः संशितव्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतश्रेष्ठ निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ॥ मरुद्गण उपस्पृश्य पितृणामाश्रमे शुचिः ३८ वैवस्वतस्य तीर्थे च
तीर्थभूतो भवेन्नरः ॥ तथा ब्रह्मसरोज्या भागीरथ्यां कृतोदकः ३९ एकमासं निराहारः सोमलोकमवाप्नुयात् ४० उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्रे कृतोदकः ॥ द्वाद
शाहं निराहारो नरमेधफलं लभेत् ४१ अश्मपृष्ठे गयायां च निरविदे च पर्वते ॥ तृतीयां कौंचपद्यां च ब्रह्महत्यां विशुध्यते ४२ कलविक उपस्पृश्य विद्याच्च बहुशोजलम् ॥
अग्नेः पुरे नरः स्नात्वा अग्निकन्यापुरे वसेत् ४३ करवीरपुरे स्नात्वा विशालायां कृतोदकः ॥ देवहद उपस्पृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुनरावर्तनं दांच महानं दांच सेव्य वै ॥
नंदने सेव्यते दांतस्त्वप्सरोगैः भिरहिंसकः ४५ उर्वशी कृतिका योगे गत्वा चैव समाहितः ॥ लौहित्ये विधिवत् स्नात्वा पुंडरीकफलं लभेत् ४६ निरस्य कौंचपदी तिसर्वे
पाविष्णुपदादीनामुपलक्षणं तेषु तृतीयां ब्रह्महत्यां स कृद्रपांगत एव विशुध्यते हत्यानाशयित्वा भूतो भवति ४७।४८।४९।५० उर्वशी मुर्वशी तीर्थं कृतिका योगे कार्तिक्या पौर्णमास्याम् ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ कुमारीः कुमारीसंज्ञकतीर्थं ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ शरीरमिति विधिपूर्वकमात्मश्राद्धादिकं कृत्वा अनाशके अनशनव्र-
ते कृते सति बुद्धिपूर्वकमत्रैव शरीरमुत्सृजेत् तृतीयादिगोत्राद्यनामिभूतस्याप्येतन्मरणविधीयते अधुवमिति वाक्यशेषात् तदपि वेदांतमस्य ज्ञात तत्त्वस्य शरीरधारणे प्रयोजनमपश्यत एव इतरेषां त्विह मरणं रो-
रामहदउपस्पृश्य विपाशायां कृतोदकः ॥ द्वादशाहं निराहारः कल्मषाद्विप्रमुच्यते ४७ महाहदउपस्पृश्य शुद्धेन मनसानरः ॥ एकमासं निराहारो जमदग्निग-
तिलभेत् ४८ विध्ये संताप्य चात्मानं सत्यसंधस्त्वहिंसकः ॥ विनयात्तप आस्थाय मासेनैकेन सिध्यति ४९ नर्मदायामुपस्पृश्य तथा शूपांरकोदके ॥ एकपक्षं निरा-
हारो राजपुत्रो विधीयते ५० जंबू मार्गे त्रिभिर्मसैः संयतः सुसमाहितः ॥ अहोरात्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ५१ कोकामुखे विगाह्याथ गत्वा चांजलिकाश्रमम् ॥
शाकभक्षश्च रवासाः कुमारीं विदते दश ५२ वैवस्वतस्य सदनं न सगच्छेत्कदाचन ॥ यस्य कन्याह देवासो देवलोकं सगच्छति ५३ प्रभासे त्वेकरात्रेण अमावा-
स्यां समाहितः ॥ सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायते स्मरः ५४ उज्जानक उपस्पृश्य अष्टिषेणस्य चाश्रमे ॥ पिंगायाश्चाश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ५५ कुल्या-
यां समुपस्पृश्य जम्बा चैवाधमर्षणम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ५६ पिंडारक उपस्पृश्य एकरात्रोपोषितो नरः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति प्रभातां शर्वरीं
शुचिः ५७ तथा ब्रह्मसरोजत्वाधमार्ण्योपशोभितम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोति उपस्पृश्य नरः शुचिः ५८ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा संध्यामुपास्य च ॥ कामं जित्वा च
वैमासं सर्वयज्ञफलं लभेत् ५९ कालोदकं नंदि कुंडं तथा चोत्तरमानसम् ॥ अभ्येत्य योजनशताहूणहावि प्रमुच्यते ६० नंदीश्वरस्य मूर्तिं तु दृष्ट्वा मुच्येत किल्बिषैः ॥
स्वर्गमार्गे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं सगच्छति ६१ विख्यातो हिमवान् पुण्यः शंकरश्च शुरो गिरिः ॥ आकरः सर्वरत्नानां सिद्धचारणसेवितः ६२ शरीरमुत्सृजेत् तत्र विधिपूर्व-
मनाशके ॥ अधुवं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो द्विजः ६३ अभ्यर्च्य देवतास्तत्र नमस्कृत्य मुनींस्तथा ॥ ततः सिद्धो दिवं गच्छेद्ब्रह्मलोकं सनातनम् ६४ कामं क्रो-
धं च लोभं च योजित्वा तीर्थमावसेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थाभिगमनाद्भवेत् ६५ यान्यगम्यानि तीर्थानि दुर्गाणि विषमाणि च ॥ मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थ-
समीक्षया ६६ इदं मेध्यमिदं पुण्यमिदं स्वर्ग्यमनुत्तमम् ॥ इदं रहस्यं वेदानामाग्राव्यं पावनं तथा ६७ इदं दद्याद्द्विजातीनां साधोरात्माहितस्य च ॥ सुहृदां च जपे-
त्कर्णो शिष्यस्यानुगतस्य च ६८ दत्तवान् गौतमस्यैतदंगिरा वै महातपाः ॥ अंगिराः समनुज्जातः काश्यपेन च धीमता ६९ महर्षीणामिदं जप्यं पावनानां तथोत्त-
मम् ॥ जपंश्चाभ्युत्थितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ७० इदं यश्चापि शृणुयाद्रहस्यं त्वंगिरो मतम् ॥ उत्तमे च कुले जन्म लभेज्जातीश्च संस्मरेत् ७१ ॥ इति श्रीमहा-
भारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे अंगिरस तीर्थयात्रायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ गादिमहानिभिते सत्येव महापातकप्रायाश्चित्तार्थवा उचितं नान्यथेति व्याख्यातं
प्रागेव वनपर्वणि ६३ । ६४ । ६५ । ६६ इदं तीर्थसेवनं मेध्यं यज्ञफलप्रदं पुण्यं पापघ्नं अतएव स्वर्ग्यं आग्राव्यं आश्रयः स्नानमित्यर्थः आभाष्यमिति पाठे रहस्यत्वादवाच्यं स्वाधेय्यञ्च ६७ । ६८
समनुज्जातः प्रार्थितः काश्यपेन एतद्विज्ञातुकाभेनेति शेषः ६९ । ७० । ७१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥

बृहस्पतीत्यध्यायः सर्वतीर्थश्रेष्ठांगमां कथयितुं प्रवर्तते इतोऽन्यतीर्थांतरं नास्तीति स्पष्टयन् १ यदा स्पृच्छत देवा जग्मुरिति द्वितिये नयत्तदोरध्याहारेणान्वयः यस्य प्रश्नमात्रेण सिद्धानां दर्शनं भवति
वैशंपायन उवाच ॥ बृहस्पतिसंभुद्वयाक्षमया ब्रह्मणः समम् ॥ पराक्रमेश क्रसममादित्यसमतेजसम् १ गगियमर्जुनेनाजौ निहतं भूरितेजसम् ॥ भ्रातृभिः सहि-
तोऽन्यैश्च पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः २ शयानं वरिशयने कालाकांक्षिणमच्युतम् ॥ आजग्मुर्भरतश्रेष्ठं द्रष्टुकामामहर्षयः ३ अत्रिर्वसिष्ठोऽथ भृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥
अंगिरा गौतमोऽगस्त्यः सुमतिः सुयतात्मवान् ४ विश्वामित्रः स्थूलगिराः संवर्तः प्रमतिर्दमः ॥ बृहस्पत्युशनो व्यासाश्च यवनः काश्यपो भुवः ५ दुर्वासा जमदग्निश्च
मार्कण्डेयोऽथ गालवः ॥ भरद्वाजोऽथ रैभ्यश्च यवक्रीतास्त्रितस्तथा ६ स्थूलाक्षः शबलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृशः ॥ नारदः पर्वतश्चैव सुधन्वा धैकतो द्विजः ७
नितंभूर्भुवनो धौम्यः शतानंदोऽकृतव्रणः ॥ जामदग्न्यस्तथारामः कचश्चैत्येवमादयः ८ समागता महात्मानो भीष्मं द्रष्टुं महर्षयः ॥ तेषां महात्मनां पूजामागतानां
युधिष्ठिरः ९ भ्रातृभिः सहितश्च कथं यावदनुपूर्वशः ॥ तेषूजिताः सुखासीनाः कथाश्च कुर्महर्षयः १० भीष्माश्रिताः सुमधुराः सर्वेन्द्रियमनोहराः ॥ भीष्मस्तेषां क-
थाः श्रुत्वा ऋषीणां भावितात्मनाम् ११ मेने दिविष्ठमात्मानं तुष्ट्या परमया युतः ॥ ततस्ते भीष्ममामं व्यपांडवांश्च महर्षयः १२ अंतर्धानं गताः सर्वे सर्वेषामेव पश्य-
ताम् ॥ तानृषीन्सुमहाभागानं तर्धानं गतानपि १३ पांडवास्तुष्टुः सर्वे प्रणेमुश्च मुहुर्मुहुः ॥ प्रसन्नमनसः सर्वे गगियं कुरुसत्तमं १४ उपतस्थुर्यथोद्यतमादित्यं मं-
त्रकोविदाः ॥ प्रभावात्तपस्तेषामृषीणां विक्ष्य पांडवाः १५ प्रकाशं तोदिशः सर्वा विस्मयं परमं ययुः ॥ महाभाग्यं परं तेषामृषीणामनुचित्यते ॥ पांडवाः सह भी-
ष्मेण कथाश्च कुरुस्तदाश्रयाः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कथां तेशिरसापादौ स्पृष्ट्वा भीष्मस्य पांडवः ॥ धर्म्यधर्मसुतः प्रश्नं पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १७ ॥ युधिष्ठिर-
उवाच ॥ केदेशाः के जनपदा आश्रमाः के च पर्वताः ॥ प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यः पितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥
शिलोच्छृत्ते संवादं सिद्धस्य च युधिष्ठिर १९ इमां कश्चित्परिक्रम्य पृथिवीं शैलभूषणाम् ॥ असकृद्विपदां श्रेष्ठः श्रेष्ठस्य गृहमेधिनः २० शिलवृत्तेर्गृहं प्राप्तः स तेन विधि-
ना र्चितः ॥ उवासरजनीति त्रसुमुखः सुखभाषिः २१ शिलवृत्तिस्तु यत्कृत्यं प्रातस्तत्कृतवाञ्छुचिः ॥ कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धं तमतिथितदा २२ तौ समे-
त्य महात्मानौ सुखासीनौ कथाः शुभाः ॥ चक्रतुर्वेदं संवद्धास्तच्छेषकृतलक्षणाः २३ शिलवृत्तिः कथां तेषु सिद्धमामं व्ययत्नतः ॥ प्रश्नं प्रच्छ मेधावीयन्मां त्वं परिपृच्छ-
सि २४ ॥ शिलवृत्तिरुवाच ॥ केदेशाः के जनपदाः केऽऽश्रमाः के च पर्वताः ॥ प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यस्तदुच्यताम् २५ ॥ सिद्ध उवाच ॥ ते देशास्ते जनपदा-
स्तेऽऽश्रमास्ते च पर्वताः ॥ येषां भार्गवी गंगामध्ये नैतिसरिद्धरा २६ तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैस्त्यागेन वा पुनः ॥ गतिं तानलभेज्जंतुर्गंगां संसेव्य यां लभेत् २७
किमुत तद्दर्शनादिनेति भावः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ महाभाग्यं योगैश्चर्यं त्वेव रत्नांतर्धानं शक्त्यादिसिद्धिं मत्त्वं १६ । १७ देशाः भूमिभागाः
जनपदाः महाजननिवासस्थानानि आश्रमाः ऋषिस्थानानि १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ आश्रमा इत्याकारस्य पूर्वपदार्थः २५ ते देशा इति प्रकृष्टाः पुण्यत इत्यनुपगः २६ । २७

मात्राण्यस्वीनि न्यस्तानिर्गंगायाम् २८ । २९ । ३० व्युष्टिः पुण्यवृद्धिः । 'व्युष्टिः फले समृद्धौ च' इति मेदिनी २९ । ३१ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ गवानिर्हार आहार निर्गमनमार्गस्ततो
निर्मुक्त्यावकं यवविकारस्तस्मात् गांयवानादयित्वा तच्छुद्धं तर्गतान्नयवान् पक्त्वा मुंजानोपावकवतीत्युच्यते ३८ इदुवतं चाद्रायणं ३९ । ४० । ४१ धूयते दूरे जायते भस्मीभूया पिनाशिष्यते
स्पृष्टानियेषांगंगेयैस्तोयैर्गात्राणि देहिनाम् ॥ न्यस्तानि न पुनस्तेषां त्यागः स्वर्गाद्विधीयते २८ सर्वाण्येषांगंगेयैस्तोयैः कार्याणि देहिनाम् ॥ गांयत्क्लामान
वाविप्रदिवितिष्ठंति ते जनाः २९ पूर्ववयसिकर्माणि कृत्वा पापानियेनराः ॥ पश्चाद्गंगानिवेवंतेतेऽपियांयुतमांगतिम् ३० स्नातानां शुचिभिस्तोयैर्गंगेयैः प्रय
तात्मनाम् ॥ व्युष्टिर्भवातेयापुंसांनसाकृतुशतैरपि ३१ यावदास्थिमनुष्यस्य गंगातोयेषु तिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ३२ अपहृत्य तम
स्तीव्रं यथाभात्युदयेरविः ॥ तथाऽपहत्य पाप्मानं भाति गंगजलोक्षितः ३३ विसोमा इव सर्वयोविपुष्पास्तरवो यथा ॥ तद्वद्देशादिश्वेव हीना गंगजलैः शिवैः
३४ वर्णाश्रमायथा सर्वधर्मज्ञानविवर्जिताः ॥ क्रतवश्च यथाऽसोमास्तथा गंगां विना जगत् ३५ यथा हीनं न भोऽर्केण भूः शैलैः खंच वायुना ॥ तथा देशादिश्वेव गं
गा हीनानसंशयः ३६ त्रिपुलोकेषु ये केचिन्प्राणिनः सर्व एव ते ॥ तर्प्यमाणाः परां ह्यर्तिं याति गंगजलैः शुभैः ३७ यस्तु सूर्येणानिष्टं गंगेयं पिवते जलम् ॥ गवानि
र्हार निर्मुक्ताद्यावकात्तद्विशिष्यते ३८ इदुव तसहस्रं तु यश्चरेत्कायशोधनम् ॥ पिवेद्यश्चापि गंगां भः समो स्यात्तांन वा समो ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रं तु पदेनैकेन यः पुमान् ॥
मासमेकं तु गंगायां समो स्यात्तांन वा समो ४० लंबते जाक्शिरायस्तु युगानामयुतं पुमान् ॥ तिष्ठेद्यथेष्टं यश्चापि गंगायां स विशिष्यते ४१ अग्नौ प्रास्तं प्रधूयेत यथा
तूलं द्विजोत्तम ॥ तथा गंगावगाढस्य सर्वपापं प्रधूयते ४२ भूतानामिह सर्वेषां दुःखोपहतचेतसाम् ॥ गतिमन्वेषमाणानां गंगासदृशी गतिः ४३ भवंति निर्वि
पाः सर्पा यथा ताक्ष्यस्य दर्शनात् ॥ गंगाया दर्शनात्तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्च ये केचिदधर्मशरणाश्च ये ॥ तेषां प्रतिष्ठा गंगेह शरणं शर्मवर्म च ४५
प्रहृष्टैरशुभैर्ग्रस्तानेकैः पुरुषा धमान् ॥ पततो नरके गंगां श्रितान् प्रेत्य तारयेत् ४६ ते संविभक्ता मुनिभिर्नूनं देवैः सवासवैः ॥ येऽभिमच्छंति सततं गंगामतिमतां
वर ४७ विनयाचारहीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः ॥ ते भवंति शिवा विप्रयेव गंगामुपाश्रिताः ४८ यथा सुराणाममृतं पितृणां च यथा स्वधा ॥ सुधा यथा च नाना
तथा गंगजलं नृणाम् ४९ उपासते यथा बाला मातरं शुभयाऽर्दिताः ॥ श्रेयस्कामास्तथा गंगामुपासंती ह देहिनाः ५० स्वायंभुवं यथा स्थानं सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते ॥
स्नातानां सरितां श्रेष्ठं गंगतद्वदिहोच्यते ५१ यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरा स्मृता ॥ तथोपजीविनां गंगा सर्वप्राणभृता मिह ५२ देवाः सोमार्कसंस्थानियथा
सन्नादिभिर्मखैः ॥ अमृतान्युपजीवन्ति तथा गंगजलं नराः ५३ जान्द्वीपुलिनोत्थाभिः सिकताभिः समुक्षितम् ॥ आत्मानं मन्यते लोको दिविष्ठमिव शोभितम् ५४
इत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ सोमसंस्थान्यमृतानि देवा उपजीवन्तीति । प्रयमां पिवते वाह्निर्द्वितीयां पिवते रविः इत्यादिना स्पष्टं अर्कसंस्थानस्य
पिच्छादो गेरोहितादीनि पंचामृतान्यास्वाद्य उपजीवन्तीति मसिद्धम् ५३ । ५४

व्यसनैः द्यूतपानादिव्यसनजैर्दुःखैः ५५ । ५६ । ५९ कामान्मोगान् ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ उपस्थितानित्यसेविताम् ६८ । ६९ । ७०
भयेभ्यो घोरैभ्यो व्याघ्रादिभ्यः पिशाचादिभ्यो वा पापेभ्यो बहवधादिभ्यः ७१ । ७२ । ७३ दिविदेवानामिति शेषः देवेशो राजेंद्रः ७४ । ७५ आरण्यश्च आरण्यो तृतीयस्यामितो
जान्द्वीतीरसंभूतां मृदं मूर्ध्ना विभर्तियः ॥ विभर्तिरूपं सोऽर्कस्य तमोनाशाय निर्मलम् ५५ गंगोर्मिभिरथोदिग्धः पुरुषं पवनो यदा ॥ स्पृशते सोऽस्य पाप्मानं सद्य
एवापकर्षति ५६ व्यसनरमितस्य नरस्य विनाशिष्यतः ॥ गंगादर्शनं जाप्रीतिर्यस्य नान्यपकर्षति ५७ हंसारविः कोकरवैरवैरन्यैश्च पाक्षिणाम् ॥ पस्पधं गंगा
गंधर्वान् पुलिनैश्चाशिलोच्चयान् ५८ हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृतम् ॥ गंगां गोकुलसंवाधां दृष्ट्वा स्वर्गोऽपि विस्मृतः ५९ न सा प्रीतिर्दिविष्ठस्य सर्वकामा
नुपाश्रितः ॥ संभवेद्यापराप्रीतिर्गंगायाः पुलिने नृणाम् ६० वाङ्मनः कर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिह ॥ वीक्ष्य गंगामेव तूतो अत्र मेनास्ति संशयः ६१ सप्तावरान्
सप्तपरान् पितृंस्तेभ्यश्च ये परे ॥ पुमांस्तारयते गंगां वीक्ष्य स्पृष्ट्वाऽवगाह्य च ६२ श्रुताऽभिलषिता पीता स्पृष्टा दृष्टा वगाहिता ॥ गंगा तारयते नृणामुभौवंशौ वि
शेषतः ६३ दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथा गंगेति कीर्तनात् ॥ पुनात्यपुण्यान् पुरुषाञ्छतशोऽथ सहस्रशः ६४ यद्वच्छेत्स फलं जन्मजीवितं श्रुतमेव च ॥ सापितृंस्त
पयेद्गंगामभिगम्य सुरांस्तथा ६५ न सुतैर्न च वित्तेन कर्मणान च तत्फलम् ॥ प्राप्त्या तु पुरुषोत्तमं गंगां प्राप्य यदा मुयात् ६६ जात्यंधैरिह तुल्यास्ते मृतैः पंगुभिरेव च ॥
समर्था येन पश्यंति गंगां पुण्यजलां शिवाम् ६७ मृतमव्यमविष्य जैर्महर्षिभिरुपस्थिताम् ॥ देवैः सैद्गैश्च को गंगानोपसेवेत मानवः ६८ वानप्रस्थैर्गृहस्थैश्च यातिभि
र्ब्रह्मचारिभिः ॥ विद्यावाङ्मनः श्रितां गंगां पुमान्कोनामनाश्रयेत् ६९ उक्तामभिश्च यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः ॥ चितयेन्मनसा गंगां स गतिं परमां लभेत् ७० न भये
भ्यो भयं तस्य न पापेभ्यो न राजतः ॥ आदेहपतनाद्गंगामुपास्तेयः पुमानिह ७१ महापुण्यां च गंगनात्पतंती वै महेश्वरः ॥ दधारशिरसा गंगां तामेव दिविसेवते ७२
अलंकृतास्त्रयो लोकाः पथिभिर्विमलैस्त्रिभिः ॥ यस्तु तस्याजलं सेवेत्तत्कृत्यः पुमान् भवेत् ७३ दिविज्यातिर्यथाऽऽदित्यः पितृणां चैव चंद्रमाः ॥ देवेशश्च यथानृणां
गाच सरितां तथा ७४ मात्रापित्रा सुतैर्दारैर्विमुक्तस्य धनेन वा ॥ न भवेद्विदया दुःखं यथा गंगा वियोगजम् ७५ नारण्यैर्नैष्टविष्यैर्न सुतैर्न धनागमैः ॥ तथा प्रसादो
भवति गंगां वीक्ष्य यथा भवेत् ७६ पूर्णमिदं यथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ॥ तथा त्रिपथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ७७ तद्भावस्तद्वत्तमनास्तान्निष्ठस्तत्परायणः ॥
गंगां योऽनुगतो भक्त्या सतस्याः प्रियतां व्रजेत् ७८

दिवीति श्रुतेररण्याख्यसरोद्धयवान् जललोकोऽरण्यस्तत्र भवैराण्यैर्विषयैः इष्टं यागादित्याप्यैरिष्टविषयैः स्वर्गैः ७६ । ७७ तद्भावस्तस्यामेव भावः श्रद्धायस्य सतया । धर्मे श्रद्धावानपि
स्त्रीपुत्रादिमना भवति तद्व्यावृत्त्यर्थं तद्वत्तमना इति । श्रद्धामनश्च कादाचित्केऽपि यागादौ भवति न त्वराध्य देवतायामिव तत्र नैरतं यं नितरां स्थितिर्भवति तदर्थं तन्निष्ठ इति । त्रयमपि स्वर्गाद्यर्थं
कस्यचिद्व्रतितयान भवति किं तु परायणं प्राप्यमापि गंगेयस्य सतत्परायणः पूर्वभूत्वा योऽनुगतोऽनुगतः मत्तया आराध्यत्वज्ञानेन संगंगायाः प्रियो भवेत् ७८

७९ मस्मारख्यान्मस्मीमृतान् ८० इन्द्राग्निर्दोषस्वेनदीप्ताः ८१ पयोधूतेयागीयेहविषीसृष्टिर्वागफलंतद्वर्ता यागादिजं पुण्यं तत्फलं स्वर्गादिचंगगाप्राप्त्येव लभ्यत इत्यर्थः ८२ बृहती
श्रेष्ठा विश्वं देवादीनां रूपं सौभाग्यं यथा प्राप्यते सा विश्वरूपा ८३ ऊर्ध्वं अन्नपश्वादिः ऊर्जतिमागुरिमता दृष्टा तत्प्रदामित्यर्थः मधुकर्मफलं ब्रह्मवातप्रदामधुमती ८४ योगंगामिति शेषः
तया गंगया भाविताः महत्त्वं गताः देवाः स्पर्शनदर्शनेन गंगया पृथ्वी ८५ दक्षांतरणसमर्था पृथिविष्णुमातरं बृहती वाचं वाग्वैबृहतीति श्रुतेः भागिनी भगानामैश्वर्यादीनां पण्णासमुहो भागंतद्वर्ता
विभावर्यं प्रकाशिका ८६ ख्यातिः पुण्यत्वकीर्तिः सेव्यनिषेव्य ८७ गंगादृष्टा इयं गंगेत्यन्यान् गंगां दर्शयतः पुण्यस्य नियतं नियमेन गंगेव प्रतिष्ठा संसारावसानहेतुर्भवति गुह्यस्य कार्तिकेयस्य रुक्म
स्य स्वर्णस्य च गर्भयोषा गर्भधारिणी ह्री विद्यतः सकाशात् प्रातरवतीर्णा तेनास्यां प्रातः स्नानमतिप्रशस्तमिति सूचितं त्रिवर्गाधर्मार्थकामदा घृतवहा जलवाहिनी विश्वतोया विश्वप्रियतोया ८८ अवनी

भूस्थैः खस्थैर्दिविष्ठैश्च भूतैरुच्चावचैरपि ॥ गंगाविगाह्यासततमेतत्कार्यं तमंसतां ७९ विश्वलोकेषु पुण्यत्वाद्गंगायाः प्रथितं यशः ॥ यत्पुत्रान्सगरस्येतो मस्मारख्या
ननयद्विवम् ८० वाय्वीरिताभिः सुमनोहराभिर्दुताभिरत्यर्थसमुत्थिताभिः ॥ गंगोर्मिभिर्भानुमतीभिरिन्द्राः सहस्ररश्मिप्रतिमा भवन्ति ८१ पयस्विनी घृतिनीम
त्युदारांसृष्टिर्नो वेगिनी दुर्विगाह्याम् ॥ गंगां गत्वा यैः शरीरं विसृष्टं गताधीरास्ते विबुधैः समत्वम् ८२ अंधान् जडान् द्रव्यहीनांश्च गंगायशस्विनी बृहती विश्वरूपा ॥
देवैः सैर्द्रैर्मुनिभिर्मनैश्च निषेविता सर्वकामैर्युनक्ति ८३ ऊर्जावती महापुण्यां मधुमतीं त्रिवर्त्मगाम् ॥ त्रिलोकगोप्त्रां ये गंगां संश्रितास्ते दिवंगताः ८४ यो वत्स्यति
द्रक्ष्यति वापि मर्त्यस्तस्मै प्रयच्छन्ति सुखानि देवाः ॥ तद्भाविताः स्पर्शनदर्शनेन इष्टांगतिं तस्य सुरादिशंति ८५ दक्षां पृथिवीं बृहतीं विप्रकृष्टां शिवामृद्धां भागिनीं सु
प्रसन्नाम् ॥ विभावर्यं सर्वभूतप्रतिष्ठां गंगंताये त्रिदिवंगतास्ते ८६ ख्यातिर्यस्याः खं दिवंगां च नित्यं पुरादिशो विदिशश्चावतस्थे ॥ तस्या जलं सेव्यं सरिद्वराया
मर्त्याः सर्वैकतुल्या भवन्ति ८७ इयं गंगेति नियतं प्रतिष्ठा गुह्यस्य रुक्मस्य च गर्भयोषा ॥ प्रातस्त्रिवर्गा घृतवहा विषाम्पा गंगवतीर्णा विद्यतो विश्वतोया ८८ सु
तावनी प्रस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानुरूपा ॥ भव्या पृथिव्यां भागिनी चापिराज न गंगालोकानां पुण्यदा वैत्रयाणां ८९ मधुस्रवा घृतधारा घृताचिर्महो
र्मिभिः शोभिता ब्राह्मणैश्च ॥ दिवश्च्युता शिरसाऽऽस्ता शिवेन गंगाऽवनी प्राप्तिदिवस्यमात्मा ९० यो निर्वरिष्ठा विरजावितन्वी शय्याचिरावारिवायशोदा ॥ वि
श्रावती चाकृतिरिष्टा सिद्धा गंगोक्षितानां भुवनस्य पंथाः ९१

प्रस्य मेरोर्हि मवतो वा पर्वतस्य कृतमनुरूपमलंकारो यथा सा कृतानुरूपा ८९ मधुस्रवा धर्मद्रवा घृतधारा तेजो धारा घृताचिराज्यस्येवाऽर्चिर्वर्चो यस्याः सा । 'घृतं दीप्ता ज्यवारिषु' इति विश्वलो
चनः अवनी प्रातः पृथिवीं प्राप्तेति शेषः ९० वरिष्ठा योनिः परमकारणं विरजानिर्मला वितन्वी विशेषेण तन्वी सूक्ष्मा शय्यादीर्धनिद्रातल्पः मरणं जाह्नवी तद्वद्विचचनात् अचिरा
शीघ्रा विश्रावती विश्वमवती पालयन्ती नुमभावार्थः । आकृतिः सत्ता सामान्यरूपा । 'आकृतिस्तु स्त्रियारूपे सामान्यवपुषोरपि' इति मेदिनी इष्टा सिद्धा इष्टाः सिद्धाः भव्यस्यासा सिद्धानां मिष्टा
इति वा उक्षितानां स्नातानां भुवनस्य स्वर्गस्य ९१

क्षांत्यादिप्रयेमहातुल्येति संबंधः गुह्यस्य कुमारस्य संमता ब्रह्मण्यतया ब्राह्मणजात्यनुग्राहकतया ९२ मनसाऽपि प्रपन्ना किमु तसाक्षात् ९३ जननी वोपास्येति संबंधः अवेक्ष्य न श्वरानिति शेषः ९४
उस्त्राधेनुममृतदुषामिति यावत् मिषती पश्यन्ती सर्वज्ञा नित्यर्थः इरावती मन्वर्ता । 'इरावती मन्वर्ता' इति विश्वलोचनः धारिणी मित्यत्र रेवती मिति पाठे मातरं । 'रेवती हरि
भार्या यां तारामिन्मातृभेदयोः' इति मेदिनी ब्रह्मणोऽपिकांतां चेतोहरां सिद्धिर्मांक्षः ९५ सविभून्संश्वरान् गां पृथ्वीम् ९६ गुणानां गंगया इति शेषः ९७ । ९८ महुकान् गंगानुगान्

क्षांत्यामहागोपने धारणे च दीप्त्या कृशानोस्तपनस्य चैव ॥ तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां गुह्यस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यम् ९२ ऋषिपुतां विष्णुपदीं पुराणां सुपुण्यतो
यां मनसाऽपिलोके ॥ सर्वात्मना जाह्नवीये प्रपन्नास्ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ९३ लोकाने वेक्ष्य जननीव पुत्रान् सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्नान् ॥ तत्स्थानं कंब्राह्ममभीप्स
मानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ९४ उस्त्रां पुष्टां मिषतीं विश्वभोज्यामिरावतीं धारिणीं भूधराणाम् ॥ शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकांतां गंगां श्रयेदात्मवानसिद्धिकामः ९५
प्रसाद्य देवान् सविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसो ग्रेण गंगाम् ॥ गामानयत्तामभिगम्य शश्वत्पुंसां भयं नेह चा मुत्र विद्यात् ९६ उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां मयैकदेशः प्रस
मीक्ष्य बुद्ध्या ॥ शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान् सर्वान् परिमातुं तथैव ९७ मेरोः समुद्रस्य च सर्वयन्त्रैः संख्योपलानामुदकस्य वापि ॥ शक्यं वक्तुं नेह गंगाजलानां
गुणारख्यानं परिमातुं तथैव ९८ तस्मादेतान् परयाश्रद्वयोक्तान् गुणान् सर्वान् जान्हवीयान् सदैव ॥ भवेद्वाचामनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तः श्रद्धया श्रद्धावान् ९९ लोका
निर्मास्त्री न्यशसावितत्यसिद्धिं प्राप्य महतीं तां दुरापाम् ॥ गंगाकृतान् चिरेणैव लोकान्यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वम् १०० तव मम च गुणैर्महानुभावा जुषतु मर्तिसत
तं स्वधर्मयुक्तैः ॥ अभिमतजनवत्सला हि गंगा जगति युनक्ति सुखैश्च भक्तिमंतम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति परममतिर्गुणानशेषान् शिलरतये त्रिपथानुयोगरू
पान् ॥ बहुविधमनुशास्य तथ्यरूपान् गगनतलं दुतिमान् विवेश सिद्धः २ शिलपृतिस्तु सिद्धस्य वाक्यैः संबोधितस्तदा ॥ गंगामुपास्य विधिवत् सिद्धिं प्राप सुदुर्ल
भाम् ३ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः ॥ गंगामन्यो हिस तत्प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेतिहासं भीष्मोक्तं गंगयाः स्तवसंयु
तम् ॥ युधिष्ठिरः परां प्रीतिमगच्छद्वा तृभिः सह ५ इतिहासमिमं पुण्यं शृणुयाद्यः पठेत वा ॥ गंगयाः स्तवसंयुक्तं समुच्येत्सर्वकिल्बिषैः १०६ ॥ इति श्रीमहाभा
रते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गंगामाहात्म्यकथने षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रज्ञाश्रुताभ्यां
वृत्तेन शीलेन च यथाभवान् ॥ गुणैश्च विविधैः सर्वैर्वयसा च समन्वितः १

त्वावागादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु श्रद्धावानो भवेदिति संबंधः ९९ गंगाकृतान् गंगासेवनप्राप्तान् इष्टान् संकल्पसिद्धान् पाठांतरं यथेष्टं मृष्टं मधुरं यथा स्यात्तथा १०० महानुभावा गंगामर्तिजुषतु प्री
णात् गंगादर्शनादिनामतिः प्रसीदति त्वयर्थः अभिमतः श्रद्धालुः १ । २ । ३ । ४ । ५ । १०६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां मिति ब्रह्मविदां कृतकृत्यानां मिति गंगा पूज्यत्वेन संमतेत्युक्तं तेन ब्राह्मण्यं महदिति मत्वा पृच्छति प्रज्ञेति घृतमाचारः शीलं विनयः १

२ । ३ चेदिच्छेत्तर्हि केन प्राप्नुयाच्चदित्यनुपपन्नव्याख्येयोऽयमर्थः ४ । ५ पर्यायेऽपि जातकर्मादिसंस्कारयोगात्तुल्यवर्णत्वं गतः नामप्र
सिद्धं ८ यज्ञकारः यज्ञकारयन् आर्त्विज्यं कुर्वन्नित्यर्थः प्रायादग्निचयनार्थमिष्टका आनेतुमित्यर्थाद्रम्यते ९ बालमशिक्षितम् १० । ११ आवापइति पाठे आलवालं पितृमातृतुल्यइत्यर्थः 'आवा

॥५०॥

भवानविशिष्टो बुद्ध्याच प्रज्ञया तपसा तथा ॥ तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्मं धर्ममृतांवर २ नान्यस्त्वदन्योलोकेषु प्रष्टव्योऽस्ति नराधिप ॥ क्षत्रियो यदिव वैश्यः शूद्रो
वाराजसत्तम ३ ब्राह्मण्यं प्राप्नुयाच्चेन तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ ब्राह्मण्यमथ चेदिच्छेत्तन्मे ब्रूहि पितामह ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
ब्राह्मण्यं तात दुष्प्राप्यं वर्णैः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः ॥ परं हि सर्वभूतानां स्थानमेतद्युधिष्ठिर ५ ब्रह्मीस्तु संसरन् यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो ना
म जायते ६ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ मतंगस्य च संवादं गर्दभ्याश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचित्तात तुल्यवर्णः सुतस्त्वभूत् ॥ मतंगो नाम नाप्राप्तिर्वैसर्वा
समुदितो गुणैः ८ स यज्ञकारः कौंतेय पित्रोत्सृष्टः परंतप ॥ प्रायाद्गर्दभ्युक्तेन स्थेनाप्याशुगामिना ९ सवालं गर्दभं राजन् वहतं मातुरंतिके ॥ निरविध्यत्प्रतो देननासिका
या पुनः पुनः १० तत्र तीव्रं वणं दृष्ट्वा गर्दभी पुत्रवृद्धिनी ॥ उवाच माशुचः पुत्रचांडालस्त्वधितिष्ठति ११ ब्राह्मणे दारुणं नास्ति मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ आचार्यः सर्वभू
तानां शास्ता किं प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्बालेन कुरुते दयाम् ॥ स्वयोर्निमानयत्येष भावो भावं नित्यच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मतंगस्तु दारुणं रासभीवचः ॥
अवतीर्य रथानूर्णरासभीं प्रत्यभाषत १४ ब्रूहि रासभिकल्याणि मातामेयेन दूषिता ॥ कथं मां वेत्सि चंडालं क्षिप्रं रासभिः संभवे १५ कथं मां वेत्सि चंडालं ब्राह्मण्यं ये
न नश्यते ॥ तत्त्वेनैतन्महाप्राज्ञे ब्रूहि सर्वमशेषतः १६ ॥ गर्दभ्युवाच ॥ ब्राह्मण्यां वृषलेन त्वं मत्तायां नापितेन ह ॥ जातस्त्वमसि चांडालो ब्राह्मण्यं तेन तेज
शत् १७ एवमुक्तो मतंगस्तु प्रतिप्रायाद्गृहं प्रति ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य पिता वाक्यमथाब्रवीत् १८ मया त्वं यज्ञसंसिद्धौ नियुक्तो गुरुकर्मणि ॥ कस्मात्प्रातिनिवृ
त्तोऽसि कच्चिन्नकुशलं तव १९ ॥ मतंग उवाच ॥ अंत्ययोनिरयोनिर्वाक्यं संकुशली भवेत् ॥ कुशलं तु कुतस्तस्य यस्येयं जननी पितः २० ब्राह्मण्यां वृषला ज्ञातं पि
तर्वेदयतीव माम् ॥ अमानुषी गर्दभीयंतस्मात्तपस्येतपो महत् २१ एवमुक्त्वा स पितरं प्रतस्थे कृतनिश्चयः ॥ ततो गत्वा महारण्यमतपत्सु महत्तपः २२ ततः स तापया
मासविधुर्धास्तपसाऽन्वितः ॥ मतंगः सुखसंप्रेप्सुः स्थानं सुचरितादपि २३ तं तथा तपसा युक्तमुवाच हरिवाहनः ॥ मतंगतपस्य सेकित्वं भोगानुत्सृज्य मानुषान् २४

पोभां वचने परिक्षेपालवालयोः इति चेदिनी १२ बालेत्वयि भावः जातिस्वभावः भावं वृद्धिं नित्यच्छति मार्गतिरादपकर्षति १३ । १४ । १५ ब्राह्मण्यं लोकदृश्यं नश्यते अंतर्धीयते येन लक्षणे
न तत्कथं यतो मां चंडालं वेत्सि १६ अनशत्तनष्टं कुरुत्वलिगेन १७ । १८ संसिद्धौ संसिद्धयर्थं १९ अंत्ययोनिश्चंडालजातिः अयोनिस्तद्वन्धः कुत्सितयोनिः तयोर्हीनकर्मतपाकुशलित्वं नास्तीत्यर्थः
२० । २१ । २२ सुचरितात्तपसश्च हेतोः स्थानं ब्राह्मण्यं सुखेन प्रेप्सुर्विधुर्धास्तापया मासितिसंबंधः २३ हरिवाहन इन्द्रः २४

२५ । २६ । २७ । २८ अष्टतारूपमर्थं ब्राह्मण्यं तपः नातिवर्तते न वशी कर्तुमर्हति २९ । ३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ एवमुक्त इति १
२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कांडपृष्ठतां श्रुत्वा जीवित्वं । 'शस्त्राजीवीकां च पृष्ठः' इत्यमरः 'वेद्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यते' इति यमः ११ जपतां गायत्रीमात्रं सेविनां कुले जन्मेति
वरं ददामि ते हंतवृणीष्वत्वं यदिच्छसि ॥ यच्चाप्यवाप्यं हृदि ते सर्वत ब्रूहि मारिचम् २५ ॥ मतंग उवाच ॥ ब्राह्मण्यं कामयानोऽहमिदमारब्धवांस्तपः ॥ गच्छेयं
तदवाप्ये हवर एष वृत्तो मया २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तमुवाच पुरंदरः ॥ मतंग दुर्लभमिदं विप्रत्वं प्रार्थ्य ते त्वया २७ ब्राह्मण्यं प्रार्थयानस्त्वमप्राप्य
मरुतात्मभिः ॥ विनशिष्यसि दुर्बुद्धे तदुपारममाचिरम् २८ श्रेष्ठतां सर्वभूतेषु तपोर्थं नातिवर्तते ॥ तदयं प्रार्थयानस्त्वमचिराद्दिनशिष्यसि २९ देवतासुरमर्त्येषु
यत्पवित्रं परं स्मृतम् ॥ चंडालो नौजातेन न तत्प्राप्यं कथंचन ३० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म इन्द्रमतंगसंवादे सप्त
विंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु संशितात्मा यतव्रतः ॥ अतिष्ठेद्वेकपादेन वर्षाणां शतमच्युतः १ तमुवाच ततः शक्रः
पुनरेव महायशाः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं तात प्रार्थयानो न लप्स्यसे २ मतंग परमं स्थानं प्रार्थयन् विनशिष्यसि ॥ मारुताः साहसं पुत्रनैष धर्मपथस्तव ३ न हि शक्यं त्वया प्राप्तुं
ब्राह्मण्यमिह दुर्मते ॥ अप्राप्यं प्रार्थयानो हि न चिराद्दिनशिष्यसि ४ मतंग परमं स्थानं वार्यमाणोऽसकृन्मया ॥ चिकीर्षस्येव तपसा सर्वथान भविष्यसि ५ तिर्यग्योनि
गतः सर्वो मानुष्यं यदि गच्छति ॥ स जायते पुल्कसो वा चंडालो वाऽप्यसंशयः ६ पुल्कसः पापयोनिर्वायः कश्चिदिह लक्ष्यते ॥ स तस्यामेव सुचिरं मतंग परिवर्तते ७
ततो दशशतकाले लभते शूद्रतामपि ॥ शूद्रयो नावपिततो बहुशः परिवर्तते ८ ततस्त्रिंशद्दशकाले लभते वैश्यतामपि ॥ वैश्यतायां चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः
षष्टिगुणे काले राजन्यो नाम जायते ॥ ततः षष्टिगुणे काले लभते ब्रह्मवंधुताम् १० ब्रह्मवंधुश्चिरं कालं ततस्तु परिवर्तते ॥ ततस्तु द्विशतकाले लभते कांडपृष्ठताम्
११ कांडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततस्तु त्रिशतकाले लभते जपतामपि १२ तं च प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततश्चतुःशतकाले श्रोत्रियो नाम जायते ॥
श्रोत्रियत्वे चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ तदेवं शोकहर्षौ तु कामद्वेषौ च पुत्रक ॥ अतिमानातिवादौ च प्रविशेते द्विजाधमम् १४ तांश्चेज्जयति शत्रून् स तदा प्राप्नोति सद्ग
तिम् ॥ अथ ते वैजयंत्येनं तालाग्रादिवपात्यते १५ मतंग संप्रधार्यैवं यदहं त्वामचूचुदं ॥ वृणीष्व काममन्यं त्वं ब्राह्मण्यं हि सुदुर्लभं १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा
सनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्म इन्द्रमतंगसंवादे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु सं
शितात्मा यतव्रतः ॥ सहस्रमेकपादेन ततोऽध्याने व्यतिष्ठत् १ तं सहस्रमेकपादेन ततोऽध्याने व्यतिष्ठत् १ तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृत्रहा २

शेषः १२ श्रोत्रियः अधीतवेदः १३ तत्तदा श्रोत्रियत्वलाभेऽपि १४ तेशोकादयः पुनश्च श्रोत्रियं पात्यते अत्यंतं नीचयोनिप्राप्नोतीत्यर्थः १५ । १६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारत
भाष्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ एवमुक्त इति सहस्रं वत्सरान् १ । २

३ । ४ । ५ । ६ अभितुत्यगत्वा ७ दुर्लभतरमपिपरिपंथिभिःकामाद्यैश्चोरैःसंवृतमतोदुःसरक्ष्यमपीत्यर्थः ८ पूजयन्ब्राह्मणमितिशेषः ९ ब्राह्मणेभ्यस्तद्वारादेवादयस्तृप्यं
तीत्यर्थः १० यद्यद्वाञ्छिततत्तत्कुरुते ११ । १२ । १३ लब्ध्वाऽपिननुभूयसेनप्राप्नोषि मादृशेऽपितपस्विनिकारुण्याभावात्तत्राशयसीतिभावः १४ दुर्लभं ब्राह्मण्यं प्राप्यापिनानु

॥ मतंगउवाच ॥ इदं वर्षसहस्रं वै ब्रह्मचारो समाहितः ॥ अतिष्ठ मे कपादेन ब्राह्मण्यं नाश्रुयां कथम् ३ ॥ शक्रउवाच ॥ चंडालयो नौजातेन भावाप्यं वै कथंचन ॥ अन्यं कामं वृणीष्व त्वं मा वृथा तेऽस्त्वयं श्रमः ४ ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु भृशं शोकपरायणः ॥ अध्यतिष्ठ द्वांगत्वा संगुष्ठेन शतं समाः ५ ॥ सुदुर्बलं बह्व्यो गच्छ शोधमानि संततः ॥ त्वगस्थिभूतो धर्मात्मा स पपातेति नः श्रुतम् ६ ॥ तं पतंतमभिद्रुत्य परिजग्राह वासवः ॥ वराणामीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः ७ ॥ शक्रउवाच ॥ मतंग ब्राह्मणत्वं ते विरुद्धमिह दृश्यते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभतरं संवृतं परिपंथिभिः ८ ॥ पूजयन् सुखमाप्नोति दुःखमाप्नोत्यपूजयन् ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां योगक्षेमसमर्पिता ९ ॥ ब्राह्मणेभ्यो नुत्तप्यते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां मतंग पर उच्यते १० ॥ ब्राह्मणः कुरुते तद्धियथायद्यच्च वांछति ॥ बह्वीः स्तु संविशन् यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ११ ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मण्यमिह विंदति ॥ तदुत्सृज्ये ह दुष्प्रापं ब्राह्मण्यमकृतात्माभिः १२ ॥ अन्यं वरं वृणीष्व त्वं दुर्लभोऽयं हितेवरः ॥ मतंग उवाच ॥ किं मातुदसि दुःखार्तं मृतं मारयसे च माम् १३ ॥ त्वांतु शोचामि यो लब्ध्वा ब्राह्मण्यं न बुभूषसे ॥ ब्राह्मण्यं यदि दुष्प्रापं त्रिभिर्वर्णैः शतक्रतो १४ ॥ सुदुर्लभं सदाऽवाप्य नानुतिष्ठंति मानवाः ॥ यः पापेभ्यः पापतमस्तेषामधम एव सः १५ ॥ ब्राह्मण्यं यो न जानीते धनं लब्ध्वेव दुर्लभम् ॥ दुष्प्रापं खलु विप्रत्वं प्राप्तं दुरनुपालनम् १६ ॥ दुरवापमवाप्यैतन्नानुतिष्ठंति मानवाः ॥ एकारामो ह्यहं शक्रनिर्द्धो निष्परिग्रहः १७ ॥ अहिंसा दममास्थाय कथं नार्हामि विप्रताम् ॥ दैवं तु कथमेतद्वैयदहं मातृदोषतः १८ ॥ एतामवस्थां संप्राप्तो धर्मज्ञः सन् पुरंदर ॥ नूनं दैवं शक्यं हि पौरुषेणातिवर्तितुम् १९ ॥ यदर्थं यत्नवानेव न लभे विप्रतां विभो ॥ एवंगते तु धर्मज्ञदातुमर्हसि मे वरम् २० ॥ यदि तेऽहमनुग्राह्यः किंचिद्वासु कृतं मम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वृणीष्वेति तदा प्राह ततस्तं बलवृत्रहा २१ ॥ चोदितस्तु महेंद्रेण मतंगः प्राब्रवीद्विदम् ॥ यथा कामविहारी स्यात्कामरूपी विहंगमः २२ ॥ ब्रह्मक्षत्राविरोधेन पूजां च प्राप्नुयामहम् ॥ यथाममाक्षया कीर्तिर्भवेच्चापि पुरंदर २३ ॥ कर्तुमर्हसि तद्देवशिरसात्वां प्रसादये ॥ शक्रउवाच ॥ छंदो देव इति रूपातः स्त्रीणां पूज्यो भविष्यसि २४ ॥ कीर्तिंश्च तेऽस्तु लावत्स त्रिपुलोकेऽपुया स्याति ॥ एवं तस्मै वरं दत्त्वा वासवोऽंतरधीयत २५ ॥

तिष्ठन्ति दुश्चितान् 'शमोदमस्तपःशौचं क्षांतिरार्जवमेव च । ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्म कर्म स्वभावजम्' इति भगवदुक्तान् न सेवते अतः प्राप्तमपि दुःसंरक्ष्यमिति भावः १५ न जानीते रक्षितुमिति शेषः
१६ । १७ वैवंप्राक्कर्म यत् यतः १८ पृतां ब्रह्माष्टाष्टनस्वरूपाय १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

पुतत्परंपुतस्माद्विवताभावात्परंश्रेष्ठं । 'तपसादेवमावोऽपिलब्धुं शक्योनविप्रता । इत्येतत्कथयामासमतंगकथयामुनिः' इति २६ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपेऽप्येकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तस्यशर्यातिस्ववायेवत्सस्यपुत्रोद्घोराजानावितियोजना ७ । ८ । ९ । १० वीतिहव्यदावादेः

प्राणांस्त्यक्त्वा मत्तं गोपि संप्राप्तः स्थानमुत्तमम् ॥ एवमेतत्परं स्थानं ब्राह्मण्यं नाम भारत ॥ तच्च दुष्प्रापमिह वै महेंद्रवचनं यथा २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे हेंद्रमत्तं गसंवादे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे महदाख्यानमेतत्कुरुकुलोद्बह ॥
सुदुष्प्रापं यद्ब्रवीषि ब्राह्मण्यं वदतां वर १ विश्वा मित्रेण च पुरा ब्राह्मण्यं प्राप्तमित्युत ॥ श्रूयते वदसे तच्च दुष्प्रापमिति सत्तम २ वीतहव्यश्च नृपतिः श्रुतो मे विप्रतां
गतः ॥ तदेव तावद्वाग्वि श्रोतुमिच्छाम्यहं विभो ३ स केन कर्मणा प्राप्तो ब्राह्मण्यं राजसत्तमः ॥ वरेण तपसा वा पितृभ्यो व्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
शृणुराज नयथाराजा वीतहव्यो महायशाः ॥ राजर्षिर्दुर्लभं प्राप्तो ब्राह्मण्यं लोकसत्तम ५ मनोर्महात्मनस्तात प्रजाधर्मेण शासतः ॥ बभूव पुत्रो धर्मात्मा शर्यातिरि
ति विश्रुतः ६ तस्यान्ववाये द्वौ राजन राजानौ संबभूवतुः ॥ हैहयस्तालजंघश्च वत्सस्य जयतां वर ७ हैहयस्य तुराजेंद्र दशसुस्त्रीषु भारत ॥ शतं बभूव पुत्राणां शू
राणामनिवर्तिनाम् ८ तुल्यरूपप्रभावानां बलिनां युद्धशालिनाम् ॥ धनुर्वेदे च वेदे च सर्वत्रैव कृतश्रमाः ९ काशिष्वपि नृपो राजन् दिवोदासपितामहः ॥ हर्यश्च
इति विख्यातो बभूव जयतां वरः १० स वीतहव्यदायादैरागत्य पुरुषर्षभ ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये संग्रामे विनिपातितः ११ तंतुहत्वा नरपतिं हैहयास्ते महारथाः ॥
प्रतिजग्मुः पुरीरम्यां वत्सानामकुतोभयाः १२ हर्यश्चस्य च दायादः काशिराजोऽभ्यषिच्यत ॥ सुदेवो देवसंकाशः साक्षाद्धर्मइवापरः १३ स पालयामास महीं धर्मा
त्मा काशिनंदनः ॥ तैर्वीतहव्यैरागत्य युधिसैर्वी विनिर्जितः १४ तमथाजौ विनिर्जित्य प्रतिजग्मु र्यथागतम् ॥ सौदेवस्त्वथ काशीशो दिवोदासोऽभ्यषिच्यत १५
दिवोदासस्तु विज्ञाय वीर्यं तेषां यतात्मनाम् ॥ वाराणसीं महातेजानिर्ममेशक्रशासनात् १६ विप्रक्षत्रियसंबाधां वैश्यशूद्रसमाकुलाम् ॥ नैकद्रव्योच्चयवतीं समृद्ध
विपणापणाम् १७ गंगया उत्तरे कूले वप्रांते राजसत्तम ॥ गोमत्यादक्षिणे कूलेशकस्येवामरावतीम् १८ तत्र तं राजशार्दूलं निवसंतं महींपतिम् ॥ आगत्य हैहया
भूयः पर्यधावंत भारत १९ सनिष्क्रम्य ददौ युद्धं तेभ्यो राजामहाबलः ॥ देवासुरसमंघोरं दिवोदासो महाद्युतिः २० स तु युद्धे महाराज दिनानां दशतीर्दश ॥ हतवा
हनभूयिष्ठस्ततो दैन्यमुपागमत् २१ हतयोधस्ततो राजन् क्षीणकोशश्च भूमिपः ॥ दिवोदासः पुरीत्यक्त्वा पलायनपरोऽभवत् २२ गत्वाऽऽश्रमपदं रम्यं भरद्वाज
स्य धीमतः ॥ जगाम शरणं राजा कृतांजलि ररिंदम २३ तमुवाच भरद्वाजो ज्येष्ठः पुत्रो बृहस्पतेः ॥ पुरोधोऽशीलसंपन्नो दिवोदासं महींपतिम् २४

हेहयस्येवनामातरंवीतहव्यइतितत्पुत्रैः ११ वत्सानावत्सवंश्यानाराज्ञां १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वप्रातिवत्समीपि । 'वप्रस्थानेपुमानस्त्रीरेणुक्षेत्रेणयेतटे' इति मेदिनी १८ । १९ । २० दशतीर्दशसहस्रमित्यर्थः पष्टिसप्ततिनवाविहशतिकाशब्दोऽपिदशगुणितान्दशब्रूते २१ । २२ । २३ । २४

२५ परिच्युनःसर्वतो निरस्तः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० सद्योवदधेययोदशवर्षिकोऽमृतसद्यश्चवेदानजगी ११ योगिनयोगबलेन लोक्यल्लोकेषुसर्वेषुविद्यमानं तस्मिन्देशेप्रतर्दनदहसमा
 किमागमनकृत्यंतेसर्वप्रवृत्तिमेतत् ॥ यत्तेप्रियंतत्करिष्येनमेऽज्ञास्तिविचारणा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्वैतहव्यैर्मेयुद्धेवंशःप्रणाशितः ॥ अहमेकःपरिच्युनो
 भवंतंशरणगतः २६ शिष्यस्नेहेनभगवंस्त्वंमारक्षितुमर्हसि ॥ एकशेषःकृतोवंशोममैःपापकर्मभिः २७ तमुवाचमहाभागोभरद्वाजःप्रतापवान् ॥ नभेतव्यंनभेत
 व्यंसौदेवव्येतुतेभयम् २८ अहमिष्टिकरिष्यामिपुत्रार्थंतेविशंपते ॥ वीतहव्यसहस्राणियेनत्वंप्रहरिष्यसि २९ ततश्चिष्टिकारिषिस्तस्यवैपुत्रकामिकीम् ॥
 अथास्यतनयोजनेप्रतर्दनइतिश्रुतः ३० सजातमात्रोवदधेसमाःसद्यश्चयोदश ॥ वेदंचापिजगौकृत्स्नंधनुर्वेदंचभारत ३१ योगेनचसमाविष्टोभरद्वाजेनधमिता ॥
 तेजोलोक्यंसंसृष्टातस्मिन्देशेसमाविशत् ३२ ततःसकवचीधन्वीस्तूयमानःसुरार्षिभिः ॥ वंदिभिर्विद्यमानश्चबभौसूर्यइवोदितः ३३ सरथीवद्वनिस्त्रिशोवभौदी
 तइवानलः ॥ प्रययौसधनुर्धुन्वन्खड्गीचर्माशरासनी ३४ तद्वद्वापरमंहर्षसुदेवतनयोययौ ॥ मेनेचमनसादग्धान्वैतहव्यान्सपार्थिवः ३५ ततोऽसौयौवराज्येच
 स्थापयित्वाप्रतर्दनम् ॥ कृतकृत्यंतदाऽऽत्मानं सराजा अभ्यनंदत् ३६ ततस्तुवैतहव्यानांविधायसमहीपतिः ॥ पुत्रं प्रस्थापयामासप्रतर्दनमरिंदमम् ३७ सरथःस
 तुसंतार्यंगंगामाशुपराक्रमी ॥ प्रययौवीतहव्यानांपुरीं परपुरंजयः ३८ वैतहव्यास्तुसंश्रुत्यरथघोषंसमुद्धतम् ॥ निर्ययुर्नगराकरैरथैःपररथारुजैः ३९ निष्क्रम्य
 तेनरव्याघ्रादंशिताश्चित्रयोधिनः ॥ प्रतर्दनंसमाजग्मुःशरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्चविविधाकारैरथैश्चयुधिष्ठिर ॥ अभ्यवर्षेतराजानंहिमवंतमिवांबुदाः ४१ अ
 स्त्रैरस्त्राणिसंवार्यतेषांराजाप्रतर्दनः ॥ जघानतान्महातेजावज्रानलसमैःशरैः ४२ कृतोत्तमांगास्तेराजनभल्लैःशतसहस्रशः ॥ अपतन्रुधिराद्रांगानिकृताइवकिंशु
 काः ४३ हतेषुतेषुसर्वेषुवीतहव्यःसुतेष्वथ ॥ प्राद्रवन्नगरंहित्वाभृगोराश्रममप्युत ४४ ययौभृगुंचशरणंवीतहव्योनराधिपः ॥ अभयंचददौतस्मैराज्ञेराजनभृगुस्त
 दा ४५ अथानुपदमेवाशुतत्रागच्छत्प्रतर्दनः ॥ संप्राप्यचाश्रमपदंदिबोदासात्मजोऽब्रवीत् ४६ भोभोकेऽत्राश्रमेसंतिभृगोःशिष्यामहात्मनः ॥ द्रष्टुमिच्छेमुनिमहं
 तस्याचक्षतमाभिति ४७ सतंविदित्वातुभृगुर्निश्चक्रामाश्रमात्तदा ॥ पूजयामासचततोविधिनाष्टपसत्तमम् ४८ उवाचचैनंराजेन्द्रकिंकार्यं ब्रूहिपार्थिव ॥ सचो
 वाचनपस्तस्मैयदागमनकारणम् ४९ ॥ राजोवाच ॥ अयंब्रह्मत्रितोराजावीतहव्योविसर्ज्यताम् ॥ तस्यपुत्रैर्हिमेकृत्स्नोब्रह्मन्वंशःप्रणाशितः ५० उत्सादितश्च
 विषयःकाशीनारत्नसंचयः ॥ एतस्यवीर्यदृष्टस्यहतंपुत्रशतंमया ५१ अस्येदानींविधादद्यभविष्याम्यष्टणःपितुः ॥ तमुवाचकृपाविष्टोभृगुर्धर्मभृतांवरः ५२ ने
 हास्तिक्षत्रियःकश्चित्सर्वेर्हिमेद्विजातयः ॥ एतनुवचनंश्रुत्वाभृगोस्तथ्यप्रतर्दनः ५३

विशतसमावेशितवान् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३

५४ । ५५ । ५६ आख्यायिकातात्पर्यमाह भृगोरिति ५७ । ५८ श्रुतिः । 'तदुगार्त्तमदमेतेनवैद्युत्समदइद्रस्यप्रियंभामोपागच्छत्' इत्यादिका ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६
 ६७ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ७ ॥ केपूज्याहति ब्राह्मण्यस्यदुष्प्रापत्वंविप्रानुग्रहेकलभ्यत्वंचोक्तापूज्यत्वंहेतुनसाधारणानसाधारणान्स्वधर्माना
 पादावुपस्पृश्यशनैःप्रहृष्टोवाक्यमब्रवीत् ॥ एवमप्यस्मिन्भगवन्नृत्तकृत्योनसंशयः ५४ यएषराजवीर्येणस्वजातित्याजितोमया ॥ अनुजानीहिमां ब्रह्मन्ध्याय
 स्वचशिबेनमाम् ५५ त्याजितोहिमयाजातिमेवराजाभृगूद्वह ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञातोययौराजाप्रतर्दनः ५६ यथागतंमहाराजमुक्त्वाविषमिवोरगः ॥ भृगोर्वच
 नमात्रेणसचब्रह्मर्षितांगतः ५७ वीतहव्योमहाराजब्रह्मवादित्वमेवच ॥ तस्यगृत्समदःपुत्रोरूपेणेंद्रइवापरः ५८ शक्रस्त्वमितियोदैत्यैर्निगृहीतःकिलाभवत् ॥
 ऋग्वेदेवर्ततेचाग्याश्रुतिर्यस्यमहात्मनः ५९ यत्रगृत्समदोराजनब्राह्मणैःसमहीयते ॥ सब्रह्मचारीविप्रर्षिःश्रीमान्गृत्समदोऽभवत् ६० पुत्रोऽगृत्समदस्यापिसुचे
 ताअभवद्विजः ॥ वर्चाःसुतेजसःपुत्रोविहव्यस्तस्यचात्मजः ६१ विहव्यस्यतुपुत्रस्तुवितत्यस्तस्यचात्मजः ॥ वितत्यस्यसुतःसत्यःसंतःसत्यस्यचात्मजः ६२
 श्रवास्तस्यसुतश्चर्षिःश्रवसश्चाभवत्तमः ॥ तमसश्चप्रकाशोऽभूत्तनयोद्विजसत्तमः ॥ प्रकाशस्यचवार्गिद्रोवभूवजयतांवरः ६३ तस्यात्मजश्चप्रमितिर्वेदवेदांग
 पारगः ॥ घृताच्यांतस्यपुत्रस्तुरुर्नामोदपद्यत् ६४ प्रमदरायांतुरोःपुत्रःसमुदपद्यत् ॥ शुनकोनामविप्रर्षिर्यस्यपुत्रोऽथशौनकः ६५ एवंविप्रत्वमगमद्वीतह
 व्योनराधिपः ॥ भृगोःप्रसादाद्राजेन्द्रक्षत्रियःक्षत्रियर्षभ ६६ तथैवकथितोवंशोमयागार्त्तमदस्तव ॥ विस्तरेणमहाराजकिमन्यदनुपृच्छसि ६७ ॥ इति श्रीमहा
 भारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेप० दानधर्मेवीतहव्योपाख्यानं नामत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केपूज्यावैत्रिलोकेऽस्मिन्मानवाभ
 रतर्षभ ॥ विस्तरेणतदाचक्ष्वनहितृप्यामिक्थ्यतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंवासुदेवस्यचोभयोः २
 नारदंप्रांजलिं दृष्ट्वापूजयानंद्विजर्षभान् ॥ केशवःपरिपप्रच्छभगवन्कात्रमस्यसि ३ बहुमानपरस्तेषुभगवन्कात्रमस्यसि ॥ शक्यंचेच्छ्रोतुमस्माभिर्ब्रूहेतद्धर्मवि
 त्तम ४ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुगोविंदयानेतान्पूजयाम्यरिर्मर्दन ॥ त्वतोऽन्यःकःपुमाल्लोकेश्रोतुमेतदिहार्हति ५ वरुणंवायुमादित्यंपर्जन्यंजातवेदसम् ॥ स्था
 णुंस्कंदंतथालक्ष्मींविष्णुं ब्रह्माणमेवच ६ वाचस्पतिंचंद्रमसपःपृथ्वीं सरस्वतीम् ॥ सततंयेनमस्यंतितान्नमस्याम्यहंविभो ७ तपोधनान्वेदविदो नित्यंवेदपराय
 णान् ॥ महार्हान्त्रिणिशार्दूलसदासंपूजयाम्यहम् ८ अशुक्तादेवकार्याणिकुर्वतेयेऽविकल्थनाः ॥ संतुष्टाश्चक्षमायुक्तास्तान्नमस्याम्यहंविभो ९ सम्यग्यजंतियेचे
 ष्ठीःक्षांतादांताजितेन्द्रियाः ॥ सत्यंधर्माक्षितिगाश्चतान्नमस्यामियादव १० येवैतपसिर्वर्ततेवनेमूलफलाशनाः ॥ असंचयाःक्रियावंतस्तान्नमस्यामियादव ११

हानेनाच्यायेन १ । २ । ३ । तेषुमानवेषुबहुमानपरःसन्नकात्रमस्यसीतियोज्यम् ४ । ५ । ६ । ७ महार्हान्नमहान्अर्हःपूजायेषाम् अतिपूज्या नित्यर्थः ८ अविकल्थनाःश्वा
 घाहीनाः ९ सत्यंधर्मचयजंतिपूजयंति क्षितिगाश्चयजंतिब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छंति यजदेवपूजासंगतिकरणदानेषुपतेऽर्थायथासंभवमिहप्राह्याः १० । ११

११।२ आपृष्टतापातयावन्मध्याह्नम् १४ स्वाध्यायेब्रह्मयज्ञेभञ्जयेवा १५।१५।१७ निर्होकादिगन्तवाः कौपीनमात्रमपि परिग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः १८।१९ कपोतवृत्तयः कणशआदाय ये सङ्ग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः २० त्रिवर्गो धर्मार्थकामाः कृत्येषु कर्तव्येषु कर्मसु वर्तते उत्तममध्यमाधरमावेन वर्तते भृगुहीनते अधममध्यमोत्तमभावेनेत्यर्थः २१ अलोलुपादित्यनेन धर्मपेक्षया रयानादर उक्तः । पुण्यशी

येभ्यश्चभरणेशकाःसततंचातिथिव्रताः ॥ भुंजतेदेवशेषाणितान्नमस्यामियादव १२ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्निनोब्रह्मचारिणः ॥ याजनाध्यापनेयुक्तानित्यंता
नृपूजयाम्यहम् १३ प्रसन्नहृदयाश्चैवसर्वसत्त्वेषुनित्यशः ॥ आपृष्ठतापात्स्वाध्यायेयुक्तास्तान्पूजयाम्यहम् १४ गुरुप्रसादेस्वाध्यायेयतंतोयेस्थिरव्रताः ॥
शुश्रूषवोऽनमूयंतस्तान्नमस्यामियादव १५ सुव्रतामुनयोयेचब्राह्मणाःसत्यसंगराः ॥ वोढारोहव्यकव्यानांतान्नमस्यामियादव १६ मैक्ष्यचर्यामुनिरताः
कृशागुरुकुलाश्रयाः ॥ निःसुखानिर्धनयितुतान्नमस्यामियादव १७ निर्ममानिष्प्रतिद्वंद्वानिर्हीकानिष्प्रयोजनाः ॥ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्निनोब्रह्मवादिनः
१८ अहिंसानिरतायेचयेचसत्यव्रतानराः ॥ दांताःशमपराश्चैवतान्नमस्यामिकेशव १९ देवतातिथिपूजायांयुक्तायेगृहमेधिनः ॥ कपोतवृतयोनित्यंतान्नम
स्यामियादव २० येषांत्रिवर्गःकृत्येषुवर्ततेनोपहीयते ॥ शिष्टाचारप्रवृत्ताश्चतान्नमस्याम्यहंसदा २१ ब्राह्मणाःश्रुतसंपन्नायेत्रिवर्गमनुष्ठिताः ॥ अलोलुपाः
पुण्यशीलास्तान्नमस्यामिकेशव २२ अब्मक्षावायुभक्षाश्चसुधाभक्षाश्चयेसदा ॥ व्रतैश्चविविधैर्युक्तास्तान्नमस्यामिमाधव २३ अयोनीनग्नियोनीश्चब्रह्म
योनीस्तथैवच ॥ सर्वभूतात्मयोनीश्चतान्नमस्याम्यहंसदा २४ नित्यमेतान्नमस्यामिकृष्णलोककरानृषीन् ॥ लोकज्येष्ठानकुलज्येष्ठांस्तमोप्रानलोकभास्क
रान् २५ तस्मात्त्वमपिवाष्णेयद्विजान्पूजयनित्यदा ॥ पूजिताःपूजनार्हाहिसुखंदास्यंतितेऽनघ २६ अस्मिन्लोकेसदाह्यतेपरत्रचसुखप्रदाः ॥ चरंतेमा
न्यमानावैप्रदास्यंतिसुखंतव २७ येसर्वातिथयोनित्यंगोपुचब्राह्मणेषुच ॥ नित्यंसत्येचाभिरतादुर्गाण्यतितरंतिते २८ नित्यंशमपरायेचतथायेचानमूय
काः ॥ नित्यस्वाध्यायिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते २९ सर्वान्देवान्नमस्यंतियेचैकंवेदमाश्रिताः ॥ श्रद्धधानाश्चदांताश्चदुर्गाण्यतितरंतिते ३० तथैवविप्र
प्रवरान्नमस्कृत्ययत्नव्रताः ॥ भवंतियेदानरतादुर्गाण्यतितरंतिते ३१ तपस्विनश्चयेनित्यंकौमारब्रह्मचारिणः ॥ तपसाभावितात्मानोदुर्गाण्यतितरंतिते ३२
देवतातिथिभृत्यानांपितृणांचार्चनेरताः ॥ शिष्टान्नभोजिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते ३३ अग्निमाधायविधिवत्प्रणताधारयंतिये ॥ प्राप्ताःसोमाहुतिंचैवदुर्गा
ण्यतितरंतिते ३४ मातापित्रोर्गुरुषुचसम्यग्वर्तंतियेसदा ॥ यथात्वंवृष्णिशार्दूलेत्युक्त्वैवंविररामसः ३५

लाहृत्वमेनधर्मव्यतिरिक्तकामपरिहारउक्तः । ऋतौभार्यामुपेयादित्येतावानेवकामोधर्ममयोनान्वः २१ सुधाविश्वदेवशेषः २२ अयोनीन्अकृतदारान् अग्नियोनीन्दाराग्निहोत्रयुतान् ब्रह्मणोवेद
स्ययोनीन्आश्रयमूतान् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वाग्निवि स्वाध्यायेसर्वेयज्ञाभंतर्भवतीत्यर्थः ३० मिश्रचर्षेचिद्वैश्वोक्तौपुनःपाठादुपेक्षितोमोहैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

१६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॐ ॥ पितामहोत्पादे रघुपक्षिमात्रस्यापि स्वशरीरदानेन रक्षणं कार्यं किमु तू पूर्वाङ्गानां पूज्यानामर्थान् दिनेति तात्पर्यम् १ । २ । ३ प्रपात्यमानः आकाशादिति शेषः वृषदर्ममौलीमरंशिषिम् ४ । ५ । ६ नवनीलं च यदुत्पलं तस्याऽऽपीडयित्वा लंकारमुत्तश्चार्चवर्णो यस्य ७ । ८ । ९ अतिक्रां

तस्मात्त्वमपि कौंतेय पितृदेवद्विजातिथीन् ॥ सम्यक् पूजयसे नित्यं गतिमिष्टामवाप्स्यसि ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मैरुष्णनारदसंवादे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ ॐ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि धर्मभरत सत्तम १ शरणागतं ये रक्षन्ति भूतग्रामं चतुर्विधम् ॥ किं तस्य भरत श्रेष्ठ फलं भवति तत्त्वतः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मपुत्र महायशः ॥ इति हासं पुरा तत्तं शरणार्थं महाफलम् ३ प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः प्रियदर्शनः ॥ वृषदर्म महाभागं न रेंद्रं शरणं गतः ४ स तं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्रासादं कमुपागतम् ॥ आश्वास्य श्वसिहीत्याहनतेऽस्ति भयमंडज ५ भयं ते सुमहत् कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया ॥ येन त्वमिह संप्राप्तो विसंज्ञो भ्रांतचेतनः ६ नवनीलोत्पलापीडचारुवर्ण सुदर्शन ॥ दाडिमाशोकपुष्पाक्षमात्रसंस्वाभयंतव ७ मत्सकाशमनुप्राप्तं न त्वां कश्चित्समुत्सहेत् ॥ मनसा ग्रहणं कर्तुं रक्षाध्यक्षपुरस्कृतम् ८ काशिराज्यं तदद्यैव त्वदर्थं जीवितं तथा ॥ त्यजेयं भवविस्त्रब्धः कपोतनभयंतव ९ ॥ श्येन उवाच ॥ ममैतद्विहितं भक्ष्यं न राजंस्त्रातुमर्हसि ॥ अतिक्रांतं च प्राप्तं च प्रयत्नाच्चोपपादितम् १० मांसं च रुधिरं चास्य मज्जा मेदश्च मेहितम् ॥ परितोषकरो ह्येष मम मांस्याग्रतो भव ११ वृष्णामेवाधत्तेऽत्युग्राक्षुधानि र्दहतीव माम् ॥ मुंचेन न हि शक्ष्यामि राजन्मंदयितुं क्षुधाम् १२ मया ह्यनुसृतो ह्येष मत्पक्षनखविक्षतः ॥ किंचिदुच्छ्वासनिःश्वासं न राजन् गोक्षुमर्हसि १३ यदि स्वविषये राजन् प्रभुस्त्वं रक्षणे नृणाम् ॥ खेचरस्य तृषार्तस्य न त्वं प्रभुरथोत्तम १४ यदि वैरिषु भृत्येषु स्वजनव्यवहारयोः ॥ विषयेष्विन्द्रियाणां च आकाशो मापराक्रम १५ प्रभुत्वं हि पराक्रम्य सम्यक् पक्षहरेषु ते ॥ यदित्वमिह धर्मार्थी मामपि द्रष्टुमर्हसि १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्मयंगतः ॥ संभाव्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थं प्रत्यभाषत १७ ॥ राजोवाच ॥ गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा महिषोऽपि वा ॥ त्वदर्थं मद्यक्रियतां क्षुधाप्रशमनाय ते १८ शरणागतं न त्यजेयमिति मेव तमाहितम् ॥ न मुंचति ममांशानि द्विजोऽयं पश्य वै द्विज १९ ॥ श्येन उवाच ॥ नवराहं न चोक्षणं न चान्यान् विधानं द्विजान् ॥ भक्ष्यामि महाराज किमन्नाद्येन तेन मे २० यस्तु मे विहितो भक्ष्यः स्वयंदेवैः सनातनः ॥ श्येनाः कपोतान् खादंति स्थितिरेषा सनातनी २१ उशीनरकपोते तु यदि स्नेहस्तवानघ ॥ ततस्त्वं मे प्रयच्छाद्य स्वमांसं तुलया दृतम् २२ ॥ राजोवाच ॥ महाननुग्रहो मेऽद्य यस्त्वमेवमिहा त्यमाम् ॥ बाढमेव करिष्यामीत्युक्त्वाऽसौ राजसत्तमः २३

तंगतप्रायजीवितं १० अस्यमदन्नस्थाप्रतोतरायभूतोमामव ११ तृष्णाएतदुधिरपिपासा १२ । १३ । १४ यद्वैर्याविषुपराक्रमसेतद्युक्तं नत्वाकारोआकाशचारिषु १५ पक्षहरेष्वान्नाभंगिषुशत्रुषु
सामकाशुमपिजीवनहरणेनबाधमानस्यतवधर्माधिभोऽप्यधर्माभविष्मतीतिभावः १६ पुनश्च्येनंतद्वाक्यंभसंभाव्यस्तुत्या तदर्थकपोतार्था १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

१३ । १५ । १६ । २० अज्ञानैःशीघ्रं २८ मासस्यमासात्यंशरीरम् २९ । ३० । ३१ मृतःनृत्येनतोषितःएवमुपगीतः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ साधुवृत्तःसुशीलः सद्गुण
शिष्टाचारैर्व्याजेनसुतरानिष्कपटेन ३६ । ३७ अस्याकयायाविधेयमाह योऽपीति ३८ । ३९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपिकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ५४ ॥

उत्कृत्योत्कृत्यमांसानितुलयासमतोलयत् ॥ अंतःपुरेततस्तस्यस्त्रियोरत्नविभूषिताः २४ हाहाभूताविनिष्कांताःश्रुत्वापरमदुःखिताः ॥ तासांरुदितशब्दे
नमंश्चिभृत्यजनस्यच २५ बभूवसुमहात्रादोमेघगंभीरानिःस्वनः ॥ निरुद्धंगनंसर्वव्यभंभैःसमंततः २६ महीप्रचलिताचासीत्तस्यसत्येनकर्मणा ॥ सराजा
पार्श्वतश्चैवबाहुभ्यामुरुतश्चयत् २७ तानिमांसानिसंछिद्यतुलांपुरयतेऽज्ञानैः ॥ तथापिनसमस्तेनकपोतेनबभूवह २८ अस्थिभूतोयदाराजानिर्मांसोरुधिर
स्त्रवः ॥ तुलांततःसमारूढःस्वंमांसक्षयमुत्सृजत् २९ ततःसैद्रास्त्रयोलोकास्तनरेन्द्रमुपास्थिताः ॥ भेर्यश्चाकाशगैस्तत्रवादितादेवदुंदुभिः ३० अमृतेनावसि
क्तश्चवृषदभोर्नरेश्वरः ॥ दिव्यैश्चसुसुखैर्माल्यैरभिवृष्टःपुनःपुनः ३१ देवगंधर्वसंघातैरप्सरोगेभिरसर्वतः ॥ नृत्तश्चैवोपगीतश्चपितामहइवप्रभुः ३२ हेमप्रा
सादसंवाधंमणिकांचनतोरणम् ॥ सवैदूर्यमणिस्तंभंविमानंसमधिष्ठितः ३३ सराजर्षिर्गतःस्वर्गकर्मणातेनशाश्वतम् ॥ शरणागतेषुचैवंत्वंकुरुसर्वयुधिष्ठिर
३४ भक्तानामनुरक्तानामाश्रितानांचरक्षिता ॥ दयावान्सर्वभूतेषुपरत्रसुखमेधते ३५ साधुवृत्तोद्विहोराजासद्गुणमनुतिष्ठति ॥ किंनप्राप्तंभवेत्तेनस्वव्याजेने
हकर्मणा ३६ सराजर्षिर्विशुद्धात्माधीरःसत्यपराक्रमः ॥ काशीनामीश्वरःख्यातस्त्रिपुलोकेषुकर्मणा ३७ योऽप्यन्यःकारयेदेवंशरणागतरक्षणम् ॥ सोऽपिग
च्छेत्तामेवगतिंभरतसत्तम ३८ इदंनृत्तंहिराजर्षेवृषदभस्यकीर्तयत् ॥ पूतात्मावैभवेल्लोकेऽणुयाद्यश्चानित्यशः ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि
आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेऽयेनकपोतारूयानेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंराज्ञःसर्वकृत्यानांगरीयःस्यात्पितामह ॥
कुर्वन्किंकर्मनृपतिरुभौलोकौसमश्रुते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतद्राज्ञःकृत्यतममभिषिक्तस्यभारत ॥ ब्राह्मणानामनुष्ठानमत्यंतंसुखमिच्छता २ कर्तव्यंपार्थिवं
द्रेणतथैवभरर्षभ ॥ श्रोत्रियान्ब्राह्मणान्वृद्धान्त्रित्यमेवाभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चापिब्राह्मणांश्चबहुश्रुतान् ॥ सांत्वेनभोगदानेननमस्कारैस्तथाऽर्चयेत् ४
एतत्कृत्यतमंराज्ञोनित्यमेवोपलक्षयेत् ॥ यथाऽऽत्मानंयथापुत्रांस्तथैतान्प्रतिपालयेत् ५ येचाप्येषांपूज्यतमास्तान्दृढंप्रतिपूजयेत् ॥ तेषुशतिषुतद्राष्ट्रं
सर्वमेवविराजते ६ तेषूप्यास्तेनमस्कार्यामान्यास्तेपितरोयथा ॥ तेष्वेवयात्रालोकानांभूतानामिववासते ७ अभिचारैरुपायैश्चदहेयुरपिचेतसा ॥ निःशेषं
कुपिताःकुयूरुग्राःसत्यपराक्रमाः ८ नांतमेषांप्रपश्यामिनिदिशश्चाप्यपावृताः ॥ कुपिताःसमुदीक्षंतेदावेष्वाग्निशिखाइव ९

किंराज्ञइत्यध्यायस्यतात्पर्यस्पष्टं १ अनुष्ठानभाराधनं २ । ३ । ४ । ५ । एषांब्राह्मणानांमध्ये ६ वासवेषर्जन्ये ७ अभिचारैःइयेनादिभिः उपायैःकौलिकशास्त्रमसिद्धैः चेतसा
संकल्पमात्रेण ८ अंतनाशकरं दिशश्चैषानांष्पावृताः सर्वत्राकुंठितामतिरेतेषामित्यर्थः अग्निशिखाइवदंतः ९

एषांप्रभ्यः साहसिकाअकार्यकारिणोऽपिविभ्यतिक्रमुतविवेकिनः । उन्नाःकेचिज्जहमरतादयः । अपरेवसिष्ठादयः १० प्रसह्यकारिणोदुर्वासःप्रभृतयः । मृदवोगावमादयःयेपादचारेपिहिंसा
भयात्पादयोरेवासिचकुरित्यक्षपादत्वंगताः । अतिशठाअगस्त्यादयः वातापिजयितुंमांसेलोलुपतांदर्शयंतः ११ कृषिकुर्वतःउद्दालकगुर्वादयः । गोरक्ष्यंगुरारेवउपमन्युप्रभृतयः । भैक्ष्यंयदत्तात्रे
यादयः । चौराःवालमीकिविश्वामित्रादयः । अनृताःकलहप्रियानारदादयः । नटनर्तकाभरतादयः १२ सर्वकर्मसहाःसमुद्रशोषणादावपिसर्माः १३ नानेति स्वरूपप्रच्छादनार्थलोकरक्षार्थवा

विभ्यत्येषांसाहसिकागुणास्तेषामतीवहि ॥ कृपाहवत्तृणच्छन्नाविशुद्धाद्यौरिवापरे १० प्रसह्यकारिणःकेचित्कार्पांसमृदवोपरे ॥ संतिचैषामतिशठास्तथैवान्येतप
स्विनः ११ कृषिगोरक्ष्यमप्येकेभैक्ष्यमन्येऽप्यनुष्ठिताः ॥ चौराश्चान्येऽनृताश्चान्येतथान्येनटनर्तकाः १२ सर्वकर्मसहाश्चान्येपार्थिवेष्वितरेषुच ॥ विविधाकार
युक्ताश्चब्राह्मणाभरतर्षभ १३ नानाकर्मसुरक्तानांबहुकर्मोपजीविनाम् ॥ धर्मज्ञानांसतांतेषांनित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ पितृणांदेवतानांचमनुष्योरगरक्षसाम् ॥
पुराप्येतेमहाभागब्राह्मणवैजनाधिप १५ नैतेदेवैर्नपितृभिर्नगंधर्वैर्नराक्षसैः ॥ नासुरैर्नपिशाचैश्चशक्याजेतुंद्विजातयः १६ अदैवंदेवतंकुर्युदैवतंचाप्यदैवतं ॥
यमिच्छेयुःसराजास्याद्योनेष्टःसपरामवेत् १७ परिवादंचयेक्युर्ब्राह्मणानामचेतसः ॥ सत्यंब्रवीमितेराजन्विनश्येयुर्नसंशयः १८ निंदाप्रशंसाकुशलाःकोर्त्यकी
र्तिपरायणाः ॥ परिकुप्यंतितेराजन्सततंद्विषतांद्विजाः १९ ब्राह्मणायंप्रशंसंतिपुरुषःसप्रवर्धते ॥ ब्राह्मणैर्यःपराकृष्टःपराभूयाक्षणाद्विसः २० शकायवनकां
बोजास्तास्ताःक्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् २१ द्राविडाश्चकलिगाश्चपुलिंदाश्चाप्युशीनराः ॥ कोलिसर्पांमहिषकास्तास्ताःक्षत्रि
यजातयः २२ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् ॥ श्रेयान्पराजयस्तेभ्योनजयोजयतांवर २३ यस्तुसर्वमिदंहन्याद्ब्राह्मणंचनतत्समम् ॥ ब्रह्मवध्यामहा
न्दोषइत्याहुःपरमर्षयः २४ परिवादोद्विजातीनानश्रोतव्यःकथंचन ॥ आसीताधोमुखस्तूष्णींसमुत्थायव्रजेच्चवा २५ नसजातोऽजनिष्यद्वापृथिव्यामिहकश्च
न ॥ योब्राह्मणविरोधेनसुखंजीवितुमुत्सहेत् २६ दुर्ग्राह्योऽपुष्टिनावायुर्दुःस्पर्शःपाणिनाशशी ॥ दुर्धरापृथिवीराजन्दुर्जयाब्राह्मणाभुवि २७ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेब्राह्मणप्रशंसानामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानेवसततंभृशंसंप
रिपूजयेत् ॥ एतेहिसोमराजानईश्वराःसुखदुःखयोः १ एतेभोगैरलंकारैरन्यैश्चैवकिमिच्छकैः ॥ सदापूज्यानमस्कारैरक्षयाश्चापितृवन्नृपैः २ ततोराष्ट्रस्यशांति
र्हिभूतानामिववासवात् ॥ जायतांब्राह्मवर्चस्वीराष्ट्रैवैब्राह्मणःशुचिः ३

निषिद्धेनाधिकर्मणावर्धमानाः वस्तुतस्तुधर्मज्ञास्तेषांतान्नित्यमेवानुकीर्तयेत् १३ एतेपूज्या

इतिशेषः यतोमहामागाः १५ । १६ । १७ । १८ परायणाःहेतवः १९ । २० अदर्शनादननुग्रहात् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपि
त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणानित्याद्यध्यायत्रयेणदानपात्रस्वब्राह्मणानामुच्यते सोमोराजायेषांतेसोमराजानः १ किमिच्छसीतिप्रश्नपूर्वकंयत्तदिष्टंदीपतेतात्किमिच्छकम् २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । तेपिदातारोऽपि तत्प्रदेयं ब्रह्म ९ । १० तद्यज्ञादिकं भूतमुत्पन्नं । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्यायते वृष्टिर्दृष्टे रन्ततः प्रजाः' इति स्मृतेः ११ । १२ । १३ । १४ भूतात्मानो भूतः प्राप्नोवशीकृत आत्माचित्तं ये स्ते १५ । १६ । १७ प्रक्षिप्येति कुंभं विर्वा ब्राह्मणाय प्रक्षिप्य दत्त्वा पारमामि न परलोकाहितं कर्म आरभेदाच्च

महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितव्रतम् ४ वासयेत गृहे राजन्न तस्मात्परमास्ति वै ॥ ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्तं प्रतिगृह्णाति देवताः ५ पितरं सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परम् ॥ आदित्यश्चंद्रमावायुरापो भूरं वरं दिशः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश्य सदाऽन्नमुपभुंजते ॥ न तस्याश्रंति पितरो यस्य विप्रान् भुंजते ७ देवाश्चाप्यस्य नाश्रंति पापस्य ब्राह्मणद्विषः ॥ ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रियं तो पितरः सदा ८ तथैव देवताराजन्नात्र कार्या विचारणा ॥ तथैव तेऽपि प्रीयंते येषां भवति तद्धविः ९ न च प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति च परां गतिम् ॥ येन येनैव हविषा ब्राह्मणांस्तर्पयेन्नरः १० तेन तेनैव प्रीयंते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणा देवतदूतं प्रभवन्ति यतः प्रजाः ११ यतश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति ॥ वेदैषमार्गं स्वर्गस्य तथैव नरकस्य च १२ आगतानां गते चोभे ब्राह्मणो द्विपदां वरः ॥ ब्राह्मणो भरतश्चेष्टस्वधर्मं चैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्तंते तेन याति पराभवम् ॥ न ते प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति न पराभवम् १४ यद्वा ह्यणमुखात्प्राप्तं प्रतिगृह्णाति वैवचः ॥ भूतात्मानो महात्मानस्तेन याति पराभवम् १५ क्षत्रियाणां प्रतपतांति जसा च बलेन च ॥ ब्राह्मणेष्वेव शाम्यंति ते जांसि च बलानि च १६ भृगवस्तालजंघांश्च नीपानां गिरसोऽजयन् ॥ मरद्वाजे वेतहव्या नैलांश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधांश्चाप्यजयन्नेते कृष्णाजिनध्वजाः ॥ प्राक्षिप्याथ कुंभान्वै पारगामिनमारभेत् १८ यत्किंचिच्छ्रूयते लोके श्रूयते पठ्यतेऽपि वा ॥ सर्वतद्ब्राह्मणेष्वेव गूढोऽग्निर्विदारुषु १९ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादे वा सुदेवस्य पृथ्व्याश्च भरतर्षभ २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ मातरं सर्वभूतानां पृच्छेत्वा संशयं शुभे ॥ केन सिक्कर्मणा पापं व्यपोहति नरो गृही २१ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत पवित्रं ह्येतदुत्तमम् ॥ ब्राह्मणान् सेवमानस्य रजः सर्वं प्रणश्यति ॥ अतो भूतिरतः कीर्तिरतो बुद्धिः प्रजायते २२ महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ इति मां नारदः प्राह स तत्सर्वं भूतये २३ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितं शुचिम् ॥ अपरेषां परेषां च परेभ्यश्चैव येऽपरे २४ ब्राह्मणायं प्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्धते ॥ अथ यो ब्राह्मणान् कुष्ठः पराभवति सोऽचिरात् २५ यथामहार्णवे क्षिप्ता सीतानेष्टुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वं पराभावाय कल्पते २६ पश्य चंद्रे कृतं लक्ष्मसमुद्रो लवणोदकः ॥ तथा भगवत्संज्ञेन महेंद्रः परिचिह्नितः २७

रेव भानुदीप्तिं कुर्वन् भयलोके इति शेषः १८ यत्किंचिदतीतानामतं व्यवहितं स्थूलसूक्ष्मं ब्राह्मणे हार्वाकाशाख्यं ब्रह्म विदिकां मित्रं चाननिर्भयमादभिव्यज्यत इत्यर्थः १९ । २० । २१ रजः ध्यानेऽन्तराय भूतो विक्षेपः भूतिरैश्वर्यं बुद्धिरात्मज्ञानं सार्धं श्लोकः २२ । २३ अपरे ब्राह्मणं सर्वभूतये इच्छेद्विष्पादुरिति विपरिणामेनानुषंगः २४ कुष्ठः कोशति कर्तारिक्तः २५ सीतानेष्टुर्लालप हतिमतः पांसुपिण्डः । लोष्टोलेष्टुरितिकोशकारा अंतस्यादिभिर्मंसं पृच्छति दुश्चरितं ब्राह्मणद्रोहः २६ । २७

७८ विधेयमाह ब्राह्मणेत्यर्थेन २९ । ३० । ३१ इति अ० नी० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ जन्मनेति जन्मनैव संस्काराद्यभावेऽपि ब्राह्मणो नमस्य एव प्रसूतं प्राश्रितं पक्वमन्नं तस्वाग्नेभ्यो कुर्महः प्रसूता प्रसूक् १ सर्वे अर्थाः धर्मादयो येभ्यस्ते सुमनसां देवानां मुखमिव भूताः सुमनो मुखः २ नोऽस्माकं द्विपत्तः शत्रून् तैरपूजिता ब्राह्मणादारुणयुक्ताभिस्तव शत्रवो न श्यांस्त्वित्यादिभिर्गीर्भिः अभिध्यासुः अभि

तेषामेव प्रभावेन सहस्रनयनो ह्यसौ ॥ शतक्रतुः समभवत्पश्य माधव यादृशम् २८ इच्छन् कीर्तिं च भूतिं च लोकांश्च मधुसूदन ॥ ब्राह्मणानुमते तिष्ठेत्पुरुषः शुचिरात्मवान् २९ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वामेदिन्यामधुसूदनः ॥ साधुसाध्वितिकौरव्यमेदिनीं प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा उपमां पार्थ प्रयतो ब्राह्मणर्षभान् ॥ स तत्तं पूजयेथास्त्वं ततः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पृथिवी वासुदेव संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ जन्मनैव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायते ॥ नमस्यः सर्वभूतानामातिथिः प्रसूता ग्रमुक् १ सर्वार्थाः सुहृदस्तात ब्राह्मणाः सुमनो मुखः ॥ गीर्भिर्मंगलयुक्ताभिरनुध्यायंति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विषतस्तात ब्राह्मणा जातमन्यवः ॥ गीर्भिर्दारुणयुक्ताभिरभिध्यासुरपूजिताः ३ अत्र गाथाः पुरा गीताः कीर्तयंति पुराविदः ॥ सृष्ट्वादिजातीन् धाता हियथा पूर्वं समादधत् ४ न चान्यदिह कर्तव्यं किंचिदूर्ध्वं यथाविधि ॥ गुप्तो गोपायते ब्रह्मा श्रेयो वस्तेन शोभनम् ५ स्वमेव कुर्वतां कर्म श्रीर्वा ब्राह्मी भविष्यति ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ ६ न शौद्रं कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता ॥ शौद्रं हि कुर्वतः कर्मधर्मः समुप रुध्यते ७ श्रीश्च बुद्धिश्च तेजश्च विभूतिश्च प्रतापिनी ॥ स्वाध्याये चैव माहात्म्यं विपुलं प्रतिपत्स्यते ८ हुत्वा चाहवनीयस्थं महाभाग्ये प्रातिष्ठिताः ॥ अग्रभोज्याः प्रसूतीनां श्रिया ब्राह्म्याऽनुकल्पिताः ९ श्रद्धया परया युक्ता ह्यनभिद्रोहलब्धया ॥ दमस्वाध्यायनिरताः सर्वान् कामानवाप्स्यथ १० यच्चैव मानुषलोके यच्च देवेषु किंचन ॥ सर्वं तु तपसा साध्यं ज्ञानेन नियमेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीतास्ते समाख्याता मयाऽनघ ॥ विप्रानामनुकंपार्थ तेन प्रोक्तं हि धीमता १२ भूयस्तेषां बलं मन्ये यथाराजस्तपास्विनः ॥ दुरासदाश्च चंडाश्च रभसाः क्षिप्रकारिणः १३ संत्येषां सिंहसत्त्वाश्च व्याघ्रसत्त्वास्तथापरे ॥ वराहमृगसत्त्वाश्च जलसत्त्वास्तथापरे १४ सर्वं स्पर्शसमाः केचित्थान्ये मकरस्पृशः ॥ विभाष्य घातिनः केचित्था च क्षुर्हणोपरे १५ संति चाशी विषसमाः संति मंदास्तथापरे ॥ विविधानीह वृत्तानि ब्राह्मणानां युधिष्ठिर १६ मेकलाद्राविडालाटाः पौंड्राः कान्वशिरास्तथा ॥ शौंडिकादरदादार्वाश्चौराः शबरवर्बराः १७ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वं मनुप्राप्ता ब्राह्मणानाममर्षणात् १८

ध्यायंतु अभिहन्तुरिति स्पष्टार्थः पाठः १ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४ ब्रह्मा ब्राह्मणः वः शोभनं श्रेयस्तेनैव ५ स्वं कर्म ब्राह्मणगोपनं प्रग्रहाः दमनक्षमारजवहव ६ शौद्रं कर्म सेवा कर्तव्यं कारयितव्यं कुर्वतः कारयतः ७ श्रीश्चेत्यादेः श्रियमित्यर्थः ८ आहवनीयस्थं देवतागणं प्रसूतीनां शिशुभ्योऽप्यग्नेभ्यो ज्येष्ठांते ब्राह्मणां श्रिया विध्याऽनुकल्पिताः पात्रीभूताः ९ । १० । ११ । १२ भूपति चंद्रेत्यादिष्वंतोऽपि पूज्या एवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अमर्षणा ब्राह्मणकोपासहनात् १८

ब्राह्मणानां परिभवादसुराः सलिलेशयाः ॥ ब्राह्मणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः १९ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचालयोहिमवान्गिरिः ॥ अधार्यासेतुनाङ्गा
तुर्जया ब्राह्मणाभुवि २० न ब्राह्मणविरोधेन शक्याशास्तुवंसुधरा ॥ ब्राह्मणाहिमहात्मानो देवानामपि देवताः २१ तान् पूजयस्व सततं दानेन परिचर्यया ॥ यदी
च्छसि महीं भोक्तुमिमांसागरमेखलां २२ प्रतिग्रहेण ते जोहिविप्राणां शाम्यतेऽनघ ॥ प्रतिग्रहयेन च्छेयुस्तेभ्योरक्षयं त्वयानृप २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ शक्रशंवरसं
वादं तन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जटोभूत्वारजोगुणः ॥ विरूपं रथमास्थाय प्रश्रं पप्रच्छ शंवरम् २ ॥ शक्र उवाच ॥ केन शंवरवृत्तेन स्वजात्यानाधि
तिष्ठसि ॥ श्रष्टृत्वांकेन मन्यंते तद्वै प्रब्रूहि तत्त्वतः ३ ॥ शंवर उवाच ॥ नासूयामियदा विप्रान् ब्राह्मणैव च मे मतम् ॥ शास्त्राणिवदतो विप्रान्सं मन्यामियथा सुखम् ४
श्रुत्वा च नावजानामि नापराध्यामि कर्हिचित् ॥ अभ्यर्च्याम्यनुपृच्छामि पादौ गृह्णामि धामिताम् ५ ॥ ते विश्रब्धाः प्रभाषंते संपृच्छंते च मांसदा ॥ प्रमत्तेष्वप्रमतो
ऽस्मि सदा सुप्तेषु जाग्रामि ६ ॥ तेषां शास्त्रपथे युक्तं ब्रह्मण्यमनसूयकम् ॥ समासि चंति शास्तारः क्षौद्रं मध्विवमक्षिकाः ७ ॥ यच्च भाषंति संतुष्टास्तच्च गृह्णामि मेधया ॥
समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममर्चितयम् ८ ॥ सोऽहं राग्रमृष्टानां रसानामवलेहकः ॥ स्वजात्यानाधितिष्ठामि न क्षत्राणीव चंद्रमाः ९ ॥ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्च क्षु
रनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुवाच्छास्त्रमिह श्रुत्वा प्रवर्तते १० ॥ एतत्कारणमाज्ञाय हृद्वा देवासुरं पुरा ॥ युद्धं पिता मे हृष्टात्मा विस्मितः समपद्यत ११ ॥ हृष्टा च ब्राह्मणानां
तुमहिमानं महात्मनाम् ॥ पर्यपृच्छत्कथमसीसिद्धा इति निशाकरम् १२ ॥ सोम उवाच ॥ ब्राह्मणास्तपसा सर्वे सिध्यंते वाग्बलाः सदा ॥ भुजवीर्याश्च राजानो
वागस्त्राश्च द्विजातयः १३ ॥ प्रणवं चाप्यधीयात् ब्राह्मीर्दुर्वसतीर्वसन् ॥ निर्मन्युरपि निर्वाणो यतिः स्यात्समदर्शनः १४ ॥ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदान्पितुर्गृहे ॥
श्लाघमान इवाधीयाद्ब्राम्हण इत्येव तं विदुः १५ ॥ भूमिरेतौ निगिरति सर्पो विलशयानिव ॥ राजानं चाप्ययोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् १६ ॥ अभिमानः श्रियं हंति पुर
षस्याल्पमेधसः ॥ गर्भेण दुष्कृते कन्या गृह्णते न चाद्विजः १७

॥५६॥

ब्राह्मणानां रसानामुक्तिसुधानां ९ । १० । ११ । १२ । १३ ब्राह्मीर्वेदार्थाः दुर्वसर्वाः शुक्लवासञ्जेशात् अपिअपिवा सतिवैराग्येयतिः स्यात्तनैष्ठिकब्रह्मचर्यात्पारिव्राज्यमेवगुर्यादित्यर्थ १४
पितृगृहेवेदाध्ययनंनिदति अपीति १५ अप्रवासिनंवेदार्थग्राभांतरेवासमकुर्वाणं १६ । १७

१८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ अपूर्वश्चेत्यध्यायो ब्राह्मणेष्वपि पात्रविशेषपरित्यागार्थः १ तत्राऽपूर्वाश्चिरोपिता दूरादागतश्च पात्रं तेषामध्ये कश्चित्पात्रार्थकश्चिद्रुदक्षिणार्थकश्चिदकुम्भमरणार्थमिति एवं रूपा क्रियाकेषांचित्पात्रत्वे प्रधानं भवतिकेषांचिदुपांशुव्रतं मौनं पारिव्राज्यमिति । तथा क्रियामौनयोस्तारतम्यादेशं तारतम्यं न स्वरूपत इत्याह क्रियेति दद्यामः दद्यामइत्येव वक्तव्यं न त्रेतेषुकंचित्प्रत्याक्षीतेत्यर्थः २ । ३ । ४ दत्तं प्रदेयवस्त्वभिमानिनी देवता न संतपेत यथाहादृशाय देयान्य स्मै स्मर्यते हि । नष्टशौचे व्रतभ्रष्टे विषे वेदविजिते । दीयमानं रुद्रस्य व्रतं किं मया दुष्कृतं कुतश्च इति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ मुख्यं पात्रं विशेषेण श्रुतवंतोऽनसूयका इति १ । ७ । ८ इत्येतन्मे पिताश्रुत्वासोमादहुतदर्शनात् ॥ ब्राह्मणान् पूजयामास तथैवाहं महावतान् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तद्ब्रह्म च न शक्रोदानं वै द्रमुखाच्च्युतम् ॥ द्विजान्सं पूजयामास महेंद्रत्वमवाप च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायामिन्द्रशंखरसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वश्च भवेत्पात्रमथ वापि चिरोपितः ॥ दूरादभ्यागतं चापि किंपात्रं स्यात्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्रियाभवतिकेषांचिदुपांशुव्रतमुत्तमम् ॥ यो यो याचेत यत्किंचित्सर्वदद्यामइत्यपि २ अपीडयन् धृत्य वर्गमित्येव मनुशुश्रुम् ॥ पीडयन् धृत्य वर्गीहि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वं भावयेत्पात्रं यच्चापि स्याच्चिरोपितम् ॥ दूरादभ्यागतं चापि तत्पात्रं च विदुर्बुधाः ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपीडया च भूतानां धर्मस्याहिंसया तथा ॥ पात्रं विद्या तु तत्त्वेन यस्मै दत्तं न संतपेत् ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्याः शिष्यसंबंधिबांधवाः ॥ सर्वे पूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवंतोऽनसूयकाः ६ अतोऽन्यथा वर्तमानाः सर्वे नाहीति सत्क्रियाम् ॥ तस्मान्नित्यं परीक्षेत पुरुषान् प्राणिधारयै ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दमार्जवम् ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च हींस्ति तत्तिसादमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि दृश्यं तेन चाकार्याणि भारत ॥ स्वभावतो निविष्टानि तत्पात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोपितं चापि संप्रत्यागतमेव च ॥ अपूर्वं चैव पूर्वं च तत्पात्रं मानमर्हति १० अप्राप्ताप्यं च वेदानां शास्त्राणां च मिलंघनम् ॥ अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नान्शनमात्मनः ११ भवेत्पंडितमानीयो ब्राह्मणो वेदनिंदकः ॥ आन्वीक्षिकीं तर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थिकाम् १२ हेतुवादान् बुद्धवन्सत्सु विजेता ज्ञेयवादिकः ॥ अक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदैव हि १३ सर्वाभिंशं कीमूढश्च बालः कटुकवागपि ॥ बोद्धव्यस्तादृशस्तातनरश्चानंहितं विदुः १४ यथाश्वाभषितुं चैव हंतुं चैवावसज्जते ॥ एवं संभाषणार्थाय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च ॥ एवं रो वर्तमानः शाश्वतीं वर्षते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषीणां च तथैव च ॥ पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमम् १७

९. तथा अक्रोधादिगुणविशिष्टं १० अपात्रताबीजमाह अप्रामाण्यमिति आत्मनः पात्रताया इति शेषः ११ निरर्थिकाश्रुतिविरोधित्वेन साक्षानुपयोगिनीम् १२ हेतुवादानुब्रजनयुक्त्या जगत्कारणगोष्ठीः कुर्वन्नपि अहेतुवादिकः शास्त्रोक्ते हेतुवादविरोधात् १३ बोद्धव्यः अस्पृश्यत्वेनेति शेषः तत्र हेतुमाह श्रानं हितं विदुः शिष्टा इति शेषः १४ एतदेवोपपादयति यथेति १५ लोक यात्राशिष्टाचारादिव्यवहारः धर्मः श्रुतिस्मृत्युक्तः आत्महितानि शमदमादीनि १६ देवानामृषयस्त्वेन ऋषीणां विदाधिगमेन पितॄणां प्रजोत्पादनेन विप्राणां दानमात्रेणाऽतिथीनां वैश्वदेवाते आगतानां सम्यगातिथ्येन चोन्मुच्याऽप्राकृत्य कर्माणि कुर्वन्निवृत्तरेणान्वयः १७

पर्यायेणयथाक्रमेण सुविनीतेनसुशिक्षितेनकर्मणायत्नेन कर्माणिगुणादीनि १८ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वमेव
वाहनपर्वणिवेद्यंस्तुक्तं तद्वेदनं धर्मबलादेवभवतीति यज्ञादिधर्मावक्तव्यः सचक्रामकारविहितदारपरिग्रहाधीनइत्यष्टावक्रदिकसंवादेप्रदर्शितः तत्रापि । 'ऋत्विगात्माधनंजायाशुद्धयस्यचतुष्टयं ॥
तस्याग्निहोत्रंस्वर्गायनरकायेतरस्यच' इतिस्मृत्यर्थंज्ञांगभूतात्मशुद्धिर्ऋत्विगुद्दिश्वतीर्थमात्मणमाहात्म्याभ्यामुक्ता अथस्त्रीशुद्धिर्ब्रह्मशुद्धिश्चमहताप्रबंधेनप्रस्तूयते तत्रतावदस्मिन्नध्यायेस्त्रीदोषा
पर्यायेणविशुद्धेनसुविनीतेनकर्मणा ॥ एवंगृहस्थःकर्माणि कुर्वन्धर्मांश्चहीयते १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेपात्रपरी
क्षायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्त्रीणांस्वभावमिच्छामिश्रोतुंभरतसत्तम ॥ स्त्रियोहिमूलंदोषाणांलघुचित्ताहिताःस्मृताः १
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंपुंश्चल्यापंचचूडया २ लोकाननुचरन्सर्वान्देवर्षिर्नारदःपुरा ॥ ददर्शाप्सरसंब्राह्मी
पंचचूडामनिदिताम् ३ तांद्वाचारुसर्वांगीपप्रच्छाप्सरसमुनिः ॥ संशयोहृदिकश्चिन्मेब्रूहितन्मेसुमध्यमे ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्ताऽथसाविप्रप्रत्युवाचाथ
नारदम् ॥ विषयेसतिवक्ष्यामिसमर्थानन्यसेचमाम् ५ ॥ नारदउवाच ॥ नत्वामविषयेभद्रेनियोक्ष्यामिकथंचन ॥ स्त्रीणांस्वभावमिच्छामित्वतःश्रोतुंव्रानने ६
॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यदेवर्षेर्प्सरोत्तमा ॥ प्रत्युवाचनशक्ष्यामिस्त्रीसतीनिदितांस्त्रियः ७ विदितास्तेस्त्रियोयाश्चयादृशाश्चस्वभावतः ॥ नमामर्ह
सिदेवर्षेनियोक्तुंकार्यईदृशे ८ तामुवाचसदेवर्षिःसत्यंवदसुमध्यमे ॥ मृषावादेभवेदोषःसत्येदोषोनविद्यते ९ इत्युक्तासाकृतमतिरभवच्चारुहासिनी ॥ स्त्रीदोषाच्छा
श्वतान्सत्यान्भाषितुंसंप्रचक्रमे १० ॥ पंचचूडोवाच ॥ कुलीनारूपवत्यश्चनाथवत्यश्चयोषितः ॥ मर्यादासुनतिष्ठंतिसदोषःस्त्रीषुनारद ११ नस्त्रीभ्यःकिंचिद
न्यद्वैपापीयस्तरमस्तिवै ॥ स्त्रियोहिमूलंदोषाणांतथात्वमपिक्वेथह १२ समाज्ञातानृद्धिमतःप्रतिरूपान्वशोस्थितान् ॥ पतीनंतरमासाद्यनालंनार्यःप्रतीक्षितुम्
१३ असद्धर्मस्त्वयंस्त्रीणामस्माकंभवतिप्रभो ॥ पापीयसोनरान्यद्वैलज्जात्यक्काभजामहे १४ स्त्रियंहियःप्रार्थयतेसन्निकर्षं चगच्छति ॥ ईषच्चकुरुतेसेवांतमेवेच्छंति
योषितः १५ अनर्थित्वान्मनुष्याणांभयात्परिजनस्यच ॥ मर्यादायाममर्यादाःस्त्रियस्तिष्ठंतिभर्तृषु १६ नासांकश्चिदगम्योऽस्तिनासांवयसिनिश्चयः ॥ विरूपंरूप
पवंतंवापुमानित्येवभुंजते १७ नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थहेतोःकथंचन ॥ नज्ञातिकुलसंबंधास्त्रियस्तिष्ठंतिभर्तृषु १८ यौवनेवर्तमानानांमृष्टाभरणवाससाम् ॥ ना
रीणांस्वैरवृत्तीनांसृष्टहयंतिकुलस्त्रियः १९ याश्चशश्वद्बहुमतारक्ष्यंतेदयिताःस्त्रियः ॥ अपिताःसंप्रसज्जंतेकुब्जाधजडवामनैः २० पंगुष्वथचदेवर्षेयेचान्येकुत्सि
तानराः ॥ स्त्रीणामगम्योलोकेऽस्मिन्नास्तिकश्चिन्महामुने २१ यदिपुंसांगतिर्ब्रह्मनकथंचिन्नोपपद्यते ॥ अप्यन्योन्यंप्रवर्ततेनहितिष्ठंतिभर्तृषु २२

नेवदर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचित्ताःवायुवज्रलचित्ताः १।२ ब्राह्मीब्रह्मलोकस्था ३।४।५ विषयेवक्तुंयोग्यत्वे ६।७।८।९ कृतमतिर्वक्ष्यामीतिकृतनिश्चयाऽभवत् १०।११
१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ गतिःप्राप्तिः अन्योन्यंरुत्रिमलिगधारिण्योभूत्वा मैथुनार्थंप्रवर्तते एतच्छ्लोकप्रसिद्धं भर्तृषुदूरस्थेषुइतिशेषः नहितिष्ठंतिधैर्येइतिशेषः २२

२३ चलस्वभावाःमालावृकाणांहृदयान्येताहतिश्रुतेर्यथावृकाविशेषाःप्रत्यहंनवंनवंमांसमिच्छंतिहास्तनेनरमंतएवंस्त्रियःपुरुषमित्यर्थः २४ काष्ठानांकाष्ठैः २५।२६।२७।२८ अंतकादिवत्सद्योना
शकाइत्यर्थः २९ यतइति वन्ध्याप्यवत्स्वभाविकापृतेस्त्रीणांदोषाइत्यर्थः ययोक्तंनीतौ'अनृतंसाहसंमायामूर्खत्वमतिलोभता ॥ अशौचंनिर्दयत्वंचस्त्रीणांदोषाःस्वभावजाः'इति कामश्चाष्टगुणः

अलाभात्पुरुषाणांहिभयात्परिजनस्यच ॥ वधबंधभयाच्चापिस्वयंगुप्ताभवन्तिताः २३ चलस्वभावादुःसेव्यादुर्ग्राह्याभावतस्तथा ॥ प्राज्ञस्यपुरुषस्येहयथा
वाचस्तथास्त्रियः २४ नाग्निस्तृप्यतिकाष्ठानांनपगानांमहोदधिः ॥ नांतकःसर्वभूतानांपुंसांवामलोचनाः २५ इदमन्यच्चदेवर्षेर्हस्यंसर्वयोषिताम् ॥ दृष्ट्वैव
पुरुषंहृद्यंयोनिःप्रकृष्यतेस्त्रियाः २६ कामानामपिदातारंकर्तारंमनसांप्रियम् ॥ रक्षितारंनमृष्यंतिस्वभर्तारमलंस्त्रियः २७ नकामभोगान्विपुलान्नालंकारा
न्नसंश्रयान् ॥ तथैवबहुमन्यंतेयथारत्यामनुग्रहम् २८ अंतकःपवनोमृत्युःपातालंवडवामुखम् ॥ क्षुरधाराविषंसर्पोवह्निरित्येकतःस्त्रियः २९ यतश्चभूतानिम
हांतिपंचयतश्चलोकाविहिताविधात्रा ॥ यतःपुमांसःप्रमदाश्चनिर्मितास्तदैवदोषाःप्रमादासुनारद ॥ ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास
निकेपर्वणिदानधर्मेपंचचूडानारदसंवादेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इमेवैमानवालोकेस्त्रीषुसज्जंत्यभीक्ष्णशः ॥ मोहेनपरमा
विष्टादेवसृष्टेनपार्थिव १ स्त्रियश्चपुरुषेष्वेवप्रत्यक्षंलोकसाक्षिकम् ॥ अत्रमेसंशयस्तीव्रोहृदिसंपरिवर्तते २ कथमासांनरा संगं कुर्वतेकुरुनंदन ॥ स्त्रियोवाकेषु
रज्यंतेविरज्यंतेचताःपुनः ३ इतिताःपुरुषव्याघ्रकथंशक्यास्तुरक्षितुम् ॥ प्रमदाःपुरुषेणेहतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ४ एताहिरममाणास्तुवंचयंतीहमानवान् ॥
नचासांमुच्यतेकश्चित्पुरुषोहस्तमागतः ५ गावोनवहृणानिवृहंत्येतानवन्वम् ॥ शंबरस्यचयामायामायानमुचेरपि ६ बलेःकुंभीनसेश्चैवसर्वास्तायोषि
तोविदुः ॥ हसंतंप्रहसंत्येतारुदंतंप्ररुदंतिच ७ अप्रियंप्रियवाक्यैश्चमृहतेकालयोगतः ॥ उशनावेदयच्छास्त्रंयच्चवेदबृहस्पतिः ८ स्त्रीबुद्ध्यानविशिष्येततास्तु
रक्ष्याःकथंनरैः ॥ अनृतंसत्यमित्याहुःसत्यंचापितथाऽनृतम् ९ इतियास्ताःकथंवीरसंरक्ष्याःपुरुषैरिह ॥ स्त्रीणांबुद्धयर्थनिष्कर्षादर्थशास्त्राणिशुहृन् १० बृहस्प
तिप्रभृतिभिर्मन्येसद्भिःकृतानिवै ॥ संपूज्यमानाःपुरुषैर्विकुर्वन्तिमनोवृषु ११ अपास्ताश्चतथाराजनविकुर्वन्तिमनःस्त्रियः ॥ इमाःप्रजामहाबाहोधार्मिक्यइति
नःश्रुतम् १२ सत्कृतासत्कृताश्चापिविकुर्वन्तिमनःसदा ॥ कस्ताःशक्तेरक्षितुंस्यादितिमेसंशयोमहान् १३

स्मृतःइतिच ३० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ इमइति एवंस्वभावदुष्टाअपिस्त्रियःपरेभ्योदुःसंरक्ष्याइत्याख्यायिकातात्पर्यं
१।२।३।४।५।६।७।८।९ स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिमनुसृत्येवबृहस्पत्यादिभिर्वचनाशास्त्रंप्रवर्तितमित्युक्तिः १० एताःपूजिताधिकृतावातुल्यवद्विकारंजनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाह
इमाइति इमाःस्त्रीरूपाःधार्मिक्यइतिश्रुतिमात्रंसावित्र्यादिषुदृष्टम् १२ अनुभवस्तुनतयेत्याह सत्कृतेति १३

१४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यं नाना रूपेभ्यो विदेभ्यो योगबलेनैव स्वभावचपलाः स्त्रियः संरक्षितुं शक्या
तथा ब्रह्मिहाभागकुरुणां वंशवर्धन ॥ यदि शक्या कुरुश्रेष्ठ रक्षातासां कदाचन ॥ कर्तुं वा कृतपूर्ववा तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि अनुशासनिके पदानवर्मे स्त्रीस्वभावकथने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेव महाबाहो नात्र मिथ्या ज्ञस्ति किंचन ॥
यथा ब्रवीषि कौरव्यनारीं प्रतिजनाधिप १ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ यथा रक्षा कृता पूर्वविपुलेन महात्मना २ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भरतर्षभ ॥
यदर्थं तच्च ते तात प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः परं पुत्रपापीयः किंचिदस्ति वै ॥ अग्निर्हि प्रमदादीप्तो मायाश्च मयजाविभो ४ क्षुरधारा विषं सर्पो वह्निरित्येकतः
स्त्रियः ॥ प्रजा इमां महाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् ५ स्वयंगच्छंति देवत्वं ततो देवानि याद्वयम् ॥ अथाभ्यगच्छन् देवास्ते पितामहमरिंदम ६ निवेद्य मानसं
चापितूष्णीमासन्नधोमुखाः ॥ तेषां तर्गतं ज्ञात्वा देवानां सपितामहः ७ मानवानां प्रमोहार्थं कृत्या नार्योऽसृजत्प्रभुः ॥ पूर्वसर्गे तु कौंतेय साध्व्यो नार्य इहाभवन् ८
असाध्व्यस्तु समुत्पन्नाः कृत्याः सर्गात् प्रजापतेः ॥ ताभ्यः कामान्यथा कामं प्रादाद्वि सपितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रबाधं तेन रान्सदा ॥ क्रोधं कामस्य देवेशः
सहायं चासृजत्प्रभुः १० असज्जंत प्रजाः सर्वाः कामक्रोधवशंगताः ॥ न च स्त्रीणां क्रियाः काश्चिदिति धर्मो व्यवस्थितः ११ निरिंद्रिया ह्यशास्त्राश्च स्त्रियोऽनृतमिति
श्रुतिः ॥ शय्यासनमलंकारमन्नपानमनार्यताम् १२ दुर्वाग्भावं रतिं चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः ॥ न तासां रक्षणं शक्यं कर्तुं पुंसां कथंचन १३ अपि विश्वकृता ताव
कुतस्तु पुरुषैरिह ॥ वाचा च वधबंधैर्वाक्शैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्यारक्षितुं नार्यस्तानि नित्यमसंयताः ॥ इदं तु पुरुषव्याघ्र पुरस्ताच्छ्रुतवानहम् १५ यथा
क्षाकृता पूर्वविपुलेन गुरुस्त्रियाः ॥ ऋषिरासीन् महाभागो देवशर्मति विश्रुतः १६ तस्य भार्या रुचिर्नाम रूपेणाऽसदृशी भुवि ॥ तस्यारूपेण संमत्ता देवगंधर्वदानवाः
१७ विशेषेण तुराजं द्रवृत्रहापाकशासनः ॥ नारीणां चरितज्ञश्च देवशर्मामहामुनिः १८ यथा शक्तियथोत्साहं भार्यातामभ्यरक्षत ॥ पुरंदरं च जानीते परस्त्रीकामचा
रिणम् १९ तस्माद्वलेन भार्यायारक्षणं सचकार ह ॥ सकदाचिदपि स्तातयज्ञं कर्तुमनास्तदा २० भार्या संरक्षणं कार्यं कथं स्यादित्यर्चितयत् ॥ रक्षाविधानं मनसा स
चित्य महातपाः २१ आहूय दयितं शिष्यं विपुलं प्राह भार्गवम् ॥ देवशर्मो वाच ॥ यज्ञकारो गमिष्यामि रुचिं चेमां सुरेश्वरः २२ यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्षस्व यथा
बलम् ॥ अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपुरंदरम् २३ सहि रूपाणि कुरुते विविधानि भृगूत्तम ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो विपुलस्तेन तपस्वी नियतं द्वियः २४ सदैवोग्र
तपाराज नम्यर्कसदृशश्रुतिः ॥ धर्मज्ञः सत्यवादी च तथेति प्रत्यभाषत २५

नान्यथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

पुनश्चेदं महाराज प्रच्छप्रस्थितं गुरुम् ॥ विपुल उवाच ॥ कानि रूपाणि शक्रस्य भवंत्यागच्छतो मुने २६ वपुस्तेजश्च कीदृग्वै तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ भीष्म उवाच ॥
ततः स भगवांस्तस्मै विपुलाय महात्मने २७ आचक्षेयथा तत्त्वं मायां शक्रस्य भारत ॥ देवशर्मो वाच ॥ बहुमायः स विप्रर्षे भगवान्पाकशासनः २८ तांस्तान्विकु
रुते भावान्बहून्थमुदुर्मुहुः ॥ किरीटवज्रघृग्धन्वी मुकुटीवद्धकुंडलः २९ भवत्यथ मुहूर्तेन चंडालसमदर्शनः ॥ शिखीजटी च रवासाः पुनर्भवति पुत्रक ३० बृहच्छ
रीरश्च पुनश्च रवासाः पुनः कशः ॥ गौरं श्यामं च कृष्णं च वर्णविकुरुते पुनः ३१ विरूपो रूपवाश्चैव युवावृद्धस्तथैव च ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शूद्रस्तथैव च ३२
प्रतिलोमोऽनुलोमश्च भवत्यथ शतक्रतुः ॥ शुक्लायसरूपी च हंसको किल रूपवान् ३३ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपंधारयते पुनः ॥ दैवं दैत्यमथो राज्ञां विपुधरयतेऽपि च
३४ अकृशो वायुभगांशः शकुनिर्विकृतस्तथा ॥ चतुष्पाद्द्विरूपश्च पुनर्भवति बालिशः ३५ मक्षिकामशकादीनां विपुधरयतेऽपि च ॥ न शक्यमस्य ग्रहणं क
र्तुं विपुलकेनचित् ३६ अपि विश्वकृता तातयेन सृष्टमिदं जगत् ॥ पुनरंतर्हितः शक्रो दृश्यते ज्ञानचक्षुषा ३७ वायुभूतश्च स पुनर्देवराजो भवत्युत ॥ एवं रूपाणि
सततं कुरुते पाकशासनः ३८ तस्माद्विपुल्यत्नेन रक्षेमां तनुमध्यमाम् ॥ यथारुचिं नावलिहे देवेन्द्रो भृगुसत्तम ३९ क्रतावुपहितेन्यस्तं हविः श्वेदुरात्मवान् ॥
एवमाख्याय स मुनिर्यज्ञकारोऽगमत्तदा ४० देवशर्मामहाभागस्ततो भरतसत्तम ॥ विपुलस्तु वचः श्रुत्वा गुरोश्चितामुपेयिवान् ४१ रक्षां च परमां चक्रे देवराजान्महा
बलात् ॥ किं नु शक्यं मया कर्तुं गुरुदाराभिरक्षणे ४२ मायावीहिसुरेन्द्रोऽसौ दुर्धर्षश्चापि वीर्यवान् ॥ नापि धायाश्रमं शक्यो रक्षितुं पाकशासनः ४३ उटजं वा तथा
ह्यस्य नानाविधसरूपता ॥ वायुरूपेण वा शक्रो गुरुपत्नीं प्रधर्षयेत् ४४ तस्मादिमां संप्रविश्य रुचिं स्थास्येह मयैव ॥ अथवा पौरुषेणेयं न शक्यारक्षितुं मया ४५
बहुरूपो हि भगवांश्च लूयते पाकशासनः ॥ सोऽहं योगबलादेनारक्षिष्ये पाकशासनात् ४६ गात्राणि गात्रैरस्याहं संप्रवेक्ष्ये हिराक्षितुम् ॥ यद्युच्छिष्टा मिमां पत्नी मद्य
पश्यति मे गुरुः ४७ शप्स्यत्यसंशयं कोपादिव्यज्ञानो महातपाः ॥ न चेयं रक्षितुं शक्या यथाऽन्या प्रमदान्नुभिः ४८ मायावीहिसुरेन्द्रोऽसावहो प्राप्नोस्मि संशयम् ॥
अवश्यं करणीयं हि गुरोरिह हि शासनम् ४९ यदित्वेतदहं कुर्यामाश्चर्यं स्यात्कृतं मया ॥ योगेनाथ प्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरे ॥ एवमेव शरीरेऽस्या निवत्स्या
मिसमाहितः ५० असक्तः पद्मपत्रस्थो जलविंदुर्यथाचलः ५१ निर्मुक्तस्य रजोरूपा न्नापराधो भवेन्मम ॥ यथा हि शून्या पथिकः स भामध्यावसेत्पथि ५२ त
थाद्यावासयिष्यामि गुरुपत्न्याः कलेवरम् ॥ एवमेव शरीरेऽस्या निवत्स्यामि समाहितः ५३ इत्येवं धर्ममालोक्य वेदे वेदांश्च सर्वशः ॥ तपश्चा विपुलं दृष्ट्वा गुरोरात्मन ए
व च ५४ इति निश्चित्य मनसारक्षां प्रति स भार्गवः ॥ अन्वतिष्ठत्परं यत्नं यथा तच्छृणु पार्थिव ५५

॥ ५३॥

स्य तात्पर्यं पञ्चपत्रांशुवदसंगस्यापियोगिनोमातुरपि स्पर्शमात्रादोषोभवतीति गुरावशुभमपिकर्मानिवेद्यनस्यातव्यमिति च १ । २ । १ आदीयतेऽस्मिन्वाधैर्वदंतं प्रायनादिकंसंज्ञादानं विवाहाद्युत्सवः प्रभूतं बहुधनादिकं यत्र २ । ५ । ३ निमंत्रकः आकारणार्थं दूतः ७ । ८ । ९ जोदयामासमर्दयमप्येतानि पुष्पाप्यानयेति प्रेरितवती १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५। १६ परिवर्ततमिति पुंस्त्वमात्मनेपदामावधार्यः १० तत्पदेइतरस्यपदेपासुपुव्यके आकर्षणेन विवर्तयन् विपमतांनयन् १८ नेतिनेत्यन्योन्यवचनं दूषयतावित्यर्थः अयंभावमिथुनस्येकैशी
ग्रं गच्छतीरात्रिमहर्देवताशीघ्रगच्छसीतिलोकदृष्ट्यापथ्यनुयुक्ते । रात्रिस्तुस्वमानेनैवाहंगच्छामिनशीघ्रमिति परिहरति । एवमुभावपिसत्यवादिना नानृतं शपथं चक्रुरिति १९ । २० । २१ अयं

सततस्तानिजग्राहदिव्यानि रुचिराणि च ॥ प्राप्तानि स्वेन तपसा दिव्यगंधानि भारत १५ संप्राप्य तानि प्रीतात्मा गुरोर्वचनकारकः ॥ तदा जगाम तूर्णं च चंपां
चंपकमालिनीम् १६ सवने निर्जने तात ददर्श मिथुनं नृणाम् ॥ चक्रवत्परिवर्तं तं गृहीत्वा पाणिना करम् १७ तत्रैकस्तूर्णमगमत्तपदे च विवर्तयन् ॥ एकस्तु न त
दाराजं श्वक्रतुः कलहंततः १८ त्वंशीघ्रगच्छसीत्येकोऽब्रवीत्तथाऽपरः ॥ नेतिनेति च तौ राजन परस्परमथोचतुः १९ तयोर्विस्पर्धतोरंशपथोयमभूत्तदा ॥
सहसो हि श्यविपुलं ततो वाक्यमथोचतुः २० आवयोरनृतं प्राह्यस्तस्याभूद्विजस्य वै ॥ विपुलस्य परेलोके यागतिः सा भवेदिति २१ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो विष
ण्णवदनोऽभवत् ॥ एवंतीव्रतपाश्चाहंकष्टश्चायं परिश्रमः २२ मिथुनस्यास्य किमेस्यात्कृतं पापं यथा गतिः ॥ अनिष्टा सर्वभूतानां कीर्तिताऽनेन मेऽद्य वै २३
एवंसंचितयन्नेव विपुलो राजसत्तम ॥ अवाङ्मुखो दीनमना दध्यौ दुष्कृतमात्मनः २४ ततः षडन्यान् पुरुषानक्षैः कांचनराजतैः ॥ अपश्यद्दीव्यमानान् वै लोभह
र्षान्वितांस्तथा २५ कुर्वतः शपथं तेन यः कृतो मिथुनेन तु ॥ विपुलं वै समुद्दिश्यतेऽपि वाक्यमथाब्रुवन् २६ लोभमास्थाय योऽस्माकं विषमं कर्तुमुत्सहेत् ॥ विपुल
स्य परेलोके यागतिस्तामवाप्नुयात् २७ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो नापश्यद्धर्मसंकरम् ॥ जन्मप्रभृति कौरव्यकृतपूर्वमथात्मनः २८ संप्रदध्यौ तथाराजन्नग्रावगिरि
वाहितः ॥ दह्यमानेन मनसा शापं श्रुत्वा तथाविधम् २९ तस्य चिंतयतस्तात बह्व्यो दिननिशाययुः ॥ इदमासीन्मनसि चरुच्यारक्षणकारितम् ३० लक्षणं ल
क्षणेनैव वदनं वदनेन च ॥ विधाय नमया चोक्तं सत्यमेतद्गुरोस्तथा ३१ एतदात्मनि कौरव्यदुष्कृतं विपुलस्तदा ॥ अमन्यत महाभाग तथा तच्च न संशयः ३२ स
चंपानगरीमेत्यपुष्पाणि गुरवे ददौ ॥ पूजयामास च गुरुं विधिवत्सगुरुप्रियः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे विपुलोपाख्याने द्वि
चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ देवशर्मा महातेजाय तच्छृणु जनाधिप १ ॥ देवशर्मो वाच ॥
किं ते विपुलदृष्टं वै तस्मिन् शिष्यमहावने ॥ तत्त्वां जानंति विपुल आत्मा च रुचिरेव च २ ॥ विपुल उवाच ॥ ब्रह्मर्षे मिथुनं किं तत्केच ते पुरुषा विभो ॥ ये मां जानंति
तत्त्वेन यन्मां त्वं परिपृच्छसि ३

मिथुनस्य परिश्रमः कष्टवत्यन्वयः गतिरिति प्रेतिसार्धः २२ । २३ । २४ षडङ्गतवो दीव्यमानान् अन्योन्यं जेतु

मिच्छंतः । वसंतादयो हि वृषादीन् समराशीन् भिसंधायाऽयं मदीयोऽयं मदीय इति विवर्तते तेषामितमेदात्रानृतवादिनः । भीनादिर्वसंत इति पक्षे हि दृष्टो ग्रीष्मांतर्गतः मेषादिपक्षे वसंतांतर्गत इति २४
२९ । २६ । २७ । २८ । २९ रुच्याः गुरुभार्यायाः ३० लक्षणं स्त्रीपुंसयोरसाधारणं चिह्नं विधायैकीकृत्य पिवायेति पाठेऽपि स एवार्थः ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति अनुशासनपर्व
णि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ समागतमित्यध्यायेन पूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकमाख्यायिकार्थमुपसंहरति १ तत्त्वया २ । ३

४ । ५ । ६ त्वया यथा गुरुपत्नीरक्षणं कृतं तथानकल्पितमिति पापकृतो यथा लोकास्तथा तव विषयं वीत्याह तथैवेति ७ । ८ हर्षस्मितं हर्षेण गर्वितं ९ । १० । ११ उपसंहारमुखेनाह तेनेति तेनैवाऽ
नाख्यानेनैव १२ अशक्येतिच्छेदः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० सहजैः पाणिपादरेखादिभिः २१ । २२ यः संगमेति स एवाप्रियो नाम नास्तीति योजना २३ कृत्याः प्राणग्रा

देवशर्मो वाच ॥ यद्वै तन्मिथुनं ब्रह्मब्रह्मोरात्रं हि विद्वित ॥ चक्रवत्परिवर्तं ततस्तेजानातिदुष्कृतम् ४ ये च ते पुरुषा विप्र अक्षैर्दीव्यांति दृष्टवत् ॥ ऋतूस्तानि जा
नाहिते ते जानंति दुष्कृतम् ५ न मां कश्चिद्विजानीत इति कृत्वानविश्वसेत् ॥ नरोरहसि पापात्मा पापकर्मवैद्विज ६ कुर्वाणं हिनरं कर्म पापं रहसि सर्वदा ॥ पश्यंति
ऋतवश्चापितथा दिननिशेऽप्युत ७ तथैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा ॥ कृत्वानाचक्षतः कर्ममम तच्च यथा कृतम् ८ ते त्वां हर्षस्मितं दृष्ट्वा गुरोः कर्मानिवेदकम् ॥
स्मारयंतस्तथा प्राहुस्ते यथा श्रुतवान्भवान् ९ अहोरात्रं विजानाति ऋतवश्चापि नित्यशः ॥ पुरुषे पापकर्म शुभं वा शुभकर्मिणः १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचा
राद्भयात्मकम् ॥ नाख्यातमिति जानंतस्ते त्वामाहुस्तथा द्विज ११ तेनैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा ॥ कृत्वानाचक्षतः कर्ममम तच्च त्वया कृतम् १२ त्वया
ऽशक्या च दुर्दृष्ट्या रक्षितुं प्रमदा द्विज ॥ न च त्वं कृतवान् किंचिदतः प्रीतोऽस्मितेन ते १३ यदित्वं त्वां दुर्दृष्टं तमद्राक्षं द्विजसत्तम ॥ शपेयं त्वामहं क्रोधान्न मेऽत्रास्ति
विचारणा १४ सज्जंति पुरुषे नार्यः पुंसां सोऽर्थश्च पुष्कलः ॥ अन्यथारक्षतः शापोऽभविष्यते मातेश्वमे १५ रक्षिता च त्वया पुत्रमम चापि निवेदिता ॥ अहं ते प्रीति
मांस्तात स्वस्थः स्वर्गं गमिष्यसि १६ इत्युक्त्वा विपुलं प्रीतो देवशर्मा महानृषिः ॥ मुमोद स्वर्गमास्थाय सहभार्यः स शिष्यकः १७ इदमाख्यातवांश्चापि ममाख्यानं
महामुनिः ॥ मार्कण्डेयः पुराराज न गंगा कूले कथांतरे १८ तस्माद्ब्रवीमि पार्थ त्वां स्त्रियोरक्ष्याः सदैव च ॥ उभयं दृश्यते तासु सततं साध्वसाधु च १९ स्त्रियः साध्व्यो
महाभागाः संमता लोकमातरः ॥ धारयंति महीं राजन्निमां सवनकाननाम् २० असाध्यश्चापि दुर्दृष्टाः कुलघ्नाः पापनिश्चयाः ॥ विज्ञेया लक्षणैर्दुष्टैः स्वगात्रसहजैर्नृप
२१ एवमेतासुरक्षवैशक्या कर्तुं महात्मभिः ॥ अन्यथाराजशार्दूल न शक्यारक्षितुं स्त्रियः २२ एता हि मनुजव्याघ्रतीक्ष्णास्तीक्ष्णपराक्रमाः ॥ नासामस्ति प्रियो
नामैमिथुने संगमेतियः २३ एताः कृत्याश्च कार्याश्च कृताश्च भरतर्षभ ॥ न चैकस्मिन् रमंत्येताः पुरुषे पांडुनंदन २४ नासां स्नेहो नरैः कार्यस्तथैवेर्ष्याजनेश्वर ॥ खेदमा
स्थाय भुंजीत धर्ममास्थाय चैव ह २५ निहन्यादन्यथा कुर्वन्नरः कौरव नंदन ॥ सर्वथाराजशार्दूल मुक्तिः सर्वत्र पूज्यते २६ तेनैकेन तुरक्षावै विपुलेन कृता स्त्रियाः ॥ ना
न्यः शक्तस्त्रिलोकेऽस्मिन् रक्षितुं नृपयोषितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे विपुलोपाख्याने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

हि देवतारूपाः कार्याः कृताश्च पूर्वमेकेन कृताः स्वीकृता अपि पश्चादन्येनापि कर्तुं योग्याः व्यभिचारिण्यः प्राणग्राहिण्यश्चेत्यर्थः २१ खेदमास्थाय अप्रीत्या विष्टिगृहीतवत्सुंजीतननुप्रीत्या धर्मक
तुकालानुरोधं २५ निहन्यादवधं प्राप्नुयात् मुक्तिरनासक्तिः युक्तिरिति पाठेऽसमाधिः २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥

यन्मूलमिति १ । २ योनिमातृतः पितृतः शुद्धिः ३ अत्र ब्राह्मणस्य नेनापदेवयोरपि ग्रहणं ब्राह्मणयोग्यापदेवविवाहः यदाहो भवानः । अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्या देवब्राह्मीविवाहः । ऋत्विजे वितते कर्मणि दद्यादलंकृत्य सदैवः । गोमिथुनं दत्त्वोपयच्छेत् सार्पः इति । एवं उक्तं गुणवंतमावाह्यं विवाहयोग्यमावहेदाकारयेत् । ततश्चानुकूलतो धनवानादिनाऽभिमुखीकृत्या दद्यात् । अयंचतुर्थः प्राजापत्यो ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां च प्रशस्ततरो द्वितीयत्वेनाग्रगण्यते ४ वरवचोरन्योन्यप्रीत्या यो विवाहः सगांधर्वस्तृतीयः आत्मेत्यादिसार्धश्लोकः ५ । ६ आसुरं चतुर्थमाह धने नेति ७ हत्वेति राजसः पंचमः अत्रैव प्रमत्तानां बंधूनां कन्याहरणात् पैशाचो हरणसामान्यादंतर्भवति ८ त्रयो ब्राह्मणाः त्रयो गंधर्वाः । द्वौ आसुराक्षसौ । तत्राप्यासुरः स्वरूपेण राजसः तर्गतः पैशाचश्चात्यंतं न कर्तव्यौ अर्था ब्राह्मणसः कर्तव्यः क्षत्रियाणामित्यर्थः ९ दमयंती स्वयंवरे ब्राह्मणाग्रयोर्मिश्रत्वं रुक्मिणीविवाहो राजसगांधर्वमिश्रः सुभद्रायास्तु ब्राह्मणसमिश्र इत्याद्युक्तं १० तिस्र

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यन्मूलं सर्वधर्माणां स्वजनस्य गृहस्य च ॥ पितृदेवतिथीनां च तन्मे ब्रूहि पितामह १ अयं हि सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः ॥ कीदृशस्य प्रदेया स्यात्कन्येति वसुधाधिप २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शीलवृत्ते समाज्ञाय विद्यां यो निचकर्म च ॥ सद्भिरेव प्रदातव्या कन्या गुणयुते वरे ३ ब्राह्मणानां सतामेष ब्राह्मो धर्मो युधिष्ठिर ॥ आवाह्यमावहे देवयो दद्यादनुकूलतः ४ शिष्टानां क्षत्रियाणां च धर्म एष सनातनः ॥ आत्माभिप्रेतमुत्सृज्य कन्याभिप्रेत एव यः ५ अभिप्रेता च यायस्य तस्मै देया युधिष्ठिर ॥ गांधर्वमिति तं धर्मं प्राहुर्वेदविदो जनाः ६ धनेन बहुधा क्रीत्वा संप्रलभ्य च बांधवान् ॥ असुराणां नृपैतं वै धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ ७ हत्वा च्छित्त्वा च शीर्षाणि रुदतां रुदतीं गृहात् ॥ प्रसह्य हरणं तां ताराक्षसो विधिरुच्यते ८ पंचानां तु त्रयो धर्म्या द्वाव धर्म्यौ युधिष्ठिर ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कथंचन ९ ब्राह्मः क्षात्रोऽथ गांधर्व एते धर्म्या नरर्षभ ॥ पृथग्वाय दिवामिश्राः कर्तव्या नानाप्रशंसयः १० तिस्रो भार्या ब्राह्मणस्य द्वे भार्ये क्षत्रियस्य तु ॥ वैश्यः स्वजात्यां विदेत तां स्वपत्न्यं स मभवेत् ११ ब्राह्मणी तु भवेज्ज्येष्ठा क्षत्रिया क्षत्रियस्य तु ॥ रत्यर्थमपि शूद्रा स्यान्नित्याहुरपरे जनाः १२ अपत्यजन्म शूद्रायां न प्रशंसं तिसाधवः ॥ शूद्रायां जनयन् विप्रः प्रायश्चित्ता विधीयते १३ त्रिंशद्वर्षो दशवर्षा भार्या विदेत नग्रिकाम् ॥ एकविंशतिवर्षो वा स तवर्षा मवाप्नुयात् १४ यस्यास्तु न भवेद्भाता पिता वा भरतर्षभ ॥ नोपयच्छेत्तां जातु पुत्रिका धर्मिणी हि सा १५ त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत कन्या ऋतुमती सती ॥ चतुर्थे त्वथ संप्राप्ते स्वयं भर्तारमर्जयेत् १६ प्रजान् हीयते तस्यारतिश्च भर्षभ ॥ अतोऽन्यथा वर्तमाना भवेद्वाच्या प्रजापतेः १७

इति सर्वेषां शूद्रावर्ज्या इतरयो रूक्तवर्णा च वर्ज्येति ज्ञेयम् ११ वैश्यस्य त्वेकैव भार्येति तैव ज्येष्ठा उक्तं श्रौतसूत्रे १२ शूद्राऽपि चतुर्णां भविष्यात् सा च रत्यर्थमेव न तु धर्मप्रजार्थं अपरेत्याज्ञा कन्यादयो नेत्याहुः यथा । 'यदुच्यते द्विजातीनां शूद्रादारोपसंग्रहः ॥ नैतन्मम तं यस्मात्तात्मा जायते स्फुटम्' इति तदुक्तेः १२ स्वमतं तिस्र इत्यत्र सूचितं स्फुटी करोति अपत्येति १३ नग्रिकामेकवाससं अजातघ्नी व्यंजनामिति यावत् । 'नग्रः स्यादेकवासः' इति स्मृतिः । यस्वा दशमेऽपि वर्षे कुचोद्ग्रेस्तत्प्रतिपेक्षार्थमेतद्विशेषणम् १४ पुत्रिका धर्मिणी हि सा इत्यत्र पुत्रिका धर्मशंकयेति मनुः पपाठः यस्याः पिता इव भवदुहिताममपुत्रस्थाने इत्यभिप्रायवान्न वेति न ज्ञायते तानोपयच्छेदिति तद्व्याख्यातारः १५ । १६ वाच्याभिध्यामवेत् १७

असर्पिड इति अत्र चकार द्वयादुभयमुभयप्राप्त्युपपन्नं व्याचक्षते यामातुरसर्पिडा असर्गोत्राचेति केचित् अन्ये तु । 'एकत्वं सागतामर्तुः पिडिगोत्रे च लूतके' इति वचनात्मातुर्गोत्रांतराभावात् यामातुरसर्पिडा इत्येवमाहं नत्वप्राप्त्यसर्गोत्रेति विशेषणं योज्यमिति । अन्ये तु यस्यामातास्वपित्रा पुत्रत्वेन कल्पिता तस्यामातुरसर्गोत्रत्वविवक्षया एतद्व्याख्यानमिति तत्र सर्पिडयोनिरुत्तिसंग्रहश्लोकः । 'वध्वावरस्य वातातः कूटस्थाद्यादिसप्तमः । पंचमी चेत्योर्माता तस्मात्पिडयं निवर्तते' इति असर्गोत्रमित्यत्र असमानार्थगोत्राभिति त्रष्टव्यं असमानार्थगोत्राभिति स्मृतेः आर्षविषये प्रतिप्रसवश्च स्मर्यते । 'पंचानां त्रिषु सामान्यादविवाहस्त्रिषु द्वयोः । मृगंगिरोगणेष्वेवं शेषेष्वेकोऽपि वारयेत्' इति अनुगच्छेत् विवाहमनुमैथुनाय एतामेव गच्छेत् । एतेनास्य श्लोकस्य मनुष्यपठितमुत्तरार्धं 'सा प्रशस्त्या द्विजातीनां दारकर्मणि मेथुने' इति तद्व्याख्यातं अत्र मातृपितृसंबन्धात्सर्वणैव दारकर्मण्यज्ञादो मेथुने च प्रशस्ता एव सति पुनर्मेथुनग्रहणं स्मृत्यंतरे दृष्टार्थत्वात् मेथुने स्मृतं सर्वासां साधारण्यं निवर्तितुं । मेथुनेऽपि यज्ञादाविवसवर्णैव मुख्याननुत्स्या इतरसाधारण्यमिति । एतदेवामिसंधायात्रोक्तमित्येतामनुगच्छेतेति । ये तु मेथुनस्य पृथग्ग्रहणाद्वारकर्मपदेन तद्व्यतिरिक्त्यज्ञादाविवसवर्णा

असर्पिडा च यामातुरसर्गोत्राच यापितुः ॥ इत्येतामनुगच्छेत्तं धर्ममनुस्मृत्वा १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुल्कमन्येन दत्तं स्याद्दानीत्याह चापरः ॥ बलादन्यः प्रभाषेत धनमन्यः प्रदर्शयेत् १९ पाणिग्रहीता चान्यः स्यात्कस्य भार्या पितामह ॥ तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ यत्किंचित्कर्म मानुष्यं संस्थानाय प्रदृश्यते ॥ मंत्रवन्मंत्रितं तस्य मृषा वा दस्तु पातकः २१ भार्यापत्यवृत्तिगाचार्याः शिष्योपाध्याय एव च ॥ मृषोक्ते दंडमर्हति नेत्याहुरपरे जनाः २२ न ह्यकामेन संवासं मनुरेवं प्रशंसति ॥ अयशस्य मधर्म्यं च यन्मृषा धर्मकोपनम् २३ नैकांतो दोष एकस्मिंस्तदा केनोपपद्यते ॥ धर्मतोयां प्रयच्छंति यांच क्रीणंति भारत २४ बंधुभिः समनुज्ञाते मंत्रहोमौ प्रयोजयेत् ॥ तथा सिध्यंति ते मंत्रानादत्तायाः कथंचन २५ यस्त्वत्र मंत्रसमयो भार्यापत्योर्मिथः कृतः ॥ तमेवाहुर्गरीयांसं यश्चासौ ज्ञातिभिः कृतः २६ देवदत्तां पतिर्भार्यावेति धर्मस्य शासनात् ॥ सदैर्वीमानुषीवाचमनु तां पयुदस्यति २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कन्यायां प्राप्तशुल्कायां ज्यायां श्वेदाव्रजेद्वरः ॥ धर्मकामार्थसंपन्नो वाच्यमत्रानृतं न वा २८ तस्मिन्नुभयतो दोषे कुर्वच्छ्रेयः समाचरेत् ॥ अयं नः सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः २९

याः प्राधान्यं मेथुने त्वितरसाधारण्यमिति व्याचक्षते तदनेन विरुध्यते । हीनवर्णा जातस्यात्मनोऽपि हीनत्वापत्तेश्च तत्रात्मा जायते स्वयमिति वचनात् १८ शुल्कमिति पंचानां पक्षाणामुपन्यासः १९ । २० तत्र तृतीयचतुर्थोदात्तदोषावहावित्युपेक्ष्य द्वितीयभार्यात्वा नुत्पत्तिर्वर्कुरोपमात्रं चाह यत्किंचिदिति मानुष्यं मानुषाणां हितं सांवेधिकं संस्थानाय इयमस्य भार्येत्यादिव्यवस्थार्थः । मंत्रवन्मंत्रितं विचारवद्भिः सर्वैरेकीभूय मंत्रितमियमस्मै देयेति विचारितं तस्य मृषाकरणं पातकः पातयितुं भवतीत्यर्थः २१ मृषोक्ते तवाहं भार्येत्यादौ दंडं प्रायश्चित्तं २२ तत्र नेति पक्षं निदं स्त्यागमंगीकरोति नहीति २३ नेति प्रथमचरमपक्षयोर्धेष्टमेकेनेतरबाधेऽपि न दोषोऽस्तीत्यर्थः । धर्मतः पाणिग्रहणविधितः प्रयच्छंति वांधवा इति शेषः तस्याहरणे नात्यंतदोषः नापि गृहीतशुल्काया इत्यर्थः २४ तत्राद्यनुपपादयति बंधुभिरिति क्रीतायास्तु हरणे दोषाभावमग्रे वक्ष्यति २५ उभयसन्निपाते सिद्धांतमाह यस्त्विति यद्यपि ज्ञातिभिः कृतः समयोगुरुस्तथापि मंत्रपूर्वकः समयोगुरुतर इत्यर्थः २६ अत्रागमं मानमाह देवेति देवः प्राकर्म ईश्वरो वा वेत्तिलमते २७ । २८ उभयतो दोषे शिष्टातिक्रमात् बंधुसंमति पूर्वकविक्रयातिक्रमाच्च दोषे सति कुर्वन्नकर्ता श्रेयः प्रशस्ततरं किं समाचरेदित्यध्याहृत्य योज्यं चित्यतमः संदिग्धत्वेन विचार्यतमः २९

आचक्ष्व यतो न हि तृप्यामितस्मात्कथ्यतामित्यादरसूचनार्थापुनरुक्तिः ३० नवेति तेनेकप्राशुलकंमोल्थंनिष्ठाकरंस्त्रीत्वनिश्चयकरमितिज्ञात्वाह किंतुक्रयार्थं नक्रयमात्रेणभार्यात्वंसिध्यतो
त्यर्थः नापिशुल्कपराःददतिदानंकुर्वतापितुविक्रीणंतितस्माद्याहच्छिच्छेऽस्मिन्नक्रयविक्रयव्यवहारेकन्यापहारजोदोषोनास्तीत्यर्थः ३१ गुणैर्वैशेषिकत्वादिभिः कन्यार्थालंकारग्रहणेनदो
षोस्तीत्याहसाधेन अलंकृत्येति ३२ । ३३ नभाषितमित्येकपदं येषुदास्यामीत्याहुर्पचनदास्यामीत्याहुर्वच अवश्यंदास्यामीतिवदंतितत्सर्वनभाषितमनुक्तवदेत्यर्थः ३४ यस्मादेवं
तस्मादापाणिग्रहणात्कन्यायाचेतेतिमरुतावरस्तेनततःपूर्वविशिष्टवराधर्मपहारेऽपिनदोषइतिभावः यथोक्तं । दत्तामपिहरेत्कन्याश्रयांश्चेद्वरआव्रजेतइति ३५ तत्कन्या कामोमूल्यस्य
तस्मादुत्तमदोहित्रार्थिनाश्रेयसेष्वकन्याप्रदेयेतिभावः ३६ संवासाच्चिरपरिचयात् पाणयोःक्रयविक्रयोः ३७ वीर्यमपिशुल्कंभवतीत्याभिप्रायेणाह अहमिति अंबिकांबालिकयोरेकत्वविवक्षया

तत्त्वंजिज्ञासमानानांचक्षुर्भवतुनोभवान् ॥ तदेतत्सर्वमाचक्ष्वनहिदृप्यामिकथ्यताम् ३० ॥ भीष्मउवाच ॥ नैवनिष्ठाकरंशुल्कंज्ञात्वाऽऽसीत्तेननाहतम् ॥
नहिशुल्कपराःसंतःकन्याददतिकर्हिचित् ३१ अन्यैर्गुणैरुपेतंतुशुल्कंयाचंतिबांधवाः ॥ अलंकृत्वावहस्वेतियोदद्यादनुकूलतः ३२ यच्चतांचददत्येवंशुल्कं
विक्रयोनसः ॥ प्रतिगृह्यभवेद्देयमेषधर्मःसनातनः ३३ दास्यामिभवतेकन्यामितिपूर्वनभाषितम् ॥ येचाहुर्वचनाहुर्वयेचावश्यंवदंत्युत ३४ तस्मादाग्रहणा
त्पाणेर्याचयंतिपरस्परम् ॥ कन्यावरःपुरादतोमरुद्भिरितिनःश्रुतम् ३५ नानिष्ठाप्रदातव्याकन्याइत्यृषिचोदितम् ॥ तन्मूलकाममूलस्यप्रजनस्येतिमे
मतिः ३६ समीक्ष्यचबहुन्दोषान्संवासाद्विद्विपाणयोः ॥ यथानिष्ठाकरंशुल्कंनजात्वासीत्थाशृणु ३७ अहंविचित्रवीर्यस्यद्वेकन्येसमुदावहम् ॥ जिवाचमागधा
न्सर्वान्काशीनथचकोसलान् ३८ गृहीतपाणिरेकोऽऽसीत्प्राप्तशुल्कापराऽभवत् ॥ कन्यागृहीतातत्रैवविसर्ज्याइतिमेपिता ३९ अब्रवीदितरांकन्यामावहेति
सकौरवः ॥ अप्यन्याननुपप्रच्छशंकमानःपितुर्वचः ४० अतीवह्यस्यधर्मेच्छापितुर्मेऽप्यधिकाऽभवत् ॥ ततोऽहमब्रुवराजन्नाचारेप्सुरिदंवचः ॥ आचारंत
त्त्वतोवेतुमिच्छामिचपुनःपुनः ४१ ततोमयैवमुक्तेतुवाक्येधर्मभृतावरः ॥ पितामममहाराजबाल्हीकोवाक्यमब्रवीत् ४२ यदिवःशुल्कतोनिष्ठानपाणिग्रहणा
तथा ॥ लाजांतरमुपासीतप्राप्तशुल्कइतिस्मृतिः ४३ नहिधर्मविदःप्राहुःप्रमाणंवाक्यतःस्मृतम् ॥ येषांशुल्कतोनिष्ठानपाणिग्रहणात्तथा ४४ प्रसिद्धंभा
षितंदानेनैषांप्रत्यायकंपुनः ॥ येमन्यंतेक्रयंशुल्कंनतेधर्मविदोनराः ४५

द्वेइत्युक्तं ३८ प्राप्तशुल्कावीर्येणनिर्जिताऽपिकन्याअगृहीताअप्राप्तपाणिग्रहेयंअंबाविसर्ज्याउत्सृष्टुयोग्याइतिपितापितृव्योबाल्हीकोऽब्रवीदित्युतरेणान्वयः ३९ अनुपप्रच्छअनुपृष्टवानहं शंक
मानइतिवैचित्र्यात्पारोक्ष्यमभिसंधायोत्तमपुरुषप्रयोगः बहुजगदकिलाहंतस्यमत्तापुरस्तादितिवत् ४० । ४१ । ४२ यदीति प्राप्तशुल्कंधेन पाठांतरेयस्याःसाकन्यापिताकन्यावालाजांतरं
वरांतरमुपासीतइतियास्मृतिस्तर्हिबाध्यतेत्यध्याहृत्ययोजना लाजाःविद्यंतेहौम्यद्रव्यमस्यसइतिलाजशब्दोऽर्थाद्यत्प्रत्ययातः ४३ येषांशुल्कतोनिष्ठातेषांवाक्यतःवाक्यंप्रमाणंस्मृतमिति
धर्मविदोनह्यदुरित्यन्वयः ४४ एवंबाधकसद्भावंसावकाभावंचोक्तालोकोविरोधमप्याहार्धेन प्रसिद्धमिति कन्यायादानमित्येवोच्यतेननुक्रयोजयेवेति एषाशुल्कवादिनांप्रत्यायकंभार्यात्व
ज्ञापकंकिमपिनास्ति परिणयनादेवभार्याभवतिनशुल्कमात्रादितिलोकव्यवहारस्यस्पष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपादयति यइति क्रयमितिजयस्याप्युपलक्षणं ४५

४१ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० जीवतइत्यनादरेपृष्टी जीवतमपिशुल्कदमनाहत्य शिष्टाएवंयथेष्टदानंकुर्वतइत्यर्थः ५१ देवरमितिगुणंतरधर्मः कलौदेवरास्तुतोत्पत्तेर्निषेधात् ५२ लिखंतीति
केषांचिन्मतेदेवरादयोऽलिखिताभ्रातृभार्यालिखंत्येवसुरतेनयोजयंत्येव । अपरेषामेतेनैर्मवराइयंप्रवृत्तिरेच्छिक्रीनतुवैवीत्यर्थः ५३ अस्मिन्नपक्षद्वयेनियममाह तदिति सर्वाणिमंगलानिहरिद्रा
स्नानादीनिमंत्राश्चप्राक्पाणिग्रहणीयायत्रनिष्पन्नास्तादृशमप्यंतरंकालव्यवधानेनचवर्ततेतत्रैवपूजाकौनियमविकल्पप्रवर्ततेतेनपाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्रसंकल्पपूर्वकंदायाअपिकन्यायायोऽपहा
रस्तज्जन्मोमृपावादःपातकोभवतिदातुर्नपुतावन्मात्रेणतस्याभार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५४ कदातर्हितदुत्पद्यतेस्तआह पाणीति यत्रतुदानादूर्ध्वंसप्तमपदात्प्राक्प्रवर्तुर्मरणसंगोत्रत्वादिज्ञानंवा
जातंतत्रान्यस्मैदानेमृपावादोपोऽपिनास्तीत्यर्थः ५५ देयंदानं एतदक्षयमाणं तमेवाह अनुकूलामिति अनुवंशांस्ववंशानुरूपं अयंभावः । यथाऽऽधानपावमानेष्टिभ्यांसमुचितभ्याम

नचैतेभ्यःप्रदातव्यानवोदव्यातथाविधा ॥ नह्येवभार्याक्रेतव्यानविक्रय्याकथंचनं ४६ येचक्रीणंतिदासींचविक्रीणंतितथैवच ॥ भवेत्तेषांतथानिष्ठालुब्धानांपाप
चेतसाम् ४७ अस्मिन्नर्थेसत्यंवतंपर्यपृच्छंतवैजनाः ॥ कन्यायाःप्राप्तशुल्कायाःशुल्कदःप्रशमंगतः ४८ पाणिग्रहीतावाऽन्यःस्यादत्रनोधर्मसंशयः ॥ तन्नशिच्छधि
महाप्राज्ञत्वंहिप्राज्ञसंमतः ४९ तत्त्वंजिज्ञासमानानांचक्षुर्भवतुनोभवान् ॥ तानेवंब्रुवतःसर्वान्सत्यवान्वाक्यमब्रवीत् ५० यत्रेष्टंतत्रदेयास्यान्नात्रकार्याविचारणा ॥
कुर्वतेजीवतोऽप्येवंमृतेनैवास्ति संशयः ५१ देवरंप्रविशेत्कन्यातप्येद्राऽपितपःपुनः ॥ तमेवानुगताभूत्वापाणिग्राहस्यकाम्यया ५२ लिखंत्येवतुकेषांचिदपरेषां
शनैरपि ॥ इतियेसंवदंत्यत्रतएतंनिश्चयंविदुः ५३ तत्पाणिग्रहणात्पूर्वमंतरंयत्रवर्तते ॥ सर्वमंगलमंत्रवैमृषावादस्तुपातकः ५४ पाणिग्रहणमंत्राणांनिष्ठास्यात्स
प्तमेपदे ॥ पाणिग्रहस्यभार्यास्याद्यस्यचाद्भिःपदीयते ५५ इतिदेयंवदंत्यत्रतएनंनिश्चयंविदुः ॥ अनुकूलामनुवंशांभ्रात्रादत्तामुपाग्रीकाम् ॥ परिक्रम्ययथा
न्यायंभार्याविदेद्विजोत्तमः ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि०दानधर्मेविवाहधर्मकथनेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरवाच ॥
कन्यायाःप्राप्तशुल्कायाःपतिश्चेन्नास्तिक्थन ॥ तत्रकाप्रतिपत्तिःस्यात्तन्मेवूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ याऽपुत्रकस्यक्रद्धस्यप्रतिपाल्यातदाभवेत् ॥
अथचेन्नाहरेच्छुल्कंक्रीताशुल्कप्रदस्यसा २ तस्यार्थेऽपत्यमीहेतयेनन्यायेनशकुयात् ॥ नतस्मान्मंत्रवत्कार्यकश्चित्कुर्वीतकिंचन ३ स्वयंवृतेनसाऽऽज्ञाता
पित्रावैप्रत्यपद्यत ॥ तत्तस्यान्येप्रशंसंतिधर्मज्ञानेतरेजनाः ४

प्रयउत्पद्यंतेनत्वेकैकेन एवंदानपाणिग्रहाभ्यांभार्यात्वमुत्पद्यते । तत्राद्याभावेचौरेणाहतायानधर्मपत्नीत्वम् । परस्याभावेतुतस्यादासीत्वात्रकर्मसंबंधइति ५६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ कन्यायाइति शुल्कदश्चेत्प्रोषितस्तद्रयादन्यश्चनवृणुवेतदातत्पित्राकिंकर्तव्यमितिप्रश्नार्थः १ याकन्यापितुःप्रतिपा
ल्यापिताचयदितत्शुल्कंपरपक्षीयेभ्यःपरावृत्त्यनदद्यात्तर्हिसाकन्याशुल्कप्रदस्यैवज्ञेयाननुपितुस्तस्याअन्यस्मैदातुमधिकारोऽस्तीत्यर्थः २ तस्यशुल्कदस्यार्थेन्यायेनउत्तमातरेतसःक्रमेण
पुत्रमीहेत सचास्यापुत्रस्यशुल्कदस्यचोपकारायभवति नतुतस्माच्छुल्कदादन्यःकश्चिन्मंत्रवत्कार्यविधितस्तस्याःपाणिग्रहणंकुर्वीत ३ एवंप्राप्तशुल्कायाःकर्तव्यमुक्ताअप्राप्तशुल्कायास्तादृ
श्याःकागतिरित्यतआह स्वयमिति पित्राआज्ञासातिसवयंवृतेनैवमंत्रायोगंप्रत्यपद्यत तच्चइतरेधर्मज्ञानप्रशंसंति ४

तत्रहेतुः एतत्तुनापरेजातुचरिते अपरेपुनःशिष्टाचारत्वाविदमपिगरीयहत्पादुः ५ नेतरइत्यस्मिन्पक्षेशिष्टाचारं प्रमाणयति अस्मिन्निति ६ नसद्विराचरिते मार्गे सति पितरित्येकस्यावरमन्वे
षयति इदं वचनं स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीति शास्त्रविरोधं कथमत्र शास्त्रार्थोक्तयः प्रश्नः संशयो वा असंदिग्धत्वादस्यार्थस्य नायं संशय उच्यते इतीत्यर्थः उपालभेत उपालंभं कथं कुर्यादित्यर्थः ७ धर्मस्य
स्त्रीणामस्वातंत्र्यलक्षणस्य धर्मस्य प्रदानं खंडनं यत्तु सासुरो धर्मः एतापद्वर्ति पूर्वपुत्रद्वेषु कर्मसु विवाहेषु ८ स्वल्पोऽष्टसंधानरूपः सूक्ष्मः शास्त्रैकगम्यः स च सर्वांगोपसंहारमंतरेण न सिध्यति अतस्तं
विना केवलरत्यर्थं यथा कथंचिद्द्वारा ब्रह्मेदित्यर्थः ९ पुंसां पुरुषैः तस्य अपुत्रस्य १० अन्योऽप्रात्रादिः एतच्चासत्यां मातरि ज्ञेयम् ११ मातुरिति सत्यसति वा पुत्रे मातुर्यौ तं कं प्रयच्छन्तं धनं तत्पित्रादि
भिर्दत्तं विवाहकाले वा तस्यैव चतुर्गुरादिभिर्दत्तं भर्ता वा तवेदमिति पृथग्दत्तं कर्तव्यं नार्जितं वा तस्सर्वकुमारी भाग एव न पुत्राणामित्यर्थः तद्विक्रयं धनं मातुः पितुर्मातामहस्य १२ अत्र हेतुमाह ददातीति

एतत्तुनापरेचकुरपरेजातुसाधवः ॥ साधूनां पुनराचारोगरीयान् धर्मलक्षणः ५ अस्मिन्नेव प्रकरणे सुकृतुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ नसाविदेहराजस्य जनकस्य महात्मनः
६ असदाचरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तनम् ॥ अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामेव मुपालभेत् ७ असदेवा हि धर्मस्य प्रदानं धर्म आसुरः ॥ नानुशुभ्रमजात्वेतामिमां पूर्वेषु
कर्मसु ८ भार्यापत्योर्हि संबंधः स्त्रीपुंसोः स्वल्प एव तु ॥ रतिः साधारणो धर्म इति चाह सपार्थिवः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ केन प्रमाणेन पुंसामादीयते ध
नम् ॥ पुत्रवद्विपितुस्तस्य कन्या भवितुमर्हति ॥ १० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथैवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेण दुहिता समा ॥ तस्यामात्मनितिष्ठं कथमन्यो
धनं हरेत् ११ मातुश्च यौतकं यस्यात्कुमारी भाग एव सः ॥ दौहित्र एव तद्विक्रयमपुत्रस्य पितुर्हरेत् १२ ददाति हि सपिंडान्वै पितुर्मातामहस्य च ॥ पुत्रदौहित्र
योरेव विशेषो नास्ति धर्मतः १३ अन्यत्र जामया सार्धं प्रजानां पुत्र ईहते ॥ दुहिताऽन्यत्र जातेन पुत्रेणापि विशिष्यते १४ दौहित्रे कणधर्मेण नात्र पश्यामि कार
णम् ॥ विक्रीतासु हि ये पुत्रा भवंति पितुरेव ते १५ असूयवस्त्वधर्मिष्ठाः परस्वादायिनः शठाः ॥ आसुरादधिसंभूता धर्माद्विषमवृत्तयः १६ अत्र गाथाय मोक्षी
ताः कीर्तयंति पुराविदः ॥ धर्मज्ञा धर्मशास्त्रेषु निबद्धा धर्मसेतुषु १७ यो मनुष्यः स्वकं पुत्रं विक्रीय धनमिच्छति ॥ कन्यां वा जीवितार्थाय यः शुल्केन प्रयच्छति १८ स ता
वरे महाघोरे निरये कालसाहये ॥ स्वेदं मूत्रं पुरीषं च तस्मिन्मूढः समश्नुते १९ आर्षे गोमिथुनं शुल्कं केचिदाहुर्मुपैवतत् ॥ अल्पो वा बहु वाराजः प्रविक्रयस्तावदेव सः २०
यद्यप्याचरितः कैश्चिन्नैष धर्मः सनातनः ॥ अन्येषामपि दृश्यंते लोकतः संप्रवृत्तयः २१ इयां कुमारीं बलतो येतां समुपभुंजते ॥ एते पापस्य कर्तारस्तमस्यं धेच शेरते २२

यः पिंडदः सारिकथहारीत्यर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्प्यतेऽस्मिन्स्तत्र श्राद्धे १३ अन्यत्रेति पुत्रवतो धने विमजनीये जामया कन्यायाऽपितामपेक्षेत्यर्थः १ तत्र कन्या पूर्वपुत्री कृता ततः पुत्रोऽपि जात
स्तत्र पंचधा विभक्तस्य धनस्य द्वौ कन्याऽर्हति त्रीन् पुत्रस्ततश्च कन्यामपेक्ष्य पुत्रः सार्धं मंशमीहते अन्वत्र जातेन औरसादन्येन दत्तक्रीतादिना स्वयं संस्कृतेन पुत्रेण तमपेक्ष्य औरसी कन्या विशिष्यते अत्रापि
पंचानामंशानां त्रीन् कन्या हरेत्तु पुत्र इत्यर्थः १४ अत्र वक्ष्यमाणस्थले कारणं निमित्तं तदेव स्थलमाह विक्रीतास्विति अयमर्थः विक्रीतायाः कन्यायाः पुत्रोऽनौरसेऽपि पुत्रे सति न दायभागं भवतीति
१५ आसुराद्विवाहात्कन्या क्रयपूर्वात् १६ अत्र आसुरविवाहनिदायां १७ ॥ १८ कालसाहये कालसूत्रारुये १९ ॥ २० अन्येषां बलात्कन्याहरणशीलानां राक्षसानां २१
एतानपि निंदति वक्ष्यामिति बलतो इयां न तु स्वच्छंदत इत्यर्थः २२

अन्योऽपि पशुरपि ॥ २१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ प्राचेतसस्य दक्षस्य ज्ञातयः कन्यापक्षीयाः स्वयं नाददतेऽथ च कन्यालंका
रार्थमिदं तिस्रिविक्रयो न भवतीत्यर्थः १ ॥ २ ॥ ३ नरोचेतनकामयेत न प्रमोदयेत्कामुकं न कुर्यात् प्रजनः संततिः ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ स्वल्प ईषदाया सेन अपनेयः कौपीनो गुह्याच्छादनपटो
अन्योऽप्यथ न विक्रयो मनुष्यः किंपुनः प्रजाः ॥ अधर्ममूलैर्हि धनैस्तैर्न धर्मोऽथ कश्चन ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहा० अनुशा० आनुशासनिके प० दानधर्मे
विवाहधर्मे मगाथानामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्राचेतसस्य वचनं कीर्तयंति पुराविदः ॥ यस्याः किंचिन्नाददते ज्ञातयोन
स विक्रयः १ अर्हं तत्कुमारीणामानुशंस्यतमंचतत् ॥ सर्वे च प्रतिदेयं स्यात्कन्यायै तदशेषतः २ पितृभिर्भ्रातृभिश्चापि श्वशुरैरथ देवैः ॥ पूज्याभूषयितव्या
श्वबहुकल्याणमीप्सुभिः ३ यदि वैस्त्री नरोचेत पुमांसं न प्रमोदयेत् ॥ अप्रमोदात् पुनः पुंसः प्रजनो न प्रवर्धते ४ पूज्यालालयितव्याश्च स्त्रियो नित्यं जनाधिप ॥
स्त्रियो यत्र च पूज्यं ते रमंते तत्र देवताः ५ अपूजिताश्च यत्रैताः सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ तदा चैतत्कुलनास्ति यदा शोचंति जामयः ६ जामो शप्तानि गेहानि निरु
त्तानी वक्तव्या ॥ नैव भाति न वर्धते श्रिया हीनानि पार्थिव ७ स्त्रियः पुंसां परिदेद मनुर्जिगमिषुर्दिवम् ॥ अवलाः स्वल्पकौपीनाः सुहृदः सत्यजिष्णवः ८ ईर्ष्योमा
नकामाश्च चंडाश्च सुहृदोऽबुधाः ॥ स्त्रियस्तु मानमर्हति तामानयतमानवाः ९ स्त्रीप्रत्ययो हि वैधर्म्यो रतिभोगाश्च केवलाः ॥ परिचर्या न मस्कारास्तदायता भवं
तुवः १० उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनम् ॥ प्रीत्यर्थं लोकयात्रायाः पश्यतस्त्रीनिबंधनम् ११ संमान्यमानाश्चैता हि सर्वकार्याण्यवाप्स्यथ ॥ विदेहराज
दुहिता चात्र श्लोकमगायत १२ नास्ति यज्ञक्रिया काचिन्नश्राद्धं नोपवासकम् ॥ धर्मः स्वभर्तृशुश्रूषा तथा स्वर्गजयंत्युत १३ पितारक्षति कौमारे भर्तारक्षति यौ
वने ॥ पुत्राश्च स्थाविरेभावेन स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रिय एताः स्त्रियो नाम सत्कार्याभूतिमिच्छता ॥ पालितानि गृहीता च श्रीः स्त्री भवति भारत ॥ १५ ॥
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे विवाहधर्मे स्त्रीप्रशंसानामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
सर्वशास्त्रविधानज्ञराजधर्मविदुत्तम ॥ अतीव संशयच्छेता भवान्वै प्रथितः सितौ १ कश्चित्संशयो मेऽस्ति तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ जातेऽस्मिन् संशये राजन्नान्यं पृ
च्छेम कंचन २ यथानरेण कर्तव्यं धर्ममार्गानुवर्तिना ॥ एतत्सर्वमहाबाहो भवान्व्याख्यातुमर्हति ३ च तस्मै विहिता भार्या ब्राह्मणस्य पितामह ॥ ब्राह्मणी श
त्रिया वैश्याश्च द्राचरतिमिच्छतः ४ तत्र जातेषु पुत्रेषु सर्वासां कुरुसत्तम ॥ आनुपूर्व्येण कस्तेषां पित्र्यं दायदमर्हति ५

यासां सद्यो हार्या इत्यर्थः सुहृदः सौहार्दयुक्ताः १ न बुध्यंत इत्यबुधाः ८ ॥ ९ स्त्रीप्रत्ययः स्त्रीहेतुकः १० ॥ ११ अत्र स्त्रीधर्मविषये १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये
भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सर्वेति १ ॥ २ एवमुत्तिगात्मस्त्रीशुद्धिमुक्त्वा धनशुद्धयर्थं दायविभागं प्रस्तौति ३ रतिमिच्छत एव
विहिताननुधर्म ॥ शूद्रांशयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधो गतिं ॥ अपत्यं जनयित्वाऽस्यां ब्राह्मण्या देवहीयते इति निंदा स्मरणात् ४ ॥

किंकियत्प्रमाणं ४ । ७ दृष्टान्तःशास्त्रतः < अविहितमप्यनिविद्धचेतत्राह शूद्रामिति 'कूष्माण्डैर्जुवाद्योऽपूतइवमन्येतयथास्तेनोपयाभूणहैवमेवमवतियोयोनौरेतःसिंचति' इतिक्षत्रियायां
 वैश्यायांचोत्पन्नस्यसाक्षाद्वाक्यपुण्यवधानाद्वाब्राह्मण्यलाभोदृश्यतेइतितयोरस्तियोनित्वं शूद्रायास्त्वत्थात्वादयोनिस्त्वं ततस्तत्परितःसेकेप्रायश्चित्तीमवत्येव 'कूष्माण्डैःयदेवादेवहेडनम्'
 इतियजुर्वेदप्रसिद्धैर्मन्त्रविशेषैः अनेनैवविधिनावेदेनहेडनकर्मणाप्रायश्चित्तमात्मनइच्छतिप्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतिर्यातीत्यर्थः ९ द्विगुणंप्रायश्चित्तं १० एकांशंमुखांशं ११
 तेनैवब्राह्मणीपुत्रेणैव १२ । १३ । १४ नित्यंसर्वदाअदेयधनमस्यसन्त्यादेयधनः अथापिअल्पमेकांशः १५ । १६ अब्राह्मणत्विति दीर्घतमसःपुत्रेषुशूद्रायांजातेपुकाक्षीवदादिषु
 केमवाकिततोहार्यपितृवित्तात्पितामह ॥ एतादिच्छामिकाथितंविभागस्तेषुयःस्मृतः ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषु
 विहितोधर्मोब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ७ वैषम्यादथवालोभात्कामाद्वापिपरंतप ॥ ब्राह्मणस्यभवेच्छूद्राननुदृष्टांततःस्मृता < शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोग
 तिम् ॥ प्रायश्चित्तीयतेचापिविधिदृष्टेनकर्मणा ९ तत्रजातेष्वपत्येषुद्विगुणस्यायुधिष्ठिर ॥ आपद्यमानमृक्यंतुसंप्रवक्ष्यामिभारत १० लक्षण्यंगोतृषोयानंयत्प्र
 धानतमंभवेत् ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्पुत्रएकांशंवैपितुर्धनात् ११ शेषंतुदशधाकार्यंब्राह्मणस्वयुधिष्ठिर ॥ तत्रतेनैवहर्तव्याश्वत्वारोऽशाःपितुर्धनात् १२ क्षत्रियाया
 स्तुयःपुत्रोब्राह्मणःसोऽप्यसंशयः ॥ सतुमातुर्विशेषेणत्रीनंशान्दुर्तुमर्हति १३ वर्णेतृतीयेजातस्तुवैश्यायांब्राह्मणादपि ॥ द्विरंशस्तेनहर्तव्योब्राह्मणस्यायुधि
 ष्ठिर १४ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोऽनित्यादेयधनःस्मृतः ॥ अल्पंचापिप्रदातव्यंशूद्रापुत्रायभारत १५ दशधाप्रविभक्तस्यधनस्यैषभवेत्कमः ॥ सवर्णासुतु
 जातानांसमानभागान्प्रकल्पयेत् १६ अब्राह्मणंतुमन्यंतेशूद्रापुत्रमनैपुणात् ॥ त्रिपुवर्णेषुजातोहिब्राह्मणाद्ब्राह्मणोभवेत् १७ स्मृताश्ववर्णाश्वत्वारःपंचमोनाधि
 गम्यते ॥ हरेच्चदशमभागंशूद्रापुत्रःपितुर्धनात् १८ ततुदत्तंहरेत्पित्रानादत्तंहर्तुमर्हति ॥ अवश्यंहिधनंदेयंशूद्रापुत्रायभारत १९ आनृशंस्यंपरोधर्मइतितस्मै
 प्रदीयते ॥ यत्रतत्रसमुत्पन्नंगुणायैवोपपद्यते २० यद्यप्येषसपुत्रःस्यादपुत्रोयदिवामवैत् ॥ नाधिकंदशमाहद्याच्छूद्रापुत्रायभारत २१ त्रैवार्षिकाद्यदाभक्ता
 दधिकंस्याद्विजस्यतु ॥ यजेततेनद्रव्येणनवृथासाधयेद्धनम् २२ त्रिसहस्रपरोदायःस्त्रियैदेयोधनस्यवै ॥ भर्त्रातच्चधनंदत्तंयथार्हंभोक्तुमर्हति २३ स्त्रीणांतु
 पतिदायाद्यमुपभोगफलंस्मृतम् ॥ नापहारंस्त्रियःकुर्युःपतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तुयद्भवेद्वित्तंपित्रादत्तंयुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्कन्यायथापुत्रस्तथा
 हिसा २५ साहिपुत्रसमाराजन्विहिताकुरुनंदन ॥ एवमेवसमुद्दिष्टोधर्मोवैभरतर्षभ ॥ एवंधर्ममनुस्मृत्यनवृथासाधयेद्धनम् २६

ब्राह्मण्यादर्शनादितिभावः एवंचेतस्यअमंत्रकाःसंस्काराअपिभवंति त्रिषुक्षत्रियादिषु एतच्चदायार्थमवध्यत्वाथैकोक्तं विप्रात्तैश्वायांशूद्रायांचजातस्यमातृजातीयत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् १७
 १८ । १९ समुत्पन्नमानृशंस्यं २० यद्यपीति एतेनबंधुषुअपुत्रात्सपुत्रोऽधिकंभागमर्हतीतिज्ञायते २१ वृथायज्ञादिप्रयोजनंविनानसाधयेत् प्रतिग्रहादिनावाऽऽदायहरणेनवानलिप्सेत्
 २२ त्रीति सहस्रत्रयाद्बहुवित्तवताऽपिस्त्रियोऽधिकोदायोनदेयइत्यर्थः तदपितथादत्तंचैवभर्त्राभोक्तुंशक्रोतिनत्वदत्तं २३ कुर्युःपुत्रादितिशेषः पतिवित्तात्पत्यादत्ताद्वित्तात् २४ । २५
 धर्माविभागप्रकारः वृथाअन्यायेनसाधितैर्द्रव्यैःकृतमपियागादिनिष्फलंभवतीतिभावः २६

शूद्रायामिति तस्यप्रागुक्तनित्यादेयधनस्त्वन्तरोक्तदशमांशदानविधिनाविकृद्धमित्यर्थः २७ यदातिसृणामपिपुत्राब्राह्मणाएवतदाकिमर्थमेवांभागवैषम्यमितिद्वितीयआक्षेपः २८ । २९
 आद्रियंतेत्रिवर्गाधिभिरितदारपदप्रवृत्तिनिमित्तमादरःसचभोगार्थायांशूद्रायामप्यस्त्यतस्तत्पुत्रोऽपिदायमर्हति यतश्चमर्तुरादरस्ताभिर्बर्णक्रमेणयथायोग्यंतास्तम्यक्रमेणक्रियतइतितत्पुत्राणां
 भागवैषम्यंचास्तीत्यभिप्रायवानाह प्रोक्तेनचैवेति नामनिर्वचनमपेक्ष्यैवायंविशेषोऽस्तीत्यर्थः ३० विशेषमेवाह तिस्रइति पश्चात्परिणीतापिवयसाकनिष्ठाऽपिपितृगौरवाद्ब्राह्मणीमेवसर्वे

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोयद्यदेयधनःस्मृतः ॥ केनप्रतिविशेषेणदशमोऽप्यस्यदीयते २७ ब्राह्मण्यांब्राह्मणाज्जातोब्राह्मणःस्यान्नसंशयः ॥
 क्षत्रियायांतथैवस्याद्वैश्यायामपिचैवहि २८ कस्मात्तुविषमंभागंभजेरनृपसत्तम ॥ यदासर्वेत्रयोवर्णास्त्वयोक्ताब्राह्मणाइति २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ दाराइत्यु
 च्यतेलोकेनाग्रेकेनपरंतप ॥ प्रोक्तेनचैवनाम्नाऽयंविशेषःसुमहान्भवेत् ३० तिस्रःकृत्वापुरोभार्याःपश्चाद्विदेतब्रह्मणीम् ॥ साज्येष्ठासाचपूज्यास्यात्साचभार्या
 गरीयसी ३१ स्नानंप्रसाधनंभर्तुर्दत्तधावनमंजनम् ॥ हव्यंकव्यंचयच्चान्यद्धर्मयुक्तंगृहेभवेत् ३२ नतस्यांजातुतिष्ठंत्यामन्यातत्कर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणीत्वेवकुर्या
 द्वाब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ३३ अन्नंपानंचमाल्यंचवासांस्याभरणानिच ॥ ब्राह्मण्यैतानिदेयानिभर्तुःसाहिगरीयसी ३४ मनुनाभिहितंशास्त्रंयच्चापिकुरुनंदन ॥
 तत्राप्येषमहाराजदृष्टोधर्मःसनातनः ३५ अथचेदन्यथाकुर्याद्यादिकामाद्युधिष्ठिर ॥ यथाब्राह्मणचांडालःपूर्वदृष्टस्तथैवसः ३६ ब्राह्मण्याःसदृशःपुत्रःक्षत्रिया
 याश्चयोभवेत् ॥ राजन्विशेषोयस्त्वत्रवर्णयोरुभयोरपि ३७ नतुजात्यासमालोकेब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ॥ ब्राह्मण्याःप्रथमःपुत्रोभूयान्स्याद्राजसत्तम ३८ भू
 योभूयोपिसंहार्यःपितृवित्तायुधिष्ठिर ॥ यथानसदृशीजातुब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ३९ क्षत्रियायास्तथावैश्यानजातुसदृशीभवेत् ॥ श्रीश्वराज्यंचकोशश्चक्ष
 त्रियाणांयुधिष्ठिर ४० विहितंदृश्यतेराजन्सागरांतांचमेदिनी ॥ क्षत्रियोहिस्वधर्मेणश्रियंप्राप्नोतिभूयसीम् ४१ राजादंडधरोराजनरक्षानान्यत्रक्षत्रियात् ॥
 ब्राह्मणाहिमहाभागादेवानामपिदेवताः ॥ तेषुराजन्प्रवर्तेतपूजयाविधिपूर्वकम् ४२ प्रणीतमृषिभिर्ज्ञात्वाधर्मंशाश्वतमव्ययम् ॥ लुप्यमानंस्वधर्मेणक्षत्रियोह्येष
 रक्षति ४३ दस्युभिर्हिंयमाणंचधनंदारांश्चसर्वशः ॥ सर्वेषांभेववर्णानांत्राताभवतिपार्थिवः ४४ भूयान्स्यात्क्षत्रियापुत्रोवैश्यापुत्रान्नसंशयः ॥ भूयस्तेनापिहर्त
 व्यंपितृवित्तायुधिष्ठिर ४५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तंतेविधिवद्राजन्ब्राह्मणस्यपितामह ॥ इतरेषांतुवर्णानांकथंनियमोभवेत् ४६

पुलांकिकवैदिकेपुकायेंष्वाद्रियेत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ब्राह्मणचांडालोब्राह्मणक्षेत्रेणूद्राज्जातःपूर्वोकोमातंगस्तद्वत्सतेनकर्मणाज्ञेयइत्यर्थः 'कर्मणाज्ञायतेजातिर्भोगेन
 ज्ञायतेकृतं'इतिन्यायात् ३६ । ३७ । ३८ भूयोभूयोपिअधिकमधिकंसंहार्यःसंविमजनीयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ उक्तंदायविभागादि नियमोदा
 यविभागे अत्रापिक्षत्रियस्यषोडशैश्वस्यत्रेधाचधनंविभज्यैकेकांशहीनाइतरभागान्तविशेषोऽस्तीतिप्रपुरमिप्रायः ४५ । ४६

४७ क्षत्रियाणां क्षत्रियस्त्रीणां एष एव क्रमो भर्तुः स्नानादिप्रदाने तस्यां सवर्णायां सत्याहीनवर्णां तत्र कुर्व्यादित्यर्थः ४८ युद्धेऽवहिते तत्र यगजायुधकवचादिकं युद्धावहारिकम् ४९ । ५० । ५१
५२ । ५३ । ५४ शूद्रस्यादेयधनत्वे हेतुस्त्रिभिर्वर्णैर्जात इति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तारतम्यमुक्त्वा विलोमजातिजानामपि वदाह्याध्यायेन अर्थादिति लोभात्कामाद्भोक्तवर्णास्त्रीहीनवर्णानुगामवतीति प्रसिद्धं तेन गूढोत्पत्तिसंभवाद्गर्णानां निश्चयोन जायते ननु कर्मणा जायते जातिरित्यभियुक्तं रुच्यते एव न निषेककाले दुर्दुर्दुष्टवस्तुस्मरणादिनाऽपि निमित्तेनाऽत उत्पत्ति संभवात् । प्रच्छन्नविलोमजेष्वपि कचित्सदाचा

॥ भीष्म उवाच ॥ क्षत्रियस्यापि भार्ये द्वे विहिते कुरुनंदन ॥ तृतीया च भवेच्छूद्रान तु दृष्टांततः स्मृता ४७ एष एव क्रमो हि स्यात्क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ अष्टधा तु भवेत्कार्यं क्षत्रियस्वजनाधिप ४८ क्षत्रियाया हरस्तु पुत्रश्चतुरोऽंशान्पितुर्धनात् ॥ युद्धावहारिकं यच्च पितुः स्यात्सहरेतुत ४९ वैश्यापुत्रस्तु भागांस्त्रौ न शूद्रापुत्रस्तथाऽष्टमम् ॥ सोऽपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैव हि भवेद्भार्या वैश्यस्य कुरुनंदन ॥ द्वितीया तु भवेच्छूद्रान तु दृष्टांततः स्मृता ५१ वैश्यस्य वर्तमानस्य वैश्यायां भरतर्षभ ॥ शूद्रायां चापि कौतयेत योर्विनिमयः स्मृतः ५२ पंचधा तु भवेत्कार्यं वैश्यस्वभरतर्षभ ॥ तयोरपत्येव क्षयामिविभागं च जनाधिप ५३ वैश्यापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारोऽंशाः पितुर्धनात् ॥ पंचमस्तु स्मृतो भागः शूद्रापुत्राय भारत ५४ सोऽपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ॥ त्रिभिर्वर्णैः सदा जातः शूद्रो देयधनो भवेत् ५५ शूद्रस्य स्यात्सवर्णैर्भार्या नान्या कथंचन ॥ समभागाश्च पुत्राः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णायाः पुत्राणामविशेषतः ॥ सर्वेषामेव वर्णानां समभागो धनात् स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भागो ज्येष्ठः स्यादेकां शोयः प्रधानतः ॥ एष दायविधिः पार्थ पूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णां सुजातानां विशेषोऽस्त्वपरो नृप ॥ विवाहवैशिष्ट्यं चतुः पूर्वपूर्वो विशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानां शमेकं तुल्या सुतेष्वपि ॥ मध्यमो मध्यमं चैव कनीयांस्तु कनीयसम् ६० एवं जातिपुसर्वासु सवर्णः श्रेष्ठतां गतः ॥ महर्षिरपि चैतद्वैमारीचः काश्यपोऽब्रवीत् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मैरिक्थविभागो नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अर्था लोभाद्वाकामाद्वा वर्णानां चाप्यनिश्चयात् ॥ अज्ञानाद्वापि वर्णानां जायते वर्णसंकरः १ तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे ॥ को धर्मः कानि कर्माणि तन्मे ब्रूहि पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं च केवलम् ॥ असृजत्सहियज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजापतिः ३ भार्याश्च तस्मै विप्रस्य द्वयोरात्मा प्रजायते ॥ आनुपूर्व्यां ह्ययोर्हीनीमातृजात्यौ प्रसूयतः ४

रदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावश्यं वर्णसंकरो भवत्येवेत्यर्थः १ एतेनोक्तेन विधिना प्रकारेण २ तत्र प्रथमं चत्वार एव वर्णाय ज्ञार्थं सृष्टास्तत्र शूद्राणां सेवाद्वारा यज्ञार्थत्वं ननु साक्षात् । 'तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवकृषः' इति श्रुतेः ३ आत्मा ब्राह्मण एव क्षत्रियायामपि जायत इत्यर्थः सच किंचिन्नीचः यदाह मनुः । 'स्त्रीष्वनंतरजाता सुद्विजैरुत्पादितान्मुतान् । सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगर्हितान्' इति । मातृजात्यौ वैश्यायां वर्यायां बहोनाम शूद्रायां शूद्रो निषादो नाम पारशवाख्यो भवति मनुः । 'ब्राह्मणाद्देवकन्यायां बहोनाम जायते ॥ निषादः शूद्रकन्यायां पारशव उच्यते' इति ४

एतद्व्याचष्टे परमिति । 'शवात्पयुवाएतत्तद्वृक्षान्यचछूद्रः' इति श्रुतेः शवस्थानतुल्याच्छूद्रात्परमुत्कृष्टं पद्मं यत्पुत्रपदुपादयुक्तं जगमश्मशानं गूढ इति श्रुत्यर्थः ५ तत्र मुपकरणं वयसा ज्येष्ठोऽपि पारशवो द्विजस्य त्रिवर्णजस्य यवीयान् कनीयानेवेति संबंधः ६ वैश्यायामपि क्षत्रियात्क्षत्रिय एव भवतीत्याह द्वयोरिति ऊघ्राः शूद्रविशेषाः ७ वैश्यात् शूद्रायामपि वैश्य एव भवतीत्याह द्वे इति ८ अतः स्वपितुरविशिष्टोनाधिकः सन्न धर्मः शूद्रो गुरुणा ब्राह्मणादीनां दारप्रधर्षकश्चेत् बाह्यं चांडालादि ९ विप्रायामिति सूतः सारथिः जातितः कर्मतश्च । सूतानामश्वसारथ्यमित्युक्तेः स्तोमक्रियास्तोत्रकरणं च राजादीनां यथोक्तं । 'सूताः पीराणिकामताः' इति मोदल्यं स्त्रीकार्यमंतः पुररक्षणादितत्कारित्वं । 'वैदेहकानां स्त्रीकार्यम्' इत्युक्तेः अपवर्जितं संस्कारानर्हं १० वध्यानां चोरादीनां शिरश्छेदादिकार्यकारिणं वधघ्नं ११ बंदीति 'भागधानां विणिकपथः' इति मनुः वाक्यं प्रस्तावसदृशी उक्तिः निषादस्तथा क्षत्तानाम यदाह मनुः । 'शूद्रादायोगवः क्षता चंडालश्चाधमो नृणां ।

परं शवाद्ब्राह्मणस्यैव पुत्रः शूद्रापुत्रं पारशवं तमाहुः ॥ शुश्रूषकः स्वस्य कुलस्य स स्यात्स्वचारित्रं नित्यमथोन जह्यात् ५ सर्वानुपायानथसंप्रधार्य समुद्धरेत् स्वस्य कुलस्य तंत्रम् ॥ ज्येष्ठो यवीयानपि यो द्विजस्य शुश्रूषया दानपरायणः स्यात् ६ तिस्रः क्षत्रियसंबंधा द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ हीनवर्णास्तृतीयायां शूद्रा उग्रा इति स्मृतिः ७ द्वे चापि भार्ये वैश्यस्य द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ शूद्रा शूद्रस्य चाप्येका शूद्रमेव प्रजायते ८ अतोऽपि शिष्टस्त्वधमो गुरुदारप्रधर्षकः ॥ बाह्यं वर्णं जनयति चातुर्वर्ण्यं विगर्हितम् ९ विप्रायां क्षत्रियो बाह्यं सूतं स्तोमक्रियापरम् ॥ वैश्यो वैदेहकं चापि मोदल्यमपवर्जितम् १० शूद्रश्चांडालमत्युग्रं वधघ्नं बाह्यवासिनम् ॥ ब्राह्मण्यां संप्रजायत इत्येते कुलपांसनाः ॥ एते मतिमतां श्रेष्ठवर्णसंकरजाः प्रभो ११ बंदी तु जायते वैश्यान्मागधो वाक्यजीवनः ॥ शूद्रान्निषादो मत्स्यघ्नः क्षत्रियायां व्यतिक्रमात् १२ शूद्रादायोगवश्चापि वैश्यायां ग्राम्यधर्मिणः ॥ ब्राह्मणैरप्रतिग्राह्यस्तक्षास्वधनजीवनः १३ एतेऽपि सदृशान् वर्णान् जनयंति स्वयोनिषु ॥ मातृजात्याः प्रसूयंते ह्यवराहीनयोनिषु १४ यथा चतुर्वर्णेषु द्वयोरात्मास्य जायते ॥ आनंतर्थात् प्रजायंते तथा बाह्याः प्रधानतः १५ ते चापि सदृशवर्णं जनयंति स्वयोनिषु ॥ परस्परस्य दारेषु जनयंति विगर्हितान् १६ यथा शूद्रोऽपि ब्राह्मण्यां जंतुं बाह्यं प्रसूयते ॥ एवं बाह्यतराद्वाह्यश्चातुर्वर्ण्यात् प्रजायते १७ प्रतिलोमं तु वर्धते बाह्याद्वाह्यतरापुनः ॥ हीनाद्धीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु १८ अगम्या गमनाच्चैव जायते वर्णसंकरः ॥ बाह्यानामनु जायंते सैरंध्यामागधेषु च ॥ प्रसाधनोपचारज्ञमदासंदासजीवनम् १९

वैश्यराजन्यविप्रासु जायंते वर्णसंकराः' इति अस्य वृत्तिमनुरन्यामाह । 'क्षत्रपुलकसानां तु विलोको वधबंधनम्' इति अत्र मनुना निषादोऽनुलोमजेषु क्षत्ताचप्रतिलोमजेषु क्तः । व्यासेन तु विपरितमुक्तं विदुरेक्षतृशब्दं तत्र तत्र प्रयुज्यानेन । अतएव शूद्रानिषादो जातः पारशवोऽपि वा । 'क्षत्रियमागधं वैश्यात् शूद्रात्क्षत्तारमेव वा' इति याज्ञवल्क्य उभयप्रवाशब्दं पठन्नयोर्निषादत्वक्षत्तृत्वे सूचयति तेन विप्रात् शूद्रायां क्षत्ता शूद्रात्क्षत्रियायां निषाद इत्यपि साधु १२ ग्राम्यधर्मिणः ग्राम्यधर्मो भूयुतं द्रव्यं तक्षावर्धकिः १३ एतेन अवधं पारशवोऽपि सूतवैदेहकचंडालाः मागधनिषादायोगवाः तेषां स्वयोनावनंतरयोर्नौ च स्वात्मेव जायते पूर्ववत् । व्यवहितनीचयोर्नौ तु मातृजातीया इति श्लोकद्वयार्थः १४ । ते चापि संकरजा अपि विगर्हितान् अधमादुत्तमायामुत्तमादधमायां वासूतां ब्रह्मादिवा द्विगर्हितानेव जनयंतीत्यर्थः १५ । १७ । १८ पंचदशबाह्या उक्तास्तान् व्याचष्टे बाह्यानामित्यादिना मागधेषु सैरंध्यामित्यभेदेनान्वयः सैरंध्रकर्मव्याचष्टे प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादीनां पुंसामलंकरणं पुरुषैः सैरंध्रैः राजस्त्रीणां च सैरंध्रीभिरुपचारस्तेषां दिव्यांगरागाद्यर्पणस्तथादिना च संतोषणं तदभिज्ञं अदासभितिसामान्येन पुंसकं १९

अतःअत्रमागधविशेषैरंघ्रयोनावायोगवमायोगवस्यापत्यं सैरंघ्रनामसूतेऽर्थादायोगवसैरंघ्रवागुरादृतीतिमनु । तस्यामेवमागध्यामैरेयकं नामतः माधुकं मयकरं कर्मतश्च पुत्रं वैदेहः सूते २७ मधुरं मधून्मीनविशेषानरात्यादत्तेतं मधुरं दासं नामतः मृतपंचमशानाधिकारिणं २१ एतेमागध्यामायोगवादिभ्यश्चतुर्भ्यः क्रमाज्जायंते इत्युपसंहरति चतुरद्विति एतेचत्वारोवागुरादिनाजीवन्तीति तेमाधोपजीविनः अन्येऽपि चत्वारोमागध्याविश्रुताः सजातीया उत्पद्यंते तेषां नामानि मांसमित्यादि मांसमांसविक्रेतारं स्वादुकरं मांसस्यैव संस्कारकं क्षात्रं सूदं गूढमिति पाठत्रयेऽपि शाकाद्यन्नपाकं करं सौगंधमुक्तलक्षणसैरंघ्रं एकस्यैवमागधस्यैतद्वृत्तिचतुष्टयमुक्तमिति ज्ञेयं २२ आयोगव्यावैदेहकादिभ्योजातांस्त्रीभेदानाह सार्धद्वयेन वैदेहकादिति २१ । २४ क्षुद्रद्विति निषाद्यावैदेहकात्क्षुद्रोभेदः अंघ्रश्च आरण्यपशुहिंसकौ कारावराख्यश्चर्मकारश्चेति त्रयो भवन्तीत्यर्थः २५ चंडालान्निषाद्यामेव त्वक्सारोवेणुः २६ आहिंङ्कद्विति स्पष्टार्थोऽश्लोकौ २७ । २८ इतीति अत्रमागध्यां आयोगव्यवैदेहकनिषादचंडालैश्चत्वारस्तैरेवायोगव्यांस्वीपवर्जितैस्त्रयोनिषाद्यांचंडालवैदेहाभ्यां द्वौ वैदेहांचंडालनिषादाभ्यां द्वौ निषाद्यांचंडालाचैकद्विद्विद्वदशमेदाउक्ताः । 'गूढा

अतश्चायोगवसूतेवागुराबंधजीवनम् ॥ मैरेयकंच वैदेहः संप्रसूतेऽथ माधुकम् २० निषादो मधुरसूते दासं नावोपजीविनम् ॥ मृतपंचापिचांडालः श्वपाकमिति विश्रुतम् २१ चतुरोमागधीसूते कूरान्मायोपजीविनः ॥ मांसं स्वादुकरं क्षौद्रं सौगंधमिति विश्रुतम् २२ वैदेहकाच्च पापिष्ठा कूरमायोपजीविनम् ॥ निषादान्मद्रनामंच खरयानप्रयायिनम् २३ चांडालात्पुलकसंचापि खराश्वगजभोजिनं ॥ मृतचैलप्रतिच्छन्नां भिन्नभाजनभोजिनम् २४ आयोगवीपुजायंते हीनवर्णास्तुते त्रयः ॥ क्षुद्रो वैदेहकादंघ्रो बहिर्ग्रामप्रतिश्रयः २५ कारावरो निषाद्यात्तु चर्मकारः प्रसूयते ॥ चांडालात्पांडुसौपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् २६ आहिंङ्को निषादेन वैदेह्यां संप्रसूयते ॥ चंडालेन तु सौपाकश्चंडालसमवृत्तिमान् २७ निषादीचापिचांडालात्पुत्रमंतेवसायिनम् ॥ इमशानगोचरं सूते बाह्यैरपि बहिष्कृतम् २८ इत्येते संकरे जाताः पितृमातृव्यतिक्रमात् ॥ प्रच्छन्नावाप्रकाशावावेदितव्याः स्वकर्मभिः ॥ चतुर्णामेव वर्णानां धर्मो नान्यस्य विद्यते २९ वर्णानां धर्महीनेषु संख्यानास्तीह कस्यचित् ३० यदृच्छयोपसंपन्नैर्यज्ञसाधुबहिष्कृतैः ॥ बाह्याबाह्यैश्च जायंते यथावृत्तितथाश्रयम् ३१ चतुष्पथ इमशानानि शैलांश्चान्यान्वनस्पतीन् ॥ कार्णायसमलंकारं परिगृह्य च नित्यशः ३२ वसेयुरेते विज्ञातावर्तयंतः स्वकर्मभिः ॥ युजंतो वाप्यलंकारांस्तथोपकरणानि च ३३ गोब्राह्मणाय साहाय्यं कुर्वाणवैन संशयः ॥ आनृशंस्यमनुक्रोशः सत्यवाक्यं तथाक्षमा ३४

जातो निषाद्यात्तु स वैकुण्ठकः स्मृतः । वैदेहकेन त्वंबध्यामुत्पन्नो वेन उच्यते इति द्वौ । 'द्विजातयः स वर्णां सुजनयंत्यव्रतांस्तु यान् । तान्सावित्री परिभ्रष्टान्वात्या नित्यमभिनिर्देशते' इति ब्राह्मणजातीय एक इत्येवंमनुकौस्त्रिभिः सह पंचदश संकरजाताः । ब्राह्मणस्यापि धर्मसांकर्यादेतेष्वेव गणना । प्रच्छन्ना अज्ञातयोनयोऽपि पूर्वोक्तैः कर्मभिस्तेऽमुकयोनय इति वेदितव्याः २९ चातुर्वर्ण्यस्यैव धर्माः शास्त्रे विहिताः इतरेषां तु जातिभेदानां धर्मनियम इयत्ता च नास्ति तथाहि चतुर्भ्यो वर्णेष्वप्येव नुलोमजाः पण्डितो मजाश्चेति द्वादश । तेभ्योऽपि षट्षष्टिरनुलोमजाः षट्षष्टिर्विलोमजा इति द्वाविंशदधिकं शतं तेभ्य एव प्रातिलोम्यानुलोम्यगणनायां तेभ्यस्तेभ्यश्चैव मनन्ता भेदा भवन्ति ते च सर्वे पंचदशत्वे वा तर्भवन्तीति तावतामेव परिगणनं कृतमिति युक्तं ३० यदृच्छया जात्यनियमेन उपसंपन्नैर्मिथुनीभावं गतैर्धर्मैः साधुभ्यश्च बहिष्कृतैर्यथावृत्तितथाश्रयं जीविकां जातिविशेषं च यदृच्छया तत्तत्कर्मणा प्राप्ता इत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ तेषां साधारणान् धर्मानाह गविति ३४

३५ यथेति निहीनासुरेतः सेकं न कुर्यादिति भावः ३६ तदर्थमेव चौरैः भ्य इव स्त्रीभ्य आत्मानं रक्षेदित्याह द्वाभ्यां अविद्वांसमिति ३७ । ३८ कलुषयोनिजं संकरयोनिजं आर्यगृहे जातत्वादार्थरूपमिव भासमानमप्युत्पत्तितोऽनार्थ ३९ नानाभावे रार्यैः भ्यः पृथग्भूताभिश्चेष्टाभिः समन्वितं नरसंकरयोनिजं जामीयात् ४० अनार्यत्वादिष्वेकैकमपि कलुषयोनिस्त्वव्यंजकं किमुत द्वे त्रीणि सर्वाणि चेति भावः ४१ प्रकृतियोनिं नियच्छति गृहितुं शक्नोतीत्यर्थः ४२ व्याघ्र इत्युपलक्षणं बीजादेरपि यथातिर्यक्त्वावरादिकं बीजगुणं न त्यजत्येवं मनुष्योऽपि तिर्यकः ४३ संच्छन्ने सुगुप्तेऽपि स्वजन्मनीति

स्वशरीरैरपि त्राणं बाह्यानां सिद्धिकारणम् ॥ भवंति मनुजव्याघ्रतत्र मेनास्ति संशयः ३५ यथोपदेशं परिकीर्तिता सुनरः प्रजायेत विचार्य बुद्धिमान् ॥ निहीनयो निहिंसुतोऽवसादयेति तीर्षमाणं हियथोपलोजले ३६ अविद्वांसमलं लोके विद्वांसमपि वा पुनः ॥ नयंति ह्यपथं नार्यः कामक्रोधवशानुगम् ३७ स्वभावश्चैव नारीणां नराणामिह दूषणम् ॥ अत्यर्थं न प्रसज्यंते प्रमदासु विपश्चितः ३८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वर्णापेतमविज्ञाय नरं कलुषयोनिजम् ॥ आर्यरूपमिव नार्यं कथं विद्यामहे वयम् ३९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ योनि संकलुषे जातं नानाभावसमन्वितम् ॥ कर्मभिः सज्जनार्चीर्णैर्विज्ञेया योनि शुद्धता ४० अनार्यत्वमनाचारः कूरत्वं निष्क्रियात्मता ॥ पुरुषं व्यंजयंती ह लोके कलुषयोनिजम् ४१ पित्र्यं वा भजते शीलं मातृजं वा तथोभयम् ॥ न कथंचन संकीर्णः प्रकृतिस्वानियच्छति ४२ यथैव सदृशरूपे मातापित्रोर्हि जायते ॥ व्याघ्रश्चित्रैस्तथा योनिं पुरुषः स्वानियच्छति ४३ कुले स्रोतसि संच्छन्ने यस्य स्याद्योनि संकरः ॥ संश्रयत्येव तच्छीलं नरोल्पमथ वा बहु ४४ आर्यरूपसमाचारं चरंतं कृतके पथि ॥ सुवर्णमन्यवर्णं वा स्वशीलं शास्ति निश्चये ४५ नानावृत्तेषु भूतेषु नाना कर्मरतेषु च ॥ जन्मवृत्तसमं लोके सुष्ठिष्ठं न विरज्यते ४६ शरीरमिह सत्त्वेन न तस्य परिकल्प्यते ॥ ज्येष्ठमध्यावरं सत्त्वं तुल्यसत्त्वं प्रमोदते ४७ ज्यायां समपि शीलेन विहीनं नैव पूजयेत् ॥ अपिशूद्रं च धर्मज्ञं स दृष्टमभिपूजयेत् ४८ आत्मानमारुह्याति हि कर्मभिर्नरः सुशीलचारित्रकुलैः शुभाशुभैः ॥ प्रनष्टमप्याशुकुलं तथानरः पुनः प्रकाशं कुरुते स्वकर्मतः ४९ योनिष्वेतासु सर्वासु संकीर्णास्वितरासु च ॥ यत्रात्मानं न जनयेद्बुधस्तां परिवर्जयेत् ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे विवाहधर्मे वर्णसंकरकथने अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥

शेषः सः तच्छीलं संकरकर्तुं स्वभावं ४१ स्वस्य शीलं स्वभावो निश्चये कार्यस्य निष्ठायां सुवर्णं शोभनवर्णमन्यवर्णं वा पुरुषं शास्ति कथयति सुवर्णं बहिःकरोऽपि कार्यकाले दयालुर्भवति दुर्वर्णश्चानित्यं मृदुरपि फलकाले दारुणो भवतीति भावः ४५ सुष्ठिष्ठं शोभनवृत्तेन न विरज्यते उपचितं वृत्तं विहाय जन्मान्यथातिष्ठतीत्यर्थः ४६ तस्य संकरजस्य शरीरं सत्त्वेन शास्त्रिय बुद्धयान् परिकल्प्यते न नीचमार्गादप्युत्पद्यते बीजगुणस्य प्राबल्यात् सत्त्वस्य कालभेदेन ज्येष्ठश्चादिमावेऽपि तुल्यसत्त्वं शरीरं रमकं यत्सत्त्वं ज्येष्ठं चान्यतमं तदेव प्रमोदते अन्यत्त्वं नमपि सत्त्वं शरदिका भ्रवल्लीयत इति भावः ॥ ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥

पूर्वकृत्स्नद्विज्ञानार्थमनार्यत्वमनाचारः कृत्स्ननिष्क्रियात्मतेतिसंकरजस्यलक्षणान्पुत्रानि । इदानीं यन्मेमाताप्रममादयश्चाचाराननुव्रतम् । तन्मेरेतः पितावृत्ताम् इति मंत्रालिमात् माता प्रमादादकामकाराद्वायदननुव्रतं प्रतिकूलपरस्यरेतसोधारणं चचारुतवती तत्रेतः मेमपितावृत्तास्वीयं करोतु पालनसंस्कारादिकर्तृत्वात् । यथाउत्पततः पक्षिणो मुखत्पतितं बीजं पर क्षेत्रे अखिलं क्षेत्रपतेरेव न तु बीजपतेस्तद्वत् तथा । 'अप्रमत्तारक्षतं तु मेतमावः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः । जनयितुः पुत्रो भवति सांपराधेमो घंवेता कुरुते तु मेतम्' इति द्विविधशास्त्रश्रवणात् क्षेत्रजः पुत्रः संस्कार्यो न वेति संदिहानः पृच्छति ब्रूहीति १ विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव २ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरजः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे ज्योरेतः सेकार्यं मुक्तस्तजः प्रसृतोऽनिरुक्तोऽपि यो लोलात्परक्षेत्रे तः सिंचितस्तजः प्रसृतजः ३ तथा पतितात्स्वभार्याया मेव जातः भार्यायाः तृतीयायै पृथी दत्तः पंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्पोवा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि तात कुरुश्रेष्ठ वर्णानां त्वं पृथक् पृथक् ॥ कीदृश्यां कीदृशांश्चापि पुत्राः कस्य च केचते १ विप्रवादाः सुबहवः श्रूयंते पुत्रकारिताः ॥ अत्र नो मुह्यतां राजन् संशयं छेदुमर्हसि २ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मा पुत्रश्च विज्ञेयस्तस्यानंतरजश्च यः ॥ निरुक्तजश्च विज्ञेयः सुतः प्रसृतजस्तथा ३ पतितस्य तु भार्याया भर्ता सुसमवेतया ॥ तथा दत्तकतौ पुत्रावध्यूढश्च तथाऽपरः ४ षडपध्वंसजाश्चापि कानीनापसदास्तथा ॥ इत्येते वै समाख्यातास्तान्विजानीहि भारत ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षडपध्वंसजाः केस्युः केवाप्यपसदास्तथा ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्रिषु वर्णेषु पुत्रा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ॥ वर्णयोश्च द्वयोः स्यातां यौ राजन्यस्य भारत ७ एको विद्वर्ण एवाथ तथाऽत्रैवोपलक्षितः ॥ षडपध्वंसजास्ते हितैवापसदान् शृणु ८ चांडलो ब्राह्मणवैद्यौ च ब्राह्मण्यां क्षत्रिया सुच ॥ वैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्यं तेऽपसदास्त्रयः ९ मागधो वामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योपलक्षितौ ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु १० ब्राह्मण्यां लक्ष्यं तेऽसूत इत्येतेऽपसदाः स्मृताः ॥ पुत्रा ह्येते न शक्यं ते मिथ्या कर्तुं नराधिप ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्षेत्रजं केचिदेवाहुः सुतं केचितु शुक्रजम् ॥ तुल्यवैतौ सुतौ कस्य तन्मे ब्रूहि पितामह १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ रेतजो वा भवेत् पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् ॥ अध्यूढः समयं भित्त्वेत्येतदेव निबोध मे १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रेतजं विद्वै पुत्रं क्षेत्रजस्यागमः कथम् ॥ अध्यूढं विद्वै पुत्रं भित्त्वा तु समयं कथम् १४

पठः अध्यूढः यस्य माता गर्भवत्येव ऊढा तादृशः सप्तमः ४ षडपध्वंसजा वक्ष्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्रागुत्पन्नश्चतुर्दशः अपसदाः वक्ष्यमाणाः पट एते विंशतिः तान्सर्वान् पुत्रा निति विजानीहि ५ । ६ । ७ परवर्णास्वनुलोमजाः षडपध्वंसजाः विलोमजा अपसदाः पठिते ज्ञेयम् ८ । ९ । १० मिथ्या कर्तुं मेते पुत्रान् भवन्तीति वक्तुं न शक्यं तद्वत्त्यर्थः अयं भावः । अप्रमत्तेति श्रुतिरनौरसस्याप्राज्ञस्त्यमात्रपरा । यन्मे मातेति श्रुतिस्त्वनौरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येवं परेति न कश्चिद्विरोधः । तथा चाऽनौरस औरसो वा सुशीलः श्राद्धपरः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु नरकायेति ११ कस्य द्वयोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेक्तो मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः १२ यथारेतो ज औरसः पुत्र एव क्षेत्रजोऽपि बीजदेन त्यक्तश्चेत्स्वीय एव भवति एवमध्यूढोऽपि रेतः पतिना त्यक्तश्चेद्भ्रातरेव अत्यक्तो तु द्वावपि रेतः प्रदस्येनेत्यर्थः एतदेव भोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वमापकं शास्त्रं कथं कीदृशं समयं भेदश्च कथमित्यर्थः १४

कारणांतरे लोकापवादा विमये सति १५ आगममुक्ता समयमेव माह पुत्रेति यामैवर्तीक्यादृशीते तत्र स पुत्रो बोदुरेव क्षेत्रजो न तु स सेकुरारमजः १६ अन्येति बलजन्यकः परक्षेत्रे जातः पुत्रोऽमुक्त स दृशोऽमुक्त स दृशो यमितितदीयत्वेन लक्ष्यते हंतुं गृहीतुं दृष्टांतं प्रत्यक्षमेवोपगतो ह्यतः दृश्यते चापि सा कन्या भित्तिस्मृतेः एवं चाध्यूढोऽपुत्रकान्याभावे रेतः पतेरेव भवतीत्युक्तम् १७ । १८ शुक्र क्षेत्रयोरन्यतरदपि यन्न पुत्रत्वे प्रमाणं न लक्ष्यं भवति सकृत्कः पुत्रः कीदृश इत्यर्थः १९ । २० तस्य पोषयितुः पुत्रः सतद्वर्णोऽपोषयितुर्वर्णः २१ कथं केन प्रकारेण कस्य वाऽप्यमिति ज्ञातव्यं कथं वाऽस्य संस्कारः

॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मजं पुत्रमुत्पादयस्त्यजेत् कारणांतरे ॥ न तत्र कारणं रेतः संक्षेत्रस्वामिनो भवेत् १५ पुत्रकामो हि पुत्रार्थे यां वृणीते विशांपते ॥ क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्नैव तत्रात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते परतर्पणम् ॥ न ह्यात्मा शक्यते हंतुं दृष्टांतोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्च कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ न तत्र रेतः क्षेत्रं वा यत्र लक्ष्येत भारत १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ शुक्रक्षेत्रं प्रमाणं वा यत्र लक्ष्यं न भारत १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ मातापितृभ्यां यस्त्यक्तः पथियस्तं प्रकल्पयेत् ॥ न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां स द्विष्टत्रिमः २० अस्वामिकस्य स्वामित्वं यस्मिन् संप्रतिलक्ष्यते ॥ यो वर्णः पोषयेत्तं चतुर्द्वर्णस्तस्य जायते २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वा कथम् ॥ देया कन्या कथं चेति तन्मे ब्रूहि पितामह २२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मवत्तस्य कुर्वीत संस्कारं स्वामिवत् तथा ॥ त्यक्तो मातापितृभ्यां यः सर्वर्णं प्रतिपद्यते २३ तद्गोत्रं वंधुजंतस्य कुर्यात्संस्कारमच्युत ॥ अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर २४ संस्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णविनिश्चये ॥ कानीनाध्यूढजौ वापि विज्ञेयौ पुत्रकिल्विधौ २५ तावपि स्वाविवसुतौ संस्कार्याविति निश्चयः ॥ क्षेत्रजो वाप्यपसदो येऽध्यूढास्ते पुत्राऽप्युत २६ आत्मवद्वै प्रयुंजीरन्संस्कारान् ब्राह्मणादयः ॥ धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयोऽयं प्रदृश्यते २७ एतत्ते सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेपः दानधर्मे विवाहधर्मे पुत्रप्रतिनिधिकथने एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दर्शने कीदृशः स्नेहः संवासे च पितामह ॥ महाभाग्यं गवांचैव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि पुराष्टतं महाशुते ॥ नहुषस्य च संवादं महर्षेऽश्विनस्य च २ पुरामहर्षिश्च्यवनो भार्गवो भरतर्षभ ॥ उदवास कृतारं भोवभूवसमहाव्रतः ३

प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः २९ सस्वामिवद्वर्णं प्रतिपद्यते अतः स्वाभीतस्यात्मवत्संस्कारं करोति २९ नन्वन्यवर्णस्वज्ञं कार्या कथमेतत्स्यादित्याशंकपाह तदिति अन्यवर्णस्वनिश्चये तद्गोत्रवर्णजे पुत्रो जा दियोऽयमेव तस्य संस्कारं स्वाभीकुर्यात् । अनिश्चये तु येन संस्कृतस्तस्येव वर्णो गोत्रं च संस्कारसामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः । अन्पगोत्रोऽप्यन्यवर्णोऽपि संस्कर्तुं रेव वर्णगोत्रे भजत इति भावः २१ । २५ । २६ २७ । २८ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठेयि भार्गवभाष्ये एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ॥ एवं यज्ञां गानां स्त्रीधनस्त्रिजात्मनां शुद्धिमुक्ता पद्मे दक्षिणात्वेनो पस्थितानां गवां माहात्म्यं पृच्छति दर्शने इति परपीडादर्शने परेऽहं संवासे च कीदृशः स्नेह आनृशस्य च कर्तव्यं गवां माहात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयम् १ तस्योत्तरं तत्रेणाह हंतरेत्यादिना २ । ३

४१. ५. ६. ७. ८. ऊर्ध्वस्थितः उपविष्टः ९. १०. आसतः आसीनस्य ११. १२. १३. १४. अभ्यकिरन्व्यासवतः १५. १६. १७. १८. १९. शंखानां जलजंतुविशेषाणां नखानि ३:

निहत्यमानं क्रोधं च प्रहर्षं शोकमेव च ॥ वर्षाणि द्वादशमुनिर्जलवासेषु तवतः ४ आदधत्सर्वभूतेषु विश्रंभं परमं शुभम् ॥ जले चरेषु सर्वेषु शक्तिरश्मि रिव प्रभुः ५
स्थाणुभूतः शुचिर्भूत्वा देवतेभ्यः प्रणम्य च ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये जलं संप्रविशेह ६ गंगायमुनयोर्वेगं सुभिमंभीमानिः स्वनम् ॥ प्रतिजग्राह शिरसा वातवेगसमं जवे
७ गंगाचयमुनाचैव सरितश्च सरांसि च ॥ प्रदक्षिणमृषिचक्रुर्न चैनं पर्यपीडयन् ८ अंतर्जलेषु सुष्वापकाष्ठभूतो महासुनिः ॥ ततश्चोर्ध्वस्थितो धीमानभवद्भरत
र्षभ ९ जलाकसांसत्त्वानां भूवप्रियदर्शनः ॥ उपाजिघ्रंत च तदा तस्योष्ठं हृष्टमानसाः १० तत्र तस्यासतः कालः समतीतोऽभवन्महान् ॥ ततः कदाचित्समये
कस्मिंश्चिन्मत्स्यजीविनः ११ तं देशं समुपाजग्मुर्जालहस्ता महाद्युते ॥ निषादा बहवस्तत्र मत्स्योद्धरणनिश्चयाः १२ व्यायता बलिनः शूराः सलिलेष्वनिव
र्तिनः ॥ अभ्याययुश्च तं देशं निश्चिता जालकर्मणि १३ जालं ते योजयामासुर्निःशेषेण जनाधिप ॥ मत्स्योदकं समासाद्य तदा भरतसत्तम १४ ततस्ते
बहुभिर्योगैः कैवर्ता मत्स्यकांक्षिणः ॥ गंगायमुनयोर्वारिजालैरभ्यकिरन्स्ततः १५ जालं सुविततं तेषां नवसूत्रकृतं तथा ॥ विस्तारायामसंपन्नं यत्र तत्र सलिलेऽ
क्षिपन् १६ ततस्ते समुहचैव बलवच्च सुवर्तितम् ॥ अवतीर्य ततः सर्वे जालं चकुरिरेतदा १७ अभीतरूपाः संहृष्टा अन्योन्यवशवर्तिनः ॥ बवंधुस्तत्र मत्स्यां
श्च तथाऽन्यान् जलचारिणः १८ तथामत्स्यैः परिवृतं च्यवनं भृगुनंदनम् ॥ आकर्षयन्महाराज जालेनाथयदृच्छया १९ नदीशैवलदिग्धां गहरिश्मभ्रुजटा
धरम् ॥ लग्नैः शंखनखैर्गात्रे कोटैश्चित्रैरिवापितम् २० तं जालेनोद्धृतं दृष्ट्वा ते तदा वेदपारगम् ॥ सर्वे प्रांजल्यो दाशाः शिरोभिः प्रापतन्भुवि २१ परिखेदपरित्रासा
ज्जालस्याकर्षणेन च ॥ मत्स्यावभूवुर्व्यापन्नाः स्थलसंस्पर्शनेन च २२ समुनिस्तदा दृष्ट्वा मत्स्यानां कदनं कृतम् ॥ बभूव कृपयाऽऽविष्टो निःश्वसंश्च पुनः पुनः
२३ ॥ निषादा ऊचुः ॥ अज्ञानाद्यत्कृतं पापं प्रसादं तत्र नः कुरु ॥ करवामप्रियं किं ते तन्नो ब्रूहि महामुने २४ इत्युक्तो मत्स्यमध्यस्थश्च्यवनो वाक्यमब्रवीत् ॥
यो मेऽद्य परमः कामस्तं शृणु ध्वंसमाहिताः २५ प्राणोत्सर्गं विसर्गं वामत्स्यैर्यास्याम्यहंसह ॥ संवासाव्रोत्सहेत्यक्तुं सलिलेऽभ्युषितानहम् २६ इत्युक्तास्ते निषा
दास्तु सुभृशं भयकंपिताः ॥ सर्वे विवर्णवदनानहुपायन्यवेदयन् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मच्यवनोपाख्याने पं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ नहुषस्तु ततः श्रुत्वा च्यवनं तं तथागतम् ॥ त्वरितः प्रययौ तत्र सहामात्यपुरोहितः १ शौचं कृत्वा यथान्यायं प्रांज
लिः प्रयतो नृपः ॥ आत्मानमाचक्षे च च्यवनाय महात्मने २ अर्चयामास तं चापितस्य राज्ञः पुरोहितः ॥ सत्यव्रतं महात्मानं देवकल्पं विशांपते ३

२०. १. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. ॥ इति अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि शीलकंठोपेभारतमावहीषे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नहुष इति १. २. ३

४. १. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०.

॥ नहुष उवाच ॥ ॥ करवाणि प्रियं किं ते तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ सर्वकर्तोऽस्मि भगवन् न्यदपि स्यात्सुदुष्करम् ४ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ श्रमेण महता युक्ताः
कैवर्ता मत्स्यजीविनः ॥ मम मूल्यं प्रयच्छैभ्यो मत्स्यानां विक्रयैः सह ५ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ सहस्रं दीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित ॥ निष्कयार्थं भगव
तो यथाऽऽह भृगुनंदनः ६ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ सहस्रं नाहमर्हामि किं वा त्वं मन्यसे नृप ॥ सदृशं दीयतां मूल्यं स्वबुद्ध्या निश्चयं कुरु ७ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥
सहस्राणां शतं विप्रनिषादेभ्यः प्रदीयताम् ॥ स्यादिदं भगवन् मूल्यं किं वाऽन्यन्मन्यते भवान् ८ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ नाहं शतसहस्रेण निमेषः पार्थिवर्षभ ॥
दीयतां सदृशं मूल्यममात्यैः सह चिंतय ९ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ कोटिः प्रदीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित ॥ यदेतदपि नो मूल्यमतो भूयः प्रदीयताम् १०
॥ च्यवन उवाच ॥ राजन्नाहमर्हं कोटिं भूयो वाऽपि महाद्युते ॥ सदृशं दीयतां मूल्यं ब्राह्मणैः सह चिंतय ११ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ अर्धराज्यं समग्रं वानिषादेभ्यः
प्रदीयताम् ॥ एतन्मूल्यमहं मन्ये किं वाऽन्यन्मन्यसे द्विज १२ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ अर्धराज्यं समग्रं च मूल्यं नार्हामि पार्थिव ॥ सदृशं दीयतां मूल्यमृषिभिः
सह चिंतयताम् १३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ महर्षेर्वचनं श्रुत्वा नहुषो दुःखकं शितः ॥ सचिंतयामास तदा सहामात्यपुरोहितः १४ तत्र त्वन्यो वनचरः कश्चिन्मू
लफलाशनः ॥ नहुषस्य समीपस्थो गविजातोऽभवन्मुनिः १५ स तमाभाष्य राजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ तोषयिष्याम्यहं क्षिप्रं यथा तुष्टो भविष्यति १६ नाहं मि
थ्यावचो ब्रूयांस्वैरेष्वपि कुतोऽन्यथा ॥ भवतो यदहं ब्रूयां तत्कार्यमविशंकया १७ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ ब्रवीतु भगवान् मूल्यं महर्षेः सदृशं भृगोः ॥ परित्राय स्वमा
मस्मद्विषयं च कुलं च मे १८ हन्याद्विभगवान् कुद्वैलोक्यमपि केवलम् ॥ किंपुनर्मतिपोहीनं बाहुवीर्यपरायणम् १९ अगाधांभसि मग्नस्य सामात्यस्य सक्त्रविजः ॥
सुवोभवमहर्षे त्वंकुरु मूल्यविनिश्चयम् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ नहुषस्य वचः श्रुत्वा गविजातः प्रतापवान् ॥ उवाच हर्षयन् सर्वानमात्यान् पार्थिवं च तम् २१ अनर्घ
यामहाराज द्विजावर्णेषु चोत्तमाः ॥ गावश्च पुरुषव्याघ्रगौर्मूल्यं परिकल्प्यताम् २२ नहुषस्तु ततः श्रुत्वा महर्षेर्वचनं नृप ॥ हर्षेण महता युक्तः सहामात्यपुरोहितः २३
अभिगम्य भृगोः पुत्रं च्यवनं संशितव्रतम् ॥ इदं प्रोवाच नृपतं वाचा संतर्पयन्निव २४ ॥ नहुष उवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ विप्रर्षेण वा कीतोऽसि भार्गव ॥ एतन्मूल्यमहं मन्ये
तव धर्ममृतांवर २५ ॥ च्यवन उवाच ॥ उत्तिष्ठाम्ये पराजेंद्र सम्यक्कीतोऽस्मि तेन च ॥ गोभिस्तुल्यं न पश्यामि धनं किंचिदिहाच्युत २६ कीर्तनं श्रवणं दानं दर्शनं
चापि पार्थिव ॥ गवां प्रशस्यते वीरसर्वपापहरं शिवम् २७ गावोलक्ष्म्याः सदा मूलं गोपुपाप्मानविद्यते ॥ अन्नमेव सदा गावो देवानां परमं हविः २८ स्वाहाकारवपट्कारौ
गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ गावो यज्ञस्य नेत्र्यो वै तथा यज्ञस्य ता मुखम् २९ अमृतं ह्यव्ययं दिव्यं क्षरं तिचवहंति च ॥ अमृताय तनंचैताः सर्वलोकान्मस्कृताः ३०

॥७०॥

समुहूर्तसमाश्वस्यसहदेव्यामहायुतिः ॥ पुनरन्वेषणेयममकरोत्परमंतदा ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेच्यवन
कुशिकसंवादेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तस्मिन्नंतर्हितेविप्रेराजाकिमकरोतदा ॥ भार्याचास्यमहाभागातन्मेब्रूहिपितामह १
॥ भीष्मउवाच ॥ अट्टासमहीपालस्तमृषिसहभार्यया ॥ परिश्रांतोनिवृत्तेव्रीडितोनष्टचेतनः २ सप्रविश्यपुरींदीनोनाभ्यभाषतकिंचन ॥ तदेवार्चि
तयामासच्यवनस्यविचेष्टितम् ३ अथज्ञान्येनमनसाप्रविश्यस्वगृहंनृपः ॥ ददर्शशयनेतस्मिन्शयानंभृगुनंदनम् ४ विस्मितौतमृषिद्वद्वातदाश्चर्यविचि
त्यच ॥ दर्शनात्तस्यतुतदाविश्रांतौसंवभूवतुः ५ यथास्थानंचतौस्थित्वाभूयस्तंसंववाहतुः ॥ अथापरेणपाश्वेनसुष्वापसमहामुनिः ६ तेनैवचसकालेन
प्रत्यबुद्धयतवीर्यवान् ॥ नचतौचक्रतुःकिंचिद्विकारंभयशंकितौ ७ प्रतिबुद्धस्तुसमुनिस्तौप्रोवाचविशंपते ॥ तैलाभ्यंगोदीयतांमेस्त्रास्येऽहामेतिभारत ८
तौतथेतिप्रतिश्रुत्यक्षुधितौश्रमकर्शितौ ॥ शतपाकेनतैलेनमहार्हेणोपतस्थतुः ९ ततःसुखामीनमृषिवाग्यतौसंववाहतुः ॥ नचपर्याप्तमित्याहभार्गवःसुम
हातपाः १० यदातौनिर्विकारौतुलक्षयामासभार्गवः ॥ ततउत्थायसहसास्त्रानशालांविवेशह ११ क्लृप्तमेवतुतत्रासीत्स्त्रानीयंपार्थिवोचितम् ॥ असत्कृत्य
चतत्सर्वतत्रैवांतरधीयत १२ समुनिःपुनरेवाथनृपतेःपश्यतस्तदा ॥ नामूयांचक्रतुस्तौचदंपतीभरतर्षभ १३ अथस्नातःसमगवान्सिंहासनगतःप्रभुः ॥
दर्शयामासकुशिकंसभार्यंकुरुनंदनः १४ संहृष्टवदनोराजासभार्यःकुशिकोमुनिम् ॥ सिद्धमन्नमितिप्रह्वोनिर्विकारोन्यवेदयत् १५ आनीयतामितिमुनिस्तंचो
वाचनराधिपम् ॥ सराजासमुपाजहेतदन्नंसहभार्यया १६ मांसप्रकारान्विविधानशकानिविविधानिच ॥ वेसवारविकारांश्चपानकानिलघूनिच १७ रसालापू
पकांश्चिन्नान्मोदकानथखांडवान् ॥ रसान्नानाप्रकारांश्चवन्यंचमुनिभोजनम् १८ फलानिचविचित्राणिराजभोज्यानिभूरिशः ॥ बदरैर्गुदकाश्मर्यभल्लातकफला
निच १९ गृहस्थानांचयद्भोज्यंयच्चापिवनवासिनाम् ॥ सर्वमाहारयामासराजाशापभयात्ततः २० अथसर्वमुपन्यस्तमग्रतश्च्यवनस्यततः ॥ ततःसर्वस
मानीयतच्चशय्यासनंमुनिः २१ वस्त्रैःशुभैरवच्छाद्यभोजनोपस्करैःसह ॥ सर्वमादीपयामासच्यवनोभृगुनंदनः २२ नचतौचक्रतुःक्रोधंदंपतीसुमहामती ॥
तयोःसंप्रेक्षतोरेवपुनरंतर्हितोऽभवत् २३ तथैवचसराजर्षिस्तस्थौतारजनीतदा ॥ सभार्योवाग्यतःश्रीमान्नचकोपंसमाविशत् २४ नित्यंसंस्कृतमन्नंतुवि
विधंराजवेश्मनि ॥ शयनानिचमुख्यानिपरिषेकाश्चपुष्कलाः २५ वस्त्रंचविविधाकारमभवत्समुपार्जितम् ॥ नशशाकततोद्रुमंतरंच्यवनस्तदा २६
पुनरेवचविप्रर्षिःप्रोवाचकुशिकंनृपम् ॥ सभार्योभारथेनाशुवहयत्रव्रीम्यहम् २७

॥७०॥

੨੮ | ੨੯ | ੩੦ | ੩੧ | ੩੨ | ੩੩ | ੩੪ | ੩੫ | ੩੬ | ੩੭ | ੩੮ | ੩੯ | ੪੦ | ੪੧ | ੪੨ | ੪੩ | ੪੪ | ੪੫ | ੪੬ | ੪੭ | ੪੮ | ੪੯ | ੫੦ | ੫੧ | ੫੨ | ੫੩ | ੫੪ | ੫੫ | ੫੬ | ੫੭

तथेतिचप्राहृपोनिर्विशंकस्तपोधनम् ॥ क्रीडारथोऽस्तुभगवन्तुसांश्यामिकोरथः २८ इत्युक्तःसमुनीराज्ञातेनहृष्टेनतद्वचः ॥ च्यवनःप्रत्युवाचेदंहृष्टःपरपु
रंजयम् २९ सज्जीकुरु रथंक्षिप्रंयस्तेसांश्यामिकोमतः ॥ सायुधःसपताकश्चशक्तीकनकयाष्टमान् ३० किंकिणीस्वननिर्घोषोयुक्तस्तोरणकल्पनैः ॥ जांबूनदनिव
द्धश्चपरमेषुशतान्वितः ३१ ततःसतंतथेत्युक्त्वाकल्पयित्वा महारथम् ॥ भार्यावामेधुरितदाचात्मानंदक्षिणेतथा ३२ त्रिदंडं वज्रसूच्यग्रप्रतोदंतत्रचादधत् ॥
सर्वमेतत्तथादत्त्वानृपोवाक्यमथाब्रवीत् ३३ भगवन्क्रथोयातुब्रवीतुभृगुनंदन ॥ यत्रवक्ष्यसिविप्रर्षेतत्रयास्यतितेरथः ३४ एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचाथर्त
नृपम् ॥ इतःप्रभृतियातव्यंपदकंपदकंशनैः ३५ श्रमोममयथानस्यात्तथामच्छंदचारिणौ ॥ सुसुखंचैववोढव्योजनःसर्वश्चपश्यतु ३६ नोत्सार्याःपथिकाःके
चित्तेभ्योदास्येवसुहृदं ॥ ब्राह्मणेभ्यश्चयेकामानर्थयिष्यंतिमांपथि ३७ सर्वान्दास्याम्यशेषेणघनंरत्नानिचैवहि ॥ क्रियतानिखिलेनैतन्माविचारयपार्थिव
३८ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाराराजाभृत्यास्तथाऽब्रवीत् ॥ यद्यद्व्यान्मुनिस्तत्तत्सर्वदेयमशंकितैः ३९ ततोरत्नान्यनेकानिस्त्रियोयुग्यमजाविकम् ॥ कृताकृतंचकन
कंगजेंद्राश्चाचलोपमाः ४० अन्वगच्छंततमृषिराजामात्याश्चसर्वशः ॥ द्वाह्यभूतंचतत्सर्वमासीन्नगरमार्तवत् ४१ तौतीक्ष्णाग्रेणसहसाप्रतोदेनप्रतोदितौ ॥
पृष्ठेविद्धौकटेचैवनिर्विकारौतमूहतुः ४२ वेपमानौनिराहारौपंचाशद्रात्रकशितौ ॥ कथंचिदूहतुर्वीरौदंपतीतंरथोत्तमम् ४३ बहुशोभृशविद्धौतौस्त्रवंतौचक्षतो
द्रवम् ॥ ददृशातेमहाराजपुष्पिताविवर्किशुकौ ४४ तौदृष्ट्वापौरवर्गस्तुभृशंशोकसमाकुलः ॥ अभिशापभयत्रस्तोनचकिंचिदुवाचह ४५ द्वंद्वशश्चाब्रुवन्सर्वेप
श्यध्वंतपसोवलम् ॥ कुद्धाअपिमुनिश्रेष्ठंवीक्षितुंनेहशकुमः ४६ अहोभगवतोवीर्यमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ राज्ञश्चापिसभार्यस्यधैर्यंपश्यतयादृशम् ४७ श्रांता
वपिहिक्छ्रेणरथमेनंसमूहतुः ॥ नचैतयोर्विकारंवेददर्शभृगुनंदनः ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसनिर्विकारौतुदृष्ट्वाभृगुकुलोद्ग्रहम् ॥ वसुविश्राणयामासयथावै
श्रवणस्तथा ४९ तत्रापिराजाप्रीतात्मायथादिष्टमथाकरोत् ॥ ततोऽस्यभगवान्प्रीतोवभूवमुनिसत्तमः ५० अवतीर्यरथश्रेष्ठादंपतीतौमुमोचह ॥ विमोच्यचैतौ
विधिवत्ततोवाक्यमुवाचह ५१ स्निग्धगंभीरयावाचाभार्गवःसुप्रसन्नया ॥ ददानीवावरंश्रेष्ठंतंब्रूतामितिभारत ५२ सुकुमारौचतौविद्धौकराभ्यामुनि
सत्तमः ॥ पस्पर्शांमृतकल्पाभ्यांस्नेहाद्भरतसत्तम ५३ अथाब्रवीन्नृपोवाक्यंश्रमोनास्त्यावयोरिह ॥ विश्रांतौचप्रभावातेऊचतुस्तौतुभार्गवम् ५४ अथतौभग
वान्प्राहृप्रहृष्टश्च्यवनस्तदा ॥ नृथोव्याहृतंपूर्वधन्मयातद्भविष्यति ५५ रमणीयःसमुद्देशोगंगातीरमिदंशुभम् ॥ किंचित्कालंव्रतपरोनिवत्स्यामीहपार्थिव ५६
गम्यतांस्वपुरंपुत्रविश्रांतःपुनरेष्यसि ॥ इहस्थंमांसमार्यस्त्वंद्रष्टासिश्चोनराधिप ॥ नचमन्युस्त्वयाकार्यःश्रेयस्तेसमुपस्थितम् ५७

५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९॥ इति आनु० नी० भा० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ तत इति १२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

॥७१॥

यत्काक्षितं हृदि स्थितं तत्सर्वं हि भविष्यति ॥ इत्येवमुक्तः कुशिकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ५८ प्रोवाच मुनिशार्दूलमिदं वचनमथैव ॥ न मे मन्युर्महाभाग पूतौ
स्वो भगवंस्त्वया ५९ संवृतौ यौवनस्थौ स्वो वपुष्मंतौ वलान्वितौ ॥ प्रतोदेन व्रणाय मे सभार्यस्य त्वया कृताः ६० तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थोऽस्मि सहभार्यया ॥
इमां च देवीं पश्यामि वपुषाऽप्सरसोपमाम् ६१ श्रिया परमया युक्ता तथा दृष्टा पुरामया ॥ तव प्रसादं संवृतमिदं सर्वं महा मुने ६२ नैतच्चित्रं तु भगवंस्त्वयि सत्यप
राक्रम ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ६३ आमच्छेथाः सभार्यश्च त्वमिहोति नराधिप ॥ इत्युक्तः समनुज्ञा तोराजर्षिरभिवाद्य तम् ६४ प्रययौ वपुषा
युक्तो नगरं देवराजवत् ॥ तत एनमुपाजग्मु रमात्याः सपुरोहिताः ६५ बलस्था गणिका युक्ताः सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ तैर्वृतः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन्
६६ प्रविवेश पुरं हृष्टः पूज्यमानोऽथ वंदिभिः ॥ ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पौर्वाहिकीः क्रियाः ॥ भुक्त्वा सभार्यो रजानीमुवास समहायुतिः ६७ ततस्तु तौ नवमभि
वीक्ष्य यौवनं परस्परं विगत रुजा विवामरौ ॥ ननंदतुः शयनगतां वपुर्धरौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६८ अथाप्यृषिर्भृगुकुलकीर्तिवर्धनस्तपोधनो वनमभि
राममृद्धिमतः ॥ मनीषया बहुविध रत्नभूषितं ससर्जयन्नपुरिशतक्रतोरपि ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशि
कसंवादे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सराजाराज्यं ते प्रतिबुद्धो महामनाः ॥ कृतपूर्वाहिकः प्रायात्सभार्यस्तद्वनं प्रति १
ततो ददर्श नृपतिः प्रासादं सर्वकांचनम् ॥ मणिस्तंभसहस्राढ्यं गंधर्वनगरोपमम् ॥ तत्र दिव्या नभिप्रायान्ददर्श कुशिकस्तदा २ पर्वतान् रूप्यसान्धुश्च नलि
नीश्च संपंकजाः ॥ चित्रशालाश्च विविधास्तोरणानि च भारत ॥ शाद्वलोपचितां भूमिं तथा कांचनकुट्टिमाम् ३ सहकारान् प्रफुल्लांश्च केतकोद्दालकान् चरान् ॥
अशोकान् सहकुंदांश्च फुल्लांश्चैवातिमुत्तमान् ४ चंपकां स्तिलकान् भव्यान्पनसान् वंजुलानपि ॥ पुष्पितान् कर्णिकारांश्च तत्र तत्र ददर्श ५ श्यामान् वारणपुष्पांश्च त
थाऽष्टपदिकालताः ॥ तत्र तत्र परिकृता ददर्श समहीपतिः ६ रम्यान्पद्मोत्पलधरान् सर्वर्तुकुसुमांस्तथा ॥ विमानप्रतिमांश्चापि प्रासादान् शैलसन्निभान् ७
शीतलानि च तोयानि क्वचिदुष्णानि भारत ॥ आसनानि विचित्राणि शयनप्रवराणि च ८ पर्यंकान् रत्नसौवर्णान्पराध्यास्तरणान् च तान् ॥ भक्ष्यं भोज्यमनंतं च तत्र
तत्रोपकल्पितम् ९ वाणीवादाञ्जुकांश्चैव सारिकान् भृंगराजकान् ॥ कोकिलाञ्छतपत्रांश्च सकोयष्टिकुकुभान् १० मयूरान् कुकुटांश्चापि दात्यूहान् जविजीवकान् ॥
चकोरान् वानरान् हंसान् सारसांश्च क्रसाह्वयान् ११ समंततः प्रमुदितान् ददर्श सुमनोहरान् ॥ क्वचिदप्सरसां संचान् गंधर्वाणां च पार्थिव १२ कांताभिरपरांस्तत्र प
रिष्वक्तान् ददर्श ॥ नददर्श च तान् भूयो ददर्श च पुनर्नृपः १३ गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाऽध्यापनध्वनिम् ॥ हंसान् सुमधुरांश्चापि तत्र शुश्राव पार्थिवः १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इति जा० नी० भार० चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ वरश्चेति ॥ ११२

तं दृष्ट्वाऽत्युत्तराजामनसा चिंतयत्तदा ॥ स्वप्नो यंचित्तविभ्रंश उताहो सत्यमेव तु १५ अहो सहशरिरेण प्राप्तोऽस्मि परमांगतिम् ॥ उत्तरान्वाकुरुन्पुण्यानथवाप्यम
रावतीम् १६ किंचेदं महदाश्चर्यं संपश्यामीत्यचिंतयत् ॥ एवं संचिंतयन्नेव ददर्श मुनिपुंगवम् १७ तस्मिन्विमाने सौवर्णे मणिस्तंभसमाकुले ॥ महार्हेशयने दिव्येश
यानं भृगुनंदनम् १८ तमभ्ययात्प्रहर्षेण नरेन्द्रः सहभार्यया ॥ अंतर्हितस्ततो भूयश्च्यवनः शयनं च तत्र १९ ततोऽन्यस्मिन्वनोद्देशे पुनरेव ददर्श तम् ॥ कौश्यां वृष्यां
समासीनं जपमानं महाव्रतम् २० एवं योगबलाद्विप्रो मोहयामास पार्थिवम् ॥ क्षणेन तद्वनं चैव ते चैवाप्सरसां गणाः २१ गंधर्वाः पादपाश्चैव सर्वमंतरधीयत ॥ निःश
ब्दमभवत्त्रापि गंगाकूलं पुनर्नृप २२ कुशवल्मीकभूयिष्ठं वभूव च यथापुरा ॥ ततः सराजा कुशिकः सभार्यस्तेन कर्मणा २३ विस्मयं परमं प्राप्तस्तद्दृष्ट्वा महदुत्तमम् ॥
ततः प्रोवाच कुशिको भार्याहर्षसमन्वितः २४ पश्य भद्रे यथाभावाश्चित्रा दृष्टाः सुदुर्लभाः ॥ प्रसादाद्भृगुमुख्यस्य किमन्यत्र तपो बलात् २५ तपसा तदवाप्यं हियतु
शक्यं मनोरथैः ॥ त्रैलोक्यराज्यादपि हितं तप एव विशिष्यते २६ तपसा हि सुतप्तेन शक्यो मोक्षस्तपो बलात् ॥ अहो प्रभावो ब्रह्मर्षे च्यवनस्य महात्मनः २७ इच्छ
यैष तपो वीर्यादन्यां लोकान् सृजेदपि ॥ ब्राह्मणा एव जायेरन्पुण्यवाग्भुद्विकर्मणः २८ उत्सहेदिह कृत्वैव कोऽन्यो वै च्यवनादृते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं लोके राज्या हि सुलभं नरैः
२९ ब्राह्मण्यस्य प्रभावाद्भिरथेयुक्तौ स्वधुर्यवत् ॥ इत्येवं चिंतयानः स विदितश्च्यवनस्य वै ३० संप्रेक्ष्योवाच नृपतिं क्षिप्रमागम्य तामिति ॥ इत्युक्तः सहभार्यस्तु सो
ऽभ्यगच्छन् महा मुनिम् ३१ शिरसा वंदनीयं तमवदत्तच पार्थिवः ॥ तस्या शिषः प्रयुज्याथ समुनिस्तं नराधिपम् ॥ निर्षादेत्यब्रवीद्धीमान्सां त्वयन्पुरुषर्षभः ३२ ततः
प्रकृतिमापन्नो भार्गवो नृपते नृपम् ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा तर्पयन्निव भारत ३३ राजन्सम्यग्जितानीह पंचपंचस्वयं त्वया ॥ मनःषष्ठानीन्द्रियाणि कृच्छ्रान्मुक्तो
ऽसितेन वै ३४ सम्यगाराधितः पुत्रत्वया प्रवदतां वर ॥ न हिते वृजिनं किंचित्सुसूक्ष्ममपि विद्यते ३५ अनुजानीहि माराज न्गमिष्यामि यथागतम् ॥ प्रीतोऽस्मितव
राजेंद्र वरश्च प्रतिगृह्यताम् ३६ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ अग्रिमध्यगतेनेव भगवन्सन्निधौ मया ॥ वर्तितं भृगुशार्दूलयत्रदग्धोऽस्मितद्वहु ३७ एष एव वरो
मुख्यः प्राप्तो मे भृगुनंदन ॥ यत्प्रीतोऽसि मया ब्रह्मन्कुलं त्रातं च मेऽनघ ३८ एष मेऽनुग्रहो विप्रजीविते च प्रयोजनम् ॥ एतद्राज्यफलं चैव तपसश्च फलं मम ३९
यदित्वं प्रीतिमान्विप्रमयि वै भृगुनंदन ॥ अस्ति मे संशयः कश्चित्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प०
दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ वरश्च गृह्यतां मतो यश्चेत्संशयोऽहदि ॥ तं प्रहृहिन रश्चेष्ट सर्वसंपादया
मिते १ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ यदि प्रीतोऽसि भगवंस्ततो मे वद भार्गव ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्देहा सकारितम् २

शयनंचैकपार्श्वेनदिवसानेकविंशतिम् ॥ अकिंचिदुक्तागमनं बहिश्चमुनिपुंगव ३ अंतर्धानमकस्माच्च पुनरेवदर्शनम् ॥ पुनश्चशयनं विप्रदिवसानेकविंशतिम् ४
 तैलाभ्यक्तस्यगमनंभोजनंचगृहेमम ॥ समुपानीयविविधंयद्गंधंजातवेदसा ५ निर्याणंचरथेनाशुसहसायुक्तंत्वया ॥ धनानांचविसर्गस्यवनस्यापिचदर्शनम् ६
 प्रासादानांबहूनांचकांचनानांमहासुने ॥ मणिविद्रुमपादानांपर्यकाणांचदर्शनम् ७ पुनश्चादर्शनंतस्यश्रोतुमिच्छामिकारणम् ॥ अतीवह्यत्रमुह्यामिचितयानो
 भृगूद्बह ८ नचैवात्राधिगच्छामिसर्वस्यास्यविनिश्चयम् ॥ एतदिच्छामिकात्स्न्येनसत्यंश्रोतुंतपोधन ९ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ शृणुसर्वमशेषेणयदिदं
 येनेहेतुना ॥ नहिशक्यमनाख्यातुमेवंप्रष्टेनपार्थिव १० पितामहस्यवदतःपुरादेवसमागमे ॥ श्रुतवानस्मियद्राजंस्तन्मेनिगदतःशृणु ११ ब्रह्मक्षत्रविरोधेनभ
 विताकुलसंकरः ॥ पौत्रस्तेभविताराजंस्तेजोवीर्यसमन्वितः १२ ततस्तेकुलनाशार्थमहंत्वांसमुपागतः ॥ चिकीर्षन्कुशिकोच्छेदंसंदिधुःकुलंतव १३ ततो
 ऽहमागम्यपुरेत्वामवोचंमहीपते ॥ नियमंकंचिदारप्स्येशुश्रूषाक्रियतामिति १४ नचतेदुष्कृतंकिंचिदहमासादयंगृहे ॥ तेनजीवासिराजर्षेणभवेथास्त्वमन्यथा
 १५ एवंबुद्धिसमास्थायदिवसानेकविंशतिम् ॥ सुप्तोऽस्मियदिमांकाश्चिद्रोधयेदितिपार्थिव १६ यदात्वयासभार्येणसंसुप्तोऽनप्रबोधितः ॥ अहंतदेवतेप्रीतोमनसा
 राजसत्तम १७ उत्थायचास्मिनिष्क्रांतोयदिमांस्त्वमहीपते ॥ पृच्छेःकयास्यसीत्येवंशपेयंत्वामितिप्रभो १८ अंतर्हितःपुनश्चास्मिपुनरेवचतेगृहे ॥ योगमास्था
 यंसंसुप्तोदिवसानेकविंशतिम् १९ क्षुधितौमामसूयेथांश्रमाद्वेतिनराधिप ॥ एवंबुद्धिसमास्थायकश्चितौवांक्षुधामया २० नचतेऽभूत्सुसूक्ष्मोऽपिमन्युर्मनसिपा
 र्थिव ॥ सभार्यस्यनरश्रेष्ठतेनतेप्रीतिमानहम् २१ भोजनंचसमानाययत्तदादीपितंमया ॥ कुद्वेथायदिमात्सर्यादितितन्मर्षितंचमे २२ ततोऽहंरथमारुह्य
 त्वामवोचंनराधिप ॥ सभार्योमांवहस्वेतितच्चत्वंकृतवांस्तथा २३ अविशंकोनरपतेप्रीतोऽहंचापितेनह ॥ धनोत्सर्गेऽपिचकृतेनत्वांक्रोधःप्रधर्षयत् २४ ततःप्री
 तेनतेराजनपुनरेतत्कृतंतव ॥ सभार्यस्यवनंभूयस्तद्विद्विमनुजाधिप २५ प्रीत्यर्थतवचैतन्मेस्वर्गसंदर्शनंकृतम् ॥ यत्तेवनेस्मिन्नृपतेदृष्टंदिव्यंनिदर्शनम् २६
 स्वर्गोद्देशस्त्वयाराजनसशरीरेणपार्थिव ॥ मुहूर्तमनुभूतोसौसभार्येणनृपोत्तम २७ निदर्शनार्थतपसोधर्मस्यचनराधिप ॥ तत्रयाऽऽसीत्स्पृहाराजंस्तच्चापिवि
 दितंमया २८ ब्राह्मण्यंकांक्षसेहित्वंतपश्चपृथिवीपते ॥ अवमन्यनरेद्रत्वंदेवेन्द्रत्वंचपार्थिव २९ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वंब्राह्मण्यंतातदुर्लभम् ॥ ब्राह्मणेसतिच
 पितृवृषित्वेचतपस्विता ३० भविष्यत्येषतेकामःकुशिकात्कौशिकोद्विजः ॥ तृतीयंपुरुषंतुभ्यंब्राह्मणत्वंगमिष्यति ३१ वंशस्तेपार्थिवश्रेष्ठभृगूणामेव
 तेजसा ॥ पौत्रस्तेभविताविप्रतपस्वीपावकदुतिः ३२

३३।३४।३५।३६।३७ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ अवश्यमिति ॥ १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११
 यःसदेवमनुष्याणांभयमुत्पादयिष्यति ॥ त्रयाणामेवलोकानांसत्यमेतद्ब्रवीमि ३३ वरंगृहाणराजर्षेयतेमनसिर्वर्तते ॥ तीर्थयात्रांगमिष्यामिपुराकालोऽभिव
 र्तते ३४ ॥ कुशिकउवाच ॥ एषएववरोमेऽद्ययस्त्वंप्रीतोमहासुने ॥ भवत्येतद्यथाऽऽस्थत्वंभवेत्पौत्रोममानघ ३५ ब्राह्मण्यमेकुलस्यास्तुभगवन्नेषमेवरः ॥ पुन
 श्चाख्यातुमिच्छामिभगवन्विस्तरणैव ३६ कथमेष्यतिविप्रत्वंकुलमेभृगुनंदन ॥ कश्चासौभवितावंधुर्ममकश्चापिसंमतः ॥ ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनप
 र्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेच्यवनकुशिकसंवादेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ च्यवनउवाच ॥ अवश्यंकथनीयंमेतवैतन्नरपुंगव ॥ यदर्थत्वाहमुच्छेत्तुं
 संप्राप्तोमनुजाधिप १ भृगूणांक्षत्रियायाज्यानित्यमेतज्जनाधिप ॥ तेचभेदंगमिष्यंतिदैवयुक्तेनहेतुना २ क्षत्रियाश्चभृगून्सर्वान्वधिष्यंतिनराधिप ॥ आगर्भाद
 नुकृतंतोदैवदंडनिपीडिताः ३ ततउत्पत्स्यतेऽस्मांकुलेगोत्रविवर्धनः ॥ उर्वोनाममहातेजाज्वलनार्कसमदुतिः ४ सत्रैलोक्यविनाशायकोपाग्निंजनयिष्यति ॥
 महींसपर्वतवनांयःकरिष्यतिभस्मसात् ५ कंचित्कालंतुवह्निंचसएवशमयिष्यति ॥ समुद्रेवडवावक्रेप्रक्षिप्यमुनिसत्तमः ६ पुत्रंतस्यमहाराजऋचीवंभृगुनंदनम् ॥
 साक्षात्कृत्त्रोधनुर्वेदःसमुपस्थास्यतेऽनघ ७ क्षत्रियाणामभावायदैवयुक्तेनहेतुना ॥ सतुतंप्रतिगृह्येवपुत्रेसंक्रामयिष्यति ८ जमदग्नीमहाभागेतपसाभावितात्मनि॥
 सचापिभृगुशार्दूलस्तंवेदंधारयिष्यति ९ कुलातुतवधर्मात्मन्कन्यांसोऽधिगमिष्यति ॥ उद्भावनार्थंभवतोवंशस्यभरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरंप्राप्यपौत्रांतवमहा
 तपाः ॥ ब्राह्मणंक्षत्रधर्माणंपुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियंविप्रकर्माणंबृहस्पतिमिवौजसा ॥ विश्वामित्रंतवकुलेगाधेःपुत्रंसुधार्मिकम् १२ तपसामहतायुक्तंप्रदा
 स्यतिमहादुते ॥ स्त्रियौतुकारणंतत्रपरिवर्तेभविष्यतः १३ पितामहनियोगाद्वैनान्यथैतद्भविष्यति ॥ तृतीयेपुरुषेतुभ्यंब्राह्मणत्वमुपैष्यति ॥ भवितात्वंचसंबंधी
 भृगूणांभावितात्मनाम् १४ ॥ भीष्मउवाच ॥ कुशिकस्तुमुनेर्वाक्यंच्यवनस्यमहात्मनः ॥ श्रुत्वाहृष्टोऽभवद्राजावाक्यंचेदमुवाचह १५ एवमस्त्वितिधर्मात्मा
 तदाभरतसत्तम ॥ च्यवनस्तुमहातेजाःपुनरेवनराधिपम् १६ वरार्थंचोदयामासतमुवाचसपार्थिवः ॥ बाढमेवंकरिष्यामिकामंत्वत्तोमहासुने १७ ब्रह्मभूतं
 कुलमेऽस्तुधर्मेचास्यमनोभवेत् १८ एवमुक्तस्तथेत्येवंप्रत्युक्ताच्यवनोमुनिः ॥ अभ्यनुज्ञायनृपतिंतीर्थयात्राययौतदा १९ एतत्तेकथितंसर्वमशेषेणमयानृप ॥
 भृगूणांकुशिकानांचअभिसंबंधकारणम् २० यथोक्तमृषिणाचापितदातदभवन्नृप ॥ जन्मरामस्यचमुनेर्विश्वामित्रस्यचैवहि ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहा
 भारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेच्यवनकुशिकसंवादेऽष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० आख्यायिकातात्पर्यसंग्रहाति यथोक्तमिति ब्राह्मणस्यापिरामस्यऋषीणांक्षत्रियास्यापिविश्वामित्रस्यब्राह्मण्यमिति वैपरीत्यं प्राकृतं ऋषिं
 कल्पानुसारादेव न त्वन्यथा स्वमाव विपर्ययोऽस्तीति भावः ॥ २१ ॥ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

अनु० १३
अ०
॥ ५७ ॥

म भा.टी.
॥ ७३ ॥

एवंब्राह्मणस्मातिश्रेष्ठत्वेऽपिदौर्लभ्यंक्षत्रियधर्मस्यहिं सत्त्वेनस्वस्यनिश्चयंमन्वानःशंकते मुह्यामीत्यादिना त्वदुक्तंनिश्चयतस्तत्पर्यंचितयानः१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मुह्यामीवनिश्चयार्थंचितयानःपुनःपुनः ॥ हीनापार्थिवसंघातैःश्रीमद्भिःपृथिवीमिमाम् १ प्राप्यराज्यानिशतशोमहीजिवाऽथभारत ॥ को
टिशःपुरुषान्हत्वापरितप्योपितामह २ काऽनुतासांवरस्त्रीणांसमवस्थाभविष्यति ॥ याहीनाःपतिभिःपुत्रैर्मातुलैर्भ्रातृभिस्तथा ३ वयंहितानकुरुन्हत्वाज्ञातींश्चसु
हृदोऽपिवा ॥ अवाक्श्रीर्षाःपतिष्यामोनरकेनात्रसंश्रयः ४ शरीरंयोकुमिच्छामितपसोग्रेणभारत ॥ उपदिष्टमिहेच्छामितत्त्वतोऽहंविशंपते ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाभीष्मोमहामनाः ॥ परीक्ष्यनिपुणं बुद्ध्यायुधिष्ठिरमभाषत ६ रहस्यमहुतंचैवशृणुवक्ष्यामियत्स्वायि ॥ यागतिःप्राप्यतेयेनप्रेत्यभावे
विशंपते ७ तपसाप्राप्यतेस्वर्गस्तपसाप्राप्यतेयशः ॥ आयुःप्रकर्षोभोगाश्चलभ्यंतेतपसाविभो ८ ज्ञानांविज्ञानमारोग्यंरूपंसंपत्तयैवच ॥ सौभाग्यंचैवतपसा
प्राप्यतेभरतर्षभ ९ धनंप्राप्नोतितपसामौनेनाज्ञाप्रयच्छति ॥ उपभोगांस्तुदानेनब्रह्मचर्येणजीवितम् १० अहिंसायाःफलंरूपंदीक्षायाजन्मवैकुले ॥ फलमूला
शिनांराज्यंस्वर्गःपर्णाशिनांभवेत् ११ पयोभक्षोदिवंयातिदानेनद्रविणाधिकः ॥ गुरुशुश्रूषयाविद्यानित्यश्राद्धेनसंततिः १२ गवाढ्यःशाकदीक्षाभिःस्वर्गमाहुस्त
णाशिनाम् ॥ स्त्रियस्त्रिषवणंस्त्रावावायुंपीत्वाक्रतुंलभेत् १३ नित्यस्त्रायीभवेदक्षःसंध्येतुद्वेजपन्दिजः ॥ मरुसाधयतोराजन्नाकपृष्ठमनाशके १४ स्थंडिलेशय
मानानां गृहाणिशयनानिच ॥ चीरवल्कलवासोभिर्वासांस्याभरणानिच १५ शय्यासनानियानानियोगयुक्तेतपोधने ॥ अग्निप्रवेशेनियतंब्रह्मलोकेमहीयते १६
रसानांप्रतिसंहारात्सौभाग्यमिहविंदति ॥ आमिषप्रतिसंहारात्प्रजाह्वायुष्मतीभवेत् १७ उदवासंवसेद्यस्तुसनराधिपतिर्भवेत् ॥ सत्यवादीनरश्रेष्ठदैवतैःसहमो
दते १८ कीर्तिर्भवतिदानेनतथाऽऽरोग्यमहिंसया ॥ द्विजशुश्रूषयाराज्यंद्विजत्वंचापिपुष्कलम् १९ पानीयस्यप्रदानेनकीर्तिर्भवतिशाश्वती ॥ अन्नस्यतुप्र
दानेनतृप्यंतेकामभोगतः २० सात्वदःसर्वभूतानांसर्वशोकेर्विमुच्यते ॥ देवशुश्रूषयाराज्यंदिव्यंरूपंनियच्छति २१ दीपालोकप्रदानेनचक्षुष्मान्भवतेनरः ॥
प्रेक्षणीयप्रदानेनस्मृतिर्मेधांचविंदति २२ गंधमाल्यप्रदानेनकीर्तिर्भवतिपुष्कला ॥ केशश्मश्रुधारयतामद्र्याभवतिसंततिः २३ उपवासंचदीक्षांचअभिषेकंचपा
थिव ॥ कृत्वाद्वादशवर्षाणिवीरस्थानाद्विशिष्यते २४ दासीदासमलंकारानक्षेत्राणिचगृहाणिच ॥ ब्रह्मदेयांसुतांदत्वाप्राप्नोतिमनुजर्षभ २५ क्रतुभिश्चोपवासैश्चत्रि
दिवंयातिभारत ॥ लभतेचशिवंज्ञानंफलपुष्पप्रदानरः २६ सुवर्णशृंगैस्तुविराजितानांगवांसहस्रस्यनरःप्रदानात् ॥ प्राप्नोतिपुण्यंदिविदेवलोकमित्येवमाहुर्दिवि
देवसंघाः २७ णायामैःप्रजापतिलोकंप्राप्नोतीत्यर्थः १९ दक्षोऽपिप्रजापतिविशेषः मरुमनुदकं अनाशकमनाहारः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
उपवासःसर्वभोगत्यागः दीक्षाजपादिनियमस्वीकारः अभिषेकस्त्रिषवणंस्नानं त्रयाणांमुश्रयः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

॥ ७३ ॥

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
तात्पर्यमाह पितामहस्येति अनवरःसमानः यस्मात्पितामहात् ४१ तस्येति यज्ञादिष्वरुचिर्वीरमार्गेचापेक्षांलेभेइत्यर्थः ४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
प्रयच्छतेयःकपिलांसवत्साकांस्योपदोहांकनकाग्रशृंगीम् ॥ तैस्तैर्गुणैःकामदुहास्यभूत्वानरंप्रदातारमुपैतिसागौः २८ यावंतिरोमाणिभवंतिधेन्वास्ताव
त्कालंप्राप्यसगोप्रदानात् ॥ पुत्रांश्चपौत्रांश्चकुलंचसर्वमासप्तमंतारयतेपरत्र २९ सदक्षिणांकांचनचारुशृंगीकांस्योप्रदोहांद्रविणोत्तरयाम् ॥ धेनुंतिलानां
ददतोद्विजायलोकावसूनांसुलभाभवन्ति ३० स्वकर्मभिर्मानवंसंनिरुद्धंतीर्वाधकारेनरकेपतंतम् ॥ महार्णवेनौरिववायुयुक्तादानंगवांतारयतेपरत्र ३१ योब्रह्म
देयांतुददातिकन्याभूमिप्रदानंचकरोतिविप्रे ॥ ददातिचान्नंविधिवच्चयश्चसलोकमाप्नोतिपुरंदरस्य ३२ नैवेशिकंसर्वगुणोपपन्नंददातिवैयस्तुनरोद्विजाय ॥
स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्वितायतस्याऽपिलोकाःकुरुपूतरेषु ३३ धुर्यप्रदानेनगवांतथावैलोकानवाप्नोतिनरोवसूनाम् ॥ स्वर्गायचाहुस्तुहिरण्यदानंततोवि
शिष्टंकनकप्रदानम् ३४ छत्रप्रदानेनगृहंवरिष्ठयानंतथोपानहसंप्रदाने ॥ वस्त्रप्रदानेनफलंस्वरूपंगंधप्रदानात्सुरभिर्नरःस्यात् ३५ पुष्पोपगंवाऽथफलोपगं
वायःपादपंस्पर्शयतेद्विजाय ॥ सश्रीकमृद्वंबहुरत्नपूर्णलभत्ययत्नोपगतं गृहं वै ३६ भक्ष्यान्नपानीयरसप्रदातासर्वान्समाप्नोतिरसान्प्रकामम् ॥ प्रतिश्रयाच्छा
दनसंप्रदाताप्राप्नोतितान्येवनसंशयोऽत्र ३७ स्नग्धूपगंधाननुलेपनानिस्नानानिमाल्यानिचमानवोयः ॥ दद्याद्द्विजेभ्यःसभवेदरोगस्तथाभिरूपश्चनरैर्द्रलोके
३८ बीजैरश्न्यंशयनैरुपेतंदद्याद्गृह्यःपुरुषोद्विजाय ॥ पुण्याभिरामंबहुरत्नपूर्णलभत्यधिष्ठानवरंसराजम् ३९ सुगंधचित्रास्तरणोपधानंदद्यान्नरोयःशयनं
द्विजाय ॥ रूपान्वितांपक्षवर्तीमनोज्ञाभार्यामयत्नोपगतांलभेत्सः ४० पितामहस्यानवरोवीरशायीभवेन्नरः ॥ नाधिकंविद्यतेयस्मादित्याहुःपरमर्षयः ४१
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाप्रीतात्माकुरुनंदनः ॥ नाश्रमेरोचयद्वासवीरमार्गाऽभिकांक्षया ४२ ततोऽयुधिष्ठिरःप्राहपांडवान्पुरुषर्षभ ॥
पितामहस्ययद्वाक्यंतद्गोचरत्वितिप्रभुः ४३ ततस्तुपांडवाःसर्वेद्रौपदीचयशस्विनी ॥ युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंवाढमित्यभ्यपूजयन् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आरामाणांतडागानांयत्फलंकुरुपुंगव ॥
तदहंश्रोतुमिच्छामित्वत्तोऽद्यभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सुप्रदर्शाबलवतीचित्राधातुविभूषिता ॥ उपेतासर्वभूतैश्चश्रेष्ठाभूमिरिहोच्यते २ तस्याःक्षेत्रवि
शेषाश्चतडागानांचबंधनम् ॥ औदकानिचसर्वाणिप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ३ तडागानांचवक्ष्यामि कृतानांचापियेगुणाः ॥ त्रिषुलोकेषुसर्वत्रपूजनीयस्तडागवान् ४
सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ एवंविशोकीकृतःस्वस्थश्चराजासर्ववर्णसाधारणान्धनसाध्यान्धर्मास्तावत्पृच्छतिआरामाणामिति १ बलवतीबहुसस्योत्पादिका २
औदकानिस्नातानितडागानि ३ त्रिषुपृथिव्यंतरिक्षस्वर्गेषु तडागवान्तडागकृत् ४

२५

मित्राणां सदनमिवोपकारकं सस्योत्पादनादिना मैत्रमित्रस्य सूर्यस्येदं प्रीतिकरं मित्राणां देवानां विवर्धनपौषकं ५ क्षेत्रवृद्धिहेतुत्वात्तडागं महाश्रयमुपलक्षयेदित्युत्तरेणापि संबन्धः १।७।८।९
 १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ वृक्षावटादयः शुल्माः कुशस्तंबादयः लताः वृक्षाद्याः कटाः पाटल्यादयः वल्लभो मूल्याप्रतताः कृष्णो दादयः
 अथवा मित्रसदनं मैत्रमित्रविवर्धनम् ॥ कीर्तिसंजननं श्रेष्ठं तडागानां निवेशनम् ५ धर्मस्यार्थस्य कामस्य फलमाहुर्मनीषिणः ॥ तडागसुकृतं देशे क्षेत्रमेकं महा
 श्रयम् ६ चतुर्विधानां भूतानां तडागमुपलक्षयेत् ॥ तडागानि च सर्वाणि दिशंति श्रियमुत्तमाम् ७ देवामनुष्यगंधर्वाः पितरो रगराक्षसाः ॥ स्थावराणि च भूतानि
 संश्रयंति जलाशयम् ८ तस्मात्तांस्ते प्रवक्ष्यामि तडागे ये गुणाः स्मृताः ॥ याचतत्र फलावाप्तिर्कृषिभिः समुदाहृता ९ वर्षाकाले तडागे तु सलिलं यस्य तिष्ठति ॥
 अग्निहोत्रफलं तस्य फलमाहुर्मनीषिणः १० शरत्काले तु सलिलं तडागे यस्य तिष्ठति ॥ गोसहस्रस्य संप्रेत्य लभते फलमुत्तमम् ११ हेमंतकाले सलिलं तडागे
 यस्य तिष्ठति ॥ सवैवहु सुवर्णस्य यज्ञस्य लभते फलम् १२ यस्य वैश्वेशिरे काले तडागे सलिलं भवेत् ॥ तस्याग्निष्टोमयज्ञस्य फलमाहुर्मनीषिणः १३ तडागं सुकृतं
 यस्य वसंतं तु महाश्रयम् ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्रुते १४ निदाघकाले पानीयं तडागे यस्य तिष्ठति ॥ वाजिमेघफलं तस्य फलं वै मुनयो विदुः १५ स
 कुलं तारयेत् सर्वं यस्य खाते जलाशये ॥ गावः पितृसलिलं साधवश्च नराः सदा १६ तडागे यस्य गावस्तु पितृसलिलं पिता जलम् ॥ मृगपक्षि मनुष्याश्च सोऽश्वमेघ
 फलं लभेत् १७ यत्पितृसलिलं तत्र स्नायंते विश्रमंति च ॥ तडागे यस्य तत्सर्वं प्रेत्या नृत्याय कल्पते १८ दुर्लभं सलिलं तात विशेषेण परत्र वै ॥ पानीयस्य प्रदानेन
 प्रीतिर्भवति शाश्वती १९ तिलान्ददत पानीयं दीपान्ददत जाग्रत ॥ ज्ञातिभिः सह मोदध्वमेतत्प्रेत्य सुदुर्लभम् २० सर्वदानैर्गुरुतरं सर्वदानैर्विशिष्यते ॥ पानीयं
 नरशार्दूलतस्माद्दातव्यमेव हि २१ एवमेतत्तडागस्य कीर्तितं फलमुत्तमम् ॥ अतर्कध्वं प्रवक्ष्यामि वृक्षाणामवरोपणम् २२ स्थावराणां च भूतानां जातयः षड्प्र
 कीर्तिताः ॥ वृक्षगुल्मलतावहयस्त्वक्सारस्तृणजातयः २३ एताजाल्यस्तु वृक्षाणां तेषां रोपे गुणास्त्वमे ॥ कीर्तिश्च मानुषलोके प्रेत्य चैव फलं शुभम् २४ लभते
 नामलोके च पितृभिश्च महीयते ॥ देवलोकगतस्यापि नाम तस्य न नश्यति २५ अतीतानां गते चोभे पितृवंशं च भारत ॥ तारयेद्दृक्षरोपी च तस्माद्दृक्षांश्च रोपयेत्
 २६ तस्य पुत्रा भवंत्येते पादपानात्र संशयः ॥ परलोकगतः स्वर्गलोकांश्चाप्नोति सोऽव्ययान् २७ पुष्पैः सुरगणान् वृक्षाः फलैश्चापि तथा पितृन् ॥ क्लाययाचाति
 थिता त पूजयंति महीरुहाः २८ किन्नरो रगरक्षांसि देवगंधर्वमानवाः ॥ तथा ऋषिगणाश्चैव संश्रयंति महीरुहान् २९ पुष्पिताः फलवंतश्च तर्पयंति हि मानवान् ॥
 वृक्षदं पुत्रवृक्षास्तारयंति परत्र तु ३० तस्मात्तडागे सद्दृक्षारोप्याः श्रेयोर्थिना सदा ॥ पुत्रवत्परिपाल्याश्च पुत्रास्ते धर्मतः स्मृताः ३१ तडागं दृक्षरोपी इष्ट
 यज्ञश्च यो द्विजः ॥ एते स्वर्गे महीयंते ये चान्ये सत्यवादिनः ३२

त्वक्सारान्निष्पादयः वृणजातयः उलपादयः ३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० पुत्रास्ते धर्मतः स्मृता इति अपुत्रेणावश्यं पुत्रफलं विना तडागा आरासाश्च कर्तव्या इति दर्शितं ३१।३२

३३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ दातारं कंधं दानमन्वेतीति पृच्छति यानीति दातृप्रतिग्रहीत्रोपरलोके संबन्धमावादिति
 भावः १।२ अमयमिति यथा स्वयं कस्मैचिदभयं दीयते व्यसने वाऽनुग्रहः क्रियते स पुनः काले सति सा मध्ये आनुष्यायै स्वस्मै अभयं ददात्यनुग्रहं च करोति एवं परत्रापीत्यर्थः ९ यद्वत्वादत्तं मन्वेत न
 त्विदं मदीयं दानमिति मन्यते स आस्तिकः श्रद्धावान् दानफलं लभत इत्यर्थः ४।५।६।७।८ अभीमानादाति समदयोऽपमित्यभिमानं स्वमनस्येव कृत्वा याचमानम् ९।१० कृशायेत्यादि

तस्मात्तडागं कुर्वीत आरामाश्चैव रोपयेत् ॥ यजेच्च विविधैर्यज्ञैः सत्यं च सततं वदेत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशा० दानधर्मे आरामतडागमाहा
 त्म्यवर्णनं नाम अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यानीमानि बहिर्वेद्यां दानानि परिचक्षते ॥ तेभ्यो विशिष्टं किं दानं मत्तं ते कुरुपुंगव १ कौतूह
 लं हि परमं तत्र मे विद्यते प्रभो ॥ दातारं दत्तमन्वेति यद्दानं तत्प्रचक्ष्व मे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो व्यसने चाप्यनुग्रहः ॥ यच्चाभिलषितं दद्यात्पिताया
 ऽभियाचते ३ दत्तं मन्येत यद्वत्वात् दानं श्रेष्ठमुच्यते ॥ दत्तं दातारमन्वेति यद्दानं भरतर्षभ ४ हिरण्यदानं गोदानं पृथिवीदानमेव च ॥ एतानि वै पवित्राणि तारयंत्यपि
 दुष्कृतम् ५ एतानि पुरुषव्याघ्रसाधुभ्यो देहि नित्यदा ॥ दानानि हि नरं पापान्मोक्षयंति न संशयः ६ यद्यदिष्टं तं लोके यच्चास्य दयितं गृहे ॥ तत्तदुणवते देयं तदेवा
 क्षयमिच्छता ७ प्रियाणि लभते नित्यं प्रियदः प्रियकृतथा ॥ प्रियो भवति भूतानां मिह चैव परत्र च ८ याचमानमभीमानादनासक्तमर्किचनम् ॥ योनार्चयति यथाश
 क्तिसन्तुष्टं सो युधिष्ठिर ९ अमित्रमपि चेद्दीनं शरणैषिणमागतम् ॥ व्यसने योऽनुगृह्णाति स वै पुरुषसत्तमः १० कृशाय कृतविद्याय वृत्तिक्षीणाय सीदते ॥ अपह्न्या
 त्कुधां यस्तु न तेन पुरुषः समः ११ क्रियानियमितान्साधून्पुत्रदारैश्च कर्शितान् ॥ अयाचमानान्कौतये सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् १२ आशिष्येन देवे पुनश्च मर्त्ये पुरुर्वते ॥
 अर्हंतो नित्यं संतुष्टास्तथा लब्धोपजीविनः १३ आशीविषसमेभ्यश्च तेभ्यो रक्षस्व भारत ॥ तान्युत्तरुपजिज्ञास्य तथा द्विजवरोत्तमान् १४ कृतैरावसथैर्नित्यं संप्रेष्यैः
 सपरिच्छदैः ॥ निमंत्रयेथाः कौरव्य सर्वकामसुखावहैः १५ यदिते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धापूतं युधिष्ठिर ॥ कार्यमित्येव मनवानां धार्मिकाः पुण्यकर्मिणः १६ विद्यास्नाता व्र
 तस्नाता ये व्यपाश्रित्य जीविनः ॥ गूढस्वाध्यायतपसो ब्राह्मणाः संशितव्रताः १७ तेषु शुद्धेषु दत्तेषु स्वदारपरितोषिषु ॥ यत्करिष्यसि कल्याणं तत्ते लोके युधांपते १८
 यथाऽग्निहोत्रं सुहृतं सायं प्रातर्द्विजातिना ॥ तथा दत्तं द्विजातिभ्यो भवत्यथ यतात्मसु १९ एष ते विततो यज्ञः श्रद्धापूतः सदक्षिणः ॥ विशिष्टः सर्वयज्ञेभ्यो ददतस्तात
 वर्तताम् २० निवापदानसलिलस्तादृशेषु युधिष्ठिर ॥ निवसन्पूजयंश्चैव ते पञ्चानृप्यं नियच्छति २१

चतुर्थीषष्ठ्यर्थे ११ क्रियानियमितान् स्वधर्मयंत्रितान् १२।१३
 येनार्थदेवादीनार्थयंते तेभ्य आत्मानं रक्षस्वत्युक्तं तत्र रक्षणप्रकारमाह तानिति युक्ते श्वारैः मुक्तेरिति पाठेन सृष्टैर्नरैः उपजिज्ञास्य निमंत्रयेथा इति संबन्धः १४ आवसथैरावसथादिसमर्पणेन
 १५ कार्यमिति धर्मार्थमेव धर्मकुर्वन्ति न तु फलांतरार्थमिति भावः १६ व्यपाश्रित्य प्रभोराश्रयमकृत्वा जीवितं स्वभावाः १७।१८।१९ ददतः दातुस्तव वर्ततां सर्वदाऽस्तु २०
 यज्ञविशेषणं निवापदानसलिल इति निवापः पितृतर्पणं तद्वदेव दानादियास्मिन्सतथा तादृशेषु निवसंस्त्वानाश्रित्य स्थितः सन्न आनृप्यं देवादीनां निवापो दानसदृश इति पाठे दानं महादानम् २१

यएवनेवकुप्यतेनलुभ्यंतिहृणेष्वपि ॥ तएवःपूज्यतमायेचापिप्रियवादिनः २२ एतेनबहुमन्यंतेनप्रवर्ततेचापरे ॥ पुत्रवत्परिपाल्यास्तेनमस्तेभ्यस्तथाऽभ्यं
२३ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यामृदुब्रह्मधराहिते ॥ क्षात्रेणाऽपिहिसंसृष्टंतेजःशाम्यतिवैद्विजे २४ अस्तिमेवलवानस्मिराजाऽस्मीतियुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणान्माचपर्यश्रीर्वा
सोभिरशनेनच २५ यच्छोभार्थंवलार्थंवावित्तमस्ति तवाऽनघ ॥ तेनतेब्राह्मणाःपूज्याःस्वधर्ममनुतिष्ठता २६ नमस्कार्यास्तथाविप्रावर्तमानायथातथम् ॥ यथा
सुखंयथात्साहंललंतुत्वयिपुत्रवत् २७ कोह्यक्षयप्रसादानांसुहृदामल्पतोषिणाम् ॥ वृत्तिमर्हत्यवक्षेप्तुंत्वदन्यःकुरुसत्तम २८ यथापत्याश्रयोधर्मस्त्रीणांलोकेसनात
नः ॥ सदैवसागतिर्नान्यातथाऽस्माकंद्विजातयः २९ यदिनोब्राह्मणास्तातसंत्यजेयुरपूजिताः ॥ पश्यंतोदारुणंकर्मसततक्षत्रियेस्थितम् ३० अवेदानामयज्ञा
नामलोकानामवर्तिनाम् ॥ कस्तेषांजीवितेनार्थस्त्वांविनाब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्रतेवर्तयिष्यामियथाधर्मसनातनम् ॥ राजन्योब्राह्मणान् राजन्पुरापारिचचारह
३२ वैश्योराजन्यमित्येवशूद्रोवैश्यमितिश्रुतिः ॥ दूराच्छूद्रेणोपचर्योब्राह्मणोऽग्निरिवज्वलन् ३३ संस्पर्शपरिचर्यस्तुवैश्येनक्षत्रियेणच ॥ मृदुभावान्सत्यशीला
न्सत्यधर्मानुपालकान् ३४ आशीविषानिवकुद्धांस्तानुपाचरतद्विजान् ॥ अपरेषांपरेषांचपरेभ्यश्चापियेपरे ३५ क्षत्रियाणांप्रतपतांतेजसाचबलेनच ॥ ब्राह्म
णेष्वेवशाम्यंतितेजांसिचतपांसिच ३६ नमेपिताप्रियतरोनत्वंताततथाप्रियः ॥ नमेपितुःपिताराजन्नचात्मानचजीवितम् ३७ त्वत्तत्त्वमेप्रितयरःपृथिव्यांना
स्तिकश्चन ॥ त्वत्तोऽपिमेप्रियतराब्राह्मणाभरतर्षभ ३८ ब्रवीमिसत्यमेतच्चयथाऽहंपांडुनंदन ॥ तेनसत्येनगच्छेयंलोकान्यत्रचशांतनुः ३९ पश्येयंचसताल्लोका
ञ्जुचीन्ब्रह्मपुरस्कृतान् ॥ तत्रमेतातगंतव्यमद्वायचचिरायच ४० सोऽहमेतादृशाल्लोकान्दृष्ट्वाभरतसत्तम ॥ यन्मेकृतंब्राह्मणेषुनतप्येतेनपार्थिव ४१ ॥ इतिश्री
महाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिपे० दानधर्मेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यौचस्यातांचरणेनोपपन्नौ
यौविद्ययासदृशौजन्मनाच ॥ ताम्यादानंकतमस्मैविशिष्टमयाचमानायचयाचतेच १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ श्रेयोवैयाचतःपार्थदानमाहुरयाचते ॥
अर्हत्तमोवैष्टतिमान्कृपणादष्टतात्मनः २ क्षत्रियोरक्षणघृतिर्ब्राह्मणोऽनर्थनाघृतिः ॥ ब्राह्मणोघृतिमान्विद्वान्देवान्प्रीणातितुष्टिमान् ३

अवर्तिनामवृत्तीनां आर्योणः अकीर्तिनामित्तिपाठे त्रिह्यादित्वादिभिः अकीर्तिमताम् ३१ पुरापूर्वम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ ॥ यौचेति चरणेनचरणेन १ अयाचतः श्रेष्ठमाहद्वाभ्यां श्रेयइति २ अनर्थनाअयाच्चा ३

याच्यमाहुरनीशस्य अभिहारं च भारत ॥ उद्वेजयंति याचंति सदा भूतानि दस्युवत् ४ म्रियते याचमानो वै न जातु म्रियते ददत् ॥ ददत्संजीवयत्येन मात्मानं च युधिष्ठिर ५ आनृशंस्यं परो धर्मो याचते यत्प्रदीयते ॥ अयाचतः सीदमानान्सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् ६ यदि वै तादृशाराध्नान्वसेयुस्ते द्विजोत्तमाः ॥ भस्मच्छन्नानि वाग्नीस्तान्बुध्येथास्त्वं प्रयत्नतः ७ तपसा दीप्यमानास्ते दहेयुः पृथिवीमपि ॥ अपूज्यमानाः कौरव्यपूजार्हास्तु तथा विधाः ८ पूज्या हि ज्ञानविज्ञानतपो योगसमन्विताः ॥ तेभ्यः पूजां प्रयुंजीथा ब्राह्मणेभ्यः परंतप ९ ददद्बहुविधान्दायानुपागच्छन्नयाचताम् ॥ यदग्निहोत्रे सुहुते सायं प्रातर्भवेत्फलम् १० विद्यावेदव्रतवतितद्दानफलमुच्यते ॥ विद्यावेदव्रतस्नातानव्यपाश्रयजीविनः ११ गूढस्वाध्यायतपसो ब्राह्मणान्संशितव्रतान् ॥ कृतैरावसथैर्हृदयैः संप्रेष्यैः सपरिच्छदैः १२ निमंत्रयेथाः कौरव्यकामैश्चान्यैर्द्विजोत्तमान् ॥ अपिते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धोपेतं युधिष्ठिर १३ कार्यमित्येवमन्वाना धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ अपिते ब्राह्मणा भुक्त्वा गताः सोद्धरणान् गृहान् १४ येषां दाराः प्रतीक्षंते पर्जन्यमिव कर्षकाः ॥ अन्नानि प्रातः सवने नियता ब्रह्मचारिणः १५ ब्राह्मणास्तातभुंजानास्त्रेताग्निं प्रीणयंत्युत ॥ माध्यंदिनं ते सवनं ददत्स्तातवर्तताम् १६ गोहिरण्यानि वासांसिते नेंद्रः प्रीयतां तव ॥ तृतीयं सवनं ते वै वैश्वदेवं युधिष्ठिर १७ यदेवेभ्यः पितृभ्यश्च विप्रेभ्यश्च प्रयच्छसि ॥ अहिंसा सर्वभूतेभ्यः संविभागश्च भागशः १८ दमस्त्यागो घृतिः सत्यं भवत्यवभृथायते ॥ एष ते विततो यज्ञः श्रद्धापूतः सदक्षिणः १९ विशिष्टः सर्वयज्ञानां नित्यं तात प्रवर्तताम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके ० दानधर्मेष्वष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दानं यज्ञः क्रियाचे

हर्किंस्वित्प्रेत्यमहाफलम् ॥ कस्यज्यायःफलंप्रोक्तंकीदृशेभ्यःकथंकदा १ एतदिच्छामिविज्ञातुंयाथातथ्येनभारत ॥ विद्वन्जिज्ञासमानायदानधर्मान्प्रचक्ष्वमे २
अंतर्वेद्यांचयदत्तंश्रद्धयाचानृशंस्यतः ॥ किंस्विन्नैःश्रेयसंताततन्मेब्रूहिपितामह ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ रौद्रं कर्मक्षत्रियस्यसततंतातवर्तते ॥ तस्यैव
तानिकंकर्मदानंचैवहपावनम् ४ नतुपापकृतांराज्ञांप्रतिगृह्णंतिसाधवः ॥ एतस्मात्कारणाद्यज्ञैर्यजेद्राजाऽऽप्तदक्षिणैः ५ अथचेत्प्रतिगृह्णीयुर्दद्यादहरहर्नृपः ॥
श्रद्धामास्थायपरमांपावनं ह्येतदुत्तमम् ६ ब्राह्मणांस्तर्पयन्द्रव्यैस्ततोयज्ञेयतव्रतः ॥ मैत्रान्साधून्वेदविदःशिलवृत्ततपोर्जितान् ७

अतएवदारास्तेषांप्रतीक्षंतइत्युक्तं १४ एषतेविततोयज्ञइतिप्रागुक्तंयज्ञसवनत्रयकल्पनयाव्याचष्टे अन्नानीत्यादिना १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये
भारतमावदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ दानमिति यज्ञःक्रियेत्येकंयज्ञरूपाक्रियेत्यर्थः कीदृशेभ्योदानंकथंयज्ञाक्रियेतिकेदृत्युभयत्रसंबंधः १ । २ आनृशंस्यतोबहिर्वेद्यादानं
१ । ४ यज्ञाहानस्याधिक्यंवर्णयति नत्त्वितिद्वाभ्यां ५ एतद्दानम् ६ तपोर्जितान्नसंधिरार्थः ७

पद्यादिते ब्राह्मणास्तेतवनकारिण्यतिप्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं सुकृतं तेतवनमविष्यति तदा सुकृतोत्पत्त्यर्थं पञ्चान्साधय ७ इष्टमिति दानेयज्ञादिकर्मतर्भवति याज्ञिकेभ्यो दत्तं वेत्तुं तस्य यज्ञस्य श्रेयोऽंशस्तवापि भाविष्यतीति न यज्ञार्थमत्युत्सुकोऽभूरित्यर्थः ९ जनयिता प्रजापतिः १० धर्मो नृपंचातिथिभिः समेत एव मोक्षयेदस्यादीन् ये संतः संवर्धयंति ते सर्वस्वे भर्तव्याराजा तस्य राजस्ते संतो बहुकारिणोऽस्यंतमुपकर्तारो भवन्ति ११ । १२ । १३ देयाः दानानि व्युष्टिः समृद्धिः १४ । १५ । ६ ब्रह्मणो भूयंभावोऽस्यास्ति स ब्राह्मणो ब्रह्मभूयस्तस्य भावो ब्रह्मभूयस्त्वं

यत्ते तेन करिष्यंति कृतं तेन भविष्यति ॥ यज्ञान्साधय साधुभ्यः स्वाद्वन्नान्दक्षिणावतः ८ इष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा ॥ पूजयेथायायजूकांस्तवाप्यं शोभयेद्यथा ९ प्रजावतो भरेथा श्वब्राह्मणान् बहुकारिणः ॥ प्रजावांस्तेन भवति यथा जनयिता तथा १० यावत् साधुधर्मान्वै संतः संवर्धयंत्युत ॥ सर्वस्वैश्चापि भर्तव्यानराये बहुकारिणः ११ समृद्धः संप्रयच्छत्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ धेनूरनडुहोऽन्नानि च्छत्रं वासां स्युपानहौ १२ आज्यानि यजमानेभ्यस्तथाऽन्नानि च भारत ॥ अश्वं च यानानि वेश्मानि शयनानि च १३ एते देवा व्युष्टिं मे तोलूपायाश्च भारत ॥ अजुगुप्सांश्च विज्ञाय ब्राह्मणान् वृत्तिकर्षितान् १४ उपच्छत्रं प्रकाशं वा वृत्त्या तान् प्रतिपालयेत् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांश्चैव स्तत्क्षत्रियान् प्रति १५ एवं प्रपौर्वे निमुक्तस्त्वं पूतः स्वर्गमाप्स्यसि ॥ संचयित्वा पुनः कोशं यद्राष्ट्रं पालयिष्यसि १६ तेन त्वं ब्रह्मभूयस्त्वमावाप्स्यसि धनानि च ॥ आत्मनश्च परेषां च वृत्तिसंरक्ष भारत १७ पुत्रवच्चापि भृत्यान् स्वान् प्रजाश्च परिपालय ॥ योगक्षेमश्च ते नित्यं ब्राह्मणेष्वस्तु भारत १८ तदर्थं जीवितं तेऽस्तु मातेभ्योऽप्रतिपालनम् ॥ अनर्थो ब्राह्मणस्यैष यद्वित्तनिचयो महान् १९ श्रिया ह्यभीक्ष्णं संवा सो दर्पयेत्सं प्रमोहयेत् ॥ ब्राह्मणे पुप्रमूढेषु धर्मो विप्रणशेद्भुवम् ॥ धर्मप्रणाशे भूतानामभावः स्यान्न संशयः २० योरक्षिभ्यः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलुपति ॥ यज्ञेराष्ट्राद्धनं तस्मादानयध्वमिति ब्रुवन् २१ यच्चादाय तदाज्ञं भीतं दत्तं सुदारुणम् ॥ यजेद्राजानं तं यज्ञं प्रशंसंत्यस्य साधवः २२ अपीडिताः सुसंवृद्धा ये ददत्यनुकूलतः ॥ तादृशेनाप्युपायेन यष्टव्यं नोद्यमाहूतैः २३ यदापरिनिषिच्येत निहितो वीर्यथा विधिः ॥ तदाराजामहायज्ञैर्यजेत बहुदक्षिणैः २४ वृद्धबालघनं रक्षयं धनं स्वकृपणस्य च ॥ नखातपूर्वकुर्वीत न रुदंती धनं हरेत् २५ हतं कृपणवित्तं हिराष्ट्रं हंति नृपश्चियम् ॥ दद्याच्च महतो भोगान् सुद्रयं प्रणुदेत्सताम् २६ येषां स्वादूनि भोज्योनि समवेक्ष्यंति बालकाः ॥ नाश्रंति विधिवत्तानि किं नृपापतरंततः २७ यदि ते तादृशोराष्ट्रे विद्वान्सीदेत्क्षुधादिजः ॥ भूणहत्यां च गच्छेथाः कृत्वा पापमिवोत्तमम् २८ धिक् स्य जीवितं राज्ञोराष्ट्रेयस्यावसीदति ॥ द्विजोऽन्यो वामनुष्योऽपि शिबिराहवचो यथा २९

ब्राह्मणत्वम् १० । १४ । १९ । २० यद्वित्तमुग्रं यो राजा सक्षिभ्यः संप्रदाय परेभ्यो धनं दत्वा यज्ञेयज्ञार्थं धनमानयध्वमिति ब्रुवन् राजाष्ट्रं विलुपति २१ यच्चासौ तद्वनिभिर्भीतं मय युक्तं यथा स्यात्तथा दत्तं प्रजाभ्य आदाय सुदारुणं यथा स्यात्तथा यजेत यज्ञं प्रशंसति २२ उद्यमः प्रजापीडनात्मकोऽतियत्नः २३ निहितः प्रजानां नितरां हितो राजा यदा प्रजाभिः पूर्णोऽद्रिकाभिर्निषिच्येत धनं रमिषिच्येत २४ स्वातपूर्वधनं न कुर्वीत अनादृष्टा कुपोदकनिष्पादितैर्धान्यैर्जीवितं धनं स्वाधीनं न कुर्वीत इत्यर्थः २५ । २६ । समवेक्ष्यंति वनतुलमंते २७ । २८ । २९

सहयुगपत् राजकं राजसमूहं प्रतिपक्षभूतं विदते ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सर्वपापमोतिराजानं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ इदमिति १ । २ कामानेवाह दोग्ध्रीति ३ । ४ । ५ प्रियं स्वर्पति ६ तदेवाह यद्वि ७ । ८ । ९ । १० । ११ प्रियेण प्रियाय वा दत्तं तयो गतस्या दानमादानं वा कुर्वयस्य स्मविषये राज्ञः स्नातकः सीदति क्षुधा ॥ अष्टाद्विमेति तद्राष्ट्रं विदते सहराजकम् ३० क्रोशंत्यो यस्य वैराष्ट्राद्रियं तेतरसास्त्रियः ॥ क्रोशतां पतिपुत्राणां मृतोऽसौ न च जीवति ३१ अरक्षितारं हतारं विलोत्तारमनायकम् ॥ तंवैराज कलिहन्तुः प्रजाः सन्नह्यनिर्घृणम् ३२ अहं वोरक्षिते त्युक्ता योन रक्षति भूमिपः ॥ ससंहत्य निहतव्यः श्वेव सोन्माद आतुरः ३३ पापं कुर्वीति यत्किंचिज्प्रजाराज्ञा ह्यरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पापस्य राजा विदति भारत ३४ अथाहुः सर्वमवैति भूयोऽर्धमिति निश्चयः ॥ चतुर्थं मतमस्माकं मनोः श्रुत्वानुशासनम् ३५ शुभं वायच्च कुर्वीति प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पुण्यस्य राजा चाप्रोति भारत ३६ जीवंतं त्वाऽनुजीवंतु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर ॥ पर्जन्यमिव भूतानि महादुममिवांडजाः ३७ कुबेरमिव रक्षांसि शतक्रतुमिवामराः ॥ ज्ञातयस्त्वाऽनुजीवंतु सुहृदश्च परंतप ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इदं देयमिदं देयमितीयं श्रुतिरादरात् ॥ बहुदेयाश्च राजानः किंस्विदानमनुत्तमम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अतिदानानि सर्वाणि पृथिवीदानमुच्यते ॥ अचला ह्यक्षया भूमिर्दोग्ध्री कामानेहोत्तमान् २ दोग्ध्री वासांसिरत्नानि पशून् व्रीहियवांस्तथा ॥ भूमिदः सर्वभूतेषु शाश्वती रेधते समाः ३ यावद्भूमेरायुरिह तावद्भूमिद एधते ॥ न भूमिदानादस्तीह परं किंचिद्युधिष्ठिर ४ अप्यल्पं प्रददुः सर्वे पृथिव्या इति नः श्रुतम् ॥ भूमिमेव ददुः सर्वे भूमिते भुंजते जनाः ५ स्वकर्मैवोपजीवन्ति नरा इह परत्र च ॥ भूमिर्भूतिर्महादेवी दातारं कुरुते प्रियम् ६ य एतां दक्षिणां दद्यादक्षयं राजसत्तम ॥ पुनर्न रत्वं संप्राप्य भवेत्स पृथिवीपतिः ७ यथा दानं तथा भोग इति धर्मेषु निश्चयः ॥ संग्रामे वा तनुं जह्यादद्याच्च पृथिवीमिमाम् ८ इत्येतत्क्षत्रबंधूनां वदंति परमां श्रियम् ॥ पुनाति दत्ता पृथिवी दातारमिति श्रुतम् ९ अपि पापसमाचारं ब्रह्मघ्नमपि चानृतम् ॥ सैव पापं ग्राहयति सैव पापात्प्रमोचयेत् १० अपि पापकृतां राज्ञां प्रतिगृह्णंति साधवः ॥ पृथिवी नान्यादिच्छंति पावनं जननी यथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सनातनम् ॥ दानं वाऽप्यथ वाऽऽदानं नामास्याः प्रथमप्रियम् १२ य एतां विदुषे दद्यात्पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ पृथिव्या मेतदिष्टं स राजा जयामितो व्रजेत् १३ पुनश्चासौ जनिं प्राप्य राजवत्स्यान्न संशयः ॥ तस्मात्प्राप्यैव पृथिवीं दद्याद्विप्राय पार्थिवः १४ नाभूमिपतिना भूमिरधिष्ठेया कथंचन ॥ न चापात्रेण वा ग्राह्या दत्तदानेन चाचरेत् १५ ये चान्ये भूमिमिच्छेयुः कुर्युरेवं न संशयः ॥ यः साधो भूमिमादत्तेन भूमिं विदते तु सः १६ भूमिं दत्वा तु साधुभ्यो विदते भूमिमुत्तमाम् ॥ प्रेत्य चेह च धर्मात्मा संप्राप्नोति महद्यशः १७

न प्रियदत्ताया अस्याः प्रियो भवतीत्यर्थः नामेति नार्थ उभयरूप उच्यते १२ एतत्पृथ्वीदानं १३ । १४ दत्तदानेन दत्तदेशेन चाचरेन्न संचरेत् न वा गृहे दंतर्धानेन चाचरेदिति पाठे भूमिदानं दानांतरं ब्रह्मगृहीयां किं नृपापयेदेवेत्याह नचेति अंतर्धानेन चाचरेद्भूमिमुपविश्य दानमाचरेत् १५ । १६ । १७

शंसत्यमुकद्वेष्टेतिष्ठामहतिकययंति १८ 'सप्तहस्तेनदंढेनत्रिंशदंढानिवर्तनं ॥ दशतान्येवगोचर्मदत्त्वास्वर्गेमहीयते' १९। २०। २१ अपितवानांतरवडूमिदानेपुण्योत्पत्तौशंकेवनास्तीत्यर्थः २२। २३ एताएतानि सुषोढादेशः वर्तत्यनुसरंति २४। २५। २६ वैकिंकरःविपरीतकुत्सितचकरोतीतिवैकिंकरःकालस्तत्संबंधीकालमृत्युरित्यर्थः २७। २८ सत्रीसत्रकृत् २९

यस्यविप्रास्तुशंसंतिसाधोभूमिसदैवहि ॥ नतस्यशत्रवोराजनप्रशंसंतिवसुंधराम् १८ यत्किंचित्पुरुषःपापंकुरुतेवृत्तिकर्षितः ॥ अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनपूयते १९ येऽपिसंकीर्णकर्माणोराजानोरौद्रकर्मिणः ॥ तेभ्यःपवित्रमाख्येयंभूमिदानमनुत्तमम् २० अल्पांतरमिदंशश्वत्पुराणामेनिरेजनाः ॥ योयजेताश्वमेधेन दद्याद्वासाधवेमही २१ अपिचेत्सुकृतं कृत्वाशंकेरन्नापिपंडिताः ॥ अशक्यमेकमेवैतद्भूमिदानमनुत्तमम् २२ सुवर्णरजतं वस्त्रं मणिमुक्तावसूनिच ॥ सर्वमेतन्महा प्राज्ञोददातिवसुधांददत् २३ तपोयज्ञःश्रुतंशीलमलोभःसत्यसंधता ॥ गुरुदैवतपूजाचण्डतावर्ततिभूमिदम् २४ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगताःसिद्धानातिक्रामंतिभूमिदम् २५ यथाजनित्रीस्वंपुत्रंक्षीरेणभरतेसदा ॥ अनुगृह्णातिदातारंतथासर्वरसैर्मही २६ मृत्युर्वैकिंकरोदंडस्तमोवह्निःसुदारुणः ॥ घोराश्वदारुणाःपाशानोपसर्पंतिभूमिदम् २७ पितृश्वपितृलोकस्थान्देवलोकश्चदेवताः ॥ संतर्पयतिशांतात्मायोददातिवसुंधराम् २८ कृशायग्रियमाणावृत्तिग्लानायसीदते ॥ भूमिद्वृत्तिकर्तृदत्त्वासत्रीभवतिमानवः २९ यथाधावतिगौर्वत्संस्त्रवतीवत्सलापयः ॥ एवमेवमहाभागभूमिर्भवतिभूमिदम् ३० फालकं घातंहीदत्वासबीजांसफलामपि ॥ उदीर्णवापिशरणंयथाभवतिकामदः ३१ ब्राह्मणं वृत्तिसंपन्नमाहिताग्निं शुचिव्रतम् ॥ नरःप्रतिग्राह्यमहीनयातिपरमापदम् ३२ यथाचंद्रमसोवृद्धिरहन्यहनिजायते ॥ तथाभूमिकृतं दानं सस्ये सस्येविवर्धते ३३ अत्रगाथाभूमिगीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ याःश्रुत्वाजामदम्येनदत्ताभूःकाश्यपायवै ३४ मामेवादत्तमांदत्तमांदत्त्वामामवाप्स्यथ ॥ अस्मिन्लोकेपरेचैवतद्वत्तजायतेपुनः ३५ यद्दमां व्याहृतिं वेदब्राह्मणो वेदसंमिताम् ॥ श्राद्धस्यक्रियमाणस्यब्रह्मभूयंसगच्छति ३६ कृत्यानामधिस्तानामरिष्टशमनंमहत् ॥ प्रायश्चित्तंमहीदत्त्वापुनात्युभयतोदश ३७ पुनातियद्दं वेदे वेदवा दंतथैवच ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांभूमिर्वैश्वानरीमता ३८ अभिषिच्यैव नृपतिं श्रावयेदिममागमम् ॥ यथाश्रुत्वामहीदद्यान्नादद्यात्साधुतश्चताम् ३९ सोऽयंकृत्स्नोब्राह्मणार्थोराजार्थश्चाप्यसंशयः ॥ राजाहिधर्मकुशलःप्रथमंभूतिलक्षणम् ४० अथेषामधर्मज्ञोराजाभवतिनास्तिकः ॥ नतेसुखंप्रबुध्यंतिनसुखंप्रस्वपंतिच ४१ सदाभवन्ति चोद्दिग्नास्तस्यदुश्चरितैर्नराः ॥ योगक्षेमाहिबहवोराष्ट्रनास्याविशंतितत् ४२ अथेषांपुनःप्राज्ञोराजाभवतिधार्मिकः ॥ सुखंतेप्रतिबुध्यंतेसुसुखंप्रस्वपंतिच ४३ तस्यराज्ञःशुभैराज्यैःकर्मभिर्निर्वृतानराः ॥ योगक्षेमेणवृष्ट्याचविवर्धतेस्वकर्मभिः ४४

३० उदीर्णमहच्छरणं गृहं ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ब्रह्मभूयं हस्त्वं फलमिति यावत् गच्छति प्राप्नोति ३६ कृत्यानां भ्रमयिनां मारणार्थं शक्तीनां अधिस्तानां प्रबलानां संबंधियदरिष्टं तच्छमनं ३७ इदं भूमिदानं यो वेदवा दं भूमिवाक्यं यो वेदसोऽपि पुनाति दशपुरुषानिति शेषः ३८। ३९ भूतिलक्षणमैश्वर्यसूचकं ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००। १००१। १००२। १००३। १००४। १००५। १००६। १००७। १००८। १००९। १०१०। १०११। १०१२। १०१३। १०१४। १०१५। १०१६। १०१७। १०१८। १०१९। १०२०। १०२१। १०२२। १०२३। १०२४। १०२५। १०२६। १०२७। १०२८। १०२९। १०३०। १०३१। १०३२। १०३३। १०३४। १०३५। १०३६। १०३७। १०३८। १०३९। १०४०। १०४१। १०४२। १०४३। १०४४। १०४५। १०४६। १०४७। १०४८। १०४९। १०५०। १०५१। १०५२। १०५३। १०५४। १०५५। १०५६। १०५७। १०५८। १०५९। १०६०। १०६१। १०६२। १०६३। १०६४। १०६५। १०६६। १०६७। १०६८। १०६९। १०७०। १०७१। १०७२। १०७३। १०७४। १०७५। १०७६। १०७७। १०७८। १०७९। १०८०। १०८१। १०८२। १०८३। १०८४। १०८५। १०८६। १०८७। १०८८। १०८९। १०९०। १०९१। १०९२। १०९३। १०९४। १०९५। १०९६। १०९७। १०९८। १०९९। ११००। ११०१। ११०२। ११०३। ११०४। ११०५। ११०६। ११०७। ११०८। ११०९। १११०। ११११। १११२। १११३। १११४। १११५। १११६। १११७। १११८। १११९। ११२०। ११२१। ११२२। ११२३। ११२४। ११२५। ११२६। ११२७। ११२८। ११२९। ११३०। ११३१। ११३२। ११३३। ११३४। ११३५। ११३६। ११३७। ११३८। ११३९। ११४०। ११४१। ११४२। ११४३। ११४४। ११४५। ११४६। ११४७। ११४८। ११४९। ११५०। ११५१। ११५२। ११५३। ११५४। ११५५। ११५६। ११५७। ११५८। ११५९। ११६०। ११६१। ११६२। ११६३। ११६४। ११६५। ११६६। ११६७। ११६८। ११६९। ११७०। ११७१। ११७२। ११७३। ११७४। ११७५। ११७६। ११७७। ११७८। ११७९। ११८०। ११८१। ११८२। ११८३। ११८४। ११८५। ११८६। ११८७। ११८८। ११८९। ११९०। ११९१। ११९२। ११९३। ११९४। ११९५। ११९६। ११९७। ११९८। ११९९। १२००। १२०१। १२०२। १२०३। १२०४। १२०५। १२०६। १२०७। १२०८। १२०९। १२१०। १२११। १२१२। १२१३। १२१४। १२१५। १२१६। १२१७। १२१८। १२१९। १२२०। १२२१। १२२२। १२२३। १२२४। १२२५। १२२६। १२२७। १२२८। १२२९। १२३०। १२३१। १२३२। १२३३। १२३४। १२३५। १२३६। १२३७। १२३८। १२३९। १२४०। १२४१। १२४२। १२४३। १२४४। १२४५। १२४६। १२४७। १२४८। १२४९। १२५०। १२५१। १२५२। १२५३। १२५४। १२५५। १२५६। १२५७। १२५८। १२५९

नददाति प्रतिश्रुत्य दत्त्वाऽपि च हरेतु यः ॥ सबद्धो वारुणैः पाशैस्तप्यते मृत्युशासनात् ७५ आहिताग्निं सदा यज्ञं कृत्वा तृप्तिं प्रियातिथिम् ॥ ये भजन्ति द्विजश्रेष्ठं नोपसर्पे
तितेयमम् ७६ ब्राह्मणेष्वाभूतः पार्थिवः स्यात्पुनरुदर ॥ इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कृशदुर्बलान् ७७ नाच्छिद्यात्स्पर्शितां भूमिं परेण त्रिदशाधिप ॥ ब्राह्मणस्य
सुरश्रेष्ठकृशवृत्तेः कदाचन ७८ यथाऽश्रुपतितं तेषां दीनानामथ सीदताम् ॥ ब्राह्मणानां हते क्षेत्रे हन्यान्निपुरुषं कुलम् ७९ भूमिपालं च्युतराश्राद्यस्तु संस्थापयेन्नरः ॥
तस्य वासः सहस्राक्षनाकपृष्ठे महीयते ८० इक्षुभिः संततां भूमिं यवगोधूमशालिनीम् ॥ गोश्ववाहनपूर्णां वा बाहुवीर्यादुपार्जिताम् ८१ निधिगर्भाददहू मिंसर्वरत्न
परिच्छदाम् ॥ अक्षयल्लभते लोकान् भूमिः संहितस्य तत्र ८२ विधूय कलुषं सर्वं विरजाः संमतः सताम् ॥ लोके महीयते सद्भिर्यो ददाति वसुधराम् ८३ यथाऽप्सु
पतितः शक्रतैलविंदुर्विसर्पति ॥ तथा भूमिः कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्धते ८४ ये रणाग्ने महीपालाः शूराः समिति शोभनाः ॥ वध्यंतेऽभिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजन्ति ते
८५ नृत्यगीतपरानार्यो दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठन्ति देवैर्द्रुतथा भूमिप्रदं दिवि ८६ मोदते च सुखं स्वर्गे देवगंधर्वपूजितः ॥ यो ददाति महीं सम्यग्विधिनेह
द्विजातये ८७ शतमप्सरसश्चैव दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठन्ति देवैर्द्रुतथा भूमिप्रदं नरम् ८८ उपतिष्ठन्ति पुण्यानि सदा भूमिप्रदं नरम् ॥ शंखभद्रासनं च
वराश्वावरवाहनम् ८९ भूमिप्रदानात्पुष्पाणि हिरण्यनिचयास्तथा ॥ आज्ञासदाऽप्रतिहता जयशब्दावसूनि च ९० भूमिदानस्य पुण्यानि फलं स्वर्गः पुनरुदर ॥
हिरण्यपुष्पाश्चौषध्यः कुशकांचनशालाः ९१ अमृतप्रसवां भूमिं प्राप्नोति पुरुषोददत् ॥ नास्ति भूमिः सदानं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति सत्यसमो धर्माना
स्ति दानसमो निधिः ९२ एतदांगिरसाच्छ्रुत्वा वासवो वसुधामिमाम् ॥ वसुरत्नसमाकीर्णा ददावांगिरसेतदा ९३ यद्दं श्रावयेच्छास्त्रे भूमिदानस्य संभवम् ॥ नत
स्य रक्षसां भागो नासुराणां भवत्युत ९४ अक्षयंच भवेत्तं पितृभ्यस्तन्न संशयः ॥ तस्माच्छास्त्रेऽपि दं विद्वानभुंजतः श्रावयेद्विजान् ९५ इत्येतत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तं
वानघ ॥ मया भरतशार्दूलकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ९६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासननिके पर्वणि दानधर्मे दं द्रुतहस्पातिसंवादो द्विषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि दानानि लोकेऽस्मिन् दातुं कामो महीपतिः ॥ गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भरतसतम १ केन तु प्यंति ते सद्यः
किंतुष्टाः प्रदिशन्ति च ॥ शंसते नमहा बाहो फलं पुण्यकृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जन्निह लोके परत्र च ॥ भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे विस्तरतो वद ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
इममर्थं पुराष्टो नारदो देवदर्शनः ॥ यदुक्तवानसौ वाक्यं तन्मे निगदतः शृणु ४ ॥ नारद उवाच ॥ अन्नमेव प्रशंसन्ति देवाः ऋषिगणास्तथा ॥ लोकतंत्रां हि संज्ञां सर्व
मन्त्रे प्रतिष्ठितं ५ अन्नेन सदृशं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छन्ति मानवाः ६ भारतमावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

अन्नमूर्जस्करं लोके प्राणाश्वाग्ने प्रतिष्ठिताः ॥ अन्नेन धार्यते सर्वं विश्वं जगदिदं प्रभो ७ अन्नाद्ब्रह्मस्थालोकेऽस्मिन् ऋषिभ्यस्तपसास्तथा ॥ अन्नाद्भवन्ति वै प्राणाः प्रत्यक्षं
नात्र संशयः ८ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणाय महात्मने ॥ दातव्यं भिक्षवे चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ब्राह्मणायामिहूपाययो दद्यादन्नमर्थिने ॥ विदधाति निधिं श्रे
ष्ठं पारलौकिकमात्मनः १० श्रांतमध्वनिर्वर्ततं वृद्धमर्हमुपस्थितम् ॥ अर्चयेद्भूतिमन्विच्छन्नृहस्थो गृहमागतम् ११ क्रोधमुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः ॥
अन्नदः प्राप्नुते राजर्षिदिविचेह च यत्सुखम् १२ नावमन्येदभिगतं न प्रणुद्यात्कदाचन ॥ अपिश्वपाकेऽनुनिवानदानं विप्रणश्याति १३ यो दद्यादपरिच्छिन्नमन्नमध्वनि
वर्तते ॥ आर्ताया हृष्टपूर्वाय समहर्द्धर्ममाप्नुयात् १४ पितृन् देवांश्च ऋषीन् विप्रान्तिथींश्च जनाधिप ॥ योनरः प्रीणयत्यन्नैस्तस्य पुण्यफलं महत् १५ कृत्वाऽतिपातकं कर्म
यो दद्यादन्नमर्थिने ॥ ब्राह्मणाय विशेषेण सपापेन मुह्यते १६ ब्राह्मणेष्वाक्षयं दानमन्नं श्रेष्ठं महाफलम् ॥ अन्नदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणे च विशिष्यते १७ न पृच्छेद्गो
त्रचरणं स्वाध्यायं देशमेव च ॥ भिक्षितो ब्राह्मणेनेह दद्यादन्नं प्रयाचितः १८ अन्नदस्यान्नवृक्षाश्च सर्वकामफलप्रदाः ॥ भवन्ति चेह चामुन्नपतेर्नात्र संशयः १९ आ
शंसन्ते हि पितरः सुवृष्टिमवकर्षकाः ॥ अस्माकमपि पुत्रो वा पौत्रो वा न्नं प्रदास्यति २० ब्राह्मणो हि महद्भूतं स्वयं देहीति याचति ॥ अकामो वासकामो वा दत्त्वा पुण्यम्
वाप्नुयात् २१ ब्राह्मणः सर्वभूतानामतिथिः प्रसृता ग्रभुक् ॥ विप्राय दधिगच्छन्ति भिक्षमाणा गृहंसदा २२ सत्कृताश्च निर्वर्तन्ते तदतिप्रवर्धते ॥ महाभागे कु
ले प्रेत्य जन्म चाप्नोति भारत २३ दत्त्वा त्वन्नं रोलोके तथा स्थानमनुत्तमम् ॥ नित्यं मिष्टान्नदायी तु स्वर्गे वसति सत्कृतः २४ अन्नं प्राणानराणां हि सर्वमन्त्रे प्रतिष्ठि
तम् ॥ अन्नदः पशुमान् पुत्रीधनवान् भोगवानपि २५ प्राणवांश्चातिभवति रूपवांश्च तथानृप ॥ अन्नदः प्राणदो लोके सर्वदा प्रोच्यते तु सः २६ अन्नं हि दत्त्वाऽति
थये ब्राह्मणाय यथाविधि ॥ प्रदाता सुखमाप्नोति देवैश्चापि पूज्यते २७ ब्राह्मणो हि महद्भूतं क्षेत्रं भूतं युधिष्ठिर ॥ उप्येतत्त्रयं द्वीजं तद्विपुण्यफलं महत् २८ प्र
त्यक्षं प्रीतिजननं भोक्तुं दातुं भवत्युत ॥ सर्वाण्यन्यानि दानानि परोक्षफलवन्त्युत २९ अन्नाद्भिः प्रसवं याति रतिरन्नाद्भिः भारत ॥ धर्मार्थावन्नतो विद्धि रोगनाशं त
थाऽन्नतः ३० अन्नं ह्यमृतमित्याह पुरा कल्पे प्रजापतिः ॥ अन्नं भुवं दिवं च सर्वमन्त्रे प्रतिष्ठितम् ३१ अन्नप्रणशोऽभिद्यंते शरीरे पंचधा तवः ॥ बलं बलवतोऽपीह
प्रणश्यत्यन्नहानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च यज्ञाश्चान्नमृते तथा ॥ निर्वर्तते नरश्रेष्ठ ब्रह्मचात्रप्रलीयते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्विद्य किंचित्स्थानुजंगमम् ॥ त्रिषु
लोकेषु धर्मार्थमन्नं देयमतो बुधैः ३४ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यशांसि च ॥ कीर्तिश्च वर्धते शश्च त्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मघेऽध्वं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः ॥
तच्च मेघगतं वारिशक्रो वर्षति भारत ३६ आदत्ते चरसान्भौमानादित्यः स्वर्गमस्तिभिः ॥ वायुरादित्यतस्तांश्चरसान् देवः प्रवर्षति ३७

तद्यदामेघतोवारिपतितं भवति क्षितौ ॥ तदा वसुमती देवी स्निग्धा भवति भारत ३८ ततः सस्यानि रोहंति येन वर्तयते जगत् ॥ मांसमेदोऽस्थिशुक्राणां प्रादुर्भाव
स्ततः पुनः ३९ संभवति ततः शुक्रात्प्राणिनः पृथिवीपते ॥ अग्नीषोमौ हितच्छुक्रं सृजतः पुष्पतश्च ह ४० एवमन्नाद्विमूर्त्यश्च पवनः शुक्रमेव च ॥ एक एव स्मृतो
राशिस्ततो भूतानि जज्ञिरे ४१ प्राणान्ददाति भूतानां तेजश्च भरतर्षभ ॥ गृहमभ्यागतायाथ यो दद्यादन्नमर्थिने ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ नारदे नैव मुक्तो
ऽहमदामन्नं सदानुप ॥ अनमूयुस्त्वमप्यन्नं तस्माद्देहि गतज्वरः ४३ दत्त्वाऽन्नं विधिवद्वाजन्विप्रेभ्यस्त्वमिति प्रभो ॥ यथा वदनु रूपेभ्यस्ततः स्वर्गमवाप्स्यसि
४४ अन्नदानां हि ये लोकास्तांस्त्वं शृणु जनाधिप ॥ भवनानि प्रकाशंते दिवितेषां महात्मनाम् ४५ तारासंस्थानिरूपाणि नानास्तंभान्वितानि च ॥ चंद्रमंडल
शुभ्राणि किंकिणीजालवन्ति च ४६ तरुणादित्यवर्णानि स्थावराणि चराणि च ॥ अनेकशतमौमानि सातर्जलचराणि च ४७ वैदूर्यार्कप्रकाशानि रौप्यरुक्म
मयानि च ॥ सर्वकामफलाश्चापि वृक्षा भवनसंस्थिताः ४८ वाप्यो वीथ्यः सभाः कूपादीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः ४९ भ
क्ष्यभोज्यमयाः शैलावासां स्यामरणानि च ॥ क्षीरं स्रवंति सरितस्तथा चैवान्नपर्वताः ५० प्रासादाः पांडुराभाः शय्याश्च कांचनोज्ज्वलाः ॥ तान्यन्नदाः प्रपद्यंते
तस्मादन्नप्रदो भव ५१ एते लोकाः पुण्यकृता अन्नदानां महात्मनाम् ॥ तस्मादन्नं प्रयत्नेन दातव्यं मानवैर्भुवि ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास
निके प० दानधर्मे अन्नदानप्रशंसायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भवतो वाक्यमन्नदानस्य यो विधिः ॥ नक्षत्रयोगस्येदानीं दा
नकल्पं ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ देवक्याश्चैव संवादं महर्षे नारदस्य च २ द्वारकामनुसंप्राप्तं नारदं देवदर्शनम् ॥
पप्रच्छेदं वचः प्रश्नं देवकीधर्मदर्शनम् ३ तस्याः संपृच्छमानाया देवार्पि नारदस्ततः ॥ आचष्ट विधिवत्सर्वतच्छृणुष्व विशांपते ४ ॥ नारद उवाच ॥ कृत्तिकासु
महाभागैः पायसेन स सर्पिषा ॥ संतर्प्य ब्राह्मणान् सार्धं लोकां प्राप्त्वा नुत्तमान् ५ रोहिण्यां प्रमृतेर्मार्गैर्मार्गैरेन स सर्पिषा ॥ पयोन्नपानं दातव्यमनृणार्थं द्विजातये ६
दोग्ध्रां दत्त्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सोमदेवते ॥ गच्छंति मानुषा लोकां स्वर्गलोकं मनुत्तमं ७ आर्द्रायां कृत्वा तिलमिश्रमुपोषितः ॥ नरस्तरति दुर्गाणि क्षुरधारांश्च पर्वतान् ८
पूषान् पुनर्वसौ दत्त्वा तथैवान्नानि शोभने ॥ यशस्वी रूपसंपन्नो बह्व्रोजायते कुले ९ पुष्येण कनकं दत्त्वा कृतं वाऽकृतमेव च ॥ अनालोके पुलोके पुंसो मवत्सविराजते १० आ
श्लेषायां तु योरूप्यमृषभं वा प्रयच्छति ॥ स सर्वभयनिर्मुक्तः संभवान् धितिं प्राप्ति ११ मघासु तिलपूर्णानि वर्धमानानि मानवः ॥ प्रदाय पुत्रपशुमानि ह प्रेत्य च मोदते १२

१ । २ । ३ । ४ । ५ । मार्गैर्गन्धर्वसंविधिभिः ६ सौम्यनक्षत्रे मृगशिरसि ७ । ८ पूषान् पिष्टमयान् घृतपाचितपिंडान् ९ अनालोकेषु शालोकां तरुवर्जितेषु स्वयंप्रकाशेष्वित्यर्थः १० । ११ । १२

फाणितं गोरसाविकारः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ प्रातंगोषान्यादिपिधानयोग्यं चतुर्हस्तं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ उदमं यं उदकुं मयुक्तं सक्तुविकारं २६ । २७ । २८

फलगुनी पूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः ॥ मक्ष्यान् फाणितसंयुक्तान् दत्त्वा सौभाग्यमृच्छति १३ घृतक्षीरसमायुक्तं विधिवत्पष्टिकौदनम् ॥ उत्तराविषये दत्त्वा स्व
र्गलोकं महीयते १४ यद्यत्प्रदीयते दानमुत्तराविषये नरैः ॥ महाफलमर्नंतं तद्भवतीति विनिश्चयः १५ हस्ते हस्तिरधं दत्त्वा चतुर्थमुपोषितः ॥ प्राप्नोति परमां लो
कान् पुण्यकामसमन्वितान् १६ चित्रायां वृषभं दत्त्वा पुण्यगंधांश्च भारत ॥ चरंत्यप्सरसां लोके रमंते नंदने तथा १७ स्वात्यामथ घनं दत्त्वा यदिष्टतममात्मनः ॥
प्राप्नोति लोकान्संशुभानि ह वैवमहद्यशः १८ विशाखायामनहहं धेनुं दत्त्वा च दुग्धदाम् ॥ संप्राप्तं च शकटं सधान्यं वस्त्रं संयुतम् १९ पितृन् देवांश्च प्रीणाति
प्रेत्य चान्त्यमश्रुते ॥ न च दुर्गाण्यवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति २० दत्त्वा यथोक्तं विप्रेभ्यो वृत्तिमिष्टां स विंदति ॥ नरकादींश्च संक्लेशान्नाप्नोतीति विनिश्चयः २१
अनुराधासु प्रावारं वरात्रं समुपोषितः ॥ दत्त्वा युगशतं चापिनरः स्वर्गं महीयते २२ कालशाकं तु विप्रेभ्यो दत्त्वा मर्त्यं समूलकम् ॥ ज्येष्ठायां वृद्धिमिष्टां वै गति
मिष्टां गच्छति २३ मूले मूलफलं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ॥ पितृन् प्रीणयते चापि गतिमिष्टां च गच्छति २४ अथ पूर्वास्वषाढासु दधिपात्राण्युपोषितः ॥
कुलवृत्तोपसंपन्ने ब्राह्मणे वेदपारगे २५ पुरुषो जायते प्रेत्य कुले सुबहुगोघने ॥ उदमं यं स सर्पिष्कं प्रभूतमधिफाणितम् २६ दत्त्वा उत्तरास्वषाढासु सर्वकामा
नवाप्नुयात् ॥ दुग्धं त्वमिजिते योगे दत्त्वा मघुष्टतमुत्तमम् ॥ धर्मनित्यो मनीषिभ्यः स्वर्गलोकं महीयते २७ श्रवणे कंबलं दत्त्वा वस्त्रांतरितमेव वा ॥ श्वेतेन याति
यानेन स्वर्गलोकान् संवृतान् २८ गोप्रयुक्तं घनिष्ठासु यानं दत्त्वा समाहितः ॥ वस्त्रराशिघनं सद्यः प्रेत्य राज्यं प्रपद्यते २९ गंधाच्छतभिषायोगे दत्त्वा सागुरुचंदनान् ॥
प्राप्नोत्यप्सरसां संधान् प्रेत्य गंधांश्च शाश्वतान् ३० पूर्वाभाद्रपदायोगे राजमाषान् प्रदाय तु ॥ सर्वभक्षफलोपेतः स वै प्रेत्य सुखी भवेत् ३१ और्ध्वमुत्तरायोगे यस्तु मां
संप्रयच्छति ॥ स पितृन् प्रीणयति वै प्रेत्य चान्त्यमश्रुते ३२ कांस्योपदोहनादिभिरुर्व्यायः प्रयच्छति ॥ सांप्रेत्य कामानादाय दातारमुपतिष्ठति ३३ रथमश्च
समायुक्तं दत्त्वाऽश्विन्यानि रोतमः ॥ हस्त्यश्च रथसंपन्नं वै च स्वीजायते कुले ३४ भरणीषु द्विजातिभ्यस्ति लघेनुं प्रदाय वै ॥ गाः सुप्रभूताः प्राप्नोति नरः प्रेत्य यशस्त
था ३५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येष लक्षणोद्देशः प्रोक्तो नक्षत्रयोगतः ॥ देवक्या नारदेन हसास्तुषाम्योऽब्रवीदिदम् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि
आनुशासनिके० दानधर्मे नक्षत्रयोगदानं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वान् कामान् प्रयच्छंति ये प्रयच्छंति कांचनम् ॥
इत्येवं भगवान्निःपितामहसुतोऽब्रवीत् १ पवित्रमथ चायुष्यं पितृणामक्षयं च तत् ॥ सुवर्णमनुजेंद्रेण हरिश्चंद्रेण कीर्तितम् २

२९ । ३० । ३१ उरन्नः पशुविशेषः अजो वा ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ सर्वानिति १ । २

॥८०॥

प्रधानं लोकं ब्रह्मलोकं ३०।३१।३२।३३ तद्भूमिं परकीयाभूमिं वायोनिर्वपेत् पितृभूमिः पितृभ्यो दद्यात्तर्हितं च्छ्राद्धं तद्भूमिदानाख्यं कर्म चोभयं निहन्यते वृथा भवति ४ तस्यां कृतायां ३५।३६।३७।३८।३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ कौमुदेकार्तिके
 अस्थिभिश्चोपकुर्वीते शृंगैर्वालैश्च भारत ॥ नासां शोता तपो स्यात्तासदैताः कर्म कुर्वते ४० नवर्षा विपर्ययापि दुःखमासां भवत्युत ॥ ब्राह्मणैः सहितायां तितस्मात्पा
 र्मकंपदम् ४१ एकंगो ब्राह्मणं तस्मात्प्रवदंति मनीषिणः ॥ रंति देवस्य यज्ञेताः पशुत्वेनोपकल्पिताः ४२ अतश्चर्मण्वती राजनगोचर्मभ्यः प्रवर्तिता ॥ पशुत्वा
 च विनिर्मुक्ताः प्रदानायोपकल्पिताः ४३ तादृमा विप्रमुख्येभ्यो यो ददाति महीपते ॥ निस्तरं दापदं कृच्छ्रा विषमस्थोऽपि पार्थिव ४४ गवांसहस्रदः प्रेत्य नरकं न
 प्रपद्यते ॥ सर्वत्र विजयं चापिलभते मनुजाधिप ४५ अमृतं वै गवां क्षीरमित्याह त्रिदशाधिपः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुममृतं स प्रयच्छति ४६ अग्रो नाम व्ययं ह्ये
 तद्वै मयं वेद विदो विदुः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं स ह्ये मयं संप्रयच्छति ४७ स्वर्गो वै मूर्तिमानेष वृषमयोगवापतिम् ॥ विप्रे गुणयुते दद्यात्सर्वैस्वर्गमहीयते ४८ प्रा
 णा वै प्राणिनामेते प्रोच्यंते भरतर्षभ ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं प्राणानेष प्रयच्छति ४९ गावः शरण्याभूतानामिति वेद विदो विदुः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं शरणं संप्र
 यच्छति ५० नवधार्थं प्रदातव्यं न कीनाशेन नास्तिके ॥ गोजीविनेन दातव्या तथा गौर्भरतर्षभ ५१ ददत्स तादृशानां वै न रोगापापकर्मणाम् ॥ अक्षयं नरकं या
 तीत्येवमाहुर्महर्षयः ५२ न कृशां नापवत्सां वा वंध्या रोगान्वितां तथा ॥ न व्यंगानं परिश्रांतां दद्याद्ब्राह्मणाय वै ५३ दशगोसहस्रदो हि शक्रेण सह मोदते ॥ अक्ष
 योऽल्लभते लोकान्नरः शतसहस्रशः ५४ इत्येतद्गोप्रदानं च तिलदानं च कीर्तितम् ॥ तथा भूमिप्रदानं च शृणुष्वान्ने च भारत ५५ अन्नदानं प्रधानं हि कौंतेय पारिचक्षते ॥
 अन्नस्य हि प्रदानेन रंति देवो दिवंगतः ५६ श्रांता यस्तु धिता यात्रयः प्रयच्छति भूमिप ॥ स्वायं भुवं महत्स्थानं स गच्छति नराधिप ५७ न हिरण्यैर्न वा सोभिर्नान्य
 दानेन भारत ॥ प्राप्नुवंति नराः श्रेयो यथा ह्यन्नप्रदाः प्रभो ५८ अन्नं वै प्रथमं द्रव्यमन्नं श्रीश्च परामता ॥ अन्नात्प्राणः प्रभवति तेजो वीर्यं बलं तथा ५९ सद्यो ददाति
 यश्चान्नं सदैकाग्रमननरः ॥ न स दुर्गाप्यवाप्नोतीत्येवमाह पराशरः ६० अर्चयित्वा यथान्यायं देवेभ्योऽन्नं निवेदयेत् ॥ यदन्नाहिन राराजंस्तदन्नास्तस्य देवताः
 ६१ कौमुदेशु कृपक्षे तु योऽन्नदानं करोत्युत ॥ स संतरति दुर्गाणि प्रेत्य चानंत्यमश्नुते ६२ अभुक्त्वाऽतिथये चान्नं प्रयच्छेद्यः समाहितः ॥ सर्वैर्ब्रह्मविदां लोकान् प्राप्नुया
 द्भरतर्षभ ६३ सुकृच्छ्रामाप्रदं प्राप्तश्चात्र दः पुरुषस्तरेत् ॥ पापं तरति चैव हेतुं चान्नं चापकर्षति ६४ इत्येतदन्नदानस्य तिलदानस्य चैव ह ॥ भूमिदानस्य च फलं
 गोदानस्य च कीर्तितम् ६५ इति श्री महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेष्वष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं
 दानफलं तावत्त्वया परिकीर्तितम् ॥ अन्नदानं विशेषेण प्रशस्तमिह भारत १ पानीयदानमेवैतत्कथंचेह महाफलम् ॥ इत्येतच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण पितामह २
 ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्षीये षष्ठषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अतमिति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० नीरजातेन जलोद्धवेन धान्यादिना ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये

॥ भीष्म उवाच ॥ हंत ते वर्तयिष्यामि यथा वद्भरतर्षभ ॥ गदतस्तन्ममाद्ये हृणुसत्य पराक्रम ३ पानीयदानात्प्रभृति सर्ववक्ष्यामि तेऽनघ ॥ यदन्नं यच्च पानीयं संप्रदा
 याश्रुते नरः ४ न तस्मात्परमं दानं किंचिदस्तीति मे मनः ॥ अन्नात्प्राणभृतस्तात्प्रवर्तते हि सर्वशः ५ तस्मादन्नं परं लोके सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ अन्नाद्बलं च तेजश्च प्रा
 णिनां वर्धते सदा ६ अन्नदानमस्तस्माच्छ्रेष्ठमाह प्रजापतिः ॥ सावित्र्या ह्यपि कौंतेय श्रुतं ते वचनं शुभम् ७ यतश्च यद्यथा चैव देवसन्नेमहामते ॥ अन्ने दत्ते न रेण ह प्राणा
 क्ता भवंत्युत ८ प्राणदानादि परमं दानमिह विद्यते ॥ श्रुतं हिते महाबाहो लोमशस्यापि तद्वचः ९ प्राणान्दत्त्वा कपोताय यत्प्राप्तं शिविनापुरा ॥ तां गतिलभते द
 त्वाद्भिजस्यान्नं विशांपते १० तस्माद्भिजिष्ठां गच्छंति प्राणदा इति नः श्रुतम् ॥ अन्नं वापि प्रभवति पानीयात्कुरुसत्तम ॥ नीरजातेन हि विनान किंचित्संप्रवर्तते ११ नी
 रजातश्च भगवान्सोमो ग्रहणेश्वरः ॥ अमृतं च सुधा चैव सुधा चैवामृतं तथा १२ अन्नौषध्यो महाराज वीरुधश्च जलोद्धवाः ॥ यतः प्राणभृतां प्राणाः संभवन्ति विशांपते
 १३ देवानाममृतं ह्यन्नं नागानां च सुधा तथा ॥ पितृणां च स्वधा प्रोक्ता पशूनां चापि वीरुधः १४ अन्नमेव मनुष्याणां प्राणानाहुर्मनीषिणः ॥ तच्च सर्वं नरव्याघ्रपानीया
 त्संप्रवर्तते १५ तस्मात्पानीयदानादैनं परं विद्यते क्वचित् ॥ तच्च दद्यान्नरो नित्यं यदीच्छेद्भूतिमात्मनः १६ धन्यं यशस्यमायुष्यं जलदानमिहोच्यते ॥ शत्रूंश्चाप्य
 धि कौंतेय सदा तिष्ठति तोयदः १७ सर्वकामानवाप्नोति कीर्तिं चैव हि शाश्वती ॥ प्रेत्य चानंत्यमश्नाति पापेभ्यश्च प्रमुच्यते १८ तोयदो मनुजव्याघ्रस्वर्गं गत्वामहायुते ॥
 अक्षयान्समवाप्नोति लोकानित्यब्रवीन्मनुः १९ ॥ इति श्री महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेष्वष्टषष्ठितमोऽध्यायः
 ॥ ६७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तिलानां कीदृशं दानमथ दीपस्य चैव हि ॥ अन्नानां वा ससांचैव भूय एव ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अन्नाप्युदाहरंती ममि
 ति हासं पुरातनम् ॥ ब्राह्मणस्य च संवादं यमस्य च युधिष्ठिर २ मध्यदेशे महान् ग्रामो ब्राह्मणानां बभूव ह ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यामुनस्य गिरेरेधः ३ पर्णशालेति विख्या
 तो रमणीयो नराधिप ॥ विद्वांसस्तत्र भूयिष्ठा ब्राह्मणाश्चावसंस्तथा ४ अथ प्राह यमः कंचित्पुरुषं कृष्णवाससम् ॥ रक्ताक्षमूर्ध्वरोमाणं कावजं चाक्षिनासिकम् ५ ग
 च्छत्वं ब्राह्मणग्रामं ततो गत्वा तमानय ॥ अगस्त्यं गोत्रतश्चापि नाम तश्चापि शर्मिणम् ६ शमेनि विष्टं विद्वांसमध्यापकमनामृतम् ॥ माचान्यमानयेथास्त्वं सगोत्रं त
 स्य पार्श्वतः ७ सहिताद्गुणस्तेन तुल्योऽध्ययनजन्मना ॥ अपत्येषु तथा वृत्ते समस्तेनैव धीमता ८ तमानय यथोदिष्टं पूजाकार्याहितस्य वै ॥ सगत्वा प्रतिकूलं तच्च
 कारय मशासनम् ९ तमाक्रम्या नयामास प्रतिषिद्धो यमेनयः ॥ तस्मै यमः समुत्थाय पूजां कृत्वा च वीर्यवान् १० प्रोवाच नीयतामेषोऽन्य आनीयतामिति ॥
 एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन स द्विजः ११

इहयमलोके १२ कालस्यविहितमायुःप्रमाणेनप्राप्नोमि नजानामिकालेनाप्रवर्तितस्वामिहस्यापयितुंशक्नोमीत्यर्थः १३ ब्रह्मिष्ठ १४ । १५ । १६ निर्वर्तयति साधयति १७ । १८ आलम्बनं सर्वतःस्पर्शनमुद्धर्तनमित्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रत्नोति तस्मैरत्नदानं कर्तव्यं यस्तान् तानि विक्रीय यज्ञं करोति एतद्विदितस्याभयं करं प्रतिग्रहवि

॥८२॥

उवाच धर्मराजानं निर्विण्णोऽध्ययनेन वै ॥ यो मे कालो भवेच्छेषस्तं वसेयमिहाच्युत १२ ॥ यम उवाच ॥ नाहं कालस्य विहितं प्राप्नोमि ह कथंचन ॥ यो हि धर्मं चरति वैतनं जानामि केवलम् १३ गच्छ विप्र त्वमद्यैव आलयं स्वमहाद्युते ॥ ब्रह्मिष्ठ सर्वथा स्वैरंकरवाणि किमच्युत १४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ यत्तत्र कृत्वा सुमहत् पुण्यं स्यात्तद्विही हि मे ॥ सर्वस्य हि प्रमाणं त्वं त्रैलोक्यस्यापि सत्तम १५ ॥ यम उवाच ॥ शृणु तत्त्वेन विप्र शेषं प्रदानविधिमुत्तमम् ॥ तिलाः परमं कंदानं पुण्यं चैव देशाश्च तम् १६ ति लाश्च संप्रदातव्या यथा शक्तिर्द्विजर्षभ ॥ नित्यदानात्सर्वकामांस्तिला निर्वर्तयंत्युत १७ तिलान् श्राद्धे प्रशंसंति दानमेतद्वच्युत्तमम् ॥ तान् प्रयच्छस्व विप्रेभ्यो विधि दृष्टेन कर्मणा १८ वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु तिलान् दद्याद्द्विजातिषु ॥ तिलाभक्षयितव्याश्च सदा त्वालंभनंचतैः १९ कार्यं सततमिच्छद्भिः श्रेयः सर्वात्मना गृहे ॥ तथाऽऽपः सर्वदा देयाः पेयाश्चैव न संशयः २० पुष्करिण्यस्तडागानि कूपांश्चैवात्र खानयेत् ॥ एतत्सु दुर्लभतरमिह लोके द्विजोत्तम २१ आपो नित्यं प्रदेयास्ते पुण्यं ह्येत दनुत्तमम् ॥ प्रपाश्च कार्या दानार्थं नित्यं ते द्विजसत्तम ॥ भुक्तेऽप्यन्नं प्रदेयं तु पानीयं वै विशेषतः २२ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्ते सतदा तेन यम दूतेन वै गृहान् ॥ नी तश्च कारयामास सर्वतः यमशासनम् २३ नीत्वा तं यम दूतोऽपि गृहीत्वा शर्मिणं तदा ॥ ययौ स धर्मराजाय न्यवेदयत्तचापितम् २४ तं धर्मराजो धर्मज्ञं पूजयित्वा प्रताप वान् ॥ कृत्वा च संविदं तेन विससर्ज यथागतम् २५ तस्यापि च यमः सर्वमुपदेशं चकार ह ॥ प्रेत्यैत्य च ततः सर्वं चकारोक्तं यमेन तत् २६ तथा प्रशंसते दीपान्यमः पितृ हितेऽप्यया ॥ तस्माद्दीपप्रदो नित्यं संसारयति वै पितॄन् २७ दातव्याः सततं दीपास्तस्माद्भरतसत्तम ॥ देवतानां पितॄणां च चक्षुष्यं चात्मनां विभो २८ रत्नदानं च सु महत् पुण्यमुक्तं जनाधिप ॥ यस्तान् विक्रीय जते ब्राह्मणो ह्यभयं करम् २९ यद्वै ददाति विप्रेभ्यो ब्राह्मणः प्रतिगृह्य वै ॥ उभयोः स्यात्तदक्षय्यं दातुरा दातुरेव च ३० यो ददाति स्थितः स्थित्या तादृशाय प्रतिग्रहम् ॥ उभयोरक्षयं धर्मं तं मनुः प्राह धर्मवित् ३१ वाससां संप्रदानेन स्वदारनिरतो नरः ॥ सुवस्त्रश्च सुवेषश्च भवतीत्यनुशुश्रुम ३२ गावः सुवर्णं च तथा तिलाश्चैवानुवर्णिताः ॥ बहुशः पुरुषव्याघ्रवेदप्रामाण्यदर्शनात् ३३ विवाहांश्चैव कुर्वीत पुत्रानुत्पादयेत् च ॥ पुत्रलाभो हि कौरव्यसर्वलाभा द्विशिष्यते ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे यमब्राह्मणसंवादे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भूय एव कुरु श्रेष्ठ दानानां विधिमुत्तमम् ॥ कथयस्व महाप्राज्ञ भूमिदानं विशेषतः १ पृथिवीं क्षत्रियो दद्याद्ब्राह्मणायेष्टिकर्मिणे ॥ विधिवत्प्रतिगृहीयान्न त्वन्यो दातुमर्हति २

क्रयजदोषत्रं २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भूय इति १ इष्टिकर्मिणे याज्ञिकाय २

३ तुल्यनामानि गोपदवाचमानि ४ । ५ देयं दानयोग्यं परं श्रेष्ठं ६ । ७ । ८ प्रचोदनमिति गवां बलीवर्दीनां कर्मसु यज्ञाद्यर्थे पुरुष्याद्यर्थे पुरुषणादिपुर्वर्ततां प्रचोदनं प्रतोदेन प्रेरणं देवैः कृतमिति मतत्र देवोपइति भावः तथापि पूर्वयज्ञार्थमेव चोदनमक्षरं श्रेयस्करम् । अन्यत्कृष्याद्यर्थे तु ततः परं वैदिक कर्षणमनुप्रवृत्तमभिधेयं वाच्यं नित्यमित्यर्थः तथा च स्मृतिः । हलांतं ब्रह्मवर्चसमिति । तेन मोद्रोहका सर्ववर्णैस्तु यच्छक्यं प्रदातुं फलकांक्षिभिः ॥ वेदेवायत्समाख्यातं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ तुल्यनामानि देयानि त्रीणि तुल्यफलानि च ॥ सर्वकामफलानीह गावः पृथ्वी सरस्वती ४ यो ब्रूयाच्चापिशिष्याय धर्म्या ब्राह्मी सरस्वतीम् ॥ पृथिवी गोप्रदानाभ्यां तुल्यं सफलमश्नुते ५ तथैव गाः प्रशंसंति न तु दे यंततः परम् ॥ सन्निकृष्टफलास्ताहिलव्यर्थाश्च युधिष्ठिर ६ मातरः सर्वभूतानां गावः सर्वसुखप्रदाः ॥ वृद्धिमाकांक्षतानित्यं गावः कार्याः प्रदक्षिणाः ७ संता डयानतुपादेन गवां मध्येन च वजेत् ॥ मंगलाय तनंदेव्यस्तस्मात्पूज्याः सदैव हि ८ प्रचोदनं देवकृतं गवां कर्मसु वर्तताम् ॥ पूर्वमेवाक्षरं चान्यदभिधेयं ततः परम् ९ प्रचारेवानिवाते वा बुधो नोद्रेजयेत गाः ॥ वृषिता ह्यभिवीक्षंत्यो न रंहन्त्युः सर्वाधवम् १० पितृसन्निधौ सततं देवतायतनानि च ॥ पूयंते शकृतायासां पूतं किमधिकं ततः ११ घासमुष्टिं परगवे दद्यात्संवत्सरंतु यः ॥ अकृत्वा स्वयमाहारं व्रतं तत्सर्वकामिकम् १२ सहिपुत्रान्यशोर्थं च श्रियं चाप्यधिगच्छति ॥ नाशयत्यशुभं चैव दुःस्वप्नं चाप्यपोहति १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देयाः किल क्षणागावः काश्चापि परिवर्जयेत् ॥ कीदृशाय प्रदातव्या न देयाः कीदृशाय च १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ असद्वृत्ता यपापाय लुब्धा यानृत्तवादिने ॥ हव्यकव्यव्यपेता यन देया गौः कथंचन १५ भिक्षवे बहुपुत्राय श्रोत्रियाया हिताग्रये ॥ दत्त्वा दशगवां दाता लोकानां प्रोत्थनु तमान् १६ यश्चैव धर्मं कुरुते तस्य धर्मफलं च यत् ॥ सर्वस्यैवांशभागदाता तन्निमित्तं प्रवृत्तयः १७ यश्चैनमुत्पादयते यश्चैनं त्रायते भयात् ॥ यश्चास्य कुरुते वृत्तिं सर्वेते पितरस्त्रयः १८ कल्मषं गुरुशुश्रूषां हंति मानो महद्यशः ॥ अपुत्रतां त्रयः पुत्रा अवृत्तिं दशधेनवः १९ वेदां तनिष्ठस्य बहुश्रुतस्य प्रज्ञानवृत्तस्य जितेन्द्रियस्य ॥ शिष्टस्य दातव्यं तस्य चैव भूतेषु नित्यं प्रियवादिनश्च २० यः क्षुद्रयाद्वैनविकर्मकुर्यान्मृदुश्चांतो ह्यतिथिप्रियश्च ॥ वृत्तिं द्विजायाति सृजेत तस्मै यस्तुल्यशीलश्च सपुत्रदारः २१ शुभे पात्रे ये गुणा गोप्रदाने तावान्दोषो ब्राह्मणस्वापहारे ॥ सर्वावस्थं ब्राह्मणस्वापहारो दाराश्चैषां दूरतो वर्जनीयाः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा सनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे गोदानमा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रैव कीर्त्यते सद्ब्रह्मणस्वाभिर्मर्शने ॥ नृगेण सुमहत्कृच्छ्रं यदवाप्तं कुरुद्वह १ निविशंत्यां पुरा पार्थ द्वारवत्यामिति श्रुतिः ॥ अदृश्यत महाकूपस्तृणवीरुत्समावृतः २ प्रयत्नं तत्र कुर्वाणास्तस्मात्कू पाज्जलार्थिनः ॥ श्रमेण महता युक्तास्तस्मिंस्तोये सुसंवृते ३

६८

रित्वाः कृष्यर्थं कर्षणं दोषावहमित्यर्थः ९ प्रचारे पलापने निवाते काठिनोपवेशने अभिवीक्षंत्यो जलमलममानाः १० । ११ आहारं तदीयतक्राद्याहरणमकृत्वा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वेदां तनिष्ठस्य वृत्तिमति सृजेत तत्पुत्रेणान्वयः चतुर्थयर्थे पठौ २० यइति ब्राह्मणो यद्विशुद्रयाद्विकर्मकरो विवाहिराज्ञस्तत्पापमित्यर्थः २१ । २२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अत्रैवेति १ । २ जलार्थिनस्तस्मिन्कृत्वा संदृष्टुरित्यग्निमेणान्वयः ३

॥८३॥

सांतर्जलवनानिच २३ वदूयाकिप्रकाशानिरूप्यरुक्ममयानिच ॥ तरुणादित्यवणानिस्थावराणचराणच २४ माणं ११ । १२ । १३ । १४ योजनेतिलुप्तवृत्तीयांतंपदं योजनैः
सहस्रशःसंमितामितिशेषः १५ अस्मैआसनंदेहीतिस्वमृत्यमादिदेश १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनेकशतानिमौमानिउपर्युपरिभूमिसमूहायेषुतानिप्रासादमंडलानि २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ गवामंतरमन्योन्यंतरतम्यं अवष्ट ३० कृच्छ्रोत्सृष्टाः संकटावनिरोधात्मुक्ताः पोषणार्थं दरिद्राभारादागताः तादृशीनां पालनं प्रशस्ततरमित्यर्थः ३१ तिस्र इति न्यह
मन्मात्राहारो भूमिशाथी भूत्वा चतुर्थदिनमारभ्य त्रयहमेकैकां गां दत्वा गोरसैर्वैर्तिकुर्यात् एवं तत्र पूर्वकंगोत्रयंदत्त उक्तं वक्ष्यमाणं च फलं भवतीत्यर्थः ३२ । ३३ । ३४ वृद्धे ग्लाने रोगिणि पथ्याशनार्थं संभ्र
भक्ष्यभोज्यमयान् शैलान्वासां शिथयानानि च ॥ सर्वकामफलं श्वैव वृक्षान् भवनसंस्थितान् २५ नद्यो वीथ्यः सभावाप्यो दीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति
चयानानि युक्तान्यथ सहस्रशः २६ क्षीरस्रवै सरितो गिरिंश्च सर्पिस्तथा विमलं चापितो यम् ॥ वैवस्वतस्यानुमतांश्च देशान् दृष्टपूर्वान्सुबहून् पश्यम्
२७ सर्वान् दृष्ट्वा तदहं धर्मराजमवोचं वै प्रभविष्णुं पुराणम् ॥ क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः २८ यमोऽब्रवीद्विद्विभोज्या
स्त्वमेतायेदातारः साधवो गोरसानाम् ॥ अन्ये लोकाः शाश्वता वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानाम् २९ न त्वेतासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो वि
धिश्च ॥ ज्ञात्वा देयं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतम् ३० स्वाध्यायवान्योऽतिमात्रं तपस्वी वै तानस्थो ब्राह्मणः पात्रमासाम् ॥ कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाम्या
गताश्च द्वौ रेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्त्वद्विरूपोऽप्यभू मौत्सगावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः प्रीताः सुप्रजाः सोपचाराख्यहंदत्वा गोरसैर्वैर्तिकुर्यात्
३२ दत्वा धेनुं सुवतां कांस्यदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावद्वर्षाण्यश्रुते स्वर्गलोकम् ३३ तथाऽनृद्धाहं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय
दांतं धुर्यं बलवंतं युवानम् ॥ कुलानुजीव्यं वीर्यवंतं वृहंतं भुंक्ते लोकान्संमितान् धेनुदस्य ३४ गोषुक्षांतं गोशरण्यं कृतज्ञं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ वृद्धे ग्लाने संभ्रमे
वामहार्थं कृष्यर्थं वा हौम्यहेतोः प्रसूत्याम् ३५ गुर्वर्थं वा बालपुष्ट्याभिषंगां वैदातुं देशकालोऽविशिष्टः ॥ अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिता यौतकाश्च
३६ ॥ नाचिकेत उवाच ॥ श्रुत्वा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवम् ॥ अभावे गोप्रदातृणां कथं लोकान् गच्छति ३७ ततोऽब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदानपरां गतिम् ॥
गोप्रदानानु कल्पंतु गामृते संति गोप्रदाः ३८ अलाभे योगवां दद्यात् घृतधेनुं यतव्रतः ॥ तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरं ते वत्सला इव ३९ घृतालाभे तु यो दद्यात् तिलधेनुं
यतव्रतः ॥ सदुर्गात्तारितो धेनुवाक्षीरनद्यां प्रमोदते ४० तिलालाभे तु यो दद्यात् जलधेनुं यतव्रतः ॥ सकामं प्रवहांशीतान् दीमेतामुपाश्रुते ४१ एवमेतानि मे तत्र धर्म
राजो न्यदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ४२ निवेदयेचाहमिमं प्रियं ते क्रतुर्महानल्पधनप्रचारः ॥ प्राप्तो मया तात समत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः
४३ शापो ह्ययं भवतोऽनुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो वै ॥ दानव्युष्टिं तत्र दृष्ट्वा महात्मनिः संदिग्धान् दानधर्माश्चरिष्ये ४४ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः संप्रहृष्टो
महर्षे ॥ दानेन यः प्रयतोऽभूस्तदैव विशेषतो गोप्रदानं च कुर्यात् ४५ शुद्धो ह्यर्थो नावमन्यस्वधर्मान् पात्रे देयं देशकालोपपन्ने ॥ तस्माद्वावस्ते नित्यमेव प्रदेयामा
भूचते संशयः कश्चिदत्र ४६

मेदुर्भिक्षे महापथं ज्ञाद्यथैव प्रसूत्यां पुत्रजन्मानि ३५ बालपुष्ट्या बालपुष्ट्याभिप्रायेण वा अंतःबहुदुग्धाः शांतेत्यादिगुणवत्त्वे
न ज्ञाताः कयलब्धाः ज्ञानलब्धाः प्राणव्यत्ययेन क्रीताः यौतकाः प्राणिग्रहणादिकाले श्वरादिभ्यः प्राप्ताः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ क्रतुः गोदानरूपः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ प्रापणीयंगोः आहारादि ४९ गोप्रयुक्तं रथशकटादि ५० । ५१ हार्ददृष्टं भक्ष्यपानकंदूयनादिकं कर्तुं न प्रतिमानुसरति ५२ । ५३ गवांसूर्यराश्मिसाम्याद्गोदः सूर्यइत्याह प्राप्तेति ५४

एताः पुराह्यददन्नित्यमेव शांतात्मानो दानपथे निविष्टाः ॥ तपांस्तु ग्राण्याप्रतिशंकमानास्ते वै दानं प्रददुश्चैव शक्त्या ४७ काले च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः
श्रद्धिनः पुण्यशीलाः ॥ दत्वा गावलोकममुं प्रपन्ना देदीप्यन्ते पुण्यशीलास्तु नाके ४८ एतद्दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयं परीक्ष्य ॥ काम्याष्टम्यां वर्तितव्यं
दशाहं रसैर्गवांशुलताप्रस्रवैर्वा ४९ देववती स्याद्दृषभप्रदानैर्वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्रदाने ॥ तीर्थावाप्तिर्गोप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५० गामप्येकां
कपिलां संप्रदाय न्यायोपेतां कलुषाद्विप्रमुच्येत ॥ गवां रसात्परमं नास्ति किंचिद्गवां प्रदानं सुमहद्वदंति ५१ गावलोकं स्तारयन्ति क्षरं त्यो गावश्चात्र संजनयन्ति लोके ॥
यस्तं जानन्नगवां हार्दमेति स वै गंतानिरयं पापचेताः ५२ यैस्तदत्तं गोसहस्रं शतं वा दशार्धं वा दशवासाधुवत्सम् ॥ अप्येकावैसाधवे ब्राह्मणाय साऽस्यामुष्मिन् पुण्यतीर्था
नर्दवै ५३ प्राह्यापुष्ट्या लोकसंरक्षणेन गावस्तुल्याः सूर्यपादैः पृथिव्याम् ॥ शब्दश्चैकः संनतिश्चोपभोगास्तस्माद्गोदः सूर्यइवावभाति ५४ गुरुं शिष्यो वरयेद्गो
प्रदाने स वै गंतानिरयं तं स्वर्गमेव ॥ विधिज्ञानां सुमहान् धर्मेषु विधिं ह्याद्यं विधयः संविशन्ति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्वा प्रापयेथाः परीक्ष्य ॥ त्वय्या
शंसं त्यमरामानवाश्च क्यंचादिप्रसूते पुण्यशीले ५६ इत्युक्तोऽहं धर्मराजं द्विजर्षेधर्मात्मानं शिरसां भिप्रणम्य ॥ अनुज्ञातस्तेन वैवस्वतेन प्रत्यागमं भगवत्पादमूलम्
॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेप० दानधर्मे यमवाक्यं नाम एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
उक्तं ते गोप्रदानं वै नाचिकेतमृषिप्रति ॥ माहात्म्यमपि चैवोक्तमुद्देशेन गवां प्रभो १ नृगेण च महदुःखमनुभूतं महात्मना ॥ एकापराधादज्ञानात्पितामहमहामते २
द्वारवत्यां यथा चासौ निविशं त्यांसमुद्धतः ॥ मोक्षहेतुरभूत्कृष्णस्तदप्यवष्टुतं मया ३ किं त्वस्ति मम संदेहो गवां लोकं प्रति प्रभो ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि गोदायत्र
वसंत्युत ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यथाऽपृच्छत्पद्मयोनिमेतदेव शतक्रतुः ५ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥
स्वलोकवासिनां लक्ष्मीमभिभूय स्वयां चिषा ॥ गोलोकवासिनः पश्येव जतः संशयोऽत्र मे ६ कीदृशा भगवँ लोकगवांतद्गृहिमेऽनघ ॥ यानावसंति दातार एतदि
च्छामि वेदितुम् ७ कीदृशाः किं फलाः किं स्वित्परमस्तत्र को गुणः ॥ कथंच पुरुषास्तत्र गच्छन्ति विगतज्वराः ८ कियत्कालं प्रदानस्य दाता च फलमश्रुते ॥ कथं बहु
विधं दानं स्यादल्पमपि वा कथम् ९ बहूनां कीदृशं दानमल्पानां वापि कीदृशम् ॥ अदत्वा गोप्रदाः संतिकेन वा तच्च शंसमे १०

विधिगुर्वाराधनपरं विधयो गोदानविधयः संविशन्तीति पुण्यद्वैगुण्यमुक्तं ५५ द्विजेभ्यश्चैवर्षिकेभ्यो न्यायलब्धं दत्त्वासमर्प्य प्रापयेथानुपोषणमात्रार्थं प्रापयेथा इत्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतमावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ उक्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ पश्येव इत्यादि ६ । ७ को गुणः सच किं स्वित्परमः कातस्याः पराकाष्ठेत्यर्थः ८ । ९ । १०

कथंवाबहुदातास्यादल्पदात्रासमःप्रभो ॥ अल्पप्रदाताबहुदःकथंस्वित्स्यादिहेश्वर ११ कीदृशीदक्षिणाचैवगोप्रदानेविशिष्यते ॥ एतत्तथ्येनभगवन्ममशंसितु
मर्हसि ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेगोप्रदानिकेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥
योऽयंप्रश्नस्त्वयापृष्टोगोप्रदानादिकारितः ॥ नास्तिप्रष्टाऽस्तिलोकेऽस्मिन्स्वत्तोऽन्योहिशतक्रतो १ संतिनानाविधालोकायांस्त्वंशक्रनपश्यसि ॥ पश्यामिया
नहंलोकानेकपत्न्यश्चयाःस्त्रियः २ कर्मभिश्चापिसुशुभैःसुवताऋषयस्तथा ॥ सशरीराहितान्यातिब्राह्मणाःशुभबुद्धयः ३ शरीरन्यासमोक्षेणमनसानिर्मलेनच ॥
स्वप्रभूतांश्चतौलोकान्पश्यंतीहापिसुवताः ४ तेलुलोकःसहस्राक्षशृणुयाद्गुणान्विताः ॥ नतत्रक्रमतेकालेनजरानचपावकः ५ तथानास्त्यशुभंकिंचित्रव्याधि
स्तत्रनक्तमः ॥ यद्यच्चगावोमनसातस्मिन्वाच्छंतिवासव ६ तत्सर्वप्राप्नुवंतिस्मममप्रत्यक्षदर्शनात् ॥ कामगाःकामचारिण्यःकामात्कामांश्चभुञ्जते ७ वाप्यः
सरांसिसरितोविविधानिवनानिच ॥ गृहाणिपर्वताश्चैक्यावद्भुव्यंचकिंचन ८ मनोज्ञंसर्वभूतेभ्यःसर्वतंत्रंप्रदृश्यते ॥ ईदृशाद्विपुलाल्लोकान्नास्तिलोकस्तथा
विधः ९ तत्रसर्वसहाःक्षांतावत्सलागुरुवर्तिनः ॥ अहंकारैर्विरहितायांतिशक्रनरोत्तमाः १० यःसर्वमांसानिनभक्षयतिपुमान्सदाभावितोधर्मयुक्तः ॥ मातापित्रो
रर्चितासत्ययुक्तःशुश्रूषिताब्राह्मणानामनिन्द्यः ११ अक्रोधनोगोषुतथाद्विजेषुधर्मेरतोगुरुशुश्रूषकश्च ॥ यावज्जीवंसत्यवृत्तेरतश्चदानेरतोयःक्षमीचापराधे १२
मृदुर्दातोदेवपरायणश्चसर्वातिथिश्चापितथादयावान् ॥ ईदृग्गुणोमानवस्तंप्रयातिलोकंगवांशाश्वतंषाव्ययंच १३ नपारदारीपश्यतिलोकमेतंनवैगुरुघ्नोनमृषा
संप्रलापी ॥ सदाप्रवादीब्राह्मणेष्व्यात्तवैरोदोषैरेतैर्यश्चयुक्तोदुरात्मा १४ नमित्रधुङ्गैकृतिकःकृतघ्नःशठोऽनृजुर्धर्मविद्वेषकश्च ॥ नब्रह्महामनसाऽपिप्रपश्येद्गवां
लोकंपुण्यकृतांनिवासम् १५ एतत्तेसर्वमाख्यातंनिपुणेनसुरेश्वर ॥ गोप्रदानरतानांतुफलंशृणुशतक्रतो १६ दयाद्यलब्धैरर्थैर्योगाःक्रीत्वासंप्रयच्छति ॥ धर्मा
र्जितान्धनैःक्रीतान्सलोकानापुतेऽक्षयान् १७ योवैदूतेधनंजित्वागाःक्रीत्वासंप्रयच्छति ॥ सदिव्यमयुतंशक्रवर्षाणांफलमश्नुते १८ दयाद्याद्याःस्मैवैगावोन्या
यपूर्वैरुपार्जिताः ॥ प्रदद्यात्ताःप्रदातृणांसंभवंत्यपिचधुवाः १९ प्रतिगृह्यतुयोदद्याद्वाःसंशुद्धेनचेतसा ॥ तस्यापीहाक्षर्यौलोकान्धुवान्विद्विशचीपते २० जन्म
प्रभृतिसत्यंचयोब्रूयान्नियतेन्द्रियः ॥ गुरुद्विजसहःक्षांस्तस्तस्यगोभिःसमागतिः २१ नजातुब्राह्मणोवाच्योयदवाच्यंशचीपते ॥ मनसागोषुनहुह्येद्वोवृत्तिर्गोऽनु
कल्पकः २२ सत्येधर्मेचनिरतस्तस्यशक्रफलंशृणु ॥ गोसहस्रेणसमितातस्यधेनुर्भवत्युत २३

२० गुरुणां द्विजानां वाऽपराधं सहते इति गुरुद्विजसहः २१ गोवृत्तिरसंग्रहपरः । गवां वासादेरनुकल्पकः संपादको गोनुकल्पकः २२ । २३

२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४ संदर्शयेत्पश्येत् यावद्ब्रह्माण्डे गोजातीयमस्ति तावत्प्रवसेदित्यर्थः ३५ । ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ अर्जुनीनां गवां ४३।४४। ४५ । ४६ । ४७

क्षत्रियस्यगुणैरेतैरपितुल्यफलंशृणु ॥ तस्यापिद्विजतुल्यागौर्भवतीतिविनिश्चयः २४ वैश्यस्यैतेयदिगुणास्तस्यपंचशतंभवेत् ॥ शूद्रस्यापिविनीतस्य
चतुर्भागफलंस्मृतम् २५ एतच्चैनयोऽनुतिष्ठेतयुक्तःसत्येरतोगुरुशुश्रूषयाच ॥ दक्षःक्षांतोदेवतार्थप्रशांतःशुचिर्बुद्धोधर्मशीलोऽनहंवाक् २६ महत्फलंप्राप्यते
सद्विजायदत्वादोग्ध्रौविधिनाऽनेनधेनुम् ॥ नित्यंदद्यादेकभक्तःसदाचसत्येस्थितोगुरुशुश्रूषिताच २७ वेदाध्यायीगोपुयोभक्तिमांश्चनित्यंदत्त्वायोऽभिनंदेत
गाश्च ॥ आज्ञातितोयश्चगवानमेतद्वदंफलंशक्रनिबोधतस्य २८ यत्स्यादिद्वाराजसूयेफलंतुयत्स्यादिद्वारवह्नाकांचनेन ॥ एतनुल्यंफलमप्यादुरग्र्यंसर्वसंत
स्त्वृषयोयेचसिद्धाः २९ योऽग्रंभक्तंकिंचिदप्राश्यदद्याद्गोभ्योनित्यंगोव्रतीसत्यवादी ॥ शांतोलुब्धोगोसहस्रस्यपुण्यंसंवत्सरेणापुयात्सत्यशीलः ३० यदेकभ
क्तमश्रीयाद्दद्यादेकंगवांचयत् ॥ दशवर्षाभ्यनंतानिगोव्रतीगोऽनुकंपकः ३१ एकेनैवचभक्तेनयःक्रीत्वागांप्रयच्छति ॥ यावंतितस्यारोमाणिभवंतिशत
क्रतो ३२ तावत्प्रदानात्सगवांफलमाप्नोतिशाश्वतम् ॥ ब्राह्मणस्यफलंहीदंक्षत्रियस्यतुवैशृणु ३३ पंचवर्षिकमेवंतुक्षत्रियस्यफलंस्मृतम् ॥ ततोऽर्ध्वेनतु
वैश्यस्यशूद्रोवैश्यार्धतःस्मृतः ३४ यश्चाऽऽत्मविक्रयंकृत्वागाःक्रीत्वासंप्रयच्छति ॥ यावत्संदर्शयेद्वावैसतावत्फलमश्नुते ३५ रोम्णिरोम्णिमहाभागलोका
श्चास्याऽक्षयाःस्मृताः ॥ संग्रामेष्वर्जयित्वातुयोवैगाःसंप्रयच्छति ॥ आत्मविक्रयतुल्यास्ताःशाश्वताविद्विकौशिक ३६ अभावेयोगवांदद्यात्तिलधेनुंयत
व्रतः ॥ दुर्गात्सतारितोयेन्वाक्षीरनद्यांप्रमोदते ३७ नत्वेवासांदानमात्रंप्रशस्तंपात्रकालोगोविशेषोविधिश्च ॥ कालज्ञानंविप्रगवांतरंहिदुःखंज्ञातुंपावकादि
त्यभूतम् ३८ स्वाध्यायाढ्यंशुद्धयोर्निप्रशांतंवैतानस्थंपापभीरुंबहुज्ञम् ॥ गोपुक्षांतनातितीक्ष्णंशरण्यंवृत्तिग्लानंतादृशंपात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लानेसीद
तिचातिमात्रंरूप्यर्थेवाहोम्यहेतोःप्रसूतेः ॥ शुर्वर्थेवाबालसंवृद्धयेवाधेनुंदद्याद्देशकालेविशिष्टे ४० अंतर्ज्ञाताःसक्रयज्ञानलब्धाःप्राणैःक्रीतास्तेजसायौतकाश्च ॥
कृच्छ्रोत्सृष्टाःपोषणाभ्यागताश्चद्वारैरेतैर्गोविशेषाःप्रशस्ताः ४१ बलान्विताःशीलवयोपपन्नाःसर्वाःप्रशंसंतिसुगंधवत्यः ॥ यथाहिगंगासरितावरिष्ठातथार्जु
नीनांकपिलावरिष्ठा ४२ तिस्रोरात्रीस्त्वद्भिरुपोष्यभूमौतृप्तागावस्तर्पितेभ्यःप्रदेयाः ॥ वत्सैःपुष्टैःक्षीरपैःसुप्रचाराख्यहंदत्वागोरसैर्वर्तितव्यम् ४३ दत्त्वा
धेनुंसुव्रतांसाधुदोहांकल्याणवत्सामपलायिनींच ॥ यावंतिरोमाणिभवंतितस्यास्तावंतिवर्षाणिभवंत्यमुत्र ४४ तथाऽनृद्धाहंब्राह्मणायप्रदायधुर्य्ययुवानंबलिनं
विनीतम् ॥ हलस्यवोढारमनंतवीर्य्यप्राप्नोतिलोकान्दशधेनुदस्य ४५ कांतारेब्राह्मणान्गाश्चयःपरित्रातिकौशिक ॥ क्षणेनविप्रमुच्येततस्यपुण्यफलंशृणु ४६
अश्वमेधक्रतोस्तुल्यंफलंभवतिशाश्वतम् ॥ मृत्युकालेसहस्राक्षयांवृत्तिमनुकांक्षते ४७

॥ भीष्मउवाच ॥ योव्रतंवैयथोदिष्टं तथा संप्रति पद्यते ॥ अखंडं सम्यगारभ्यतस्य लोकाः सनातनाः ८ नियमानां फलं राजन् प्रत्यक्षमिह दृश्यते ॥ नि
यमानां क्रतूनां च त्वयाऽवाप्तमिदं फलम् ९ स्वधीतस्यापि च फलं दृश्यते मुत्र च हेह च ॥ इह लोकेऽथ वानित्यं ब्रह्मलोके च मोदते १० दमस्य तु फलं राजञ्छुणु
त्वं विस्तरेण मे ॥ दाताः सर्वत्र सुखिनो दाताः सर्वत्र निवृत्ताः ११ यत्रेच्छा गामिनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः ॥ प्रार्थयन्ति च यदा तालभन्ते तन्न संशयः १२
युज्यन्ते सर्वकामैर्हि दाताः सर्वत्र पांडव ॥ स्वर्गे यथा प्रमोदन्ते तपसा विक्रमेण च १३ दानैर्यज्ञैश्च विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः ॥ दानाद्दमो विशिष्टो हि दद
त्किंचिद्विजातये १४ दाता कुप्यति नो दातस्तस्माद्दानात्परंदमः ॥ यस्तु दद्यादकुप्यद्दितस्य लोकाः सनातनाः १५ क्रौंधो हंति हि यद्दानं तस्माद्दाना
त्परंदमः ॥ अदृश्यानि महाराज स्थानान्ययुतशो दिवि १६ ऋषीणां सर्वलोकेषु यानि ते यांति देवताः ॥ दमेन यानि नृपते मच्छन्ति परमर्षयः १७ काम
यानामहत्स्थानं तस्माद्दानात्परंदमः ॥ अध्यापकः परिक्रेशादक्षयं फलमश्नुते १८ विधिवत्पावकं हुत्वा ब्रह्मलोके न राधिप ॥ अधीत्यापि हि यो वेदाभ्यायविद्वजः
प्रयच्छति १९ गुरुकर्मप्रशंसीतु सोऽपि स्वर्गे महीयते ॥ क्षत्रियोऽध्ययने युक्तो यजने दानकर्मणि ॥ युद्धे यश्च परित्राता सोऽपि स्वर्गे महीयते २० वैश्यः
स्वकर्मनिरतः प्रदानाल्लभते महत् ॥ शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गेशु श्रूषयाऽच्छति २१ शूरा बहुविधाः प्रोक्तास्तेषामर्थास्तु मे शृणु ॥ शूरान्वयानां निर्दिष्टं फलं
शूरस्य चैव हि २२ यज्ञशूरा दमेशूराः सत्यशूरास्तथाऽपरे ॥ युद्धशूरास्तथैवोक्ता दानशूराश्च मानवाः २३ सांख्यशूराश्च बहवो योगशूरास्तथाऽपरे ॥ अरण्ये गृह
वासे च त्यागेशूरास्तथापरे २४ आर्जवे च तथा शूराः शमेवर्तन्ति मानवाः ॥ तैस्तैश्चानियमैः शूरा बहवः संति चाऽपरे ॥ वेदाध्ययनशूराश्च शूराश्चाध्यापने रताः २५
गुरुशुश्रूषया शूराः पितृशुश्रूषयाऽपरे ॥ मातृशुश्रूषया शूरा भैक्ष्यशूरास्तथाऽपरे २६ अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने ॥ सर्वे यांति परान् लोकान् स्वकर्मफल
निर्जितान् २७ धारणं सर्ववेदानां सर्वतीर्थाऽवगाहनम् ॥ सत्यं च ब्रुवतो नित्यं संवास्यान्नासमम् २८ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधसहस्रा
द्विसत्यमेव विशिष्यते २९ सत्येन सूर्यस्तपति सत्येनाग्निः प्रदीप्यते ॥ सत्येन मरुतो वांति सर्वे सत्ये प्रतिष्ठितम् ३० सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा ॥
सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मात्सत्यं न लंघयेत् ३१ मुनयः सत्यानिरता मुनयः सत्यविक्रमाः ॥ मुनयः सत्यशपथास्तस्मात्सत्यं विशिष्यते ३२ सत्यवन्तः स्वर्गलोके मो
दन्ते भरतर्षभ ॥ दमः सत्यफलाऽधाप्तिरुक्ता सर्वात्मना मया ३३ असंशयं विनीतात्मा सर्वैस्वर्गे महीयते ॥ ब्रह्मचर्यस्य च गुणं शृणु त्वं वसुधाधिप ३४ आजन्म मरणाय
स्तु ब्रह्मचारी भवेदिह ॥ न तस्य किंचिदप्राप्यमिति विद्विन राधिप ३५ बह्व्यः कोट्यस्तृषीणां तु ब्रह्मलोके वसत्युत ॥ सत्ये रतानां सततं दातानां मूर्ध्वरेतसाम् ३६

३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ विधिभिति १ । २ योविधिरुत्पादितः ३ । ४ स्वकालमिति पाठे
स्वकालस्वस्यमृत्युमाकास्मिकं ज्ञात्वा रोहिणीलोहितवर्णा ५ बहुले इति छेदः संधिराजः ६ दिवं स्वर्गशर्मरेदिकं सुखं प्रयच्छति शेषः जगती गोः । पशवो जगतीति श्रुतेः । एवमनेन मंत्रे
पगोष्ठं प्रपद्य गत्वा मौननतत्र वा संकृत्वा द्वितीयेऽह्नि गोप्रदानकाल एव वा च वितृजे तद्वदंगोप्रदानस्य पूर्वांगव्रतम् ७ समसख्योगा अनिवारयन् समव्रतः भूतलशायित्वं दंशाद्यनिवारकत्वादिगुणयुक्तः

ब्रह्मचर्यं दहेद्राजनसर्वपापान्युपासितम् ॥ ब्राह्मणेन विशेषेण ब्राह्मणो ह्यऽग्निरुच्यते ३७ प्रत्यक्षं हितथा ह्येतद्ब्राह्मणे पुतपस्विषु ॥ विभेति हियथा शक्रो ब्रह्मचा
रिप्रधर्षितः ३८ तद्ब्रह्मचर्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते ॥ मातापित्रोः पूजने यो धर्मस्तमपि मे शृणु ३९ शुश्रूषते यः पितरं न चासूयेत्कदाचन ॥ मातरं भ्रातरं
वाऽपि गुरुमाचार्यमेव च ४० तस्य राजन्फलं विद्विस्वर्लोके स्थानमर्चितम् ॥ न च पश्येत्तनरकं गुरुशुश्रूषयाऽऽत्मवान् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विधिं गवां परं श्रोतुमिच्छामि नृपतत्त्वतः ॥
येन तान् शाश्वतं लोकानर्थिनां प्राप्नुयादिह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ न गोदानात्परां कंचिद्विद्यते वसुधाधिप ॥ गौर्हिन्या यागतादता सद्यस्तारयते कुलम् २
सतामर्थं सम्यगुत्पादितो यः स वै कृतः सम्यगभ्यः प्रजाभ्यः ॥ तस्मात्पूर्वव्यादिकालप्रवृत्तं गोदानार्थं शृणु राजन् विधिमे ३ पुरा गोपूजनीता सुगोषु संदिग्धदर्शना ॥
मां धात्रा प्रकृतं प्रश्रं बृहस्पतिरभाषत ४ द्विजातिमति सत्कृत्य श्वः कालमभिवेद्य च ॥ गोदानार्थं प्रयुंजीत रोहिणीं नियतव्रतः ५ आह्वानं च प्रयुंजीत समं गे बहुले
ति च ॥ प्रविश्य च गवां मध्यमिमां श्रुतिमुदाहरेत् ६ गौर्मे माता वृषभः पिता मे दिवं शर्मजगती मे प्रतिष्ठा ॥ प्रपद्येवं शर्वरीमुष्यगोषु पुनर्वाणीमुसृजे द्रोप्रदाने ७ सता
मेकां निशां गोभिः समसख्यः समव्रतः ॥ एकात्म्यगमनात्सद्यः कलुषाद्विप्रमुच्यते ८ उत्सृष्टवृषवत्साहिप्रदेया सूर्यदर्शने ॥ त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादा शिष
स्तव ९ ऊर्जस्विन्य ऊर्जमेधाश्च यज्ञे गमोऽमृतस्य जगतोस्य प्रतिष्ठा ॥ क्षिते रोहः प्रवहः शश्वदेव प्राजापत्याः सर्वमित्यर्थवादाः १० गावो ममैनः प्रणुदंतु सौर्या
स्तथा सौम्याः स्वर्गयानाय संतु ॥ आत्मानं मे मातृवच्चाश्रयंतु तथाऽनुक्ताः संतु सर्वा शिषो मे ११ शोषोत्सर्गे कर्मभिर्देहमोक्षे सरस्वत्यः श्रेयसे संप्रवृत्ताः ॥ यूयं
नित्यं सर्वपुण्योपवाह्यां दिशध्वं मे गतिमिष्टां प्रसन्नाः १२

८ उत्सृष्टवृषवत्सो यया सार्धसा उत्सृष्टवृषवत्सेति गौडाः । त्वया दात्रा प्रदेया त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यं गंतव्यम् । अर्थवादमंत्रोक्ता आशिषश्च तव भाविष्यतीति योज्यम् ९ आशिषमेवाह
ऊर्जस्विन्यइति । 'ऊर्जस्तु कार्तिकोत्साहबलेषु पाणनेऽपि च' इति मेदिनी बलवत्यः उत्साहवत्यो वा ऊर्जस्विन्यः ऊर्जमेधाः उपगतप्रज्ञाः । यज्ञे अमृतस्य तत्साधनस्य हविषो गमं इव गमः क्षेत्रभूताः ।
क्षितेः ऐश्वर्यस्य रोहः शश्वदशाश्वतः क्षितेः प्रवहः प्रवाहरूपाश्च १० अनुक्ताः मंत्रद्वयेन उक्ताश्च आशिषो मे संतु ११ शोषोत्सर्गे क्षयरोगोपतापापनये । 'शोषो यक्षमा शिषोणे' इति मेदिनी
क्षयरोगादिनिवृत्तां देहमोक्षे च कर्मभिः पंचगव्यादिभिः सेविताः सत्यः सरस्वत्यो न च हवः श्रेयसे संप्रवृत्ताः १२

येति गवां स्वस्य चाभेदेन गोदानादात्मदानफलं लभ्यमित्यर्थः । मनश्च्युताः दातुमैस्त्वामिमाना ह्युताः । मन एव उपपन्नाः ददीयममतास्पदीभूताः । संयुजध्वं दातारं मां च इष्टैर्मोक्षेः प्रकाशयध्वम्
११ एवमिति अयं श्लोको दातृप्रतिष्ठां हीतृभ्यां क्रमेणार्थशः पठनीय इत्यर्थः १४ गोप्रदानीति विद्वत्कल्पमिति योजना । योगोः प्रतिनिधित्वेन अर्घ्यं वस्त्रं सुवर्णं वाप
यच्छति सोऽपि गोप्रदानी भवतीत्यर्थः । अर्घ्यं अर्घो व्यावहारिकं गोमूल्यम् । वस्त्रमपि आधानप्रकरणे वा ध्यायनेन गोप्रतिनिधित्वेनोक्तं । यावती गार्ध्यातावांति वासांसि तावदोदानां वादद्यादि
ति सुवर्णं तु गोस्तु मात्रानविद्यत इति श्रुतेरपरिमितं अर्घादिकं यावच्छक्तिदेयं तत्र अर्घ्यगोप्रदाने इमां ऊर्ध्वास्यं पाठांतरे ऊर्ध्वास्यं तु भूपसंप्रददेत्वं गृहाणेति चोदयेत् वस्त्रधेनं भवितव्येति पाठांतरे नमित
व्येति वा वसुधेनं वैष्णवीति कीर्तयेदित्यर्थः १५ । १६ गवादीनां गोप्रतिनिधीनामेवं तत्फलं प्रत्यक्षं गोदाने गोप्रतिष्ठां तु गृहं गच्छत्या अष्टमे पदे भवति किमुत बृहगमने तदीयबालकातिध्वमिहो

यावैयूर्यसोऽहमद्यैव भावो युष्मान्दत्त्वा चाहमात्मप्रदाता ॥ मनश्च्युता मन एवोपपन्नाः संयुजध्वं सौम्यरूपो ग्ररूपाः १३ एवंतस्याग्रे पूर्वमर्ध्वदेत गवां दाता विधिव
त्पूर्वदृष्टः ॥ प्रतिब्रूयाच्छेषमर्ध्वद्विजातिः प्रतिगृह्णन्वै गोप्रदाने विधिज्ञः १४ गोप्रदानीति वक्तव्यमर्घ्यं वस्त्रं सुवर्णं वा ॥ ऊर्ध्वास्यं भवितव्या च वैष्णवीति चोदये
त् १५ नामसंकीर्तयेत्तस्या यथा संख्योत्तरं सर्वैः ॥ फलं षट्त्रिंशदष्टौ च सहस्राणि च विंशतिः १६ एवमेतान् गुणान्विद्याद्ववादीनां यथाक्रमम् ॥ गोप्रदाता समाप्नो
ति समस्तान् प्रमेकमे १७ गोदः शीली निर्भयश्चार्धदातान स्याद्दुःखो वसुदाता च कामम् ॥ उपस्योढा भारतेयश्च विद्वान्विख्याता स्ते वैष्णवाश्चंद्रलोकाः १८ गावै
दत्त्वा गोव्रती स्यात्त्रिरात्रं निशांचिकां संवसेते हताभिः ॥ कामाष्टम्यां वर्धितव्यं त्रिरात्रं सैर्वा गोः शकृता प्रसूवैर्वा १९ देवव्रती स्याद्दृषभप्रदाने वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्र
दाने ॥ तथा गवां विधिमासाद्य यज्वालोकान् श्रान्तिं दत्तेना विधिज्ञः २० कामान्सर्वान् पार्थिवानेकं संस्थान्यो वै दद्यात्कामदुर्घांच धेनुम् ॥ सम्यक्ताः स्युर्हव्यकव्यौ
घवत्यस्तासामुक्ष्णां ज्यायसां संप्रदानम् २१ न चाऽशिष्यायावता योपकुर्यान्नाऽश्रद्धधानाय न वक्रबुद्धये ॥ गुह्यो ह्यस्य सर्वलोकस्य धर्मो न मधर्मयत्र तत्र प्रजल्पेत्
२२ संतिलोके श्रद्धधाना मनुष्याः संति क्षुद्राराक्षसमानुषेषु ॥ एषामेतदीयमानं ह्यऽनिष्टं येनास्ति कथं चाश्रयं तेऽल्पपुण्याः २३ बार्हस्पत्यं वाक्यमेतन्निशम्य येरा
जानो गोप्रदानानि दत्त्वा ॥ लोकान् प्राप्ताः पुण्यशीलाः प्रवृत्तास्तान् मेराजन्कीर्त्यमानान्निबोध २४ उशीनरो विष्वगश्चो नृगश्च भगीरथो विश्रुतो यौवनाश्वः ॥ मां धा
तवैमुचुकुं दशराजा भूरियुम्नो नैषधः सोमकश्च २५ पुरूरवा भरतश्च कवर्त्तय स्यान्ववाये भरताः सर्व एव ॥ तथा वीरो दाशरथिश्च रामो ये चाप्यऽन्ये विश्रुताः कीर्तिमंतः २६

त्रादीनां चिरकालनिर्वाह इति भावः १७ गोद इति शीली शीलवान् अर्धदातानिर्भय इति संबधः । निकृष्टत्वाद्ब्रह्मदातुः फलं नोक्तं । एवं त्रयाणामेहिकं फलमुक्त्वा आमुष्मिकं फलमाह उपस्योढेति
उपस्यं प्रातः स्नानादिकर्म ऊर्ध्वं प्रातः १८ । 'उपस्योढः स विज्ञेयो ब्रह्मदेयायुतस्तुयः' । भारते विद्वान्भारतवेत्ता वैष्णवाः विष्णुमक्ताः चंद्रवल्लोक आलोको ये पां एवं विख्याताः कथिता इति केचित् त्रयोऽपि
वैष्णवाः विष्णुदत्ताश्चंद्रवदमृतस्रवाः लोकाः विदो विद्यंतेऽस्मिन्सविद्वान् १८ । १९ देवव्रती ब्रह्मचारी सूर्यमंडलभेता २० एकसंस्थाने कीकृतान् गजप्रामादिसर्वदानगुल्यमेकधेनुदानं किमुत ब
ह्वो हव्यादिमत्स्यो देयाः तासां ताभ्योऽधिकमिति शेषः उक्ष्णांऽयवराणाम् २१ उपकुर्यादित्युक्त्यनेन २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७। २८। २९। ३०। ३१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ तत इति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३
 तथाराजापृथुकर्मादिलीपोदिवंप्राप्तोगोप्रदानैर्विधिभिः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपसाराजधर्मैर्माधाताऽभूद्रोपदानैश्च युक्तः २७ तस्मात्पार्थस्वमपीमामयोक्तां बार्हस्प
 तीं भारतीं धारयस्व ॥ द्विजाग्र्येभ्यः संप्रयच्छस्व प्रीतो गाः पुण्यविप्राप्य राज्यं कुरूणाम् २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सर्वकृतवान् धर्मराजो भीष्मेणोक्तो
 विधिवद्गोप्रदाने ॥ समाधातुर्वेददेवोपादिष्टं सम्यग्धर्मधारयामास राजा २९ इति नृपसततंगवांप्रदानेयवशकलान्सहगोमयैः पिबानः ॥ क्षितितलशयनः
 शिखीयतात्मा वृषह्वराजवृषस्तदा बभूव ३० नरपतिरभवत्सदैवताभ्यः प्रयतमनास्त्वभिसंस्तुवंश्च ताः स्म ॥ नृपतिधुरिचगामयुक्तमूपस्तुरगवैरगमच्च
 यत्र तत्र ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोदानकथने षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 ततो युधिष्ठिर उवाच ॥ गोदानविस्तरं धीमान्पप्रच्छ विनयान्वितः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोप्रदानगुणान्सम्यक्पुनर्मे ब्रूहि भारत ॥
 न हितुं प्याम्यहं वीरशृण्वानोऽमृतमीदृशम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन तदा शातनवो नृपः ॥ सम्यगाहगुणांस्तस्मै गोप्रदानस्य केवलान्
 ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ वत्सलां गुणसंपन्नां तरुणीं वस्त्रसंयुताम् ॥ दत्त्वे दर्शनां विप्राय सर्वपापैः प्रमुच्यते ४ असुर्यानामते लोकाणां दत्त्वा तान्न गच्छति ॥ पी
 तो दकां जग्धतृणान् पृथ्वीरानि रीदृश्याम् ५ जरारोगोपसंपन्नां जीर्णां वापीमिवाजलाम् ॥ दत्त्वा तमः प्रविशति द्विजं क्लेशेन योजयेत् ६ रुष्टा दुष्टा व्याधिता दुर्बला वा
 नो दातव्या याश्च मूल्यैरदतैः ॥ क्लेशैर्विप्रयोऽफलैः संयुनक्ति तस्या वीर्याश्चाफलाश्चैव लोकाः ७ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वे प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि
 गंगा सरितां वरिष्ठा तथाऽर्जुनीनां कपिला वरिष्ठा ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्समाने बहुला प्रदाने सा द्विः प्रशस्तं कपिला प्रदानम् ॥ विशेषमिच्छामि महाप्रभावं
 श्रोतुं समर्थोऽस्मि भवान्प्रवक्तुम् ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ वृद्धानां वृषतां तात श्रुतं मे यत्पुरा तनम् ॥ वक्ष्यामि तदशेषेण रोहिण्यो निर्मिता यथा १० प्रजाः सृजेति चा
 दिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ अमृजदृतिमेवाग्रे प्रजानां हेतुकां मन्यथा ११ यथा ह्यमृतमाश्रित्य वर्तयंति दिवौ कसः ॥ तथा वृत्तिं समाश्रित्य वर्तयंति प्रजाविभो १२
 अचरेभ्यश्च भूतेभ्यश्चराः श्रेष्ठाः सदानराः ॥ ब्राह्मणाश्च ततः श्रेष्ठास्ते पुयज्ञाः प्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरवाप्यते सोमः स च गोषु प्रतिष्ठितः ॥ ततो देवाः प्रमोदन्ते पूर्वं वृत्ति
 स्ततः प्रजाः १४ प्रजातान्येव भूतानि प्राक्रोशन् वृत्तिकांक्षया ॥ वृत्तिदं चाऽन्वपद्यंत वृषिताः पितृमातृवत् १५ इतीदं मनसा गत्वा प्रजासर्गार्थमात्मनः ॥ प्रजापति
 स्तु भगवानमृतं प्रापि वत्तदा १६ स गतस्तस्य वृत्तिगुणं सुरभिर्मुद्गिरन् ॥ ददर्शोद्गारं स वृत्तां सुरभिर्मुखजां सुताम् १७ साऽसृजत्सौरभेयीस्तु सुरभिर्लोकमातृकाः ॥
 सुवर्णवर्णाः कपिलाः प्रजानां वृत्तिधेनवः १८ तासाममृतवर्णानां क्षरन्तीनां समंततः ॥ बभूवामृतजः फेनम्भवंतीनामिवोर्मिजः १९ २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

२०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

सवत्समुखविभ्रष्टो भवस्व भुवितिष्ठतः ॥ शिरस्यवापतत्कुद्धः सतदैक्षत च प्रभुः २० ललाटप्रभवेणाक्ष्णारोहिणीं प्रदहन्निव ॥ ततो जस्तु ततो रौद्रं कपिलास्ता विशां
 पते २१ नानावर्णत्वमनयन्मेघानिव दिवाकरः ॥ यास्तु तस्मादपक्रम्य सोममेवामिसंश्रिताः २२ यथोत्पन्नाः स्ववर्णस्थास्तानीताश्चाऽन्यवर्णताम् ॥ अथ कुद्धं
 महादेवं प्रजापतिरभाषत २३ अमृतेनावासिक्तस्त्वं नोच्छिष्टं विद्यते गवाम् ॥ यथा ह्यमृतमादाय सोमो विष्यं दते पुनः २४ तथा क्षीरं क्षरन्त्येतारो हिण्योऽमृतसंभ
 वम् ॥ न दुष्यत्यनिलो नाग्निर्न सुवर्णं न चोदधिः २५ नामृतेनामृतं पीतं वत्सपीतान वत्सला ॥ इमान् लोकान्भरिष्यंति हविषा प्रस्रवेण च २६ आसामैश्वर्यमिच्छं
 तिसर्वेऽमृतमयं शुभम् ॥ वृषभंच ददौ तस्मै सहगोमिः प्रजापतिः २७ प्रसादयामास मनस्तेन रुद्रस्य भारत ॥ प्रीतश्चापि महादेवश्चकार वृषभं तदा २८ ध्वजंच वा
 हनंचैव तस्मात्स वृषभध्वजः ॥ ततो देवैर्महादेवस्तदा पशुपतिः कृतः ॥ ईश्वरः सगवांमध्ये वृषभां कः प्रकीर्तितः २९ एवमव्यग्रवर्णानां कपिलानां महौजसाम् ॥
 प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्तितः ३० लोकज्येष्ठालोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यं दभूताः ॥ सौम्याः पुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गावैर्दत्त्वा सर्वकामप्रदः स्यात्
 ३१ इदं गवांप्रभवविधानमुत्तमं पठन्सदाऽशुचिरपि मंगलप्रियः ॥ विमुच्यते कलिकलुषेण मानवः श्रियं सुतान्धनपशुमाप्नुयात्सदा ३२ हव्यंकव्यंतर्पणं शांतिकर्म
 यानं वा सोऽवृद्धवालस्य तुष्टिः ॥ एतान्सर्वान्गोप्रदाने गुणान्वेदा ताराजन्नागुयाद्वै सदैव ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितामहस्याथ निशम्य वाक्यं राजा सहभ्रातृभि
 राजमीढः ॥ सुवर्णवर्णान् दुहस्तथा गाः पार्थोददौ ब्राह्मणसत्तमेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योऽपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव ॥ यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणार्थे लो
 कान्विजेतुं परमां च कीर्तिम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रभवकथने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु वसिष्ठमुपि सत्तमम् ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतां वरः १ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्म कोशं सनातनम् ॥ पुरोहितमभि
 प्रष्टुमभिवद्योपचक्रमे २ ॥ सौदास उवाच ॥ त्रैलोक्ये भगवन्किं स्वित्पवित्रं कथ्यतेऽनघ ॥ यत्कीर्तयन्स दामर्त्यः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
 तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा ॥ गवामुपनिषद्विद्वान्नमस्कृत्य गवाशुचिः ४ गावः सुरभिर्गन्धिन्यस्तथा गुग्गुलुगंधयः ॥ गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्य
 यनं महत् ५ गावो भूतंच भव्यंच गावः पुष्टिः सनातनी ॥ गावो लक्ष्म्यास्तथा मूलंगो पुदतं न नश्यति ६ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं हविः ॥ स्वाहाकारवषट्का
 रौ गोपुनित्यं प्रतिष्ठितौ ७ गावो यज्ञस्य हि फलं गोपुयज्ञाः प्रतिष्ठिताः ८ सायंप्रातश्च सततं होमकाले महायुते ॥
 गावो ददति वैहोम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ९ यानिकानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ तरंति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो १० एतास्मिन्निति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

॥८६॥

२७ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी-भारतभावदीपि एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ घृतेति घृतयोम्यःघृतयोनयः१।२।३।४वसंधारामंदाकिनी १।१।७।८ पानीयदाताजलधेनुवाता १।१०।११

॥ ८७ ॥

४५ । ४६ । ४७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ मयेति ।

भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ गोभिर्नृपेहसंवादंश्रियाभरतसत्तम २ श्रीःकृत्वेहवपुःकांतंगोमध्येपुर्विवेशह ॥ गावोऽथविस्मितास्तस्या
दृष्टारूपस्यसंपदम् ३ ॥ गावउचुः ॥ काऽसिदेविकुतोवात्वरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ विस्मिताःस्ममहाभागेतवरूपस्यसंपदा ४ इच्छामत्वावयंज्ञातुंकात्वंकचग
मिष्यसि ॥ तत्त्वेनवरवर्णाभिसर्वमेतद्ब्रवीहि ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ लोककांतास्मिभद्रंश्रीर्नामाऽहंपरिश्रुता ॥ मयादैत्याःपरित्यक्ताविनष्टाःशाश्वतीःसमाः
६ मयाऽभिपन्नादेवाश्चमोदंतेशाश्वतीःसमाः ॥ इंद्रोविस्वान्सोमश्चविष्णुरापोऽग्निरेव ७ मयाभिपन्नाःसिध्यंतेऋषयोदेवतास्तथा ॥ यान्नाविशाम्यहंगावस्ते
विनश्यंतिसर्वशः ८ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमयाजुष्टाःसुखान्विताः ॥ एवंप्रभावांमांगावोविजानीतसुखप्रदाः ९ इच्छामिचापियुष्मासुवस्तुंसर्वासुनित्यदा ॥ आग
त्यप्रार्थयेयुष्माञ्छ्रीजुष्टाभवताऽथैव १० ॥ गावउचुः ॥ अधुवाचपलाचत्वंसामान्याबहुभिःसह ॥ नत्वामिच्छामभद्रंतेगम्यतांयत्ररंस्यसे ११ वपुष्मंत्योवयंसर्वाः
किमस्माकंत्वयाऽद्यैव ॥ यथेष्टंगम्यतांतत्रकृतकार्यावयंत्वया १२ ॥ श्रीरुवाच ॥ किमेतद्भक्षमंगावोयन्मानिहाभिर्नंदथ ॥ नमांसंप्रतिगृहीध्वंकस्माद्वैदुर्लभां
सतीम् १३ सत्यंचलोकवादोऽयंलोकेचरतिसुवताः ॥ स्वयंप्राप्तेपरिभवोभवतीतिविनिश्चयः १४ महदुग्रंतपःकृत्वामांनिषेवंतिमानवाः ॥ देवदानवगंधर्वाःपि
शाचोरगराक्षसाः १५ प्रभावपुषवोगावःप्रतिगृहीतमामिह ॥ नावमान्याह्वहंसौम्यास्त्रैलोक्यैसचराचरे १६ ॥ गावउचुः ॥ नावमन्यामहेदेविनत्वांपरि
भवामहे ॥ अधुवाचलचित्ताऽसितस्त्वांर्वज्यामहे १७ बहुनाचकिमुक्तेनगम्यतांयत्रवांच्छसि ॥ वपुष्मंत्योवयंसर्वाःकिमस्माकंत्वयाऽनघे १८ ॥ श्रीरुवाच ॥
अवज्ञाताभविष्यामिसर्वलोकस्यमानदाः ॥ प्रत्याख्यानेनयुष्माकंप्रसादःक्रियतांमम १९ महाभागाभवत्योवैशरण्याःशरणागताम् ॥ परित्रायंतुमानित्यंभज
मानामनिदिताम् २० माननामहमिच्छामिभवत्यःसततंशिवाः ॥ अप्येकांगेष्वधोवस्तुमिच्छामिचसुकुत्सिते २१ नवोऽस्तिकुत्सितंकिंचिदंगेष्वालक्ष्यते
ऽनघाः ॥ पुण्याःपवित्राःसुभगाममादेशंप्रयच्छथ २२ वसेयंयत्रवोदेहेतन्मेव्याख्यातुमर्हथ ॥ एवमुक्तास्ततोगावःशुभाःकरुणवत्सलाः ॥ समंत्र्यसहिताः
सर्वाःश्रियमूर्चुर्नराधिप २३ अवश्यंमाननाकार्यातवास्माभिर्यशस्विनि ॥ शकन्मूत्रेनिवसत्वंपुण्यमेतद्धिनःशुभे २४ ॥ श्रीरुवाच ॥ दिष्ट्याप्रसादोयुष्माभिः
कृतोमेऽनुग्रहात्मकः ॥ एवंभवतुभद्रंःपूजिताऽस्मिसुखप्रदाः २५ एवंकृत्वातुसमयंश्रीर्गोभिःसहभारत ॥ पश्यंतीनांततस्तासांतत्रैवांतरधीयत २६ एवंगो
शकृतःपुत्रमाहात्म्यंतेऽनुवर्णितम् ॥ माहात्म्यंचगवांभूयःश्रूयतांगदतोमम २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेऽश्रीगोसं
वादेनामद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ध ॥ ॥

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

येचेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० वासवकूटवाहिन्यःअमायाव्यवहारिण्यः २१ निवासार्थकृतंनिवास

॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ येचगांसंप्रयच्छंतिदुतशिष्टाशिनश्चये ॥ तेषांसत्राणियज्ञाश्चनित्यमेवयुधिष्ठिर १ ऋतेदधिघृतेनेहनयज्ञःसंप्रवर्तते ॥ तेनयज्ञस्ययज्ञ
त्वमतोमूलंचकथ्यते २ दानानामपिसर्वेषांगवादानंप्रशस्यते ॥ गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनंहेतदुत्तमम् ३ पुष्ट्यर्थमेताःसेवेतशांत्यर्थमपिचैवह ॥ पयोदधिघृतं
चासांसर्वपापप्रमोचनम् ४ गावस्तेजःपरंप्रोक्तमिहलोकेपरत्रच ॥ नगोभ्यःपरमंकिंचित्पवित्रंभरतर्षभ ५ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ पितामह
स्यसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ६ पराभूतेषुदैत्येषुशक्रश्चिब्रुवनेश्वरः ॥ प्रजाःसमुदिताःसर्वाःसत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयःसगंधर्वाःकिन्नरोरगराक्षसाः ॥ देवासु
रसुपर्णाश्चप्रजानांपतयस्तथा ८ पर्युपासंतकौतेयकदाचिद्वैपितामहम् ॥ नारदःपर्वतश्चैवविश्वावसुर्हहाहुहः ९ दिव्यतानेषुगायंतःपर्युपासंततंप्रभुम् ॥ तत्र
दिव्यानिपुष्पाणिप्रावहन्पवनस्तदा १० आजन्तुर्ऋतवश्चापिसुगंधीनिष्ठथक्पृथक् ॥ तस्मिन्देवसमावायेसर्वभूतसमागमे ११ दिव्यवादित्रसंघुष्टेदिव्यस्त्रीचा
रणावृते ॥ इंद्रःपप्रच्छदेवेशमभिवाद्यप्रणम्यच १२ देवानांभगवन्कस्माल्लोकेशानांपितामह ॥ उपरिष्टाद्गवांलोकएतदिच्छामिवेदितुम् १३ किंतपोब्रह्मचर्यं
वागोभिःकृतमिहेश्वर ॥ देवानासुपरिष्टाद्यद्भसंत्यरजसःसुखम् १४ ततःप्रोवाचब्रह्मातंशक्रंवलनिषूदनम् ॥ अवज्ञातास्त्वयानित्यंगावोवलनिषूदन १५ तेन
त्वमासांमाहात्म्यंनवेत्सिगृण्यत्प्रभो ॥ गवांप्रभावंपरमंमाहात्म्यंचसुरर्षभ १६ यज्ञांगं कथितागावोयज्ञएवचवासव ॥ एतामिश्वाविनायज्ञोनवर्ततेकथंचन १७
धारयंतिप्रजाश्चैवपयसाहविषातथा ॥ एतासांतनयाश्चापिकृषियोगमुपासते १८ जनयंतिचधान्यानिबीजानिविविधानिच ॥ ततोयज्ञाःप्रवर्ततेहव्यंकव्यंच
सर्वशः १९ पयोदधिघृतंचैवपुण्याश्चैताःसुराधिप ॥ बहंतिविविधानभारान्शुनृष्णापरिपीडिताः २० मुनींश्चधारयंतीहप्रजाश्चैवापिकर्मणा ॥ वासवाकूटवा
हिन्यःकर्मणासुकृतेनच २१ उपरिष्टात्ततोऽस्माकंवसंत्येताःसदैवहि ॥ एवंतेकारणंशक्रनिवासकृतमद्यैव २२ गवां देवोपरिष्टाद्विसमाख्यातंशतक्रतो ॥ एता
हिवरदत्ताश्चवरदाश्चापिवासव २३ सुरभ्यःपुण्यकर्मिण्यःपावनाःशुभलक्षणाः ॥ यदर्थंगांगताश्चैवसुरभ्यःसुरसत्तम २४ तच्चमेशृणुकात्सर्येनवदतोवलसूदन ॥
पूरादेवयुगेतातदेवैद्रेषुमहात्मसु २५ त्रींल्लोकाननुशासन्सुविष्णोर्गर्भत्वमागते ॥ अदित्यास्तप्यमानायास्तपोधोरंसुदुश्चरम् २६ पुत्रार्थममरश्रेष्ठपादेनैकेन
नित्यदा ॥ तांतुदृष्ट्वामहादेवीतप्यमानांमहतपः २७ दक्षस्यदुहितादेवीसुरभीनामनामतः ॥ अतप्यततपोधोरंहृष्टाधर्मपरायणा २८ कैलासशिखरेरम्येदेव
गंधर्वसेविते ॥ व्यतिष्ठदेकपादेनपरमंयोगमास्थिता २९ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ संतप्तास्तपसातस्यादेवाःसर्षिमहोरगाः ३० तत्रगत्वामया
सार्धंपर्युपासंततांशुभाम् ॥ अथाहमब्रवंतत्रदेवीतांतपसान्विताम् ३१

३२।३३।३४।३५।३६ त्रयाणामुपरिष्ठातब्रह्मलोकेऽन्यथः ततःपरस्यतपःफलस्याभावात् तत्रैवचगोलोकः श्रूयते । ' तावावास्तुपुत्रमसिगमध्वैयत्रगाधोमूरिगंगा अयासः ॥ अत्राहतदुरुगायस्य वृष्णभरमंपदमवमातिमूरि' इति तातानिवायुवयोरिन्द्राविष्णोर्नरनारायणयोः प्रसादाद्वास्तुनिस्थानानि उरुमसिकामयामहे गमध्वैगंतुयत्रबेपुस्थानेषु गावः भूरिगंगाः अत्यंतमानवत्यः अयासः

किमर्थं तप्यसे देवितपो घोरमनिंदिते ॥ प्रीतस्तेऽहं महाभागे तपसाऽनेन शोभने ३२ वरयस्व वरं देवि दाताऽस्मीति पुरंदर ३३ ॥ ॥ सुरभ्युवाच ॥ ॥ वरेण भगवन्मह्यं कृतं लोकपितामह ॥ एष एव वरो मेऽध्ययं प्रीतोऽसि ममानघ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तामेवं ब्रुवतीं देवीं सुरभिं त्रिदशेश्वर ॥ प्रत्यब्रुवंय देवेन्द्र तन्निबोध शर्चपते ३५ अलोभकाम्यया देवितपसा च शुभानने ॥ प्रसन्नोऽहं वरं तस्मादमरत्वं ददामि ते ३६ त्रयाणामपि लोकानामुपरिष्ठान्निवत्स्यसि ॥ मत्प्रसादाच्च विख्यातो गोलोकः संभविष्यति ३७ मानुषेषु च कुर्वाणाः प्रजाः कर्मशुभास्तव ॥ निवत्स्यंति महाभागे सर्वा दुहितरश्च ते ३८ मनसा चिंतिता भोगास्त्वया वै दिव्यमानुषाः ॥ यच्च सर्वं सुखं देविते संपत्स्यते शुभे ३९ तस्या लोकाः सहस्राक्षसर्वकामसमन्विताः ॥ न तत्र क्रमते मृत्युर्न जरान च पावकः ४० न दैवं नाशुभं किंचिद्विद्यते तत्र वासव ॥ तत्र दिव्यान्यरण्यानि दिव्यानि भवनानि च ४१ विमानानि सुयुक्तानि कामगानि च वासव ॥ ब्रह्मचर्येण तपसा सत्येन च दमेन च ४२ दानैश्च विविधैः पुण्यैस्तथा तीर्थानुसेवनात् ॥ तपसामहता चैव सुकृतेन च कर्मणा ४३ शक्यः समासादयितुं गोलोकः पुष्करेक्षण ॥ एतत्ते सर्वं माख्यातं मया शक्रानुपृच्छते ४४ न ते परिभवः कार्यो गवामसुरसूदन ४५ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा सहस्राक्षः पूजयामास नित्यदा ॥ गाश्च क्रेवहुमानं च तासु नित्यं युधिष्ठिर ४६ एतत्ते सर्वं माख्यातं पावनं च महाद्युते ॥ पवित्रं परमं चापि गवां माहात्म्यमुत्तमम् ४७ कीर्तितं पुरुषव्याघ्र सर्वपापविमोचनम् ॥ यद्दंदं कथयेन्नित्यं ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ४८ हव्यकव्येषु यज्ञेषु पितृकार्येषु चैव ह ॥ सार्वकामिकमक्षय्यं पितृस्तस्योपतिष्ठते ४९ गोपुभक्तश्च लभते यद्यदिच्छति मानवः ॥ स्त्रियोऽपि भक्ताया गोपुताश्च काममवाप्नुयुः ५० पुत्रार्थं लभते पुत्रं कन्यार्थं तामवाप्नुयात् ॥ धनार्थं लभते वित्तं धर्मार्थं धर्ममाप्नुयात् ५१ विद्यार्थं चाश्रयाद्विद्यां सुखार्थं प्राप्नुयात् सुखम् ॥ न किंचिदुल्लभं चैव गवां भक्तस्य भारत ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे गोलोकवर्णने त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं पितामहे नंदं गवां दानमनुत्तमम् ॥ विशेषेण नरैर्द्राणां मिह धर्ममेव क्षताम् १ राज्यं हि सततं दुःखं दुर्धरं चाकृतात्मभिः ॥ भूयिष्ठं च नरैर्द्राणां विद्यते न शुभागतिः २ पूयंते तत्र नियतं प्रयच्छंतो वसुंधराम् ॥ सर्वे च कथिता धर्मास्त्वयामेकुरु नंदन ३

गतवत्यः अत्र अस्मिन् गोलोके अह एव तत्प्रसिद्धं उरुगायस्य विष्णोर्वृष्णः कामपूरकस्य परमंपदं सर्वोत्कृष्टं स्थानमवमाति अल्पमिव मातिमूरि अत्यंतं । सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपरि गोलोक इति सिद्धं अन्यथा चतुर्थो महर्लोक एवाप्रोतिन च तस्य परमपरत्वमस्तीति मंत्रानुसाराद्ब्रह्मलोक एव गावः संतीति ज्ञेयं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ उक्तमिति १ नष्टमा अष्टमा २ पूयंते शुद्धयंति ३

४१।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ लघुतानिष्पापता ३४

एवमेव गवामुक्तं प्रदानं ते नृगेण ह ॥ ऋषिणानाचिकेतेन पूर्वमेव निदर्शितम् ४ वेदोपनिषदश्चैव सर्वकर्मसु दक्षिणाः ॥ सर्वक्रतुषु चोद्दिष्टं भूमिर्गावोऽथ कांचनम् ५ तत्र श्रुतिस्तु परमा सुवर्णं दक्षिणेति वै ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पितामह यथा तथम् ६ किं सुवर्णं कथं जातं कस्मिन्काले किमात्मकम् ॥ किं दैवं किं फलं चैव कस्माच्च परमुच्यते ७ कस्माद्दानं सुवर्णस्य पूजयंति मनीषिणः ॥ कस्माच्च दक्षिणार्थं तद्यज्ञकर्मसु शस्यते ८ कस्माच्च पावनं श्रेष्ठं भूमेर्गोभ्यश्च कांचनम् ॥ परमं दक्षिणार्थं च तद्ब्रवीहि पितामह ९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणुराज ब्रवहितो बहुकारणविस्तरम् ॥ जातरूपसमुत्पत्तिमनुभूतं च यन्मया १० पितामह महातेजाः शांतनुनिधनंगतः ॥ तस्य दित्सुरहं श्राद्धं गंगाद्वारमुपागमम् ११ तत्राऽऽगम्य पितुः पुत्रश्राद्धकर्म समाभमम् ॥ मातामेजाह्वीचात्र साहाय्यमकारोत्तदा १२ ततोऽग्रतस्ततः सिद्धानुपवेश्य बहून्नुषान् ॥ तोयप्रदानात्प्रभृतिकार्याण्यहमथारभम् १३ तत्समाप्य यथोद्दिष्टं पूर्वकर्म समाहितः ॥ दातुं निर्वपणं सम्यग्यथा वदहमारभम् १४ ततस्तदर्थं विन्यासं भित्वा सुरुचिरांगदः ॥ प्रलंबाभरणो बाहुद्विष्टाद्विशांपते १५ तमुत्थितमहं दृष्ट्वा परं विस्मयमागमम् ॥ प्रतिग्रहीता साक्षान्मेपितेति भरतर्षभ १६ ततो मे पुनरेवासीत्संज्ञासंचित्य शास्त्रतः ॥ नाऽयं वेदेषु विहितो विधिर्हस्त इति प्रभो १७ पिंडो देयो न रेणेहततो मतिरभून्मम ॥ साक्षान्नेह मनुष्यस्य पिंडो हि पितरः क्वचित् १८ गृह्णंति विहितं चेत्पिंडो देयः कुशेष्यति ॥ ततोऽहं तदनाद्यपि तुर्हस्त निदर्शनम् १९ शास्त्रप्रामाण्यसूक्ष्मं तु विधिं पिंडस्य संस्मरन् ॥ ततो दर्भेषु तत्सर्वमददं भरतर्षभ २० शास्त्रमार्गानुसारेण तद्विद्धि मनुजर्षभ ॥ ततः सौंतार्हितो बाहुः पितुर्मम जनाधिप २१ ततो मां दर्शयामासुः स्वप्रांते पितरस्तथा ॥ प्रीयमाणास्तु मामृचुः प्रीताः स्मभरतर्षभ २२ विज्ञानेन तवानेन यन्नमुह्यसि धर्मतः ॥ त्वया हि कुर्वता शास्त्रं प्रमाणमिह पार्थिव २३ आत्मा धर्मः श्रुतं वेदाः पितरश्च पिभिः सह ॥ साक्षात्पितामहो ब्रह्मा गुरवोऽथ प्रजापतिः २४ प्रमाणमुपनीतवै स्थिताश्च न विचालिताः ॥ तदिदं सम्यगारब्धं त्वयाऽद्य भरतर्षभ २५ किंतु भूमेर्गवांचार्थं सुवर्णं दीयतामिति ॥ एवं वयं च धर्मज्ञ सर्वे चास्मत्पितामहाः २६ पावितवै भविष्यंति पावनं हि परं हितम् ॥ दशपूर्वां दशैवान्यास्तथा संतारयंतिते २७ सुवर्णये प्रयच्छंति एवमपि तरोऽब्रुवन् ॥ ततोऽहं विस्मितो राजन् प्रतिबुद्धो विशांपते २८ सुवर्णदानेऽकरवं मतिं च भरतर्षभ ॥ इति हासमिमं चापि शृणुराजन्पुरातनम् २९ जामदग्न्यं प्रतिविबोधन्यमायुष्यमेव च ॥ जामदग्न्येन रामेण तीव्रोऽपान्वितेन वै ३० त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीकृतानिः क्षत्रियापुरा ॥ ततो जित्वा महीं कृत्स्नां रामो राजीवलोचनः ३१ आजहार क्रतुं वीरो ब्रह्मक्षत्रेण पूजितम् ॥ वाजिमेधं महाराज सर्वकामसमन्वितम् ३२ पावनं सर्वभूतानां तजोऽतिविवर्धनम् ॥ विपाप्मा च स तेजस्वी तेन क्रतुफलेन च ३३ नैवात्मनोऽथ लघ्वत्पञ्चामदग्न्योऽध्यगच्छत ॥ स तु क्रतुवरेणैव महात्मा दक्षिणावता ३४

३९।१६।१७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। अजहति अजादीनामग्यादिकृपत्वात्तद्वान्तलोकप्रदम् असुरराक्षसपदाभ्यामपितल्लोकः ४७ वराहश्चानिर्हतिः अस्यदानमल्पफलं इडादयो
पप्रच्छागमसंपन्नानृषीन्देवांश्चभार्गव ॥ पावनंयत्परं नृणामुग्रैर्मणिर्वर्तताम् ३५ तदुच्यतांमहाभागाइतिजातघृणोऽब्रवीत् ॥ इत्युक्तावेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्तेम
हर्षयः ३६ रामविप्राःसक्रियंतंवेदप्रामाण्यदर्शनात् ॥ भूयश्चविप्रर्षिगणाःप्रष्टव्याःपावनंप्रति ३७ तेयद्वयुर्महाप्राज्ञास्तच्चैवसमुदाचर ॥ ततोवसिष्ठेदेवर्षिमग
स्त्यमथकाश्यपम् ३८ तमेवार्थमहातेजाःपप्रच्छभृगुनंदनः ॥ जातामतिर्मेविप्रेन्द्राःकथंपूयेयमित्युत ३९ केनवाकर्मयोगेनप्रदानेनेहकेनवा ॥ यदिवोऽनुग्रह
तावुद्धिर्माप्रतिसत्तमाः ॥ प्रब्रूतपावनंकिमेभवेदितितपोधनाः ४० ॥ ऋषय ऊचुः ॥ गाश्चभूमिंचवितंचदत्त्वेहभृगुनंदन ॥ पापकृत्पूयतेमर्त्यइतिभार्गवशुश्रुम
४१ अन्यद्दानंतुविप्रैश्चयतांपावनंमहत् ॥ दिव्यमत्यद्भुताकारमपत्यंजातवेदसः ४२ दग्ध्वालोकान्पुरावीर्यात्संभूतमिहशुश्रुम ॥ सुवर्णमिति विख्यातंतददत्सि
द्धिमेप्यसि ४३ ततोऽब्रवीद्वसिष्ठस्तंभगवान्संशितव्रतः ॥ शृणुरामयथोत्पन्नं सुवर्णमनलप्रमम् ४४ फलंदास्यतितेत्यनुदानेपरमिहोच्यते ॥ सुवर्णंयच्चयस्माच्च
यथाचगुणवत्तमम् ४५ तन्निबोधमहाबाहोसर्वानिगदतोमम ॥ अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णं विद्धि निश्चये ४६ अजोऽग्निर्वरुणोमेषःसूर्योऽश्वइतिदर्शनम् ॥ कुंजराश्च
मृगानागामहिषाश्चासुराइति ४७ कुकुटाश्चवराहाश्चराक्षसाभृगुनंदन ॥ इडागावःपयःसोमोभूमिरित्येवचस्मृतिः ४८ जगत्सर्वंचनिर्मथ्यतेजोराशिःसमुत्थितः ॥
सुवर्णमेभ्योविप्रैरत्नंपरममुत्तमम् ४९ एतस्मात्कारणाद्देवांगंधर्वोरगराक्षसाः ॥ मनुष्याश्चपिशाचाश्चप्रयताधारयंतितत् ५० मुकुटैरंगद्युतैरलंकारैःपृथ
ग्विधैः ॥ सुवर्णंविष्ठतैस्तत्रविराजतेभृगूत्तम ५१ तस्मात्सर्वंपवित्रेभ्यःपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ मूमेर्गोभ्योऽथरत्नेभ्यस्तद्विद्धिमनुजर्षभ ५२ पृथिवीं गाश्चदत्त्वेहय
च्चान्यदपि किंचन ॥ विशिष्यतेसुवर्णस्यदानंपरमकंविभो ५३ अक्षयंपावनंचैवसुवर्णममरद्युते ॥ प्रयच्छद्विजमुख्येभ्यःपावनंह्येतदुत्तमम् ५४ सुवर्णमेवसर्वा
सुदक्षिणासुविधीयते ॥ सुवर्णयेप्रयच्छंतिसर्वदास्तेभवंत्युत ५५ देवतास्तेप्रयच्छंतियेसुवर्णंददत्यथ ॥ अग्निर्हिदेवताःसर्वाःसुवर्णंचतदात्मकम् ५६ तस्मात्सु
वर्णंददतादताःसर्वाःस्मदेवताः ॥ भवंतिपुरुषव्याघ्रनह्यतःपरमंविदुः ५७ भूयएवचमाहात्म्यंसुवर्णस्यनिबोधमे ॥ गदतोममविप्रैस्सर्वशस्त्रभृतांवर ५८ मयाश्रु
तमिदंपूर्वपुराणभृगुनंदन ॥ प्रजापतेःकथयतोयथान्यायंतुतस्यवै ५९ शूलपाणेर्भगवतोरुद्रस्यचमहात्मनः ॥ गिरौहिमवातिश्रेष्ठेतदाभृगुकुलोद्बह ६० देव्या
विवाहेनिर्वृतेरुद्राण्याभृगुनंदन ॥ समागमेभगवतोदेव्यासहमहात्मनः ६१ ततःसर्वेसमुद्दिग्दादेवारुद्रमुपागमन् ॥ तेमहादेवमासीनंदेवींचवरदामुमाम् ६२ प्रसाद्य
शिरसासर्वेरुद्रमूचुर्भृगूद्बह ॥ अयंसमागमोदेवोदेव्यासहतवानघ ६३ तपस्विनस्तपस्विन्यातेजस्विन्याऽतितेजसः ॥ अमोघतेजास्त्वंदेवदेवीचेयमुमातथा ६४

भूमिरूपाइतितद्वानंमहाफलं इहेतिइडावानुयज्ञः ४८ जगदिति सुवर्णदानं ब्रह्माहदानमुत्पत्तिमिति भावः ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावंदीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥
अपत्यंयुवयोर्देवबलवद्भविताविभो ॥ तन्नूनंत्रिपुलोकेषुनर्किंचिच्छेषायिष्यति ६५ तदेभ्यःप्रणतेभ्यस्त्वंदेवेभ्यःपृथुलोचन ॥ वरंप्रयच्छलोकेशत्रैलोक्य
हितकाम्यया ६६ अपत्यार्थनिगृह्णीष्वतेजःपरमकंविभो ॥ त्रैलोक्यसारौहियुवांलोकंसंतापयिष्यथः ६७ तदपत्यंहियुवयोर्देवानामिभवेद्भुवम् ॥ नहितेष्ट
थिवीदेवीनचद्यौर्नदिवांविभो ६८ नेदंधारयितुंशक्तासमस्ताइतिमेमतिः ॥ तेजःप्रभावंनिर्दग्धंतस्मात्सर्वमिदंजगत् ६९ तस्मात्प्रसादंभगवन्कर्तुमर्हसिनःप्रभो ॥
नदेव्यांसंभवेत्पुत्रोभवतःसुरसत्तम ॥ धैर्यादेवनिगृह्णीष्वतेजोज्वालितमुत्तमम् ७० इतितेषांकथयतांभगवान्पृषभध्वजः ॥ एवमस्त्वितिदेवास्तान्विप्रैर्प्रत्यभा
षत ७१ इत्युक्त्वाचोर्ध्वमनयद्रेतोवृषभवाहनः ॥ ऊर्ध्वरेताःसमभवततःप्रभृतिचापिसः ७२ रुद्राणीतिततःकुद्धाप्रजोच्छेदेतदाकृते ॥ देवानथाब्रवीत्तत्रस्त्री
भावात्पुरुषंवचः ७३ यस्मादपत्यकामोवैभर्तामेविनिवर्तितः ॥ तस्मात्सर्वेसुरायूयमनपत्याभविष्यथ ७४ प्रजोच्छेदोममकृतोयस्माद्युष्माभिरद्यवै ॥ तस्मा
त्प्रजावःखगमाःसर्वेषांनभविष्यति ७५ पावकस्तुनतत्रासीच्छापकालेभृगूद्बह ॥ देवादेव्यास्तथाशापादनपत्यास्ततोऽभवन् ७६ रुद्रस्तुतेजोऽप्रतिमंधार
यामासवैतदा ॥ प्रस्कवंतुततस्तस्मात्किंचित्तप्रापतद्भुवि ७७ उत्पपाततदावह्नौवृष्टेचाहुतोपमम् ॥ तेजस्तेजसिसंयुक्तमात्मयोनित्वमागतम् ७८ एतस्मि
न्नेवकालेतुदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ असुरस्तारकोनामतेनसंतापिताभृशम् ७९ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोऽथाश्विनावपि ॥ साध्याश्चसर्वेसंनस्तादैतेयस्यपराक्रमा
त् ८० स्थानानिदेवतानांहिविमानानिपुराणिच ॥ ऋषीणांचाश्रमाश्चैवबभूवुरसुरैर्हताः ८१ तेदीनमनसःसर्वेदेवताःऋषयश्चये ॥ प्रजग्मुःशरणंदेवंब्रह्माणम
जरंविभुम् ८२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेसुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥
असुरस्तारकोनामत्वयादत्तवरःप्रभो ॥ सुरानृषीश्चक्षिश्चातिवधस्तस्यविधीयताम् १ तस्माद्भयंसमुत्पन्नमस्माकंवैपितामह ॥ परित्रायस्वनोदेवनह्यन्यागति
रस्तिनः २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समोऽहंसर्वभूतानामधर्मेनेहरोचये ॥ हन्यतां तारकःक्षिप्रं सुरर्षिगणबाधिता ३ वेदाधर्माश्चनोच्छेदंगच्छेयुःसुरसत्तमाः ॥ वि
हितंपूर्वमेवाऽत्रमयावैव्येतुवोज्वरः ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरदानाद्भगवतोदैतेयोबलगर्वितः ॥ देवैर्नशक्यतेहंतुंसकथंप्रशमं व्रजेत् ५ सहिनैवस्मदेवानांनासुराणां
नरक्षसाम् ॥ वध्यःस्यामितिजग्राहवरंत्वत्तःपितामह ६ देवाश्चशतारुद्राण्याप्रजोच्छेदेपुराकृते ॥ नभविष्यतिवोऽपत्यमिति सर्वेजगत्पते ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
हुताशनोनतत्रासीच्छापकालेसुरोत्तमाः ॥ सउत्पादयिताऽपत्यंवधायत्रिदशद्विषाम् ८ तद्वैसर्वानतिक्रम्यदेवदानवराक्षसान् ॥ मानुषानथगंधर्वात्रागानथ
चपक्षिणः ९ अस्त्रेणामोघपातेनशक्त्यातंघातयिष्यति ॥ यतोवोमयमुत्पन्नयेचान्येसुरशत्रवः १०

११ । १२ मष्टादशानंगतः १३ । १४ ननु सर्वे सुरा इत्युद्दिश्य देव्याः शापात्कथं बद्धौ न शापः सतप्रनासीदिति चेत्तेन किमित्यत आह नहीति वहेस्तेजस्वित्वात्तत्र शापो दृश्यते इति भावः १५ कामः
काम्यमानोवादिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थमभिरुचिः सर्वतोरोचमानो भवदस्तु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ नष्टमदर्शनंगतं आत्मनि जले जलस्य तेजो जलस्यत्वात् २२ । २३
सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते ॥ रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमग्नौ निपतितं च यत् ११ तत्तेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकम् ॥ वधार्थं देवशत्रूणां गंगायां ज
मयिष्यति १२ सतुना वापतं शापं नष्टः सहुतभुक्तदा ॥ तस्माद्भो भयहृदेवाः समुत्पत्स्यति पावकिः १३ अन्विष्यतां विष्वलनस्तथा चाद्यनियुज्यताम् ॥ तार
कस्य वधोपायः कथितो वै मयाऽनघाः १४ न हिते जस्विनां शापास्तेजः सुप्रभवंति वै ॥ बलान्यतिबलं प्राप्य दुर्बलानि भवंति वै १५ हन्यादवध्यान्वरदानपि चैव तप
स्विनः ॥ संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमोऽभवत् १६ जगत्पतिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः ॥ हृच्छयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः १७ अन्विष्यतां सतु
क्षिप्रं तेजो राशिर्हुताशनः ॥ सर्वो मनोगतं कामं देवः संपादयिष्यति १८ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ततो देवामहात्मनः ॥ जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्येषतो विभावसुम् १९
ततश्चैलोक्यमृषयो व्यचिन्वंत सुरैः सह ॥ कांक्षंतो दर्शनं वहेः सर्वे तद्भूतमानसाः २० परेण तपसा युक्ताः श्रीमंतो लोकविश्रुताः ॥ लोकानन्वचरन्सिद्धाः सर्वेषु वभृशु
त्तम् २१ नष्टमात्मनि संलीनं नाभिजग्मुर्हुताशनम् ॥ ततः संजातसंज्ञासानग्निदर्शनलालसान् २२ जले चरः क्वांतमनास्ते जसाऽग्नेः प्रदीपितः ॥ उवाच देवान्म
हूको रसातलतलोत्थितः २३ रसातलतले देवावसत्यग्निरिति प्रभो ॥ संतापादिह संप्राप्तः पावकप्रभवादहम् २४ स संसृजो जले देवा भगवान्हव्यवाहनः ॥ अपः
संमृज्यते जोभिस्तेन संतापिता वयम् २५ तस्य दर्शनमिष्टं वो यदि देवा विभावसोः ॥ तत्रैनमधिगच्छध्वं कार्यं वो यदि वन्दिना २६ गम्यतां साधयिष्यामो वयं ह्याग्नि
भयात्सुराः ॥ एतावदुक्तामं दूकस्त्वरितो जलमाविशत् २७ हुताशनस्तु बुधे मंदूकस्य च पैशुनम् ॥ शशाप सतमासाद्य नरसान्वेत्स्यसीति वै २८ तं वै संयुज्य
शापेन मंदूकं त्वरितो ययौ ॥ अन्यत्र वासाय विशुर्न चात्मानमदर्शयत् २९ देवास्त्वनुग्रहं च कुर्महूकानां भृगूत्तम ॥ यत्तच्छृणुमहाबाहो गदतो मम सर्वशः ३०
॥ देवा ऊचुः ॥ अग्निशापादजिह्वापिरसंज्ञानवहिष्कृताः ॥ सरस्वतीं बहुविधां यूयमुच्चारयिष्यथ ३१ विलवासंगतां श्वेति निराहारानचेतसः ॥ गतासूनापि संशुष्कान् भू
मिः संतारयिष्यति ३२ तमो घनायामपि वौने शयां विचरिष्यथ ॥ इत्युक्ता तांस्ततो देवाः पुनरेव महीमिमाम् ३३ परीयुर्ज्वलनस्यार्थेन चाविदन् हुताशनम् ॥
अथ तान्द्विरदः कश्चित्सुरेन्द्रद्विरदोपमः ३४ अश्वत्थस्थोऽग्निरित्येव माह देवान् भृगूद्वह ॥ शशाप ज्वलनः सर्वान्द्विरदानक्रोधमूर्छितः ३५ प्रतीपाभवतां जिह्वाभ
वित्रीति भृगूद्वह ॥ इत्युक्ता निःसृतोऽश्वत्थादग्निर्वारणसूचितः ॥ प्रविवेश शमीगर्भमथ वह्निः सुषुप्तया ३६ अनुग्रहतुना गानां यंचक्रुः शृणुतं प्रभो ॥ देवा भृगुकु
लश्रेष्ठ प्रीत्या सत्यपराक्रमाः ३७ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रतीपया जिह्वाऽपि सर्वाहारं करिष्यथ ॥ वाचं चोच्चारयिष्यध्वमुच्चैरव्यंजिताक्षराम् ३८

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ऊष्मां ऊष्माणं हातुमाभ्यामिति मन्त्रं तावदाह अविशयता अधिशयानेन ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

इत्युक्ता पुनरेवाग्निमनुससृर्दिवौकसः ॥ अश्वत्थान्निःसृतश्चाग्निः शमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुकेन ख्यापितो विप्रतं देवाः समुपाद्रवन् ॥ शशाप शुक्रमग्निस्तु वाग्नि
हीनो भविष्यसि ४० जिह्वा मावर्तयामास तस्यापि हुतभुक्तया ॥ दृष्ट्वा तु ज्वलनं देवाः शुक्रमुचुर्दयान्विताः ४१ भवितान्त्वमत्यंतं शुक्त्वेन प्रवागिति ॥ आहृत
जिह्वस्य सतो वाक्यं कांतं भविष्यति ४२ बालस्येव प्रवृद्धस्य कलमव्यक्तमहुतम् ॥ इत्युक्ता तं शमीगर्भं वह्निमालक्ष्य देवताः ४३ तदेवायतनं चक्रुः पुण्यं सर्वक्रिया
स्वपि ॥ ततः प्रभृतिचाप्यग्निः शमीगर्भे पुद्गल्यते ४४ उत्पादने तथोपायमभिजग्मुश्च मानवाः ॥ आपोरसातले यास्तु संस्पृष्टाश्चित्रमानुना ४५ ताः पर्वतप्र
स्रवणैरूष्मां मुचति भार्गव ॥ पावकेनाधिशयता संतप्तास्तस्य ते जसा ४६ अथाग्निर्देवता दृष्ट्वा बभूव व्यथितस्तदा ॥ किमागमनमित्येवं तानपृच्छत पावकः ४७
तमुचुर्विबुधाः सर्वे ते चैव परमर्षयः ॥ त्वानियोक्ष्यामहे कार्ये तद्भवान्कर्तुमर्हति ४८ कृते च तस्मिन् भविता तवाऽपि सुमहान्गुणः ४९ ॥ अग्निरुवाच ॥ ब्रूत यद्भव
तां कार्यं कर्ताऽस्मि तदहं सुराः ॥ भवतां तु नियोज्योऽस्मि मावोऽत्रास्तु विचारणा ५० ॥ देवा ऊचुः ॥ असुरस्तारको नाम ब्रह्मणो वरदर्पितः ॥ अस्मान्प्रवाधते
वीर्याद्वधस्तस्य विधीयताम् ५१ इमान् देवगणांस्तात प्रजापतिगणांस्तथा ॥ ऋषींश्चापि महाभाग परित्राय स्वपावक ५२ अपत्यं ते जसा युक्तं प्रवीरं जनय प्रभो ॥
यद्भयं नो सुरात्तस्मान्नाशयेद्व्यवाहन ५३ शप्तानां नो महादेव्यानां न्यदस्ति परायणम् ॥ अन्यत्र भवतो वीर्यं तस्मान्नायस्वनः प्रभो ५४ इत्युक्तः स तथेत्युक्ता भ
गवान्हव्यवाहनः ॥ जगामाथ दुराधर्षो गंगां भागीरथीं प्रति ५५ तथा चाप्यभवन्मिश्रोगर्भं चास्यादधेतदा ॥ वृधे सतदा गर्भः कक्षे कृष्णगतिर्यथा ५६ ते जसा
तस्य देवस्य गंगाविह्वलचेतना ॥ संतापमगमत्तं विंसोऽहं सानशशाकह ५७ आहिते ज्वलने नाथ गर्भे तेजः समन्विते ॥ गंगायामसुरः कश्चिद्भैरवंनादमानदत् ५८
अबुद्धिपतितेनाथनादेन विपुलेन सा ॥ विप्रस्तोऽर्द्धांतनयना गंगाविभुतलोचना ५९ विसंज्ञानाशकं गर्भं वोढुमात्मानमेव च ॥ सा तु तेजः परीतां गीकं पयंतं विजा
ह्वी ६० उवाच ज्वलनं विप्रतदा गर्भवलोडुता ॥ तेन शक्ताऽस्मि भगवंस्ते जसोऽस्य विधारणे ६१ विमूढाऽस्मि कृताऽनेन न मे स्वास्थ्यं यथापुरा ॥ विह्वला चा
स्मि भगवंश्चेतो नष्टं च मेऽनघ ६२ धारणेनास्य शक्ताऽहं गर्भस्य तपतां वर ॥ उत्स्रक्ष्येह मिमं दुःखान्न तु कामात्कथंचन ६३ ते ते जसाऽस्ति संस्पृशो मम देवविभा
वसो ॥ आपदर्थे हि संबंधः सुसूक्ष्मोऽपि महायुते ६४ यदत्र गुणसंपन्नमि तरद्वा हुताशन ॥ त्वय्येव तदहं मन्ये धर्माधर्मौ च केवलौ ६५ तामुवाच ततो वह्निर्वीर्यतां
धार्यतामिति ॥ गर्भो मते जसा युक्तो महागुणफलोदयः ६६ शक्ता त्वसि महीं कृत्वा वोढुं धारयितुं तथा ॥ न हिते किंचिदप्राप्य मन्यतो धारणादते ६७ सावाक्षिना वा
र्थमाणा देवैरपि सरिद्धरा ॥ समुत्सर्जतं गर्भं मे रौगिरिवरेतदा ६८

५८ अबुद्धिपतितेन भक्तस्माज्जातेन ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

रुद्रस्य अग्नेस्तेजस्तेन प्रधापिता रुद्रोवा एष्यदग्निः इति श्रुतेः ६९ । ७० । ७१ । ७२ कर्दवानां कर्दवपुष्पाणां ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६
 समर्थाधारणेचापिरुद्रतेजःप्रधापिता ॥ नाशकतंतदागर्भसंधारायितुमोजसा ६९ सासमुत्सृज्यतंदुःखादीप्तवैश्वानरप्रभम् ॥ दर्शयामासचाग्निस्तंतदागंगांभृ
 गूढह ७० पप्रच्छसरितांश्रेष्ठांकाचिद्वर्भःसुखोदयः ॥ कोट्यगर्भोऽपेवादेविकीदृशपृथग्दृश्यते ॥ तेजसाकेनवायुक्तःसर्वमेतद्ब्रवीहिमे ७१ ॥ गंगावाच ॥
 जातरूपःसगर्भोवैतेजसात्वमिवानघ ॥ सुवर्णोविमलोदीप्तःपर्वतंचावभासयत् ७२ पद्मोत्पलविमिश्राणांहृदानामिवशीतलः ॥ गंधोऽस्यसकंदवानांतुल्योवैतप
 तांवर ७३ तेजसातस्यगर्भस्यभास्करस्येवराशिभिः ॥ यद्व्यपारिसंसृष्टंपृथिव्यापर्वतेषुच ७४ तत्सर्वकांचनीभूतंसमंतात्प्रत्यदृश्यत ॥ पर्यधावतशैलांश्च
 नदीःप्रस्रवणानिच ७५ व्यादीपयंस्तेजसाचत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ एवंरूपःसभगवान्पुत्रस्तेहव्यवाहन ॥ सूर्यवैश्वानरसमःकांत्यासोमइवापरः ७६ एवमु
 क्तातुसादेवीतत्रैवांतरधीयत ॥ पावकश्चापितेजस्वीकृत्वाकार्यदिबौकसाम् ७७ जगामेष्टंततोदिशंतदाभगिवनंदन ॥ एतैःकर्मगुणैर्लोकेनामाग्नेःपरिगीयते ७८
 हिरण्यरेताइतिवैक्रुषिभिर्विबुधैस्तथा ॥ पृथिवीचतदादेवीख्यातावसुमतीतिवै ७९ सतुगर्भोमहातेजागांगेयःपावकोद्भवः ॥ दिव्यंशस्वर्णप्राप्यववृधेऽहुतद
 शनः ८० ददृशुःकृतिकास्तंतुवालाकंसदृशयुतिम् ॥ पुत्रवैताश्चतंबालंपुपुषुस्तन्यविस्रवैः ८१ ततःसकार्तिकेयत्वमवापपरमद्युतिः ॥ स्कन्नत्वात्स्कंदतांचा
 पिगुहावासाहुहोभवत् ८२ एवंसुवर्णमुत्पन्नमपत्यंजातवेदसः ॥ तत्रजांबूनदंश्रेष्ठदेवानामपिभूषणम् ८३ ततःप्रभृतिचाप्येतज्जातरूपमुदाहृतम् ॥ रत्नाना
 मुत्तमंरत्नभूषणानांतथैवच ८४ पवित्रंचपवित्राणामंगलानांचमंगलम् ॥ यत्सुवर्णसभगवानग्निरीशःप्रजापतिः ८५ पवित्राणांपवित्रंहिकनकंद्विजसत्तमाः ॥
 अग्नीषोमात्मकंचैवजातरूपमुदाहृतम् ८६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अपिचेदंपुरारामश्रुतंमेब्रह्मदर्शनम् ॥ पितामहस्ययद्वृत्तंब्रह्मणःपरमात्मनः ८७ देव
 स्यमहतस्तातवारुणीविभ्रतस्तनुम् ॥ ऐश्वर्येवारुणेरामरुद्रस्येशस्यैप्रभो ८८ आजग्मुर्मुनयःसर्वदेवाश्चाऽग्निपुरोगमाः ॥ यज्ञांगानिचसर्वाणिषट्कार
 श्चमूर्तिमान् ८९ मूर्तिमंतिचसामानियजूंषिचसहस्रतः ॥ ऋग्वेदश्चागमतत्रपदक्रमविभूषितः ९० लक्षणानिस्वरास्तोभानिरुक्तंसुरपंतक्यः ॥ ओंकारश्चात्र
 सन्नेत्रेनिग्रहप्रग्रहौतथा ९१ वेदाश्चसोपनिषदोविद्यासावित्र्यथापिच ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचदधारभगवान्निशिवः ९२ संजुहावात्मनाऽऽत्मानंस्वयमेवतदाप्रभो
 यज्ञंचशोभयामासबहुरूपं पिनाकपृक् ९३ द्यौर्नभःपृथिवीखंचतथाचैवैषभूपतिः ॥ सर्वविद्येश्वरःश्रीमानेषचापिविभावसुः ९४ एषब्रह्माशिवोरुद्रोवरुणोऽग्निः
 प्रजापतिः ॥ कीर्त्यतेभगवान्देवःसर्वभूतपतिःशिवः ९५ तस्ययज्ञःपशुपतेस्तपःकतवएवच ॥ दीक्षादीप्तव्रतादेवीदिशश्चसदिगीश्वराः ९६ देवपत्न्यश्चक
 न्याश्चदेवानांचैवमातरः ॥ आजग्मुःसहितास्तत्रतदाष्टगुकुलोद्बह ९७ देवस्यमहतहविरुद्रस्येत्यर्थः ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७

विस्पंदान्कणान् तामिःपतिताभीरेतःकणिकाभिःसह पांसून्संगृह्य ९९ प्रादुर्भावश्चरमधातुः १०० ॥ मूत्रग्रामंचतुर्विधंतेजसस्तस्याग्निगुणमपस्यरेतसःसंबंधीयस्तर्जोऽंशोरजोऽंशस्तस्मात्तेजसंप्रवृ
 त्तिप्रधानंजंगमममूत्रं २ तमसस्तर्जोऽंशात्तामसंस्थावरं सत्त्वांशस्तूभयत्रानुगतउभयेषुसात्विकानांभावानांघर्महेतुत्वादीनांदर्शनात् सइति ससत्त्वगुणस्तेजसःप्रकाशरूपायाबुद्धेःस्वरूपमित्यर्थः
 बुद्धेस्तेजस्त्वंप्रकाशकत्वसाम्यान्मनोज्योतिरितिभंत्रलिगाच्च । तस्यवीसत्त्वस्यचआकाशंआकाशादिकृत्स्नंविश्वंस्वरूपंतादिलब्धसत्त्वात्मकंतदात्मनापारिणमतइतिभावः ३ तस्मात्सर्वेषुभूतेषु
 यज्ञंपशुपतेःप्रीतावरुणस्यमहात्मनः ॥ स्वयंभुवस्तुतादृद्वारेतःसमपतद्भुवि ९८ तस्यशुकस्यविस्पंदान्पांसून्संगृह्यभूमितः ॥ प्रास्यत्पूषाकराभ्यांवैतस्मि
 न्नेवदुताशने ९९ ततस्तस्मिन्संप्रवृत्तेसन्नेज्जालितपावके ॥ ब्रह्मणोजुह्वतस्तत्रप्रादुर्भावोवभूवह १०० स्कन्नमात्रंचतच्छुक्रंमुवेणपरिगृह्यतः ॥ आज्यव
 न्मंत्रतश्चापिसोऽजुहोऽहगुनंदन १ ततःसजनयामासभूतग्रामंचवीर्यवाच ॥ तस्यसतेजसस्तस्माज्जलेलोकेषुतेजसम् २ तमसस्तामसाभावाव्यापिसत्त्वं
 तथोभयम् ॥ सगुणस्तेजसोनित्यस्तस्यचाकाशमेवच ३ सर्वभूतेषुचतथासत्त्वंतेजस्तथोत्तमम् ॥ शुक्रेहुतेऽग्नौतस्मिन्स्तुप्रादुरासंख्यःप्रभो ४ पुरुषावपुषा
 युक्ताःस्वैःस्वैःप्रसवजैर्गुणैः ॥ भृगित्येवभृगुःपूर्वमंगारेभ्योऽगिराभवत् ५ अंगारसंश्रयाच्चैकविरित्यपराऽभवत् ॥ सहज्वालाभिरुत्पन्नोभृगुस्तस्माद्भृगुःस्मृतः
 ६ मरीचिभ्योमरीचिस्तुमरीचःकश्यपोह्यभूत् ॥ अंगारेभ्योऽगिरास्तातवालखिल्याःकुशोच्चयात् ७ अत्रैवात्रेतिचविभोजातमत्रिवदंत्यपि ॥ तथाभस्म
 व्यपोहेभ्योब्रह्मर्षिगणसंमताः ८ वैखानसाःसमुत्पन्नास्तपःश्रुतगुणैस्तपः ॥ अश्रुतोऽस्यसमुत्पन्नावश्विनौरूपसंतौ ९ शेषाःप्रजानापतयःस्रोतोभ्यस्त
 स्यजज्ञिरे ॥ ऋषयोरोमकूपेभ्यःस्वेदाच्छंदोबलान्मनः ११० एतस्मात्कारणादाहुरग्निःसर्वास्तुदेवताः ॥ ऋषयःश्रुतसंपन्नोवेदप्रामाण्यदर्शनात् ११ यानि
 दारुणिनिर्यासास्तेमासाःपक्षसंज्ञिताः ॥ अहोरात्रासुहृताश्चपितंज्योतिश्चदारुणम् १२ रौद्रंलोहितमित्याहुर्लोहितात्कनकंस्मृतम् ॥ तन्मैत्रमिति विज्ञेयंधूमाच्च
 वसवःस्मृताः १३ अर्चिषोयाश्चतेरुद्रास्तथाऽऽदित्यामहाप्रभाः ॥ उद्दिष्टास्तेतथागारायेधिष्ण्येषुदिविस्थिताः १४ आदिकर्ताचलोकस्यतत्परंब्रह्मतद्भुवम् ॥
 सर्वकामदमित्याहुस्तद्रहस्यमुवाचह १५ ततोऽब्रवीन्महादेवोवरुणःपवनात्मकः ॥ ममसन्नमिदंदिव्यमहंमृदपतिस्त्वह १७ त्रीणिपूर्वाण्यपत्यानिममतानिनसं
 शयः ॥ इतिजानीतखगमाममयज्ञफलंहितत् १७ ॥ अग्निरुवाच ॥ मदंगेभ्यःप्रसूतानिमदाश्रयकृतानिच ॥ ममैवतान्यपत्यानिवरुणोह्यवशात्मकः १८

तमोमयेपुजडेपुशरीरेषुसत्त्वंप्रकाशउत्तमंतेजःघर्मप्रवृत्तिश्चतत्सर्वतस्माद्ब्रह्माहुतात्प्रजापतिशुक्राज्जिरेइत्यर्थः ४ प्रसवजैःकारणजैर्गुणैः तानेवाह भृगितिभृज्जतिपावयतीतिमृक्ज्वाला साक्षाज्ज्वा
 लाइत्येवभृगुरितिनाम ५ अंगाराश्रिताअल्पज्वालानिधूमास्ताभ्यःकविरिमूदित्यर्थः भृगितिव्याचष्टे सहेति ६ । ७ अत्रैवकुशोच्चये अत्रअत्रैवेतिसंबंधः व्यपोहेभ्यःसमूहेभ्यः ८ अश्रुतःअश्रुतका
 शात् ९ स्रोतोभ्यःश्रोत्रादीन्निवेभ्यः बलाद्दीर्घात् ११० एतस्मादग्निजत्वात् ११ निर्यासादारुगतालाक्षादधोवृक्षरसाः १२ । १३ दिविस्थिताःग्रहतारादयः धिष्ण्येषुस्थानेषु १४
 १५ । १६ त्रीणिभृग्वंगिरःकविसंज्ञानि १७ अवशात्माचित्यस्यसोऽवशात्मकःप्रातहृत्यर्थः १८

113511

गुणेन अंतरालकालेन च गुणेन संवृत्तं समानं जातं एतच्च गुणज्ञानं प्रवर्तकं अभिजत्वाद्द्विरण्यमग्निः इति शब्दः प्रकारार्थः 'हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेत्' इति सायमुद्धरणकालातिक्रमेन सूर्यस्य हिरण्यपुर
स्कारवचनाद्द्विरण्यमादिष्टत्वेनापि जानीयात् । अतस्तयो रंतरालेषु वर्षाददत्तादृशमेव फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ६१ एषेति यथाकार्तिकेयः सर्वदेवानामजेयं दैत्यं निहतवान् एवं तत्सोदरं सुवर्णमपि स
र्वेषां मोक्षमजय्यदुरितं नाशयति लोके च तादृशं जयतीत्यर्थः ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

उक्ताइति श्रुतिर्वेदः लक्षणं ज्ञापकं येनांते श्रुतिलक्षणाः श्रुत्युक्ताइत्यर्थः १ ॥ १२ ॥ १४ विपन्नकृत्यं वेधाति गंगयामर्मेत्यकेसविनष्टकार्याः ९ चोदयामासुरित्पत्रहेतुपादः नेति गर्भसंधारयितुमित्यपह
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्ताः पितामहेनेह सुवर्णस्य विधानतः ॥ विस्तरेण प्रदानस्य ये गुणाः श्रुतिलक्षणाः १ यत्तु कारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितम् ॥ सकथं ता
रकः प्राप्तो निधनं तद्ब्रवीहि मे २ उक्तं सदैव तानां हि अवध्य इति पार्थिव ॥ कथं तस्याभवत्सुवर्णस्य विस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्कुरुकुलोद्बह ॥ का
त्स्न्येन तारकवधं परं कौतूहलं हि मे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ विपन्नकृत्याराजेन्द्रदेवताः प्रपद्यस्तथा ॥ कृतिकाश्चोदयामासुरपत्यभरणाय वै ५ न देवतानां काचिद्वि
समर्था जातवेदसः ॥ एतादृशकास्तंगर्भसंधारयितुमोजसा ६ षण्णां तासां ततः प्रीतः पावको गर्भधारणात् ॥ स्वेन ते जो विसर्गेण वीर्येण परमेण च ७ तास्तु षट्क
त्तिका गर्भेषु पुजुर्जातवेदसः ॥ षट्सुवर्णसु ते जोग्नेः सकलं निहितं प्रभो ८ ततस्तावर्धमानस्य कुमारस्य महात्मनः ॥ तेजसाऽभिपरीतां ग्योनकाचिच्छर्मलेभिरे ९
ततस्तेजः परीतां ग्यः सर्वाः काल उपस्थिते ॥ समं गर्भसु पुविरेकत्तिकास्तं न र्षभ १० ततस्तं षडधिष्ठानं गर्भमेकत्वमागतम् ॥ पृथिवी प्रतिजग्राह कार्तस्वरसमी
पतः ११ सगर्भो दिव्यसंस्थानो दीप्तिमान् पावकप्रभः ॥ दिव्यं शरवणं प्राप्य वृद्धे प्रियदर्शनः १२ ददृशुः कृतिकास्तं तु बालमर्कसमद्युतिम् ॥ जातस्त्रिंशच्च सौहा
र्दात्पुपुषुः स्तन्यविस्रवैः १३ अभवत्कार्तिकेयः सत्रैलोक्ये स चराचरे ॥ स्कन्नत्वात्स्कंदतां प्राप्तो गुहावासाद्बुद्धोऽभवत् १४ ततो देवास्त्रयस्त्रिंशदिशश्च सदिगी
श्वराः ॥ रुद्रो धाता च विष्णुश्च यमः पूषाऽर्यमा मरुतः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वासवो वसवोऽश्विनौ ॥ आपो वायुर्नभश्चंद्रो नक्षत्राणि ग्रहा रविः १६ पृथग्भूतानि
चान्यानि यानि देवार्पणानि वै ॥ आजग्मुस्तेऽद्भुतं द्रष्टुं कुमारं ज्वलनात्मजम् १७ ऋषयस्तुष्टु श्रैवगंधर्वाश्च जगुस्तथा ॥ षडाननं कुमारं तु द्विषडक्षं द्विजप्रियम्
१८ पीनां सद्वादशभुजं पावकादित्यवर्चसम् ॥ शयानं शरगुल्मस्थं दृष्ट्वा देवाः सहर्षिभिः १९ लेभिरे परमं हर्षं मोनिरेचासुरं हतम् ॥ ततो देवाः प्रियाण्यस्य सर्वेषु
समाहरन् २० क्रीडतः क्रीडनीयानि ददुःपक्षिगणाश्च ह ॥ सुपर्णोऽस्य ददौ पुत्रं मयूरं चित्रवर्हिणम् २१ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहमहिषाबुधौ ॥ कुकुटं चाग्निसंकाशं
प्रददावरुणः स्वयम् २२ चंद्रमाः प्रददौ मेषमादित्यो रुचिरां प्रभाम् ॥ गवां माता च गादेवी ददौ शतसहस्रशः २३ छागमग्निर्गुणोपेतमिलापुष्पफलं बहु ॥ सुधन्वा श
कटंचैव रथं चामितकूबरम् २४ वरुणो वारुणान् दिव्यान् सगजान् प्रददौ शुभान् ॥ सिंहान् सुरेंद्रो व्याघ्रांश्च द्विपानान्यांश्च पक्षिणः २५ श्वापदांश्च बहून् चोरांश्च छत्राणि
विविधानि च ॥ राक्षसासुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमश्चरम् २६ वर्धमानं तु तं दृष्ट्वा प्रार्थयामास तारकः ॥ उपायैर्बहुभिर्हेतुना शक्यं चापि तं विभुम् २७ सैन्यपत्येन तं
देवाः पूजयित्वा गुहालयम् ॥ शशं सुर्विप्रकारं तं तस्मै तारककारितम् २८ स विवृद्धो महावीर्यो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ जघानामो घया शक्त्या दानवं तारकं गुहः २९
प्यते पूर्वार्धेऽपि ६ प्रीतस्ताभिर्गुरुद्वीरूपेण तद्वेतः पीत्वा पोटागर्भे घृते सतीति शेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गेषु योनिष्वित्यर्थः ८ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
प्यते पूर्वार्धेऽपि ६ प्रीतस्ताभिर्गुरुद्वीरूपेण तद्वेतः पीत्वा पोटागर्भे घृते सतीति शेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गेषु योनिष्वित्यर्थः ८ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ चातुर्वर्ण्यस्येति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ आदितः अमावास्यायां
पश्चात्प्रतिपदि यद्वा खंडदशैर्पूर्वार्धेऽष्टाष्टिः पश्चात्पितृयज्ञः ५ अन्वाहार्यं पश्चात्कर्तव्यमपि यस्मादेवं तस्मात्प्रथमकल्पितः मामान्यविधिः अमावास्यायां यदहं श्रद्धं मनः पश्यति तदहरपराह्वेपि
तेन तस्मिन्कुमारेण क्रीडतानि हतेऽसुरे ॥ सुरेंद्रः स्थापितो राज्ये देवानां पुनरीश्वरः ३० ससेनापतिरेवाथवभौ स्कंदः प्रतापवान् ॥ ईशो गोप्ता च देवानां प्रियकृच्छं
करस्य च ३१ हिरण्यमूर्तिर्भगवानेष एव च पावकिः ॥ सदा कुमारो देवानां पौनापत्यमवाप्तवान् ३२ तस्मात्सुवर्णमंगल्यं रत्नमक्षय्यमुत्तमम् ॥ सहजं कार्तिकेयस्य व
हेस्तेजः परं मतम् ३३ एवं रामाय कौरव्यवासिष्ठोऽज्जयत्पुरा ॥ तस्मात्सुवर्णदानाय प्रयतस्वनराधिप ३४ रामः सुवर्णं दत्त्वा हि विमुक्तः सर्वकिल्बिषैः ॥ त्रिविष्टपे मह
त्स्थानमवापा सुलभं नरैः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे तारकवधोपाख्यानं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्मन्धर्माः प्रोक्ता यथा त्वया ॥ तथैव मे श्राद्धविधिं कृत्स्नं ब्रूहि पार्थिव १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तो भीष्मः शांतनव
स्तदा ॥ इमं श्राद्धविधिं कृत्स्नं वक्तुं समुपचक्रमे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजञ्जलाद्वर्कमविधिं शुभम् ॥ धन्यं यशस्यं पुत्रीयं पितृयज्ञं परंतप ३ देवासुरम
नुप्याणां गंधर्वोरगरक्षसां ॥ पिशाचकिन्नराणां च पूज्या वै पितरः सदा ४ पितृन् पूज्यादितः पश्चाद्देवतास्तर्पयंतिवै ॥ तस्मात्तान्सर्वयज्ञेन पुरुषः पूजयेत्सदा ५
अन्वाहार्यं महाराजपितृणां श्राद्धमुच्यते ॥ तस्माद्विशेषविधिनाविधिः प्रथमकल्पितः ६ सर्वेष्वहः सुप्रीयंते कृते श्राद्धे पितामहाः ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते सर्वां रीतिं तथाति
थ्यगुणा गुणान् ७ येष्वहः सुकृतैः श्राद्धैर्यत्फलं प्राप्यते जनघ ॥ तत्सर्वं कीर्तयिष्यामि यथा वत्तन्निबोधमे ८ पितृन् चर्य्य प्रतिपदि प्राप्नुयात्सुगृहे स्त्रियः ॥ अभिरूपप्र
जायिन्यो दर्शनीया बहु प्रजाः ९ स्त्रियो द्वितीयां जायंते तृतीयायां तु वाजिनः ॥ चतुर्थ्यां क्षुद्रपशवो भवंति बहवो गृहे १० पंचम्यां बहवः पुत्रा जायंते कुर्वतां नृप ॥ कुर्वा
णास्तु नराः षष्ठ्यां भवंति तुतिभागिनः ११ कृषिभागी भवेच्छ्राद्धं कुर्वाणः सप्तमीं नृप ॥ अष्टम्यां तु प्रकुर्वाणो वाणिज्ये लाभमाप्नुयात् १२ नवम्यां कुर्वतः श्राद्धं भवत्येक
शफं बहु ॥ विवर्धते तु दशमीं गावः श्राद्धान्वितुर्वतः १३ कुप्यभागी भवेन्मर्त्यः कुर्वन्नेकादशीं नृप ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्रा जायंते तस्य वेश्मनि १४ द्वादशीं भीमानस्य
नित्यमेव प्रदृश्यते ॥ रजतं बहु वित्तं च सुवर्णं च मनोरमम् १५ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठः कुर्वन् द्वादशम्योदशीं ॥ अवश्यं तु युवानोऽस्य प्रमीयंते नरा गृहे १६ युद्धभागी भवे
न्मर्त्यः कुर्वन् द्वादशं चतुर्दशीं ॥ अमावास्यां तु निर्वापात् सर्वकामानवाप्नुयात् १७ कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं ॥ श्राद्धकर्मणि तिथ्यस्तु प्रज्ञस्तानतथेतराः १८
यथाचैवापरः पक्षः पूर्वपक्षादिशिष्यते ॥ तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते १९ ॥ इ० श्रीम० अ० आ० प० दा० श्राद्धकल्पे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

पितृयज्ञं कुरुत इति विशेषविधिना बाध्यत इत्यन्वाहार्यत्वमपि पितृयज्ञस्य भवतीत्यर्थः ६ तिथीनाम तिथीनां च गुणानुगुणाश्च प्रवक्ष्यामि ७ ॥ ८ तु गृहे स्त्रियो भाव्याः ९ स्त्रियो दुहितरः १० ॥ ११
१२ ॥ १३ कुप्यं वत्सपात्रादि १४ ॥ १५ चतुर्दशी श्राद्धं भिदत्यवश्यमिति १६ ॥ १७ दशम्यादौ तिथिपटके १८ ॥ १९ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

किंस्विदिति १।२।३।४।५।६ पुष्यश्चित्रमृगस्तदीयं पार्थनं रुद्रः कृष्णमृगस्तदीयं रौरवम् ७।८ वाघ्रीणसंभ्रम्यास्यूतनासिको महोक्षः पक्षिविशेषोऽजविशेषश्चेत्यन्ये ९ पितृक्षये मृतति
थौ कालशाकं 'कुका' इति भाषया प्रसिद्धं तत्सदृशमेव तदन्त्यादित्यन्ये लौहं कांचनं वृजं जुष्पादिशाकं छागोऽप्यान्त्यं तत्फलमिति शेषः १०।११।१२ वीजितं पायसादिकं दद्यादिति पूर्वाणामवयवः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किंस्विदत्तं पितृभ्यो वै भवत्यक्षयमीश्वर ॥ किं हविश्चिरं रात्राय विमानं त्याय कल्पते १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ हवींश्चिद्वद्वत्पे
तुयानि श्राद्धविदो विदुः ॥ तानि मे गृणु काम्यानि फलं चैव युधिष्ठिर २ तिलैर्वीहि यैर्माषैर्द्विभूलफलैस्तथा ॥ दत्तेन मासं प्रीयंते श्राद्धेन पितरो नृप ३ वर्धमानतिलं
श्राद्धमक्षयं मनुरब्रवीत् ॥ सर्वेष्वेव तु भोज्येषु तिलाः प्राधान्यतः स्मृताः ४ द्वौ मासौ तु भवेत्तृप्तिर्मत्स्यैः पितृगणस्य ह ॥ त्रीन्मासानां विकेनादुश्चतुर्मासं शशेन ह ५
आजेन मासान् प्रीयंते पंचैव पितरो नृप ॥ वाराहेण तु षण्मासान् सप्तैश्चाकुलेन तु ६ मासान् षष्ठौ पार्पतेन रौरवेण नवप्रभो ॥ गवयस्य तु मासेन तृप्तिः स्यादशमासिकी ॥
७ मासेनेकादश प्रीतिः पितृणां माहिषेण तु ॥ गव्येन दत्ते श्राद्धे तु संवत्सरमिहोच्यते ८ यथा गव्यं तथा युक्तं पायसं सर्पिषा सह ॥ वाघ्रीणस्य मासेन तृप्तिर्द्वादशवा
पिकी ९ आनं त्याय भवेदत्तं खड्गं मासं पितृक्षये ॥ कालशाकं च लौहं चाप्यान्त्यं छाग उच्यते १० गाथाश्चाप्यत्र गायंति पितृगीता युधिष्ठिर ॥ सनत्कुमारो भगवा
न्पुरामव्यभ्यभाषत ११ अपिनः स्वकुले जायाद्यो नो दद्यान्न यो दशीम् ॥ मघासु सर्पिः संयुक्तं पायसं दक्षिणायने १२ आजेन वाऽपिलौहेन मघास्वेव यतव्रतः ॥
हस्तिच्छायासु विधिवत्कर्णव्यजनं वीजितम् १३ एष्टव्या वहवः पुत्राय च कोऽपि गयां व्रजेत् ॥ यत्रासौ प्रथितो लोकेष्वक्षय्यकरणो वटः १४ आपो मूलं फलं मांसमन्नं
वाऽपि पितृक्षये ॥ यत्किंचिन्मधुसंमिश्रं तदानं त्याय कल्पते ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पेऽष्टाशीति
तमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ भीष्म उवाच ॥ यमस्तु यानि श्राद्धानि प्रोवाच शशविंदवे ॥ तानि मे गृणु काम्यानि नक्षत्रेषु पृथक् पृथक् १ श्राद्धं यः कृत्तिकायोगे कुर्वीत स तनरः ॥
अग्नीनां धाय सापत्यो यजेत विगतज्वरः २ अपत्यकामो रोहिण्यां तेजस्कामो मृगोत्तमे ॥ कूरकर्माददच्छादं मार्द्रायां मानवो भवेत् ३ धनकामो भवेन्मर्त्यः कुर्वच्छादं पुन
र्वसौ ॥ पुष्टिकामोऽथ पुष्येण श्राद्धमीहेतमानवः ४ आश्लेषायां ददच्छादं धीरान् पुत्रान् प्रजायते ॥ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठो मघासु श्राद्धभावपत् ५ फल्गुनीषु ददच्छादं
सुभगः श्राद्धो भवेत् ॥ अपत्यकामो उत्तरासु हस्तेन फलभाग भवेत् ६ चित्रायां तु ददच्छादं लभेद्रूपवतः सुतान् ॥ स्वातियोगे पितृनर्च्य वाणिज्यमुपजीवति ७ बहुपुत्रो विशा
खासु पुत्रमीह भवेन्नरः ॥ अनुराधासु कुर्वाणो राजचक्रं प्रवर्तयेत् ८ आधिपत्यं व्रजेन्मर्त्यो ज्येष्ठायामपवर्जयेत् ९ नरः कुरुकुलश्रेष्ठः ऋद्धो दमपुरःसरः १० मूले त्वारोग्यमृच्छे
तयशोऽऽपादासु चोत्तमम् ॥ उत्तरासु त्वपादासु वीतशोकश्चरेन्महीम् १० श्राद्धं त्वमिजिता कुर्वन्मिषकृत्सिद्धिं मवाप्नुयात् ॥ श्रवणेषु ददच्छादं प्रेत्य गच्छेत्स तद्व्रतिम् ११

१२।१३।१४।१५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठे भारतमावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ यमस्त्विति १
२।३।४।५ फलमागिष्टार्थमाह ६।७।८।९।१०।११

वारुणेशतभिपजि १२।१३।१४।१५ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठे भारतमावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ कीदृशे इति १।२ देवता इति अमाग्वादेवतापूजनेषु श्रद्धानि कुर्वीतीत्य
र्थः विप्रान् पूजयंति उपेत्य उपस्थाय देवेभ्यो देवानुद्दिश्य सर्वेभ्यो विप्रेभ्यः ३।४ पंक्तिदूषाः काणादयः अपत्कियाः दुष्कर्माणः पंतययोग्याः ५ निराकृतिरध्ययनादिशून्यः वार्धुषिको वृद्धार्थ
राज्यभाभीधनिष्ठायां भवेत्तनियतं नरः ॥ नक्षत्रे वारुणे कुर्वन्मिषकृत्सिद्धिं मवाप्नुयात् १२ पूर्वप्रोष्ठपदाः कुर्वन्बहून्विदत्यजाविकान् ॥ उत्तरासु प्रकुर्वाणो विंदते गाः सह
स्रशः १३ बहुकुप्य कृतं वित्तं विंदते रेवतीं श्रितः ॥ अश्विनीष्वश्वान् विंदते भरणीष्वायु रूतमम् १४ इमं श्राद्धं विधिं श्रुत्वा शशविंदुस्तथा श्वरोत् ॥ अकेशेनाजयच्चापि
महीसोऽनुशशास ह ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे श्राद्धकल्पे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशेभ्यः प्रदातव्यं भवेच्छादं पितामह ॥ द्विजेभ्यः कुरुशार्दूल तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणात्रप
रीक्षेत क्षत्रियो दानधर्मवित् ॥ दैवकर्मणि पित्र्ये तु न्यायमाहुः परीक्षणम् २ देवताः पूजयंती ह देवेनैवेह तेजसा ॥ उपेत्य तस्माद्देवेभ्यः सर्वेभ्यो दापयेन्नरः ३ श्राद्धे त्वथ
महाराज परीक्षेद्ब्राह्मणान्बुधः ॥ कुलशीलवयोरूपैर्विद्ययाऽभिजनेन च ४ तेषामन्ये पंक्तिदूषास्तथाऽन्ये पंक्तिपावनाः ॥ अपांक्त्यास्तु ये राजन कीर्तयिष्यामितान्
गृणु ५ कितवो भूणहाय क्षमीपशुपालो निराकृतिः ॥ ग्रामप्रेष्यो वार्धुषिको गायनः सर्वविक्रयी ६ अगरदाही गरदः कुंडाशीसो मविक्रयी ॥ सामुद्रिको राजभृत्यस्तै
लिकः कूटकारकः ७ पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपत्तिर्गृहे ॥ अभिशस्तस्तथास्तेनः शिल्पं यश्चोपजीवति ८ पर्वकारश्च सूचीचमित्रश्चुपारदारिकः ॥ अव्रता
नामुपाध्यायः कांडपृष्ठस्तथैव च ९ श्वभिश्च यः परिक्रामेद्यः शुनादष्ट एव च ॥ परिव्रित्तिश्च यश्च स्याद्दुश्चर्मा गुरुत्तल्पगः १० कुशीलवो देवलको नक्षत्रैर्यश्च जीवति ॥
ईदृशैर्ब्राह्मणैर्भुक्तमपांक्त्यैर्युधिष्ठिर ११ रक्षांसि गच्छते हव्यमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ श्राद्धं भुक्त्वा त्वधीयात्तृपलीतल्पगश्च यः १२ पुरीषे तस्य ते मासं पितरस्तस्य
शेरते ॥ सोमविक्रयिणे विष्ठाभिपजे पूयशोणितम् १३ नष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठं च वार्धुषे ॥ यत्तु वाणिज्ये दत्तं तेन हनामुन्नतं दद्वेत् १४ भस्मनीविदुतं हव्यं तथा पौनर्भवे
द्विजे ॥ ये तु वर्मव्यपेतेषु चारित्रापमतेषु च ॥ हव्यं कव्यं प्रयच्छंति तेषां तप्रेत्यनश्यति १५ ज्ञानपूर्वतु ये तेभ्यः प्रयच्छंत्यल्पबुद्धयः ॥ पुरीषं भुंजते तस्य पितरः
प्रेत्य निश्चयः १६ एतानि मान्विजानीयादपांक्त्यान् द्विजाधमान् ॥ शूद्राणामुपदेशं च ये कुर्वन्त्यल्पचेतसः १७ पण्डिकाणः शतं पंडः श्वित्रीयावत्प्रपश्यति ॥ पंकत्यां
समुपविष्टायां तावद्भूषयते नृप १८ यद्वेष्टितशिराभुंक्ते यदुंक्ते दक्षिणामुखः ॥ सोपानत्कश्च यदुंक्ते सर्वविद्यात्तदासुरम् १९

धनप्रयोक्ता ६ कुंडाशी भगभक्षः तैलिकस्तत्कर्मकृत् ७।८ पर्वकारो वेपांतरधारी । 'पर्वक्रीवं महाग्रंथप्रस्तावे लक्षणांतरे' इति मेदिनी मुचीपिशुनः अव्रतानां शूद्राणां कांडपृष्ठः शस्त्राजीवी ९
श्वभिः परिक्रामेन्मृगयां कुर्वन् १० कुशीलवः कुशीफालस्तेन कर्षणं लक्ष्यते कुशीलवः लवच्छेदनं तदुपजीवी काष्ठच्छेदनोपजीवी । 'कुशीफाले' इति मेदिनी ११।१२ तस्यैव पुरीषे तस्य पितरः शेरते
नरत्वन्यस्य पुरीषे १३।१४।१५।१६।१७ पण्डिशतं पुरुषानिति शेषः १८।१९

॥ ३३ ॥

४३ । ४४ । ४५ संभोजनी अन्योन्यं दीयमाना सापिशाचदक्षिणापिशाचदानतुल्यापिशाचाः स्वस्य भोजकाय भोजयंति तद्वत् ४६ यांचदक्षिणामनृते अपात्रे जावृणोति प्रयच्छति आपृइतिसुपठम् ४७ नभुनक्तिनपालयति आघातिनीहंघ्री ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ॥ केनोति तस्मान्मित्रं श्राद्धकृत्नाद्विद्येत दद्यान्मित्रेभ्यः संग्रहार्थं धनानि ॥ यन्मन्यते नैष शतं न मित्रं तं मध्यस्तं भोजयेद्भव्यकव्ये ४३ यथोपरेष्वीजमुत्तमं रोहेन्न चावसाप्राप्त्या द्वीजभागम् ॥ एवं श्राद्धं भुक्तमर्हमाणैर्न चेहनामुत्र फलं ददाति ४४ ब्राह्मणो ह्यनधीयानस्तृणाग्निं रिशाम्यति ॥ तस्मै श्राद्धं न दातव्यं न हि भस्म निहूयते ४५ संभोजनीनामपिशाचदक्षिणासनैव देवात्रापितृनुपैति ॥ इहैव साध्याम्यति हीनपुण्याशालांतरे गौरिव नष्टवत्सा ४६ यथाऽग्नौ शान्ते घृतमाजुहोति तत्रैव देवात्रापितृनुपैति ॥ तथा दत्तं न र्त्तने गायने च यांचानृते दक्षिणामावृणोति ४७ उभौ हि नस्ति न भुनक्ति चैषायाचानृते दक्षिणा दीयते वै ॥ आघातिनी गृहीतैः पापतंती तेषां प्रेतान् पातयेद्देवयानात् ४८ ऋषीणां समये नित्यं ये चरंतियुधिष्ठिर ॥ निश्चिताः सर्वधर्मज्ञास्तान् देवा ब्राह्मणान्विदुः ४९ स्वाध्यायनिष्ठाऋषयो ज्ञाननिष्ठास्तथैव च ॥ तपोनिष्ठाश्चोद्धव्याः कर्मनिष्ठाश्च भारत ५० कव्यानिज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानि भारत ॥ तत्र ये ब्राह्मणान्केचिन्न निर्दंति हि ते नराः ५१ ये तु निर्दंति जल्पेषु न ताञ्छ्रद्धेषु भोजयेत् ॥ ब्राह्मणानि दिताराजं हन्युस्ते पुरुषकुलम् ५२ वैखानसानां वचनमृषीणां श्रूयते नृप ॥ दूरादेव परीक्षित ब्राह्मणान्वेदपारगान् ५३ प्रियो वाय दिवा द्वेष्यस्तेषां तु श्राद्धमावपेत् ॥ यः सहस्रं सहस्राणां भोजयेद्वृत्तान्नरः ॥ एकस्तान्मंत्रविप्रीतः सर्वानर्हति भारत ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि केपर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पेन वतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केन संकल्पितं श्राद्धं कस्मिन्काले किमात्मकम् ॥ भृग्वंगिरसि केकाले मुनिना कतरेण वा १ कानि श्राद्धानि वर्ज्यानि कानि भूलफलानि च ॥ धान्यजात्यश्च कावर्ज्यास्तन्मे ब्रूहि पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथा श्राद्धं संप्रवृत्तं यास्मिन्काले यदात्मकम् ॥ येन संकल्पितं चैव तन्मे गृणु जनाधिप ३ स्वायं भुवोऽग्निः कौरव्य परमर्षिः प्रतापवान् ॥ तस्य वंशे महाराज दत्तात्रेय इति स्मृतः ४ दत्तात्रेयस्य पुत्रोऽभून्निमिर्नामतपोधनः ॥ निमेश्वाप्यभवत्पुत्रः श्रीमान्नामश्रियावृतः ५ पूर्णे वर्षे सहस्रांते सकृत्वा दुष्करंतपः ॥ कालधर्मपरीतात्मानि धनं समुपागतः ६ निमिस्तु कृत्वा शौचानि विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ संतापमगमत्त्रिंशु पुत्रशोकपरायणः ७ अथ कृत्वोपहार्याणि चतुर्दश्यां महामतिः ॥ तमेव गणयन् शोकं विरात्रे प्रत्यबुध्यत ८ तस्यासीत्प्रतिबुद्धस्य शोकेन व्यथितात्मनः ॥ मनःसंहृत्य विषये बुद्धिर्विस्तारगामिनी ९ ततः संचिंतयामास श्राद्धकल्पं समाहितः ॥ यानितस्यैव भोज्यानि मूलानि च फलानि च १० उक्तानि यानि चान्नानि यानि चेष्टानि तस्य ह ॥ तानि सर्वाणि मनसा विनिश्चित्य तपोधनः ११ अमावास्यां महाप्राज्ञो विप्रानानाग्यपूजितान् ॥ दक्षिणावर्तिकाः सर्वा बृसीः स्वयमथाकरोत् १२ भृग्वंगिरसकेपदा भृग्वंगिरसश्च वर्तत नान्ये १ श्राद्धानि श्राद्धेषु कानि कर्माणि वर्ज्यानि २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कृत्वा उपकल्प्य उपहार्याणि मृष्टान्नऋषिपूषवर्हणादानि विरात्रे प्रमाते ८ विधौ अत्यंतवधकेशोके विषये मनःसंहृत्य शोकं त्यक्तेत्यर्थः तस्य बुद्धिर्विस्तारगामिनी आसीत् इति संबंधः ९ । १० । ११ दक्षिणावर्तिकाः प्रदक्षिणावर्तिताः बृसीः आसनानि १२

सप्तविप्रांस्ततोभोज्येयुगपत्समुपानयत् ॥ ऋतेचलवर्णंभोज्यंश्यामाकान्नंदौप्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततोदर्भाविष्टरेषुनिवेशिताः ॥ पादयोश्चैवविप्राणांयेत्वन्नमुप
भुंजते १४ कृत्वाचदक्षिणाग्रान्वैदर्भान्सप्रयतःशुचिः ॥ प्रददौश्रीमतःपिंडान्नामगोत्रमुदाहरन् १५ तत्कृत्वासमुनिश्रेष्ठोधर्मसंकरमात्मनः ॥ पश्चात्तापेनमहतात
प्यमानोऽभ्यर्चितयत् १६ अकृतंमुनिभिःपूर्वकिंमयेदमनुष्ठितम् ॥ कथंनुशापेननमांदहेयुर्ब्राह्मणइति १७ ततःसंचितयामासवंशकर्तारमात्मनः ॥ ध्यातमात्र
स्तथाचात्रिराजगामतपोधनः १८ अथात्रिस्तंतथादृष्ट्वापुत्रशोकेनकर्षितम् ॥ भृशमाश्वासयामासवाग्भिरिष्टाभिरव्ययः १९ निमेषकल्पितस्तेऽयंपितृयज्ञस्त
पोधन ॥ मातेऽभूद्भ्रीःपूर्वदृष्टोधर्मोयंब्रह्मणास्वयम् २० सोऽयंस्वयंभुविहितोधर्मःसंकल्पितस्त्वया ॥ ऋतेस्वयंभुवःकोऽन्यःश्राद्धेयंविधिमाहरेत् २१ अथाख्या
स्यामितेपुत्रश्राद्धेयंविधिसुत्तमम् ॥ स्वयंभुविहितंपुत्रतत्कुरुष्वनिबोधमे २२ कृत्वाऽग्नौकरणंपूर्वमंत्रपूर्वतपोधन ॥ ततोऽग्नयेऽथसोमायवरुणायचनित्यशः २३
विश्वेदेवाश्चयेनित्यंपितृभिःसहगोचराः ॥ तेभ्यःसंकल्पिताभागाःस्वयमेवस्वयंभुवा २४ स्तोतव्याचेहपृथिवीनिवापस्येहधारिणी ॥ वैष्णवीकाश्यपीचेतितथै
वेहाक्षयेतिच २५ उदकानयनेचैवस्तोतव्योवरुणोविभुः ॥ ततोऽग्निश्चैवसोमश्चआप्याय्याविहतेऽनघ २६ देवास्तुपितरोनामनिर्मितायेस्वयंभुवा ॥ उष्णपा
येमहाभागास्तेषांभागःप्रकल्पितः २७ तेश्राद्धेनार्च्यमानावैविमुच्यंतेहकिल्बिषात् ॥ सप्तकःपितृवंशस्तुपूर्वदृष्टःस्वयंभुवा २८ विश्वेचाग्निमुखादेवाःसंख्याताः
पूर्वमेवते ॥ तेषांनामानिवक्ष्यामिभागार्हाणामहात्मनाम् २९ बलंघृतिर्विपाप्माचपुण्यकृत्पावनस्तथा ॥ पार्ष्णिक्षेमासमूहश्चदिव्यसानुस्तथैवच ३० विवस्वा
न्धीर्यवानह्रीमान्कीर्तिमान्कृतएवच ॥ जितात्मासुनिर्वीर्यश्चदीप्तरोमाभयंकरः ३१ अनुकर्माप्रतीतश्चप्रदाताऽप्यंशुमांस्तथा ॥ शैलभःपरमक्रोधीधीरोष्णीभूपति
स्तथा ३२ स्रजोवज्रीवरीचैवविश्वेदेवाःसनातनाः ॥ विद्युद्वर्चाःसोमवर्चाःसूर्यश्रीश्चेतिनामतः ३३ सोमपःसूर्यसावित्रोदत्तात्मापुंडरीयकः ॥ उष्णीनाभोनभो
दश्चविश्वायुर्दीप्तिरेवच ३४ चमूहरःसुरेशश्चव्योमारिःशंकरोभवः ॥ ईशःकर्ताकृतिर्दक्षोभुवनोदिव्यकर्मकृत् ३५ गणितःपंचवीर्यश्चआदित्योरश्मिवांस्तथा ॥ स
प्तकसोमवर्चाश्चविश्वकृत्कविरेवच ३६ अनुगोप्तासुगोप्ताचनसाचेश्वरएवच ॥ कीर्तितास्तेमहाभागाःकालस्यगतिगोचराः ३७ अश्राद्धेयानिधान्यानिकोद्रवाः
पुलकास्तथा ॥ हिंमुद्रव्येषुशाकेषुपलांडुलशुनंतथा ३८ सौभाजनःकौविदारस्तथागृजनकादयः ॥ कूश्मांडजात्यलाबुंचकृष्णलवणमेवच ३९

दयः विमुच्यंतेकिल्बिषात्नरकादिरूपात् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पुलकाःअसंपूर्णतंडुलयुक्तधान्यानि हिंमुद्रव्येषुशाकादिसंस्कारकद्रव्येषु पलांडुलशुनं
चशाकेषु ३८ सौभाजनादीन्वर्जयति सौभाजनःशिशुः गृजनंविपदिग्धशस्त्रहतपशुमांसं 'अथ गृजनंविपदिग्धपशोर्मांसं'इति मेदिनी । कृष्णलवणंमधविडम् ३९

कृष्णाज्जाजीकृष्णजीरकं विडःविडलवणं शीतपाकीशाकविशेषः अंकुराद्यावंशकरीरादयः शृंगाटकं'शिवाडा'इतिप्रसिद्धं ४० । ४१ सुदर्शनंशाकविशेषः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इतिअनु
शासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ एवंश्राद्धोत्पत्तिमुक्तातदंगभूतस्याग्नौकरणस्योत्पत्तिमाह तथेत्पादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

ग्राम्यवाराहमांसंचयच्चैवाप्रोक्षितंभवेत् ॥ कृष्णाज्जाजीविडश्चैवशीतपाकीतथैवच ॥ अंकुराद्यास्तथावर्ज्याइहशृंगाटकानिच ४० वर्जयेल्लवणंसर्वतथाजंबूफलानि
च ॥ अवक्षुतावरुदितंतथाश्राद्धेचवर्जयेत् ४१ निवापेहव्यकव्येवागर्हितंचसुदर्शनम् ॥ पितरश्चहिदेवाश्चनाभिर्नंदंतितद्विः ४२ चांडालश्चपचौवर्ज्यानिवा
पेसमुपस्थिते ॥ काषायवासाःकुष्ठीवापतितोब्रह्महाऽपिवा ४३ संकीर्णयोनिर्विप्रश्चसंबंधीपतितश्चयः ॥ वर्जनीयाबुधैरेतेनिवापेसमुपस्थिते ४४ इत्येवमुक्ताभ
गवान्स्ववंश्यंतमृषिपुरा ॥ पितामहसभांदिव्याजगामात्रिस्तपोधनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेऽश्राद्धकल्पे एकनवतित
मोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथानिमौप्रवृत्तेतुसर्वएवमहर्षयः ॥ पितृयज्ञंतु कुर्वतिविधिदृष्टेनकर्मणा १ ऋषयोधर्मनित्यास्तु कृत्वा निवपनान्यु
त ॥ तर्पणंचाप्यकुर्वततीर्थाभोभिर्यतव्रताः २ निवापैर्दीयमानैश्चचातुर्वर्ण्येनभारत ॥ तर्पिताःपितरोदेवास्तत्रान्नंजरयंतिवै ३ अर्जाणैस्त्वभिहन्यंतेतेदेवाःपितृ
भिःसह ॥ सोममेवाभ्यपद्यंततदाह्यन्नाभिपीडिताः ४ तेऽब्रुवन्सोममासाद्यपितरोर्जीर्णपीडिताः ॥ निवापान्नेनपीडयामःश्रेयो नोऽत्रविधीयताम् ५ तान्सोमःप्र
त्युवाचाथश्रेयश्चेदीप्सितंसुराः ॥ स्वयंभूसदनंयातसवःश्रेयोभिधास्यति ६ तेसोमवचनादेवाःपितृभिःसहभारत ॥ मेरुशृंगेसमासीनंपितामहमुपागमन् ७ ॥ पि
तरुचुः ॥ निवापान्नेनभगवन्भृशंपीडयामहेवयं ॥ प्रसादंकुरुनोदेवश्रेयो नःसंविधीयताम् ८ इतितेषांवचःश्रुत्वास्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ एषमेपार्श्वतोवह्निर्युष्म
च्छ्रेयोऽभिधास्यति ९ ॥ अग्निरुवाच ॥ सहितास्तातभोक्ष्यामोनिवापेसमुपस्थिते ॥ जरयिष्यथचाप्यन्नंमयासार्धेनसंशयः १० एतच्छ्रुत्वातुपितरस्ततस्तेवि
ज्वराभवन् ॥ एतस्मात्कारणाच्चाग्नेःप्राक्तावदीयतेनृप ११ निवतेचाग्निपूर्ववैनिवापेपुरुषर्षभ ॥ नब्रह्मराक्षसास्तवैनिवापंधर्षयंत्युत १२ रक्षांसिचापवर्तंतेस्थि
तेदेवेहुताशने ॥ पूर्वपिंडंपितुर्दद्यात्ततोदद्यात्पितामहे १३ प्रपितामहायचततएषश्राद्धविधिःस्मृतः ॥ ब्रूयात्श्राद्धेचसावित्रीपिंडेपिंडेसमाहितः १४ सोमाये
तिचवक्तव्यंतथापितृमतेतिच ॥ रजस्वलाचयानारीव्यंगिताकर्णयोश्चया ॥ निवापेनोपतिष्ठेतसंग्राह्यानान्यवंशजा १५ जलंप्रतरमाणश्चकीर्तयेत्पितामहा
न् ॥ नदीमासाद्यकुर्वीतपितृणांपिंडतर्पणम् १६ पूर्वस्ववंशजानांतु कृत्वाद्भिस्तर्पणंपुनः ॥ सुहृत्संबंधिवर्गाणांततोदद्याज्जलांजलिं १७ कल्माषगोयुगेनाथयुक्ते
नतरतोजलं ॥ पितरोऽभिलपंतैवैनावंचाप्यधिरोहिताः १८ ११ निवसेदत्ते संसारणाभावआर्षःऔणादिकस्तन्प्रत्ययोवा १२ । १३ । १४ व्यंगिताद्भुटितानोपतिष्ठतयानिवापो
नद्रष्टव्यइत्यर्थःतथा अन्यवंशजाऽपिपाकार्येनसंग्राह्या । १५ । १६ । १७ कल्माषेति चित्रवर्णबलीवर्दपुच्छमाश्रित्यनर्दीतरतःसकाशात्तत्पुच्छेनतर्पणंपितरोऽभिलपंत युकेनशकटेन १८

मासार्धेअमावास्यायां कृष्णपक्षस्येत्युक्तेर्नात्रशुक्लादिमासोविवक्षितः १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति अट्ट० नी० भा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ द्विजातयइति दशाहादी
व्रतोपेताब्राह्मणाब्राह्मणकामाययजमानस्याधेयदिभुंजतेतत्कथम् । स्वस्यव्रतलोपोवागरीयानुतब्राह्मणस्यकामभंगोवेतिप्रश्नार्थः १ वेदोक्त्यागांगमूतंव्रतंतेनरहिताःकामकारेणइच्छयाहेतुना

सदानाविजलंतज्ज्ञाःप्रयच्छंतिसमाहिताः ॥ मासार्धेकृष्णपक्षस्यकुर्यान्निर्वपणानिवै १९ पुष्टिरायुस्तथावीर्यश्रीश्चैवपितृभक्तिः ॥ पितामहःपुलस्त्यश्च
वसिष्ठःपुलहस्तथा २० अंगिराश्चक्रतुश्चैवकश्यपश्चमहानृषिः ॥ एतेकुरुकुलश्रेष्ठमहायोगेश्वराःस्मृताः २१ एतेचपितरोराजन्नेषश्चाद्विविधिःपरः ॥ प्रेतास्तु
पिंडसंबंधान्मुच्यंतेतेनकर्मणा २२ इत्येषापुरुषश्रेष्ठश्चाद्वोत्पतिर्यथाऽऽगमम् ॥ व्याख्यातापूर्वनिर्दिष्टादानंवक्ष्याम्यतःपरम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु
शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेश्चाद्वकल्पोद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ द्विजातयोव्रतोपेताहविस्तेयदिभुंजते ॥ अन्नब्राह्मणकामायक
थमेतत्पितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अवेदोक्तव्रताश्चैवभुंजानाःकामकारणे ॥ वेदोक्तेषुतुभुंजानावतलुप्तायुधिष्ठिर २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदिदंतपइत्या
हुरुपवासंप्रथग्जनाः ॥ तपःस्यादेतदेवेहतपोऽन्यद्वाऽपि किंभवेत् ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ मासार्धमासोपवासाद्यतपोमन्यतेजनः ॥ आत्मतंत्रोपघातीयोनतप
स्वीनधर्मवित् ४ त्यागस्यचापिसंपातिःशिष्यतेतपउत्तमम् ॥ सदोपवासीचभवेद्ब्रह्मचारीतथैवच ५ मुनिश्चस्यात्सदाविप्रोवेदांश्चैवसदाजपेत् ॥ कुटुंबिको
धर्मकामःसदाऽऽस्वप्रश्नमानवः ६ अमांसाशीसदाचस्यात्पवित्रंचसदापठेत् ॥ ऋतवादीसदाचस्यान्नियतश्चसदाभवेत् ७ विघसाशीसदाचस्यात्सदाचैवातिथि
प्रियः ॥ अमृताशीसदाचस्यात्पवित्रीचसदाभवेत् ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंसदोपावासीस्याद्ब्रह्मचारीचपार्थिव ॥ विघसाशीकथंचस्यात्कथंचैवातिथिप्रियः
९ ॥ भीष्मउवाच ॥ अंतरासायमाशंचप्रातराशंचयोनरः ॥ सदोपवासीभवतियोनभुंकेतरापुनः १० भार्यागच्छन्नब्रह्मचारीऋतौभवतिचैवह ॥ ऋतवादीसदा
चस्याद्दानशीलस्तुमानवः ११ अभक्षयन्नृत्यामांसममांसाशीभवत्युत्त ॥ दानंददत्पवित्रीस्यादस्वप्नश्चदिवाऽस्वपन् १२ भृत्यातिथिपुयोभुंकेभुक्तवत्सुनरः
सदा ॥ अमृतंकेवलंभुंकेइतिविद्वियुधिष्ठिर १३ अभुक्तवत्सुनाश्चातिब्राह्मणेषुतुयोनरः ॥ अभोजनेनतेनास्यजितःस्वर्गोभवत्युत्त १४ देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चसंश्रि
तेभ्यस्तथैवच ॥ अवशिष्टानियोभुंकेतमाहुर्विघसाशिनम् १५ तेषालोकाह्यपर्यंताःसदनेब्रह्मणःस्मृताः ॥ उपस्थिताह्यप्सरसोगंधर्वैश्चजनाधिप १६
देवतातिथिभिःसार्धपितृभिश्चोपभुंजते ॥ रमंतेपुत्रपौत्रेणतेषांगतिरनुत्तमा १७

भुंजानाभोजनं कुर्वन्तुनाम । येतुव्रतोपेताभुंजतेतेलुप्तव्रताभवांति । तेषांव्रतलोपप्रायाश्चित्तंवातपतीष्टिरूपंकर्तव्यंभवति । इतरस्यालामेव्रतवंतोऽपिभुक्ताप्रायश्चित्तंकुर्वीरन्नव्रताद्वैरन्नितिभावः २
तपस्विनःपात्रत्वमुक्तंव्रतपसोरूपंपृच्छति यदिदमिति १ आत्मतंत्रंशरीररूपंकुटुंबिकरूपंवातदुपवासी ४ त्यागस्येति दानंवेदजपश्चपरमंतपइतिश्लोकद्वयार्थः ५ अस्वप्नःस्वधर्मेजागरूकः ६
७ । ८ । ९ यथोक्तभोजनद्वयव्यतिरेकेणमध्येयोनभुंकेसदोपवासीत्याह अतरेति १० । ११ वृषायज्ञादिनिमित्तंविना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ गुणवतिदातरिप्रतिग्रहीतुरलोपोदोषः १९ । २० । २१ गंडेतिनामतः २२ उपशिक्षंतःअर्जयंतः २३ । २४ । २५ दिष्टांतंमरणम् २६ । २७ आत्मानंशरीरंपरीप्सवोरक्षितुकामाः
२८ । २९ पुष्टिःपुष्टिहेतुः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ब्राह्मणान्नक्षेत्रं ब्राह्मणस्वरूपस्थानं देवतासमूहः 'यावतीवैदेवतास्ताःसर्वावेदविदिब्राह्मणवेसांति' इतिश्रुत्यर्थोक्तः ३५ । ३६
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छंतिदानानानिविविधानिच ॥ दातृप्रतिग्रहीत्रौवैकोविशेषःपितामह १८ ॥ भीष्मउवाच ॥ साधोर्यःप्रतिगृह्णीयात्तथैवा
साधुतोद्विजः ॥ गुणवत्यल्पदोषःस्यान्निर्गुणेतुनिमज्जति १९ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ वृषादभैश्चसंवादंसप्तर्षीणांचभारत २० कश्यपोऽत्रि
र्वसिष्ठश्चभरद्वाजोऽथगौतमः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निःसाध्वीचैवाप्यरुंधती २१ सर्वेषामथतेषांतुगंडाऽभूत्कर्मकारिका ॥ शूद्रःपशुसखश्चैवभर्ताचास्यावप्रवह
२२ तेचसर्वेतपस्यंतःपुराचेरुर्महीमिमाम् ॥ समाधिनोपशिक्षंतोब्रह्मलोकंसनातनम् २३ अथौभवदनावृष्टिर्महतीकुरुनंदन ॥ कच्छप्राणोभवद्यत्रलोकोऽयं
वैश्रुधान्वितः २४ कस्मिंश्चिच्चपुरायज्ञेशैव्येनशिबिसूनुना ॥ दाक्षिणार्थेऽथऋत्विग्भ्योदत्तःपुत्रःपुराकिल २५ अस्मिन्कालेऽथसोल्पायुर्दिष्टांतमगमत्प्रभुः ॥
तेतंक्षुधाभिसंतप्ताःपरिवार्योपतस्थिरे २६ याज्यात्मजमथोद्वहतासुमृषिसत्तमाः ॥ अपचंततदास्थाल्यांक्षुधार्ताःकिलभारत २७ निरन्नेमर्त्यलोकेऽस्मि
न्नात्मानंतेपरीप्सवः ॥ कच्छप्राणापेदिरेवृत्तिमन्नहेतोस्तपस्विनः २८ अटमानोऽथतान्मार्गेपचमानान्महीपतिः ॥ राजाशैव्योवृषादर्भिःक्लिश्यमानान्ददर्शह
२९ ॥ वृषादर्भिरुवाच ॥ प्रतिग्रहस्तारयतिपुष्टिर्वैप्रतिगृह्यताम् ॥ मयियाद्विद्यतेवितंतदृणुध्वंतपोधनाः ३० प्रियोहिमेब्राह्मणोयाच्यमानोदद्यामहंवोश्वत
रीसहस्रम् ॥ एकैकशःसवृषाःसंप्रसूताःसर्वेषांवैशोग्रगाःश्वेतरोमाः ३१ कुलंभराननडुहःशतंशतान्धुर्यान्श्वेतान्सर्वशोऽहंददामि ॥ पष्ठौहीनापीवराणांचताव
दश्यामृष्टयोधेनवःसुव्रताश्च ३२ वरानग्रामान्ब्राह्मिरसंयवांश्चरत्नंचान्यदुलभंकिंददानि ॥ नास्मिन्नभक्ष्येभावमेवंकुरुध्वंपुष्ट्यर्थवःकिंप्रयच्छाम्यहंवै ३३
॥ ऋषयऊचुः ॥ राजन्प्रतिग्रहोराज्ञांमध्वास्वादोविषोपमः ॥ तज्ज्ञानमानःकस्मात्त्वंकुरुषेनःप्रलोभनम् ३४ क्षेत्रंहिदैवतमिदंब्राह्मणान्समुपाश्रितम् ॥ अम
लोहोपतपसाप्रीतःप्रीणातिदेवताः ३५ अह्नापीहतपोजातुब्राह्मणस्योपजायते ॥ तद्वावइवनिर्दह्यात्प्राप्तोराजप्रतिग्रहः ३६ कुशलंसहदानेनराजन्नस्तुसदा
तव ॥ आर्थिभ्योदीयतांसर्वमित्युक्त्वाऽन्येनतेययुः ३७ अपक्मेवतन्मांसमभूतेषांमहात्मनाम् ॥ अथहित्वाययुःसर्वेवैनमाहारकाक्षिणः ३८ ततःप्रचोदिता
राज्ञावनंगत्वाऽस्यमंत्रिणः ॥ प्रचीयोदुंबराणिस्मदातुंतेषांप्रचक्रिरे ३९ उदुंबराण्यथान्यानिहेमगर्भाण्युपाहरन् ॥ भृत्यास्तेषांततस्तानिप्रग्राहितुमुपाद्रवन् ४०
गुरूणीतिविदित्वाथनग्राह्याण्यान्निरब्रवीत् ॥ नस्महेमंदविज्ञानानस्महेमंदबुद्धयः ४१ हैमानिमिनिजानिमिःप्रतिबुद्धास्मजागृम ॥ इहह्येतदुपादत्तंमेत्यस्यात्कटुको
दयम् ॥ अप्रतिग्राह्यमेवैतत्प्रेत्येहचसुखेप्सुना ४२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ शतेनानिष्कगणितंसहस्रेणचसंमितम् ॥ तथाबहुप्रतीच्छन्वैपापिष्ठांपततेगतिम् ४३
अन्येनपथा ३७ । ३८ । ३९ । ४० नस्महेनस्मः अस्तेरार्पस्तह् ४१ । ४२ प्रतीच्छन्नप्रतिगृह्यन् ४३

४४ तस्यलामसुखस्यमात्रादयत्ता ४५ । ४६ कामस्तृष्णारूपः ४७ तद्धनंतपोधनम् ४८ पक्षसंमतःपाक्षिकत्वेनमतः ४९ । ५० यदिति यद्यतोहेतोःवैधर्म्येविधर्मपववैधर्मः तस्मिँहोमादिदोषेस
तिपरमुत्कृष्टंपदंनास्तिनलभ्यतेऽतस्तदलोभाख्यमेवधनंब्राह्मणाविदुः विनयःशिक्षातदर्थंशिक्षितुमितिधावत् ५१ उपधिश्छलम् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नामार्थमवधारय

॥ कश्यप उवाच ॥ यत्पृथिव्यां ब्रौह्मिवं हि रण्यं पशवः स्त्रियः ॥ सर्वे तन्नालमेकस्य तस्माद्भिद्धानं शमं चरेत् ४४ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ उत्पन्नस्य रुरोः शृंगवर्धमानस्य वर्धते ॥ प्रार्थना पुरुषस्येव तस्य मात्रान विद्यते ४५ ॥ गौतम उवाच ॥ न तल्लोके द्रव्यमस्ति यल्लोकं प्रति पूरयेत् ॥ समुद्रकल्पः पुरुषो न कदाचन पूर्यते ४६ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ कामं कामयमानस्य यदा कामः समृध्यते ॥ अयैनमपरः कामस्तृष्णा विध्यति बाणवत् ४७ ॥ जमदाग्निरुवाच ॥ प्रतिग्रहे संयमो वै तपो धारयते ध्रुवं ॥ तद्धनं ब्राह्मणस्येह लुभ्यमानस्य विस्त्रवेत् ४८ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धर्मार्थसंचयो यो वै द्रव्याणां पक्षसंमतः ॥ तपःसंचय एवेह विशिष्टो द्रव्यसंचयात् ४९ ॥ गंडोवाच ॥ उग्रादितो भयाद्यस्माद्भिद्भ्यती मे ममेश्वराः ॥ बलीयांसो दुर्बलवद्भिभ्यमहमतः परं ५० ॥ पशुसख उवाच ॥ यद्वै धर्मे परं नास्ति ब्राह्मणास्तद्धनं विदुः ॥ विनयार्थं सुविद्वांसमुपासेयं यथा तथम् ५१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कुशलं सह दानेन तस्मै यस्य प्रजा इमाः ॥ फलान्युपधियुक्तानि य एवं नः प्रयच्छति ५२ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्त्वा हेमगर्भाणि हित्वा तानि फलानि वै ॥ ऋषयोजगमुरन्यत्र सर्व एव धृतव्रताः ५३ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ उपधिं शं कमानास्तो हित्वा तानि फलानि वै ॥ ततोऽन्ये नैव गच्छन्ति विदितं तेऽस्तु पार्थिव ५४ इत्युक्तः स तु भृत्यैस्तेर्षपादभिश्चुकोपह ॥ तेषां वै प्रतिकर्तुं च सर्वेषामगमद्वहं ५५ स गत्वा हवनीयेऽग्नौ तीव्रं नियममास्थितः ॥ जुहावसंस्कृतैर्मन्त्रैरेकैकामाहुतिं नृपः ५६ तस्मादग्नेः समुतस्थौ कृत्या लोकभयंकरी ॥ तस्यानाम वृषादभिर्ग्यातु धानीत्यथाकरोत् ५७ साकृत्या कालरात्री वृकतां जलिरुपस्थिता ॥ वृषादभिर्नरपतिं किंकरोमीति चाब्रवीत् ५८ ॥ वृषादभिर्रुवाच ॥ ऋषिणां गच्छ सप्तानां मरुंधत्यास्तथैव च ॥ दासीभर्तुश्च दास्याश्च मनसानां मधारय ५९ ज्ञात्वानामानि चैवैषां सर्वानेतां निनाशय ॥ विनष्टेषु तथा स्वैरंगच्छ यत्रेप्सितं तव ६० सा तथेति प्रतिश्रुत्य यातु धानी स्वरूपिणी ॥ जगाम तद्धनं यत्र विचेरुस्ते महर्षयः ६१ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथात्रिप्रमुखाराज न्वने तस्मिन् महर्षयः ॥ व्यचरन् भक्षयंतो वै मूलानि च फलानि च ६२ अथापश्यत्सुपीनां सपाणिपादमुखोदरं ॥ परिव्रजंतं स्थूलां परिघ्राजं शुनासह ६३ अरुंधती तु तं दृष्ट्वा सर्वांगोपचितं शुभम् ॥ भवितारो भवंतो वै नैवमित्यब्रवीद्वीक्षण ६४ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ नैतस्येह यथास्माकमाग्निहोत्रमनिर्हुतम् ॥ सायं प्रातश्च होतव्यं तेन पीवान् शुनासह ६५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं क्षुधावीर्यं समाहतम् ॥ कृच्छ्राधीतं प्रनष्टं च तेन पीवान् शुनासह ६६ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं शश्चच्छास्त्रं जरद्भवः ॥ अलसः क्षुत्परो मूर्खस्तेन पीवान् शुनासह ६७

१९ ज्ञात्वानामानुरूपं तेषां सामर्थ्यपरीक्ष्य तान् विनाशय अन्यथा त्वामेव ते विनाशयिष्यंतीति भावः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ काश्यपस्य कारणानित्यकर्मलोपइति वसिष्ठस्य भावः ६५ लुब्धः स्वअधीतनाशनचेत्यग्नेः ६६ शास्त्रप्रतिपादितो जरन् क्षीयमाणो धर्मइति विश्वामित्रस्य ६७

अत्रादिचित्तेतिजमदग्नेः ६८ बहुकुटुंबितेतिकश्यपस्य ६९ भार्यापवादः कृतिकास्वभिशपादितिभरवद्वाजस्य ७० हीनवस्त्रवंगौतमस्यचर्मतं त्रिकौशेयं कुशारज्जुस्तयानिर्वृतकौशेयं पा
दितसंधानं त्रीणिकौशेयानियस्मिन् 'कुशीफालेकुशारज्जु' इतिमेदिनी रांकवंरंकोर्मृगविशेषस्यचर्मतदपित्रिवर्षीयमतिजीर्णं ७१ । ७२ परिचर्याकरिष्यामिकुर्वित्यन्योन्यमुक्तेत्यर्थः ७३ एकरूप
एवनिश्चयः कार्यचयेषांते ७४ । ७५ । ७६ उपतीर्थमवतरणमार्गः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ नामार्थद्वारासामर्थ्यज्ञात्वाअस्माकंवधैषिणीयमिति विज्ञा
येत्यर्थः ८५ अरात्रिरिति यदिदंसर्वपाप्मनोत्रायततदिदं किंचित्तस्मादत्रयइति श्रुतोपाप्मनस्त्राताऽत्रिरित्यत्रिशब्दस्यनिर्वचनंतदेवशब्दांतरेणप्रदर्शयति यातुधानीविमोहयिष्यन् अरात्रिः
॥ जमदग्निरुवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंभक्तमिधनमेवच ॥ संचित्यंवार्षिकंचित्तेतेनपीवान्शुनासह ६८ ॥ कश्यपउवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंचत्वा
रश्चसहोदराः ॥ देहिदेहोतिभिस्तितेनपीवाञ्छुनासह ६९ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंब्रह्मबंधोरचेतसः ॥ शोकोभार्यापवादेनतेनपीवाञ्छुना
सह ७० ॥ गौतमउवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंत्रिकौशेयंचरांकवम् ॥ एकैकंवैत्रिवर्षीयंतेनपीवाञ्छुनासह ७१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथदृष्ट्वापरिव्राट्सता
न्महर्षीन्शुनासह ॥ अभिगम्ययथान्यायंपाणिस्पर्शमथाचरत् ७२ परिचर्याविनेतांतुक्षुत्प्रतीघातकारिकाम् ॥ अन्योन्येननिवेद्याथप्रातिष्ठंतसहैवते ७३ ए
कानेश्वयकार्याश्चव्यचरंतवनानिते ॥ आददानाःसमुद्धृत्यमूलानिचफलानिच ७४ कदाचिद्विचरंतस्तेवृक्षैरविरलैर्वृताम् ॥ शुचिवारिप्रसन्नोदाददृशुःपद्भिर्नी
शुभाम् ७५ बालादित्यवपुःप्रख्यैःपुष्करैरुपशोभिताम् ॥ वैदूर्ध्ववर्णसदृशैःपद्मपत्रैरथावृताम् ७६ नानाविधैश्चविहगैर्जलप्रकरसेविभिः ॥ एकद्वारामनादेयां
सूपतीर्थामकर्दमाम् ७७ वृषादर्भिप्रयुक्तातुल्यविभूतदर्शना ॥ यातुधानीतिविख्यातापद्भिर्नीतामरक्षत ७८ पशुसखसहायास्तुविसार्थंतेमहर्षयः ॥
पद्भिर्नीमभिजग्मुस्तेसर्वेकृत्याभिरक्षिताम् ७९ ततस्तेयातुधानींतां दृष्ट्वाविभूतदर्शनाम् ॥ स्थितांकमलिनीतीरेकृत्यामूचुर्महर्षयः ८० एकातिष्ठासिकाचत्वं
कस्यार्थेकिंप्रयोजनम् ॥ पद्भिर्नीतीरमाश्रित्यब्रूहिद्वंकिंचिकीर्षसि ८१ ॥ यातुधान्युवाच ॥ याऽस्मिंसाऽस्म्यनुयोगेनकर्तव्यःकथंचन ॥ आरक्षिणीमां
पद्भिर्न्यावित्सर्वेतपोधनाः ८२ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सर्वएवक्षुधार्ताःस्मनचान्यत्किंचिदस्तिनः ॥ भवत्याःसंमतेसर्वेगृहीयामविसान्युत ८३ ॥ यातुधान्युवा
च ॥ समयेनविसानीतोऽगृहीध्वंकामकारतः ॥ एकैकोनाममेप्रोक्ताततोऽगृहीतमाचिरम् ८४ ॥ भीष्मउवाच ॥ विज्ञाययातुधानींतांकृत्यामृषिवधैषिणीम् ॥
अत्रिःक्षुधापरीतात्माततोवचनमब्रवीत् ८५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ अरात्रिरत्रिःसारात्रिर्यानाधीतेऽत्रिरद्यै ॥ अरात्रिरत्रिरित्येवनाममेविद्विशोभने ८६

अत्रिः सुधापरातात्मा तत्तावचनमब्रवीत् ८५ ॥ अत्रिः सुधाच ॥ अत्रात्ररात्रन्तरात्रयानायातजन्तश्च ॥ अत्रात्ररात्रान्तरात्रयानायातजन्तश्च ८५ ॥
अरयः कामादयः संस्थास्मिन्नित्परेपापंतस्मात्त्रायतइत्यरात्रिः अरशब्दादलुप्तपंचमीकात्परस्यत्रायतेरुपारिक्लिप्तस्ययः अरिशब्दान्मत्वर्थीयेऽर्थ आद्यचियस्येतीकारलोपे अरमिति सिध्यति
यस्मादरात्रिस्तस्मादत्रिः । अतीत्यद्भृत्युस्तस्मात्त्रायतइत्यत्रिरित्यत्राप्यवयवार्थेन पाप्मानं मृत्युमन्ववापानित्यादौ मृत्युशब्दस्य पाप्मनिप्रयोगदर्शनात् । धर्मेण पापमपनुदतीति धर्मो
ऽप्यात्रिः स्यादत आह सारात्रिर्यानाधीति त्रिरयवा इति वैनिश्चितं अद्यवर्तमानकालेयात्रिस्त्रिवारं नाधीतेनाधिगच्छति । अतीतस्य हि पुत्रादेरनुत्पत्तावनागतत्वेनोत्पत्तौ वर्तमानत्वेन नाशे अती
तत्वेन नान्वेति त्रिरधिगमोऽस्ति तद्यत्र नास्ति सर्ववर्तमानमेव भवति यत्रावस्थायां साक्षाद्वाकाशाख्यजगत्कारणप्राप्तिः सर्वपाप्मोच्छेदिका साऽरात्रिरुच्यते अत्र द्वातीतानागतं सर्वमस्तीति श्रूयते ।-

-यच्चास्येहास्तियच्चनास्तिसर्वतद्वगत्वाविदत्तइति अत्रहिसर्वेकामाःसमाहिताइतिचयस्मादेवमरात्रिरस्मितस्मादत्रैवममनाम मंत्रोऽपि । 'यैवेसूर्यस्वर्भानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्त मन्वविद्वद्ब्रह्मन्येअशकुवन्निति सूर्यआत्माजगतस्तस्थुषश्च'इतिश्रुतेः । सूर्यपरंब्रह्मस्वर्भानु राहुकूपोपुष्टपुरविध्यतुव्याप्तवान् तमसाअनात्मन्यात्मबुद्धिरूपयाअविध्ययतिमंत्रपदानामर्थः ८६ तदेतदत्रित्वंमनसाऽपिदुर्धर्ममितिमत्वायातुधान्याह यथेति तेत्वया मयिमत्समीपे अतीतानागतयोरपिवर्तमानकालेएवदर्शनंकामाद्यनुदयश्चेतिद्वयमत्यंततमःस्वभावयामयाप्राप्तुम शक्यमितिभावः । स्वामहंधर्षिपुत्रशक्तेतित्वंगच्छअवतर पद्मिनीसरसी ८७ वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठःवायुश्चपृथिवीचवायुश्चांतरिक्षंचयौश्चादित्यश्चंद्रमाश्चनक्षत्राणिचेतिवसवपतेपुहीदंसर्व वसुहितमेतिहीदंसर्ववासयंतेइतिश्रुतिप्रसिद्धावसवस्तेयस्यस्वाधीनामवतिसवसुमान्प्राप्ताणिमाद्यैश्वर्योमहायोगीअतिशयेनवसुमानितिवसिष्ठस्तादृशोऽहमस्मिअतिशयेनउरुस्मिवसुमच्छब्दा दिष्टप्रत्ययेपरेमनुलोपेडिलोपेचवसिष्ठः उरुशब्दस्येष्टनिवरादेशश्चप्रियास्थिरादिसूत्रेणज्ञेयः । सर्वमद्वजोस्त्यहंतुनकस्यापिवशोऽस्मीतिनामद्वयार्थः । वासगृहेषुवासयोग्येषुगृहस्थोश्च भेषुसर्वेषामुपजीव्येषुवसेवसान्यतोऽहंवस्तृणामध्येअतिश्रेष्ठइतिवसिष्ठोऽस्मि वस्तृशब्दादिष्टनितृनलोपेचवसिष्ठः सर्वेषामाश्रयमूतत्वात्मममादेवारक्षंतीतिभावः ८८ । ८९ कुलमिति कशाऽश्वताडनरज्जुस्तामर्हतितेकर्याअश्वाः अत्रचप्रकरणादिद्वियाणिहयानाहुरितिश्रुत्येकेरिद्वियाण्येवाश्वाःकर्यास्तदाश्रयत्वाच्छरीराण्यपिकर्यानि कुलकुलमितिबीप्सायाद्विर्वचनं

॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहाद्युते ॥ दुर्धर्ममेतन्मनसागच्छावतरपद्मिनीम् ८७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ वसिष्ठोऽस्मिर्वरिष्ठोऽस्मिवसेवास गृहेष्वपि ॥ वसिष्ठत्वाच्चवासाच्चवसिष्ठइतिविद्धिमाम् ८८ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरप द्मिनीम् ८९ ॥ कश्यपउवाच ॥ कुलंकुलंचकुवमःकुवमःकश्यपोद्विजः ॥ काश्यःकाशनिकाशत्वादेतन्मेनामधारय ९० ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहाद्युते ॥ दुर्धर्ममेतन्मनसागच्छावतरपद्मिनीम् ९१ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ भरेऽसुतान्भरेशिष्यान्भरेदेवान्भरेद्विजान् ॥ भरमायामरेद्वाजभरद्वाजोऽस्मिशोभने ९२

सर्वशरीरेष्वहमेवैकःकश्यपोनामद्विजोऽस्मि कश्यानिशरी

राणिपातिरक्षतिपिबतिभुंकेपाययतिशोपयतिवाकश्यपइतियोगात्सर्वाणिशरीराणिप्रविश्यांतर्थाभिरूपेणपालयामि जीवरूपेणतद्वारासुखदुःखादिकंभुंजे ब्रह्मरूपेणतानिसर्वाणिस्वात्मनिप्र विलापयामीत्यर्थः । एवंसर्वमध्यात्ममत्स्वरूपमित्युक्त्वाऽधिदैवमपिमत्स्वरूपमेवेत्याह कुवमःकुवमइति कुःपृथिवीतस्यावमतिवर्षतीतिकुवमआदित्यः । आदित्याज्जापतेष्टष्टिरितिश्रुतेः पूर्ववद्विर्वचनं । सर्वोऽप्यादित्योऽहमेव मत्पुत्रत्वात्सर्वेषामादित्यानामित्यर्थः । पाठांतरेकुपपीः कुपातीतियोगात्कुपपीःपूर्यएव यापोःकिद्वेचेतिसूत्रेणपातेरीप्रत्ययेप्रकृतेर्द्वित्वेप्रत्ययस्य कित्वेचपपीरितिरूपं कुपपिरितिह्रस्वपाठेत्वाट्टममदनजनेतिकिप्रत्ययेलिङ्गावेचकुपपिरितिसूर्यएव । कुपपइत्यकारांतपाठस्तुप्रामादिकः । यद्वा कुपृथिवीपातीतिकुपंजलंपिचती तिकुपपःसूर्यएवेतिसमाधेयं । काश्योदीप्तिमान् तत्रहेतुःकाशनिकाशत्वात् बहुकालीनत्वेनकाशपुष्पसदृशःसर्वतःपलितश्चिरंतनस्तपसादीप्तोऽस्मीत्यर्थः ९० । ९१ प्रजतिवाजस्ताप पविमर्तियाद्विमर्तितस्माद्भरद्वाजइतिश्रुत्यनुसारेणस्वनामाह भरेइति अशिष्यान्शासितुमयोग्यान्पिराक्षसान्शत्रूंश्चवशेकृत्यकरुणयापालयामि । तथाअसुतान्अपुत्रानुदासीनानपिदीना नदीनान्पालयामि । भार्याभार्येतिपुत्रमृत्वादेरुपलक्षणं । ईदृग्विधोऽपिवाजवेगंशत्रूणांसाहसमंत्रंवाभरेत्सपृथिवीवत्सर्वसहोन्नप्रदश्चभवतीतितस्मादहमपितयाऽस्मीत्यर्थः द्वाजमिति च्छेदतुद्वाभ्यांजातंसंकरजमित्यर्थः । ननु'मातामस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातःसएवसः'इतिस्मृतेश्चर्मकोशतुल्यामातेत्यतःसर्वोऽप्येकजएवेतिनास्तिकश्चिद्वाजः । नहिद्वाभ्योरेतसेकाभ्यामेकोजायत-

-इतिसंभवति सत्यं आवहनीयादीनामपिसंस्कारवतांसर्वेषाद्विविधंजन्म योनितःसंस्कारतश्च । तत्रसंकरोऽप्यस्माज्जातोऽप्येनस्वपुत्रइतिवृद्ध्यासंस्कृतइतिसएवद्वाजः । द्विर्जायतइतिद्वि जोऽप्यः । द्वाभ्यांस्त्रीपुरुषाभ्यांजायतइत्यर्थेद्वाजादयोनिपात्यंते ततएवद्वाजाअपिसंतीतिवशीवशनयसएकजत्वमितिमंत्रेमन्योःसंकरूपस्यएकजेतिविशेषणं । द्वाजेतुबीजसंस्कारसंकराद वश्यंसंकरूपयोर्वाङ्मनसयोर्वापौर्वापर्यविरोधोभवतीतिविश्वासघातकादयोद्वाजाइतिज्ञेयं तदयंसंप्रहः । 'कौशिकेकौर्थतपसीराधेयेशौर्यभीरुते ॥ खलेवाक्चित्तवैमत्येबीजसंस्कारसंकरात्'इति । भार्यामनव्याजइतिपाठेअनव्याजजामापातयेवजातोऽस्मिलोकाहितार्थेनपुत्रकर्मणेत्यर्थः ९२ । ९३ गोदमइति गोपदार्थस्वर्गभूमिंचदमयतिवशीकरोतीतिगोदमः । तत्रहेतुः दमतइति द मेनइंद्रियजयेनदमयतीतिजितेन्द्रियत्वात्गांयांचदमितुंशकोऽस्मीत्यर्थः । अधूमःनिर्धूमाग्निगुल्यः । अतएवादमःअन्येनदमितुमयोग्यः । तत्रहेतुः तेत्वयिसमदर्शनात्समस्यब्रह्मणोदर्श नात् । निर्दोषंहिसमंभ्रमेतिभगवद्बचनात् । 'तस्यहदेवाश्चनाभूत्याईशतेआत्माहोपासभवति'इतिश्रुतेः । तस्यब्रह्मविदोऽनैश्वर्यायदेवाश्चनदेवाअपिनईशतेनसमर्थामवतंकिमुतनिःसारायातु धानाइतिश्रुत्यर्थः । अत्रदकारस्यानेतकारंरुत्वागोतमइतिनिपात्यते । गोभिस्तमोममध्वस्तंजातमात्रस्यदेहतइतिपाठे देहतोमातुर्देहाज्जातमात्रस्यअकृततपसोपिममसूर्यंतुल्यस्यगोभी रश्मिमिस्तमोभकारंध्वस्तं अतोऽहंभावःअतमाःतमोविरोधिनोयस्यसइतिव्युत्पत्त्यागोतमोऽस्मि त्वयावद्विदुःस्पर्शोऽहमित्यर्थः ९४ । ९५ विश्वेइति विश्वशब्देनआधिदेवंब्रह्मांडस्था

॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ९३ ॥ गौतमउवाच ॥ गोदमोदमतोऽधूमोऽदम स्तेसमदर्शनात् ॥ विद्धिमांगोतमंकृत्येयातुधानिनिबोधमाम् ९४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहामुने ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतर पद्मिनीम् ९५ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ विश्वेदेवाश्चममित्रमित्रमस्मिगवांतथा ॥ विश्वामित्रमितिख्यातंयातुधानिनिबोधमाम् ९६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ ना मनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ९७ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ जाजमद्यजजानेऽहंजिजाहीहजिजायिषि ॥ जमद ग्निरितिख्यातस्ततोमांविद्धिशोभने ९८ ॥ ॥ यातुधान्युवाच ॥ ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहामुने ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ९९ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धरान्धारिर्त्रावसुधांभर्तुस्तिष्ठाम्यनंतरम् ॥ मनोरुंधतीभर्तुरितिमांविद्ध्यरुंधतीम् १००

देवाउच्यते । अध्यात्मंचर्षिदस्यानींद्रियाणितान्युमयानिमित्रभूतानियस्वसविश्वामित्रः । 'विश्वस्यहवेमित्रंविश्वामित्रआस'इतिश्रुतेः । मित्रेचर्षावितिविश्वपदांतस्यदीर्घः गवांमैत्रि याणां ९६ । ९७ जाजमद्यइतिभूयोभूयोऽतिशयेनजमंतिपुणपदनेकेषुयज्ञादिष्वनेकवारंपुनःपुनर्मक्षयंतिहवींषितेजाजमंतोदेवाः जमुमक्षणेयइलुकिशत्रंतस्यरूपं इज्यंतेदेवताअस्मि त्रितियजोभिः तेषांजानआवेभावस्तस्मिन्जिजायिषिजातोऽस्मि । जनेर्यंरुतात्सनिहृदयात्तमनेपदेउत्तमपुरुषैकवचनं आपोऽहमावश्च इहलोकेअतोमांजिजाहिजानीहि अतोयो यात्तमांजमदग्निरितिनामतोविद्धि । जाजमदित्यत्राद्यपदेप्रथमाक्षरलोपेद्वितीयस्याभित्वेजमदग्निरितिसिद्धं । जिजाहीत्यपिज्ञाधातोर्यइलुकिजादेशोमध्यमैकवचनं । ततोजाजमंतोऽग्नि श्चास्मिन्संतीतिजमदग्निरान् ततोमनुलोपेनजमदग्निरितिपदं पतेनापिस्वस्याचर्षणीयत्वमुक्तं जाजमद्यजजानाममृजामाऽहंजिजायिषीतिपाठेजाजमद्यजेभ्योदेवाग्निभ्योजाताःसंपदोजाज मद्यजजास्ताश्चकृतकत्वात्नामनिश्चितं मृजाःमाज्यंतइतिमृजानश्वराइतिमामामाहउक्तवान्वेदः अतोऽहंताःजिजायिषिजितवानस्मि । अस्मिन्पक्षेअभ्यासतद्विकाराभावाद्यार्थं जित लोकोऽहंत्वयाजेतुमशक्यइतिभावः ९८ । ९९ धरानिति धरान्पर्वतान् धरिर्त्रांभुवं वसुन्देवान्धचेइतिव्युत्पत्त्यावसुधांदिवंचतिष्ठामिअधितिष्ठामि तत्रहेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरमव्यवधा नेनमनोऽनुरुंधतीत्यरुपोऽतिकठिनान्धरादीन्धवातीत्यरुंधतीतिदकारलोपेननुमागमेनचसिद्धं । अनुरुंधतीत्यत्रनुकारलोपेनवेति १००

१ वकेति गंडेतिनुमासहितस्यानुकरणं मामां अनलसंभवत्वमस्यष्टपादभिर्णास्वधनमप्रतिगृहतामृषीणां वधार्थस्वजटाममौदुत्वाततोऽस्याउत्पादितत्वादितिज्ञेयं २३ पशुनजीवानरंजामिरंजया
मिराममनामेत्यर्थः २४५ स्वाधर्मःतत्सखायोमुनयःतेपांसखाशुनःसखसखःतं २४८ मरुममस्मतां २४९१०११ कलापशःसंचशः १२१३१४ समयंशपथं अत्रशपथव्याजेननिषिद्धान्युच्यते१५

॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् १०१ ॥ गंडोवाच ॥ वक्रैकदेशेगंडेतिधातुमेतंप्रच
क्षते ॥ तेनोन्नतेनगंडेतिविद्धिमाऽनलसंभवे २ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ३
॥ पशुसखउवाच ॥ पशुनरंजामिदृष्ट्वाऽहंपशुनांचसदासखा ॥ गौणंपशुसखेत्येवंविद्धिमामग्निसंभवे ४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषि
ताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ एभिरुक्तंयथानामनाहंवकुमिहोत्सहे ॥ शुनःसखसखायंमांयातुधान्युपधारय
६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेवाक्यंसंदिग्धयागिरा ॥ तस्मात्पुनरिदानींत्वंब्रूहिब्रामतेद्विज ७ ॥ शुनःसखउवाच ॥ सखदुक्तंमयानामनगृहीतं
त्वयायदि ॥ तस्मात्त्रिदंडाभिहतागच्छभस्मेतिमाचिरम् ८ साब्रह्मदंडकल्पेनतेनमूर्ध्निहतातदा ॥ कृत्यापपातमेदिन्यांभस्मसाचजगामह ९ शुनःसखाच
हत्वातांयातुधानीमहाबलाम् ॥ भुवित्रिदंडविष्टम्यशाद्वलेसमुपाविशत् ११० ततस्तेमुनयःसर्वेपुष्कराणिविसानिच ॥ यथाकाममुपादायसमुत्तस्थुर्मुदान्विताः
११ श्रमेणमहताकृत्वातेविसानिकलापशः ॥ तीरेनिक्षिप्यपद्मिन्यास्तर्पणंचक्रुरंभसा १२ अथोत्थायजलात्तस्मात्सर्वेसमुपागमन् ॥ नापश्यंश्चापितेतानिवि
सानिपुरुषर्षभाः १३ ॥ ऋषयऊचुः ॥ केनक्षुधापरीतानामस्माकंपापकर्मणा ॥ नृशंसेनापनीतानिविसान्याहारकांक्षिणाम् १४ तेशंकमानास्त्वन्योन्यंप्र
प्रच्छुद्विजसत्तमाः ॥ तऊचुःसमयंसर्वेकुर्मइत्यरिकर्शन १५ तउक्त्वावाढमित्येवंसर्वएवतदासमम् ॥ क्षुधार्ताःसुपरिश्रान्ताःशपथायोपचक्रुः १६ ॥ अत्रिरुवाच ॥
सगांसृशतुपादेनसूर्यंचप्रतिमेहतु ॥ अनध्यायेष्वधीयीतविसस्तैन्यंकरोतियः १७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अनध्यायेपठेच्छोकेशुनःसपरिकर्षतु ॥ परिव्राट्कामवृ
त्तस्तुविसस्तैन्यंकरोतियः १८ शरणागतंहंतुसवैस्वसुतांचोपजिवितु ॥ अर्थान्कांक्षतुकीनाशाद्विसस्तैन्यंकरोतियः १९ ॥ कश्यपउवाच ॥ सर्वत्रसर्वलपतुन्या
सलोपंकरोतुच ॥ कुटसाक्षित्वमभ्येतुविसस्तैन्यंकरोतियः १२० वृथामांसाशनश्चास्तुवृथादानंकरोतुच ॥ यातुस्त्रियंदिवाचैवविसस्तैन्यंकरोतियः २१
॥ भरद्वाजउवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तधर्मास्तुस्त्रीषुज्ञातिपुगेषुच ॥ ब्राह्मणंचापिजयत्तांविसस्तैन्यंकरोतियः २२ उपाध्यायमघःकृत्वाऋचोऽध्येतुयजूंषिच ॥
जुहोतुचसकक्षाग्रौविसस्तैन्यंकरोतियः २३ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ पुरीषमुत्सृजत्वप्सुहंतुगांचैवद्रुह्यतु ॥ अन्ततौमैथुनंयातुविसस्तैन्यंकरोतियः २४ द्वेष्ट्योभा
योपजीवीस्याहूरवंधुश्चैरवान् ॥ अन्योऽन्यस्यातिथिश्चास्तुविसस्तैन्यंकरोतियः २५ १६ । १७ शुनःसारभेयान्परिकर्षतुकीडावमृगयार्थवा १८ स्वसुतांशुलकग्रहणेन
कीनाशात्कर्षकात् १९ । १२० वृथायागादिनिमित्तंविना वृथानटनर्तकादौ २१ अयतांयुद्धेवादेवा २२ कक्षग्रांतत्रहितांभस्मीभावममाप्पहोतुर्दोषकरमित्याशयः २३ । २४ । २५

२६ उदपानप्लवेपकूपैकजीवने २७ । २८ ब्रह्मकूटोवेदराशिस्तस्याशुचित्वंदोषःऋद्धिमतोगर्वोभवतु कर्षकश्चमत्सरीचास्तु २९ । १३० । ३१ ज्ञातीनां अनादरेपट्टी ज्ञातीननाहृत्येत्यर्थः
अभोग्यायोनिदूषिता ३२ । ३३ साधयित्वाअन्नंपक्त्वा विकर्मणाजारजातेनगर्मादिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अयंमक्ष्यं यदुक्तंतत्रमिध्येतिसंबंधः ३८ अंतर्हितानिअंतर्धानंप्रापितानि
॥ गौतमउवाच ॥ अधीत्यवेदांस्त्यजतुत्रीनग्रीनपविध्यतु ॥ विक्रीणातुतथासोमंविसस्तैन्यंकरोतियः १२६ उदपानप्लवेग्रामेब्राह्मणोवृषलीपतिः ॥ तस्यसा
लोक्यतांयातुविसस्तैन्यंकरोतियः २७ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ जीवतोवैरुह्मन्भृत्यान्भरंत्वस्यपरेजनाः ॥ अमतिर्वहुपुत्रःस्याद्विसस्तैन्यंकरोतियः २८ अशु
चिर्ब्रह्मकूटोस्तुऋद्ध्याचैवाप्यहंकृतः ॥ कर्षकोमत्सरीचास्तुविसस्तैन्यंकरोतियः २९ वर्षाचरोऽस्तुभृतकोराज्ञश्चास्तुपुरोहितः ॥ आयज्यस्यभवेद्विग्
विसस्तैन्यंकरोतियः १३० ॥ अरुंधत्युवाच ॥ नित्यंपरिभवेच्छुभ्रंभर्तुर्भवतुदुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमाश्नातुविसस्तैन्यंकरोतिया ३१ ज्ञातीनांगृहम
ध्यस्थासक्तूननुदिनक्षये ॥ अभोग्यावरिसूरस्तुविसस्तैन्यंकरोतिया ३२ ॥ गंडोवाच ॥ अन्ततंभापतुसदाबंधुभिश्चावेरुध्यतु ॥ ददातुकन्यांशुलकेन
विसस्तैन्यंकरोतिया ३३ साधयित्वास्वयंप्राशेदास्येजीर्यतुचैवह ॥ विकर्मणाप्रमीयेतविसस्तैन्यंकरोतिया ३४ ॥ पशुसखउवाच ॥ दासएवप्रजाये
तामप्रसूतिरकिंचनः ॥ दैवतेष्वनमस्कारोविसस्तैन्यंकरोतियः ३५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ अध्वर्यवेदुहितरंवाददातुच्छंदोगेवाचरितब्रह्मचर्ये ॥ आथर्व
णवेदमधीत्यविप्रःस्नायीतवायोहरतेविसानि ३६ ॥ ऋषयऊचुः ॥ इष्टमेतद्विजातीनांयोऽयंतेशपथःकृतः ॥ त्वयाकृतंविसस्तैन्यंसर्वेषांशुनःसख ३७
॥ शुनःसखउवाच ॥ न्यस्तमद्यंनपश्यद्विर्यदुक्तंकृतकर्मभिः ॥ सत्यमेतन्नमिथ्यैतद्विसस्तैन्यंकृतंमया ३८ मयाहंतर्हितानीहविसानीमानिपश्यत ॥ परी
क्षांभगवतांकृतमेवंमयाऽनघाः ३९ रक्षणार्थंचसर्वेषांभवतामहमागतः ॥ यातुधानीह्यतिकूराकृत्यैषावोवधैषिणी १४० वृषादभिप्रयुक्तैषानिहतामेतपोधनाः ॥
दुष्टाहिंस्यादियंपापायुष्मान्प्रत्याग्निसंभवा ४१ तस्मादस्म्यागतोविप्रावासवंमानिवोधत ॥ अलोभादक्षयालोकाःप्राप्तावैसार्वकामिकाः ४२ उत्तिष्ठध्वमितःक्षि
प्रंतानवाप्तुतवैद्विजाः ४३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोमहर्षयःप्रीतास्तथेत्युक्त्वापुरंदरम् ॥ सहैवत्रिदशेंद्रेणसर्वेजग्मुस्त्रिविष्टपम् ४४ एवमेतेमहात्मानोभोगैर्वहुवि
धैरपि ॥ क्षुधापरमयायुक्ताश्छंद्यमानामहात्मभिः ४५ नैवलोभंतदाचकुस्ततःस्वर्गमवाप्नुवन् ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुनरोलोभंविजयेत् ४६ एषधर्मःपरो
राजंस्तस्माच्छोभंविजयेत् ४७ इदंनरःसुचरितंसमवायेपुकीर्तयन् ॥ अर्थभागीचभवतिनचदुर्गाण्यवाप्तुते ४८ प्रीयंतेपितरश्चास्यऋषयोदेवतास्तथा ॥
यशोधर्मार्थभागीचभवतिप्रेत्यमानवः १४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनप०आनुशासनिकेप०दानधर्मेविसस्तैन्योपाख्यानेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥१३॥
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमभितिहासंपुरातनम् ॥ यद्वृत्तंतीर्थयात्रायांशपथंप्रतितच्छृणु १ ३९ । १३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८
स्वधर्मनिष्ठःकुप्रतिग्रहपराङ्मुखोनिषिद्धवर्जितोमुख्यपात्रमित्यध्वारयतात्पर्यं ४९ ॥ इतिअ० नी० मारतभावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अत्रशपथेनैवनिषिद्धार्थप्रकाशने १

अनु. १३
अ०
॥१४॥

॥१०५॥

म.भा.टी.
॥१०५॥

पुष्करार्थेऽङ्ग्रेणस्तैर्न्यक्तं मुनिमिःशपयाःकृताहृत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ विसृज्यालयोः कमलकुमुदवदवोतरमेदोजयः हियंतंहियमाणं ८ आदत्तमातं ९ अधर्मद्विच्छेदः १० । ११
पुष्करार्थेऽङ्ग्रेणस्तैर्न्यक्तं पुराभरतसत्तम ॥ राजाभिर्महाराजतथैवचद्विजिभिः २ ऋषयःसमेताःपश्चिमेवैप्रभासेसमागतामंत्रमंत्रयंत ॥ चरामसर्वाप्राथिवीपुण्यती
र्थीतन्नःकामहंतगच्छामसर्वे ३ शुक्रोऽगिराश्वैकविश्वविद्वास्तथाह्यगस्त्योनारदपर्वतौच ॥ भृगुर्वसिष्ठःकश्यपोगौतमश्चविश्वामित्रोजमदग्निराजन् ४ ऋ
षिस्तथागालवोऽथाष्टकश्चभारद्वाजोरुंधर्तावालिखिल्याः ॥ शिविर्दिलीपोनहुषोर्वरोषोराजाययातिर्धुंभुमारोऽयपूरुः ५ जग्मुःपुरस्कृत्यमहानुभावशतक्रतुं वृत्र
हणनरेंद्राः ॥ तीर्थानिसर्वाणिपरिभ्रमंतोमाध्याययुःकौशिकीपुण्यतीर्थां ६ सर्वेषुतीर्थेष्ववधूतपापाजग्मुस्ततोब्रह्मसरःसुपुण्यम् ॥ देवस्यतीर्थेजलमग्निक
ल्पाविगाह्यतेभुक्तविसप्रसूनाः ७ केचिद्विसान्यखनंस्तत्रराजन्नन्येष्टृणालान्यखनंस्तत्रविप्राः ॥ अथापश्यन्पुष्करंतेहियंतंहदादगस्त्येनसमुद्धृतंतत् ८ ता
नाहसर्वावृषिमुखानगस्त्यःकेनादत्तंपुष्करंमेसुजातम् ॥ युष्मान्शंकेपुष्करंदीयतांमेनवैभवंतोहर्तुमर्हतिपद्मम् ९ शृणामिकालोर्हिसतेधर्मवीर्यसोयंप्राप्तोवर्तते
धर्मपीडा ॥ पुराधर्मोवर्ततेनेहयावत्तावद्गच्छामःसुरलोकंचिराय १० पुरावेदान्ब्राह्मणाग्राममध्येषुष्टवरावृषलान्श्रावयंति ॥ पुराराजाव्यवहारेणधर्मान्पश्य
त्यहंपरलोकंच्रजामि ११ पुरावरान्प्रत्यवरान्गरीयसोयावन्नरानावमंस्यंतिसर्वे ॥ तमोतरंयावदिदंनवर्ततेतावद्भ्रजामिपरलोकंचिराय १२ पुराप्रपश्यामिपरे
णमर्त्यान्बलीयसादुर्वलान्भुज्यमानान् ॥ तस्माद्यास्यामिपरलोकंचिरायननुत्सहेद्रुमिहर्जालोकम् १३ तमाहुरार्ताऋषयोमहर्षिनतेवयंपुष्करंचोरयामः ॥
मिथ्याभिषंगोभवतानकार्यःशपामतीक्ष्णैःशपथैर्महर्षे १४ तेनिश्चितास्तत्रमहर्षयस्तुसंपश्यंतोधर्ममेतंनरेंद्राः ॥ ततोऽशपंतशपथान्पर्ययेणसहैवतेपार्थिवपु
त्रपौत्रैः १५ ॥ भृगुरुवाच ॥ प्रत्याक्रोशेदिहाकुष्ठस्ताडितःप्रतिताडयेत् ॥ खादेच्चपृष्ठमांसानियस्तेहरतिपुष्करम् १६ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अस्वाध्यायपरो
लोकेश्वानंचपरिकर्षतु ॥ पुरेचभिर्भुवतुयस्तेहरतिपुष्करम् १७ ॥ कश्यपउवाच ॥ सर्वश्रसर्वपणतुन्यासेलोभंकरोतुच ॥ कूटसाक्षित्वमभ्येतुयस्तेहरति
पुष्करम् १८ ॥ गौतमउवाच ॥ जीवत्वहंकृतोबुद्ध्याविषमेणासमेनसः ॥ कर्षकोमत्सरीचास्तुयस्तेहरतिपुष्करम् १९ ॥ अंगिराउवाच ॥ अशुचिर्ब्रह्मकूटो
स्तुश्वानंचपरिकर्षतु ॥ ब्रह्महाऽनिकृतिश्चास्तुयस्तेहरतिपुष्करम् २० ॥ धुंभुमारउवाच ॥ अकृतज्ञस्तुमित्राणांशूद्रायांचप्रजायतु ॥ एकःसंपन्नमश्रातुयस्ते
हरतिपुष्करम् २१ ॥ पूरुषउवाच ॥ चिकित्सायांप्रचरतुभार्ययाचैवपुण्यतु ॥ श्वशुरात्तस्यवृत्तिःस्याद्यस्तेहरतिपुष्करम् २२ ॥ दिलीपउवाच ॥ उदपानप्लवेग्रामे
ब्राह्मणोवृषलीपतिः ॥ तस्यलोकान्सवजतुयस्तेहरतिपुष्करम् २३ ॥ शुक्रउवाच ॥ वृथामांसंसमश्रातुदिवागच्छतुमैथुनं ॥ प्रेष्योभवतुराज्ञश्चयस्तेहरतिपुष्करं २४
प्रत्यवरान्मध्यमान् तमःअज्ञानं १२ । १३ । १४ । १५ पृष्ठमांसानिपृष्ठवाहानांहयवृषभोऽश्वीनामांसानि १६ भिक्षुःसंन्यासी १७ पणतुक्रयविक्रयंकरोतु सर्वमपण्यमपि १८ विगतःसमभावो
यस्मात्तेनासमेनकामक्रोधादिना १९ अनिकृतिःअकृतमापश्चित्तः २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ अतिथिर्यतिः गृहसंस्थोऽगृहवासी कामवृत्तःयथेष्टचेष्टावान् २८।२९।३०। ३१ । ३२ मृतोवित्तैर्नक्रीतः मृतकोधान्यविक्रीतः वैश्यैःक्रीतःसन् अवर्षावृष्टिनिबंधंकरोतु ३३ । ३४
जमदग्निरुवाच ॥ अनध्यायेष्वधीयीतमित्रंश्राद्धेचभोजयेत् ॥ श्राद्धेऽश्वद्रस्यचाश्रीयाद्यस्तेहरतिपुष्करम् २५ ॥ शिविरुवाच ॥ अनाहिताग्निर्ग्रियतांयज्ञे
विघ्नंकरोतुच ॥ तपस्विभिर्विरुध्येच्चयस्तेहरतिपुष्करम् २६ ॥ ययातिरुवाच ॥ अमृतौचव्रतांचैवभार्यायांसप्रजायतु ॥ निराकरोतुवेदांश्चयस्तेहरतिपु
ष्करम् २७ ॥ नहुषउवाच ॥ अतिथिर्गृहसंस्थोऽस्तुकामवृत्तस्तुदीक्षितः ॥ विद्यांप्रयच्छतुभृतोयस्तेहरतिपुष्करम् २८ ॥ अंबरीषउवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तध
र्मोस्तुस्त्रीषुजातिषुगोषुच ॥ निहंतुब्राह्मणंचापियस्तेहरतिपुष्करम् २९ ॥ नारदउवाच ॥ गृहज्ञानीबहिःशास्त्रं पठतांविस्वरंपदम् ॥ गरीयसोऽवजानातुयस्ते
हरतिपुष्करम् ३० ॥ नाभागउवाच ॥ अमृतंभाषतुसदासद्भिश्चैवविरुध्यतु ॥ शुलकेनतुददत्कन्यांयस्तेहरतिपुष्करम् ३१ ॥ कविरुवाच ॥ पद्म्यांसगांताडय
तुसूर्यंचप्रतिमेहतु ॥ शरणागतंसंत्यजतुयस्तेहरतिपुष्करम् ३२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ करोतुभृतकोऽवर्षाराज्ञश्चास्तुपुरोहितः ॥ ऋत्विगस्तुह्यस्याज्यस्यय
स्तेहरतिपुष्करम् ३३ ॥ पर्वतउवाच ॥ ग्रामेचाधिकृतःसोऽस्तुस्वरयानेनगच्छतु ॥ शुनःकर्षतुवृत्त्यर्थेयस्तेहरतिपुष्करम् ३४ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ सर्वपाप
समादानंचृशंसंचानृतेचयत् ॥ ततस्यास्तुसदापापंयस्तेहरतिपुष्करम् ३५ ॥ अष्टकउवाच ॥ सराजास्त्वकृतप्रज्ञःकामवृत्तश्चपापकृत् ॥ अधर्मेणाभिशास्तू
र्वीयस्तेहरतिपुष्करम् ३६ ॥ गावलउवाच ॥ पापिष्ठेभ्योह्यऽनर्घार्हःसनरोऽस्तुस्वपापकृत् ॥ दत्त्वादानंकीर्तयतुयस्तेहरतिपुष्करम् ॥ ३७ अरुंधत्युवाच ॥
श्वश्र्वाऽपवादंवदतुभर्तुर्भवतुदुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमश्रातुयातेहरतिपुष्करम् ३८ ॥ वालखिल्याऊचुः ॥ एकपादेनवृत्त्यर्थंग्रामद्वारेसतिष्ठतु ॥ धर्मज्ञस्त्यक्तध
र्मोऽस्तुयस्तेहरतिपुष्करम् ३९ ॥ शुनःसखउवाच ॥ अग्निहोत्रमनाहत्यससुखंस्वपतुद्विजः ॥ परिवाट्कामवृत्तोऽस्तुयस्तेहरतिपुष्करम् ४० ॥ सुरभ्युवाच ॥
वालजेननिदानेनकांस्यंभवतुदोहनम् ॥ दुह्येतपरवत्सेनयातेहरतिपुष्करम् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततस्तुतैःशपथैःशप्यमानैर्नानाविधैर्बहुभिःकौरवेंद्र ॥ सह
स्नाशोदेवराट्संप्रहृष्टःसमीक्ष्यतंकोपनंविप्रमुख्यम् ४२ अथाब्रवीन्मघवाप्रत्ययंस्वंसमाभाष्यतमृषिंजातरोषम् ॥ ब्रह्मर्षिदेवर्षिनृपर्विमध्येयंतंनिबोधेममाद्यराजन्
४३ ॥ शक्रउवाच ॥ अध्वर्यवेदुहितरंददातुछंदोगेवाचरितब्रह्मचर्ये ॥ अथर्वणवेदमधीत्यविप्रःस्नायीतयःपुष्करमाददाति ४४ सर्वान्वेदानधीयीतपुण्यशीलोऽस्तुवा
मिकः ॥ ब्रह्मणःसदनंयातुयस्तेहरतिपुष्करम् ४५ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ आशीर्वादस्त्वयाप्रोक्तःशपथोबलसूदन ॥ दीयतांपुष्करंमह्यमेषधर्मःसनातनः ४६ इंद्रउवाच ॥
नमयाभगवन्लोभाद्धृतंपुष्करमद्यवै ॥ धर्मास्तुश्रोतुकामेनत्तनक्रोडुमर्हसि ४७ धर्मश्रुतिसमुत्कर्षोधर्मसेतुरनामयः ॥ आर्षेवैशाश्वतोऽनित्यमव्ययोऽयंमयाश्रुतः ४८
१५।३५ पापिष्ठाएवअनर्घार्हाःअपूज्याः अयंतुततोऽप्यपूज्योऽस्तु यतःस्वपापकृतस्त्वेषुजातिषुपापकृद्गरामिदानादिनावधकृत् ३७ श्वश्र्वाअपवादमितिच्छेदः ३८।३९।४० वालजेननृकेशजेन व
ल्बजेनेतिपाठेबल्वजःवगईसंज्ञकस्त्वृणविशेषस्तज्जेन निदानंदोहनकालेगवापादबन्धनीरजुस्तेन ४१।४२ प्रत्ययमभिप्रायं ४३।४४।४५।४६ धर्मश्रुतीनांसम्यगुत्कर्षः धर्मपुत्रसेतुरणोपायैः ४८

॥१०६॥

୪ । ୯ । ୧ । ୭ । ୮ । ୯ । ୧୦ । ୧୩ । ୧୨ । ୧୩ । ୧୪ । ୧୫ । ୧୬ । ୧୭ । ୧୮ । ୧୯ । ୨୦ । ୨୧

२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षष्ठ्यवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ गार्हस्थ्यं गृहस्थयोग्यं १।२।३।४।५।६ बालिकमवैश्वदेवः तत्र प्रागग्रमेव ग्राह्यं ७।८।९
 एतत्ते भरतश्रेष्ठमया कात्स्न्येन कीर्तितम् ॥ छत्रोपानहदानस्य फलं भरतसत्तम २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे छत्रोपानहदा
 नप्रशंसानाम षष्ठ्यवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ध ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममाखिलं प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ ऋद्धिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयेष्यामि पुरातनं जनाधिप ॥ वासुदेवस्य संवादं पृथिव्याश्चैव भारत २ संस्तुत्य पृथिवीं देवीं वासुदेवः प्रतापवान् ॥ पप्रच्छ भरतश्रेष्ठ
 मां त्वं यत्पृच्छसेऽद्य वै ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममाश्रित्य मया वामाद्विधेन वा ॥ किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं भवेत् ४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ऋषयः
 पितरो देवामनुष्याश्चैव माधव ॥ इज्याश्चैवार्चनीयाश्च यथाचैव निबोध मे ५ सदा यज्ञेन देवाश्च सदाऽऽतिथ्येन मानुषाः ॥ छंदतश्च यथानित्यमर्हान् भुंजीतानि
 त्यशः ६ तेन दृषिगणाः प्रीता भवंति मधुसूदन ॥ नित्यमग्निं परिचरेद्भुक्त्वा बालिकमर्च ७ कुर्यात्तथैव देवा वै प्रीयंते मधुसूदन ॥ कुर्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन च
 ८ पयोमूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमाहरन् ॥ सिद्धान्नाद्वैश्वदेवं वै कुर्यादग्नौ यथाविधि ९ आग्नीषोमवैश्वदेवं धान्वंतर्त्य मनंतरम् ॥ प्रजानां पतये चैव प्रथमो मोवि
 धीयते १० तथैव चानुपूर्वेण बालिकमर्चं प्रयोजयेत् ॥ दक्षिणार्थाय मायेति प्रतीच्यां वरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वै वास्तुमध्ये प्रजापतेः ॥ धन्वंतरेः प्रागु
 दीच्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्राहुर्बलिद्वारि गृहस्थवै ॥ मरुद्भ्यो देवतेभ्यश्च बलिमंतर्हरेत् १३ तथैव विश्वेदेवेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत् ॥
 निशाचरेभ्यो भूतेभ्यो बलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा बलिं सम्यग्दद्याद्दिक्षां द्विजाय वै ॥ अलाभे ब्राह्मणस्याग्रावग्रमुद्धृत्य निक्षिपेत् १५ यदा श्राद्धं पितृभ्योऽपि
 दातुमिच्छेत् मानवः ॥ तदा पश्चात्प्रकुर्वीत निवृत्तेश्राद्धकर्मणि १६ पितृन्संतर्पयित्वा तु बलिं कुर्याद्विधानतः ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् १७ ततो
 ज्ञेन विशेषेण भोजयेदतिथीनापि ॥ अर्चापूर्वमहाराजततः प्रीणातिमानवान् १८ अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते ॥ आचार्यस्य पितुश्चैव सख्युरा
 सस्य चातिथेः १९ इदमस्ति गृहे मह्यमिति नित्यं निवेदयेत् ॥ ते यद्देयुस्तत्कुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गृहस्थः पुरुषः कृष्णशिष्टाशीच सदा भवेत् ॥ राजर्त्विजं
 स्नातकं च गुरुं श्वशुरमेव च २१ अर्चयेन्मधुपर्केण परिसंवत्सरोषितान् ॥ श्वभ्यश्च श्वपचेत् श्ववयोभ्यश्चापे हुवि २२ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातर्विधीयते ॥ एतां
 स्तुधर्मान् गार्हस्थ्यान्यः कुर्यादनसूयकः ॥ सहर्षिवरान् प्राप्य प्रेत्य लोके महीयते २३ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति भूमेर्वचः श्रुत्वा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ तथा चकार स
 ततं त्वमप्येवं सदाऽऽचर २४ एतद्गृहस्थधर्मं त्वं चेष्टमानो जनाधिप ॥ इह लोके यः श्राद्धं प्रयुज्यते स्वर्गमवाप्स्यसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आ
 नुशास० दानधर्मे बलिदानविधिर्नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ध ॥ १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८
 १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षष्ठ्यवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ध ॥

आलोकेति १।२।३।४।५।६ स्तामभवता ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ तपःवर्णाश्रमधर्मः धर्मोदयादिः ब्रीहिलताः ओषधयो ब्रीह्यादयः १६।१७।१८

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आलोकदानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ ॥ कथमेतत्समुत्पन्नं फलं वा तद्ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम्
 मनोः प्रजापतेर्वादं सुवर्णस्य च भारत २ तपस्वीकश्चिदभवत्सुवर्णो नाम भारत ॥ वर्णतो हेमवर्णः स सुवर्ण इति पप्रथे ३ कुलशीलगुणोपेतः स्वाध्याये च परंगतः ॥
 बहून्सुवंशप्रभवान्समतीतः स्वकैर्गुणैः ४ सकदाचिन्मनुं विप्रो ददर्शोपसर्प च ॥ कुशलप्रश्नमन्योन्थतौ चोभौ तत्र चक्रतुः ५ ततस्तौ सत्यसंकल्पौ मेरौ कांचन
 पर्वते ॥ रमणीयेशिलापृष्ठे सहितौ सन्यसीदताम् ६ तत्र तौ कथयंतौ स्तौ कथानानाविधाऽश्रयाः ॥ ब्रह्मर्षिदेवदैत्यानां पुराणानां महात्मनाम् ७ सुवर्णस्त्वब्रवी
 द्वाक्यं मनुं स्वायं भुवं प्राति ॥ हितार्थं सर्वभूतानां प्रश्रमेव कुर्महसि ८ सुमनोभिर्यदि ज्यंते देवतानि प्रजेश्वर ॥ किमेतत्कथमुत्पन्नं फलं योगं च शंसमे ९ ॥ मनु उवाच ॥
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ शुक्रस्य च बले चैव संवादं वै महात्मनोः १० बले वै रोचनस्येह त्रैलोक्यमनुशासतः ॥ समीपमाजगामाशुशुक्रो भृगुकुलो
 द्वहः ११ तमर्घ्यादिभिरभ्यर्च्य भार्गवं सोऽसुराधिपः ॥ निषसादा सने पश्चाद्विधिवद्दक्षिणः १२ कथेयमभवत्तत्र त्वया यापरिकीर्तिता ॥ सुमनो धूपदीपानां सं
 प्रदाने फलं प्राति १३ ततः पप्रच्छ दैत्यैर्द्रुक्वीर्द्रुप्रश्नमुत्तमम् १४ ॥ बलिरुवाच ॥ सुमनो धूपदीपानां किं फलं ब्रह्मवित्तम् ॥ प्रदानस्य द्विजश्रेष्ठ तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति
 १५ ॥ शुक्र उवाच ॥ तपःपूर्वसमुत्पन्नं धर्मस्तस्मादनंतरम् ॥ एतस्मिन्नंतरे चैव वीरुदोषघ्न एव च १६ सोमस्यात्मा च बहुधा संभूतः पृथिवीतले ॥ अमृतं च
 विषं चैव ये चान्येतुल्यजातयः १७ अमृतं मनसः प्रीतिं सद्यस्तृप्तिं ददाति च ॥ मनोऽग्लपयते तीव्रं विषं गंधेन सर्वशः १८ अमृतं मंगलं विद्धि महद्विषममंगलम् ॥
 ओषधयो ह्यमृतं सर्वा विषं तेजोऽग्निसंभवम् १९ मनो ह्लादयते यस्माच्छ्रयं चापि दधाति च ॥ तस्मात्सुमनसः प्रोक्तानरैः सुकृतकर्मभिः २० देवताभ्यः सुमनसो यो
 ददाति नरः शुचिः ॥ तस्य तु पुण्यंति वै देवास्तुष्टाः पुष्टिददत्यपि २१ यं यमुद्दिश्य दीयेरन्देवं सुमनसः प्रभोः ॥ मंगलार्थं स तेनास्य प्रीतो भवति दैत्यप २२ ज्ञेयास्तू
 ग्राश्च सौम्याश्च ते जस्विन्यश्च ताः पृथक् ॥ ओषधयो बहुवीर्या हि बहुरूपास्तथैव च २३ यज्ञियानां च वृक्षाणामयज्ञीयान्निबोध मे ॥ आसुराणि च माल्यानि देवते
 भ्यो हितानि च २४ रक्षसासुराणां च यक्षाणां च तथा प्रियाः ॥ मनुष्याणां पितॄणां च कांतायास्त्वनुपूर्वशः २५ वन्याग्राम्याश्च हतथा कृष्टाः पर्वताश्रयाः ॥
 अकंटकाः कंटकिनो गंधरूपरसान्विताः २६ द्विविधो हि स्मृतो गंधदृष्टोऽनिष्टश्च पुष्पजः ॥ इष्टगंधानि देवानां पुष्पाणि तिविभावय २७ अकंटकानां वृक्षाणां श्वेत
 प्रायाश्च वर्णतः ॥ तेषां पुष्पाणि देवानां मिष्टानि सततं प्रभो २८ जलजानि च माल्यानि पद्मादीनि च यानि वै ॥ गंधर्वनागयक्षेभ्यस्तानि दद्याद्विचक्षणः २९ ओ
 षध्यो रक्तपुष्पाश्च कटुकाः कंटकान्विताः ॥ शत्रूणामभिचारार्थं माथर्वेणुनिदर्शिताः ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निर्यासाः गुग्गुलुप्रभृतयः सारिणः काष्ठाभिसंयोगाग्निः सरंतः कृत्रिमाः अष्टगंधादयः ३९ । ४० । ४१ फाणिताश्च ते आसेवेनतीव्रगंधेन संयुक्ताः दे
वदारुप्रभृतयस्तैः पाठांतरे फालिता विकसिता मल्लिकादयस्ता सारिणैर्मकरदैः गंधरससंयुक्ते रवेः ४२ सद्यस्तुष्टिकरोगं वदति शेषः वेहारिका विहारमात्रोपयुक्ताः ४३ । ४४ । ४५ ज्योतिर्दीपादि
तोक्षणीर्यास्तुभूतानां दुरालभाः सकंठकाः ॥ रक्तभूयिष्ठवर्णाश्च रुष्णाश्चैवोपहारयेत् ३१ मनोहृदयनंदिन्यो विशेषमधुराश्वयाः ॥ चारुरूपाः सुमनसो मानुषा
णां स्मृता विभो ३२ न तुश्मशानसंभूता देवतायतनोद्भवाः ॥ सत्रयेत्पुष्टियुक्तेषु विवाहेषु रहः सुच ३३ गिरिसानुरुहाः सौम्या देवानामुपपादयेत् ॥ प्रोक्षिताः स्यु
क्षिताः सौम्या यथा योग्यं यथा स्मृति ३४ गंधेन देवास्तुष्यंति दर्शनाद्यक्षराक्षसाः ॥ नागाः समुपभोगेन त्रिभिरेतैस्तु मानुषाः ३५ सद्यः प्रीणाति देवान्वैते प्रीता
भावयंत्युत ॥ संकल्पसिद्धामर्त्यानामीप्सितैश्च मनोरमैः ३६ प्रीताः प्रीणंति सततं मानिता मानयंति च ॥ अवज्ञाता वधूताश्च निर्दहंत्यधमात्रान् ३७ अत ऊ
र्ध्वं प्रवक्ष्यामि धूपदानविधेः फलम् ॥ धूपांश्च विविधान् साधूनसाधूंश्च निबोधमे ३८ निर्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव तत्रयः ॥ इष्टोऽनिष्टो भवेद्द्वंद्वस्तन्मोविस्तर
शः शृणु ३९ निर्यासाः सल्लकी वज्र्या देवानां दयिताः स्तुते ॥ गुग्गुलुः प्रवरस्तेषां सर्वेषामिति निश्चयः ४० अगुरुः सारिणां श्रेष्ठो यक्षराक्षसभोगिनाम् ॥ दैत्यानां
सल्लकी यश्च कांक्षितो यश्च तद्विधः ४१ अथ सर्जरसादीनां गंधैः पार्थिवदारवैः ॥ फाणिता सवसंयुक्तेर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः
स्मृतः ॥ येऽन्ये वेहारिकास्तत्र मानुषाणामिति स्मृताः ४३ य एवोक्ताः सुमनसां प्रदाने गुणहेतवः ॥ धूपेष्वपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्धनाः ४४ दीपदाने प्रव
क्ष्यामि फलयोगमनुत्तमम् ॥ यथा येन यदा चैव प्रदेयाया दृशाश्च ते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाऽप्यूर्ध्वं गच्छादपि वर्धते ॥ प्रदानं तेजसां तस्मात्तेजो वर्धयते नृणाम् ४६
अंधंतमस्तमिच्छं च दक्षिणायनमेव च ॥ उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्दानं प्रशस्यते ४७ यस्मादूर्ध्वं गते तु तमसश्चैव भेषजम् ॥ तस्मादूर्ध्वं गते दाता भवेदत्रेति निश्चयः
४८ देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावंतः प्रकाशकाः ॥ तामसाराक्षसाश्चैव तस्मादीपः प्रदीयते ४९ आलोकदानाच्च क्षुप्मान् प्रभायुक्तो भवेन्नरः ॥ तान्दत्त्वानोपहिंसेत न
हरेन्नोपनाशयेत् ५० दीपहर्ता भवेदंधस्तमोगतिरसुप्रभः ॥ दीपप्रदः स्वर्गलोके दीपमालेव राजते ५१ हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः ॥ वसामेदो स्थि
निर्यासैर्न कार्यः पुष्टिमिच्छता ५२ गिरिप्रपाते गहने चैत्यस्थाने च तुष्पथे ॥ दीपदानं भवेन्नित्यं यद्दृष्टे हूतिमात्मनः ५३ कुलोद्योतो विशुद्धात्मा प्रकाशत्वं च गच्छति
ज्योतिषां चैव सालोक्यं दीपदातानरः सदा ५४ बलिकर्म सुवक्ष्यामि गुणान्कर्मफलोदयान् ॥ देवयक्षोरगमृणां भूतानामथ रक्षसाम् ५५ येषां नाग्रभुजो विप्रा देवता
तिथिबालकाः ॥ राक्षसानेव तान्विद्विनिर्विशंकानमंगलान् ५६ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ॥ शिरसा प्रयतश्चापि हरेद्बलिमतं द्रितः ५७

तेजः कांतिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ तमिस्त्रमंधकारः अंधंतमो नाम नरकरूपं तथा दक्षिणायनमप्यंधंतमप्येव अत उत्तरायणे रात्रौ तमोनाशकं ज्योतिर्देयं नरकनिवृत्त्यर्थं ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१
हविषा घृतेन औषधीरसैः तिलसर्षपादिस्नेहैः वसामेदो स्थीनि प्राण्य वयवास्तेषां निर्यासाः स्नेहाः वसादयः पृथग्वानिर्यासात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० लाजोल्लापिकभूषिताः उष्णपिक उपरिलापनं ५१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥

गृह्णांति देवतानित्यमाशंसंति सदा गृहान् ॥ बाह्याश्वागंतवो येऽन्ये यक्षराक्षसपन्नगाः ५८ इतो दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ ते प्रीताः प्रीणयंत्येन मायुषायश
साधनैः ५९ बलयः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत् ॥ दधिदुग्धमयाः पुण्याः सुगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कार्या रुधिरमांसादद्या बलयो यक्षराक्षसाम् ॥ सुरासवपुरस्का
रालाजोल्लापिकभूषिताः ६१ नागानां दयितानित्यं पद्मोत्पलविमिश्रिताः ॥ तिलान्गुडसुसंपन्नान्भूतानामुपहारयेत् ६२ अग्रदाताऽग्रभोगी स्याद्बलवीर्यसम
न्वितः ॥ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ६३ ज्वलंत्यहरहो वैश्मयाश्वास्य गृहदेवताः ॥ ताः पूज्या भूतिका मेन प्रसृताग्रप्रदायिना ६४ इत्येतदसुरेन्द्राय
काव्यः प्रोवाच भार्गवः ॥ सुवर्णायमनुः प्राह सुवर्णो नारदाय च ६५ नारदोऽपि मयि प्राह गुणानेतान्महाद्युते ॥ त्वमप्येतद्विदित्वेह सर्वमाचर पुत्रक ६६ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे सुवर्णमनुसंवादीनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भरत
श्रेष्ठ पुष्पधूपप्रदायिनाम् ॥ फलं बलिविधाने च तद्द्वयो वक्तुमर्हसि १ धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च ॥ बलयश्च किमर्थं वैक्षिप्यंते गृहमेधिभिः २ ॥ भीष्म उवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ नहुषस्य च संवादमगस्त्यस्य सृगोस्तथा ३ नहुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः ॥ देवराज्यमनुप्राप्तः सुकृतेन हकर्मणा
४ तत्रापि प्रयतो राजन्नहुषस्त्रिदिवे सन् ॥ मानुषीश्चैव दिव्याश्च कुर्वाणो विविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्मक्रियास्तस्य महात्मनः ॥ प्रवृत्तास्त्रिदिवे राज
न्दिव्याश्चैव सनातनाः ६ अग्निकार्याणि समिधः कुशाः सुमनसस्तथा ॥ बलयश्चात्र लाजाभिर्धूपनं दीपकर्म च ७ सर्वतस्तस्य गृहे राज्ञः प्रावर्तत महात्मनः ॥ जपयज्ञा
न्मनोयज्ञांस्त्रिदिवेऽपि चकार सः ८ देवानभ्यर्चयन् चापि विधिवत्सुरेश्वरः ॥ सर्वानेव यथान्यायं यथा पूर्वमरिंदम ९ अथेन्द्रोऽहमिति ज्ञात्वा अहंकारं समाविशत् ॥
सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यर्हयंत भूपतेः १० सकृष्णीन्वाहयामास वरदानमदान्वितः ॥ परिहीनक्रीयश्चैव दुर्बलत्वमुपेयवान् ११ तस्य वाहयतः कालो मुनिमुख्या
स्तपोधनान् ॥ अहंकाराभिभूतस्य सुमहानभ्यवर्तत १२ अथ पर्यायशः सर्वान्वाहनायोपचक्रमे ॥ पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महाते
जा भृगुर्ब्रह्मविदां वरः ॥ अगस्त्यमाश्रमस्थं वै समुपेत्येदमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवेन्द्रस्यास्य दुर्मतेः ॥ नहुषस्य किमर्थं वैमर्षयाममहामुने १५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
कथमेवमया शक्यः शृणुयस्य महामुने ॥ वरदेन वरोदतो भवतो विदितश्च सः १६ यो मे दृष्टिपथं गच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति ॥ इत्यनेन वरं देवो याचितो गच्छता दिवम्
१७ एवं न दग्धः समयाभवता च न संशयः ॥ अन्येनाप्यपि मुख्येन न दग्धो न च पातितः १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये नवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ कथमिति ॥ १। २

अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै पुराविभो ॥ महात्मना तदर्थं चनास्माभिर्विनिपात्यते १९ प्रायच्छतवरं देवः प्रजानां दुःखकारणम् ॥ द्विजेष्वधर्मयुक्तानि सकरोति नरा
धमः २० तत्र यत्प्राप्तकालं नस्तद्विदतावर ॥ भवांश्चापि यथा ब्रूयात्तत्कर्ताऽस्मिन् संशयः २१ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ पितामह नियोगेन भवंतं सोऽहमागतः ॥
प्रतिकर्तुं बलवति नहुषे देवमोहिते २२ अद्य हित्वा सुदुर्बुद्धीरथे योक्ष्यति देवराट् ॥ अद्यैनमहमुद्धृतं करिष्येऽनिद्रमोजसा २३ अद्येन्द्रं स्थापयिष्यामि पश्यतस्ते शत
क्रतुम् ॥ संचाल्य पापकर्माणैर्द्रातस्थानात्सुदुर्मतिम् २४ अद्य चासौ कुदेवं द्रस्त्वा पदार्पयिष्यति ॥ देवोपहतचित्तत्वादात्मना शायमं दधीः २५ व्युक्रांतधर्म
तमहं वर्षणामर्षितो भृशम् ॥ अहिर्भवस्वेति रुषाऽप्येषा पद्विजुह्वम् २६ तत एनं सुदुर्बुद्धिं धिक्शब्दाभिहतत्विषम् ॥ धरण्यां पातयिष्यामि पश्यतस्ते महासुने
२७ नहुषं पापकर्माणैश्चर्यबलमोहितम् ॥ यथाचरो च ते तुभ्यं तथा कर्ताऽस्म्यहं सुने २८ एवमुक्तस्तु भृगुणामैत्रावरुणिरव्ययः ॥ अगस्त्यः परमप्रीतो बभूव विग
तज्वरः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अगस्त्यभृगुसंवादो नाम नवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
कथं वै सविपन्नश्च कथं वै पातितो भुवि ॥ कथंचानिद्रतां प्राप्तस्तद्वान्वक्तुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवं तयोः संवदतोः क्रियास्तस्य महात्मनः ॥ सर्वा एव
प्रवर्तंते यादिव्यायाश्च मानुषीः २ तथैव दीपदानानि सर्वोपकरणानि वै ॥ बलिकर्म च यच्चान्यद्वत्सकाश्च पृथग्विधाः ३ सर्वे तस्य समुत्पन्ना देवेन्द्रस्य महात्मनः ॥ देव
लोकेऽल्लोके च सदा चाराबुधाः स्मृताः ४ ते चेद्भवंति राजेन्द्र ऋद्धयंते गृहमेधिनः ॥ धूपप्रदानैर्दोषैश्च नमस्कारैस्तथैव च ५ यथा सिद्धस्य चान्नस्य ग्रहायाग्रं प्रदीयते ॥
बलयश्च गृहोद्देशेऽतः प्रीयंति देवताः ६ यथा च गृहिणस्तोषो भवेद्देव बलिकर्मणि ॥ तथा शतगुणा प्रीतिर्देवतानां प्रजायते ७ एवं धूपप्रदानं च दीपदानं च साधवः ॥
प्रयच्छन्ति नमस्कारैर्युक्तमात्मगुणावहम् ८ स्नानेनाद्विश्चयत्कर्मक्रियते वै विपश्चिता ॥ नमस्कारप्रयुक्तेन तेन प्रीयंति देवताः ९ पितरश्च महाभागाः ऋषयश्च तपो
धनाः ॥ गृह्याश्च देवताः सर्वाः प्रीयंते विधिनाऽर्चिताः १० इत्येतां बुद्धिमास्थाय नहुषः सनरेश्वरः ॥ सुरेन्द्रत्वं महत्प्राप्य कृतवानेतदद्भुतम् ११ कस्यचित्त्वथ काल
स्य भाग्यक्षय उपस्थिते ॥ सर्वमेतदवज्ञाय कृतवानिदमीदृशम् १२ ततः स परिहीणोऽभूत् सुरेन्द्रो बलदर्पतः ॥ धूपदीपोदकविधिं न यथावच्चकार ह १३ ततोऽस्य यज्ञ
विषयोरक्षोभिः पर्यवध्यत ॥ अथागस्त्यमृषिश्चेष्टवाहनायाजुहावह १४ द्रुतं सरस्वतीकूलात्स्मयन्निव महाबलः ॥ ततो भृगुर्महातेजामैत्रावरुणिमब्रवीत् १५ निमीलय
स्वनयने जटां यावद्विशामिते ॥ स्थाणुभूतस्य तस्याथ जटां प्राविशदच्युतः १६ भृगुः स सुमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ॥ ततः स देवराट् प्राप्तस्तमृषिवाहनाय वै १७

वत्सकाः पुत्रादेर्वापिकोत्सवाः । 'वत्सः पुत्रादिकोत्सवे' इति मेदिनी १ । ४ । ५ ग्रहाय नमतिष्ये ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पदाहतः पादेन हतवानसि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

ततोऽगस्त्यः सुरपतिं वाक्यमाह विशांपते ॥ योजयस्वेति मां क्षिप्रं च देशं वहामिते १८ यत्र वक्ष्यासि तत्र त्वानयिष्यामि सुराधिप ॥ इत्युक्तो नहुषस्तेन योजयामास
तं मुनिम् १९ भृगुस्तस्य जटां तस्थो बभूव हपितो भृशम् ॥ नचापि दर्शनं तस्य चकार स भृगुस्तदा २० वरदानप्रभावज्ञो नहुषस्य महात्मनः ॥ ननु कोपतदाऽग
स्त्यो युक्तोऽपि नहुषेण वै २१ तंतुराजा प्रतोदेन चोदयामास भारत ॥ ननु कोपसधर्मात्मा ततः पादेन देवराट् २२ अगस्त्यस्य तदा कुद्धो वामेनाभ्यहनच्छिरः ॥
तस्मिन् शिरस्यभिहते स जटां तर्गतो भृगुः २३ शशापबलवत्कुद्धो नहुषं पापचेतसम् ॥ यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महासुनिम् २४ तस्मादाशुमर्ही गच्छ
सर्पो भूत्वा सुदुर्मते ॥ इत्युक्तः स तदा तेन सर्पो भूत्वा पपात ह २५ अदृष्टेनाथ भृगुणामूतले भरतर्षभ ॥ भृगुं हियदिसोऽद्रक्ष्यन्नहुषः पृथिवीपते २६ न च शक्तोऽभविष्य
द्वैपातने तस्य तेजसा ॥ स तु तैस्तैः प्रदानैश्च तपोभिर्नियमैस्तथा २७ पतितोऽपि महाराज भूतले स्मृतिमान्भूत् ॥ प्रसादयामास भृगुं शापांतो मे भवेदिति २८
ततोऽगस्त्यः कृपाविष्टः प्रासादयत तं भृगुम् ॥ शापांतार्थं महाराज सच प्रादात्कृपान्वितः २९ ॥ भृगुरुवाच ॥ राजायुधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्ग्रहः ॥ सत्त्वांमो
क्षयेतां शापादित्युक्तां स्तरधीयत ३० अगस्त्योऽपि महातेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः ॥ स्वमाश्रमपदं प्रायात्पूज्यमानो द्विजातिभिः ३१ नहुषोऽपि त्वयाराजं स्त
स्माच्छापात्समुद्धृतः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं पश्यतस्ते जनाधिप ३२ तदा स पातयित्वा तं नहुषं भूतले भृगुः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणे च न्यवेदयत् ३३ ततः शक्रं समा
नाय्य देवानाह पितामहः ॥ वरदानान्मम सुराननुषोराज्यमाप्तवान् ३४ सचागस्त्येन कुद्धेन भ्रंशितो भूतलंगतः ॥ न च शक्यं विनाराज्ञा सुरावर्तयितुं कचिद् ३५
तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ एवं संभाषमाणं तु देवाः पार्थपितामहम् ३६ एवमस्त्वितिसंहृष्टाः प्रत्युच्युस्तं नराधिप ॥ सोऽभिषिक्तो भगवता देव
राज्ये च वासवः ३७ ब्रह्मणाराजशार्दूलयथा पूर्वव्यरोचत ॥ एवमेतत्पुरावृत्तं नहुषस्य व्यतिक्रमात् ३८ स च तैरेव संसिद्धो नहुषः कर्मभिः पुनः ॥ तस्माद्दीपाः प्रदा
तव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ३९ दिव्यं च क्षुरवाप्नोति प्रेत्य दीपस्य दायकः ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवंत्युत ४० यावदक्षिणिमेषाणि ज्वलंते तावतीः समाः ॥
रूपवान्बलवांश्चापिनरो भवति दीपदः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि अगस्त्यभृगुसंवादो नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणस्वानिये मंदाहरंति भरतर्षभ ॥ नृशंसकारिणो मूढाः क्रते गच्छन्ति मानवाः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरात
नम् ॥ चांडालस्य च संवादं क्षत्रबंधोश्च भारत २ ॥ राजन्य उवाच ॥ वृद्धरूपोऽसि चांडालबालवच्च विचेष्टसे ॥ श्वखराणां राजः सेवी कस्मादुद्विजसे गवाम् ३

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणस्वानिती १ । २ स्त्रजः सेवी रजो गुंठितः ३

गोरजसागोपरागेण यथापुष्पस्यपरागोरजःकणस्तदादोलनेपरितःप्रसर्पति एवं प्रचलंत्याधेनोरुधसःसकाशात्प्रसरंत्यःक्षीरविषुषोऽत्रपरागपर्यायेणरजःपदेनोच्यते । तथाचमेदिनी 'रजःक्षीरं गुणां तरे ॥ आर्तवेष्वपरागेचरेणुमात्रेचदृश्यते' इति ध्वस्तं व्यासं शरीरमिति शेषः विष्णुमात्रेणापि ब्रह्मस्वेन देहस्त्रिगुणत्वं मा भूदिति भावः ४ हियतीनां गोघहेकेन चित्राज्ञा हियमाणानां रजःक्षीरं कर्तृमार्गं स्थवलीरूपं सोममुत्सृज्य सयामासनाशितवत् ५ । ६ तत्रगोहर्तृणां पुरे ७ ताहतागावो विधुन्वती स्वस्वस्वामिबन्धवियोगात्प्राशरीरं कर्पयंत्यः परैः पीतेन स्वपयसातेषां पुत्रपौत्रान्नदं पती च जघ्नः सद्यो

साधुभिर्गर्हितं कर्म चांडालस्मविधीयते ॥ कस्माद्गोरजसाध्वस्तमपाकुं डे निषिचसि ४ ॥ चांडाल उवाच ॥ ब्राह्मणस्य गवां राजन हियतीनां रजःपुरा ॥ सोममुद्धंस यामासतं सोमं येऽपि बन्दिजाः ५ दीक्षितश्च सराजाऽपि क्षिप्रं नरकमाविशत् ॥ सहैर्याजकैः सर्वैर्ब्रह्मस्वमुपजीव्यत ६ येऽपि तत्रापि बन्धीरं घृतं दधि च मानवाः ॥ ब्राह्मणाः सह राजन्याः सर्वे नरकमाविशन् ७ जघुस्ताः पयसा पुत्रांस्तथा पौत्रान् विधुन्वती ॥ पशून् वेक्षमाणाश्च साधुवृत्तेन दंपती ८ अहंतत्रावसं राजन् ब्रह्मचारी जि तेंद्रियः ॥ तासां मे रजसाध्वस्तं भैक्षमासीन्नराधिप ९ चांडालोऽहं बतोरजन्मुक्ता तदभवन्तप ॥ ब्रह्मस्वहारी च नृपः सोऽप्रतिष्ठां गतिययौ १० तस्माद्देववि प्रस्वं कदाचिदपि किंचन ॥ ब्रह्मस्वरजसाध्वस्तं भुक्ता मां पश्ययादृशम् ११ तस्मात्सोमोऽप्यविक्रेयः पुरुषेण विपश्चिता ॥ विक्रयं त्विह सोमस्य गर्हयंति मनीषिणः १२ ये चैनं क्रीणते तात ये च विक्रीणते जनाः ॥ ते तु वै स्वतं प्राप्य रौरवं यांति सर्वशः १३ सोमं तु रजसाध्वस्तं विक्रीणन्विधिपूर्वकम् ॥ श्रोत्रियो वा धुषी भूत्वानचिरं स विनश्यति १४ नरकं त्रिशतं प्राप्य स्वविष्टा मुपजीवति ॥ श्वचर्यामभिमानं च सखि दारे च विष्टवम् १५ तुलयाधारयन् धर्ममभिमान्यति रिच्यते ॥ श्वानं वै पापिनं पश्य विवर्णं हरिणं कृशम् १६ अभिमानेन भूतानां मिमांसति मुपासतम् ॥ अहं वै विपुले तात कुले धनसमन्विते १७ अन्यस्मिन् जन्मनि विभोजान विज्ञानपारगः ॥ अभवंतत्र जानानो ह्येतान् दोषान्मदात्सदा १८ संरब्ध एव भूतानां पृष्ठमांसमभक्षयम् ॥ सोऽहं तेन च वृत्तेन भोजनेन च तेन वै १९ इमामवस्थां संप्राप्तः पश्य कालस्य पर्ययम् ॥ आदीप्तमिव चैलांतं भ्रमरैरिव चार्दितम् २० धावमानं सुसंरब्धं पश्य मां रजसाऽन्वितम् ॥ स्वाध्यायैस्तु महत्पापं हरंति गृहमेधिनः २१ दानैः पृथग्विधैश्चापि यथा प्राहुर्मनीषिणः ॥ तथा पापकृतं विप्रमाश्रमस्थं महीपते २२ सर्वसंगविनिर्मुक्तं छंदां स्युत्तारयंत्युत ॥ अहं हि पापयो न्यां वै प्रसूतः क्षत्रियर्षभ ॥ निश्चयं नाधिगच्छामि कथं मुच्येयमित्युत २३ जातिस्मरत्वं च ममेकं न चित्पूर्वकर्मणा ॥ शुभेन येन मोक्षं वै प्राप्नुमिच्छाम्यहं नृप २४ त्वमिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते ॥ चांडालत्वात्कथमहं मुच्येयमिति सत्तम २५ ॥ राजन्य उवाच ॥ चांडालप्रतिजानी हियेन मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ब्राह्मणार्थे त्यजन् प्राणान् गतिमिष्टामवाप्स्यसि २६

ऽप्यायुषश्चक्रुः ८ तत्र देशे काले च ९ । १० । ११ प्रसंगात्सोमविक्रयं निंदति तस्मादिति १२ पुनर्ब्रह्मस्वसृष्टं १३ चिरं विनश्यतीति न अपि तु चिरं नरकवासं दृश्यत्येव १४ श्वचर्या नीच सेवा १५ श्वचर्यादित्रयं तुलयाधारयंस्तु ह्यमन्वानोऽभिमानो धर्ममतिक्रम्य रिच्यते इति रिचो भवति अभिमानो ह्यतस्त्रयापेक्षया अत्यंतं पापीत्यर्थः १६ । १० । १८ भूतानामुपरि सदा संरब्ध एव कुपित इवेत्यन्वयः १९ भ्रमरैस्तीक्ष्णतुंडैरर्चमानमिव चैलांतवद्ब्रह्मभक्तिक्रिस्त्वं मां पश्य २० । २३ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२० । २८ रक्षयमेव न तु मक्षयम् २९ ॥ इति अमुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावर्षीये ऋषोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ एके इति विद्याभ्यासश्रद्धादितारतम्यात्कर्मफलतारतम्यम

दत्वा शरीरं क्रव्याद्गोचरेणाग्नौ द्विजहेतुकम् ॥ हुत्वा प्राणान् प्रमोक्षस्तेनान्यथामोक्षमर्हसि २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स तदा तेन ब्रह्मस्वार्थे परंतप ॥ हुत्वारण मुखे प्राणान् गतिमिष्टामवापह २८ तस्माद्रक्षयं त्वया पुत्र ब्रह्मस्वं भरतर्षभ ॥ यदीच्छसि महाबाहो शाश्वतीं गतिमात्मनः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनु शासनिके प० दानधर्मे राजन्यचांडालसंवादे नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एके लोकाः स्रुतिनः सर्वे त्वाहोपितामह ॥ तत्र तत्रापि वि त्रास्ते तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कर्मभिः पार्थ नाना त्वं लोकानां यांति मानवाः ॥ पुण्यान् पुण्यकृतो यांति पापान् पापकृतो नराः २ अत्राप्युदाहरंती म मिति हासं पुरातनम् ॥ गौतमस्य मुनेस्ता तसंवादे वासवस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः कश्चिन्मृदुर्दौ तो जितेंद्रियः ॥ महावने हस्तिशिशुं परिभूय ममात्कम् ४ तं दृष्ट्वा जीवयामास सा नुक्रोशो घृतव्रतः ॥ स तु दीर्घेण कालेन बभूवातिबलो महान् ५ तं प्रभिन्नं महानागं प्रसृतं पर्वतोपमम् ॥ घृतराष्ट्रस्य रूपेण शक्रो जग्राह हास्तिनम् ६ हियमाणं तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितव्रतः ॥ अभ्यभाषत राजानं घृतराष्ट्रं महातपाः ७ मामेऽहर्षीर्हस्तिनं पुत्रमेनं दुःखात्पुष्टं घृतराष्ट्राकृतज्ञ ॥ मैत्रं सतां सतपदं व दंति मित्रद्रोहो मैव राजनस्पृशेत्वाम् ८ इध्मोदकप्रदातारं शून्यपालं ममाश्रमे ॥ विनीतमाचार्यकुले सुयुक्तं गुरुकर्मणि ९ शिष्टं दातुं कृतज्ञं च प्रियं च सततं मम ॥ न मे विक्रोश तो राजन हर्तुं मर्हसि कुंजरम् १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गवांसहस्रं भक्ते ददामि दासीशतं निष्कशतानि पंच ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् ११ ॥ गौतम उवाच ॥ तवैव गावो हि भवन्तु राजन् दास्यः सानिष्का विविधं च रत्नम् ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं न रं द्रकिं ब्राह्मणस्येह धनेन कृत्यम् १२ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्यानां नागकुलानि विप्र ॥ स्ववाहनं मय तो मास्त्यधर्मो नागश्रेष्ठं गौतमास्मान्निवर्त १३ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र प्रेतो नंदति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शोचते पापकर्मा ॥ वैवस्वतस्य स दने महात्मं स्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये निष्क्रियानास्ति काः श्रद्धा नानापापात्मानं दं द्रियार्थे निविष्टाः ॥ यमस्य ते यावन्नां प्राप्नुवंति परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १५ ॥ गौतम उवाच ॥ वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रानृतं नोच्यते यत्र सत्यम् ॥ यत्राबलावलि नं यातयंति तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ज्येष्ठांस्वसारं पितरं मातरं च यथा शतं मम दत्ताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १७ ॥ गौतम उवाच ॥ मंदाकिनी वैश्रवणस्य राज्ञो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या ॥ गंधर्वयक्षैरप्सरोग्भिश्च जुष्टा तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १८

स्तिष्ठनेति प्रार्थः १ कर्मभिरिति पुण्यपापयोरिव पुण्यानामवांतरमेदोऽस्तीत्यर्थः २ । ९

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ब्राह्मणस्य ब्राह्मणसंबन्धिनधनेन १२ । १३ यातयिष्ये हस्तिनं स्वार्थं फलं त्वतोऽग्रहीष्ये इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ अतिथिव्रताः सुव्रता ये जनावै प्रतिश्रयं ददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ शिप्राशिनः संविभज्याश्रितांश्चमंदाकिर्नितिः तिविभूषयंति १९ ॥ गौतम उवाच ॥ मेरोरग्रेयद्वनं भाति रम्यं सुपुष्पितं किन्नरी गीत जुष्टम् ॥ सुदर्शनाय त्रजं ब्रुविंशाला तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २० ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये ब्राह्मणा मृदवः सत्यशीला बह्वृताः सर्वभूताभिरामाः ॥ येऽधीयते सेतिहासं पुराणं मध्वाहुत्या जुहति वै द्विजेभ्यः २१ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र ॥ यद्विद्यते विदितं स्था नमस्ति तद्ब्रह्म हित्व रितो ह्येष यामि २२ ॥ गौतम उवाच ॥ सुपुष्पितं किन्नरराज जुष्टं प्रियं वनं नंदनं नारदस्य ॥ गंधर्वाणामप्सरसां च शश्वत्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २३ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये नृत्यगीते कुशला जनाः सदा ह्ययाचमानाः सहिताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र २४ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्रोत्तराः कुरवो भाति रम्या देवैः सार्धं मोदमाना नरेन्द्र ॥ यत्राग्नि यौनाश्च वसंतिलोका अव्योनयः पर्वत योनयश्च २५ ॥ यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचारा मवति ॥ यत्र चेर्ष्यानास्ति नारी नराणां तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २६ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदंदाश्चरंति ॥ न हि संति स्था वरं जंगमं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः २७ ॥ निराशिषो निर्ममावीतरा गाला भाला भेतुल्य निर्दाप्रशंसाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र २८ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधा विरजा वीतशोकाः ॥ सोमस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २९ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये दानशीलान् प्रतिगृह्णते सदान् चाप्यर्थीश्चाददते परेभ्यः ॥ येषामदेयमर्हते नास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादा जनाश्च ३० ॥ येषां तारोनाभि जल्पंति चान्यान्स त्रीभूताः सततं पुण्यशीलाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र ३१ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातना विराजसो वितमस्का वि शोकाः ॥ आदित्यदेवस्य पदं महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३२ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ स्वाध्यायशीला गुरुशुश्रूषणे रतास्तपस्विनः सुव्रताः सत्यसंधाः ॥ आ चार्याणामप्रतिकूलभाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोद्याः ३३ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे विशुद्धानां भावितो वाग्यतानाम् ॥ सत्ये स्थितानां विदविदां महात्मनां प रं गता घृतराष्ट्रे न तत्र ३४ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधा विरजा विशोकाः ॥ वरुणस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यात यिष्ये ३५ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ चातुर्मास्यैर्ये जंते जनाः सदा तथेष्टिनां दशशतं प्राप्नुवन्ति ॥ ये चाग्निहोत्रं जुहति श्रद्धधाना यथाऽऽभ्यायं त्रीणि वर्षाणि विप्राः ३६ ॥ सुधा रिणां धर्मसुरे महात्मनां यथोदिते वर्त्मनि सुस्थितानाम् ॥ धर्मात्मना मुद्गहतां गतिं तां परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र ३७ ॥ गौतम उवाच ॥ इन्द्रस्य लोका विरजा विशोका दुरन्वयाः कांक्षिता मानवानाम् ॥ तस्याहं ते भवने भूरितेजसो राजन्निमं हस्तिनं यातयिष्ये ३८ ॥ धर्मपदसुरः क्षुरस्तत्र सुपुत्रात्मनः संधारयंति तसुधारिणस्तेषां धर्मधुरेदस्य पिपाठः ३७ ॥ ३८

१९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

घृतराष्ट्रवाच ॥ शतवर्षजीवीयश्च शूरो मनुष्यो वेदाध्ययीयश्च यज्वाऽप्रमत्तः ॥ एते सर्वे शक्रलोके व्रजंति परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र ३९ ॥ गौतम उवाच ॥ प्राजापत्याः सं तिलोकामहांतो नाकस्यष्टेष्टुष्कला वीतशोकाः ॥ मनीषिताः सर्वलोकोद्भवानां तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ४० ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ये राजानो राजसूयाभिषिक्ता ध र्मात्मानो रक्षितारः प्रजानाम् ॥ ये चाश्वमेधावधृतेषु तां गास्तेषां लोका घृतराष्ट्रे न तत्र ४१ ॥ गौतम उवाच ॥ ततः परं भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधा विरजा वीत शोकाः ॥ तस्मिन्नहं दुर्लभे चाप्यष्टप्ये गवां लोके हस्तिनं यातयिष्ये ४२ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ योगो सहस्री शतदः समां समां गवां शती दश दद्याच्च शक्त्या ॥ तथा दश भ्यो यश्च दद्यादिहैकां पंचभ्यो वादानशीलस्तथैकाम् ४३ ॥ ये जीर्यंते ब्रह्मचर्येण विप्रब्राह्मी वाचं परिरक्षंति चैव ॥ मनस्विनस्तर्थात्रा परायणास्ते तत्र मोदंति गवां निवा से ४४ ॥ प्रभासमान संतीर्थपुष्कराणि महत्सरः ॥ पुण्यंच नैमिषं तीर्थं बाहुदां करतो यिनीम् ४५ ॥ गयां गयशिरश्चैव विपाशां स्थूलवालुकाम् ॥ कृष्णां गंगां पंचनदं महाह दमथापि च ४६ ॥ गोमतीं कौशिकीं पंपां महात्मानो घृतराष्ट्रवाच ॥ सरस्वतीं दृषद्वत्यौ यमुनां ये तु यांति च ४७ ॥ तत्र तैदिव्यसंस्थाना दिव्यमाल्यधराः शिवाः ॥ प्रयांति पु ण्यगंधा दद्या घृतराष्ट्रे न तत्र वै ४८ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र शीतभयं नास्ति न चोष्णभयमपि ॥ न ह्युत्पिपासे न ग्लानिर्न दुःखं न सुखं तथा ४९ ॥ न द्वेभ्यो न प्रियः कश्चि न्नबंधुर्न रिपुस्तथा ॥ न जरामरणे तत्र न पुण्यं न च पातकम् ५० ॥ तस्मिन् विरजसि स्फीते प्रज्ञासत्त्वव्यवस्थिते ॥ स्वयं भुवने पुण्ये हस्तिनं मे प्रदास्यसि ५१ ॥ घृ त राष्ट्रवाच ॥ निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्ये कृतात्मानो यतव्रताः ॥ अध्यात्मयोगसंस्थानैर्युक्ताः स्वर्गं गतिं गताः ५२ ॥ ते ब्रह्मभवनं पुण्यं प्राप्नुवन्तीह सात्विकाः ॥ न तत्र घृतराष्ट्र स्ते शक्योऽद्रुं महासुने ५३ ॥ गौतम उवाच ॥ रथंतरं यत्र बृहच्च गीयते यत्र वेदी पुंडरीकैः स्तृणोति ॥ यत्रोपयाति हरिभिः सोमपीथी तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ५४ ॥ बुध्यामि त्वां वृत्रहं शतक्रतुं व्यतिक्रमंतं भुवनानि विश्वा ॥ कश्चिन्नवाचा वृजिनं कदाचिदकार्षते मनसोऽभिषंगात् ५५ ॥ शतक्रतुरुवाच ॥ मधवाऽहं लोकपथं प्रजा नामन्वागमं परिवादे गजस्य ॥ तस्माद्ब्रवान्प्रणतं माऽनुशास्तु ब्रवीषियत्तत्करवाणि सर्वम् ५६ ॥ गौतम उवाच ॥ श्वेतं करेणुं मम पुत्रं हि नागं यं मेऽहार्षीर्दिशवर्षाणि बालम् ॥ यो मे वने वसतोऽभूद्वितीयस्तमेव मे देहि सुरेन्द्र नागम् ५७ ॥ शतक्रतुरुवाच ॥ अयं सुतस्ते द्विजसुरव्यनाग आगच्छति त्वामभिवीक्षमाणः ॥ पादौ च तेना सिकयोपजिघ्रते श्रेयो ममाध्याह्नमश्वतेऽस्तु ५८ ॥ गौतम उवाच ॥ शिवं सदैव देहि सुरेन्द्र तुभ्यं व्यायामि पूजां च सदा प्रयुजे ॥ ममापित्वं शक्रा शिवं ददस्व त्वया दत्तं प्रति गृह्णामि नागम् ५९ ॥ शतक्रतुरुवाच ॥ येषां वेदानि हिता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवतां महात्मनाम् ॥ तेषां त्वयैकेन महात्मनाऽस्मिन् वृद्धस्तस्मात्प्रीतिमांस्तेऽहमद्य ६०

अनु० १ ई
अ०
॥ १० ३ ॥

मे. ना. टी.
॥ ११२ ॥

६१ । ६२ ब्रह्मसंज्ञा लोके गतस्यापि न जीर्यत इत्युच्यते तात्पर्यम् ६३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अधिकशततमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ७३ ॥ दानमिति अर्हिसितमर्हि
सा १ तपसः कृच्छ्राचार्याणां देवलादभ्युत्थितं बलवत्तरं विदितं न किमप्यपि पुनस्तपसां भवेत्परं १ लोको भोग्यप्रदेशः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ एकरात्रादयः कृणुविशेषाः ९ नारीपुरं कन्या
हंतै हि ब्राह्मणक्षिप्रं सहपुत्रेण हस्तिना ॥ त्वं हि प्राप्नुषु भान् लोकान ह्याय च चिराय च ६१ स गौतमं पुरस्कृत्य सहपुत्रेण हस्तिना ॥ दिवमाचक्रमेव ब्रह्मसिद्धिः सह दुरासदं
६२ इदं यः शृणुयान्नित्यं यः पठेद्वाजितेन्द्रियः ॥ स याति ब्रह्मणो लोकं ब्राह्मणो गौतमो यथा ६३ ॥ इति श्री० अनु० आनु० दानधर्महस्ति कूटो नाम अधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दानं बहुविधाकारं शांतिः सत्यमर्हिसितम् ॥ स्वदारतुष्टिश्चोक्ता ते फलं दानस्य चैव यत् १ पितामहस्य विदितं किमन्य
तपसो बलात् ॥ तपसो यत्परं तेऽद्य तन्नो व्याख्यातुमर्हसि २ ॥ भीष्म उवाच ॥ तपः प्रचक्षते वावतावल्लोको युधिष्ठिर ॥ मत्तं ममात्रकौंतेय तपो नानशनात्परम् ३
अप्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ भगीरथस्य संवादं ब्रह्मणश्च महात्मनः ४ अतीत्य सुरलोकं च गवां लोकं च भारत ॥ ऋषिलोकं च सोऽगच्छद्भगीरथ इति श्रुतं
५ तं बुद्ध्वा वचः प्राह ब्रह्माराजं भगीरथम् ॥ कथं भर्तृत्वागास्त्वमिमं लोकं दुरासदम् ६ न हि देवानां गंधर्वानां मनुष्यां भगीरथ ॥ आयात्य तप्ततपसः कथं वै त्वमिहा
गतः ७ ॥ भगीरथ उवाच ॥ निष्काणां वै ह्यदं ब्रह्मणेभ्यः शतं शस्त्राणि स देवदानम् ॥ ब्राह्मव्रतं नित्यमास्थाय विद्वत्त्वे वा हंतस्य फलादिहा गाम् ८ दशैकरात्रा
न्दशपंचरात्रानेकादशैकादशकान् कृतुं च ॥ ज्योतिष्टोमानां च शतं यदिष्टं फलेन तेनापि च नाम तोऽहम् ९ यच्चावसंजान्दहीतीरनित्यः शतं समास्तप्यमानस्तपोऽ
हम् ॥ अदांच तत्राश्वतरी सहस्रं नारीपुरं न च तेनाहमागाम् १० दशायुतानि चाश्वानां गोयुतानि च विंशतिम् ॥ पुष्करेषु द्विजातिभ्यः प्रादांशतसहस्रशः ११
सुवर्णचंद्रोत्तमधारिणीनां कन्योत्तमानामददं सहस्रम् ॥ षष्टिसहस्राणि विभूषितानां जांबूनदैराभरणैर्न तेन १२ दशार्बुदान्यददं गोसवे ज्यास्वेकैकशो दशगालोक्त
नाथ ॥ समानवत्साः पयसा सन्विताः सुवर्णकांस्योपदुहानतेन १३ आतोयामि पुनियतमेकैकस्मिन्दशाददम् ॥ गृष्टीनां क्षीरदात्रीणां रोहिणीनां शतानि च १४
दोग्ध्रीणां वै गवां चापि प्रयुतानि दशैव ह ॥ प्रादां दशगुणं ब्रह्मव्रतेनाहमिहा गतः १५ वाजिनां बाह्विजातानां युतान्यददं दश ॥ कर्कानां हिममालानां च तेनाहमा
गतः १६ कोटीश्च कांचनस्याष्टौ प्रादां ब्रह्मन्दशान्वहम् ॥ एकैकस्मिन् क्रतौ तेन फलेनाहं न चागतः १७ वाजिनां श्यामकर्णानां हरितानां पितामह ॥ प्रादां हिमस्र
जां ब्रह्मन्कोटीर्दशच सप्तच १८ ईपादं तान् महाकायान् कांचनस्रग्विभूषितान् ॥ पद्मिनो वै सहस्राणि प्रादां दशच सप्तच १९ अलंकृतानां दिवेश दिव्यैः कनकभूष
णैः ॥ रथानां कांचनांगानां सहस्राण्यददं दश २० सप्तचान्यानि युक्तानि वाजिभिः समलंकृतैः ॥ दक्षिणावयवाः केचिद्देवैर्ये संप्रकीर्तिताः २१
समूहमदां १० । ११ चंद्रोत्तमधारिणीनां कन्योत्तमानामददं सहस्रम् १२ एकैकशो ब्राह्मणाय नृशमाः १३ आतोयामि भूमौ मयागः १४ । १५ कर्कः कर्कोटके वह्नीच्छाश्वे दर्पणे घटे इति भेदिनी
कर्कणां शुक्लाश्वानां १६ । १७ । १८ पद्मिनः पद्मचिह्नान् १९ । २० दक्षिणावयवाः कर्कणां शुक्लाश्वानां २१

॥ ११२ ॥

२२ निष्ककंठानां युद्धे जितानां राज्ञां सहस्रं विभेभ्यो विप्रवचमाह क्षिणा अददं मुसृष्टवान् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शम्यापृगुद्रः काष्ठदंडः स बलेनाक्षिप्तो यावदूरं पतति तावदेशो यस्य
वेदिकाया भवति स शम्याक्षेपो यागः तथा सायस्कादयो यागविशेषाः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ कांचनमयानां वृक्षाणां गूतानां नानावर्णरत्नसंचितानां वनमित्यर्थः ३३ । ३४
वाजपेयेषु दशसु प्रादांतिष्वपि चाप्यहम् ॥ शक्रतुल्यप्रभावाणामिज्यया विक्रमेण ह २२ सहस्रं निष्ककंठानां मददं दक्षिणामहम् ॥ विजित्य भूपतीन् सर्वानर्थैरिष्टा
प्रितामह २३ अष्टभ्यो राजसूयेभ्यो न च तेनाहमागतः ॥ स्रोतश्च यावद्गंगायाश्छन्नमासीज्जगत्पते २४ दक्षिणाभिः प्रवृत्ताभिर्मम नागां च तत्कृते ॥ वाजिनां
च सहस्रे द्वे सुवर्णशतभूषिते २५ वरं ग्रामशतं चाहमेकैकस्य त्रिधाऽददम् ॥ तपस्वीनियताहारः शममास्थाय वाग्यतः २६ दीर्घकालं हिमवति गंगायामुत्स
हाम् ॥ मूर्ध्ना धारामहादेवः शिरसा यामधारयत् ॥ न तेनाप्यहमागच्छं फलेनेह पितामह २७ शम्याक्षेपैरयं जयं च देवान् सायस्कानां मयुतैश्चापियत्तत् ॥ त्रयो
दशद्वादशाहैश्च देवसंपौडरीकां च तेषां फलेन २८ अष्टौ सहस्राणि ककुब्जिनां महं शुक्लर्षभाणां मददं द्विजेभ्यः ॥ एकैकैकांचनं शृंगमेभ्यः पत्नीश्चैषामददं निष्क
कंठीः २९ हिरण्यरत्ननिचयानददं रत्नपर्वतान् ॥ धनधान्यैः सष्टद्वाश्वग्रामाश्चान्ये सहस्रशः ३० शतं शतानां गृष्टीनां मददं चाप्यतंद्रितः ॥ इष्ट्वाऽनेकैर्महायज्ञै
ब्राह्मणेभ्यो न तेन च ३१ एकादशाहैरयं स दक्षिणैर्द्विर्द्वादशाहैरश्वमेधैश्च देव ॥ आर्क्यणैः षोडशभिश्च ब्रह्मस्तेषां फलेनेह न चागतोऽस्मि ३२ निष्कैककंठमददं
योजनाय तं तद्विस्तीर्णं कांचनपादपानाम् ॥ वनं वृत्तानां रत्नविभूषितानां चैव तेषामागतोऽहं फलेन ३३ तुरायणं हिव्रतमप्यष्टप्यमक्रोधनोऽकरवं त्रिंशतो
ऽब्दान् ॥ शतं गवामष्टशतानि चैव दिने दिने ह्यददं ब्राह्मणेभ्यः ३४ पयस्विनीनां मथरोहिणीनां तथैवान्यान नहुहोलोकनाथ ॥ प्रादानित्यं ब्राह्मणेभ्यः सुरेशनेहाग
तस्तेन फलेन चाहम् ३५ त्रिंशदग्नीं हं ब्रह्मघ्नं जयं च नित्यदा ॥ अष्टाभिः सर्वमेधैश्च न रमेधैश्च सप्तभिः ३६ दशभिर्विश्वजिद्धिश्च शतैरष्टादशोत्तरैः ॥ न चैव तेषां
देवेश फलेनाहमिहा गमम् ३७ सरय्यां वाहुदायां च गंगायामथ मैमिषे ॥ गवां शतानां मयुतमददं न च तेन वै ३८ इंद्रेण गुह्यं निहितं वै गुहायां यद्गार्गवस्तपसे हाभ्यवि
दत् ॥ जाज्वल्यमानमुशनस्तेजसे हतत्साधयामास महं वरेण्य ३९ ततो मे ब्राह्मणास्तुष्टास्तस्मिन्कर्मणि साधिते ॥ सहस्रमृषयश्चासन्धैवैतत्र समागताः ४०
उक्तस्तैरस्मि गच्छ त्वं ब्रह्मलोकमिति प्रभो ॥ प्रीतेनोक्तः सहस्रेण ब्राह्मणानां महं प्रभो ॥ इमं लोकमनुप्राप्तो माभूतेऽत्र विचारणा ४१ कामं यथावा द्विहितं विधात्रापृ
ष्टेन वाच्यं तु मया यथावत् ॥ तपो हि नान्यच्चानशनां मत्तं मेनोस्तु ते देववरप्रसीद ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तं व्रतं ब्रह्मा तुराजानं स भगीरथम् ॥ पूजयामास पू
जार्हविधिदृष्टेन कर्मणा ४३ तस्मादनशनैर्युक्तो विप्रान् पूजयानित्यदा ॥ विप्राणां वचनात्सर्वपरत्रेह च सिध्यति ४४
३५ अग्नीनिचयानि ३६ । ३७ । ३८ गुहायां निहितं गोपितं गुह्यं दनश्च न तपसा अभ्यविदत् आज्ञासीत् उशनस्तेजसा शुकस्य बलेन जाज्वल्यमानं तच्च वाक्यशेषात्सर्वभोगत्यागात्म
कमनशनं सर्वभोगैर्ब्राह्मणानां संतर्पणं च साधयामासमित्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

३८

वासोभिरन्नैर्गोभिश्च शुभैर्नैर्वेशिकैरपि ॥ शुभैः सुरगणैश्चापितोऽप्याएव द्विजास्तथा ॥ एतदेव परं गुह्यमलोभेन समाचारः ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशासनि के पर्वणि दानधर्म ब्रह्मभगीरथ संवादे त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शतायु रक्तः पुरुषः शतवीर्यश्च जायते ॥ कस्मान्निप्रयंते पुरुषावाला अपि पितामहः १ आयुष्मान् केन भवति अल्पायुर्वाऽपि मानवः ॥ केन वालभते कीर्तिं केन वालभते श्रियम् २ तपसा ब्रह्मचर्येण जपहोमैस्तथौषधैः ॥ कर्मणामनसा वाचा तन्मे ब्रूहि पितामह ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र तेऽहं प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वमनुवृच्छसि ॥ अल्पायुर्येन भवति दीर्घायुर्वाऽपि मानवः ४ येन वालभते कीर्तिं येन वालभते श्रियम् ॥ यथा वर्तयन् पुरुषः श्रेयसासं प्रयुज्यते ५ आचारा लभते ह्यायुराचारा लभते श्रियम् ॥ आचारात्कीर्तिमाप्नोति पुरुषः प्रेत्य चेह च ६ दुराचारो हि पुरुषो नेहायुर्विदते महत् ॥ त्रसंति यस्माद्भूतानि तथा परिभवंति च ७ तस्मात्कुर्यादिहाचारं यदिच्छेद्भूतिमात्मनः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारोऽहं त्यलक्षणम् ८ आचारलक्षणो धर्मः संतश्चारित्रलक्षणाः ॥ साधूनां च यथावृत्तमेतदाचारलक्षणम् ९ अप्यदृष्टं श्रवादेव पुरुषं धर्मचारिणम् ॥ भूति कर्माणि कुर्वाणं तं जनाः कुर्वन्ते प्रियम् १० येनास्तिकानि धियाश्च गुरुशास्त्राभिलंघिनः ॥ अधर्मज्ञा दुराचारास्ते भवंति गतायुषः ११ विशीलाभिन्नमर्यादानित्यं संकीर्णमैथुनाः ॥ अल्पायुषो भवंति हनरानिरयगामिनः १२ सर्वलक्षणहीनोऽपि समुदाचारवान्नरः ॥ श्रद्धधानोऽनसूयश्च शतं वर्षाणि जीवति १३ अक्रोधनः सत्यवादी भूतानामविर्हिंसकः ॥ अनसूयुरजिह्वश्च शतं वर्षाणि जीवति १४ लोष्टमर्दी तृणच्छेदी न खखादी च यो नरः ॥ नित्योच्छिष्टः संकुसुको नेहायुर्विदते महत् १५ ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थौ चानुचिंतयेत् ॥ उत्थाया च म्यतिष्ठेत् पूर्वासंध्यां कृतांजलिः १६ एवमेवापरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः ॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यातं कदाचन १७ नोपसृष्टेन वारिस्थं न मध्यं न भसोगतम् ॥ ऋषयो नित्यं संध्यत्वा दीर्घमायुरवाप्नुवन् १८ तस्मातिष्ठेत्सदा पूर्वापश्चिमाच्चैव वाग्यतः ॥ येन पूर्वामुपासंते द्विजाः संध्यां न पश्चिमाम् १९ सर्वास्तान् धार्मिको राजा शृद्धि कर्माणि कारयेत् ॥ परदारान गंतव्या सर्ववर्णेषु कर्हिचित् २० न हीदृशमनायुष्यं लोके किंच न विद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् २१ यावं तोरो मकूपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि न रक्षन् पर्युपासते २२ प्रसाधनं च केशानां मंजनं दंतधावनम् ॥ पूर्वाह्ण एव कार्याणि देवतानां च पूजनम् २३ पुरीषमूत्रे नो दीक्षेन्नाधितिष्ठेत् कदाचन ॥ नाति कल्यं नातिसायं न च मध्यं दिने स्थिते २४ नाज्ञातैः सह गच्छेत् नैको न वृषलैः सह ॥ पंथादेयो ब्राह्मणाय गोभ्यो राजभ्य एव च २५ वृद्धाय भारतसाय गर्भिण्यै दुर्बलाय च ॥ प्रदक्षिणं च कुर्वीत परिज्ञातान्वनस्पतीन् २६

श्रवणात् संपुरुषं जनाः साधवः १० । १३ । १४ । १५ । १६ संकुसुकोर्जुनः अस्थिरश्च संकुसुकोस्थिर इत्यमरः १७ । १८ । १९ उपपृष्टं राहुग्रस्तं २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३७ चरित्वातेन हिंस्यते ३८ । ३९ त्रीणि भोज्यानि अष्टष्टंशूत्रोदकयादिभिः ४० । ४१ । ४२ । ४३

चतुष्पथान्प्रकुर्वीतसर्वानेवप्रदक्षिणान् ॥ मध्यंदिनेनिशाकालेअर्धरात्रेचसर्वदा २७ चतुष्पथंनसेवेतउभेसंध्येतथैवच ॥ उपानहौचवस्त्रंचघृतमन्यैर्नधारयेत् ॥
ब्रह्मचारीचनित्यंस्यात्पादंपादेननाक्रमेत् २८ अमावास्यांपौर्णमास्यांचतुर्दश्यांचसर्वशः ॥ अष्टम्यांसर्वपक्षाणांब्रह्मचारीसदाभवेत् २९ वृथामांसंनखादेतपृष्ठ
मांसंतथैवच ॥ आक्रोशंपरिवादंचपैशुन्यंचविवर्जयेत् ३० नारुंतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्याददीत ॥ ययाऽस्यवाचापरउद्विजेतनतांवेदुशतीपाप
लोक्याम् ३१ वाक्सायकावदनान्निष्पतंतियैराहतःशोचतिरात्र्यहानि ॥ परस्यवामर्मसुयेपतंतितान्पंडितोनावसृजेत्परेषु ३२ रोहतेसायकैर्विद्धंवनंपरशुनाह
तम् ॥ वाचादुरुक्तंवीभत्सनंसरोहतिवाक्क्षतम् ३३ कर्णिनालीकनाराचाभिर्हरंतिशरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तुननिर्हर्तुंशक्योहृदिशयोहिसः ३४ हीनांगानतिरि
क्तांगान्विद्याहीनान्विगर्हितान् ॥ रूपद्रविणहीनांश्चसत्यहीनांश्चनाक्षिपेत् ३५ नास्तिक्यंवेदनिंदांचदेवतानांचकुत्सनम् ॥ द्वेषस्तंभोभिमानंचतैक्ष्ण्यंचपरिव
र्जयेत् ३६ परस्यदंडनोद्यच्छेत्कुद्धोभैनंनिपातयेत् ॥ अन्यत्रपुत्राच्छिष्याच्चशिक्षार्थंताडनंस्मृतम् ३७ नब्राह्मणान्परिवदेन्नक्षत्राणिननिर्दिशेत् ॥ तिथिपक्ष
स्यनब्रूयात्तथाऽस्यायुर्नरिष्यते ३८ कृत्वामूत्रपुरीषेतुरथ्यामाक्रम्यवापुनः ॥ पादप्रक्षालनंकुर्यात्स्वाध्यायेभोजनेतथा ३९ श्रीणिदेवाःपवित्राणिब्राह्मणानामक
ल्पयन् ॥ अदृष्टमद्भिर्निर्णिकंत्यच्चवाचाप्रशस्यते ४० संयावंकसरंमांसंशष्कुलीपायसंतथा ॥ आत्मार्थंनप्रकर्तव्यंदेवार्थंतुप्रकल्पयेत् ४१ नित्यमग्निपरिचरेद्विक्षां
दद्याच्चनित्यदा ॥ वाग्यतोदंतकाष्ठंचनित्यमेवसमाचरेत् ४२ नचाभ्युदितशायीस्यात्प्रायश्चित्तोतथाभवेत् ॥ मातापितरमुत्थायपूर्वमेवाभिवादेयत् ४३ आचा
र्यमथवाप्यन्यंतथाऽऽयुर्विंदतेमहत् ॥ वर्जयेदंतकाष्ठानिवर्जनीयानिनित्यशः ४४ भक्षयेच्छास्त्रदृष्टानिपर्वस्वपिविवर्जयेत् ॥ उदङ्मुखश्चसततंशौचंकुर्यात्समा
हितः ४५ अकृत्वादेवपूजांचनाचरेदंतधावनम् ॥ अकृत्वादेवपूजांचनाभिगच्छेत्कदाचन ॥ अन्यत्रतुगुरुद्वंद्वधार्मिकंवाविचक्षणम् ४६ अवलोक्योनचाद
शौमलिनोबुद्धिमत्तरैः ॥ नचाज्ञातांस्त्रियंगच्छेद्बर्भिर्णोवाकदाचन ४७ उदङ्शिरानस्वपेततथाप्रत्यङ्शिरानच ॥ प्राङ्शिरास्तुस्वपेद्विद्वानथवादक्षिणाशिराः
४८ नभग्नेनावशीर्णेचशयनेप्रस्वपीतच ॥ नांतर्धानेनसंयुक्तेनचतिर्यक्कदाचन ४९ नचापिगच्छेत्कार्येणसमयाद्वापिनास्तिकैः ॥ आसनंतुपदाकृष्यनप्रसज्जेत
थानरः ५० ननग्नःकर्हिचित्स्नायान्ननिशायांकदाचन ॥ स्नात्वाचनावमृज्येतगात्राणिसुविचक्षणः ५१ नचानुलिपेदस्नात्वास्नात्वावासोननिर्धुनेत् ॥ नचैवाद्रा
णिवासांसिनित्यंसेवेतमानवः ५२ स्रजश्चनावकृष्येतनवहिर्धारयीतच ॥ उदक्ययाचसंभाषांनकुर्वीतकदाचन ५३

४४ । ४५ नाभिगच्छेतराजादीन्प्रति ४६ अज्ञातामृतमग्नीत्वेनकामुकत्वेनवा ४७ । ४८ अंतर्धानिअत्यंतभंङ्कारे संतुक्तेइतरेणछयादिना ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । ५५ प्रस्कंदयेद्वज्रशेषां किंचित्पुण्येत् मुक्ताचमनसाग्निमुपस्पृशेत् ५६ कननिःश्रेयसमिच्छन्निशेषः ५७ प्राणान्नामादीन्पृच्छन्निशेषः ५८ अवस्त्रातंस्नानजलं ५९ सावित्राणिमं
नोत्सृजेत्पुरीषं चक्षेत्रे ग्रामस्वर्चातिके ॥ उभे मूत्रपुरीषे तु नाप्सुकुर्यात्कदाचन ५४ अत्रं बुभुक्षमाणस्तु त्रिमुखेन स्पृशेदपः ॥ शुक्लाचान्नं तथैव त्रिदिः पुनः परिमा
र्जयेत् ५५ प्राङ्मुखो नित्यमश्रीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ॥ प्रस्कंदयेच्चमनसा शुक्लाचाग्निमुपस्पृशेत् ५६ आयुष्यं प्राङ्मुखो भुंक्ते यशस्यं दक्षिणामुखः ॥ घन्यं
पश्चान्मुखो भुंक्तेऽतं भुंक्ते उदङ्मुखः ५७ अग्निमालभ्य तोयेन सर्वान् प्राणानुपस्पृशेत् ॥ गात्राणि चैव सर्वाणि नाभिपाणितले तथा ५८ नाधितिष्ठेत्पुंजातुकेशभ
स्मकपालिकाः ॥ अन्यस्य चाप्यवस्त्रातं दूरतः परिवर्जयेत् ५९ शांतिहोमांश्च कुर्वीत सावित्राणि च धारयेत् ॥ निषण्णश्चापि खादेत न तु गच्छन्कदाचन ६० मूत्रं
नोत्तिष्ठता कार्ये न भस्मनि न गोव्रजे ॥ आर्द्रपादस्तु भुंजीत नार्द्रपादस्तु संविशेत् ६१ आर्द्रपादस्तु भुंजानो वर्षाणां जीवते शतम् ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं आलभेत
कदाचन ६२ अग्निं गां ब्राह्मणं चैव तथा ह्यायुर्न रिष्यते ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं उदीक्षेत कदाचन ६३ सूर्याचंद्रमसौ चैव न क्षत्राणि च सर्वशः ॥ ऊर्ध्वप्राणा हुत्क्रामं
तियूनः स्थविर आयाति ६४ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥ अभिवादयित्वा वृद्धांश्च दद्याच्चैवासनं स्वयम् ६५ कृतांजलिं रुपासीत गच्छंतं पृष्ठतो
ऽन्वियात् ॥ न चासीतासने भिन्ने भिन्नकांस्यं च वर्जयेत् ६६ नैकवस्त्रेण भोक्तव्यं न नग्नः स्नातुमर्हति ॥ स्वस्त्वयं नैव न ग्रेन न चोच्छिष्टोऽपि संविशेत् ६७ उच्छिष्टेन स्पृ
शेच्छीर्षं सर्वे प्राणास्तदाऽऽश्रयाः ॥ केशग्रहं प्रहारांश्च शिरस्येतान् विवर्जयेत् ६८ न संहताभ्यां पाणिभ्यां कंदूये दात्मनः शिरः ॥ न चाभीक्ष्णं शिरस्त्रायात् तथा स्यायुर्न
रिष्यते ६९ शिरस्त्रातस्तु तैलैश्च नांगं किंचिदपि स्पृशेत् ॥ तिलसृष्टं चाश्रीयात् तथाऽस्यायुर्न रिष्यते ७० नाध्यापयेत्थोच्छिष्टेनाधीर्यत कदाचन ॥ वाते च पू
तिगंधे च मनसाऽपि न चिंतयेत् ७१ अत्र गाथाय मोद्वीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ आयुरस्य निरुंतामि प्रजास्तस्याददेत् तथा ७२ उच्छिष्टेयः प्राद्रवति स्वाध्यायं चा
धिगच्छति ॥ यश्चानध्यायकालेऽपि मोहादभ्यस्यति द्विजः ७३ तस्य वेदः प्रणश्येत् आयुश्च परिहीयते ॥ तस्मात्तुक्तो ह्यनध्यायेनाधीर्यत कदाचन ७४ प्रत्यादि
त्यं प्रत्यनलं प्रतिगां च प्रतिद्विजान् ॥ ये मे हंति च पंथानं ते भवंति गतायुषः ७५ उभे मूत्रपुरीषे तु दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ॥ दक्षिणाभिमुखो रात्रौ तथा ह्यायुर्न रिष्यते ॥
७६ त्रीन् कृशां ब्राह्मणं चैव तथा ह्यायुर्न रिष्यते ॥ ब्राह्मणं क्षत्रियं सर्पं सर्वे ह्याशी विषास्त्रयः ७७ दहत्याशी विषः कुद्धो यावत्पश्यति चक्षुषा ॥ क्षत्रियोऽ
पि दहेत् कुद्धो यावत्स्पृशति तेजसा ७८ ब्राह्मणस्तु कुलं हन्यात्त्यानेनावेक्षितेन च ॥ तस्मादेतन्नयं यत्नादुपसेवेत् पंडितः ७९ गुरुणा चैव निर्वधो न कर्तव्यः
कदाचन ॥ अनुमान्यः प्रसाद्यश्च गुरुः कुद्धो युधिष्ठिर ८० सम्यङ्मिथ्या प्रवृत्तेऽपि वर्तितव्यं गुराविह ॥ गुरुनिंदा दहत्यायुर्मनुष्याणां न संशयः ८१ दूरादा
वसथान् मूत्रं दूरात्पादावसेचनम् ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनं चैव दूरे कार्यं हितैषिणा ८२
परिष्यते हिंस्यते ८३ तिलसृष्टं तिलसंयुक्तं पुष्टं भक्ष्यं ८४ न चिंतयेत्तद्वदम् ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० मिथ्या प्रवृत्तेऽपि सम्यग्वर्तितव्यम् ८१ ८२

८३ । ८४ विपर्ययमौत्तराध्यायं ८५ अपवर्शदशाहीनं ८६ प्रियंगुः राजिका 'मियंगुस्त्री राजिका कणयोरपि' इति मेदिनी ८७ पृथगिति राजिकयाऽनुलेपनं कृत्वा स्नात्वा चंदनाद्यन्यतमेनानुलेपनं कार्यं
मित्यर्थः तगरस्थगरं महाराष्ट्राणां गां ववाण इति प्रसिद्धं उपवासं ब्रह्मचर्यं ८८ । ८९ आलीढया रजस्वलया परिकृतं संपादितं नालीढं नापरिहितमिति पाठे आलीढं गवाद्याप्रातमपरिहितं परिषेचनही
नं उद्धृतसाराणि क्षीरादीनि प्रेक्षतेषां च काय ९० मेधावीना पुरुषोऽशुचेः सन्निकृष्टेन भुंजीत मेधावी अशुचेरिति गौडाः धर्मेण श्राद्धादिषु प्रतिषिद्धां भक्षान् पृष्ठतः श्राद्धाद्यभावेन भुंजीत ९१ । ९२ । ९३
रक्तमाल्यं न धार्यस्याच्छुद्धं धार्यं तु पंडितैः ॥ वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो ८३ रक्तं शिरसि धार्यं तु तथा वानेयमित्यापि ॥ कांचनीयाऽपि मालायानसादुप्यति
कहिंचित् ८४ स्नातस्य वर्णकं नित्यमार्द्रं दद्याद्विशांपते ॥ विपर्ययं न कुर्वीत वाससो बुद्धिमान्नरः ८५ तथानान्यघृतं धार्यं न चापदशमेव च ॥ अन्यदेवभवेद्वासः शयनीये
नरोत्तम ८६ अन्यद्रथ्या सुदेवानां मर्चयामन्यदेवहि ॥ प्रियंगुचंदनाभ्यां च बिल्वेन तगरेण च ८७ पृथगेवानुलिपेत केशरेण च बुद्धिमान् ॥ उपवासं च कुर्वीत स्नातः
शुचिरलंकृतः ८८ पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचरिणोऽदा भवेत् ॥ समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं जनेश्वर ८९ नालीढया परिहृतं भक्षयित कदाचन ॥ तथानोद्धृतसाराणि प्रे
क्षतेनाप्रदाय च ९० न संनिकृष्टे मेधावीना शुचेर्न च सत्सु च ॥ प्रतिषिद्धां धर्मेषु भक्ष्यान् भुंजीत पृष्ठतः ९१ पिप्पलं च वटं चैव शणशकंतथैव च ॥ उदुंबरं न खा
देच्च भवार्थो पुरुषोत्तमः ९२ आजगव्यं तथा मांसं मायूरं चैव वर्जयेत् ॥ वर्जयेच्छुष्कमांसं च तथा पर्युषितं च यत् ९३ न पाणौ लवणं विद्वान्प्राश्रीयान्नचरात्रिषु ॥
दधिसक्नुं भुंजीत वृथामांसं च वर्जयेत् ९४ सायं प्रातश्च भुंजीत नंतराले समाहितः ॥ बालेन तु न भुंजीत परश्राद्धं तथैव च ९५ वाग्यतो नैकवस्त्रश्चनासंविष्टः कदा
चन ॥ भूमौ सदैव नाश्रीयान्नानासीनो न शङ्कवत् ९६ तोयपूर्वं प्रदाया न्नमतिथिभ्यो विशांपते ॥ पश्चाद्भुंजीत मेधावी न चाप्यन्यमनारः ९७ समानमेकपं
त्तर्यातुभोज्यमन्नं न रेश्वर ॥ विषं हालाहलं भुंक्ते योऽप्रदाय सुहृज्जने ९८ पानीयं पायसं सक्नुं दधिसर्पिर्मधून्यपि ॥ निरस्य शेषमन्येषां न प्रदेयं तु कस्यचित् ९९
भुंजानो मनुजव्याघ्रनैव शंकां समाचरेत् ॥ दधिचाप्यनुपानं नैव कर्तव्यं भवार्थिना १०० आचम्य चैकहस्तेन परिप्लाव्यं तथोदकम् ॥ अंगुष्ठं चरणस्याथ दक्षिणस्या
वसेचयेत् १ पाणिं मूर्ध्नि समाधाय स्पृष्ट्वा चाग्निसमाहितः ॥ ज्ञातिश्चैष्ठ्यमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः २ अग्निः प्राणान्समालभ्य नाभिपाणितले तथा ॥ स्पृष्टं
श्चैव प्रतिष्ठेत्तनचाप्यार्द्रं पाणिना ३ अंगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्मं तीर्थमुदाहृतम् ॥ कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते ४ अंगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्या
श्च भारत ॥ तेन पिब्याणिकुर्वीत स्पृष्ट्वाऽप्योन्यायतः सदा १०५

९४ बालेन केशेनोपलक्षितं परश्राद्धं शत्रुश्राद्धं ९५ सदैव न सदानैवेति संबन्धः ९६ । ९७ । ९८ निरस्य पानीयादीन्विहाय अन्येषां भक्ष्याणां शेषमन्यस्मै न देयं पानीयादेरपिशेषं पुत्रादिभ्य एव देयं पितुर्ज्ये
ष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणात् अन्येषां तद्भोजनं स्पनिषेधात् गौडास्तु निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयमिति पठंति तत्परिसंख्यापत्तुरुपेक्ष्यते ९९ शंकां जीर्यति न वेति अन्नस्यापूतत्वाद्वाऽधिक
त्वाच्छंका नैव भोक्तव्यमित्यर्थः दधीति तर्कत्वमुपानं कर्तव्यमेव 'यथेष्टं मुंक्षुमाभैषीस्तर्कं सलवणं पिब' इति तस्य दृष्टार्थत्वोक्तेः १०० कुत्रपरिप्लाव्यंतदाह अंगुष्ठमिति १ । २ प्राणान्नामादीन् ३ । १०५

६।७।८।९।१०।११।१२।१३ एतेतैलपायिकाविप्रपापायजम्भुदयायेत्यर्थः पारावतादयःसर्वेपक्षिविशेषाश्च १४।१५।१६ शारणिकस्वरक्षणार्थिनः १७।१८।१९ प्रसाधनकेशानां संस्कारादिकं २० पानीयस्य क्रियास्नानं नक्तं स्नायादिति गृहेरात्रौ शिरःस्नाननिषेधः २१ पानानि पातुं योग्यानीत्यर्थः चावदातानि इति गौडपाठः अवदातानि निर्मलान्यपि शेषा णिवर्जनीयानीत्यर्थः सौहित्यमावृत्तिमोजनं परस्परकर्तव्यमात्मनश्चन समाचरेत् २२ द्विजच्छेदं पक्षिवधं कुर्वीत तर्हि पक्षि मांसमेव न मोक्तव्यमिति फलितमित्याशंक्याह मुक्त्वा न समाचरेदिति

परापवादं न ब्रूयात् प्राप्तिं च कदाचन ॥ न मन्युः कश्चिदुत्पाद्यः पुरुषेण भवार्थिना १०६ पतितैस्तु कथानिच्छेदं दर्शनं च विवर्जयेत् ॥ संसर्गं च न गच्छेत्तथाऽऽयुर्विदते महत् ७ न दिवामैथुनं गच्छेन्न कन्यां न च बंधकीम् ॥ न चास्नातास्त्रियं गच्छेत्तथाऽऽयुर्विदते महत् ८ स्वेस्वेतीर्थे समाचम्य कार्यं समुपकल्पिते ॥ त्रिःपीत्वाऽऽपोद्विः प्रमृज्य कृतशौचो भवेन्नरः ९ इंद्रियाणि सकृत्स्पृश्य त्रिरभ्युक्ष्य च मानवः ॥ कुर्वीत पित्र्यं दैवं च वेददृष्टेन कर्मणा ११० ब्राह्मणार्थं च यच्छौचं तच्च मेशृणु कौरव ॥ पवित्रं च हितं चैव भोजनाद्यंतयोस्तथा ११ सर्वशौचे पुद्गलौघेन तीर्थेन समुपस्पृशेत् ॥ निष्ठीव्य तु तथा स्तुत्वा स्पृश्यापो हि शुचिर्भवेत् १२ वृद्धो ज्ञातिस्तथाऽमित्रंदरिद्रो यो भवेदपि ॥ गृहे वा सयितव्याऽऽस्ते धन्यमायुष्यमेव च १३ गृहे पारावताधन्याः शुकाश्च सह सारिकाः ॥ गृहे च तेन पापाय तथा वै तैलपायिकाः ॥ उद्दीपकाश्च गृध्राश्च कपोता भ्रमरास्तथा १४ निविशेयुर्दत्तत्रांतिमेव तदाऽऽचरेत् ॥ अमंगल्यानि चैतानि तथाऽऽक्रोशो महात्मनाम् १५ महात्मनो गतिगुह्यानि न वक्तव्यानि कर्हिचित् ॥ अगम्याश्च न गच्छेत्तराज्ञः पत्नीं सखींस्तथा १६ वैद्यानां बालवृद्धानां भृत्यानां च युधिष्ठिर ॥ बंधूनां ब्राह्मणानां च तथा शारणिकस्य च १७ संबंधिनां च राजेन्द्र तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ ब्राह्मणस्थपतिभ्यां च निर्मितं यन्निवेशनम् १८ तदा वसेत्सदा प्राज्ञो भवार्थी मनुजेश्वर ॥ संध्यायां न स्वपेद्राजं विद्यां च समाचरेत् १९ न भुंजीत च मेघावीतथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि शुक्ला चैव प्रसाधनम् २० पानीयस्य क्रियानक्तं न कार्यं भूतिमिच्छता ॥ वर्जनीयाश्चैव नित्यं सक्तवो निशि भारत २१ शेषाणि चैव पानानि पानीयं चापि भोजने ॥ सौहित्यं न च कर्तव्यं रात्रौ न च समाचरेत् २२ द्विजच्छेदं न कुर्वीत शुक्लान च समाचरेत् ॥ महाकुले प्रसूतां च प्रशस्तां लक्षणैस्तथा २३ वयस्थां च महाप्राज्ञाः कन्यामावोढुमर्हति ॥ अपत्यमुत्पाद्य ततः प्रतिष्ठाप्य कुलं तथा २४ पुत्राः प्रदेया ज्ञानं पुकुलधर्मेण भारत ॥ कन्या चोत्पाद्य दातव्या कुलपुत्राय धीमते २५ पुत्रानि वेश्याश्च कुलाहृत्या लभ्याश्च भारत ॥ शिरस्नातोऽथ कुर्वीत दैवं पित्र्यमथापि च २६ नक्षत्रेन च कुर्वीत यस्मिन् जाती भवेन्नरः ॥ न प्रोष्ठपदयोः कार्यं तथाऽग्रे च भारत २७

द्विजान् मुक्त्वाऽपि तच्छेदं न समाचरेत् कथं क्रीतमेव मांसं मक्ष्यं न पुत्र्या हिंसा कार्येत्यर्थः । मुक्त्वा पानं समाचरेदिति पाठे भोजनार्थं तत्क्रंजलं वापेयमित्यर्थः १३।१४ ज्ञानेन पुत्रपुत्राणि निर्मितं पुत्रा देया विद्वत्सु समर्पणीयाः २१ कुलात्सत्कुलसंबंधेन निवेश्या विवाह्याः लभ्या लभनीयाः २५ आग्नेये कृतिकायां २७

प्रत्यरिस्वनक्षत्रादि नक्षत्रं यावद्गणयित्वा न वभिमगिहते पंचमी तारा प्रत्यरिः १९८।१९९।२० व्यंगिर्नीचपूर्णां व्यंगितां विरुद्धां गेनाधिकेन युक्तां समाप्यमानप्रवरां ३१।३२ अयोनिं अज्ञा दारुणेषु च सर्वेषु प्रत्यरिच विवर्जयेत् ॥ ज्योतिषेयानि चोक्तानि तानि सर्वाणि वर्जयेत् १२८ प्राङ्मुखः श्मश्रुकर्मणि कारयेत्सु समाहितः ॥ उदङ्मुखो वाराजेंद्र तथाऽऽयुर्विदते महत् २९ परिवादं न ब्रूयात्परेषामात्मनस्तथा ॥ परिवादो ह्यधर्माय प्रोच्यते मरतर्षभ ३० वर्जयेद्व्यंगिर्नीचार्थं तथा कन्यां न रोतम ॥ समाप्य व्यंगिं तच्चैव मातुः स्वकुलजां तथा ३१ वृद्धां प्रव्रजितां चैव तथैव च पतिव्रताम् ॥ तथानिष्ठवर्णां च वर्णोत्कृष्टां च वर्जयेत् ३२ अयोनिं च वियोनिं च न गच्छेत् विचक्षणः पिंगलां कुष्ठिनीं नारीं न त्वमुद्धोढुमर्हति ३३ अपस्मारिकुले जातां निहीनां चापि वर्जयेत् ॥ श्वित्रिणां च कुले जातां क्षयिणामनुजेश्वर ३४ लक्षणैरन्वितायां च प्रशस्तायां च लक्षणैः ॥ मनोज्ञां दर्शनीयां च तां भवान् चोढुमर्हति ३५ महाकुले निवेष्टव्यं सदृशे वा युधिष्ठिर ॥ अवरापितां चैव न ग्राह्या भूतिमिच्छता ३६ अग्नीनुत्पाद्य यत्नेन क्रियाः सुविहिताश्च याः ॥ वेदे च ब्राह्मणैः प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः समाचरेत् ३७ न चेष्ट्यास्त्रिषु कर्तव्यारक्ष्या दाराश्च सर्वशः ॥ अनायुष्यामवेदार्प्या तस्मादीर्ष्या विवर्जयेत् ३८ अनायुष्यं दिवा स्वप्नं तथाऽभ्युदितशायिना ॥ प्रगे निशामाशु तथा नैवोच्छिष्टाः स्वपंतिवै ३९ पारदार्यमनायुष्यं नापितोच्छिष्टता तथा ॥ यत्नतो वै न कर्तव्यमभ्यासश्चैव भारत ४० संध्यायां च न भुंजीत न स्नायेन्न तथा पठेत् ॥ प्रयतश्च भवेत्तस्यां च किंचित्समाचरेत् ४१ ब्राह्मणान् पूजयेच्चापि तथा स्नात्वा न राधिप ॥ देवांश्च प्रणमेत्स्नातो गुरुंश्चाप्यभिवादयेत् ४२ अनिमंत्रितो न गच्छेत्तयज्जंगच्छेत्तदर्शकः ॥ अनर्चिते ह्यनायुष्यं गमनं तत्र भारत ४३ न चैकेन परिव्रज्यं न गंतव्यं तथा निशि ॥ अनागतायां संध्यायां पश्चिमायां गृहे वसेत् ४४ मातुः पितुर्गुरुणां च कार्यमेवानुशासनम् ॥ हितं चाप्यहितं चापि न विचार्य न रर्षभ ४५ नुवेदे च वेदे च यत्नः कार्यो न राधिप ॥ हस्तिपृष्ठेऽथ पृष्ठे च रथचर्या सुचैव ह ४६ यत्नवान् भवराजेंद्र यत्नवान् सुखमेधते ॥ अप्रपृष्यश्च शत्रूणां भृत्यानां स्वजनस्य च ४७ प्रजापालनयुक्तश्च न क्षतिलभते कचित् ॥ युक्तिशालं च ते ज्ञेयं शब्दशालं च भारत ४८ गांधर्वशास्त्रं च कलाः परिज्ञेयान राधिप ॥ पुराणमितिहासाश्च तथाऽऽख्या नानियानि च ४९ महात्मनां च चरितं श्रोतव्यं नित्यमेव ते ॥ पत्निरजस्वला याचनाभिगच्छेन्न चाह्वयेत् ५० स्नातां चतुर्थे दिवसे रात्रौ गच्छेद्विचक्षणः ॥ पंचमे दिवसे नारीपृष्ठेऽहनि पुमान् भवेत् ५१ एतेन विधिना पत्नीमुपगच्छेत्तपंडितः ॥ ज्ञातिसंबंधिभिर्वाणि पूजनीयानि सर्वशः ५२ यष्टव्यं च यथाशक्त्यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ अत ऊर्ध्वमरण्यं च सेवितव्यं न राधिप ५३ एष ते लक्षणो देश आयुष्याणां प्रकीर्तितः ॥ शेषस्त्रैविद्यवृद्धेभ्यः प्रत्याहार्यो युधिष्ठिर ५४ आचारो भूतिजनन आचारः कीर्तिवर्धनः ॥ आचाराद्धर्तव्या युराचारो ह्येत्यलक्षणम् ५५ आगमानां हि सर्वेषामाचारः श्रेष्ठ उच्यते ॥ आचारप्रभवो धर्मो धर्मादायुर्विवर्धते १५६

तदुलां वियोनिं हीनकुलां ३३।१४।३५।३६।३७।३८ प्रगे संध्यायां ३९ नापितोच्छिष्टता श्मश्रुकर्मोत्तरमस्नातता अभ्यासोऽभ्ययनं च ४०।४१।४२ दर्शकोद्गृह ४३ परिव्रज्यं देशांतरे गंतव्यं ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२ आयुष्याणामायुष्कराणां कर्मणां उद्देशः संक्षेपः ५३।५४।५५

म.भा.टी.
॥ ११७ ॥

एतेतुनियमाः सर्वकर्तव्याः शरदोदश ॥ द्वेचान्येभरतश्रेष्ठप्रवृत्तिमनुवर्तता ३४ यस्तुप्रातस्तथासायंभुंजानोनांतरापिवेत् ॥ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेद
सम् ३५ षड्विंशतैः सवर्षैः पतेसिध्यतेनात्र संशयः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ३६ अधिवासे सोऽप्सरसां नृत्यगीतविनादिते ॥ रमते स्त्री सहस्राढ्ये सु
कृती विरजोनरः ३७ तप्तकांचनवर्णा भविमानमधिरोहति ॥ पूर्णवर्षसहस्रं च ब्रह्मलोके महीयते ३८ तत्क्षयादिह चागम्यमाहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्ण
मेकाहारो भवेन्नरः ३९ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्नुते ॥ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गे च समहीयते ४० तत्क्षयादिह चागम्यमाहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥ यस्तु संवत्सरं
पूर्णचतुर्थभक्तमश्नुते ४१ अहिंसानिरतो नित्यं सत्यवाग्बिजितेन्द्रियः ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्नुते ४२ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ पष्ठे काले तु कौ
तेयनरः संवत्सरं क्षिपन् ४३ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४४ चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ अष्टमेन
तुभक्तेन जीवन्संवत्सरं नृप ४५ गवामयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ हंससारसयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४६ पंचाशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ पक्षे प
क्षे गते राजन्यो श्रीयाद्वर्षमेव तु ४७ षण्मासानशनंतस्य भगवानंगिराऽब्रवीत् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते च सः ४८ वीणानां वल्लकीनां च वेणूनां च विशांपते ॥
सुधोषैर्मधुरैः शब्दैः सुप्तः स प्रतिबोध्यते ४९ संवत्सरमिहैकं तु मासि मासि पिवेदपः ॥ फलं विश्वजितस्तात प्राप्नोति स नरो नृप ५० सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन सग
च्छति ॥ सप्ततिं च सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ५१ मासादूर्ध्वं नरव्याघ्रनोपवासो विधीयते ॥ विधित्व नशनस्याहुः पार्थ धर्मविदो जनाः ५२ अनातो व्याधिरहि
तोगच्छेदनशनंतु यः ॥ पदे पदे यज्ञफलं प्राप्नोति संशयः ५३ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ५४ शतं चाप्सरसः क
न्यारमयं त्यषितं नरम् ॥ आतो वा व्याधितो वाऽपि गच्छेदनशनंतु यः ५५ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ॥ कांचीनूपुरशब्देन सुप्तश्चैव प्रबोध्यते ५६ सहस्र
हंसयुक्तेन विमानेन तु गच्छति ॥ सगत्वा स्त्रीशताकीर्णं रमते भरतर्षभ ५७ क्षीणस्याप्यायनं दृष्टं क्षतस्य क्षतरोहणम् ॥ व्याधितस्योषधग्रामः कुद्धस्य च प्रसादनम्
५८ दुःखितस्यार्थमानाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनम् ॥ न चैते स्वर्गकामस्य रोचंते सुखमेधसः ५९ अतः सकामसंयुक्ते विमाने हेमसन्निभे ॥ रमते स्त्रीशताकीर्णे पुरु
षोऽलंकृतः शुचिः ६० स्वस्थः सफलसंकल्पः सुखी विगतकल्मषः ॥ अनश्नन् देहमुत्सृज्य फलं प्राप्नोति मानवः ६१ बालसूर्यप्रतीकाशे विमाने हेमवर्चसि ॥ वैदूर्य
मुक्ताखचिते वीणामुरजनादिते ६२ पताकादीपिकाकीर्णे दिव्यघंटानिनादिते ॥ स्त्रीसहस्रानुचरिते स नरः सुखमेधते ६३

॥ ११७ ॥

एकैकस्मिन्संवत्सरे एकमेकमासं जलमात्राहारो मवेदिति वाक्यार्थः यथाभुतार्थग्रहणे जीवनाशप्रसंगात् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ स्वर्गकामस्य क्षीणत्वाद्य
वस्थां प्राप्तस्याप्यायनाद्योनरोचंतेऽपि तु नृपः संसहमान एव सस्वतपो वर्धयतीत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ वियोनिजानां पक्ष्यादीनां रुतं शब्दं विजानते विजानीते ७१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पिताम
यावन्तिरोमकूपाणितस्य गात्रेषु पांडव ॥ तावन्त्येव सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ६४ नास्ति वेदात्परं शास्त्रं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ न धर्मात्परमो लाभस्तपो नानश
नात्परम् ६५ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेह च ॥ उपवासैस्तथा तुल्यं तपः कर्म न विद्यते ६६ उपोष्य विधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रतिपेदिरे ॥ ऋषयश्च परांसिद्धिमु
पवासैरवाप्नुवन् ६७ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ क्षांतमेकेन भक्तेन तेन विप्रत्वमागतः ६८ च्यवनो जमदग्निश्च वासिष्ठो गौतमो धृगुः ॥ सर्वे एव दिवं प्रा
प्ताः क्षमावन्तो महर्षयः ६९ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितम् ॥ यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ७० इमं तु कौंतेय यथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं ह्यंगिरसामहर्षिणा ॥
पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यं दानविद्यते तस्य नरस्य किल्बिषम् ७१ विमुच्यते चापि सर्वसंकरैर्न चास्य दोषैरभिभूयते मनः ॥ वियोनिजानां च विजानते रुतं ध्रुवां च की
र्तिलभते नरोत्तमः ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवासविधौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामहेन विधिवद्यज्ञाः प्रोक्ता महात्मना ॥ गुणाश्चैषां यथातथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः १ नतेशक्याद रिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं पितामह ॥ बहूपकरणा यज्ञानां संभारविस्त
राः २ पार्थिवैराजपुत्रैर्वा शक्याः प्राप्तुं पितामह ॥ नार्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ३ योदरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् ॥ अर्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभि
रसंहतैः ४ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥ इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकम् ५ विधियज्ञफलैस्तुल्यं तन्निबोध युधिष्ठिर ॥ यस्तु
कल्यंतथासायं भुंजानो नांतराऽपिवेत् ६ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसम् ॥ षड्विंशतैः सवर्षैः पतेसिध्यतेनात्र संशयः ७ तप्तकांचनवर्णं च विमानं लभते नरः ॥
देवस्त्रीणामधिवासे नृत्यगीतनिनादिते ८ प्राजापत्ये वसेत्पद्मवर्षाणामग्निसंनिभे ॥ त्रीणि वर्षाण्यः प्राप्ते तत्तत्त्वेकभोजनम् ९ धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोम
फलं लभेत् ॥ यज्ञं बहु सुवर्णं वा वासवप्रियमाचरेत् १० सत्यवान्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः ॥ क्षांतो दांतो जितक्रोधः सगच्छति परांगतिम् ११ पांडुरा
अप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥ द्वे स माप्ते ततः पद्मे सोऽप्सररोभिर्वसेत्सह १२ द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १३
अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः १४ हंससारसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ इंद्रलोके च वसते वरस्त्रीभिः समावृतः
१५ तृतीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १६ अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य
फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् १७ मयूरहंसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ सप्तर्षीणां स दालोके सोऽप्सररोभिर्वसेत्सह १८

हेवेति १।१ अवगुणैर्निर्गुणैः एकात्मभिरेकाकिभिः अतएवासंहतैरसह्यैः १।४।५ कल्यं प्रातः १।७।८।९।१०।११ समाप्ते संपूर्णे द्वे पद्मे वर्षाणीति शेषः सप्तकोट्यपकंपदं १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

निवर्तनंनियमेनवर्तनं १९। २०। २१। २२। २३। २४ आवर्तनानिचत्वारिंशद्विंशतिपौडशपञ्चानि २५ तथाशराग्निरितिपंचविंशत् एवमेकपञ्चाशत्पञ्चानि २६। २७। २८। २९। ३०

निवर्तनंचतत्रास्यत्रीणिपञ्चानिवैविधुः ॥ दिवसेयश्चतुर्थेत्तुप्राश्रियादेकभोजनम् १९ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ वाजपेयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोत्य
नुत्तमम् २० इंद्रकन्याभिरुद्वंचविमानंलभतेनरः ॥ सागरस्यचपयंतेवासवलोकमावसेत् २१ देवराजस्यचक्रीडानित्यकालमवेक्षते ॥ दिवसेपंचमेयस्तुप्राश्रि
यादेकभोजनम् २२ सदाद्वादशमासांस्तुजुह्वानोजातवेदसम् ॥ अलुब्धःसत्यवादीचब्रह्मण्यश्चाविर्हिसकः २३ अनसूयुरपापस्थोद्वादशाहफलंलभेत् ॥ जांबून
दमयंदिव्यंविमानंहंसलक्षणम् २४ सूर्यमालासमाभासमारोहेत्पांडुरंगहम् ॥ आवर्तनानिचत्वारिंशत्तथापञ्चानिद्वादश २५ शराग्निपरिमाणंचतत्राऽसौवसते
सुखम् ॥ दिवसेयस्तुषष्ठेयुनिःप्राशेतभोजनम् २६ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ सदात्रिषवणस्त्रायीब्रह्मचार्यनसूयकः २७ गवांमेधस्ययज्ञस्य
फलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ अग्निज्वालासमाभासंहंसवर्हिणसेवितम् २८ शातकुंभसमायुक्तंसाधसेद्यानमुत्तमम् ॥ तथैवाप्सरसामंकेप्रतिसुप्तःप्रबोध्यते २९ नूपुरा
णांनिनादेनमेखलानांचनिःस्वनैः ॥ कोटीसहस्रवर्षाणांत्रीणिकोटिशतानिच ३० पञ्चान्यष्टादशतथापतकिद्वैतयैवच ॥ अयुतानिचपंचाशद्वक्षचर्मशतस्यच
३१ लोम्रांप्रमाणेनसमंब्रह्मलोकेमहीयते ॥ दिवसेसप्तमेयस्तुप्राश्रियादेकभोजनम् ३२ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ सरस्वतीगोपयानोब्रह्मचर्यं
समाचरन् ३३ सुमनोवर्णकंचैवमधुमांसंचवर्जयन् ॥ पुरुषोमरुतांलोकमिंद्रलोकंचगच्छति ३४ तत्रतत्राहिसिद्धार्थोदेवकन्याभिरर्च्यते ॥ फलंबहुसुवर्णस्ययज्ञ
स्यलभतेनरः ३५ संख्यामतिगुणांचापितेपुलोकेषुमोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंक्षांतोभुंक्तेऽहन्यष्टमेनरः ३६ देवकार्यपरोनित्यंजुह्वानोजातवेदसम् ॥ पौंडरीकस्ययज्ञ
स्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ३७ पद्मवर्णनिभंचैवविमानमधिरोहति ॥ कृष्णाःकनकगौर्यश्चनार्यःश्यामास्तथाऽपराः ३८ वयोरूपविलासिन्योलभतेनात्रसंशयः ॥
यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेनवमेनवमेऽहनि ३९ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ४० पुंडरीकप्रकाशंचविमानंलभतेनरः ॥
दीप्तसूर्याज्जितेजोभिर्दिव्यमालाभिरैवच ४१ नीयतेरुद्रकन्याभिःसोऽतारिक्षंसनातनम् ॥ अष्टादशसहस्राणिवर्षाणांकल्पमेवच ४२ कोटीशतसहस्रंचतेपुलोकेषु
मोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेदशाहैवैगतेगते ४३ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ ब्रह्मकन्यानिवासेचसर्वभूतमनोहरे ४४ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्य
नुत्तमम् ॥ रूपवत्यश्चतंकन्यारमयंतिसनातनम् ४५ नीलोत्पलनिभैर्वर्णैस्तोत्पलनिभैस्तथा ॥ विमानंमंडलावर्तमावर्तगहनाकुलम् ४६ सागरोर्मिप्रतीकाशंसल
भेद्यानमुत्तमम् ॥ विचित्रमणिमालाभिर्नादितंशंखनिःस्वनैः ४७ स्फाटिकैर्वज्रसारैश्चस्तंभैःसुकृतवेदिकम् ॥ आरोहतिमहद्यानंहंससारसनादितम् ४८

ऊर्ध्वत्वसामान्यात्पताकामहापञ्चाख्यसंख्याविशेषः ३१। ३२। ३३ सुमनोवर्णकंस्त्रक्चंदनादि ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१
एकादशेदिवसेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासांस्तुजुह्वानोजातवेदसम् ४९ परस्त्रियंनाभिलषेद्वाचाथममसाऽपिवा ॥ अमृतंचनभापेतमातापित्रोःकृते
जपिवा ५० अभिगच्छेन्महादेवंविमानस्थंमहाबलम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५१ स्वायंभुवंचपश्येतविमानंसमुपस्थितम् ॥ कुमार्यःकांचना
भासारूपवत्योनयंतितम् ५२ रुद्राणांतमधीवासंदिविदिव्यंमनोहरम् ॥ वर्षाण्यपरिमेयानियुगांताग्निसमप्रभः ५३ कोटीशतसहस्रंचदशकोटिशतानिच ॥
रुद्रंनित्यंप्रणमतेदेवदानवसंमतम् ५४ सतस्मैदर्शनंप्राप्तोदिवसेदिवसेभवेत् ॥ दिवसेद्वादशेयस्तुप्राप्तेप्राशतेहविः ५५ सदाद्वादशमासान्वैसर्वमेधफलंलभेत् ॥
आदित्यंद्वादशेतस्यविमानंसंविधीयते ५६ मणिमुक्ताप्रवालैश्चमहाहैरुपशोभितम् ॥ हंसभासापरिक्षिप्तंनगवीथीसमाकुलम् ५७ मयूरैश्चक्रवाकैश्चकूजद्रिरुप
शोभितम् ॥ अट्टैर्महाद्रिःसंयुक्तंब्रह्मलोकेप्रतिष्ठितम् ५८ नित्यमावसथंराजन्नरनारीसमावृतम् ॥ ऋषिरेवंमहाभागस्त्वंगिराप्राहधर्मवित् ५९ त्रयोदशेदिवसे
प्राप्तेयःप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासान्वैदेवसत्रफलंलभेत् ६० रक्तपद्मोदयंनामविमानंसाधयेन्नरः ॥ जातरूपप्रयुक्तंचरत्नसंचयभूषितम् ६१ देवकन्याभिरा
कीर्णदिव्याभरणभूषितम् ॥ पुण्यगंधोदयंदिव्यंवायव्यैरुपशोभितम् ६२ तत्रशंकुपताकिद्वेयुगांतंकल्पमेवच ॥ अयुतायुतंतथापद्मंसमुद्रंचतथावसेत् ६३
गीतगंधर्ववोषैश्चभेरीपणवनिःस्वनैः ॥ सदाप्रह्लादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ६४ चतुर्दशेदिवसेयःपूर्णेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासांस्तुमहामेधफलंल
भेत् ६५ अनिर्देश्यवयोरूपादेवकन्याःस्वलंकृताः ॥ मृष्टतप्तांगदधराविमानैरुपयांतितम् ६६ कलहंसविनिर्घोषैर्नूपुराणांचनिःस्वनैः ॥ कांचीनांचसमुत्क
पस्तत्रतत्रनिघोष्यते ६७ देवकन्यानिवासेचतस्मिन्वसतिमानवः ॥ जाह्नवीवालुकाकीर्णपूर्णसंवत्सरंनरः ६८ यस्तुपक्षेगतेभुंक्तेएकभक्तंजितेंद्रियः ॥ सदाद्वा
दशमासांस्तुजुह्वानोजातवेदसम् ६९ राजसूयसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ यानमारोहतेदिव्यंहंसवर्हिणसेवितम् ७० मणिमंडलकैश्चित्रंजातरूपसमावृतम् ॥
दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरलंकृतम् ७१ एकस्तंभंचतुर्द्वारंसप्तभौमंसुमंगलम् ॥ वैजयंतिसहस्रैश्चशोभितंगीतनिःस्वनैः ७२ दिव्यंदिव्यगुणोपेतंविमानम
धिरोहति ॥ मणिमुक्ताप्रवालैश्चभूषितंवैद्युतप्रभम् ७३ वसेद्युगसहस्रंचखड्गकुंजरवाहमः ॥ षोडशेदिवसेप्राप्तेयःकुर्यादेकभोजनम् ७४ सदाद्वादशमासान्वैसोम
यज्ञफलंलभेत् ॥ सोमकन्यानिवासेषुसोऽध्यावसतिनित्यशः ७५ सौम्यगंधानुलिप्तश्चकामकारगतिर्भवेत् ॥ सुदर्शनाभिर्नारीभिर्मधुराभिस्तथैवच ७६ अर्च्यते
वैविमानस्थःकामभोगैश्चसेव्यते ॥ फलंपद्मशतप्रख्यंमहाकल्पंदशाधिकम् ७७ आवर्तनानिचत्वारिंशत्साधयेच्चाप्यसौनरः ॥ दिवसेसप्तदशमेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥
७८ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ स्थानंवारुणमैद्रंचरौद्रंवाप्यधिगच्छति ७९ मारुतौशनसेचैवब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ तत्रदेवतकन्याभिरासनेनोप
चर्यते ८० भूर्भुवंचापिदेवार्पिंविश्वरूपमवेक्षते ॥ तत्रदेवाधिदेवस्यकुमार्योरमयंतितम् ८१

७ । ८ । ९ । ११० । ११ । ११२

द्वेयुगानांसहस्रेतुदिव्येदिव्येनतेजसा ॥ सप्तविंशेऽथदिवसेयः कुर्यादेकभोजनम् ११३ सदाद्वादशमासांस्तु जुह्वानोजातवेदसम् ॥ फलंप्राप्नोति विपुलं देवलोके च पू-
ज्यते १४ अमृताशीव संस्तत्र सवितृष्णः प्रमोदते ॥ देवर्षिचरितं राजन राजर्षिभिरनुष्ठितम् १५ अध्यावसति दिव्यात्मा विमानवरमास्थितः ॥ स्त्रीभिर्मनोभिरा-
माभिरममाणो मदोत्कटः १६ युगकल्पसहस्राणि त्रीण्यावसति वै सुखम् ॥ योऽष्टाविंशे तु दिवसे प्राश्नीयादेकभोजनम् १७ सदाद्वादशमासांस्तु जितात्मा विजिते-
न्द्रियः ॥ फलं देवर्षिचरितं विपुलं समुपाश्रुते १८ भोगवांस्तेजसाभाति सहस्रांशुरिवामलः ॥ सुकुमार्यश्च नार्यस्तं रमणाः सुवर्चसः १९ पीनस्तनोरुजघनादि-
व्याभरणभूषिताः ॥ रमयंति मनः कान्ते विमाने सूर्यसन्निभे १२० सर्वकामगमे दिव्ये कल्पायुतशतं समाः ॥ एकोनत्रिंशे दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् २१ सदाद्वादश-
मासान्वै सत्यव्रतपरायणः ॥ तस्य लोकाः शुभा दिव्या देवराजर्षिपूजिताः २२ विमानं सूर्यचंद्राभं दिव्यं समधिगच्छति ॥ जातरूपमयं युक्तं सर्वरत्नसमन्वितम् ॥
२३ अप्सरोगणसंपूर्णं गंधर्वैरभिनादितम् ॥ तत्र चैनं शुभानार्यो दिव्याभरणभूषिताः २४ मनोभिरामा मधुरारमयंति मदोत्कटाः ॥ भोगवांस्तेजसायुक्तो वै श्वानर-
समप्रभः २५ दिव्यो दिव्येन वपुषा भ्राजमान इवामरः ॥ वसूनां मरुतां चैव साध्यानामश्विनोस्तथा २६ रुद्राणां च तथालोकं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ यस्तु मासे गते
भुंक्ते एकभक्तं शमात्मकः २७ सदाद्वादशमासान्वै ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ सुधारसकृताहारः श्रीमान्सर्वमनोहरः २८ तेजसावपुषालक्ष्म्या भ्राजते रश्मिवानिव ॥
दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधानुलेपनः २९ सुखेष्वभिरतो भोगी दुःखानामविजानकः ॥ स्वयंप्रभाभिर्नारीभिर्विमानस्थो महीयते १३० रुद्रदेवर्षिकन्याभिः सत-
तंचामिपूज्यते ॥ नानारमणरूपाभिर्नानारागाभिरेव च ३१ नानामधुरभाषाभिर्नानारतिभिरेव च ॥ विमाने गगनाकारे सूर्यवैदूर्यसन्निभे ३२ पृष्ठतः सोमसंका-
शेऽर्द्धे चाभ्रसन्निभे ॥ दक्षिणायां तुरक्ताभे अधस्तां नीलमंडले ३३ ऊर्ध्वे विषित्रसंकाशे नैको वसति पूजितः ॥ यावद्वर्षसहस्रं वैजं बुद्धीपे प्रवर्षति ३४ तावत्संवत्सराः
प्रोक्ता ब्रह्मलोकेऽस्य धीमतः ॥ विपुषश्चैव यावंत्यो निपतंति नभस्तलात् ३५ वर्षासु वर्षतस्तान्निवसत्यमरप्रभः ॥ मासोपवासी वर्षेऽस्तु दशभिः स्वर्गमुत्तमम् ३६
महर्षित्वमथाऽऽसाद्य सशरीरगतिर्भवेत् ॥ मुनिर्दातो जितक्रोधो जितशिश्नो दूरःसदा ३७ जुह्वन्नर्घ्याश्च नियतः संध्योपासनसेविता ॥ बहुभिर्नियमैरेवं शुचिरश्राति-
यो नरः ३८ अन्नावकाशशीलश्च तस्य भानोरिव त्विषः ॥ दिवं गत्वा शरीरेण स्वेन राजन्यथाऽमरः ३९ स्वर्गं पुण्यं यथाकाममुपभुंक्ते तथाविधः ॥ एष ते भरत श्रेष्ठ यज्ञा-
नां विधिरुत्तमः १४० व्याख्यातो ह्याऽऽनुपूर्व्येण उपवासफलात्मकः ॥ दरिद्रैर्मनुजैः पार्थ प्राप्तं यज्ञफलं यथा ४१ उपवासानि मानकृत्वा गच्छेच्च परमांगतिम् ॥
देवद्विजातिपूजायां रतो भरत सत्तम ४२ उपवासविधिस्त्वेव विस्तरेण प्रकीर्तितः ॥ नियतेष्वप्रमत्तेषु शौचवसुमहात्मसु १४३

दंभद्रोहनिवृत्तेषु कृतबुद्धिषु भारत ॥ अचलेष्वप्रकंपेषु मातेऽमूदत्रसंशयः १४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवास विधिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्गुरुं सर्वतीर्थानां तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ यत्र चैव परं शौचं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वाणि खलु तीर्थानि गुणवन्ति मनीषिणः ॥ यन्तु तीर्थं च शौचं च तन्मे शृणु समाहितः २ अगाधे विमले शुद्धे सत्यतोये घृतिहृदे ॥ स्नातव्यं मानसे तीर्थे सत्वमालंब्य शाश्वतम् ३ तीर्थं शौचमनर्थित्वमार्जवं सत्यमार्दवम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानां मानसं स्यंदमः शमः ४ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः ॥ शुचयस्तीर्थभूतास्ते ये भैक्ष्यमुपभुंजते ५ तत्त्ववित्त्वनहं बुद्धिस्तीर्थप्रवरमुच्यते ॥ शौचलक्षणमेतत्ते सर्वत्रैवान्वेक्षतः ६ रजस्तमः सत्वमथोयेषां निर्वैतमात्मनः ॥ शौचाशौचसमायुक्ताः स्वकार्यपरिमार्गिणः ७ सर्वत्यागेष्वभिरताः सर्वज्ञाः समदर्शिनः ॥ शौचेन वृत्तशौचार्थास्ते तीर्थाः शुचयश्च ये ८ नोदकास्त्रिगणास्तु स्नातइत्यभिधीयते ॥ सस्नातो यो दमस्नातः स बाह्याभ्यंतरः शुचिः ९ अतीतेष्वनपेक्षायेषां प्रोक्तैष्वर्थेषु निर्ममाः ॥ शौचमेव परं ते पांयेषां नोत्पद्यते स्पृहा १० प्रज्ञानं शौचमेवेह शरीरस्य विशेषतः ॥ तथानिष्कचनत्वं च मनसश्च प्रसन्नता ११ वृत्तशौचं मनः शौचं तीर्थं शौचमतः परम् ॥ ज्ञानोत्पन्नं च यच्छौचं तच्छौचं परमं स्मृतम् १२ मनसा च प्रदीप्तेन ब्रह्मज्ञानजलेन च ॥ स्नातियो मानसे तीर्थे तत्प्रज्ञानं तत्त्वदर्शिनः १३ समारोपितशौचस्तु नित्यं भावसमाहितः ॥ केवलं गुणसंपन्नः शुचिरेव नरः सदा १४ शरीरस्थानि तीर्थानि प्रोक्तान्येतानि भारत ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि शृणु तान्यपि १५ शरीरस्य यथोद्देशाः शुचयः परिकीर्तिताः ॥ तथा पृथिव्याभागाश्च पुण्यानि सलिलानि च १६ कीर्तनाच्चैव तीर्थस्य स्नानाच्च पितृतर्पणात् ॥ घुनंति पापं तीर्थेषु ते प्रयांति सुखं दिवम् १७ परिग्रहाच्च साधूनां पृथिव्याश्चैव तेजसा ॥ अतीव पुण्यभागास्ते सलिलस्य च तेजसा १८ मनसश्च पृथिव्याश्च पुण्यास्तीर्थास्तथाऽपरे ॥ उभयोरेव यः स्नायात्स सिद्धिं शीघ्रमाप्नुयात् १९ यथा बलं क्रियाहीनं क्रियावा बलवर्जितम् ॥ नेह साध्यते कार्यं समायुक्ता तु सिध्यति २० एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः ॥ शुचिः सिद्धिमवाप्नोति द्विविधं शौचमुत्तमम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शौचानुष्ठानां माष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वेषां उपवासानां यच्छ्रेयः सुमहत्फलम् ॥ यच्चाप्यसंशयं लोके तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजन्यथागीतं स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यत्कृत्वानिर्वृतो भूयात्पुरुषो नाऽत्र संशयः २ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवम् ॥ अर्च्यं श्वमेधं प्राप्नोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ३

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ सर्वेषामिति १।२ अर्च्यं श्वमेधं ३

४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ तद्वावमुपेन्द्रोऽपेन्द्रतादात्म्यं कीदृशं गन्धार्थेन ध्यानेनाधिगच्छति १६।१७ इति अ० नी० भा० नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ शरतल्पगतमिति १।२ इष्टकामनासिद्धयर्थं चांद्रव्रतमाह मार्गेति मार्गशीर्षशुक्लप्रतिपदि मूलनक्षत्रयोगे सतीर्त्वा चांद्रव्रतमारभेत् तत्र चंद्रावयवेषु नक्षत्राणि न्यसेत् पादौ मूलेनेत्यादिना स्वदेवतासहितेन मूलेन चंद्रस्पदादौ कल्पयेदित्यर्थः १ एवं रोहिण्यादिभिः सदेवताभिर्जघादयः कल्पनीयाः सर्वत्र विभक्तिव्यत्ययार्पणः ३ आषाढयोरिति आषाढाद्वयं फाल्गुनीद्वयं भाद्रपदाद्वयं च ज्ञेयम् ४।५ तथैव पौषमासे तु पूज्यो नारायणेति च ॥ वाजपेयमवाप्नोति सिद्धिं च परमाव्रजेत् ४ अहोरात्रेण द्वादश्यां माघमासे तु माधवम् ॥ राजसूयमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ५ तथैव फाल्गुने मासि गोविंदेति च पूजयन् ॥ अतिरात्रमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ६ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् ॥ पौंडरीकमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदनम् ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ८ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि त्रिविक्रमम् ॥ गवां मेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ९ आषाढे मासि द्वादश्यां वामनेति च पूजयन् ॥ नरमेधमवाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरम् ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति विमानस्थश्च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशेति पूजयन् ॥ सौत्रामणिमवाप्नोति पूतात्मा भवते च हि १२ द्वादश्यां मासि श्विने मासि पद्मनाभेति चार्चयन् ॥ गोसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नुयात् प्राज्ञाऽत्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्य दामोदरेति च ॥ गवां यज्ञमवाप्नोति पुमान् स्त्रीवानसंशयः १४ अर्चयेत् पुंडरीकाक्षमेवं संवत्सरं तु यः ॥ जातिस्मरत्वं प्राप्नोति विद्यां दुःखवर्णकम् १५ अहन्यहनि तद्वावमुपेन्द्रोऽधिगच्छति ॥ समाप्ते भोजयेद्विप्रानथवादापयेद् घृतम् १६ अतः परं नोपवासो भवतीति विनिश्चयः ॥ उवाच भगवान्विष्णुः स्वयमेव पुरातनम् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विष्णोर्द्वादशकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतं भीष्मं वृद्धं कुरुपितामहम् ॥ उपगम्य महाप्राज्ञः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अंगानां रूपसौभाग्यं प्रियं चैव कथं भवेत् ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तः सुखभागी कथं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ मार्गशीर्षस्य मासस्य चंद्रे मूलेन संयुते ॥ पादौ मूलेन राजेंद्रजंघायामथ रोहिणीम् ३ अश्विन्यां सविथनी चैव ऊरूचाषाढयोस्तथा ॥ गुह्यं तु फाल्गुनी विद्याल्लुप्तिका कटिकास्तथा ४ नाभिं भाद्रपदे विद्याद्रेवत्यामक्षि मंडलम् ॥ पृष्ठमेव धनिष्ठा सुअमुराधोत्तरास्तथा ५ बाहुभ्यां तु विशाखा सुहस्तौ हस्तेन निर्दिशेत् ॥ पुनर्वस्वं गुलीराजन्नाश्लेषा सुनखास्तथा ६ ग्रीवां ज्येष्ठा च राजेंद्रश्रवणेन तु कर्णयोः ॥ मुखं पुण्येण दानेन दंतौष्ठौ स्वातिरुच्यते ७ हासंशतमिषां चैव मघां चैवाथनासिकाम् ॥ नेत्रे मृगशिरो विद्याल्लालटे मित्रमेव तु ८ भरण्यां तु शिरो विद्यातकेशानां दर्शनं राधिप ॥ समाप्ते तु घृतं दद्याद्वा ह्यणुवेदपारगे ९

९।७।८ अत्रायं प्रयोगः पुण्याहवाचनादिपूर्वकं इष्टकाम्यार्थव्रतं स्वीकृत्य चंद्रमात्मानं च चंद्राभिर्ब्रह्मत्वात् तदवयवेषु तत्तद्वततासहिता निनक्षत्राणि विन्यस्य तत्तन्मंत्रैस्तेषां माराधनं जपहोमादिना प्रत्यहं कर्तव्यं एवं भीष्मासीत्येतत्कृत्वा समाप्ते व्रते होमशेषं घृतमाचार्यापि भिषव्येत् १ समाप्ते तु घृतं दद्यादित्यनेन व्रतमेव होमद्रव्यं ज्ञायते ९

एवंतुर्वन्विकलांगोऽपिपौर्णमास्यासकलांगमवति एतत्सहस्रंतिमाह परिपूर्णगति १० ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ पितामहोति
 सुभगोदर्शनयिश्चज्ञानभाग्ययजायते ॥ जायतेपरिपूर्णगिःपौर्णमास्येवचंद्रमाः १० ॥ इति श्रीमहामारते अनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेदशाधिकशतत
 मोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रोतुमिच्छामि मर्त्यानां संसारविधिमुत्तमम् १ केन वृतेन राजेन्द्रवर्तमानानरा
 भुवि ॥ प्राप्नुवंत्युत्तमं स्वर्गं कथंचन रंकं नृप २ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमंजनाः ॥ प्रयांत्यमुलोकमितः को वै ताननुगच्छति ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अयमाया
 तिभगवानब्रह्मरूपतिरुदारधीः ॥ पृच्छेन्नं सुमहाभागमेतद्ब्रह्मसनातनम् ४ नैतदन्येन शक्यं हि वक्तुं केनचिदद्य वै ॥ वक्ता ब्रह्मरूपतिसमो न ह्यन्यो विद्यते कचित् ५
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तयोः संवदतोरेव पार्थ गंगेयोस्तदा ॥ आजगाम विशुद्धात्मानाकपृष्ठाद्ब्रह्मरूपतिः ६ ततो राजा समुत्थाय घृतराष्ट्रपुरोगमः ॥ पूजामनुप
 मां चक्रे सर्वे ते च सभासदः ७ ततो धर्मसु तो राजा भगवंतं ब्रह्मरूपतिम् ॥ उपगम्य यथान्यायं प्रश्रं पप्रच्छ तत्त्वतः ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्र
 विशारद ॥ मर्त्यस्य कः सहायो वै पिता माता सुतो गुरुः ९ ज्ञाति संबंधि वर्गश्च मित्र वर्गस्तथैव च ॥ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमंजनाः १० गच्छंत्यमुत्र लोकं वै
 क एनमनुगच्छति ॥ ॥ ब्रह्मरूपतिरुवाच ॥ एकः प्रसूयते राजन्नेक एव विनश्यति ११ एकस्तरति दुर्गाणि गच्छत्येकस्तु दुर्गतिम् ॥ असहायः पिता माता तथा
 भ्राता सुतो गुरुः १२ ज्ञाति संबंधि वर्गश्च मित्र वर्गस्तथैव च ॥ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमंजनाः १३ मुहूर्तमिव रोदित्वा ततो यांति पराङ्मुखाः ॥ तैस्तच्छरी
 रमुत्सृष्टं धर्म एकोऽनुगच्छति १४ तस्माद्धर्मः सहायश्च सेवितव्यः सदा नृभिः ॥ प्राणी धर्मसमायुक्तो गच्छेत्स्वर्गं गतिं पराम् १५ तथैवा धर्मसंयुक्तो नरकं चोपपद्यते ॥
 तस्मान्न्यायागैरर्थे धर्मं सेवेत पंडितः १६ धर्म एको मनुष्याणां सहायः पारलौकिकः ॥ लोभान्मोहादनुक्रोशाद्दयाद्वाप्यबहुश्रुतः १७ नरः करोत्यकार्याणि परार्थे
 लोभमोहितः ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च त्रितयं जिविते फलम् १८ एतत्र यमसातव्यमधर्मपरिवर्जितम् ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं भगवतो वाक्यं धर्मयुक्तं परं हितम्
 १९ शरीरनिचयं ज्ञातुं बुद्धिस्तु मम जायते ॥ मृतं शरीरं हि नृणां सूक्ष्ममव्यक्ततां गतम् २० अचक्षुर्विषयं प्राप्तं कथं धर्मोऽनुगच्छति ॥ ब्रह्मरूपतिरुवाच ॥ पृथिवी
 वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनो गतः २१ बुद्धिरात्मा च सहिता धर्मं पश्यंति नित्यदा ॥ प्राणिनामिह सर्वे पांसाक्षिभूतानि शाऽनिशम् २२ एतैश्च सह धर्मोऽपि तं जीवमनु
 गच्छति ॥ त्वगस्थिमांसं शुक्रं च शोणितं च महामते २३ शरीरं वर्जयंत्येते जीवितेन विवर्जितम् ॥ ततो धर्मसमायुक्तः प्राप्नुते जीव एव हि २४ ततोऽस्य कर्म पश्यंति
 शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ देवताः पंचभूतस्थाः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि २५ ततो धर्मसमायुक्तः स जीवः सुखमेधते ॥ इह लोके परे चैव किंभूयः कथयामिते २६

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ शरीरस्थनिचयं संचयमवस्थितिमिति यावत् २० अंतर्गोचरः अंतर्गच्छतीति
 योगात् २१ आत्मा सत्त्वा निशेति दिवसस्याप्युपलक्षणं २२ एतैः सह धर्मोऽपूर्वरूपे जीवमनुगच्छति २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६

ननु मृतसूक्ष्मवस्त्वसूक्ष्मावस्थारूपमपूर्वजीवमनुगच्छतु रेतस्तु मूल एव स्थूलतरं कथमेनमावृणोति इत्याशंकते तदिति १० सजीवो पूर्वेण भूतैश्च मिश्रितो वायुद्वारा दृष्टित्वं प्राप्यान्नरूपेण परिणम्यरेतो
 रूपी भवतीत्याह अन्नमिति २८ ॥ २९ ॥ ३० कथं सूक्ष्मतमस्य पुरुषस्य स्थूलतरेण रेतसा तादात्म्यं सत्यपि संसर्गे अन्नवाय्वोरिव भवतीत्याशंकते आख्यातमिति ३१ भूतावेशन्यायेन पुरुषैस्तैर्भूतै
 रेतोद्वारा शरीराकारत्वं प्राप्तैः सह संगमात्रेणाभिभूयते तादात्म्येन च वर्धते संगमावेतुन सुप्तसमाध्यादावित्याह आसन्नेति ३२ ततस्तादात्म्यमिमानरूपादिभिर्भवादयं कर्तुं त्वादिमान् भवति तदाऽस्य

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तद्दर्शितं भगवता यथा धर्मोऽनुगच्छति ॥ एतत्तु ज्ञातुमिच्छामि कथं रेतः प्रवर्तते २७ ॥ ब्रह्मरूपतिरुवाच ॥ अन्नमश्रंति यद्देवाः शरीरस्थानरे
 श्वर ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनस्तथा २८ ततस्तत्तेषु राजेन्द्र तेषु भूतेषु पंचसु ॥ मनः पष्ठेषु शुद्धात्मनरेतः संपद्यते महत् २९ ततो गर्भः संभवति श्ले
 पास्त्रीपुंसयोर्नृप ॥ एतत्ते सर्वमारुह्यातं भूयः किं श्रोतुमिच्छसि ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आख्यातं मे भगवता गर्भः संजायते तथा ॥ यथा जातस्तु पुरुषः प्रपद्यति
 तदुच्यताम् ३१ ॥ ब्रह्मरूपतिरुवाच ॥ आसन्नमात्रः पुरुषस्तैर्भूतैरभिभूयते ॥ विप्रयुक्तश्च तैर्भूतैः पुनर्यात्य परां गतिम् ३२ सर्वभूतसमायुक्तः प्राप्नुते जीव एव हि ॥
 ततोऽस्य कर्म पश्यंति शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ देवताः पंचभूतस्थाः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ३३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वगस्थिमांसमुत्सृज्य तैश्च भूतैर्विव
 र्जितः ॥ जीवः स भगवन्कस्थः सुखदुःखे समश्नुते ३४ ॥ ब्रह्मरूपतिरुवाच ॥ जीवः कर्मसमायुक्तः शीघ्रं रेतस्त्वमागतः ॥ स्त्रीणां पुष्पं समासाद्य मूते कालेन भारत
 ३५ यमस्य पुरुषैः क्लेशं यमस्य पुरुषैर्वधम् ॥ दुःखं संसारचक्रं च नरः क्लेशं संविंदति ३६ इह लोके स च प्राणी जन्मप्रभृति पार्थिव ॥ सुकृतं कर्म वै भुंक्ते धर्मस्य फलमा
 श्रितः ३७ यदि धर्मं यथा शक्तिजन्मप्रभृति सेवते ॥ ततः स पुरुषो भूत्वा सेवते नित्यदा सुखम् ३८ अथांतरा तु धर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते ॥ सुखस्यानंतरं दुः
 खं स जीवोऽप्यधिगच्छति ३९ अधर्मेण समायुक्तो यमस्य विषयं गतः ॥ महद्दुःखं समासाद्य तिर्यग्योनौ प्रजायते ४० कर्मणा येन येनेह यस्यां योनौ प्रजायते ॥
 जीवो मोहसमायुक्तस्तन्मे निगदतः शृणु ४१ यदेतदुच्यते शास्त्रे सेति हासे चच्छंदसि ॥ यमस्य विषयं घोरं मर्त्यो लोकः प्रपद्यते ४२ इह स्थानानि पुण्यानि दे
 वतुल्यानि भूपते ॥ तिर्यग्योन्यतिरिक्तानि गतिमति च सर्वशः ४३ यमस्य भवने दिव्ये ब्रह्मलोकसमेगुणैः ॥ कर्मभिर्नियतैर्बद्धो जंतुर्दुःखान्युपाश्रुते ४४ येन ये
 न तु भावेन कर्मणा पुरुषो गतिम् ॥ प्रयाति पुरुषांघोरां तत्ते वक्ष्याम्यतः परम् ४५ अधीत्य चतुरो वेदान् द्विजो मोहसमन्वितः ॥ पतितात्प्रतिगृह्णाथ खरयो नौ
 प्रजायते ४६ खरो जीवति वर्षाणि दशपंच च भारत ॥ खरो मृतो बलीवर्धः सप्त वर्षाणि जीवति ४७

कर्मादिकं देवाः पश्यंति ३३ स्थूलदेहसंगाद्युज्यतामस्य कर्तृत्वं तद्वा हेतुकथमस्य सुखादिसंग इत्याशंकते त्वमिति ३४ स्थूलदेहनाशक्षण एव सरेतस्त्वं शुक्रमेण सूक्ष्मशरीरभावमेति ततः स्त्रीणां पुष्पं
 समासाद्येत्यादि स्पष्टं तद्यथा वृणजलायूका अन्यतृणमाक्रम्य पूर्वजहाति एवमेतदिति ज्ञेयम् ३९ यमस्येति गर्भत्वमप्राप्तः सूक्ष्मशरीरावच्छिन्नस्तीव्रपापयोगाद्यातनां लभत इत्यर्थः ३६ ॥ ३७
 ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७

बलीवर्दोमृतश्चापिजायतेब्रह्मराक्षसः ॥ ब्रह्मराक्षसमासांस्त्रीस्ततो जायतिब्राह्मणः ४८ पतितं बाजयित्वा तु कृमियो नौ प्रजायते ॥ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंच
चभारत ४९ कृमिभावादिमुक्तस्तु ततो जायति गर्दभः ॥ गर्दभः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि सूकरः ५० कुकुटः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि जंतुः ॥ श्वावर्षमेकं भवति
ततो जायति मानवः ५१ उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः कुर्यादबुद्धिमान् ॥ सर्जिवद्दसंसारं स्त्रीनां प्रोतिन संशयः ५२ प्राक् श्वा भवति राजेंद्र ततः क्रव्याततः खरः ॥
ततः प्रेतः परिहृष्टः पश्चाज्जायति ब्राह्मणः ५३ मनसाऽपि गुरोर्भार्यायः शिष्यो याति पापकृत् ॥ स उग्रान् प्रैति संसारान् धर्मेणेह चेतसा ५४ श्वयो नौ तु स संभू
तस्त्रीणि वर्षाणि जीवति ॥ तत्रापि निधनं प्राप्तः कृमियो नौ प्रजायते ५५ कृमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकं तु जीवति ॥ ततस्तु निधनं प्राप्तो ब्रह्मयो नौ प्रजायते ५६ यदि
पुत्रसमं शिष्यं गुरुर्हन्त्यादकारणे ॥ आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते ५७ पितरं मातरं चैव यस्तु पुत्रोऽवमन्यते ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः पूर्वजायेत ग
र्दभः ५८ गर्दभत्वं तु संप्राप्य दशवर्षाणि जीवति ॥ संवत्सरं तु कुंभीरस्ततो जायेत मानवः ५९ पुत्रस्य मातापितरौ यस्य रुष्टावुभावपि ॥ गुर्वप्यन्यतः सोऽपि मृ
तो जायति गर्दभः ६० खरो जीवति मासांस्तु दशश्वाच चतुर्दश ॥ बिडालः सप्तमासांस्तु ततो जायति मानवः ६१ मातापितरावाकुश्यसारिकः संप्रजायते ॥
ताडयित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप ६२ कच्छपो दशवर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्यकः ॥ व्यालो भूत्वा च षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६३ भर्तृपिंडमुपाश्रन्यो
राजद्विष्टानि सेवते ॥ सोऽपि मोहसमापन्नो मृतो जायति वानरः ६४ वानरो दशवर्षाणि पंचवर्षाणि मूषिकः ॥ श्वाऽथ भूत्वा तु षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६५
न्यासापहर्ता तु नरो यमस्य विषयंगतः ॥ संसाराणां शतं गत्वा कृमियो नौ प्रजायते ६६ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंच च भारत ॥ दुष्कृतस्य क्षयं कृत्वा ततो जाय
ति मानुषः ६७ असूयको नरश्चापि मृतो जायति शङ्कः ॥ विश्वासहर्ता तु नरो मीनो जायति दुर्मतिः ६८ भूत्वामीनोऽष्टवर्षाणि मृगो जायति भारत ॥ मृगस्तु च
तुरो मासांस्ततश्छागः प्रजायते ६९ छागस्तु निधनं प्राप्य पूणे संवत्सरे ततः ॥ कीटः संजायते जंतुस्ततो जायति मानुषः ७० धान्यान्यवांस्तिलान्माषान्कुल
त्थान्सर्वपांश्च गान् ॥ कलायानथ मुद्गांश्च गोधूमानसंसीतथा ७१ सस्यस्यान्यस्य हर्ता च मोहाज्जंतुरचेतनः ॥ स जायते महाराज मूषिको निरपत्रपः ७२ ततः
प्रेत्य महाराज मृतो जायति सूकरः ॥ सूकरो जातमात्रस्तुरोगेण म्रियते नृप ७३ श्वा ततो जायते मूढः कर्मणा तेन पार्थिव ॥ भूत्वा श्वा पंचवर्षाणि ततो जायति मानवः
७४ परदारमिमं शतं कृत्वा जायति वैवृकः ॥ श्वाशृगालस्ततो मृगो व्यालः कंकोवकस्तथा ७५ भ्रातुर्भार्या तु पापात्मा यो धर्षयति मोहितः ॥ पुंस्को किल त्वमा
प्रोतिसोऽपि संवत्सरं नृप ७६ सखिभार्या गुरोर्भार्या राजभार्या तथैव च ॥ प्रधर्षयित्वा कामाय मृतो जायति सूकरः ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ निष्पावं राजमापं हलमोलकः दीर्घपुच्छो गोल

सूकरः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि श्वाविधः ॥ बिडालः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि कुकुटः ७८ पिपीलिकस्तु मासांस्त्रीन्कीटः स्यान्मासमेव तु ॥ एतानासाद्य संसारान् कृमि
यो नौ प्रजायते ७९ तत्र जीवति मासांस्तु कृमियो नौ चतुर्दश ॥ ततोऽधर्मक्षयं कृत्वा पुनर्जायति मानवः ८० उपस्थिते विवाहे तु यज्ञे दानेऽपि वा विमो ॥ मोहात्करो
तियो विघ्नं स मृतो जायते कृमिः ८१ कृमिर्जीवति वर्षाणि दशपंच च भारत ॥ अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायति मानवः ८२ पूर्वदत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छ
ति ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः कृमियो नौ प्रजायते ८३ तत्र जीवति वर्षाणि त्रयोदश युधिष्ठिर ॥ अधर्मसंक्षये युक्तस्ततो जायति मानवः ८४ देवकार्यमकृत्वा तु पितृ
कार्यमथापि वा ॥ अनिर्वाप्य समश्नन् चैव मृतो जायति वायसः ८५ वायसः शतवर्षाणि ततो जायति कुकुटः ॥ जायते व्यालकश्चापि मासं तस्मात्तु मानुषः ८६ ज्येष्ठं
पितृसमं चापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ सोऽपि मृत्युमुपागम्य कौचयो नौ प्रजायते ८७ कौचो जीवति वर्षं तु ततो जायति चीरकः ॥ ततो निधनमापन्नो मानुषत्वमुपा
श्नुते ८८ वृषलो ब्राह्मणीं गत्वा कृमियो नौ प्रजायते ॥ ततः संप्राप्य निधनं जायते सूकरः पुनः ८९ सूकरो जातमात्रस्तुरोगेण म्रियते नृप ॥ श्वा ततो जायते मूढः
कर्मणा तेन पार्थिव ९० श्वा भूत्वा कृतकर्मा सौ जायते मानुषस्ततः ॥ तत्रापत्यं स मुत्पाद्य मृतो जायति मूषिकः ९१ कृतघ्नस्तु मृतो राजन्यमस्य विषयंगतः ॥ यमस्य
पुरुषैः कुद्वैर्वधं प्राप्नोति दारुणम् ९२ दंडं समुद्गरं शूलमाग्रे कुंभं च दारुणम् ॥ असिपत्रवनं चोरवालुकं कूटशालमलीम् ९३ एताश्चान्याश्च बह्वींश्च यमस्य विषयंगतः ॥
यातनाः प्राप्य तत्रो ग्रास्ततो वध्यति भारत ९४ ततो हतः कृतघ्नः स तत्रैव भरतर्षभ ॥ संसारचक्रमासाद्य कृमियो नौ प्रजायते ९५ कृमिर्भवति वर्षाणि दशपंच च भा
रत ॥ ततो गर्भसमासाद्य तत्रैव म्रियते शिशुः ९६ ततो गर्भं शतैर्जंतुर्वदुभिः संप्रपद्यते ॥ संसारांश्च बहून्गत्वा ततस्तिर्यग्भुजायते ९७ ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्षं
गणानिह ॥ अपुनर्भवसंयुक्तस्ततः कूर्मः प्रजायते ९८ दधिहृत्वा बकश्चापि प्लवो न स्यान्संस्कृताच्च ॥ चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मधुदंशः प्रजायते ९९ फलं वा मूलं कंठ
त्वा अपूपं वा पिपीलिकाः ॥ चोरयित्वा च निष्पावं जायते हलमोलकः १०० पायसं चोरयित्वा तु तित्तिरित्वमवाप्नुते ॥ हत्वा पिष्टमयं पूं कुंभो लूकः प्रजायते १ अपो
हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वायसो जायते नरः ॥ कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारितो जायते नरः २ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते ॥ हत्वा तु कांचनं भांडं कृमियो नौ प्रजायते ३
पत्रोर्णं चोरयित्वा तु कलत्वं निगच्छति ॥ कौशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति वर्तकः ४ अंशुकं चोरयित्वा तु शुको जायति मानवः ॥ चोरयित्वा दुकूलं तु मृतो हंसः प्रजा
यते ५ कौचः कार्पासिकं हत्वा मृतो जायति मानवः ॥ चोरयित्वा नरः पट्टं वा विकंचैव भारत ६ क्षौमं च वस्त्रमादाय शशो जंतुः प्रजायते ॥ वर्णान् हत्वा तु पुरुषो मृतो
जायति वह्निः १०७

रूपी कीटविशेषः १०० कुंभोलूक उलूकजातिभेदः १ हारितः पक्षिविशेषः १ । ३ पत्रोर्णं शीतकौशेयम् ४ । ५ । ६ वर्णान् हरितालादीन् १०७

हृत्वारक्तानिवस्त्राणिजायतेजीवजीवकः ॥ वर्णकार्दोस्तथागंधाश्चोरयित्वेहमानवः १०८ लुच्छुंदरित्वमाप्नोतिराजन्लोभपरायणः ॥ तत्रजीवतिवर्षाणिततोद
शचपंचच ९ अधर्मस्यक्षयंगत्वाततोजायतिमानुषः ॥ चोरयित्वापयश्चापिवलाकासंप्रजायते ११० यस्तुचोरयतेतैलनरोमोहसमन्वितः ॥ सोऽपिराजन्मृतो
जंतुस्तैलपायीप्रजायते ११ अशस्त्रपुरुषंहत्वासशस्त्रःपुरुषाधमः ॥ अर्थार्थीयदिवावैरीसमृतोजायतेखरः १२ खरोजीवतिवर्षेद्वेततःशस्त्रेणवध्यते ॥ समृतो
मृगयोनौतुनित्योद्विग्नोऽभिजायते १३ मृगोवध्यतिशस्त्रेणगतेसंवत्सरेतुसः ॥ हतोमृगस्ततोमीनःसोऽपिजालेनवध्यते १४ मासेचतुर्थेसंप्राप्तेश्चापदःसंप्रजा
यते ॥ श्वापदोदशवर्षाणिद्विपीवर्षाणिपंचच १५ ततस्तुनिधनं प्रातःकालपर्यायचोदितः ॥ अधर्मस्यक्षयंकृत्वाततोजायतिमानुषः १६ स्त्रियंहत्वातुदुर्बुद्धि
र्यमस्यविषयंगतः ॥ बहून्केशान्समासाद्यसंसारंश्चैवविंशतिम् १७ ततःपश्चान्महाराजकृमियोनौप्रजायते ॥ कृमिर्विंशतिवर्षाणिभूत्वाजायतिमानुषः १८
भोजनंचोरयित्वातुमक्षिकाजायतेनरः ॥ मक्षिकासंधवशगोबहून्मासान्भवत्युत १९ ततःपापक्षयंकृत्वामानुषत्ववाप्नुते ॥ धान्यंहत्वातुपुरुषोलोमशःसंप्रजाय
ते १२० तथापिण्याकसंमिश्रमशनंचोरयेन्नरः ॥ सजायतेबभ्रुसमोदारुणोमूषिकोनरः २१ दशनैमानुषान्नित्यंपापात्मासविशांपते ॥ घृतंहत्वातुदुर्बुद्धिःकाक
महुःप्रजायते २२ मत्स्यमांसमथोहत्वाकाकोजायतिदुर्मातिः ॥ लवणंचोरयित्वातुचिरिकाकःप्रजायते २३ विश्वासेनतुनिक्षिप्तयोविनिन्दोतिमानवः ॥ सगता
युर्नरस्तातमत्स्ययोनौप्रजायते २४ मत्स्ययोनिमनुप्राप्यमृतोजायतिमानुषः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्यक्षीणायुरुपपद्यते २५ पापानितुनराःकृत्वातिर्यग्जा
यंतिभारत ॥ नचात्मनःप्रमाणंतेधर्मजानंतिकिंचन २६ येपापानिनराःकृत्वानिरस्यंतिव्रतैःसदा ॥ सुखदुःखसमायुक्ताव्यथितास्तेभवंत्युत २७ असंवासाःप्र
जायंतेम्लेच्छाश्चापिनसंशयः ॥ नराःपापसमाचारालोभमोहसमन्विताः २८ वर्जयंतिचपापानिजन्मप्रभृतियेनराः ॥ अरोगारूपवंतस्तेधनिनश्चभवंत्युत
२९ स्त्रियोऽप्येतेनकल्पेनकृत्वापापमवाप्नुयुः ॥ एतेषामेवजंतूनांभार्यात्वमुपयांतिताः १३० परस्वहरणेदोषाःसर्वेएवप्रकीर्तिताः ॥ एतद्विलेशमात्रेणकथितं
तेमयाऽनघ ३१ अपरस्मिन्कथायोगेभूयःश्रोष्यसिभारत ॥ एतन्मयामहाराजब्रह्मणोगदतःपुरा ३२ सुरर्षीणांश्रुतंमध्येष्टृष्टश्चापियथातथम् ॥ मयाऽपित
च्चकार्त्स्न्येनयथावदनुवर्णितम् ॥ एतच्छ्रुत्वामहाराजधर्मकुरुमनःसदा १३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेसंसारचक्रंनाम
एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अधर्मस्यगतिर्ब्रह्मन्कथितामेत्वयाऽनघ ॥ धर्मस्यतुगतिंश्रोतुमिच्छामिवदतांवर १ कृत्वा
कर्माणिपापानिकथंयांतिशुभांगतिम् ॥ कर्मणाचकृतेनेहकेनयांतिशुभांगतिम् २ १३५ ॥ इतिअनु० नी० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१११॥ अधर्मस्येति १।२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमा

बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वापापानिकर्माणिअधर्मवशमागतः ॥ मनसाविपरीतेननिरयंप्रातिपद्यते ३ मोहादधर्मैयःकृत्वापुनःसमनुतप्यते ॥ मनःसमाधिसंयुक्तो
नससेवेतदुष्कृतम् ४ यथायथामनस्तस्यदुष्कृतंकर्मगर्हते ॥ तथातथाशरीरंतुतेनाधर्मेणमुच्यते ५ यदिव्याहरतेराजन्विप्राणांधर्मवादिनाम् ॥ ततोऽधर्मकृता
त्क्षिप्रमपवादात्प्रमुच्यते ६ यथायथानरःसम्यगधर्ममनुभाषते ॥ समाहितेनमनसाविमुच्येततथातथा ७ भुजंगइवनिर्मोकात्पूर्वभुक्ताज्जरान्वितात् ॥ दत्त्वा
विप्रस्यदानानिविविधानिसमाहितः ८ मनःसमाधिसंयुक्तःसुगतिंप्रातिपद्यते ॥ प्रदानानितुवक्ष्यामियानिदत्त्वायुधिष्ठिर ९ नरःकृत्वाऽप्यकार्याणिततोधर्मेण
युज्यते ॥ सर्वेषामेवदानानामन्नंश्रेष्ठमुदाहृतम् ॥ पूर्वमन्नंप्रदातव्यमृजुनाधर्ममिच्छता १० प्राणाह्यन्नमनुष्याणांतस्माज्जंतुश्चजायते ॥ अन्नेप्रतिष्ठितोलोके
स्तस्मादन्नंप्रशस्यते ११ अन्नमेवप्रशंसंतिदेवर्षिपितृमानवाः ॥ अन्नस्यहिप्रदानेनरंतिदेवोदिवंगतः १२ न्यायलब्धंप्रदातव्यंदिजातिभ्योऽन्नमुत्तमम् ॥ स्वा
ध्यायंसमुपेतेभ्यःप्रहृष्टेनांतरात्मना १३ यस्यह्यऽन्नमुपाश्रंतिब्राह्मणानांशतंदश ॥ हृष्टेनमनसादत्तंसतिर्यग्गतिर्भवेत् १४ ब्राह्मणानांसहस्राणिदशभोज्यन
र्षभ ॥ नरोऽधर्मात्प्रमुच्येतयोगेष्वाभिरतःसदा १५ मैक्ष्येणान्नंसमाहृत्यविप्रोवेदपुरस्कृतः ॥ स्वाध्यायनिरतेविप्रेदत्त्वेहसुखमेधते १६ अहिंसन्ब्राह्मणस्वानि
न्यायेनपरिपालयच ॥ क्षत्रियस्तरसाप्राप्तमन्नंयोवैप्रयच्छति १७ द्विजेभ्योवेदवृद्धेभ्यःप्रयतःसुसमाहितः ॥ तेनापोहतिधर्मात्मन्दुष्कृतंकर्मपांडव १८ षड्वा
गपरिशुद्धंचकृषेर्भागमुपार्जितम् ॥ वैश्योददद्विजातिभ्यःपापेभ्यःपरिमुच्यते १९ अवाप्यप्राणसंदेहंकार्कश्येनसमार्जितम् ॥ अन्नंदत्त्वाद्विजातिभ्यःशूद्रःपापात्प्र
मुच्यते २० औरसेनबलेनान्नमर्जयित्वाऽविहिंसकः ॥ यःप्रयच्छतिविप्रेभ्योनसदुर्गाणिपश्याति २१ न्यायेनैवाप्तमन्नंतुनरोहर्षसमन्वितः ॥ द्विजेभ्योवेदवृद्धेभ्यो
दत्त्वापापात्प्रमुच्यते २२ अन्नमूर्जस्करंलोकेदत्त्वाज्जिह्वाभवेन्नरः ॥ सतांपथानमावृत्यसर्वपापैःप्रमुच्यते २३ दानवाद्भिःकृतःपंथायेनयांतिमनीषिणः ॥ तेहिप्राण
स्यदातारस्तेभ्योधर्मःसनातनः २४ सर्वावस्थंमनुष्येणन्यायेनान्नमुपार्जितम् ॥ कार्यपात्रागतंनित्यमन्नंहिपरमागतिः २५ अन्नस्यहिप्रदानेननरोरौद्रंनसेवते ॥
तस्मादन्नंप्रदातव्यमन्यायपरिवर्जितम् २६ यतेब्राह्मणपूर्वहिभोक्तुमन्नंमृहीसदा ॥ अवध्यंदिवसंकुर्यादन्नदानेनमानवः २७ भोजयित्वादशशतंनरोवेदविदांनृ
प ॥ न्यायविद्धर्मविदुषामितिहासविदांतथा २८ नयातिनरकंधोरंसंसारंश्चनसेवते ॥ सर्वकामसमायुक्तःप्रेत्यचाप्यऽश्रुतेसुखम् २९ एवंखलुसमायुक्तोरमतेवि
गतज्वरः ॥ रूपवान्कीर्तिमांश्चैवधनवांश्चोपपद्यते ३० एतत्सर्वमारुयातमन्नदानफलमहत् ॥ मूलमेतनुधर्माणांप्रदानानांचभारत ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनपर्वणिअनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेसंसारचक्रेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ वदीपिद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥

युक्तामनाःषणः ॥ दापास्तुभक्षणराजन्मांसस्येहनिबोधमे ३० वचसाकर्मणाभक्षणेनेतिचतुर्विधाहिंसा । तत्रैकेनत्यक्तासर्वात्मनात्यक्तानभवाति । नह्यमक्षयतोऽसंकल्प
यतोऽन्यमांसंभोक्षयेदित्यवदतःअकुर्वंतोवाहिंसाकेनचिदंशेनभवति ४ तत्रदृष्टांतमाह यथेति एकेनपादेनविनात्रिभिःपादैःपशुरिवेयमप्येकेनाशेनहीनाअंशत्रयेणनतिष्ठतीत्यर्थः ५ यथेति
नागपदेगजपदेध्रुपदानाभिवसर्वेषांधर्माणांसमावेरोभवतिअहित्यां । कौजरेपदेदशेतिसर्वाणिपदानियथाऽपिधीयंतेएवंहिंसायांसर्वेधर्माःपिधीयंते ६ । ७ । ८ । ९ । १०

त्यर्थः १० । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ अहिंसेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ सर्वेइति नहिहृत्स्त्रोवेदस्तथातद्गोपितायज्ञाश्चपुरुषंहिंसापापमवर्तयन्ति किंतुपारिसंख्याविषयानिवृत्तिमेवबोधयन्तीत्यर्थः १८

॥ १२५ ॥

दुष्करं चरसज्ज्ञानेमांसस्वपरिवर्जनम् ॥ चतुर्व्रतमिदं श्रेष्ठं सर्वप्राण्यभयप्रदम् १९ सर्वभूतेषु यो विद्वान् ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ दाता भवति लोके स प्राणानां नात्र संशयः
२० एवं वै परमं धर्मं प्रशंसन्ति मनीषिणः ॥ प्राणायथाऽऽत्मनोऽभीष्टाभूतानामपि वै तथा २१ आत्मीयम्येन मंतव्यं बुद्धिमद्भिः कृतात्मभिः ॥ मृत्युतो भयमस्तीति
विदुषां भूतिमिच्छताम् २२ किंपुनर्हन्यमानानांतरसाजीवितार्थिनाम् ॥ अरोगाणामपापानां पापैर्मांसोपजीविभिः २३ तस्माद्विद्विमहाराज मांसस्य परिवर्ज-
नम् ॥ धर्मस्यायतनं श्रेष्ठं स्वर्गस्य च सुखस्य च २४ अहिंसा परमोधर्मस्तथा गहिंसा परंतपः ॥ अहिंसा परमं सत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते २५ न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपला-
द्वापि जायते ॥ हत्वा जंतुं ततो मांसं तस्मादोषस्तु भक्षणे २६ स्वाहा स्वधाऽमृतमुजो देवाः सत्या र्जव प्रियाः ॥ क्रव्यादानुराक्षसान्विद्धि जिह्वा नृत्तपरायणान् २७
कांतारेष्वथ घोरेषु दुर्गेषु गहनेषु च ॥ रात्रा वह्निसंध्यासु च त्वरेषु समासु च २८ उद्यतेषु च शस्त्रेषु मृगव्यालहतेषु च ॥ अमांसं भक्षणं राजन्भयमन्यैर्न गच्छति २९
शरण्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजंतुषु ॥ अनुद्वेगकरो लोके न चाप्युद्विजते सदा ३० यदि चेत्खादको न स्यान्न तदा घातको भवेत् ॥ घातकः खादकार्थाय तद्घातय-
ति वैनरः ३१ अभक्ष्यमेतदिति वै इति हिंसानिवर्तते ॥ खादकार्थं मतो हिंसा मृगादीनां प्रवर्तते ३२ यस्माद्भवति चैवायुर्हिंसकानां महायुते ॥ तस्माद्विवर्जयेन्मांसं
यइच्छेद्भूतिमात्मनः ३३ त्रातारं नाधिगच्छन्ति रौद्राः प्राणि विहिंसकाः ॥ उद्वेजनीया भूतानां यथा व्यालमृगास्तथा ३४ लोभाद्बुद्धिमोहाद्बाधलीर्यार्थमेव च ॥
संसर्गादथ पापानामधर्मरुचिता नृणाम् ३५ स्वमांसं परमासेनयो वर्धयितुमिच्छति ॥ उद्विग्नावसो वसति यत्र यत्राभिजायते ३६ धन्यं यं शस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्त्य-
यनं महत् ॥ मांसस्याभक्षणं प्राहुर्नियताः परमर्षयः ३७ इदं तु खलुकैर्ते यश्नुत मासीत् पुरा मया ॥ मार्कंडेयस्य वदतो ये दोषा मांसभक्षणे ३८ यो हि खादति मांसानि
प्राणिनां जीवितैषिणाम् ॥ हतानां वा मृतानां वा यथा हंता तथैव सः ३९ धनेन क्रयिको हंति खादकश्चोपभोगतः ॥ घातको वधबंधाभ्यामित्येष त्रिविधो वधः ४०
अखादन्नमुदंश्च भावदोषेण मानवः ॥ योऽनुमोदति हन्यंतं सोऽपि दोषेण लिप्यते ४१ अधृष्यः सर्वभूतानामायुष्मान् निरुजः सदा ॥ भवत्यभक्ष्यन्मांसं दयावान् प्रा-
णिनामिह ४२ हिरण्यदानैर्गोदानैर्भूमिदानैश्च सर्वशः ॥ मांसस्याभक्षणे धर्मो विशिष्ट इति नः श्रुतिः ४३ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ॥ भक्षयन्निरयं या-
ति नरो नास्त्यत्र संशयः ४४ प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्यया ॥ अल्पदोषमिह ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यते ४५ खादकस्य कृते जंतून् यो हन्यात् पुरुषाधमः ॥
महादोषतरस्तत्र घातको न तु खादकः ४६ इज्यायज्ञश्रुतिकृतैर्यो मांसं गौरुधोऽधमः ॥ हन्याज्जंतूंन्मांसं गृधुः सैव नरकभाङ्गरः ४७

हृन्त्यतंहृन्त्यमानं ३१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ इज्यादेवपूजा यज्ञोऽश्वमेधादिस्त्वर्द्यश्चुतिकृतेमार्गैरुपायैरनुधोयज्ञोपनिषदमजानन्मांसगृध्रुःकेवलं यज्ञव्याजेन मांसं भोक्तुकामः २७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ श्रीहिमयःपशुःपुरोडाशादिरूपः सप्तदुस्कातमेवाभमेध्याःपशवःइत्युक्तातस्मादाहुःपुरोडाशसंप्रलोक्यमितिब्राह्मणात्

भक्षयित्वाऽपियोमांसं पश्चादपि निवर्तते ॥ तस्यापि सुमहान्धर्मो यः पापाद्विनिवर्तते ४८ आहर्ता चानुमंता च विशस्ता क्रयविक्रयो ॥ संस्कर्ता चोपभोक्ता च खाद
काः सर्व एव ते ४९ इदमन्यत्तु वक्ष्यामि प्रमाणं विधिनिर्मितम् ॥ पुराणमृषिभिर्गुह्यं वेदेषु परिनिष्ठितम् ५० प्रवृत्तिलक्षणो धर्मः प्रजार्थिभिरुदाहृतः ॥ यथोक्तं राज
शार्दूलनतु तन्मोक्षकांक्षिणाम् ५१ हविर्यत्संस्कृतं मंत्रैः प्रोक्षिताभ्युक्षितं शुचि ॥ वेदोक्तेन प्रमाणेन पितृणां प्रक्रिया सुच ५२ अतोऽन्यथा वृथामांसमभक्ष्यं मनुरब्र
वीत् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यं च रक्षोवद्भरतर्षभ ५३ विधिहीनं नरः पूर्वमांसं राजन्नभक्षयेत् ॥ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं नभक्षयेत् ५४ यद्दृष्टेत्पुरुषोऽत्यंतमात्मानं
निरुपद्रवम् ॥ सर्वजयेत मांसानि प्राणिनां महसर्वशः ५५ श्रूयते हि पुरा कल्पेष्टृणां विहिमयः पशुः ॥ येनायजंत यज्वानः पुण्यलोकपरायणाः ५६ ऋषिभिः संशयं
पृष्ठो वसुश्चेदि पतिः पुरा ॥ अभक्ष्यमपि मांसं यः प्राह भक्ष्यमिति प्रभो ५७ आकाशादवर्णिं प्राप्नोस्ततः स पृथिवीपतिः ॥ एतदेव पुनश्चोक्ता विवेश धरणीतलम् ५८
प्रजानां हितकामेन त्वगस्त्येन महात्मना ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः प्रोक्षितास्तपसा मृगाः ५९ क्रियाह्येवं न हीयंते पितृदेवतसंश्रिताः ॥ प्रीयंते पितरश्चैव न्यायतो मां
सतर्पिताः ६० इदं तु शृणुराजेंद्र कीर्त्यमानं मयाऽनघ ॥ अभक्षणे सर्वसुखं मांसस्य मनुजाधिप ६१ यस्तु वर्षशतं पूर्णं तपस्तप्येत्सुदारुणम् ॥ यश्चैव वर्जयेन्मांसं स सम
मेतन्मतं मम ६२ कौमुदे तु विशेषेण शुक्लपक्षे नराधिप ॥ वर्जयेन्मधुमांसानि घर्मो ह्यत्र विधीयते ६३ चतुरो वर्षां कान्मांसान्यो मांसं परिवर्जयेत् ॥ चत्वारि भद्राण्या
प्रोत्तिकीर्तिमायुर्यशो वलम् ६४ अथ वामासमेकं वै सर्वमांसान्यभक्षयन् ॥ अतीत्य सर्वदुःखानि सुखं जीवेन्निरामयः ६५ वर्जयंति हि मांसानि मांसशः पक्षशोऽपि वा ॥
तेषां हिंसानि वृत्तानां ब्रह्मलोको विधीयते ६६ मांसं तु कौमुदं पक्षवर्जितं पार्थ राजभिः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थैर्विदितार्थपरावरैः ६७ नाभागेनां वरीषेण गयेन च महा
त्मना ॥ आयुनाथानरप्येन दिलीप रघुपूरुभिः ६८ कार्तवीर्या निरुद्धाभ्यां नहुषेण ययातिना ॥ वृगेण विष्वगश्चेन तथैव शशविंदुना ६९ युवनाश्वेन च तथा
शिविनौशीनरेण च ॥ मुचकुंदेन मांधात्रा हरिश्चंद्रेण वा विभो ७० सत्यं वदत मांसस्य सत्यं धर्मः सनातनः ॥ हरिश्चंद्रश्चरति वैदिविसत्येन चंद्रवत् ७१ श्येनचित्रे
ण राजेंद्रसोमकेन वृकेण च ॥ रैवते रंति देवेन वसुना सृजयेन च ७२ एतैश्चान्यैश्च राजेंद्ररूपेण भरतेन च ॥ दुष्यंते न करूपेण रामालर्केनैस्तथा ॥ विरूपाश्वे
न निमिना जनकेन च धीमता ७३ ऐलेन पृथुना चैव वीरसेनेन चैव ह ॥ इक्ष्वाकुणा शंभुना च श्वेतेन सगरेण च ७४

११ । ५७ अभक्ष्यमपिमांसंभक्ष्यमित्याहातःपपातेत्यर्थः ५८ आरण्याःप्रोक्षिताइति पर्वमिकृतानारण्यानुत्सृजंतीतिश्रुतेरारण्यैर्यज्ञं कृत्वाःपितृपांवधोनकृतइत्यर्थः ५९ । ६० । ६१
६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४

अजेनधुंधुनाचैवतथैवचसुवाहुना ॥ हर्यश्वेनचराजेंद्रपुणभरतेनच ७५ एतैश्चान्यैश्चराजेंद्रपुरामांसंनभक्षितम् ॥ शारदंकौमुदमासंततस्तेस्वर्गमाप्नुवन्
७६ ब्रह्मलोकेचतिष्ठंतिज्वलमानाःश्रियाऽन्विताः ॥ उपास्यमानागंधर्वैःस्त्रीसहस्रसमन्विताः ७७ तदेतदुत्तमं धर्ममहिंसाधर्मलक्षणम् ॥ येचरंतिमहात्मानो
नाकपृष्ठेवसंतिते ७८ मधुमांसंचयेनित्यं वर्जयंतीहधार्मिकाः ॥ जन्मप्रभृतिमद्यंचसर्वेतेमुनयःस्मृताः ७९ इमं धर्मममांसादयश्चरेच्छावयीतवा ॥ अपिचेत्सुदु
राचारो न जातु निरयं व्रजेत् ८० पठेद्वायइदं राजः कृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ अमांसभक्षणविधिपवित्रमृषिपूजितम् ८१ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वकामैर्महीयते ॥
विशिष्टां ज्ञातिपुचलभतेनात्र संशयः ८२ आपन्नश्चापदोमुच्येद्बद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ मुच्येतथाऽऽतुरो रोगाहुः खान्मुच्येतदुःखितः ८३ तिर्यग्योर्निनगच्छे
तरूपवांश्च भवेन्नरः ॥ ऋद्धिमान्वैकुरुश्रेष्ठप्राप्नुयाच्च महद्यशः ८४ एतत्ते कथितं राजन्मांसस्य परिवर्जने ॥ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च विधानमृषिनिर्मितम् ८५
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे मांसभक्षणनिषेधे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै मानवा
लोके नृशंसामांसगृह्णिनः ॥ विमृज्य विविधान्भक्ष्यान्महारक्षोगणा इव १ अपूपान्विविधाकारान्शाकानिविविधानि च ॥ खांडवान्नसर्वागान्नतथेच्छंति यथाऽऽ
मिषम् २ तत्र मे शुद्धिरत्रैव विषये परिमुह्यते ॥ न मन्येरसतः किंचिन्मांसतोऽस्तीति किंचन ३ तदिच्छामि गुणान् श्रोतुं मांसस्याभक्षणे प्रभो ॥ भक्षणे चैव ये दोषा
स्तांश्चैव पुरुषर्षभ ४ सर्वतत्त्वेन धर्मज्ञयथावादिह धर्मतः ॥ किंचाभक्ष्यमभक्ष्यं वा सर्वमेतद्वदस्व मे ५ यथैतद्यादृशं चैव गुणायै चास्य वर्जने ॥ दोषाभक्ष्यतोयेऽपि
तन्मे ब्रूहि पितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत ॥ न मांसात्परमं किंचिद्रसतो विद्यते भुवि ७ क्षतक्षीणाभितप्तानां ग्राम्यधर्मरता
त्मनाम् ॥ अध्वना कर्षितानां च न मांसाद्विद्यते परम् ८ सद्यो वर्धयति प्राणान्पुष्टिमग्न्यां दधाति च ॥ न भक्ष्योऽभ्यधिकः कश्चिन्मांसादस्ति परंतप ९ विवाजं
ते तु बहवो गुणाः कौरवनंदन ॥ ये भवंति मनुष्याणां तान्मे निगदतः शृणु १० स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ॥ नास्ति क्षुद्रतरस्तस्मात्स नृशंसतरो नरः
११ न हि प्राणात्प्रियतरं लोके किंचन विद्यते ॥ तस्माद्दयां नरः कुर्याद्यथाऽऽत्मनितथापरे १२ शुक्राच्च तात संभूतिर्मांसस्येह न संशयः ॥ भक्षणे तु महान् दो
षो निवृत्त्यापुण्यमुच्यते १३ विधिनावेददृष्टेन तद्भुक्तेह न दुष्यति ॥ यज्ञार्थे पशवः सृष्टा इत्यपि श्रूयते श्रुतिः १४ अतोऽन्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधि
रुच्यते ॥ क्षत्रियाणां तु यो दृष्टो विधिस्तमपि मे शृणु १५

इमे इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

आरण्या इति यजमानेन उत्सृष्टानामारण्यानां राज्ञामृगयायां वधो न्याय्य एव । उत्सृष्टपशोर्जावनेतत्तद्देवतायास्तृप्ययोगात् । अतएव कर्पिजलानालभेतेत्यत्राधिकानामालंभे दोषप्रसंगाच्च
तयेनैव शास्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वाद्बहुवचस्य त्रित्वेपर्यवसानमुक्तम् । अन्यथा कर्पिजलानामारण्यत्वेन पर्याग्निकरणात् उत्सृष्टानां ववस्याप्रसक्तेराधिकानामालंभे दोषो न प्रसज्येत । तथाच यदिऽपि
कानू मृजेतर्हितद्वे उत्सृष्टपशोः पापं यदि त्रीनिवतर्ह्यधिकवधे हंतुः पापमिति सिद्धे तदिदमुक्तम् । 'आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः ॥ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते' इति सर्वश इति उत्प
न्नमात्रस्य ग्रहणम् १६ किंच हन्यमानात्पशोः स्ववधस्यापि संभवात् प्राणपणेनेयं क्रियमाणामृगयानदोषायेत्याह नात्मानमिति १७ हन्यते मृतमनेन मृतं च न हंति १८ एवं प्रवृत्तिमागमुक्ताव

वीर्येणोपाजितं मांसं यथा भुंजन्न दुष्यति ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः १६ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते ॥ नात्मानमपरित्यज्य मृगया
नाम विद्यते १७ समतामुपसंगम्य भूतं हन्यति हंति वा ॥ अतो राजर्षयः सर्वे मृगयायां ति भारत १८ न हिलिप्यंति पापेन न चैतत्पातकं विदुः ॥ न ह्यतः सदृशं किंचि
दिह लोके परत्र च १९ यत्सर्वं प्विह भूतेषु दया कौरवनंदन ॥ न भयं वेद्यते जातु नरस्येह दयावतः २० दयावता मे मे लोकाः परे चापि तपस्विनाम् ॥ अहिंसा लक्ष
णो धर्म इति धर्मविदो विदुः २१ यदा हिंसात्मकं कर्म तत्कुर्यादात्मवान्नरः ॥ पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं ह विरुच्यते २२ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दयापरः ॥ अभयं
तस्य भूतानि ददतीत्यनुशुश्रुम २३ क्षतं च स्खलितं चैव पतितं कृष्टमाहतम् ॥ सर्वभूतानि रक्षंति समेषु विषमेषु च २४ नैनं व्यालमृगाग्रंतिनपि शाचानराक्षसाः ॥
मुच्यते भयकालेषु मोक्षयेद्यो भये परान् २५ प्राणदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिदस्तीह निश्चितम् २६ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं
नाम भारत ॥ मृत्युकाले हि भूतानां सद्योजायाति वेपथुः २७ जातिजन्मजरादुःखैर्नित्यं संसारसागरे ॥ जंतवः परिवर्तंते मरणाद्वा द्विजाति च २८ गर्भवासे
पुपच्यंते क्षाराम्लकटुकैरसैः ॥ मूत्रस्वेदपुरीषाणां परुषैर्भृशदारुणैः २९ जाताश्च याप्यवशास्तत्र छिद्यमानाः पुनः पुनः ॥ याच्यमानाश्च दृश्यंते विवशा
मांसगृह्णिनः ३० कुंभीपाके च पच्यंते तांतां यो निमुपागताः ॥ आक्रम्य मार्गमाणाश्च भ्राम्यंते वै पुनः पुनः ३१ नात्मनोऽस्ति प्रियतरः पृथिवीमनुमृत्यह ॥
तस्मात्प्राणिषु सर्वेषु दयावानात्मवान् भवेत् ३२ सर्वमांसानि यो राजन्यावज्जीवं न भक्षयेत् ॥ स्वर्गं स विपुलं स्थानं प्राप्नुयान्नात्र संशयः ३३ ये भक्षयंति मांसा
नि भूतानां जीवितैषिणाम् ॥ भक्षयंते तेऽपि भूतैस्तैरिति मे नास्ति संशयः ३४ मांसं भक्षयते यस्माद्भक्षयिष्येत मप्यहम् ॥ एतन्मांसस्य मांसत्वमनुबुद्धय
स्वभारत ३५ घातको वध्यते नित्यं तथा वध्यति भक्षिता ॥ आक्रोष्टा कुध्यते राजंस्तथा द्वेष्यत्वमाप्नुते ३६

स्तुतत्त्वमाह नहीति न हि अगस्त्यवद्युगपत्सर्वेषां पशूनामालंभप्रोक्षणादिकमिदानीं तनेन कर्तुं शक्यमतोऽप्रोक्षितानां वधे दोष एव । नापि प्राणपणत्वेन मृगयाया अदोषत्वं । तस्कराणामपि तथापि
दोषत्वप्रसंगादिति हि शब्देन सूचितं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ जातिर्गर्भजन्म २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३
३४ मांसः पूर्वजन्मनि भक्षितवानतएव तस्य मांसमहं भक्षयिष्यामीति व्यवहारान्मांसपदनिरुक्तिः ३५ । ३६

येनयेनशरीरेणयद्यत्कर्मकरोतिथः ॥ तेनतेनशरीरेणतत्तत्फलमुपाश्रुते ३७ अहिंसापरमोधर्मस्तथाऽहिंसापरोदमः ॥ अहिंसापरमंदानमहिंसापरमंतपः ३८
अहिंसापरमोयज्ञस्तथाऽहिंसापरंफलम् ॥ अहिंसापरमंमित्रमहिंसापरमंसुखम् ३९ सर्वयज्ञेषुवादानंसर्वतीर्थेषुवाऽऽश्रुतम् ॥ सर्वदानफलंवाऽपिनैतत्तुल्य
महिंसया ४० अहिंसस्यतपोऽक्षय्यमहिंसोयजतेसदा ॥ अहिंसःसर्वभूतानांयथामातायथापिता ४१ एतत्फलमहिंसायाभूयश्चकुरुपुंगव ॥ नहिशक्यागु
णावक्तुमपिवर्षशतैरपि ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेअहिंसाफलकथनेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॐ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अकामाश्चसकामाश्चयेहताःस्ममहामृधे ॥ कां गतिं प्रतिपन्नास्तेतन्मेब्रूहिपितामह २ दुःखं प्राणपरित्यागः पुरुषाणां महामृधे ॥ जानासि
त्वं महाप्राज्ञ प्राणत्यागं सुदुष्करम् २ समृद्धौ वाऽसमृद्धौ वाऽशुभे वायदिवाशुभे ॥ कारणं तत्र मे ब्रूहि सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ समृद्धौ वाऽसमृद्धौ वा
शुभे वायदिवाऽशुभे ॥ संसारेऽस्मिन्समायाताः प्राणिनः पृथिवीपते ४ निरता येन भावेन तत्र मे शृणु कारणम् ॥ सम्यक्क्रायमनुप्रश्नस्त्वयोक्तस्तु युधिष्ठिर ५ अत्र ते
वर्तयिष्यामि पुरा त्वत्तमिदं नृप ॥ द्वैपायनस्य संवादं कीटस्य च युधिष्ठिर ६ ब्रह्मभूतश्चरन्विप्रः कृष्णद्वैपायनः पुरा ॥ ददर्श कीटं धावंतं शीघ्रं शकटवर्त्मनि ७
गतिज्ञः सर्वभूतानां भाषाज्ञश्च शरीरिणाम् ॥ सर्वज्ञः स तदा दृष्ट्वा कीटं वचनमब्रवीत् ८ ॥ व्यास उवाच ॥ कीटसंज्ञस्तत्तु पोऽसि त्वरितश्चैवलक्ष्यसे ॥ कथावसित
दा चक्षुःकुतस्तेभ्यमागतम् ९ ॥ कीट उवाच ॥ शकटस्यास्य महतोषोषं श्रुत्वा भयं मम ॥ आगतं वै महापुद्गे स्वन एष हि दारुणः १० श्रूयते न च मां हन्यादिति ह्य
स्मादपक्रमे ॥ श्वसतां च शृणोम्येनं गोपुत्राणां प्रतोद्यताम् ११ वहतां सुमहाभारं सन्निकर्षे स्वनं प्रभो ॥ नृणां च संवाहयतां श्रूयते विविधः स्वनः १२ श्रोतुमस्माद्वि
धेनैष न शक्यः कीटयोनिना ॥ तस्मादतिक्रमाम्येष भयादस्मात्सुदारुणात् १३ दुःखं हि मृत्सुभूतानां जीवितं च सुदुर्लभम् ॥ अतो भीतः पलायामि गच्छे
यं नासुखं सुखात् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह कुतः कीटसुखं तव ॥ मरणं ते सुखं मन्येति र्यग्योनौ तु वर्तसे १५ शब्दं स्पर्शं रसं गंधं भोगां
श्चोच्चावचान्बहून् ॥ नाभिजानासि कीटत्वं श्रेयो मरणमेव ते १६ ॥ कीट उवाच ॥ सर्वत्र निरतो जीव इतश्चापि सुखं मम ॥ चिंतयामि महाप्राज्ञ तस्मादिच्छा
मि जीवितुम् १७ इहापि विषयः सर्वो यथा देहं प्रवर्तितः ॥ मानुषाः स्थैर्यं जाश्चैव पृथग्भोगाविशेषतः १८ अहमासंमनुष्ये वै शूद्रो बहुधनः प्रभो ॥ अब्रह्मण्यो
नृशंसश्च कदर्यो वृद्धिजीवनः १९ वाक्तीक्ष्णो निरुक्तिप्रज्ञो द्वेष्टा विश्वस्य सर्वशः ॥ मिथ्याकृतोऽपि विधिना परस्वहरणे रतः २०

१। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० इति मानुषाणां स्थैर्यं जानां स्नातवराणां च विशेषतो भोगाः संति जंगमा मां तु साधारण्येनैव सर्वविषयं सुखं दुःखं वाऽस्तीत्यर्थः १८। १९। २०

पर्यं शितः भृत्यादीन्पारित्यज्याशनं कृतवानस्मीत्यर्थः ११। १२। १३। १४ ननु भूषकः अनैश्वर्यमिच्छन् १५। १६। १७। १८। १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीये षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शुभेन येन न मुह्यसे तन्ममैव कर्म १। २। ३ तिर्यगा इत्यत्र वर्णलोपार्थः सिद्धा इत्यर्थः धर्मोऽपि मनुष्येषु मूढेषु कामार्थः

भृत्यातिथिजनश्चापि गृहे पर्यं शितो मया ॥ मात्सर्यात्स्वादुकामेन नृशंसेन बुभुक्षता २१ देवार्थं पितृयज्ञार्थं मन्त्रं श्रद्धाहृतं मया ॥ न दत्तमर्थकामेन देयमन्नं पुरा किल
२२ गुप्तं शरणमाश्रित्य भयेषु शरणागताः ॥ अकस्मात्ते मया त्यक्तान त्राता अभयैषिणः २२ धनं धान्यं प्रियान्दारा न्यानं वा सस्तथाश्रुतम् ॥ श्रियं दृष्ट्वा मनुष्याणां
मसूयामि निरर्थकम् २४ ईर्ष्युः परसुखं दृष्ट्वा अन्यस्य न बुभूषकः ॥ त्रिवर्गं हंता चान्येषामात्मकामानुवर्तकः २५ नृशंसगुणभूयिष्ठं पुरा कर्म कृतं मया ॥ स्मृत्वा
तदनुत्पद्येऽहं हि त्वाप्रियमिवात्मजम् २६ शुभानां नाभिजानामि कृतानां कर्मणां फलम् ॥ माता च पूजिता वृद्धा ब्राह्मणश्चार्चितो मया २७ सकृज्जातिगुणोपेतः संग
त्याग्यहमागतः ॥ अतिथिः पूजितो ब्रह्मंस्तेन मानाजहात्स्मृतिः २८ कर्मणा पुनरेवाहं सुखमागामि लक्ष्ये ॥ तच्छ्रोतुमहमिच्छामि त्वत्तः श्रेयस्तपोधन २९
इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे कीटोपाख्याने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ व्यास उवाच ॥ शुभेन कर्मणाय द्वैतिर्यग्योनौ
न मुह्यसे ॥ ममैव कीटतत्कर्म येन त्वं न प्रमुह्यसे १ अहंत्वां दर्शनादेव तारयामि तपोबलात् ॥ तपोबलाद्विबलवद्बलमन्यन्नविद्यते २ जानामि पापैः स्वकृतैर्गतं त्वां की
टकीटताम् ॥ अवाप्स्यसि पुनर्धर्मं धर्मं तु यद्विमन्यसे ३ कर्मभूमि कृतं देवाभुंजते तिर्यगाश्च ये ॥ धर्मोऽपि हि मनुष्येषु कामार्थश्च तथा गुणाः ४ वाग्बुद्धिपाणिपादै
श्च व्यपेतस्य विपश्चितः ॥ किं हास्यति मनुष्यस्य मंदस्यापि हि जीवतः ५ जीवन् हि कुरुते पूजां विप्राग्र्यः शशिसूर्ययोः ॥ ब्रुवन्नपि कथां पुण्यां तत्र कीटत्वमेष्यसि ६
गुणभूतानि भूतानि तत्र त्वमुपभोक्ष्यसे ॥ तत्र तेऽहं विनेष्यामि ब्रह्मत्वं यत्र वैष्यसि ७ सतथेति प्रतिश्रुत्य कीटो वर्त्मन्यतिष्ठत ॥ शकटो ब्रजं श्वसुमहानागतश्च यदृच्छ
या ८ चक्राक्रमेण भिन्नश्च कीटः प्राणान्मुमोच ह ॥ संभूतः क्षत्रियकुले प्रसादादमितौजसः ९ तमृषिं द्रष्टुमगमत्सर्वांस्वन्यासु योनिषु ॥ श्वाविद्धो धावराहाणां तथैव मृग
पक्षिणाम् १० श्वपाकश्च द्रवैश्यानां क्षत्रियाणां च योनिषु ॥ सकीट एव माभाष्य ऋषिणा सत्यवादिना ॥ प्रतिस्मृत्याथ जग्राह पादौ मूर्ध्नि कृतांजलिः ११
॥ कीटक उवाच ॥ ॥ इदं तदतुलं स्थानमीप्सि तं दशभिर्गुणैः ॥ यदहं प्राप्य कीटत्वमागतो राजपुत्रताम् १२ वहंति मामतिबलाकुंजराहेममालिनः ॥ स्यंद
नेषु च कां वोजायुक्ताः परमवाजिनः १३ उष्ट्राश्च तरयुक्तानि यानानि च वहंति माम् ॥ सर्वां धवः सहामात्यश्चाश्रामिपिशितौदनम् १४

काम्य एवास्ति न तु निष्कामः पूर्वगुणा अपि कामार्था एव ४ वागितिकर्मणि पक्षी वागादिहीनं बुधमबुधं वा जीवितं नरं किं हास्यति किं त्यक्ष्यति न किमपि । सर्वैः पुरुषार्थैर्यत्त्यक्त इत्यर्थः ९ जीवन्
हीति हे कीट्यत्र विप्राग्र्यस्तत्र त्वमेष्यसि ६ गुणेति तत्र विप्रत्वे त्वं भूतानि भोक्ष्यसे तत्र योनौ ते तु भ्यमहं ब्रह्म विनेष्यामि ब्रह्म विद्यां दास्यामि यत्र वा त्वमेष्यसि वाच्छसितत्र त्वानिष्यामीति योजना ७
८। ९। १० सहति यत्र यत्र गंतुं मनसा हच्छितवान् तत्र तत्र ऋषिभेव दर्शयत्यर्थः ११। १२। १३। १४

गृहेषुस्वनिवासेषुसुखेषुशयनेषुच ॥ वराहं पुमहाभागस्वपामिचसुपूजितः १५ सर्वेष्वपररात्रेषुसूतमागधवेदिनः ॥ स्तुवंतिमांयथादेवामहेंद्रप्रियवादिनः १६ प्र
सादात्सत्यसंधस्यभवतोऽमिततजसः ॥ यदहंकीटतांप्राप्यसंप्राप्तोराजपुत्रतां १७ नमस्तेऽस्तुमहाप्राज्ञकिं करोमिप्रशाधिमां ॥ त्वत्तपोबलनिर्दिष्टमिदं ह्याधिगतं
मया १८ ॥ व्यासउवाच ॥ अर्चितोऽहं वयाराजन्वाग्भिरद्यदृच्छया ॥ अद्यतेकीटतांप्राप्यस्मृतिर्जाताजुगुप्सिता १९ नतुनाशोऽस्तपापस्ययस्त्वयोपाचि
तःपुरा ॥ शूद्रेणार्थप्रधानेन नृशंसेनाततायिना २० ममतेदर्शनं प्राप्तं तच्च वै सुकृतं त्वया ॥ तिर्यग्योनौस्मजाते नममचाभ्यर्चनातथा २१ इतस्त्वं राजपुत्रत्वा
ब्राह्मण्यं समवाप्स्यसि ॥ गोब्राह्मणकृतेप्राणान्दुत्वाऽऽत्मानं रणाजिरे २२ राजपुत्रसुखं प्राप्य कर्तुं श्वेवासदक्षिणान् ॥ अथमोदिष्यसेस्वर्गं ब्रह्मभूतोऽव्ययः सुखी २३
तिर्यग्योन्याः शूद्रतामभ्युपैति शूद्रो वैश्यं क्षत्रियत्वं च वैश्यः ॥ वृत्तश्चाधीक्षत्रियो ब्राह्मणत्वं स्वर्गं पुण्यं ब्राह्मणः साधुवृत्तः २४ ॥ इ० अनु० आनु० दानधर्मे कीटोपा
ख्याने अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्मउवाच ॥ क्षत्रधर्ममनुप्राप्तः स्मरन्नेव च वीर्यवान् ॥ त्यक्त्वा स कीटतां राजंश्च चारविपुलंतपः १ तस्य धर्मा
र्थविदुषो हृष्टा तद्विपुलंतपः ॥ आजगाम द्विजश्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनस्तदा २ ॥ व्यासउवाच ॥ क्षात्रं देवव्रतं कीटभूतानां परिपालनं ॥ क्षात्रं देवव्रतं ध्यायंस्ततो विप्र
त्वमेष्यसि ३ पाहिसर्वाः प्रजाः सम्यक् शुभाशुभविदात्मवान् ॥ शुभैः संविभजन्कामैरशुभानां च पावनैः ४ आत्मवान्भवसुप्रीतः स्वधर्माचरणेरतः ॥ क्षात्रं तनुं समु
त्सृज्य ततो विप्रत्वमेष्यसि ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ सोऽप्यरण्यमनुप्राप्य पुनरेव युधिष्ठिर ॥ महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रजाधर्मेण पाल्य च ६ अचिरेणैव कालेन कीटः पार्थिवसत्त
म ॥ प्रजापालनधर्मेण प्रेत्य विप्रत्वमागतः ७ ततस्तं ब्राह्मणं दृष्ट्वा पुनरेव महायशः ॥ आजगाम महाप्रज्ञः कृष्णद्वैपायनस्तदा ८ ॥ व्यासउवाच ॥ भो भो ब्रह्म
र्षभश्रीमन्माव्यथिष्ठाः कथंचन ॥ शुभकृच्छुभयोनीषु पापकृत्पापयोनिषु ९ उपपद्यति धर्मज्ञयथा पापफलोपगम् ॥ तस्मान्मृत्युमया कीटमाव्यथिष्ठाः कथंच
न १० धर्मलोपभयं ते स्यात्तस्माद्धर्मचरोत्तमम् ॥ ॥ कीटउवाच ॥ ॥ सुखात्सुखतरं प्राप्ते भगवंस्त्वत्कृते ह्यहम् ११ धर्ममूलांश्रियं प्राप्य पाप्मानं हृद्गच्छामि ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ भगवद्वचनात्कीटो ब्राह्मण्यं प्राप्य दुर्लभम् १२ अकरोत्पृथिवीराजं न्यज्ञयूपशतांकिताम् ॥ ततः सालोक्य मगम ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तमः १३ अवाप
च पदं कीटः पार्थिव ब्रह्मसनातनम् ॥ स्वकर्मफलनिर्वृत्तं व्यासस्य वचनात्तदा १४ तेऽपि यस्मात्प्रभावेण हताः क्षत्रियपुंगवाः ॥ संप्राप्तास्ते गतिं पुण्यां तस्मान्माशोच
पुत्रक १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे कीटोपाख्याने एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्त्वोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ अत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनु० नी० मा० एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥

विद्यातपोभ्यामिति १ । २ मैत्रेयमपि अज्ञातचरितं चरंतामित्यर्थः स्वैर्यतिधर्माय प्रेरयति स्वैरिणीमुनिश्रेणीतस्याः कुले गृहे ३ १ ४ अस्मयतं विस्मयं प्राप्तवान् ५ कुतश्च ते प्रमोद इति
संबंधः ६ एतदात्मनस्तपोभाग्यं तव महाभाग्यं ते स्वां पृच्छामि । आश्चर्यदर्शनं विना विस्मयो न भवतीति भावः ७ पृथगिति पृथगात्मा लपाधिपरिच्छिन्नो जीवः सुखात्मा अनुपाधिकं ब्रह्म पंचम्य
र्थे पृष्टी ततः पृथगाचरतस्तव जीवन्मुक्तस्य मुक्तो भवत्यन्तोऽपेक्षयाऽहमात्मानमल्पांतरं मन्ये । यतस्त्वं मद्राग्यं दृष्ट्वा विस्मितोसि अतोऽहं त्वोल्पांतरोऽस्मीत्यात्मानमनुमिनोमीत्यर्थः । अन्यथा
तमिन्नवंश्यत्वात् विशिष्टमपीतिरेभ्यः ८ अतिच्छेदोऽत्यंतमंतरं मशकेन समुद्रशोषणमिव । अतिच्छेद इति पाठः पितृवार्थः । अतिवादस्तस्यैवार्थस्य कथं न लोकाभ्यां विस्मयो भवेत् ॥

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ विद्यातपोभ्यां दानाच्च किमेतेषां विशिष्यते ॥ पृच्छामित्वांस्तं श्रिष्टतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति
हासं पुरातनम् ॥ मैत्रेयस्य च संवादं कृष्णद्वैपायनस्य च २ कृष्णद्वैपायनो राजव्रजातचरितं चरन् ॥ वाराणस्यामुपातिष्ठन् मैत्रेयं स्वैरिणीकुले ३ तमुपास्थित
मासीनं ज्ञात्वा समुनिसत्तमम् ॥ अर्चित्वा भोजयामास मैत्रेयोऽशनमुत्तमम् ४ तदन्नमुत्तमं शुक्लागुणवत्सार्वकामिकम् ॥ प्रतिष्ठमानोऽस्मयतप्रीतः कृष्णो महा
मनाः ५ तमुत्समयंतं संप्रेक्ष्य मैत्रेयः कृष्णमब्रवीत् ॥ कारणं ब्रूहि धर्मात्मन् व्यस्मयिष्ठाः कुतश्च ते ६ तपस्विनोऽपि तिमतः प्रमोदः समुपागतः ॥ एतत्पृच्छामिते
विद्वन्नभिवाद्य प्रणम्य च ॥ आत्मनश्च तपोभाग्यं महाभाग्यं तवेह च ७ पृथगाचरतस्तात पृथगात्मसुखात्मनोः ॥ अल्पांतरमहं मन्ये विशिष्टमपि चान्वयात् ८
॥ व्यासउवाच ॥ अतिच्छेदातिवादाभ्यां स्मयोऽयं समुपागतः ॥ असत्यं वेदवचनं कस्माद्देदोऽनृतं वेदे ९ ग्रीण्येव तु पदान्याहुः पुरुषस्योत्तमं व्रतम् ॥ नहुह्ये
वैवद्याच्च सत्यं चैव परं वेदे १० इति वेदोक्तमृषिभिः पुरस्तात्परिकल्पितम् ॥ इदानींचैव नः कृत्यं पुरस्ताच्च परिश्रुतम् ११ अल्पोऽपि तादृशो दायो भवत्युत्तम
हाफलः ॥ दृष्टिताय च ते दत्तं हृदयेनानसूयता १२ तृपितस्तृपिताय त्वंदत्यै तदर्शनं मम ॥ अजैषीमिह तोलोकान् महायज्ञैरिव प्रभो १३ ततो दानपवित्रेण प्रीतोऽ
स्मितपसैव च ॥ पुण्यस्यैव हिते सत्वं पुण्यस्यैव च दर्शनम् १४ पुण्यस्यैवाभिगच्छंस्ते मन्ये कर्मविधानजम् ॥ अधिकं मार्जनात्तात तथा चैवानुलेपनात् १५ शुभं सर्वप
वित्रेभ्यो दानमेव परं द्विज ॥ नोचेत्सर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् १६ यानीमान्युत्तमानीह वेदोक्तानि प्रशंससि ॥ तेषां श्रेष्ठतरं दानमिति मेनात्र संशयः १७ दानक
द्विःकृतः पंथायेन यांति मनीषिणः ॥ ते हि प्राणस्य दातारस्तेषु धर्मः प्रतिष्ठितः १८ यथा वेदाः स्वधीताश्च यथा चेंद्रियसंयमः ॥ सर्वत्यागो यथा चेह तथा दानमनुत्तमम् १९

इदं स्थानं कृतशतं विना न प्राप्यत इति वेदवचनमसत्यं जलमात्रदानेन तव तत्प्राप्तिदर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादल्पमपि महत्तमं जलमौक्तिकन्यायेन प्राप्नोतीति दर्शनात् कस्माद्देदोऽनृतं
वेदोक्तं ९ पदानि पदानीयानि एतदेव त्रयमुत्तमं १० नः अस्माभिरपि कृत्यमवश्यं कर्तव्यम् ११ दायो दानं १२ त्वं महतो लोकान् जैषीरित्येतन्मम दर्शनं प्रत्यक्षं तेनाहं विस्मितोऽस्मी
ति भावः एतदर्शनमिति पाठोऽप्युक्तः १३ प्रभो ततो दानपवित्रेण प्रीतोऽस्मितपसैव च १४ पुण्यस्यैव हिते सत्वं पुण्यस्यैव च दर्शनम् १५ शुभं सर्वप
वित्रेभ्यो दानमेव परं द्विज १६ यानीमान्युत्तमानीह वेदोक्तानि प्रशंससि १७ दानकद्विःकृतः पंथायेन यांति मनीषिणः १८ यथा वेदाः स्वधीताश्च यथा चेंद्रियसंयमः १९ सर्वत्यागो यथा चेह तथा दानमनुत्तमम् १९

२० । २१ । २२ । २३ त्रिविधानीत्यस्यास्यपादं व्याचष्टे नवृत्तामिति तस्य ब्रह्मनिष्ठस्य यज्ञादीनि पुण्यं ब्रह्मादीनि पापं ततो न्यत्र पुण्यं न च पापकमिति स्वकर्मनिवृत्तं पुण्यपापं च न मन्यत इत्यर्थः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 २४ । २५ । २६ त्वं तु पुण्यस्यैवाधिकारीत्याह रमस्वेति २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

त्वंहितातमहाबुद्धे सुखमेप्यसिशोभनम् ॥ सुखात्सुखतरप्राप्तिमाप्नुते मतिमान्नरः २० तन्नः प्रत्यक्षमेवेदमुपलभ्य मसंशयम् ॥ श्रीमंतः प्राप्नुवन्त्यर्थान्दानं
 यज्ञं तथा सुखम् २१ सुखादेव परं दुःखं दुःखादप्यपरं सुखम् ॥ दृश्यते हि महाप्राज्ञ नियतं वै स्वभावतः २२ त्रिविधानीह वृत्तानि नरस्याहुर्मनीषिणः ॥
 पुण्यमन्यत्पापमन्यन्न पुण्यं न च पापकम् २३ न वृत्तं मन्यते तस्य मन्यते न च पापकम् ॥ तथा स्वकर्मनिवृत्तं न पुण्यं न च पापकम् २४ यज्ञदानतपःशीला
 नरावै पुण्यकर्मिणः ॥ येऽभिदुह्यन्ति भूतानि ते वै पापकृतो जनाः २५ द्रव्याण्याददते चैव दुःखं यांति पतन्ति च ॥ ततोऽन्यत्कर्म यत्किंचिन्न पुण्यं न च पाप
 कम् २६ रमस्वैधस्वमोदस्व देहि चैव यजस्व च ॥ नत्वामभिभविष्यन्ति वैद्यान च तपस्विनः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनु
 शासनिके पर्वणि दानधर्मे मैत्रेयभिक्षायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच मैत्रेयः
 कर्मपूजकः ॥ अत्यंतश्रीमतिकुले जातः प्राज्ञो बहुश्रुतः १ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ॥ असंशयं महाप्राज्ञ यथैवात्थ तथैव तत् ॥ अनुज्ञातश्च भवता किं
 चिद्भूयामहं विभो २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यद्यदिच्छसि मैत्रेय यावद्यावद्यथा तथा ॥ ब्रूहि तत्त्वं महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव ३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥
 निर्दोषं निर्मलं चैवं वचनं दानसंहितम् ॥ विद्यातपोभ्यां हि भवान्भावितात्मानं संशयः ४ भवतो भावितात्मत्वाद्भाभोऽयं सुमहान्मम ॥ भूयो बुद्ध्यानुपश्या
 मिसुसमृद्धतपा इव ५ अपिनो दर्शनादेव भवतो भ्युदयो भवेत् ॥ मन्ये भवत्प्रसादोऽयं तद्विकर्म स्वभावतः ६ तपःश्रुतं च यो निश्चाप्येतद्ब्राह्मण्यकारणम् ॥
 त्रिभिर्गुणैः समुदितस्ततो भवति वै द्विजः ७ अस्मिंस्तु ते च तृप्यन्ते पितरो दैवतानि च ॥ न हि श्रुतवतां किंचिदधिकं ब्राह्मणादते ८ अंधं स्यात्तम एवेदं न प्रज्ञायेत किं
 चन ॥ चातुर्वर्ण्यं न वर्तेत धर्मा धर्मावृत्तानृते ९ यथा हि सुलभे क्षेत्रे फलं विंदति मानवः ॥ एवं दत्त्वा श्रुतवति फलं दाता समश्रुते १० ब्राह्मणश्चेन्न विंदेत श्रुतवृत्तोपसं
 हितः ॥ प्रतिग्रहीता दानस्य मोघं स्याद्द्विनाशं च ११ अदन्नविद्वान्हं त्यन्नमद्यमानं च हंतितम् ॥ तंचान्नं पातियश्चान्नं संहंता हन्यतेऽबुधः १२

एवमिति १ । २ । ३ पात्रगुणादानस्य महाफलत्वं मन्त्रय आह निर्दोषमिति द्वाभ्याम् ४ । ५ भवतो दर्शनाद्बोऽस्माकमभ्युदयो भवेदित्योजना ६ श्रुतशास्त्रज्ञानम् ७ ब्राह्मणादते
 इदं भवतम एव स्याद्यतो वर्णधर्मादिकं तेन विमानं प्रज्ञायेतेति संबन्धः ८ । ९ । १० । ११ अदन्निति तमदंतं सोऽबुधः अदतोऽन्नस्य च तादृशं संहंता स्वयमापि हन्यते दोषेणेत्यर्थः
 तंचान्नं पातियश्चान्नमिति पाठे तच्चान्नमद्यमानं सत्तमत्तारं हंतीति पूर्वेष्वान्वयः यच्चान्नं सत्तमत्तारं हंतीति पूर्वेष्वान्वयः यच्चान्नं सत्तमत्तारं हंतीति पूर्वेष्वान्वयः १२

प्रमुरिति 'यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वास्वामिना तु भौ' इति स्मृतेर्विद्वान्नमदंस्तस्य प्रमुर्भवति ईश्वरत्वाच्च क्षेत्रभूतः सन्न पुनर्जनपतिदात्रेऽनेकगुणितं प्रयच्छतीत्यर्थः सच दातुरन्नाज्जायते प्रजारूपेण गृह
 स्थश्चेत्तत्र त्रयस्यान्नं तस्य संततिरिति सूक्ष्मोक्तिक्रमोऽस्ति तेन गृहस्थः परपाकं नाश्रीयादिति गम्यते ११ यदेवेति प्रतिग्रहीत्रभावेऽन्नस्य वृद्धिर्न स्यात् वृद्धभावे दातुर्दाने प्रवृत्तिर्न स्यादिति दानप्रतिग्रह

प्रमुर्ह्यन्नमदं चिद्वान् पुनर्जनयति श्वरः ॥ सचान्नाज्जायते तस्मात्सूक्ष्म एष व्यतिक्रमः १३ यदेव ददतः पुण्यं तदेव प्रतिगृह्यतः ॥ न ह्येकचक्रं वर्तेत इत्येवमप्योविदुः
 १४ यत्र वै ब्राह्मणाः संति श्रुतवृत्तोपसंहिताः ॥ तत्र दानफलं पुण्यमिह चा मुत्र चाश्रुते १५ ये योनिशुद्धाः सततं तपस्यभिरताभृशम् ॥ दानाध्ययनसंपन्नास्ते वै पूज्य
 तमाः सदा १६ तैर्हि सद्भिर्कृतः पंथास्ते न यातो न मुह्यते ॥ ते हि स्वर्गस्य नेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः १७ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे मैत्रे
 यभिक्षायां एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान्मैत्रेयं प्रत्यभाषत ॥ दिष्टं चैवं विजानासि दिष्ट्या ते बुद्धिरीदृशी १
 लोको ह्यार्यगुणानेव भूयिष्ठं तु प्रशंसति ॥ रूपमानवयोमानश्रीमानाश्चाप्यसंशयम् २ दिष्ट्यानाभिभवंति त्वां देवस्तेऽयमनुग्रहः ॥ यत्ते भृशतरं दानाद्वर्तयिष्यामि त
 च्छृणु ३ यानीहागमशास्त्राणि याश्च काश्चित्प्रवृत्तयः ॥ तानि वेदं पुरस्कृत्य प्रवृत्तानि यथाक्रमं ४ अहं दानं प्रशंसामि भवानपि तपःश्रुते ॥ तपःपवित्रं वेदस्य तपःस्व
 र्गस्य साधनम् ५ तपसामहदा प्रोति विद्यया चेति नः श्रुतं ॥ तपसैव चापनुदेद्यच्चान्यदपि दुष्कृतम् ६ यद्यद्वि किंचित्संधाय पुरुषस्तप्यते तपः ॥ सर्वमेतदवाप्नोति
 विद्यया चेति नः श्रुतम् ७ दुरन्ध्रं दुष्प्रवर्षं दुरापं दुरतिक्रमम् ॥ सर्ववै तपसाऽभ्येतितपो हि बलवत्तरम् ८ सुरापोऽसंमतादायी धूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसा तरते सर्व
 मेन सश्च प्रमुच्यते ९ सर्वविद्यस्तु च क्षुप्मानपियादृशतादृशम् ॥ तपस्विनं तथैवाहुस्ताभ्यां कार्यं सदानम् १० सर्वपूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः ॥ दानप्र
 दाः सुखं प्रेत्य प्राप्नुवन्तीह च श्रियम् ११ इमं च ब्रह्मलोकं च लोकं च बलवत्तरम् ॥ अन्नदानैः सुकृतिनः प्रतिपद्यन्ति लौकिकाः १२ पूजिताः पूजयन्त्येते मानिता मानयन्ति च ॥
 सदा ता यत्र यत्रैति सर्वतः संप्रणूयते १३ अकर्ता चैव कर्ता च लभते यस्य यादृशम् ॥ यदि चोर्ध्वं यद्यधो वा स्वान् लोकानभियास्यति १४ प्राप्स्यसि त्वन्नपानानियानि वा
 छसिकानि चित् ॥ मेधाव्यसिकुले जातः श्रुतवानृशंसवान् १५ कौमारचारी व्रतवान्मैत्रेय निरतो भव ॥ एतद्ब्रह्मण प्रथमं प्रशस्तं गृहमेधिनां १६ यो भर्ता वासिता
 तुष्टो भर्तुस्तुष्टा च वासिता ॥ यस्मिन्नेवं कुले सर्वं कल्याणं तत्र वर्तते १७ अद्भिर्गात्रान्मलमिव तमोऽग्निप्रभया यथा ॥ दानेन तपसा चैव सर्वपापमपोहति १८

हीतारौ चक्रवर्त्तकं तत्रं वृत्त इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ एवमिति १ आर्यगुणान्प्रमुगुणान्
 २ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ असंमतादायी यथाच परप्रतिग्रहमभिमन्यते स्तेनो भवतीति स्मृतेः स्तेनः ९ यः सर्वं विस्त्रक्षुप्मान्पादृशतादृशमपि तपस्विनं तथैव च क्षुप्मं
 तमेवाहुः ताभ्यां सर्वं विद्वत्तपस्विभ्यां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कौमारचारी प्रथमवयाः १६ वासिता स्वस्त्री १७ । १८

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अनात्मविषयिणीवितापांडुत्वकृतात्वेतुः दानाभावेसां वैवर्जीवनोपायहस्यध्यायतात्पर्य ३९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे
दीपेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ जन्मेति १ । २ । ३ । ४ यमेन प्राप्तमिति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ दशानां पशूनां लूनावधोपप्रसापशुभ्रजातिर्दशसूना चक्रं चक्रवान्

नूनमात्मकतंदोषमपश्यन्किंचिदात्मनः ॥ अकारणेऽभिज्ञतोऽसितेनासिहरिणः कृशः ३१ साधूनृहस्थान्दृष्ट्वा च तथा साधून्वनेचरान् ॥ मुक्तांश्चावसथेसक्तां
स्तेनासिहरिणः कृशः ३२ सुहृदांदुःखमार्तानां न प्रमोक्ष्यसिहानिजम् ॥ अलमर्थगुणैर्हीनं तेनासिहरिणः कृशः ३३ धर्म्यमर्थ्यचकाम्यंचकालेचाभिहितं वचः ॥
न प्रतीयंतितेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३४ दत्तान् कुशलैरर्थान्मनीषीसां जिजीविषुः ॥ प्राप्यवर्तयसेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३५ पापान्प्रवर्धतो दृष्ट्वा कल्याणानव
सीदतः ॥ ध्रुवगर्हयसे नित्यं तेनासिहरिणः कृशः ३६ परस्परविरुद्धानां प्रियं नूनं चिकीर्षसि ॥ सुहृदामुपरोधेन तेनासिहरिणः कृशः ३७ श्रोत्रियांश्च विकर्मस्था
न्प्राज्ञांश्चाप्यजितेन्द्रियान् ॥ मन्येऽनुध्यायसि जनांस्तेनासिहरिणः कृशः ३८ एवं संपूजितं रक्षोविप्रं तं प्रत्यपूजयत् ॥ सखाऽयमकरोच्चैनं संयोज्याथैर्मुमुक्षुः ३९
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनोदानधर्महरिणकृशकारुणानेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
जन्ममानुष्यकं प्राप्य कर्मक्षेत्रं सुदुर्लभम् ॥ श्रेयोर्थिनादरिद्रेण किं कर्तव्यं पितामह १ दानानामुत्तमं यच्च देयं यच्च यथायथा ॥ मान्यान्पूज्यांश्च गंगेयस्वस्यं वक्तुम्
हंसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्टो न रेंद्रेण पांडवेन यशस्विना ॥ धर्माणां परमं गुह्यं भीष्मः प्रोवाच पार्थिवम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् धर्म
गुह्यानि भारत ॥ यथा हि भगवान् व्यासः पुरा कथितवान्मयि ४ देवगुह्यामिदं राजन्यमेना क्लिष्टकर्मणा ॥ नियमस्थेन युक्तेन तपसो महतः फलम् ५ येन यः प्रीयते दे
वः प्रीयते पिरस्तथा ॥ ऋषयः प्रमथाः श्रीश्चित्रगुप्तो दिशां गजाः ६ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महादानफलं चैव सर्वयज्ञफलं तथा ७ यश्चैतदेवं
जानीयाज्ज्ञात्वा वा कुरुतेऽनघ ॥ ॥ सदोषोऽदोषवांश्चेह तैर्गुणैः सह युज्यते ८ दशसूनासमं चक्रं दशचक्रसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेश्या दशवेश्या समो नृपः
९ अर्धेनैतानि सर्वाणि नृपतिः कथ्यतेऽधिकः ॥ त्रिवर्गसहितं शास्त्रं पवित्रं पुण्यलक्षणम् १० धर्मव्याकरणं पुण्यं रहस्यं श्रवणं महत् ॥ श्रोतव्यं धर्मसंयुक्तं विहितं त्रि
दशैः स्वयम् ११ पितॄणां यत्र गुह्यानि प्रोच्यंते श्राद्धकर्मणि ॥ देवतानां च सर्वेषां रहस्यं कथ्यतेऽखिलम् १२ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महायज्ञ
फलं चैव सर्वदानफलं तथा १३ येषां तिसृषां चैवोपातिष्ठति ॥ श्रुत्वा च फलमाचष्टे स्वयं नारायणः प्रभुः १४

तैलिकः ध्वजः सुरापायी नृपः लूटो राजा ९ अधिको नृपतिस्त्वेतानि सर्वाण्यर्धेन तुल्यं नृकथ्यते । एतच्च तारतम्यं प्रतिग्रहार्थमुच्यते । एवं दुष्प्रतिग्रहपराङ्मुखेन त्रिवर्गशास्त्रं धर्मार्थकामशास्त्रा
णि ज्ञेयानि १० तत्राप्यर्थकामयोः मसिद्धत्वाद्धर्मशास्त्राण्येव श्रोतव्यानीत्याह धर्मव्यादिना ११ । १२ । १३ पठति शास्त्रं उपतिष्ठति सम्यक्स्फुरत्याचष्टे त्रयः सस्वयं नारायण एवेति ज्ञातव्यः १४

एवं स्तुत्वा शास्त्रमारमते गवां फलमिति शास्त्रसंक्षेपः १५ श्रोतार इति द्वाभ्यां श्रद्धाप्रशंसा १६ । १७ । १८ सनरात्रसहर्षीन्प्राप्तः प्रष्टुमिति शेषः १९ । २० । २१ पूज्यं संपूज्य २२ । २३ । २४

गवां फलं तीर्थफलं यज्ञानां चैव यत्फलम् ॥ एतत्फलमवाप्नोति यो नरोऽतिथिपूजकः १५ श्रोतारः श्रद्धधानाश्च येषां शुद्धं च मानसम् ॥ तेषां व्यक्तं जिता लोकाः
श्रद्धधानेन साधुना १६ मुच्यते किल्बिषा जैव न स पापेन लिप्यते ॥ धर्मचलभते नित्यं प्रेत्य लोकगतो नरः १७ कस्याचित्त्वथ कालस्य देवदूतो यदृच्छया ॥ स्थि
तो ह्यंतर्हितो भूत्वा पर्यभाषत वासवम् १८ यैतौ कामगुणोपेता वशिष्ठौ भिषजावरौ ॥ व्यासाऽहं तयोः प्राप्तः सनरात्रिपितृदेवतान् १९ कस्माद्विमैथुनं श्राद्धे दा
तुर्भोक्तुश्च वर्जितम् ॥ किमर्थं च त्रयः पिंडाः प्रविभक्ताः पृथक् पृथक् २० प्रथमः कस्य दातव्यो मध्यमः कस्य गच्छति ॥ उत्तरश्च स्मृतः कस्य एतदिच्छामिवेदितुम् २१
श्रद्धधानेन दूतेन भाषितं धर्मसंहितम् ॥ पूर्वस्थास्त्रिदशाः सर्वे पितरः पूज्यस्ते चरम् २२ ॥ पितरः २३ ॥ स्वागतं तेऽस्तु मद्रं ते श्रूयतां स्ते चरोत्तम ॥ गूढार्थः परमः
प्रश्नो भवतां समुदीरितः २३ श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च पुरुषो यः स्त्रियं व्रजेत् ॥ पितरस्तस्य तं मांसं तस्मिन् रेतसि शेरते २४ प्रविभागं तु पिंडानां प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥
पिंडो ह्यधस्ताद्वच्छंस्तु अपआविश्य भावयेत् २५ पिंडं तु मध्यमं तत्र पत्नीत्वेकासां श्रुते ॥ पिंडस्तृतीयो यस्तेषां दद्यात्प्राजातवेदसि २६ एतद्विधिः प्रो
क्तो यथा धर्मो न लुप्यते ॥ पितरस्तस्य तुष्यंति प्रहृष्टमनसः सदा २७ प्रजाविवर्धते चास्वथ श्रयं चोपातिष्ठति ॥ देवदूत उवाच ॥ आनुपूर्व्येण पिंडानां प्रविभागः
पृथक् पृथक् २८ पितॄणां त्रिषु सर्वेषां निरुक्तं कथितं त्वया ॥ एकः समुद्रतः पिंडो ह्यधस्तात्कस्य गच्छति २९ कंवा प्रीणयते देवं कथं तारयते पितॄन् ॥ मध्यमं तु त
दापत्नीभुंक्तेऽनुज्ञातमेव हि ३० किमर्थं पितरस्तस्य कव्यमेव च भुंजते ॥ अत्रयस्त्वं तिमः पिंडो गच्छते जातवेदसम् ३१ भवते का गतिस्तस्य कंवासमनुमच्छति ॥
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पिंडेषु त्रिषु या गतिः ३२ फलं त्वं च मार्गं च यश्चैनं प्रतिपद्यते ॥ पितरः ३३ ॥ सुमहानेष प्रश्नो वैयस्वया समुदीरितः ३३ रहस्यमद्भुतं चा
पि पृष्टाः स्मरगने चर ॥ एतदेव प्रशंसंति देवाश्च मुनयस्तथा ३४ तेप्येवं नाभिजानंति पितृकार्यं विनिश्चयम् ॥ वर्जयित्वा महात्मानं चिरजीविनमुत्तमम् ३५
(पितृभक्तस्तु यो विप्रो वरलब्धो महायशः ॥ त्रयाणामपि पिंडानां श्रुत्वा भगवतो गतिम् ३६ देवदूतेन यः पृष्टः श्राद्धस्य विधिनिश्चयः ॥) गतिं त्रयाणां पिंडानां शृणु
ष्वावहितो मम ३७ अपो गच्छति यो ह्यत्र शशिनं ह्येष प्रीणयेत् ॥ शशी प्रीणयते देवानां पितॄंश्चैव महामते ३८ भुंक्ते तु पत्नीयं चैषामनुज्ञाता तु मध्यमम् ॥ पुत्रकामाय
पुत्रं तु प्रयच्छंति पितामहाः ३९ हव्यवाहेतुयः पिंडो दीयते तन्निबोध मे ॥ पितरस्तेन तुष्यंति प्रीताः कामान् दिशंति च ४० एतत्ते कथितं सर्वं त्रिषु पिंडेषु या गतिः ॥
ऋत्विग्यो यजमानस्य पितृत्वमनुगच्छति ४१

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

चिरजीविनं मार्कंडेयं ३९ । ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० यतः ऋत्विक् श्राद्धभोकाय जमानस्य पितृत्वं गच्छति तस्मादन्यात्मतं गतः स्वस्त्रियं न गच्छेत्पारदार्यदोषतुल्यं ह्येतदित्यर्थः ४१

एतच्चरणमारभ्यवृष्टव्यमित्याशयेनाह शुचिनेति ४१ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ वटकपायेणवटजटाकपायेण प्रियंगुःराजसर्वपः

तस्मिन्नहनिमन्यतेपरिहार्यहिमैथुनम् ॥ शुचिनातुसदाश्राद्धंभोक्तव्यंखेचरोत्तम ४२ येमयाकथितादापास्तेतथास्युर्नचान्यथा ॥ तस्मात्स्नातःशुचिःक्षांतः
श्राद्धंभुंजीतवैद्विजः ४३ प्रजाविवर्धतेचास्ययश्चैवंसंप्रयच्छति ॥ ततोविद्युत्प्रभोनामऋषिराहमहातपाः ४४ आदित्यतेजसातस्यतुल्यंरूपंप्रकाशते ॥ सचधर्म
रहस्यानिश्रुत्वाशक्रमथाब्रवीत् ४५ तिर्यग्योनिगतान्सत्वान्मर्त्याहिसंतिमोहिताः ॥ कीटान्पिपीलिकान्सर्पान्मेघान्समृगपक्षिणः ४६ किल्विषंसुबहुप्राप्ताः
किंस्विदेषांप्रतिक्रिया ॥ ततोदेवगणाःसर्वेऋषयश्चतपोधनाः ४७ पितरश्चमहाभागाःपूजयंतिस्मृतंमुनिम् ॥ शक्रउवाच ॥ कुरुक्षेत्रंगयांगंगांप्रभासंपुष्कराणि
च ४८ एतानिमनसाध्यात्वावगगहेततोजलम् ॥ तथामुच्यतिपापेनराहुणाचंद्रमायथा ४९ त्र्यहंस्नातःसभवतिनिराहारश्चवर्तते ॥ स्पृशतेयोगवांपृष्ठंवाल
धिचनमस्यति ५० ततोविद्युत्प्रभोवाक्यमभ्यभाषतवासवम् ॥ अयंसूक्ष्मतरोधर्मस्तंनिबोधशतक्रतो ५१ दृष्टोवटकपायेणअनुलिप्तःप्रियंगुणा ॥ क्षीरेण
षष्टिकान्भुक्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ५२ श्रूयतांचापरंगुहंरहस्यमृषिचिंतितम् ॥ श्रुतंमेभाषमाणस्यस्थानोःस्थानेबृहस्पतेः ५३ रुद्रेणसहदेवेशतन्निबोधशचीपते ॥
पर्वतारोहणंकृत्वाएकपादोविभावसुम् ५४ निरीक्षेतनिराहारऊर्ध्वबाहुःकृतांजलिः ॥ तपसामहतायुक्तउपवासफलंलभेत् ५५ रश्मिभिस्तापितोऽर्कस्यसर्वपापमपो
हति ॥ ग्रीष्मकालेऽथवाशीतेएवंपापमपोहति ५६ ततःपापात्प्रमुक्तस्यद्युतिर्भवतिशाश्वती ॥ तेजसासूर्यवदीप्तोभ्राजतेसोमवत्पुनः ५७ मध्येत्रिदशवर्गस्यदेवरा
जःशतक्रतुः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंबृहस्पतिमनुत्तमम् ५८ धर्मगुह्यंतुभगवन्मानुषाणांसुखावहम् ॥ सरहस्याश्चयेदोषास्तान्यथावदुदीरय ५९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥
प्रतिमेहंतियेसूर्यमनिलंद्रिषतेचये ॥ हव्यवाहेप्रदीप्तेचसमिधंयेनजुहति ६० बालवत्सांचयेधेनुंदुहंतिक्षीरकारणात् ॥ तेषांदोषान्प्रवक्ष्यामि तान्निबोधशचीपते
६१ भानुमाननिलश्चैवहव्यवाहश्चवासव ॥ लोकानांमातरश्चैवगावःसृष्टाःस्वयंभुवा ६२ लोकांस्तारयितुंशक्तामर्त्येष्वेतेषुदेवताः ॥ सर्वेभवंतःशृण्वंतुएकैकंधर्मनि
श्चयम् ६३ वर्षाणिषडशीतितुदुर्दृताःकुलपांसनाः ॥ स्त्रियःसर्वाश्चदुर्दृताःप्रतिमेहंतियारविम् ६४ अनिलद्वेषिणःशक्रगर्भस्थाच्यवतेप्रजा ॥ हव्यवाहस्यदीप्त
स्यसमिधंयेनजुहति ६५ अग्निकार्येषुवैतेषांहव्यंनाश्रातिपावकः ॥ क्षीरंतुबालवत्सानांयेपिबंतीहमानवाः ६६ नतेषांक्षीरपाःकेचिज्जायंतेकुलवर्धनाः ॥ प्रजा
क्षयेणयुज्यंतेकुलवंशक्षयेणच ६७ एवमेतत्पुरादृष्टंकुलवृद्धैर्द्विजातिभिः ॥ तस्माद्वर्ज्यानिवर्ज्यानि कार्यकार्यचनित्यशः ६८ भूतिकामेनमर्त्येनसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥
ततःसर्वामहाभागदेवताःसमरुद्धाः ६९ ऋषयश्चमहाभागाःपृच्छंतिस्मपितुंस्ततः ॥ पितरःकेनतुप्यंतिमर्त्यानामल्पचेतसाम् ७०

षष्टिकान्भुक्त्वाऽपिपञ्चदशान् ५२ । ५३ विप्रावसुंभूय ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७०

५१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपिर्षाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥

अक्षयंचकथंदानंभवेच्चैवोर्ध्वदेहिकम् ॥ आनृण्यंवाकथंमर्त्यागच्छेयुःकेनकर्मणा ७१ एतदिच्छामहेश्रोतुंपरंकौतूहलंहिनः ॥ पितरऊचुः ॥ न्यायतोवैमहाभागाः
संशयःसमुदाहृतः ७२ श्रूयतांयेनतुप्यामोमर्त्यानांसाधुकर्मणाम् ॥ नीलपंडप्रमोक्षेणअमावस्यांतिलोदकैः ७३ वर्षासुदीपकैश्चैवपितृणामनृणोभवेत् ॥ अक्षयं
निर्व्यलीकंचदानमेतन्महाफलम् ७४ अस्माकंपरितोषश्चअक्षयःपरिकीर्त्यते ॥ श्रद्धधानाश्चयेमर्त्याआहरिष्यंतिसंततिम् ७५ दुर्गात्तितारयिष्यंतिनरकात्प्रपि
तामहान् ॥ पितृणांभाषितंश्रुत्वाहृष्टरोमातपोधनः ७६ वृद्धगार्ग्योमहातेजास्तानेवंवाक्यमब्रवीत् ॥ केगुणानीलपंडस्यप्रमुक्तस्यतपोधनाः ७७ वर्षासुदीपदा
नेनतथैवचतिलोदकैः ॥ पितरऊचुः ॥ नीलपंडस्यलांगूलंतोयमभ्युद्वेद्यदि ७८ षष्टिवर्षसहस्राणिपितरस्तेनतर्पिताः ॥ यस्तुशृंगगतंपंकंकूलादुद्धृत्यतिष्ठति
७९ पितरस्तेनगच्छंतिसोमलोकमसंशयम् ॥ वर्षासुदीपदानेनशशिवच्छोभतेनरः ८० तमोरूपंनतस्यास्तिदीपकंयःप्रयच्छति ॥ अमावास्यांतुयेमर्त्याःप्रय
च्छंतितिलोदकम् ८१ पात्रमौदुंबरंगृह्यमधुमिश्रंतपोधन ॥ कृतंभवतितैःश्राद्धंसरहस्यंयथार्थवत् ८२ हृष्टपुष्टमनास्तेषांप्रजाभवतिनित्यदा ॥ कुलवंशस्यवृद्धि
स्तुपिंडदस्यफलंभवेत् ॥ श्रद्धधानस्तुयःकुर्यात्पितृणामनृणोभवेत् ८३ एवमेषसमुद्दिष्टःश्राद्धकालक्रमस्तथा ॥ विधिःपात्रफलंचैवयथावदनुकीर्तितम् ८४ ॥
इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मेपितरहस्यंनामपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ भीष्मउवाच ॥ केनतेचभवेत्प्रीतिःकथंतु
ष्टितुगच्छसि ॥ इतिपृष्ठःसुरेन्द्रेणप्रोवाचहरिरीश्वरः १ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्राह्मणानांपरीवादोममविद्वेषणंमहत् ॥ ब्राह्मणैःपूजितैर्नित्यंपूजितोऽहंनसंशयः २
नित्याभिवाद्यावि प्रेद्राभुक्त्वापादौतथाऽऽत्मनः ॥ तेषांतुप्यामिमर्त्यानांयश्चक्रेचबलिंहेत् ३ वामनंब्राह्मणंदृष्ट्वावराहंचजलोत्थितम् ॥ उद्धृतांधरणींचैवमूर्धाधारय
तेतुयः ४ नतेषामशुभंकिंचित्कल्मषंचोपपद्यते ॥ अश्वत्थरोचनांगांचपूजयेद्योनरःसदा ५ पूजितंचजगतेनसदेवासुरमानुषम् ॥ तेनरूपेणतेषांचपूजांश्रुह्ला
मितत्त्वतः ६ पूजाममैषानास्त्यन्यायावल्लोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ अन्यथाहिवृथामर्त्याःपूजयंत्यल्पबुद्धयः ७ नाहंतप्रतिगृह्णामिनसातुष्टिकरीमम ८ इंद्रउवाच ॥
चक्रंपादौवराहंचब्राह्मणंचापिवामनम् ॥ उद्धृतांधरणींचैवकिमर्थत्वंप्रशंससि ९ भवान्सृजतिभूतानिभवान्संहरतिप्रजाः ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांसमर्त्यानांसना
तनी १० ॥ भीष्मउवाच ॥ संप्रहस्यततोविष्णुरिदंवचनमब्रवीत् ॥ चक्रेणनिहतादैत्याःपद्भ्यांऽऽक्रांतावसुंधरा ११ वाराहरूपमास्थायहिरण्याक्षोनिपातितः ॥
वामनंरूपमास्थायजितोराजामयावलिः १२ परितुष्टोभवाम्येवंमानुषाणांमहात्मनाम् ॥ तन्मांयेपूजयिष्यंतिनास्तितेषांपराभवः १३

केनेति १ । २ पादौरवीयावप्यभिवाद्यासंध्यायांशिष्टाचारात् चक्रेगोमयोपलिप्तेभंडलेषुदर्शनमंत्रेणपूजिते ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अपिवात्राहणं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमागतम् ॥ ब्राह्मणाग्र्याहुतिं दत्त्वा अमृतं तस्य भोजनम् १४ ऐर्द्रासंध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः ॥ सर्वतीर्थेषु सस्नातो मुच्यते सर्वकिल्बिषैः १५ एतद्ब्रह्मः कथितं गुह्यमखिलेन तपोधनाः ॥ संशयं पृच्छमानानां किं भूयः कथयाम्यहम् १६ ॥ बलदेव उवाच ॥ ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं मानुषाणां सुखावहम् ॥ अजानं तोयदुग्धाः क्लिश्यंते भूतपीडिताः १७ कल्युत्थाय यो मर्त्यः स्पृशेद्वा वैष्टुतं दधि ॥ सर्वपंचप्रियं गुंच कल्मषात्प्राप्तिमुच्यते १८ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा ॥ उच्छिष्टं वाऽपि च्छिद्रेषु वर्जयंति तपोधनाः १९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ प्रगृह्यौदुंबरपात्रं तोयपूर्णं उदङ्मुखः ॥ उपवासं तु गृहीयाद्यद्वासं कल्पयेद्भूतम् २० देवतास्तस्य तुष्यंति कामिकं चापि सिध्यति ॥ अन्यथा हितृथामर्त्याः कुर्वन्ते स्वल्पबुद्धयः २१ उपवासे बलौ चापि ताम्रपात्रं विशिष्यते ॥ बलिभिक्षा तथाऽर्घ्यं च पितॄणां च तिलोदकम् २२ ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथाऽल्पफलं भवेत् ॥ गुह्यमेतत्समुद्दिष्टं यथा तुष्यंति देवताः २३ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ राजपौरुषिके विप्रेषाटिके परिचारिके ॥ गोरक्षकेवाणि जके तथा कारुकुशीलवे २४ मित्रद्रुह्यनधीयानेयश्च स्यादृषलीपतिः ॥ एतेषु दैवपित्र्यं वानदेयं स्यात्कथंचन २५ पिंडदास्तस्य हीयंते न च प्रीणातिवैपितॄन् ॥ अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात्प्राप्तिनिवर्तते २६ पितरस्तस्य देवाश्च अग्रयश्च तथैव हि ॥ निराशाः प्रतिगच्छंति अतिथेरप्रतिग्रहात् २७ स्त्रीघ्नैर्गोघ्नैः कृतघ्नैश्च ब्रह्मघ्नैर्गुरुतल्पगैः ॥ तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिरनार्चितः २८ ॥ अग्रि उवाच ॥ ॥ पादमुद्यम्य यो मर्त्यः स्पृशेद्वा श्वसुदुर्मतिः ॥ ब्राह्मणं वामहाभागं दीप्यमानं तथाऽनलम् २९ तस्य दोषान्नावक्ष्यामि तच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ दिवं स्पृशत्यशब्दोऽस्य त्रस्यंति पितरश्च वै ३० वैमनस्यं च देवानां कृतं भवति पुष्कलम् ॥ पावकश्च महातेजा हव्यं न प्रतियुज्यते ३१ आजन्पनां शतं चैव न रके पच्यते तु सः ॥ निष्कृतिं च न तस्यापि अनुमन्यंति कर्हिचित् ३२ तस्माद्वा वोनपादेन स्पृष्टव्यं वैकदाचन ॥ ब्राह्मणश्च महातेजा दीप्यमानस्तथाऽनलः ३३ श्रद्धधानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता ॥ एते दोषा मया प्रोक्तास्त्रिषु यः पादमुत्सृजेत् ३४ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं रहस्यं धर्मसंहितम् ॥ परमाग्नेन यो दद्यात्पितॄणामौपहारिकम् ३५ गजच्छायायां पूर्वस्यां कुतपेदक्षिणामुखः ॥ यदा भाद्रपदे मासि भवते बहुले मघा ३६ श्रूयतां तस्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः ॥ कृतं तेन महच्छ्राद्धं वर्षाणीह त्रयोदश ३७ ॥ गाव ऊचुः ॥ बहुले समं गेह्यकुतो भये च क्षेमे च सख्ये व हि भूयसी च ॥ यथापुरा ब्रह्मपुरे सवत्साशतक्रतोर्ब्रजधरस्य यज्ञे ३८ भूयश्च याविष्णुपदे स्थिता या विभावसोऽश्वापि पथे स्थिता या ॥ देवाश्च सर्वे सह नारदेन प्रकुर्वन्ते सर्वसहेतिनाम ३९ मंत्रेणैतेनाभिवंदेत यो वै विमुच्यते पापकृतेन कर्मणा ॥ लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य गवां फलं चंद्रमसोऽनुति च ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतं हिमं त्रिदशाभिजुष्टं पठेत्तयः पर्वसु गोष्ठमध्ये ॥ न तस्य पापं न भयं न शोकः सहस्रनेत्रस्य च याति लोकम् ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ सप्तमहाभागाऋषयो लोकविश्रुताः ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे ब्रह्माणं पद्मसंभवम् ४२ प्रदक्षिणमभिक्रम्य सर्वे प्राजलयः स्थिताः ॥ उवाच वचनं तेषां वसिष्ठो ब्रह्मवित्तमः ४३ सर्वप्राणिहितं प्रश्रं ब्रह्मक्षत्रे विशेषतः ॥ द्रव्यहीनाः कथं मर्त्याद रिद्राः साधुर्वर्तिनः ४४ प्राप्नुवंतीह यज्ञस्य फलं केन च कर्मणा ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषां ब्रह्मावचनमब्रवीत् ४५ ब्रह्मोवाच ॥ अहो प्रश्नो महाभागा गूढार्थः परमः शुभः ॥ सूक्ष्मः श्रेयाश्च मर्त्यानां भवद्भिः समुदाहृतः ४६ श्रूयतां सर्वमारुयास्ये निखिलेन तपोधनाः ॥ यथायज्ञफलं मर्त्या लभते नात्र संशयः ४७ पौषमासस्य शुक्ले वै दायुज्ये तरोहिणी ॥ तेन नक्षत्रयोगेन आकाशशयनो भवेत् ४८ एकवस्त्रः शुचिः स्नातः श्रद्धधानः समाहितः ॥ सोमस्य रश्मयः पीत्वामहायज्ञफलं लभेत् ४९ एतद्ब्रह्मः परमं गुह्यं कथितं द्विजसत्तमाः ॥ यन्मां भवंतः पृच्छंति सूक्ष्मतत्त्वार्थदर्शिनः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे देवरहस्ये षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ विभावसु उवाच ॥ सलिलस्यांजलिं पूर्णमक्षताश्च घृतोत्तराः ॥ सोमस्योतिष्ठमानस्य तज्जलं चाक्षतांश्च तान् १ स्थितो ह्याभिमुखो मर्त्यः पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ॥ अग्निकार्यं कृतं तेन हुताश्चास्याग्रयस्त्रयः २ वनस्पतिं च यो हन्यादमावास्यामबुद्धिमान् ॥ अपि ह्येकेन पत्रेण लिप्यते ब्रह्महत्याया ३ दंतकाष्ठं तु यः खादेदमावास्यामबुद्धिमान् ॥ हिंसितश्च द्रुमास्तेन पितरश्चोद्विजंति च ४ हव्यं न तस्य देवाश्च प्रतिगृह्णन्ति पर्वसु ॥ कुप्यंते पितरश्चास्य कुलेवंशोऽस्य हीयते ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ प्रकीर्णं भाजनं यत्र भिन्नभांडमथासनम् ॥ योऽपि तश्चैव हन्यंते कश्मलोपहते गृहे ६ देवताः पितरश्चैव उत्सवे पर्वणीषु वा ॥ निराशाः प्रतिगच्छंति कश्मलोपहता दृष्ट्वा ७ ॥ अंगिरा उवाच ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्णं दद्याद्दीपं करंजके ॥ सुवर्चलामूलहस्तः प्रजातस्य विवर्धते ८ ॥ गार्ग्य उवाच ॥ आतिथ्यं सततं कुर्याद्दीपं दद्यात्प्रातिश्रये ॥ वर्जयानो दिवा स्वापं न च मां सानिभक्षयेत् ९ गोब्राह्मणं न हि स्याच्च पुष्कराणि च कीर्तयेत् ॥ एष श्रेष्ठतमो धर्मः सरहस्यो महाफलः १० अपि क्रतुशतैरिष्टाक्षयं गच्छति तद्विधिः ॥ न तु क्षीयंति ते धर्माः श्रद्धधानैः प्रयोजिताः ११ इदं च परमं गुह्यं सरहस्यं निबोधत ॥ श्राद्धकल्पे च दैवे च तैर्थिके पर्वणीषु च १२ रजस्वला च यानारीश्च त्रिकाऽपुत्रिका च या ॥ एताभिश्च क्षुपादृष्टं हविर्नाश्रंति देवताः १३ पितरश्च न तुष्यंति वर्षाण्यपि त्रयोदश ॥ शुक्लवासाः शुचिर्भूत्वा ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचयेत् ॥ कीर्तयेद्भारतं चैव तथा स्यादक्षयं हविः १४ ॥ धौम्य उवाच ॥ भिन्नभांडं च खट्वां च कुटं शुनकं तथा ॥ अप्रशस्तानि सर्वाणि यश्च वृक्षो गृहे रुहः १५

सलिलस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ करंजसुवर्चले वृक्षवह्निविशेषौ ८ । ९ । १० । ११ । १२ अपुत्रिकेतिच्छेदः १३ । १४ । १५

सर्वेष्टिकसर्पादिनरोपयेत्सुहृद्विशेषः १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ किंचिदिति १ । २ । ३ । ४
अभेरणीस्यस्यप्रत्यक्षस्यवावैदिकस्यनेतादेशांतरप्रापकोयदिशूद्रः स्याद्यद्येयोपितः हविषासोमाज्यपयःप्रभृतिनायज्ञावशिष्टेनइडादिस्थानीयेनमूढाःस्युस्तर्हितस्यदोषः ५ । ६ प्रायश्चित्तं च
भिन्नभांडिकलिप्राहुःखट्वायांतुघनक्षयः ॥ कुकुटेशुनकेचैवहविर्नाश्रंतिदेवताः ॥ वृक्षमूलेध्रुवंसत्वंतस्मादृक्षंनरोपयेत् १६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ योजेदश्वमेधे
नवाजपेयशतेनह ॥ अवाकशिरावालंबेतसत्रंवास्फीतमाहरेत् १७ नयस्यहृदयंशुद्धंनरकंसध्रुवंव्रजेत् ॥ तुल्यंयज्ञश्चसत्यंचहृदयस्यचशुद्धता १८ शुद्धेनम
नसादत्वासक्तुप्रस्थंद्विजातये ॥ ब्रह्मलोकमनुप्राप्तःपर्याप्ततन्निर्दर्शनम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेदेवरहस्ये सप्तविंशाधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामिमानुषाणांसुखावहम् ॥ सरहस्याश्वयेदोषास्तान्शृणुध्वंसमाहिताः १ अग्निकार्यंचक
र्तव्यंपरमानेनमोजनम् ॥ दीपकश्चापिकर्तव्यःपितृणांसतिलोदकः २ एतेनविधिनामर्त्यःश्रद्धधानःसमाहितः ॥ चतुरोवार्षिकान्मासान्योददातितिलोकम्
३ भोजनंचयथाशक्त्याब्राह्मणेवेदपारगे ॥ षशुबंधशतस्येहफलंप्राप्नोतिपुष्कलम् ४ इदंचैवापरंगुह्यमप्रशस्तंनिबोधत ॥ अग्रेस्तुवृषलोनेताहविर्मूढाश्चयो
पितः ५ मन्यतेधर्मएवेतिसचाधर्मेणालिप्यते ॥ अग्रयस्तस्यकुप्यंतिशूद्रयोर्निसगच्छति ६ पितरश्चनतुप्यंतिसहदेवैर्विशेषतः ॥ प्रायश्चित्तंतुयत्तत्रब्रुवत
स्तन्निबोधमे ७ यत्कृत्वातुनरःसम्यक्सुखीभवातिविज्वरः ॥ गवांमूत्रपुरीषेणपयसाचघृतेनच ८ अग्निकार्यंयहंकुर्यान्निराहारःसमाहितः ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णे
प्रतिगृह्णातिदेवताः ९ हृष्यंतपितरश्चास्यश्राद्धकालउपास्थिते ॥ एषह्यधर्मोधर्मश्चसरहस्यःप्रकीर्तितः १० मर्त्यानांस्वर्गकामानांप्रेत्यस्वर्गसुखावहः ११
॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेदेवरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ परदारेषुये
सक्ताअकृत्वादारसंग्रहम् ॥ निराशाःपितरस्तेषांश्राद्धकालेभवंतिवै १ परदाररतिर्यश्चयश्चंध्यामुपासते ॥ ब्रह्मस्वंहरतेयश्चसमदोषाभवंतिते २ असंभाष्या
भवंत्येतेपितृणानात्रसंशयः ॥ देवताःपितरश्चैषानाभिर्नंदंतितद्धविः ३ तस्मात्परस्यवैदारांस्त्यजेद्वंध्यांचयोपितम् ॥ ब्रह्मस्वंहिनहर्तव्यमात्मनोहितमि
च्छता ४ श्रूयतांचापरंगुह्यंरहस्यंधर्मसंहितम् ॥ श्रद्धधानेनकर्तव्यंगुरूणांवचनंसदा ५ द्वादश्यांपौर्णमास्यांचमासिमासिघृताक्षतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः
प्रयच्छेततस्यपुण्यंनिबोधत ६ सोमश्चवर्धतेतेनसमुद्रश्चमहोदधिः ॥ अश्वमेधचतुर्भागफलंसृजतिवासवः ७ दानेनैतेनतेजस्वीवीर्यवांश्चभवेन्नरः ॥
प्रीतश्चभगवान्सोमइष्टान्कामान्प्रयच्छति ८ श्रूयतांचापरोधर्मःसरहस्योमहाफलः ॥ इदंकलियुगंप्राप्यमनुष्याणांसुखावहः ९ कल्यमुत्थाययोमर्त्यः
स्नातःशुक्लेनवाससा ॥ तिलपात्रंप्रयच्छेतब्राह्मणेभ्यःसमाहितः १०

ध्यामीतिशेषः ७ । ८ । ९ । १० । ११ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ परदारेष्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ तत इति १ । २ । ३ प्रयोक्तव्यावर्मावाच्याः ४ । ५

तिलोदकंचयोदद्यात्पितृणामधुनासह ॥ दीपकंठसरंचैवश्रूयतांतस्ययत्फलम् ११ तिलपात्रेफलंप्राहमगवान्पाकशासनः ॥ गोप्रदानंचयःकुर्याद्भूमिदानंचशा
श्वतम् १२ अग्निष्टोमंचयोयज्ञंयजेतबहुदक्षिणम् ॥ तिलपात्रंसंहतेनसमंमन्यंतितेदेवताः १३ तिलोदकंसदाश्राद्धेमन्यंतपितरोऽक्षयम् ॥ दीपेचठसरंचैव
तुप्यंतस्यपितामहाः १४ स्वर्गेचपितृलोकेचपितृदेवाभिःपूजितम् ॥ एवमेतन्मयोद्दिष्टमपिष्टपुरातनम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनि
केपर्वणि दानधर्मे लोमशरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ श्रीष्मउवाच ॥ ततस्त्वपिगणाःसर्वेपितरश्चसदेवताः ॥ अरुंधतीतपोवृद्धामपृच्छं
तसमाहिताः १ समानशीलांवीर्येणवसिष्ठस्वमहात्मनः ॥ त्वतोधर्मरहस्यानिश्रोतुमिच्छामहेवयम् ॥ यत्तेगुह्यतमंभद्रेतत्प्रभाषितुमर्हसि २ ॥ अरुंधत्युवाच ॥
तपोवृद्धिर्मयाप्राप्ताभवतांस्मरणेनवै ॥ भवतांचप्रसादेनधर्मान्वक्ष्यामिशाश्वतान् ३ समुह्यान्सरहस्यांश्चतान्शृणुध्वमशेषतः ॥ श्रद्धधानेप्रयोक्तव्यायस्यशु
द्धंतथामनः ४ अश्रद्धधानोमानचिब्रह्महागुरुतल्पगः ॥ असंभाष्याहिचत्वारोनेषांधर्मप्रकाशयेत् ५ अहंन्यहिनयोदद्यात्किपिलांद्वादशीःसमाः ॥ मासिमासि
चसत्रेणयोयजेतसदानरः ६ गवांशतसहस्रंचयोदद्याज्येष्ठपुष्करे ॥ नतद्धर्मफलंतुल्यमतिथिर्यस्यतुप्यति ७ श्रूयतांचाऽपरोधर्मोमनुष्याणांसुखावहः ॥ श्र
द्धधानेनकर्तव्यःसरहस्योमहाफलः ८ कल्यमुत्थायगोमध्येगृह्यदर्मान्सहोदकान् ॥ निषिंचेतगवांश्चंगेमस्तकेनचतज्जलम् ९ प्रतीच्छेतनिराहारस्तस्यधर्मफलं
अणु ॥ श्रूयतेयानितीर्थानिनिषुलोकेषुकानिचित् १० सिद्धचारणजुष्टानिसेवितानिमहर्षिभिः ॥ अभिषेकसमस्तेषांगवांश्चंगोदकस्यच ११ साधुसाध्वितिचो
द्दिष्टदेवतैःपितृभिस्तथा ॥ भूतैश्चैवसुसंहृष्टैःपूजितासाऽप्यरुंधती १२ ॥ पितामहउवाच ॥ अहोधर्मोमहाभाष्येसरहस्यउदाहृतः ॥ वरंददामितेधन्येतपस्ते
वर्धतांसदा १३ ॥ यमउवाच ॥ रमणीयाकथादिव्यायुष्मतोयाश्रयाश्रुता ॥ श्रूयतांचित्रगुप्तस्यभाषितंममचक्षियम् १४ रहस्यंधर्मसंयुक्तंशक्यंश्रोतुमर्हर्षिभिः ॥
श्रद्धधानेनमर्त्येनजात्मनोहितमिच्छता १५ नहिपुण्यं तथापापंरुतंकिंचिद्विनश्यति ॥ पर्वकालेचयत्किंचिदादित्यंचाधितिष्ठति १६ प्रेतलोकंगतेमर्त्येतत्त
त्सर्वंविभावसुः ॥ प्रतिजानातिपुण्यात्मातच्चतत्रोपयुज्यते १७ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामिचित्रमुत्तमतंशुभम् ॥ पानीयंचैवदीपंचदातव्यंसततंतथा १८
उपानहौचच्छत्रंचकपिलाचयथायथम् ॥ पुष्करेकपिलादेयाब्राह्मणेवेदपारगे १९ अग्निहोत्रंचयत्नेनसर्वशःप्रतिपालयेत् ॥ अयंचैवाऽपरोधर्मश्चित्रगु
प्तेनभाषितः २० फलमस्यपृथक्केनश्रोतुमर्हतिस्मृतमाः ॥ प्रलयंसर्वभूतैस्तुमंतव्यंकालपर्ययात् २१

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० प्रकृष्टोक्तयोः दर्शनंयस्मात्तत्प्रलयंमरणम् २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥

तत्र दुर्गमनुप्राप्ताः क्षुत्तृष्णापरिपीडिताः ॥ दह्यमाना विपच्यन्ते न तत्रास्ति पलायनम् २२ अंधकारं तमोघोरं प्रविशन्त्यल्पबुद्धयः ॥ तत्र धर्मप्रवक्ष्यामि येन दुर्गाणि संतरेत् २३ अल्पव्ययं महार्थं च प्रेत्य चैव सुखोदयम् ॥ पानीयस्य गुणा दिव्याः प्रेतलोके विशेषतः २४ तत्र पुण्यादकानामनदीतेषां विधीयते ॥ अक्षयं सलिलं तत्र शीतलं ह्यमृतोपमम् २५ स तत्र तोयं पिवति पानीयं यः प्रयच्छति ॥ प्रदीपस्य प्रदानेन श्रूयतां गुणविस्तरः २६ तमोघकारं नियतं दीपदानं प्रपश्यति ॥ प्रभां चास्य प्रयच्छन्ति सोमभास्करपावकाः २७ देवताश्चानुमन्यन्ते विमलाः सर्वतोदिशः ॥ द्योतते च यथाऽऽदित्यः प्रेतलोकगतो नरः २८ तस्माद्दीपः प्रदातव्यः पानीयं च विशेषतः ॥ कपिलाये प्रयच्छन्ति ब्राह्मणे वेदपारगे २९ पुष्करे च विशेषेण श्रूयतां तस्य यत्फलम् ॥ गोशतं स वृषं तेन दत्तं भवति शाश्वतम् ३० पापं कर्म च यात्किंचिद्ब्रह्म हत्यासंभवेत् ॥ शोधयेत्कपिलाह्ये काप्रदत्तं गोशतं यथा ३१ तस्मात्तु कपिला देया कौमुद्या ज्येष्ठपुष्करे ॥ न तेषां विषमं किंचिन्नदुःखं न च कंठकाः ३२ उपानहौ च यो दद्यात्पात्रभूते द्विजोत्तमे ॥ छत्रदाने सुखाच्छायां लभते परलोकगः ३३ न हि दत्तस्य दानस्य नाशोऽस्तीह कदाचन ॥ चित्रगुप्तमतं श्रुत्वा हृष्टरो माविभावसुः ३४ उवाच देवताः सर्वाः पितृश्चैव महाद्युतिः ॥ श्रुतं हि चित्रगुप्तस्य धर्मगुह्यं महात्मनः ३५ श्रद्धधानाश्च ये मर्त्या ब्राह्मणेषु महात्मसु ॥ दानमेतत्प्रयच्छन्ति न तेषां विद्यते मयम् ३६ धर्मदोषास्त्विमेपंच येषां नास्तीह निष्कृतिः ॥ असंभाष्या अनाचारा वर्जनीयानराधमाः ३७ ब्रह्महाचैव गोघ्नश्च परदाररतश्च यः ॥ अश्रद्धधानश्च नरः स्त्रियंश्चोपजीवति ३८ प्रेतलोकगता ह्येते नरके पापकर्मिणः ॥ पच्यन्ते वै यथामीनाः पूयशोणितभोजनाः ३९ असंभाष्याः पितृणां च देवानां चैव पंचते ॥ स्नातकानां च विप्राणां ये चाऽन्ये च तपोधनाः ४० ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे अरुंधती चित्रगुप्तरहस्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सर्वे महाभागा देवाश्च पितरश्च ह ॥ ऋषयश्च महाभागाः प्रमथान्वाक्यमब्रुवन् १ भवन्तो वै महाभागा अपरोक्षे निशाचराः ॥ उच्छिष्टान् शुचींश्चुद्रान् कथं हि सथमानवान् २ केच स्मृताः प्रतीघाता येन मर्त्या ब्रह्मिण्यथ ॥ रक्षोघ्नानि च कानि स्युर्धैर्ये ह्येषु प्रणश्यथ ॥ श्रोतुमिच्छाम युष्माकं सर्वमेतन्निशाचराः ३ ॥ प्रमथा ऊचुः ॥ मैथुनेन स दोच्छिष्टाः कृते चैवाऽधरोत्तरे ॥ मोहान्मांसानि खादेत वृक्षमूले च यः स्वपेत् ४ आमिषं शीर्षतो यस्य पादतो यस्य संविशेत् ॥ तत उच्छिष्टकाः सर्वे बहुच्छिद्राश्च मानवाः ५ उदके चाप्यऽमेध्यानि श्लेष्माणं च प्रमुंचति ॥ एते भक्ष्याश्च वध्याश्च मानुषानात्र संशयः ६ एवं शीलसमाचारान् धर्षयामो हि मानवान् ॥ श्रूयतां च प्रतीघातान्यैर्न शकुमर्हि सितुम् ७ गोरौ च नासमालंभो वचा हस्तश्च यो भवेत् ॥ घृताक्षतं च यो दद्यान्मस्तके तत्परायणः ८ ततः सर्वे हति १ । २ । ३ अधरोत्तरे वा ते अधरुत्तरः श्रेष्ठो यत्र श्रेष्ठस्यावमाने कृते सति ४ । ५ आमिषं मांसं शिरसि वधानः प्रादतः शय्यायां पादस्थाने शिरः कृत्वा यः संविशेत् ६ । ७ । ८

१ । १० तरक्षोर्व्याघ्रस्य गिरिकच्छपः पर्वतदरीशायी स्थलकूर्मः ११ । १२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ तत इति १

ये च मांसं खादन्ति तान् शकुमर्हि सितुम् ॥ यस्य चाग्निर्गृहे नित्यं दिवा रात्रौ च दीप्यते ९ तरक्षोश्चर्मदंष्ट्राश्च तथैव गिरिकच्छपः ॥ आज्यधूमो विडालश्चच्छागः कृष्णोऽथ पिंगलः १० येषामेतानि तिष्ठन्ति गृहेषु गृहे मेधिनाम् ॥ तान्यष्ट्याप्यगाराणि पिशिता शैः सुदारुणैः ११ लोकान् स्मद्विधाये च विचरन्ति यथा सुखम् ॥ तस्मादेतानि गेहेषु रक्षोघ्नानि विशांपते ॥ एतद्भक्षितं सर्वं यत्र वः पश्यो महान् १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे प्रमथरहस्ये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ततः पद्मप्रतीकाशः पद्मोद्भूतः पितामहः ॥ उवाच वचनं देवान्वासवं च शचीपातम् १ अयं महाबलो नागोरसातलचरो बली ॥ तेजस्वी रेणुको नाम महासत्त्वपराक्रमः २ अतितेजस्विनः सर्वे महावीर्या महागजाः ॥ धारयन्ति महीं कृत्स्नां सैलवनकाननाम् ३ भवद्भिः समनुज्ञातो रेणुकस्तान् महागजान् ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणि गत्वा पृच्छतु तत्र वै ४ पितामहवचः श्रुत्वा ते देवारेणुकं तदा ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राय त्रते धरणीधराः ५ ॥ रेणुक उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातोऽस्मि देवैश्च पितृभिश्च महाबलाः ॥ धर्मगुह्यानि युष्माकं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कथय ध्वं महाभागा यद्दत्तत्वं मनीषितम् ६ ॥ दिग्गजा ऊचुः ॥ ॥ कार्तिके मासि चाऽऽश्लेषा बहुलस्याष्टमी शिवा ॥ तेन नक्षत्रयोगेन यो ददाति गुडौदनम् ७ इमं मंत्रं जपञ्छाद्वेयताहारो ह्यकोपनः ॥ बलदेव प्रभृतयो येनागा बलवतराः ८ अनन्ता ह्यक्षयानित्यं भोगिनः सुमहाबलाः ॥ तेषां कुलोद्भवा ये च महाभूता भुजंगमाः ९ ते मे वलिं प्रयच्छन्तु बलतेजो भित्तिद्वये ॥ यदानारायणः श्रीमानुज्जहार वसुंधराम् १० तद्बलं तस्य देवस्य धरामुद्धरतस्तथा ॥ एवमुक्त्वा बलितं ब्रह्मकेतुनिवेदयेत् ११ गर्जेद्रकुसुमाकीर्णनीलवस्त्रानुलेपनम् ॥ निर्वपेत्तं तु ब्रह्मकेतुं अस्तं याते दिवाकरे १२ एवं तुष्टास्ततः सर्वे अधस्ताद्भारपीडिताः ॥ श्रमं तं नावबुध्यामो धारयन्तो वसुंधराम् १३ एवं मन्यामहे सर्वभारतानि निरपेक्षिणः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदुपोषितः १४ एवं संवत्सरं कृत्वा दानं बहुफलं लभेत् ॥ ब्रह्मकेतुं बलिमादाय तन्नो बहुफलं मतम् १५ ये च नागामहावीर्यास्त्रिपुलोके पुरुत्तमशः ॥ कृतातिथ्या भवेयुस्तेशां वर्षाणितत्त्वतः १६ दिग्गजानां च तच्छ्रुत्वा देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागाः पूजयन्ति स्म रेणुकम् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दिग्गजानां रहस्ये द्वित्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म उदाहृतः ॥ धर्मगुह्यमिदं मतः शृणु ध्वं सर्व एव ह १ येषां धर्माश्रिता बुद्धिः श्रद्धधानाश्च ये नराः ॥ तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः २ निरुद्धिग्रस्तु यो दद्यान्मासमेकं गवाहिकम् ॥ एकभक्तं तथाऽश्रीयाच्छ्रूयतां तस्य यत्फलम् ३

नागो मजः १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वित्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ सारमिति १ । २ । ३

इमागावोमहाभागाःपवित्रं परमं स्मृताः ॥ श्रीलोकान्धारयंति स्म स देवा सुरमानुषान् ४ तासु चैव महापुण्यं शुश्रूषा च महाफलम् ॥ अहन्यहनि धर्मेण युज्यते वै गवा
हिकः ५ मया ह्येता ह्यनुज्ञाताः पूर्वमासन् कृत्युगे ॥ ततोऽहमनुनीतो वै ब्रह्मणा पद्मयोनिना ६ तस्माद्भजस्थानगतस्तिष्ठत्युपरि मे वृषः ॥ रमेऽहं सह गोभिश्च तस्मा
त्पूज्याः स देवताः ७ महाप्रभावावरदावरंद्युरुपासिताः ॥ तागावोऽस्यानुमन्यंते सर्वकर्मसु यत्फलम् ८ तस्य तत्र चतुर्भांगो यो ददाति गवाहिकम् ९ ॥ इति श्रीम
हाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे महादेवरहस्ये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ममाप्यनुमतो
धर्मस्तं शृणु ध्वंसमाहिताः ॥ नीलपंडस्य शृंगाभ्यां गृहीत्वा मृत्तिकांतु यः १ अभिषेकं त्र्यहं कुर्यात्तस्य धर्मो निबोधत ॥ शोधयेदशुभं सर्वमाधिपत्यं परत्र च २ यावच्च
जायते मर्त्यस्तावच्छूरो भविष्यति ॥ इदं चाप्यस्परं गुह्यं सरहस्यं निबोधत ३ प्रगृह्यौ दुर्बरं पात्रं पक्वान्नं मधुना सह ॥ सोमस्योत्तिष्ठमानस्य पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ४
तस्य धर्मफलं नित्यं श्रद्धधानानि बोधत ॥ साध्या रुद्रास्तथाऽऽदित्या विश्वे देवास्तथा श्विनौ ५ मरुतो वसवश्चैव प्रतिगृह्णंतितं बलिम् ॥ सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च म
होदधिः ६ एष धर्मो मयोद्दिष्टः सरहस्यः सुखावहः ७ ॥ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणि देवतानां महात्मनाम् ॥ ऋषीणां चैव गुह्यानि यः पठेदाहिकं
सदा ८ शृणुयाद्वा ज्ञानसूयुर्यः श्रद्धधानः समाहितः ॥ नास्य विघ्नः प्रभवति भयं चास्य न विद्यते ९ ये च धर्माः शुभा पुण्याः सरहस्या उदाहृताः ॥ तेषां धर्मफलं
तस्य यः पठेत्तज्जितेन्द्रियः १० नास्य पापं प्रभवति न च पापेन लिप्यते ॥ पठेद्वा श्रावयेद्वाऽपि श्रुत्वा बालभते फलम् ११ भुंजते पितरो देवा हव्यं कव्यं तथा क्षयम् ॥
श्रावयंश्चापि विप्रैर्द्रान्पर्वसु प्रयतो नरः १२ ऋषीणां देवतानां च पितॄणां चैव नित्यदा ॥ भवत्यभिमतः श्रीमान् धर्मेऽप्युप्रयतः सदा १३ कृत्वाऽपि पापकर्म महापात
कवर्जितम् ॥ रहस्यधर्मं श्रुत्वेमं सर्वपापैः प्रमुच्यते १४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एतद्धर्मरहस्यं वै देवतानां नराधिप ॥ व्यासोद्दिष्टं मया प्रोक्तं सर्वदेवनम
स्कृतम् १५ पृथिवीरत्नसंपूर्णं ज्ञानं चेदमनुत्तमम् ॥ इदमेव ततः श्राव्यमिति मन्येत धर्मवित् १६ नाश्रद्धधानाय न नास्तिकाय न नष्टधर्माय न निघृणाय ॥ न हेतु
दुष्टाय गुरुद्विषे वा नानात्मभूताय निवेद्य मे तत् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे स्कंददेवरहस्ये चतुस्त्रिंशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केभोज्या ब्राह्मणस्येह केभोज्याः क्षत्रियस्य ह ॥ तथा वैश्यस्य केभोज्याः केशूद्रस्य च भारत १
॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणा ब्राह्मणस्येह भोज्या ये चैव क्षत्रियाः ॥ वैश्याश्चापि तथा भोज्याः शूद्राश्च परिवर्जिताः २

१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ केभोज्या भोज्याः १।२

३ वैश्या भोज्या भोजनीयाः ४।५।६ न केवलं शूद्राश्चैव वर्ज्यं किंतु शूद्रस्य कर्मणिष्ठायां सेवायां वर्तमानो विकर्मस्थो विशिष्टकर्मस्थः संघ्यावं वनादियुक्तोऽपि पच्यते नरकेशितिशेषः ७।८।९।१०

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या भोज्या वैक्षत्रियस्य ह ॥ वर्जनीयास्तु वै शूद्राः सर्वभक्षा विकर्मिणः ३ वैश्यास्तु भोज्या विप्राणां क्षत्रियाणां तथैव च ॥ नित्याग्रयो विविक्ताश्च चा
तुर्मास्य रताश्च ये ४ शूद्राणामथ यो भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् ॥ मलं नृणां सपिबति मलं भुंक्ते जनस्य च ५ शूद्राणां यस्तथा भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् ॥ पृथिवीमलम
श्रंति ये द्विजाः शूद्रभोजिनः ६ शूद्रस्य कर्मणिष्ठायां विकर्मस्थोऽपि पच्यते ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यो विकर्मस्थश्च पच्यते ७ स्वाध्यायनिरता विप्रास्तथा स्वस्त्य
यने नृणाम् ॥ रक्षणे क्षत्रियं प्राहुर्वैश्यं पुष्ट्यर्थमेव च ८ करोति कर्म यद्वैश्यस्तद्रत्वात् पुज्यते ॥ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यमकुत्सा वैश्यकर्मणि ९ शूद्रकर्म तु यः कुर्याद
वहाय स्वकर्म च ॥ स विज्ञेयो यथा शूद्रेण च भोज्याः कदाचन १० चिकित्सकः कांडपृष्ठः पुराध्यक्षः पुरोहितः ॥ सांवत्सरो वृथाध्यायी सर्वे ते शूद्रसंमिताः ११ शूद्रक
र्मस्वथैते पुयो भुंक्ते निरपत्रपः ॥ अभोज्यभोजनं भुक्त्वा भयं प्राप्नोति दारुणम् १२ कुलं वीर्यं च ते जश्नवतिर्यग्यो नित्यमेव च ॥ स प्रयाति यथा श्वा वै निष्क्रियो धर्मवर्जितः
१३ भुंक्ते चिकित्सकस्यान्नं तदन्नं च पुरीषवत् ॥ पुंश्चल्यन्नं च मूत्रं स्यात्कारुकां च शोणितम् १४ विद्योपजीविनोऽन्नं च यो भुंक्ते साधुसंमतः ॥ तदप्यन्नं यथा शौद्रं
तत्साधुः परिवर्जयेत् १५ वचनीयस्य यो भुंक्ते तमाहुः शोणितं हृदम् ॥ पिशुनं भोजनं भुंक्ते ब्रह्महत्यासंविदुः १६ असकृतमवज्ञातं न भोक्तव्यं कदाचन १७ व्या
धिकुलक्षयं चैव क्षिप्रं प्राप्नोति ब्राह्मणः ॥ न गरीरक्षिणो भुंक्ते श्वपच प्रवणो भवेत् १८ गोघ्रे च ब्राह्मणघ्रे च सुरापे गुरुतल्पगे ॥ भुक्त्वाऽन्नं जायते विप्रोरक्षसां कुलवर्धनः
१९ न्यासापहारिणो भुक्त्वा कृतघ्ने क्लीबवर्तिने ॥ जायते शबरावासे मध्यदेशे बहिष्कृते २० अभोज्याश्चैव भोज्याश्च मया प्रोक्ता यथाविधि ॥ किमन्यदद्य कौंतेय म
त्तस्त्वं श्रोतुमिच्छसि २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे भोज्या भोज्यान्नकथनं नाम पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तास्तु भवता भोज्यास्तथाऽभोज्याश्च सर्वशः ॥ अत्र मे प्रश्नसंदेहस्तन्मे वदपितामह १ ब्राह्मणानां विशेषेण हव्यं कव्यं प्रतिग्रहे ॥ नाना
विधेषु भोज्येषु प्रायश्चित्तानि शंस मे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतव्या भित्तेराजन् ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ प्रतिग्रहेषु भोज्येषु च मुच्यते येन पाप्मनः ३ घृतप्रतिग्रहे
चैव सावित्री समिदाहुतिः ॥ तिलप्रतिग्रहे चैव सममेतद्युधिष्ठिर ४ मांसप्रतिग्रहे चैव मधुनो लवणस्य च ॥ आदित्योदयनं स्थित्वा पूतो भवति ब्राह्मणः ५
कांचनं प्रतिगृह्याथ जपमानो गुरुश्रुतिम् ॥ कृष्णाय संच वित्तं धारयन् मुच्यते द्विजः ६

कांडपृष्ठोऽध्यायः ११।१२।१३।१४।१५ पिशुनं तत्संबन्धि १६।१७ न गरीरक्षितस्य १८।१९।२०।२१ ॥ इति अनु० नी० भा० पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
उक्ता इति १।२।३ सावित्री समिदाहुतिरिति सर्वसंबन्ध्यते ४ आदित्योदयनं तत्पर्यंतं स्थित्वा ५ वित्तं लोकप्रत्यक्षं धारयन् ६

७।८।९।१० ग्रहसूतकयोः कारागारस्थाशौचवतो ११।१२ नचसंध्यामुपासीतित्यत्र अस्मात्तद्विशेषः नसांकरेदितिपुनर्भोजनंनकुर्यादित्यर्थः १३ अश्रीयुरीत्यर्थमिति संबंधेऽपराह्लेखो
धात्सम्यगन्नमश्रित्वित्यर्थः केतित्ताः निमंत्रिताः १४।१५ हविरन्नं १६ दशरात्रेदशरात्रावधिमृतस्पाश्रतः स्वमेवप्रायश्चित्तानीत्यर्थः सावित्रीजपनरैवतीमितिरैवतंसाम् । इष्टिपवित्रेष्टि ।

एवंप्रतिगृहीतेऽथघनेवस्त्रे तथास्त्रियाम् ॥ एवमेवनरश्रेष्ठसुवर्णस्यप्रतिग्रहे ७ अन्नप्रतिग्रहेचैवपायसेक्षुरसेतथा ॥ इष्टुतैलपवित्राणां त्रिसंध्येऽप्सुनिमज्जनम् ८
वीहौपुष्पेफलेचैवजलेपिष्टमयेतथा ॥ यावकेदधिदुग्धेचसावित्रीशतशोन्विताम् ९ उपानहौचच्छत्रंचप्रतिगृह्यौर्ध्वदेहिके ॥ जपेच्छतंसमायुक्तस्तेनमुच्येत
पाप्मना १० क्षेत्रप्रतिग्रहेचैवग्रहसूतकयोस्तथा ॥ श्रीणिरात्राण्युपोषित्वातेनपापाद्विमुच्यते ११ कृष्णपक्षेतुयःश्राद्धं पितृणामश्रुतेद्विजः ॥ अन्नमेतदहोरा
त्रात्पूतोभवतिब्राह्मणः १२ नचसंध्यामुपासीतनचजाप्यंप्रवर्तयेत् ॥ नसंकिरेत्तदन्नंचततःपूयेत्ब्राह्मणः १३ इत्यर्थमपराह्लेतुपितृणांश्राद्धमुच्यते ॥ यथोक्तानां
यदश्रीयुर्ब्राह्मणाःपूर्वकेतित्ताः१४सूतकस्यतृतीयाहंब्राह्मणोयोऽन्नमश्रुते ॥ सत्रिवेलंसमुन्मज्ज्यद्वादशाहेनशुध्यति १५ द्वादशाहेव्यतीतेतुक्तशौचोविशेषतः ॥
ब्राह्मणेभ्योहविर्दत्त्वामुच्यतेतेनपाप्मना १६ सूतस्यदशरात्रेणप्रायश्चित्तानिदापयेत् ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् १७ सूतकस्यत्रिरात्रेयःसमुद्दिष्टे
समश्रुते ॥ सप्तत्रिषवणंस्त्रात्वापूतोभवतिब्राह्मणः १८ सिद्धिमाप्नोतिविपुलामापदंचैवनामुयात् १९ यस्तुशूद्रैःसमश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ अशौचंविधि
वत्तस्यशौचमत्रविधीयते २० यस्तुवैश्यैःसहाश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ सर्वैत्रिरात्रंदीक्षित्वामुच्यतेतेनकर्मणा २१ क्षत्रियैःसहयोऽश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोज
ने ॥ आहुतःसहवासोभिस्तेनमुच्येतपाप्मना २२ शूद्रस्यतुकुलंहंतिवैश्यस्यपशुवांधवान् ॥ क्षत्रियस्यश्रियंहंतिब्राह्मणस्यसुवर्चसम् २३ प्रायश्चित्तंचशांतिं
चजुहुयात्तेनमुच्यते ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् २४ तथोच्छिष्टमथाऽन्योन्यंसंप्राशेन्नात्रसंशयः ॥ रोचनाविरजारात्रिर्मगलालंभनानिच २५
॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेप्रायश्चित्तविधिर्नामषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
दानेनवर्ततेत्याहृतपसाचैवभारत ॥ तदेतन्मेमनोदुःखंव्यपोहत्वंपितामह ॥ किंस्वित्पृथिव्यह्यितन्मेभवाब्धंसितुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुयैर्धर्मनिर
तैस्तपसाभावितात्मभिः ॥ लोकाह्यसंशयंप्राप्तादानपुण्यरतैर्दृष्टैः २ सत्कृतश्चतथाऽऽत्रेयःशिष्येभ्योब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्यतदारान्नगंतोलोकाननुत्तमान्
३ शिविरौशीनरःप्राणान्प्रियस्मृतनयस्यच ॥ ब्राह्मणार्थमुपाकृत्यनाकपृष्ठमितोगतः ४

कूश्मांड्यदेवादेवहेडनमित्यनुवाकपंचकं अघमर्षणंजलेमज्जंश्चदशमपवसंयुक्तमायऽयाःसूतंचेतितृचस्यवात्रिंजपः प्रायश्चित्तानीतिवह्वचनात्सर्वेषांसमुच्यते १७ । १८ । १९ अशौचंप्राय
श्चित्तमावप्य २० । २१ । २२ । २३ । २४ विरजादूर्वा रात्रिर्हरिद्वेतिविश्वः २५ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येपिषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥
दानतपसोर्मध्येप्रथिव्यांकिंश्रेष्ठमितिपृच्छति दानेनेतिसाधेन वर्ततेस्वर्गइतिशेषः सांघिराष्टैः १ तयोर्दानमेवप्रशंसति शृण्वित्यादिना २ । ३ । ४

१।२।३।४।५ सावित्रःकर्णः ६।१० ॥ ११ मनसोमनःसकल्पादप्यधिकान् १२ देवराट्भूदेवराडसिष्ठः १३ । १४ न्यासंदानरूपेणस्थापनम् १५ । १६ अनुज्ञाप्यदत्त्वा

प्रतर्दनःकाशिपतिःप्रदायतनयंस्वकम् ॥ ब्राह्मणायातुलांकीर्तिमिहचामुत्रचाऽश्रुते ५ रंतिदेवश्चसांठित्योवसिष्ठायमहात्मने ॥ अर्घ्यप्रदायविधिवल्लेभेलोकाननुत्त
मान् ६ दिव्यंशतशलाकंचयज्ञार्थकांचनंशुभम् ॥ छत्रंदेवावृषोदत्त्वाब्राह्मणायास्थितोदिवम् ७ भगवानंबरीषश्चब्राह्मणायामितौजसे ॥ प्रदायसकलंराष्ट्रंसुरलोक
मवाप्तवान् ८ सावित्रःकुंडलंदिव्यंयानंचजनमेजयः ॥ ब्राह्मणायचगादत्त्वामतोलोकाननुत्तमान् ९ वृषादर्भिश्वराजर्षिरिदानीविविधानिच ॥ रम्यांश्चावसथा
न्दत्वाद्विजेभ्योदिवमागतः १० निमीराष्ट्रंचवैदर्भिःकन्यादत्त्वामहात्मने ॥ अगस्त्यायगतःस्वर्गसपुत्रपशुवांधवः ११ जामदग्न्यश्चविप्रायभूमिदत्त्वामहायशाः ॥
रामोऽक्षयांस्तथालोकान्नजगाममनसोऽधिकान् १२ अवर्षतिचपर्जन्येसर्वभूतानिदेवराट् ॥ वसिष्ठोजीव्यामासयेनयातोऽक्षयांगतिम् १३ रामोदाशरथिश्चैव
हुत्वायज्ञेषुवैवसु ॥ सगतोह्यक्षयात्तोलोकान्यस्यलोकेमहद्यशः १४ कक्षसेनश्चराजर्षिर्वसिष्ठायमहात्मने ॥ न्यासंयथावत्संन्यस्यजगामसुमहायशाः १५ करंध
मस्यपौत्रस्तुमरुतोऽविक्षितःसुतः ॥ कन्यामांगिरसेदत्त्वादिवमाशुजगामसः १६ ब्रह्मदत्तस्यपांचाल्योराजाधर्मभृतावरः ॥ निर्विशंखमनुज्ञाप्यजगामपरमां
गतिम् १७ राजामित्रसहश्चैववसिष्ठायमहात्मने ॥ मदयंतींप्रियांमार्यादत्त्वाचत्रिदिवंगतः १८ मनोःपुत्रश्चसुद्युमोलिखितायमहात्मने ॥ दंडमुद्धृत्यधर्मेणगतो
लोकाननुत्तमान् १९ सहस्राचित्योराजर्षिःप्राणानिष्टान्महायशाः ॥ ब्राह्मणार्थंपरित्यज्यगतोलोकाननुत्तमान् २० सर्वकामैश्चसंपूर्णदत्त्वावेश्महिरण्यमम् ॥ मौ
द्वल्यायगतःस्वर्गंशतद्युमोमहीपतिः २१ भक्ष्यभोज्यस्यचलतान्महायशःपर्वतोपमान् ॥ शांडिल्यायपुरादत्त्वासुमन्युर्दिवमास्थितः २२ नाम्नाचद्युतिमान्नाम
शाल्वराजोमहाद्युतिः ॥ दत्त्वाराज्यमृचीकायगतोलोकाननुत्तमान् २३ मदिराश्चश्चराजर्षिर्दत्त्वाकन्यासुमध्यमाम् ॥ हिरण्यहस्तायगतोलोकान्देवैरधिष्ठितान्
२४ लोमपादश्चराजर्षिःशांतादत्त्वासुतांप्रभुः ॥ ऋष्यशृंगाविपुलैःसर्वैःकामैरयुज्यत २५ कौत्सायदत्त्वाकन्यातुहंसीनामयशस्विनीम् ॥ गतोऽक्षयानतोलो
कान्तराजर्षिश्चभगीरथः २६ दत्त्वाशतसहस्रंतुमवाराजाभगीरथः ॥ सवत्सानांकोहलायगतोलोकाननुत्तमान् २७ एतेचान्येचबहवोदानेनतपसाचह ॥ युधिष्ठि
रगताःस्वर्गंनिवर्ततेपुनःपुनः २८ तेषांप्रतिष्ठिताकीर्तिर्यावत्स्थास्यतिमेदिनी ॥ गृहस्थैर्दानतपसायैर्लोकवैविनिर्जिताः २९ शिष्टानांचरितं ह्येतत्कीर्तितं
मेयुधिष्ठिर ॥ दानयज्ञप्रजासंगरेतेहिदिवमास्थिताः ३० दत्त्वातुसततंतेऽस्तुकौरवाणांधुरंधर ॥ दानयज्ञक्रियायुक्ताशुद्धिर्धर्मोपचायिनी ३१

३२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ श्रुतिमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ धर्मादानं व्याचष्टे इति १ अथादित्यस्त्वक्षण
माह वदातीति ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ पितामहेत्यध्यायत्रयं स्पष्टार्थं तस्य तात्पर्यं
यत्र तेनृपशार्दूलसंदेहो वैभविष्यति ॥ श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संख्यां हि समुपस्थिता ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सप्त
त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रुतं मे भवतस्तत्तत्सत्यव्रतपराक्रम ॥ दानधर्मेण महताये प्राप्तास्त्रिदिवं नृपाः १ इमांस्तु
श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्ममृतावर ॥ दानं कतिविधं देयं किं तस्य च फलं लभेत २ कथं केभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते ॥ कैः कारणैः कतिविधं श्रोतुमिच्छामि त
त्त्वतः ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणु तत्त्वेन कौन्तेय दानं प्रतिममानघ ॥ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ४ धर्मादर्थान्द्रयात्कामात्कारुण्यादिति भारत ॥
दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्नैव बोधत ५ इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखम् ॥ इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्योऽनसूयता ६ ददाति वा दास्यति वा मह्यं दत्तमने
न वा ॥ इत्यर्थेभ्यो निश्चयैः सर्वदा तव्यमर्थिने ७ नास्याहं न मदीयोऽयं पापं कुर्याद्विमानितः ॥ इति दद्याद्भयादेव ददं मूढाय पंडितः ८ प्रियो मेऽयं प्रियोऽस्याहमि
तिसंप्रेक्ष्य बुद्धिमान् ॥ वयस्यायैव मच्छिष्टं दानं दद्यादतंद्रितः ९ दीनश्च याचते चायमल्पेनाऽपि हितुष्यति ॥ इति दद्याद्दरिद्राय कारुण्यादिति सर्वथा १० इति पंच
विधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्धनम् ॥ यथाशक्त्या प्रदातव्यमेव माह प्रजापतिः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टत्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ आगमैर्बहुभिः स्फीतो भवान्नः प्रवरे कुले १ त्वत्तो धर्मार्थं
संयुक्तमायत्यांच सुखोदयम् ॥ आश्चर्यभूतं लोकस्य श्रोतुमिच्छाम्यरिंदम २ अयंच कालः संप्राप्तो दुर्लभो ज्ञातिवांधवैः ॥ शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वामृते पुरुषर्षभ
३ यदि तेऽहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ ॥ वक्तुमर्हसि नः प्रश्रयं त्वां पृच्छामि पार्थिव ४ अयं नारायणः श्रीमान्सर्वपार्थिवसंमतः ॥ भवंतं बहुमानेन प्रश्र
येण च सेवते ५ अस्य चैव समक्षं त्वं पार्थिवानां च सर्वशः ॥ भ्रातृणां च प्रियार्थमेहेहा द्रापितुमर्हसि ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
स्नेहादागतसंभ्रमः ॥ भीष्मो भागीरथी बुध्दं देवचनमब्रवीत् ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि कथामतिमनोहराम् ॥ अस्य विष्णोः
पुराराज नृप्रभावो यो मया श्रुतः ८ यश्च गोवृषभां कस्य प्रभावस्तंच मे शृणु ॥ रुद्राण्याः संशयो यश्च दंपत्योस्तंच मे शृणु ९ व्रतंच चारधर्मात्मा कृष्णो द्वादशवर्षि
कम् ॥ दीक्षितं चागतौ द्रुमुभौ नारदपर्वतौ १० कृष्णद्वैपायनश्चैव धौम्यश्च जपतांवरः ॥ देवलः काश्यपश्चैव हस्ति काश्यप एव च ११

मेक एव प्रभुः पर्वतस्य दाहक उल्लासकश्च स एव वैष्णवैर्विष्णुरित्यधिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरं महेश्वरं इत्युत्तराध्याये । अत्रैव 'नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादिनिदिते ॥ नष्टालोकस्तदालोकः क्षणेन स
मपद्यत' इति महेश्वरवचनेन शिवमूर्तेर्ब्रह्मादस्वभावे दोषाक्षितः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ दंपत्योः रुद्राणीरुद्रयोस्तं संवादम् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

अपरे चर्षयः संतो दीक्षादमसमन्विताः ॥ शिष्यैरनुगताः सिद्धैर्देवकल्पैस्तपोधनैः १२ तेषामतिथिसत्कारमर्चनीयं कुलोचितम् ॥ देवकीतनयः प्रीतो देवकल्प
मकल्पयत् १३ हरितेषु सुवर्णेषु बहिष्केषु नवेषु च ॥ उपोषविविधः प्रीता विस्तरेषु महर्षयः १४ कथाश्च कुस्ततस्ते तु मधुराधर्मसंहिताः ॥ राजर्षीणां सुराणां
च ये वसंतितपोधनाः १५ ततो नारायणं तेजोव्रतचर्यै धनोत्थितम् ॥ वक्राग्निः सृत्य कृष्णस्य वद्विरदुतकर्मणः १६ सोऽग्निर्देदाह तं शैलं स दुमंसलताक्षुपम् ॥ स प
क्षि मृगसंघातं सश्वापदसरीसृपम् १७ मृगैश्च विविधाकारैर्हाहाभूतमचेतनम् ॥ शिखरं तस्य शैलस्य मथितं दीनदर्शनम् १८ स तु बह्निर्महाज्वालो दग्ध्वासर्वमशे
षतः ॥ विष्णोः समीप आगम्य पादौ शिष्यवदस्पृशत् १९ ततो विष्णुर्गिरिं दृष्ट्वा निर्दग्धमरिकर्शनः ॥ सौम्यैर्दृष्टिनिपातैस्तं पुनः प्रकृतिमानयत् २० तथैव
स गिरिर्भूयः प्रपुष्पितलतादुमः ॥ स पक्षिगणसंघुष्टः सश्वापदसरीसृपः २१ तमदुतमर्चित्यं च दृष्ट्वा मुनिगणस्तदा ॥ विस्मितो हृष्टरो माचवभूवास्त्राविलेक्षणः
२२ ततो नारायणो दृष्ट्वा तानृषीन्विस्मयान्वितान् ॥ प्रश्रितं मधुरं स्निग्धं प्रच्छवदतांवरः २३ किमर्थं मृषिपूगस्य त्यक्तसंगस्य नित्यशः ॥ निर्ममस्यागमव
तो विस्मयः समुपागतः २४ एतन्मे संशयं सर्वे याथातथ्यमनिदिताः ॥ ऋषयो वक्तुमर्हति निश्चितार्थतपोधनाः २५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भवान्विसृजते लोकान्
भवान्संहरते पुनः ॥ भवान्ज्ञातिं भवानुष्णं भवानेव च वर्षति २६ पृथिव्यां यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ तेषां पिता त्वं माता त्वं प्रभुः प्रभव एव च २७ एवं
नो विस्मयकरं संशयं मधुसूदन ॥ त्वमेवार्हसि कल्याणवक्तुं ब्रह्मैर्विनिर्गमम् २८ ततो विगतसंत्रासा वयमप्यरिकर्शन ॥ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं नस्तत्प्रवक्ष्यामहे हरे २९
॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एतद्वै वैष्णवं तेजो मम वक्राद्विनिःसृतम् ॥ कृष्णवर्त्मा युगांताभो येनाऽयं मथितो गिरिः ३० ऋषयश्चार्तिमापन्ना जितक्रोधा जितें
द्रियाः ॥ भवंतो व्यथिताश्चाऽऽसन्नदेवकल्पास्तपोधनाः ३१ व्रतचर्यापरीतस्य तपस्वि व्रतसेवया ॥ मम बह्निः समुद्रूतो न वै व्यथितुमर्हथ ३२ व्रतंचर्तुमि
हायातस्त्वहं गिरिमिमं शुभम् ॥ पुत्रं चात्मसमं वीर्यतपसालब्धुमागतः ३३ ततो ममात्मा यो देहोऽग्निर्भूत्वा विनिःसृतः ॥ गतश्च वरदं द्रुपुं सर्वलोकपितामहम् ॥
३४ तेन चात्मानुशिष्टो मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः ॥ तेजसोऽर्थेन पुत्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ३५ सोऽयं बह्निरुपागम्य पादमूले ममांतिकम् ॥ शिष्यवत्पारिचर्यार्थं
शांतः प्रकृतिमागतः ३६ एतदेवरहस्यं वः पद्मनाभस्य धीमतः ॥ मया प्रोक्तं समासेन न भीः कार्या तपोधनाः ३७ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवतां दीर्घदर्शनात् ॥ तप
स्वि व्रतसं दीप्ता ज्ञानविज्ञानशोभिताः ३८ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं दिवि वा यदिव भुवि ॥ आश्चर्यं परमं किंचित्तद्व्रवंतोऽबुवंतमे ३९ तस्यामृतानिकाशस्य वाङ्महोरस्ति
मे स्पृहा ॥ भवद्भिः कथितस्येह तपोवननिवासिभिः ४० यद्यप्यहमदृष्टं वो दिव्यमदुतदर्शनम् ॥ दिवि वा भुवि वा किंचित्पश्याम्यमरदर्शनाः ४१

४१ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३
 प्रकृतिः साममपरा न कचित्प्रतिहन्यते ॥ नचात्मगतमैश्वर्यमाश्रयं प्रतिभाति मे ४२ श्रद्धेयः कथितो ह्यर्थः सज्जनश्रवणंगतः ॥ चिरंतिष्ठति मे दिन्यां शैले लेख्यमिवा
 पितम् ४३ तदहं सज्जनमुखाग्निः सृतं तत्समागमे ॥ कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणाम् ४४ ततो मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ ॥ नेत्रैः पद्मदलप्रख्यै
 रपश्यंस्तं जनार्दनम् ४५ वर्धयंतस्तथैवाऽन्ये पूजयंतस्तथाऽपरे ॥ वाग्भिर्ऋग्वृषितामिः स्तुवंतो मधुसूदनम् ४६ ततो मुनिगणाः सर्वे नारदं देवदर्शनम् ॥
 तदानियोजयामासुर्वचने वाक्यकोविदम् ४७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यदाऽऽश्चर्यमर्चित्यं च गिरौ हिमवति प्रभो ॥ अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरं मुने ४८ तद्गवाक्षपिसं
 घस्य हितार्थं सर्वमादितः ॥ यथा दृष्टं हृषीकेशे सर्वमाख्यातुमर्हसि ४९ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो मगवान्मुनिः ॥ कथयामास देवर्षिः पूर्ववृत्तामिमां कथाम् ५०
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके ० दानधर्मे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो नारायणसुहृ
 न्नारदो भगवानृषिः ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं प्रत्यभाषत १ ॥ नारद उवाच ॥ तपश्च चारुधर्मात्मा वृषभांकः सुरेश्वरः ॥ पुण्ये गिरौ हिमवतिसिद्धचारणसेविते २
 नानौषधियुते रम्ये नाना पुष्पसमाकुले ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैश्च तसंघनिषेविते ३ तत्र देवो मुदा युक्तो मृतसंघशतैर्दृतः ॥ नाना रूपैर्विरूपैश्च दिव्यैरहुतदर्शनैः ४
 सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः ॥ क्रोष्टु कद्मीपिवदनैर्ऋक्षैर्षभमुखैस्तथा ५ उलूकवदनैर्भीमैर्वृक्षैश्च मुखैस्तथा ॥ नाना वर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ६
 किन्नरैर्यक्षगंधर्वक्षोभूतगणैस्तथा ॥ दिव्यपुष्पसमाकीर्णैर्दिव्यज्वालासमाकुलम् ७ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूपितम् ॥ तत्सदो वृषभांकस्य दिव्यवादित्रना
 दितम् ८ मृदंगपणवो दुष्टं शंखभेरीनिनादितम् ॥ नृत्यद्भिर्भूतसंघैश्च बर्हिणैश्च समंततः ९ प्रनृत्ताप्सरसं दिव्यं देवर्षिगणसेवितम् ॥ दृष्ट्वा तं मनिर्देशं दिव्यमहुतद
 र्शनम् १० स गिरिस्तपसा तस्य गिरिशस्य व्यरोचत ॥ स्वाध्यायपरमैर्विभ्रैर्ब्रह्मघोषो निनादितः ११ षट्पदैरुपगीतैश्च माधवा प्रतिमोगिरिः ॥ तन्महोत्सवसंकाशं
 भीमरूपधरंततः १२ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासीत्पराप्रीतिर्जनार्दन ॥ मुनयश्च महाभागाः सिद्धाश्चैवोर्ध्वरेतसः १३ मरुतो वसवः साध्या विश्वे देवाः सवासवाः ॥ यक्षाना
 गाः पिशाचाश्च लोकपाला हुताशनाः १४ वाताः सर्वे महाभूतास्तत्रैवासन्समागताः ॥ ऋतवः सर्वपुष्पैश्च व्यकिरंत महाहुतैः १५ ओषध्यो ज्वलमानाश्च द्योतयंति
 स्मृतं नमः ॥ विहंगाश्च मुदा युक्ताः प्रावृत्य न्वनदंश्च १६ गिरिपृष्ठेषु रम्येषु व्याहरंतो जनाप्रियाः ॥ तत्र देवो गिरितटे दिव्यधातुविमूषिते १७ पर्यंक इवा विभ्राजन्नुप
 विष्टो महामनाः ॥ व्याघ्रचर्मो वरधरः सिंहचर्मोत्तरच्छदः १८ व्यालयज्ञोपवीती च लोहितांगदभूषणः ॥ हरिश्चमश्रुर्जटीभीमो भयकर्ता सुरद्विषाम् १९ अभयः सर्वभू
 तानां भक्तानां वृषभध्वजः ॥ दृष्ट्वा महर्षयः सर्वे शिरोभिरवर्णिगताः २०

२ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः शांता विगतकल्मषाः ॥ तस्य भूतपतेः स्थानं भीमरूपधरं वभौ २१ अप्रपृष्यत रंचैव महोरगसमाकुलम् ॥ क्षणेनैवाभवत्सर्वमहुतं मधुसूदन
 २२ तत्सदो वृषभांकस्य भीमरूपधरं वभौ ॥ तमभ्ययाच्छैलसुताभूतस्त्रीगणसंवृता २३ हरतुल्या वरधरा समानव्रतधारिणी ॥ विभ्रती कलशं रौक्मं सर्वतीर्थज
 लोद्धवम् २४ गिरिस्त्रिवाभिः सर्वाभिः पृष्ठतो नुगता शुभा ॥ पुष्पवृष्ट्या भिवर्षती गंधैर्वहुविधैस्तथा ॥ सेवंती हिमवत्पार्श्वहरपार्श्वमुपागमत् २५ ततः स्मयंती पा
 णिभ्यां नर्मार्थं चारुहासिनी ॥ हरनेत्रे शुभे देवी सहसा समावृणोत् २६ संवृताभ्यां तु नेत्राभ्यां तमोभूतमचेतनम् ॥ निहोमं निर्वपट्कारं जगद्वै सहसाऽभवत् २७
 जनश्च विमनाः सर्वोऽभवत्त्राससमन्वितः ॥ निमीलिते भूतपतौ नष्टमूर्य इवाभवत् २८ ततो वितिमिरो लोकः क्षणेन समपद्यत ॥ ज्वालाचमहती दीप्ता ललाटा तस्य
 निःसृता २९ तृतीयं चास्य संभूतं नेत्रमादित्यसन्निभम् ॥ युगांतसदृशं दीप्तं येनासौ मथितो गिरिः ३० ततो गिरिसुता दृष्ट्वा दीप्ताग्रिसदृशेक्षणम् ॥ हरं प्रणम्या शि
 रसाददर्शयत् लोचना ३१ दह्यमाने वने तस्मिन्सालसरलक्ष्मे ॥ सचंदनवरे रम्ये दिव्यौषधिविदीपिते ३२ मृगयुधैर्दुतैर्भीतैर्हरपार्श्वमुपागतैः ॥ शरणं चाप्य
 विदद्भिस्तत्सदः संकुलं वभौ ३३ ततो नभस्पृशज्वालो विद्युल्लोलाग्रिरुल्बणः ॥ द्वादशादित्यसदृशो युगांताग्रिरिवापरः ३४ क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवानभव
 न्नगः ॥ सधा तु शिखराभोगो दीप्तदग्धलतौषधिः ३५ तं दृष्ट्वा मथितं शैलं शैलराजसुता ततः ॥ भगवंतं प्रपन्नवैसां जलिप्रग्रहास्थिता ३६ उमां शर्वस्तदा दृष्ट्वा स्त्री
 भावगतमार्दवाम् ॥ पितुर्दैन्यमनिच्छंती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिम् ३७ क्षणेन हिमवान्सर्वः प्रकृतिस्थः सुदर्शनः ॥ प्रहृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनदुमः ३८ प्रकृति
 स्थं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवं महेश्वरम् ॥ उवाच सर्वलोकानां पतिं शिवमर्निदिता ३९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेश्च लुपाणमहाव्रत ॥ संशयो मे महान् जातस्त
 न्मे व्याख्यातुमर्हसि ४० किमर्थं तेललाटे वै तृतीयं नेत्रमुत्थितम् ॥ किमर्थं च गिरिर्दग्धः सपक्षिगणकाननः ४१ किमर्थं च पुनर्देवप्रकृतिस्थस्त्वया कृतः ॥ तथै
 व द्रुमसंछन्नः कृतोऽयं ते पितामम ४२ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिदिते ॥ नष्टालोकस्तदालोकः क्षणेन समपद्यत ४३ नष्टादित्ये तथा
 लोके तमोभूतेन गात्रमे ॥ तृतीयं लोचनं दीप्तं सृष्टं मे रक्षता प्रजाः ४४ तस्य चाक्ष्णो महते जो येनायं मथितो गिरिः ॥ त्वत्प्रियार्थं च मे देवि प्रकृतिस्थः पुनः कृतः
 ४५ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्केन ते वक्रं चंद्रवत्प्रियदर्शनम् ॥ पूर्वतथैव श्रीकांतमुत्तरं पश्चिमं तथा ४६ दक्षिणं च मुखं रौद्रं केनोर्ध्वं कपिलाजटाः ॥ केन कंठश्च ते नी
 लोर्वाहं बर्हनिभः कृतः ४७ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति ॥ जटिलो ब्रह्मचारी च किमर्थमसि नित्यदा ४८ एतन्मे संशयं सर्वं वक्तुमर्हसि वै प्रभो ॥ सधर्मचा
 रिणी चाहं भक्ताचेति वृषध्वज ४९ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान्शैलपुत्र्यापिनाकहृत् ॥ तस्याष्टत्याच बुद्ध्या च प्रीतिमानभवत्प्रभुः ५०

५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ एवं शोभोः कृष्णादनम्यत्वं जगदात्मत्वं चोक्ता चतुर्मुखादनम्यत्वं चाह तिलो
त्तमेत्यादिना १ । २ । ३ । ४ पूर्वेण वदनेनेत्यादिना सकलदिक्पालात्माऽप्यहमेवैकः ५ । ६ एवंभूतोऽपि स्वात्मभूतलोकरक्षार्थं तप आयुश्च धारयामीत्याह जटिल इति ७ इंद्रेणेति
एवमहंदासानामतिक्रमं सोऽहं तत्कीर्त्यर्थं नीलकंठमपि धारयामीति स्वस्य परमकारुणिकत्वं च दर्शितं ८ । ९ सुरभीमिति । वाचं धेनुपुपासीत तस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारः स्वधाका
रोऽहं तकारो वषट्कार इति वाग्धेनोऽश्वत्थार्थः स्तनैः पुष्टो घर्मो गोवृषस्तस्य फलभूतं परं वैराग्यविवेकादिकं फलस्थानीयं यदाप्रत्यक्तत्त्वोपगमवति तदा वाग्धेनोः पारमार्थिकं प्रामाण्यं प्रपूज्यते व्यावहारिकमेव

ततस्तामब्रवीदेवः सुभगे श्रूयतामिति ॥ हेतुभिर्यैर्मैतानि रूपाणि रुचिरानने ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिकेऽदानधर्मेऽमामहेश्वर
संवादेनामचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तिलोत्तमानामपुराब्रह्मणा योषिदुत्तमा ॥ तिलंतिलंसमुद्भूत
त्नानां निर्मिता शुभा १ साऽभ्यगच्छतमां देविरूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ प्रदाक्षिणं लोभयंती मां शुभेरुचिरानना २ यतो यतः सा सुदती मामुपाधावदंतिके ॥ ततस्त
तो मुखं चारुममदेविविनिर्गतम् ३ तां दिदृक्षुरहं योगाच्चतुर्भूतित्वमागतः ॥ चतुर्मुखश्च संवृतो दर्शयन् योगमुत्तमम् ४ पूर्वेण वदनेनाहमिन्द्रत्वमनुशास्मिह ॥
उत्तरेण त्वया सार्धं रमाम्यहमनिन्दिते ५ पश्चिमं मे मुखं सौम्यं सर्वप्राणिसुखावहम् ॥ दक्षिणं भीमसंकाशं रौद्रं संहरति प्रजाः ६ जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हि
तकाम्यया ॥ देवकार्यार्थं सिद्धयर्थं पिनाकं मे करे स्थितम् ७ इंद्रेण च पुरा वज्रं क्षितं श्रीकाक्षिणामम ॥ दग्ध्वा कंठं तु तद्यातं तेन श्रोत्रं कंठतामम ८ ॥ उमोवाच ॥
वाहनेष्वत्र सर्वेषु श्रीमत्स्वयं पुंसतम ॥ कथंच वृषभो देववाहनत्वमुपागतः ९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सुरभीममृजद्ब्रह्मा देवधेनुं पयोमुचम् ॥ सामृष्टावदु
घाजाता क्षरमाणा पयोऽमृतम् १० तस्यावत्समुखोत्सृष्टः फेनो मद्रात्रमामतः ॥ ततो दग्ध्वा मया गावो नानावर्णत्वमागताः ११ ततोऽहं लोकगुरुणा शमनी
वो र्थवेदिना ॥ वृषं चैनं ध्वजार्थं मे ददौ वाहनमेव च १२ ॥ उमोवाच ॥ निवासा बहु रूपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः ॥ तांश्च संत्यज्य भगवन् इमं शानेरमसकथम् १३
केशास्थिकलिलेभिमिकपालघटसंकुले ॥ गृध्रगोमायुवहुले चिताग्रिशतसंकुले १४ अशुचौ मांसकलिलवसाशोणितकर्दमे ॥ विकीर्णां त्रास्थिनिचयेशिवानाद
विनादिते १५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ मेघ्यान् वेष्मीमर्ही कृत्स्नां विचराम्यनिशंसदा ॥ न च मेध्यतरं किंचिच्छमशानादिह लक्ष्यते १६

तत्स्थायित्वे सोऽयं गवां विवर्णभावः । धर्मश्चैवंभूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्वज इव तस्याविदित इत्यत इति प्रत्यहकार्यः १० । ११ । १२ निवासा इति पूर्वमेवैयमिज्ञायां वाराणस्यामज्ञातैर्मुमुक्षु
भिर्वस्तव्यामिति व्यासवाक्येन सूचितं । अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनं सर्वतवासेन सूच्यते । पूर्वत्राऽल्पया भिक्षया दत्तया मैत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यज्ञेयत्वमुक्तं ।
अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनस्यान्यथासिद्धिसूचनेनात्र मृतानां शरीरं शिवलिंगमयं भवतीति चोक्तं । संप्रति कृत्स्नामहाश्मशानत्वेनावगतमत्र पवित्रत्वेन तदेव प्रदृश्यते मेघ्यान् वेष्मीत्यादिना
मेघायां धीवृत्तौ विदितं मेघ्यब्रह्मतरमाप्तिकामिरेवंश्मशानमुपास्यत इति वचनाद्वान्यच्छमशानं कृत्वा वास इति ज्ञेयम् १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ योगजघर्मवृषवाराणसीं स्मशानं च ते विदुः शक्तानां तप आदिकं विधातुं भगवन्निष्ठादिर्ग्रन्थः प्रवर्तते २० तपोवेषः तपःसूचको वेपो नखलो मजटाधारित्वादिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

तेन मे सर्ववासानां श्मशानेरमते मनः ॥ न्यग्रोधशाखासंछन्नेनिर्भुग्मस्रग्विभूषिते १७ तत्र चैव रमंती मे भूतसंघाः शुचिस्मिते ॥ न च भूतगणैर्देवि विनाऽहं वस्तुमु
त्सहे १८ एष वा सोहि मे मेध्यः स्वर्गीयश्च मतः शुभे ॥ पुण्यः परमकश्चैव मेध्यकर्मैरुपास्यते १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वधर्मविदां वर ॥ पिनाकपाणे
वरदं संशयो मे महानयम् २० अयं मुनिगणः सर्वस्तपस्ते पशति प्रभो ॥ तपोवेषकरो लोकेऽमले विविधा कृतिः २१ अस्य चैव पिंसंघस्य मम चाप्रिय काम्यया ॥ एवं
ममेह संदेहं वक्तुमर्हस्यारिदम् २२ धर्मः किलक्षणः प्रोक्तः कथं वा चरितुं नरैः ॥ शक्यो धर्ममविदं द्विधर्मं ज्ञवद मे प्रभो २३ ॥ नारद उवाच ॥ ततो मुनिगणः सर्वस्तां
देवीं प्रत्यपूजयत् ॥ वाग्भिर्ऋग्भूषितार्थाभिः स्तवैश्चार्थविशारदैः २४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ अहिंसासत्यवचनं सर्वभूतानुकंपनम् ॥ शमो दानं यथाशक्ति गार्हस्थ्यध
र्म उत्तमः २५ परदारेष्वसंसर्गो न्यासस्त्रीपरिरक्षणम् ॥ अदत्तादानविरमो मधुर्मांसस्य वर्जनम् २६ एष पंचविधो धर्मो बहुशाखः सुखोदयः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्चर्त्तव्यो धर्म
संभवः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयः पृष्ठस्तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य यो धर्मः स्वेस्वेवर्णे गुणावहः २८ ब्राह्मणे कीदृशो धर्मः क्षत्रिये कीदृशोऽभवत् ॥ वैश्ये किल
क्षणो धर्मः शूद्रे किल क्षणो भवेत् २९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ न्यायतस्ते महाभागे सर्वशः समुदीरितः ॥ भूमिदेवामहाभागाः सदा लोके द्विजातयः ३० उपवासः सदा धर्मो ब्राह्म
णस्य न संशयः ॥ सहिधर्मार्थं संपन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३१ तस्य धर्मक्रियादेवि ब्रह्मचर्या च न्यायतः ॥ व्रतोपनयनं चैव द्विजो येनोपपद्यते ३२ गुरुदैवतपूजार्थं
स्वाध्यायाभ्यासनात्मकः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्चर्त्तव्यो धर्मसंभवः ३३ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयो मेऽस्ति तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मवैने पुण्येन प्र
कीर्तय ३४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ रहस्यश्रवणं धर्मो वेदव्रतनिषेवणम् ॥ अग्निकार्यं तथा धर्मो गुरुकार्यं प्रसाधनम् ३५ मैक्षचर्या परो धर्मो नित्ययज्ञोपवीतिता ॥
नित्यं स्वाध्यायिता धर्मो ब्रह्मचर्या श्रमस्तथा ३६ गुरुणा चाभ्यनुज्ञातः समावर्तत वै द्विजः ॥ विदेतानंतरं भार्यामनुरूपां यथाविधि ३७ शूद्रावर्जनं धर्मस्तथा स
त्पथसेवनम् ॥ धर्मो नित्योपवासित्वं ब्रह्मचर्यं तथैव च ३८ आहिताग्निरधीयानो जुह्वानः संयतेंद्रियः ॥ विघसाशीयताहारो गृहस्थः सत्यवाक् शुचिः ३९ अति
थिव्रतता धर्मो धर्मस्त्रेताग्रधारणम् ॥ इष्टीश्च पशुबंधांश्च विधिपूर्वमाचरेत् ४० यज्ञश्च परमो धर्मस्तथाऽहिंसा च देहिषु ॥ अपूर्वभोजनं धर्मो विघसाशित्वमेव च
४१ भुंक्ते परिजने पश्चाद्भोजनं धर्म उच्यते ॥ ब्राह्मणस्य गृहस्थस्य श्रोत्रियस्य विशेषतः ४२ दंपत्योः समशीलत्वं धर्मः स्याद्बृहमेधिनः ॥ गृह्याणां चैव देवानां नित्य
पुष्पबलिक्रिया ४३ नित्योपलेपनं धर्मस्तथानित्योपवासिता ॥ सुसंष्टोपलिप्ते च साज्यधूमो भवेद्बृह ४४

२६ पंचविधः अहिंसादिविशिष्टो गार्हस्थ्यधर्मादिः धर्मस्य

पुण्यस्य संभवो योनिः २० । २८ । ३९ । ३० उपवासः इंद्रियजयः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

एष द्विजजनेधर्मो गार्हस्थ्यलोकधारणः ॥ द्विजानां च सतानि त्वंसदैवैष प्रवर्तते ४५ यस्तु क्षत्रगतो देवि मया धर्म उदीरितः ॥ तमहं ते प्रवक्ष्यामि तन्मेशृणु समाहिता ४६ क्षत्रियस्य स्मृतो धर्मः प्रजापालनमादितः ॥ निर्दिष्टफलमोक्ता हिराजा धर्मेण युज्यते ४७ प्रजापालयते यो हि धर्मेण मनुजाधिपः ॥ तस्य धर्मार्जिता लोकाः प्रजापालनसंचिताः ४८ तस्य राज्ञः परो धर्मो दमः स्वाध्याय एव च ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदो दानाध्ययनमेव च ४९ यज्ञोपवीतधरणं यज्ञो धर्मक्रियास्तथा ॥ भृत्यानां भरणं धर्मः कृते कर्मण्यमोघता ५० सम्यग्दंडे स्थितिर्धर्मो धर्मो वेदकतुक्रियाः ॥ व्यवहारस्थितिर्धर्मः सत्यवाक्यरतिस्तथा ५१ आर्तहस्तप्रदो राजा प्रेत्य चेहमहीयते ॥ गोब्राह्मणार्थविक्रांतः संग्रामे निधनं गतः ५२ अश्वमेधजितां लोकानां प्रोति त्रिदिवा लये ५३ वैश्यस्य सततं धर्मः पाशुपाल्यं कृषिस्तथा ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदो दानाध्ययनमेव च ५४ वाणिज्यं सत्पथस्थानमातिथ्यं प्रशमोदमः ॥ विप्राणां स्वागतं त्यागो वैश्यधर्मः सनातनः ५५ तिलान्गंधान्नरसांश्चैव विक्रीणी यान्न चैव हि ॥ वणिक्पथमुपासीनो वैश्यः सत्पथमाश्रितः ५६ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य यथाशक्तियथार्हतः ॥ शूद्रधर्मः परो नित्यं शुश्रूषा च द्विजातिषु ५७ स शूद्रः संशिततपाः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ शुश्रूषुरतिथिं प्राप्तं तपः संचिनुते महत् ५८ नित्यं स हि शुभाचारो देवता द्विजपूजकः ॥ शूद्रो धर्मफलैरिष्टैः संप्रयुज्येत बुद्धिमान् ५९ एतत्ते सर्वमाख्यातं चातुर्वर्ण्यस्य शोभने ॥ एकैकस्येह सुभगे किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ६० ॥ उमोवाच ॥ उक्तस्त्वया पृथग् धर्मश्चातुर्वर्ण्यहितः शुभः ॥ सर्वव्यापी तु यो धर्मो भगवंस्तद्ब्रवीहि मे ६१ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणालोकसारेण सृष्टा धात्रा गुणार्थिना ॥ लोकांस्तारयितुं कृत्वा न्मर्त्येषु क्षितिदेवताः ६२ ते षामपि प्रवक्ष्यामि धर्मकर्मफलोदयम् ॥ ब्राह्मणेषु हि यो धर्मः स धर्मः परमो मतः ६३ इमे ते लोकधर्मार्थत्रयः सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ पृथिव्यां सर्जने नित्यं सृष्टांस्तानपि मे शृणु ६४ वेदोक्तः परमो धर्मः स्मृतिशास्त्रगतोऽपरः ॥ शिष्टाचीर्णोपरः प्रोक्तस्त्रयो धर्माः सनातनाः ६५ त्रैविद्यो ब्राह्मणो विद्वान्ना च ध्ययनजीवकः ॥ त्रिकर्मात्रिपरिक्रांतो मैत्र एष स्मृतो द्विजः ६६ षडिमानि तु कर्माणि प्रोवाच भुवनेश्वरः ॥ वृत्त्यर्थं ब्राह्मणानां वैशृणुधर्माः सनातनान् ६७ यजनं याजनं चैव तथा दानं प्रतिग्रहौ ॥ अध्यापनं चाध्ययनं षट्कर्मा धर्मभागि द्विजः ६८ नित्यः स्वाध्यायिता धर्मो धर्मो यज्ञः सनातनः ॥ दानं प्रशस्यते चास्य यथाशक्तियथाविधि ६९ शमस्तू परमो धर्मः प्रवृत्तः सत्सु नित्यशः ॥ गृहस्थानां विशुद्धानां धर्मस्य निचयो महान् ७० पंचयज्ञविशुद्धात्मा सत्यवाग नमूयकः ॥ दाता ब्राह्मण सत्कर्ता सुसंमृष्टनिवेशनः ७१ अमानी च सदाऽजिह्वः स्निग्धवाणीप्रदस्तथा ॥ आतिथ्यभ्यागतरतिः शेषान्न कृतभोजनः ७२

६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । कूटीचकबहूदकौ त्रिदंडिनौ एको गृहे वसति अपरस्तीर्थान्पयति इतरौ एकदंडिनौ तयोराद्यः

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । कूटीचकबहूदकौ त्रिदंडिनौ एको गृहे वसति अपरस्तीर्थान्पयति इतरौ एकदंडिनौ तयोराद्यः

पाद्यमर्घ्ययथान्यायमासनं शयनं तथा ॥ दीपं प्रतिश्रयं चैव यो ददाति स धार्मिकः ७३ प्रातरुत्थाय चाचम्य भोजनेनोपमं च ॥ सत्कृत्यानुव्रजेद्यस्तु तस्य धर्मः सनातनः ७४ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य यथाशक्ति निशानि शम् ॥ शूद्रधर्मः समाख्यातस्त्रिवर्गपरिचारणम् ७५ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो गृहस्थेषु विधीयते ॥ तमहं वर्तयिष्यामि सर्वभूतहितं शुभम् ७६ दातव्यमसकृच्छत्याय पृथग्व्यमसकृतथा ॥ पुष्टिकर्मविधानं च कर्तव्यं भूतिमिच्छता ७७ धर्मेणार्थः समाहार्यो धर्मलब्धं त्रिधा धनम् ॥ कर्तव्यं धर्मपरमं मानवेन प्रयत्नतः ७८ एकेनांशेन धर्मार्थो कर्तव्यो भूतिमिच्छता ॥ एकेनांशेन कामार्थं एकमंशं विवर्धयेत् ७९ निवृत्तिलक्षणस्त्वन्यो धर्मो मोक्षाय तिष्ठति ॥ तस्य वृत्तिं प्रवक्ष्यामि शृणु मे देवितत्त्वतः ८० सर्वभूतदया धर्मो न चैकग्रामवासिता ॥ आशापाशविमोक्षश्च शस्यते मोक्षकाक्षिणाम् ८१ न कुप्यान् नोदके संगो न वाससि न चासने ॥ न त्रिदंडेन शयनेनाग्नौ न शरणालये ८२ अध्यात्मगतिचित्तो यस्तन्मनास्तत्परायणः ॥ युक्तो योगं प्रति सदा प्रतिसंख्यानमेव च ८३ वृक्षमूलपरो नित्यं शून्यागारनिवेशनः ॥ नदीपुलिनशायी च न दीतीररतिश्चयः ८४ विमुक्तः सर्वसंगेषु स्नेहबंधेषु च द्विजः ॥ आत्मन्येवात्मनो भावं समासज्जेत वै द्विजः ८५ स्थाणुभूतो निराहारो मोक्षदृष्टेन कर्मणा ॥ परिव्रजतियो युक्तस्तस्य धर्मः सनातनः ८६ न चैकत्र समासक्तो न चैकग्रामगोचरः ॥ मुक्तो ह्यटति निर्मुक्तो न चैकपुलिने शयः ८७ एष मोक्षविदां धर्मो वेदोक्तः सत्पथः सताम् ॥ यो मार्गं मनुयाती मंपदं तस्य च विद्यते ८८ चतुर्विधा भिक्षवस्ते कुटीचकबहूदकौ ॥ हंसः परमहंसश्च यो यः पश्चात्स उत्तमः ८९ अतश्चरतरं नास्ति नावरं न तिरोऽग्रतः ॥ अदुःखमसुखं सौम्यमजरामरमव्ययम् ९० ॥ उमोवाच ॥ ॥ गार्हस्थ्यो मोक्षधर्मश्च सज्जनाचरितस्त्वया ॥ भाषितो जीवलोकस्य मार्गः श्रेयस्करो महान् ९१ ऋषिधर्मो तु धर्मज्ञश्चोतुमिच्छाम्यतः परम् ॥ स्पृष्टा भवति मे नित्यं तपोवननिवासिषु ९२ आज्यधूमोद्भवो गंधोरुणद्धीवतपोवनम् ॥ तं दृष्ट्वा मे मनः प्रीतं महेश्वरसदा भवेत् ९३ एतन्मे संशयं देव मुनिधर्मकृतं विभो ॥ सर्वधर्मार्थतत्त्वज्ञदेवदेवदस्वमे ॥ निखिलेन मया पृष्ठं महादेव यथा तथम् ९४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ हंत तेऽहं प्रवक्ष्यामि मुनिधर्ममनुत्तमम् ॥ यं कृत्वा मुनयो यांति सिद्धिं स्वतः पसाशुभे ९५ फेनपानाभृषीणां यो धर्मो धर्मविदां सताम् ॥ तन्मेशृणु महाभागे धर्मज्ञे धर्ममादितः ९६ उच्छंति सततं ये ते ब्राह्मण्यं फेनोत्करं शुभम् ॥ अमृतं ब्रह्मणा पीतमध्वरे प्रसृतं दिवि ९७ एष ते पां विशुद्धानां फेनपानांतपोधने ॥ धर्मचर्या कृतो मार्गो वालखिल्यगणैः शृणु ९८

आश्रमधर्मनियतः परो नित्यं गुण्य इति तेषां भेदः ८९ अतः पारमहंस्येनात्माधिगमात्परं श्रेष्ठं नास्ति नापि अवरादिसर्वस्यात्रैवांतर्भूतत्वात् ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । मुनयः संन्यासिनः ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ब्राह्मण्यं ब्रह्म सत्वातीत्यसंबंधि फेनोत्करमग्रासमूहं उच्छंत्यल्पश आददते तां दिदममृतं ब्रह्मणा साधकावस्थायां पीतमध्वरे दृष्ट्या दिद्वाराय ज्ञांगरूपेण दिवि दिव्यभोगात्मना च प्रसृतम् ९७ मार्गो उक्त इति शेषः ९८

१९। १०० स्वेस्वेधर्ममिति शेषः १। २ चक्रचराः चक्रवर्त्तरीति वासराहिता इत्यर्थः ३ उच्छेत्तव्योऽस्माकं करणान् संप्रक्षालाः सम्यक्पात्रादिकं प्रक्षालयन्ति न तु श्वोऽयं किंचिद्विस्थापयति ४। ५। ६
 ७। ८ धर्मरात्रिधर्मसंज्ञेतनसम्यगासनं समासनं धर्मचक्रं सनातनमिति गौडाः ९। ११०। ११। १२। १३। १४। १५॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये एकचत्वा
 वालखिल्यास्तपःसिद्धामुनयः सूर्यमंडले ॥ उच्छेतिष्ठंति धर्मज्ञाः शाकुनीवृत्तिमास्थिताः १९ मृगनिर्मोकवसनाश्चौरवल्कलवाससः ॥ निर्द्वेष्टाः सत्पथं प्राप्तावा
 लखिल्यास्तपोधनाः १०० अंगुष्ठपर्वमात्रायेभूत्वास्वेस्वेव्यवस्थिताः ॥ तपश्चरणमीहंते तेषां धर्मफलं महत् १ तेषुरैः समतां याति सुस्कार्यार्थसिद्धये ॥ द्योतयं
 तिदिशः सर्वास्तपसादग्धकिल्बिषाः २ ये त्वन्ये शुद्धमनसो दयाधर्मपरायणाः ॥ संतश्चक्रचराः पुण्याः सोमलोकचराश्च ये ३ पितृलोकसमीपस्थास्त उच्छंति यथा
 विधि ॥ संप्रक्षालाश्मकुट्टाश्च दंतोलूखलिकाश्च ते ४ सोमपानांच देवानामूष्मपाणांतथैव च ॥ उच्छंति ये समीपस्थाः सदारा नियतेंद्रियाः ५ तेषामग्निपरिस्थंदः
 पितृणां चार्चनं तथा ॥ यज्ञानांचैव पंचानां यजनं धर्म उच्यते ६ एष चक्रचरैर्देवि देवलोकचरैर्द्विजैः ॥ ऋषिधर्मः सदाचीर्णोऽन्यस्तमपि मे गृणु ७ सर्वेष्वेवर्षिधर्मं
 पुत्रेयोऽऽत्मा संयतेंद्रियैः ॥ कामक्रोधौ ततः पश्चाज्जेत व्याविति मे मतिः ८ अग्निहोत्रपरिस्पंदो धर्मरात्रिसमासनम् ॥ सोमयज्ञाभ्यनुज्ञानं पंचमीयज्ञदक्षिणा ९
 नित्यं यज्ञक्रियाधर्मः पितृदेवार्चने रतिः ॥ सर्वातिथ्यं च कर्तव्यमन्नेनोच्छार्जितेन वै ११० निवृत्तिरुपभोगेषु गोरसानां शमे रतिः ॥ स्थंडिलेशयने योगः शाकपर्णनि
 पेवणम् ११ फलमूलाशनं वायुरापः शैवलभक्षणम् ॥ ऋषीणां नियमाहोतेयैर्जयंत्यजितांगतिम् १२ विधूमे सन्नमुसले व्यंगारेभुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारेका
 ले विगतभिक्षुके १३ अतिथिं काक्षमाणे विशेषान्नकृतभोजनः ॥ सत्यधर्मरतः शांतो मुनिधर्मेण युज्यते १४ नस्तं मीनचमानी स्यान्नाप्रसन्नो न विस्मितः ॥ मित्रा
 मित्रसमो मैत्रोयः स धर्मविदुत्तमः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥
 ॥ उमोवाच ॥ ॥ देशे पुरमणीये पुनर्दीनानिर्झरेषु च ॥ स्रवंती नानि कुंजेषु पर्वतेषु वनेषु च १ देशेषु च पवित्रेषु फलवत्सु समाहिताः ॥ मूलवत्सु च मेघेषु वसन्ति
 नियतव्रताः २ तेषामपि विधिपुण्यं श्रोतुमिच्छामि शंकर ॥ वानप्रस्थेषु देवेश स्वशरीरोपजीविषु ३ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ वानप्रस्थेषु यो धर्मस्तं मे गृणु
 समाहिता ॥ श्रुत्वा चैकमना देवि धर्मबुद्धिपराभव ४ संसिद्धिर्नियमैः सद्भिर्वनवासमुपागतैः ॥ वानप्रस्थैरिदं कर्म कर्तव्यं शृणु यादृशम् ५ त्रिकालमभिषेकं चापि
 तृदेवार्चनं तथा ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदं दृष्टिहोमविधिस्तथा ६ नीवारग्रहणं चैव फलमूलनिषेवणम् ॥ इंगुदैर्दंडतैलानां स्निहार्थं च निषेवणम् ७ योगचर्या कृतैः सिद्धैः
 कामक्रोधविवर्जितैः ॥ वीरशय्यामुपासद्भिर्वीरस्थानोपसेविभिः ८ युक्तैर्योगवहैः सद्भिर्गोष्मे पंचतपैस्तथा ॥ मंडूकयोगनियतैर्यथान्यायं निषेविभिः ९
 रिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ देशेऽपि १। १ स्वशरीरमेवोपजीवंति न तु भृत्यादि स्वयं दासा इत्यर्थः ३। ४। ५। ६। ७
 वीरशय्यां वीरासनं वीरस्थानं महारण्यं मीरुभिरप्रवेश्यं ८ मंडूकयोगो हडशास्त्रमसिद्धः ९

वीरासनं स दोषवेशनं शीतं वर्षास्वासारशायी तोयं हेमं तेजलवासी अग्निर्गोष्मे पंचाग्निमध्यस्थः एवं जीततायाग्नियोगः १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० सिद्धि
 वीरासनरतौ नित्यं स्थंडिलेशयनं तथा ॥ शीततोयाग्नियोगश्च चर्तव्यो धर्मबुद्धिभिः १० अब्भक्षैर्वायुमक्षैश्च शैवलोत्तरभोजनैः ॥ अश्मकुट्टैस्तथा दातैः संप्रक्षालै
 स्तथा परैः ११ चौरवल्कलसंवीतैर्दृगचर्मनिवासिभिः ॥ कार्यायात्रायथाकालं यथाधर्मं यथाविधि १२ वननित्यैर्वनचरैर्वनस्थैर्वनगोचरैः ॥ वनंगुरुमिवासाद्य
 वस्तव्यं वनजीविभिः १३ तेषां होमक्रियाधर्मः पंचयज्ञनिषेवणम् ॥ भागं च पंचयज्ञस्य वेदोक्तस्यानुपालनम् १४ अष्टमीयज्ञपरताचातुर्मास्यनिषेवणम् ॥ पौ
 र्णमासादयो यज्ञानित्ययज्ञस्तथैव च १५ विमुक्तादारसंयोगैर्विमुक्ताः सर्वसंकरैः ॥ विमुक्ताः सर्वपापैश्च चरन्ति मुनयो वने १६ सुग्मांडपरमानित्यंत्रेताग्निशरणाः सदा ॥
 संतः सत्पथनित्यायेते याति परमांगतिम् १७ ब्रह्मलोकं महापुण्यं सोमलोकं च शाश्वतम् ॥ गच्छंति मुनयः सिद्धाः सत्यधर्मव्यपाश्रयाः १८ एष धर्मो मया देवि वान
 प्रस्थाश्रितः शुभः ॥ विस्तरेणाथ संपन्नो यथास्थूलमुदाहृतः १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वभूतनमस्कृत ॥ यो धर्मो मुनिसंगस्य सिद्धिवादेषु तं वद २०
 सिद्धिवादेषु संसिद्धास्तथा वननिवासिनः ॥ स्वैरिणो दारसंयुक्तास्तेषां धर्मः कथं स्मृतः २१ ॥ महेश्वर उवाच ॥ स्वैरिणस्तपसा देवि सर्वे दारविहारिणः ॥ तेषां
 मौल्यं कषायश्च वासेरात्रिश्च कारणम् २२ त्रिकालमभिषेकश्च होत्रं तृषिष्ठं महत् ॥ समाधिसत्पथस्थानं यथोद्दिष्टनिषेवणम् २३ ये च ते पूर्वकाथिता धर्मास्ते वनवा
 सिनाम् ॥ यदि सेवंति धर्मास्तानां पुवंति तपःफलम् २४ ये च दंपतिधर्माणः स्वदारनियतेंद्रियाः ॥ चरन्ति विधिदृष्टं तदनुकालाभिगामिनः २५ तेषामृषिष्ठतो
 धर्मो धर्मिणामुपपद्यते ॥ न कामकारात्कामोन्यः संसेव्यो धर्मदर्शिभिः २६ सर्वभूतेषु यः सम्यग्ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ हिंसादोषविमुक्ताऽऽत्मा स वै धर्मेण युज्यते
 २७ सर्वभूतानुकेपीयः सर्वभूतार्जवव्रतः ॥ सर्वभूतात्मभूतश्च स वै धर्मेण युज्यते २८ सर्ववेदेषु ब्रह्मानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभेष्टे समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते
 २९ आर्जवं धर्ममित्यादुरधर्मो जिह्व उच्यते ॥ आर्जवेनेह संयुक्तो न रोधर्मेण युज्यते ३० आर्जवेतुरतो नित्यं वसत्यमरसन्निधौ ॥ तस्मादार्जवयुक्तः स्याद्य इच्छेद्धर्म
 मात्मनः ३१ क्षांतो दांतो जितक्रोधो धर्मभूतो विहिंसकः ॥ धर्मे रतमना नित्यं न रोधर्मेण युज्यते ३२ व्यपेतं तं द्विर्धर्मात्मा शक्त्या सत्पथमाश्रितः ॥ चारित्रपरमो
 बुद्धो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३३ ॥ उमोवाच ॥ आश्रमाभिरता देवतापसा ये तपोधनाः ॥ दीप्तिमंतः कया चैव चर्ययाऽथ भवंति ते ३४ राजानो राजपुत्राश्च निर्धना
 ये महाधनाः ॥ कर्मणा केन भगवन् प्राप्नुवंति महाफलम् ३५ नित्यं स्थानमुपागम्य दिव्यचंदनभूषिताः ॥ केन वा कर्मणा देव भवंति वनगोचराः ३६

वादेषु ज्ञानगोष्ठीषु । संसिद्धाः संपन्नाः ते कदाचित् स्वैरिणः कदाचिद्दारसंयुक्ताः २१ तत्र स्वैरिणां मौल्यं कषायश्च कारणं ज्ञापकं दारसंयुक्तानां रात्रिर्वासे कारणं न स्वैरिणां भिवतेषां यथेष्टविहारोऽस्ती
 यर्थः २२ त्रिकालमभिषेक उभयेषां दारवतां ऋषिष्ठं होत्रं तृषिष्ठं वन्यां फलादिना होमः एवं यथायोग्यं धर्मसंबंध ऊह्यः २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ 'मरुतागिरिधन्वनोः' इति मेदिनी मरुसाधनं मेरुसाधनमिति पर्यायः जलाहारमपित्युक्त्यर्थः ४४ शुद्धमिति आसनं विनोपविश्येत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७

एतन्मेसंशयं देवतपश्चर्याऽऽश्रितं शुभम् ॥ संसर्वमशेषेण यक्षत्रिपुरनाशन ३७ ॥ महेश्वर उवाच ॥ उपवासव्रतैर्दाता ह्यहिंसाः सत्यवादिनः ॥ संसेद्धाः प्रेत्य
गैर्वैः सह मोदं त्यनामयाः ३८ मंडूकयोगशयनो यथान्यायं यथाविधि ॥ दीक्षां चरति धर्मात्मा स नागैः सह मोदते ३९ शष्पं मृगमुखोच्छिष्टं यो मृगैः सह भक्षति ॥
दीक्षितो वै मुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीम् ४० शैवालं शीर्णं पर्णं वातद्रुती यो निषेवते ॥ शीतयोगवहो नित्यं संगच्छेत्परमां गतिम् ४१ वायुभक्षोऽबुभक्षो वा फलम्
लाशनोऽपि वा ॥ यक्षेष्वाश्चर्यमाधाय मोदते पसरसांगणैः ४२ अग्नियोगवहो ग्रीष्मो विषेष्टेन कर्मणा ॥ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ४३ आहारानि
यमं कृत्वा मुनिर्द्वादशवर्षिकम् ॥ मरुसंसाध्य यत्नेन राजा भवति पार्थिवः ४४ स्थंडिले शुद्धमाकाशं परिगृह्य समंततः ॥ प्रविश्य च मुदा युक्तो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम्
४५ देहं चानशनेत्यक्ता स स्वर्गं सुखमेधते ॥ स्थंडिलस्य फलान्याहुर्नानाशयनानि च ४६ गृहाणि च महार्हाणि च द्रुमाणि भामिनि ॥ आत्मानमुपजीवन् यो
नियतो नियताशनः ४७ देहं वाऽनशनेत्यक्ता स स्वर्गं समुपाश्रुते ॥ आत्मानमुपजीवन् यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ४८ त्यक्त्वा महार्णवे देहं वारुणं लोकमश्नुते ॥ आ
त्मानमुपजीवन् यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ४९ अश्मना चरणौ भित्त्वा गुह्यकेषु समोदते ॥ साधयित्वात्मनाऽऽत्मानं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ५० चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दी
क्षामेतां मनोगताम् ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति देवैश्च सह मोदते ५१ आत्मानमुपजीवन् यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ॥ कृत्वाऽग्नौ देहमुत्सृज्य बहिलोके महीयते ५२ य
स्तु देवियथान्यायं दीक्षितो नियतो द्विजः ॥ आत्मन्यात्मानमाधाय निर्ममो धर्मलालसः ५३ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् ॥ अरणी सहितं स्कंधे व
द्धा गच्छत्यनावृतः ५४ वीराध्वानगतो नित्यं वीरासनरतस्तथा ॥ वीरस्थायी च स ततः स वीरगतिमाप्नुयात् ५५ स शक्रलोकगो नित्यं सर्वकामपुरस्कृतः ॥ दिव्य
पुष्पसमाकीर्णो दिव्यचंदनभूषितः ५६ सुखं वसति धर्मात्मा दिवि देवगणैः सह ॥ वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहसदा ५७ स त्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो
नियतः शुचिः ॥ वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५८ कामगेन विमानेन स वै चरति च्छंदतः ॥ शक्रलोकगतः श्रीमान् मोदते च निरामयः ५९
॥ इति० अनु० आनु० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् भगनेत्रप्रपूष्णो दंतानि पातन ॥
दक्षक्रतुहरत्र्यक्षसंशयो मे महानयम् १ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं सृष्टं स्वयं भुवा ॥ केन कर्मविपाकेन वैश्वयोगच्छतिश्च द्रुताम् २ वैश्यो वा क्षत्रियः केना द्विजो वा क्षत्रियो
भवेत् ॥ प्रतिलोमः कथं देवशक्यो धर्मो निवर्तितुम् ३

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ अरणी सहितं स्कंधे तस्मै देवध्वाविलाप्य तरावग्निं विसृज्येत्यर्थः ५४

वीरो देहत्यागोत्सुकः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये प्रारतभाववीथे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कुंडेपाकपात्रे जन्मातीति कुंडाशी

केन वा कर्मणा विप्रः शूद्रो नो प्रजायते ॥ क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्मणा विभो ४ एतन्मेसंशयं देवदभूतपते ज्ञध ॥ त्रयोवर्णाः प्रकृत्येह कथं ब्राह्मण्यमाप्नुयुः ५
॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं निसर्गा ब्राह्मणः शुभे ॥ क्षत्रियो वैश्यश्च द्रौवानि सर्गादिति मेमतिः ६ कर्मणा दुष्कृतेनेह स्थानाद्भ्रश्यति वै द्विजः ॥ ज्येष्ठवर्ण
मनुप्राप्य तस्माद्रक्षेत वै द्विजः ७ स्थितो ब्राह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति ॥ क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा ब्रह्मभूयं संगच्छति ८ यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य क्षात्रधर्मे निषेवते ॥
ब्राह्मण्यात्सपरिभ्रष्टः क्षत्रयो नो प्रजायते ९ वैश्यकर्म च यो विप्रो लोभमोहव्यपाश्रयः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा १० स द्विजो वैश्यतामेति वैश्यो वा शू
द्रतामियात् ॥ स्वधर्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुते ११ तत्रासौ निरयं प्राप्नोवर्णभ्रष्टो बहिष्कृतः ॥ ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टः शूद्रः समुपजायते १२ क्षत्रियो वा महा
भागे वैश्यो वा धर्मचारिणि ॥ स्वानिकर्माण्यपाहाय शूद्रकर्म निषेवते १३ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टो वर्णसंकरतांगतः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रत्वं याति तादृशः १४
यस्तु बुद्धः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञानवान् शुचिः ॥ धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमश्नुते १५ इदं चैवापरं देवि ब्रह्मणा समुदाहृतम् ॥ अध्यात्मनैष्ठिकं सद्भिर्धर्मकामैर्निषे
व्यते १६ उग्रान्नं गार्हितं देवि गणान्नं श्राद्धसूतकम् ॥ दुष्टान्नं नैव भोक्तव्यं शूद्रान्नं नैव कर्हिचित् १७ शूद्रान्नं गार्हितं देविसदा देवैर्महात्मभिः ॥ पितामहमुखोत्सृ
ष्टप्रमाणमिति मेमतिः १८ शूद्रान्नेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ आहिताग्निस्तथा यज्वास शूद्रगतिमाग्भवेत् १९ तेन शूद्रान्नशेषेण ब्रह्मस्थानादपाकृतः ॥
ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा २० यस्यान्नेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ तांतां यो निर्वजे द्विप्रो यस्यान्नमुपजीवति २१ ब्राह्मणत्वं शुभं प्राप्य दुर्लभं
योऽप्यमन्यते ॥ अभोज्यान्नानि चाश्नातिसा द्विजत्वात्पतेत वै २२ सुरापो ब्रह्महा ह्युद्रश्चोरो भग्नव्रतोऽशुचिः ॥ स्वाध्यायवर्जितः पापो लुब्धो नैकतिकाः शठः २३
अवर्तावृषलीभर्ता कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ निर्हीनसेवी विप्रो हि पतति ब्रह्मयोनितः २४ गुरुतल्पी गुरुद्रोही गुरुकुत्सारतिश्च यः ॥ ब्रह्मविज्ञापिपतति ब्राह्मणो ब्रह्मयो
नितः २५ एभिस्तु कर्मभिर्देवि शुभैराचरितैस्तथा ॥ शूद्रो ब्राह्मणतां याति वैश्यः क्षत्रियतां व्रजेत् २६ शूद्रकर्माणि सर्वाण्यथान्यायं यथाविधि ॥ शुश्रूषां परिचर्यां च
ज्येष्ठवर्णे प्रयत्नतः २७ कुर्यादविमनाः शूद्रः स ततः सत्पथे स्थितः ॥ देवद्विजाति सत्कर्ता सर्वातिथ्यकृतव्रतः २८ ऋतुकालाभिगामी च नियतो नियताशनः ॥ चो
क्षश्चोक्षजनान्वेषी शेषान्नकृतभोजनः २९ वृथामांसं भुंजीत शूद्रो वैश्यत्वमुच्छति ॥ ऋतवागनहंवादी निर्द्वन्द्वः शमकोविदः ३० यजते नित्यं यज्ञैश्च स्वाध्यायपरमः
शुचिः ॥ दांतो ब्राह्मणसत्कर्ता सर्ववर्णभूषकः ३१ गृहस्थव्रतमातिष्ठन्नद्विकालकृतभोजनः ॥ शेषाशी विजिताहारो निष्कामो निरहंवदः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ पादवद्वतिमत् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ब्राह्मण्यमि
अग्निहोत्रमुपासंश्च जुह्वानश्च यथाविधि ॥ सर्वातिथ्यमुपातिष्ठन्नशेषात्रकृतभोजनः ३३ त्रेताग्रिमंत्रविहितो वैश्यो भवति वैद्विजः ॥ स वैश्यः क्षत्रियकुलेशुचौ
महति जायते ३४ स वैश्यः क्षत्रियोजातो जन्मप्रभृतिसंस्कृतः ॥ उपनीतो व्रतपरो द्विजो भवति संस्कृतः ३५ ददाति यजते यज्ञैः समृद्धैरातदक्षिणैः ॥ अधीत्य
स्वर्गमन्विच्छेत्ताग्रिशरणः सदा ३६ आर्तहस्तप्रदो नित्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ सत्यः सत्यानिकुरुते नित्यं सुखदर्शनः ३७ धर्मदंडोन निर्दंडो धर्मकार्या
नुशासकः ॥ यंत्रितः कार्यकरणैः षड्भागकृतलक्षणः ३८ ग्राम्यधर्मेन सेवेत स्वच्छेदनार्थकोविदः ॥ ऋतुकाले तु धर्मात्मापत्नीमुपशयेत्सदा ३९ सदोपवासी नित्य
तः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ॥ बहिष्कांतरिते नित्यं शयानोऽग्निगृहे सदा ४० सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य कुर्वाणः सुमनाः सदा ॥ शूद्राणां चान्नकामानां नित्यं सिद्धमिति
ब्रुवन् ४१ अर्थाद्व्यादिवाकामात्र किंचिदुपलक्षयेत् ॥ पिष्टदेवातिथिकृते साधनं कुरुते च यः ४२ स्ववेश्मनियथान्यायमुपास्ते भैक्ष्यमेव च ॥ त्रिकालमग्निहोत्रं
च जुह्वानो वै यथाविधि ४३ गोब्राह्मणहितार्थाय रणे चाभिमुखो हतः ॥ त्रेताग्रिमंत्रपूतात्मा समाविश्य द्विजो भवेत् ४४ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतो वेदपारगः ॥
विप्रो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्वेन कर्मणा ४५ एतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजातिकुलोद्भवः ॥ शूद्रोऽप्यागमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ४६ ब्राह्मणो वाप्यसद्वृतः सर्वसं
करभोजनः ॥ ब्राह्मण्यं स समुत्सृज्य शूद्रो भवति तादृशः ४७ कर्मभिः शुचिभिर्देवि शुद्धात्मा विजितेन्द्रियः ॥ शूद्रोऽपि द्विजवत्सेव्य इति ब्रह्माऽब्रवीत्स्वयम् ४८
स्वभावः कर्मच शुभं यत्र शूद्रोऽपि तिष्ठति ॥ विशिष्टः स द्विजाते वै विज्ञेय इति मेमतिः ४९ न यो निर्नापि संस्कारेण श्रुतं न च संततिः ॥ कारणानि द्विजत्वस्य वृत्तमेव तु
कारणम् ५० सर्वोऽयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते ॥ वृत्ते स्थितस्तु शूद्रोऽपि ब्राह्मणत्वं नित्यं च्छति ५१ ब्राह्मः स्वभावः सुश्रोणि समः सर्वत्र मेमतिः ॥ निर्गुणं नि
र्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ५२ एते यो निफला देवि स्थानभागनिदर्शकाः ॥ स्वयंच वरदेनोक्ता ब्रह्मणा सृजता प्रजाः ५३ ब्राह्मणोऽपि महत्क्षेत्रं लोके चरति पाद
वत् ॥ यत्तत्र बीजं वपति सा कृषिः प्रेत्य भाविनि ५४ विघसाशिना सदा भाव्यं सत्पथालं बिना तथा ॥ ब्राह्महिमार्गमाक्रम्य वर्तितव्यं भूषता ५५ संहिताध्यायिना
भाव्यं गृहे वै गृहमेधिना ॥ नित्यं स्वाध्यायिना भाव्यं न चाध्ययनजीविना ५६ एवं भूतो हियो विप्रः सत्पथं सत्पथे स्थितः ॥ आहिताग्नि रधीयानो ब्रह्मभूयाय कल्पते
५७ ब्राह्मण्यं देवि संप्राप्य रक्षितव्यं यत्तात्मना ॥ यो निप्रतिग्रहादानैः कर्मभिश्च शुचिस्मिन्ते ५८ एतत्ते गुह्यमाख्यातं यथा शूद्रो भवे द्विजः ॥ ब्राह्मणो वाच्युतो ध
र्माद्यथा शूद्रत्वमाप्नुते ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वानुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥

ति कुयोनि संबंधात् कुप्रतिग्रहादादानाच्च ब्राह्मण्यं नश्यतीति भावः ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥

भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ सर्वेषामाश्रमाणां लिङ्गैर्विवर्जिताः ५ । ६ । ७ न सज्जति सक्ता न भवति प्राणातिपातादिद्विषाणां विषयाभिमुख्यात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अक

॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश देवा सुरनमस्कृत ॥ धर्माधमा नृणां देवब्रह्मिणो संशयविभो १ कर्मणामनसा वाचा त्रिविधं हिनरः सदा ॥ बध्यते बंधनैः पाशैर्मुच्यतेऽ
प्यथवा पुनः २ केन शीलेन वृत्तेन कर्मणा क्रीडशेन वा ॥ समाचारैर्गुणैः कैर्वा स्वर्गं यांतीह मानवाः ३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ देवि धर्मार्थं तत्त्वज्ञे धर्मनित्येदमेरते ॥ सर्वप्रा
णिहितः प्रश्नः श्रूयतां बुद्धिबर्धनः ४ सत्यधर्मरताः संतः सर्वलिङ्गविवर्जिताः ॥ धर्मलब्धार्थभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ५ नाधर्मेण न धर्मेण बध्यन्ते छिन्नसंशयाः ॥
प्रलयोत्पत्तितत्त्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ६ वीतरागा विमुच्यन्ते पुरुषाः कर्मबंधनैः ॥ कर्मणामनसा वाचा येन हि संति किंचन ७ येन सज्जति कस्मिंश्चित्तेन बध्यंतिक
र्मभिः ॥ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवन्तो दयान्विताः ८ तुल्यद्रेष्यप्रियादांता मुच्यन्ते कर्मबंधनैः ॥ सर्वभूतदयावंतो विश्वास्याः सर्वजंतुषु ९ त्यक्तहिंसा समाचारा
स्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परस्वे निर्ममानित्यं परदारविवर्जकाः १० धर्मलब्धार्थभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यं दुहितृवच्च ये ११ परदारे
पुर्वर्तिते तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्तैन्यान्निवृत्ताः सततं संतुष्टाः स्वधनेन च १२ स्वभाग्यान्पुज्यंति तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्वदारनिरता ये च ऋतुकालाभिगामिनः
१३ अग्राम्यसुखभोगाश्च तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परदारेषु ये नित्यं चरित्रावृतलोचनाः १४ यतेंद्रियाः शीलपरास्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ एष देवकृतो मार्गः सेवित
व्यः सदानरैः १५ अकषायकृतश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः ॥ दानधर्मतपोयुक्तः शीलशौचदयात्मकः १६ वृत्त्यर्थधर्महेतोर्वा सेवितव्यः सदानरैः ॥ स्वर्गवासमभी
प्सद्भिर्न सेव्यस्त्वत उत्तरः १७ ॥ उमोवाच ॥ वाचा तु बध्यते येन मुच्यतेऽप्यथवा पुनः ॥ तानि कर्माणि मे देव वद भूतपतेऽनघ १८ ॥ महेश्वर उवाच ॥ आत्महेतोः
परार्थवानर्महास्याश्रयात् तथा ॥ ये मृषानवदंतीह तेनराः स्वर्गगामिनः १९ वृत्त्यर्थधर्महेतोर्वा कामकारात्तथैव च ॥ अमृतं येन भाषंते तेनराः स्वर्गगामिनः २० श्लक्ष्णां
वार्णानिरावाधां मधुरां पापवर्जिताम् ॥ स्वागतेनाभिभाषंते तेनराः स्वर्गगामिनः २१ परुषेण भाषंते कटुकं निष्ठुरं तथा ॥ अपैशुन्यरताः संतस्तेनराः स्वर्गगामिनः
२२ पिशुनानं प्रभाषंते मित्रभेदकर्ता गिरम् ॥ ऋतं मैत्रं तु भाषंते तेनराः स्वर्गगामिनः २३ ये वर्जयंति परुषं परद्रोहं च मानवाः ॥ सर्वभूतसमादांतास्तेनराः स्व
र्गगामिनः २४ शठप्रलापाद्विरता विरुद्धपरिवर्जकाः ॥ सौम्यप्रलापिनो नित्यं तेनराः स्वर्गगामिनः २५ न कोपाद्याहरंते ये वाचं हृदयदारणीम् ॥ सांत्वं
वदंति कुद्धाऽपि तेनराः स्वर्गगामिनः २६ एष वाणीकृतो देवि धर्मः सेव्यः सदानरैः ॥ शुभः सत्यगुणो नित्यं वर्जनीयो मृषाबुधैः २७ ॥ उमोवाच ॥ मनसा ब
ध्यते येन कर्मणा पुरुषः सदा ॥ तन्मे ब्रूहि महाभाग देवदेव पिनाकधृत् २८

पायकृतः रागद्वेषाद्यभावार्थनिर्मितः १६ । १७ । १८ नर्मकौटिल्यं विना स्रगादौ सर्पभ्रमोत्पादनं । हास्यं तादृशमेव मात्रादिषु दोषारोपपूर्वकं गालनं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

113248

11984

३।१।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१० अतिथीनृद्वयैर्याच्यमानाः संतो निवर्त्ततेन प्रयच्छन्ति ११।१ १२।४ १३।१५ १४।७ १५।१६ १६।१७ १७।१८ १८।१९ १९।२० २०।२१ २१।२२ मुकुटद्वापचापिनः मुकुटांशुद्वानां च हीनत्वसंपादकाः २३।१४ २४

स्वागतेनैव सर्वेषां भूतानामविर्हिसकः ॥ यथार्हसत्क्रियापूर्वमर्चयन्नवातिष्ठति २६ मार्गाहं यददन्मार्गं गुरुगुरुवदचं यन् ॥ अतिथिप्रग्रहरतस्तथाऽभ्यागतपू-
जकः २७ एवं भूतो नरो दोषिस्वर्गातिं प्रातिपद्यते ॥ ततो मानुषतां प्राप्य विशिष्टकुलजो भवेत् २८ तत्रासौ विपुलैर्भोगैः सर्वरत्नसमायुतः ॥ यथार्हदाता चार्हेषु धर्म-
चर्यापरो भवेत् २९ संमतः सर्वभूतानां सर्वलोकनमस्कृतः ॥ स्वकर्मफलमाप्नोति स्वयमेव नरः सदा ३० उदात्तकुलजातीय उदात्ताभिजनः सदा ॥ एष धर्मो मया
प्रोक्तो विधात्रा स्वयमीरितः ३१ यस्तुरौद्रसमाचारः सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ हस्ताभ्यां यदिव पद्मचारं ज्वालेन वा पुनः ३२ लोष्टैः स्तंभैरायुधैर्वा जंतून् बाधति शो-
भने ॥ हिंसार्थं निष्ठाति प्रज्ञः प्रोद्वेजयति चैव ह ३३ उपक्रामति जंतूंश्च उद्वेगजननः सदा ॥ एवं शीलसमाचारो निरयं प्रतिपद्यते ३४ स वै मनुष्यतां गच्छेद्यदिका-
लस्य पर्ययात् ॥ बह्वाबाधपरिक्लिष्टे जायते सोऽधमे कुले ३५ लोकद्वेष्योऽधमः पुंसां स्वयं कर्मफलैः कृतैः ॥ एष देवि मनुष्येषु बोद्धव्यो ज्ञातिबंधेषु ३६ अपरः सर्व-
भूतानि दयावाननुपश्यति ॥ मैत्रदृष्टिः पितृसमो निर्वैरो नियतेंद्रियः ३७ नोद्वेजयति भूतानि न विधातयते तथा ॥ हस्तपादैः सुनियतैर्विश्वास्यः सर्वजंतुषु ३८
नरज्वानचंदेन न लोष्टैर्नायुधेन च ॥ उद्वेजयति भूतानि श्लक्ष्णकर्मादयापरः ३९ एवं शीलसमाचारः स्वर्गसमुपजायते ॥ तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वसति देववत्
४० स चेत्कर्मक्षयान्मर्त्या भेन नुष्येषूपजायते ॥ अल्पाबाधो निरातंकः स जातः सुखमेधते ४१ सुखभागी निरायासो निरुद्वेगः सदानरः ॥ एष देवि सतां मार्गो बाधा-
यत्र न विद्यते ४२ ॥ उमोवाच ॥ इमे मनुष्या दृश्यंते ऊहापोहविशारदाः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः प्रज्ञावंतः तर्थाकारिणः ४३ दुष्प्रज्ञाश्चापरे देवज्ञानविज्ञानव-
र्जिताः ॥ केन कर्मविशेषेण प्रज्ञावान्पुरुषो भवेत् ४४ अल्पप्रज्ञो विरूपाक्षकथं भवति मानवः ॥ एतन्मे संशयं च्छिधि सर्वधर्मविदां वर ४५ जात्यंधाश्चापरे देवरो-
गार्ताश्चापरे तथा ॥ नराः क्लीबाश्च दृश्यंते कारणब्रूहि तत्र वै ४६ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषः सिद्धान्धर्मविदस्तथा ॥ परिपृच्छंस्त्य हरहः कुशलाः कुश-
लं तथा ४७ वर्जयंतोऽशुभं कर्म सेवमानाः शुभं तथा ॥ लभंते स्वर्गं तिनित्यमिह लोके तथा सुखम् ४८ स चेन्मानुषतां याति मेधावी तत्र जायते ॥ श्रुतं प्रज्ञानुगम्य
स्य कल्याणमुपजायते ४९ परदारेषु ये चापि चक्षुर्दुष्टं प्रयुजते ॥ तेन दुष्टस्वभावेन जात्यंधास्ते भवंति ह ५० मनसा तु प्रदुष्टेन न ग्रापश्यंति ये स्त्रियम् ॥ रोगार्ता-
स्ते भवंतीह नरा दुष्कृतकर्मिणः ५१ ये तु मूढा दुराचारावियोनौ मैथुने रताः ॥ पुरुषेषु सुदुष्टप्रज्ञाः क्लीबत्वमुपयांतिते ५२ पशूंश्च ये घातयंति ये चैव गुरुतल्पगाः ॥
प्रकीर्णमैथुना ये च क्लीबा जायंतिते नराः ५३ ॥ उमोवाच ॥ सावद्यं किंतु वैकर्म निरवद्यं तथैव च ॥ श्रेयः कुर्वन्नवाप्नोति मानवो देवसत्तम ५४

अपोहःपूर्वपक्षः ४९ । ३३ । ७५ । ४६ । ३७ । ३८ । ४९ । १० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

५२ । ५३ । ५४ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभास्वदीपे पंचच वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ छ ॥ ॥

॥ महेश्वर उवाच ॥ श्रेयांसमार्गमन्विच्छन्सदायः पृच्छति द्विजान् ॥ धर्मान्वेषां गुणाकांक्षीसस्वर्गसमुपाश्रुते ५५ यदिमानुषतां देविकदाचित्सनिगच्छति ॥ मेधावीधारणायुक्तः प्रायस्तत्राभिजायते ५६ एष देविसतां धर्मो मन्तव्यो भूति कारकः ॥ नृणां हितार्थाय मया तव वै समुदाहृतः ५७ ॥ उमोवाच ॥ अपरे स्वल्पविज्ञाना धर्मविद्वेषिणो नराः ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषो नेच्छन्ति परिसर्पितुम् ५८ व्रतवन्तो नराः केचिच्छ्रद्धा धर्मपरायणाः ॥ अवताम्रष्टनियमास्तथाऽन्ये राक्षसोपमाः ५९ यज्वानश्च तथैवान्ये निर्होमाश्च तथाऽपरे ॥ केन कर्मविपाकेन भवन्तीह वदस्व मे ६० ॥ महेश्वर उवाच ॥ आगमालोकधर्माणामर्यादाः सर्वनिर्मिताः ॥ प्रामाण्येनानुवर्तते दृश्यं ते च दृढव्रताः ६१ अधर्मधर्ममित्याहुर्ये च मोहवशंगताः ॥ अवतानष्टमर्यादास्ते प्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः ६२ ते चेत्कालकृतोद्योगात्संभवन्तीह मानुषाः ॥ निर्होमानिर्वषट्कारास्ते भवन्ति नराधमाः ६३ एष देवि मया सर्वः संशयच्छेदनायते ॥ कुशलाकुशलोनृणां व्याख्यातो धर्मसागरः ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्त्वा महादेवः श्रोतुकामः स्वयंप्रभुः ॥ अनुकूलं प्रियाभार्या पार्श्वस्थां समभाषत १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ परावरज्ञे धर्मज्ञे तपोवननिवासिनि ॥ साध्विसुभुसुकेशांते हि मवत्पर्वतात्मजे २ दक्षेशमदमोपेते निर्मेधधर्मचारिणि ॥ पृच्छामित्वां वरारोहे पृष्ठावदममेप्सितम् ३ सावित्री ब्रह्मणः साध्वी कौशिकस्य शचीसती ॥ मार्कण्डेयस्य धूमोर्णाक्रद्विवैश्रवणस्य च ४ वरुणस्य तथा गौरिसूर्यस्य च सुवर्चला ॥ रोहिणी शशिनः साध्वी स्वाहा चैव विभावसोः ५ अदितिः कश्यपस्याथ सर्वास्ताः पतिदेवताः ॥ पृष्ठाश्चोपासिताश्चैव तास्त्वया देवि नित्यशः ६ तेन त्वां परिपृच्छामि धर्मज्ञे धर्मवादिनि ॥ स्त्रीधर्मं श्रोतुमिच्छामि त्वयोदाहृतमादितः ७ सधर्मचारिणी मे त्वंसमशीला समव्रता ॥ समानसारवीर्या च तपस्तीव्रं कृतं च ते ८ त्वया हुक्तो विशेषेण गुणवान्समविष्यति ॥ लोके चैव त्वया देवि प्रमाणत्वमुपैष्यति ९ स्त्रियश्चैव विशेषेण स्त्रीजनस्य गतिः परा ॥ गौर्यां गच्छति सुश्रोणिलोकेष्वेषा गतिः सदा १० मम चार्धशरीरस्य तव चार्धेन निर्मितम् ॥ सुरकार्यकरी च त्वं लोकसंतानकारिणी ११ तव सर्वः सुविदितः स्त्रीधर्मः शाश्वतः शुभे ॥ तस्मादशेषतो ब्रूहि स्वधर्मविस्तरेण मे १२ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश भूतभव्यभवोत्तम ॥ त्वत्प्रभावादियं देवाकैव प्रतिभाति मे १३ इमास्तु नद्यो देवेश सर्वतीर्थोदकैर्युताः ॥ उपस्पर्शनहेतोस्त्वामुपयांतिसमीपतः १४ एताभिः सह संमंत्र्य प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ प्रभवन्त्योऽनहंवादी सवै पुरुष उच्यते १५ स्त्रीचभूतेशस ततं स्त्रियमेवानुधावति ॥ मया संमानिताश्चैव भविष्यन्ति सरिद्धराः १६ एषा सरस्वती पुण्या नदी नामुत्तमानदी ॥ प्रथमा सर्वसरितां नदी सागरगामिनी १७

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गुणवान्सखीधर्यः ९ गौर्यामृमौगच्छत्यनादिपरंपरपाचलति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

विपाशाचवितस्ताचचंद्रभागाइरावती ॥ शतद्वेदिकासिंधुःकौशिकीगौतमीतथा १८ तथादेवनदीचेयंसर्वतीर्याभिसंभृता ॥ गगनाद्गतादेवीगंगासर्वसारि
द्रा १९ इत्युक्तादेवेदेवस्यपत्नीधर्मभृतांवरा ॥ स्मितपूर्वमथाभाष्यसर्वास्ताःसरितस्तथा २० अपृच्छदेवमहिषीस्त्रीधर्मधर्मवत्सला ॥ स्त्रीधर्मकुशलास्तावे
गंगाद्याःसरितांवराः २१ ॥ उमोवाच ॥ ॥ अयंभगवताप्रोक्तःप्रश्नःस्त्रीधर्मसंश्रितः ॥ तंतुसंमंथयुष्माभिर्वक्तुमिच्छामिशंकरम् २२ नचैकसाध्यं पश्यामि
विज्ञानंभुविकस्यचित् ॥ दिविवासागरगमास्तेनवोमानयाम्यहम् २३ एवंसर्वाःसरिच्छ्रेष्ठाःपृष्ठाःपुण्यतमाःशिवाः ॥ ततोदेवनदीगंगानियुक्ताप्रतिपूज्यच २४
वहीभिर्बुद्धिभिःस्फीतास्त्रीधर्मज्ञाशुचिस्मिता ॥ शैलराजसुतां देवीपुण्यापापभयापहा २५ बुद्ध्याविनयसंपन्नासर्वधर्मविशारदा ॥ सस्मितंबहुबुद्ध्याद्यागंगाव
चनमब्रवीत् २६ ॥ ॥ गंगोवाच ॥ ॥ धन्याऽस्म्यनुगृहीताऽस्मिदेविधर्मपरायणे ॥ यात्वंसर्वजगन्मान्यानदीमानयसेज्जघे २७ प्रभवन्पृच्छतेयोहिंसमा
नयतिवापुनः ॥ नूनंजनमदुष्टात्मापंडिताख्यांसगच्छति २८ ज्ञानविज्ञानसंपन्नानूहापोहविशारदान् ॥ प्रवक्तुं पृच्छतेयोऽन्यान्सवैनापदमृच्छति २९ अन्य
थाबहुबुद्ध्याद्योवाक्यंवदतिसंसदि ॥ अन्यथैवह्यहंवादीदुर्बलंवदतेवचः ३० दिव्यज्ञानेदिविश्रेष्ठेदिव्यपुण्यैःसहोत्थिते ॥ त्वमेवार्हसिनोदेविस्त्रीधर्मननुभाषितुम्
३१ ततःसाराधितादेवीगंगयाबहुभिर्गुणैः ॥ प्राहसर्वमशेषेणस्त्रीधर्मसुरसुंदरी ३२ ॥ उमोवाच ॥ स्त्रीधर्मोमांप्रतियथाप्रतिभातियथाविधि ॥ तमहंकीर्तयिष्यामि
तथैवप्रश्रिताभव ३३ स्त्रीधर्मःपूर्वपुत्रायंविवाहेवंधुभिःकृतः ॥ सहधर्मचरीभर्तुर्भवत्यग्निसमीपतः ३४ सुस्वभावासुवचनासुवृत्तासुखदर्शना ॥ अनन्यचितासु
मुखीभर्तुःसाधर्मचारिणी ३५ साभवेद्धर्मपरमासाभवेद्धर्मभागिनी ॥ देवत्सततंसाध्वीयाभर्तारंप्रपश्यति ३६ शुश्रूषांपरिचारंचदेववद्याकरोतिच ॥ नान्यभावाह्य
विमनाःसुवतासुखदर्शना ३७ पुत्रवक्त्रमिवाभीक्ष्णंभर्तुर्वदनभीक्षते ॥ यासाध्वीनियताहारासाभवेद्धर्मचारिणी ३८ श्रुत्वादंपतिधर्मं वैसहधर्मकृतंशुभम् ॥ याभवेद्धर्म
परमानारीभर्तुसमव्रता ३९ देवत्सततंसाध्वीभर्तारमनुपश्यति ॥ दंपत्योरेषैवधर्मःसहधर्मकृतःशुभः ४० शुश्रूषांपरिचारंचदेवतुल्यंप्रकुर्वती ॥ वश्याभावेनसुमनाः
सुवतासुखदर्शना ॥ अनन्यचितासुमुखीभर्तुःसाधर्मचारिणी ४१ परुषाण्यपिचोक्तायादृष्टादुष्टेनचक्षुषा ॥ सुप्रसन्नमुखीभर्तुर्यानारीसापतिव्रता ४२ नचंद्रसूचीनन
रुपुंनान्नायानिरीक्षते ॥ भर्तुर्वर्जवरारोहासाभवेद्धर्मचारिणी ४३ दरिद्रं व्याधितं दीनमध्वनापरिकीर्तितम् ॥ पतिपुत्रमिवोपास्तेसानारीधर्मभागिनी ४४ यानारीप्रय
तादक्षायानारीपुत्रिणीभवेत् ॥ पतिप्रियापतिप्राणासानारीधर्मभागिनी ४५ शुश्रूषांपरिचर्याचकरोत्यविमनाःसदा ॥ सुप्रतीताविनीताचसानारीधर्मभागिनी ४६

४० वश्याभावेनमंत्रादिनावशीकरणंविना ४१ । ४२ संवत्सूक्तंरुमपियापुरुषनामत्वात्त्रिभिःक्षतेकिमुनरंपश्येतिभावः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ सुमंष्टृक्षयाशोधितगृहा ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ लघुसत्वयाशीघ्रभर्यादावबोधिन्वाबुद्ध्या ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति अनु० नी०भारतभा० षट्चत्वारिंशदधिकशततमो

नकामेजुनभोगेपुनैश्वर्येनसुखेतथा ॥ स्पृहायस्यायथापत्यौसानारीधर्मभागिनी ४७ कृत्योत्थानरतिर्नित्यंगृहशुश्रूषणेस्ता ॥ सुसंष्टृक्षयाचैवगोशकृत्कृतले
पना ४८ आग्रिकार्यपरानित्यंसदापुष्पबलिप्रदा ॥ देवतातिथिभृत्यानांनिर्वाप्यपतिनासह ४९ शेषान्नसुप्रभुजानायथान्यायंयथाविधि ॥ तुष्टपुष्टजनानित्यंन
रीधर्मेणयुज्यते ५० श्वश्रूश्चशुरयोःपादौजोषयंतीगुणान्विता ॥ मातापितृपरानित्यंयानारीसातपोधना ५१ ब्राह्मणान्दुर्बलानाथान्दीनांधकृपणांस्तथा ॥
विभर्त्यन्नेनयानारीसापतिव्रतभागिनी ५२ व्रतंचरतियानित्यंदुश्चरंलघुसत्वया ॥ पतिचित्तापतिहितासापतिव्रतभागिनी ५३ पुण्यमेतत्तपश्चैतत्स्वर्गश्चैषसना
तनः ॥ यानारीभर्तुपरमाभवेद्धर्मव्रतासती ५४ पतिर्हिदेवोनारीणांपतिर्वधुःपतिर्गतिः ॥ पत्यासमागतिर्नास्तिदेवतंवायथापतिः ५५ पतिप्रसादःस्वर्गोवा
तुल्योनार्यानवाभवेत् ॥ अहंस्वर्गंनहीच्छेयंत्वय्यप्रतिमहेश्वरे ५६ यद्यकार्यमधर्मंवायदिवाप्राणनाशकम् ॥ पतिर्नृयादरिद्रोवाव्याधितोवाकथंचन ५७ आप
न्नोरिपुसंस्थोवाब्रह्मशापादितोपिवा ॥ आपद्धर्माननुप्रेक्ष्यतत्कार्यमविशंकया ५८ एषदेवमयाप्रोक्तःस्त्रीधर्मोवचनात्तव ॥ यात्वेवंभाविनीनारीसापतिव्रतभा
गिनी ५९ ॥ ॥ भौष्मउवाच ॥ ॥ इत्युक्तःसतुदेवेशःप्रतिपूज्यगिरेःसुताम् ॥ लोकान्विसर्जयामाससर्वैरनुचरैर्वृतान् ६० ततोययुर्भूतगणाःसरितश्च
यथागतम् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवप्रणम्यशिरसाभवम् ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेऽमामहेश्वरसंवादेस्त्रीधर्म
कथनेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पिनाकिन्भगनेत्रघ्नसर्वलोकनमस्कृत ॥ माहात्म्यवासुदेवस्यश्रोतुमिच्छामि
शंकर १ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ पितामहादपिवरःशाश्वतःपुरुषोदरिः ॥ कृष्णोजांबूनदाभासोव्यभेसूर्यइवोदितः २ दशबाहुर्महातेजादेवतारिनिषूदनः ॥
श्रीवत्सांकोटपीकेशःसर्वदेवतपूजितः ३ ब्रह्मातस्योदरभवस्तस्याहंचशिरोभवः ॥ शिरोरुहेभ्योज्योतीषिरोमभ्यश्चसुराऽसुराः ४ ऋषयोदेहसंभूतास्तस्यलो
काश्चशाश्वताः ॥ पितामहगृहसाक्षात्सर्वदेवगृहचसः ५ सोऽस्याःपृथिव्याःकृत्स्नायाःस्रष्टात्रिभुवनेश्वरः ॥ संहर्ताचैवभूतानांस्थावरस्यचरस्यच ६ सहिदेववरः
साक्षादेवनाथःपरंतपः ॥ सर्वज्ञःसर्वसंश्लिष्टःसर्वगःसर्वतोमुखः ७ परमात्माहृषीकेशःसर्वव्यापीमहेश्वरः ॥ नतस्मात्परमंभूतंत्रिषुलोकेषुकिंचन ८ सनातनोवैमधुहा
गोविंदइतिविश्रुतः ॥ ससर्वान्पार्थिवान्संख्येघातयिष्यतिमानदः ९ सुरकार्यार्थमुत्पन्नोमानुषंपुरास्थितः ॥ नहिदेवगणाःशक्तास्त्रिविक्रमाविनाकृताः १० भुवनेदेव
कार्याणिकर्तुर्नायकवार्जिताः ॥ नायकःसर्वभूतानांसर्वदेवनमस्कृतः ११ एतस्यदेवनाथस्यदेवकार्यपरस्यच ॥ ब्रह्मभूतस्यसततंब्रह्मर्षिशरणस्यच १२

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति अनु० नी०भारतभा० षट्चत्वारिंशदधिकशततमो

ब्रह्मावसतिगर्भस्थः शरीरे सुखसंस्थितः ॥ शर्वः सुखसंश्रितश्च शरीरे सुखसंस्थितः १३ सर्वाः सुखसंश्रिताश्च शरीरे तस्य देवताः ॥ सदेवः पुंडरीकाक्षः श्रीगर्भः श्री
सहोषितः १४ शार्ङ्गचक्रायुधः खड्गीसर्वनागरिपुध्वजः ॥ उत्तमेन सशीलेन दमेन च शमेन च १५ पराक्रमेण वीर्येण वपुषा दर्शनेन च ॥ आरोहेण प्रमाणेन धैर्येणार्ज
वसंपदा १६ आनृशंस्येन रूपेण बलेन च समन्वितः ॥ अस्त्रैः समुदितः सर्वैर्दिव्यैरुत दर्शनैः १७ योगमायः सहस्राक्षो निरपायो महामनाः ॥ वीरो मित्रजनश्ला
घी ज्ञातिबंधुजनप्रियः १८ क्षमावांश्चानहंवादी ब्रह्मण्यो ब्रह्मनायकः ॥ भयहर्ता भयार्तानां मित्राणां नंदिवर्धनः १९ शरण्यः सर्वभूतानां दीनानां पालने रतः ॥ श्रु
त्वानर्थसंपन्नः सर्वभूतनमस्कृतः २० समाश्रितानां वरदः शत्रूणां मपि धर्मवित् ॥ नीतिज्ञो नीतिसंपन्नो ब्रह्मवादी जितेन्द्रियः २१ भवार्थमिह देवानां बुद्ध्या परमया यु
तः ॥ प्राजापत्ये शुभे मार्गे मानवे धर्मसंस्कृते २२ समुत्पत्स्यति गोविंदो मनोर्वेशे महात्मनः ॥ अंगो नाम मनोः पुत्रोऽंतर्धर्मा ततः परः २३ अंतर्धर्मा हो विधर्मा प्र
जापतिरनिंदितः ॥ प्राचीनबर्हिर्भविता हविर्धाम्नः सुतो महान् २४ तस्य प्रचेतः प्रमुखा भविष्यति दशात्मजाः ॥ प्राचेतसस्तथा दक्षो भविते ह प्रजापतिः २५ दा
क्षायण्यास्तथाऽऽदित्यो मनुरादित्यस्तथा ॥ मनोश्च वंशज इला सुयुष्मश्च भविष्यति २६ बुधात्पुरूरवाश्चापितस्मादायुर्भविष्यति ॥ नहुषो भविता तस्माद्यया
तिस्तस्य चात्मजः २७ यदुस्तस्मान्महासत्वः क्रोष्टा तस्माद्भविष्यति ॥ क्रोष्टृश्चैव महापुत्रो वृजिनीवान् भविष्यति २८ वृजिनीवतश्च भविता उषंगुरपराजितः ॥
उषंगोर्भविता पुत्रः शूराश्चैत्ररथस्तथा २९ तस्य त्ववरजः पुत्रः शूरो नाम भविष्यति ॥ तेषां विख्यातवीर्याणां चरित्रगुणशालिनाम् ३० यज्वानां सुविशुद्धानां वंशे
ब्राह्मणसंमते ॥ सशूरः क्षत्रियश्रेष्ठो महावीर्यो महायशः ॥ स्ववंशविस्तरकरं जनयिष्यति मानदः ३१ वसुदेव इति ख्यातं पुत्रमानकदुंदुभिम् ॥ तस्य पुत्रश्चतुर्वा
हुर्वासुदेवो भविष्यति ३२ दाता ब्राह्मणसत्कर्ता ब्रह्मभूतो द्विजप्रियः ॥ राज्ञो मागधसंरुद्धान् मोक्षयिष्यति यादवः ३३ जरासंधं तुराजानं निर्जित्य गिरिगह्वरे ॥ सर्व
पार्थिवरत्नाढ्यो भविष्यति स वीर्यवान् ३४ पृथिव्यामप्रतिहतो वीर्येण च भविष्यति ॥ विक्रमेण च संपन्नः सर्वपार्थिवपार्थिवः ३५ शूरसेनेषु भूत्वा स द्वारकाया वसन् प्रभुः ॥
पालयिष्यति गदिर्वी विजित्य नय वित्सदा ३६ तं भवंतः समासाद्य बाह्याल्यैरहणैर्वैरैः ॥ अर्चयंतु यथान्यायं ब्रह्माणमिव शाश्वतम् ३७ यो हि मां द्रष्टुमिच्छेत् ब्रह्माणं च
पितामहम् ॥ द्रष्टव्यस्तेन भगवान् वासुदेवः प्रतापवान् ३८ दृष्टे तस्मिन् हृदये न मे त्रास्ति विचारणा ॥ पितामहो वा देवेश इति वित्तपोधनाः ३९ स यस्य पुंडरीकाक्षः
प्रीतियुक्तो भविष्यति ॥ तस्य देवगणः प्रीतो ब्रह्मपूर्वो भविष्यति ४० यश्च तं मानवलोके स श्रयिष्यति केशवम् ॥ तस्य कीर्तिर्जयश्चैव स्वर्गश्चैव भविष्यति ४१ धर्माणां
देशिकः साक्षात्स भविष्यति धर्ममाक् ॥ धर्मवादिः स देवेशो नमस्कार्यः सदोद्यतैः ४२ धर्म एव परो हि स्यात्तस्मिन् धर्माचिते विभौ ॥ सहिदेवो महातेजाः प्रजाहितचिकीर्षया ४३

४३ । ४४ अर्हितः पुष्पधृपादिनाः श्रितः पूजितः वाचा च महोक्तः ४५ अर्चितः मनसा ध्यातः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ तृणैः तालद्रुमाः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

धर्मार्थपुरुषव्याघ्रक्राविकोटीः ससर्जह ॥ ताः सृष्टास्तेन विभुना पर्वते गंधमादने ४४ सनत्कुमारप्रमुखास्तित्थं तितपसाऽन्विताः ॥ तस्मात्सवाग्मी धर्मज्ञो नम
स्यो द्विजपुंगवाः ४५ दिवि श्रेष्ठो हिमगवान् हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ वंदितो हि स वंदेत मानितो मानयित च ॥ अर्हितश्चार्हयेन्नित्यं पूजितः प्रतिपूजयेत् ४६ दृष्टः प
श्येदहरहः संश्रितः प्रतिसंश्रयेत् ॥ अर्चितश्चार्हयेन्नित्यं स देवो द्विजसत्तमाः ४७ एतत्तस्यानवद्यस्य विष्णोर्वै परमं व्रतम् ॥ आदिदेवस्य महतः सज्जनाचरिसंसदा
४८ भुवनेभ्यर्चितो नित्यं देवैरपि सनातनः ॥ अभयेनानुरूपेण युज्यंते तमनुव्रताः ४९ कर्मणामनसा वाचा स नमस्यो द्विजैः सदा ॥ यत्नवद्भिरुपस्था यद्रष्टव्यो दे
वकी सुतः ५० एष वोऽभिहितो मार्गो मया वै मुनिसत्तमाः ॥ तं दृष्ट्वा सर्वशो देवं दृष्ट्वाऽभ्युःसुरसत्तमाः ५१ महावराहं तं देवं सर्वलोकपितामहम् ॥ अहं चैव नमस्या
मि नित्यमेव जगत्पतिम् ५२ तत्र च त्रितयं दृष्ट्वा भविष्यति न संशयः ॥ समस्ता हि वयं देवास्तस्य देहे वसामहे ५३ तस्यैवाग्रजो भ्राता सितान्द्रिनिचयप्रभः ॥
हलीवल इति ख्यातो भविष्यति धराधरः ५४ त्रिशिरास्तस्य दिव्यश्च शातकुंभमयोऽधुमः ॥ ध्वजस्तृणैर्द्रो देवस्य भविष्यति रथाश्रितः ५५ शिरोनामैर्महाभोगैः
परिकीर्णमहात्मभिः ॥ भविष्यति महाबाहोः सर्वलोकेश्वरस्य च ५६ चिंतितानि समेप्यंति शस्त्राण्यस्त्राणि चैव ह ॥ अनंतश्च स एवोक्तो भगवान् हरिरव्ययः ५७
समादिष्टश्च विबुधैर्दर्शयत्वमिति प्रभो ॥ सुपर्णो यस्य वीर्येण कश्यपस्यात्मजो बली ॥ अंतर्नैवाशकद्वष्टु देवस्य परमात्मनः ५८ स च शेषो विचरते परया वै मुदा
युतः ॥ अंतर्वसतिभोगेन परिरम्य वसुंधराम् ५९ य एव विष्णुः सोऽनंतो भगवान् वसुधाधरः ॥ योरामः सहर्षी केशो योऽच्युतः स धराधरः ६० तावुभौ पुरुषव्या
घ्रौ दिव्यौ दिव्यपराक्रमौ ॥ द्रष्टव्यौ माननीयौ च चक्रलांगलधारिणौ ६१ एष वोऽनुग्रहः प्रोक्तो मया पुण्यस्तपोधनाः ॥ यद्भवंतो यदुश्रेष्ठं पूजयेयुः प्रयत्नतः ६२
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेऽदानधर्मे पुरुषमाहात्म्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
अथ व्योम्नि महाच्छब्दः स विद्युस्तनयितुमान् ॥ मेघैश्च गगनं नीलं सरुद्धमभवद्भनैः १ प्रावृषीव च पर्जन्यो ववृषे निर्मलंपयः ॥ तमश्चैवाभवद्भोरं दिशश्च न च का
शिरे २ ततो देवगिरौ तस्मिन् रम्ये पुण्ये सनातने ॥ न शर्वभूतसंघं वा ददृशुर्मुनयस्तदा ३ व्यभ्रं च गगनं सद्यः क्षणेन समपद्यत ॥ तीर्थयात्रांततो विप्राजग्मुश्चान्ये
यथागतम् ४ तदुत्तमचित्यं च दृष्ट्वा ते विस्मिताऽभवन् ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं त्वत्कथाश्रयम् ५ स भवान् पुरुषव्याघ्रब्रह्मभूतः सनातनः ॥ यदर्थमनुशिष्टाः
स्मोगिरिपृष्ठे महात्मना ६ द्वितीयं त्वदुत्तमिदं त्वत्तेजःकृतमद्य वै ॥ दृष्ट्वा चाविस्मिताः कृष्णसाचनः स्मृतिरागता ७ एतत्ते देवदेवस्य माहात्म्यं कथितं प्रभो ॥ कपर्दि
नोगिरिशस्य महाबाहो जनार्दन ८ ६१ । ६२ ॥ इति अनु० नी० भा० सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथ व्योम्नि कथोपसंहारार्थः स्पष्टार्थोऽध्यायः ॥ १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५०

विश्वंविष्णुरित्यतः प्राक्तनोद्यः स्पष्टार्थः नामादा नामवयवार्थस्तु श्रीशंकराचार्यभगवत्पादीयमाध्यादेवावर्तव्यः । शूद्रः सुखमवाप्नुयादित्यनेन शूद्रस्याप्येतज्जपेऽधिकारोऽस्ति इति दर्शितं शेषं
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ॥ युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं पराय
 णम् ॥ स्तुवंतः कंकमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥ को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ॥ किं जपन्मुच्यते जंतुर्जन्मसंसारबंधनात् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ जगत्प्र
 भुं देवदेवमनंतं पुरुषोत्तमम् ॥ स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ॥ ध्यायंस्तु वन्नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ५ अना
 दिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ६ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ॥ लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ७
 एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्तरमो मतः ॥ यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तुवैरर्चयन्नरः सदा ८ परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ९ पवित्रा
 णां पवित्रं यो मंगलानां च मंगलम् ॥ दैवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता १० यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियुगागमे ॥ यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षये ११
 तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ॥ विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयास्पहम् १२ यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ॥ ऋषिभिः परिगीतानि ता
 नि वक्ष्यामि भूतये १३ ओं विश्वं विष्णुं वषट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ भूतकृद्भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः १४ पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमागतिः ॥ अ
 व्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च १५ योगो योगविदिता प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ नारसिंहवपुः श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः १६ सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिर्निधिर
 व्ययः ॥ संभवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः १७ स्वयंभूः शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ॥ अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तमः १८ अप्रमेयो ह्यपीकेशः
 पद्मनाभोऽमरप्रभुः ॥ विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्ठः स्थविरो ध्रुवः १९ अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः ॥ प्रभूतस्त्रिकुब्धामपवित्रं मंगलं परम् २० ई
 शानः प्राणदः प्राणोज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः ॥ हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः २१ ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ॥ अनुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरा
 त्मवान् २२ सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेताः प्रजाभयः ॥ अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः २३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादि रच्युतः (१००) ॥ वृषाकपि रमे
 यात्मा सर्वयोगविनिःसृतः २४ वसुर्वसुमनाः सत्यः समात्मा संमितः समः ॥ अमोघः पुंडरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः २५ रुद्रो बहुशिरा बहुर्विश्वयोनिः शुचिश्रवाः ॥
 अमृतः शाश्वतः स्थाणुर्वरारोहो महातपाः २६ सर्वगः सर्वविद्वानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ वेदो वेदविद्व्यंगो वेदांगो वेदवित्कविः २७ लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः
 कृताकृतः ॥ चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः २८ आजिष्णुर्मोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः ॥ अनघो विजयोजेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः २९

सुगमम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

उपेंद्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरूर्जितः ॥ अर्तीन्द्रः संग्रहः सर्गो घृतात्मानियमो यमः ३० वेद्यो वैद्यः सदा योगी विरहामाधवो मधुः ॥ अर्तीन्द्रियो महामायो महोत्साहो
 महाबलः ३१ महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः ॥ अनिर्देश्यवपुः श्रीमान् मेयात्मा महाद्रिष्टः ३२ महेश्वरसोमही भर्ता श्रीनिवासः सतांगतिः ॥ अनिरुद्धः सु
 रानंदो गोविंदो गोविदांपतिः ३३ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः ॥ हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ३४ अमृत्युः सर्वद्विषः (२००) संधाता संधि
 मानस्थिरः ॥ अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ३५ गुरुर्गुरुतमो धामसत्यः सत्यपराक्रमः ॥ निमिषोऽनिमिषः स्रग्वीवाचस्पतिरुदारवीः ३६ अग्रणी
 ग्रामणीः श्रीमात्र्यायोनेता समीरणः ॥ सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ३७ आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः ॥ अहः संवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः
 ३८ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वघृग्विश्वभुग्विभुः ॥ सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जन्हुर्नारायणो नरः ३९ असंख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टश्च लुचिः ॥ सिद्धार्थः सिद्धसंक
 ल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० वृषादीवृषभो विष्णुर्वृषपर्वावृषोदरः ॥ वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ४१ सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेंद्रो वसुदो वसुः ॥ नैकरू
 पो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ४२ ओजस्तेजो धुतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः ॥ ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मंत्रश्चंद्रां शुभास्करद्युतिः ४३ अमृतांश्च द्रवो भानुः शशविंदुः सुरे
 श्वरः ॥ औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ४४ भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ॥ कामहाकामकृत्कांतः कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ युगादिह (३००) युगा
 वर्तनैकमायो महाशनः ॥ अद्वयोऽव्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनंतजित ४६ इष्टो विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखंडी नहुषो वृषः ॥ क्रोधहाक्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ४७
 अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः ॥ अपां निधिरधिष्ठानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ४८ स्कंदः स्कंदधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः ॥ वासुदेवो बृहद्भानुरादिदेवः पुरंदरः
 ४९ अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ॥ अनुकूलः शतावर्तः पद्मीपद्मानिभक्षणः ५० पद्मनाभोऽरविदाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् ॥ महर्षिर्ऋद्धो वृद्धात्मा महा
 क्षो गुरुडध्वजः ५१ अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥ सर्वलक्षणलक्षण्योलक्ष्मीवान्समितिजयः ५२ विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दामोदरः सहः ॥ महीधरो महा
 भागो वेगवानमिताशनः ५३ उद्धवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ॥ करणं कारणं कर्ता विकर्ता गहनो गृहः ५४ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदोधुवः ॥ पर
 धिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ५५ रामो विरामो विरजो मार्गे नियोनयोऽनयः (४००) ॥ वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ५६ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः
 प्रणवः पृथुः ॥ हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्याप्तो वायुरधोक्षजः ५७ ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ॥ उग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ५८ विस्तारः स्था
 वरः स्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् ॥ अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ५९

1194911

43

३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२

महेंद्रगुरुः सप्तप्राचीं वैदिशमाश्रिताः ॥ प्रयतः कीर्तयेदतान् शकल्लोके महीयते ३३ उन्मुचुः प्रमुचुश्चैव स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् ॥ दृढव्यश्चोर्ध्वबाहुश्च तृणसोमा
गिरास्तथा ३४ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथाऽगस्त्यः प्रतापवान् ॥ धर्मराजत्विजः सप्तदक्षिणां दिशमाश्रिताः ३५ दृढेयुश्चक्रतेयुश्चपरिव्याधश्च कीर्तिमान् ॥ एकं
तश्चद्वितश्चैव त्रितश्चादित्यसन्निभाः ३६ अत्रेः पुत्रश्च धर्मात्मा ऋषिः सारस्वतस्तथा ॥ वरुणस्यात्विजः सप्तपश्चिमां दिशमाश्रिताः ३७ अत्रिर्वसिष्ठो भगवान्क
श्यपश्च महानृषिः ॥ गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ कौशिकः ३८ ऋचीकतनयश्चो गोजमदाग्निः प्रतापवान् ॥ धनेश्वरस्य गुरुवः सप्तैते उत्तराश्रिताः ३९ अप
रे मुनयः सप्तदिक्षु सर्वास्वधिष्ठिताः ॥ कीर्तिस्वस्तिकरानृणां कीर्तिता लोकभावनाः ४० धर्मः कामश्च कालश्च वसुर्वासुकिरेव च ॥ अनंतः कपिलश्चैव सप्तैते धरणी
धराः ४१ रामो व्यासस्तथा द्रौणिरश्वत्थामा च लोमशः ॥ इत्येते मुनयो दिव्या एकैकः सप्तमस्तथा ४२ शांतिस्वस्तिकरालोके दिशां पालाः प्रकीर्तिताः ॥ यस्यां य
स्यां दिशि ह्येते तन्मुखः शरणं व्रजेत् ४३ स्रष्टारः सर्वभूतानां कीर्तिता लोकपावनाः ॥ संवर्तो मेरुसावर्णो मार्कंडेयश्च धार्मिकः ४४ सांख्ययोगौ नारदश्च दुर्वासाश्च म
हानृषिः ॥ अत्यंततपसो दांतास्त्रिपुल्लोकेषु विश्रुताः ४५ अपरे रुद्रसंकाशाः कीर्तिता ब्रह्मलौकिकाः ॥ अपुत्रोलभते पुत्रं दारिद्र्योलभते धनम् ४६ तथा धर्मार्थकामे
षु सिद्धिचलमते नरः ॥ पृथुर्वै न्यं नृपवरं पृथ्वीयस्याभवत्सुता ४७ प्रजापतिं सार्वभौमं कीर्तयेद्दुःसुधाधिपम् ॥ आदित्यवंशप्रभवं महेंद्रसमविक्रमम् ४८ पुरूर
वसमैलं च त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ॥ बुधस्य दयितं पुत्रं कीर्तयेद्दुःसुधाधिपम् ४९ त्रिलोकविश्रुतं वीरं भरतं च प्रकीर्तयेत् ॥ गवामयेन यज्ञेन येनेष्टवैरुते युगे ५० रंति
देवं महादेवं कीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ विश्वजित्तपसोपेतं लक्ष्म्यं लोकपूजितम् ५१ तथा श्वेतं च राजर्षिं कीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ सगरस्यात्मजा येन प्लावितास्तारि
तास्तथा ५२ हुताशनसमाने तान् महाहूपां नमो हौजसः ॥ उग्रकायान् महासत्वान् कीर्तयेत्कीर्तिवर्धनान् ५३ देवानृषिगणांश्चैव नृपांश्च जगतीश्वरान् ॥ सांख्ययोगं
च परमं हव्यं कव्यं तथैव च ५४ कीर्तितं परमं ब्रह्म सर्वश्रुतिपरायणम् ॥ मंगल्यं सर्वभूतानां पवित्रं बहुकीर्तितम् ५५ व्याधिप्रशमनं श्रेष्ठं पौष्टिकं सर्वकर्मणाम् ॥ प्रय
तः कीर्तयेच्चैतान् कल्यंसायं च भारत ५६ एते वै यांति वर्षं तिमांति वांति सृजंति च ॥ एते विनायकाः श्रेष्ठा वक्षाः क्षांता जितेन्द्रियाः ५७ नराणामशुभं सर्वं व्यपोहंति प्रकी
र्तिताः ॥ साक्षिभूता महात्मानः पापस्य सुकृतस्य च ५८ एतान् चैकल्यमुत्थाय कीर्तयन् शुभमश्नुते ॥ नाग्निचौरभयं तस्य न मार्गं प्रतिरोधनम् ५९ एतान् की
र्तयतां नित्यं दुःस्वप्नो नश्यते नृणाम् ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वस्ति मांश्च गृहानव्रजेत् ६० दीक्षाकालेषु सर्वेषु यः पठेन्नियतो द्विजः ॥ न्यायवानात्मनि रतः क्षांतो
दांतोऽनसूयकः ६१ रोगातो व्याधियुक्तो वा प्रहृष्टपापात्प्रमुच्यते ॥ वास्तुमध्ये तु पठतः कुले स्वस्त्ययनं भवेत् ६२

६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२ ॥ इति अनुशासन० नी० भा० पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

क्षेत्रमध्ये तु पठतः सर्वस्य प्ररोहति ॥ गच्छतः क्षेममध्वानं ग्रामांतरगतः पठन् ६३ आत्मनश्च सुतानां च दाराणां च धनस्य च ॥ बीजानामोषधीनां च रक्षामेतां
प्रयोजयेत् ६४ एतान् संग्रामकालेषु पठतः क्षत्रियस्य तु ॥ व्रजंति रिपवो नाशं क्षेमं च परिवर्तते ६५ एतान् देवे च पित्र्ये च पठतः पुरुषस्य हि ॥ भुंजते पितरः क
व्यं हव्यं च त्रिदिवौकसः ६६ नव्या विश्वापदभयं न द्विपात्राहितस्कारात् ॥ कश्मलं लुपुतां याति पाप्मना च प्रमुच्यते ६७ यानपात्रे च याने च प्रवासे राजवेदमनि ॥
परांसिद्धिमवाप्नोति सावित्री हुतमां पठन् ६८ न च राजभयं तेषां न पिशाचान्नराक्षसात् ॥ नाश्वं बुधपवनव्यालाद्भयं तस्योपजायते ६९ चतुर्णामपि वर्णानामाश्च
मस्य विशेषतः ॥ करोति स तं शांतिं सावित्री हुतमां पठन् ७० नाग्निर्दहति काष्ठानि सावित्री यत्र पठत्यते ॥ न तत्र बालो भ्रियते न च तिष्ठति पन्नगाः ७१ न तेषां विद्य
ते दुःखं गच्छंति परमां गतिम् ॥ येषु श्रुतिमहद्ब्रह्म सावित्री गुणकीर्तनम् ७२ गवामध्ये तु पठतो गावोऽस्य बहूवत्सलाः ॥ प्रस्थाने वा प्रवासे वा सर्वावस्थां गतः प
ठेत् ७३ जपतां जुह्वतां चैव नित्यं च प्रयतात्मनाम् ॥ ऋषीणां परमं जप्यं गुह्यमेतन्नराधिप ७४ याथातथ्येन सिद्धस्य इति हासं पुरातनम् ॥ पराशरमतं दिव्यं शक्रा
यकथितं पुरा ७५ तदेतत्समाख्यातं तथ्यं ब्रह्मसनातनम् ॥ हृदयं सर्वभूतानां श्रुतिरेषा सनातनी ७६ सोमादित्यान्वयाः सर्वे राधवाः कुरवस्तथा ॥ पठंति शुच
यो नित्यं सावित्री प्राणिनां गतिम् ७७ अभ्यासेनित्यं देवानां सप्तर्षीणां ध्रुवस्य च ॥ मोक्षणं सर्वकृच्छ्राणां मोचयत्यशुभात्सदा ७८ वृद्धैः काश्यपगौतमप्रभृतिभिर्भृ
ग्वंगिरोज्यादिभिः शुक्रागस्त्यबृहस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिः सेवितम् ॥ भारद्वाजमतं ऋचीकतनयैः प्राप्तं वसिष्ठात्पुनः सावित्री माधिगम्य शक्रवसुभिः कृत्स्नाजिता दा
नवाः ७९ योगोऽतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदाविदुषे च बहुश्रुताय ॥ दिव्यां च भारत कथां कथयेच्च नित्यं तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ८० धर्मो विवर्ध
ति भृगोः परिकीर्तनेन वीर्यं विवर्धति वासिष्ठनमो न तेन ॥ संग्रामजिद्रवति चैव रघुं न मस्य न स्यादश्विनौ च परिकीर्तयतो न रोगः ८१ एषा ते कथिताराजन्सावित्री ब्र
ह्मशाश्वती ॥ विवशुरसियच्चान्यतते वक्ष्यामि भारत ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सावित्रीव्रतोपाख्याने पंचाशदधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्याः केन मस्कार्याः कथं वर्तते तेषु च ॥ किमाचारः कीदृशेषु पितामह न रिष्यते १ ॥ भीष्म उवाच ॥
ब्राह्मणानां परिभवः सादयेदपि देवताः ॥ ब्राह्मणां स्तुनमस्कृत्य युधिष्ठिर न रिष्यते २ ते पूज्यास्तेन मस्कार्यावर्तथास्तेषु पुत्रवत् ॥ ते हिलोकानि मान्सर्वान्धारयं
ति मनोषिणः ३ ब्राह्मणाः सर्वलोकानां महान्तो धर्मसेतवः ॥ धनत्यागाभिरामाश्च वाक्संयमरताश्च ये ४ रमणीयाश्च भूतानां निधानं च घृतव्रताः ॥ प्रणेतारश्च लो
कानां शास्त्राणां च यशस्विनः ५ तपोयेषां धनं नित्यं वाक्त्रैवाविपुलं बलम् ॥ प्रभवश्चैव धर्माणां धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनः ६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकपञ्चाशदधिकशत

धर्मकामाः स्थिता धर्मे सुकृतैर्धर्मसेतवः ॥ यान्समाश्रित्य जीवन्ति प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ७ पन्थानः सर्वनेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः ॥ पितृपैतामही गुर्वीमुद्रहन्ति धुरं
सदा ८ धुरियेनावसीदन्ति विषये सद्वाइव ॥ पितृदेवातिथिमुखा हव्यकव्याग्रभोजिनः ९ भोजनादेव लोकां स्त्रीस्त्रायन्ते महतोभयात् ॥ दीपः सर्वस्य लोकस्य चक्षुश्च
क्षुप्तामपि १० सर्वशिक्षाः श्रुतिधनानि पुणामोक्षदर्शिनः ॥ गतिज्ञाः सर्वभूतानामध्यात्मगतिचिन्तकाः ११ आदिमध्यावसानानां ज्ञातारश्छिन्नसंशयाः ॥
परावरविशेषज्ञा गन्तारः परमगतिम् १२ विमुक्ता धूतपाप्मानो निर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः ॥ मानार्हानि तानित्यं ज्ञानविद्धिर्महात्मभिः १३ चन्दने मलपङ्केचभोजनेऽभो
जने समाः ॥ समये पादुकूलचतथाक्षौमाजिनानि च १४ तिष्ठेयुः पृथुजाना बहूनि दिवसान्यपि ॥ शोषयेयुः श्वगात्राणि स्वाध्यायैः संयतेन्द्रियाः १५ अदैवदेवतं
कुर्युर्देवतं चाप्यदैवतम् ॥ लोकानन्यान्सृजेयुस्ते लोकपालाश्च कोपिताः १६ अपेक्षः सागरो येषामपि शापान्महात्मनाम् ॥ येषां कोपाग्रि रद्यापि दंढकेनोपशाम्यति
१७ देवानामपि ये देवाः कारणं कारणस्य च ॥ प्रमाणस्य प्रमाणं च कस्तानभिभवेद्बुधः १८ येषां वृद्धश्च बालश्च सर्वः संमानमर्हति ॥ तपोविद्याविशेषा तु मानयन्ति
परस्परम् १९ अविद्वान्ब्राह्मणो देवपात्रं वै पावनं महत् ॥ विद्वान्भूयस्ते रोदेवः पूर्णसागरसन्निभः २० अविद्वान्श्चैव विद्वान्श्च ब्राह्मणो देवतं महत् ॥ प्रणीतश्चाप्रणी
तश्च यथाग्निर्देवतं महत् २१ इमं ज्ञाने ह्यपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ॥ हविर्यज्ञे च विधिवद्ब्रह्म एवातिशोभते २२ एवं यद्यप्यनिष्ठेऽप्युवर्तते सर्वकर्मसु ॥ सर्वथा ब्रा
ह्मणो मान्यो देवतं विद्धितत्परम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनोऽनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां एकपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कां तु ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिं दृष्ट्वा जनाधिप ॥ कं वा कर्मोदयं मत्वा तानर्चयिष्ये महामते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पु
रातनम् ॥ पवनस्य च संवादमर्जुनस्य च भारत २ सहस्रभुजश्च शूरीमान् कार्तवीर्योऽभवत्प्रभुः ॥ अस्य लोकस्य सर्वस्य माहिष्मत्या महाबलः ३ स तुरन्ताकरवतीं
सर्द्धीपां सागरां वराम् ॥ शशासपृथिवीं सर्वां हि हेयः सत्यविक्रमः ४ स्ववित्तं तेन दत्तं तु दत्तात्रेयाय कारणे ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य विनयं श्रुतमेव च ५ आराधयामास च
तं कृतवीर्यात्मजो मुनिम् ॥ न्यमंत्रयत् संतुष्टो द्विजश्चैनं वरैस्त्रिभिः ६ सर्वैश्छन्दितस्तेन नृपो वचनमब्रवीत् ॥ सहस्रबाहुर्मयैवैवमूढमध्येऽहं ज्ञेयः ७ मम वा
हुसहस्रं तु पश्यन्तां सैनिकारणे ॥ विक्रमेण महीकृत्स्नां जयेयं संशितव्रत ८ तां च धर्मेण संप्राप्य पालयेयमन्तर्द्रितः ॥ चतुर्थं तु वरं याचेत्वा महद्भिजसत्तम ९ तं ममा
नुग्रहकृते दातुमर्हस्य निर्दिष्टम् ॥ अनुशासंतु मांसंतो मिथ्योदृत्तं त्वदाश्रयम् १०

तमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥ कांस्त्विति व्युष्टिं समृद्धिं कलंवा 'व्याष्टिः फले समृद्धौ च' इत्यमरः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५ पूर्वोवाचो ब्रह्मोत्तरः ब्राह्मणाधिक्यवचनं पूर्वपक्षः क्षत्रियाधिक्यं सिद्धात इत्यर्थः । हेतुपुत्री प्रजापालनेन हेतुना युक्तौ सहितौ तां ब्राह्मणक्षत्रियो १६ ब्रह्मवेदो यज्ञो वा
अध्यापनयजनाधेयवत्पञ्चाशदधिकं पातितया क्षत्रियान् स्वावंति उपजीवन्ति १७।१८।१९ यायस्यासरस्वत्याजसत्यं कथितं चर्मवाससः अजिनवस्त्रान् २०।२१ ब्रह्मोत्तरं संतं २२ निशा
इत्युक्तः सा द्विजः प्राह तथास्त्विति नराधिपम् ॥ एवं स भवंस्तस्य वरास्ते दीप्ततेजसः ११ ततः सरथमास्थाय ज्वलनार्किसमधुतिम् ॥ अब्रवीद्दीर्घसंमोहात्को वा
अस्ति सदृशो मम १२ धैर्यैर्वीर्यैश्शौर्यैर्विक्रमेणौजसाऽपि वा ॥ तद्वा कया ते चांतरिक्षे वा गुवाचा शरीरिणी १३ न त्वं मूढविजानीषे ब्राह्मणक्षत्रियाद्वरम् ॥ साहे
तो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्तिवै प्रजाः १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुर्यां भूतानि तुष्टो हं कुद्वो नाशं तथा नये ॥ कर्मणामनसा वाचानमतोऽस्ति वरो द्विजः १५ पूर्वो ब्र
ह्मोत्तरावा दो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः ॥ त्वयोक्तौ हेतुयुक्तौ तौ विशेषस्तत्र दृश्यते १६ ब्राह्मणाः संश्रिताः क्षत्रं न क्षत्रं ब्राह्मणाश्रितम् ॥ श्रिता ब्रह्मोपधा विप्राः स्वादन्ति
क्षत्रियान्भुवि १७ क्षत्रियेष्वश्रितो धर्मः प्रजानां परिपालनम् ॥ क्षत्रादृतिर्ब्राह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानांस्तान्भैक्षवृत्तीनहंसदा ॥ आत्म
संभावितान् विप्रान्स्थापयाम्यात्मनो वशे १९ कथितं त्वनयाऽसत्यं गायत्र्या कन्ययादिवि ॥ विजेष्याम्यवशान्सर्वान्ब्राह्मणांश्चर्मवाससः २० न च मां च्यावयेद्वा
ष्ट्राविपुलोकेषु कश्चन ॥ देवो वा मानुषो वाऽपि तस्माज्ज्येष्ठो द्विजादहम् २१ अथ ब्रह्मोत्तरं लोकां करिष्ये क्षत्रियोत्तरम् ॥ न हि मे संयुगे कश्चित्सोढुमुत्सहते बलम् २२
अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा वित्रस्ता भून्निशाचरी ॥ अथैनमंतरिक्षस्थस्ततो वायुरभाषत २३ त्वजैनं कलुषं मां ब्राह्मणेभ्यो नमस्कुरु ॥ एते पां कुर्वन्तः पापं प्राप्स्यन्ते भो
विष्यति २४ अथवा त्वां महीपालशमयिष्यन्ति वै द्विजाः ॥ निरसिष्यन्ति ते राष्ट्राद्वतोत्साहामहाबलाः २५ तं राजा कस्त्वमित्याह तत्तं प्राहमारुतः ॥ वायुर्दे
वदत्तोऽस्मि हितं त्वां प्रब्रवीम्यहम् २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहो त्वयाऽयं विप्रेषु भक्तिरागः प्रदर्शितः ॥ यादृशं पृथिवीभूतं तादृशं ब्रूहि मे द्विजम् २७
वायोर्वासदृशं किंचिद्ब्रूहि त्वं ब्राह्मणोत्तमम् ॥ अपां वसेदृशं वह्नेः सूर्यस्य नभसोऽपि वा २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पव
नार्जुनसंवादे ब्राह्मणमाहात्म्ये द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वायु उवाच ॥ शृणु मूढगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ ये त्वया कीर्तिता
राजस्तेभ्योऽथ ब्राह्मणो वरः १ त्यक्त्वा महीत्वं भूमिस्तु स्पर्धया गतुपस्यह ॥ नाशं जगाम तां विप्रो व्यस्तं भयतकश्यपः २ अजेया ब्राह्मणाराजन्दि विचेह चानित्यदा ॥
अपि वत्तेजसा ह्यापः स्वयमेवांगिराः पुरा ३ सताः पिबन्क्षीरमिव नाटप्यत महामनाः ॥ अपूरयन्महौघेन मर्ही सर्वां च पार्थिव ४ तस्मिन्नहं च कुद्वेवै जगत्स्यक्ता ततो
गतः ॥ व्यतिष्ठ मग्निहोत्रे च चिरमंगिरसोभयात् ५ अथ शप्तश्च भगवान्गौतमेन पुरंदरः ॥ अहल्यां कामयानो वै धर्मार्थं च न हिंसितः ६ तथा समुद्रो नृपते पूर्णो दृ
ष्टस्य वारिणः ॥ ब्राह्मणैरभिशप्तश्च भूवल्लवणोदकः ७ चरी जंतुर्हितासरस्वती यद्वानिशाचरी राजस्यपि वित्रस्ता भूत्किमुतान्ये आस्तिका इति भावः २३।२४।२५।२६
पृथिवीभूतं पृथिव्यात्मकं मृतं १७।१८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ शृण्विति १।२।३।४ अहं वायुः १।५।७

कविराशिः ८ महतःसगरपुत्रान् आसंतउपासंत सुवर्णधारिणाशोभनोब्राह्मणवर्णस्तस्यधारिणाधर्माद्विजातिनाकपिलेन ९ । १० । ११ । १२ अग्निब्राह्मणमित्यन्वयः १३ अनुभूतमितिभू
तं अनुपालकंपोषकं १४ । १५ ननुब्रह्मादेजातत्वात्कथमंडमजनयदित्यत्राह अंडेति केचिदितित्वेत्यर्थः १६ द्रुपयतिद्रष्टव्यमिति अजत्वादेवब्रह्मानंडजातः अंडजत्ववचनेत्यस्यप्रकारांतरे
णेत्याह स्मृतमिति आकाशअव्याकृतं १७ आकाशजःपितामहःकिमाश्रयेणतिष्ठेदितिचेत्कश्चिद्द्रुयात्तंप्रतिब्रूहि तदानाकेचिद्भवेदिति । पितामहस्यनिरधिष्ठानत्वेसतितज्जमिदंसर्वगुण्यमेवस्या
वकिंचिद्द्रुयादित्यर्थः । ननुकोयंप्रजापतिपदेनोच्यतेअतआह अहंकारइति प्रोक्तइतिप्रभुव्यापिकायतःसर्वतेजोगतःजलचंद्रन्यायेनकृत्स्नंवेत्यज्योतिःप्राप्तः द्वितीयाश्रितेतिमासः अयंभावः ।

सुवर्णवर्णोनिर्धूमःसंगतोर्ध्वशिखःकविः ॥ कुद्धेनागिरसाशतो गुणैरेतैर्विवर्जितः ८ महतश्चूर्णितान्पश्ययेहासंतमहोदाधिम् ॥ सुवर्णधारिणानित्यमवशताद्वि
जातिना ९ समोनत्वंद्विजातिभ्यःश्रेयोविद्विनराधिप ॥ गर्भस्थान्ब्राह्मणान्सम्यङ्नमस्यतिकलिप्रभुः १० दंडकानामहद्राज्यंब्राह्मणेनविनाशितम् ॥
तालजंघमहाक्षत्रमौर्वेणैकेननाशितम् ११ त्वयाचविपुलंराज्यंबलंधर्मश्रुतंतथा ॥ दत्तात्रेयप्रसादेनप्राप्तंपरमदुर्लभम् १२ अग्निंत्वयजसेनित्यंकस्माद्ब्रा
ह्मणमर्जुन ॥ सहिसर्वस्यलोकस्यहव्यवाट्किंनवेसितम् १३ अथवाब्राह्मणश्रेष्ठमनुभूतानुपालकम् ॥ कर्तारंजीवलोकस्यकस्माज्जानन्विमुह्यसे १४ तथा
प्रजापतिर्ब्रह्माअव्यक्तःप्रभुरव्ययः ॥ येनेदंनिखिलंविश्वंजनितंस्थावरंचरम् १५ अंडजातंतुब्रह्माणंकेचिदिच्छंत्यपंडिताः ॥ अंडाद्विब्राह्मणैःशैलादिशोभः
पृथिवीदिवम् १६ द्रष्टव्यंनैतदेवंहिकथंजायेदजोहिसः ॥ स्मृतमाकाशमंडंतुतस्माज्जातःपितामहः १७ तिष्ठेत्कथमितिब्रूहिनिर्किंचिद्विददाभवेत् ॥ अहंकार
इतिप्रोक्तःसर्वतेजोगतःप्रभुः १८ नास्त्यंडमस्तितुब्रह्मासराजालोकभावनः ॥ इत्युक्तःसतदातूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशा
सनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मपवनार्जुनसंवादेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ इमांभूमिंद्विजातिभ्योदित्सुर्वेदाक्षिणां
पुरा ॥ अंगोनामनृपोराजस्तताश्चितामहीयथौ १ धारिणींसर्वभूतानिमयंप्राप्यवरोचुषः ॥ कथमिच्छतिमांदातुंद्विजेभ्योब्रह्मणःसुताम् २ साऽहंत्वत्कागमिष्या
मिभूमित्वंब्रह्मणःपदम् ॥ अयंसराष्ट्रेनृपतिर्माभूदितिततोऽजमत् ३ ततस्तांकरुषपोदृष्ट्वाव्रजंतींपृथिवींतदा ॥ प्रविवेशमहीसद्योमुक्त्वाऽऽत्मानंसमाहितः ४ ऋ
द्धासासर्वतो जज्ञेत्तृणौषधिसमन्विता ॥ धर्मोत्तरानष्टमयाभूमिरासीत्ततोऽनृप ५ एवंवर्षसहस्राणिदिव्यानिविपुलवतः ॥ त्रिंशतःकरुषपोराजनभूमिरासीदतंद्रितः ६

सुषुप्तिसदृशादव्याकृताकाशादुत्थितोऽहंकाररूपउपाधिस्तेषांसीसर्वात्मनाऽवच्छिन्नःसोऽयमहंकारविशिष्टोबाह्योमादिकंकल्पितवान् । एवंशास्त्रानुभवाभ्यांजानातिसब्राह्मणोजगत्कर्ता
तेनतवसाम्यसमुद्रेणतरंगस्थेवकदाचिदपिनसंभ्रवीतीति १८ अतएवअंडेनास्ति रज्जुरगवत्कल्पनामात्रत्वात् कल्पकस्तुतज्जब्राह्मणोस्तीत्युक्तं सराजाऽर्जुनइतिवायुनोक्तःसंस्तूष्णीमभूत्ततोवा
युर्ब्रवीद्द्रक्ष्यमाणमर्थमितिशेषः १९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येविप्रेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ इमामिति १ । २ भूमित्वंत्वत्कागमिष्या
मीतिसंबंधः ३ आत्मानंदेहंत्यक्तानिर्जवंमहीदेहंप्रविश्यसर्वावयवलेनकृतवान् ४ भूमिस्तुधर्मोत्तरास्त्वधर्मबलेनब्रह्मलोकंगत्वानष्टमयासीदित्यर्थः ५ करुषपोमृभिर्भूत्वाऽसीदित्यन्वयः ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ सोऽत्रिः सोमपिताउतथ्यमाहूयतांस्मैददी सोतथ्यामितिर्साधिरावैः । १२ । १३ । १४ । १५ । देवोवरुणः तयामद्रया । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

अथागम्यमहाराजनमस्तुत्यचकरुषपम् ॥ पृथिवीकरुषपीजज्ञेसुतातस्यमहात्मनः ७ एषराजत्रीदृशोवैब्राह्मणःकरुषपोऽभवत् ॥ अन्यंप्रब्रूहिवात्सवंकरुषपात्क्ष
त्रियंवरम् ८ तूष्णींभवन्नृपतिःपवनस्त्वब्रवीत्पुनः ॥ शृणुराजनुतथ्यस्यजातस्यांगिरसेकुले ९ भद्रासोमस्यदुहितारूपेणपरमामता ॥ तस्यास्तुत्यंपतिसो
मउतथ्यंसमपश्यत् १० साचतीव्रंतपस्तेपेमहाभागायशस्विनी ॥ उतथ्यार्थेतुचावंगीपरंनियममास्थिता ११ ततआहूयसोतथ्यंददावत्रिर्यशस्विनीम् ॥ भा
र्यार्येसचजग्राहविधिवहूरिदक्षिणः १२ तांत्वकामयतश्रीमान्वरुणःपूर्वमेवह ॥ सचागम्यवनप्रस्थंयमुनायांजहारताम् १३ जलेश्वरस्तुहत्वातामनयत्स्वंपुरंप्र
ति ॥ परमाहुतसंकाशंपद्मसहस्रशतहृदम् १४ नहिरम्यतरंकिंचित्तस्मादन्यत्पुरोत्तमम् ॥ प्रासादैरप्सरोभिश्चादिव्यैःकामैश्चशोभितम् १५ तत्रदेवस्तयासार्धं
रेमेराजनजलेश्वरः ॥ अथारुयात्सुतथ्यायततःपत्न्यवमर्दनम् १६ तच्छ्रुत्वानारदात्सर्वमुतथ्योनारदंतदा ॥ प्रोवाचगच्छब्रूहिंवरुणंपरुषंवचः १७ मद्रा
क्यान्मुंचमेभार्याकस्मात्तांहतवानसि ॥ लोकपालोऽसिलोकानांलोकस्यविलोपकः १८ सोमेनदत्ताभार्यामेत्वयाचापहताऽद्यवै ॥ इत्युक्तोवचनात्तस्यनारदेन
जलेश्वरः १९ मुंचभार्यामुतथ्यस्यकस्मात्त्वंहतवानसि ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यसोऽथतंवरुणोऽब्रवीत् २० ममैषासुप्रियाभार्यानेनामुत्सृष्टुमुत्सहे ॥ इत्युक्तोवरुणे
नाथनारदःप्राप्यतंमुनिम् ॥ उतथ्यमब्रवीद्वाक्यंनातिदृष्टमनाइव २१ गलेगृहीत्वाक्षितोऽस्मिंवरुणेममहासुने ॥ नप्रयच्छतितेभार्यायतेकार्यंकुरुष्वतत् २२
नारदस्यवचःश्रुत्वाकुद्धःप्राज्वलदंगिराः ॥ अपिबतेजसावारिविष्टभ्यसुमहातपाः २३ पीयमानेतुसर्वस्मिस्तोयेऽपिसलिलेश्वरः ॥ सुहृद्भिर्भिक्षमाणोऽपिनै
वामुंचततांतदा २४ ततःकुद्धोऽब्रवीद्भूमिमुतथ्योब्राह्मणोत्तमः ॥ दर्शयस्वस्थलंमद्रेषद्मसहस्रशतहृदम् २५ ततस्तदीरिणंजातंसमुद्रस्यावसर्पतः ॥ तस्मा
देशान्नर्दोचैवप्रोवाचासौद्विजोत्तमः २६ अदृश्यागच्छभीरुत्वंसरस्वातिमरून्प्रति ॥ अपुण्येषभवतुदेशस्त्यक्तस्त्वयाशुभे २७ तस्मिन्संशोषितेदेशेमद्रामा
दायवारिपः ॥ अददाच्छरणंगत्वाभार्यामांगिरसायवै २८ प्रतिगृह्यतुतांभार्यामुतथ्यःसुमनाऽभवत् ॥ सुमोचचजगदुःखाद्वरुणंचैवहैहय २९ ततःसलब्ध्वा
तांभार्यावरुणंप्राहधर्मवित् ॥ उतथ्यःसुमहातेजायत्तच्छृणुनराधिप ३० मयैषातपसाप्राप्ताक्रोशतस्तेजलाधिप ॥ इत्युक्तातामुपादायस्वमेवभवनंयथौ ३१
एषराजत्रीदृशोवैउतथ्योब्राह्मणर्षभः ॥ ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्समुतथ्याक्षत्रियंवरम् ३२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दान
धर्म पवनार्जुनसंवादोनामचतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । जगद्वरुणंचतुःखान्मुचमोचयामास २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येविप्रेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्नगस्त्यस्यमाहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह १ असुरैर्निर्जिता देवानिरुत्साहाश्च ते कृताः ॥ यज्ञाश्चै
षांहताः सर्वेऽपि नृणां च स्वधास्तथा २ कर्मज्यामानवानां च दानवैर्हयैर्षभ ॥ अष्टैश्वर्यास्ततो देवाश्चैरुः पृथ्वीमिति श्रुतिः ३ ततः कदाचित्तेराजन्दीप्तमादित्य
वर्चसम् ॥ ददृशुस्तेजसा युक्तमगस्त्यं विपुलव्रतम् ४ अभिवाद्य तु तं देवाः पृष्ठाकुशलमेव च ॥ इदमूचुर्महात्मानं वाक्यं काले जनाधिप ५ दानवैर्युधिभग्नैः स्मृतथै
श्वर्याच्च भ्रंशिताः ॥ तदस्मान्नोभयात्तीव्रा ब्राह्मिणो मुनिपुंगव ६ इत्युक्तः स तदा देवैरगस्त्यः रुपितोऽभवत् ॥ प्रज्ज्वाल च तेजस्वी कालाग्निरिव संक्षये ७ तेन दी
प्तांशुजालेन निर्दग्धा दानवास्तदा ॥ अंतरिक्षान्महाराज निपेतु रते सहस्रशः ८ दह्यमानास्तु ते दैत्यास्तस्यागस्त्यस्य तेजसा ॥ उभौ लोकोपरित्यज्य गताः काष्ठा
स्तु दक्षिणाम् ९ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधं महीगतः ॥ येऽन्येऽधःस्थामहीस्थाश्च तेन दग्धामहासुराः १० ततो लोकाः पुनः प्राप्ताः सुरैः शांतभयैर्नृप ॥ अथैनमबु
वन्दे वाभूमिष्ठानसुरान्रजहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान्सनशक्तोऽस्मि महीगतान् ॥ दग्धुं तपोहि क्षीयेन्मे न शक्यमीति पार्थिव १२ एवं दग्धा भगवता दानवाः स्वेन तेज
सा ॥ अगस्त्येन तदाराजंस्तपसा भावितात्मना १३ ईदृशश्चाप्यगस्त्यो हि कथितस्ते मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्त्यात्क्षत्रियं वरम् १४ ॥ भीष्मउवाच ॥
इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्वसिष्ठस्य सुख्यं कर्म यशस्विनः १५ आदित्याः सत्रमासंत सरो वैमानसं प्रति ॥ वसिष्ठं मनसा गत्वा ज्ञात्वा
तत्तस्य गौरवम् १६ यजमानांस्तु तान्दृष्ट्वा सर्वान्दीक्षानुकर्षिता च ॥ हंतुमैच्छंत शैलाभाः खलिनो नाम दानवाः १७ अदूरानु ततस्तेषां ब्रह्मदत्तवरं सरः ॥ हताहता वै
तत्रैते जीवंत्याहुत्य दानवाः १८ ते प्रगृह्य महाघोरान्पर्वतान्परिधानुमान् ॥ विक्षोभयंतः सलिलमुत्थितं शतयोजनम् १९ अभ्यद्रवंत देवांस्ते सहस्राणि दशैव हि ॥
ततस्ते रार्दिता देवाः शरणं वासवं ययुः २० स च तैर्व्यथितः शक्रो वसिष्ठं शरणं ययौ ॥ ततोऽभयं ददौ तेभ्यो वसिष्ठो भगवानृषिः २१ तदा तान्दुःखितान् ज्ञात्वा आनृशं
स्य परो मुनिः ॥ अयत्नेनादहत् सर्वान्खलिनः स्वेन तेजसा २२ कैलासं प्रस्थितां चैव नदीं मंगामहातपाः ॥ आनयत् तत्सरो दिव्यं तया मित्रं च तत्सरः २३ सरोभिन्नं तया
नद्या सरयूः सा ततोऽभवत् ॥ हताश्च खलिनो यत्र सदेशः खलिनोऽभवत् २४ एवं सेंद्रा वसिष्ठेन राक्षितास्त्रिदिवौकसः ॥ ब्रह्मदत्तवराश्चैव हता दैत्या महात्मना २५ एत
त्कर्म वसिष्ठस्य कथितं हि मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं वसिष्ठात्क्षत्रियं वरम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसं
वादे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्तमब्रवीत् ॥ शृणु मे हयैश्चैष्ठकर्मभिः सुमहात्मनः १

निभीलकं०थिभारतभावंदीपेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ इत्युक्तं इति ॥

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

घोरैतमस्ययुध्यंतसहितादेवदानवाः ॥ अविध्यतशरैस्तत्रस्वर्भातुःसोमभास्करो २ अथतेतमसाग्रस्तानिहन्यंतेस्मदानवैः ॥ देवानृपतिशार्दूलसहैवबलिभिस्तदा ३ असुरैर्वध्यमानास्तेक्षीगप्राणादिवौकसः ॥ अपश्यंततपस्यंतमन्त्रिविप्रंतपोधनम् ४ अथैनमब्रुवन्देवाःशांतक्रोधंजितेन्द्रियम् ॥ असुरैरिषुभिर्विद्वौचंद्रादित्याविमातृभौ ५ वयंवध्यामहेचापिशतुभिस्तमसाऽऽवृते ॥ नाधिगच्छामशांतिंचमयात्रायस्वनःप्रभो ६ ॥ अत्रिरुवाच ॥ कथंरक्षामिभवतस्तेब्रुवंश्चंद्रमाभव ॥ तिमिरघ्नश्चसवितादस्युहंताचनोभव ७ एवमुक्तस्तदात्रिवैतमोनुदभवच्छशी ॥ अपश्यत्सौम्यभावाच्चसोमवत्प्रियदर्शनः ८ दृष्ट्वानातिप्रभंसोमंतथासूर्यंचपार्थिव ॥ प्रवाशमकरोदत्रिस्तपसास्वेनसंयुगे ९ जगद्वितिमिरंचापिप्रदीप्तमकरोत्तदा १० व्यजयच्छत्रुसंघांश्चदेवानांस्वेनतेजसा ॥ अत्रिणादह्यमानांस्तान्दृष्ट्वादेवामहासुरान् ११ पराक्रमैस्तेऽपितदाव्यघ्नत्रिसुरक्षिताः ॥ उद्भासितश्चसवितादेवास्त्राताहतासुराः १२ अत्रिणात्वथसामर्थ्यकृतमुत्तमतेजसा ॥ द्विजेनाग्निद्वितीयेनजपताचर्मवाससा १३ फलभक्षेणराजर्षेपश्यकर्मात्रिणाकृतम् ॥ तस्यापिविस्तरेणोक्तंकर्मात्रेःसुमहात्मनः ॥ ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्वमात्रितःक्षत्रियंवरम् १४ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोब्रवीत् ॥ शृणुराजन्महत्कर्मच्यवनस्यमहात्मनः १५ अश्विनोःप्रतिसंश्रुत्यच्यवनःपाकशासनम् ॥ प्रोवाचसहितोदेवैःसोमपावश्विनौकुरु १६ ॥ इंद्रउवाच ॥ अस्माभिर्निदितावेतौभवेतांसोमपौकथम् ॥ देवैर्नसंमितावेतौतस्मान्मैवंवदस्वनः १७ अश्विभ्यांसहनेच्छामःसोमंपातुं महावत ॥ यदन्यद्वक्ष्यसेविप्रतत्करिष्यामतेवचः १८ ॥ च्यवनउवाच ॥ पिवेतामश्विनौसोमंभवद्भिःसहिताविमौ ॥ उभावेतावपिसुरौसूर्यपुत्रौसुरेश्वर १९ क्रियतांमद्वचोदेवायथावैसमुदाहृतम् ॥ एतद्वःकुर्वतांश्रियोभवेन्नैतदकुर्वताम् २० ॥ इंद्रउवाच ॥ अश्विभ्यांसहसोमंवैनपास्यामिद्विजोत्तम ॥ पिवंत्वन्येयथा कामंनाहंपातुमिहोत्सहे २१ ॥ च्यवनउवाच ॥ नचेत्करिष्यसिक्वचोमयोक्तंबलसूदन ॥ मयाप्रमथितःसद्यःसोमंपास्यसिवैमखे २२ ॥ वायुरुवाच ॥ ततःकर्म समारब्धंहितायसहसाऽश्विनोः ॥ च्यवनेनततोमंत्रैरभिभूताःसुराऽभवन् २३ तनुकर्मसमारब्धंदृष्ट्वेन्द्रःक्रोधमूर्च्छितः ॥ उद्यम्यविपुलंशैलंच्यवनंसमुपाद्रवत् २४ तथावज्रेणभगवानमर्षाकुललोचनः ॥ तमापतंतंदृष्ट्वैवच्यवनस्तपसान्वितः २५ आग्निःसिक्काऽस्तंभयतंसवज्रंसहपर्वतम् ॥ अथेंद्रस्यमहाघोरंसोऽसृजच्छत्रुमेव हि २६ मदंनामाहुतिमयंव्यादितास्यंमहासुनिः ॥ तस्यदंतसहस्रंतुवभूवशतयोजनम् २७ द्वियोजनशतास्तस्यद्रंष्ट्राःपरमदारुणाः ॥ हनुस्तस्याभवद्भूमा वास्यंचास्यास्पृशदिवम् २८ जिह्वाभूलेस्थितास्तस्यसर्वेदेवाःसवासवाः ॥ तिमेरास्यमनुप्राप्तायथामत्स्यामहार्णवे २९ तेसंमंन्यततोदेवामदस्यास्यसमीपगा ॥ अब्रुवन्सहिताःशक्रंप्रणमास्मैद्विजातये ३०

अश्विन्यांसहसोमंचपिवामविगतज्वराः ॥ ततःसप्रणतःशक्रश्चकारच्यवनस्यतत् ३१ च्यवनःकृतवानेतावश्विनौसोमपायिनौ ॥ ततःप्रत्याहरत्कर्ममदंच
व्यभजन्मुनिः ३२ अक्षेष्टमृगयायांचपानेस्त्रीपुचवीर्यवान् ॥ एतैर्देवैर्नराराजनक्षयंयांतिनसंशयः ३३ तस्मादेतान्नरोनित्यंदूरतःपरिवर्जयेत् ३४ एतत्ते
च्यवनस्यापिकर्मराजन्प्रकीर्तितम् ॥ ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्वंक्षत्रियंब्राह्मणाद्वरम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मे पवनार्जुनसंवा
देषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तूष्णीमासीदर्जुनस्तुपवनस्त्वब्रवीत्पुनः ॥ शृणुमेब्राह्मणेष्वेवमुख्यंकर्मजनाधिप १ मदस्या
स्यमनुप्राप्तायदासैर्द्रादिवौकसः ॥ तदैवच्यवनेमेहहतातेषांविमुंघरा २ उभौलोकौहृतौमत्वातेदेवादुःखिताऽभवन् ॥ शोकार्ताश्चमहात्मानंब्रह्माणंशरणंययुः
३ ॥ देवाऊचुः ॥ मदास्यव्यतिषिक्तानामस्माकंलोकपूजित ॥ च्यवनेनहताभूमिःकपैश्चैवादिवंप्रभो ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छध्वंशरणंविप्रानाशुसैर्द्रादिवौ
कसः ॥ प्रसाद्यतानुभौलोकाववाप्स्यथयथापुरा ५ तेययुःशरणंविप्रानूचुस्तेकानजयामहे ॥ इत्युक्तास्तेद्विजान्प्राहुर्जयतेहकपानिति ६ भूगतामिहविजे
तारोवयमित्यब्रुवन्द्विजाः ॥ ततःकर्मसमारब्धंब्राह्मणैःकपनाशनम् ७ तच्छ्रुत्वाप्रेषितोदूतोब्राह्मणेभ्योधनीकपैः ॥ सचतान्ब्राह्मणानाहधनीकपवचोयथा ८
भवद्भिःसदृशाःसर्वेकपाःकिमिहवर्तते ॥ सर्वेदेविदःप्राज्ञाःसर्वेचक्रतुयाजिनः ९ सर्वेसत्यव्रताश्चैवसर्वेदुल्ल्यामहर्षिभिः ॥ श्रीश्चैवरमतेतेषुधारयंतिश्रियं
चते १० वृथादारान्नगच्छंतितृथामांसंनभुंजते ॥ दीप्तमग्निंजुहतेचगुरूणांवचनेस्थिताः ११ सर्वेचनियतात्मानोबालानांसंविभागिनः ॥ उपे
त्यशनैर्योतिनसेवतिरजस्वलाम् ॥ स्वर्गतिंचैवगच्छंतितथैवशुभकर्मिणः १२ अभुक्तवत्सुनाश्रंतिगर्भिणीवृद्धकादिषु ॥ पूर्वाह्नेपुनदीव्यंतिदिवाचैव
शेरते १३ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्गुणैर्युक्तान्कथंकपान् ॥ विजेष्यथानिवर्तध्वानिवृत्तानांसुखंहिवः १४ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ कपान्वयंविजेष्यामोयेदेवास्ते
वयंस्मृताः ॥ तस्माद्व्याःकपाऽस्माकंधानिन्याहियथाऽऽगतम् १५ धनीगत्वाकपानाहनवोविप्राःप्रियंकराः ॥ गृहीत्वाऽस्त्राण्यतोविप्रान्कपाःसर्वे
समाद्रवन् १६ समुदग्रध्वजान्दृष्ट्वाकपान्सर्वेद्विजातयः ॥ व्यमृजन्ज्वलितानग्नीन्कपानांप्राणनाशनान् १७ ब्रह्ममृष्टाहव्यभुजःकपान्हत्वासनातनाः ॥
नमसीवयथाऽग्निव्यराजंतनराधिप १८ हत्वावैदानवान्देवाःसर्वेसंभूयसंयुगे ॥ तेनाभ्यजानन्हितदाब्राह्मणैर्निहतांकपान् १९ अथागम्यमहातेजा
नारदोऽकथयद्विभो ॥ यथाहतामहाभागैस्तेजसाब्राह्मणैःकपाः २०

३ कपैःअसुरविशेषैः दिवंद्यौः ४ । ५ । ६ । ७ धनीनामकोदूतः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षष्ठ्याशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ब्राह्मणानिति कर्मोदयं
फलोदयम् १ । २ । ३ नचेति दुःखितस्यादिनंमहद्भवतीत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ अस्यचाधइत्याकाशादेरुपरिअयमेवास्तीत्युक्तम् ८ अर्णवतर्जयानमित्यगाधत्वमपारत्वंचोक्तम् ९ कृतव
नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रीताःसर्वेदिवौकसः ॥ प्रशंसंमुद्विजांश्चापिब्राह्मणांश्चयशस्विनः २१ तेषांतेजस्तथावीर्यंदेवानांवृधेततः ॥ अवाप्नुवंश्चामरत्वंत्रिषुलोके
पुपूजितम् २२ इत्युक्तवचनंवायुमर्जुनःप्रत्युवाचह ॥ प्रतिपूज्यमहाबाहोयतच्छृणुयुधिष्ठिर २३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जीवाम्यहंब्राह्मणार्थंसर्वथासततंप्रभो ॥
ब्रह्मण्योब्राह्मणेभ्यश्चप्रणमामिचनित्यशः २४ दत्तात्रेयप्रसादाच्चमयाप्राप्तमिदंवलम् ॥ लोकेचपरमाकीर्तिधर्मश्चाचरितोमहान् २५ अहोब्राह्मणकर्माणिमयामा
रुततत्त्वतः ॥ त्वयाप्रोक्तानिकात्स्न्येनश्रुतानिप्रयतेनच २६ ॥ वायुरुवाच ॥ ब्राह्मणांक्षात्रधर्मेणपालयस्वेंद्रियाणिच ॥ भृगुभ्यस्तेमयंधोरंतत्तुकालाद्भवि
ष्यति २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मे पवनार्जुनसंवादेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणानर्चसेराजन्सततंसंशितव्रतान् ॥ कंतुकर्मोदयंहृष्टातानर्चंसिजनाधिप १ कांब्राह्मणपूजायांव्युष्टिद्वहामहाव्रत ॥ तानर्चंसिमहा
बाहोसर्वमेतद्वदस्वमे २ ॥ भीष्मउवाच ॥ एषतेकेशवःसर्वमाख्यास्यतिमहामतिः ॥ व्युष्टिब्राह्मणपूजायांदृष्टव्युष्टिर्महाव्रतः ३ बलंश्रोत्रेवाद्भनश्चक्षुषीचज्ञानं
तथासविशुद्धंममाद्य ॥ देहन्यासोनातिचिरात्मतोमेनचातितूर्णसंविताद्ययाति ४ उक्ताधर्मायेपुराणेमहातौराजन्विप्राणांक्षत्रियाणांविशांच ॥ तथाशूद्राणांधर्म
मुपासतेचशेषंकृष्णादुपशिक्षस्वपार्थ ५ अहंहोनेवेभितत्त्वेनकृष्णयोऽयंहियच्चास्यबलंपुराणम् ॥ अमेयात्माकेशवःकौरवैर्द्रसोऽयंधर्मवक्ष्यतिसंशयेषु ६ क
ष्णःपृथ्वीमसृजत्स्वंदिवंचकृष्णस्यदेहान्मेदिनीसंबभूव ॥ वराहोऽयंभीमबलःपुराणःसपर्वतान्व्यमृजद्वैदिशश्च ७ अस्यचाधोऽथांतरिक्षंदिवंचदिशश्चतस्रोविदिश
श्चतस्रः ॥ सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूतासानिर्ममेविश्वमिवंपुराणम् ८ अस्यनाभ्यांपुष्करंसंप्रसूतंयत्रोत्पन्नःस्वयमेवामितौजाः ॥ येनाच्छिन्नंततमःपार्थधोरंयत्
तिष्ठत्यर्णवतर्जयानम् ९ कृत्युगेधर्मआसीत्समप्रखेताकालेज्ञानमनुप्रपन्नः ॥ बलंत्वासीद्वापरेपार्थकृष्णःकलौत्वधर्मःक्षितिमेवाजगाम १० सएवपूर्वनिजघान
दैत्यान्सपूर्वदेवश्चबभूवसम्प्राद् ॥ समूतानांभावनोभूतमव्यःसविश्वस्यास्यजगतश्चाभिगोप्ता ११ यदाधर्मोऽग्लतिवंशेसुराणांतदाकृष्णोजायतेमानुषेषु ॥ ध
र्मोस्थित्वासतुवैभावितात्मापरांश्वलोकानपरांश्चपाति १२ त्याज्यंत्यक्त्वाचासुराणांविधायकार्याकार्येकारणंचैवपार्थ ॥ कृतंकरिष्यत्क्रियतेचदेवोराहुंसोमंविद्धि
चशक्रमेनम् १३ सविश्वकर्मासहिविश्वरूपःसविश्वभुग्विश्वसृग्विश्वजिह्व ॥ सशूलमृच्छोणितमृत्करालस्तंकर्मभिर्विदितंवैस्तुवंति १४

ति ज्ञानंअकर्तव्यकोटेशपिउपस्थानात्रेतायादिवेकआसीत् । द्वापरेतुद्वितीयकोटिःसाम्याद्वलंप्रधानमासीन्नधर्मः । कलौत्वधर्मपवबलवानितिभावः १० सएवपूर्वदेवआदिदेवोदैत्याभिजघान
सएवसम्प्राद्वलिरूपीपूर्वदेवोदैत्योबभूव ११ ग्लतिग्लायति १२ एवमेनंराहुंसोमंसंक्रंचविद्धि १३ शोणितमृच्छरीरी १४

रायः धनस्य पोषः पोषकः १९ । १९ महीसत्रं पृथिव्याश्छादमंज्जनमिति यावत् । 'सत्रं यज्ञे महादानाच्छादनारण्यके तवे' इति मेदिनी १७ घोषार्थे गोवर्द्धनोद्धरणकाळे घोषो बुनादो वा वृष्ट्यर्थमि
त्यर्थः । पशूनां गवां जीवानां च वाहनं जयप्रापकम् १८ सुराणां मित्रावरुणयोरेतः कुंभे सृजे १९ विक्रांतेः पादविक्षेपः श्रीणि मुवनानि २० देवानां मात्मेति शेषः २१ जुपंति सेवते २२ विधत्ते

तं गंधर्वाणामप्सरसांचनित्यमुपतिष्ठंते विबुधानां शतानि ॥ तं राक्षसाश्च परिसंवदंति रायस्पोषः सविजिगीषुरेकः १५ तमध्वरे शंसितारः स्तुवंति रथं तरे सामगाश्च
स्तुवंति ॥ तं ब्राह्मणा ब्रह्ममंत्रैः स्तुवंति तस्मै ह विरध्वर्यवः कल्पयंति १६ स पौराणी ब्रह्मगुहां प्रविष्टो महीसत्रं भारताग्नेददर्श ॥ स चैव गामुहधाराय्यकर्माविशोभ्यदे
त्यानुरगान्दानवांश्च १७ तं घोषार्थे गीर्भिरिन्द्राः स्तुवंति सचापीशो भारतैकः पशूनाम् ॥ तस्य भक्षान्विविधान्वेदयंति तमेवाजौ वाहनं वेदयंति १८ तस्यांतरि
क्षं पृथिवी दिवं च सर्वं वशेति ठातिशाश्वतस्य ॥ सकुंभेरेतः सृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषिमाहुर्वसिष्ठम् १९ समासरिश्वाविभुरश्ववाजीसरश्मिवान्सविताचादिदेवः ॥
तेनासुराविजिताः सर्वे एव तद्विक्रांतैर्विजितानीह त्रीणि २० स देवानां मानुषाणां पितृणां तमेवाहुर्नृजविदां वितानम् ॥ स एव कालं विभजन्नुदति तस्योत्तरं दक्षिणं चा
यने द्वे २१ तस्यैवोर्ध्वं तिर्यग्धश्चरंति गभस्तयो मेदिनी भासयंतः ॥ तं ब्राह्मणा वेदविदो जुषंति तस्यादित्यो भासु पयुज्यभाति २२ समासिमास्यध्वरकृद्धिधते
तमध्वरे वेदविदः पठंति ॥ स एवोक्तश्चक्रमिदं त्रिनाभिसप्ताश्वयुक्तं वहते वै त्रिधाम २३ महातेजाः सर्वगः सर्वसिंहः कृष्णोलोकान्धारयते यथैकः ॥ हंसंतमो ग्रंथतमे
व वीरकृष्णं सदा पार्थक्यं रमेहि २४ स एकदा कक्षगतो महात्मा तुष्टो विभुः स्वां डवेधूमकेतुः ॥ सराक्षसानुरगांश्चावजित्य सर्वत्र गः सर्वमग्री जुहोति २५ स एव पार्थाय
श्वेतमश्वं प्रायच्छत् स एवाश्वानथ सर्वाश्चकार ॥ सर्वधुरस्तस्य रथस्त्रिचक्रस्त्रिचिह्नश्चतुरश्वस्त्रिनाभिः २६ सविहायो व्यदधात्पंचनाभिः स निर्ममेगां दिवमंतरि
क्षम् ॥ सोरण्यानि व्यसृजत्पर्वतांश्च हृषीकेशोऽमितदीप्ताग्निदेजाः २७ अलंघयद्दैसरितो जिघांसन् शक्रं वज्रं हरंतं निरास ॥ समर्हेद्रः स्तूयते वै महाध्वरे विप्रैरेको
ऋक्सहस्रैः पुराणैः २८ दुर्वासवितेन नान्येन शक्यो गृहे राजन्वासयितुं महीजाः ॥ तमेवाहुर्ऋषिमेकं पुराणं सविश्वकृद्धिदधात्यात्मभावान् २९ वेदांश्च यो वेदयतेऽध्वे
देवो विधींश्च यश्चाश्रयते पुराणान् ॥ कामे वेदे लौकिके यत्फलं च विष्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ३० ज्योतींषि शुक्लानि हि सर्वलोके त्रयो लोका लोकपालास्त्रयश्च ॥ त्रयो
ऽग्नयो व्याहृतयश्चातिस्तः सर्वदेवा देवकी पुत्र एव ३१ सवत्सरः स ऋतुः सार्धमासः सोऽहोरात्रः सकलवैसकाष्टाः ॥ मात्रासुहृताश्च लवाः क्षणाश्च विष्वक्सेनः सर्वमेत
त्प्रतीहि ३२ चंद्रादित्यौ ग्रहनक्षत्रताराः सर्वाणि दर्शान्यपथौर्णमासम् ॥ नक्षत्रयोगा ऋतवश्च पार्थ विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रसूतम् ३३

ध्वरमित्यर्थात् त्रिनाभिशीतोष्णवृष्टिकालगर्भं चक्रं संवत्सरं त्रिधामेति वर्षवातोष्णप्रकारम् २३ हंसं सूर्यम् २४ । २५ बंधुरस्तस्य संसाररथस्य योक्ता त्रिचक्रः सत्वरजस्तमो मयः । त्रिचिह्नश्चतुराः
ऊर्ध्वमध्याधोगतिफलः चतुरश्वः कालादृष्टेश्वरेच्छास्वसंकल्पाश्चत्वारोऽश्वस्य त्रिनाभिः शृङ्गकृष्णं शृङ्गकृष्णं चेति त्रिविधकर्मगर्भः २६ पंचनाभिः पंचमूतानां नाभिराश्रय इत्यर्थः २७ निरास
पराभूतवान् २८ । २९ विधीनमिहोत्रादीन् ३० । ३१ । ३२ । ३३

३४ । ३५ वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यं ज्ञेयं १६ । ३७ । ३८ अनिरुद्धमहंकारं ३९ पंचधा पंचप्रकारं देवासुरमनुष्यश्चापदतिर्यग्भूषेण पंचजनाः पंचमूतानि तैरुपपन्नं विश्वं सिसृक्षुराज्ञापयतीति पूर्वोक्तान्वयः

रुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौ च साध्याश्च विश्वेमरुतां गणाश्च ॥ प्रजापतिर्देवमाता दितिश्च सर्वे कृष्णादृषयश्चैव सप्त ॥ ३४ वायुर्भूत्वा विक्षिपते च विश्वमग्निर्भूत्वा
दहते विश्वरूपः ॥ आपो भूत्वा मज्जयते च सर्वं ब्रह्मा भूत्वा सृजते विश्वसंधान् ३५ वेद्यं च यद्वेदयते च वेद्यं विधिश्च यश्चाश्रयते विधेयम् ॥ धर्मे च वेदे च बले च सर्वचरा
चरं केशवं त्वं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूतः परमोऽसौ पुरस्तात्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः ॥ अपः सृष्ट्वा सर्वभूतात्मयोनिः पुराऽकरोत्सर्वमेवाथ विश्वम् ३७ ऋतूनु
त्पातान्विविधान्यहुतानि मेघान्विद्युत्सर्वमैरावतं च ॥ सर्वे कृष्णात्स्थावरं जंगमं च विश्वात्मानं विष्णुमेनं प्रतीहि ३८ विश्वावांसं निगुणं वासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं
वदंति ॥ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थमाज्ञापयत्यात्मयोनिर्महात्मा ३९ स पंचधा पंचजनो पपन्नं संचोदयन् विश्वमिदं सिसृक्षुः ॥ ततश्चकारावनिमारुतौ च खं ज्यो
तिरंभश्च तथैव पार्थ ४० स स्थावरं जंगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं च कृत्वा ॥ ततो भूमिं व्यदधात्पंचबीजां द्यौः पृथिव्यां धारयति भूरिवारि ४१ तेन विश्वं कृतमे
तद्विराजन्सजीवयत्यात्मनैवात्मयोनिः ॥ ततो देवानसुरान्मानवांश्च लोकां नृषींश्चापि पितृन् प्रजाश्च ॥ समासेन विधिवत्प्राणि लोकान्सर्वान्सदाभूतपतिः सिसृ
क्षुः ४२ शुभाशुभं स्थावरं जंगमं च विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ॥ यद्वर्तते यच्च भविष्यतीह सर्वं ह्येतत्केशवं त्वं प्रतीहि ४३ सृष्ट्युश्चैव प्राणिनामंतकाले साक्षात्कृष्णः
शाश्वतो धर्मवाहः ॥ भूतं च यच्चेह न विद्वत्किंचिद्विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४४ यत्प्रशस्तं च लोकेषु पुण्यं यच्च शुभाशुभम् ॥ तत्सर्वं केशवोऽचित्यो विपरीतमतः
परम् ४५ एतादृशः केशवोऽतश्च भूयो नारायणः परमश्चाव्ययश्च ॥ मध्याद्यंतस्य जगतस्तत्स्थुषश्च भूषतां प्रभवश्चाव्ययश्च ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशासनिकेऽदानधर्मे महापुरुषमाहात्म्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि ब्राह्मण पूजायां व्युष्टिं त्वं मधुसू
दन ॥ वेतात्वमस्य चार्थस्य वेदत्वादिपितामहः १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् द्विजानां भरतर्षभ ॥ यथा तत्त्वेन वदतो गुणान्वैकुरु स तम २ द्वार
वत्यां समासीनं पुरामांकुरु नंदन ॥ प्रद्युम्नः परिपप्रच्छ ब्राह्मणैः परिकोपितः ३ किं फलं ब्राह्मणेष्वास्ति पूजायां मधुसूदन ॥ ईश्वरत्वं कुत स्तेषामिहैव च परत्र च ४
सदा द्विजातीन्संपूज्य किं फलं तत्र मानद ॥ एतद्ब्रूहि स्फुटं सर्वं सुमहान्संशयोऽत्र मे ५ इत्युक्तेव च नेतस्मिन् प्रद्युम्नन तथा त्वहम् ॥ प्रत्यब्रुवं महाराज यत्तच्छृणु स
माहितः ६ व्युष्टिं ब्राह्मणपूजायां रौक्मिणेय निबोध मे ॥ एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ७ अस्मिन् लोके रौक्मिणेय तथाऽमुष्मिन् च पुत्रक ॥
ब्राह्मणप्रमुखं सौम्यं न मेऽत्रास्ति विचारणा ८

३० चतुर्विधं जरायुजादि पंचबीजां चतुर्विधं भूतग्रामः कर्मचतेषां बीजमूतां ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अतः केशवाद्यत्परं कल्प्यते तद्वि
परीतं असन्मार्ग इत्यर्थः ४५ । ४६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ब्रूहीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सौम्यं कल्याणम् ८

म.भा.टी.

1134211

ब्राह्मणप्रतिपूजायामायुःकीर्तिर्यशोवलम् ॥ लोकालोकेश्वराश्चैव सर्वे ब्राह्मणपूजकाः ९ त्रिवर्गे चापवर्गे च यशः श्रीरोगशांतिषु ॥ देवताऽपि तृपूजासु संतोष्याश्चैव नो
द्विजाः १० तत्कथं वै नाद्रियेयमीश्वरोऽस्मीति पुत्रक ॥ माते मन्युर्महाबाहो भवत्वत्र द्विजान् प्रति ११ ब्राह्मणाहिमहद्भूतमस्मिन्लोके परत्र च ॥ भस्मकुर्युर्जगदिदं
कृद्धाः प्रत्यक्षदर्शिनः १२ अन्यानपि सृजेयुश्च लोकान् लोकेश्वरांस्तथा ॥ कथंतेषु नवर्ते रत्नसम्यग्ज्ञानात्सु तेजसः १३ अवसन्मद्ब्रह्मात ब्राह्मणो हरिर्पिंगलः ॥ चीर
वासाविल्वदंडी दीर्घश्मश्रुः कृशो महान् १४ दीर्घेभ्यश्च मनुष्येभ्यः प्रमाणादधिको भुवि ॥ सस्वैरंचरते लोकान्ये दिव्याये च मानुषाः १५ इमां गाथां गायमानश्च त्वरेषु स
भासु च ॥ दुर्वाससं वासयेत्को ब्राह्मणं सत्कृतं गृहे १६ रोषणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेऽप्यपकृते कृते ॥ परिभाषांच मे श्रुत्वा कोऽनुदयात्प्रतिश्रयम् १७ यो मां कश्चिद्वासयी
तनसमां कोपयेदिति ॥ यस्मान्नाद्रियते कश्चित्ततोऽहं समवासयम् १८ स संभुं केशहस्त्राणां बहूनामन्नमेकदा ॥ एकदा सोऽल्पकं भुंक्ते न चैवैति पुनर्गृहान् १९ अक
स्माच्च प्रहसति तथाऽकस्मात्प्ररोदिति ॥ न चास्य वयसा तुल्यः पृथिव्या भवत्तदा २० अथ स्वावसथंगत्वा स शय्यां स्तरणानि च ॥ कन्याश्चालं कृतादग्ध्वा ततो व्य
पगतः पुनः २१ अथ मामब्रवीद्भूयः समुनिः संशितव्रतः ॥ कृष्णपायसमिच्छामि भोक्तुमित्येव स त्वरः २२ तदैव तु मया तस्य चित्तज्ञेन गृहे जनः ॥ सर्वाण्यन्नानि पा
नानि भक्ष्याश्चोच्चावचास्तथा २३ भवंतु सत्कृतानीह पूर्वमेव प्रचोदितः ॥ ततोऽहं ज्वलमानं वै पायसं प्रत्यवेदयम् २४ तं भुक्त्वा स तु क्षिप्रं ततो वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्र
मंगानि लिपस्व पायसेनेति स स्मह २५ अविष्टुश्यैव च ततः कृतवानस्मिततथा ॥ तेनोच्छिष्टेन गात्राणि शिरश्चैवाभ्यमृक्षयम् २६ सददर्शतदाभ्याशे मातरं तेशु भा
ननाम् ॥ तामपि स्मयमानां स पायसेनाभ्यलेपयम् २७ मुनिः पायसदिग्धां गीरथे तूर्णमयोजयत् ॥ तमारुह्य रथं चैव निर्ययौ स गृहान्मम २८ अग्निवर्णो ज्वलन्धी
मान्सद्विजोरथधुर्यवत् ॥ प्रतोदेनातु दद्वालां रुक्मिणीं मम पश्यतः २९ न च मे स्तोत्रमप्यासीद्दुःखमीर्ष्याकृतं तदा ॥ तथा सराजमार्गेण महतानिर्ययौ वहिः ३०
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं दाशार्हा जातमन्यवः ॥ तत्राजल्पन्मिथः केचित्समाभाष्य परस्परम् ३१ ब्राह्मणा एव जायेरन्नान्यो वर्णः कथंचन ॥ को ह्येनं रथमास्थाय जीवेदन्यः
पुमानिह ३२ आशीविषविषं तीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णतरो द्विजः ॥ ब्रह्माशीविषदग्धस्य नास्ति कश्चिच्चिकित्सकः ३३ तस्मिन्व्रजतिदुर्धर्षे प्रास्वलद्विजमणीपथि ॥
तन्नामर्षयत श्रीमांस्ततस्त्वूर्णमचोदयत् ३४ ततः परमसंकुद्धोरथात्प्रस्कंद्य स द्विजः ॥ षडातिरुत्पथेनैव प्राद्वदक्षिणां सुखः ३५ तमुत्पथेन धावंतमन्वधावं द्विजो
त्तमम् ॥ तथैव पायसादिग्धः प्रसीद भगवन्निति ३६ ततो विलोक्य तेजस्वी ब्राह्मणो मासुवाच ह ॥ जितः क्रोधस्त्वया कृष्ण प्रकृत्यैव महाभुज ३७ न तेऽपराधमिह वै दृष्ट
वानस्मि सुव्रत ॥ प्रीतोऽस्मितवर्णो विद्वद्भुक्तमान्यथेप्सितान् ३८ प्रसन्नस्य च मे तात पश्य व्युष्टियथाविधि ॥ यावदेव मनुष्याणामन्नेभावो भविष्यति ३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ इति अनु० नी० भा० एकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ दुर्वासस इति अत्र त्रिपुरदाहः

यथैवात्रेतातेषांस्वयिभावोभविष्यति ॥ यावच्चपुण्यालोकेषुत्वयिकीर्तिर्भविष्यति ४० त्रिषुलोकेषुतावच्चवैशिष्ट्यं प्रतिपत्स्यसे ॥ सुप्रियः सर्वलोकस्य भविष्यसि ज
नार्दन ४१ यत्तेभिन्नंचदग्धंचयच्च किंचिद्विनाशितम् ॥ सर्वतथैवद्रष्टाऽसि विशिष्टं वा जनार्दन ४२ यावदेतत्प्रलितं तेनात्रेपुमधुसूदन ॥ अतोमृत्युभयं नास्तियाव
दिच्छसि चाच्युत ४३ ननु पादतले लिप्ते कस्मात्ते पुत्रकाद्यवै ॥ नैतन्मे प्रियमित्येवं समाप्रीतोऽब्रवीत्तदा ४४ इत्युक्तोऽहं शरीरं स्वं दर्शयिष्यामि ॥ रुक्मिणीं
चाब्रवीत्प्रीतः सर्वस्त्रीणां वरं यशः ४५ कीर्तिं चानुत्तमालोके समवाप्स्यसि शोभने ॥ नत्वांजरावारोगो वा वैवर्ण्यं चापि भाविनि ४६ स्पृक्ष्यंति पुण्यगंधाचकृष्णमाराध
यिष्यसि ॥ षोडशानां सहस्राणां वधूनां केशवस्य ह ४७ वरिष्ठा च सलोक्या च केशवस्य भविष्यसि ॥ तव मातरमित्युक्ता ततो मां पुनरब्रवीत् ४८ प्रस्थितः सुमहात्मे
जादुर्वासाऽग्निरिव ज्वलन् ॥ एषैव ते बुद्धिरस्तु ब्राह्मणान् प्रति केशव ४९ इत्युक्त्वा स तदा पुत्रतत्रैवांतरधीयत ॥ तस्मिन्नंतर्हिते चाहमुपांशुव्रतमाचरम् ५० यत्किंचि
द्ब्राह्मणो ब्रूयात्सर्वं कुर्यामिति प्रभो ॥ एतद्रतमहं कृत्वा मात्राते सह पुत्रक ५१ ततः परमहृष्टात्मा प्राविश गृहमेव च ॥ प्रविष्टमात्रश्च गृहे सर्वं पश्यामि तन्न वम् ५२ यद्वि
न्नयच्च वैदग्धं तेन विप्रेण पुत्रक ॥ ततोऽहं विस्मयं प्राप्तः सर्वदृष्टान्वंदहम् ५३ अपूजयं च मनसारौ किमणेयसदा द्विजान् ॥ इत्यहं रौक्मिणेयस्य पृच्छतो भरतर्षभ ५४
माहात्म्यं द्विजमुख्यस्य सर्वमारव्यातवांस्तदा ॥ तथा त्वमपि कौंतेय ब्राह्मणान्सततं प्रभो ५५ पूजयस्व महाभागान्वाग्भिर्दानैश्चानित्यदा ॥ एवं व्युष्टिमहं प्राप्तो ब्राह्म
णस्य प्रसादजाम् ॥ यच्च मामाह भीष्मोऽयं तत्सत्यं भरतर्षभ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दुर्वासोभिक्षानाम्
एको न पृष्ठयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दुर्वाससः प्रसादात्ते यत्तदामधुसूदन ॥ अवाप्तमिह विज्ञानं तन्मे व्या
ख्यातुमर्हसि १ महाभाग्यं च यत्तस्य नामानि च महात्मनः ॥ तत्त्वतो ज्ञातुमिच्छामि सर्वमतिमतां वर २ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ हंत ते कीर्तयिष्यामि नमं
स्कृत्य कपर्दिने ॥ यदवाप्तं मयाराज ज्ञेयो यच्चार्जितं यशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीये विशांपते ॥ प्रांजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदतः शृणु ४ प्रजापतिस्तत्स
सृजेत पसोऽस्ते महातपाः ॥ शंकरस्त्वसृजता तप्रजाः स्थावरजंगमाः ५ नास्ति किंचित्परं भूतं महादेवादिशांपते ॥ इह त्रिष्वपि लोकेषु भूतानां प्रभवो हि सः ६ न चै
वोत्सहते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः ॥ न हि भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गंधेनापि हि संग्रामे तस्य कुद्धस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञा हतभूयिष्ठा वेपंते च पतंति च ८ घोरं
च निनदंतस्य पर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वा विशीर्ये बृहदयं देवानामपि संयुगे ९

अद्वारहितानानिदार्थः । उपासकानां स्थूलसूक्ष्मकारणदेहत्रयरूपाणां तिसृषां पुरांश्चेति त्वसंसारानयं निवृत्तिर्भक्तादेवस्य त्रिपुरहंतुः प्रसादादेवभवतीति मदर्शनार्थश्च १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९।

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ तंचैवेति एवमध्यात्मत्रिपुरदाहेऽपिसंसारारम्भः
 कःसूक्ष्मःप्रपंचोयावदेहपातं बाधितानुवृत्त्याऽनुवर्ततएव । तंवाकंहिरण्यगर्भाऽयंसूक्ष्मसमष्टिरूपं पुरंदरं कर्तुं जीवन्मुक्तपतीति गोचरं जिज्ञासमाना उमा ब्रह्मविद्यामया कुरुत्वा भेदकृतेऽप्ययं कोऽव
 यांश्चोरेणरूपेण पश्येत्कुद्धः पिनाकहृत् ॥ नसुरानासुरालोकेन गंधर्वानपन्नगाः १० कुपिते सुखमेधंते तस्मिन्नापि गृहागताः ॥ प्रजापतेऽश्वदक्षस्य यजतो वितते क्रतौ
 ११ विव्याध कुपितो यज्ञानिर्भयस्तु भवस्तदा ॥ धनुषावाणमुत्सृज्य स घोषं विना दध १२ तेन शर्मकुतः शान्तिं विषादं लेभिरसुराः ॥ विद्धे च सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे १३
 तेन ज्यातलो घोषेण सर्वलोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुरवशाः पार्थिवेषु दुश्चसुरासुराः १४ आपश्चुक्षुभिरैव च कपे च वसुंधरा ॥ व्यद्रवन् गिरयश्चापि द्यौः
 पफालच सर्वशः १५ अंधेन तमसालोकाः प्रावृत्तान च काशिरै ॥ प्रणष्टा ज्योतिषां भाश्च सहसूर्येण भारत १६ भृशं भीतास्ततः शान्तिं च कुः स्वस्त्ययनानि च ॥ ऋष
 यः सर्वभूतानामात्मनश्च हितैषिणः १७ ततः सोऽभ्यद्रव देवान् रुद्रो रौद्रपराक्रमः ॥ भगस्य नयने कुद्धः प्रहारेण व्यशातयत् १८ पूषणं चाभिदुद्रावपादेन चरुपान्वितः ॥
 पुरोडाशं भक्षयतो दशनान्वै व्यशातयत् १९ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वेपमानाः स्मशंकरम् ॥ पुनश्च संदधेरुद्रो दीप्तं सुनिशितं शरम् २० रुद्रस्य विक्रमं दृष्ट्वा भीता देवाः स
 हर्षिभिः ॥ ततः प्रसादयामासुः शर्वते विबुधोत्तमाः २१ जेषुश्च शतरुद्रीयं देवाः कृत्वाऽजलितदा ॥ संस्तूयमानां स्त्रिदशैः प्रससाद महेश्वरः २२ रुद्रस्य भागं यज्ञे च विशि
 ष्टेतेव कल्पयत् ॥ भयेन त्रिदशाराजश्चरणं च प्रपेदिरे २३ तेन चैव हितुष्टेन स यज्ञः संधितोऽभवत् ॥ यद्यच्चापहतं तत्र ततश्चैवान्वजीवयत् २४ असुराणां पुराण्या
 संस्त्रीणि वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णमपि चापरम् २५ नाशकतानि मघवा जेतुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वेऽमरारुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः २६ तत ऊर्ध्वम्
 हात्मानो देवाः सर्वे समागताः ॥ रुद्रो द्राव विष्यंति पशवः सर्वकर्मसु २७ जहि देत्यान्सह पुरैर्लोकां स्त्राय स्वमानद ॥ सतथोक्तस्तथेत्युक्त्वा कृत्वा विष्णुं शरोत्तमम् २८
 शल्यमग्निं तथा कृत्वा पुंस्त्वं वै स्वतं यमम् ॥ वेदान् कृत्वा धनुः सर्वान् ज्यांच सा विप्रिमुत्तमाम् २९ ब्रह्माणं सारथिं कृत्वा विनियुज्य च सर्वशः ॥ त्रिपर्वणां त्रिशल्येन तेन
 तानि विभेदसः ३० शरेणादित्यवर्णेन कालाग्रिसमतेजसा ॥ तेसुराः सपुरास्तत्र दग्धारुद्रेण भारत ३१ तंचैवाकं गतं दृष्ट्वा बालं पंचशिखं पुनः ॥ उमा जिज्ञासमा
 ना वैकोऽयमित्यब्रवीत्तदा ३२ असूयतश्च शक्रस्य वज्रेण प्रहरिष्यतः ॥ सवज्रं स्तंभयामास तं बाहुं परिचोपमम् ३३ न संबुधुधिरैव देवास्तं भुवनेश्वरम् ॥ सप्रजा
 पतयः सर्वे तस्मिन्मुमुदुरीश्वरे ३४ ततो ध्यात्वा च भगवान् ब्रह्मा तममितीजसम् ॥ अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा वंदे तमुमापतिम् ३५ ततः प्रसादयामासु र्मरुदं च ते सुराः ॥
 बभूवसतदा बाहुर्बलहंतुर्यथापुरा ३६ सचापि ब्राह्मणो भूत्वा दुर्वासानाम वीर्यवान् ॥ द्वारवत्यां मम गृहे चिरं कालमुपावसत् ३७
 शिष्ट इत्यब्रवीत्पृष्टवती । तत्र महादेवस्तस्य प्रत्यगनन्यत्वादनुत्तरभेवोत्तरंददौ । अतएव तंसूक्ष्मसमष्टिरूपं इति वेदेवदंति । प्रजापतिर्वैकंहति । तस्य नाभैव कंहति प्रतिष्ठितं एवं सर्वत्रारुपान
 तात्पर्यं ज्ञेयम् । तथा शंक्रबाहुस्तं भारुपायिकया त्रिपुरघ्नं बाहुकृतं कर्मनस्पृशतीति दर्शितम् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ एकधा ब्रह्मरूपेण । द्विधा ब्रह्मभेदेन । बहुतेत्यादिप्रपंचरूपेण ३९ ४० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥
 विप्रकारान्प्रयुक्ते स्म सुबहून्मम वेदमनि ॥ तानुदारतया चारं च क्षमेचातिदुःसहान् ३८ सर्वरुद्रांसच शिवः सोऽग्निः सर्वः स सर्वजित् ॥ सचैवेंद्रश्च वायुश्च सोऽश्विनौ
 सच विद्युतः ३९ सचंद्रमाः सचेशानः समूर्यो वरुणश्च सः ॥ सकाळः सौतको मृत्युः स यमो रात्र्यहानि च ४० मासार्धमासाः क्रतवः संध्ये सवत्सरश्च सः ॥ सधाता स
 विधाता च विश्वकर्मा स सर्ववित् ४१ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दिशोऽथ प्रदिशस्तथा ॥ विश्वमूर्तिरमेयात्मा भगवान्परमद्युतिः ४२ एकधा च द्विधा चैव बहुधा च स एव
 हि ॥ शतधा सहस्रधा चैव तथा शतसहस्रधा ४३ ईदृशः समहा देवो भूयश्च भगवानतः ॥ न हि शक्या गुणा वक्तुमपि वर्षज्ञतैरपि ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ईश्वरप्रशंसानाम षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो महाभाग्यं महा
 त्मनः ॥ रुद्राय बहु रूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वदं त्यग्निं महादेवं तथा स्थापुं महेश्वरम् ॥ एकाक्षं त्र्यंबकं चैव विश्वरूपं शिवं तथा २ द्वे तनू तस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा
 विदुः ॥ घोरामन्यां शिवामन्याति तनू बहुधा पुनः ३ उग्राघोरा तनुर्याऽस्य सोऽग्निर्विद्युत्सभास्करः ॥ शिवा सौम्या च या त्वस्य धर्मस्त्वापोऽथ चंद्रमाः ४ आत्म
 नोर्धंतुस्तस्याग्निः सोमोऽर्धं पुनरुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यं च रत्येका शिवाचा स्य तनुस्तथा ५ याऽस्य घोरतमा मूर्तिर्जगत्संहरते तथा ॥ ईश्वरत्वान्महत्त्वाच्च महेश्वर इति
 स्मृतः ६ यन्निर्दहतियतीक्ष्णो यदुग्रो यत्पतापवान् ॥ मांसशोणितमज्जादोयत तो रुद्र उच्यते ७ देवानां सुमहान्यत्र यच्चास्य विषयो महान् ॥ यच्च विश्वं महत्पाति म
 हादेवस्ततः स्मृतः ८ धूम्ररूपं च यत्तस्य धूर्जटीत्यत उच्यते ॥ समेधयति यन्नित्यं सर्वान्वै सर्वकर्मभिः ९ मनुष्यान् शिवमन्विच्छंस्तस्मादेषा शिवः स्मृतः ॥ दह
 त्यूर्ध्वं स्थितो यच्च प्राणाच्छृणां स्थिरश्च यत् १० स्थिरलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थानुरिति स्मृतः ॥ यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्तथा ११ स्थावरं जंगमं चैव ब
 हुरूपस्ततः स्मृतः ॥ विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः १२ सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्वतोक्षिमयोऽपि वा ॥ चक्षुषः प्रभवेते जो नास्त्यंतोऽयास्य च
 क्षुषाम् १३ सर्वथा यत्पशुन्पाति तैश्च यद्रमते सह ॥ तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पशुपतिः स्मृतः १४ नित्येन ब्रह्मचर्येण लिङ्गमस्य वदा स्थितम् ॥ महयत्यस्य
 लोकश्चाप्रियं ह्येतन्महात्मनः १५ विग्रहं पूजयेद्यो वै लिङ्गं वाऽपि महात्मनः ॥ लिङ्गं पूजयितानित्यं महर्वांश्चिदमश्नुते १६ ऋषयश्चापि देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥
 लिङ्गमेवाचर्यंति स्म यत्तदूर्ध्वं समास्थितम् १७ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समेश्वरः ॥ सुखं ददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १८ एष एव शमशानेषु
 देवो वसति निर्दहन् ॥ यजंते ये जनास्तत्र वीरस्थाननिषेविणः १९ विषयस्थः शरीरेषु समृत्युः प्राणिनामिह ॥ सच वायुः शरीरेषु प्राणापानशरीरिणाम् २० तस्य
 घोराणि रूपाणि दीप्तानि च बहूनि च ॥ लोके यान्यस्य पूज्यंते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २१

२१। २१। २२। २५। २६। २७। २८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ ॥ इत्युक्तवतीति १ श्रुतिप्रत्यक्षयोः किं बलवदिति प्रश्नः २ । ३ दृष्टमिति अनन्तं कश्चित् श्रुत्यपेक्षया प्रत्यक्षं प्रबलं कश्चित् प्रत्यक्षापेक्षया श्रुतिरित्यर्थः ४ केचित् प्रत्यक्षं प्रबलं मत्वा हेतुकास्तार्किकाः परमाण्वादीन् प्रज्ञयान्ति त्वत्वादिगुणयुक्तान् कल्पयन्तः सत्यमबाधितं वाङ्मनसातीतं वस्तु नास्तीत्येव निश्चयं कुर्वन्ति । परैर्वैदिकैरुपालब्धाः संतस्तत्र संशयं कुर्वन्ति ५ अयेत्यादिसार्वः यदित्वमपि एकमसंहतं ब्रह्मकारणं कथं भवेदिति संशयवानसि तर्हि दीर्घकालसेवनादिनाऽप्यमर्थायुक्तेन योगेन वेदितुं शक्यः ६ । ७ एतस्य सत्यवस्तुनः हेतूनामन्तं सर्वसंशयोच्छेदे सति कल्पनासंज्ञाहेतवो निवर्तते ८ संशयच्छेद

नामधेयानिदेवेषुबहून्यस्ययथार्थवत् ॥ निरुच्यंतेमहत्त्वाच्चविभुत्वात्कर्मभिस्तथा २२ वेदेचास्यविदुर्विप्राःशतरुद्रायमुत्तमम् ॥ व्यासेनोक्तंचयच्चापिउप
स्थानंमहात्मनः २३ प्रदातासर्वलोकानांविश्वंचाप्युच्यतेमहत् ॥ ज्येष्ठभूतंवदंत्येनंब्राह्मणाऋषयोऽपरे २४ प्रथमोह्येषदेवानांमुखादग्निमजीजनत् ॥ ग्रहै
र्बहुविधैःप्राणान्संरुद्धानुत्सृजत्यपि २५ विमुंचतिनपुण्यात्माशरण्यःशरणागतान् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यवित्तं कामांश्चपुष्कलान् २६ सददातिमनुष्येभ्यःसए
वाक्षिपतेपुनः ॥ शक्रादिषुचदेवेषुतस्यैश्वर्यमिहोच्यते २७ सएवव्याप्तोऽनित्यत्रैलोक्यस्यशुभाशुभे ॥ ऐश्वर्याच्चैवकामानामीश्वरःपुनरुच्यते २८ महेश्वर
श्चलोकानांमहतामीश्वरश्चसः ॥ बहुभिर्विविधैरूपैर्विश्वंव्याप्तमिदंजगत् ॥ तस्यदेवस्ययद्वक्त्रंसमुद्रेवडवामुखम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि आनुशास० दानधर्मेमहेश्वरमाहात्म्यंनामएकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तवतिवाक्येतुलुप्णे
देवकिनंदने ॥ भीष्मंशातनवंभूयःपर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः १ निर्णयेवामहाबुद्धेसर्वधर्मविदांवर ॥ प्रत्यक्षमागमोवेतिर्कितयोःकरणंभवेत् २ ॥ भीष्मउवाच ॥
नास्त्यत्रसंशयःकश्चिदितिमेवर्ततेमतिः ॥ शृणुवक्ष्यामि तेप्राज्ञसम्यक्त्वंमेऽनुपृच्छसि ३ संशयःसुगमस्तत्रदुर्गमस्तस्यनिर्णयः ॥ दृष्टंश्रुतमनंतंहियत्रसं
शयदर्शनम् ४ प्रत्यक्षंकारणंदृष्ट्वाहेतुकाःप्राज्ञमानिनः ॥ नास्तीत्येवंव्यवस्यंतिसत्यंसंशयमेवच ५ तदयुक्तंव्यवस्यंतिबालाःपंडितमानिनः ॥ अथचेन्म
न्यसेचैवंकारणंकिंभवेदिति ६ शक्यंदीर्घेणकालेनयुक्तेनातंद्रितेनच ॥ प्राणयात्रामनेकांचकल्पमानेनभारत ७ तत्परेणैवनान्येनशक्यंह्येतस्यदर्शनम् ॥
हेतूनामंतमासाद्यविपुलंज्ञानमुत्तमम् ८ ज्योतिःसर्वस्यलोकस्यविपुलंप्रतिपद्यते ॥ नत्वेवगमनंराजहेतुतोऽगमनंतथा ॥ अग्राह्यमनिबद्धंचवाचासंपरिवर्ज
येत् ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रत्यक्षंलोकतःसिद्धिलोकश्चागमपूर्वकः ॥ शिष्टाचारोबहुविधस्तन्मेब्रूहिपितामह १०

श्रवदाज्योतिःप्रत्यक्षैतन्मयविपुलमनंतप्रतिपद्यतेतदेवभवतिहेतुस्तर्कव्यद्वस्त्वधिगमनंतदधिगमनंनभवति । तर्केणापिहिज्ञान्यप्रधानपरमाणवःकारणत्वेनप्रतिपाद्यंतेतच्चअग्राह्यम् । यतः
यद्वाचावेदेनानिबद्धंअप्रतिपादितंतद्वर्जयेदितिन्यायईक्षतेनार्शब्दमितिप्रतिपादनात् । पुतेनसर्वप्रमाणापेक्षयाश्रुतेर्बलीयस्त्वसिद्धम् ९ प्रत्यक्षमिति लोकतःसिद्धिरनुमानं आग
मपूर्णःशिष्टाचारश्चेतिप्रमाणानिहृतेषामध्येकिमवलम्वितमिप्रश्नार्थः १०

शिष्टाचारस्य दुरात्मभिरुच्छेदितत्वात्तेदपबमुख्यप्रमाणं । प्रत्यक्षानुमानबोध्यभिचारिस्त्वेनाविश्चसनीयत्वादित्याह धर्मस्येत्यादिना ११ वृत्तं शिष्टाचारः १२ मिदंतिवृत्तं तेषु प्रत्यक्षानुमाना
चारेषु १३ अगृप्येतो नित्यं सोत्कंठाः आगमजन्याः बुद्धयोपेयतेष्वपरं श्रेष्ठं प्रमाणमित्यन्वयः १४ । १५ नेति वृत्तं प्रत्यक्षदृष्टं शीलं । आचारः शाचादिः । कारणवेदः । त्रयमिलित्वा एको धर्मः
स धर्मः साधनीय इत्यर्थः स्वाध्यायकर्मवेदरक्षार्थमाचारात्तर्गतमेव ज्ञेयम् १६ । १७ वेद इति प्रमाणभेदात्प्रमेयैर्धर्मैरपित्रिभिर्भावितव्यम् १८ कथमेको धर्मस्त्रितयप्रतिपाद्य इत्याशङ्क्याह धर्मस्येति

॥ भीष्मउवाच ॥ धर्मस्यहियमाणस्यबलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ संस्थायत्नैरपि कृताकालेन प्रातिभिद्यते ११ अधर्मो धर्मरूपेण दृणैः कूपइवावृत्तः ॥ ततस्तैर्भिद्यते
वृत्तं शृणु चैव युधिष्ठिर १२ अवृत्ता ये तु भिदंति श्रुतित्याग परायणाः ॥ धर्मविद्वेषिणो मंदा इत्युक्तस्तेषु संशयः १३ अदृष्यंतस्तु साधूनां येषु वागमबुद्धयः ॥ परमि
त्येव संतुष्टास्तानुपास्व च पृच्छ च १४ कामार्थापृष्ठतः कृत्वा लोभमोहानुसारिणौ ॥ धर्मइत्येव संबुद्धस्तानुपास्व च पृच्छ च १५ न तेषां भिद्यते वृत्तं यज्ञाः स्वाध्याय
कर्म च ॥ आचारः कारणं चैव धर्मश्चैकस्त्रयं पुनः १६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुनरेव हि मे बुद्धिः संशये परिमुह्यति ॥ अपरे मार्गमाणां स्थपरंतीरमपश्यतः १७ वेदः
प्रत्यक्षमाचारः प्रमाणं तत्र यं यदि ॥ पृथक्कलम्यते चैषां धर्मश्चैकस्त्रयं कथम् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्य हियमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ यद्येवं मन्यसे राजंस्त्रिधा
धर्मविचारणा १९ एकस्येति जानीहि त्रिधा धर्मस्य दर्शनम् ॥ पृथक्चेन मे बुद्धिस्त्रयाणां अपि वै तथा २० उक्तो मार्गस्त्रयाणां च तत्तथैव समाचर ॥ जिज्ञासानुकर्त
व्या धर्मस्य परितर्कणात् २१ सदैव भरत श्रेष्ठ मातेऽभूदत्र संशयः ॥ अंधोजड इवाशंकीय द्रवीमितदाचर २२ अहिंसा सत्यमक्रोधोदानमेतच्चतुष्टयम् ॥ अजातश
त्रो सेवस्व धर्म एष सनातनः २३ ब्राह्मणे पुच्यति र्यापि तृपैतामहोचिता ॥ तामन्वेहि महाबाहो धर्मस्यैते हि देशिकाः २४ प्रमाणमप्रमाणं वैयः कुर्यादबुधोजनः ॥ न स
प्रमाणतामर्हो विवादजननो हि सः २५ ब्राह्मणानेव सेवस्य सत्कृत्य बहु मन्य च ॥ एतेष्वेव त्विमेलोकाः कृत्वा इति निबोधतान् २६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ये च धर्मम
सूयंते ये चैनं पर्युपासते ॥ ब्रवीतु मे भवाने तत्कृते गच्छंति तादृशाः २७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ रजसा तमसा चैव समवस्तीर्णचेतसः ॥ नरकं प्र
तिपद्यंते धर्मविद्वेषिणो जनाः २८ ये तु धर्ममहाराज सततं पर्युपासते ॥ सत्यार्जवपराः संतस्ते वै स्वर्गं भुजोनराः २९ धर्म एव गतिस्तेषां माचार्योपासनाद्भ
वेत् ॥ देवलोकं प्रपद्यंते ये धर्मं पर्युपासते ३० मनुष्यादिवा देवाः शरीरमुपताप्य वै ॥ धर्मिणः सुखमेधंते लोभद्वेषविजिताः ३१ प्रथमं ब्रह्मणः पुत्रं धर्म
माहर्षमनीषिणः ॥ धर्मिणः पर्युपासंते फलं क्वमिवाशयः ३२

हेराजन्मद्येवधर्मत्रयमन्यसेतन्नेतिशेषः । किंतुहियमाणस्यैकस्यैवधर्मस्यत्रिधात्रिप्रकाराविचारणा एकएवप्रमाणत्रयसंवादेनपरीक्षणीयइत्यर्थः १९ त्रिधेत्यस्यव्याख्यानंप्रकएवेति त्रयाणांप्रमाणानांप्रत्यक्षेप्रत्येकस्वातंत्र्येणधर्मप्रतिपादकत्वेममबुद्धिर्नच २० उक्तइति प्रत्यक्षस्यार्ताद्विधेधर्मप्रमाणाभावात् आचारस्यचप्रध्वंसितत्वात् त्रयाणांप्रमाणानामध्येपरिशेषाद्युक्तोवेदे सप्तवमार्गः नतुपरितर्कणाद्धर्मस्यविचारःकर्तव्यइत्यर्थः २१ अत्रवेदे अशंकीशंकाशून्यः २२ । १३ । १४ । १५ । १६ । २० । २८ । १९ । ३० । ३१ आशयोभोक्तुर्मनः ३२

कीदृशाः किल्लक्षणाः किं कर्मणश्च ३३ । १० सर्गमुत्सर्गम् ३५ पंचानां देवपितृमूलातिथिर्दुर्बानां ३६ । ३० चक्रधरस्वमुजंगस्वबहुग्राभापिपतेर्वा । 'मवेचक्रधरो विष्णौ मुजंगे ग्राभजालिनि' इति वि
 श्वलोचनः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ कर्माध्ययनं प्रतिपादयेत् दक्षिणामितिशेषः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ दक्षिणं पाणिमुद्धरेद्यज्ञोपवीती भवेत् ५०
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असतां कीदृशं रूपं साधवः किंच कुर्वते ॥ ब्रवीतु मे भवाने तत्संतोऽसंतश्च कीदृशाः ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ दुराचाराश्च दुर्धर्षा दुर्मुखाश्चाप्य
 साधवः ॥ साधवः शीलसंपन्नाः शिष्टाचारस्य लक्षणम् ३४ राजमार्गे गवां मध्ये धान्यमध्ये च धर्मिणः ॥ नोपसेवंति राजेन्द्रसर्गं मूत्रपुरीषयोः ३५ पंचानामशनं द
 त्वाशेषमश्रुतिसाधवः ॥ न जल्पन्ति च भुञ्जानानि द्राक्षाद्रपाणयः ३६ चित्रभानुमनश्चाहं देवगोष्ठं चतुष्पथम् ॥ ब्राह्मणं धार्मिकं वृद्धं ये कुर्वन्ति प्रदक्षिणम् ३७ वृ
 द्धानां भारतस्तानां स्त्रीणां च क्रधरस्य च ॥ ब्राह्मणानां गवां राज्ञां पंथानं ददते च ये ३८ अतिथीनां च सर्वेषां प्रियाणां स्वजनस्य च ॥ तथा शरणकामानां गोप्ता स्या
 त्स्वागतप्रदः ३९ सायंप्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितम् ॥ नांतरा भोजनं दृष्टुं पुनः पासविधिर्हि सः ४० होमकाले यथा वह्निः कालमेव प्रतीक्षते ॥ ऋतुकाले तथा
 नारी ऋतुमेव प्रतीक्षते ४१ नान्यदा गच्छते यस्तु ब्रह्मचर्यं च तस्मै तम् ॥ अमृतं ब्राह्मणा गाव इत्येतन्नयमेकतः ४२ तस्माद्ब्राह्मणं नित्यमर्चयेत्तथा विधिः ॥ य
 जुषांसंस्कृतं मांसमुपभुञ्जन्नदुष्यति ॥ पृष्ठमांसं वृथामांसं पुत्रमांसं च तत्समम् ४३ स्वदेशे परदेशे वाप्यतिथिर्नोपवासपेत् ॥ कर्मवै सफलं कृत्वा गुरुणां प्रतिपादयेत्
 ४४ गुरुभ्यस्त्वासनं देयमभिवाद्याभिपूज्य च ॥ गुरुमभ्यर्च्य वर्धते आयुषाय शसाश्रिया ४५ वृद्धाभ्यामभवेज्जातुन चैतान् प्रेषयेदिति ॥ नासीनः स्यात्स्थिते
 ष्वेव मायुरस्य न रिष्यते ४६ न न ग्राभीक्षते नारी न न ग्राह्यपुरुषानपि ॥ मैथुनं सततं गुप्तमाहारं च समाचरेत् ४७ तीर्थानां गुरवस्तीर्थं चोक्षाणां हृदयं शुचि ॥ द
 र्शनानां परं ज्ञानं संतोषः परमं सुखम् ४८ सायंप्रातश्च वृद्धानां शृणुयात्पुष्कलागिरः ॥ श्रुतमाप्नोति हिनः सततं वृद्धसेवया ४९ स्वाध्याये भोजने चैव दक्षिणं पा
 णिमुद्धरेत् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी नित्यमिन्द्रियाणितथैव च ५० संस्कृतं पायसं नित्यं वागूं कृत्सरं हविः ॥ अष्टकाः पितृदेवत्याग्रहाणामभिपूजनम् ५१ इमं शुक्रम
 णि मंगल्यं क्षुतानामभिनंदनम् ॥ व्याधितानां च सर्वेषां मायुषामभिनंदनम् ५२ न जातु त्वमिज्जिब्रूयादापन्नोऽपि महत्तरम् ॥ त्वं कारोवावधो वेति विद्वत्सु न विशिष्य
 ते ५३ अवराणां समानानां शिष्याणां च समाचरेत् ॥ पापमाचक्षते नित्यं हृदयं पापकर्मिणः ५४ ज्ञानपूर्वकं तं कर्मच्छादयंतं ह्यसाधवः ॥ ज्ञानपूर्वं विनश्यंति गू
 हमानामहाजने ५५ न मां मनुष्याः पश्यन्ति न मां पश्यन्ति देवताः ॥ पापेनाभिहितः पापः पापमेवाभिजायते ५६ यथा वार्धुषिको वृद्धिं दिनभेदे प्रतीक्षते ॥ धर्मे
 णापि हितं पापं धर्ममेवाभिवर्धयेत् ५७ यथा लवणमंभोभिराहुतं प्रविलीयते ॥ प्रायश्चित्तं हतं पापं तथा सद्यः प्रणश्यति ५८ तस्मात्पापं न गूहेत गूहमानं विवर्धयेत् ॥
 कृत्वा तत्साधुष्वारव्येयं ते तत्प्रशमयंत्युत ५९
 जीवितिवचनेन सुखोत्पादनं च कुर्यादिति शेषः ५९ । ५३ समाचरेत् अभिनंदनं पापकर्मिणः स्वाहृदयं पापिष्ठमित्याचक्षते कर्मण्येव तेषां हृदयं ज्ञायत इत्यर्थः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ धर्मध्वजिस्तत्प्रकाशकः ६२ पारदं परलोकहितम् ६३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॐ ॥ नाभागधेय इति
 १ । २ कृतो यज्ञोऽफलो ये पाते कृतयज्ञाफलाः ३ भवेत्समर्थः स्यात् ४ आयशतैः उपायशतैः सुखी धनेन ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
 आशयासंचितं द्रव्यं कालेनैवोपभुज्यते ॥ अन्ये चैतत्प्रपद्यन्ते वियोगे तस्य देहिनः ६० मानसं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि धर्ममेव स
 मासते ६१ एकपुत्रचरेद्धर्मन धर्मध्वजिको भवेत् ॥ धर्मवाणिजका ह्येते ये धर्ममुपभुञ्जते ६२ अर्चेद्देवान दं मेन सेवेता मायया गुरुन् ॥ निधिनिदध्यात्पारत्र्यं यात्रार्थं
 दानशब्दितम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे धर्मप्रमाणकथने द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॐ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नाभागधेयः प्राप्नोति धनं सुबलवानपि ॥ भागधेयान्वितस्त्वर्थान्छोवालश्च विदति १ नालाभकाले लभते प्रयत्नेऽपि कृते सति ॥ लाभकाले
 प्रयत्नेन लभते विपुलं धनम् २ कृतयत्नाफलाश्चैव दृश्यन्ते शतशो नराः ॥ अयत्नेनैव मानाश्च दृश्यन्ते बहवो जनाः ३ यदियत्नो भवेन्मर्त्यः स सर्वफलमाप्नुयात् ॥ ना
 लभ्यं चोपलभ्येत नृणां भरतसत्तम ४ प्रयत्नं कृतं वंतोऽपि दृश्यन्ते ह्यफलानराः ॥ मार्गत्याय शतैरर्थान् मार्गश्चापरः सुखी ५ अकार्यमसकृत् कृत्वा दृश्यन्ते ह्यधनानराः ॥
 धनयुक्ताः स्वकर्मस्था दृश्यन्ते चापरेऽधनाः ६ अधीत्य नीतिशास्त्राणि नीतियुक्तो न दृश्यते ॥ अनभिज्ञश्च साचिव्यंगमितः केन हेतुना ७ विद्यायुक्तो ह्यविद्यश्च धनवा
 न्दुर्मतिस्तथा ॥ यदि विद्यामुपाश्रित्य नरः सुखमाप्नुयात् ८ न विद्वान्विद्यया हीनं वृत्त्यर्थमुपसंश्रयेत् ॥ यथापि पासां जयति पुरुषः प्राप्य वैजलम् ९ इष्टार्थो वि
 द्याह्ये वनविद्यां प्रजहेन्नरः ॥ नाप्राप्तकालोऽग्निर्यतो विद्वः शरशतैरपि ॥ तृणाग्नेनापि संस्पृष्टः प्राप्तकालो न जीवति १० ॥ भीष्म उवाच ॥ ईहमानः समारंभान्मादि
 नासादयेद्धनम् ॥ उग्रंतपः समारोहेन्न ह्यनुसंपरोहति ११ दानेन भोगी भवति मेधावी वृद्धसेवया ॥ अहिंसया च दीर्घायुरिति प्राहुर्मनीषिणः १२ तस्माद्दद्यान्नया
 चेत पूजयेद्धारमिकानपि ॥ सुभाषी प्रियकृच्छातः सर्वसत्त्वाविहिंसकः १३ यदा प्रमाणं प्रसवः स्वभावश्च सुखा सुखे ॥ दंशकीटपिपीलानां स्थिरो भव युधिष्ठिर १४
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे धर्मप्रशंसायां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ भीष्म उवाच ॥ कार्यते यच्च क्रियते सच्चा सच्च
 ताकृतम् ॥ तत्राश्वसीतसत्कृत्वा असत्कृत्वा न विश्वसेत् १ काल एव सर्वकाले निग्रहानुग्रहौ ददत् ॥ शुद्धिमाविश्य भूतानां धर्मा धर्मौ प्रवर्तते २ यदा त्वस्य भवेद्बुद्धिर्ध
 र्मार्थस्य प्रदर्शनात् ॥ तदा श्वसीत धर्मात्मा दृष्टुं निर्दिश्वसेत् ३ एतावन्मात्रमेतद्बिभूतानां प्राज्ञलक्षणम् ॥ कालयुक्तोऽप्युभयविच्छेपं युक्तं समाचरेत् ४

प्रसवः प्रसवकारणं कर्मैव दंशादीनां सुखाद्यास्तौ प्रमाणं नियामकं एवं स्वस्यापि ज्ञात्वा स्थिरोऽप्यंचलो भव १४ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ कार्यत इति १ प्रवर्तते प्रवर्तयति २ धर्मार्थस्य धर्मफलस्य प्रदर्शनात् यदा धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तदा ज्यं
 धर्मात्मा धर्मचित्तः धर्मे जाश्वसीत विश्वासं कुर्वीत अदृष्टबुद्धिस्तु न विश्वसेद्धर्मफले ३ एतावद्बुद्धिर्भवेत्तदा ज्यं उभयविच्छेदं व्याकर्तव्यं विद ४

म.भा.टी.

॥ १६३ ॥

राजसामखिनाः ९ धर्मः कदाऽप्यधर्मानमवेदित्याह नहीति अधर्मतयादुःखहेतुतया ९ । १० एतौ विशुद्धताऽध्वमार्स्पर्शौ ८ नयेद्धर्ममिति शेषः धर्मेण धर्मानुष्ठानार्थमितरैरुच्यमानः प्रेर्यमाणः सन् सर्वलोकमयच्छलेतेषां प्रसारणे प्रवर्तते । यद्वा स्वं निस्तारं स्वयमेवाचरेदित्याह नत्विति नयेत्तद्धर्ममिति शेषः किंतु धर्ममयलोकमययोऽच्छलेच्छलेनेति वृत्तिनिमित्तधर्मेण हेतुना अर्थात् प्राज्ञेन उच्यमानपवनरज्ज्वर्गच्छतीति शेषः । शूद्रोऽहमित्यादिव दान्नितीति शेषपूरणेन योज्यम् ९ अपरे साधवो नोपदधति नच्छलं कुर्वतीत्ययाधिकारं धर्मकुर्वतीति नच्छलमित्यर्थः तस्मात्प्रवर्तना सर्वाव्यर्थेवेति भावः १० विशेषेणेति पुष्पं सर्वेषां प्राणिनां पुरुषाणां वा पांचभौतिकत्वे प्रत्यक्षेऽपि विशेषकरणमिदं पवित्रमिदं पवित्रमिति व्यवस्थापनं लोकधर्मशास्त्रीयधर्मे च निमित्तसत्कृतं । पशुपामरपंडि

यथाहुपास्थितैश्वर्याः प्रजायंते न राजसाः ॥ एवमेवात्मनात्मानं पूजयन्ती हि धार्मिकाः ५ न ह्यधर्मतया धर्मं दद्यात्कालः कथंचन ॥ तस्माद्विशुद्धमात्मानं जानीयाद् धर्मचारिणम् ६ स्पृष्टुमप्यसमर्थो हि ज्वलन्तमिव पावकम् ॥ अधर्मः संततो धर्मकालेन परिरक्षितम् ७ कार्यावेतौ हि धर्मेण धर्मो हि विजयावहः ॥ त्रयाणामपि लोकानां मालोकः कारणं भवेत् ८ न तु कश्चिन्नयेत्प्राज्ञो गृहीत्वैकं रे नरम् ॥ उच्यमानस्तु धर्मेण धर्मलोकं भयच्छले ९ शूद्रोऽहं नाधिकारो मे चातुराश्रम्यसेवने ॥ इति विज्ञानमपरेनात्मन्युपदधत्युत १० विशेषेण च वक्ष्यामि चातुर्वर्ण्यस्य लिङ्गतः ॥ पञ्चभूतशरीराणां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ११ लोकधर्मे च धर्मे च विशेषकरणं कृतम् ॥ यथैकत्वं पुनर्याति प्राणिनस्तत्र विस्तरः १२ अध्रुवो हि कथं लोकः स्मृतो धर्मः कथं ध्रुवः ॥ यत्र कालो ध्रुवस्तात तत्र धर्मः सनातनः १३ सर्वेषां तुल्यदेहानां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ॥ कालो धर्मेण संयुक्तः शेष एव स्वयं गुरुः १४ एवं सति न दोषोऽस्ति भूतानां धर्मसेवने ॥ तिर्यग्यो नावपि सतां लोक एवमतो गुरुः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० दानधर्मे धर्मप्रशंसायां चातुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतं भीष्मं पाण्डवोऽथ कुरुद्रुहः ॥ युधिष्ठिरो हि तं प्रेप्सुरपृच्छत्कल्मषापहम् १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किं श्रेयः पुरुषस्येह किं कुर्वन्सुखमेधते ॥ विपाप्मासंभवेत्केन किं वा कल्मषनाशनम् २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्मै शुश्रूषमाणाय भूयः शांतनवस्तदा ॥ दैवं वंशं यथान्यायमाचष्ट पुरुषर्षभ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अयं दैवतवंशो वैक्राडिवंशसमन्वितः ॥ त्रिसंध्यं पठितः पुत्रकल्मषापहरः परः ४ यदह्ना कुरुते पापमिन्द्रियैः पुरुषश्चरन् ॥ बुद्धिपूर्वमबुद्धिर्वारात्रौ यच्चापि संध्ययोः ५

तानां यथा पुनर्विहिते नैते एकत्वं प्राकृतं गच्छेयुरिति सास्त्रेण धर्मनियमः कृत इत्यर्थः ११ । १२ अत्र शङ्कते अद्युव इति लोकस्य धर्मस्य च कार्यकारणभावात् कार्यस्याधुवत्त्वं कारणस्य धुवत्त्वं च न युक्तं तं तु ना
श्रमंतरेण पट्टाशायोगादित्यर्थः । उत्तरमाह कालः संकल्पः निष्कामधर्म एव ध्रुवस्तत्फलं न तु सकाम इत्यर्थः १३ सर्वेषामिति धर्मसंयुक्तः संकल्प एव शेषः शिष्यते नान्यः । स च कथमुद्देश्यतीत्यत्राह
स्वधं गुरुरिति धर्मबलात् स्वयमेव च स उदेति न शिक्षयेदित्यर्थः १४ एवमिति यदा भूतानां प्राक्कर्मैव तत्र तत्र सुखदुःखसाधने प्रवर्तकमतो धर्मसिद्धान्तकर्मफलमोगे असमंजसेऽपि भूतानां दोषो नास्ति ।
यतः तिर्यग्योनावपिसर्पाविद्यमानानां भूतानां सदसत्प्रवृत्तौ पूर्वकर्मनुसारा लोके एव गुरुर्हृष्टः । विधिनिर्धंत्रितो लोक इति तैव साधुन्वसाधुनिवाकर्मणि प्रवर्तते इत्यर्थः १५ ॥ इति अनुशासनप
र्वणि नीलकण्ठीये भारत भावदीपे चतुःपट्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शरत् लपगतमित्यध्यायद्वयं स्पष्टार्थम् १ । २ । ३ । ४ । ५

॥१६३॥

६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५

मुच्यते सर्वपापेभ्यः कीर्तयन्वैशुचिः सदा ॥ नांघोनवधिरः काले कुरुते स्वस्तिमांसदा ६ तिर्यग्योनिं न गच्छेच्च न रकं संकराणि च ॥ न च दुःखमयं तस्य मरणे
सनमुह्यति ७ देवासुरगुरुर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः ॥ अर्चित्योऽथाप्यनिर्देश्यः सर्वप्राणो ह्ययोनिजः ८ पितामहो जगन्नाथः सावित्री ब्रह्मणः सती ॥ वेदभूरथ
कर्ता च विष्णुर्नारायणः प्रभुः ९ उमापतिर्विरूपाक्षः स्कंदः सेनापतिस्तथा ॥ विशाखो हुतभुग्वायुश्चंद्रसूर्यौ प्रभाकरौ १० शक्रः शचीपतिर्देवाय मोधूमो
र्ण्यासह ॥ वरुणः सहगौर्या च सह ऋद्ध्या धनेश्वरः ११ सौम्यागौः सुरभिर्देवी विश्रवाश्च महानृषिः ॥ संकल्पः सागरो गंगास्त्रयंत्योऽथ मरुद्गणः १२ बाल
खिल्यास्तपःसिद्धाः कृष्णद्वैपायनस्तथा ॥ नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हृहाहुहूः १३ तुंबुरुश्चित्रसेनश्च देवदूतश्च विश्रुतः ॥ देवकन्या महाभागा दिव्या
श्वाप्सरसांगणाः १४ उर्वशी मेनकारं भामिश्रकेशी ह्यलंबुषा ॥ विश्वाची च घृताची च पंचचूडा तिलोत्तमा १५ आदित्यावसवोरुद्राः साश्विनः पितरोऽपि च ॥
धर्मः श्रुतंतपो दीक्षा व्यवसायः पितामहः १६ शर्वर्यो दिवसाश्चैव मारीचः कश्यपस्तथा ॥ शुक्रो बृहस्पतिर्भौमो बुधो राहुः शनैश्चरः १७ नक्षत्राण्यृतवश्चैव मासाः
पक्षाः सवत्सराः ॥ वैनतेयाः समुद्राश्च कहुजाः पन्नगास्तथा १८ शतहृश्च विपाशाश्च चंद्रभागा सरस्वती ॥ सिंधुश्च देविकाश्चैव प्रभासं पुष्कराणि च १९ गंगामहा
नदी वेणाकावेरनिर्मदा तथा ॥ कुलंपुना विशल्या च करतोयां बुवाहिनी २० सरयूर्गंडकी चैव लोहितश्च महानदः ॥ ताम्रारुणा वेत्रवती पर्णाशा गौतमी तथा २१
गोदावरी च वेण्या च कृष्णवेणा तथाऽद्रिजा ॥ दृषद्वती च कावेरी च क्षुर्मदा किनी तथा २२ प्रयागं च प्रभासं च पुण्यं नैमिषमेव च ॥ तच्च विश्वेश्वरस्थानं यत्र तद्विमलं
सरः २३ पुण्यतीर्थं सुसालिलं कुरुक्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ सिंधूतमंतपोदानं जंबूमार्गमथापि च २४ हिरण्वती वितस्ता च तथा प्लक्षवती नदी ॥ वेदस्मृतिर्वेदवती मा
लवाथाश्च वत्यपि २५ भूमिभागास्तथा पुण्या गंगा द्वारमथापि च ॥ ऋषिकुल्यास्तथामेघ्यानद्यः सिंधुवहास्तथा २६ चर्मण्वती नदी पुण्या कौशिकी यमुना
तथा ॥ नदी भीमरथी चैव बाहुदा च महानदी २७ माहेंद्रवाणी त्रिदिवानी लिका च सरस्वती ॥ नंदाचापरनंदा च तथा तीर्थमहाहदः २८ गयाऽथ फल्गुतीर्थं
च धर्मारण्यं सुरैर्वृतम् ॥ तथा देवनदी पुण्या सरश्च ब्रह्मनिर्मितम् २९ पुण्यं त्रिलोकविख्यातं सर्वपापहरं शिवम् ॥ हिमवान्पर्वतश्चैव दिव्यौषधिसमन्वितः
३० विंध्यो धातुविचित्रांगस्तीर्थवानौषधान्वितः ॥ मेरुर्महेंद्रो मलयः श्वेतश्च रजतावृतः ३१ अंगवान्मंदरो नीलो निषधो ददुरस्तथा ॥ चित्रकूटोऽजना
भश्च पर्वतो गंधमादनः ३२ पुण्यः सोमगिरिश्चैव तथैवान्ये महीधराः ॥ दिशश्च विदिशश्चैव क्षितिः सर्वमहीरुहाः ३३ विश्वेदेवानभश्चैव नक्षत्राणि ग्रहास्तथा ॥
पातुनः सततं देवाः कीर्तिताः कीर्तिता मया ३४ कीर्तयानो नरो ह्येतान् मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्तुवंश्च प्रतिनंदंश्च मुच्यते सर्वतोभयात् ३५

सर्वसंकरपापेभ्यो देवतास्तवनंदकः ॥ देवतानंतरं विप्रांस्तपःसिद्धांस्तपोधिकान् ३६ कीर्तितान्कीर्तयिष्यामि सर्वपापप्रमोचनान् ॥ यवकीतोऽथैरम्यश्चक्षुषीधनौ
शिजस्तथा ३७ भृगुर्वगिरास्तथा कण्वो मेधातिथिरथ प्रभुः ॥ बर्हीचगुणसंपन्नः प्राचीं दिशमुपाश्रिताः ३८ भद्रां दिशं महाभागा उल्लुचुः प्रमुचुस्तथा ॥ मुमुचुश्चम
हाभागः स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् ३९ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथा जगस्त्यः प्रतापवान् ॥ हृदायुश्चोर्ध्वबाहुश्च विश्रुता वृषिसत्तमौ ४० पश्चिमां दिशमाश्रित्य एधंते नि
बोधतान् ॥ उषंगुः सहसोदयः परिव्याधश्च वीर्यवान् ४१ ऋषिर्दीर्घतमाश्चैव गौतमः काश्यपस्तथा ॥ एकतश्चाद्वितश्चैव त्रितश्चैव महावृषिः ४२ अत्रेः पुत्रश्च धर्मा
त्मा तथा सारस्वतः प्रभुः ॥ उत्तरां दिशमाश्रित्य एधंते निबोधतान् ४३ अत्रिर्वसिष्ठः शक्तिश्च पाराशर्यश्च वीर्यवान् ॥ विश्वामित्रो भरद्वाजो जमदग्निस्तथैव च ४४
ऋचीकपुत्रो रामश्च ऋषिरौद्दालकिस्तथा ॥ श्वेतकेतुः कोहलश्च विपुलो देवलस्तथा ४५ देवशर्मा च धौम्यश्च हस्ति काश्यप एव च ॥ लोमशो नाचिके च श्वलो महर्षण एव
च ४६ ऋषिरुग्रश्च वाश्चैव भार्गवश्च्यवनस्तथा ॥ एष वै समवायश्च ऋषिदेव समन्वितः ४७ आद्यः प्रकीर्तितो राजन् सर्वपापप्रमोचनः ॥ नृगो ययातिर्नहुषो यदुःपूरुश्च
वीर्यवान् ४८ धुंभुमारो दिलीपश्च सगरश्च प्रतापवान् ॥ कृशाश्चोयौवनाश्च चित्राश्च सत्यवांस्तथा ४९ दुष्यंतो भरतश्चैव चक्रवर्ती महायशः ॥ पवनो जनकश्चैव त
था दृष्टरथो नृपः ५० रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः ॥ रामो राक्षसहावीरः शशबिंदुर्भगीरथः ५१ हरिश्चंद्रो मरुतश्च तथा दृढरथो नृपः ॥ महोदर्यो ह्यलर्कश्च ऐल
श्चैव नराधिपः ५२ कर्णवमोनरश्चैव कध्मोनरश्च नराधिपः ॥ दक्षो वरीषः कुरुरो रैवतश्च महायशः ५३ कुरुः संवरणश्चैव मांघाता सत्यविक्रमः ॥ मुचुकुंदश्च राजर्षिर्ज
न्हूर्जह्मविसेवितः ५४ आदिराजः पृथुर्वै न्यो मित्रभानुः प्रियंकरः ॥ व्रसद्स्युस्तथाराजाश्चेतोरारजर्षिसत्तमः ५५ महाभिषश्च विख्यातो निमीराजा तथा ऽष्टकः ॥
आयुः क्षुपश्च राजर्षिः कक्षेयश्च नराधिपः ५६ प्रतर्दनो दिवोदासः सुदासः कोसलेश्वरः ॥ ऐलोनलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः ५७ हविध्रश्च पृषध्रश्च प्रतीपः शांतनु
स्तथा ॥ अजः प्राचीनवर्हिश्च तथेक्ष्वाकुर्महायशः ५८ अनरण्यो नरपतिर्जानुजंघस्तथैव च ॥ कक्षसेनश्च राजर्षिर्ये चान्ये चानुकीर्तिताः ५९ कल्यमुत्थाय योनित्यं
संध्ये द्वेऽस्तमयोदये ॥ पठेच्छुचिरना वृत्तः सधर्मफलभाग्भवेत् ६० देवादेवर्षयश्चैव स्तुताराजर्षयस्तथा ॥ पुष्टिमायुर्यशः स्वर्गविधास्यंति ममेश्वराः ६१ मावि
घ्नमाचमेपापं माचमेपरिपंथिनः ॥ ध्रुवो जयो मे नित्यः स्यात्परत्रच शुभागतिः ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवंशानुकीर्तनं
नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ शरत्कल्पाय ते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ शयाने वीरशयने पांडवैः समुपस्थिते १

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ शरतल्पगतइति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये

युधिष्ठिरोमहाप्राज्ञोममपूर्वपितामहः ॥ धर्माणामागमंश्रुत्वाविदित्वासर्वसंशयान् २ दानानांचविधिंश्रुत्वाच्छिन्नधर्मार्थसंशयः ॥ यदन्यदकरोद्विप्रतन्मेशं
सितुमर्हसि ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अमून्मुहूर्तस्तिमितं सर्वतद्राजमंडलम् ॥ तूर्णोभूतेततस्तस्मिन्पटेचित्रमिवापितम् ४ सुहूर्तमिवच
ध्यात्वाव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ नृपंशयानंगंगेयमिदमाहवचस्तदा ५ राजन्प्रकृतिमापन्नःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ सहितोभ्रातृभिःसवःपार्थिवैश्चानुयायिभिः
६ उपास्तेत्वांनरव्याघ्रसहस्रहृत्पणेनधीमता ॥ तमिमंपुराणायसमनुज्ञातुमर्हसि ७ एवमुक्तोभगवताव्यासेनपृथिवीपतिः ॥ युधिष्ठिरंसहामात्यमनुजज्ञे
नदीसुतः ८ उवाचचैतनंमधुरंनृपंशांतनवोदृष्टः ॥ प्रविशस्वपुरींराजन्व्येतुतेमानसोज्वरः ९ यजस्वविविधैर्यज्ञैर्बह्वैःस्वाप्तदक्षिणैः ॥ ययातिरिवराजेंद्र
श्रद्धादमपुरःसरः १० क्षत्रधर्मरतःपार्थपितृन्देवांश्चतर्पय ॥ श्रेयसःयोक्ष्यसेचैवव्येतुतेमानसोज्वरः ११ रंजयस्वप्रजाःसर्वाःप्रकृतीःपरिसांत्वय ॥ सुहृ
दःफलसत्कारैरर्चयस्वयथाहृतः १२ अनुत्वांतातजीवंतुमित्राणिहृदस्तथा ॥ चैत्यस्थानेस्थितंतृक्षंफलवंतमिवद्विजाः १३ आगंतव्यंचभवतासमयेमम
पार्थिव ॥ विनिवृत्तेदिनकरेप्रवृत्तेचोत्तरायणे १४ तथेत्युक्त्वाचकौतेयःसोऽभिवाद्यपितामहम् ॥ प्रययौसपरिवारोऽनगरंनगसाह्वयम् १५ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्य
गंधांघांश्चपतिव्रताम् ॥ तद्वैर्कृष्णिभिःसर्वैर्भ्रातृभिःकेशवेनच १६ पौरजानपदैश्चैवमंत्रिवृद्धैश्चपार्थिव ॥ प्रविवेशकुरुश्रेष्ठःपुरंवारणसाह्वयम् १७ इति
श्रीमहाभारते अनुज्ञासनपर्वणि आनुज्ञासनिकेपर्वणि दानधर्मे श्रीमानुज्ञायांषट्पञ्चदशध्वजशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ समाप्तमानुशासनिकंपर्व ॥ ॥
अथभीष्मस्वर्गासिंहणपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीसुतोराजापौरजानपदंजनम् ॥ पूजयित्वायथान्यायमनुजज्ञेगृहान्प्रति १ सांत्वयामासनारी
श्वहृतवीरहृतेश्वराः ॥ विपुलैरर्थदानैःसतदापांडुसुतोदृष्टः २ सोऽनिषित्तोमहाप्राज्ञःप्राप्यराज्यंयुधिष्ठिरः ॥ अवस्थाप्यनरश्रेष्ठःसर्वाःस्वप्रकृतीस्तथा ॥
३ द्विजेभ्योगुणमुख्येभ्योऽनेगमेभ्यश्चसर्वज्ञः ॥ प्रतिगृह्णाशिषोःपुरव्यास्तथाधर्मभृतांवरः ४ उषित्वाशर्वरीःश्रीमान्पंचाशन्नगरोत्तमे ॥ समयंकौरवाग्र्यस्य
सस्मारपुरुषर्षभः ५ सनिर्ययौगजपुराद्याजकैःपरिवारितः ॥ दृष्ट्वा निवृत्तमादित्यं प्रवृत्तंचोत्तरायणम् ६ घृतमाल्यंचगंधांश्चक्षौमाणिचयुधिष्ठिरः ॥ चंद
नागुरुमुख्यानि तथाकालीयकान्यपि ७ प्रस्थाप्यपूर्वकौतेयोभीष्मसंस्करणायवै ॥ माल्यानिचवरार्हाणिरत्नानिविविधानिच ८ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्यगंधांघांश्चयश
स्विनीम् ॥ मातरंचपृथांधीमान्भ्रातृंश्चपुरुषर्षमान् ९ जनार्दननानुगतोविदुरेणचधीमता ॥ युयुत्सुनाचकौरव्योयुयुधानेनवाविभो १०

भारतमावदीपे षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

महताराजभोगेनपारिवर्हेणसंवृतः ॥ स्तूयमानोमहातेजामीष्मस्याग्नीननुव्रजन् ११ निश्चक्रामपुरातस्माद्यथादेवपातिस्तथा ॥ आससादकुरुक्षेत्रेततः
शांतनवंनृपः १२ उपास्यमानंव्यासेनपाराशर्येणधीमता ॥ नारदेनचराजर्षेदेवलेनासितेनच १३ हतशिष्टैर्वृषैश्चान्यैर्नानादेशसमागतैः ॥ रक्षिभिश्च
महात्मानंरक्ष्यमाणंसमंततः १४ शयानंवीरशयनेददर्शनृपतिस्ततः ॥ ततोस्थादवातीर्यभ्रातृभिःसहधर्मराट् १५ अभिवाद्याथकातेयःपितामहमरिदमम्
द्वैपायनादीन्विप्रांश्चतैश्चप्रत्यभिनंदितः १६ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्चभ्रातृभिःसहधर्मजः ॥ आसाद्यशरतरूपस्थमृषिभिःपरिवारितम् १७ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठं
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहकौरव्यःशयानंनिम्नगासुतम् १८ युधिष्ठिरोऽहंनृपतेनमस्तेजान्हवीसुत ॥ शृणोषिचेन्महाबाहोब्रूहिक्किंकरवाणिते १९
प्राप्तोऽस्मिसमयेराजन्नग्नीनादायतेविभो ॥ आचार्यान्ब्राह्मणांश्चैवऋत्विजोभ्रातरश्चमे २० पुत्रश्चतेमहातेजाघृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ उपस्थितःसहामात्योवा
सुदेवश्चवीर्यवान् २१ हतशिष्टाश्चराजानःसर्वेचकुरुजांगलाः ॥ तान्पश्यनरशार्दूलसमुन्मीलयलोचने २२ यच्चेहकिंचित्कर्तव्यंतत्सर्वंप्रापितंमया ॥ यथो
क्तंभवताकालेसर्वमेवचतत्कृतम् २३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तुगंगेयःकुंतीपुत्रेणधीमता ॥ ददर्शभारतान्सर्वान्स्थितान्संपरिवार्यह ॥
२४ ततश्चतंबलीभीष्मःप्रगृह्यविपुलंभुजम् ॥ उद्यन्मेघस्वरोवाग्मीकालेवचनमब्रवीत् २५ दिष्ट्याप्राप्तोऽसिकौंतेयसहामात्योयुधिष्ठिर ॥ परिवृतोहि
भगवान्सहस्रांशुर्दिवाकरः २६ अष्टपंचाशतरात्र्यःशयानस्याद्यमेगताः ॥ शरेषुनिशिताग्नेषुयथावर्षशतंतथा २७ माघोऽयंसमनुप्राप्तोमासःसौम्योयुधि
ष्ठिर ॥ त्रिभागशेषःपक्षोऽयंशुक्रोभवितुमर्हति २८ एवमुक्त्वातुगंगेयोधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ घृतराष्ट्रमथामंत्र्यकालेवचनमब्रवीत् २९ ॥ भीष्मउवाच ॥
राजन्विदितधर्मोऽसिसुनिर्णीतार्थसंशयः ॥ बहुश्रुताहितेविप्राबहवःपर्युपासिताः ३० वेदशास्त्राणिसर्वाणिधर्माश्चमनुजेश्वर ॥ वेदांश्चचतुरःसर्वान्निखिले
नानुब्रुद्धयसे ३१ नशोचितव्यंकौरव्यमवितव्यंहिततथा ॥ श्रुतंदेवरहस्यंतेकृष्णद्वैपायनादपि ३२ यथापांडोःसुताराजस्तथैवतवधर्मतः ॥ तान्पालय
स्थितोधर्मेगुरुशुश्रूषणेरतान् ३३ धर्मराजोहिशुद्धात्मानिदेशेस्थास्यतेतव ॥ आनृशंस्यपरंह्येनंजानामिगुरुवत्सलम् ३४ तवपुत्रादुरात्मानःक्रोधलोभप
रायणाः ॥ ईर्ष्याभिभूतादुर्वृत्तास्तान्नशोचितुमर्हसि ३५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतावदुक्त्वावचनंघृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥ वासुदेवंमहाबाहुम
भ्यभाषतकौरवः ३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवेशसुरासुरनमस्कृत ॥ त्रिविक्रमनमस्तुभ्यंशंखचक्रगदाधर ३७

1196.400

मासस्य चतुर्भागकरणे सार्धसप्तभागत्वात् अष्टम्यर्थस्यानतीतत्वेन प्रथमभागस्य विद्यमानत्वात् त्रिभागकोषो भवितुमर्हतीत्यर्थः तेनाद्याष्टमीत्यर्थः १८ । २९ । १० । ११ । ३२ । ३३ । १४ । १५ । ३१ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशांतीमांससप्तपट्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ एवमुक्त्वेति १ धारणासु

वासुदेवो हिरण्यात्मा पुरुषः सविता विराट् ॥ जीवभूतोऽनुरूपस्त्वं परमात्मा सनातनः ३८ त्रायस्वपुंडरीकाक्षपुरुषोत्तमनिव्यशः ॥ अनुजानीहि मां कृष्णवैकुण्ठ
पुरुषोत्तम ३९ रक्ष्याश्च ते पांडवेया भवान्येषां परायणम् ॥ उक्तवानस्मि दुर्बुद्धिं मंदं दुर्बोधं न तदा ४० यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ वासुदेवेन
तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पांडवैः ४१ संधानस्य परः कालस्तवेति च पुनः पुनः ॥ न च मे तद्वचो मूढः कृतवान्सुमंदधीः ॥ घातयित्वेह पृथिवीं ततः सनिधनं गतः ४२
त्वां तु जानाम्यहं देवं पुराणमृषिसत्तमम् ॥ नरेण सहितं देववदर्थं सुचिरोपितम् ४३ तथा मे नारदः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ॥ नरनारायणावेतौ संभूतौ मनुजे
ष्विति ४४ समांत्वमनुजानीहि कृष्णमोक्षये कलेवरम् ॥ त्वयाऽहं समनुज्ञातो गच्छेयं परमां गतिम् ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनुजानामि भीष्मत्वां वमून्प्राप्तु
हि पार्थिव ॥ न तेऽस्ति वृजिनं किंचिदिह लोके महायुते ४६ पितृभक्तोऽसिराजर्षे मां कंडेय इवापरः ॥ तेन मृत्युस्तव वशे स्थितो भृत्य इवानतः ४७
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु गां गेयः पांडवानिदमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रमुखांश्चापि सर्वांश्च सुहृदस्तथा ४८ प्राणानुत्सृष्टुमिच्छामि तत्रानुज्ञातुमर्हथ ॥ सत्ये
षु याति तव्यं वः सत्यं हि परमं बलम् ४९ आनृशंस्य परैर्भावं सदैव नियतात्मभिः ॥ ब्रह्मण्यैर्धर्मशीलैश्च तपोनित्यैश्च भारताः ५० इत्युक्त्वा सुहृदः सर्वान्संपरिष्वज्य
चैव ह ॥ पुनरेवाब्रवीद्भीमान्युधिष्ठिरमिदं वचः ५१ ब्राह्मणाश्चैव ते नित्यं प्राज्ञाश्चैव विशेषतः ॥ आचार्याः ऋत्विजश्चैव पूजनीया जनाधिप ५२ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा कुहून् सर्वान्
भीष्मः शांतनवस्तदा ॥ तूष्णीं बभूव कौरव्यः समुहूर्तमरिंदम १ धारयामास चात्मानं धारणासुयथाक्रमम् ॥ तस्योर्ध्वमगमन्प्राणाः सन्निरुद्धा महात्मनः २ इदं
माश्चर्यमासीच्च मध्ये तेषां महात्मनाम् ॥ सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिः प्रभो ३ यद्यन्मुंचति गात्रं हि स शांतनुस्तदा ॥ ततश्चिद्विशल्यं भवति योगयुक्त
स्य तस्य वै ४ क्षणेन प्रेक्षतां तेषां विशल्यः सोऽभवत्तदा ॥ तद्दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासुदेवपुरोगमाः ५ सहितैर्मुनिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिर्नृप ॥ सन्निरुद्धस्तु ते
नात्मा सर्वेष्वायतनेषु च ६ जगाम भित्त्वा मूर्धानं दिवमभ्युत्पपात ह ॥ देवदुंदुभिनादश्च पुष्पवर्षैः सहा भवत् ७ सिद्धा ब्रह्मर्षयश्चैव साधुसाध्विति हर्षिताः ॥ महो
ल्लेखचभीष्मस्य मूर्धदेशाज्जनाधिप ८ निःसृत्याकाशमाविश्य क्षणेनांतरधीयत ॥ एवं सराजशार्दूलनृपः शांतनवस्तदा ९ समयुज्यत कालेन भरतानां कुलोद्बहः
ततस्त्वादाय दारूणि गंधांश्च विविधान् बहून् १०

आधारादिषु स्थानेषु यथाक्रमं मूलाधारात् स्वाधिष्ठानं ततो मणिपूरं ततोऽनाहतं ततो विशुद्धित आज्ञा मेवंक्रमेण मनः सहितं वायुं निरुध्मप

रूपर्यानीतवानित्यर्थः २ । ३ यद्यदिति प्राणेनमुक्तं गात्रं प्राशियित्वा नयवसंयोगं सम्प्रमपिशरं वारयितुमक्षममभूदतस्तत्तदंगं विशल्यमभूदित्यर्थः ३५ आत्मा प्राणसंयुक्तं मनः ४ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ उष्णीषिकिरीटशिरोवेष्टे । 'उष्णीषंतुशिरोवेष्टेकिरीटलक्षणान्तरं' इतिभेदिनी १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

चिताचकुर्महात्मानः पांडवाविदुरस्तथा ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्यं प्रेक्षकास्त्वितरेऽभवन् ११ युधिष्ठिरश्च गंगेयं विदुरश्च महामतिः ॥ छादयामास तुरुभौ शौमैर्मा
ल्यैश्च कौरवम् १२ धारयामास तस्याथ युयुत्सुश्च त्रमुत्तमम् ॥ चामरव्यजने शुभ्रभीमसेनार्जुना बुभौ १३ उष्णीषे परिगृह्णीता माद्री पुत्रा बुभौ तथा ॥ स्त्रियः
कौरवनाथस्य भीष्मंकुरुकुलोद्दहम् १४ तालवृन्तान्युपादाय पर्यवीजन्त सर्वशः ॥ ततोऽस्य विधिवच्चक्रुः पितृमेधं महात्मनः १५ यजनं बहुशश्चाग्रौ जगुः सामानि
सामगाः ॥ ततश्चंदनकाष्ठैश्च तथा कालीयकैरपि १६ कालागुरुप्रभृतिभिर्गंधैश्चोच्चावचैस्तथा ॥ समवच्छाद्य गंगेयं संप्रज्वाल्य हुताशनम् १७ अपसव्यमकु
र्वन्त घृतराशुमुखाश्चिताम् ॥ संस्कृत्य च कुरुश्रेष्ठ गंगेयं कुरुसत्तमाः १८ जग्मुर्भागीरथी पुण्यामृषिजुष्टां कुरूद्रहाः ॥ अनुगम्यमाना व्यासेन नारदेनासितेन च
१९ कृष्णेन भरतस्त्रीभिर्ये च पौराः समागताः ॥ उदकं च क्रिरे चैव गंगेयस्य महात्मनः २० विधिवत्क्षत्रियश्रेष्ठाः स च सर्वो जनस्तदा ॥ ततो भागीरथी देवीतनय
स्योदके कृते २१ उत्थाय सलिलात्तस्माद्बुदतीशो कविद्वला ॥ परिदेवयतीतत्र कौरवान्भ्यभाषत २२ निबोधत यथा वृत्तमुच्यमानं मयाऽनघाः ॥ राजवृत्तेन सं
पन्नः प्रज्ञया भिजनेन च २३ सत्कर्ता कुरुवृद्धानां पितृभक्तो महाव्रतः ॥ जामदग्न्येन रामेण यः पुरानपराजितः २४ दिव्यैरस्त्रैर्महावर्यैः सह तोऽद्य शिखंडिना ॥
अश्मसारमयं नूनं हृदयं मम पार्थिवाः २५ अपश्यंत्याः प्रियं पुत्रं यन्नदीर्यति मेऽद्य वै ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्थास्वयं वरे २६ विजित्वैकरथेनैव कन्याश्चायं जहा
रह ॥ यस्य नास्ति बलं तुल्यः पृथिव्यामपि कश्चन २७ हतं शिखंडिना श्रुत्वा न विदीर्यते यन्मनः ॥ जामदग्न्यः कुरुक्षेत्रे युधिषेन महात्मना २८ पीडितो नातिय
त्नेन सह तोऽद्य शिखंडिना ॥ एवं विधं बहुतदा विलपन्ती महानदीम् २९ आश्वासयामास तदा गंगां दामोदरो विभुः ॥ समाश्वसिहि मद्रैस्त्वमाशुचः शुभदर्शने ३०
गतः स परमं लोकं तव पुत्रेण संशयः ॥ वसुरेष महातेजाशापदोषेण शोभने ३१ मानुषत्वमनुप्राप्तो नैनं शोचितुमर्हसि ॥ स एष क्षत्रवर्मेण अयुध्यतरणाजिरे ३२
धनं जयेन निहतो नैष देवि शिखंडिना ॥ भीष्मं हि कुरुशार्दूलमुद्यतेषु महारणे ३३ न शक्तः संयुगे हंतुं साक्षादपिशतक्रतुः ॥ स्वच्छंदतस्तव सुतो गतः स्वर्गं शुभा
नने ३४ न शक्ता विनिहंतुं हिरणेतं सर्वदेवताः ॥ तस्मान्मात्वं सरिच्छ्रेष्ठो च स्वकुरुनंदनम् ॥ वसूनेष गतो देवि पुत्रस्ते विज्वरामव ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्ता सा तु कृष्णेन व्यासेन तु सरिद्वरा ॥ त्यक्त्वा शोकं महाराजस्वं वार्यवत्तारह ३६

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० मरणजं शोकमपश्यति वसुरेष इति देवस्य मानुषत्वं नरकतुल्यमतोऽयं हीनस्यानाहुतं मंलं लोकं गतो न शोच्य इत्यर्थः ११ नीचहस्ते मम मरणञ्चातं शो
कं दूरीकरोतिसमृपइति १२ अर्जुनमपिशस्यतीति शंकया तस्य मृत्युमयमेव नास्तीत्याह भीष्मं हीति ३३ । ३४ । ३५ । ३६

१७ गोपालं भूमिभेदे शिवमुपनिषदि ब्रह्मविष्णुमण्यंतर्कैर्वीरेशमिश्रान् फणिपतिमणितोपोलं गाधरार्यम् ॥ भाट्टेनारायणयोगुरुमकृततत्तं दक्षिणामूर्त्युपास्तौ श्रीवैधितामणिचव्यमजतसमहा

सत्कृत्यते तां सरितं ततः कृष्णमुखानृप ॥ अनुज्ञातास्तया सर्वे न्यवर्तन्त जनाधिपाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्या अनुशास
नपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे भीष्ममुक्तिर्नाम अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६६ ॥
॥ इति अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥ अतः परमाश्वमेधिकं पर्वमविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं घृतराशूं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहुरुत्ताराकुलेंद्रियः ॥ १ ॥

भारते दानधर्मान् ॥१॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमयां दानधर्माध्यायः ॥ १ ॥ इति श्रीमहाभारते दानधर्माध्यायः ॥ १ ॥ इति श्रीमहाभारते दानधर्माध्यायः ॥ १ ॥ इति श्रीमहाभारते दानधर्माध्यायः ॥ १ ॥

॥ अस्मिन्पर्वण्यादिपर्वोक्ताध्यायः श्लोकपर्वसंख्याविषयं दृश्यते तत्पूर्ववदेवेति ज्ञेयम् ॥

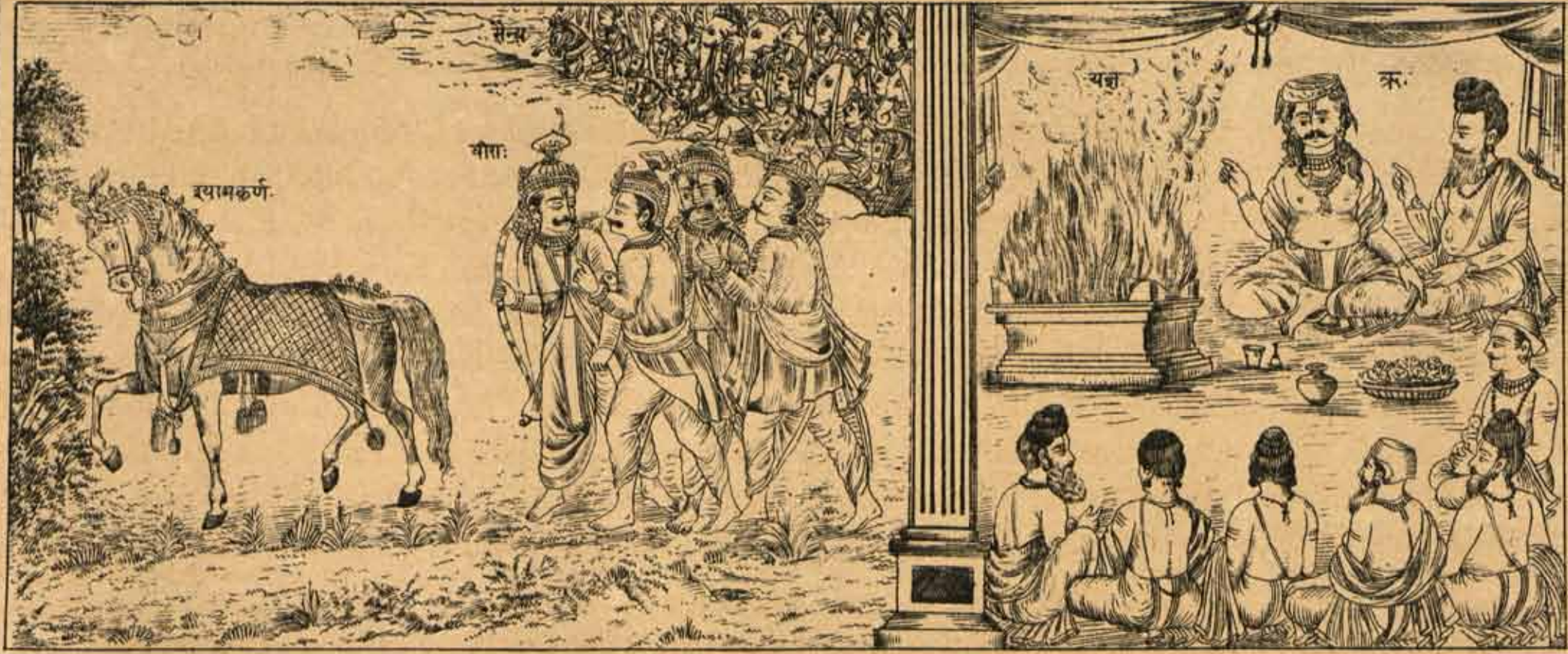
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्वमेधिकपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रूपालमानस्यप्राचीनाचार्यवर्मना ॥ आश्वमेधिकमाचार्यः श्रीकृष्णेन प्रकाश्यते ॥ १ ॥ अश्विस्तुत्यूर्ध्वयायाताष्टावक्रीवेषुव्रितम् ॥ सानस्मृजातेविवृतंगीतायावि
पुलीकृतम् ॥ २ ॥ मोक्षधर्मेषु पुनर्नानाख्यानां पबुहणेः ॥ अतीवव्याकृतं प्रत्यगात्मतत्त्वमनाकुलम् ॥ ३ ॥ यजिज्ञासोदयार्थवजपदानादयः स्मृताः ॥ आनुशासनिके सम्यक्कृतदोषविनाश
काः ॥ ४ ॥ यत्र प्रावण्यलाभाय वैराग्योदयसिद्धये ॥ कुरुक्षयादिकोलोकवृत्तांत उपवर्णितः ॥ ५ ॥ तदेव स्पष्टमत्रोपसंहारव्यपदेशतः ॥ आत्मतत्त्वविबुधे मुनिराख्यानकेस्त्रिभिः ॥ ६ ॥
आख्यानप्रयंचसंवर्तमरुत्तीयं । कृष्णधर्मसंवादः । कृष्णाक्षुनसंवादश्च । तत्राद्येकाश्यामृतस्य मुक्तिर्लिङ्गेनैव सूचयित्वेश्वराराधनादिना धर्मेणैव धनं लब्ध्वाऽऽत्मशुद्धये यष्टव्यमित्युक्तं ।

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहु रत्तताराकुलेंद्रियः २ उत्तीर्य तु महाबाहुर्वाष्पव्याकुललोचनः ॥ पपात तीरे गंगाया व्याध विद्ध इव द्विपः ३ तं सीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन
चोदितः ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनं कृष्णः परबलार्दनः ४ तमार्त्तपतितं भूमौ श्वसंतं च पुनः पुनः ॥ ददृशुः पार्थिवाराजन्धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ तं दृष्ट्वा दीनमनसं गतसत्वं नरे
श्वरम् ॥ भूयः शोकसमाविष्टाः पांडवाः समुपाविशन् ६ राजा तु धृतराष्ट्रश्च पुत्रशोकाभिपीडितः ॥ वाक्यमाह महाशुद्धिः प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरम् ७ उत्तिष्ठ कुरुशार्दू
लकुरुकार्यमनंतरम् ॥ क्षत्रधर्मेण कौतेय जितेयमवनीलया ८ भुंक्ष्व भोगान् भ्रातृभिश्च सुहृद्भिश्च मनोनुगान् ॥ शोचितव्यं न पश्यामित्यधा धर्मभृतां वर ९ शो
चितव्यं मया चैव गंधार्या च महीपते ॥ ययोः पुत्रशतं नष्टं स्वप्नलब्धं यथा धनम् १० अश्रुत्वा हितकामस्य विदुरस्य महात्मनः ॥ वाक्यानि सुमहार्थानि परितप्या
मिदुर्मतिः ११ उक्तवान् विदुरो यन्माधर्मात्मादिव्यदर्शनः ॥ दुर्योधनापराधेन कुलं ते विनशिष्यति १२ स्वस्ति चेदिच्छसि राजन्कुलस्य कुरुमेव च ॥ वध्य
तामेष दृष्ट्वा त्मामंदोराजा सुयोधनः १३ कर्णश्च शकुनिश्चैव नैनं पश्यतुर्काहं चित् ॥ दूतसंघातमप्येषामप्रमादेन वारय १४ अभिषेचय राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥
सपालयिष्यति वशीधर्मेण पृथिवीमिमाम् १५ अथ नेच्छसि राजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ मेढीसूतः स्वयं राज्यं प्रति गृहीष्वपार्थिव १६ समं सर्वेषु भूतेषु वर्तमानं नरा
धिप ॥ अनुजीवंतु सर्वे त्वां ज्ञातयो भ्रातृभिः सह १७ एवं ब्रुवति कौतेय त्रिरेदीर्घदर्शिनि ॥ दुर्योधनमहं पापमन्ववर्ततृथामतिः १८

द्वितीयेशास्त्रार्थसूत्रणं । तृतीयेतद्विवरणं चेति । तदूर्ध्वमुत्तं कौष्णस्याद्याख्याना नैर्ज्ञानोपयोगिगुरुश्रवणमाहात्म्यहिंसात्मकयज्ञनिंदादिचवथायधंतात्पर्याविषयतया ज्ञेयं तत्रायमाद्यः श्लोकः
नारायणमिति । 'आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनुवः ॥ अयं नंतस्य ताः प्रोक्तं तेन नारायणः स्मृतः' इति स्मृतः 'आपः पुरुषवचसः' इति श्रुतेः श्वाभः प्रधानं भूतपंचकं नरेणांतर्गताभिणा सृष्टं नारं । 'तत्सृष्ट्वा
तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण ईश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानमिमम्यमानो नरो जीवः । ताभ्यामुत्तमो नरोत्तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा । एतन्नयंतस्वरूपप्र
काशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारताख्यमिति हासं सर्वश्रुतिस्मृतिसारभूतमुदीरयेदिति तत्स्यार्थः । एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थो जीवब्रह्माभेदो ग्रंथप्रतिपाद्यो दर्शितः ॥ १ ॥ कृतोदकं
तुराजानमिति उत्तरगंगातटस्थेः १ । २ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ १ ॥

अ०

॥ २ ॥

अश्रुत्वा तस्य धीरस्य वाक्यानि मधुराण्यहम् ॥ फलं प्राप्य महदुःखं निमग्नः शोकसागरे १९ वृद्धौ हितेऽप्यपितरौ पश्यन् नौ दुःखितौ नृप ॥ न शोचितव्यं भवताप
श्यामीह जनाधिप ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासदृश
राष्ट्रेण धर्मिता ॥ तूष्णीं बभूव मेधावीतमुवाचाथ केशवः १ अतीव मनसा शोकः क्रियमाणो जनाधिप ॥ संतापयति चैतस्य पूर्वप्रेतान् पितामहान् २ यजस्व
विविधैर्यज्ञैर्वदुभिः स्वाप्तदक्षिणैः ॥ देवांस्तर्पय सोमेन स्वधया च धृतिनापि ३ अतिथीन् त्रपानेन कामैरन्यैरकिंचनान् ॥ विदितं वेदितव्यं ते कर्तव्यमपि ते कृतम् ४
श्रुताश्च राजधर्मास्ते भीष्माद्वागीरथीसुतात् ॥ कृष्णद्वैपायनाच्चैव नारदाद्विदुरात्तथा ५ नेमामर्हसि मूढानां वृत्तित्वमनुवर्तितुम् ॥ पितृपैतामहं वृत्तमास्थाय धुरमु
द्वह ६ युक्तं हि यशसा क्षात्रं स्वर्गं प्राप्नुमसंशयम् ॥ न हि कश्चिद्विश्वराणां निहतोऽत्र पराङ्मुखः ७ त्यज शोकं महाराज भवितव्यं हिततथा ॥ न शक्यास्ते पुनर्द्रष्टुं त्व
यायेऽस्मिन् रणे हताः ८ एतावदुक्त्वा गोविंदो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ विरराम महातेजास्तमुवाच युधिष्ठिरः ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोविंदमयियाप्रीतिस्तव
सा विदिता मम ॥ सौहृदेन तथा प्रेम्णा स दामय्यनुकंपसे १० प्रियंतु मे स्यात्सुमहत्कृतं चक्रगदाधर ॥ श्रीमन्प्रीतेन मनसा सर्वयादवनंदन ११ यदि मामनु
जानीयाद्भवान्गंतुं तपोवनम् ॥ न हि शान्तिं प्रपश्यामि पातयित्वा पितामहम् १२ कर्णचपुरुषव्याघ्रसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ कर्मणा येन मुच्येयमस्मात्कूरादारि
दम् १३ कर्मणा तद्विधत्स्वेह येन शुध्यति मे मनः ॥ तमेवादिनं पार्थव्यासः प्रोवाच धर्मवित् १४ सांत्वयन्सुमहातेजाः शुभं वचनमर्थवत् ॥ अकृता ते मतिस्ता
तपुर्नर्वात्येन मुह्यसे १५ किमाकारावयंता तप्रलपामो मुहुर्मुहुः ॥ विदिताश्च धर्मास्ते ये पांयुद्धेन जीविका १६ तथा प्रवृत्तो नृपतिर्नाधिबन्धेन युज्यसे ॥ मो
क्षधर्माश्च निखिलायाथातथ्येन ते श्रुताः १७ असकृच्चापि संदेहाश्छिन्नास्ते कामजामया ॥ अश्रद्धधानो दुर्मेधालुस्तस्मृतिरसिधुवम् १८ मैवं भवन ते युक्तमिदमज्ञा
नमीदृशम् ॥ प्रायश्चित्तानि सर्वाणि विदितानि च तेऽनघ १९ राजधर्माश्च ते सर्वे दानधर्माश्च ते श्रुताः ॥ सकथं सर्वधर्मज्ञः सर्वांगमविशारदः ॥ परिमुह्यसि भूय
स्त्वमज्ञानादिव भारत ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर तव प्रज्ञान
सम्यगिति मे मतिः ॥ न हि कश्चित्स्वयं मर्त्यः स्ववशः कुरुते क्रियाम् १ ईश्वरेण च युक्तोऽयं साध्वसाधुच मानवः ॥ करोति पुरुषः कर्म तत्र कापरिदेवना २ आत्मा
नमन्यसे चाथ पापकर्मणमंततः ॥ शृणु तत्र यथा पापमपकृष्येत भास्त ३

२० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ७ ॥

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥ १ ॥

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ प्रतिनिधि मनुकल्पम् १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तपोभिः कृतुभिश्चैव दानेन च युधिष्ठिर ॥ तरंति नित्यं पुरुषा ये स पापानि कुर्वते ४ यज्ञेन तपसा चैव दानेन च नराधिप ॥ पूयंते नरशार्दूलनरादुष्कृतकारिणः
५ असुराश्च सुराश्चैव पुण्यहेतोर्मख क्रियाम् ॥ प्रयतंते महात्मानस्तस्माद्यज्ञाः परायणम् ६ यज्ञैरेव महात्मानो बभूवुरधिकाः सुराः ॥ ततो देवाः क्रियावंतो दान
वानभ्यघर्षयन् ७ राजसूयाश्वमेधौ च सर्वमेधं च भारत ॥ नरमेधं च नृपते त्वमाहर युधिष्ठिर ८ यजस्व वाजिमेधेन विधिवदक्षिणावता ॥ बहुकामान्न वित्तेन रामो दाशर
थिर्यथा ९ यथा च भरत राजा दौष्यंतिः पृथिवीपतिः ॥ शार्कुंतलो महावीर्यस्तव पूर्वपितामहः १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं वाजिमेधः पावयेत्पृथिवीमपि ॥
अभिप्रायस्तु मे कश्चित्त्वं श्रोतुमिहार्हसि ११ इमं ज्ञातिवधं कृत्वा सुमहांतं द्विजोत्तम ॥ दानमल्पं न शक्नोमि दातुं वित्तं च नास्ति मे १२ न तु बालानि मान्दीनानुत्स
हेव सुयाचितुम् ॥ तथैवाद्रवणान् कच्छेवर्तमानान् नृपात्मजान् १३ स्वयं विनाश्य पृथिवीं यज्ञार्थं द्विजसत्तम ॥ करमाहारयिष्यामि कथं शोकपरायणः १४ दुर्यो
धनापराधेन वसुधावसुधाधिपाः ॥ प्रनष्टा योजयित्वाऽस्मान् कीर्त्या मुनिसत्तम १५ दुर्योधनेन पृथिवी क्षयिता वित्तकारणात् ॥ कोशश्चापि विशीर्णोऽसौ धार्तरा
ष्ट्रस्य दुर्मतेः १६ पृथिवीदक्षिणाचात्र विधिः प्रथमकल्पितः ॥ विद्वद्भिः परिदृष्टो यं शिष्टो विधिविपर्ययः १७ न च प्रतिनिधिकर्तुं चिकीर्षामि तपोवनम् ॥ अत्र मे भगवन्स
म्यक्साचिव्यं कर्तुमर्हसि १८ एवमुक्तस्तु पार्थेन कृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ मुहूर्तमनुसंचिंत्य धर्मराजानमब्रवीत् १९ कोशश्चापि विशीर्णोऽयं परिपूर्णो भविष्यति ॥
विद्यते द्रविणं पार्थगिरौ हिमवति स्थितम् २० उत्सृष्ट्वा ह्यणैर्यज्ञे मरुतस्य महात्मनः ॥ तदानयस्व कैतेय पर्याप्तं तद्द्रविष्यति २१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं यज्ञे
मरुतस्य द्रविणं तत्समाचितम् ॥ कस्मिंश्च काले स नृपो बभूव वदतां वर २२ ॥ व्यास उवाच ॥ यदि शुश्रूषसे पार्थ शृणु कारं धर्मं नृपम् ॥ यस्मिन्काले महावीर्यः स
राजाऽऽसीन् महाधनः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके प० संवर्तमरुतीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुश्रूषेतस्य धर्म
ज्ञराजर्षेः परिकीर्तनम् ॥ द्वैपायनमरुतस्य कथां प्रब्रूहि मेऽनघ १ ॥ व्यास उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे तात मनुर्देवधरः प्रभुः ॥ तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसंधिरिति
विश्रुतः २ प्रसंधेरभवत्पुत्रः क्षुप इत्यभिविश्रुतः ॥ क्षुपस्य पुत्र इक्ष्वाकुर्महीपालोऽभवत्प्रभुः ३ तस्य पुत्रशतं राजन्नासीत्परमधार्मिकम् ॥ तांस्तु सर्वान्महीपा
लानि क्ष्वाकुरकरोत्प्रभुः ४ तेषां ज्येष्ठस्तु विशोऽभूत्प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ विशस्य पुत्रः कल्याणो विविशो नाम भारत ५ विविशस्य सुताराजन्वभूवुर्दशपंच च ॥
सर्वे धनुषि विक्रांता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ६ दानधर्मरताः शान्ताः सततं प्रियवादिनः ॥ तेषां ज्येष्ठः खनीनेत्रः स तान्सर्वानपीडयत् ७

शुश्रूषेति १ मरुचयज्ञप्रशंसाप्रसंगात्तद्व्याख्यान्तौति आसीत्कृतयुगइत्यादिना अध्यायद्वयेन अत्यंतमहातोषिकर्मवानुतिष्ठतीति कर्ममाहात्म्यरूपापनार्थम् १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ २ ॥
 खनीनेत्रस्तुविक्रांतोजित्वाराज्यमकंटकम् ॥ नाशकद्रक्षितुंराज्यंनान्वरज्यंततंप्रजाः ८ तमपास्यचतद्राज्येतस्यपुत्रंसुवर्चसम् ॥ अभ्यर्षिचंतराजेंद्रमुदि
 ताह्यभवंस्तदा ९ सपितुर्विक्रियाद्वाराज्यान्निरसनंचतत् ॥ नियतोवर्तयामासप्रजाहितचिकीर्षया १० ब्रह्मण्यःसत्यवादीचशुचिःशमदमान्वितः ॥ प्रजा
 स्तंचान्वरज्यंतधर्मनित्यमनस्विनम् ११ तस्यधर्मप्रवृत्तस्यव्यशीर्यत्कोशवाहनम् ॥ तंक्षीणकोशंसामंताःसमंतात्पर्यपीडयन् १२ सपीडयमानोबहुभिः
 क्षीणकोशाश्ववाहनः ॥ आर्तिमाच्छत्परांराजासहभृत्यैःपुरेणच १३ नचैनमभिहंतुंतेशकुवंतिबलक्षये ॥ सम्यग्वृतोहिराजासधर्मनित्योयुधिष्ठिर १४ यदा
 तुपरमामार्तिगतोऽसौसपुरोत्तपः ॥ ततःप्रदध्मौसकरंप्रादुरासीत्ततोबलम् १५ ततस्तानजयत्सर्वान्प्रातिसीमान्नराधिपान् ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्विश्रुतःस
 करंधमः १६ तस्यकारंधमःपुत्रस्त्रेतायुगमुखेऽभवत् ॥ इंद्रादनवरःश्रीमान्देवैरपिसुदुर्जयः १७ तस्यसर्वेमहीपालावर्ततेस्मवशेतदा ॥ सहस्रप्राडभूतेषां
 तेनचबलेनच १८ अविक्षिन्नामधर्मात्माशौर्येणेंद्रसमोऽभवत् ॥ यज्ञशीलोधर्मरतिर्धृतिमान्संयतेन्द्रियः १९ तेजसाऽऽदित्यसदृशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ बृह
 स्पतिसमोबुद्ध्याहिमवानिवसुस्थिरः २० कर्मणामनसावाचादमेनप्रशमेनच १ मनांस्याराधयामासप्रजानांसमहीपतिः २१ यईजेहयमेधानांशतेनविधि
 वत्प्रभुः ॥ याजयामासयंविद्वान्स्वयमेवांगिराःप्रभुः २२ तस्यपुत्रोऽतिचक्रामपितरंगुणवत्तया ॥ मरुतोनामधर्मज्ञश्चक्रवर्तीमहायशः २३ नागायुतसम
 प्राणःसाक्षाद्विष्णुरिवापरः ॥ सयक्ष्यमाणोधर्मात्माज्ञातकुंभमयान्युत २४ कारयामासशुभ्राणिभाजनानिसहस्रशः ॥ मेरुपर्वतमासाद्यहिमवत्पार्श्वउत्तरे २५
 कांचनःसुमहान्पादस्तत्रकर्मचकारसः ॥ ततःकुंडानिपात्रीश्चापिठराण्यासनानिच २६ चक्रुःसुवर्णकर्तारोयेषांसंख्यानविद्यते ॥ तस्यैवचसमीपेतुयज्ञवाटो
 बभूवह २७ ईजेतप्रसधर्मात्माविधिवत्पृथिवीपतिः ॥ मरुतःसहितैःसर्वैःप्रजापालैर्नराधिपः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअश्वमेधिकेपर्वणि
 संवर्तमरुतीयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंवीर्यःसमभवत्सराजावदतावर ॥ कथंचजातरूपेणसमयुज्यतसाद्रिज १
 कचतत्सांप्रतंद्रव्यंभगवन्नवतिष्ठते ॥ कथंचशक्यमस्माभिस्तदवाप्तुंतपोधन २ ॥ व्यासउवाच ॥ असुराश्चैवदेवाश्चदक्षस्यासन्प्रजापतेः ॥ अपत्यं
 बहुलंतातसंस्पर्धंतपरस्परम् ३ तथैवांगिरसःपुत्रौवततुल्यौबभूवतुः ॥ बृहस्पतिर्बृहत्तेजाःसंवर्तश्चतपोधनः ४ तावतिस्पर्धिनौराजन्पृथगास्तांपरस्परम् ॥
 बृहस्पतिःसंवर्तवाधतेस्मपुनःपुनः ५ सबाध्यमानःसततंभ्रात्राज्येष्ठेनभारत ॥ अर्धावृत्सृज्यदिग्वासावनवासमरोचयत् ६ वासवोऽप्यसुरान्सर्वान्विजित्यच
 निपात्यच ॥ इंद्रत्वंप्राप्त्वलोकेषुततोववेपुरोहितम् ७

५ अध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ कथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे पंचमो

पुत्रमंगिरसोज्येष्ठंविप्रज्येष्ठंबृहस्पतिम् ॥ याज्यस्त्वांगिरसःपूर्वमासीद्राजाकरंधमः ८ वीर्येणाप्रतिमोलोकेष्टतेनचबलेनच ॥ शतक्रतुरिवौजस्वीधर्मात्मासंशि
 तव्रतः ९ वाहनंयस्ययोधाश्चमित्राणिविविधानिच ॥ शयनानिचमुख्यानिमहार्हाणिचसर्वशः १० ध्यानादेवाभवद्राजन्मुखवातेनसर्वशः ॥ सगुणैःपा
 र्थिवान्सर्वान्वशेचक्रेनराधिपः ११ संजीव्यकालमिष्टंचसशरीरोदिवंगतः ॥ बभूवतस्यपुत्रस्तुययातिरिवधर्मवित् १२ अविक्षिन्नामशत्रुंजित्सवशैकृतवान्म
 हीम् ॥ विक्रमेणगुणैश्चैवपितेवासीत्सपार्थिवः १३ तस्यवासवतुल्योऽभून्मरुतोनामवीर्यवान् ॥ पुत्रस्तमनुरक्ताऽभूत्पृथिवीसागरांबरा १४ स्पर्धतेसस्मस
 ततंदेवराजेननित्यदा ॥ वासवोऽपिमरुत्तेनस्पर्धतेपांडुनंदन १५ शुचिःसगुणवानासीन्मरुतःपृथिवीपतिः ॥ यतमानोऽपियंशक्रोनविशेषयतिस्मह १६
 सोऽशकुवन्विशेषायसमाहूयबृहस्पतिम् ॥ उवाचेदंवचोदेवैःसहितोहरिवाहनः १७ बृहस्पतेमरुतस्यमास्मकार्षीःकथंचन ॥ दैवंकर्माथपित्र्यंवाकर्ताऽसिमम
 चेत्प्रियम् १८ अहंहित्रिपुलोकेषुसुराणांचबृहस्पते ॥ इंद्रत्वंप्राप्तवानेकोमरुतस्तुमहीपतिः १९ कथंह्यमर्त्यं ब्रह्मंस्त्वंयाजयित्वासुराधिपम् ॥ याजयेर्मृत्युसंयु
 क्तंमरुतमविशंकया २० मांवावृणीष्वभद्रंतेमरुतंवामहीपतिम् ॥ परित्यज्यमरुतंवायथाजोषंभजस्वमाम् २१ एवमुक्तःसकौरव्यदेवराज्ञाबृहस्पतिः ॥ मुहू
 र्तमिवसंचिंत्यदेवराजानमब्रवीत् २२ त्वंभूतानामधिपतिस्त्वयिलोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ नमुचेर्विश्वरूपस्यनिहंतात्वंबलस्यच २३ त्वमाजहर्हदेवानामेकोवी
 रश्रियंपराम् ॥ त्वंविभर्षिभुवंध्यांचसदैवबलमूदन २४ पौरोहित्यंकथं कृत्वातवदेवगणेश्वर ॥ याजयेयमहंमर्त्यंमरुतंपाकशासन २५ समाश्वसिहिदेवेंद्रनाहंमर्त्यस्यक
 र्हिंचित् ॥ ग्रहीष्यामिस्तुवंयज्ञेष्टृणुचेदंवचोमम २६ हिरण्यरेतानोष्णःस्यात्पारिवर्ततेतमेदिनी ॥ भासंतुनरविःकुर्यान्नतुसत्यंचलेन्मयि २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 बृहस्पतिवचःश्रुत्वाशक्रोविगतमत्सरः ॥ प्रशस्यैनंविशेशथस्वमेवभवनंतदा २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअश्वमेधिकेपर्वणि
 ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्चसंवादंमरुतस्यचधीमतः १ देवराजस्यसमयंकृतमांगिरसेनह ॥ श्रुत्वामरुतोनुपतिर्यज्ञमा
 हारयत्परम् २ संकल्प्यमनसायज्ञंकरंधमसुतात्मजः ॥ बृहस्पतिमुपागम्यवाग्मीवचनमब्रवीत् ३ भगवन्मयापूर्वमभिगम्यतपोधन ॥ कृतोऽभिसंधिर्यज्ञस्यभव
 तोवचनादुरो ४ तमहंयष्टमिच्छामिसंभाराःसंभृताश्चमे ॥ याज्योऽस्मिभवतःसाधोतत्प्राप्नुहि विधिवत्स्वच ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ नकामयेयाजयितुंत्वामहंपृथिवी
 पते ॥ वृतोऽस्मिदेवराजेनप्रतिज्ञातंचतस्यमे ६ ॥ मरुतउवाच ॥ पितृमस्मितवक्षेत्रंबहुमन्येचतेभृशम् ॥ तवास्मियाज्यतांप्राप्तोभजमानंभजस्वमाम् ७

५ अध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ संवर्तमरुतयोःसंयोगंकथयन्नारदमुखेनवाराणसीमाहात्म्यंलूचयति व्यासउवाचअत्राप्युदाहरंतीममित्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अमर्त्ययाजयित्वाऽहं याजयिष्ये कथं नरम् ॥ मरुतगच्छवामावानिवृत्तोऽस्म्यद्ययाजनात् ८ नत्वायाजयिताऽस्म्यद्ययुष्यं त्वमिहेच्छसि ॥
 उपाध्यायं महाबाहोयस्ते यज्ञं करिष्यति ९ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नृपतिर्मरुतो व्रीडितोऽभवत् ॥ प्रत्यागच्छन्सुसंविप्रो ददर्श पथिनारदम् १० देव
 पिंशासमागम्य नारदेन सपार्थिवः ॥ विधिवत्प्रांजलिस्तथावथैनं नारदोऽब्रवीत् ११ राजर्षेनातिहृष्टोऽसि कच्चिक्षे मंतवानघ ॥ कगतोऽसि कुतश्चेदमप्रीति
 स्थानमागतम् १२ श्रोतव्यं चेन्मयाराजन्ब्रूहि मे पार्थिवर्षभ ॥ व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयज्ञैर्नराधिप १३ एवमुक्तो मरुतः स नारदेन महर्षिणा ॥ विप्रलंभ
 मुपाध्यायात्सर्वमेव न्यवेदयत् १४ ॥ मरुत उवाच ॥ गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिम् ॥ यज्ञार्थं मृत्विजं द्रष्टुं सच मानाभ्यनंदत १५ प्रत्याख्यातश्च
 ते माहं जीवितुं नाद्यकामये ॥ पारित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद १६ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञास नारदः प्रत्युवाच ह ॥ आविक्षितं महाराज
 वाचा संजीवयन्निव १७ ॥ नारद उवाच ॥ राजन्नंगिरसः पुत्रः संवर्तो नाम धार्मिकः ॥ चंक्रमीति दिशः सर्वादिग्वा सामो हयन्प्रजाः १८ तंगच्छयदियाज्यं
 त्वानवांछति बृहस्पतिः ॥ प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्तो याजयिष्यति १९ ॥ मरुत उवाच ॥ संजीवितोऽहं भवता वाक्येनानेन नारद ॥ पश्येयं कनु संवर्तं
 शंसमेव दत्तांवर २० कथंचतस्मैवर्तं यं कथं मानं पारित्यजेत् ॥ प्रत्याख्यातश्च तेनापि माहं जीवितुमुत्सहे २१ ॥ नारद उवाच ॥ उन्मत्तवेपं विभ्रत्सचंक्रमीति
 यथा सुखम् ॥ वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽसुर्महेश्वरम् २२ तस्याद्वारं समासाद्य न्यसेथाः कुणपं कंचित् ॥ तं दृष्ट्वा यो निवर्तत संवर्तः समहीपते २३ तं पृष्ठतोऽनु
 गच्छेथा यत्र गच्छेत्स वीर्यवान् ॥ तमेकांते समासाद्य प्रांजलिः शरणं व्रजे २४ पृच्छेत्त्वां यदिकेनाहंत वाख्यात इति स्मह ॥ ब्रूयास्त्वं नारदेनेति संवर्तं कथितोऽसि मे
 २५ स चेत्त्वामनुयुंजीत ममानुगमनेऽप्यया ॥ शंसेथा वह्निमा रूढं मामपित्व मशंकया २६ ॥ व्यास उवाच ॥ सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदम् ॥ अभ्यनुज्ञाय
 राजर्षिर्ययौ वाराणसीपुरीम् २७ तत्र गत्वा यथोक्तं स पुर्याद्वारे महायज्ञाः ॥ कुणपं स्थापयामास नारदस्य वचः स्मरन् २८ यौगपद्येन विप्रश्च पुरीद्वारमथाविशत् ॥
 ततः सकुपणं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्तत २९ सतं निवृत्तमालक्ष्य प्रांजलिः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ आविक्षितो महीपालः संवर्तमुपशिक्षितुम् ३० सच तं विजने दृष्ट्वा पांसुभिः
 कर्दमेन च ॥ श्लुष्मणा चैव राजानं धीव नैश्च समाकिरत् ३१ स तथा बाध्यमानो वै संवर्तेन महीपतिः ॥ अन्वगादेव तमृषिं प्रांजलिः संप्रसादयन् ३२

मुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जंतोः प्राणेष्वात्मममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृगीमृत्वा मोक्षी भवतीति सिद्धः कुणपाभिमानिनो जीवस्य ब्रह्मभावोऽपूर्वो ज्ञापितः एवं चोपरिधारणा विधिवद्विधिरे
 वायमित्युपपादितमुत्तरवाचाते २२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे पष्ठोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ कथमस्मीति १।२।३ सत्रिणं कपट्ये पच्छत्रं ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

ततो निवर्त्य संवर्तः परिश्रान्त उपाविशत् ॥ शीतलच्छायमासाद्य न्यग्रोधं बहुशाखिनम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तम
 रुतीयपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ कथमस्मि त्वया ज्ञातः केन वा कथितोऽस्मि ते ॥ एतदा चक्ष्वमेतत्त्वमिच्छसे चेन्ममाप्रियम् १ सत्यं ते ब्रुवतः
 सर्वे संपत्स्यंते मनोरथाः ॥ मिथ्या च ब्रुवतो मूर्धा शतधा ते स्फुटिष्यति २ ॥ मरुत उवाच ॥ नारदेन भवान्मह्यमाख्यातो ह्यटतापथि ॥ गुरुपुत्रो ममोति त्वंततो
 मे प्रीतिरुत्तमा ३ ॥ संवर्त उवाच ॥ सत्यमेतद्भवानाह समाजानाति सत्रिणम् ॥ कथयस्व तदेतन्मे कनु संप्रति नारदः ४ ॥ मरुत उवाच ॥ भवंतं कथायित्वा तु न
 मदेवर्षि सत्तमः ॥ ततो मामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टो हव्यशहनम् ५ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्तः प्रमुदंगतः ॥ एतावदहमप्येवं शकुन्यामिति सोऽब्र
 वीत् ६ ततो मरुतमुन्मत्तो वाचानिर्भर्त्सयन्निव ॥ रूक्षया ब्राह्मणो राजन्पुनः पुनरथा ब्रवीत् ७ वातप्रधानेन मया स्वचित्तवशवर्तिना ॥ एवं विवृत रूपेण कथं याजि
 तुमिच्छसि ८ आतामसमर्थश्च वासवेन च संगतः ॥ वर्तते याजने चैव तेन कर्माणि कारय ९ गार्हस्थ्यं चैव याज्याश्च सर्वा गृह्याश्च देवताः ॥ पूर्वजेन ममाक्षिप्तं शरी
 रं वर्जितं त्विदम् १० नाहं तेनाननुज्ञातस्त्वामाविक्षितं कर्हिचित् ॥ याजयेयं कथंचिद्वै सहि पूज्यतमो मम ११ सत्त्वं बृहस्पतिं गच्छतमनुज्ञाप्य चाव्रज ॥ ततो
 ऽहं याजयिष्ये त्वां यदियष्टुमिहेच्छसि १२ ॥ मरुत उवाच ॥ बृहस्पतिं गतः पूर्वमहं संवर्तं तच्छृणु ॥ न मां कामयते याज्यमसौ वासवकाम्यया १३ अमरं याज्यमा
 साद्य याजयिष्ये न मानुषम् ॥ शक्रेण प्रतिषिद्धोऽहं मरुतं मास्मयाजये १४ स्पर्धते हि मया विप्रसदा हि स तु पार्थिवः ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्तो भ्रात्रा ते बलसूदनः
 १५ समामधिगतं प्रेम्णा याज्यत्वेन बुभूषति ॥ देवराजं समाश्रित्य तद्विद्विमुनिपुंगव १६ सोऽहमिच्छामि भवता सर्वस्वेनापियाजितुम् ॥ कामये समाति क्रांतुं वास
 वं त्वत्कृतैर्गुणैः १७ न हि मे वर्तते बुद्धिर्गुणं ब्रह्म बृहस्पतिम् ॥ प्रत्याख्यातो हितेनास्मि तथाऽनपकृते सति १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ चिकीर्षसि यथा कामं सर्वमेतत्त्व
 यिधुवम् ॥ यदिसर्वानभिप्रायान्कर्ताऽसि मम पार्थिव १९ याज्यमाने मया हित्वा बृहस्पतिपुरंदरौ ॥ द्विषेतां समभिरुद्धावेतदेकं समर्थये २० स्थैर्यमत्र कथं मे
 स्यात्सत्त्वं निःसंशयं कुरु ॥ कुपितस्त्वां न हीदानीं भस्मकुर्यां सर्वां धवम् २१ ॥ मरुत उवाच ॥ यावत्तपेत्सहस्रांशुस्तिष्ठेरंश्चापि पर्वताः ॥ तावलोकात्रलभेयं त्व
 जेयं संगतं यदि २२ माचापि शुभबुद्धिं लभेयमिह कर्हिचित् ॥ विषयैः संगतं चास्तुत्यजेयं संगतं यदि २३ ॥ संवर्त उवाच ॥ आविक्षितशुभा बुद्धिर्वर्ततां तव क
 र्मसु ॥ याजनां हि माप्येव वर्तते हृदि पार्थिव २४ अभिधास्ये च ते राजन्नक्षयं द्रव्यमुत्तमम् ॥ येन देवान्संगंधर्वांश्च शक्रं चाभिभविष्यसि २५ न तु मे वर्तते बु
 द्धिर्धने याज्येषु वा पुनः ॥ विप्रियं तु कीरयामि भ्रातुश्चैद्रस्य चोभयोः २६

गमयिष्यामिशक्रेणसमतामपितेध्रुवम् ॥ प्रियंचतेकरिष्यामिसत्यमेतद्भवीमिते २७ ॥ इतिश्रीम० आश्वमेधि० प० अश्व० प० संवर्तमरुतीयेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥
संवर्तउवाच ॥ गिरेर्हिमवतःपृष्ठेमुंजवान्नामपर्वतः ॥ तप्यतेयत्रभगवांस्तपोनित्यमुमापतिः १ वनस्पतीनांमूलेषुशृंगेषुविषमेषुच ॥ गुहासुशैलराजस्ययथाकामं
यथासुखम् २ उमासहायोभगवान्यत्रनित्यंमहेश्वरः ॥ आस्तेशूलमहातेजानानामूतगणावृतः ३ तत्ररुद्राश्चसाध्याश्चविश्वेश्वरस्तथा ॥ यमश्ववरुणश्चैवकु
बेरश्चसहानुगः ४ भूतानिचपिशाचाश्चनासत्यावपिचाश्विनौ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवयक्षादेवर्षयस्तथा ५ आदित्यामरुतश्चैवयातुधानाश्चसर्वशः ॥ उपासंतेमहात्मा
नंबहुरूपमुमापतिम् ६ रमतेभगवांस्तत्रकुबेरानुचरैःसह ॥ विकृतैर्विकृताकारैःक्रीडाद्भिःपृथिवीपते ७ श्रियाज्वलनदृश्यतेवैवालादित्यसमद्युतिः ॥ नरूपंशक्य
तेतस्यसंस्थानंवाकदाचन ८ निर्देष्टुंप्राणिभिःकैश्चित्प्राकृतैर्मांसलोचनैः ॥ नोष्णंनशिशिरंतत्रनवायुर्नचभास्करः ९ नजराक्षुत्पिपासेवानमृत्युर्नभयंनृप ॥ तस्य
शैलस्यपार्श्वेषुसर्वेषुजयतांवर १० धातवोजातरूपस्यरश्मयःसवितुर्यथा ॥ रक्ष्यंतेतेकुबेरस्यसहायैरुद्यतायुधैः ११ चिकीर्षद्भिःप्रियंराजन्कुबेरस्यमहात्मनः ॥
तस्मैभगवतेकृत्वानमःशर्वायवेधसे १२ रुद्रायशितिकंठायपुरुषायसुवर्चसे ॥ कपर्दिनेकसालायहर्यक्षणेवरदायच १३ त्र्यक्षणेपूष्णोदंतभिदेवामनायशिवायच ॥
याम्यायाव्यक्तरूपायसदृतेशंकरायच १४ क्षेम्यायहरिकेशायस्थाणवेषुरुषायच ॥ हरिनेत्रायमुंडायकुद्धायोत्तरणायच १५ भास्करायसुतीर्थायदेवदेवायरंहसे ॥
उष्णीषिणेषुवक्रायसहस्राक्षायभीदुषे १६ गिरिशायप्रशांताययतयेचीरवाससे ॥ बिल्वदंडायसिद्धायसर्वदंडधरायच १७ मृगव्याधायमहतेधन्विनेस्थभवायच ॥
वरायसोमवक्रायसिद्धमंत्रायचक्षुषे १८ हिरण्यबाहवेराजनुग्रायपतयेदिशाम् ॥ लेलिहानायगोष्ठायसिद्धमंत्रायवृष्णये १९ पशूनांपतयेचैवभूतानांपतयेनमः ॥
वृषायमातृभक्तायसेनान्येमध्यमायच २० सुवहस्तायपतयेधन्विनेभार्गवायच ॥ अजायकृष्णनेत्रायविरूपाक्षायचैवह २१ तीक्ष्णदंष्ट्रायतीक्ष्णायवैश्वानरमुखा
यच ॥ महाद्युतयेऽङ्गायसर्वायपतयेविशाम् २२ विलोहितायदीप्तायदीप्ताक्षायमहौजसे ॥ वसुरेतःसुवपुषेपृथवेकृत्तिवाससे २३ कपालमालिनेचैवसुवर्णमुकुटायच ॥
महादेवायकृष्णायत्र्यंबकायानघायच २४ क्रोधनायानृशंसायमृदवेबाहुशालिने ॥ दंडिनेतप्तपसेतथैवाकूरकर्मणे २५ सहस्रशिरसेचैवसहस्रचरणायच ॥ नमः
स्वधास्वरूपायबहुरूपायदंष्ट्रिणे २६ पिनाकिनंमहादेवंमहायोगिनमव्ययम् ॥ त्रिशूलहस्तंवरदंष्ट्र्यंबकंभुवनेश्वरम् २७ त्रिपुरघ्नंत्रिनयनंत्रिलोकेशंमहौजसम् ॥
प्रभवंसर्वभूतानांधारणंधरणीधरम् २८ ईशानंशंकरंसर्वेशिवंविश्वेश्वरंभवम् ॥ उमापतिंपशुपतिंविश्वरूपंमहेश्वरम् २९

कमोदेवता अनुष्टुप्छंदः अत्रशतं नामानि चतुर्थतानि ॥ २ । १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ कञ्चिदिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

विहृपाक्षंदशभुजं दिव्यगोवृषभध्वजम् ॥ उग्रं स्थाणुं शिवरौद्रं शर्वगौरीशमीश्वरम् ३० शितिकंठमजं शुक्रं पृथुं पृथुहरं वरम् ॥ विश्वरूपं विहृपाक्षं बहुरूपमुमाप
तिम् ३१ प्रणम्य शिरसा देवमनंगं गहरं हरम् ॥ शरण्यं शरणं याहि महादेवं चतुर्मुखम् ३२ एवं कृत्वा नमस्तस्मै महादेवाय रंहसे ॥ महात्मने क्षितिपते तत्सुवर्णमवा
प्स्यसि ३३ सुवर्णमाहरिष्यंतस्तत्र गच्छंतु ते नराः ॥ इत्युक्तः सवचस्तेन च केकारं धमात्मजः ३४ ततोऽतिमानुषं सर्वचक्रे यज्ञस्य संविधिम् ॥ सौवर्णानि च भांडानि
संचक्रुस्तत्र शिल्पिनः ३५ बृहस्पतिस्तु तांश्चुत्वा मरुतस्य महीपतेः ॥ सष्टिद्विमतिदेवेभ्यः संतापमकरोद्दृशम् ३६ स तप्यमानो वैवर्ण्यं कृशत्वं चागमत्परम् ॥ भवि
ष्यति हि मे शत्रुः संवर्तो वि सुमानिति ३७ तंश्चुत्वा भृशं संतप्तं देवराजो बृहस्पतिम् ॥ अधिगम्या मरुतः प्रोवाचे दंवचस्तदा ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके प
र्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इंद्र उवाच ॥ कच्चित्सुखं स्वपिषित्वं बृहस्पते कच्चिन्मनोज्ञाः परिचारकास्ते ॥ कच्चिदेवानां सुखका
मोऽसि विप्रकच्चिदेवास्त्वां परिपालयंति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुखं शयेशयने देवराज तथा मनोज्ञाः परिचारका मे ॥ तथा देवानां सुखकामोऽस्मि नित्यं देवाश्च मां
सुभृशं पालयंति २ ॥ इंद्र उवाच ॥ कुतो दुःखं मानसं देहजं वा पांडुर्विवर्णश्च कुतस्त्वमद्य ॥ आचक्ष्व मे ब्राह्मण यावदेतां ब्रिहन्मि सर्वास्तव दुःखकर्तृन् ३
॥ बृहस्पति उवाच ॥ मरुतमाहुर्मघवनयक्ष्यमाणं महायज्ञेनोत्तमदक्षिणेन ॥ संवर्तो याजयतीति मे श्रुतं तदिच्छामि न स तं याजयेत् ४ ॥ इंद्र उवाच ॥
सर्वान् कामाननुयातोऽसि विप्रयस्त्वं देवानां मंत्रवित्सुपुरोधाः ॥ उभौ च ते जरा मृत्यू व्यतीतौ किं संवर्तस्तव कर्ताऽद्य विप्र ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवैः सह त्वमसुरान् प्र
णुद्यजिषां ससेचाप्युतसानुबंधान् ॥ ययं स मृद्धं पश्यसि तत्र तत्र दुःखं सपत्नेषु सष्टिद्विभावः ६ अतोऽस्मि देवैर्द्रविणं रूपः सपत्नो मे वर्धते तन्निशम्य ॥ सर्वोपायैर्मघव
न्संनियच्छ संवर्तं वा पार्थिवं वामरुतम् ७ ॥ इंद्र उवाच ॥ एहि गच्छ प्रहितो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ अयं वै त्वां याजयिता बृहस्पतिस्तथा
ऽमरं चैव करिष्यतीति ८ ॥ अग्रिरुवाच ॥ अहं गच्छामि मघवन् दूतोऽद्य बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ वाचं सत्यां पुरुहूतस्य कर्तुं बृहस्पतेश्चापचितिं चि
कीर्षुः ९ ॥ व्यास उवाच ॥ ततः प्रायाद्धूमकेतुर्महात्मा बलानि सर्वाणि वीरुधश्चाप्यमृद्भन् ॥ कामाद्विमांते परिवर्तमानः काष्ठातिगोमातरि श्वे वनर्दन १०
॥ मरुत उवाच ॥ आश्चर्यमद्य पश्यामि रूपिणं वद्विमागतम् ॥ आसनं सलिलं पाद्यं गां चोपानय वै मुने ११ ॥ अग्रिरुवाच ॥ आसनं सलिलं पाद्यं प्रतिनं दामितेऽनघ ॥
इंद्रेण तु समादिष्टं विद्विमां दूतमागतम् १२ ॥ मरुत उवाच ॥ कच्चिच्छ्रीमान् देवराजः सुखी च कच्चिच्चास्मान् प्रीयते धूमकेतो ॥ कच्चिदेवा अस्य वशे यथा वत्प्रब्रूहि त्वं
मम कात्स्नर्ये न देव १३ ॥ अग्रिरुवाच ॥ शक्रो भृशं सुसुखी पार्थिवं द्रुप्रीतिं चेच्छत्यजरां वै त्वया सः ॥ देवाश्च सर्वे वशगास्तस्य राजन्संदेशं त्वं शृणु मे देवराजः १४

१५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ महाविद्यामहात्म्यंतदनुग्रहेण देवा अपि दासामवन्तीति नवमदशमयोरुक्तं तत्र नवमेनाहं दौर्बल्यादुपेण
जितवृत्तिवत्स्वसामर्थ्यामिन्द्रो वल्लिप्रतिवदति नगंडिकाकारयोगं करेणुं नगं पर्वतं दीयते विहाय सागच्छतीति वीः पक्षी अल्पो वीर्यं कामक्षिकामशकादिस्तस्या आकारेण योगोऽस्यास्तीत्येवं रूपम
पुंसं कर्म करेणुं कृजशब्दादसंभवादि कर्तुं करेणेति पाठे करोमीत्यध्याहारः पायोधिकरे कर्तुं मगस्य इवाहं पर्वतमपि मशकी कर्तुं समर्थोऽस्मीत्यर्थः कुतस्तर्हि वृत्रस्त्वानाराधितवानित्यत आह

यदर्थं मां प्राहिणो च त्वत्सकाशं बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ अयं गुरुर्याजयतां नृपत्वां मर्त्यैस्तं मम रत्वां करोतु १५ ॥ मरुत उवाच ॥ संवर्तोऽयं याजयिता द्विजो मां
बृहस्पतेरंजलिरेष तस्य ॥ न चैवासौ याजयित्वा महेन्द्रं मर्त्यैस्तं याजयन्नद्यशो भवेत् १६ ॥ अग्निरुवाच ॥ ये वै लोकां देवलोके महातः संप्राप्स्यसे तान् देवराज
प्रसादात् ॥ त्वांचिदसौ याजयेद्वै बृहस्पतिर्नूनं स्वर्गं त्वं जयेः कीर्तियुक्तः १७ ॥ तथा लोकामानुषाये च दिव्याः प्रजापतेश्चापियेवै महातः ॥ ते ते जिता देवराज्यं च कृ
त्स्व बृहस्पतिर्याजयेच्चैरेंद्र १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ मास्मै वत्स पुनरागाः कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ मात्वां धक्ष्ये च क्षुपादारुणेन संकुद्धोऽहं पावकत्वं नि
बोध १९ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो देवानगमद्भूमकेतुर्दाहद्वीतो व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् ॥ तं वै दृष्ट्वा प्राह शक्रो महात्मा बृहस्पतेः सन्निधौ हव्यवाहम् २० ॥ यस्त्वं गतः
प्रहीतो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ तत्किं प्राह स नृपो यक्ष्यमाणः काच्चिद्वचः प्रतियुक्ताति तच्च २१ ॥ अग्निरुवाच ॥ न ते वाचं रोचयते मरुतो बृहस्पतेरंज
लिं प्राहिणोत्सः ॥ संवर्तो मां याजयितेत्युवाच पुनः पुनः समयायाच्यमानः २२ ॥ उवाचेदं मानुषाये च दिव्याः प्रजापतेर्ये च लोका महातः ॥ तांश्चेच्छमेयं संविदं तेन कृ
त्वा तथापि नेच्छेयमिति प्रतीतः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ पुनर्गत्वा पार्थिवं त्वं स भ्येवाक्यं मदीयं प्रापयस्वार्थयुक्तम् ॥ पुनर्ययुक्तो न करीष्यते वचस्वतो वज्रं संप्रहर्ता प्रसि
तस्मै २४ ॥ अग्निरुवाच ॥ गंधर्वराज्या त्वयं तत्र दूतो विभेम्यहं वासव तत्र गंतुम् ॥ संरब्धो मामब्रवीतीक्ष्णरोषः संवर्तो वाक्यं चरितब्रह्मचर्यः २५ ॥ यद्यागच्छेः पु
नरेवं कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ दहेयं त्वांच क्षुपादारुणेन संकुद्ध इत्येतद्वेदो हि शक्र २६ ॥ शक्र उवाच ॥ त्वमेवान्यान्दहसे जातवेदो न हित्व दन्यो विद्यते मस्म
कर्ता ॥ त्वत्संस्पर्शात्सर्वलोको विभेति अश्रद्धेयं वदसे हव्यवाह २७ ॥ अग्निरुवाच ॥ दिवं वै वेदं पृथिवीं च सर्वां संवेष्टयेस्त्वं स्वबलेनैव शक्र ॥ एवं विधस्येह स तस्तवा
सौ कथं वृत्रस्त्रिदिवं प्रागजहार २८ ॥ इंद्र उवाच ॥ नगंडिकाकारयोगं करेणुं न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्वे ॥ नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव अंको मे सुखाय प्रहरेत मर्त्यः २९

न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्वे अरिसोमं शत्रुदत्तं सोमं । स्वयैव सकुतो न निर्जित इत्यत आह नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव अंको मे सुखाय प्रहरेत मर्त्यः । नगंडिकाजंगमो नो करेणुरिति पाठे तु करेणुर्हस्ती मम परावतः । शंडि
काः कुदं द्रविडभाषाप्रसिद्धेः तां प्रतिजंगमो गतिशीलो नमवतीति नो अस्ति परावतवाहनस्य मेशजुजयईषत्कर इत्यर्थः । शंडिकाशब्दस्तालव्यादिरिह ज्ञेयः । इंद्रो हंति वृत्रं मंशं डिकानामिति मं
त्रवर्णात् । दशमस्तुक्तत्वात्पर्यः शेषमतिरोहितार्थम् २९

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावधीपि नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एवमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

प्रवाजयेयं कालकेयान् पृथिव्यामपाकर्षन्दानवानंतरिक्षात् ॥ दिवं प्रह्लादमवसानमानयं को मे सुखाय प्रहरेत मानवः ३० ॥ अग्निरुवाच ॥ यत्र शर्यातिच्यवनो
याजयिष्यन्सहाश्विभ्यां सोममगृह्णदेकः ॥ तत्त्वं कुद्वः प्रत्यषेधीः पुरस्ताच्छर्यातियज्ञं स्मरतं महेन्द्र ३१ ॥ वज्रं गृहीत्वा च पुरंदरत्वं संप्रहर्षी श्र्यवनस्यातिघोरम् ॥
स ते विप्रः सह वज्रेण बाहुमपागृह्णात्तपसा जातमन्युः ३२ ॥ ततो रोषात्सर्वतो घोररूपं सपत्नं ते जनयामास भूयः ॥ मदं नामासुरं विश्वरूपं यत्वं दृष्ट्वा च क्षुषी संन्यमीलः ३३
हनुरेकाजगती स्थातथैका दिवं गतामहतोदानवस्य ॥ सहस्रं दंतानां शतयोजनानां सुतीक्ष्णानां घोररूपं वभूव ३४ ॥ वृताः स्थूलारजतस्तं भवर्णा दंष्ट्राश्च तस्त्रो
द्वे शते योजनानाम् ॥ सत्वा दंतान्विदशत्रयधा वाजिघांसया शूलमुद्यम्य घोरम् ३५ ॥ अपश्यस्त्वं तं तदा घोररूपं सर्वे वै त्वादृशुर्दर्शनीयम् ॥ यस्माद्भीतः प्राज
लिस्त्वं महर्षिमागच्छेथाः शरणं दानवघ्न ३६ ॥ क्षात्राद्बलाद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्रह्मतः किंचिदन्यद्वरीयः ॥ सोऽहं जानन्न ह्यते जो यथा वन्न संवर्तं जेतुमिच्छामि शक्र ३७
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीयेन नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ एवमेतद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्राह्मणात्किंचिदन्यद्वरीयः ॥ आविशि
तस्य तु बलं नृप्येव जमस्मै प्रहरिष्यामि घोरम् १ ॥ घृतराष्ट्रं प्रहितो गच्छ मरुतं संवर्तेन संगतं तं वदस्व ॥ बृहस्पतिं त्वमुपशिक्षस्व राजन् वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम्
२ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो गत्वा घृतराष्ट्रे नरेंद्रं प्रोवाचेदं वचनं वासवस्य ३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गंधर्वमां घृतराष्ट्रं निबोध त्वामागतं वक्तुकामं नरेंद्र ॥ पुं द्रं वाक्यं
शृणु मे राजसिंहयत्प्राह लोकाधिपतिर्महात्मा ४ ॥ बृहस्पतिर्याजकं त्वं वृणीष्व वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम् ॥ वचश्चेदं तन्न करिष्यसे मे प्राहैतदेतावदचित्य कर्मा ५
॥ मरुत उवाच ॥ त्वंचैवैतद्वेत्थ पुरंदरश्च विश्वे देवा वसश्चाश्विनौ च ॥ मित्रद्रोहे निष्ठातिर्नास्ति लोके महत्पापं ब्रह्महत्या समंतत् ६ ॥ बृहस्पतिर्याजयतां महेन्द्रं दे
वश्रेष्ठं वज्रं भृतां वरिष्ठम् ॥ संवर्तो मां याजयिताऽद्य राजन्नेवाक्यं तस्य वारोचयामि ७ ॥ गंधर्व उवाच ॥ घोरो नादः श्रूयतां वासवस्य नभस्तले गर्जतो राजसिंह ॥
व्यक्तं वज्रं मोक्षयते ते महेन्द्रः क्षेमं राजंश्चित्यतामेष कालः ८ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्येवमुक्तो घृतराष्ट्रेण राजन् श्रुत्वानादं न दतो वासवस्य ॥ तपो नित्यं धर्मं विदां वरिष्ठं
वर्तंतं ज्ञापयामास कार्यम् ९ ॥ मरुत उवाच ॥ इममात्मानं प्लवमानमारादध्वा दूरं तेन न दृश्यतेऽद्य ॥ प्रपद्येऽहं शर्म विप्रेन्द्र त्वत्तः प्रयच्छ तस्मादभयं विप्रमुख्य १०
अयमायाति वैवज्री दिशो विद्योतयन्दश ॥ अमानुषेण घोरेण सदस्यास्त्रासिताहिनः ११ ॥ संवर्त उवाच ॥ भयं शक्राद्वेतुते राजसिंह प्रणोत्स्येऽहं भयमेतत्सु गो
रम् ॥ संस्तं भिन्या विद्यया क्षिप्रमेव मा भैस्त्वमस्याभिभवात्प्रतीतः १२ ॥ अहं संस्तं भयिष्यामि मा भैस्त्वं शक्रतो नृप ॥ सर्वेषां मेव देवानां क्षयितान्यायुधानि मे १३
दिशो वज्रं वज्रतां वायुरेतुवर्षं भूत्वा वर्षतां काननेषु ॥ आपः प्लवंतं तरिक्षेऽथ च म्रौदामनी दृश्यते माऽपि मे स्वम् १४

वह्निदेवस्त्रातुवासर्वतस्तेकामान्सर्वान्वर्षतुवासवोवा ॥ वज्रतथास्थापयतां वधायमहाघोरं प्रवमानं जलौघैः १५ ॥ मरुत उवाच ॥ घोरः शब्दः श्रूयते वै महास्वनो
वज्रस्यैष सहितो मारुतेन ॥ आत्मा हि मे प्रव्यथते मुहुर्मुहुर्न मे स्वास्थं जायते चाद्यविप्र १६ ॥ संवर्त उवाच ॥ वज्रातु ग्राह्ये तु भयं तवाद्यवातो भूत्वा हन्मिनं रेंद्र
वज्रम् ॥ भयं त्यक्त्वा वरमन्यं वृणीष्व कंते कामं मनसा साधयामि १७ ॥ मरुत उवाच ॥ इंद्रः साक्षात्सहसाऽभ्येतु विप्रहविर्ग्रे प्रतियुक्ता तु चैव ॥ स्वं स्वं धिष्ण्य चैव
जुषंतु देवाहुतं सोमं प्रतिगृह्णंतु चैव १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ अयमिंद्रो हरिभिरायाति राजन्देवैः सर्वैस्त्वारितैः स्तूयमानः ॥ मंत्राहुतो यज्ञमिमं मयाऽद्य पश्यस्वैनं मंत्र
विस्तस्तकायम् १९ ततो देवैः सहितो देवराजोरथे युक्त्वा तान्हरीन्वाजिमुख्यान् ॥ आयाच्य जमथराज्ञः पिपासुराविक्षितस्या प्रमेयस्य सोमम् २० तमायांतं सहि
तं देवसंघैः प्रस्युद्यौ स पुरोधामरुतः ॥ चक्रे पूजां देवराजाय चाग्र्यायथाशास्त्रं विधिवत्प्रणिमाणः २१ ॥ संवर्त उवाच ॥ स्वागतं ते पुरुहूते हविद्वन्यज्ञोऽप्ययं सान्नि
हिते त्वर्याद्र ॥ शोभ्यते बलवत्प्रभूयः पिवस्व सोमं सुतमुद्यतं मया २२ ॥ मरुत उवाच ॥ शिवेन मां पश्य नमश्च तेऽस्तु प्राप्तो यज्ञः सफलं जीवितं मे ॥ अयं यज्ञं
कुरुते मे सुरेंद्र बृहस्पतेरवरजो विप्रमुख्यः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानामि ते गुरुमेतं तपोधनं बृहस्पतेरनुजंतिं गते जसम् ॥ यस्याह्ना नादागतोऽहं न रेंद्र प्रीतिर्मे
ऽद्य त्वयि मन्युः प्रणष्टः २४ ॥ संवर्त उवाच ॥ यदि प्रीतस्त्वमसि वै देवराज तस्मात्स्वयं शाधियज्ञे विधानम् ॥ स्वयं सर्वान् कुरु भागान्सुरेंद्र जाना त्वयं सर्वलोकश्च
देव २५ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्त्वांगिरसेन शक्रः समादिदेश स्वयमेव देवान् ॥ सभाः कियंतामावसथाश्च मुख्याः सहस्रशश्चित्रभूताः समृद्धाः २६ कृताः स्थू
णाः कुरुतारो हणानि गंधर्वाणामप्सरसांच शीघ्रम् ॥ यत्र नृत्येरन्नप्सरसः समस्ताः स्वर्गोपमाः कियतां यज्ञवाटः २७ इत्युक्तास्ते च कुराशु प्रतीता दिवौकसः शक्रवा
क्यान्न रेंद्र ॥ ततो वाक्यं प्राहराजानमिंद्रः प्रीतो राजन् पूज्यमानो मरुतम् २८ एष त्वयाऽहमिहराजन् समेत्येवाप्यन्येतव पूर्वे न रेंद्र ॥ सर्वाश्चान्या देवताः
प्रीयमाणा हविस्तुभ्यं प्रतिगृह्णंतु राजन् २९ आग्नेयं वैलोहितमालभंत विश्वदेवं बहुरूपं हरिं राजन् ॥ नीलं चोक्षणं मेध्यमप्यालभं तांच लच्छि श्रंसं प्रदिष्टां दि
जाग्र्याः ३० ततो यज्ञो ववृधे तस्य राजन् यत्र देवाः स्वयमन्नानि जन्दुः ॥ यस्मिन् शक्रो ब्राह्मणैः पूज्यमानः सदस्योऽभूद्भरिमान् देवराजः ३१ ततः संवर्तश्चैत्यगतो
महात्मा यथा वह्निः प्रज्वालितो द्वितीयः ॥ हवींष्युच्चैराह्वयन्देवसंधानं जुहावाग्रौ भवत्सु प्रतीतः ३२ ततः पीत्वा बलिं सोममग्र्येवाप्यन्येत सोमपा देवसंघाः ॥
सर्वेऽनुज्ञाताः प्रययुः पार्थिवेन यथा जोषंतर्पिताः प्रीतिमंतः ३३ ततो राजा जात रूपस्य राशीन्पदे पदे कारयामास हृष्टः ॥ द्विजातिभ्यो विसृजन् भूरिवित्तं रराज
वित्तेश इवारिहता ३४ ततो वित्तं विविधं सन्निधाय यथोत्साहं कारयित्वा चक्रोपम् ॥ अनुज्ञातो गुरुणा सन्निवृत्त्य शशास गामखिलां सागरांताम् ३५

३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावर्दीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ इत्युक्तेनृपतौ तस्मिन्नित्यप्यायत्रयं कृष्णपुष्टि रसं वाचो ब्रह्मविद्यासूत्रं १ उपप्लुतं राहुप्रस्तम्
२ । १ ब्रह्मज्ञानैकनाश्रयः शोको वृद्धो क्लिप्तहस्तेन वाक्रुतु सहस्तेन वाननशयतीत्यभि संवधानो भगवान्वासुदेव उवाच सर्वजिह्ममिति जिह्मं कामादि मृत्युपदं संसारमापकं आर्जवं शमादि ब्रह्मणः प
दं मोक्षस्य प्रापकं ज्ञानविषयो हेयोपादेयतया ज्ञातव्योऽर्थः २ शत्रुनाशयितारमात्मानं रूपं १ तदेवाह अत्र ते इति इंद्रस्य चिदात्मनः वृत्रेण कामादिषु मिणादिषु चिद्विह्वयि रूपेणाहंकारेण ३
पृथिवीरभूत् शरीरं । 'यच्छरीरं सा पृथिवी' इति श्रुतेः व्यासमात्मत्वेन गृहीतं गंधस्वविषये प्रदेशोऽपि देहते सति ७ तेन दुर्गंधजनात्मभूतं विषयो ब्रह्माहं जातं एकदेशस्यात्मत्वेन परिग्रहात् । 'इदं सर्वं

सुवंगुणः संवभूवेहराजायस्य क्रतौ तत्सुवर्णं प्रभूतम् ॥ तत्त्वं समादाय न रेंद्र वित्तं यजस्व देवास्तपयानो निवापैः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पांडवो हृष्टरूपः शु
त्वा वाक्यं सत्यवत्याः सुतस्य ॥ मनश्चक्रे तेन वित्तेन यदुत्ततोऽमात्यैर्मंत्रयामास भूयः ३७ ॥ इति श्रीम० आश्वमेधिके पर्वणि अश्व० संवर्तमरुतीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तेनृपतौ तस्मिन् व्यासेनाहुतकर्मणा ॥ वासुदेवो महातेजास्ततो वचनमाददे १ तं नृपं दीनमनसं निहतज्ञातिबांधवम् ॥ उपप्लुतमि
वादित्यं सधूममिव पावकम् २ ॥ निर्विण्णमनसं पार्थ ज्ञात्वा वृष्णि कुलोद्बहः ॥ आश्वासयन् धर्मसुतं प्रवक्तुमुपचक्रमे ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सर्वजिह्मं मृत्युपदमार्जवं
ब्रह्मणः पदम् ॥ एतावान् ज्ञानविषयः किंप्रलापः करिष्यति ४ नैव ते निष्ठितं कर्म नैव ते शत्रवोजिताः ॥ कथं शत्रुं शरीरस्थमात्मनो नावबुध्यसे ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि यथा
धर्मयथाश्रुतम् ॥ इंद्रस्य सहवृत्रेण यथा युद्धमवर्तत ६ वृत्रेण पृथिवी व्याप्ता पुरा किल नराधिप ॥ दृष्ट्वा स पृथिवीं व्यसांगंधस्य विषये हते ७ घराहरणदुर्गंधो विषयः स
मपद्यत ॥ शतक्रतुश्च कोपाथ गंधस्य विषये हते ८ वृत्रस्य सततः क्रुद्धो घोरं वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण सुभृशं भूरितेजसा ९ विवेश सहसा तोयं जग्राह विषयं
ततः ॥ अप्सु वृत्रगृहीता सुरसे च विषये हते १० शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमिततेजसा ११ विवेश सहसा ज्योतिर्जग्राह वि
षयं ततः ॥ व्याप्ते ज्योतिषि वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १२ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमिततेजसा १३ विवेश सहसा वायुं जग्रा
ह विषयं ततः ॥ व्याप्ते वायौ तु वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १४ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमिततेजसा १५ आकाशमभिदुद्राव
जग्राह विषयं ततः ॥ आकाशे वृत्रभूतेऽथ शब्दे च विषये हते १६

यदयमारत्मा इति श्रुतेः श्विन्मात्रं सद्येतदेतस्य दृष्ट्याऽनित्यत्वाद्याघ्रातमभूदित्यर्थः ८ वज्रं विवेकं रूपमात्रं ९ तोयं कर्म समवेतैः सोमाज्यपयः प्रभृतिभिर्बहुलैर्द्रवैश्चंद्रलोके भोगायारब्धं शरीरं । 'आपः
पुरुषवचसः' इति श्रुतेः मानुषादेहाद्बुद्ध्यापितो दिव्यदेहमात्मत्वेन गृहीतवानित्यर्थः १० । ११ एवं स्थूलदेहद्वयाद्बुद्ध्यापितो ज्योतिस्तेजसप्रपंचविवेश ततस्तत्र
किंचिद्रूपं दृश्यमात्मत्वेन जग्राह किंचिन्मतयाऽऽहृतवान् १२ । १३ वायुं समष्टिलिङ्गं । 'वायुरेव व्यतिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतेः ततस्तत्र प्रवेशरूपया तदुपास्त्या ब्रह्मलोकेऽपि संकल्पमात्रो स्थितेषु विषयेषु
पूर्ववदात्मत्वेनात्मा यतत्त्वेन च जग्राहेत्यर्थः १४ । १५ द्विविधादपि सूक्ष्माद्बुद्ध्यापित आकाशमव्याकृतं सुषुप्त्याख्यं जातं तेन शब्दशब्दादौ विषये हते गिलिते सति १६

१० ततोव्युत्थापितः शक्रं चिदात्मानमेव वृजो जग्राह विदात्तैश्चर्यामिमानवानमूदित्वर्थः १८ रथो माया रूपो विग्रहस्तंतरस्य नेन तद्रथं तस्मिन् ब्रह्मास्मीति वाक्यं तेन वसिष्ठो गुरुस्तं प्रत्यबोधयत् द्वैतदर्शननिषेधेन द्वितीयाद्वैतमयं भवतीति श्रुतेः अतएवाद्दृश्येन दृश्यज्ञानेन एवं द्विविधादपिकारणोपाधेर्व्युत्थापितः परानंदे प्रतिष्ठापयित्वा पदित्वर्थः १९। १० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मशब्देऽक्तं विवेकं दर्शयति रथुलसूक्ष्मदेहयोर्वैधर्म्यप्रदर्शनेन द्विविधो हीत्यादिना परस्परमिति सत्त्वादिगुणजं सूक्ष्मं लिङ्गं तद्रहितस्य न स्यूतं शरीरमस्ति न चैतद्विना तेषामुपलंभस्थानमस्तीत्यर्थः १२ शीतोष्णैककफिते वायुर्वातः तेषां साम्ये स्वास्थ्यं वैषम्ये व्याधिर्भवतीत्यर्थः ३ उष्णेनेति शीतोष्णयोरन्यतराधिक्यजंदोषमितरवर्धकेनोपधादिनाऽपनयेदित्यर्थः सत्वमिति आत्मगुणाः लिङ्गधर्माः ४ साम्यं सुप्तिप्रलययोः सत्वरजःकार्थयोः विधानमुपायः ५ हर्षशोकयोः परस्परबाधकत्वमुक्त्वा तमस्तयोर्बाधकताभ्यां बाध्यते चेत्या

शतक्रतुरभिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नम्रमिततेजसा १७ विवेश सहसा शक्रं जग्राह विषयंततः ॥ तस्य वृत्रगृहीतस्य मोहः समभवन्महान् १८ रथंतरेण तं तावसिष्ठः प्रत्यबोधयत् ॥ ततो वृत्रं शरीरस्थं जघान भरतर्षभ ॥ शतक्रतुर्दृश्येन वज्रेणैतीह नः श्रुतम् १९ इदं धर्म्यं रहस्यं वैशक्रेणोक्तं महर्षिषु ॥ ऋषिभिश्च मम प्रोक्तं तन्निबोध जनाधिप २० ॥ इति श्रीम. आश्व. प. ० अ. ० प. ० कृष्णधर्मसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वासुदेव उवाच ॥ द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा ॥ परस्परंतयोर्जन्मनिर्द्द्वैतं नोपपद्यते १ शरीरे जायते व्याधिः शरीरः सनिगद्यते ॥ मानसे जायते व्याधिर्मानसस्तु निगद्यते २ शीतोष्णे चैव वायुश्च गुणाराजश्च शरीरजाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तादृहः स्वस्थलक्षणम् ३ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं च बाध्यते ॥ सत्वरजस्तमश्चेति त्रय आत्मगुणाः स्मृताः ४ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तादृहः स्वस्थलक्षणम् ॥ तेषामन्यतमोत्सेके विधानमुपदिश्यते ५ हर्षेण बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते ॥ कश्चिदुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ६ सत्त्वं ननुः खीदुःखस्य न सुखी सुसुखस्य च ॥ स्मर्तुमिच्छसि कौंतेय किमन्यदुःखविभ्रमात् ७ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्था वक्रप्यसे ॥ दृष्ट्वा सभागतां कृष्णामेकस्त्रारजस्वलाम् ॥ मिषतां पांडवेयानां न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ८ प्रवाजनं च नगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ९ जटासुरात्परिक्लेशश्चित्रसेनेन चाहवः ॥ सैधवाश्च परिक्लेशो न तस्य स्मर्तुमिच्छसि १० पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधः ॥ याज्ञसेन्यास्तथा पार्थ न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ११ यच्च ते द्रोणभीष्माभ्यां युद्धमासीदरिदम् ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १२ तस्मादभ्युपगंतव्यं युद्धाय भरतर्षभ ॥ परमव्यक्तरूपस्य पारंयुक्त्या स्वकर्मभिः १३ यत्र नैव शरैः कार्यं न भृत्यैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १४

६ कश्चिदिति दुःखकालेऽप्यतीतं सुखं स्मृत्वाऽप्यतीतं व्यामुह्यति ननु तदेव विवेकेन तदिति ज्ञाते एवं सुखकालेऽप्यतीतं पुत्रमरणादिदुःखं स्मृत्वा सिद्धमपि सुखं नाशयतीति भावः ७ स इति त्वंतु उक्तं विधिविधिविध्याभिहीनः न सुखं दुःखं वा स्मर्तुमिच्छसि नेच्छेदित्यर्थः किंतु दुःखविभ्रमात् यदन्यदकाममशोकं ब्रह्मतदेव स्मर्तुमनुसंधातुमिच्छसि इच्छेदित्यर्थः ७ अथवेति अयं दुःखित्वादिः तत्स्वभावस्यापि तब शोको न युक्तो हीतत्वाद्दुःखस्येति भावः ८। ९। १०। ११ मनसाऽहंकारेण १२ अभ्युपगंतव्यमिति सुखी भवितव्यं अव्यक्तरूपस्य मायायाऽत्र स्पष्टमनसः परंपारं ब्रह्म युक्त्या योगेन कर्मभिश्च शोधकैः प्राप्नुहीति शेषः मनोनाशेन निःशोको भविष्यतीत्यर्थः १३। १४

तस्मिन् मनसि कौतुः खबहुलामवस्थां एतन्मनसो माया मात्रत्वम् १५ आगतिमुत्पत्तिं गतिं प्रलयं माया मात्रत्वेन ज्ञात्वा सुखं तत्स्वेत्यर्थः १६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ मनुकाभत्यागेनैव मनोजेतव्यमतो यत्पूर्वमया यदेवामनुजानीयाद्ब्रह्मार्णवं तं तपोवनमिति राज्यागः प्रार्थितः स एव तर्हि युक्तस्तत्र कथं शाधिराज्यं यथोचितमिति वदसीत्याशंक्या १७ नवाह्वमिति नवाह्वस्य राज्यादेरर्थस्य त्यागात्त्यागी भवति किंतु शरीरं लिङ्गशरीरोत्पत्तिकां मादिकं त्यक्त्वा सिद्धिर्मांसः न वेति शुष्कवैराग्यवतो विवेकशून्यस्य सिद्धयभावसूचयति १ वा ह्येति गृह्यतः सक्तस्य यो धर्मः सोऽधर्म एव यत्सुखं तदुःखमेव भौतवस्थानपावात् अतस्तद्विषयतामेवास्तु तुच्छमित्यर्थः २ द्वयक्षर इति ममत्वं संसारहेतुः तदभावो ब्रह्मप्राप्तिहेतु इत्यर्थः ३ ब्रह्ममृत्युनिःसंगत्वसंगत्वे आत्मनिचिते एकस्मिन् च तनुनि बहुनां ममत्वं चेत्ते युद्धयंत एव ४ एवं निर्ममोऽप्यसमाप्ताधिकाराश्चित्स्वाभाव्यादस्मदादिवद्युद्धयन्नपि नंतरवर्त्तिष्यत इत्याह

तस्मिन्ननिर्जिते युद्धे कामवस्थां गमिष्यसि ॥ एतज्ज्ञात्वा तु कौंतेय कृतकृत्यो भविष्यसि १५ एतां बुद्धिविनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहे वृत्तेशाधि राज्यं यथोचितम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि कृष्णधर्मसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ नवाह्वं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति भारत ॥ शरीरं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति वानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्य शरीरेषु च गृह्यतः ॥ यो धर्मो यत्सुखं चैव द्विषतामस्तु तत्तथा २ द्वयक्षरस्तु भवेन्मृत्युरुक्षरं ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् ३ ब्रह्ममृत्युततो राजन्नात्मन्येव व्यवस्थितौ ॥ अदृश्यमानौ भूतानि यो धयेतामसंशयम् ४ अविनाशोऽस्य सत्त्वस्य नियतोऽयं भारत ॥ भित्त्वा शरीरं भूतानामहिंसां प्रतिपद्यते ५ लब्ध्वा हि पृथिवीं कृत्स्नां सहस्थावरजंगमाम् ॥ ममत्वं यस्य नैव स्यात्कितया सकरिष्यति ६ अथवा वसतः पार्थ वने वन्येन जीवतः ॥ ममता यस्य द्रव्येषु मृत्योरास्ये सवर्तते ७ बाह्यांतराणां शत्रूणां स्वभावं पश्य भारत ॥ यन्न पश्यति तद्भूतं मुच्यते समहामयात् ८ कामात्मानं न प्रशंसति लोकेनेहा कामाकाचिदस्ति प्रवृत्तिः ॥ सर्वकामा मनसो गप्रभूता यान्पंडितः संहरते विचित्य ९ भूयो भूयो जन्मनोऽभ्यासयोगाद्योगी योगं सारमार्गं विचित्य ॥ दानं च वेदाध्ययनं तपश्च काम्यानि कर्माणि च वैदिकानि १०

अविनाश इति अस्य जगतः सत्त्वस्य सत्तायाः अविनाशोऽधिष्ठानसत्तानतिरिक्तत्वाद्ब्रह्माभावः नियतो विधितो यावे जगतो बाध्यत्वं जानन्स्वप्रकृतपापेनेव सर्वभूतशरीरोच्छेदं कुर्वन्नापि अहिं सामाहिंसकत्वमेव प्रतिपद्यते हत्वाऽपि सद्मानलोकाद्ब्रह्मं तिननिबध्यत इत्यर्थः ९ लब्ध्वा हीति स्वप्नोपलब्धधनेष्विव द्रव्यममत्वाभावं स्वतः सिद्ध इत्यर्थः ९। ७ बाह्यांतराणां भित्ति स्वभावमात्रमाया मात्रत्वलक्षणं तत्त्वं पश्यन्नेन साक्षात्कुल तेऽप्यनयो गानुगता अपश्यन्नेवात्मशक्तिस्वगुणे निगूढा इति श्रुतेः एवं दृष्ट्वा च यत्तत्तमपि स्वभावं भूतमनादि न पश्यति मायामपि बाधित्वा चिन्मात्रेण रूपेण योऽवतिष्ठते समहामयात्संसारान्मुच्यत इत्यर्थः ८ नन्वेवैश्वर्यमेव वरं किंतु पुंसि मेन मोक्षेण त्यत आह कामात्मानमिति अथ यत्रान्यत्पश्यति तदल्पमिति श्रुतेरैश्वर्यमपि तु च्छमेवातो न प्रशंसति संतः मनसः कामोदयस्ततः प्रवृत्तिस्ततोऽदुःखमतो मन एव निरोद्धव्यमित्यर्थः ९ एतज्ज्ञानेन जन्मसाध्यमित्याह भूयो भूय इति विच्छिद्य विच्छिद्योत्तरातरभूतिभारं जन्म यस्य सः भूयो भूयो जन्मा तस्मादेवाभ्यासयोगाच्छुद्धचित्तः स नृसारमार्गं मोक्षमार्गं विचित्य कामान्संहरत इति पूर्वोक्तान्वयः कासा विस्थाह दानं चेति १०

योदानादिध्यानयोगात्तान्कामेनकामपूर्वकंनारमतेयद्यच्चायंकामयतेसधर्मोनेतिविदित्वेतिसंबंधः फलितमाह योधर्मो नियमस्तस्यमूलमिति तस्यकामस्ययोनिषधोनिग्रहःसधर्मःसचमूलंमोक्षर्षी
जम् ११ कामस्यदुरुच्छेद्यत्वंकामोक्तिभिरेवाह अत्रगाथाइत्यादिना अनुपायेननिर्ममत्वंयोगाभ्यासश्चकामजयोपायश्चकस्तद्व्यतिरेकेणेत्यर्थः १२ योमामिति प्रहरणेवागादीन्त्रियसा
ध्येजपादिशास्त्रे प्रादुर्भवाम्यहमेवसर्वोत्कृष्टोजपादिकर्तृत्यभिमानरूपेणाविर्भवामितेनजपादिकंविफलंकरोमीत्यर्थः द्वितीययोमामिति श्लोकेप्रहरणेननासि इमंज्ञानवैराग्यन्यायेनजितोमया
कामइतिनिश्चित्यप्रयततेसंन्यासादिकंकरोति तस्यमनस्येवपुनरहंप्रादुर्भवामि यदाहुरभियुक्ताः 'प्रभादिनोबहिश्चितापिशुनाःकलहोत्सुकाः ॥ संन्यासिनोऽपिदृश्यतेदेवसंदूषिताशपाः'इति १३

व्रतं यज्ञान्नियमान्ध्यानयोगान्कामेन यो नारभते विदित्वा ॥ यद्यच्चायं कामयते स धर्मो न यो धर्मो न नियमस्तस्य मूलम् ११ अत्र गाथाः कामगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥
शृणु संकीर्त्यमानास्ता अखिलेन युधिष्ठिर ॥ नाहं शक्योऽनुपायेन हंतुं भूतेन केनचित् १२ यो मां प्रयतते हंतुं ज्ञात्वा प्रहरणे बलम् ॥ तस्य तस्मिन् प्रहरणे पुनः प्रादुर्भ
वाम्यहम् १३ यो मां प्रयतते हंतुं यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ जंगमेष्विव धर्मात्मा पुनः प्रादुर्भवाम्यहम् १४ यो मां प्रयतते नित्यं वेदैर्वेदात्साधनैः ॥ स्थावरेष्विव भूतां
त्मा तस्य प्रादुर्भवाम्यहम् १५ यो मां प्रयतते हंतुं घृत्या सत्यपराक्रमः ॥ भावो भवामितस्याहं स चर्मानावबुध्यते १६ यो मां प्रयतते हंतुं तपसा संशितव्रतः ॥ तत
स्तपसितस्याथ पुनः प्रादुर्भवाम्यहम् १७ यो मां प्रयतते हंतुं मोक्षमास्थाय पांडितः ॥ तस्य मोक्षरतिस्थस्य हृत्या मिचहसामिच ॥ अवध्यः सर्वभूतानामहमेकः स
नात्तनः १८ तस्मात्त्वमपि तं कामं यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ धर्मैकुरु महाराज तत्र ते स भविष्यति १९ यजस्व वाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैः स
मृद्धैराप्तदक्षिणैः २० माते व्यथाऽस्तु निहतान् बंधून् वीक्ष्य पुनः पुनः ॥ न शक्यास्ते पुनर्द्रुं ये हताऽस्मिन्नरणाजिरे २१ स त्वमिदं महायज्ञैः समृद्धैराप्तदक्षिणैः ॥
कीर्तिलोके परां प्राप्य गतिमश्र्यां गमिष्यसि २२ ॥ इति ० आश्व ० अश्व ० कृष्णधर्मसंवादे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं बह्विधैर्वाक्यैर्मुनिभि
स्तैस्तपोधनैः ॥ समाश्वस्य तत्राजर्षिर्हृतं बंधुर्युधिष्ठिरः १ सोऽनुनीतो मगवता विष्टरश्रवसां स्वयम् ॥ द्वैपायनेन कृष्णेन देवस्थानेन वा विभुः २ नारदेनाथ भीमे
न नकुलेन च पार्थिव ॥ कृष्णया सह देवेन विजयेन च धीमता ३ अन्यैश्च पुरुषव्याघ्रैर्ब्राह्मणैः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ व्यजहच्छोकजंदुःखं स तापं चैव मानसम् ४

योयज्ञैः कामंजिघांसति तस्यचेतसियथाधर्मात्माजंगमेषूत्तमयोनावुदाररूपेणाविर्भवति तद्वत्तस्यचेतसिअहंमादिकरूपेणाविर्भवामि १४ स्यावरेष्वनमिव्यक्तरूपेणभूतात्माजीवः धर्मात्म्येत्यत्रापिपठंतिकेचित् पायजूकापेज्जयावेदवेदांतसाधनेष्वल्पाकामाभिव्यक्तिरित्यर्थः १५ हृत्यासंग्रामे विपदिचैर्यतः भावश्चित्तं धैर्यबलेनैवलोकद्वयं जेष्यामीत्यभिमानवतंतंकरोमीत्यर्थः सचेममेवामिमानंकामत्वेनबंधकत्वेननावबुध्यते १६ तपसायोगबलेन तत्रापियोगोपसर्गरूपेणमधुमत्याद्यैश्वर्यभूमिषुस्पृहारूपेणाविर्भवामि १७ मोक्षमास्थाय नित्यमुक्तमात्मानमज्ञात्वामोक्षार्थयस्तप आदिकरोतितमज्ञंप्राप्यनृत्यामिचहसामिचेत्यर्थः १८ तस्मादिति यस्मान्निर्ममत्वपूर्वकयोगाभ्यासमंतरेणाऽन्यः कामजयोपायोनास्ति निर्ममत्वं चयज्ञादिजन्याचित्तशुद्धिर्विनानसंभवति तस्मान्निष्कामान्नयज्ञादीननुतिष्ठतस्तेतवश्रेयःसिद्धिरितिशेषः १९।२०।२१।२२ ॥इत्या०नी०भा०त्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥ आरूपापिकामनुसरत्यध्यायद्वयेन एवंबहुविधैर्वाक्यैरित्यादिना ॥११३॥

कृत्वाऽप्येति पुनरितिमासिकादीनिप्रेतकार्याणि पूर्वकृतानामेवानुशादोवा ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारत
अर्चयामासदेवांश्चब्राह्मणांश्चयुधिष्ठिरः ॥ कृत्वाऽथप्रेतकार्याणिवंधूनांसपुनर्नृपः ॥ अन्वशासच्चधर्मात्मापृथिवीसागरांबराम् ५ प्रशांतचेताःकौरव्यःस्वराज्यं
प्राप्यकेवलम् ॥ व्यासंचनारदंचैवतांश्चान्यानब्रवीन्नृपः ६ आश्वासितोऽहंप्राग्द्वैर्भवद्भिर्मुनिपुंगवैः ॥ नसूक्ष्ममपिमेकिंचिद्व्यलीकमिहविद्यते ७ अर्थश्चसु
महान्प्राप्तोयेनयक्ष्यामिदेवताः ॥ पुरस्कृत्याद्यभवतःसमानेष्ट्यामेहमखम् ८ हिमवंतंत्वयागुप्तागमिष्यामःपितामह ॥ बह्वाश्वर्योहिदेशःसश्रूयतेद्विजसत्तम
९ तथाभगवताचित्रंकल्याणंबहुभाषितम् ॥ देवर्षिणानारदेनदेवस्थानेनचैवह १० नाभागधेयःपुरुषःकश्चिदेवंविधान्गुरुन् ॥ लभतेव्यसनंप्राप्यसुहृदःसाधुसं
मतान् ११ एवमुक्तास्तुतेराज्ञासर्वएवमहर्षयः ॥ अभ्यनुज्ञाप्यराजानंतथोभौकृष्णफाल्गुनौ १२ पश्यतामेवसर्वेषांतत्रैवाददर्शनंययुः ॥ ततोधर्मसुतोराजा
तत्रैवोपाविशत्प्रभुः १३ एवंनातिमहान्कालःसतेषांसंन्यवर्तत ॥ कुर्वतांशौचकार्याणिभीष्मस्यनिधनेतदा १४ महादानानिविप्रेभ्योददतामौर्ध्वदेहिकम् ॥
भीष्मकर्णपुरोगाणांकुरूणांकुरुसत्तम् १५ सहितोघृतराष्ट्रेणसददावौर्ध्वदेहिकम् ॥ ततोदत्त्वाबहुधनंविप्रेभ्यःपांडवर्षमः १६ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्यविवेशगजसा
ह्वयम् ॥ ससमाश्वास्यपितरंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अन्वशाद्वैसधर्मात्मापृथिविर्ब्रह्माभिसह १७ ॥ इतिश्री०आश्वमेधिकेप०अश्वमेधिकेपर्वणिचतुर्दशोऽध्यायः
॥ १४ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ विजितेपांडवेयैस्तुप्रशांतेचाद्विजोत्तम ॥ राष्ट्रेकिंचक्रतुर्वीरौवासुदेवधनंजयौ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विजितेपांडवैराज
न्प्रशांतिचविशांपते ॥ राष्ट्रेबभूवतुर्हृष्टौवासुदेवधनंजयौ २ विजहातेमुद्रायुक्तौदिविदेवेश्वराविव ॥ तौवनेषुविचित्रेषुपर्वतेषुससानुषु ३ तीर्थेषुचैवपुण्येषुपल्व
लेषुनदीषुच ॥ चंक्रम्यमाणौसंहृष्टावश्विनाविवनंदने ४ इंद्रप्रस्थेमहात्मानैरेमतुःकृष्णपांडवौ ॥ प्रविश्यतांसभारंभ्यांविजहातेचभारत ५ तत्रयुद्धकथाश्वित्राः
परिकृशांश्चपार्थिव ॥ कथायोगेकथायोगेकथायामासतुःसदा ६ ऋषीणादिवतानांचवंशांस्तावाहतुःसदा ॥ प्रीयमाणौमहात्मानौपुराणावृषिसत्तमौ ७ मधुरा
स्तुकथाश्वित्राश्वित्रार्थपदनिश्चयाः ॥ निश्चयज्ञःसपार्थायकथयामासकेशवः ८ पुत्रशोकाभिसंतप्तंज्ञातीनांचसहस्रशः ॥ कथाभिःशमयामासपार्थशौरिर्जनार्द
नः ९ सतमाश्वास्यविधिवद्विज्ञानज्ञोमहातपाः ॥ अपहृत्यात्मनोभारंविशश्रामेवसात्वतः १० ततःकथांतेगोविंदोऽगुडाकेशमुवाचह ॥ सांत्वयन्नश्लक्ष्णयावा
चाहेतुयुक्तमिदंवचः ११ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ विजितेयंधराकृत्स्नासव्यसाचिन्परंतप ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्यराज्ञाधर्मसुतेनह १२ असपत्नांमहर्षिभुंक्ते
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनानुभावेनयमयोश्चनरोत्तम १३ धर्मेणराज्ञाधर्मज्ञप्राप्तंराज्यमकंटकम् ॥ धर्मेणनिहतःसंख्येसचराजासुयोधनः १४

भावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ विजितेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

॥ ३ ॥

कस्यापि मृषाबंधाभिप्रायवत्करणं १२।५३।१४।१५।१६।१७।१८ अन्यप्रधर्मादन्यत्र धर्मदिश्यात्मनोधर्माद्यतीतत्वाद्धर्माधर्मविषयलतो निर्दिति वैराग्याय विविधैरित्यादिना १९।३०।३१।३२।३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ ततःकदाचिदितिनिर्वेदाख्यवैराग्यदौर्लभ्यमुक्तं निराकाराश्रितेनासंप्रज्ञातसमाधिंसमधिगम्यब्रह्ममावाश्रितेन लोकयतइतिलोकोद्वेगतं तत्रतत्रजुःखं ३८ इमंमा
गमनुभूयज्ञात्वा अनुष्ठितः अनुष्ठाऽनुष्ठानमभ्यासःसंजातोऽस्यसोऽनुष्ठितः ततोऽनुष्ठानात्तद्व्यपूवोकांतर्धानादिशक्तिर्ज्ञानविज्ञानादिरूपा आत्मनःमनसः 'मनसोहिप्रसादेनहंतिकमंशुभा
शुभं ॥ प्रसन्नात्मानिसंस्थित्वा सुखमस्यमश्नुते' इतिश्रुतेः ३९ विद्याफलमपुनरावृत्तिःसर्वज्ञत्वंचाह नाहमित्यादिना आसिद्धेःआमोक्षात् आप्रजासृष्टेः आत्मनः अपिशब्दाहो कानांचग
तीरालोक्यामीत्यन्वयः ४० इतःपरंत्यलोकं परतरंकैवल्यं यदिप्रयास्यन्नपारमेष्ठ्यमितियोगिनामिच्छयासद्योवाक्रमिकंवाकैवल्यमस्तीतिस्मरणात् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

प्रियैर्विवासोबहुशःसंवासश्चाप्रियैःसह ॥ धननाशश्चसंप्राप्तोलब्ध्वादुःखेनतद्धनम् ३४ अवमानाःसुकृष्टाश्चराजतःस्वजनात्तथा ॥ शारीरामानसावापिवेदना
भृशदारुणाः ३५ प्राप्ताविमाननाश्चोग्रावधबंधाश्चदारुणाः ॥ पतनंनिरयेचैवयातनाश्चयमक्षये ३६ जरारोगाश्चसततंव्यसनानिचभूरिशः ॥ लोकेऽस्मिन्न
नुभूतानिद्वंद्वजानिभृशमया ३७ ततःकदाचिन्निर्वेदान्निराकाराश्रितेनच ॥ लोकतंत्रपरित्यक्तदुःखार्तेनभृशमया ३८ लोकेऽस्मिन्ननुभूयाहमिमंमार्गमनुष्ठितः ॥
ततःसिद्धिरियंप्राप्ताप्रसादादात्मनोमया ३९ नाहंपुनरिहागंतालोकानालोक्याम्यहम् ॥ आसिद्धेराप्रजासर्गादात्मनोऽपिगतीःशुभाः ४० उपलब्धाद्विजश्रे
ष्ठतथेयंसिद्धिरुत्तमा ॥ इतःपरंगमिष्यामिततःपरतरंपुनः ४१ ब्रह्मणःपदमव्यक्तमातेभूदत्रसंशयः ॥ नाहंपुनरिहागंतामर्त्यलोकंपरंतप ४२ प्रीतोऽस्मिन्ते
महाप्राज्ञब्रह्मिकिकरवाणिते ॥ यदीप्सुरूपपन्नस्त्वंतस्यकालोऽयमागतः ४३ अभिजानेचतदहंयदर्थमापुपागतः ॥ अचिरात्तुगमिष्यामितेनाहंत्वामचूचुदम्
४४ भृशंप्रीतोऽस्मिन्भवतश्चारित्र्येणविचक्षण ॥ परिपृच्छस्वकुशलंभाषेयंतत्रोप्सितम् ४५ बहुमन्येचतेबुद्धिभृशंसंपूजयामिच ॥ येनाहंभवताबुद्धौमिधावी
ह्यसिकाश्यप ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ततस्तस्योपसं
गृह्यपादौप्रश्नान्सुदुर्वचान् ॥ पप्रच्छतांश्चधर्मान्सप्राहधर्मभृतांवरः १ ॥ काश्यपउवाच ॥ कथंशरीरंच्यवतेकथंचैवोपपद्यते ॥ कथंकष्टाच्चसंसारात्संसरन्परि
मुच्यते २ आत्माचप्रकृतिमुक्तातच्छरीरंविमुच्यते ॥ शरीरतश्चनिर्मुक्तःकथमन्यत्प्रपद्यते ३ कथंशुभाशुभेचार्यकर्मणीस्वकृतेनरः ॥ उपभुंक्तेकवाकर्मवि
देहस्यावतिष्ठते ४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ एवंसंचोदितःसिद्धःप्रश्नास्तान्प्रत्यभाषत ॥ आनुपूर्व्येणवाण्यतन्मेनिगदतःशृणु ५

बहुमन्येभृशंपूजये अहमंतर्धानगतोऽपियतस्त्वयाज्ञातः ४६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ततइति १ एवंनित्यानित्यविवेकवैराग्यावयःशिष्यगु
णाज्ञानविज्ञानादयोऽगुरुगुणाश्चोक्ताः ततःपुनःपुनश्चमरणंजन्मचैवपुनःपुनरित्युक्तं तयोःप्राप्तिप्रकारोपपच्छति कथमिति नाहंपुनरिहागंतेत्युक्तं तस्यापिप्रकारंपृच्छति कथंकष्टाचेति २ इतःपरं
गमिष्यामिततःपरतरंपुनरित्युक्तं तत्रापिपृच्छति आत्माचेति आत्माजीवः प्रकृतिमूलाविद्यां तच्छरीरंतज्जस्थूलपिंडमुक्ताकथंपरंप्राप्नोतीत्यर्थः शरीरात्परस्मात्कथमन्यत्परतरंब्रह्मपद्यत
इतिपंचमःप्रश्नः ३ कथंशुभाशुभेइति एवंभूतस्यजीवतःकथंकर्मफलमोमइतिषष्ठः । विदेहस्पसंसारबीजमूर्तकर्मकवातिष्ठतीतिसप्तमः ४५

तत्रआद्यस्यप्रश्नस्याद्येनाध्यायेनोत्तरं ततोद्वितीयस्यद्वितीयेन शेषाणांतृतीयेन सिद्धउवाच आयुःकीर्तिकराणीहेत्यादिना ५ । ७ । ८ । ९ । १० वेगमलमूत्रादीनां ११ रसामियुक्तंपरिणामेबहु
रसकरंरसबाहुल्यस्याजीर्णहेतुत्वात् १२ अपिवाअथवा परीतानिविपरीतानि व्यवस्यातेकरोति तेननीरुजोऽपिप्रियतइत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ क्षरात्जडाच्छरीरात् १७ जातीजन्म
सिद्धउवाच ॥ आयुःकीर्तिकराणीहयानिकृत्यानिसेवते ॥ शरीरग्रहणेयस्मिन्स्तेपुक्षीणेषुसर्वशः ६ आयुःक्षयपरीतात्माविपरीतानिसेवते ॥ बुद्धिर्व्यावर्ततेचास्य
विनाशेप्रत्युपास्थिते ७ सत्त्वंबलंचकालंचविदित्वाचात्मनस्तथा ॥ अतिवेलमुपाश्रातिस्वविरुद्धान्यनात्मवान् ८ यदायमतिकष्टानिसर्वाण्युपनिषेवते ॥ अ
त्यर्थमापिवाभुंक्तेनवाभुंक्तेकदाचन ९ दुष्टानामिषपानंचयदन्योन्यविरोधिच ॥ गुरुचाप्यमितंभुंक्तेनातिजीर्णेदिवापुनः १० व्यायाममतिमात्रंचव्यवायंचोप
सेवते ॥ सततंकर्मलोभाद्वाप्राप्तवेगंविधारयेत् ११ रसामियुक्तमन्नंवादिवास्वप्नंचसेवते ॥ अपक्वानागतेकालेस्वयंदोषान्प्रकोपयेत् १२ स्वदोषकोपनाद्रोगंल
भतेमरणांतिकम् ॥ अपिवोद्वंधनादीनिपरीतानिव्यवस्यति १३ तस्यतैःकारणैर्जतोःशरीरंच्यवतेतदा ॥ जीवितंप्रोच्यमानंतद्यथावदुपधारय १४ ऊष्माप्रकु
पितःकायेतीव्रवायुसमीरितः ॥ शरीरमनुपर्येत्यसर्वान्प्राणान्रुणद्धिवै १५ अत्यर्थबलवानूष्माशरीरेपरिकोपितः ॥ भिनत्तिजीवस्थानानिमर्माणिविद्वितत्त्वतः
१६ ततःसवेदनःसद्योजीवःप्रच्यवतेक्षरात् ॥ शरीरंत्यजतेजंतुश्छिद्यमानेषुमर्मसु १७ वेदनाभिःपरीतात्मातद्विद्विद्विजसत्तम ॥ जातीमरणसंविद्याःसततंसर्वजं
तवः १८ दृश्यंतेसंत्यजंतश्चशरीराणिद्विजर्षभ ॥ गर्भसंक्रमणेचापिमर्मणामतिसर्पणे १९ तादृशीमेवलभतेवेदनामानवःपुनः ॥ भिन्नसंधिरथक्लेदमद्भिःसलभत्तेन
रः २० यथापंचसुभूतेषुसंभूतत्वंनियच्छति ॥ शैत्यात्प्रकुपितःकायेतीव्रवायुसमीरितः २१ यःपंचसुभूतेषुप्राणापानेव्यवस्थितः ॥ सगच्छत्यूर्ध्वगोवायुःकृच्छ्रा
न्मुक्ताशरीरिणः २२ शरीरंचजहात्येवंनिरुच्छासश्चदृश्यते ॥ सनिरूष्मानिरुद्धासोनिःश्रीकोहतचेतनः २३ ब्रह्मणासंपरित्यक्तोमृतइत्युच्यतेनरः ॥ स्रोतोभि
र्यैर्विजानातिइंद्रियार्थान्शरीरभृत् २४ तैरेवविजानातिप्राणानाहारसंभवान् ॥ तत्रैवकुरुतेकायेयःसजीवःसनातनः २५ तथायद्यद्वेदुक्तंसन्निपातेकचित्क
चित् ॥ तत्तन्मर्मविजानीहिशास्त्रदृष्टंहिततथा २६ तेषुमर्मसुभिन्नेषुततःससमुदीरयन् ॥ आविश्यहृदयंजंतोःसत्त्वंचाशुरुणद्धिवै ॥ ततःसचेतनोजंतुर्नाभिजाना
तिकिंचन २७ तमसासंवृतज्ञानसंवृतेष्वेवमर्मसु ॥ सजीवोनिरधिष्ठानश्चाल्यतेमातरिश्च २८ ततःसतमहोच्छासंभृशमुच्छस्यदारुणम् ॥ निष्क्रामन्कंपयत्या
शुतच्छरीरमचेतनम् २९ सजीवःप्रच्युतःकायात्कर्मभिःस्वैःसमावृतः ॥ अभितःस्वैःशुभैःपुण्यैःपापैर्वाऽप्युपपद्यते ३० ब्राह्मणाज्ञानसंपन्नायथावच्छ्रुतनिश्चयाः ॥
इतरंकृतपुण्यंवातंविजानंतिलक्षणैः ३१ यथाऽधकारेखद्योतंलीयमानंततस्ततः ॥ चक्षुष्मंतःप्रपश्यंतितथाचज्ञानचक्षुषः ३२

१८ गर्भसंक्रमणेपारलौकिकदेहत्यागेनैहिकगर्मस्यदेहप्रवेशे १९ अद्भिःक्लेदंजलेनवैकृत्यम् २० संभूतत्वंसंहतत्वं नियच्छतिनाशयति यथाभूतानिपृथग्भवन्तीत्यर्थः तीव्रेणवायुनाऽभ्येनसमीरितः
प्राणापानस्यानेववस्थितोयोवायुरित्युत्तरणसंबंधः २१ । २२ । २३ स्रोतोभिरिंद्रियैः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

11970

प्रतीपमानोऽपियोगिनं न बाधते योगी इतरेभ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योग्यतो नुक्तः च स्त्वै परौ च शब्दौ हेत्ववधारणार्थौ यस्तु योगी सहियोगबलान्मुक्तपक्षेऽप्यर्थः २१ कर्मिणां विलंभेन मुक्तिरित्याह वर्तमानस्येति २२ एवमिति अयमात्मब्रह्मसन्विकृतः जीवत्वं प्राप्तः २३ । २४ ननु स्वतंत्रा एव बहवश्चेतनाः न ब्रह्मविकारा इत्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिना पौर्विकी श्रुतिरित्यन्तेः श्लोकैः प्रत्याचष्टे सर्वलोकः कार्यसमष्टिस्तस्याः पिता मायाशबलं ब्रह्म पिता महः शुद्धं तत आत्मनः शुद्धस्य शरीरमव्याकृताकाशं । आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः मायाकृत्वा उत्पाद्य । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति तदुत्पत्तिस्मृतेः नोव्योमापरो यदिति सृष्टेः प्राक्तदभावश्रुतेः श्रुत्वा तस्मात्तत्कर्मैल्लोक्यं २५ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रधानं तेन जीवन्नात्मकं जीवानां प्रकृतिमभिव्यक्तिस्थानं देहाद्याकारं यया प्रकृत्या २६ स्ररंजदं अस्ररं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेश भावाकां तं त्रयाणां क्षराक्षरशुद्धानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वप्रतिपूरुषं पृथक्पृथगस्ति तत्तन्मुक्तौ तत्तत्कल्पितं तत्प्रज्जसर्ववद्भाष्यत इत्यर्थः २७

उक्तोर्थः श्रौतप्रेत्याह असृजदिति पूर्वदृष्टः सृष्टेः प्राक् । 'सदेवसाम्येदमग्रमासीदेकमेवाद्वितीयं' इति श्रुतौ दृष्टः सर्वभूतानिविद्यदादीनि स्थावराणि वाष्पंगमानि ऐतदात्म्यमिति श्रुतेः प्रत्यगात्मवसर्वदृश्यरूपेण मासीत्यर्थः २८ एवं श्रुतिबलेन चेतनभेदं निरस्य ब्रह्मविकारस्य जीवस्य विकारत्वं निश्चिन्तेतु तं साधनैरित्याशङ्क्य तदनित्यत्वमाह तस्य कालेति तस्य शरीरग्रहणस्य कालेत्यनेनांतवत्त्वं परिवृत्तिसुरनरतिर्यगादिदेहेष्वध्वमणं २९ यथाऽत्रेति अत्र संसारस्यांतवत्त्वे विषये वदेत्तद्ब्रह्मजातिस्मरो यत्प्रवक्ष्यामीत्यध्याहृत्य योज्यम् ३० । ३१ । ३२ चेतनावत्सुदेहेषु मम मेकं ३३ ऐकात्म्यदृष्ट्या निर्विद्यतइत्यर्थः स्पष्टार्थमभ्यस्त १४ । ३५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ शरीरस्य नाशोत्पत्ति

अमृजत्सर्वभूतानिपूर्वदृष्टःप्रजापतिः ॥ स्थावराणिचभूतानिइत्येषापौर्विकीश्रुतिः २८ तस्यकालपरीमाणमकरोत्सापितामहः ॥ भूतेषुपरिवृत्तिचपुनरावृत्ति
मेवच २९ यथाऽत्रकश्चिन्मेधावीदृष्टात्मापूर्वजन्मनि ॥ यत्प्रवक्ष्यामितत्सर्वंयथावदुपपद्यते ३० सुखदुःखेयथासम्यगनित्येयःप्रपश्यति ॥ कायंचामेभ्यसंवा
तंविनाशंकर्मसंहितम् ३१ यच्चकिंचित्सुखंतच्चदुःखंसर्वमितिस्मरन् ॥ संसारसागरंधोरंतरिष्यतिसुदुस्तरम् ३२ जातीमरणरोगैश्चसमाविष्टःप्रधानवित् ॥ चे
तनावत्सुचेतन्यंसंभूतेषुपश्यति ३३ निर्विद्यतेततःकृत्स्नमार्गमाणःपरंपदम् ॥ तस्योपदेशंवक्ष्यामिथातथ्येनसत्तम ३४ शाश्वतस्याव्ययस्याथयदस्य
ज्ञानमुत्तमम् ॥ प्रोच्यमानंमयाविप्रनिबोधेदमशेषतः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ध्य ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यःस्यादेकायनेलनिस्तूष्णींकिंचिदचित्तयन् ॥ पूर्वपूर्वपरित्यज्यसतीर्णोबंधनाद्भवेत् १ सर्वमित्रःसर्वसहःशमेरक्तोजितेंद्रियः ॥ व्यपेतमयम
न्युश्चआत्मवान्मुच्यतेनरः २ आत्मवत्सर्वभूतेषुयश्चरेन्नियतःशुचिः ॥ अमानीनिरभीमानःसर्वतोमुक्तएवसः ३ जीवितमरणंचोभेसुखदुःखेतथैवच ॥ लाभाला
भेप्रियद्वेष्येयःसमःसचमुच्यते ४ नकस्याचित्स्पृहयतेनाज्वज्जानातिकिंचन ॥ निर्द्वंद्वोवीतरागात्मासर्वथामुक्तएवसः ५ अनमित्रश्चानिर्बन्धुरनपत्यश्चयःक
चित् ॥ त्यक्तधर्मार्थकामश्चनिराकांक्षीचमुच्यते ६ नैवधर्मीनचाधर्मीपूर्वोपचित्तहायकः ॥ धातुक्षयप्रशांतात्मानिर्द्वंद्वःसविमुच्यते ७ अकर्मवान्विकांक्षश्च
पश्येज्जगदशाश्वतम् ॥ अश्वत्थसदृशनित्यंजन्ममृत्युजरायुतम् ८ वैराग्यबुद्धिःसततमात्मदोषव्यपेक्षकः ॥ आत्मबंधविनिर्मोक्षंसकरोत्यचिरादिव ९

प्रकारावुक्तापूर्वोपक्रांतततोमुक्तिप्रकारंपंचयति यः स्यादिति तद्यथासर्वासामपांसमुद्रएकायनभित्वादिभृत्युकप्रकारेण सर्वलयाधिष्ठानं ब्रह्म एकायनं तस्मिन्लीनः स यथासंभवखिल्य उदके प्रास्त उदकेवानुविलीययेदिति भृत्युकरित्यापेक्षया प्रातः तूष्णीमहमेवेदं सर्वोऽस्मीत्यभिमानप्रपञ्चं न किंचिदचित्तयन्त्रित्यनेनास्मीत्यपिवारयति पूर्वपूर्वस्थूलसूक्ष्मकारणेषु परित्यज्योत्तरास्मिन्नतरास्मिन्प्रविलाप्य १ सर्वमित्रः अद्रोही सर्वसहः शमी शोभेत्तन्निग्रहे मयं यो मासि द्वौ कर्मसंन्यासिनः कर्मब्रह्मो मयं ब्रह्म तामयुक्तं मन्युरीयताऽपिकालेन न योगः सिद्ध इति वैम्यं तत्र द्वे पावा आत्मवान् प्राजित चित्तः २ । ३ । ४ । ५ अनमित्रः शत्रुहीनः ६ ज्ञानफलमाह नैवेति धर्माधर्मशून्यः पूर्वोपचितं प्रारब्धकर्म तस्य हायकोयापकः धातुक्षयेण शरीरारंभकभूतविनाशेनैव प्रशांतः प्रत्यंतसमुच्छिन्न आत्मा चित्तं यस्य सः अतएव निर्द्वंद्वोऽद्वैतः । 'यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येत्' इति श्रुतेः ७ अकर्मवान् संन्यासी ८ । ९

अगंधगंधादिहीनचिन्मात्रं १० पंचभूतगुणैर्हीनमितिस्यूलनिरासः अमूर्तिमदितिसूक्ष्मस्य अहेतुकमितिकारणस्य अतएवाऽगुणं गुणभोक्तृपूर्वैस्त्रिभिरूपैः गुणाविषयादयः ११ । १२
पूर्वध्यानजसंस्कारैर्बाह्यसंस्कारानशंति तज्जःसंस्कारोऽन्यसंस्कारप्रतिबंधीतियोगमूत्रादित्याह सर्वसंस्कारेति ११ । १४ अतःपरंप्रवक्ष्यामीतिसंक्षेपोक्त्यनंतरंविस्तरेणवक्ष्यामि युंजतोध्या
यतःसिद्धमाविद्यकध्वातिनिवृत्तौस्वतःसिद्धंननुक्रीटन्नमरन्यायेनध्यानसाध्यं १५ यैर्द्वारैश्चित्तानिग्रहोपायैःआत्मानंचित्तमात्मनिदेहेचारयन्नंतमुल्लंकुर्वन् नित्यमाद्यंतशून्यंवस्तुपश्यतितानिनि
बोधेतिपूर्वेणान्वयः १५ संहृत्यस्वस्वविषयेभ्यःप्रत्यावर्त्य आत्मनिक्षेत्रज्ञे एतच्चतुषआख्यस्ववर्मानुष्ठानेनशुद्धेचेतस्येषमवतीत्याह तीव्रमिति १० एतदेवान्वयव्यतिरेकाभ्यांद्रव्यति तप

अगंधमरसस्पर्शमशब्दमपरिग्रहम् ॥ अरूपमनाभिज्ञेबन्धद्वाऽऽत्मानंविमुच्यते १० पंचमूतगुणैर्हीनममूर्तिमदहेतुकम् ॥ अगुणंगुणभोक्तारंयःपश्यतिसमुच्यते ११ विहायसर्वसंकल्पानबुद्ध्याशरीरमानसान् ॥ शनैर्निर्वाणमाप्नोतिनिर्धनइवाऽनलः १२ सर्वसंस्कारनिर्मुक्तोनिर्द्वन्द्वोनिष्परिग्रहः ॥ तपसाइंद्रियग्रामंयश्चरेन्मुक्त एवसः १३ विमुक्तःसर्वसंस्कारैस्ततोब्रह्मसनातनम् ॥ परमाप्नोतिसंशान्तमचलंनित्यमक्षरम् १४ अतःपरंप्रवक्ष्यामियोगशास्त्रमनुत्तमम् ॥ युंजतःसिद्धमात्मानं यथापश्यंतियोगिनः १५ तस्योपदेशंवक्ष्यामियथावतन्निबोधमे ॥ यैर्द्वारैश्चारयन्नित्यंपश्यत्यात्मानमात्मनि १६ इंद्रियाणितुसंहृत्यमनआत्मनिधारयेत् ॥ तीव्रंतप्त्वातपःपूर्वमोक्षयोगंसमाचरेत् १७ तपस्वीसततंयुक्तोयोगशास्त्रमथाचरेत् ॥ मनीषीमनसाविप्रःपश्यन्नात्मानमात्मनि १८ सचेच्छक्रात्ययंसाधुर्योक्तु मात्मानमात्मनि ॥ ततएकांतशीलःसपश्यत्यात्मानमात्मनि १९ संयतःसततंयुक्तआत्मवान्विजितेंद्रियः ॥ तथायआत्मनाऽऽत्मानंसंप्रयुक्तःप्रपश्यति २० य थाहिपुरुषःस्वप्नेदृष्ट्वापश्यत्यसाविती ॥ तथारूपमिवात्मानंसाधुयुक्तःप्रपश्यति २१ इषीकांचयथामुंजात्काश्चिन्निष्कृष्यदर्शयेत् ॥ योगीनिष्कृष्यचात्मानंतथाप श्यतिदेहतः २२ मुंजंशरीरमित्यादुरिषीकामात्मनिश्रिताम् ॥ एतन्निर्दर्शनंप्रोक्तंयोगविद्भिरनुत्तमम् २३ यदाद्वियुक्तमात्मानंसम्यक्पश्यतिदेहभृत् ॥ नतस्येहेश्वरःकाश्चिन्नैलोक्यस्यापियःप्रभुः २४ अन्यान्याश्चैवतनवोयथेष्टंप्रतिपद्यते ॥ विनिवृत्यजरांमृत्युंनशोचितिनहृष्याति २५ देवानामपिदैवत्वंयुक्तः कारयतेवशी ॥ ब्रह्मचाव्ययमाप्नोतिहित्वादेहमशाश्वतम् २६

स्वीत्यादिना १८ । १९ । २० यथाहीति यथास्वप्नेस्थूलदेहासंगेन स्थितः सत्कांचिददृष्टचरं पुरुषं पश्यति तत्रैवाऽनिरुद्धं प्रबुद्धश्च पुनस्तंदद्वा सोऽप्यभितिप्रत्यभिजानाति तथाऽऽत्मानं वि
श्वरूपं समाधौ दृष्ट्वा व्युत्थानेऽपि विश्वमात्मत्वेनैव पश्यतीत्यर्थः २१ तं स्वाच्छरीरात्पट्टहेन्मुञ्जादित्रैयीकाद्यैरेणेति देहासंगेश्रौतदृष्टांतमाह इपीकामिति २२ दृष्टांतं दाष्टांतिके योजयति मुञ्जमिति
आत्मनि श्रिता माया जगदाकारेण भासमाना मिति शेषः २३ यतोऽयं स वा ह्याभ्यंतरं प्रत्यगनन्यत्वेन वीक्षतेऽतएव चानभ्याधिपतिरयमित्याह यथाहीति २४ स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि
कायव्यूहकरणं । 'न तस्य रोगो न जरानमृत्युः सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं योगफलमाह अन्यान्याइति अन्यान्यादेव गंधर्वमनुष्याद्याः तनवस्तनूः कामरूपी भवतीत्यर्थः
२५ विदेहकैवल्यावधिकमेवेश्वर्यमित्याह ब्रह्मचेति २६

२७ विनश्यदिविदेहमुक्तस्य न क्लेशाः संतीत्युक्तं तस्मै मुक्तिरन्यायेन द्रव्यादिषु संदेहमुक्तस्यापि तेन संतीत्याह दुःखशोकेत्यादिना २८ । २९ । ३० अन्यान्याश्चेति पूर्वोक्तस्य विवरणं देहानिति
मुञ्जानेन योगैश्वर्यमिति शेषः निवेदो योगाद्वैराग्यं न कर्तव्यमित्यर्थः ३१ वस्तुतस्तु योगजसंस्कारप्राबल्याद्योगिनो भोगेच्छैव न भवतीत्याह सम्प्राप्तेति असम्पद्योगिविवर्धयैव भोगेच्छोक्तिरिति भावः
३२ एकांशशीलः एकं ब्रह्म अन्वते प्राप्यते ऽनेनेति रूपातो ध्यानंतच्छीलः । 'ततस्तु तं पश्यति निष्कलं ध्यायमान' इति श्रुतेः दृष्टपूर्वादिशं दृष्टं श्रुतिः प्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात् तदेवांशवत्पश्यतीति भावः
पदेनां चित्त्युक्त्याऽपि पर्यालोच्य । श्रोतव्यो मंतव्य इति श्रुतेः यस्मिन्पुरे देहे ३३ आवसथे मुलाधाराद्यन्यतमस्मिंश्चक्रे ३४ तदेव कृत्स्नं सर्वात्मकं यदा पश्यति तदा ऽस्य बाह्यातः प्रत्यग्रूपादभ्यन्तर्किंचनाऽस्तित्यत्रास्य मनः सज्जेत अतो निर्वासनत्वात् न्मुच्यत इत्यर्थः ३५ उपसंहरति सन्नियम्येति कायमभिदेहस्याभितो बहिरंतरं मध्ये च कृत्स्नं परिपूर्णं ब्रह्मैवाचित्येदित्यर्थः ३६ अस्य

विनश्यत्सुचभूतेषु न भयं तस्य जायते ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु न स क्लिश्यति केनचित् २७ दुःखशोकमयैर्घोरैः संगस्नेहसमुद्भवैः ॥ न विचाल्यति युक्तात्मानि स्पृहः
शांतमानसः २८ नैनं शस्त्राणि विध्यंते न मृत्युश्चास्य विद्यते ॥ नातः सुखतरं किंचिल्लोके कचन दृश्यते २९ सम्यग्युक्ता स आत्मानमात्मन्येव प्रतिष्ठते ॥ विने
ष्टतजरा दुःखः सुखं स्वापिति चापि सः ३० देहान्यथेष्टमभ्येति हिल्ले मां मानुषी तनुम् ॥ निर्वेदस्तु न कर्तव्यो भुंजानेन कथंचन ३१ सम्यग्युक्तो यदाऽऽत्मानमा
त्मन्येव प्रपश्यति ॥ तदैव न स्पृहयते साक्षादपिशतक्रतोः ३२ योगमेकांतशीलस्तु यथाविदति तच्छृणु ॥ दृष्टपूर्वादिशंचिंत्य यास्मिन् संनिवसेत्पुरे ३३ पुरस्या
भ्यंतरे तस्य मनः स्थाप्यं न बाह्यतः ॥ पुरस्याभ्यंतरे तिष्ठन् यास्मिन्नावसथेव सेत् ॥ तस्मिन्नावसथे धार्यं स बाह्याभ्यंतरं मनः ३४ प्रचित्यावसथे कृत्स्नं यास्मिन् काले
स पश्यति ॥ तस्मिन् काले मनश्चास्य न च किंचन बाह्यतः ३५ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं निर्घोषं निर्जने वने ॥ कायमभ्यंतरं कृत्स्नमेकाग्रः परिचितयेत् ३६ दंतां
स्तालुच जिह्वां च गलं ग्रीवां तथैव च ॥ हृदयं चित्तयेच्चापि तथा हृदयबंधनम् ४७ इत्युक्तः समयाशिष्यो मेधावी मधुसूदन ॥ पप्रच्छ पुनरेवैमं मोक्षधर्मं सुदुर्वचम्
३८ भुक्तं भुक्ता मिदं कोष्ठे कथमन्नं विपच्यते ॥ कथं रसत्वं व्रजति शोणितत्वं कथं पुनः ३९ तथामांसं च मेदश्च स्नाय्वस्थीनि च योषिति ॥ कथमेतानि सर्वाणि शरी
राणि शरीरिणाम् ४० वर्धते वर्धमानस्य वर्धते च कथं बलम् ॥ निरोधानां निर्गमनं मलानां च पृथक् पृथक् ४१

योगस्यसाधनान्याह दंतानित्यादि दंतान्वेतैरखंडचावखंडघट्टमाणांनाहारांश्चितयेत् । आहारशुद्धौसत्वशुद्धिःसत्वशुद्धौशुवास्मृतिःस्मृतिलंभेसर्वप्रयत्नांविप्रमोक्षइत्याहारशुद्धौमोक्षहेतुत्व
श्रुतेः तथातालुआधारं जिह्वातत्रावेयां यथोक्तमीश्वरप्रोक्ते । 'लंबिकोर्ध्वस्थितेगर्तैरसनाविपरीतगाम् । संयोजयेत्प्रयत्नेनमुद्रासाखेचरीमता'इतिदत्तात्रेयः । 'अंतःकपालविबोरेजिह्वाव्यावृट्य
चापयेत् । भूमध्यदृष्टिरप्येषामुद्राभवतिखेचरी'इतिशुभोर्भध्येप्राणमावेक्ष्यप्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतरचारिणावितिचैतदेवोक्तंलंजिह्वामूलादधोभागःप्रीवातदधःकंठनालंताभ्यांकंठकूप
स्ततोऽप्यधःस्थितोलक्ष्यतेतत्रवारणासद्यःफलायजादभ्यसनीयायोगेविश्वासोत्पत्त्यर्थं तथाचसूत्रम् । कंठकूपेक्षुत्पिपासानिवृत्तिरिति । माध्यमपिआसामेकस्याःफण्डावन्नानुभवतिताव
द्योगधर्मेनश्रद्धतेइति हृदयंहृदयाद्यतनं ब्रह्महृदयबंधनंशतंचैकाचहृदयस्यनाड्यइतिभूषमाणंनाडीमार्गतत्तल्लोकगत्युपयोगि ३७ मेधावीदंतादिशब्देःपारोक्ष्येणोक्तमर्थंज्ञातवान् ३८
पंचस्वर्गेष्व्यायंविहृत्यष्टच्छतित्रिभिः भुक्तंभुक्तमिति ३९ । ४० । ४१

द्वितीयमद्वेन कुतोवेति तृतीययोगानुपकारित्वादपृष्ठाचतुर्थमेवपृच्छति कंचेति ४२ पंचमपृच्छति जीवइति कथंजीवोनाडीमार्गैःसूक्ष्मकलेवरंवहतिकिंवर्णावातेनाडीमार्गास्तेश्चकीदृशं पुनर्वपुः प्रा
प्यमितिप्रश्नार्थः एतेषामध्येआद्ययोर्विवरणार्थाद्वाह्यगता इतरयोगुरुशिष्यसंवादःप्राधान्येन अन्यतुतत्रतत्रोपसर्जनत्वेनप्रतिपाद्यतइतिविभागः ४३ । ४४ कोष्ठेधान्यगृहेमांडगृहोपस्क
रंनिक्षिप्तंयथागृहंप्रविष्टोविविच्यजानाति ४५ एवंस्वकायेदेहांतर्भनःप्रक्षिप्याजनिश्चलैरनिश्चरजिह्वारैरिन्द्रियैः । सर्वद्वाराणिसंयम्यमनोह्यादिनिरुध्यचेतिस्मृतस्त्वपायत्पृष्ठतद्रस्तुयो
गबलेनज्ञेयमित्यर्थः ४६ एतदेवोपपादयति एवमिति प्रधानवित्प्रकृतिविस्सर्वाविकाराविद्रवतिविकाराणांप्रकृतेरन्यत्वादिति ४७ असुराद्यग्राह्यस्यामूर्तस्यरूपंसर्वतःपाणिपादांतइत्या

कुतोवाऽयंप्रश्वासितिउच्छ्वसित्यपिवापुनः ॥ कंचदेशमधिष्ठायतिष्ठत्यात्माऽयमात्मानि ४२ जीवःकथंवहतिचचेष्टमानःकलेवरम् ॥ किंवर्णकीदृशंचैवनिवेशयतिवै
पुनः ४३ याथातथ्येनभगवन्वक्तुमर्हसिमेऽनघ ॥ इतिसंपरिपृष्टोऽहंतेनविप्रेणमाधव ४४ प्रत्यब्रुवंमहाबाहोयथाश्रुतमरिंदम ॥ यथास्वकोष्ठेप्रक्षिप्यभांडंभांड
मनाभवेत् ४५ तथास्वकायेप्रक्षिप्यमनोद्वारैरनिश्चलैः ॥ आत्मानंतत्रमार्गेतप्रमादंपरिवर्जयेत् ४६ एवंसततमुद्युक्तःप्रीतात्मानचिरादिव ॥ आसादयतितद्ब्रह्म
यदृष्ट्वास्यात्प्रधानवित् ४७ नत्वसौचक्षुषाग्राह्योनचसर्वैरिषींद्रियैः ॥ मनसैवप्रदीपेनमहानात्माप्रदृश्यते ४८ सर्वतःपाणिपादांतःसर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥
सर्वतःश्रुतिमौल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति ४९ जीवोनिष्क्रान्तमात्मानंशरीरात्संप्रपश्याति ॥ सतमुत्सृज्यदेहेस्वंधारयन्ब्रह्मकेवलम् ५० आत्मानमालोकयतिमनसा
प्रहसन्निव ॥ तदेवमाश्रयंकृत्वामोक्षंयातिततोमयि ५१ इदंसर्वरहस्यंतेमयाप्रोक्तंद्विजोत्तम ॥ आपृच्छेसाधयिष्यामिगच्छविप्रयथासुखम् ५२ इत्युक्तःसत
दाकृष्णमयाशिष्योमहातपाः ॥ अगच्छतयथाकामंब्राह्मणःसंशितव्रतः ५३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ इत्युक्त्वासतदावाक्यंमांपार्थद्विजसत्तमः ॥ मोक्षधर्माश्रितः
सम्यक्तत्रैवांतरधीयत ५४ कच्चिदेतत्त्वयापार्थश्रुतमेकाग्रचेतसा ॥ तदापिहिरथस्थस्त्वंश्रुतवानेतदेवाहि ५५ नैतत्पार्थसुविज्ञेयंव्यामिश्रेणेतिमेमतिः ॥ नरेणा
कृतसंज्ञेनविशुद्धेनांतरात्मना ५६ सुरहस्यमिदंप्रोक्तंदेवानांभरतर्षभ ॥ कच्चिन्नेदंश्रुतंपार्थमनुष्येणेहकर्हिचित् ५७ नह्येतच्छ्रोतुमर्होऽन्योन्यमनुष्यस्त्वामृतेऽनघ ॥
नैतदद्यसुविज्ञेयंव्यामिश्रेणांतरात्मना ५८ क्रियावद्विहिर्कौतेयदेवलोकःसमावृतः ॥ नचैतदिष्टंदेवानांमर्त्यरूपानिवर्तनम् ५९ पराहिसागतिःपार्थयतद्ब्रह्मसना
तनम् ॥ यत्रामृतत्वंप्राप्नोतित्यक्त्वादेहंसदासुखी ६० इमंधर्मसमास्थाययेऽपिस्थुःपापयोनयः ॥ स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तेऽपियातिपरांगतिम् ६१

दिलक्षणम् १९ तदेवजीवस्यस्वात्मभूतदेहात्निष्कांतपृथग्भूतंमुंजेधीकावत्पश्यतिसंप्रज्ञाते । तंसर्वतइत्युक्तलक्षणंकारणंउत्सृज्यप्रविलाप्य देहेस्वंस्वरूपंधारयन्मनोनिगृह्यनकेवलंनि
गुणंब्रह्मपश्यति । सएवंविद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वमुत्क्रम्यामुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्कामानाप्त्वाऽमृतःसमभवदितिदेहाभिमानकृतंभेदंत्यक्त्वा ऊर्ध्वकारणब्रह्मभावंप्राप्तं तत्रैवसर्वकामभुग्भूत्वा
ऽमृतारव्यंकैवल्यमश्नुतइतिश्रवणात् २० प्रहसन्निवअहोवृथैवमरीचिकोदकतुल्येनसंसारेणाहंभ्रामितइतिविस्मयेनेतिभावः तदेवं तत्तब्रह्म एवउत्तरीत्या ११ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५
व्यामिश्रेणव्यग्रेण अकृतसंज्ञेनअज्ञातत्रिद्यासंप्रदायेन ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इत्यंघर्षात्मदर्शनाख्यम् ६१

६२ । ११ । ६४ लोकसारंघनादि असारवत्तृणादिवत् यः परित्यज्यते विवेकादिना परित्यागवान् क्रियते उपायैः शमादिभिः ६५ षण्मासानिति 'वह्निर्मासैस्तु युक्तस्य नित्यपुक्तस्वदेहिनः ॥ आनंदः परमो गुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तते' इति मेत्रायणी श्रुतेः । सुखसाध्यत्वादादरणीयो योग इत्यर्थः ६६ ॥ इत्याद्यमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मुक्तं मुक्तिमिदं कोष्ठे इत्यादिना कृतस्य प्रशंस्य उत्तरं 'अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधं' इति गीतोक्तमेव विवृणोति अत्रापीत्यादिना अत्र प्रश्ने विषये इति हासमपीतिसंबंधः १ । १ कर्मभागिहोत्रादिकं न्यस्तं येन तं कीनाशं कर्कशं मयि निरनुकोशं अविचक्षणं मम अनन्यगतिरुत्तमजानंतं १ । ४ । १ ग्राह्यं दीक्षाव्रतादिकं अतएव दृश्यं लोकेऽस्थूलत्वा

किंपुनर्ब्राह्मणाः पार्थक्षत्रियावा बहुश्रुताः ॥ स्वधर्मरतयो नित्यं ब्रह्मलोकपरायणाः ६२ हेतुमच्चैतदुद्दिष्टमुपायाश्चास्यसाधने ॥ सिद्धिफलं च मोक्षश्चतुर्मुखस्य च विनिर्णयः ६३ नातः परं सुखं त्वन्यत् किंचित्स्याद्भरतर्षभ ॥ बुद्धिमान् श्रद्धधानश्च पराक्रांतश्च पांडव ६४ यः परित्यज्यते मर्त्यलोके सारमसारवत् ॥ एतैरुपायैः साक्षिप्रंपरां गतिमवाप्नुते ६५ एतावदेव वक्तव्यं नातो मूयोऽस्ति किंचन ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य योगः पार्थ प्रवर्तते ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ दंपत्योः पार्थ संवादो योऽभवद्भरतर्षभ १ ब्राह्मणी ब्राह्मणं किंचिज्ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ दृष्ट्वा विविक्त आसीनं भार्या भर्तारमब्रवीत् २ केन लोके गमिष्यामि त्वामहं पतिमाश्रिता ॥ न्यस्तकर्मणि मासी न कीनाशमविचक्षणम् ३ भार्याः पतिरुत्तोल्लोकानामुवंतीति नः श्रुतम् ॥ त्वामहं पतिमासाद्य कां गमिष्यामि वै गतिम् ४ एवमुक्तः स शांतात्मा तामुवाच ह सन्निव ॥ सुभगे नाभ्यसूयामि वाक्यस्यास्य तवाऽनघे ५ ग्राह्यं दृश्यं च सत्यं वायदिदं कर्म विद्यते ॥ एतदेव व्यवस्यति कर्म कर्मैतिकर्मिणः ६ मोहमेव नियच्छंति कर्मणां ज्ञानवर्जिताः ॥ नैष्कर्म्येन च लोकेऽस्मिन् मुहूर्तमापि लभ्यते ७ कर्मणामनसा वाचाशुभं वायदिवाऽशुभम् ॥ जन्मादिमूर्तिभेदांतं कर्म भूतेषु वर्तते ८ रक्षोभिर्वध्यमानेषु दृश्यद्रव्येषु वर्तते ॥ आत्मस्थमात्मना तेभ्यो दृष्टमायतनं मया ९ यत्र तद्ब्रह्म निर्द्वंद्वं यत्र सोमः सहाग्निना ॥ व्यवयंकुरुते नित्यं धीरो भूतानि धारयन् १० यत्र ब्रह्मादयो मुक्तास्तदक्षरमुपासते ॥ विद्वांसः सुव्रता यत्र शांतात्मानो जितेंद्रियाः ११ घ्राणेन न तदाघ्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया ॥ स्पर्शेन न तदस्पृश्यं मनसा त्वगगम्यते १२ चक्षुषामविषह्यं च यत्किंचिच्छ्रवणात्परम् ॥ अगंधमरसरूपं रसं रूपं शब्दलक्षणम् १३ यतः प्रवर्तते तत्र यत्र च प्रतिष्ठति ॥ प्राणोऽपानश्च व्यानश्चोदान एव च १४

द्वयुद्योगं ६ कर्मणा शरीरायासेन ७ जन्मादिजन्मस्थितिभंगं मूर्तिभेदो यो नानात्वम् ८ दृश्यानि सोमाज्यादीनि द्रव्याण्येषु वर्तन्ते कर्ममार्गेषु रक्षोभिर्दुर्जनेर्वध्यमानेषु नादृश्यमानेषु सत्सु तेभ्यो विरक्तेन मयेति शेषः आयतनं घ्राणमध्यस्थमविमुक्तारुखं सोमः इडा अग्निः पिंगलावरणानासी संज्ञे । सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरणायां च नास्यां मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि घ्राणस्य चयः संधिरिति जाबालश्रुतिप्रसिद्धेः ९ व्यवयंसंचारं धीरो बुद्धिमेरको भूतानि धारयन्वायुः १० । ११ न तदाघ्रेयं तदक्षरम् १२ । १३ तत्र सुष्टुचादिव्यापारः एतदेवाह प्राणोऽपान इत्यादिना १४

प्राणापानयोः प्रवृत्तिरेव साष्टिः प्रवेश एव प्रलयश्चेति भावः समानेति नाभिर्मंडलस्य समानः कृत्स्नदेहव्यापी व्यानः १५ तस्मिन् अपानसहिते प्राणेलीने घ्राणमध्ये निरुद्धे सति 'उदानः सर्वसंधिस्थः' इति वचनात् शंकुमिश्रमेव उदानेन प्राणापानावायतौ यस्मात्कृती तस्मात् अनुक्राते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः त्रिमुंचत इति पाठे शयानमित्यस्य मृतमित्यर्थः १६ प्राणानामित्यतः प्राणा नासाय तत्त्वमुदानाधीनमतस्तमुदानमुत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनात् प्रचक्षते । यस्मात् प्राणानां जीवोपाधीनां एकस्मिन् उदानेऽतर्भावस्तस्मात् तपः प्राणजयाख्यं भूवोर्मध्ये प्राणमावेक्ष्येत्येवं रूपं । आलोचनं वा आत्मनस्तत्तद्देहादिव्यतिरिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनामद्वयं मयि मनश्चालके गतं निष्ठां प्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वंतीत्यर्थः १७ मद्रतमित्यत्र मच्छब्दार्थं वैश्वानरं दर्शयति तेषामिति तेषामध्ये समानस्थानेनाभिर्मंडले अंतरातस्यापि मध्ये १८ घ्राणघ्रेयघ्रात्रादयः सप्त सप्तकर्णविषयकर्तृरूपाः १९ । २० । २१ । २२ तेषां

तत एव प्रवर्तते तदेव प्रविशंति च ॥ समानव्यानयोर्मध्ये प्राणापानौ विचेरतुः १५ तस्मिन्लीने प्रलीयेत समानो व्यान एव च ॥ अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति ॥ तस्माच्छयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः १६ प्राणानामायतत्वेन तमुदानं प्रचक्षते ॥ तस्मात्तपो व्यवस्यंति मद्रतं ब्रह्मवादिनः १७ तेषामन्योन्यभक्षाणां सर्वेषां देहचारिणाम् ॥ अग्निर्वैश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यतेऽतरा १८ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक्क्रश्रोत्रं च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता जिह्वा वैश्वानरार्चिषः १९ घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं च व्यंत्यैव च ॥ मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्त सप्तधो मम २० घ्राता भक्षयिता द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता च पंचमः ॥ मंता बोद्धा च सप्तैते भवंति परमत्विजः २१ घ्रेये पेये च दृश्ये च स्पृश्ये च व्यंत्यैव च ॥ मंतव्येऽप्यथ बोद्धव्ये सुभगे पश्य सर्वदा २२ हवींष्यग्निपुहोतारः सप्तधा सप्तसप्तसु ॥ सम्यक्प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयंति स्वयोनिषु २३ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता यो निरित्येव शब्दिताः २४ हविर्भूता गुणाः सर्वे प्रविशंति यज्जगुणम् ॥ अंतर्वासमुपित्वा च जायंते स्वासु योनिषु २५ तत्रैव च निरुध्यंते प्रलये भूतभावे ॥ ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः २६ ततः संजायते रूपं ततः स्पर्शाऽभिजायते ॥ ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जायते ॥ ततः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा विदुः २७

मध्ये अग्निघ्राणाद्यभिमानि देवतासु हवींषिघ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाह्वारस्तत्कल्पका इत्यर्थः 'अमुमावहामुमावहेत्यावाहयति तदेव होतुहोतृत्वं' इति श्रौतानिर्वचनात् घ्राताऽहमित्यादयोऽभिमानाः तान्सर्वान्प्रक्षिप्य गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा येन सज्जते ते विद्वांसो ब्रह्मीभूताः जनयंति पृथिव्यादीन्वक्ष्यमाणान् स्वयोनिषु स्वं ब्रह्मतदेव योनिष्वतिषु अग्निषु २९ पृथिव्यादयोऽपि संघातापन्नाः योनिश्चैतन्याभिवायिकिस्थानम् २४ हविर्भूता गुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजगुणगंधादिज्ञानरूपां धीतिं प्रविशंति अंतर्वासमिति गुणमूलं सावृत्तिश्च संस्कारात्मना चेतसि उचित्वा स्वासु योनिषु घ्राणादिपुजायते दृष्टरूपादिकं सुपुण्यादीनां सनारूपेण चित्ते स्थितं पुनर्जागरेत्पद्यत इत्यर्थः २५ एतदेवाह तत्रैव अंतरेव ततः अंतर एव २६ संशयः संशयात्मकं मनः निष्ठानिश्चयात्मिका बुद्धिः २७

अश्व. १४
अ०
॥ २१ ॥

म.भा.टी.
॥ १५ ॥

अनेनेति अनेनप्रकारेण रूपदिग्रहत्तत्संस्काररूपपरयागृहीतं प्राणादीनां रूपं पुरातनैर्होमैः वेदादिति शेषः त्रिभिर्मानमेयमातृभिः पूर्णब्रह्मतस्य आहुतिराह्वानम् । 'आहुतयोवैनामैतायदा हुनयन्तामिर्वैदेवान्यजमानोऽह्यति' इति श्रुतेः तत्तयैस्तैः उपाधिमूर्तैर्दर्पणैरिव ब्रह्मप्रज्ञापकैरित्यर्थः आपूर्णाः सर्वलोकादिति शेषः तेचत्रयः तेजसास्वात्मजपोतिपापूर्यतितेनैव सत्तावन्तो भवन्तीत्यर्थः एवं दृष्टिमुष्टिरनेन श्लोकेन सूचिता २८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ पूर्वत्र प्राणाद्युपाधिमूर्तात्मा प्राताः हभित्याद्यभिमानवान्ब्रह्मादीन्प्रकल्प्य प्राणादींस्तपयतीत्युक्तम् । इदानीं प्राणेश्वरो देवादेवभ्यो लोका इति श्रुत्यनुसारादिद्रियाण्येव स्वकल्पितेषु देवेषु देवद्वारा स्वकल्पितान् लोकांस्तपयतीत्युक्तम् । यामूतात्मनिकल्पकत्वं नास्त्यपितुजडस्यैव तदिति विविनक्ति अत्रापीति अत्र दृष्टिमुष्टिप्रकारे विवेचनीये १ श्रोत्रमिति अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी धाम्नि श्वेत्याद्यैतरेयके श्रोत्रेण सृष्टादिशश्च चंद्रमाश्चेति वचनात् श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येतीति कौपीताकिवचनाच्च दिगाद्यात्मके सूत्रात्मनिसविषयाणि श्रोत्रादीनि प्रविष्टापदेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ चित्तमिति एतत्प्रविष्टापनं सुवस्थानीयेन चित्तेन वक्तव्यं न वायुनिरोधादिना हठेन । मनसैवोद्भवग्रामं विनियम्येति गीतापठोक्तेः वित्तं संस्काराः पुण्यपापे वा यथा पुणेणाज्यमग्नौ हुत्वा सुवमग्निदक्षिणार्थं वित्तं च तज्जंति एवं मनसा सविषयाणी

अनेनैव प्रकारेण प्रगृहीतं पुरातनैः ॥ पूर्णाहुतिभिरापूर्णास्त्रिभिः पूर्यतितेजसा २८ ॥ इति श्रीम. आश्वमेधिके पर्वणि अनु. ० प. ब्रह्मगीतासु विशोऽध्यायः ॥ २० ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममि ते हासं पुरातनम् ॥ निबोध दशहोतृणां विधानमथ यादृशम् १ श्रोत्रं त्वक्कक्षुषी जिह्वानासिका चरणौ करौ ॥ उपस्थं वायुरिति वाहोतृणि दशभामिनि २ शब्दस्पर्शरूपरसौ गंधो वाक्यं क्रिया गतिः ॥ रेतो मूत्रपुरीषाणां त्यागो दशहोतृषि च ३ दिशो वायूरविश्वं द्रुः पृथ्व्यग्नीविष्णुरेव च ॥ इंद्रः प्रजापतिर्मित्रमग्रयो दशभामिनि ४ दशो द्रियाणि होतृणि हवींषि दशभामिनि ॥ विषयानामसमिधो हूयन्ते तु दशाग्निषु ५ चित्तं सुवश्च वित्तं च पवित्रं ज्ञानमुत्तमम् ॥ सुविभक्तमिदं सर्वं जगदासीदिति श्रुतम् ६ सवेमवाथ विज्ञेयं चित्तं ज्ञानमवेक्षते ॥ रेतः शरीरं भृत्काये विज्ञाता तु शरीरं भृत् ७ शरीरं भृद्गार्हपत्यस्तस्मादन्यः प्रणीयते ॥ मनश्चाहवनीयस्तु तस्मिन् प्रक्षिप्यते हविः ८ ततो वाचस्पतिर्जज्ञे तं मनः पर्यवेक्षते ॥ रूपं भवति वैवर्ण्यं समनुद्रवते मनः ९

द्रियाणिकारणे प्रविष्टाप्यमनः कारणं सुकृतदुष्कृतैश्च तज्जंति रूपकद्वारा प्रपंचितं एवं कृत्येयदवशिष्यते तदाह पवित्रं ज्ञानमुत्तममिति पवित्रं असंगं उत्तमं चरमम् । नातः परतरं किंचिदस्ति 'पुरुषात्परं किंचित्' इति श्रुतेः सुविभक्तं ज्ञानात्पुण्यं भूतं इदं चित्तादिशब्दाद्यंतं ६ सर्वमिति अथेति पक्षांतरे विज्ञेयं सर्वं चित्तमेवेति संबंधः ज्ञानं तु तत्प्रकाशकमवेक्षत एव केवलं न सज्जत इत्यर्थः नन्वेवं कथं सुविभक्तानामपि ज्ञानज्ञेयानामविभागप्रत्यय इत्याशंक्यत प्रायः पिंडवत्सांनिध्यमात्रादित्याह रेत इत्यादिना रेतो ज्ञान्ये शरीरेऽभिमानवान् तस्य कायेषां हौशिके विज्ञाता जीवः सूक्ष्मशरीरं भृत् लिङ्गाभिमानोऽस्ति ७ सोऽपि शरीरं भृद्गार्हपत्यः हृदयं हृदयं गार्हपत्य इति गृहपतेः क्षेत्रज्ञस्यायं देश इति व्युत्पन्नगार्हपत्यशब्देन हृदयशब्दस्य सामानाधिकरण्यश्रुतेः । तस्मात् हृदयादन्यो मन आख्यः । 'हृदयं निरभिद्यत् हृदयान् मनो मनसश्चंद्रमाः' इति श्रुतेः । आहवनीयो मन आयतनं तच्च सुखमेव । 'आस्यमाहवनीय' इति श्रुतेः हविः तेजो ब्रह्मात्मकमदनीयम् । 'अन्नमयं हि सोम्य मन आपोमयः प्राणस्तेजो मयी वाक्' इति श्रुतेर्हविः स्तेजोऽंशो जातं रेतः प्राप्य सद्यो वाग्रूपेण परिणमते ८ ततो वाचस्पतिः वेदः प्रथमं जज्ञे मनः पार्थिवं तदन्तरं जज्ञे अतो मनोमयः सूत्रात्मा वाचमवेक्षते सि सृष्टुः सन् । 'यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वो वै वेदांश्च महिणो विसस्यै । तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुः शरणमहंप्रपद्ये मनसा वाचं भिद्युनं स भवत्' इति श्रुतेः । तत इत्यनुषज्यते मनोऽन्तरं रूपं भवति-

रूप्यते स्पर्शेनैव प्रयते इति रूपं प्राणवायुद्रव्यमुत्पद्यते । अत्रापेक्षया अपां जाड्यप्राधान्येन चिरपाकित्वात् तच्च रूपं वैवर्ण्यं वर्णानीलपीतादिस्तद्रहितं स्वार्थतद्धितः तद्रूपं कर्तृमनः प्रतिसमनुद्रवति विपरीतं वा । 'रुद्धे चित्तेऽनिलो रुद्धो रुद्धं रुद्धेनिले मनः' इत्युक्तेः ९ अत्र मन एव पूर्वरूपं वा गुत्तररूपं मनसा वा इति तावद्वाहति' इति श्रुतिर्लौकिकमनुभवचानुरुध्यशंकते कस्मादिति १० विज्ञानयोगेन प्रमाणेन मतिः प्राणः समुन्नीता सुषुप्तौ उद्रिका सती विषयान्कृतो नाध्यगच्छत् को वैतां प्रतिवाधते सुषुप्तौ को वा प्रणस्य ज्ञानशक्तिमपहरतीत्यर्थः ११ स्वल्पत्वात् केनेत्यस्योत्तरमादावाह तामपान इति अपानवशगः प्राणो न सुषुप्तौ मनो लयाल्लीयते अपानं तु स्ववशे कृत्वा समाधौ मनो लये सलिलीयत एवेत्यर्थः । तस्मात्पतिमावाद्धेतोः प्रेपति नयति तांगतिमिति तां प्राणाख्यां गतिं मनसो गतिं बहिर्गमनसाधनं प्राहुः नहि वायुबलेनानुन्मीलितेन येन मनोवृत्तिर्ध्वं मंडलपर्यंतं गंतुं समर्था तां गतिमित्यपठः १२ कस्मादित्यस्योत्तरमाख्यायिकामुखेनाह प्रश्रंस्त्रि त्यादिना समाह्वयं सम्पुक्कसुखं आह्वयं ते विजिगीषोऽस्मिन्निति समाह्वयः संवादस्तस्य १३ भूतात्मानं जीवम् १४ तन्मते मनः श्रेष्ठमनुभवसिद्धं वाचोमते दृष्टादृष्टफलोपायो मयैव बोद्धुं

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कस्माद्वागभवत्पूर्वकस्मात्पश्चान्मनोऽभवत् ॥ मनसा चित्तितं वाक्यं यदा समाभिपद्यते १० केन विज्ञानयोगेन मतिश्चित्तं समास्थिता ॥ समुन्नीतानाध्यगच्छत् को वैतां प्रतिवाधते ११ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ तामपानः पतिभूत्वा तस्मात्प्रेषत्यपानताम् ॥ तांगतिं मनसः प्राहुर्मनस्तस्मादपेक्षते १२ प्रश्रं तु वाङ्मनसो मयि स्मात्त्वमनुपृच्छसि ॥ तस्मात्ते वर्तयिष्यामि तयोरेव समाह्वयम् १३ उभे वाङ्मनसी गत्वा भूतात्मानमपृच्छताम् ॥ आवयोः श्रेष्ठमाचक्ष्वच्छिन्धिनौ संशयं विभो १४ मन इत्येव भगवांस्तदा प्राह सरस्वती ॥ अहं वै कामधुक् तुभ्यमिति तं प्राह वागथ १५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्थावरं जंगमं चैव विद्वद्भुमे मनसी मम ॥ स्थावरं मत्सकाशे वै जंगमं विषयेतव १६ यस्तु तं विषयं गच्छेन्मंत्रो वर्णः स्वरोऽपि वा ॥ तन्मनो जंगमं नाम तस्मादसि गरीयसी १७ यस्मादपि समाधिस्ते स्वयमभ्येत्य शोभने ॥ तस्मादुच्छ्वासमासाद्य प्रवक्ष्यामि सरस्वति १८ प्राणापानांतरे देवी वाग्वै नित्यं स्मतिष्ठति ॥ प्रेर्यमाणामहाभागे विना प्राणमपानती ॥ प्रजापतिमुपाधावत्प्रसीद भगवन्निति १९ ततः प्राणः प्रादुरभूद्वाचमाप्याययन् पुनः ॥ यस्मादुच्छ्वासमासाद्य न वाग्वदति किंचित् २० घोषिणी जातनिर्घोषा नित्यमेव प्रवर्तते ॥ तयो रपि च घोषिण्या निर्घोषैव गरीयसी २१

शक्य इति स्वस्यैव श्रेष्ठ्यम् १५ द्वयोर्विषयविभागेन साम्यमापदयन् मन आख्यो ब्राह्मण उवाच स्थावरं बाह्यं द्रियग्राह्यं जंगममतीन्द्रियं स्वर्मादि १६ यद्यपि स्वर्गादिकमपि मनसो विषयस्तथापि वाचमेव द्वारीकृत्य तस्य तथात्वमस्त्यतो वागेव गरीयसीत्याह यस्तिवति मंत्रादिप्रकाशितं विषयं गच्छन्मनोऽपि जंगमं भवतीत्यर्थः १७ समाधिः कामधुक् स्मृतिस्वपन्नपुष्टिः तेनाहं हृत्तइवास्मिन्मात्तस्मादुच्छ्वासमासाद्येति योजना १८ तथापि मनोवृत्तिविशेषयोः प्राणापानयोरंतरेव वागस्ति 'स्वपिति वा प्राणे तदा वाक् भवति प्राणस्तदा वाचं रेलिह' इति श्रुते रित्याह प्राणापानेति रेलिहलेटि अपानती प्राणेन अनाप्यायिता सती तारमं द्रत्वादिमावं व्युत्सृज्यात्यंतं नीचैस्तरा भवतीत्यर्थः १९ व्यतिरेकमुक्त्वान्वयमाह तत इति 'तस्मादप्राण वनपागन्वाचमभिव्याहरति' इति श्रुतेर्यस्मादेवं तस्मादुच्छ्वासं प्राणव्यापारमासाद्य न वाग्वदति २० घोषिणी स्थूलघोषवती जातः निर्घोषो घोषाभावोऽस्याः सा अवो वेति यावत् । तयोर्घोषिणी प्राणाप्यापनमपेक्षते तद्विना विच्छिद्यते निर्घोषा तु हंसं प्ररूपा सर्वा स्वस्थवस्थानुपवर्तत इति गरीयसी २१

योषिण्यपिगुर्वोत्याहगौरिवेति । 'वाचं धेनुमुपासीततस्याश्चत्वारःस्तनाःस्वाहाकारःस्वधाकारोऽहंतकारोवपुःकारः' इति श्रुतेः । स्तनैस्तत्तत्कर्मफलरूपं संभार्य नरसमितिसमानाधिकरणे द्वितीये प्रस्रवति ब्रह्मवादिनी उपनिषद्वाक्यं श्वतं मोक्षस्यंदते प्रस्रवति सततं नित्यसिद्धम् २२ दिव्यं देवताद्याकर्षणादि अदिव्यं व्यवहारादिसामर्थ्यं तदुभयं रूपोयः प्रभावस्तेन एतयोः बाह्मनसयोः २३ व्याजहारस्वस्य वृत्तिलाभाः किं नुतत्वं विशेषेण आजहार आहृतवती २४ 'आत्मा बुद्ध्या समेत्यार्थान् मनोयुक्ते विवक्षया ॥ मनः कायाग्निमाहं तिस्रैरयति मारुतं' इति शिरोक्तेर्मनः प्रवर्तिताः प्राणाद्या एव वाचं निर्वर्तयंतीत्याह प्राणेनेति श्रान्तो हि विवक्षुर्वाह्यं वायुमाचामतिस पुनर्नामिस्थाने प्राणापानग्रंथयाधारे अपानेन सहैक्यं प्राप्य मनसामनोभिहतकायाग्निप्रेरित ऊर्ध्वमुत्प्लुत्य उरःकंठशिरःस्था नेष्वभिघातं प्राप्य मंद्रमध्यमतारमे देन ध्वनिमुत्पाद्या धस्तान्मुखविलभेत्यताल्वादस्थानानुरोधी मंद्रध्वनिधर्मवतो वर्णानि विवक्ष्य वेगवत्स्वभावाद्बहिः प्रस्थितः श्रोत्रस्थानानि संस्कृत्य वर्णाननु भाव्य वेगक्षये पुनः समानस्थानमेव पूर्ववत्प्रतिपद्यते सोऽयमर्थः श्रीभागवतेऽप्युक्तः । 'स एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः ॥ मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रास्वरो वर्ण इति स्थविष्ठः' इति २५

गौरिव प्रस्रवत्यर्थान्नरसमुत्तमशालिनी ॥ सततं स्यंदते ह्येषा शाश्वतं ब्रह्मवादिनी २२ दिव्यादिव्यप्रभावेन भारती गौः शुचिस्मिते ॥ एतयो रंतरं पश्य सूक्ष्मयोः स्यं दमानयोः २३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ अनुत्पन्नेषु वाक्येषु चोद्यमाना विवक्षया ॥ किन्न पूर्वतदा देवी व्याजहार सरस्वती २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ प्राणेन यासंभ वतेशरीरे प्राणादपानं प्रतिपद्यते च ॥ उदानभूता च विसृज्य देहं व्यानेन सर्वं दिवमावृणोति २५ ततः समाने प्रतितिष्ठतीह इत्येव पूर्वप्रजजल्पवाणी ॥ तस्मान्मनः स्थावरत्वाद्विशिष्टं तथा देवि जंगमत्वाद्विशिष्टा २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ सुभगे सप्तहोतृणां विधानमिह यादृशम् १ घ्राणश्चक्षुश्च जिह्वा च त्वक् श्रोत्रं चैव पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च स तैते होतारः पृथगाश्रिताः २ सूक्ष्मेव काशेतिष्ठंतो न पश्यंतीतरेतरम् ॥ एतान्वै सप्तहोतृत्वं स्वभावाद्बिद्भिः शोभने ३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ सूक्ष्मेव काशे संतस्ते कथं नान्योन्यदर्शिनः ॥ कथं स्वभावाभगवन्नेतदा चक्ष्वमे प्रभो ४

इत्येवेत्यमेव पूर्ववाणी स्वोत्पत्तिप्रकारं प्रजजल्पवाचः प्राणाधीनत्वं मपि वाचः प्रभावादेव विदितमित्यर्थः । यत्र सोमः सहाग्निनेत्युक्तो सोमाग्नि इहापि गलाधिपती मनोवाक्शब्दाभ्यामुपसंहरति तस्मादिति किमर्थं वयमप्येवमहो किमर्थं वयं यक्ष्यामहे । 'वाचि हि प्राणे जुहुमः प्राणो वाऽव्यो ह्येव प्रमदः स एवाप्ययः' इति श्रुतेः । यथा स्थंडिलस्थो वद्विर्वायुना स्थालीस्थो वायुश्च ब्रह्मिना समिध्यते अन्य तरनाशे च द्वयोरपि नाशः । एवं स्वर्गाद्यर्थवादैर्मनःसंक्षयते ततो वागादीन् व्यापारयति तत्र वाचः प्रवर्तकस्य वायो निर्दोषे मनो रोधे वा वाक्किरुध्यते तावत्तैव संसारादर्शनरूपेष्टार्थसिद्धौ किं यज्ञादिना भूतौ तु वाक्शब्देन तत्कारणं मनोज्ञं एवं च बाह्मनसयोः प्रत्येकं पुरुषार्थहेतुत्वाद्विशिष्टत्वाविशिष्टम् २६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ इदानीं पूर्वोक्तघ्राणादिसप्तकस्याऽन्वयव्यतिरेकाभ्यामिह तरेतरकार्यकारित्वं नास्तीत्युक्त्वा बुद्धिमनस्यंतर्भाव्ये तरेषां पंचानां मनाधीनत्वं मनसोऽपि व्यावहारिकार्थप्रकाशकत्वमितराधीनमिति त्रिषमनः संवा देन तेषामन्योन्याव्यतिरेकमुक्त्वा पूर्वोक्तमेवान्यतरजयेनोभयजयफलं सिध्यतीति प्रतिपादनायोंऽयं सप्तहोत्राध्याय आरभ्यते अत्रापीति अत्र बाह्मनसयोः समप्राधान्ये विवेचनीये १ । २ । १ । ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ दुर्बलीयसामस्माकं नियमावलंबतः श्रेष्ठाः अनियमा अपराधीनाः २३ । २४ २५ । २६ । २७ अगारं हार्दाकाशं सुप्तमोक्षे च प्रविश्य । 'मेषां तद्वै दय आकाशस्तस्मिन् शोते त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति श्रुतिभ्यां अद्वारमिव बाह्ये त्रिषवर्जितमिव स्वप्रसंज्ञातयोरिव व्युत्था

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गुणाज्ञानमविज्ञानं गुणज्ञानमभिज्ञता ॥ परस्परं गुणानेतेनाभिज्ञानं तिकर्हिचित् ५ जिह्वा चक्षुस्तथा श्रोत्रं वाह्मनो बुद्धिरेव च ॥ न गंधा न धिगच्छंति घ्राणस्तानधिगच्छति ६ घ्राणं चक्षुस्तथा श्रोत्रं वाह्मनो बुद्धिरेव च ॥ न रसानधिगच्छंति जिह्वा तानधिगच्छति ७ घ्राणं जिह्वा तथा श्रोत्रं वाह्मनो बुद्धिरेव च ॥ न रूपाप्यधिगच्छंति चक्षुस्तानधिगच्छति ८ घ्राणं जिह्वा ततश्चक्षुः श्रोत्रं बुद्धिर्मनस्तथा ॥ न स्पर्शानधिगच्छंति त्वक् तानधिगच्छति ९ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च वाह्मनो बुद्धिरेव च ॥ न शब्दानधिगच्छंति श्रोत्रं तानधिगच्छति १० घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं बुद्धिरेव च ॥ संशयं नाधिगच्छंति मनस्तमधिगच्छति ११ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं मन एव च ॥ न निष्ठामधिगच्छंति बुद्धिस्तामधिगच्छति १२ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रियाणां च संवादं म नसश्चैव भामिनि १३ ॥ मन उवाच ॥ नाघ्रातिमा मृते घ्राणं संजिह्वानवेति च ॥ रूपं चक्षुर्न गृह्णाति त्वक् स्पर्शं नावबुध्यते १४ न श्रोत्रं बुध्यते शब्दं मया हीनं कथंचन ॥ प्रवरं सर्वभूतानामहमस्मि सनातनम् १५ अगाराणीव शून्यानि शांता चिप इवाग्रयः ॥ इंद्रियाणि न भासंते मया हीनानि नित्यशः १६ काष्ठानीवार्द्रशुष्काण्यतमा नैरपीन्द्रियैः ॥ गुणार्थान्नाधिगच्छंति मा मृते सर्वजंतवः १७ इंद्रियाण्युचुः ॥ ॥ एवमेतद्भवेत्सत्यं यथैतन्मन्यते भवान् ॥ ऋतेस्मान्मदर्थं स्वं भोगान्भुंक्ते भवान्यदि १८ यद्यस्मात्सुप्रलीनेषु तर्पणं प्राणधारणम् ॥ भोगान्भुंक्ते भवान् सत्यं यथैतन्मन्यते तथा १९ अथवाऽस्मात्सुलीनेषु तिष्ठत्सु विषयेषु च ॥ यदि संकल्पमात्रेण भुंक्ते भोगान् यथार्थवत् २० अथ चेन्मन्यसे सिद्धिं मस्मदर्थं पुनित्यदा ॥ घ्राणेन रूपमादत्स्वरसमादत्स्वचक्षुषा २१ श्रोत्रेण गंधानादत्स्वस्पर्शानादत्स्वजिह्वया ॥ त्वचा च शब्दमादत्स्वबुद्ध्या स्पर्शमथापि च २२ बलवं तो ह्यनियमानियमा दुर्बलीयसाम् ॥ भोगान्पूर्वानादत्स्वनोच्छिष्टं भोक्तुमर्हति २३ यथा हि शिष्यः शास्तरं श्रुत्यर्थमभिधावति ॥ ततः श्रुतमुपादाय श्रुत्यर्थमुपतिष्ठति २४ विषयानेव मस्माभिर्दर्शितानभि मन्यसे ॥ अनागतानतीतांश्च स्वप्ने जागरे तथा २५ वै मनस्यं गतानां च जंतूनामल्पचेतसाम् ॥ अस्मदर्थं कृते कार्ये दृश्यते प्राणधारणम् २६ बहूनापि हि संकल्पान्मत्वा स्वप्नानुपास्य च ॥ बुभुक्षया पीडयमानो विषयाने वधावति २७ अगारमद्वारमिव प्रविश्य संकल्पभोगान् विषये निबद्धान् ॥ प्राणक्षये शांतिमुपैति नित्यं दारुक्षयेऽग्निर्ज्वलितो यथैव २८

नेऽपीन्द्रियाणां वासना मात्र रूपत्वेऽपि भ्रांतिसिद्धं स्थौल्यमपेक्ष्य इव शब्दः संकल्पजान् भोगान् विषये निबद्धान् विषयवासनानुविद्धान्मुक्त्वा प्राणक्षये मनः प्रत्ययेषु ग्राह्यं संप्रज्ञाते वा शांतिमुपैति । एवं दंतानित्यादि श्लोके सूत्रितमाहारशुद्धेः सत्त्वशुद्धिहेतुत्वं तदादितः एवं स्वस्याकर्तृत्वभावनयान्नमश्नतः सिध्यति शुद्धचित्तस्य त्वयमेव बोधप्रकार इत्युक्तम् २८

२९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ ॥ तालुजिह्वाधित्यत्र सूत्रितमर्थव्याकरोत्पत्त्यायद्वयेन अत्रापीति अत्र प्राणक्षयेवक्तव्ये तत्र छादोग्ये प्राणाग्निहोत्रविद्यायां प्राणापानव्यानोदानसमानाः क्रमेणाधिलोकं भूमिदिगाकाशविद्युद्गूपाः समाग्राताः तेषां प्राणापानान्योन्याधीनौ परकरेचकैवाक्रियमाणे अपानक्रियानिरोधात् । अपाने च विरेच्यमाने प्राणगतिनिरोधात् । पार्ष्णिभागेन संपीड्योनिमाकुंचयेद्दृढमित्यादि प्रकारेण मूलबंधेन तयोरेकीकृतपोरुर्ध्वागतिर्भवति । तदेतत्प्राणापानयोरुदानाधीनत्वं प्रागेवोक्तं अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठतीति । एवं ह्युभयोः पर्जन्यवृक्षद्वारा परस्पराश्रितयोरपि आकाशाश्रितत्वं । तथानामिदेशमात्रवर्तिसमानः सर्वांगव्यापिनो व्यानस्य वशोऽस्ति । व्यानोऽपि सर्वसंधिव्यापि

कामंतुनः स्वेपुगुणेषु संगः कामंचनान्योन्यगुणोपलब्धिः ॥ अस्मान्विनानास्ति तपोपलब्धिस्तावद्वत्त्वात् न भजेत्प्रहर्षः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ सुभगे पंच होतृणां विधानमिह यादृशम् १ प्राणापानाबुदानश्च समानो व्यान एव च ॥ पंच होतृस्तथैतान्वै परं भावं विदुर्धुधाः २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्वभावात्सप्तहंतार इति मे पूर्विका मतिः ॥ यथा वै पंच होतारः परोभावस्तदुच्यताम् ३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्राणेन संभृतो वायुरपानो जायते ततः ॥ अपाने संभृतो वायुस्ततो व्यानः प्रवर्तते ४ व्यानेन संभृतो वायुस्ततो दानः प्रवर्तते ॥ उदाने संभृतो वायुः समानो नाम जायते ५ तेषु च तपुरासंतः पूर्वजातं पितामहम् ॥ योनः श्रेष्ठस्तमा चक्षुः स नः श्रेष्ठो भविष्यति ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्मिन् प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ यस्मिन् प्रचीर्णे च पुनश्चरंति स वै श्रेष्ठो गच्छत यत्र कामः ७ ॥ प्राण उवाच ॥ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् ८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्राणः प्रालीयत ततः पुनश्च प्रचचार ह ॥ समानश्चाप्युदानश्च वचोऽब्रूतां पुनः शुभे ९ न त्वं सर्वमिदं व्याप्य तिष्ठसीह यथा वयम् ॥ न त्वं श्रेष्ठो हि नः प्राण अपानो हि वशेतव ॥ प्रचचार पुनः प्राणस्तमपानोऽभ्यभाषत १० ॥ अपान उवाच ॥ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् ११ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ व्यानश्च तमुदानश्च भाषमाणमथोचतुः ॥ अपान न त्वं श्रेष्ठोऽसि प्राणो हि वशस्तव १२

म्युदाने समुच्चत्वाद्बुद्धलतितव्याप्यत्वात् समानोऽप्युच्चलति । एवं विद्युदिगाश्रितादिक्च आकाशाश्रिता । इदमेव सर्वेषामुदानाधीनत्वं श्रुत्या तद्यथा सुहयपद्मी शशं कुन्मली देदिति दृष्टान्तेनोपपादितं । उदानोऽपि भूग्राणसंधौ निरुध्यते यदा तदा तत्स्थो ब्रह्मणि व्यभूष्यादिसहित आकाशो निरुध्यते । एवं च तस्यामवस्थायां सर्वप्रपंचविलयाद्योगीकृतकृत्यो भवतीति प्रचट्टकतात्पर्यं । तत्रैवं सति त्रेधा भावना प्रवर्तते प्राणायस्वाहेत्यादिभिर्मन्त्रैः प्राणाग्निहोत्रं कुर्वन्न नानावदानेन सर्वं व्युत्पत्तिं तृप्यतीति भावनया शुद्धचित्तो भवत्यत्र दोषैश्च न लिप्यते इत्येकः प्रकारः । चपलमनः पूर्वोक्तत्वे चरीमुद्रया हठयोगेन निरोद्धव्यमिति द्वितीयः । अनुपदोक्तः कृत्स्नप्रपंचविलयस्तृतीयः एतेषामधिकारिभेदाद्व्यवस्था । एवं सर्वाऽपि विद्याधिदेवाधिभूताध्यात्मभेदेन त्रिविधाधिकारभेदाज्ज्ञेया १।२।३।४।५।६ ७ अक्षरार्थः स्पष्ट एव पंचानामप्येवाधेकस्यापि निरन्वयोच्छेदे सर्वेषामुच्छेदो भवतीति सर्वेषां प्रत्येकं मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंतीत्युक्तिः संगच्छते ८।९।१०।११।१२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० एवमेवां सत्त्वविप्रत्येकं श्रेष्ठत्वे स्वातंत्र्याभावा श्रेष्ठ्यमप्यस्तीत्याशयेनाह सर्वे श्रेष्ठानवा श्रेष्ठा इति २१ । २२ वस्तुवृत्तं तु मनोमात्रमेव प्राणा नामित्याह एक एवममैवात्मेति २३ आख्यायिका तात्पर्यं तु यथा एक एव प्राणोऽव्यात्ममुपाधिभेदात्पंचधा भूतोऽन्योन्यस्माद्वावर्तते एवं परमात्माप्यौपाधिकमनेकधामावंप्राणमिथो हर्षविषादभौक्तृभोग्यमावमजत इति तस्मादैकात्म्यबुद्ध्या सर्वैः सर्वत्रानुष्णकाकार्यं त्युपसंहरति धारयत्वं परस्परमिति २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ उक्तमैकात्म्यमध्वारोपापवादाभ्यां प्रपंचयति अत्रेति १ जंतोः समष्टिव्यष्टिशरीरिणः २ येन निमित्तेन कारणेन ततो निमित्तादन्योऽपि तंतत्प्रति पूर्वप्राक् निमित्तत्वेन एति किंतु द्वयं प्राणद्वंद्वं

अपानः प्रचचाराथ व्यानस्तं पुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १३ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् १४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्रालीयत ततो व्यानः पुनश्च प्रचचार ह ॥ प्राणापानाबुदानश्च समानश्च तमब्रुवन् १५ न त्वं श्रेष्ठोऽसि नो व्यान समानस्तव शेतव ॥ प्रचचार पुनर्व्यानः समानः पुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १६ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् १७ समानः प्रचचाराथ उदानस्तमुवाच ह ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १८ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् १९ ततः प्रालीयतो दानः पुनश्च प्रचचार ह ॥ प्राणापानौ समानश्च व्यानश्चैव तमब्रुवन् ॥ उदान न त्वं श्रेष्ठोऽसि व्यान एव शेतव २० ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ततस्तान ब्रवीद्ब्रह्मा समवेतान् प्रजापतिः ॥ सर्वे श्रेष्ठानवा श्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः ॥ २१ सर्वे स्वविषये श्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः ॥ इति तान ब्रवीत्सर्वान्समवेतान् प्रजापतिः २२ एकः स्थिरश्चास्थिरश्च विशेषात्पंचवायवः ॥ एक एवममैवात्मा बहुधा प्युपचीयते २३ परस्परस्य सुहृदो भावयंतः परस्परम् ॥ स्वास्ति व्रजत भद्रं वो धारयत्वं परस्परम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादं श्रुत्वा देवमतस्य च १ ॥ देवमत उवाच ॥ जंतोः संजायमानस्य किं नु पूर्वप्रवर्तते ॥ प्राणोऽपानः समानो वा व्यानो वा उदान एव च २ ॥ नारद उवाच ॥ येनायं सृज्यते जंतुस्ततोऽन्यः पूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वं हि विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमधश्च यत् ३ ॥ देवमत उवाच ॥ केनायं सृज्यते जंतुः कश्चान्यः पूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वं च मे ह्यहिति र्यगूर्ध्वमधश्च यत् ४ ॥ नारद उवाच ॥ संकल्पाज्जायते हर्षः शब्दादपि च जायते ॥ रसात्संजायते चापिरूपादपि च जायते ५

चकिंति र्यग्मनुष्यादिकूर्ध्वदेवादि अधः पश्वादि एतेषां रूपं च यत्तद्विज्ञेयं । यद्वाति र्यगित्यादिना विदुस्त्वमेवोच्यते १ । २ उत्तरं संकल्पाज्जायते हर्ष इति हर्षः आनंदः स एव संकल्पाज्जायते रित्यनुकुर्यते जंतुरूपेणा विभवतीत्यर्थः । 'आनंदाद्देवत्वमस्ति मानिभूतानि जायते । सोऽकामयत बहुत्यां प्रजायेयेति सच्चत्यच्चाभवत्' इत्यादि श्रुतिभ्यः आनंदमात्रं ब्रह्म इत्ययमर्थः । अत्र पूर्वोक्तं ब्रह्मांडं पिंडाकारत्वं प्राप्नोति । रश्मिर्वसूर्यकांतद्वारा वद्विप्रदीपाकारत्वमिति भावः । शब्दादपि च जायते वैदिकशब्दपूर्विकाऽपि प्रलयादिद्वंद्वमौक्तिकमृष्टिः प्रजापतिद्वारा जायते एतद्विषयं प्रजापतिर्देवानसृजतेत्यादि श्रुतेस्तत्तत्कदम्बोवद्विषयकाश्च पंचादित्यर्थः । रसादूपात्तत्तद्विषयवासनातः इदं च पर्जन्यवदीश्वरस्य साधारणेऽपि कारणत्वे जीवदसानारण्येयम् ५

सामान्यात्तद्वैतप्रकाशयदेवतातुल्यहोतृशब्देनोक्तं । सुखसाधनतयाद्युक्तं शब्दोक्तं गंधादिकं दृष्टार्थत्वसामान्यादध्ययकृत्कनिर्वापावधातादितुल्यमध्ययशब्देनोक्तं । लब्धैरलब्धैश्चगंधादिभीरो
व्यमानोरोद्यमानोवाक्यशब्दोक्तो घ्रात्रादिः कामार्थिकत्वसामान्यादभीच्छब्देनोक्तः । कारणब्रह्मणोऽप्यविष्टानत्वेनपालकत्वाद्ब्रह्मरूपतिशब्दोक्तो निर्गुणः सात्त्विकरूपत्वादुपवृत्तानमु
रुयोवक्ता । एतदुपवृत्तत्वादेरप्युपलक्षणं तेनसर्गादौर्द्विषयस्याप्ययं कर्तानभवति । एवंचितिः त्रिगुत्यादयोदशहोत्रादिमंत्राअपि व्याख्याः विस्तरमयातुनेहव्याख्यायंते चित्तिचित्तादिः सर्वोऽ
प्यात्मनएवव्युद्देशहोत्रादिशब्दानामात्ममात्रवाचकत्वस्य आत्मन्नात्मन्निस्त्रयामंत्रयत् । तस्मैदशमः श्रुतः प्रत्यक्षगोत्र । सदशहोतोऽभवत् दशहोतोहवेनामेषः तंवापतंदशहोतंसंतं दशहोतेत्या
चक्षतेपरोक्षेण इतिश्रवणात् । आमंत्रणमनुसंधानं प्रतिश्रवणमुपवक्तुः साक्षात्कारइतिदिक् । कथं तर्हि निर्गुणस्यानंतस्य प्रातिपत्तिरितितत्राह सत्तैतमोक्षहेतवइति इन्द्रियाणां विषयाणां च ग्रहाति
ग्रहसंज्ञकबंधरूपत्वात्तेषां वियोगेशब्दशकुल्यभावेनमसः स्वतन्मात्रत्ववदात्मनो निरुपाधेर्भेदकामावाविन्मात्ररूपेणावस्थिताएते अव्यवहितान्नात्रादयएवमोक्षहेतवः स्युः घ्रातृत्वाद्यभिमानस्या
गोमोक्षइत्यर्थः ७ तत्त्वविदां तु नमक्षणमस्तीत्याह विदुषामिति । स्वस्वस्थानं घ्राणादीनामधिष्ठानमविद्यादि । 'गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जते' इत्युक्तेः घ्राणादयएवग्रेयादिषु वर्तते न त्वात्म
तिजानतां न घ्रातृत्वाद्यभिमानकृतोबंधोऽस्तीत्यर्थः ८ अद्विती अविद्वानितिच्छेदः अत्रानिधियादीनि अद्वन्मोक्तत्वाभिमानं कुर्वन् मोक्षयेममत्वेनममतयोपपद्यतेयुज्येतततश्चनइतीत्यर्थः ।

विदुषां बुध्यमानानां स्वस्वस्थानं यथाविधि ॥ गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ८ अद्वन्त्रान्यथोऽविद्वान्ममत्वेनोपपद्यते ॥ आत्मा र्थे पाचयन्नममत्वेनो
पहन्यते ९ अभक्ष्यभक्षणं चैव मद्यपानं च हंतितम् ॥ सचाग्रहंतितं चाग्रहंतितं सहाहन्यते पुनः १० हंता ह्यन्नमिदं विद्वान् पुनर्जनयतीश्वरः ॥ नचात्राज्जायते तस्मिन्
सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ११ मनसा गम्यते यच्च यच्च वाचानि गद्यते ॥ श्रोत्रेण श्रूयते यच्च चक्षुषा यच्च दृश्यते १२ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् ॥ मनः
षष्ठानि संयम्य हवींष्येतानि सर्वशः १३ गुणवत्पावको मह्यं दीव्यतेऽस्तः शरीरगः ॥ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवह्निप्रदोद्भवः ॥ प्राणस्तोत्रोऽपानशस्त्रः सर्वत्यागसुद
क्षिणः १४ कर्ताऽनुमंता ब्रह्मात्मा होताऽध्वर्युः कृतस्तुतिः ॥ ऋतं प्रशास्ता तच्छस्त्रमपवर्गोऽस्य दक्षिणा १५ ऋचश्चाप्यत्र शंसंति नारायणविदो जनाः ॥

नारायणाय देवाय यदर्विदं पशून्पुरा १६

अत्र 'केवलाद्यो भवति केवलादी' इति श्रौतं दृष्टांतमाह आत्मार्ये इति ९

एकाकीमिष्टमुक्तेवलपापकृपएवभवतियस्मादतः सचाग्रहंतितनाशयति तंचाग्रहंतितमृत्युपरंपरया सहत्वाऽग्रहंतितमृत्युः १० यद्विद्वान् अग्रहंता अग्रंभोक्ता अग्रोपलक्षितस्य कृतस्य च स्यात्म
निप्रविलापयितेत्यर्थः । सईश्वरएवसन्नपुनरन्नादेर्जनकोभवति । 'यस्यानुवितः प्रतिबुद्ध आत्मा यस्मिन् संदेहे गहने प्रविष्टः ॥ सविश्वकृतसहिविश्वस्य कर्ता तस्य लोकः सउलोकएव' इति श्रुतेः ।
नचेति न कर्मणालिप्पते पापकेनेति श्रुतेः । सर्वभोगसुजोऽपि विदुषो न भोगकृतोलेपोऽस्तीत्यर्थः ११ अन्नशब्दार्थमाह मनसेत्यादिना १२ संतव्यादीनां होमो मन आदिनिग्रहेणेत्यर्थः १३
होमाधिष्ठानं गुणवत्पावकः कारणं ब्रह्म मह्यं मम योगयज्ञत्वेन स्वीति योगेति ज्ञानमेववह्निः सर्वकर्मदाहकत्वात्तत्प्रदउद्भवो यस्य योगयज्ञस्य सतया प्राणस्तोत्रं अपानः शस्त्रं अपानसत्र
इत्युपपाठः । सर्वत्यागसुदक्षिणः सर्वत्यागेनैव सुतरां दक्षिणः फलजननसमर्थः १४ कर्ताऽहंकारः अनुमंता मनः आत्मा बुद्धिः एतद्व्यं ब्रह्मैव सत्कर्मणहोत्रध्वर्युर्नातृकः योगिन इत्यर्थः ।
प्रशास्ता तच्छस्त्रं प्रशास्तुः शंसनं ऋतं सत्यवचनमेवेत्यर्थः । अपवर्गः कैवल्यं १५ ऋचः तप आसीद्बृहपतिरित्याद्याः चकारात्सर्वविदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः ब्रह्मापत्नी शरीरमिधमसुखेतिरि
त्यादिवाङ्मनंच । शंसंति योगयज्ञे प्रमाणत्वेन कथयंतितैत्तिरीयादयः नारायणविदः वेदविद आत्मविदो वा । नारायणाय आत्मप्राप्त्यर्थं यत्तदापणूनिन्द्रियाणि अविदन् वश्यत्वेन प्राप्तवन्तः १६

तत्र तदा सामानि गायंति आरमला मे न दृष्टाः संतः तत्र चाहुर्निदर्शनं तैत्तिरीयाः । एतत्सामगायन्नास्तेहाहेतुहाहेतुहाहेतु अहमन्नमहमन्नमहमन्न इत्यादि यज्ज्ञानायपशुजयोयस्मिन्नज्ञाते सामानि गायं
तितं नारायणं देवं निबोधजानीहि १७ ॥ इत्याश्वमेधिके नीलकंठीये मारतमावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ नारायणस्वरूपमेव कथयति एकइत्यादिना प्राणादिवर्नीचादिव प्रणवादित्युपाठः
१ अंतर्गच्छिष्येण तस्य शास्त्रत्वमुक्त्वा गुडबंधरूपेणापितदाह एको गुरुरिति द्वाभ्यां द्विष्टाः द्वेषवन्तः २ । २ स एव शास्त्रोऽपीत्याह एकः श्रोतेति द्वाभ्यां अत्र एकस्मिन्नपि शास्त्रेति शास्त्रता बुद्धि
भेदेन ४ । ५ देवाश्च ऋषयश्चेति द्वन्द्वः ७ प्राद्वन्प्रतिपेदिरे दिशो बहून्मार्गान् ८ आत्मनः स्वस्य उपदेशं ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति वाक्यं तस्य अर्थं प्रद्ववमाणानां तात्पर्येणानुसरतां तेषां मध्ये सर्पा

तत्र सामानि गायंति तत्र चाहुर्निदर्शनम् ॥ देवं नारायणं भीरुसर्वात्मानं निबोधतम् १७ ॥ इति श्रीमहामारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीता सुपंच
विंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्ता यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनैव युक्तः प्रवणादिवोदकं यथानियुक्तोऽस्मि तथा
ब्रह्मामि १ एको गुरुर्नास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा गुरुणा सदैव लोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्व एव २ एको बंधुर्नास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छ
यस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा बांधवा बंधुमंतः सत्पयः पार्थदिविप्रभांति ३ एकः श्रोतानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तस्मिन् गुरौ गुरुवा
संनिरुप्य शक्रो गतः सर्वलोकामरत्वम् ४ एको द्वेष्टानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा गुरुणा सदैव लोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्व एव ५ अत्राप्युदाह
रंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रजापतौ पन्नगानां देवर्षीणां च संविदम् ६ देवर्षयश्चनागाश्चाप्यसुराश्च प्रजापतिम् ॥ पर्यष्टच्छुपासीनाः श्रेयो नः प्रोच्यतामिति ७ तेषां
प्रोवाच भगवान् श्रेयः समनुपृच्छताम् ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति श्रुत्वा प्राद्वन्दिशः ८ तेषां प्राद्ववमाणानां उपदेशार्थमात्मनः ॥ सर्पाणां दंशने भावः प्रवृत्तः पूर्वमेव ९
असुराणां प्रवृत्तस्तु दंभभावः स्वभावजः ॥ दानं देवाव्यवसिता दममेव महर्षयः १० एकं शास्तारमासाद्य शब्देनैकेन संस्कृताः ॥ नानाव्यवसिताः सर्वसर्पदेवर्षिदानवाः
११ शृणोत्ययं प्रोच्यमानं गृह्णाति च यथा तथम् ॥ पृच्छतस्तदतो भूयो गुरुरन्योन विद्यते १२ तस्य चानुमते कर्म ततः पश्चात्प्रवर्तते ॥ गुरुर्वोद्वाच श्रोता च द्वेष्टा च ह
दिनिःसृतः १३ पापेन विचरन् लोके पापचारी भवत्ययम् ॥ शुभेन विचरन् लोकेशुभचारी भवत्ययम् १४ कामचारी तु कामेन यदं द्रियसुखे रतः ॥ ब्रह्मचारी सदैवैष यदं द्रियजये
रतः १५ अपेतव्रतकर्मा तु केवलं ब्रह्मणि स्थितः ॥ ब्रह्मभूतश्चरैल्लोके ब्रह्मचारी भवत्ययम् १६ ब्रह्मैव समिधस्तस्य ब्रह्माग्निर्ब्रह्मसंभवः ॥ आपो ब्रह्म गुरुर्ब्रह्म स ब्रह्मणि समाहितः १७

पां प्रणवोच्चारणे मुखस्य उन्मीलनानि मीलनयोरेव दृष्टि कृत्वा स्वीयस्वभावानुकूलं मुखोन्मीलनानि मीलनसाध्यं दंशनमेव श्रेय इति मन्वानानां ९ एवमसुराणामोष्ठचालनमात्रे ददृष्टीनां दंभेजपाद्यामिन
यप्रदर्शनरूपेणावोनिश्चयः प्रवृत्तः । देवास्तु लोकप्रार्थितं ओमित्यनुजानंतीति बुद्ध्यादां श्रेय इति निश्चिताः । महर्षयस्तु ओमित्यस्योच्चारणे ओष्ठप्रवृत्त्युपसंहारं दृष्ट्वा सर्वप्रवृत्तुपसंहाररूपं दंभं श्रेयो
मेनिरे १० । ११ तस्मात्स्वयमेव त्वत्पगुरुरित्याह । शृणोतीति पृच्छतः शिष्यान्प्रतिपृच्छतं गृहीतं च मूयः श्रावयति ग्राहयतीति च विपरिणामेनानुपज्ययोज्यं य एवं विधेः अतोऽन्यो गुरुर्न विद्यते इ
तिसंबंधः १२ अयमेव स्वसंस्कारवशात्पापचर्यादिरूपो भवतीत्याह गुरुरित्यादिना १३ । १४ । १५ । १६ तत्र मुरुवन्नचारिण आश्रमधर्मलोपेऽपि न दोष इत्याह ब्रह्मसमिध इति १७

क्षेत्रज्ञेन तत्त्वदर्शना अनुदर्शिताः अनुदर्शनकारिताः अनुशिष्टा इत्यर्थः १८ ॥ इत्याश्वमेधिके पूर्वोक्ते नीलकंठीये भारतं भावदीये पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अनुपापचर्यादिस्वभावप्राप्तात्
हिंकिं ब्रह्मचर्येण त्यागं कथात्मनोऽसंगत्वं प्रतिपादयितुं वनाध्यायमारभते संकरोति अध्वानमतीत्य तन्महादुर्गं वनं प्रविष्टोऽस्मीत्यन्वयः १ विषयो विशेषेण बंधकः एकेनैवात्येतद्व्यो न पुत्रघना
दिसहायवतेत्येवं रूपोऽध्वानं सारमार्गस्तं विषयं कात्यायनाध्वानं वनं ब्रह्म किंस्विद्वनं कउसवृक्ष आसेति श्रुतौ वनवृक्षशब्दो ब्रह्मदेहादिवाचित्वदर्शनात् २ वनोक्त्यैवाग्नितावृक्षादयोऽपि
पृच्छन्ते के इति ३ पट्टप्रश्नेषु आद्यस्पोत्तरं नैतदिति ततः पृथक् भावोऽस्तीति यत्पुत्रं ततोऽन्यत्किंचित्सुखमस्तीति यत्पुत्रेति योजनासत्ता सुखं च सर्वं ब्रह्ममेव कार्यं पृच्छते न तत्र द्वयपृथगस्ती
त्यर्थः । ननु ब्रह्मकार्याकारमभूत्वेत्याह नैतदिति ततः अपृथक् अभेदेन भावः विषयादिषदायोऽस्तीति यत्पुत्रं । ब्रह्मजगतो नैव दृष्टव्यं हेतुमद्भावोऽपि तु शुक्तिरजतवदित्यतस्तयोर्भेदपवनिधि
धत्तेन त्वमेदो विधीयते । नहिरजतं शुक्तिरतिरिक्तमस्ति । नापितया समानसत्ता कं येन तदभिन्नं स्यादिति भावः । तथा ततो वनादन्यत्स्वर्गादिदुःखतारकं कर्मास्तीति यत्पुत्रं । आत्यंतिक

एतदेवेदं शंसूक्ष्मं ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः ॥ विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः १८ ॥ इति श्रीम० आश्वमे० अनुगी० ब्राह्मणगीतासु पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संकल्पदंशमशंकं शोकहर्षहिमात्पम् ॥ मोहांधकारतिमिरलोभव्याधिसरीसृपम् १ विषयैकात्ययाध्वानं कामक्रोधविरोधकम् ॥ तदतीत्य महा
दुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनम् २ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ कतद्वनं महाप्राज्ञकेतुक्षाः सरितश्चकाः ॥ गिरयः पर्वताश्चैव कियत्यध्वानितद्वनम् ३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नैतदस्ति
पृथक् भावः किंचिदन्यत्ततः सुखम् ॥ नैतदस्त्यपृथग्भावः किंचिदुःखतरंततः ४ तस्माद्भस्वतरं नास्ति न ततोऽस्ति महत्तरम् ॥ नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्त्यन्य
तत्समं सुखम् ५ न तत्राविश्य शोचंति न प्रहृष्यंति च द्विजाः ॥ न च विभ्यतिकेषांचित्तेभ्यो विभ्यतिकेचन ६ तस्मिन्वने सप्तमहादुमाश्च फलानि सप्ताऽतिथयश्च सप्ताः ॥
सप्ताश्रमाः सप्तसमाधयश्च दीक्षाश्च सप्तैतदरण्यरूपम् ७ पंचवर्णानि दिव्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ८ सुवर्णानि द्विवर्णा
नि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ९ सुरभीणि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् १०

दुःखनिवृत्तीप्सुनाश्रमेणापि संसारमार्गमतीत्य तद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ४ । १ केषांचित्पंचम्यर्थे पृष्ठी ५ ब्रह्म वनं ब्रह्मसवृक्ष आसीदिति वनवृक्षयोर्गुण्यमुख्यब्रह्मभावदृष्टेस्तयोरधिष्ठानाध्यस्त
भावं विवक्षन्नाह तस्मिन्वने इति एतदरण्यरूपमिति च । अत्र महदहंकारपंचतन्मात्राणिसप्तद्रुमास्तैस्तत्संघातरूपो देहोलक्ष्यते । तस्य कारणं फलशब्दोदितं यागाद्यर्थः । तस्यापि कारणं देवता
रूपातिथिप्रीतिसाधनत्वादतिथिशब्दोक्त्या गक्रिया । तस्याः कारणमाश्रमशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्ता । अस्यापि कारणं समाधयः सम्यगाधीयते कर्मस्वभिनिवेश्यते जनायैस्ते तथा मृताः
रागादयः । तेषां मूलं धर्मांतरपरिग्रहलक्षणादीक्षादेहादिधर्मस्वीकाररूपोऽध्यासः । एवं देहपूर्वकोऽध्यासस्तत्पूर्वकाश्च रागादिदेहांता एवमिदं चक्रमनिशमावर्तमानमात्मसतयास्फूर्जदपि ना
त्मातद्भर्त्सनुरज्यते इत्यर्थः ७ पंचवर्णानि शब्दादिभेदात्पंचरूपाणि । पुष्पाणि शब्दाद्यनुभवाः । फलानि तज्जाः प्रीत्यादयः । पादपामनांसि जीवमेदादृतिभेदाद्वा बहवचनं ८ सुवर्णानि च
तपीतादिशोभनवर्णवन्ति । द्विवर्णानि सुखदुःखोभयहेतुत्वाद्द्विरूपाणि । पादपाश्चूंषि इन्द्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यं ९ सुरभीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वं तत्राप्यविशिष्टं पादपाश्चंजादयः १०

सुरभीण्येकवर्णानि सुलैकरूपाणि पादपाः ध्यानादयः ११ बहुनिजतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि वर्णः स्वरूपं । मूढानां मनोरथमात्राणि । योगिनां तु संकल्पात्प्रागव्यक्तवर्णानि महा
वृक्षौ बुद्धिमनसी १२ वह्निरात्मा सुमना इत्यत्र मनःशब्देन बुद्धिमनसी सुखसुस्थानीये इन्द्रियाणिसमिधश्चार्हम् । 'यदापंचावतिष्ठंते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम्'
इति श्रुतेः । सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेभ्यो मन आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानवदुःखस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षादिति वदुस्त्वं ननु मुक्तस्य दीक्षाख्याऽध्यासोऽस्ति नवानां त्यः ज्ञानसम
कालमेव देहपातापतेः । आद्ये अध्यासवत उक्तक्रमेण देहांतरोत्पत्तिरनिवार्येत्याशङ्क्याह फलंति दीक्षा इति मुक्तानां दीक्षाः फलंत्येव न तु देहांतरमारभते कुत एतत् यतो गुणाः फलानि विदुषः सत्पि
देहादिप्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावाद्वा नानादिना तपत्रमप्यपूर्वदेहांतरारंभकं । अतएव गुणमूढान्येवापूर्वाणि । द्युतहितेषामुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः ईश्वरस्ये
व तेषां परार्थैव क्रियानस्वार्थेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तस्य पुत्रादायमुपयंति सुदृढः साधु कृत्याद्विपंतः पापकृत्यामिति । तदा विद्वान्पुण्यपापे विषूय' इत्यादिः ११ महर्षय इन्द्रियाधिष्ठातारो देवाः अन्यत्ते

सुरभीण्येकवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ११ बहून्यव्यक्तवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ विसृजंतौ महावृक्षौ तद्वनं
व्याप्यतिष्ठतः १२ एको वह्निः सुमना ब्राह्मणोऽपंचेन्द्रियाणिसमिधश्चात्र संति ॥ तेभ्यो मोक्षाः सप्त फलंति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः १३ आतिथ्यं प्र
तिष्ठन्तितत्र तत्र महर्षयः ॥ अर्चितेषु प्रलीनेषु तेष्वन्यद्गोचते वनम् १४ प्रज्ञावृक्षं मोक्षफलं शंतिच्छाया समन्वितम् ॥ ज्ञानाश्रयं दृष्टितोयमंतः क्षेत्रज्ञभास्क
रम् १५ येषां गच्छंतितंतं तं स्तेषां नास्ति भयं पुनः ॥ ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्तस्य नांतोऽधिगम्यते १६ सप्तस्त्रियस्तत्र संति सद्यस्त्ववाङ्मुखा भानुमत्योजनि
भ्यः ॥ ऊर्ध्वरसानाददते प्रजाभ्यः सर्वान्यथा सत्यमनित्यता च १७ तत्रैव प्रतितिष्ठंति पुनस्तत्रोपयंति च ॥ सप्तसप्तर्षयः सिद्धावसिष्ठप्रमुखैः सह १८ यशोवर्चो
भगश्चैव विजयः सिद्धतेजसः ॥ एतमेवानुवर्तते सप्तज्योतीषिभास्करम् १९ गिरयः पर्वताश्चैव संति तत्र समासतः ॥ नद्यश्च सरितो वारिवह्न्यो ब्रह्मसंभवम् २० नदीनां संग
मश्चैवैतानि समुपहरे ॥ स्वात्मवृत्ताय तोयांति साक्षादेव पितामहम् २१ कशाशाः सुव्रताशाश्च तपसा दग्धकैलिवपाः ॥ आत्मन्यात्मानमाविश्य ब्रह्माणं समुपासते २२

भ्यो विलक्षणं द्वैतदर्शनाभावात् रोचते दीप्यते १४ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशजम् १५ मयाभावे हेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावृक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रत्वं पश्यन्मेददर्शनाभावात्
बिभेतीत्यर्थः । 'द्वितीयाह्निरयं भवति' इति श्रुतेः १६ जीवन्मुक्तस्यैवार्थमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वृक्षाधिगतं त्रिंशोऽप्राणादिवृत्तयः सद्योजनिऽयस्य संकल्पसिद्धा इत्यर्थः । 'संकल्पादेवास्वपितरः
समुत्तिष्ठंति' इति श्रुतेः अवाङ्मुखाः पुरुषं वशीकर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्यश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाभ्य ऊर्ध्व उत्कृष्टं यथा स्यात्तथा सर्वानुरसान् विषयजाह्लादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वत्वमेवाह
दृष्टातेन यथा सत्यमनित्यता चेति नित्यानित्ययोर्वाच्यं तदंतरं तावद्बुद्धमूढलुखयोरित्यर्थः १७ प्राणावाक्पय इति श्रुतेः सप्तर्षीणां त्रिंशोऽप्राणां लयोदयस्थानं विद्वानेवेत्याह तत्रैवेति तत्रोपयंति तत उ
च्यंति यः कश्चिन्मृतो मावीवर्तमानो वावसिष्ठोतिशयेन वसुमान् १८ यशोवशास्वी वचोदीप्तिस्तद्वा नित्यादि तेषां पतंभास्करं क्षेत्रज्ञं भास्करं अनुवर्तत इत्यर्थः १९ 'यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्ये
वानुपश्यति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थसंक्षिपंति गिरय इत्यादिना २० वितानो योगयज्ञविस्तारस्त्वयं दंस्थानं वैतानं हार्द्राकाशः समुपहरे अत्यंतगुहे २१ केषांतीत्यत आह कशाशा इति २१

अरण्यप्राप्यमभिप्रेत्यशमंशंसंतीतियोजना शममपिशममेव विद्यारण्यविदःविद्यैकप्राप्यब्रह्मविदः यथाधीरंबुद्धिगतिमनतिक्रम्येत्यर्थः २३ विदि त्वाशास्त्रतोज्ञात्वाअनुतिष्ठंतिशमादिप
राभवन्ति । तमेवधौरोविज्ञायप्रज्ञां कुर्वन्तिब्राह्मणः । 'एवंविद्शातोदांतउपरः' इति तितुःसमाहितोभूत्वाऽत्मन्येवात्मानं पश्येत्' इत्यादिश्रुतिभ्योनुष्कङ्क्षानात्कृतकृत्यतेत्यर्थः २४ ॥ इत्या
श्वमेधिकेपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे समावेशिततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॐ ॥ एकोवह्निरिति श्लोके विदुषां कर्तृत्वाभिमानाभावात्कृतेनापिकर्मणाबंधोनास्तीत्युक्तं
द्विवृणोति गंधानित्यादिना निवृत्तक्षेत्रस्वाम्यस्य क्षेत्रिकस्य क्षेत्रवृद्धिहासाभ्यामिदं दर्शयमानाभ्यामभिनवहर्षविषादौ भवतएवं विविक्तात्मदाशेनो गुणकृतैः कर्मभिर्नसंगोस्तीत्यर्थः १ आर्यानि ति
स्वभावोबुद्ध्यादीनां तत्रष्टांतः कामेति यथाकामद्वेषयोरुद्भवाभावेऽपि जंतूनां देहान्प्राणापानौ प्रवेशप्रवेशयितर्यननुसंदधानेऽपि पुष्ट्यादौ स्वभावादेव प्राणापानौ स्वकार्यं अन्नपाकादि

शममप्यत्रशंसंतिविद्यारण्यविदो जनाः ॥ तदारण्यमभिप्रेत्ययथाधीरमजायत २३ एतदेवेदंशंपुण्यमरण्यं ब्राह्मणाविदुः ॥ विदित्वा चानुतिष्ठंति क्षेत्रज्ञेनानुदर्शि
ना २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
गंधान्नजिघ्राभिरसान्नवेद्भिरूपं न पश्यामि न च स्पृशामि ॥ न चापि शब्दान्विविधान् शृणोमि न चापि संकल्पमुपैमिकंचित् १ अर्थानि ध्यान्कामयते स्वभावः सर्वान् द्वे
ष्यान् प्रद्विषते स्वभावः ॥ कामद्वेषानुद्भवतः स्वभावात् प्राणापानौ जंतुदेहान्निवेश्य २ तेभ्यश्चान्यांस्तेषु नित्यांश्च भावान्भूतात्मानं लक्षयेरनशरीरे ॥ तस्मिंस्ति
ष्ठन्नास्मि सक्तः कथंचित्कामक्रोधाभ्यां जरया मृत्युना च ३ अकामयानस्य च सर्वकामानविद्विषाणस्य च सर्वदोषान् ॥ न मेऽस्वभावेषु भवंतिलेपास्तो यस्य बिंदोरिव
पुष्करेषु ४ नित्यस्य चैतस्य भवंति नित्यानिरीक्ष्यमाणस्य बहुस्वभावः ॥ न स ज्ञाते कर्मसु भोगजालं दिवी वसूर्यस्य मयूखजालम् ५ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं
पुरातनम् ॥ अध्वर्युयतिसंवादं तं निबोधय शस्विनि ६ प्रोक्ष्यमाणं पशुं दृष्ट्वा यज्ञकर्मण्यथाऽब्रवीत् ॥ यतिरध्वर्युमासीनो हिंसेयमिति कुत्सयन् ७ तमध्वर्युः प्रत्यु
वाचनाय छागो विनश्याति ॥ श्रेयसायोक्ष्यते जंतुर्यदि श्रुतिरियं तथा ८ यो ह्यस्य पार्थिवो भागः पृथिवीं स गमिष्यति ॥ यदस्य वारिजं किंचिदपस्तत्संप्रवेक्ष्यति ९

कुरुतः एवं बुद्ध्यादिरपि जाग्रत्स्वप्नयोः स्वभावादेव अर्थेषु कामादिमान्भवति तत्त्वमित्यर्थः १ तेभ्यश्चेति बाह्यघ्राणघ्रेयादिभ्योऽभ्यान्स्वाप्नान्वासनामयान् घ्राणघ्रेयादीन् स्वरूपसाम्येति तेषामन्यत्वेनेकत्रानुभूतस्य सुखादेरन्यत्रापसंगाज्ज्ञेयं तेषु स्वाप्नप्रभुनित्यानुगतानधिष्ठानगतान्भावान् तद्विभेदसत्याः कामादित्यादिभ्युत्पत्तिप्रसिद्धान्तेभ्योऽभ्यान् तेभ्योऽभ्यान् यन्मूलात्मानं शरीरेषां गिनो लक्षयेरन् घ्राणघ्रेयादेव ताभ्योऽभ्यान्तरमात्मानं जानन्तः कथं बाह्यघ्राणादिषु भौलिष्येरन्नित्यर्थः । एतदेव स्पष्टपाति तस्मिन्मूलात्मानितिष्ठन्सक्तो नास्मि । 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इति श्रुतेः १ । ४ एतस्य प्रतीचो ज्ञातस्य सत्याः कामादिति शेषः । 'सत्यकामः सत्यसंकल्पः' इति श्रुतेः निरीक्ष्यमाणस्य दृश्यरूपस्य भोगजालं बहूनां बाह्यादीनां स्वभावभूतं सद्भिदुषि न सज्जते सक्तं भवति कर्मसुक्रियमाणेष्वपि सति स्वतिशेषः १ अत्रात्मानोऽसंगत्वे १ । ७ श्रुतिः 'पशुर्धनीयमानः समृत्युं प्राप इत्यस्य देवान् ब्रान्वा कामयतैतुं तं देवा अब्रुवन्नेहि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमिष्याम इति स तथेत्यब्रवीत्' इत्यादिः ८ योहीति हि शब्देन सूर्यते चक्षुः बाह्यं घ्राणं द्यापृष्ठं अंतरिक्षमात्मा अंगैर्बुद्धं पृथिवीं शरीरैरिति श्रौती प्रसिद्धिर्नोत्पद्यते १

आगमेअग्नीषोमीयपञ्चमालमेतेत्यादौविधिस्पष्टेनिषेधानवकाशाशान्नहिंस्यात्सर्वाभूतानांतिशास्त्रं कामकृतहिंसाविषयमित्यर्थः १० । ११ । १२ अन्वेनमाताऽमन्यतामनुपिताऽनुभ्रातासग
भ्योऽनुसखासपूथयः'इतिमंत्रलिङ्गात्पशोर्मात्राद्यनुमतिरपेक्षितानवसासंभवतितदभावेचहिंसादोषःस्यादेवेत्यर्थः १३ स्वयोनिपुसूर्यचक्षुर्गमयताद्वातंप्राणमन्ववसृजतादितिर्लिङ्गात् १४ । १५
अहिंसाऽप्यशक्यप्रतिज्ञासूक्ष्महिंसायाअपरिहार्यत्वात्तथाऽपिदृष्टवीभत्सांहिंसात्यजेदेवेत्याहद्वाभ्यां अहिंसेति १६ । १७ । १८ 'उपपातकमभ्यस्तंमहापातकताव्रजेज'इतिस्मृतेःसूक्ष्मा
सूर्यचक्षुर्दिशःश्रोत्रंप्राणोस्यदिवमेवच ॥ आगमेवर्तमानस्यनमेदोषोऽस्तिकश्चन १० ॥ यतिरुवाच ॥ प्राणैर्वियोगेच्छागस्ययदिश्रेयःप्रपश्यसि ॥ छागा
र्थेवर्ततेयज्ञोभवतःकिंप्रयोजनम् ११ अत्रत्वांमन्यतांभ्रातापितामातासखेतिच ॥ मंत्रयस्वैनमुन्नीयपरवंतंविशेषतः १२ एवमेवानुमन्येरंस्तान्भवान्द्रष्टुम
र्हति ॥ तेषामनुमतंश्रुत्वाशक्याकर्तुर्विचारणा १३ प्राणाअप्यस्यच्छागस्यप्रापितास्तेस्वयोनिषु ॥ शरीरंकेवलंशिष्टानिश्चेष्टमितिमेमतिः १४ इंधनस्य
तुतुल्येनशरीरेणविचेतसा ॥ हिंसांनिर्वेष्टकामानामिंधनंपशुसंज्ञितम् १५ अहिंसासर्वधर्माणामितिदृद्धानुशासनम् ॥ यदहिंस्रंभवेत्कर्मतत्कार्यमितिबिद्महे
१६ अहिंसेतिप्रतिज्ञेयंयदिवक्ष्याम्यतःपरम् ॥ शक्यंबहुविधंकर्तुंभवताकार्यदूषणम् १७ अहिंसासर्वभूतानांनित्यमस्मासुरोचते ॥ प्रत्यक्षतःसाधयामांन
परोक्षमुपास्महे १८ ॥ अध्वर्युरुवाच ॥ भूमेर्मधगुणानभुंक्षेपिवस्यापोमयान्नरसान् ॥ ज्योतिषापश्यसेरूपंस्पृशस्यनिलजान्गुणान् १९ शृणोष्याका
शजान्शब्दान्मनसामन्यसेमतिम् ॥ सर्वाण्येतानिभूतानिप्राणाइतिचमन्यसे २० प्राणादानेनिवृत्तोऽसिहिंसायांवर्ततेभवान् ॥ नास्तिचेष्टाविनाहिंसां
किंवात्वंमन्यसेद्विज २१ ॥ यतिरुवाच ॥ अक्षरंचक्षरंचैवद्वैधीभावोऽयमात्मनः ॥ अक्षरंतत्रसद्भावःस्वभावःक्षरउच्यते २२ प्राणोजिह्वामनःसत्त्वंसद्भावोरज
सासह ॥ भावैरेतैर्विमुक्तस्यनिर्द्वंद्वस्यनिराशिषः २३ समस्यसर्वभूतेषुनिर्ममस्यजितात्मनः ॥ समंतात्परिमुक्तस्यनभयंविद्यतेक्वाचित् २४ ॥ अध्वर्युरुवाच ॥
सद्भिरेवेहसंवासःकार्योमतिमतांवर ॥ भवतोहिमतंश्रुत्वाप्रतिभातिमतिर्भम २५ भगवन्भगवद्बुद्ध्याप्रतिपन्नोब्रवीम्यहम् ॥ व्रतंमंत्रकृतंकर्तुर्नापराधोऽ
स्तिमेद्विज २६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ उपपत्त्यायतिस्तूष्णींवर्तमानस्ततःपरम् ॥ अध्वर्युरपिनिर्मोहःप्रचचारमहामखे २७ एवमेतादृशंमोक्षंसुसूक्ष्मंब्राह्मणा
विदुः ॥ विदित्वाचानुतिष्ठतिक्षेत्रज्ञेनार्थदर्शिना २८ ॥ इतिश्रमिहामारते आश्वमेधिकेप०अनुगीताप० ब्राह्मणगीतासुअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

विदुः ॥ विदित्वा च पुनरुक्तं तत्र न शक्यं ॥ १० ॥ इति तत्रारम्भः ॥
 पिहिंसाऽभ्यासाद्बहुलीभूयवाधेतैवेत्याशयेनाध्वर्युराह भूमेरिति नानुपहत्यभूतानिभोगःसंभवतीतिन्यायार्ज्जिवतोऽपरिहार्यैवहिंसेत्यर्थः १९ । २० किंकर्तव्यं मन्यसेऽहिंसा मितिकोपः
 २१ यतिरहिंसाप्रकारमसंगितामाह सद्भावःसद्रूपस्वभावःसुतरामभावःकालत्रयेऽप्यसत्त्वं २२ प्राणादिव्यवहारस्तुरजसामापयासहस्थितःसद्भावएव भ्रातिविशिष्टंसदेवव्यवहाररूपमि
 त्यर्थः एतैःप्राणादिभिर्मुक्तस्यातएवनिर्द्वन्द्वस्य ज्ञानेनद्वैतकल्पकभ्रातिवाधात् २३ मयंप्रेत्यस्वादंतितेचतानितिशास्त्रोक्तं २४ त्वदुपदेशादहमपिमंत्रकृतंकुर्वन्नदुष्येइत्याह साद्भिरि
 त्यादिना २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ कार्त्तवीर्यस्यसंवादंसमुद्रस्यचभाविनि १ कार्त्तवीर्यार्जुनोनामराजाबाहुसहस्रवान् ॥ येनसागरपर्यंता धनुषानिर्जितामही २ सकदाचित्समुद्रातिविचरन्वलदपितः ॥ अवाकिरन्शरशतैःसमुद्रमितिःश्रुतम् ३ तंसमुद्रोन्मसृक्त्यकृतांजलिरुवाचह ॥ मामुंचवीरिनारा चान्द्रहिक्किंरवाणिते ४ मदाश्रयाणिभूतानित्वद्विसृष्टैर्महेषुभिः ॥ वध्यंतेराजशार्दूलतेभ्योदेह्यमयंविभो ५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मत्समोयदिसंग्रामेशरासनधरः कचित्र ॥ विद्यतेतंसमाचक्षयःसमासीतमांशुधे ६ ॥ समुद्रउवाच ॥ महर्षिर्जमदग्निस्तेयदिराजन्परिश्रुतः ॥ तस्यपुत्रस्तवातिथ्यंयथावत्कर्तुमर्हति ७ ततः सराजाप्रययौक्रोधेनमहतावृतः ॥ सतमाश्रमभागम्यराममेवान्वपद्यत ८ सरामप्रतिकूलानिचकारसहबन्धुभिः ॥ आयासंजनयामासरामस्यचमहात्मनः ९ ततस्ते जःप्रज्ज्वालामस्यामिततेजसः ॥ प्रदहनरिपुसैन्यानितादाकमललोचने १० ततःपरशुमादायसतंबाहुसहस्रिणम् ॥ चिच्छेदसहसाराभोवहुशाखमिवदुमम् ११ तंहतंपतितंद्वांसमेताःसर्वबांधवाः ॥ असीनादायशक्तीश्वभागवंपर्यधावयन् १२ रामोऽपिधनुरादायरथमारुह्यसत्वरः ॥ विसृजन्शरवर्षाणिव्यधमत्पार्थिवंबलम् १३ ततस्तुक्षत्रियाःकेचिज्जामदभ्यभयादिताः ॥ विविशुर्गिरिदुर्गाणिमृगाःसिंहार्दिताइव १४ तेषांस्वविहितंकर्मतद्भयान्नानुतिष्ठताम् ॥ प्रजावृषलतांप्राप्ताब्राह्म णानामदर्शनात् १५ एवंपतेद्रविडाभीराःपुंश्चाश्चशवरैःसह ॥ वृषलत्वंपरिगताव्युत्थानातक्षत्रधर्मिणः १६ ततश्चहतवीरासुक्षत्रियासुपुनःपुनः ॥ द्विजैरुत्पादितं क्षत्रंजामदभ्योन्यकृतं १७ एकविंशतिमेधांतेरामंवागशरीरिणी ॥ दिव्याप्रोवाचमधुरासर्वलोकपरिश्रुता १८ रामरामनिवर्तस्वकंगुणंतातपश्यसि ॥ क्षत्रबंधू निमान्प्राणैर्विप्रयोज्यपुनःपुनः १९ तथैवतंमहात्मानमृचीकप्रमुखास्तदा ॥ पितामहामहाभागनिवर्तस्वेत्यथाब्रुवन् २० पितुर्वधममृष्यंस्तुरामःप्रोवाचता नृपान् ॥ नार्हतीहभवंतोमांनिवारयितुमित्युत २१ ॥ पितरऊचुः ॥ नार्हसैक्षत्रबंधूस्त्वंनिहंतुंजयतांवर ॥ नेह्युक्तंत्वयाहंतुंब्राह्मणेनसतानृपान् २२ ॥ इतिश्री यहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ पितरऊचुः ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ श्रुत्वा चतत्तथाकार्यंभवताद्विजसत्तम १ अलर्कोनामराजर्षिर्भवत्वुमहातपाः ॥ धर्मज्ञःसत्यवादीचमहात्मासुदृढव्रतः २ ससागरांतांधनुषाविनिर्जित्यमहीमिमाम् ॥ कृत्वासुदुष्करंकर्ममनःसूक्ष्मेसमदधे ३ स्थितस्यवृक्षमूलेषुतस्यर्चितावभूवह ॥ उत्सृज्यसुमहत्कर्मसूक्ष्मंप्रतिमहामते ४

यज्ञः । 'यज्ञोवेमेधः' इति श्रुतेः याम्येवसंग्रामनामानितानियज्ञमामानीतिनैरुक्तवचनाद्युदस्यैवनाममेवइति १८।१९।२०।२१।२२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावकीये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ अत्राहिसायाअकार्यत्वे १ । २ सूक्ष्मेविचारे ३ कर्मशत्रुजयादिउत्सृज्यसूक्ष्मंमहाप्रतिपत्तिंवितावभूवेतिसंबंधः ४

अन्यत्रबाह्यशत्रुभ्याःइतिशेषः शत्रुनिर्निर्द्धयवरिणिः ५ चिकीर्षतिविशेषमुमिच्छतीत्यर्थः मनःप्रतिहठयोगेनपायुनिरोधादिनाजेयामीत्यर्थः ६ नेमेइति हठयोगेमृत्युरवश्यंसंभवतीतिभावः ॥ अलर्कउवाच ॥ मनसोमेवलंजातंमनोजित्वाधुवोजयः ॥ अन्यत्रबाणान्धास्यामिशत्रुभिःपरिवारितः ५ यदिदंचापलात्कर्मसर्वान्मर्त्याश्चिकीर्षति ॥ मनःप्रति सुतीक्ष्णाग्रानंहमोक्ष्यामिसायकान् ६ ॥ मनउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तदैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि ७ अन्यानबाणान्समीक्षस्व यैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ८ ॥ अलर्कउवाच ॥ आघ्रायसुबहूंगंधांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्प्राणंप्रतिशरान् प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् ९ ॥ प्राणउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि १० अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वं मांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ११ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंस्वादूनरसान्मुक्तातानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माज्जिह्वांप्रतिशरान्प्रति मोक्ष्याम्यहंशितान् १२ ॥ जिह्वाउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि १३ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमां सूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १४ ॥ अलर्कउवाच ॥ स्पृष्ट्वात्वग्विविधान्स्पृशीस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्चंचपाटयिष्येविविधैःकंक पत्रिभिः १५ ॥ त्वगुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि १६ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १७ ॥ अलर्कउवाच ॥ श्रुत्वातुविविधान्शब्दांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्छ्रोत्रंप्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहंशि तान् १८ ॥ श्रोत्रमुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिमोहास्यसिजीवितम् १९ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २० ॥ अलर्कउवाच ॥ दृष्ट्वारूपाणिबहुशस्तान्येवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्चक्षुर्हनिष्यामिनिशितैःसायकैरहम् २१ ॥ चक्षुःउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि २२ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्य विचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २३ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंनिष्ठावहुविधाप्रज्ञयात्वध्यवस्यति ॥ तस्मादुद्धिंप्रतिशरान्प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् २४ ॥ बुद्धिःउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि ॥ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि २५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ततोऽलर्कस्तपोऽप्येवंतत्रैवास्थायदुष्करम् ॥ नाध्यगच्छत्परंशक्त्याबाणमेतेषुसप्तसु २६ सुसमाहितचेतास्तुततोऽर्चितयत्प्रभुः ॥ सविचिंत्यचिरंकालमलर्को द्विजसत्तम २७ नाध्यगच्छत्परंश्रयोयोगान्मतिमतांवरः ॥ सएकाग्रमनःकृत्वानिश्चलीयोगमास्थितः २८

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ एवंप्राणादीनाहठेननिग्रहेतचदिद्वियविकलोऽवसीदत्येवगुह्यतकृत्योभवतीत्यर्थः २५ तपआलोचनं २६ योगात्सजयोगात् चित्तमात्रनिग्रहरूपावकाशंमृदुदृश्योपरक्तंचित्तंसर्वार्थं तदभावेस्वरूपमात्रनिर्घृतेकाग्रम् २८

मोक्षसंयुक्तं यस्मिन् भूतस्योमुक्तिरेव लभ्यत इत्यर्थः २ । ३ ब्रूयात्पृच्छामि ४ । ५ । ६ अहंस्वमिति शास्यशासनकर्त्रोर्जीविश्वरयोः प्रश्नः । यच्च ताभ्यां परमन्यस्तस्य मवाधितं वस्तु तदपि
ब्रूहि । भूतानि विद्यदादीनि स्थावरादीनि भौतिकानि ७ भूतान्युपमाविधानि हि परमवसानं यस्य तत् किं तेषां लयस्थानमित्यर्थः । किं सत्यमवाधितफलं कर्म तपःक्रियारूपं कायिकादिभे
देन त्रिविधं गुणाः सत्त्वादयः किं स्वरूपा इत्यर्थः ८ सुखं मुख्यं प्रश्नान्वक्तुमर्हसीतिसंबधः ९ कश्चकोऽपि १० । ११ । १२ । १३ । १४ स्वभाव्ये श्रद्धोत्पादनार्थमाख्यायिका मुखे
नोत्तरयति ब्रह्मणेति इदं स्वयापृष्टं वेदविद्यां समाश्रित्याऽऽश्रित्य न तु स्वकल्पनां तत्त्वभूतस्यावाधितस्यार्थस्वभावनं विचारो यस्मिन् न तत् १५ ज्ञानं परब्रह्म विषयमुत्तमम् । तथा तपः सन्या

॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यसंशितव्रतम् ॥ शिष्यः
पप्रच्छ मेधावी किं स्वच्छेयः परंतप ३ भगवंतं प्रपन्नोऽहं निःश्रेयसपरायणः ॥ याचेत्वा शिरसा विप्रयद्व्यां ब्रूहि तन्मम ४ तमेवादिनं पार्थ शिष्यं गुरु उवाच ॥
सर्वतु ते प्रवक्ष्यामि यत्र वै संशयो द्विज ५ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठ गुरुणा गुरुवत्सलः ॥ प्रांजलिः परिपप्रच्छ यतः शृणु महामते ६ ॥ शिष्य उवाच ॥ कुतश्चाहं कुतश्च
त्वं तत्सत्यं ब्रूहि यत्परम् ॥ कुतो जातानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ७ केन जीवन्ति भूतानि तेषामायुश्च किं परम् ॥ किं सत्यं किं तपो विप्र के गुणाः साद्विरीरिताः
८ के पंथानः शिवाश्च स्युः किं सुखं किंच दुष्कृतम् ॥ एतान् मे भगवन् प्रश्नान्याथा तथ्येन सुव्रत ९ वक्तुमर्हसि विप्रैर्यथा वदिह तत्त्वतः ॥ त्वदन्यः कश्चन प्रश्नाने
तान्वक्तुमिहार्हति १० ब्रूहि धर्मविदां श्रेष्ठ परं कौतूहलं मम ॥ मोक्षधर्मार्थं कुशलो भवान् लोके पुण्यिते ११ सर्वसंशयसंछेता त्वदन्यो न च विद्यते ॥ संसारभीरवश्चै
व मोक्षकामास्तथा वयम् १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तस्मै संप्रति पन्नाय यथावत्परिपृच्छते ॥ शिष्याय गुणयुक्ताय शांताय प्रियवर्तिने १३ छायाभूताय दांता
ययतते ब्रह्मचारिणे ॥ तान् प्रश्नान् ब्रवीत्पार्थ मेधावी स घृतव्रतः ॥ गुरुः कुरु कुलश्रेष्ठ सम्यक् सर्वान् रिदम् १४ ॥ गुरु उवाच ॥ ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वमृषिप्रवरसेवि
तम् ॥ वेदविद्यां समाश्रित्य तत्त्वभूतार्थभावनम् १५ ज्ञानं त्वेव परं विद्वान् सन्यासं तप उत्तमम् ॥ यस्तु वेदनिरावाधं ज्ञानं तत्त्वं विनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मा
नं स सर्वगतिरिष्यते १६ यो विद्वान्सहसं वासं विवासं चैव पश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वे सदुःखात्परिमुच्यते १७ यो न कामयते किंचिन्न किंचिदभिमन्यते ॥
इह लोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १९

सारव्यमुत्तमम् । ज्ञानतत्त्वज्ञानस्य तत्त्वयाथार्थ्यं । घटादितत्त्वज्ञानव्यावृत्तये निराबाधमिति निर्गतः आसंभतात्वाधोयस्मात् । तद्धि ब्रह्म ज्ञानवाध्यं न तथैतदित्यर्थः । यश्चरतस्सर्वभूतस्य
च आत्मानं संप्रज्ञातावस्थायां वेदससर्वगतिः सर्वकामभागभवति । 'तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति' इति श्रुतेः सार्धं श्लोको वाक्यम् १९ सहसं वासं चिच्छद्वयोरेकलोलीभावं संप्रज्ञाते । विवासं तयोः
पुण्यं च शुद्धत्वं पदार्थदर्शने । एकत्वं ईश्वरादभेदं तस्यैव । नानात्वं तयोर्भिन्नत्वं व्यवहारे १७ न कामयत इति ममकाराभावः । नाभिमन्यत इत्यभिमानोऽहंकारस्तदभावः । तयोः सतोर्जीविभेदमु
च्यते इत्यर्थः १८ प्रधानं माया । गुणाः सत्त्वादयः । तेषां तत्त्वं कल्पितस्वरूपं याथात्म्यं । सर्वभूतानां विधानं विधीयते उत्पाद्यतेऽनेनेति कारणं तदुभयज्ञो मुच्यते १९

अव्यक्तमज्ञानं तदेव बीजमत्रोमूठमं कुरश्चयस्य । बुद्धिर्मेह तत्त्वं तदेव स्कंधायस्य । अहंकारो विटपाः पञ्चबायस्य । इन्द्रियाण्येव अंकुरा अनर्थवल्ली पूर्वकूपमूताः कोटरेषु चिद्वेद्यस्य २० महाभूतानि
वियदादीनि विशेषस्विलकः पुष्पकोरकस्थानीयो यस्य । विशेषाः स्थूलकायाणि तान्येव प्रतिशाखा उपशाखास्तद्वान् । पर्णमुत्पद्यत न शीलः संकल्पः । पुष्पं कर्म । फलं सुखादि २१ एतद्वीजमूतं ब्र
ह्मज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन चिच्छेत्वेति तेषामज्ञानकार्यत्वं ज्वरगवदुक्तं जहाति त्यजति सार्धं श्लोकः । एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः २२ भूतेति भूरादय आदिपदार्थास्तेषामर्थानां निश्च
यः स्वरूपावधारणं यस्मिन् तं पुराकल्पं बहुकृतं कर्मन्वाख्यानं २३ पदं पदनीयमधिगतं त्वं संसिद्धाः भुक्ताः २४ पुराकल्पमेवाह उपगम्येति २५ मार्गान्कर्मगतीः परिक्रम्य पुनः पुनर्गत्वा २६ २७ २८

अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ महाहंकारविटपइन्द्रियांकुरकोटरः २० महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशाखवान् ॥ सदापर्णः सदापुष्पः सदाशुभफलो
दयः २१ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः ॥ एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वानि ज्ञानेन परमासिना ॥ छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी २२ भूतमव्यम
विष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयम् ॥ सिद्धसंघपरिज्ञातं पुराकल्पं सनातनम् २३ प्रवक्ष्ये हं महाप्राज्ञपदमुत्तममच्यते ॥ बुद्ध्यादिह संसिद्धा भवंतीह मनीषिणः २४ उप
गम्यर्षयः पूर्वाजिज्ञासंतः परस्परम् ॥ प्रजापतिभरद्वाजौ गौतमो भार्गवस्तथा २५ वसिष्ठः कश्यपश्चैव विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ मार्गान्सर्वान् परिक्रम्य परिश्रान्ताः
स्वकर्मभिः २६ ऋषिर्मागिरसं वृद्धं पुरस्कृत्य तु ते द्विजाः ॥ ददशुर्ब्रह्मभवेन ब्रह्माणं वीतकल्मषम् २७ तं प्रणम्य महात्मानं सुखासीनं महर्षयः ॥ पप्रच्छुर्विनयोपेता
नैः श्रेयसमिदं परम् २८ कथं कर्म क्रियात्साधुकथं मुच्येत किलिषात् ॥ केनो मार्गाः शिवाश्च स्युः किं सत्यं किंच दुष्कृतम् २९ कौचो भौकर्मणां मार्गौ प्राप्नुयुर्दक्षिणोत्तरौ ॥
प्रलयं चापवर्गं च भूतानां प्रभवाप्ययौ ३० इत्युक्तः समुनिश्रेष्ठैर्यदाह प्रपितामहः ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि शृणु शिष्य यथागमम् ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सत्याहूतानि जातानि स्थाव
राणि चराणि च ॥ तपसा तानि जीवन्ति इति तद्वित सुव्रताः ३२ स्वां यो निःसमतिक्रम्य वर्तते तस्वेन कर्मणा ॥ सत्यं हि गुणसंयुक्तं नियतं पंचलक्षणम् ३३ ब्रह्म सत्यं तपः सत्यं
त्यं चैव प्रजापतिः ॥ सत्याहूतानि जातानि सत्यं भूतमयं जगत् ३४ तस्मात्सत्यमया विप्रानित्यं योगपरायणाः ॥ अतीतक्रोधसंतापानियता धर्मसेविनः ३५ अन्योन्यनि
यतान्वैद्यान् धर्मसेतुप्रवर्तकान् ॥ तानहं संप्रवक्ष्यामि शाश्वतान् लोकभावनान् ३६ चातुर्विद्यं तथा वर्णांश्चातुराश्रमिकान् पृथक् ॥ धर्ममेकं चतुष्पादं नित्यमाहुर्भनीषिणः ३७

क्रियात्कुर्वीत केनोऽस्माकं २९ प्रलयो दैनंदिनादिभूतलयः । अपवर्गः आत्यंतिको भूतोच्छेदो मोक्षालयः । प्रभवाप्ययौ जन्ममृत्यु ३० यथागमवेदानुसारि ३१ सत्यात्रैकालिकवाचरहिता ब्रह्मणः
भूतान्यव्यक्तादीनि स्थावराणि विद्यदादीनि चराणि जरायुजादीनि । एतेन कुतश्चाहमिति श्लोकोक्तप्रश्नानामुत्तरमुक्तं । तपसा कर्मणा जीवन्ति इति हेतोर्द्विजाः स्वां यो निःसमतिक्रम्य ध्यानच्युताः
विक्षेपावस्थां प्राप्य स्वकर्मणा वर्तते इति सार्धं श्लोकः ३२ किं सत्यमित्यस्योत्तरमाह सत्यमिति गुणसंयुक्तमित्यनेन निगुणं सत्यमेकमेव तत्र भेदहेतोर्गुणस्यैवाभावादिति दर्शितं ३३ ब्रह्म ईश्वरः तपो
धर्मः प्रजापतिर्जीवः भूतानि स्वादीनि जगज्जरायुजादि एतत्प्रावहारिकं गुणमयं सत्यपंचकं ३४ यस्मात्समात्सत्यमयाः सत्यप्रधानाः धर्मसेविनो भवन्ति ३५ अन्योन्यनियतान् परस्परमयेन
धर्मातिक्रमण्यन् वैद्यान् विद्यावतः तान्विप्रान् प्रतीतिशेषः ३६ चतस्रो धर्मार्थकाममोक्षप्रदाविद्याश्चतुर्विद्यास्ता एव चातुर्विद्यं । तच्च प्रतिवर्णप्रत्याक्षर्भचपूषकप्रवक्ष्यामीत्यनुषज्यते ३७

३८ गदंतःप्रवक्तारः मयावक्ष्यमाणपंथाननिबोधत तेनचपथापरंपदेनिबोधत ३९ आत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तमाश्रममध्यात्मसंन्यासपरंपदमाहुरितिपूर्वेषामवयवः ४० ज्योतिरादिकंविश्वं तावत्पश्यति यावदध्यात्मसंन्यासपूर्वकमात्मदर्शनंनोपैतितलमते ४१ । ४२ । ४३ श्रद्धाआस्तिविबुद्धिःसैवधर्मस्यमुख्यलक्षणंज्ञापकं श्रद्धाहीनसर्वव्यर्थमित्यर्थः । देवयानाःदेवयानमा गेप्राप्त्युपायाः ४४ एतेषामन्यतमधर्मपःप्रयत्नमिन्नमेकमेवाध्यास्तेहृदमाश्रयतिसःकालाक्रमेणचित्तशुद्धिपरिपाकेसतिभूतानांप्रभवप्ययौस्वनिष्ठावितिसद्वैधनिमेषोन्मेषमात्रेकालेऽनवरतंपश्यति एतेनदृष्टिरेवसृष्टिरित्युक्तंभवति ४५ हेतुनायुक्तया विषयस्थानिवुद्धिगोचराणिवुद्धिस्थानि ४६ । ४७ विशेषाःशब्दादयोविशेषगुणाः एकाचेतिपुरुषग्रहणम् ४८ । ४९ सर्वलो कान्समश्नुतेसार्वात्म्यंलभते । 'यएवेवेदाहंब्रह्मास्मीतिसिद्धंसर्वंभवति'इतिश्रुतेः ५० ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावर्षीये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ उक्तान्येवतत्त्वा

पंथानंवःप्रवक्ष्यामिशिवंक्षेमकरंद्विजाः ॥ नियतंब्रह्मभावायगतंपूर्वमनीषिभिः३८ गदंतस्तंमयाऽद्येहपंथानंदुर्विंदपरम् ॥ निबोधतमहाभागानिखिलेनपरंपदम् ३९ ब्रह्मचारिकमेवाहुगश्रमंप्रथमंपदम् ॥ गार्हस्थ्यंतुद्वितीयंस्याद्दानप्रस्थमतःपरम् ॥ ततःपरंतुविज्ञेयमध्यात्मंपरमंपदम् ४० ज्योतिराकाशमादित्योवायुरिंद्रःप्रजापतिः ॥ नोपैतियावदध्यात्मंतावदेतान्नपश्यति ४१ तस्योपायंप्रवक्ष्यामिपुरस्तात्तंनिबोधत ॥ फलमूलानिलभुजामुनीनावसताविने ४२ वानप्रस्थं द्विजातीनांत्रयाणामुपदिश्यते ॥ सर्वेषामेववर्णानांगार्हस्थ्यंतद्विधीयते ४३ श्रद्धालक्षणमित्येवंधर्मधीराःप्रचक्षते ॥ इत्येवंदेवयानावःपंथानःपरिकीर्तिताः ॥ सद्भिरध्यासिताधीरैःकर्मभिर्धर्मसेतवः ४४ एतेषापूथगध्यास्तेयोधर्मसंशितव्रतः ॥ कालात्पश्यतिभूतानसिद्धेवप्रभवप्ययौ ४५ अतस्तत्त्वानिवक्ष्यामियाथातथ्येनहेतुना ॥ विषयस्थानिसर्वाणिवर्तमानानिभागशः ४६ महानात्मातथाऽव्यक्तमहंकारस्तथैवच ॥ इन्द्रियाणिदशैकंचमहाभूतानिपंचच ४७ विशेषाः पंचभूतानामितिसर्गःसनातनः ॥ चतुर्विंशतिरेकाचतत्त्वसंख्याप्रकीर्तिता ४८ तत्त्वानामथयोवेदसर्वेषांप्रभवप्ययौ ॥ सधीरःसर्वभूतेषुनमोहमधिगच्छति ॥ ४९ तत्त्वानियोवेदयतेयथातथंगुणांश्चसर्वानखिलाश्चदेवताः ॥ विधूतपाप्माप्रविमुच्यबंधनंसर्वलोकानमलान्समश्नुते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिके पर्वणिअनुगीतापर्वणिगुरुशिष्यसंवादेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ध ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदव्यक्तमनुद्रिक्तंसर्वव्यापिध्रुवंस्थिरम् ॥ नवद्वारंपुरंविद्यात्रिगुणं पंचधातुकम् १ एकादशपरिक्षेपंमनोव्याकरणात्मकम् ॥ बुद्धिस्वामिकमित्येतत्परमेकादशंभवेत् २

निविरीतमुत्तरोग्रंयआरभ्यते तदिति तत्तत्र

तेषुतत्त्वेषुव्याख्यातेषुमध्येऽनुद्रिक्तंत्रिगुणमव्यक्तंविद्यात्साम्योपेतंगुणप्रयमव्यक्तपदार्थः तच्चसर्वकार्यव्यापि । ध्रुवमविनाशि । स्थिरमचंचलंनिरारंभमितियावत् । तदेवाव्यक्तमुद्रिक्तंसत्त्वं चधातुकंभूतपंचकंनवद्वारंपुरंविद्यात्तेषांतत्कार्यत्वात् । पंचस्वादीनिनवभूतभोक्तारंप्रतिविषयप्रवेशद्वाराणि । पंचश्रोत्रादीनिमनोबुद्धिप्राणोभिमानाख्योहंकारश्च पुरंशरीरं १ परितः क्षिप्यतेविषयभोगवासनयाजीवात्मायैस्तेपरिक्षेपाइन्द्रियाणि । मनसैवव्याकरणंव्यक्तीभावोयेषांतेसंकल्पयोनयोविषयास्तदात्मकंचपुरं बुद्धिस्वामिकंचपुरं एतदेवपुरंपंचद्वारं तत्राध्य स्तत्त्वात् एकादशं इन्द्रियंमनस्तन्मात्रंच नकेवलंभोग्यमेवमनःकल्पितमापितुभोक्तामोग्यंभोगोपकरणंचसर्वमनोमात्रमित्यर्थः 'तद्वाहंमनस्येवपरमंप्रतिष्ठितंयदिदंकिंच'इतिश्रुतेः २

स्त्रोतांसिचित्तनद्याःप्रवाहाः त्रीणि शुक्लंहिंसाशून्यधर्मप्रावण्यं । कृष्णंहिंसाप्रावण्यं । शुक्लकृष्णोहिंसापुक्तप्रवृत्तिधर्मप्रावण्यंचेति । एतानियस्मिन्चित्तेविद्यमानानितिसृभिःप्रनाडीभिःसंस्कार रूपांमिन्द्रिगुणात्मिकाभिराप्यायंतेपूर्यतेताश्चतथैवपुनःपुनर्वर्धते १ तत्रत्रीनृगानव्यक्ताव्यवभूतान्व्याख्याति तमइत्यादि अन्योन्यमिथुनत्वंदंपतीवदेककार्योत्पादनं । अन्योन्योपजीवि त्वं बीजांकुरवत् ४ अन्योन्याश्रयत्वंत्रिदंडविष्टंभवत् । अन्योन्यानुवर्तित्वंप्रधानगुणभावेनराज्यभृत्यवत् । अन्योन्यव्यतिपत्तत्वंतेजोवन्नवत् । त्रिगुणागुणत्रयमयाःपंचधातवःपंचमहाभूतानि भौतिकानिचेत्यर्थः ५ मिथुनंमथनातीतियोगादिभावाकंतमसउद्रेकेसत्त्वंनश्यतिसत्त्वस्योद्रेकेतमः । एवंपरजसउद्रेकेसत्त्वंनिवर्ततेसत्त्वस्योद्रेकेरजइतिज्ञेयं । रजस्तमसोरनुपरस्परोद्दीपकत्वान्ना

त्रीणिस्त्रोतांसियान्यस्मिन्नाप्याय्यंतेपुनःपुनः ॥ प्रनाड्यस्तिस्त्रएवैताःप्रवर्ततेगुणात्मिकाः ३ तमोरजस्तथासत्त्वंगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ अन्योन्यमिथुनाःसर्वेतथा ऽन्योन्यानुजीविनः ४ अन्योन्यापाश्रयाश्चापितथाऽन्योन्यानुवर्तिनः ॥ अन्योन्यव्यतिपत्ताश्चत्रिगुणाःपंचधातवः ५ तमसोमिथुनंसत्त्वंसत्त्वस्यमिथुनंरजः ॥ रजसश्चापिसत्त्वंस्यात्सत्त्वस्यमिथुनंतमः ६ नियम्यतेतमोयत्ररजस्तत्रप्रवर्तते ॥ नियम्यतेरजोयत्रसत्त्वंतत्रप्रवर्तते ७ नैशात्मकंतमोविद्यात्रिगुणमोहसंज्ञितम् ॥ अधर्मलक्षणंचैवनियतंपापकर्मसु ॥ तामसंरूपमेतदुद्दिश्यतेचापिसंग्रहम् ८ प्रकृत्यात्मकमेवाहूरजःपर्यायकारकम् ॥ प्रवृत्तंसर्वभूतेषुदृश्यमुत्पत्तिलक्षणम् ९ प्रकाशं सर्वभूतेषुलाघवंश्रद्धानता ॥ सात्त्विकंरूपमेवंतुलाघवंसाधुसंमितम् १० एतेषांगुणतत्त्वानिवक्ष्यंतेतत्त्वहेतुभिः ॥ समासव्यासयुक्तानितत्वतस्तानिबोधत ११संमो होज्ञानमत्यागःकर्मणामविनिर्णयः ॥ स्वप्नःस्तंभोभयंलोभःस्वतःसुकृतदूषणम् १२ अस्मृतिश्चाविपाकश्चनास्तिक्यंभिन्नवृत्तिता ॥ निर्विशेषत्वमंधत्वंजघन्य गुणवृत्तिता १३ अकृतेकृतमानित्वमज्ञानेज्ञानमानिता ॥ अमैत्रीविकृताभावोह्यश्रद्धामूढभावना १४ अनार्जवमसंज्ञत्वंकर्मपापमचेतना ॥ गुरुत्वंसन्नभावत्व मवशित्वमवागतिः १५ सर्वएतेगुणावृत्तास्तामसाःसंप्रकीर्तिताः ॥ येचान्येविहिताभावालोकेऽस्मिन्भावसंज्ञिताः १६ तत्रतत्रनियम्यंतेसर्वेतेतामसागुणाः ॥ परिवादकथानित्यंदेवब्राह्मणवैदिकी १७ अत्यागश्चाभिमानश्चमोहोमन्युस्तथाऽक्षमा ॥ मत्सरश्चैवभूतेषुतामसंवृत्तमिष्यते १८ वृथारंभाहियेकेचिद्वृथादानानि यानिच ॥ वृथाभक्षणमित्येतत्तामसंवृत्तमिष्यते १९ अतिवादोऽतितिक्षाचमात्सर्यमभिमानिता ॥ अश्रद्धानताचैवतामसंवृत्तमिष्यते २०

न्योन्यमभिभावकत्वंभवतीतितन्मिथुनद्वयंनोक्तम् ५ नियम्यतेकर्मकर्तारिप्रयोगः तिरोधीयतेइत्यर्थः । रजसस्तिरोधानेतुतमोनप्रवर्ततेऽपितुसत्त्वमेव । अप्रवृत्तिर्हितमसःकार्यननुप्रवृत्तिनिरोध इत्यर्थः ७ नैशेति नैशात्मकमंधकाररूपं त्रिगुणमितीतरयोरपिविशेषणत्रयाणामन्योन्यव्यतिपत्तत्त्वस्योक्तत्वात् ८ पर्यायोवैपरित्यं ९ लाघवंधर्मज्ञानादिरूपंसौष्ठवं १० गुणतत्त्वानिकार्य स्वरूपाणि ११ स्वप्नेनिद्रा । स्तंभोर्ध्वः १२ भिन्नवृत्तिताशीलभंगः । निर्विशेषत्वंयुक्तयुक्तपरीक्षायाअभावः । अंधत्वंसर्वेषांकरणानामयथावत्प्रतिपत्तिः । जघन्यगुणश्चांडालादिधर्मोहिंस्र स्वाशुचित्वादिः । विकृतस्यविविधक्रियारूपस्याभावोऽप्रवृत्तिः १३ । १४ अचेतनाअज्ञोः । गुरुत्वमालस्यादिनागात्राणांजडत्वं । सन्नभावत्वंमष्टमक्तित्वंदेवादिषु । अवशित्वमजितेन्द्रिय त्वं । अवागतिर्नीचकर्मानुरागः । १५ । १६ । नियम्यंतेनियमेनोपतिष्ठते देवब्राह्मणवैदिकीदेवादिविषयिणी देवब्राह्मणनिंदकाइतिपाठेस्पष्टोऽर्थः १७ असमेतिच्छेदः १८ । १९ । २०

२१। २२। २३। २४ अवाकस्त्रोतमःअधोगमनार्हश्चित्तप्रवाहोयेषांतेतथा २५ उत्कर्ममारोहकम् उद्रेकं पुण्याविर्भाव २६ अन्यथाप्रतिपन्नास्तिर्यक्स्थावरादियोनिप्राप्ताः । ब्राह्मणानां ब्राह्मणैः कर्मणः अभिद्रोत्राद्यर्थविवृद्धाः हिंसिताः संतो वैदिकेन संस्कारेणोर्ध्वमायाति । ततश्च्युताश्च ब्राह्मणादिजातिलब्धायतमाना इत्यादि द्वयोः संबंधः २७ । २८ एतदेव स्पष्टयति अन्यथेति २९ चूचुकाः स्वलद्विरः ३० शूद्रेति वेद्यादियोनिप्राप्तौ क्रोधावयस्तामसगुणास्तमोगुणस्रोतस्यायाति तेभ्यजात्मानं रक्षेदित्यर्थः ३१ कामेपुरुषाद्येषु अभिष्वंग आसक्तिः ३२ अविद्यास्मि तारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचकेशावत्रतम आदिशब्दैरभिधीयंतेतेषु तामिस्रश्चतुर्थः क्रोधसंज्ञितो ननु द्वेष इत्यर्थः । एवमंधतामिस्रोऽपि नाभिनिवेशः किंतु मरणमेव । तामिस्रः क्रोध उच्यते इति पुनर्न

एवंविधाश्च ये केचि लोकेऽस्मिन् पापकर्मिणः ॥ मनुष्याभिन्नमर्यादास्ते सर्वे तामसाः स्मृताः २१ तेषां योनीः प्रवक्ष्यामि नियताः पापकर्मिणाम् ॥ अवाहनिरयभावायेतिर्यङ्गनिरयगामिनः २२ स्थावराणि च भूतानि पशवो वाहनानि च ॥ क्रव्यादादंशुकाश्च कृमिकीटविहंगमाः २३ अंडजा जंतवश्चैव सर्वे चापि चतुष्पदाः ॥ उन्मत्ता वधिरा मूका ये चान्ये पापरोणिः २४ मग्रास्तमसि दुर्गताः स्वकर्मकृतलक्षणाः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मग्रास्तमसितामसाः २५ तेषामुत्कर्षमुद्रेकं वक्ष्याम्यहमतः परम् ॥ यथा ते सुकृता लोकोल्लभंते पुण्यकर्मिणः २६ अन्यथा प्रतिपन्नास्तु विवृद्धा ये च कर्मणः ॥ स्वकर्मनिरतानां च ब्राह्मणानां शुभैषिणाम् २७ संस्कारेणोर्ध्वमायाति यतमानाः सलोकताम् ॥ स्वर्गे गच्छंति देवानां भित्तेषां वैदिकी श्रुतिः २८ अन्यथा प्रतिपन्नास्तु विवृद्धाः स्वेषु कर्मसु ॥ पुनरावृत्तिधर्माणस्ते भवन्तीह मानुषाः २९ पापयोर्निसमापन्नाश्चंडाला मूकचूचुकाः ॥ वर्णान्पर्यायशश्चापि प्राप्नुवंत्युत्तरोत्तरम् ३० शूद्रयोनिमतिक्रम्य ये चान्ये तामसा गुणाः ॥ स्रोतो मध्ये समागम्य वर्तन्ते तामसे गुणे ३१ अभिष्वंगस्तु कामेषु महामोह इति स्मृतः ॥ ऋषयो मुनयो देवा मुह्यन्त्यत्र सुखेप्सवः ३२ तमो मोहो महामोहस्तामिस्रः क्रोधसंज्ञितः ॥ मरणं त्वं धतामिस्रस्तामिस्रः क्रोध उच्यते ३३ वर्णतो गुणतश्चैव यो नितश्चैव तत्त्वतः ॥ सर्वमेतत्तमो विप्राः कीर्तितं वो यथा विधि ३४ को न्वेत दुह्यते साधु को न्वेत त्साधु पश्यति ॥ अतत्पेतत्त्वदर्शी यस्तमस्तत्त्वलक्षणम् ३५ तमोगुणा बहुविधाः प्रकीर्तिता यथा वदुक्तं च तमः परावरम् ॥ नरो हियो वेदगुणानि मान्सदा सतामसैः सर्वगुणैः प्रमुच्यते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजोऽहं वः प्रवक्ष्यामि याथातथ्ये न सत्तमाः ॥ निबोध तमहाभाग गुणवृत्तंच राजसम् १ संतापो रूपमायासः सुखदुःखे हि मातपौ ॥ ऐश्वर्यं विग्रहः संधिर्हेतुवादोऽरतिः क्षमा २

चनपरपरिभाषितार्थनिराकरणार्थं । तामिस्रावतामिस्रपदाम्पां क्रोधमरणे एव ग्राह्ये ननु राजसंज्ञितेषां निवेशावित्यर्थः ३१ तदेवाह वर्णत इति एतत्तम आदिशब्दितमविद्यादिकं सर्वतम एव ज्ञेयं ननु तत्र रजोऽशोऽस्ति । तत्र यथा अविद्या अतस्मिन् तदुद्दिष्टरूपविपर्ययाख्यं तमः एवं तत्प्रमवा अस्मितादयोऽपि तम एव तत्राप्यनात्मनि महत्त्वेऽस्मीत्यात्मबुद्धेः सत्त्वात् । एवं रागोऽप्यप्रिये प्रियत्वाभ्यासः । क्रोधः शांते प्रतीचि अभिज्वलनाभ्यासः । एवमनृते निर्ये मरिष्यः भीतिबुद्धिरित्येते । वर्णतः स्वरूपतः पाकत इति पाठे फलतो गुणतो विपर्ययत्वतो यो नितस्तामस्तत्त्वतश्च तम एव ३४ एतदुक्तं भवितुं किं पूर्वकं सामान्यतस्तमसोलक्षणमाह क इति ३५ तमो विकारा गुणास्तमोगुणाः ३६ ॥ इत्यादिभेदिके पर्वणि नीलकंठीये मारतभावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ रजोऽहमिति १।२

३। ४ उग्रनिगुरे दारुणं हिंस्रत्वं ५ परिभाषणे अधिकृत्य मापणम् ६ व्युहो लघ्वहार रचना कौशलम् ७ शरणे पुरस्तिष्ठ ८ अत्रत्ययोऽविश्वासः ९ । १० । ११ परितापः स्वजनवैकल्यनिमित्तो दाहः पाठांतरे परिवादः सर्वनिदा १२ । १३ । १४ । १५ अवाकस्त्रोतमः भूमेरुषारिः स्रोतः प्रवाहो येषां ते तथा १६ प्रेत्यभा विकंजन्मांतरीं वं कुशलम् १७ । १८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठी

बलं शौर्यं मदोरोपो व्यायामकलहावपि ॥ ईर्ष्येप्सापिशुनं युद्धं ममत्वं परिपालनम् ३ वधबंधपरिकेशाः क्रयो विक्रय एव च ॥ निहंतच्छिधिभिधीति परवर्मावकर्तनम् ४ उग्रदारुणमाक्रोशः परच्छिद्रानुशासनम् ॥ लोकचित्तानुचिता च मत्सरः परिपालनम् ५ मृषावादो मृषादानं विकल्पः परिभाषणम् ॥ निंदास्तुतिः प्रशंसा च प्रतापः परिघर्षणम् ६ परिचर्याऽनुशुश्रूषा सेवा वृष्णाव्यपाश्रयः ॥ व्युहो नयः प्रमादश्च परिवादः परिग्रहः ७ संस्कारा ये च लोकेषु प्रवर्तन्ते पृथक् पृथक् ॥ नृपुनारीषु भूतेषु द्वयेषु शरणेषु च ८ संतापोऽप्रत्ययश्चैव त्रतानि नियमाश्च ये ॥ आशीर्षुक्तानि कर्माणि पौर्तानि विविधानि च ९ स्वाहाकारो नमस्कारः स्वधाकारो वषट्क्रिया ॥ याजनाध्यापने चोभेयजनाध्ययने अपि १० दानं प्रतिग्रहश्चैव प्रायश्चित्तानि मंगलम् ॥ इदं मे स्यादिदं मे स्यात्प्रेहो गुणसमुद्भवः ११ अभिद्रोहस्तथामाया निरुतिर्मान एव च ॥ स्तैन्यं हिंसा जुगुप्सा च परितापः प्रजागरः १२ दंभोदपोऽथ रागश्च भक्तिः प्रीतिः प्रमोदनम् ॥ दूतंच जनवादश्च संबंधाः स्त्रीकृताश्च ये १३ नृत्यवादित्रगीतानां प्रसंगा ये च केचन ॥ सर्वे एते गुणा विप्राराजसाः संप्रकीर्तिताः १४ भूतभव्यमविष्याणां भावानां भुवि भावनाः ॥ त्रिवर्गे निरतानि त्र्यधर्मोऽर्थः काम इत्यपि १५ कामवृत्ताः प्रमोदंते सर्वकामसमृद्धिभिः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मनुष्यारजसा वृताः १६ अस्मिं लोके प्रमोदंते जायमानाः पुनः पुनः ॥ प्रेत्यभा विकमीहंते ऐहलौकिकमेव च ॥ ददाति प्रतिगृह्णति तर्पयत्यथ जुहति १७ रजोगुणा बोधदुष्टाऽनुकीर्तिता यथा वदुक्तं गुणवृत्तमेव च ॥ नरोऽपियो वेदगुणानि मान्सदा सतामसैः सर्वगुणैर्विमुच्यते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणमुत्तमम् ॥ सर्वभूतहितं लोके सतां धर्ममनिंदितम् १ आनंदः प्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सुखमेव च ॥ अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धानता २ क्षमा वृत्तिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ अक्रोधश्चानसूया च शौचं दाक्ष्यं पराक्रमः ३ मुधा ज्ञानं मुधा वृत्तं मुधा सेवा मुधा श्रमः ॥ एवं यो युक्तधर्मः स्यात्सोऽमुत्रात्यंतमभुते ४ निर्ममो निरहंकारो निराशीः सर्वतः समः ॥ अकामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ५ विश्रंभो ही स्ति तिक्षा च त्यागः शौचमर्तद्रिता ॥ आनृशंस्यमसंमोहो दया भूतेष्वपैशुनम् ६ हर्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता ॥ शान्तिकर्मणि शुद्धिश्च शुभा बुद्धिर्विमोचनम् ७ उपेक्षा ब्रह्मचर्यं च परित्यागश्च सर्वशः ॥ निर्ममत्वमनाशी ह्रमपरिक्षतधर्मता ८

ये भारतमावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अत इति १ उद्रेक उवाचिः असंरंभो निभयत्वं १ । ३ मुचेति शास्त्रीयज्ञानादेवैयर्थ्यज्ञात्वायुक्तधर्मो योगिधर्मा यो भवति सोऽमुत्रात्मनि अत्यंतं अविनाशिपदमश्नुते ४ । ५ । ६ हर्षः पुत्रजन्मादिजसुखं तुष्टिरलंबुद्धिः शान्तिकर्मणि मुत्तुपाये शुद्धिः आर्जवेन प्रवृत्तिः ७ उपेक्षा औदासीन्यम् ८

अथमेवदहराद्युपासकानामुपास्यइत्याह तत्रेत्यादिना तत्रमहत्वात्मनिलोकावतीताऽनागतावर्तमानाश्चसंति । ' यच्चास्तेहास्तियच्चनास्तिसर्वतदग्रत्वाविंदते' इतिश्रुतेः । सद्भावनिरता
श्चयेतेमहत्त्वमुपयांतीतिपुत्रीयेनान्वयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ कार्यस्थकार
णादनन्यत्वंवदन्महांतमेवाहंकारतामापन्नंविद्वोति यइति १ भूतादिरितितस्यैवाहंकारस्थतामसस्यान्वर्थासंज्ञा वैकारिकइतिविकारान्महतोजातइतिव्युत्पत्तस्तस्यैवनाम सचतेजसः
प्रवृत्त्यात्मकस्यरजसोविकारः । चेतनाधीयतेऽस्मिन्नितिचेतनाधातुश्चेतनःपुरुषइत्यर्थः । प्रजानांसर्गोयस्मादतःप्रजासर्गत्वात्प्रजापतिरप्ययमेव २ देवानांभिद्रियाणांश्रोत्रादीनामनसश्चप्रभवउ
तत्रबुद्धिविदोऽलोकाःसद्भावनिरताश्चये ॥ ध्यानिनोनित्ययोगाश्चसत्यसंधाजितेंद्रियाः ६ ज्ञानवंतश्चयेकेचिदलुब्धाजितमन्दवः ॥ प्रसन्नमनसोधीरानिर्भमा
निरहंकृताः ७ विमुक्ताःसर्वपुवैतेमहत्त्वमुपयांत्युत ॥ आत्मनोमहतोवेदयःपुण्यांगतिमुत्तमाम् ८ अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाश
मापोज्योतिश्चपंचमम् ९ तेषुभूतानियुज्यंतेमहाभूतेपुपंचसु ॥ तेशब्दस्पर्शरूपेणुरसगंधक्रियासुच १० महाभूतविनाशातेप्रलयेप्रत्युपास्थिते ॥
सर्वप्राणभृतांधीरामहदुत्पद्यतेभयम् ११ सधीरःसर्वलोकेषुनमोहमधिगच्छति ॥ विष्णुरेवादिसर्गेषुस्वयंभूर्भवातिप्रभुः १२ एवंहियोवेदगुहाशयंप्रभुंपरंपुरा
णंपुरुषंविश्वरूपम् ॥ हिरण्यमंडुद्धिमतांपरांगतिंसबुद्धिमान्बुद्धिमतीत्यतिष्ठति १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्य
संवादेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यउत्पन्नोमहान्पूर्वमहंकारःसउच्यते ॥ अहमित्येवसंभूतोद्वितीयःसर्गउच्यते १ अहंकारश्चभूता
दिर्वैकारिकइतिस्मृतः ॥ तेजसश्चेतनाधातुःप्रजासर्गःप्रजापतिः २ देवानांप्रभवोदेवोमनसश्चत्रिलोककृत् ॥ अहमित्येवतत्सर्वमभिमंतासउच्यते ३ अध्या
त्मज्ञानवृत्तानांमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ स्वाध्यायकृतसिद्धानामेषलोकःसनातनः ४ अहंकारेणाहरतोऽगुणानिमान्भूतादिरेवंमृजतेसंभूतकृत् ॥ वैकारिकः
सर्वमिदंविचेष्टतेस्वतेजसारंजयतेजगतथा ५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १ तेषुभूतानिमुह्यंतिमहाभूतेषुपंचसु ॥ शब्दस्पर्श
नरूपेणुरसगंधक्रियासुच २ महाभूतविनाशातेप्रलयेप्रत्युपास्थिते ॥ सर्वप्राणभृतांधीरामहदुत्पद्यतेभयम् ३

तपस्तिथानम् । स्वयमपि देवो दीव्यन् क्रीडन् त्रिलोककृत् । अहमित्योऽभिमन्यते सोऽहंकारः ३ एषः समाष्टिकोऽनिरुद्धाख्यः सर्वेषां सिद्धानां लोकः प्राप्यं स्थानम् ४ अहंकारेणाग्निगुणमयेन गुणा
नशब्दादीन् आहरतो मोक्षमिच्छतः पुरुषस्य भूतादिस्तामसोऽहंकारः सृजते भूतानि व्योमादीन्यतएव स भूतकृत् । वैकारिकः सर्वाणीन्द्रियाणिसृष्टा तैर्दर्शनस्पर्शनादिकां क्रियां करोति । तैजसः
कर्मेन्द्रियाणि पंच प्राणांश्च सृष्ट्वा तद्द्वारा सर्वभोक्तृवैभवं रजयतीति ५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठ्ये भारतमावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अहंकारात्तामसात् पृथिव्या
दीनां पाठक्रमो न विवक्षितः १ एतेषु पेशब्दादयः संततिवृत्तिभिर्मूलेषु भूतानि मानुषादीनि मुह्यन्ति तेषां सिद्धाः योगिनोऽपि मुह्यन्तीत्यध्याहृत्योक्तं ३ महाभूतानां देहाकाराणां विनाशो मरणं
तदन्ते मयं नारकम् । तथा प्रलये च दैनंदिना दौप्रत्युपस्थिते दाहशोषादिजं महत्प्राणभूतां पाणिनामयम् ३

तत्र मरणस्य सर्वप्रत्यक्षत्वात्तनुपेक्ष्य प्रलयमाह यदिति उत्तरोत्तरं अनुलोमं आकाशवाय्वग्निमल्लिलपृथिवीक्रमेण ४ तत इति द्विविधानिभूतानि स्थूलानि सूक्ष्माणि च तत्र येयां गवलेन सूक्ष्मे
पुस्थूलानां प्रविलापनं कृतं तत्तन्मात्रशरीराः संतो न स्थूलेषु भूतेषु न इत्येव नित्यं तस्यर्थः ५ ननु कोशनाशो कोशकार इव स्थूलनाशे सूक्ष्माणि कथं न नश्यंतीत्याशंक्याह शब्द इति शब्दादयो
विषयाः कृपाश्च तद्ग्रहणरूपाः करणानित्याः करणात्मना मनोमात्रेण रूपेणानित्याः अविनाशिन्यः । कारणनित्या इति पाठे विकारणं दहराकाशाख्यं सोपाधि त्रयं तद्वृत्तेनानित्याः मोहसं
ज्ञिताः स्थूला अनित्या अनृतत्वात् । तदमे सत्याः कामा अनृता पिधाना इति श्रुतिर्हि सूक्ष्माणामसत्यत्वं तत्पिधायकानां स्थूलानामनृतत्वं चाह । तस्माद्युक्तमुक्तं धीरानलीयं ते कदाचनेति ६ अनि
त्यानां लक्षणमाह साद्धेन लोभेति लोभो लब्धुमिच्छा तस्य प्रजनं प्रजाफललोभपूर्वकं कर्म तस्यर्थः । सस्मात्संभूताः । संयुक्ता इति पाठे कर्मबद्धाः निर्विशेषाः सर्वेषां पांचमौ तिकत्वा विशेषात् ।

यद्यस्माज्जायतेभूतंतत्रतत्प्रविलीयते ॥ लीयंतेप्रतिलोमानिजायंतेचोत्तरोत्तरम् ४ ततःप्रलीनेसर्वस्मिन्भूतेस्थावरजंगमे ॥ स्मृतिमंतस्तदाधीरानलीयंतेक
दाचन ५ शब्दःस्पर्शस्तथारूपंसौगंधश्चपंचमः ॥ क्रियाःकरणनित्याःस्युरनित्यामोहसंज्ञिताः ६ लोभप्रजनसंभूतानिर्विशेषाह्यकिंचनाः ॥ मांसशोणितसं
घाताअन्योन्यस्योपजीविनः ७ बहिरात्मानइत्येतेदीनाःरूपणजीविनः ॥ प्राणापानाबुदानश्चसमानोव्यानएवच ८ अंतरात्मनिचापेदेनियताःपंचवायवः ॥
वाङ्मनोबुद्धिभिःसार्द्धमिदमष्टात्मकंजगत् ९ त्वग्घ्राणश्रोत्रचक्षुंषिरसनावाक्रसंयताः ॥ विशुद्धंचमनोयस्यबुद्धिश्चाव्यभिचारिणी १० अष्टौयस्याग्रयोह्येतेनद
हंतेमनःसदा ॥ सतब्रह्मशुभंयातितस्माद्भूयो न विद्यते ११ एकादशचयान्यादुरिंद्रियाणिविशेषतः ॥ अहंकारात्प्रसूतानितानिवक्ष्याम्यहंदिजाः १२ श्रोत्रंत्वक्
चक्षुषीजिह्वानासिकाचैवपंचमी ॥ पादौपायुरुपस्थश्चहस्तौवाग्दशमीभवेत् १३ इंद्रियग्रामइत्येषमनएकादशंभवेत् ॥ एतंग्रामजयेत्पूर्वततोब्रह्मप्रकाशते १४
बुद्धींद्रियाणिपंचाहुःपंचकर्मांद्रियाणिच ॥ श्रोत्रादीन्यपिपंचाहुर्बुद्धियुक्तानितत्त्वतः १५ अविशेषाणिचान्यानिकर्मयुक्तानियानितु ॥ उभयत्रमनोज्ञेयंबुद्धिस्तु
द्वादशीभवेत् १६ इत्युक्तानींद्रियाण्येतान्येकादशयथाक्रमम् ॥ मन्यंतेकृतमित्येवंविदित्वातानिपंडिताः १७

अकिंचनाः नास्ति किंचन वस्तु सदया सुताः रज्जुरगवत्तुच्छा इत्यर्थः । अन्योन्वेतु जीवो जीवस्य जीव नमित्यर्थात्तन्मन्त्राः ७ बहिरात्मानः स्थूलशरीराणि । दीनाः क्षुधाद्युपद्रुताः । कृपणजीविनः बाह्यसाधनजीविनाः । नित्यानि यावन्मोक्षस्थायीनि मृतान्याह साधेन प्राणेति ८ अंतरात्मा चित्तिच्छाया युक्तोऽहंकाराख्यो जीवः प्राणादिपञ्चकं वाह्मनो बुद्धि त्रयं चेत्यष्टावुपाधित्वेन नियतानियमेन संबद्धाः एतदष्टकात्मकं जगत् अयं भावः । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इत्यादि श्रुतेः चक्षुःश्रोत्रात्मकं मन एव सर्वकरणरूपं । करणानां च प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति चक्षुरादिभ्यः स्वर्गादीनां तेभ्यो रूपादीनां चोत्पत्तिश्चरणेन सर्वहेतुतया सर्वात्मकत्वादेतावन्मात्रं जगदित्युक्तमेवोक्तमष्टात्मकं जगदिति ९ । १० त्वगादय एते यं न दहंति स विद्वान्ब्रह्मयाति यस्मादन्यत्तूभयोऽधिकतरं नास्ति ११ एतदेव विस्तरेण प्रपञ्चयति एकादशेत्यादिना १२ । १३ । १४ । १५ उभयत्र उभयेष्वपि हिंन्निरेषु मनो नुगतामिति शेषः १६ मन्यंते कृतकृत्या मवंतीत्यर्थः १७

सर्वसर्वाणीन्द्रियाणिप्रत्येकं विविधानि भूतमाकाशादि इन्द्रियमध्यात्मं भूतगुणःशब्दादिरविभूतं इन्द्रियानुप्राहिकादेवतादिगादिरविदेवं सर्वत्र ज्ञेयं १८ । १९ । २० । २१ । २२ त्रिष्व
अतः परंप्रवक्ष्यामि सर्वा विविधमिन्द्रियम् ॥ आकाशं प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्ममुच्यते १८ अधिभूतं तथा शब्दो दिशस्तत्राधिदेवतम् ॥ द्वितीयं मारुतं भूतं त्वगध्या
त्मं च विश्रुता १९ स्पृष्टव्यमधिभूतं च विद्युत्तत्राधिदेवतम् ॥ तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममुच्यते २० अधिभूतं ततोरूपं सूर्यस्तत्राधिदेवतम् ॥ चतुर्थमापो
विज्ञेयं जिह्वाचाध्यात्ममुच्यते २१ अधिभूतं रसश्चात्रसोमेस्तत्राधिदेवतम् ॥ पृथिवीपंचमं भूतं घ्राणश्चाध्यात्ममुच्यते २२ अधिभूतं तथा गंधो वायुस्तत्राधिदेव
तम् ॥ एषु पंचभूतेषु त्रिषु यश्च विधिः स्मृतः २३ अतः परंप्रवक्ष्यामि सर्वा विविधमिन्द्रियम् ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २४ अधिभूतं तु गंतव्यं
विष्णुस्तत्राधिदेवतम् ॥ अवागतिरपानश्च पायुरध्यात्ममुच्यते २५ अधिभूतं विसर्गश्च मित्रस्तत्राधिदेवतम् ॥ प्रजनः सर्वभूतानामुपस्थोऽध्यात्ममुच्यते २६
अधिभूतं तथा शुक्रं देवतं च प्रजापतिः ॥ हस्तावध्यात्ममित्याहुर्ध्यात्मविदुषो जनाः २७ अधिभूतं च कर्माणि शक्रस्तत्राधिदेवतम् ॥ वैश्वदेवी ततः पूर्वावागध्यात्म
मिहोच्यते २८ वक्तव्यमधिभूतं च वह्निस्तत्राधिदेवतम् ॥ अध्यात्मं मन इत्याहुः पंचभूतात्मचारकम् २९ अधिभूतं च संकल्पश्चंद्रमाश्चाधिदेवतम् ॥ अहंकारस्त
थाध्यात्मं सर्वसंसारकारकम् ३० अभिमानोधिभूतं च रुद्रस्तत्राधिदेवतम् ॥ अध्यात्मं बुद्धिरित्याहुः षडिन्द्रियविचारिणी ३१ अधिभूतं तु मंतव्यं ब्रह्मा तत्राधिदेव
तम् ॥ त्रीणि स्थानानि भूतानां चतुर्थं नोपपद्यते ३२ स्थलमापस्तथाकाशं जन्मचापि चतुर्विधम् ॥ अंडजो द्विजसंस्वदजरायुजमथापि च ३३ चतुर्धा जन्मइ
त्येतद्भूतग्रामस्य लक्ष्यते ॥ अपराण्यथ भूतानि खेचराणि तथैव च ३४ अंडजानि विजानीयात्सर्वाश्चैव सरीसृपान् ॥ स्वेदजाः कृमयः प्रोक्ता जंतवश्च यथाक्रमम् ३५
जन्मद्वितीयमित्येतज्जघन्यतरमुच्यते ॥ भित्त्वा तु पृथिवीयानि जायंते कालपर्ययात् ३६ उद्भिजानि च तान्याहुर्भूतानि द्विजसत्तमाः ॥ द्विपाद बहुपादानिति
र्यगतिमतीनि च ३७ जरायुजानि भूतानि विरुतान्यपि सत्तमाः ॥ द्विविधा खलु विज्ञेया ब्रह्मयोनिः सनातनी ३८ तपः कर्म च यत्पुण्यमित्येषा विदुषां नयः ॥ विविधं
कर्म विज्ञेयमिज्यादानं च तन्मखे ३९ जातस्याध्ययनं पुण्यमिति वृद्धानुशासनम् ॥ एतद्यो वेति विविधयुक्तः सस्याद्विजर्षमाः ४० विमुक्तः सर्वपापेभ्य इति चैव नि
बोधत ॥ आकाशं प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्ममुच्यते ४१ अधिभूतं तथा शब्दो दिशश्चात्राधिदेवतम् ॥ द्वितीयं मारुतं भूतं त्वगध्यात्मं च विश्रुतम् ४२ स्प
ष्टव्यमधिभूतं तु विद्युत्तत्राधिदेवतम् ॥ तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममित्युच्यते ४३ अधिभूतं ततोरूपं सूर्यस्तत्राधिदेवतम् ॥ चतुर्थमापो विज्ञेयं जिह्वाचाध्यात्म
मित्युच्यते ४४ चंद्रोऽधिभूतं विज्ञेयमापस्तत्राधिदेवतम् ॥ यथावदध्यात्मविधिरेषवः कीर्तितो मया ४५

ध्यात्माधिभूताधिदेवेषु २३ सर्वकर्माद्रियं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अपराणि अनुत्कृष्टानि ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ब्रह्मयोनिः ब्रह्मोपलब्धि
स्थानं ब्राह्मणजन्मेत्यर्थः ३८ तत्र कर्तव्यमाह तप इति ३९ वेति आपरोक्षेण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

इन्द्रियाणीति संधाय भूतादीनि इन्द्रियेभ्योऽतिरिक्तानि न संतीत्यनुसंधाय तानि सर्वाणि मनसा संप्रधारयेन्मनोमात्रेण भवतिष्ठेत् ४१ क्षीणे इति यथेतानि मनोमात्रविलसितानि न स्युस्तर्हि स्वप्नसंभ
जातयोर्न प्रतीयेरन् अतः क्षीणं मनः कृतं चेन्निर्विकल्पे सुखमनुभवतः पुंसो जन्मसुखे संसारसुखे पुत्रकलत्रपरिवर्गजनइष्टयतेन इष्टं भवति । ज्ञानेनात्मानुभवेन संपन्नं संयुक्तं सत्त्वं बुद्धिर्यथातिपाज्ञानसंपन्न
सत्त्वानाम् ४७ अत इति मनस इति शेषः सूक्ष्मभावकर्तृसूक्ष्मस्वकर्तृनिवृत्तिवक्ष्यामि मृदुना छंदतः दारुणेन दृढयोनेन सर्वभूतेषु ब्राह्मणादिषु कर्तव्ययोग्यामिति शेषः ४८ गुणाः शौर्यो दार्यविद्वत्त्व
तपस्वित्वादयो दर्पहेतुत्वादसु गाहव्यस्मिन् वृत्ते तद्गुणं अतएव अनासंगमहं कर्तामभेदमजितमित्यभिमानशून्यं एकचर्यैकांतवासः । अनंतरं निरस्तसमस्तभेदमविच्छिन्नं वा ब्रह्ममयं ब्राह्मण
जातिप्रधानं । एकपदं सर्वसुखमर्थ ४९ । ५० । ५१ इन्द्रियानि रोधं कुर्वता कृत्स्नं ब्रह्मादंत्यक्तमित्यर्थः अध्यात्माभिर्विज्ञानं ५२ यथेति अभिसादृश्याद्विज्ञानेऽप्यभिपदप्रयोगः प्रकाशकत्वसा

ज्ञानमस्य हि धर्मज्ञाः प्राप्ते ज्ञानवतामिह ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पंच च ॥ सर्वाण्येतानि संधाय मनसा संप्रधारयेत् ४६ क्षीणे मनसि सर्वास्मिन्नजन्मसु
खमित्युच्यते ॥ ज्ञानसंपन्नसत्त्वानां तत्सुखं विदुषां मतम् ४७ अतः परंप्रवक्ष्यामि सूक्ष्मभावकर्तृशिवाम् ॥ निवृत्तिं सर्वभूतेषु मृदुना दारुणेन च ४८ गुणागुण
मनासंगमेकचर्यमनंतरम् ॥ एतद्ब्रह्म मयं वृत्तमादुरेकपदं सुखम् ४९ विद्वान्कूर्म इवांगानिकामान्संहत्य सर्वशः ॥ विरजाः सर्वतो मुक्तो यो नरः स सुखी सदा ५०
कामानात्मनिसंयम्य क्षीणदृष्टः समाहितः ॥ सर्वभूतसुहृन्मित्रो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५१ इन्द्रियाणां निरोधेन सर्वेषां विषयैषिणाम् ॥ मुनेर्जनपदत्यागादध्या
त्माग्निः समिध्यते ५२ यथाग्निर्धनैरिद्धो महाज्योतिः प्रकाशते ॥ तथेन्द्रियनिरोधेन महानात्मा प्रकाशते ५३ यदा पश्यति भूतानि प्रसन्नात्माऽऽत्मनो हृदि ॥
स्वयं ज्योतिस्तदा सूक्ष्मात्सूक्ष्मं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ५४ अग्निरूपं पयः स्रोतो वायुः स्पर्शनमेव च ॥ महीपंकजं रंधोरमाकाशः श्रवणं तथा ५५ रोगशोकसमाविष्टं पंच
स्रोतः समावृतम् ॥ पंचभूतसमायुक्तं न वद्वारं दिदेवतम् ५६ रजस्वलमथादृश्यं त्रिगुणं च त्रिधातुकम् ॥ संसर्गाभिरतं मूढं शरीरमिति धारणा ५७

मान्यादिति भावः ५३ प्रसन्नात्मानिर्मलचित्तः आत्मनः स्वस्य हृदियदा भूतानि पश्यति संप्रज्ञातावस्थायाम् । नित्यं बहिर्मुखमनस इयमेवां तर्मुत्पत्तावस्थेत्याह तदाति यदैवं भवति तदाऽयं स्वयं
ज्योतिर्भवति अतीतानागतव्यवहितादिदर्शनेष्वर्यादिज्योतिषामभावात् । तदा सूक्ष्मावहादा ब्रह्मणोऽपेक्षया सूक्ष्मं परं ज्योतिः प्राप्नोति ५४ याग्निग्रहानि ग्रहाभ्यां मुक्तिसंसारौ तन्निवृत्त्यं शरीरमुक्तं
अथ तस्यापि नियामकं नित्यं शरीरमाह अग्निरिति अत्र यद्रूपं कृष्णं गौरं वा तदग्निः । स्रोतः प्रवाहः । तेन प्रवृत्तो हितादिकं ग्राह्यं । तत्पयः जलं । स्पर्शनं वातः । यत्पंकजं काष्ठादिस्थानीयघनमांसा
स्थ्यादिवरमिदं तत्तमही । रंधोरं बीजं तस्य । आकाश एव श्रवणरूपेण यत्र तत्तथा ५५ पंचस्रोताः सिद्धाद्रियगोळकानि । न वद्वारं द्वे कर्णयोर्द्वे चक्षुषोर्द्वे नासिकयोरेकं मुखमधो द्वे वेति । द्वे जीव परमेश्वरौ
देवते यत्र ५६ अदृश्यमंगलत्वात् । त्रिगुणं परेपाददृष्टमात्रं तत्सुखदुःखमोहोत्पादकं । त्रिधातुं क्वातपित्तकफमयं । संसर्गाभिरतमन्नादिसंगेनैव अभिरमते नान्यथा । संशयाभिरुतमिति पाठे सं
शयोद्धापकं विनाशबीजमित्यर्थः । मूढं अचेतनं । एवं विधं शरीरमिति धारणानिश्चयः । अत्र शरीरशब्दादीनां दर्शनात्तदाश्रयाणामाकाशादीनां सत्त्वानुभवेयमित्यर्थः ५७

दुश्चरं दुःसमाधेयं व्याध्यायाक्रांतं चेत् सत्त्वं बुद्धिं एतदेव बाल्याद्यवस्थापन्नं कालः । मनुकालो नाम पञ्चः पदार्थः कश्चिदस्ति ५८ महार्णवं महार्णवसमं एतदेव निमित्तभूतं सत्त्वादि संहारबोधनां हेतुमवति ५९ इंद्रियाणां निरोधेन इदं शरीरं त्यजन् सतः नित्यं विद्यमानानपिकामादींस्त्यजति ६० एते स्फूर्तदेह रूपाः प्रकाशप्रवृत्तिमोहनिमित्तत्वेनाऽऽनिर्जिताः योगबलेनातिक्रामिताः परंब्राह्मं ६१ । ६२ मनसि हृदये पुण्डरीके आत्मनि शरीरे ६३ एकधात्वं पदार्थसाक्षात्कारेण बहुधा वैश्वरूप्येण ६४ रूपाणि स्वशरीराणि शतशः पश्यन् विपश्चतं यथा सद्यः प्रवर्तते एवं यो दुश्चरं सर्वलोकेऽस्मिन् सत्त्वं प्रतिसमाश्रितम् ॥ एतदेव हिलोकेऽस्मिन् कालचक्रं प्रवर्तते ५८ एतन्महार्णवं घोरमगार्धमोहसंज्ञितम् । विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैव बोधयेत्सामं जगत् ५९ कामं क्रोधं भयं लोभमभिद्रोहमथानृतम् ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सतस्त्यजति दुस्त्यजान् ६० यस्यैते निर्जिताः त्रिगुणाः पंचधा तवः ॥ व्योम्नितस्य परं स्थानमानं त्यमथ लभ्यते ६१ पंचेन्द्रियमहाकूलां मनोवेगमहोदकाम् ॥ नदीमोहहृदांतीर्त्वा कामक्रोधावुभौ जयेत् ६२ स सर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः पश्यति तत्परम् ॥ मनोमनसि संधाय पश्यन्नात्मानमात्मनि ६३ सर्ववित्सर्वभूते पुर्विदित्यात्मानमात्मनि ॥ एकधा बहुधा चैव विकुर्वाणस्ततः ६४ ध्रुवं पश्यति रूपाणि दीपादीपशतं यथा ॥ स वै विष्णुश्च मित्रश्च वरुणोऽग्निः प्रजापतिः ६५ सहिधा ताविधा ताच सप्रभुः सर्वतो मुखः ॥ हृदयं भूतानां महानात्मा प्रकाशते ६६ तं विप्रसंघाश्च सुरासुराश्च यक्षाः पिशाचाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणा भूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव सदास्तुवंति ६७ ॥ इति महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मनुष्याणां तुराजं न्यः श्रेयो मध्यमो गुणः ॥ कुंजरो वाहनानां च सिंहश्चारण्यवासिनाम् १ अविः पशूनां सर्वेषामहिस्तुबिलवासिनाम् ॥ गवां गोवृषभश्चैव ह्यस्त्रीणां पुरुष एव च २ न्यग्रोधं जंबूवृक्षश्च पिप्पलः शालमलिस्तथा ॥ शिंशपामेषजं श्वतथा कौचकवेणवः ३ एते ह्युमाणां राजानो लोकेऽस्मिन्नात्र संशयः ॥ हिमवान् पारियात्रश्च स ह्योर्विध्यस्त्रिदश्वान् ४ श्वेतो नीलश्च भासश्च कोष्ठवाश्चैव पर्वतः ॥ गुरुस्कंधो महेंद्रश्च माल्यवान् पर्वतस्तथा ५ एते पर्वतराजानो गणानां मरुतस्तथा ॥ सूर्यो ग्रहाणामधिपः नक्षत्राणां च चंद्रमाः ६ यमः पितृणामधिपः सरितामथ सागरः ॥ अंभसां वरुणो राजा मरुतामिंद्र उच्यते ७ अर्कोऽधिपतिरुष्णानां ज्योतिषामिंद्र उच्यते ॥ अग्निर्भूतपतिर्नित्यं ब्राह्मणानां बृहस्पतिः ८ ओषधीनां पतिः सोमो विष्णुर्वलवतां वरः ॥ त्वष्टाऽधिराजो रूपाणां पशूनामीश्वरः शिवः ९ दीक्षितानां तथा यज्ञो देवनां मघवा तथा ॥ दिशामुदीची विप्राणां सोमो राजा प्रतापवान् १० कुबेरः सर्वरत्नानां देवतानां पुरंदरः ॥ एष भूताधिपः सर्गः प्रजानां च प्रजापतिः ११

मिसं कल्पमात्रादनेकानि शरीराणि प्रवर्तते । स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि श्रुतेः प्रदीपवदो बश इति न्यायाच्च ६५ कथमेवं योगिनः सामर्थ्यमुदेतीत्याशंक्यतस्यैव श्रुत्याऽत्रैकमित्याह सहीति अतएव चानन्याधिपतिरिति न्यायश्चात्रानुसंधेयः ६६ । ६७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ अस्त्येवानन्याधिपतेर्योगिनः ईश्वरत्वसमर्थनार्थं विभूतीराह मनुष्याणामित्यादिना ब्राह्मणाधर्मसेतव इत्यंतेन । मध्यमो गुणः रजोगुणप्रधानः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ ईश्वरत्वं ऐश्वर्यं नरादीनां हरिरेत्यर्थः १३ । १४ भगदेवाः कामुकास्तैरनुयातानामनुसृतानां स्त्रीणां सर्वासां मध्ये माहेश्वरी वामलोचने तिसंबंधः १५ रतीनां पीतिसुखानां वसुमत्यः धनवत्याः धनलाभमवित्तं यत्पीतिसुखं देवमहदित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एवं विद्वान् विश्वेश्वरं प्राप्नोतीत्युक्तं । इदानीं विद्वत्त्वप्राप्तिसाधनान्याह अहिंसेति २१ शब्दलक्षणमित्यादयो दृष्टांताः २२ भारती परकीया विद्यास्वरूपं जनसंस्कारवती शब्देन बलक्षयते २३ विधेयमाह मनस इति । इदं कर्तव्यं न वेत्यादि विचारश्चित्तात्तया मनोनाम कंतस्त्वं लक्षयते चित्ताऽपि बुद्ध्या परीक्षयते व्यवस्यति निश्चिनोति २४ एतदे सर्वेषामेव भूतानामहं ब्रह्म यो महान् ॥ भूतं परतरं मत्तो विष्णोर्वाऽपि न विद्यते १२ राजाधिराजः सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्म यो महान् ॥ ईश्वरत्वं विजानीध्वं कर्तारं मरुतं हरिम् १३ नरकिन्नरयक्षाणां गंधर्वारगरक्षसाम् ॥ देवदानवनागानां सर्वेषामीश्वरो हि सः १४ भगदेवानुयातानां सर्वासां वामलोचना ॥ माहेश्वरी महादेवी प्रोच्यते पार्वती हि सा १५ उमादेवी विजानीध्वं नारीणां सुतमां शुभाम् ॥ रतीनां वसुमत्यस्तु स्त्रीणामप्सरसस्तथा १६ धर्मकामाश्च राजानो ब्राह्मणाधर्मसेतवः ॥ तस्माद्राजा द्विजातीनां प्रयतेत स्मरक्षणे १७ राज्ञां हि विषये येषामवसीदंति साधवः ॥ हीनास्ते स्वगुणैः सर्वैः प्रेत्य चोन्मार्गं गामिनः १८ राज्ञां हि विषये येषां साधवः परिरक्षिताः ॥ तेऽस्मिन् लोके प्रमोदंते सुखं प्रेत्य च भुंजते १९ प्राप्नुवन्ति महात्मान इति वित्तद्विजर्षभाः ॥ अतल्लक्ष्यं प्रवक्ष्यामि नियतं धर्मलक्षणम् २० अहिंसा परमोधर्मो हि सा चाधर्मलक्षणा ॥ प्रकाशलक्षणा देवामनुष्याः कर्मलक्षणाः २१ शब्दलक्षणमाकाशं वायुस्तु स्पर्शलक्षणः ॥ ज्योतिर्पालक्षणं रूपमापश्चरसलक्षणाः २२ धारिणी सर्वभूतानां पृथिवी गंधलक्षणा ॥ स्वरव्यंजनसंस्कारा भारती शब्दलक्षणा २३ मनसोलक्षणं चित्ताचितोक्ता बुद्धिलक्षणा ॥ मनसा चिंतिता नर्थान् बुद्ध्या चेह न्यवस्यति २४ बुद्धिर्हि व्यवसायेन लक्षयते नात्र संशयः ॥ लक्षणं मनसो ध्यानमव्यक्तं साधुलक्षणम् २५ प्रवृत्तिलक्षणो योगो ज्ञानं संन्यासलक्षणम् ॥ तस्माज्ज्ञानं पुरस्कृत्य संन्यसेदिह बुद्धिमान् २६ संन्यासी ज्ञानसंयुक्तः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ अतीतो द्वंद्वमभ्येति तमो मृत्युजरातिगः २७ धर्मलक्षणसंयुक्तमुक्तं बोधिविध्वन्मया ॥ गुणानां ग्रहणं सम्यग्बुद्ध्या मयि हमतः परम् २८ पार्थिवो यत्सुगंधो वै घ्राणेन हि स गृह्यते ॥ घ्राणस्थश्च तथा वायुर्गंधज्ञाने विधीयते २९ अपां धातूरसो नित्यं जिह्वया स तु गृह्यते ॥ जिह्वास्थश्च तथा सोमोरसज्ञाने विधीयते ३० ज्योतिषश्च गुणो रूपं च क्षुपातश्च गृह्यते ॥ चक्षुःस्थश्च स दाऽऽदित्यो रूपज्ञाने विधीयते ३१ वायव्यस्तु स दास्पर्शलक्षणा प्रज्ञायते च सः ॥ त्वक्स्थश्चैव स दावायुः स्पर्शनेन विधीयते ३२

चाह बुद्धिर्हीति व्यवसायेन इदं नित्यमेवेति निश्चयेन मनसश्चित्तस्य ध्यानं लोकतः शास्त्रतो वाऽनुभूतस्य विषयस्य पुनः पुनरुद्बोधके सत्यसति वायस्त्पुनरंतचित्तस्य लक्षणं । एवं मनो बुद्धिचित्तानां व्यकानिलक्षणान्युक्तानि । साप्नोतीति साधुः पुरुषस्तस्य लक्षणमव्यक्तं न केन चिदसौ व्यज्यतेऽपि तु स्वयंप्रकाश इत्यर्थः २५ एवं मन आदिभ्यो विवेचितस्य पुरुषस्याधिगमोपायमाह कर्मनिदापूर्वकं प्रवृत्तीति योगः कर्माणि २६ द्वंद्वमानापमानादि अतीतोऽतिकांतः २७ गुणानां ग्रहणं द्विधा दीनां धर्मस्वरूपलक्षणानि संयुक्तं संयोगाश्चेत्पांसमाहारोऽधर्मलक्षणसंयुक्तं । धर्मः सुखिरत्वादिकं लक्षणं शब्दादिकं संयुक्तमन्योन्यव्यतिपत्तत्वं । इदानीं तेषां ग्रहणं कया देवतयाऽनुगृहीतेन केन करणेन को वा गुणो गृह्यते इति वक्ष्यते २८ पार्थिव इति विधीयते अनुग्रहं कायं २९ घ्राणः सारः रस रूपः ३० । ३१ । ३२

अश्वः १४
अ०
॥४४॥

मभा.टी.
॥३२॥

३३ मनसइति यथातेजोगुणैरूपस्वाश्रयसहितसुखानुगृहीतेनचक्षुषामुद्यतेपुनर्मनोगुणैश्चैतास्त्रयसहिताचेतनाधातुनाजीवेनानुगृहीतयाप्रज्ञयाप्रकृतज्ञस्याधीवृत्तिविशेषेणगृह्यते । मनो
ज्ञानेइतिगुणगुणिनोर्मनश्चित्तयोरवेदाभिप्रायेणोक्तं ३४ एवंबुद्धिरध्यवसायेनस्वरूपेणगृह्यते । एवंमहान्ज्ञानेनगुह्यस्वरूपेणैवगृह्यतेननुकारणांतरेणइन्द्रियवत् । तत्रहेतुः निश्चि
त्यग्रहणादिति यथारूपदर्शनेनकार्येणचक्षुरिन्द्रियमस्तीतिज्ञायतेननुगृह्यतेर्ज्ञातृत्वत्वात् । एवंबुद्धिमहताईदमित्यमेवेतिअस्मीतिचैवंप्रकारेणनिश्चयेनलिङ्गेनैवतयोःस्वरूपव्यक्तवस्तुतस्व
व्यक्तमेवइन्द्रियत्ववदतीन्द्रियत्वात् ३५ एवंबुद्धेश्चतुर्वदतीन्द्रियत्वंसर्ववत्स्वप्रकाशत्वंचोक्तंयस्तुतां गृह्णातितमाह अलिङ्गेति लिङ्गद्वाराग्रहणं बुद्ध्यादेरुक्तंक्षेत्रज्ञस्यपुनतयास्वरूपंज्योतिष्वादि
त्यर्थः । ज्ञानलक्षणउपलब्धिमात्रस्वरूपःनतूपलब्धिर्वालिङ्गःअलिङ्गत्वात् ३६ क्षेत्रज्ञपदमपि क्षेत्रोपलब्धिमात्रवाचिनतुतुपलब्ध्वाचीत्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तमुद्दिष्टमुपक्रांतक्षेत्रं

आकाशस्यगुणोह्येपश्चोत्रेणचसगृह्यते ॥ श्रोत्रस्थाश्चदिशःसर्वाःशब्दज्ञानेप्रकीर्तिताः ३३ मनसश्चगुणैश्चैताप्रज्ञयासतुगृह्यते ॥ हृदिस्थश्चेतनोधातुर्मनोज्ञाने
विधीयते ३४ बुद्धिरध्यवसायेनज्ञानेनचमहांस्तथा ॥ निश्चित्यग्रहणाद्व्यक्तमव्यक्तंनान्नसंशयः ३५ अलिङ्गग्रहणोनित्यःक्षेत्रज्ञोनिर्गुणात्मकः ॥ तस्मादलिङ्गः
क्षेत्रज्ञःकेवलज्ञानलक्षणः ३६ अव्यक्तंक्षेत्रमुद्दिष्टंगुणानांप्रभवाप्ययम् ॥ सदापश्याम्यहंलीनोविजानामिशृणोमिच ३७ पुरुषस्तद्विजानीतेतस्माक्षेत्रज्ञउ
च्यते ॥ गुणवृत्तंतथावृत्तंक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ३८ आदिमध्यावसानांतंसृज्यमानमचेतनम् ॥ नगुणाविदुरात्मानंसृज्यमानाःपुनःपुनः ३९ नसत्यंविदतेक
श्चित्क्षेत्रज्ञस्त्वेवविदति ॥ गुणानांगुणभूतानांयत्परंपरममहत् ४० तस्माद्गुणाश्चसत्त्वंचपरित्यज्येहधर्मवित् ॥ क्षीणदोषोगुणातीतिःक्षेत्रज्ञंप्रविशत्यथ ४१ नि
र्द्वन्द्वोनिर्ममस्कारोनिःस्वाहाकारएवच ॥ अचलश्चानिकेतश्चक्षेत्रज्ञःसपरोविभुः ४२ ॥ इतिश्री० आ०अनु०गुरुशिष्यसंवादेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदादिमध्यपर्यंतंग्रहणोपायमेवच ॥ नामलक्षणसंयुक्तंसर्ववक्ष्यामितत्त्वतः १ अहःपूर्वततोरात्रिर्मासाःशुक्लादयःस्मृताः ॥ श्रवणादीनिऋ
क्षाणिऋतवःशिशिरादयः २ भूमिरादिस्तुगंधानांसानामापएवच ॥ रूपाणांज्योतिरादित्यःस्पर्शानांवायुरुच्यते ३ शब्दस्यादिस्तथाकाशमेषभूतकृतो
गुणः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिभूतानामादिमुत्तमम् ४ आदित्योज्योतिषामादिरग्निर्भूतादिरुच्यते ॥ सावित्रीसर्वविद्यानांदेवतानांप्रजापतिः ५

तथागुणानांकार्पकृपाणामुत्पत्तिप्रलयंचप्रभवाप्ययमितिसमाहारः । अहंसाक्षी लीनस्वाध्यस्तेनकर्त्ताच्छादितत्वादग्राह्यः । क्षेत्रलिङ्गस्यमितिपाठेक्षेत्रलिङ्गेत्यल्लूकमशरीरोस्थितगुणानां
त्वादीनामुत्पत्त्यादिनाज्ञेयमव्यक्तंलीनमप्यहंपश्यामि ३७ गुणवृत्तंप्रकाशप्रवृत्तिमोहादि ३८ तदेवआदिमध्यावसानांतमुत्पत्त्यादिनावृत्तं । अंतशब्दोब्रह्मत्वाची अतिअद्विवंधने
इत्यस्यरूपं । सृज्यमानंचगुणवृत्तमेव सृज्यमानाहतिपरिणामिनःकूटस्थेनपश्यंत्यपितकूटस्थएवतान्प्रकाशयतीत्यर्थः ३९ सत्यमात्मानं गुणभूतानांभोग्यानां पंचम्यधैपधी
तेभ्योयत्परंसत्यमितिसंबंधः ४० गुणान्दृष्टवान् सत्त्वंबुद्धिदर्शनेकरणभूतानां परित्यज्य क्षेत्रज्ञंपरमात्मानंविशति ४१ । ४२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिचत्वा
रिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ क्षेत्रज्ञप्रवेशरूपस्यमोक्षरूपानित्यत्वंस्वरूपमात्रत्वंचवक्तुंयजन्मादिमतदनित्यंकर्मप्राप्यंचेतितत्सर्वमनुक्रामति यदादीति आदिमध्यपर्वतंजन्मादिमतं ग्रहणेउपायो
ऽस्त्वस्त्वतत्ग्रहणोपायंकर्मसाध्यं तत्सर्ववक्ष्यामि १ । २ । ३ । ४ आग्निजांटरूपीभूतानां जरायुजांढ्रजांऊष्मरूपी प्रस्वेददृष्टिहेतुतयास्वेदजोद्भिज्जानाम् ५

॥३२॥

सिंहस्थलोकमेनसावित्रीव्याचष्टेउपासनार्थं नियतजप्यंघ्राद्यणभ्रित्रियादिभ्लेच्छांतानांतरसर्वसावित्रीपववाच्यम् ६ सर्गःसृष्ट्यादिकालः ७ तुतमम्रीब्राह्मणेवादेवतोद्देशेनवर्त सप्तोवातु
किः ४ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ससेवपानानांतरसत्कृपादीनांच संशिरार्थः १४ ईश्वरःउद्रः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥
॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अध्यायद्वयेनज्ञानोपायावधर्मान्विवक्षुरज्ञानांकालच

ओंकारःसर्ववेदानांचसंप्राणएवच ॥ यदस्मिन्नियतंलोकेसर्वसावित्रिरुच्यते ६ गायत्रीच्छंदसामादिःप्रजानांसर्गउच्यते ॥ गावश्चतुष्पदामादिर्मनुष्याणां
द्विजातयः ७ इयेनःपतत्रिणामादिर्यज्ञानांहुतमुत्तमम् ॥ सरीसृपाणांसर्वेषांज्येष्ठःसर्पोद्विजोत्तमाः ८ छतमादिर्युगानांचसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ हिरण्यंसर्वरत्ना
नामोषधीनांयवास्तथा ९ सर्वेषांभक्ष्यभोज्यानामन्नंपरममुच्यते ॥ द्रवाणांचैवसर्वेषांपेयानामापउत्तमाः १० स्थावराणांतुभूतानांसर्वेषामविशेषतः ॥ ब्रह्म
क्षेत्रंसदापुण्यंलक्षःप्रथमतःस्मृतः ११ अहंप्रजापतीनांचसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ ममविष्णुरचित्यात्मास्वयंभूरितिसंस्पृष्टः १२ पर्वतानांमहामेरुःसर्वेषामग्रजः
स्मृतः ॥ दिशांचप्रदिशांचोर्ध्वदिक्पूर्वाप्रथमातथा १३ तथात्रिपथगामंगानदीनामग्रजास्मृता ॥ तथासरोदपानानांसर्वेषांसागरोऽग्रजः १४ देवदानवभूता
नांपिशाचोरगरक्षसाम् ॥ नरकिन्नरयक्षाणांसर्वेषामश्विरःप्रभुः १५ आदिर्विश्वस्यजगतोविष्णुर्ब्रह्ममयोमहान् ॥ भूतंपरतरंयस्मात्रैलोक्येनेहविद्यते १६
आश्रमाणांचसर्वेषांगार्हस्थ्यंनात्रसंशयः ॥ लोकानामादिरव्यक्तंसर्वस्यांतस्तदेवच १७ अहान्यस्तमयांतानिउदयांताचशर्वरी ॥ सुखस्यांतंसदापुःखंदुःखस्यां
तंसदासुखम् १८ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाश्चावियोगांतामरणांतंचजीवितम् १९ सर्वकृतंविनाशांतंजातस्थमरणंध्रुवम् ॥ अशा
श्वतंहिलोकेऽस्मिन्सदास्थावरजंगमम् २० इष्टंदत्तंपोऽधीतंव्रतानिनियमाश्चये ॥ सर्वमेतद्विनाशांतंज्ञानस्यांतोनविद्यते २१ तस्माज्ज्ञानेनशुद्धेनप्रशांता
त्माजितेन्द्रियः ॥ निर्ममोनिरहंकारोमुच्यतेसर्वपाप्मभिः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे चतुश्चत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बुद्धिसारंमनस्तंममिन्द्रियग्रामबंधनम् ॥ महाभूतपरिस्कंधंनिवेशपरिवेशनम् १ जराशोकसमावि
ष्टव्याधिव्यसनसंभवम् ॥ देशकालविचारिदंश्रमव्यायामानिःस्वनम् २ अहोरात्रपरिक्षेपंशीतोष्णपरिमंडलम् ॥ सुखदुःखांतसंश्लेषंक्षुत्पिपासावकीलकम् ३

क्राधीनत्वंदर्शयति बुद्धीत्यादिना अन्नभूतनत्वपुराणत्वादिवदतीतत्वानागतत्वादिरपिब्रह्मस्यैवधर्मइत्यतीतानागताविषयवहारहेतुर्ब्रह्ममेवभूतकाळोनामपठःपदार्थस्तदर्थमेष्टव्यइतिमन्वा
नोदेहरूपद्रव्यमेवकालचक्रत्वेनवर्णयति बुद्धिसारमित्यादिविशेषणयुक्तंकालचक्रंप्रवर्ततइतिनवमेनान्वयः बुद्धिरेवसारउपादेयांशोयस्मिन् । मनस्तंममनसास्तंमेनेववृत्तं । महामू
तपरिस्कंधंपंचभूतसमूहात्मकं । स्कंधःस्यात्पतौवंशेषांपरायसमूहयोःइतिमेदिनी । निवेशपरिवेशनंलघेयत्रनोभिवदावरणभूता १ संभवउत्पत्तिस्थानं । देशकालाभ्यांविचरतितथा
श्रमःस्वेदःउपायामस्तद्धेतुर्गमनादिः २ परिक्षेपश्चालकः । परिमंडलंपरिवेषः । अंतसंश्लेषःसंधिः । अवकीलकाःअंतःप्रविष्टाःशंकवाः ३

१२

छायातपेभिवसंतापोविलेखावुस्वातारौयत्रतच्छायातपविलेखं । निमेषमात्रेणउन्मेषमात्रेणचविह्वलंन्याकुलंघोरंभीमसंमोहजलंअश्रु शोकव्याप्तमित्यर्थः । वर्तमानंसदागति । अचेतनंजडम्
४ मासादिनाकालेनपारिमितं । विषमंकदाचिन्मनुष्याकारंकदाचित्पश्याकारंकदाचिदन्याकारमिति । लोकेषुलब्धमध्याधोगतेपुंसंचरःसंचरण्यस्य । तमोनियमपकं तमोगुणेनयोनियमः
कर्मज्ञानयोर्निरोधःसप्तवपंकवन्मालिन्याख्यपापहेतुर्यस्मिन् । रजोवेगप्रवर्तकं तमःसत्त्वसंमिश्रस्वरजसोवेगविहितनिषिद्धकर्मस्तुप्रवर्तकोयत्र ५ अहंकारोद्वर्पः सत्त्वाहंकारोतिपाठेषुद्वयहंकारा
भ्यांचितितमित्यर्थः । गुणैःसत्त्वादिभिःसंजातंवर्तनमवस्थानंयस्य पाठांतरेमंडलसंघातः अरतयइष्ट लाभजाःपरितापाःतान्येवग्रहणानीकानिवंधपाटिकासमूहोयत्र शोकःसंहारोमृत्यु
छायातपविलेखंचनिमेषोन्मेषविह्वलम् ॥ घोरमोहजलाकीर्णवर्तमानमचेतनम् ४ मासार्धमासगणितंविषमंलोकसंचरम् ॥ तमोनियमपकंचरजोवेगप्रवर्त
कम् ५ महाहंकारदातंचगुणसंजातवर्तनम् ॥ अरतिग्रहणानीकंशोकसंहारवर्तनम् ६ क्रियाकारणसंयुक्तंरागविस्तारमायतम् ॥ लोभेप्सापरिविक्षोभंविचित्रा
ज्ञानसंभवम् ७ भयमोहपरिवारंभूतसंमोहकारकम् ॥ आनंदप्रीतिचारंचकामक्रोधपरिग्रहम् ८ महदादिविशेषांतमसक्तंप्रभवाव्ययम् ॥ मनोजवमनःकांतंका
लचक्रंप्रवर्तते ९ एतद्वृद्धसमायुक्तंकालचक्रमचेतनम् ॥ विसृजेत्संक्षिपेच्चापिबोधयेत्सामरंजगत् १० कालचक्रप्रवृत्तिचनित्वतिवैवतत्त्वतः ॥ यस्तुवेदनरो
नित्यंनसभूतेषुमुह्यति ११ विमुक्तःसर्वसंस्कारैःसर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्यःप्राप्नोतिपरमांगतिम् १२ गृहस्थोब्रह्मचारीचवानप्रस्थोऽथभिक्षुकः॥
चत्वारआश्रमाःप्रोक्ताःसर्वेगार्हस्थ्यमूलकाः १३ यःकश्चिदिहलोकेऽस्मिन्नागमःपरिकीर्तितः ॥ तस्यांतगमनंश्रेयःकीर्तिरेषासनातनी १४ संस्कारैःसंस्कृतः
पूर्वयथावच्चरितव्रतः ॥ जातौगुणविशिष्टायांसमावर्तंततत्त्ववित् १५ स्वदारनिरतो नित्यंशिष्टाचारोजितेंद्रियः ॥ पंचभिश्चमहायज्ञैःश्रद्धधानोयजेदिह १६
देवताऽतिथिशिष्टाशीनिरतोवेदकर्मसु ॥ इज्याप्रदानयुक्तश्चयथाशक्तियथासुखम् १७ नपाणिपादचपलोननेत्रचपलोमुनिः ॥ नचवागंभचपलहातिशिष्टस्यगो
चरः १८ नित्यंयज्ञोपवीतीस्याच्छुक्लवासाःशुचिव्रतः ॥ नियतोयमदानाभ्यांसदाशिष्टैश्चसंविशेत् १९ जितशिश्नोदरोमैत्रःशिष्टाचारसमन्वितः ॥ वैणवीधारये
द्यष्टिसोदकंचकमंडलम् २० अर्घ्याध्यापनंकुर्यात्तथायजनयाजने ॥ दानंप्रतिग्रहंवापिषड्गुणांवातिमाचरेत् २१ त्रीणिकर्माणिजानीतब्राह्मणानांतुजीवि
का ॥ याजनाध्यापनेचोभेशुद्धाच्चापिप्रातिग्रहः २२ अथशेषाणिचान्यानित्रीणिकर्माणियानितु ॥ दानमध्ययनंयज्ञोधर्मयुक्तानितानितु २३ तेष्वप्रमादंकु
र्वीतत्रिषुकर्मसुधर्मवित् ॥ दातोमैत्रःक्षमायुक्तःसर्वभूतसमोमुनिः २४

वर्तितप्रियुक्तमसुधर्मवित् ॥ दांतोमैत्रः क्षमायुक्तः सर्वभूतसमो मुनिः २४
 एवपरिविभोभोनिमोन्नतदेशस्थानीयश्चक्रस्यास्फालनहेतुर्यत्र । विचित्रं त्रिगुणात्मकत्वाच्चतदज्ञानमायाततः संभवउत्पत्तिर्यस्य ७ आनंदप्रीतिचारं बाह्यसुखासक्त्याचरतीति तथा ८ वि
 शेयाः स्थूलपिण्डादयः । असक्तकचिदपि क्षणमनिरुद्धं । प्रभवतिसंसारत्यनेन तत्प्रमथं च तदव्ययं चेति अव्ययं संसारकारणमित्यर्थः ९ इंद्रानिमानापमानादीनितन्मयं देहं द्वियादिसंवा
 तचक्रं रजस्तमः सत्त्वप्रधानं सत्सृष्टिसंहारतत्त्वज्ञानानां हेतुर्भवति १० प्रवृत्तिप्रवृत्तिहेतुं निवृत्तिनिवृत्तिहेतुं वेद विदित्वा हानोपादानकृत्रमुह्यति ११ । १२ । १३ आगमः विधिनिषेधशास्त्र
 १४ । १५ । १६ । १७ गोचरः विषयोलक्षणशितेषावत् १८ संविद्वद्विषाठे कुर्वादिति शेषः १९ । २० पाठांतरे आष्टवनं व्रतसमाप्तिज्ञानं समावर्तनाख्यं वृत्तिवर्तनम् २१ । २२ । २३ । २४

२५ ॥ इत्यान्वमेधिके पर्वणि मीलकंठीपि भारतमविदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमेतेन मार्गेणेत्यादिरध्यायोनिगदध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

अध्वासूर्येणनिर्दिष्टःकोटवच्चरेन्महोम् ॥ दयार्थंचैवभूतानांसमीक्ष्यपृथिवीचरेत् २७ संचयांश्चनकुर्वीतस्नेहवासंचवर्जयेत् ॥ पूताभिरद्भिर्नित्यं वैकार्यं कुर्वी
तमोक्षवित् २८ उपस्पृशेदुद्धृताभिरद्भिश्चपुरुषःसदा ॥ अहिंसाब्रह्मचर्यंचसत्यमार्जवमेवच २९ अक्रोधश्चानसूयाचदमो नित्यमपैशुनम् ॥ अष्टस्वेतेषुयु
क्तःस्याद्भूतेषुनित्यतैर्द्रियः ३० अपापमशठवृत्तमजिह्वानित्यमाचरेत् ॥ जोषयेत्सदाभोज्यं ग्रासमागतमस्पृहः ३१ यात्रामात्रंचभुंजीतकेवलंप्राणयात्रे
कम् ॥ धर्मलब्धमथाश्रीयात्प्रकाममनुवर्तयेत् ३२ ग्रासादाच्छादनादन्यन्नगृहीयात्कथंचन ॥ यावदाहारयेत्तावत्प्रतिगृहीतनाधिकम् ३३ परेभ्योनप्रातिग्राह्यं
नचदेयंकदाचन ॥ दैन्यभावाच्चभूतानांसंविमज्यसदाबुधः ३४ नाददीतपरस्वानिनगृहीयादयाचितः ॥ नकिंचिद्विषयंभुक्तास्पृहयेत्स्यवैपुनः ३५ मृदमा
पस्तथान्नानिपत्रपुष्पफलानिच ॥ असंवृतानिगृहीयात्प्रवृत्तानिचकार्यवान् ३६ नशिल्पजीविकाजीवेद्विरप्यनोत्कामयेत् ॥ नद्वेष्टानोपदेष्टाचभवेच्चनिरुप
रुक्तः ३७ श्रद्धापूतानिभुंजीतनिमित्तानिचवर्जयेत् ॥ सुधावृत्तिरसक्तश्चसर्वभूतैरसंविदम् ३८ आशीर्युक्तानिसर्वाणिहिंसायुक्तानियानिच ॥ लोकसंग्रहधर्मंच
नैवकुर्यान्नकारयेत् ३९ सर्वभावानतिक्रम्यलघुमात्रःपरिव्रजेत् ॥ समःसर्वेषुभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ४० परंनोद्वेजयेत्कंचिन्नचकस्यचिदुद्वेजेत् ॥ विश्वास्यः
सर्वभूतानामश्रयोमोक्षाविबुध्यते ४१ अनामतंचनध्यायेन्नातीतमनुचिंतयेत् ॥ वर्तमानमुपेक्षेतकालाकांक्षीसमाहितः ४२ नचक्षुषानमनसानवाचादूषयेत्क
चित् ॥ नप्रत्यक्षंपरोक्षंवाकिंचिदुष्टंसमाचरेत् ४३ इंद्रियाण्युपसंहृत्यकूर्मो गानीवसर्वशः ॥ क्षीणेन्द्रियमनोबुद्धिर्निरीहःसर्वतस्त्ववित् ४४ निर्द्वंद्वो निर्नमस्कारो
निःस्वाहाकारएवच ॥ निर्ममो निरहंकारो नियो गक्षेमआत्मवान् ४५ निराशीर्निर्गुणःशान्तो निरासक्तो निराश्रयः ॥ आत्मसंगीचतत्त्वज्ञो मुच्यतेनात्रसंशयः ४६
अपादपाणिपृष्ठंतदशिरस्कमनूवरम् ॥ प्रहीणगुणकर्माणंकेवलंविमलंस्थिरम् ४७ अगंधमरसरूपरसमरूपाशब्दमेवच ॥ अनुगम्यमनासक्तममांसमपिचैवयत्
४८ निश्चितमव्ययंदिव्यंमहस्थमपिसर्वदा ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंयेपश्यंतितनमृताः ४९ नतत्रक्रमतेबुद्धिर्नोन्द्रियाणिनदेवताः ॥ वेदायज्ञाश्चलोकाश्चनतपो
नव्रतानिच ५० यत्रज्ञानवतांप्राप्तिरलिंगग्रहणास्मृता ॥ तस्मादलिंगधर्मज्ञो धर्मतत्त्वमुपाचरेत् ५१ गृहधर्माश्रितो विद्वान्विज्ञानचरितंचरेत् ॥ अमूढोमूढरू
पेणचरेद्धर्ममदूषयन् ५२ यथैनमवमन्येरन्परे सततमेवहि ॥ तथावृत्तश्चरेच्छान्तःसतां धर्माचकुसयन् ५३ यएवंवृत्तसंपन्नःसमुनिश्चेष्टउच्यते ॥ इंद्रियार्णा
द्रियार्थाश्चमहामूतानिपंचच ५४ मनोबुद्धिरहंकारमव्यक्तंपुरुषंतथा ॥ एतत्सर्वंप्रसंख्यायमथावत्तत्त्वनिश्चयात् ५५ ततःस्वर्गमवाप्नोति विमुक्तःसर्वबंधनैः ॥
पूतावदंतवेलायांपरिसंख्यायतत्त्ववित् ५६ ध्यायेदेकांतमास्थायमुच्यतेऽथ निराश्रयः ॥ निर्मुक्तःसर्वसंभोग्योवायुराकाशगोयथा ५७ ॥४॥ ५५।५६।५७

५८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ संन्यासमिरयध्यायेऽपिमुच्यतेनात्रसंशय इत्येतोऽर्थःपूर्वमेवगतार्थः १।२।३।४
५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ द्वाविमाविति पक्षिणोजीवेश्वरीसंक्षिप्येतेययोस्तौसंक्षेपौतयोऽरूपाधीबुद्धिमायेतोअचेतनौ । सत्त्वायावितिपाठेऽनुचेतनौप्राति
विबत्वेनदृश्योयस्तुताभ्यांप्रातिविंबरूपाभ्यामन्यःविबस्थानीयःसचेतनामात्रशरीरोपिचेतनावानिस्पृश्यते साक्ष्यसंतर्गात्साक्षीतिरत् १६ अचेतनइति अचेतनइवाहंभीगम्योदृश्योजीव

क्षीणकोशोनिरातंकस्तथेदंप्राप्तुयात्परम् ५८ ॥ इति श्रीमहामारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ संन्यासंतपइत्याहुर्वृद्धानिश्चितवादिनः ॥ ब्राह्मणाब्रह्मयोनिस्थाज्ञानंब्रह्मपरंविदुः १ अतिदूरात्मकंब्रह्मोदविद्याव्यपाश्रयम् ॥ निर्द्वंद्वंनि
र्गुणंनित्यमचिंत्यगुणमुत्तमम् २ ज्ञानेनतपसाचैवधीराःपश्यंतितत्परम् ॥ निर्णक्तमनसःपूताव्युक्तांतरजसोऽमलाः ३ तपसाक्षेममध्वानंगच्छंतिपरमे
श्वरम् ॥ संन्यासनिरतानित्यंयेचब्रह्मविदोजनाः ४ तपःप्रदीपइत्याहुराचारोधर्मसाधकः ॥ ज्ञानंवैपरमंविद्यात्संन्यासंतपउत्तमम् ४ यस्तुवेदनिराधारंज्ञा
नंतत्त्वविनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वगतिरिष्यते ५ योविद्वान्सहवासंचविवासंचैवपश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वेसदुःखात्प्रतिमुच्यते ७ योनिकामय
तेकिंचिन्नकिंचिदवमन्यते ॥ इहलोकस्थएवैषब्रह्मभूयायकल्पते ८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञःसर्वभूतप्रधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यतेनात्रसंशयः ९ निर्द्वंद्वो
निर्नमस्कारो निःस्वाहाकारएवच ॥ निर्गुणंनित्यमद्वंद्वंप्रशमेनैवगच्छति १० हित्वागुणमयंसर्वकर्मजंतुःशुभाशुभम् ॥ उमेसत्यानृतेहिवामुच्यतेनात्रसंशयः
११ अव्यक्तयोनिप्रभवोबुद्धिस्कंधमयोमहान् ॥ महाहंकारवित्पदंन्द्रियांकुरकोटरः १२ महाभूतविशालश्चविशेषयतिशास्त्रिनः ॥ सदापन्नःसदापुष्पःशुभा
शुभफलोदयः १३ आजीव्यःसर्वभूतानांब्रह्मवृक्षःसनातनः ॥ एनंछित्वाचमिच्छाचतत्त्वज्ञानासेनाबुधः १४ हित्वासंगमयान्पाशान्मृत्युजन्मजरोदयान् ॥
निर्ममो निरहंकारो मुच्यतेनात्रसंशयः १५ द्वाविमौपाक्षिणौनित्यौसंक्षेपौचाप्यचेतनौ ॥ एताभ्यामुपरोयोन्यश्चेतनावान्सउच्यते १६ अचेतनःसत्त्वसंख्या
विमुक्तःसत्त्वात्परंचेतयतैतरात्मा ॥ सक्षेत्रवित्सर्वसंख्यातबुद्धिर्गुणातिगोमुच्यतेसर्वपापैः १७ ॥ इति श्री० आश्वमेधिके० अनुगीताप० गुरुशिष्यसंवादेसत्तच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ केचिद्ब्रह्मयंतृक्षंकेचिद्ब्रह्मवनंमहत् ॥ केचित्तुब्रह्मचाव्यक्तंकेचित्परमनामयम् ॥ मन्यंतेसर्वमप्येतदव्यक्तप्रभवव्ययम् १

इति यावत् सत्त्वसंख्याविमुक्तःसत्त्वानिप्राणिनःसंख्यायंतैष्यक्त्वेनगण्यंतैर्येस्तदेहायुपाधयस्तैर्विमुक्तःसत्त्वत्वात्बुद्धेःपरंयद्वस्तुयच्चचेतयते बुद्ध्यादीन्अचेतनानपिचेतन्युक्तान्कुरुतेसपश्यते
ब्रह्मसंज्ञांस्तरात्मा । कोऽसौसर्वसंख्यातबुद्धिःसर्वासंख्याताःबुद्धयोयेन सर्वासावुद्धीनांसाक्षित्वेनसंख्यातापरिच्छेदकइत्यर्थः । सपञ्चगुणगुणितःसत्त्वैवैवैर्युज्यते गुणातिगस्तुतैर्मु
च्यतइति १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ एवंसाधनांब्रह्मविद्यासमाप्यशिष्यबुद्धिपरीक्षार्थंवा
मिश्रैर्वैक्यैस्तामेवाबुवदति केचिदित्यादिना केचित्सपंचब्रह्मेतिवदंतोदृष्टंसंसारंब्रह्ममयंब्रह्मणोविकारमाहुः ब्रह्मैवजगदाकारेणपरिणमतेइति । तदात्मानश्चैवमकुरुत सत्त्वयज्ञामवद-

आत्मकृतेः परिणामात् इत्यादिश्रुतयः स्मृतयश्च । केचित्परैवस्तु अनामयनिर्विकारं तत्रजमस्त्वप्रवत्कल्पिते । सयदास्त्रपितितवेनैवाकसर्वैर्नामभिः सहोपेत्यैव सवैरुपैः सहोपेतिसयदाप्रति
बुध्येतायेतस्मादात्मनःसर्वेप्राणापयायतनं विप्रतिष्ठते प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोकाः । इति सुप्तिप्रबोधयोर्नामरूपात्मन्येव लोकोपेयते । मायामात्रं तु कास्मिन्नेन आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्मर्य
ते च । एवं श्रीतं मतद्वयमुक्ता सांख्यमतमाह मन्यंत इति । तत्र प्रथमपक्षे उपासकानां आप्रायणादिति न्यायेन अंत्यप्रत्ययस्यावश्यकत्वमाह उच्छ्वासमात्रं तावन्मात्रकालं समो निर्वि
शेषः सर्वो वा समशब्दस्य सर्वपर्यायत्वात् । सहदं सर्वमवति इति श्रुतेश्च आत्मानं हार्द्वद्वयसंगम्य उपास्य अमृतत्वाय कल्पते ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारेत्यर्थः । द्वितीये पक्षे अंतकालादप्यत्रापि
णिकनिर्विकल्पसाक्षात्कारान्मुच्यत इत्याह निमेषेति विदुषां प्राप्तिप्राप्त्यैवैवमप्युच्यते । तृतीये पक्षेऽपि मनोनिरोधेन मुच्यत इत्याह प्राणायामैरिति द्वाभ्यां प्राणाः इंद्रियाणि बुद्धिमनः
सहितानि द्वादशते आयम्यंते निगृह्यंते ये सैः प्राणायाभ्यः यमनियमादिभिः ते च यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाद्यानसमाधयस्तर्कविराग्याभ्यां सहदं शवाभ्यां कुरुणामुदितोपेक्षामिः सह
द्वादशवा । यमाः पंचनियमाः पंचप्राणायामादयः षट्मेध्यादयश्च तस्त्रस्तर्कविराग्ये चेति द्वाविंशतिर्वा संयम्य निरोध्य पुनः पुनरितियावज्जीवमेवं कार्यं न तु सकृत्प्रयत्नेनात्र सिद्धिरस्तीति दर्शितम् ।

उच्छ्वासमात्रमपि चेद्योतकाले समो भवेत् ॥ आत्मानमुपसंगम्य सोऽमृतत्वाय कल्पते २ निमेषमात्रमपि चेत्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्रा
प्तिमव्ययाम् ३ प्राणायामैरथ प्राणासंयम्य स पुनः पुनः ॥ दशद्वादशभिर्वापि चतुर्विंशत्परंततः ४ एवं पूर्वप्रसन्नात्मा लभते यद्यदिच्छति ॥ अव्यक्तास्त्वमुद्वि
क्तममृतत्वाय कल्पते ५ सत्त्वात्परतरं नान्यत्प्रशंसंतीह तद्विदः ॥ अनुमानाद्विजानीमः पुरुषं सत्त्वसंश्रयम् ६ न शक्यमन्यथा गंतुं पुरुषं द्विजसत्तमाः ॥ क्षमावृत्तिरहिं
सा च समता सत्यमार्जवम् ॥ ज्ञानं त्यागोऽथ संन्यासः सात्त्विकं वृत्तमिष्यते ७ एते नैवानुमानेन मन्यंते वैमनीषिणः ॥ सत्त्वं च पुरुषश्चैव तत्र नास्ति विचारणा ८ आहुरे
केच विद्वांसो ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ क्षेत्रज्ञसत्त्वयोरेक्यमित्येतन्नोपपद्यते ९ पृथग्भूतं ततः सत्त्वमित्येतदविचारितम् ॥ पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः १०

चतुर्विंशत् अव्यक्तात्परमम्यं पंचविंशत् पुरुषं लभते ४ यद्यदिच्छति तदपि लभते योगसामर्थ्यात् । प्रसन्नात्मा विदुस्तत्त्वः यदा तु अव्यक्तात् अव्यक्तं प्राप्य सत्त्वं सत्त्वगुणः उद्विक्तं
उत्कृष्टतरं भवति पुरुषमात्राकारं भवति तदाऽमृतत्वाय कल्पते । पूर्णशतसहस्रं च त्रिंशत्पञ्चकचित्का इत्येव क्तमात्रनिष्ठानां स्वर्गकालावधि स्मरणात् । चतुर्विंशदव्यक्तात्परमिति वा
संबंधः १ धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादीनां आत्मप्राप्तिसाधनानां सत्त्वोत्कर्षलभ्यत्वात् सत्त्वमेव स्वौतिसाधेन सत्त्वादिति सत्त्वसंश्रयं पुरुषं अन्यथा सत्त्वासंश्रय इति गंतुं न शक्यमिति योजना ३
वृत्तं परिपाकः ५ पुरुषवत्त्वच्छत्त्वात् पुरुषोपकारित्वाच्च सत्त्वं पुरुषादभिन्नमिति मन्यंते तार्किकाः अतएव ते आत्मनि सत्त्ववर्मान्कर्तृत्वादीन्वास्तवान्मन्यंते इत्याह एतेनेति द्वाभ्यां तत्रापि
मन्यंते प्रातीतिकं एकत्वं सांख्यादयः तार्किकास्तु देववास्तवमित्याहुरिति विवेकः ८ एतदुच्यते आहुरिति ९ सांख्यप्रत्याह पृथगिति यदिसत्त्वं ततः पुरुषात्पृथक् अल्पभूतानित्यानि
वृत्तं च स्यात् । हिंसा कर्मप्यात्मानं न जह्यात् मृतत्वे तस्य निरन्वयनाशायोगात् । तस्मादनिर्भोक्षप्रसक्तेः इदं मतमविचारितं । एकत्वपक्षोऽपि प्रत्युक्त एव । कर्तृत्वादेवास्तवत्वे धर्मिना शर्मतरेणानि
वृत्तेनैरात्म्यमनिर्भोक्षाप्रसज्येत इति भावः । सिद्धांतमाह पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः । सत्त्वपुरुषयोः समुद्रतरंगयोरिव शब्दतः प्रतीतिश्च पृथग्भावोऽस्ति । सत्त्वं च समुद्रेव
रंग इव पुरुषे सहजम् । एवं च विलीनतरंगस्येव मुक्तसत्त्वस्य पुनरुत्पत्त्ययोगात् प्राणिर्भोक्ष इति कल्पितभेदेन संसारयात्रा निर्वाहः अकल्पिता भेदे मोक्षोपपत्तिरित्यर्थः १०

एवमपि सत्त्वपुरुषयोरेकजात्यापत्तेर्जडाजहादिभागोनस्यादित्याशंक्याह तथैवेति नयः युक्तिः । तप इति पाठे आलोचनपूर्वको निश्चयः । यथा उदुंबरफलोदरे वा ह्यस्यान्यस्य प्रवेशायोगात् तदवय
वमशकवेहस्ततो विजातीयः सन्नाविर्भवति । एवं चिद्विलास एव सत्त्वं ततः पृथग्भूय जडत्वेनाविर्भवतीत्यर्थः ११ सत्त्वपुरुषयोः संबंधे दृष्टांतः पर्णे इति असंगत्वात् पुरुषः सत्त्वधर्मेनैकित्येते तत्र लेपप्रती
तिस्त्वाध्यासिकीति भावः १२ उक्तं विद्यते ये षुते उक्तवतः उक्तमर्थसम्यगवद्वृत्तवत इत्यर्थः । सहजस्यापि सत्त्वस्य पुरुषासंसर्गित्वं दुर्घटं ब्रह्मणश्च वचनं न मिथ्येति तर्कब्रह्मण्यमुभयतो निरुद्धत्वात् संशय
मापन्नाः १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतभाष्ये अपि अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ एवं संविदानाः प्रथमं देवशास्त्रेषु मतभेदं दर्शयंति कोवेति निवृत्तिधर्मो वा प्रवृत्तिधर्मो वा श्रुतेयः
न कर्मणाति कुर्वन्नेवेह कर्माणीत्युभयविधश्रुतिदर्शनामुद्घातमहे इति भावः १ ऊर्ध्वदेहात् देहनाशादूर्ध्वमपि आत्माऽस्तीत्येके वदंतीति संबंधः नैतदितिलोकायताः सर्वसंशयितमिति स्याद्वादिनः

तथैवैकत्वनानात्वमिष्यते विदुषां नयः ॥ मशकोदुंबरे चैक्यं पृथक्त्वमपि दृश्यते ११ मत्स्यो यथाऽन्यः स्यादप्सु संप्रयोगस्तथा तयोः ॥ संबंधस्तोयविदूनां पर्णेकोक
नदस्य च १२ ॥ गुरुवाच ॥ इत्युक्तवतस्ते विप्रास्तदालोक्य पितामहम् ॥ पुनः संशयमापन्नाः पप्रच्छुर्मुनिसत्तमाः १३ ॥ इति श्रीम. आश्व. ५० अनु. गुरुशिष्यसं
वादे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ऋषय उचुः ॥ को वास्विदिह धर्माणामनुष्ठेयतमो मतः ॥ व्याहृतामिव पश्यामो धर्मस्य विविधां गतिम् १ ऊर्ध्वदेहाद्वदं त्येके नै
तदस्तीति चापरे ॥ केचित्संशयितं सर्वानिः संशयमथापरे २ अनित्यं नित्यमित्येके नास्त्यस्तीत्यापि चापरे ॥ एकरूपं द्विधेत्येके व्यामिश्रमिति चापरे ३ मन्यंते ब्राह्मणा
एव ब्रह्मज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ॥ एकमेकं पृथक्क्रान्ये बहुत्वमिति चापरे ४ देशकालाद्युभौ केचिन्नैतदस्तीति चापरे ॥ जटाजिनधराश्चान्ये मुंडाः केचिदसंवृताः ५ अस्नानं
केचिदिच्छंति स्नानमप्यपरे जनाः ॥ मन्यंते ब्राह्मणा देवा ब्रह्मज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ६ आहारं केचिदिच्छंति केचिन्नानशने रताः ॥ कर्म केचित्प्रशंसंति प्रशान्तिं चापरे जनाः
७ केचिन्मोक्षं प्रशंसंति केचिद्भोगान्पृथग्विधान् ॥ धनानि केचिदिच्छंति निर्धनत्वमथापरे ॥ उपास्य साधनं त्वेके नैतदस्तीति चापरे ८ अहिंसानिरताश्चान्ये के
चिद्विंसापरायणाः ॥ पुण्येन यशसा चान्ये नैतदस्तीति चापरे ९ सद्भावानिरताश्चान्ये केचित्संशयिते स्थिताः ॥ दुःखादन्ये सुखादन्ये ध्यानमित्यपरे जनाः १०

सप्तमं भीनयज्ञाः निःसंशयमिति प्रातिस्विकं सर्वतैर्यिकाः १ अनित्यं सर्वसृष्टिलयमुक्तमिति तार्किकादयः । नित्यं प्रवाह नित्यमिति मीमांसकाः । नास्तीति शून्यवादिनः । अस्ति परैर्गुणिकमिति
सौगताः । एकरूपं विज्ञानमेव द्विधा इदमर्थकारमहमर्थकारमिति योगाचाराः । व्यामिश्रं मिश्रमभिन्नं चेत्पुद्गलोमाः १ एकैकज्ञाः शास्त्रज्ञाः तत्त्वदर्शिनोऽपरोक्षज्ञानवतः ब्राह्मणास्तु ब्रह्मैव
कमस्तीति मन्यंते सगुणोपासकाः । पृथक् असाधारणानि कर्माण्येव कारणानीत्यन्ये मीमांसकाः । बहुत्वमपि कारणानां प्रादुर्परमाणुवादिनः ४ देशकालाविति ज्योतिर्विदः । एतदुच्यते सर्वकाल
त्रयेऽपि नास्ति स्वप्नराज्यवच्चिद्विलासमात्रमिति वृद्धाः ५ अस्नानं नैष्ठिकब्रह्मचर्यं स्नानं गार्हस्थ्यं ६ । ७ साधनं ध्यानादिकमुपास्य कृत्वाऽपि नैतदस्तीति पश्चात्सर्वमपवदंति तथा च श्रुतिः
'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येवापरमार्थता' इति ८ पुण्ये पुण्यार्थमेव यते तेत्यन्ये । एतत्पुण्यं नास्त्येवेत्यन्ये लोकायताः ९ संशयिते कुतमास्ति नवोति सांविधेपाय
दुःखादुःखनिवृत्त्यर्थं सुखात्सुखप्राप्त्यर्थं ध्यानं कर्तव्यं निष्काममेवेत्यपरे १०

११ ज्ञानसंन्याससंन्यासैकप्रतिष्ठा भूतचित्तकाः वस्तुतत्त्वविचारकाः स्वभावंसाधनपौष्कल्यसाधनपौष्कल्यस्वाभाव्यादेवज्ञानमुत्पद्यते आश्रमांतरेऽपिन संन्यासमात्रेणेत्याहुः १२ । १३ । १४
 अविहिता अशिक्षिता आख्यातस्त्वयेति शेषः १५ मुख्यप्रष्टव्यमाह अतः परमिति १६ । १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि मीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ पृष्ठे वेते
 पुपक्षेयद्वेयमुपादेयं च तत्संक्षेपेणाह हंतव इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विषयविषयिभावोचः चक्षुषोरिव न केवलं प्रकाश्यप्रकाशकभावः अपितु भोष्यमोक्षमात्रोऽप्यस्तीत्याह व्याख्या
 तमिति साधन उदुंबरवत्सत्त्वं स्वात्मानं भोकारं च न बोद्धिभोका तु मशकवदुभयं वेत्तीत्यर्थः यो विजानीते सक्षेत्रज्ञ इत्युत्तरेणान्वयः ९ सत्त्वपुरुषयोः संबंधस्याध्यासिकत्वमाह नित्यमिति नित्यं सर्वदा
 यज्ञमित्यपरे विप्राः प्रदानमिति चापरे ॥ तपस्त्वन्ये प्रशंसन्ति स्वाध्यायमपरे जनाः ११ ज्ञानसंन्यासमित्येके स्वभावं भूतचित्तकाः ॥ सर्वमेकप्रशंसन्ति सर्वमिति चा
 परे १२ एवं व्युत्थापिते धर्मबहुधा विप्रबोधिते ॥ निश्चयं नाधिगच्छामः समूढाः सुरसत्तम १३ इदं श्रेय इदं श्रेय इत्येवं व्युत्थितो जनः ॥ यो हियस्मिन्नरतो धर्मसतं
 पूजयते सदा १४ तेन नोऽविहिता प्रज्ञामनश्च बहुलीकृतम् ॥ एतदाख्यातमिच्छामः श्रेयः किमिति सत्तम १५ अतः परं तु यद्ब्रह्म तद्ब्रह्म न्वक्तुमर्हति ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयो
 र्वापि संबंधः केन हेतुना १६ एवमुक्तः स तौ विप्रैर्भगवाँल्लोकभावनः ॥ तेभ्यः शशंस धर्मात्मा याथातथ्येन बुद्धिमान् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ
 नुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हंतवः संप्रवक्ष्यामि यन्मां पृच्छथ सत्तमाः ॥ गुरुणा शिष्यमासाद्य यदुक्तं त
 त्रिवोधत १ समस्तमिदं तच्छ्रुत्वा सम्यगेवावधार्यताम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानामेतत्कृत्य तमं मतम् २ एतत्पदमनुद्विग्नं वरिष्ठं धर्मलक्षणम् ॥ ज्ञानं निःश्रेय इत्याहुर्ब्रह्मा
 निश्चितदर्शिनः ३ तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ हिंसा पराश्रये केचिद्येचनास्ति कृत्यतः ॥ लोभमोहसमायुक्तास्ते वै निरयगामिनः ४ आशीर्यु
 क्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वतंद्रिताः ॥ तेऽस्मिन्लोके प्रमोदं ते जायमानाः पुनः पुनः ५ कुर्वते ये तु कर्माणि श्रद्धाधाना विपश्चितः ॥ अनाशीर्योगसंयुक्तास्ते धीराः साधु
 दर्शिनः ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि सत्त्वक्षेत्रज्ञयो र्यथा ॥ संयोगो विप्रयोगश्च तत्रिवोधत सत्तमाः ७ विषयो विषयित्वं च संबंधोऽप्यमिहोच्यते ॥ विषयी पुरुषो नित्यं सत्त्वं
 च विषयः स्मृतः ८ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन मशकोदुंबरं यथा ॥ भुज्यमानं न जानीते नित्यं सत्त्वमचेतनम् ॥ यस्त्वेवं तं विजानीते यो भुंक्ते यश्च भुज्यते ९ नित्यं द्वंद्वसमा
 युक्तं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ निर्द्वंद्वो निष्कलो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः १० समं संज्ञानुगच्छेत्सर्वत्र व्यवस्थितः ॥ उपभुंक्ते सदा सत्त्वमपः पुष्करपर्णवत् ११
 सत्त्वं द्वंद्वः सुखदुःखादि परिणामैर्युक्तं गुणात्मकत्वात् सुखदुःखमोहात्मकं संहतं च तद्विपरीतत्वात् निर्द्वंद्वः नित्यः निष्कलो निर्गुणश्च पुरुषः अतस्तयोर्विषयसत्त्वभावत्वात् त्रजगुकाष्टादिवत् संबंधो युज्यते ययो
 क्तं १ 'निःसंगस्य संगेन कूटस्थस्य विकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' इति १० कथं तर्हि तयोर्विषयविषयिभावसंबंधोक्त इत्याह सममिति यथा सर्वत्र सत्त्वमपि ध्वजालं रज्जूर
 गादावध्यस्तं अधिष्ठानेन संतुल्यं तदावरकमित्यर्थः अधिष्ठानं चाध्यस्व संज्ञानुगतं तत्र स्वकीयसत्तास्फूर्तिसमर्पकत्वात् दीयां संज्ञामनुसरत् दृश्यते तथा सत्त्वं पुरुषेण सत्त्वसत्त्वसंज्ञानुगतः पुरुषः उपभुंक्ते
 तत्र दृष्टांतः अपहति यथा पुष्करपर्णमद्भिरसंस्तमपि अपभुंक्ते ताभिस्तस्याप्यायनात् एवं सत्त्वेनाहृतः पुरुषः सत्त्वसमानत्वं यतः सत्त्ववर्मान् आत्मन्यभिमन्वानः सत्त्वं भुंक्ते । तथा चैव कूटस्थविका
 रिणोरपि पुष्करपराध्यासिकः संबंधोऽपपादितो भवति ११

प्रकारांतरेण दृष्टांतं विवृणोति सर्वैरिति १२ समत्त्वमुपपादयति एवमिति सर्वेण रज्जुरिव सत्त्वेन असंयुक्तोऽपि पुरुषः स इति निश्चितमेव । तथापि सत्त्वं पुरुषश्च त्वमयं मिलित्वा द्रव्यमात्रं सत्त्वमात्रम
 भूत् । यथारज्जुमुजंगौ मिलित्वा भुजंगमात्रं भवति तद्वत् इति निश्चयः इदमेव सत्त्वं कल्पनांतरं तु प्रादिमात्रमिति भावः १३ इदमेव द्वयोः सत्त्वमात्रत्वमनुसृत्य सत्त्वमेवास्मिन्मन्यमाना बौद्धाः पुरुष
 मपलपन्ति तत्राह यथेति सत्त्वं पुरुषश्चेत्युभयं यथा द्रव्यमात्रमभूत्तथा द्रव्यं इदमर्थः कर्ता इमर्थः तयोः संयोगो दर्शनं चेति कुर्यात्त्रिपुत्यपि द्रव्यमभूदित्यर्थः । कुतस्तर्हि द्वयोः पुरुषस्य पृथक्त्वम
 आह प्रदीपेति यथा दीपेनैव दीपमन्यं च जानीते एवं सत्त्वस्य परिणामविशेषेण विद्याख्येन सत्त्वं पुरुषं च पृथक् जानीयादित्यर्थः १४ ब्रह्मेतलं गुणोवर्तिः १५ बाह्यैतिकमाह व्यक्त इति यथा तेलवर्ति
 भ्यामवष्टब्धो दीप आत्मानं भवनाकाशं च व्याप्नोति तदभावे तु स्वयमेवातर्धीयते न तु भवनाकाशः । एवं कर्मावष्टब्धः सत्त्वगुणश्चरमष्टादिकोऽपि व्यक्तः सत्त्वसत्त्वं पुरुषं च पृथगवभासयति । कर्मोपरमे
 सर्वैरपि गुणैर्विद्वानव्यतिपत्तो न लिप्यते ॥ जलविह्वल्यथालोलः पद्मिनीपत्रसंस्थितः १२ एवमेवाप्यसंयुक्तः पुरुषः स्यान्न संशयः ॥ द्रव्यमात्रमभूत्सत्त्वं पुरुष
 स्येति निश्चयः १३ यथा द्रव्यं च कर्ता च संयोगोऽप्यनयोस्तथा ॥ यथा प्रदीपमादाय कश्चित्तमसि गच्छति ॥ तथा सत्त्वप्रदीपेन गच्छंति परमेषिणः १४ याव
 द्रव्यं गुणस्तावत् प्रदीपः संप्रकाशते ॥ क्षीणे द्रव्ये गुणे ज्योतिरंतर्धानाय गच्छति १५ व्यक्तः सत्त्वगुणस्त्वेवं पुरुषोऽप्युक्त इत्युच्यते ॥ एतद्विप्रा विजानीत हंतव्यो
 ब्रवीमिवः १६ सहस्रेणापि दुर्मेधान बुद्धिमधिगच्छति ॥ चतुर्थेनाप्यथांशेन बुद्धिमान् सुखमेधते १७ एवं धर्मस्य विज्ञेयं संसाधनमुपायतः ॥ उपायज्ञो हि
 मेधावी सुखमत्यंतं लभते १८ यथाऽध्वानमपाधेयः प्रपन्नो मनुजः कश्चित् ॥ क्लेशेन याति महता विनश्येदंतराऽपि च १९ तथा कर्मसु विज्ञेयं फलं भवति वानवा ॥
 पुरुषस्यात्मनिः श्रेयः शुभाशुभनिर्दर्शनम् २० यथा च दीर्घमध्वानं पद्मामेव प्रपद्यते ॥ अदृष्टपूर्वं सहसा तत्त्वदर्शनवर्जितः २१ तमेव च यथाऽध्वानं रथेनेहाशु
 गामिना ॥ गच्छत्यश्वप्रयुक्तेन तथा बुद्धिमतां गतिः २२ ऊर्ध्वं पर्वतमारुह्य नान्वेक्षेत भूतलम् ॥ रथेन रथिनं पश्य क्लिश्यमानमचेतनम् २३ यावद्रथप
 थस्तावद्रथेन स तु गच्छति ॥ क्षीणरथपदे विद्वानरथमुत्सृज्य गच्छति २४ एवं गच्छति मेधावी तत्त्वयोगविधानवित् ॥ परिज्ञाय गुणज्ञश्च उत्तरानुत्तरोत्तरम् ॥
 २५ यथार्णवं महाघोरमप्लवः संप्रगाहते ॥ बाहुभ्यामेव संमोहाद्वधं वांछत्यसंशयम् २६ नावाचापियथा प्राज्ञो विभागज्ञः स्वरित्रया ॥ अश्रांतः सलिले गच्छे
 च्छीघ्रं संतरते हृदम् २७ तीर्णो गच्छेत्परंपारं नावमुत्सृज्य निर्ममः ॥ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन यथारथपदातिनोः २८

स्वयमेवांतर्धीयते पुरुषसत्त्वव्यक्तः समाविष्टपुष्पिलसालीकेवल इत्युच्यते १६ । १७ । १८ । १९ कर्मसु ज्ञानसाधनेषु आत्मनि चित्ते श्रेयोविषये शुभाशुभदृष्टांतः पूर्णपुण्यपापेयः पूर्णयोगमाप्नो
 ति अल्पपुण्यस्त्वंतराऽप्यते इति भावः २० यथा चेति शास्त्ररथेनैव संसाराध्वाऽतिलंघनीय इति भावः २१ । २२ ऊर्ध्वमिति परंपदमारुह्य शास्त्रमपित्याज्यमिति भावः २३ यावदिति
 चित्तशुद्धिपर्यंतं विधिशास्त्रकैर्कथितस्तु योगतत्त्वज्ञानवृत्तरोत्तरं हंसं परमहंसं वाऽऽश्रमं सम्यगवबुध्य गच्छेदित्यर्थः २४ । २५ आचार्यरूपां नावं श्रेयैस्त्याह त्रिमिः यथेति २६ स्वरित्रयाशोभ
 नान्यरित्राणिके निपातनानियस्यांतया २७ तीर्ण इति समावृत्तवत् निदिध्यासनाथी गुरुमपित्यजेदिति भावः । तावद्दुर्लभं वेतया तद्योगाकूलो न भवति रथमिव पर्वताकूट इति पूर्वदृष्टांतं स्मारयति
 व्याख्यातमिति पदातिदृष्टांतोऽपि शुभभावे मां प्राप्तिरेव भवतीत्युच्यते २८

स्नेहादिति नात्यंतगुरावेवस्थेयसतिभ्यामयोग्यत्वेइतिभावः १९ नावमिति कर्माधिकारिणायोगयोगाधिकारिणाचक्रमनानुष्ठानंयुक्तमितिभावः ३० कर्मकृतं कर्मफलं चित्रं नानाविधं विषयस्थं
पृथक्पृथक् । एकमेव कर्म गृहस्थस्य श्राद्धं परिव्राजकस्य पातित्यहेतुः । एवं व्यतिरेकोऽपि ज्ञेयः विषय आश्रमस्तत्स्थं एतान्कर्तुम् ३१ एवं ज्ञानसाधनान्युक्त्वाज्ञेयमाह पदिति गंधिगंधवत्
रस्यंरसवत् ३२ गुणः कार्यं महद्रूपं यत्प्रधानभूतं प्रधानकार्यं तस्यापि गुणोऽहंकारः ३३ महामृतकृतो विद्यदादिरूपत्वेन कल्पितः तेषां गुणास्तु विषयाः शब्दादय एव ३४ बीजधर्मस्वकार
णत्वं प्रसवात्मकत्वं कार्यरूपत्वं । जीवेति पाठेऽपि जीवतोऽन्यादेरेव धर्मो बीजत्वं न तु भजितधान्यादेरिति स एवार्थः । यद्यपि तेषां मते अव्यक्तस्य बीजत्वमेवास्ति न तु कार्यत्वं तथाऽप्यद्वैतश्रुतिविरो

स्नेहात्संमोहमापन्नो नाविदाशो यथा तथा ॥ ममत्वेनाभिभूतः संस्तत्रैव परिवर्तते २९ नावंन शक्यमारुह्य स्थले विपरिवर्तितुम् ॥ तथैव रथमारुह्य नाप्सु चर्या वि
धीयते ३० एवं कर्मकृतं चित्रं विषयस्थं पृथक्पृथक् ॥ यथा कर्मकृतं लोके तथैतानुपपद्यते ३१ यन्नैव गंधिनोरस्यं न रूपस्पर्शशब्दवत् ॥ मन्यंते मुनयो बुद्ध्या त
त्प्रधानं प्रचक्षते ३२ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गुणो महान् ॥ महत्प्रधानभूतस्य गुणोऽहंकार एव च ३३ अहंकारात्संभूतो महामृतकृतो गुणः ॥ पृथक्तेन
हि भूतानां विषया वै गुणाः स्मृताः ३४ बीजधर्मं तथाऽव्यक्तं प्रसवात्मकमेव च ॥ बीजधर्ममहानात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतम् ३५ बीजधर्मस्वहंकारः प्रसवश्च पुनः
पुनः ॥ बीजप्रसवधर्माणामहामृतानि पंच वै ३६ बीजधर्मिण इत्याहुः प्रसवं च प्रकुर्वते ॥ विशेषाः पंच भूतानां तिषांचितं विशेषणम् ३७ तत्रैकगुणमाकाशं द्विगु
णो वायुरुच्यते ॥ त्रिगुणं ज्योतिरित्याहुरापश्चापि चतुर्गुणाः ३८ पृथ्वी पंचगुणा ज्ञेया च रस्थावरसंकुला ॥ सर्वभूतकरी देवी शुभाशुमानि दार्शनी ३९ शब्दः
स्पर्शस्तथा रूपं रसो गंधश्च पंचमः ॥ एते पंचगुणा भूमेर्विज्ञेया द्विजसत्तमाः ४० पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः ॥ तस्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुगु
णान् ४१ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरो म्लः कटुस्तथा ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च ४२ एवं दशविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंध इत्युत ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं
पंद्रवश्चापि गुणाः स्मृताः ४३ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि रसस्तु बहुधा स्मृतः ॥ मधुरोऽम्लः कटुस्तित्तः कषायो लवणस्तथा ४४ एवं षड्विधविस्तारो रसो वारिमयः
स्मृतः ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं त्रिगुणं ज्योतिरुच्यते ४५ ज्योतिषश्च गुणो रूपं पंच बहुधा स्मृतम् ॥ शुक्लं कृष्णं तथारक्तं नीलं पीता रूणं तथा ४६ ह्रस्वं दीर्घं
कशं स्थूलं चतुरस्रं तु तृत्तवत् ॥ एवं द्वादशविस्तारं तेजसो रूपमुच्यते ४७ विज्ञेयं ब्राह्मणैर्द्वैधर्मज्ञैस्तत्त्ववादिभिः ॥ शब्दस्पर्शौ च विज्ञेयौ द्विगुणो वायुरुच्यते ४८

धातुपेक्ष्यामिति भावः १५ पुनः पुनरिति दृष्टिस्तृष्टिरुक्ता ३९ बीजधर्मिण इति तामेवोपपादयति विशेषाः शब्दादयः प्रसवं प्रकुर्वते भोमकाले कार्यरूपेणोपस्थिता अपि संस्काररूपेण कालांतरे भो
मंदाहंकारणात्मनाऽवतिष्ठते । अत एते कारणरूपाश्च कार्यं सर्वदा कुर्वति । एवं भूतं नृणां यत्नकार्यं कारणभावः विशेषाणां तु बीजां कुर्यादनेति भेदः । तेषां विशेषाणां अपि विशेषणं व्यावर्तकं चित्त
मेव चित्त एव विशेषाः सर्वे सति न बाहिरित्यर्थः ३० तत्रैकगुणमित्यादि प्रमाणं व्याख्यातो मोक्षधर्मेषु स्पष्टार्थश्च ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंडीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥
विशेषाः पंच भूतानां मित्यत्र भूत्रितां सकलशास्त्ररहस्यभूतां दृष्टिस्तृष्टिं प्रपंचयति भूतानां मित्यादिना नियमे संहारे विसर्गेऽत एतौ च भूतानां मन एव श्वरं समर्थं यथा तथा वक्ष्यते इति शेषः । भूतात्मा
स्थितिकालेऽपि मन एव भूतानां मात्मा स्व रूपं कनकमिव कुंडलादेः १ अधिष्ठातानिमित्तकारणमपि कुलालादि स्थानीयं मन एव । क्षेत्रज्ञो जीवोऽपि मन एव एवं मनस एव श्वर्यं बुद्धिर्विवेकजापन्नौ
वाचष्टे स्वप्तीति ग्राह्यं मनस एव श्वर्यमित्यर्थः २ मनस एव श्वर्ययोगे कर्मण्यमितितदधिगमार्थयोगमाह इन्द्रियाणीति मनः कर्तृयुक्ते प्रयुक्ते । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेति श्रुतिव्याचष्टे इन्द्रि

वायोश्चापि गुणः स्पर्शः स्पर्शश्च बहुधा स्मृतः ॥ रूक्षः शीतस्तथैवोष्णः स्निग्धो विशद एव च ४९ कठिणाश्च कणः श्लक्ष्णः पिच्छिलो दारुणो मृदुः ॥ एवं द्वादशवि
स्तारो वायव्यो गुण उच्यते ५० विधिवद्ब्राह्मणैः सिद्धैर्धर्मज्ञैस्तत्त्वदर्शिभिः ५१ तत्रैकगुणमाकाशं शब्द इत्येव च स्मृतः ॥ तस्य शब्दस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुगु
णान् ५२ षड्जर्षभः सर्गाधारो मध्यमः पंचमस्तथा ॥ अतः परं तु विज्ञेयो निषादो धैवतस्तथा ॥ इष्टश्चानिष्टशब्दश्च संहतः प्रविभागवान् ५३ एवं दशविधो ज्ञेयः
शब्द आकाशसंभवः ॥ आकाशमुत्तमं भूतमहंकारस्ततः परः ५४ अहंकारात्परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा ततः परः ॥ तस्मात्तु परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ५५ पराप
रज्ञो भूतानां विधिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा गच्छत्यात्मानमव्ययम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवा
दे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतानां मथ पंचानां यथैषामीश्वरं मनः ॥ नियमे च विसर्गे च भूतात्मानमन एव च १ अधिष्ठाता म
नो नित्यं भूतानां महतां तथा ॥ बुद्धिरैश्वर्यमाचष्टे क्षेत्रज्ञश्च स उच्यते २ इन्द्रियाणि मनोयुक्ते सदश्चानिवसारथिः ॥ इन्द्रियाणि मनोबुद्धिः क्षेत्रज्ञेयुज्यते सदा ३ म
हदश्वसमायुक्तं बुद्धिसंयमनं रथम् ॥ समारुह्य स भूतात्मा समंतात्परिधावति ४ इन्द्रियग्रामसंयुक्तो मनःसारथिरेव च ॥ बुद्धिसंयमनो नित्यं महान् ब्रह्ममयोरथः ५ ए
वं यो वेति विद्वान्वै सदा ब्रह्ममयं रथम् ॥ स धीरः सर्वभूतेषु न मोहमधिगच्छति ६ अव्यक्तादि विशेषां तं सह स्थावरजंगमम् ॥ सूर्यचंद्रप्रभालोकं ग्रहनक्षत्रमंडितम् ७ नदी
पर्वतजालैश्च सर्वतः परिभूषितम् ॥ विविधाभिस्तथा चाद्भिः सततं समलंकृतम् ८ आजीवं सर्वभूतानां सर्वप्राणभृतां गतिः ॥ एतद्ब्रह्म न नित्यं तस्मिंश्चरति क्षेत्रवित् ९

याणीति आत्मपदस्य प्रतिपदं बुद्धिपदं भोक्तेत्यस्य प्रतिपदं क्षेत्रज्ञ इति ३ महात इन्द्रियाश्चास्तः समायुक्तं । बुद्ध्या सारथिभूतया संयमनं निग्रहो यस्य सते । रथं ब्रह्ममयं कारणविकारभूर्तं
शरीरं रथं । भूतात्मा देहाभिमानो सर्वतः सुखलिप्सुर्वावति ४ अपमेवरथ इन्द्रियग्राहेण वरीकृतेन संयुक्तः सम्यक्त्वमाहितः । मनसा सारथिना संयुक्तः बुद्धिसंयमनः बु
द्धिप्रतोदश्चेन्महान् भवति । बहिर्मुखोऽस्ति बुद्धिमनां सि आत्मनो जीवस्वमापादयति अंतर्मुखोऽस्ति त्वस्य ब्रह्ममयत्वं आविष्कुर्वतीत्यर्थः ५ एवं निग्राह्यत्वेन यो वेति वेद धीरोऽभ्यासशीलः
६ अव्यक्ताद्यात्मके ब्रह्मत्वेन च स्मिन्नेतनः संचरतीत्याह अव्यक्तेति त्रिभिः ७ । ८ । ९

अस्मिंल्लोके आत्मलोके अग्नेनि मेयमात्रेण स्वावरादिकं बाह्यं सर्वं लीयते । नेत्रनिमीलनमात्रेण भूतानि प्रलीयन्ते दृष्टिपृथ्याधिकारादित्यर्थः । तदन्तरं भूतकृता गुणाः शब्दादयो लीयन्ते । नेत्रवत् श्रोत्रादीनामपि गुरुक्तयुक्तयानि नीलनेत्रेण लीयन्ते । गुणेश्चालीनेभ्यो नंतरं पंचभूतानि सूक्ष्मदेहान्मकाणि प्रलीयन्ते । स्थूलाकां प्रत्याहारेणैव संहरतत्वात् । एष देहद्वयमभूतसमुच्चय इति पंचभूतानीत्यस्य व्याख्या भूतानां लये गुणविशेषचिन्मात्रेणैव रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । सार्द्धं श्लोकः १० देवावयः स्वाप्रदेवादिवत्स्वभावत एव उत्पन्नाः न यज्ञादिना नापि मद्यादिनेत्याह देवा इति ११ विश्वसृजो मरीच्यादयोऽपि भौतिकत्वाद्भूतलये लीयन्ते इत्याह एतद्वैतसिद्धेन १२ विश्वसृग्भ्यः स्थूलभूतेभ्यः परमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योऽपि परागतिमुक्तो गच्छेत् पाठांतरे भूतानां यो विश्वसृक् विराट्सर्वोपादानभूतानि महाभूतानि प्रतिगच्छतीति स एवार्थः १३ मनसश्चेत्त्रियाणां च परेकाभ्यं परमं तप इत्युक्तलक्षणतपो बलेन सर्वं मनसैव मृज्यत इत्याह प्रजापति

लोकेऽस्मिन्यानि सत्त्वानि त्रसानि स्थावराणि च ॥ तान्येवाग्नेप्रलीयन्ते पश्चाद्भूतकृता गुणाः ॥ गुणेश्चालीनेभ्यो नंतरं पंचभूतानि एषभूतसमुच्चयः १० देवामनुष्यागंधर्वाः पिशाचा सुरराक्षसाः ॥ सर्वस्वभावतः सृष्टानक्रियाभ्यो नकारणात् ११ एते विश्वसृजो विप्राजायंतीह पुनः पुनः ॥ तेभ्यः प्रसूतास्तेष्वेव महाभूतेषु पंचसु ॥ प्रलीयन्ते यथा कालमूर्मयः सागरे यथा १२ विश्वसृग्भ्यस्तु भूतेभ्यो महाभूतास्तु सर्वशः ॥ भूतेभ्यश्चापि पंचभ्यो मुक्तो गच्छेत्परां गतिम् १३ प्रजापतिरिदं सर्वं मनसैवामृज्यत्प्रभुः ॥ तथैव देवानृषयस्तपसा प्रतिपेदिरे १४ तपसश्चानुपूर्व्येण फलमूलाशिनस्तथा ॥ त्रैलोक्यं तपसा सिद्धाः पश्यंतीह समाहिताः १५ औषधान्यगदादीनि नानाविद्याश्च सर्वशः ॥ तपसैव प्रसिद्धं तपो मूलं हि साधनम् १६ यदुरापं दुराग्रायं दुराधर्षं दुरन्वयम् ॥ तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् १७ सुरापो ब्रह्महास्ते यो भूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसैव सुतप्तेन मुच्यते किल्बिषात्ततः १८ मनुष्याः पितरो देवाः पशवो मृगपक्षिणः ॥ यानि चान्यानि भूतानि त्रसानि स्थावराणि च १९ तपः परायणानित्यं सिद्धं च सेतपसा सदा ॥ तथैव तपसा देवामहामायादिवंगताः २० आशीर्युक्तानि कर्माणि कुर्वन्ते ये त्वतं द्रिताः ॥ अहंकारसमायुक्तास्ते सकाशे प्रजापतेः २१ ध्यानयोगेन शुद्धेन निर्ममानिरहं कृताः ॥ आमुवंति महात्मानो महांतं लोकमुत्तमम् २२ ध्यानयोगमुपागम्य प्रसन्नमतयः सदा ॥ सुखो पचयमव्यक्तं प्रविशंत्यात्मवित्तमाः २३ ध्यानयोगादुपागम्य निर्ममानिरहं कृताः ॥ अव्यक्तं प्रविशंतीह महतां लोकमुत्तमम् २४ अव्यक्ता देवसंभूतः समसंज्ञागतः पुनः ॥ तमोरजोभ्यानिर्मुक्तः सत्त्वमास्थाय केवलम् २५ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वमृजति निष्कलम् ॥ क्षेत्रज्ञ इति तं विद्याद्यस्तं वेदसवेदवित् २६ चित्तं चित्तादुपागम्य मुनिरासीत् संयतः ॥ याचितं तन्मयो वश्यं गुह्यमेतत्सनातनम् २७

रित्यादिना १४ तपसः संकल्पस्य आनुपूर्व्येण क्रमेण समाहिताः

समाधियुक्ताः १५ । १६ दुराप इति प्रपदादि दुराग्रायं वेदादि दुराधर्षं ब्रह्मणादि दुरन्वयं अस्माभ्यं प्रलयादि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सुखोपचयं लौकिकानां सुखानामुपचयो वृद्धिर्यस्मात् सुखोपचयं अखंडमानंदं 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्ति' इति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ उपागम्य परावृत्त्य पूर्णध्यानयोगमप्राप्य ये प्रियं ते ते प्रकृतिलीना भवन्तीति २४ समसंज्ञागतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्य इत्यर्थः २५ यः कारणत्वं प्राप्तः सर्वसृजति तमेव निष्कलं क्षेत्रज्ञं ईश्वरमिति विद्यात् २६ चित्तं सम्यग्ज्ञानं चित्तं सन्नान इत्यस्माद्भावे निष्ठा चित्तान्मनसा ह्ये तुना उपागम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तं स्तम्भमयमवति । कीटकमुंगम्यायेन यद्वृत्तं भावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः मन इति पाठे यच्चित्तं देव ईश्वरस्तद्भावं दातुं समर्थ इत्यर्थः २७

तत्र हानार्थमाहाव्यक्तादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वं मविद्या अतो निष्कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः २८ । २९ । ३० षोडशात्मकः पंचमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्या प्रसते तदेव च ग्राह्यं उपायेयं अमृतं देवतादिवेशं अश्रितितेऽमृताशिनस्तेषां । आशिताशितमिति पाठे भूतानामपि वृत्तिकरं ३१ । ३२ शश्वदक्षरं सर्वदा अपचयहीनं वश्यात्मा जितचित्तः असंश्लिष्टं असंगम ३३ अपूर्वमानांतरानवगतं अकृतं अकृत्रिमं अविचारणं कूटस्थं । अपराजितमिति पाठांतरे स्पष्टोऽर्थः अमृताशने ईश्वरप्रासस्तुरीय इति श्रुतेः

अव्यक्तादिविशेषांतमविद्यालक्षणं स्मृतम् ॥ निबोधत तथा हीदं गुणैर्लक्षणमित्युत २८ द्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युर्यक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् २९ कर्मकेचित्प्रशंसंति मंदशुद्धिरतानराः ॥ ये तु वृद्धा महात्मानो न प्रशंसंति कर्मते ३० कर्मणा जायते जंतुर्भूतिमान् षोडशात्मकः ॥ पुरुषं ग्रसते विद्यात् द्वाह्यममृताशिनाम् ३१ तस्मात्कर्मसु निःश्लेहा ये केचित्पारदर्शिनः ॥ विद्यामयोऽयं पुरुषो न तु कर्ममयः स्मृतः ३२ य एवममृतं नित्यमग्राह्यं शश्वदक्षरम् ॥ वश्यात्मानमसंश्लिष्टं यो वेदनमृतो भवेत् ३३ अपूर्वमकृतं नित्यं पुनमविचारिणम् ॥ य एवं विदेदात्मानमग्राह्यममृताशिनम् ॥ अग्राह्योऽमृतो भवति स एभिः कारणैर्ध्रुवः ॥ ३४ आयोज्य सर्वसंस्कारान्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ सतद्ब्रह्म शुभं वेत्ति यस्माद्भूयो न विद्यते ३५ प्रसादे चैव सत्त्वस्य प्रसादं समवाप्नुयात् ॥ लक्षणं हि प्रसादस्य यथा स्यात्स्वप्रदर्शनम् ३६ गतिरेपातुमुक्तानां ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तयश्च याः सर्वाः पश्यन्ति परिणामजाः ३७ एषा गतिर्विरक्तानामेष धर्मः सनातनः ॥ एषा ज्ञानवतां प्राप्तिरेतद्वृत्तमनिर्दिष्टम् ३८ समेन सर्वभूतेषु निस्पृहेण निराशिषा ॥ शक्या गतिरियं गंतुं सर्वत्र समदर्शिना ३९ एतद्ब्रह्म सर्वमाख्यातं मया विप्रैः सतमाः ॥ एवमाचरत क्षिप्रं ततः सिद्धिमवाप्स्यथ ४० ॥ गुरु उवाच ॥ इत्युक्तास्ते तु मुनयो गुरुणा ब्रह्मणा तथा ॥ कृतवन्तो महात्मानस्ततो लोकमवाप्नुवन् ४१ त्वमप्येतन्महाभागमयोक्तं ब्रह्मणो वचः ॥ सम्यगाचर शुद्धात्मस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ४२ वासुदेव उवाच ॥ इत्युक्तः सतदाशिष्यो गुरुणा धर्ममुत्तमम् ॥ चकार सर्वकौंतेय ततो मोक्षमवाप्तवान् ४३ कृतकृत्यश्च सतदाशिष्यः कुरुकुलोद्बह ॥ तत्पदं समनुप्राप्तो यत्र गत्वानशोचति ४४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ को न्वसौ ब्राह्मणः कृष्णकश्चाशिष्यो जनाद न ॥ श्रोतव्यं चेन्मयैतद्वै तत्त्वमाचक्ष्व मे विभो ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अहं गुरुर्महाबाहो मनः शिष्यं च विद्धि मे ॥ त्वत्प्रीत्या गुह्यमेतच्च कथितं ते धनं जय ४६ मयि चेदस्ति ते प्रीतिर्नित्यं कुरुकुलोद्बह ॥ अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वा त्वं सम्यगाचर सुव्रत ४७ ततस्त्वं सम्यगाचीर्णे धर्मोऽस्मिन्नरिकर्षण ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो मोक्षं प्राप्स्यसि केवलम् ४८

ईश्वरस्यापि संहतारं पृथिव्यमाणैः सार्द्धः ३४ चेतसः संस्काराभेदादयस्तान् आयोज्य दृष्टान् कृत्वा आत्मानं चित्तमात्मानि हृदयपुंडरीके संयम्यानिष्ठम् ३५ प्रसादेन मूल्ये प्रसादं शान्तिं चित्तप्रसादस्य लक्षणं तु यथा स्वप्ने देहासंगेनावस्थानमस्ति तथा यदा योगयुक्त्या चित्तं बहिः संज्ञाभूयं ततः प्रचारिभवति तदेव प्रसादचिह्नं ३६ एषा प्रसादरूपा गतिर्मागः प्रवर्तते ताः प्रवृत्तयः त्रैकालिकाः पदार्थास्तान् परिणामजान् अतीताननागतान्श्चात्र पश्यन्ति योगिनः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अहमिति अहं क्षेत्रज्ञो गुरुः मनोमदीयं मया बोधनीयं एतेन आत्मनो गुरुरात्मैवेत्युक्तं भवति ४६ सम्यगाचरयमनियमादिनिष्ठो भव ४७ केवलमिति क्रममुक्तिव्यावृत्तिः ४८

प्रागुक्तस्मारयति अस्वचतस्यच एकवाक्यतांकारयितुं पूर्वमिति ४९ कथामनुसंधते मयात्वित्यादिना ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीवेमारसमावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

॥५१॥

पूर्वमप्येतदेवोक्तं युद्धकाल उपस्थिते ॥ मयातव महाबाहो तस्मादत्र मनः कुरुः ४९ मया तु मरत श्रेष्ठ चिरदृष्टः पिता प्रभुः ॥ तमहं द्रष्टुमिच्छामि संमते तव फाल्गुन
५० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवचनं कृष्णं प्रत्युवाच धनंजयः ॥ गच्छावोनगरं कृष्ण गजसाह्वयमद्य वै ५१ समेत्य तत्र राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ समनु
ज्ञाप्य राजानं स्वांपुरीया तु महसि ५२ ॥ इति श्री महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥
गुरुशिष्यसंवादः समाप्तः ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽभ्यनोदयत् कृष्णो युज्यतामिति दारुकम् ॥ मुहूर्त्तादिव चाचष्टयुक्तमित्येव दारुकः १ तथैव चानुयात्रा
दिचोदयामास पांडवः ॥ सज्जयध्वं प्रयास्यामो नगरं गजसाह्वयम् २ इत्युक्ताः सैनिकास्ते तु सज्जिभूता विशांपते ॥ आचख्युः सज्जमित्येवंपार्थायामिततेजसे ३
ततस्तौरथमास्थाय प्रयातौ कृष्णपांडवौ ॥ विकुर्वाणौ कथाश्चित्राः प्रीयमाणौ विशांपते ४ रथस्थं तु महातेजा वासुदेवं धनंजयः ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमिदं भरतसत्तम
५ त्वत्प्रसादाज्जयः प्राप्तो राजा वृष्णि कुलोद्भव ॥ निहताः शत्रवश्चापि प्राप्तं राज्यमकंठकम् ६ नाथवंतश्च भवता पांडवामघुसूदन ॥ भवंतं प्लवमासाद्य तीर्णाः स्म कुरु
सागरम् ७ विश्वकर्मन्मस्तेऽस्तु विश्वात्मन् विश्वसत्तम ॥ तथा त्वामभिजानामि यथा चाहं भवान्मतः ८ त्वत्तेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मघुसूदन ॥ रतिः क्रीडामयी
तुभ्यं माया तेरोदसी विभो ९ त्वयि सर्वमिदं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमम् ॥ त्वंहि सर्वविकुरुषे भूतग्रामं चतुर्विधम् १० पृथिवीं चांतरिक्षं च द्यां चैव मघुसूदन ॥ हसितं तेऽ
मलाज्योत्स्नाः क्रतवश्चंद्रियाणिते ११ प्राणो वायुः सततगः क्रोधो मृत्युः सनातनः ॥ प्रसादे चापि पद्मा श्रीर्नित्यं त्वयि महामते १२ रतिस्तुष्टिर्दृष्टिः क्षांतिर्मतिः कांति
श्चराचरम् ॥ त्वमेवेह युगतिषु निधनं प्रोच्यसेऽनघ १३ सुदीर्घेणापि कालेन ते शक्या गुणमया ॥ आत्मा च परमात्मा च नमस्ते नलिनेक्षण १४ विदितो मे सुदुर्धर्ष
नारदादेव लातथा ॥ कृष्णं द्वैपायनाच्चैव तथा कुरुपितामहात् १५ त्वयि सर्वसमासक्तं त्वमेवैको जनेश्वरः ॥ यच्चानुग्रहं संयुक्तमेतदुक्तं त्वयानघ १६ एतत्सर्वमहंसम्य
गाचरिष्ये जनार्दन ॥ इदं चाहुतमत्यंतं कृतमस्मत्प्रियेऽस्य १७ यत्पापो निहतः संख्येकैरव्योधैः पृथराष्ट्रजः ॥ त्वया दग्धं हितसैन्यं मया विजितमाहवे १८ भवता त
त्कृतं कर्म येनावाप्तो जयो मया ॥ दुर्योधनस्य संग्रामे तव बुद्धिपराक्रमैः १९ कर्णस्य च वधो पायो यथा वत्सं प्रदर्शितः ॥ सैव स्य च पापस्य भूरिश्रवस एव च २० अहं च
प्रीयमाणेन त्वया देव किनंदन ॥ यदुक्तस्तत्करिष्यामि न हि मेऽत्र विचारणा २१ राजानं च समासाद्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ चोदयिष्यामि धर्मज्ञं गमनार्थं तवाऽनघ २२

तत इति रथ इति रथमिति चार्धद्वयेऽपि शेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । विश्वकर्मन् इत्यादिना स्वबोधमाविष्करोति ८ रतिः रमणं क्रीडामयी सर्मस्वित्यंतलीला रूपा तुभ्यं तव रोदसी द्या
वापृथिवी तैव माया ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । अनुग्रहः एव सस्य गाचरेत्याह्वारूपः १६ दृष्टोपकारमप्यभिबोधति इदं चेति १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

रुचितं हि मे तत्ते द्वारकागमनं प्रभो ॥ अचिरादेव द्रष्टा त्वं मातुलं मे जनार्दन २३ बलदेवं च दुर्धर्षं तथाऽन्यान् वृष्णिपुंगवान् ॥ एवं संभाषमाणौ तौ प्राप्तौ वारणसाह्वयम्
२४ तथा विविशतुश्चोभौ संप्रहृष्टनराकुलम् ॥ तौ गत्वा पृथराष्ट्रस्य गृहं शक्रगृहोपमम् २५ ददृशाते महाराज पृथराष्ट्रजनेश्वरम् ॥ विदुरं च महाबुद्धिराजानं च युधि
ष्ठिरम् २६ भीमसेनं च दुर्धर्षमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ पृथराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सुं चापराजितम् २७ गांधारीं च महाप्रज्ञां पृथाकृष्णां च भामिनीम् ॥ सुभद्राद्याश्च ताः
सर्वा भरतानां स्त्रियस्तथा २८ ददृशाते स्त्रियः सर्वा गांधारी परिचारिकाः ॥ ततः समेत्य राजानं पृथराष्ट्रमरिदमौ २९ निवेद्य नाम वेयेस्वेतस्य पादावगृह्णताम् ॥ गां
धार्याश्च पृथायाश्च धर्मराजस्य चैव हि ३० भीमस्य च महात्मानौ तथा पादावगृह्णताम् ॥ क्षतारं चापि संहृष्टपृष्ठाकुशलमव्ययम् ३१ तैः सार्धं नृपतिवृद्धं ततस्तौ पर्युपा
सताम् ॥ ततो निशि महाराजो पृथराष्ट्रः कुरुद्वहान् ३२ जनार्दनं च मेधावी व्यसर्जयत वै गृहान् ॥ तेऽनुज्ञातानृपतिनाययुः स्वस्वं निवेशनम् ३३ धनंजय गृहानेव ययौ
कृष्णस्तु धीर्भवान् ॥ तत्रार्चितो यथा न्यायं सर्वकामैरुपस्थितः ३४ कृष्णः सुष्वाप मेधावी धनंजय सहायवान् ॥ प्रभातायां तु शर्व्या कृत्वा पौर्वाहिकीं क्रियाम् ३५
धर्मराजस्य भवनं जग्मतुः परमार्चितौ ॥ यत्रास्ते ससहामात्यो धर्मराजो महाबलः ३६ तौ प्रविश्य महात्मानौ तद्गृहं परमार्चितम् ॥ धर्मराजं ददृशतुर्देवराजमिवा
श्विनौ ३७ समासाद्य तुराजानं वाष्पेय कुरुपुंगवौ ॥ निषीदतु रनुज्ञातौ प्रीयमाणेन तेन तौ ३८ ततः सराजामेधावी विवक्षुः प्रेक्ष्यतां भूम्नौ ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो वचनं
राजसत्तमः ३९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ विवक्षुः हियुवां मन्ये वीरौ यदु कुरुद्वहौ ॥ द्रुतकर्त्ताऽस्मि सर्वान् चिरान्माविचार्यताम् ४० इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मरा
जानमब्रवीत् ॥ विनीतवदुपागम्य वाक्यं वाक्यविशारदः ४१ अयं चिरोपितो राजन वासुदेवः प्रतापवान् ॥ भवंतं समनुज्ञाप्य पितरं द्रष्टुमिच्छति ४२ सगच्छेदभ्य
नुज्ञातो भवता यदि मन्यसे ॥ आनर्त्तनगरीं वीरस्तदनुज्ञातु महसि ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुंडरीकाक्ष मद्रं ते गच्छ त्वं मघुसूदन ॥ पुरींद्वारवतीमद्य द्रष्टुं श्वरसुतं
प्रभो ४४ रोचते मे महाबाहो गमनं तव केशव ॥ मातुलश्चिरदृष्टो मे त्वया देवी च देवी ४५ समेत्य मातुलं गत्वा बलदेवं च मानद ॥ पूजयेथामहाप्राज्ञमद्राक्येन यथा
हृतः ४६ स्मरेथाश्चापि मानित्यं भीमं च बालिनां वरम् ॥ फाल्गुनं सह देवं च न कुलं चैव मानद ४७ आनर्त्तानवलोक्य त्वं पितरं च महाभुज ॥ वृष्णांश्च पुनरागच्छेह य
मेधेममानघ ४८ सगच्छ रत्नान्यादाय विविधानि वसूनि च ॥ यच्चाप्यन्यन्मनोज्ञं ते तदप्यादत्स्व सात्वत ४९ इयं च वसुधा कृत्वा प्रसादात्तव केशव ॥ अस्मानुपगता
वीरनिहताश्चापि शत्रवः ५० एवं बुवति कौरव्ये धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ५१ तवैव रत्नानि धनं च वेवलं धरातु कृत्वा तु महाभुजाद्यवै ॥
यदस्ति चान्यद्वा विणं गृहे मम त्वमेव तस्येश्वर नित्यमीश्वरः ५२

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ तथा प्रयातंवाष्णेयमित्थादिग्रंथः पूर्वोक्तासुपनिषत्सुविद्याफलं विश्व
तथेत्यथोक्तः प्रतिपूजितस्तदागदाग्रजोधर्मसुतेनवीर्यवान् ॥ पितृष्वसारंत्ववदद्यथाविधिसंपूजितश्चाप्यगमत्प्रदक्षिणम् ५३ तयाससम्यक्प्रतिनंदितस्तत
स्तथैवसर्वैर्विदुरादिभिस्तथा ॥ विनिर्ययौनागपुराद्गदाग्रजोरथेनदिव्येनचतुर्भुजःस्वयम् ५४ रथेसुभद्रामधिरोप्यभाविनींस्थुषिष्ठिरस्यानुमतेजनार्दनः ॥
पितृष्वसुश्चापितथामहाभुजोविनिर्ययौपौरजनाभिसंवृतः ५५ तमन्वयाद्धानरवर्यकेतनःससात्यकिर्माद्रवतीसुतावपि ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरश्चमाधवंस्वयंचभी
मोगजराजविक्रमः ५६ निवर्तयित्वाकुरुग्राहवर्धनांस्ततःससर्वांन्विदुरंचवीर्यवान् ॥ जनार्दनोदारुकमाहसत्वरःप्रचोदयाश्चानितिःसात्यकिस्तथा ५७ ततोययौ
शत्रुगणप्रमर्दनःशिनिप्रवीरानुगतोजनार्दनः ॥ यथानिहत्यारिगणंशतक्रतुर्दिवंतथाऽऽनर्तपुरींप्रतापवान् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिके पर्वणिअनुगी
तापर्वणि कृष्णप्रयाणेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाप्रयातंवाष्णेयंद्वारकांभरतर्षभाः ॥ परिष्वज्यन्यवर्तंतसानुयात्राःपरंतपाः १
पुनःपुनश्चवाष्णेयंपर्यष्वजतफाल्गुनः ॥ आचर्युर्विषयाच्चैनंसददर्शपुनःपुनः २ कच्छेणैवतुतांपार्थोगोविंदोविनिवेशिताम् ॥ संजहारततोदृष्टिकृष्णश्चाप्यपरा
जितः ३ तस्यप्रयाणेतान्यासन्निमित्तानिमहात्मनः ॥ बहून्यहुतरूपाणितानिमेगदतःशृणु ४ वायुर्वेगेनमहतारथस्यपुरतोववौ ॥ कुर्वन्निःशर्करंमार्गंविजस्क
मकंटकम् ५ ववर्षवासवश्चैवतोयंशुचिसुगंधिव ॥ दिव्यानिचैवपुष्पाणिपुरतःशार्ङ्गधन्वनः ६ सप्रयातोमहाबाहुःसमेधुमरुधन्वसु ॥ ददर्शाथमुनिश्रेष्ठमुत्तंकमपि
तौजसम् ७ सतंसंपूज्यतेजस्वीमुनिपृथुलोचनः ॥ पूजितस्तेनचतदापर्यपूच्छदनामयम् ८ सप्रष्टःकुशलंतेनसंपूज्यमधुसूदनम् ॥ उत्तंकोब्राह्मणश्रेष्ठस्त
तःपप्रच्छमाधवम् ९ कच्चिच्छौरेत्वयागत्वाकुरुपांडवसन्नतत् ॥ कृतंसौभ्रात्रमचलंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि १० अपिसंधायताम्वीरानुपाहृतोऽसिकेशव ॥
संबंधिनःस्वदयितान्सततंष्टृष्णिपुंगव ११ कच्चित्पांडुसुताःपंचघृतराष्ट्रस्यचात्मजाः ॥ लोकेषुविहरिष्यंतित्वयासहपरंतप १२ स्वराष्ट्रेतेचराजानःकच्चिप्रा
प्स्यंतिवैसुखम् ॥ कौरवेषुप्रशतिपुत्वयानाथेनकेशव १३ यामेसंभावनातातत्त्वयिनित्यमवर्तत ॥ अपिसासफलातातकृतातेभरतान्प्रति १४ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ कृतोयत्नोमयापूर्वसौशाम्येकौरवान्प्राति ॥ नाशक्यंतयदासाम्येतेस्थापयितुमंजसा १५ ततस्तेनिधनंप्राप्ताःसर्वेससुतर्षाधवाः ॥ नदिष्टमप्यतिक्रांतुं
शक्यंबुद्ध्याबलेनवा १६ महर्षेविदितंभूयःसर्वमेवब्रह्मवचनम् ॥ तेऽत्यक्रामन्मतिमहंभीष्मस्यविदुरस्यच १७ ततोयमक्षयंजग्मुःसमासाद्येतरैतरम् ॥
पंचैवपांडवाःशिष्टाहतामित्राहतात्मजाः १८

रूपदर्शनंविद्यासाधनंशुराराराधनंवेतिद्वयमिहोक्तंविदुरीतुंउत्तंकोपाख्यानव्याजेनप्रवर्तते तत्तत्परिष्ठादश्वमेधव्याजेन
कर्मणामप्याराधुपकारकत्वंविद्यायामुच्यतइतिशुतिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ मिथ्याचारेणकपटपूर्वकमविरोधच्छलेनविरोधंद्रव्यता परीताःपरितःप्राप्ताः २२ अनुनयंशिक्षां २३ मेमत्तः २४ । २५ । २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये
धार्तराष्ट्राश्चानिहताःसर्वेससुतर्षाधवाः ॥ इत्युक्तवचनेकृष्णभृशंक्रोधसमान्वितः ॥ उत्तंकइत्युवाचैनंरोषादुत्फुल्ललोचनः १९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ यस्माच्छक्तेन
तेकृष्णनत्राताःकुरुपुंगवाः ॥ संबंधिनःप्रियास्तस्माच्छप्स्येहंत्वामसंशयम् २० नचतेप्रसभंयस्मात्तेनिगृह्यानिवारिताः ॥ तस्मान्मन्युपरतिस्त्वांशप्स्यामि
मधुसूदन २१ खयाशक्तेनहिसतामैथ्याचारेणमाधव ॥ तेपरीताःकुरुश्रेष्ठानश्यंतःस्मह्युपेक्षिताः २२ ॥ वासुदेवउवाच ॥ शृणुमेविस्तरणेदंयद्वक्ष्येभृगुनं
दन ॥ गृहाणानुनयंचापितपस्वीह्यासिभार्गव २३ श्रुत्वाचमेतदध्यात्ममुंचेथाःशापमद्यै ॥ नचमांतपसाल्पेनशक्तोऽभिभवितुंपुमान् २४ नचतेतपसोनाश
मिच्छामितपतांवर ॥ तपस्तेसुमहद्दोस्तंगुरवश्चापितोषिताः २५ कौमारं ब्रह्मचर्यंतेजानामिद्विजसत्तम ॥ दुःस्वार्जितस्यतपसस्तस्मान्नेच्छामितेव्ययम् २६
॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्यानेकृष्णोत्तंकसमागमेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ ब्रह्मिकेशवतत्त्वे
नत्वमध्यात्ममनिर्दिष्टम् ॥ श्रुत्वाश्रेयोऽभिधास्यामिशापंवातेजनार्दन १ ॥ वासुदेवउवाच ॥ तमोरजश्चसत्त्वंचविद्धिभावान्मदाश्रयान् ॥ तथारुद्रान्वसून्वा
पिविद्धिमत्प्रभवान्द्विज २ मायिसर्वाणिभूतानिसर्वभूतेषुचाप्यहम् ॥ स्थितइत्यभिजानीहिमातेऽमृदत्रसंशयः ३ तथादैत्यगणान्सर्वान्यक्षगंधर्वराक्षसान् ॥
नागानप्सरसश्चैवविद्धिमत्प्रभवान्द्विज ४ सदसच्चैवयत्प्राहुरव्यक्तंव्यक्तमेवच ॥ अक्षरंचक्षरंचैवसर्वमेतन्मदात्मकम् ५ येचाश्रमेषुवैधर्माश्चतुर्धाविदितामुने ॥
वैदिकानिचसर्वाणिविद्धिसर्वमदात्मकम् ६ असच्चसदसच्चैवयद्विश्वंसदसत्परम् ॥ मतःपरतरंनास्तिदेवदेवास्सनातनात् ७ ओंकारप्रमुखान्वेदान्विद्विर्मात्वं
भृगूद्वह ॥ सूपंसोमंचरुहोमंत्रिदशाप्यायनंमखे ८ होतारमपिहव्यंचविद्धिर्माभृगुनंदन ॥ अध्वर्युःकल्पकश्चापिहविःपरमसंस्कृतम् ९ उद्गाताचापिमास्तौ
तिगीतवोषैर्महाध्वरे ॥ प्रायश्चित्तेषुमां ब्रह्मन्शातिमंगलवाचकाः १० स्तुवंतिविश्वकर्माणंसततंद्विजसत्तम ॥ ममविद्धिसुतंधर्ममग्रजंद्विजसत्तम ११ मानसंद
यितंविप्रसर्वभूतदयात्मकम् ॥ तत्राहंवर्तमानैश्चानितृतैश्चैवमानवैः १२ ब्रह्मीःसंसरमाणोवैयोनीर्वर्तामिसत्तम ॥ धर्मसंरक्षणार्थोयधर्मसंस्थापनायच १३
तैस्तैर्वैश्वरूपैश्चत्रिषुलोकेषुभार्गव ॥ अहंविष्णुरहंब्रह्माशक्रोऽथप्रभवाप्ययः १४ भूतग्रामस्यसर्वस्यस्रष्टासंहारएवच ॥ अधर्मेवर्तमानानांसर्वेषामहमच्युतः
१५ धर्मस्यसेतुंवध्नामिचालितेचलितेयुगे ॥ तास्तायोनीःप्रविश्याहंप्रजानांहितकाम्यया १६ यदात्वहंदेवयोनीवर्तामिभृगुनंदन ॥ तदाऽहंदेवत्वसर्वमाचरा
मिनसंशयः १७ यदागंधर्वयोनीवावर्तामिभृगुनंदन ॥ तदागंधर्वत्वसर्वमाचरामिनसंशयः १८

भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

ब्रह्मिती १ । २ । ३ । ४ । ५ असच्छशर्गुनादि सदसत्परादि सदसत्परमव्यक्तं एतन्नयमपितत्त्वतःमतःपरंनास्तीत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

नागयोनीयदाचैवतदावर्तामिनागवत् ॥ यक्षराक्षसयोन्योस्तु यथावद्विचराम्यहम् १९ मानुष्येवर्तमानेतु कृपणं याचितामया ॥ नच तेजातसंमोहावचोऽप्यहं त
मोहिताः २० मयंचमहदुद्दिश्यत्रासिताः कुरवो मया ॥ कुद्वेन भूत्वा तु पुनर्यथा वदनु दर्शिताः २१ तेष्वर्मेण हसंयुक्ताः परीताः कालधर्मेणा ॥ धर्मेण निहता युद्धे ग
ताः स्वर्गे न संशयः २२ लोकेषु पांडवाश्चैव गताः ख्यातिं द्विजोत्तम ॥ एतत्ते सर्वं मा ख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि २३ ॥ इति श्रीम० आश्व० अनु० उत्तंकोपाख्याने
कृष्णवाक्ये चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अभिजानामि जगतः वर्तारं त्वां जनार्दन ॥ नूनं भवत्प्रसादोऽयमिति मे नास्ति संशयः १ चित्तं च
सुप्रसन्नं मे त्वद्भावगतमच्युत ॥ विनिवृत्तं च मेशापादिति विद्विपरंतप २ यदित्वनुग्रहं कंचित्त्वतोऽहं मिजनार्दन ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपं मेश्वरं तन्निदर्शय ३ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ ततः स तस्मै प्रीतात्मा दर्शयामास तद्गुणः ॥ शाश्वतं वैष्णवं धीमान् दृश्यं न जयः ४ सददर्शनं महात्मानं विश्वरूपं महाभुजम् ॥ सहस्रसूर्यप्रक्षिप्तं
दीप्तिमत्पावकोपमम् ५ सर्वमाकाशमावृत्यातिष्ठतं सर्वतो मुखम् ॥ तद्दृष्ट्वा परमं रूपं विष्णोर्वैष्णवममुतम् ॥ विस्मयं च ययौ विप्रस्तं दृष्ट्वा परमेश्वरम् ६ ॥ उत्तंक
उवाच ॥ विश्वकर्मघ्नमस्तेस्तु विश्वात्मन् विश्वसंभव ॥ पञ्चातिष्ठति विविधा ता शिरसा चावृतं नभः ७ द्यावापृथिव्योर्यन्मध्यं जठरेण तवावृतम् ॥ भुजाभ्यामावृ
ताश्चाशास्त्वमिदं सर्वमच्युत ८ संहरस्व पुनर्देव रूपमक्षय्यमुत्तमम् ॥ पुनस्त्वांस्वेन रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच प्रसन्ना
त्मा गोविंदो जनमेजय ॥ वरं वृणीष्वेति तदा तमुत्तंकोऽब्रवीदिदम् १० पर्याप्त एष एवाद्यवरस्त्वतो महाद्युते ॥ यत्ते रूपमिदं कृष्णपश्यामि पुरुषोत्तम ११ तमब्रवी
त्पुनः कृष्णो मा त्वमत्र विचारय ॥ अवश्यमेतत्कर्तव्यममो घं दर्शनं मम १२ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अवश्यं करणीयं च यद्येतन्मन्यसे विभो ॥ तोयमिच्छामि यत्रेष्टं मरुष्वे
ताद्विदुर्लभम् १३ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोत्तं कमीश्वरः ॥ एष्टव्ये सति चित्त्योऽहमित्युक्त्वा द्वारकां ययौ १४ ततः कदाचिद्भगवानुत्तंकस्तोयकाक्षया ॥ तृपितः
परिचक्राम रौतस्मारचाच्युतम् १५ ततो दिग्वाससं धीमान्मातंगं मलपंकिनम् ॥ अपश्यत रौतस्मिन् श्वयूथपरिवारितम् १६ भीषणं बद्धनिस्त्रिशं बाणका
र्मुकधारिणम् ॥ तस्याऽधः स्रोतसोऽपश्यद्धारिभूरिद्विजोत्तमः १७ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव ॥ एष्टुत्तंकं प्रतीच्छस्वमतो वारिभृगूद्वह १८ कृपाहि मे
सुमहती त्वां दृष्ट्वा तद्समाश्रितम् ॥ इत्युक्तस्तेन स मुनिस्ततो यं नाभ्यनंदत १९ चिक्षेप च स तं धीमान्वाग्भिरुग्राभिरच्युतम् ॥ पुनः पुनश्च मातंगः पिबस्वेति तम
ब्रवीत् २० नचापि बत्ससक्रोधः क्षुभितेनांतरात्मना ॥ सतथानि श्रव्यातेन प्रत्याख्यातो महात्मना २१

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२२ ॥ प्रलब्धं च विं ॥ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये
श्वमिः सह महाराजतत्रैवांतरधीयत ॥ उत्तंकस्तं तथा दृष्ट्वा ततो व्रीडितमानसः २२ मेने प्रलब्धमात्मानं कृष्णेनाभिवातिना ॥ अथ तेनैव मार्गेण शंखचक्रगदा
धरः २३ आजगाम महाबुद्धिरुत्तंकश्चैनमब्रवीत् ॥ नयुक्तां दृष्ट्वा दातुं त्वया पुरुष सत्तम २४ सलिलं विप्रमुख्येभ्यो मातंगस्रोतसा विभो ॥ इत्युक्तवचनं तंतुम
हाबुद्धिर्जनार्दनः २५ उत्तंकश्चक्षुष्यावाचासां त्वयि न्निदमब्रवीत् ॥ यादृशेनेह रूपेण योग्यं दातुं त्वेनैव २६ तादृशं खलु ते दत्तं यच्च त्वं नावबुध्यथाः ॥ मया त्व
दर्थमुक्तो वैवज्रपाणिः पुरंदरः २७ उत्तंकायामृतं देहितो यरूपमिति प्रभुः ॥ समा सुवाच देवेन्द्रो न मर्त्योऽमर्त्यतां व्रजेत् २८ अन्यमस्मै वरं देहीत्यसकृद्गुनंदन ॥
अमृतं देयमित्येवमयोक्तः स शचीपतिः २९ समां प्रसाद्य देवेन्द्रः पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ यदि देयमवश्यं वै मातंगोऽहं महामते ३० भूत्वाऽमृतं प्रदास्यामि भार्गवाय म
हात्मने ॥ यद्येवं प्रतिगृह्णाति भार्गवोऽमृतमद्यै ३१ प्रदातुमेष गच्छामि भार्गवस्यामृतं विभो ॥ प्रत्याख्यातस्त्वहं तेन दास्यामि न कथंचन ३२ सतथा सम
यं कृत्वा तेन रूपेण वासवः ॥ उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातोऽमृतं ददत् ३३ चांडालरूपी भगवान्सुमहांस्ते व्यतिक्रमः ॥ यत्तु शक्यं मया कर्तुं भूय एव तवे
प्सितम् ३४ तोयेप्सांतव दुर्धर्षां करिष्ये सफलमहम् ॥ येष्वहः सुचते ब्रह्मन्सलिलेप्साभविष्यति ३५ तदामरौ भविष्यंति जलपूर्णाः पयोधराः ॥ रसवच्च प्रदास्यंति
तोयं ते भृगुनंदन ३६ उत्तंकमेवा इत्युक्ताः ख्यातिं यास्यंति चापिते ॥ इत्युक्तः प्रीतिमान् विप्रः कृष्णेन सवभूवह ॥ अद्याप्युत्तंकमेवाश्वमरौ वर्षति भारत ३७ ॥ इति श्री
महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तंकोपाख्याने पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उत्तंकः केन तपसा संयुक्तो वै महामनाः ॥
यः शापं दातुकामोऽभूद्विष्णवे प्रभविष्णवे १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्तंको महता युक्तस्तपसा जनमेजय ॥ गुरुभक्तः स तेजस्वी नान्यत्किंचिदपूजयत् २ सर्वे
षामृषिपुत्राणामेष आसीन्मनोरथः ॥ औत्तंकी गुरुवृत्तिं वै प्राप्नुयामेति भारत ॥ गौतमस्य तु शिष्याणां बहूनां जनमेजय ३ उत्तंकेभ्यः प्रीतिः स्नेहश्चैवाभवत्तदा ॥
स तस्य दमशौचाभ्यां विक्रान्तेन च कर्मणा ४ सम्यक्त्रैवोपचारेण गौतमः प्रीतिमान्भूत् ॥ अथ शिष्यसहस्राणि समनुज्ञातवानृषिः ५ उत्तंकं परया प्रीत्या नान्यनुज्ञातुमै
च्छत् ॥ तं क्रमेण जरातातप्रतिपेदे महामुनिम् ६ नचान्वबुद्धयत तदा समुनिर्गुरुवत्सलः ॥ ततः कदाचिद्राजेंद्रकाष्ठान्या नयितुं ययौ ७ उत्तंकः काष्ठभारं च महान्तं स
मुपानयत् ॥ सतद्भाराभिभूतात्मा काष्ठभारमरिदम् ८ निचिक्षेप क्षितौ राजन्परिश्रान्तो बुभुक्षितः ॥ तस्य काष्ठे विलग्नं भूजटारूप्यसमप्रभा ९ ततः काष्ठैः सह तदा
पपात धरणीतले ॥ ततः स भारनिष्पिष्टः क्षुधाविष्टश्च भारत १० दृष्ट्वा तां वयसोऽवस्थां रुरो दार्तस्वरस्तदा ॥ ततो गुरुसुता तस्य पद्मपत्रनिभानना ११

पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ उत्तंक इति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३

जग्राहाश्रुणिसुश्रोणकिरेणपृथुलोचना ॥ पितुर्नियोगाद्धर्मज्ञाशिरसाऽवनतातदा १२ तस्यानिपेततुर्दग्धौकरौतैरश्रुविंदुभिः ॥ नहितानश्रुपातास्तुशक्ताधार
यितुमही १३ गौतमस्त्वब्रवीद्विप्रमुत्तंकंप्रीतमानसः ॥ कस्मात्ताततवाद्येहशोकोत्तरमिदं मनः १४ सस्वैरंबूहिविप्रपश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ उत्तंकउवाच ॥
भवद्गतेनमनसाभवत्प्रियचिकीर्षया ॥ भवद्वाक्तिमतेनेहभवद्वावानुगेनच १५ जेरयंनावबुद्धाभेनाभिज्ञातंसुखंचमे ॥ शतवर्षोषितंमांहीनत्वमभ्यनुजानिथाः १६
भवतात्वमभ्यनुज्ञाताःशिष्याःप्रत्यवरामम ॥ उपपन्नाद्विजश्रेष्ठशतशोऽथसहस्रशः १७ ॥ गौतमउवाच ॥ त्वत्प्रीतियुक्तेनमयागुरुशुश्रूषयातव ॥ व्यतिक्रामन्महा
कालोनावबुद्धोद्विजर्षभ १८ किंत्वद्यदिदेश्रद्धागमनंप्रतिभार्गव ॥ अनुज्ञांप्रतिगृह्यत्वंस्वगृहान्गच्छमाचिरम् १९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ गुर्वर्थकंप्रयच्छामिब्रूहिद्वि
जसत्तम ॥ तमुपाहृत्यगच्छेयमनुज्ञातस्त्वयाविभो २० ॥ गौतमउवाच ॥ दक्षिणापरितोषेवैगुरूणांसद्विरुच्यते ॥ तवह्याचरतोब्रह्मस्तुष्टोऽहंवैनसंशयः २१
इत्थंचपरितुष्टंमांविजानीहिभृगूद्वह ॥ युवाषोडशवर्षोहियद्यभवताभवान् २२ ददानिपत्नीकन्यांचस्वातेदुहितरंद्विज ॥ एतामृतेऽग्नानान्यात्वत्तेजोऽर्हति
सेवितुम् २३ ततस्तांप्रतिजग्राहयुवाभूत्वायशस्विनीम् ॥ गुरुणाचमभ्यनुज्ञातो गुरुपत्नीमथाऽब्रवीत् २४ कंभवत्येप्रयच्छामिगुर्वर्थविनिबुंक्ष्वमाम् ॥ प्रियंहितंच
कांक्षामिप्राणैरपिधनैरपि २५ यदुर्लभंहिलोकेऽस्मिन्नरत्नमत्यद्भुतमहत् ॥ तदानयेयंतपसानहिमेऽस्ति संशयः २६ ॥ अहल्योवाच ॥ परितुष्टाऽस्मितेविप्र
नित्यंभक्त्यातवानघ ॥ पर्याप्तमेतद्भद्रंतेगच्छतातयथेप्सितम् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तुमहाराजपुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ आज्ञापयस्वमांमातःकर्तव्यं
चतवप्रियम् २८ ॥ अहल्योवाच ॥ सौदासपत्न्याविहृतेदिव्येयेमणिकुंडले ॥ तेसमानयभद्रंतेगुर्वर्थःसुकृतोभवेत् २९ सतथेतिप्रतिश्रुत्यजगामजनमेजय ॥
गुरुपत्नीप्रियार्थेवैतेसमानयितुंतदा ३० सजगामततःशीघ्रमुत्तंकोब्राह्मणर्षभः ॥ सौदासंपुरुषाद्वैभिक्षितुमणिकुंडले ३१ गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुत्तंकोनाद्यदृश्यते ॥
इतिपृष्टातमाचष्टकुंडलार्थेगंतंचसा ३२ ततःप्रोवाचपत्नीसनतेसम्यागिदंरुतम् ॥ शप्तःसपार्थिवोन्ननंब्राह्मणंतंवाधिष्यति ३३ ॥ अहल्योवाच ॥ अजानंत्या
नियुक्तःसभगवन्ब्राह्मणोमया ॥ भवत्प्रसादान्नभयंकिंचित्तस्यभविष्यति ३४ इत्युक्तःप्राहतांपत्नीमेवमस्त्वितिगौतमः ॥ उत्तंकोऽपिवनेऽन्येराजानंतंददर्शह ३५
॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्याने कुंडलाहरणे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतद्वद्वात
थाभूतराजानंघोरदर्शनम् ॥ दीर्घश्मश्रुधरंनृणांशोणितेनसमुक्षितम् १ चकारनव्यथाविप्रोराजात्वेनमथाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थायमहातेजाभयकर्तायमोपमः २

दिष्ट्यात्वमसिकल्याणषष्ठेकालेममांतिकम् ॥ भक्ष्यंमृगयमाणस्यसंप्राप्तोद्विजसत्तम ३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ राजन्गुर्वर्थिनंविद्विचरंतंमामिहागतम् ॥ नचगु
र्वर्थमुद्युक्तं हिंस्यमाहुर्मनीषिणः ४ ॥ राजोवाच ॥ षष्ठेकालेममाहारोविहितोद्विजसत्तम ॥ नशक्यस्त्वंसमुत्सृष्टुधितेनमयाऽद्यवै ५ ॥ उत्तंकउवाच ॥
एवमस्तुमहाराजसमयःक्रियतांतुमे ॥ गुर्वर्थमभिनिर्वर्त्यपुनरेष्यामितेवशम् ६ संश्रुतश्चमयायोऽर्थोगुरवेराजसत्तम ॥ त्वदधीनःसराजेंद्रतंत्वाभिक्षेनरेश्वर ७
ददासि विप्रमुख्येभ्यस्त्वंहिरत्नानिनित्यदा ॥ दाताचत्वनरव्याघ्रपात्रभूतःक्षिताविह ॥ पात्रंप्रतिग्रहेचापिविद्विमांनृपसत्तम ८ उपाहृत्यगुरोरर्थत्वदायत्त
मर्दिदम् ॥ समयेनेहराजेंद्रपुनरेष्यामितेवशम् ९ सत्यंतेप्रतिजानामिनात्रमिथ्याकथंचन ॥ अनृतेनोक्तपूर्वमेस्वैरेष्वपिकुतोऽन्यथा १० ॥ सौदासउवाच ॥
यदिमत्तस्तवायतोर्गुर्वर्थःरुतएवसः ॥ यदिचास्मिप्रतिग्राह्याःसांप्रतंतद्वदस्वमे ११ ॥ उत्तंकउवाच ॥ प्रतिग्राह्योमतोमेत्वंसदैवपुरुषर्षभ ॥ सोऽहंत्वामनुसं
प्राप्तोभिक्षितुमणिकुंडले १२ ॥ सौदासउवाच ॥ पत्न्यास्तेममविप्रर्षेऽचितेमणिकुंडले ॥ वरयार्थत्वमन्यंवेतंतेदास्यामिसुव्रत १३ ॥ उत्तंकउवाच ॥
अलंतेव्यपदेशेनप्रमाणायदितेवयम् ॥ प्रयच्छकुंडलेमहंसत्यवाग्भवपार्थिव १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तस्त्वब्रवीद्राजातमुत्तंकंपुनर्वचः ॥
गच्छमद्वचनादेवीब्रूहिदेहीतिसत्तम १५ सैवमुक्तात्वयानूनंमद्वाक्येनशुचिव्रता ॥ प्रदास्यतिद्विजश्रेष्ठकुंडलेतेनसंशयः १६ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कपत्नीम
वतःशक्यासयाद्रष्टुनरेश्वर ॥ स्वयंवापिभगवन्पत्नीकिमर्थनोपसर्पति १७ ॥ सौदासउवाच ॥ तद्रक्ष्यतिभवानद्यकस्मिंश्चिद्वननिर्झरे ॥ षष्ठेकालेनहिम
यासाशक्याद्रष्टुमद्यवै १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तुतथोक्तःसजगामभरतर्षभ ॥ मदयंतींचद्वद्वासज्ञापयस्वप्रयोजनम् १९ सौदासवचनंश्रुत्वाततः
सापृथुलोचना ॥ प्रत्युवाचमहाबुद्धिमुत्तंकंजनमेजय २० एवमेतद्ब्रह्मन्नानृतंवदसेऽनघ ॥ अभिज्ञानंतुकिंचित्त्वंसमानयितुमर्हसि २१ इमेहिदिव्ये
मणिकुंडलेमेदेवाश्चयक्षाश्चमहर्षयश्च ॥ तैस्तैरुपायैरपहंतुकामाश्छिद्रेषुनित्यंपरितर्कयंति २२ निक्षिप्तमेतद्विपन्नगास्तुरत्नंममासाद्यपराभृशेयुः ॥ यक्षा
स्तथोच्छिष्टपृष्टंसुराश्चनिद्रावशाद्रपरिधर्षयेयुः २३ छिद्रेष्वेतेष्विमेनित्यंहियेतेद्विजसत्तम ॥ देवराक्षसनागानामप्रमत्तेनधार्यते २४ स्यंदेतेहिदिवारुकं
रात्रौचद्विजसत्तम ॥ नक्तनक्षत्रताराणांप्रभामाक्षिप्यवर्ततः २५ एतेह्यामुच्यभगवन्सुत्पिपासाभयंकुतः ॥ विषाग्निश्चापदेभ्यश्चभयंजातुनविद्यते २६
हस्वेनचैतेआमुकेभवतोहस्वकेतदा ॥ अनुरूपेणचामुकेजायेतेतत्प्रमाणके २७ एवंविधेममैतेवैकुंडलेपरमार्चिते ॥ त्रिपुलोकेषुविज्ञातेतदभिज्ञानमानय
२८ ॥ इति श्रीम०आश्वमे०अनुगीतापर्वणिउत्तंकोपाख्यानेषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ इत्याश्व०पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः॥५७

॥४३॥

६९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ षष्ठ्यतोषम्यमानस्य ४९।५०.५१.५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८

तस्यवेगमसह्यंतमसहंतविसुंधरा ॥ दंडकाष्ठाभिनुव्रांगीचचालभृशमाकुला २९ ततःखनतएवाथविप्रर्षेधरणीतलम् ॥ नागलोकस्यपंथानंकर्तुंकामस्यनिश्चयात्
३० रथेनहारयुक्तेनतंदेशमुपजग्मिवान् ॥ वज्रपाणिर्महातेजास्तंददर्शद्विजोत्तमम् ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतुतंब्राह्मणोभूत्वातस्यदुःखेनदुःखितः ॥ उत्तं
कमब्रवीद्वाक्यंनैतच्छक्यंत्वयेतिवै ३२ इतोहिनागलोकोवैयोजनानिसहस्रशः ॥ नदंडकाष्ठसाध्यंचमन्येकार्यमिदंतव ३३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ नागलोकेयदिब्र
ह्मन्नशक्येकुंडलेमया ॥ प्राप्तुंप्राणान्विमोक्षयामिपश्यतस्तेद्विजोत्तम ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदासनाशक्तस्यनिश्चयंकर्तुमन्यथा ॥ वज्रपाणिस्तदा
दंडवज्रास्त्रेणयुयोजह ३५ ततोवज्रप्रहारैस्तैर्दार्यमाणावसुंधरा ॥ नागलोकस्यपंथानमकरोज्जनमेजय ३६ सतेनमार्गेणतदानागलोकंविवेशह ॥
ददर्शनागलोकंचयोजनानिसहस्रशः ३७ प्राकारानिचयैर्दिव्यैर्मणिमुक्तास्वलंकृतैः ॥ उपपन्नमहाभागशातकुंभमयैस्तथा ३८ वापीःस्फटिकसोपाना
नदीश्चविमलोदकाः ॥ ददर्शवृक्षांश्चबहून्नानाद्विजगणायुतान् ३९ तस्यलोकस्यचद्वारंसददर्शभृगूद्वहः ॥ पंचयोजनविस्तारमायतंशतयोजनम् ४० नागलोक
मुत्तंकस्तुप्रेक्ष्यदीनोऽभवत्तदा ॥ निराशश्चाभवत्तत्रकुंडलाहरणेपुनः ४१ तत्रप्रोवाचतुरगस्तंरुष्णश्वेतवालधिः ॥ ताम्रास्यनेत्रःकौरव्यप्रज्वलन्निवतेजसा ४२
धमस्वापानमेतन्मेततस्त्वंविप्रलप्स्यसे ॥ ऐरावतसुतेनेहतवानीतेहिकुंडले ४३ माजुगुप्सांकुथाःपुत्रत्वमत्रार्थेकथंचन ॥ त्वयैतद्विसमार्चीर्णगौतमस्याश्रमेतदा
४४ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कथंभवंतंजानीयामुपाध्यायाश्रमंप्रति ॥ यन्मयाचीर्णपूर्वहिश्रोतुमिच्छामितद्वचहम् ४५ ॥ अश्वउवाच ॥ गुरोर्गुरुमांजानीहिज्वलनं
जातवेदसम् ॥ त्वयाह्यहंसदाविप्रगुरोरर्थेऽभिपूजितः ४६ विधिवत्सततंविप्रशुचिनाभृगुनंदन ॥ तस्माच्छ्रेयोविधास्यामितवैवंकुरुमाचिरम् ४७ इत्युक्तस्तुतथाऽ
कार्षीदुत्तंकश्चिप्रभानुना ॥ घृतार्चिःप्रीतिमांश्चापिप्रज्ज्वालदिधक्षया ४८ ततोऽस्यरोमकूपेभ्योधम्यतस्तत्रभारत ॥ घनःप्रादुरभूद्धमोनागलोकभयावहः ४९
तेनधूमेनमहतावर्धमानेनभारत ॥ नागलोकेमहाराजनप्राज्ञायतकिंचन ५० हाहाकृतमभूत्सर्वमैरावतनिवेशनम् ॥ वासुकिप्रमुखानांचनागानांजनमेजय ५१
नप्राकाशंतवेशमानिधूमरुद्धानिभारत ॥ नीहारसंवृतानीववनानिगिरयस्तथा ५२ तेधूमरक्तनयनावहितेजोभितापिताः ॥ आजग्मुर्निश्चयंज्ञातुंभार्गवस्यमहा
त्मनः ५३ श्रुत्वाचनिश्चयंतस्यमहर्षेरतितेजसः ॥ संभ्रांतनयनाःसर्वेपूजांचकुर्यथाविधि ५४ सर्वेप्रांजलयोनागावृद्धबालपुरोगमाः ॥ शिरोभिःप्रणिपत्योचुः
प्रसीदभगवन्निति ५५ प्रसाद्यब्राह्मणंतैतुपाद्यमर्घ्यनिवेद्यच ॥ प्रायच्छन्कुंडलेदिव्येपन्नगाःपरमार्चिते ५६ ततःसंपूजितोनागैस्तदोत्तंकःप्रतापवान् ॥ अग्निं
दक्षिणंकृत्वाजगामगुरुसन्नतत् ५७ सगत्वात्वरितोराजनगौतमस्यनिवेशनम् ॥ प्रायच्छत्कुंडलेदिव्येगुरुपत्न्यास्तदाज्जघ ५८

11881

त्वंतुप्रत्यक्षदर्शीचरूपज्ञश्चमहाभुजः ॥ तस्मात्प्रब्रूहि संग्रामं याथातथ्येन मेऽनघ २ यथातदभवद्युद्धं पांडवानां महात्मनाम् ॥ भीष्मकर्णकपट्रोणशल्यादिभिर्
नुत्तमम् ३ अन्येषां क्षत्रियाणां च कृतास्त्राणामनेकशः ॥ नानाविषाकृतिमतानां नानादेशनिवासिनाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः पुंडरीकाक्षः पित्रामातु
स्तदंतिके ॥ शशंसकुरुवीराणां संग्रामे निधनं यथा ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्यद्भुतानि कर्माणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ बहुलत्वात्तसंख्यातुं शक्या न्यद्वयतैर
पि ६ प्राधान्यतस्तु गदतः समासेनैव मे शृणु ॥ कर्माणि पृथिवीशानां यथावदमर्युते ७ भीष्मः सेनापतिरभूदेकादशचमूपतिः ॥ कौरव्यः कौरवेन्द्राणां देवानामिव वा
सवः ८ शिखंडी पांडुपुत्राणां नेता सप्तचमूपतिः ॥ बभूवरक्षितो धोमान् श्रीमता सव्यसाचिना ९ तेषां तदभवद्युद्धं दशाहानि महात्मनाम् ॥ कुरूणां पांडवानां
च सुमहत्सोमहर्षणम् १० ततः शिखंडी गंगेयं युध्यमानं महाहवे ॥ जघान बहुभिर्बाणैः सहगांडीवधन्वना ११ अकरोत्सततः कालं शरतल्पगतो मुनिः ॥ अयनं
दक्षिणं हित्वा संप्राप्ते चोत्तरायणे १२ ततः सेनापतिरभूद्रोणोऽस्त्रविदुषां वरः ॥ प्रवीरः कौरवेन्द्रस्य काव्योदैत्यपतेरिव १३ अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्नवभिर्द्विजसत
मः ॥ संवृतः समरश्चाघीगुप्तः कृपवृषादिभिः १४ दृष्ट्युग्रस्त्वभून्नेता पांडवानां महास्त्रावित् ॥ गुप्तो भीमेन मेधावी मित्रेण वरुणायथा १५ स च सेनापरिवृतो द्रोण
प्रेप्सुर्महामनाः ॥ पितुर्निकारान्संस्पृत्यरणे कर्माकरोन्महत् १६ तस्मिंस्ते पृथिवीपाला द्रोणपार्षतसंगरे ॥ नानादिगागता वीराः प्रायशो निधनं गताः १७ दि
नानि पंचतद्युद्धमभूत्परमदारुणम् ॥ ततो द्रोणः परिश्रान्तो दृष्ट्युग्रवशंगतः १८ ततः सेनापतिरभूत्कर्णो दौर्योधने बले ॥ अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्वृतः पंचभिर्गहवे
१९ तिस्रस्तु पांडुपुत्राणां च म्बोवीभत्सुपालिताः ॥ हतप्रवीरभूयिष्ठा बभूवुः समवस्थिताः २० ततः पार्थ समासाद्य पतंग इव पावकम् ॥ पंचत्वमगमत्सौ
तिर्द्वितीयेऽहनि दारुणः २१ हते कर्णे तु कौरव्या निरुत्साहा हतौजसः ॥ अक्षौहिणीभिस्तिसृभिर्मद्रैः पर्यवारयन् २२ हतवाहनभूयिष्ठाः पांडवाऽपि युधिष्ठि
रम् ॥ अक्षौहिण्या निरुत्साहाः शिष्टया पर्यवारयन् २३ अवधीन्मद्राजानं कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ तस्मिंस्तदार्धदिवसे कृत्वा कर्म सुदुष्करम् २४ हतेशल्येतु शकु
निं सहदेवो महामनाः ॥ आहर्तारं कलेस्तस्य जघानामितविक्रमः २५ निहतेशकुनौ राजा धार्तराष्ट्रः सुदुर्मनाः ॥ अपाक्राम द्रुपदपाणिर्हतभूयिष्ठसैनिकः २६ त
मन्वधा वत्सं कुद्वोभीमसेनः प्रतापवान् ॥ हृदे द्वैपायने चापिसलिलस्थं ददर्शतम् २७ हतशिष्टेन सैन्येन समं तात्पर्यं वार्थतम् ॥ अथोपवि विशुहृष्टा हृदस्थं पंचपांड
वाः २८ विगाह्य सलिलं त्वाशुवाग्बाणैर्भृशविक्षतः ॥ उत्थाय सगदापाणिर्बुध्वाय समुपस्थितः २९ ततः सनिहतो राजा धार्तराष्ट्रो महारणे ॥ भीमसेनेन विक्रम्य प
श्यतां पृथिवीक्षिताम् ३० ततस्तत्पांडवं सैन्यं प्रसुप्तं शिबिरे निशि ॥ निहतं द्रोणपुत्रेण पितुर्वधममृष्यता ३१ २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१।

हत्तपुत्राहतबलाहतमित्रामयासह ॥ युयुधानसहायेनपंचशिष्टास्तुपांडवाः ३२ सहैकपभोजाभ्याद्रौणियुद्धादमुच्यत ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्योमुक्तःपांडवसं
श्रयात् ३३ निहतेकौरवेद्रेतुसानुबंधेसुयोधने ॥ विदुरःसंजयश्चैवधर्मराजमुपस्थितौ ३४ एवंतदभवद्युद्धमहान्यष्टादशप्रभो ॥ यत्रतेपृथिवीपालानिहताःस्व
र्गमावसन् ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृण्वतां तु महाराज कथां तां लोमहर्षणाम् ॥ दुःखशोकपरिक्लेशावृष्णीनामभवस्तदा ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधि
के पर्वणि अनुगीता पर्वणि वासुदेववाक्ये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयन्नेव तु तदा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ महाभारतयुद्धंतत्कथां ते
पितुरग्रतः १ अभिमन्योर्वधवीरः सोत्यक्रामन्महामतिः ॥ अप्रियंवदसुदेवस्य माभूदिति महामतिः २ मादौ हि त्रवधं श्रुत्वा वसुदेवो महात्ययम् ३ दुःखशोकाभिसं
तप्तो भवेदिति महामतिः ॥ सुभद्रा तु तमुक्तांतमात्मजस्य वधं रणे ४ आचक्ष्व कृष्णसौभद्रवधमित्यपतनुवि ॥ तामपश्यन्निपातितां वसुदेवः क्षितौ तदा ५ दृष्ट्वैव
च पपातो व्यासोऽपि दुःखेन मूर्छितः ॥ ततः स दौहित्रवधदुःखशोकसमाहतः ६ वसुदेवो महाराज कृष्णं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ननु त्वं पुंडरीकाक्ष सत्यवाग्भुवि विश्रुतः
७ यदौहित्रवधं मेऽद्य न ख्यापयति शत्रुहन् ॥ तद्वाग्निनेयनिधनं तस्वेनाचक्ष्व मे प्रभो ८ सहशाक्षस्तव कथं शत्रुभिर्निहतोरणे ॥ दुर्मरिबतवाष्णेयकालेऽप्राप्ते नृभिः
सह ९ यत्र मे हृदयं दुःखाच्छतधानविदीर्यते ॥ किमब्रवीत्त्वा संग्रामे सुभद्रा मातरं प्रति १० मां चापि पुंडरीकाक्ष च पलाक्षः प्रियो मम ॥ आहवं पृष्ठतः कृत्वा काञ्चि
न्न निहतः परैः ११ कञ्चिन्मुखं न गोविंद तेनाजौ विकृतं कृतम् ॥ सहि कृष्णमहातेजाः श्लाघन्निवममाग्रतः १२ बालभावेन विनयमात्मनोऽकथयत्प्रभुः ॥ कञ्चिन्नानि
कृतो बालो द्रोणकर्णकृपादिभिः १३ धरण्यानिहतः शेते तन्ममाचक्ष्व केशव ॥ सहि द्रोणं च भीष्मं च कर्णं च बालिनां वरम् १४ स्पर्धते स्मरणे नित्यं दुहितुः पुत्रको मम ॥
एवं विधं बहु तदा विलपंतं सुदुःखितम् १५ पितरं दुःखिततरो गोविंदो वाक्यमब्रवीत् ॥ न तेन विकृतं वक्रं कृतं संग्राममूर्धनि १६ न पृष्ठतः कृतश्चापि संग्रामस्तेन दु
स्तरः ॥ निहत्य पृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः १७ खेदितो द्रोणकर्णभ्यां दौःशासनि वशंगतः ॥ एको ह्येकेन स ततं युध्यमानो यदि प्रभो १८ न स शक्येत संग्रा
मे निहतुमपि वाज्रिणा ॥ समाहृते च संग्रामात्पार्थे संशप्तकैस्तदा १९ पर्यवार्यत संकुद्धैः स द्रोणादिभिराहवे ॥ ततः शत्रुवधं कृत्वा सुमहांतरणे पितः २० दौहित्रस्त
ववाष्णेयदौःशासनि वशंगतः ॥ नूनं च स गतः स्वर्गं जहि शोकं महामते २१ न हि व्यसनमासाद्य सीदंति कृतबुद्धयः ॥ द्रोणकर्णप्रभृतयो येन प्रति समासिताः २२ रणे
महेन्द्रप्रतिमाः सकथं नाभ्यादिवम् ॥ स शोकं जहि दुर्धर्षमाचमन्युर्वेशंगमः २३ शस्त्रपूतां हि स गतिं गतः परपुरं जयः ॥ तस्मिंस्तु निहते वीरे सुभद्रेयं स्वसामम २४

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये

दुःखार्ताथो सुतं प्राप्य दुररीचिननादह ॥ द्रौपदीं च समासाद्य पर्यपृच्छत दुःखिता २५ आर्येकदारकाः सर्वे द्रुमिच्छामितानहम् ॥ अस्यास्तु वचनं श्रुत्वा सर्वास्ताः
कुरुयोपितः २६ भुजाभ्यां परिगृह्णीनां चुकुशुः परमार्तवत् २७ उत्तरां चाब्रवीद्भद्रे भर्ता सकनुते गतः ॥ क्षिप्रमागमनं महंतस्य त्वं वेदयस्वह २८ ननु नामाद्यवैराटि
श्रुत्वाममगिरंसदा ॥ भवनात्त्रिपतत्याशुकस्मान्नाम्येति ते पतिः २९ अभिमन्यो कुशलिनो मातुलास्ते महारथाः ॥ कुशलं चाब्रुवन् सर्वे त्वं युयुत्सुमिहागतम् ३०
आचक्ष्व मेऽद्य संग्रामं यथा पूर्वमस्मिन् ॥ कस्मादेवं विलपतीनाद्येह प्रतिभापसे ३१ एवमादितुवाष्णेयस्तस्यास्तत्परिदेवितम् ॥ श्रुत्वा पृथासु दुःखार्ताशनैर्वाक्यम
थाब्रवीत् ३२ सुभद्रे वासुदेवेन तथा सात्यकिनारणे ॥ पित्रा च लालितो बालः सहतः कालधर्मणा ३३ ईदृशो मर्त्यधर्मोऽयं माशुचो यदुनंदिनि ॥ पुत्रो हितवदुर्धर्षः संग्रामः
परमां गतिं ३४ कुले महति जाताऽसि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ माशुचः च पलाक्षं त्वं पद्मपत्रनिभेक्षणे ३५ उत्तरां त्वमवेक्षस्व गुर्विणीं माशुचः शुभे ॥ पुत्रमेवाहितस्याशु
जनयिष्यति भाविनी ३६ एवमाश्वासयित्वैनाकुंती यदुक्लोलदह ॥ विहाय शोकं दुर्धर्षं श्राद्धमस्य ह्यकल्पयत् ३७ समनुज्ञाप्य धर्मज्ञं राजानं भीममेव च ॥ यमौ यमो
पमौ चैव ददौ दानान्यनेकशः ३८ ततः प्रदाय बह्वीर्गब्राह्मणाय यदूद्रह ॥ समाहृष्य तु वाष्णेयं वैराटीमब्रवीदिदम् ३९ वैराटि नेह संतापस्त्वया कार्यो ह्यनिदिते ॥ भर्ता
रंप्रति सुश्रोणिर्गर्भस्थं रक्ष वै शिशुं ४० एवमुक्त्वा ततः कुंती विरराम महाद्युते ॥ तामनुज्ञाप्य चैव मां सुभद्रां समुपानयम् ४१ एवं स निधनं प्राप्नो दौहित्रस्तव मानद ॥ संता
पंत्य जदुर्धर्षमाचशोके मनः कृथाः ४२ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि वसुदेवसांत्वेन षष्ठितमोऽध्यायः ६१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
च्छ्रुत्वा तु पुत्रस्य वचः शूरात्मजस्तदा ॥ विहाय शोकं धर्मात्मा ददौ श्राद्धमनुत्तमम् १ तथैव वासुदेवश्च स्वस्त्रीयस्य महात्मनः ॥ दयितस्य पितुर्नित्यमकरो दौर्ध्वदोहि
कम् २ षष्ठिशतसहस्राणि ब्राह्मणानां महौजसाम् ॥ विधिवद्भोजयामास भोज्यं सर्वगुणान्वितम् ३ आच्छाद्य च महाबाहुर्धनं दृष्णामपानुदत् ॥ ब्राह्मणानां तदा कृ
ष्णस्तदभूत् लोमहर्षणम् ४ सुवर्णचैव गाश्चैव शयनाच्छादनानि च ॥ दीयमानं तदा विप्रावर्धतामिति चाब्रुवन् ५ वासुदेवोऽथ दाशार्हो बलदेवः स सात्यकिः ॥ अभि
मन्योस्तदा श्राद्धमकुर्वन्सत्यकस्तदा ६ अतीव दुःखसंतप्तान् शमंचोपलेभिरे ॥ तथैव पांडवा वीरानगरे नागसाह्वये ७ नोपागच्छंत वैशांतिमभिमन्युविनाकृताः ॥
सुबहूनि च राजेन्द्र दिवसानि विराटजा ८ नाभुंक्तपतिदुःखार्ता तदभूत् करुणं महत् ॥ कुक्षिस्थ एव तस्याऽथ गमो वै संप्रलीयत ९ आजग्रांस्ततो व्यासो ज्ञात्वा दिव्येन
चक्षुषा ॥ समामन्या ब्रवीद्धीमान् पृथां पृथुलोचनाम् १० उत्तरां च महातेजाः शोकः संत्यज्यतामयम् ॥ भविष्यति महातेजाः पुत्रस्तव यशस्विनि ११

एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥४६॥

प्रभावाद्वासुदेवस्यममव्याहरणादपि ॥ पांडवानामयंचांतिपालयिष्यतिमेदिनीम् १२ धनंजयंचसंप्रेक्ष्यधर्मराजस्यशृण्वतः ॥ व्यासोवाक्यमुवाचेदं हर्षयन्निव
भारत १३ पौत्रस्तवमहाभागोजनिष्यतिमहामनाः ॥ पृथ्वीसागरपर्यन्तांपालयिष्यतिधर्मतः १४ तस्माच्छोकंकुरुश्रेष्ठजहिवमरिक्शिन ॥ विचार्यमत्रनहिते
सत्यमेतद्विष्यति १५ यच्चापिपृष्णिषीरेणकृष्णेनकुरुनंदन ॥ पुरोक्तंतथाभाविमातेऽत्रास्तुविचारणा १६ विबुधानांगतोलोकानक्षयानात्मनिर्जितान् ॥ नस
शोच्यस्त्वयावीरोमचान्यैःकुरुभिस्तथा १७ एवंपितामहेनोक्तो धर्मात्मासधनंजयः ॥ त्यक्त्वाशोकंमहाराजहृष्टरूपोऽभवत्तदा १८ पितापितवधर्मज्ञगर्भतरिम
न्महामते ॥ अवर्धतयथाकामंशुक्रपक्षेयथाशशी १९ ततःसंचोदयामासव्यासो धर्मात्मजंनृपम् ॥ अश्वमेधंप्रतितदाततःसोतर्हितोभवत् २० धर्मराजोऽपिमे
धावीश्रुत्वाव्यासस्यतद्वचः ॥ वित्तस्यानयनेतातचकारगमनेमतिम् २१ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिवसुदेवसांत्वेने द्विषष्टितमोऽध्यायः
॥ ६२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वैतद्वचनं ब्रह्मन्व्यासेनोक्तंमहात्मना ॥ अश्वमेधंप्रतितदाकिंभूयःप्रचकारह १ रत्नंचयन्मरुतेननिहितंवसुधातले ॥ तदवापक
थंचेतितन्मेब्रूहिद्विजोत्तम २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वा द्वैपायनवचो धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्सर्वान्समानाय्यकालेवचनमब्रवीत् ३ अर्जुनंभीमसेनंचमाद्री
पुत्रौयमावपि ॥ श्रुतंवोवचनंवीराःसौहृदाद्यन्महात्मना ४ कुरूणांहितकामेनप्रोक्तंकृष्णेनधीमता ॥ तपोवृद्धेनमहतासुहृदांभूतिमिच्छता ५ गुरुणाधर्मशीलेन
व्यासेनाहुतकर्मणा ॥ भीष्मेणचमहाप्राज्ञगोविंदेनचधीमता ६ संस्पृश्यतदहंसम्यकर्तुमिच्छामिपांडवाः ॥ आयत्यांचतदात्वेचसर्वेषांतद्विनोहितम् ७ अनु
बंधेचकल्याणंयद्वचोब्रह्मवादिनः ॥ इयंहिवसुधासर्वाक्षिणरत्नाकुरुद्रहाः ८ तच्चाचष्टतदाव्यासोमरुतस्यधनंनृपाः ॥ यद्येतद्बोवहुमतंमन्यध्वंवाक्षमंयदि ९ तथा
यथाहधर्मेणकथंवाभीममन्यसे ॥ इत्युक्त्वाक्येनृपतौतदाकुरुकुलोद्ब्रह् १० भीमसेनो नृपश्रेष्ठप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ रोचतेमेमहाबाहोयदिदंभाषितंत्वया ११
व्यासारव्यातस्यवित्तस्यसमुपानयनंप्रति ॥ यदितप्राप्नुयामेहधनमाविक्षितंप्रभो १२ कृतमेवमहाराजभवेदितिमतिर्मम ॥ तेवयंप्रणिपातेनगिरिशस्यमहा
त्मनः १३ तदानयामभद्रंतेसमम्यर्च्यकपर्दिनम् ॥ तद्विसंवेदकेवेशंतस्थैवानुचरांश्चतान् १४ प्रसाद्यार्थमवाप्स्यामोनूनंवाग्बुद्धिकर्मभिः ॥ रक्षंतेयेचतद्रव्यंकि
न्नरारौद्रदर्शनाः १५ तेचवश्यामविष्यंतिप्रसन्नेवृषभध्वजे ॥ श्रुत्वैवंवदतस्तस्यवाक्वंभीमस्यभारत १६ प्रीतो धर्मात्मजोराजाब्रूवार्ताविभारत ॥ अर्जुनप्रमुखा
श्चापितथेत्येवाब्रुवन्वचः १७ कृत्वातुपांडवाःसर्वे रत्नाहरणनिश्चयम् ॥ सेनामाज्ञापयामासुर्नक्षत्रेऽहनिचभुवे १८

अ०

॥६३॥

॥४६॥

६१।१०।११ आविष्टितमविक्षितः पुत्र आविष्टितो मरुतस्तस्येदमाविक्षितं १२।१।११।१४।१५।१६। १७ दुरेणक्षत्रेरोहिण्यामुत्तराग्रयेषअहनिचारेध्रुवेराविवारउतरार्केऽमृतसिद्धियोगेइत्यर्थः १८

१९।२०।२१।२२।२३ मूलेवंशस्याद्ये कुंतीपुत्रराष्ट्रसमीपेइत्यर्थः २४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये मारुतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ततस्तेइति १।२।३।४

ततोययुःपांडुसुताब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ अर्चयित्वासुरश्रेष्ठपूर्वमेवमहेश्वरम् १९ मोदकैःपायसेनाथमांसापूपैस्तथैवच ॥ आशास्यचमहात्मानंप्रययु
मुदिताभृशम् २० तेषांप्रयास्यतांतत्रमंगलानिशुभान्यथ ॥ प्राहुःप्रहृष्टमनसोद्विजाग्र्यानागराश्चते २१ ततःप्रदक्षिणीकृत्यशिरोभिःप्रणिपत्यच ॥ ब्राह्मणान
ग्निसहितान्प्रययुःपांडुनंदनाः २२ समनुज्ञाप्यराजानंपुत्रशोकसमाहतम् ॥ दृतराष्ट्रंसभार्यवैष्ट्यांचपृथुलोचनाम् २३ मूलेनिक्षिप्यकौरव्ययुयुत्सुंदृतराष्ट्रजम् ॥
संपूज्यमानाःपैरैश्वब्राह्मणैश्चमनीषिभिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि द्रव्यानयनोपक्रमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ध ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेप्रययुर्हृष्टाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ स्थषोपेणमहतापूरयंतोवसुंधराम् १ संस्तूयमानाःस्तुतिभिःसूतमागधवंदिभिः ॥ स्वेनसैन्येनसं
वीतायथाऽऽदित्याःस्वरदिमभिः २ पांडुरेणातपत्रेणप्रियमाणेनमूर्धनि ॥ बभौयुधिष्ठिरस्तत्रपौर्णमास्यामेवोदुराट् ३ जयाशिषःप्रहृष्टानांनराणांपथिपांडवः ॥
प्रत्यगृह्णाद्यथान्यायंयथावत्पुरुषर्षभः ४ तथैवसैनिकाराजनराजानमनुयांतिये ॥ तेषांहलहलाशब्दोदिवंस्तब्ध्वाव्यतिष्ठत ५ सरांसिसरितश्चैववनान्युपवना
निच ॥ अत्यक्रामन्महाराजो गिरिंचाप्यन्वपद्यत ६ तस्मिन्देशेचराजेंद्रयत्रतद्रव्यमुत्तमम् ॥ चक्रेनिवेशनंराजापांडवःसहसैनिकैः ॥ शिवेदेशेसमेचैवतदाभर
तसत्तम ७ अग्रतोब्राह्मणान्कृत्वातपोविद्यादमान्वितान् ॥ पुरोहितंचकौरव्यवेदवेदांगपारगम् ॥ आग्निवेशंचराजानोब्राह्मणाःसपुरोधसः ८ कृत्वाशांतियथा
न्यायंसर्वशःपर्यवारयन् ॥ कृत्वातुमध्वेराजानमभ्यात्यांश्चयथाविधि ९ षट्पदंनवसंख्यानंनिवेशंचक्रिरेद्विजाः ॥ मत्तानांवारणेंद्राणांनिवेशंचयथाविधि १० कार
यित्वासराजेंद्रोब्राह्मणानिदमब्रवीत् ॥ अस्मिन्कार्येद्विजश्रेष्ठानक्षत्रेदिवसेशुमे ११ यथाभवंतोमन्यंतेकर्तुमर्हंतिततथा ॥ ननःकालात्ययोवैस्यादिहैवपरिलंबताम् १२
इतिनिश्चित्यविप्रेन्द्राःक्रियतांयदनंतरम् ॥ श्रुत्वैतद्वचनंराज्ञोब्राह्मणाःसपुरोधसः ॥ इदमूचुर्वचोहृष्टाधर्मराजप्रियेष्मवः १३ अद्यैवनक्षत्रमहश्चपुण्यंयतामहेश्रेष्ठत
मक्रियासु ॥ अंभोभिरद्येहवसामराजशुपोप्यतांचापिभवद्भिरद्य १४ श्रुत्वातुतेषांद्विजसत्तमानांकृतोपवासारजनींनरेंद्राः ॥ ऊधुःप्रतीताःकुशसंस्तरेपुयथाध्वरेप्र
ज्वलिताहुताशाः १५ ततोनिशासाव्यगमन्महात्मनांसंशृण्वतांविप्रसमीरितागिरः ॥ ततःप्रभातेविमलेद्विजर्षभावचोऽब्रुवन्धर्मसुतंनराधिपम् १६ ॥ इतिश्री
महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि द्रव्यानयनोपक्रमे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ध ॥

५।६।७ आग्निवेशंयधौम्यं ८। ९ षट्पदंषट्पदानिषट्मीयानिराजमार्गाःयत्र । एकोदक्षिणोत्तरस्तस्योभयतोद्वातादृशावेव । एवंपूर्वपश्चिमेषकःतस्योभयतोऽपिद्वावेवेतिषट्पदमार्गाः ।
संख्यानानिसंस्थानानि नवसंख्यानीतिमावत् । षट्पदंनवसंस्थानमितिप्राचीनपाठःस्पष्टार्थः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ ॥इत्याश्वमे०पञ्चमीभा०चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

क्रियतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ पात्रीःमहातिओदनोद्धरणपात्राणि करकाअल्पवटाः १४ भृंगाराणिगडकां वधमानकान्शरावाणि १५ कर
पुटःकरसंपुटाकारं द्विदलभाजनं द्वादिवाहं 'संदूख' इतिप्रसिद्धं १६ नदंउद्गादीनामुपरिवद्धं गुलाद्ध्वजपुरुषस्यार्धमातिउभयतोभित्तिवातुलामात्रंमारः वाहनंमारस्वेतिशेषः १७।१८।१९

॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ क्रियतामुपहारोद्यन्वयंकस्यमहात्मनः ॥ दत्त्वोपहारंनृपतेततःस्वार्थयतामहे १ श्रुत्वातुवचनंतेषांब्राह्मणानांयुधिष्ठिरः ॥ गिरीशस्ययथान्या
यमुपहारमुपाहरत् २ आज्येनतर्पयित्वाऽग्निविधिवत्संस्कृतेनच ॥ मंत्रसिद्धंचरुत्वापुरोधाःसययौतदा ३ सयहीत्वासुमनसोमंत्रपूताजनाधिप ॥ मोदकैःपाय
सेनाथमासैश्चोपाहरद्वलिम् ४ सुमनोभिश्चचित्राभिराजैरुच्चावचैरपि ॥ सर्वस्विष्टन्नमंरुत्वाविधिवद्देवपारगः ॥ विंकराणांततःपश्चाच्चकारबलिमुत्तमम् ॥ यक्षेद्राय
कुबेरायमणिभद्रायचैवह ५ तथाऽन्येषांचयक्षाणांभूतानांपतयश्चये ॥ कृसरेणचमांसेननिवापैस्तिलसंयुतैः ७ ओदनंकंभशःकृत्वापुरोधाःसमुपाहरत् ॥ ब्राह्म
णेभ्यःसहस्राणिगवांदत्वातुभूमिपः ८ नक्तंचराणांभूतानांव्यादिदेशबलितदा ॥ धूपगंधनिरुद्धंतत्सुमनोभिश्चसंवृतम् ९ शुशुभेस्थानमत्यर्थदेवदेवस्यपार्थिव ॥
कृत्वापूजांतुरुद्रस्यगणानांचैवसर्वशः १० ययौव्यासंपुरस्कृत्यचपोरत्ननिधिंप्रति ॥ पूजयित्वाधनाध्यक्षंप्रणिपत्याभिवाद्यच ११ सुमनोभिर्विचित्राभिरपूपैःकृस
रेणच ॥ शंखादींश्चनिधींस्सर्वाभिधिपालांश्चसर्वशः १२ अर्चयित्वाद्विजाग्र्यान्सस्वस्तिवाच्यचवीर्यवान् ॥ तेषांपुण्याहवोषेणतेजसासमवस्थितः १३ प्रीति
मान्सकुरुश्रेष्ठःखानयामासतद्धनम् ॥ ततःपात्रीःसकरकाबहुरूपासनोरमाः १४ भृंगाराणिकटाहानिकलशान्वर्धमानकान् ॥ बहूनिचविचित्राणिभाजनानिस
हस्रशः १५ उद्धारयामासतदाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ तेषारक्षणमप्यासीन्महान्करपुटस्तथा १६ नदंचभाजनंराजंस्तुलार्धमभवन्नृप ॥ वाहनंपांडुपुत्रस्यतत्रा
सीतुविशांपते १७ षष्टिरुद्रसहस्राणिशतानिद्विगुणाहयाः ॥ वारणाश्चमहाराजसहस्रशतसंमिताः १८ शकटानिरथाश्चैवतावदेवकरेणवः ॥ खराणांपुरुषाणांचप
रिसंख्यानविद्यते १९ एतद्वितंतदभवद्यदुद्वेग्युधिष्ठिरः ॥ षोडशाष्टौचतुर्विंशत्सहस्रंभारलक्षणम् २० एतेष्वादायतद्व्यं पुनरभ्यर्च्यपांडवः ॥ महादेवंप्रतिययौ
पुरंनगाह्वयंप्रति २१ द्वैपायनाभ्यनुज्ञातःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ गोयुतेगोयुतेचैवन्यवसत्पुरुषर्षभः २२ सापुराभिमुखाराजतुवाहमहतीचमूः ॥ कृच्छ्राद्विण
भारताहर्षयंतीकुरुद्रहान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिद्रव्यानयने पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
स्मिन्नेवकालेतुवासुदेवोऽपिवीर्यवान् ॥ उपायादृष्टिभिःसार्धंपुरंवारणसाह्वयम् १ समयंवाजिमेधस्यविदित्वापुरुषर्षभः ॥ यथोक्तोधर्मपुत्रेणप्रव्रजन्स्वपुरींप्रति २

षोडशाष्टावितियथायोग्यं । उग्रस्यमारोऽष्टौसहस्रंसुवर्णाः । शकटस्यषोडश । गजस्यचतुर्विंशतिरित्येवंभारलक्षणं । एवंहयखरमनुष्याणांयथासंभवंयोज्यं २० । २१ गोयुतेगोयुते भाराकृत
वाहनत्वात्गव्युतीगव्युतौ । प्रत्यहंकोरुद्रयप्रमाणमित्यर्थः २२ । २३ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि भीष्मकंटीये भारतभाषदीपे पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ एतस्मिन्निति १ । २

३ । ४ सत्रियाःस्त्रियः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ मातुलस्यअभिमन्युमातुलस्यकृष्णस्यतपु

रौकिमणेयेनसहितोयुयुधानेनचैवह ॥ चारुदण्येनसांभेनगदेनकृतवर्मणा ३ सारणेनचवीरेणनिशठेनोल्मुकेनच ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसुभद्रासाहितस्तदा ४
द्रौपदीमुत्तरांचैवपृथांचाप्यवलोककः ॥ समाश्वासयितुंचाप्रिक्षात्रियाविहतेश्वराः ५ तानागतान्समीक्ष्यैवधृतराष्ट्रोमहीपतिः ॥ प्रत्यष्टक्कायथान्यायविदुरश्च
महामनाः ६ तत्रैवन्यवसत्कृष्णःस्वर्चितःपुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणमहातेजास्तथैवचयुयुत्सुना ७ वसवुष्टृष्णिवीरेषुतत्राथजनमेजय ॥ जज्ञेत्तवापिताराजन्प
रिक्षिप्तरवीरहा ८ सत्पराजमहाराजब्रह्मास्त्रेणावपीडितः ॥ शबोवभूतानिश्चेष्टोद्वर्षशोकविवर्धनः ९ हृष्टानांसिंहनादेनजनानांतत्रानिःस्वनः ॥ प्रविश्यप्रदिशः
सर्वाःपुनरेवव्युपारमत् १० ततःसोऽतिखरःकृष्णोविवेशांतःपुरंतदा ॥ युयुधानद्वितीयोवैव्यथितेन्द्रियमानसः ११ ततस्त्वरितमायांतींददर्शस्वांपितृष्वसां॥
क्रोशंतीमभिधावेतिवासुदेवंपुनःपुनः १२ पृष्ठतोद्रौपदींचैवसुभद्रांचयशस्विनीम् ॥ सविक्रोशंसकरुणंवांधवानांस्त्रियोनृप १३ ततःकृष्णंसमासाद्यकुंतीभोजसु
तातदा ॥ प्रोवाचराजशार्दूलबाष्पगद्गदयामिरा १४ वासुदेवमहाबाहोसुप्रजादेवकीत्वया ॥ त्वंनोगतिःप्रतिष्ठाचत्वदायतमिदंकुलम् १५ यदुप्रवीरयोऽयंतेस्वस्त्री
यस्यात्मजःप्रभो ॥ अश्वत्थाम्नाहतोजातस्तमुज्जीवयकेशव १६ त्वयाहोतत्प्रातेज्ञातमैषीकेयदुनंदन ॥ अहंसंजीवयिष्यामिमृतंजातमितिप्रभो १७ सोऽयं
जातोऽतस्तत्तातपश्येनंपुरुषर्षभ ॥ उत्तरांचसुभद्रांचद्रौपदींमांचमाधव १८ धर्मपुत्रंचभीमंचफाल्गुनंचकुलंतथा ॥ सहदेवंचदुर्धर्षसर्वांश्चत्तुमहसि १९ अ
स्मिन्प्राणाभ्रमायताःपांडवानांममैवच ॥ पांडोश्चपिंडोदाशार्हतथैवदशुरस्यमे २० अमिमन्योश्चमद्रंतेप्रियस्वसहस्यच ॥ प्रियमुत्पादयाद्यत्वंमेतस्या
पिजनार्दन २१ उत्तराहिपुरोक्तंवेकथयत्यरिसूदन ॥ अमिमन्योर्वचःकृष्णप्रियत्वात्तन्नसंशयः २२ अब्रवीत्किलदाशार्हवैराटीमार्जुनिस्तदा ॥ मातुलस्यकुलं
भद्रेतवपुत्रोगमिष्यति २३ गत्वाष्टृष्णंधककुलंधनुर्वेदंग्रहीष्यति ॥ अस्त्राणिचविचित्राणिनीतिशास्त्रंचकेवलम् २४ इत्येतत्प्रणयातातसौभद्रःपरवीरहा ॥
कथयामासदुर्धर्षस्तथाचैतन्नसंशयः २५ तास्त्वांश्चमं प्रणम्येहयाचामोमधुसूदन ॥ कुलस्यास्यहितार्थंतंकुरुकल्याणमुत्तमम् २६ एवमुक्त्वातुवाष्णंयंपृथा
पृथुललोचना ॥ उच्छित्यबाहूदुःखार्ताताश्चान्याःप्रापतन्भुवि २७ अब्रुवंश्चमहाराजसर्वाःसास्त्राविलेक्षणाः ॥ स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यमृतोजातइतिप्रभो २८ एव
मुक्तेततःकुंतीपर्यगृह्णाज्जनार्दनः ॥ भूमौनिपतितांचैनांसांत्वयामासभारत २९ ॥ इतिश्रीमहा०आश्व०पर्वणि अनु०परिक्षिजन्मकथने षट्षष्टितमोऽध्यायः
॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्थितायांपृथायांतुसुभद्राश्चातस्तदा ॥ दृष्ट्वाचक्रोशदुःखार्तावचनंचेदमब्रवीत् १

त्यपराक्रमस्तदधीनश्चेत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिभीष्मकंटीयेभारतभाषदीपेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ उत्थितामिति १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ एवमुक्तइति
 पुंडरीकाक्षपश्यत्वंपौत्रपार्थस्यधीमतः ॥ परिक्षीणेपुकुरुपुपरिक्षीणंगतायुषम् २ इषाकाद्रोणपुत्रेणभीमसेनार्थमुद्यता ॥ सोत्तरायानिपतिताविजयेमयिचै
 वह ३ सेयंविदीणेहृदयेमयितिष्ठतिकेशव ॥ यत्रपश्यामिदुर्धर्षसहपुत्रंतुतंप्रभो ४ किंनुवक्ष्यतिधर्मात्माधर्मेराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचापिमाद्रवत्याः
 सुतौचतौ ५ श्रुत्वाऽभिमन्योस्तनयंजातंचमृतमेवच ॥ मुषिताइववाष्णेयद्रोणपुत्रेणपांडवाः ६ अभिमन्युःप्रियःकृष्णभ्रातृणानात्रसंशयः ॥ तंश्रुत्वाकिं
 नुवक्ष्यतिद्रोणपुत्रास्त्रनिर्जिताः ७ भविताऽतःपरंदुःखंकितदन्यज्जनार्दन ॥ अभिमन्योःसुतात्कृष्णमृताज्जातादरिंदम ८ साहंप्रसादयेकृष्णत्वामद्याशिरसान
 ता ॥ पृथेयंद्रौपदीचैवताःपश्यपुरुषोत्तम ९ यदाद्रोणसुतोगर्भान्पांडूनांहंतिमाधव ॥ तदाकिलत्वयाद्रोणिःकुद्वेनोक्तोऽरिमर्दन १० अकामंत्वांकरिष्यामि
 ब्रह्मबंधोनराधम ॥ अहंसंजीवयिष्यामिकिरीटितनयात्मजम् ११ इत्येतद्वचनंश्रुत्वाजानानाऽहंबलंतव ॥ प्रसादयेत्वांदुर्धर्षजवितामभिमन्युजः १२ यद्येत
 त्वंप्रतिश्रुत्यनकरोषिवचःशुभम् ॥ सकलंष्टृष्णिशादूलमृतांमामवधारय १३ अभिमन्योःसुतोवीरनसंजीवतियद्ययम् ॥ जीवतित्वयिदुर्धर्षकिंकरिष्याम्यहंत्व
 या १४ संजीवयेनंदुर्धर्षमृतंत्वमभिमन्युजम् ॥ सदृशाक्षसुतंवीरसस्यवर्षत्रिवांबुदः १५ त्वंहिकेशवधर्मात्मासत्यवान्सत्यविक्रमः ॥ सतांवाचमृतांकर्तुमर्हसि
 त्वमरिंदम १६ इच्छन्नपिहिलोकांक्षीनजीवयेथासृतानिमान् ॥ किंपुनर्दीयितंजातंस्वस्त्रीयस्यात्मजंमृतम् १७ प्रभावज्ञाऽस्मितेकृष्णतस्मात्त्वायाचयाम्यहम् ॥
 कुरुष्वपांडुपुत्राणामिमंपरमनुग्रहम् १८ स्वसेतिवामहाबाहोहतपुत्रेतिवापुनः ॥ प्रपन्नमामियंचेतिदयांकर्तुमिहार्हसि १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि अनुगीतापर्वणि सुभद्रावाक्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजेंद्रकेशिहादुःखमूर्च्छितः ॥ तथेतिव्याजहारो
 द्दैर्ह्यादयन्निवतंजनम् १ वाक्येनैतेनहितदातंजनंपुरुषर्षभ ॥ ह्लादयामाससविभुर्धर्मांतंलिलैरिव २ ततःसप्राविशतूर्णजन्मवेश्मपितुस्तव ॥ आर्चितंपुरुष
 व्याघ्रासितैर्माल्यैर्यथाविधि ३ अपांकुंभैःसुपुर्णैश्चविन्यस्तैःसर्वतोदिशम् ॥ घृतेनतिंदुकालातैःसर्षपैश्चमहाभुज ४ अस्त्रैश्चविमलैर्न्यस्तैःपावकैश्चसमंततः ॥
 वृद्धामिश्वापिरामामिःपरिचारार्थमावृतम् ५ दक्षैश्चपरितोधीरभिषग्भिःकुशलैस्तथा ॥ ददर्शचसतेजस्वीरक्षोग्रान्यपिसर्वशः ६ द्रव्याणिस्थापितानिस्म
 विधिवत्कुशलैर्जनैः ॥ तथायुक्तंचतदृष्टाजन्मवेश्मपितुस्तव ७ हृष्टोऽभवद्दृषीकेशःसाधुसाध्वितिचाब्रवीत् ॥ तथासुवतिवाष्णेयेप्रहृष्टवदनेतदा ८ द्रौपदी
 त्वरितागत्वावैराटीवाक्यमब्रवीत् ॥ अयमायातितेभद्रेश्वशुरोमधुसूदनः ९ पुराणर्विरचित्यात्मासमीपमपराजितः ॥ साऽपिवाष्पकलांवाचंनिष्टह्याश्रूणिचै
 वह १० सुसंवाताऽभवद्देवीदेववत्कृष्णमीयुषी ॥ सातथाहूयमानेनहृदयेनतपस्विनी ११ १।१।२ प्रवेनतिकैरितिशेषः ॥ ५।६।७।८।९।१०।११।

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

हृष्टागोर्विदमार्यांतंकृपणंपर्यदेवयत् ॥ पुंडरीकाक्षपश्यावांवालेनहिविनाकृतौ ॥ अभिमन्युंचमचिवहतौतुल्यंजनार्दन १२ वाष्णेयमघुहन्वीरशिरसात्वांप्रसाद
 ये ॥ द्रोणपुत्रास्त्रनिर्दग्धंजीवयेनंममात्मजम् १३ यदिस्सधर्मराज्ञावाभीमसेनेनवापुनः ॥ त्वयावापुंडरीकाक्षवाक्यमुक्तमिदंभवेत् १४ अजानतीमिषीकेयंजानि
 त्रीहंतित्तिप्रभो ॥ अहमेवविनष्टास्यानैतदेवंगतेभवेत् १५ गर्भस्थस्यास्यबालस्यब्रह्मास्त्रेणनिपातनम् ॥ कृत्वानृशंस्यंदुर्धृदिद्रौणिःकिंफलमश्नुते १६ सात्वा
 प्रसाद्याशिरसायाचेशत्रुनिबर्हणम् ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यामिमोर्विदनाऽयंसंजीवितेयदि १७ अस्मिन्हवहवःसाधोयेममासम्मनोरथाः ॥ तेद्रोणपुत्रेणहताःकिंनुजीवा
 मिकेशव १८ आसीन्मममतिःकृष्णपुत्रोत्संगाजनार्दन ॥ अभिवादयिष्येहृष्टेतिददितधीकृतम् १९ चपलाक्षस्यदायादेमृतेऽस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ विफला
 मेकृताःकृष्णहृदिसर्वेनोरथाः २० चपलाक्षःकिलातीवप्रियस्तेमधुसूदन ॥ सुतंपश्यत्वमस्येनंब्रह्मास्त्रेणनिपातितम् २१ कृतघ्नोऽयंनृशंसोऽयंयथाऽस्यज
 नकस्तथा ॥ यःपांडवीश्रियंत्यक्तागतोऽयमसादनम् २२ मयाचैतत्प्रातिज्ञांतरणमूर्धनिकेशव ॥ अभिमन्योहतेवीरत्वामेष्याम्यचिरादिति २३ तच्चनाक
 रवंकृष्णनृशंसाजीवितप्रिया ॥ इदानींमामंतांतत्रकिंनुवक्ष्यतिफाल्गुनिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तरावाक्येअष्टषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सैवंविलप्यकरुणं सोन्मादेवतपस्विनी ॥ उत्तरान्यपतद्रूमौकृपणापुत्रयुद्धिनी १ तांतुदृष्टानिपतितांहतपुत्र
 परिच्छदाम् ॥ चुक्रोशकुंतीदुःखार्तासर्वाश्चभरतस्त्रियः २ मुहूर्तमिवराजेंद्रपांडवानानिवेशनम् ॥ अप्रेक्षणीयमभवदार्तस्वनविनादितम् ३ सामुहूर्तंचराजेंद्रपु
 त्रशोकाऽभिपीडिता ॥ कश्मलाभिहतावीरवैराटीत्वभवत्तदा ४ प्रतिलभ्यतुसासंज्ञासुतराभरतर्षभ ॥ अंकमारोप्यतंपुत्रमिदंवचनमब्रवीत् ५ धर्मज्ञस्यसुतःसत्व
 र्धर्मनावबुध्यसे ॥ यस्त्वंष्टृष्णिप्रवीरस्यकुरुषेनाभिवादनम् ६ पुत्रगत्वाममवचोब्रूयास्त्वंपितरंत्विदम् ॥ दुर्मरंप्राणिनांवीरकालेप्राप्तकथंचन ७ याऽहंत्वयाविनाऽ
 द्येहपत्यापुत्रेणचैवह ॥ मर्तव्येसतिजीवामिहतस्वस्तिरकिंचना ८ अथवाधर्मराज्ञाऽहमनुज्ञातामहाभुज ॥ भक्षयिष्येविषंधोरंप्रवेक्ष्येवाहुताशनं ९ अथवादुर्मरंतात
 यदिदंमेसहस्रधा ॥ पतिपुत्रविहीनायाहृदयंनविदीर्यते १० उतिष्ठपुत्रपश्येमांदुःखितांप्रपितामही ॥ आर्तामुपश्रुतांदीनानिमग्रांशोकसागरे ११ आर्यांचपश्यपांचा
 लींसात्वर्तांचतपस्विनी ॥ मांचपश्यसुदुःखार्तांव्याधविद्धांमृगीमिव १२ उतिष्ठपश्यवदनंलोकनाथस्यधीमतः ॥ पुंडरीकपलाशाक्षंपुरेवचपलेशणं १३ एवंविप्रल
 पंतींतुदृष्टानिपतितांपुनः ॥ उत्तरांतांस्त्रियःसर्वाःपुनरुत्थापयंस्ततः १४ उत्थायचपुनर्धैर्यात्तदामत्स्यपतेःसुता ॥ प्रांजलिःपुंडरीकाक्षंभूमावेवाभ्यवादयत् १५

सैवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पुरायथाचपलेशणमभिमन्युमहंपश्यामितथापुंडरीकपलाशाक्षंकृष्णपश्यतिसंबंधः १९।२०।२१

॥ ४९ ॥

श्रुत्वा सतस्याविपुलं विलापं पुरुषर्षभः ॥ उपस्पृश्य ततः कृष्णो ब्रह्मास्त्रं प्रत्यसंहरत् १६ प्रतिजज्ञे च दाशार्हस्तस्य जीवितमच्युतः ॥ अब्रवीच्च विशुद्धात्मा सर्वं वि
श्रावयन् जगत् १७ न ब्रवीम्युत्तरे मिथ्या सत्यमेतद्भाविष्यति ॥ एष संजीवयाम्येनं पश्यतां सर्वदेहिनाम् १८ नोक्तपूर्वमयामिथ्या स्वैरेषापि कदाचन ॥ न च यु
द्धात्परावृत्तस्तथा संजीवतामयम् १९ यथामेदयितो धर्मो ब्राह्मणश्च विशेषतः ॥ अभिमन्योः सुतो जातो मृतो जीवत्वयं तथा २० यथाऽहं नाभिजानामि विजयेतु
कदाचन ॥ विरोधं तेन सत्येन मृतो जीवत्वयं शिशुः २१ यथा सत्यं च धर्मश्च मयि नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ तथा मृतः शिशुरयं जीवतादभिमन्युजः २२ यथा कंसश्च केशी
च धर्मेण निहतौ मया ॥ तेन सत्येन बालो यं पुनः संजीवतामयम् २३ इत्युक्तो वासुदेवेन स बालो भरतर्षभ ॥ जनैः जनैर्महाराज प्रास्पंदत सचेतनः २४ ॥ इति श्री
म० आश्व० पर्वणि अनुगीता पर्वणि परीक्षितं संजीवने कृतं सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ब्रह्मास्त्रं तु यदाराज कृष्णेन प्रतिसंहृतम् ॥ तदा त
द्देशं त्वत्पित्रा तेजसाऽभिविदीपितम् १ ततो रक्षांसि सर्वाणि नैशु स्युः क्वाष्टं तु तत् ॥ अंतरिक्षे च वामासीत् साधु केशवसाध्विति २ तदस्त्रं ज्वलितं चापि पितामह
मगात्तदा ॥ ततः प्राणान् पुनर्लभे पिता तवनरेश्वर ३ व्यचेष्ट तच्च बालोऽसौ यथोत्साहं यथा बलम् ॥ बभूवुर्मुदिताराजस्ततस्तत्ताभरतस्त्रियः ४ ब्राह्मणावाच यामा
सुर्गो विंदस्यैव शासनात् ॥ ततस्तामुदिताः सर्वाः प्रशंसं सुर्जनार्दनम् ५ स्त्रियो भरतसिंहानां नावलब्धेव पारगाः ॥ कुंती दुपदपुत्री च सुभद्रा चोत्तरा तथा ६ स्त्रि
यश्चान्यान् सिंहानां बभूवुर्हृष्टमानसाः ॥ तत्र मल्लानटाश्चैव ग्रंथिकाः सौरुमल्लायिकाः ७ सूतमागधसंघाश्चाप्यस्तुवंस्तं जनार्दनम् ॥ कुरुवंशस्तवाख्याभिराशी
भिर्भरतर्षभ ८ उत्थाय तु यथा कालमुत्तराय दुर्नंदनम् ॥ अभ्यवा दयतु प्रीता सह पुत्रेण भारत ९ तस्य कृष्णो ददौ हृष्टो बहुरत्नं विशेषतः ॥ तथाऽन्ये वृष्णिशार्दूल
नाम चास्याकरोत्प्रभुः १० पितुस्तव महाराज सत्वसंधो जनार्दनः ॥ परिक्षिणे कुले यस्माज्जातो यमभिमन्युजः ११ परिक्षिप्तिनामास्य भवत्वित्यब्रवीत्तदा ॥
सोऽर्धतयथा कालं पिता तव जनाधिप १२ मनः प्रह्लादनश्चासीत् सर्वलोकस्य भारत ॥ मास जातस्तु ते वीरपिता भवति भारत १३ अथाजग्मुः सुबहुलं रत्नमादाय
पांडवाः ॥ तान्समीपगतान् श्रुत्वा निर्ययुर्गृष्णिपुंगवाः १४ अलंच कुशमाख्यौ वैः पुरुषानागसाह्वयम् ॥ पताकाभिर्विचित्राभिर्ध्वजैश्च विविधैरपि १५ वेदमाने
समलंच कुशौ राधापि जनेश्वर ॥ देवतायतनानां च पूजाः सुविधिवत्स्तथा १६ संदिदेशाथ विदुरः पांडुपुत्रमियेप्सया ॥ राजमार्गांश्च तत्रासन्सुमनो भिरलंकृताः १७

मिति १ । २ । ३ । ४ वाचयामासुः स्वस्तीति शेषः ५ । ६ ग्रंथिकाः वैकुण्ठाः 'ग्रंथिकस्तु कुरीरे स्वाहो उजे गुग्गुलुमे' इति विश्वलोचनः सुलावहं सौ कथं रायत्रमिति पृच्छति ते सौरुमल्लायनिकाः ।
पृच्छतौ सुखातादिभ्य इति ठ्ठ् अशुशुतिकादिः ७ कुरुवंशस्य स्तवमावक्ष्यते तामिः कुरुवंशस्तवाख्याभिः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तान्समीपगतानिति १ । २ । ३ यावापृथिव्योः सर्वं

शुशुमे तत्पुरं चापि समुद्रौघनिभस्वनम् ॥ नर्तकैश्चापि नृत्यद्भिर्गायकानां च निःस्वनैः १८ आसीद्वैश्रवणस्येव निवासस्तत्पुरं तदा ॥ बंदिभिश्च नरैराजन्मही सहा
यैश्च सर्वशः १९ तत्र तत्र विविक्तेषु समंतादुपशोभितम् ॥ पताकाधूयमानाश्च समंतात्मातरिश्चना २० अदर्शयन्निवतदा कुरुन्वैदक्षिणोत्तरात् ॥ अघोषयंस्त
दाचापि पुरुषाराजधूर्गताः ॥ सर्वराष्ट्रविहारोऽद्य रत्नाभरणलक्षणः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि पांडवागमने सप्ततितमोऽ
ध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तान्समीपगतान् श्रुत्वा पांडवान् शत्रुकर्शनः ॥ वासुदेवः सहामात्यः प्रययौ स सुहृद्गणः १ ते समेत्य यथा
न्यायं प्रत्युद्यातादिदृक्षया ॥ ते समेत्य यथा धर्मं पांडवा वृष्णिभिः सह २ विविशुः सहिताराजन्पुरं वारणसाह्वयम् ॥ महतस्तस्य सैन्यस्य खुरनेमिस्वनेन ह ३ यावा
पृथिव्योः खंचैव सर्वमासीत् समावृतम् ॥ ते कोशान् यतः कृत्वा विविशुः स्वपुरं तदा ४ पांडवाः प्रीतमनसः सामात्याः स सुहृद्गणाः ॥ ते समेत्य यथान्यायं घृतराष्ट्रं जना
धिपम् ५ कीर्तयंतः स्वनामानि तस्य पादौ वंदिरे ॥ घृतराष्ट्रादनुचतेर्गांधारी सुबलात्मजाम् ६ कुंती च राजशार्दूलतदा भरतसत्तम ॥ विदुर्संपूजयित्वा च वैश्या
पुत्रं समेत्य च ७ पूज्यमानाः स्मते वीराव्यरोचंत विशापते ॥ ततस्तत्परमाश्रयं विचित्रं महदहृतम् ८ शुश्रुवुस्ततः तदा वीराः पितुस्तेजःमभारत ॥ तदुपश्रुत्य
तत्कर्म वासुदेवस्य धीमतः ९ पूजार्हं पूजयामासुः कृष्णं देवकिनंदनम् ॥ ततः कतिपया हस्य व्यासः सत्यवतीसुतः १० आजगाम महातेजान् गरं नागसाह्वयम् ॥
तस्य सर्वे यथान्यायं पूजां च कुरुः कुरुद्वहाः ११ सह वृष्ण्यंधकव्याघ्रैरुपासां च किरेतदा ॥ तत्र नानाविधाकाराः कथाः समभिकीर्त्य वै १२ युधिष्ठिरो धर्मसुतो व्यासं
वचनमब्रवीत् ॥ भवत्प्रसादाद्भगवन् यदिदं रत्नमाहृतम् १३ उपयोक्तुं तदिच्छामि वाजिमेधे महाकृतौ ॥ तमनुज्ञातुमिच्छामि भवता मुनिसत्तम ॥ त्वदधीना वयंस
वैकुण्ठस्य च महात्मनः १४ ॥ व्यास उवाच ॥ अनुजानामिराजस्त्वां क्रियतां यदुनंतरम् ॥ यजस्व वाजिमेधेन विधे वदक्षिणावता १५ अश्वमेधो हिराजेंद्रपावनः
सर्वपाप्मनाम् ॥ तेनेष्ट्वा त्वं विपाप्मां भवितानां त्रसंशयः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तु धर्मात्मा कुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ अश्वमेधस्य कौरव्यचकाराह
रणे मतिम् १७ समनुज्ञाप्य तत्सर्वं कृष्णं द्वैपायनं नृपः ॥ वासुदेवमथाभ्येत्य वाग्मीवचनमब्रवीत् १८ देवकीसुप्रजादेवी त्वया पुरुषसत्तम ॥ यद्व्यात्वं महाबाहो त
त्कथास्त्वमिहाच्युत १९ त्वत्प्रभावाज्जितान् भोगान् श्रीमय दुर्नंदन ॥ पराक्रमेण बुद्ध्या च त्वयेयं निर्जिता मही २० दीक्षयस्व त्वमात्मानं खंदिनः परमो गुरुः ॥
त्वयीष्टवति दाशार्हं विपाप्मां भविता ह्यहम् २१ त्वंहियं त्वोऽक्षरः सर्वस्वं धर्मस्त्वं प्रजापतिः ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चिता मतिः २२

विष्णुमाकाशमवकाशमिति पाठः ४ । ५ । ६ वैश्यापुत्रं युधिष्ठिरम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रावना नाशकः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

॥ वासुदेव उवाच ॥ त्वमेवैतन्महाबाहो वक्तुमर्हस्यरिदम् ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चितामतिः २३ त्वंचाद्यकुरुवीराणां धर्मेणाहिविराजसे ॥ गुणीभूताः
स्मृतेराजंस्त्वं नो राजा गुरुमतः २४ यजस्वमदनुज्ञातः प्राप्य एष कतुस्त्वया ॥ युनक्तु नो भवान्कार्येयत्रवांछसि भारत २५ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वकर्तास्मि तेऽ
नघ ॥ भीमसेनाजुनै चैव तथा माद्रवर्ता सुतौ ॥ इष्टवं तो भविष्यति त्वया ष्वति पार्थिव २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णव्यासा
नुज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यासमामंत्र्यमेधावीत तो वचनमब्रवीत् १ यदा कालं
भवान्वेति हयमेधस्य तत्त्वतः ॥ दीक्षयस्व तदामां त्वं त्वग्यायतो हि मे क्रतुः २ ॥ व्यास उवाच ॥ अहं पैलोऽथ कौंतेय याज्ञवल्क्यस्तथैव च ॥ विधानं यद्यथा कालं
तत्कर्तारो न संशयः ३ चैत्र्यां हि पौर्णमास्यां तु तव दीक्षा भविष्यति ॥ संमाराः संश्रियंतां च यज्ञार्थं पुरुषर्षभ ४ अश्वविद्याविदश्चैव सूता विप्राश्च तद्विदः ॥ मध्वम
श्वं परीक्षंतां तव यज्ञार्थं सिद्धये ५ तमुत्सृज्यथा शास्त्रं पृथिवी सागरां वराम् ॥ सपर्येतु यशो दीप्तं तव पार्थिव दर्शयन् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तथेत्युक्त्वा
पांडवः पृथिवीपतिः ॥ चकार सर्वराजेंद्रयथोक्तं ब्रह्मणा दिना ७ संमाराश्चैव राजेंद्र सर्वसंकल्पिताऽभवन् ॥ संमारां समाहृत्य नृपो धर्मसुतस्तदा ८ न्यवेदय दमे
यात्मा कृष्ण द्वैपायनायैव ॥ ततोऽब्रवीन्महातेजा व्यासो धर्मात्मजं नृपम् ९ यथा कालं यथा योगं सज्जाः स्मृतवदीक्षणे ॥ स्फुर्यश्च कूर्चश्च सौवर्णो यच्चान्यदापि कौरव
१० तत्र योग्यं भवेत्किंचिद्रौक्मंतं तत्क्रियतामिति ॥ अश्वश्चोत्सृज्यतामद्य पूज्यामथ यथाक्रमम् ॥ सुगुप्तं च रतां चापि यथा शास्त्रं यथाविधि ११ ॥ युधिष्ठिर उ
वाच ॥ अयमश्वो यथा ब्रह्मसृष्टः पृथिवीमिमाम् ॥ चरिष्यति यथा कामं तत्रैवं संविधीयताम् १२ पृथिवीं पर्यटंतं हित्तरंगं कामचारिणम् ॥ कपालयेदिति मुनेन
ब्रह्मन् वक्तुमर्हति १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तुराजेंद्र कृष्ण द्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ भीमसेनादवरजः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १४ जिष्णुः सहिष्णुः पृष्णश्च
स एनं पालयिष्यति ॥ शक्तः सहिर्मही जेतुं निवातकवचांतकः १५ तस्मिन् ह्यस्त्राणि दिव्यानि दिव्यं संहननं तथा ॥ दिव्यं धनुश्च पुष्पीच स एनमनुयास्यति १६
सहिधर्मार्थं कुशलः सर्वविद्याविशारदः ॥ यथा शास्त्रं नृपेष्ठचारिष्यति ते हयम् १७ राजपुत्रो महाबाहुः श्यामो राजीवलोचनः ॥ अभिमन्योः पिता वीरः स एनं
पालयिष्यति १८ भीमसेनोऽपि तेजस्वी कौंतेयोऽमितविक्रमः ॥ समर्थो रक्षितुं राष्ट्रं न कुलश्च विशांपते १९ सहदेवस्तु कौरव्यसमाधास्यति बुद्धिमान् ॥ कुटुंबतं
त्रिविधिवत्सर्वमेव महायशाः २० तत्तु सर्वं यथान्यायमुक्तः कुरुकुलोद्बहः ॥ चकार फाल्गुनं चापि संदिदेश हयं प्रति २१

स्फुर्यः काष्ठरुद्धः सचात्रसौवर्णः कूर्च आसनाथं कुशमुष्टिः सोऽप्यप्रसौवर्णः १० सुगुप्तं सुराज्ञितं यथा स्यात्तथा ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ दीक्षेति १ पशुबंधान् अश्वमेधस्यारंभणीयं रूपान् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एह्यर्जुन त्वया वीरहयोऽयं परिपाल्यताम् ॥ त्वमहो रक्षितुं ह्येनं नान्यः कश्चन मानवः २२ ये चापि त्वामहाबाहो प्रत्युद्याति न राधिपाः ॥
तैर्विग्रहो यथान स्यात्तथा कार्यं त्वयाऽनघ २३ आख्यातव्यं भवता यज्ञोऽयं मम सर्वशः ॥ पार्थिवेभ्यो महाबाहो समये गम्यतामिति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा स धर्मात्मा घातरं सव्यसाचिनम् ॥ भीमं च नकुलं चैव पुरगुप्तौ समादधत् २५ कुटुंबतं त्रेचतदा सह देवं युधांपतिम् ॥ अनुमान्य महीपालं घृतराष्ट्रं युधि
ष्ठिरः २६ ॥ इति श्रीम० आ० प० अनु० यज्ञसामग्रीसंपादने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दीक्षाकाले तु संप्राप्ते ततस्ते सुमहर्षिजः ॥
विधिवदीक्षयामासुरश्वमेधाय पार्थिवम् १ कृत्वा स पशुबंधांश्च दीक्षितः पांडुनंदनः ॥ धर्मराजो महातेजाः सहर्षिभिर्बर्ह्यरोचत २ हयश्च हयमेधार्थं स्वयं स ब्रह्मणा
दिना ॥ उत्सृष्टः शास्त्रविधिना व्यासेनामिततेजसा ३ सराजा धर्मराज इराजन् दीक्षितो विषभौ तदा ॥ हेममालीरुक्मकंठः प्रदीप्त इव पावकः ४ कृष्णाजिनीदंडपा
णिः क्षौमवासाः स धर्मजः ॥ विषभौ युतिमान्भूयः प्रजापतिरिवाध्वरं ५ तथैवास्यात्विजः सर्वेतुल्यवेपाविशांपते ॥ बभूवुर्जुनश्चापि प्रदीप्त इव पावकः ६ श्वेता
श्वः कृष्णसारंतं स साराश्वं धनं जयः ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शासनात् ७ विक्षिपन् गान्धिवराजं बद्धगोधां गुलित्रवान् ॥ तमश्वं पृथिवीपालमुदायुक्तः
स सारच ८ आकुमारं तदाराजघ्ना गमत्तपुरां वेभो ॥ द्रष्टुं कामं कुरुश्रेष्ठं प्रयास्यंतं धनं जयम् ९ तेषामन्योन्यसंमर्दाद्भूमौ समजायत ॥ दिदृक्षुर्गाहयंतं च तंचैव
हयसारिणम् १० ततः शब्दो महाराजदिशः खं प्रति पूरयन् ॥ बभूवुर्मेक्षतानि नाकुंती पुत्रं धनं जयम् ११ एष गच्छति कौंतेय तुरगश्चैव दीप्तिमान् ॥ यमन्वेति म
हाबाहुः संस्पृशन् धनुरुत्तमम् १२ एवं शुश्राव वदता गिरो जिष्णुरुदारधीः ॥ स्वस्ति तेऽस्तु वज्रारिष्टं पुनश्चैहीति भारत १३ अथापरे मनुष्येन्द्रपुरुषावाक्यमब्रुव
न् ॥ नैनं पश्यामसंमर्दधनुरेतत्प्रदृश्यते १४ एतद्विभीमनिर्हादं विभ्रुतं गान्धिवधुः ॥ स्वस्ति गच्छत्वरिष्टो वैपथानमकुतोभयम् १५ निवृत्तमेनं द्रक्ष्यामः पु
नरेष्यति च घुवम् ॥ एवमाद्यामनुष्याणां स्त्रीणां च भरतर्षभ १६ शुश्रावमधुरावाचः पुनः पुनरुदारधीः ॥ याज्ञवल्क्यस्य शिष्यश्च कुशलो यज्ञकर्मणि १७ प्राया
त्पार्थेन सहितः शांत्यर्थं वेदपारगः ॥ ब्राह्मणाश्च महीपालबहवो वेदपारगाः १८ अनुजग्मुर्महात्मानं क्षत्रियाश्च विशांपते ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शास
नात् १९ पांडवैः पृथिवीमश्वो निर्जितामस्त्रतेजसा ॥ चचार समहाराजयथादेशं च सत्तम २० तत्र युद्धानि वृत्तानि यान्यासन् पांडवस्य ह ॥ तानि वक्ष्यामि ते वीर
विचित्राणि महाति च २१ सहयः पृथिवीराजं प्रदक्षिणमवर्तत ॥ स सारोत्तरतः पूर्वतन्निबोधमर्हपते २२ अवष्टुद्रन्सराष्ट्राणि पार्थिवानां हयोत्तमः ॥ शनै
स्तदापरिययौ श्वेताश्वश्च महारथः २३

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ शिष्यः सोमश्रवाः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

तत्रसंगणनानास्तिराज्ञामयुतशस्तदा ॥ येऽयुद्धयंतमहाराजक्षत्रियादतवांधवाः २४ किरातायवनाराजन्वहवोऽसिधनुर्धराः ॥ म्लेच्छाश्चान्येबहुविधाः
पूर्वयेनिकृतारणे २५ आर्याश्चपृथिवीपालाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ समीयुःपांडुपुत्रेणवहयोयुद्धदुर्मदाः २६ एवंवृत्तानियुद्धानेतत्रतत्रमहीपते ॥ अर्जुनस्यमही
पालैर्नानादेशसमागतैः २७ यानिभूयतोरारजन्प्रतप्तानिमहांतिच ॥ तानियुद्धानिवक्ष्यामिकौंतेयस्यतवाऽनघ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्व
णि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ त्रिगर्तैरभवयुद्धंरुतैर्वैःकिरीटिनः ॥ महारथसमाज्ञातैर्हता
नांपुत्रनमृभिः १ तेसमाज्ञायसंप्राप्तंयज्ञियंतुरगोत्तमम् ॥ विषयांतंततोवीरादंशिताःपर्यवारयन् २ रथिनोबद्धतूणीराःसदश्वैःसमलंकृतैः ॥ परिवार्यहयंरा
जनग्रहीतुंसंप्रचक्रमुः ३ ततःकिरीटीसंचित्यतेषांतत्राचिकीर्षितम् ॥ वारयामासतान्वीरान्सात्वपूर्वमरिदमः ४ तदनादृत्यतेसर्वेशरैरभ्यहनंस्तदा ॥ तमो
रजोभ्यांसंछन्नास्तान्किरीटीन्यवारयत् ५ तानब्रवीत्तोजिष्णुःप्रहसन्निवभारत ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञाःश्रेयोजीवितमेवच ६ सहिवीरःप्रयास्यन्वैधर्मराजेन
वारितः ॥ हतवांधवानतेपार्थहंतव्याःपार्थिवाइति ७ सतदातद्वचःश्रुत्वाधर्मराजस्यधीमतः ॥ तान्निवर्तध्वमित्याहनन्यवर्ततचापिते ८ ततस्त्रिगर्तराजानं
सूर्यवर्माणमाहवे ॥ विचित्यशरजालेनप्रजहासधनंजयः ९ ततस्तेरथघोषेणरथनेमिस्वनेनच ॥ पूरयंतोदिशःसर्वाधनंजयमुपाद्रवन् १० सूर्यवर्माततःपार्थे
शराणांनतपर्वणाम् ॥ शतान्यमुंचद्राजेंद्रलघ्वस्त्रमभिदर्शयन् ११ तथैवान्येमहेष्वासायेचतस्याऽनुयायिनः ॥ मुमुचुःशरवर्षाणिधनंजयवधैषिणः १२ सतान्
ज्यामुखविमुक्तैर्वहुभिःसुबहून्शरान् ॥ चिच्छेदपांडवोराजंस्तेभूमौन्यपतंस्तदा १३ केतुवर्मातुतेजस्वीतस्यैवावरजोयुवा ॥ युयुधेभ्रातुरथार्थपांडवेनयश
स्विना १४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकेतुवर्माणमाहवे ॥ अभ्यग्नश्चित्तैर्वाणैर्वीभुःसुःपरवीरहा १५ केतुवर्मण्यभिहतेघृतवर्मांमहारथः ॥ रथेनाशुसमुत्पत्यशरैर्जि
ष्णुमवाकिरत् १६ तस्यतांशीघ्रतामीक्ष्यतुतोषातीववीर्यवान् ॥ गुडाकेशोमहातेजाबालस्यघृतवर्मणः १७ नसंदधानंददृशेनाददानंचतंतदा ॥ किरंतमे
वसशरान्ददृशेपाकशासनिः १८ सतुतंपूजयामासघृतवर्मणमाहवे ॥ मनसातुमुहूर्तैर्वैरणेसमभिर्हर्षयन् १९ तंपन्नगमिवकुट्टंकुर्वीरःस्मयन्निव ॥ प्रीतिपूर्वं
महाबाहुःप्राणैर्नव्यपरोपयत् २० सतथारक्ष्यमाणोवैपार्थेनामिततेजसा ॥ घृतवर्मांशरं दीप्तमुमोचाविजयेतदा २१ सतेनविजयस्तूर्णमासीद्विद्धःकरे
मृशम् ॥ मुमोचगांडिवंमोहात्तत्पपाताथमूतले २२

त्रिगर्तैरिति महारथत्वेनसम्यगाज्ञातैःपांडवीवैर्हतानां

पुत्रनमृभिर्निर्गतैः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनी०मा०षुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ प्राज्ञ्योतिषेतिस्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

धनुषःपततस्तस्यसव्यसाचिकराद्विमो ॥ बभूवसदृशंरूपंशक्रचापस्यभारत २३ तस्मिन्निपतितेदिव्येमहाधनुषिपार्थिवः ॥ जहाससस्वनंहासंघृतवर्मा
महाहवे २४ ततोरोषादितोजिष्णुःप्रमृज्यरुधिरंकरात् ॥ धनुगदस्ततद्विव्यंशरवैषवैषच २५ ततोहलहलाशब्दोदिवस्पृगभवत्तदा ॥ नानाविधानांभूता
नांतत्कर्माणिप्रशंसताम् २६ ततःसंप्रेक्ष्यसंकुद्धं कलांतकयमोपमम् ॥ जिष्णुत्रैगर्तकायोधाःपरिताःपर्यवारयन् २७ अभिमृत्यपरोपसार्थततस्तेघृतवर्मणः ॥
परिवर्तुगुडाकेशेत्त्राकुद्धचदनंजयः २८ ततोयोधान्जघानाशुतेषांसदशचाष्टच ॥ महेंद्रवज्रप्रतिमरायसैवहुभिःशरैः २९ तान्संप्रभग्नान्संप्रेक्ष्यवरमाणो
धनंजयः ॥ शरैर्गताविषाकारैर्जघानस्वनवदसन् ३० तंभग्नमनसःसर्वैर्गर्तकमहारथाः ॥ दिशोऽभिदुहुवूराजन्धनंजयशरादिताः ३१ तमूचुःपुरुषव्याघ्रं
संशप्तकानिषूदनम् ॥ तवाऽस्मकिकराःसर्वेसर्वैवैवशगास्तव ३२ आज्ञापयस्वनःपार्थप्रह्लांनप्रेष्यानवस्थितान् ॥ करिष्यामःप्रियंसर्वतवकौरुचनंदन ३३
सुतदाज्ञायवचनंसर्वास्तानब्रवीत्तदा ॥ जीवितंरक्षतनृपाःशासनंप्रतिगृह्यताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणित्रिगर्तपरा
भवेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्राज्ञ्योतिषमथाभ्येत्यव्यचरत्सहयोत्तमः ॥ भगदत्तात्मजस्तत्रनिर्धयैरणकर्कशः १
सहयंपांडुपुत्रस्यविषयांतमुपागतम् ॥ युयुधेभरतश्रेष्ठवज्रदत्तोमहीपतिः २ सोऽभिनिर्धयनगराद्भगदत्तसुतोत्तपः ॥ अश्वमायांतमुन्मथ्यनगराभिमुखो
ययौ ३ तमालक्ष्यमहाबाहुःकुरूणामृषभस्तदा ॥ गांडीवंविक्षिपंस्त्वूर्णसहसासमुपाद्रवत् ४ ततोगांडीवनिर्मुक्तैरिषुभिर्मोहितोत्तपः ॥ हयमुन्मथ्यतंवीरस्त
तःपार्थमुपाद्रवत् ५ पुनःप्रविश्यनगरंदंशितःसन्तपोत्तमः ॥ आरुह्यनामप्रवरंनिर्धयैरणकर्कशः ६ पांडुरेणात्तपत्रेणाध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ दोधूयताचामरे
णश्वेतेनचमहारथः ७ ततःपार्थसमासाद्यपांडवानांमहारथम् ॥ आह्वयामासवीभत्सुं बाल्यान्मोहाच्चसंयुगे ८ सवारणंनगप्ररुवंप्रभिन्नकरटामुखम् ॥ प्रेषया
माससंकुद्धःश्वेताश्वंप्रतिपार्थिवः ९ विक्षरंतंमहमेघंपरवारणवारणम् ॥ शास्त्रवत्कल्पितंसंख्येविवशंयुद्धदुर्मदम् १० प्रचोद्यमानःसगजस्तेनराज्ञामहा
बलः ॥ तदाकुशेनविषभावुत्पतिष्यन्निवांवरम् ११ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकुद्रोराजन्धनंजयः ॥ भूमिष्ठेवारणगतंयोषयामासभारत १२ वज्रदत्तस्ततःकुद्रो
मुमोचाशुधनंजये ॥ तोमरान्निगंसकाशान्शलभानिववेगितान् १३ अर्जुनस्तानसंप्राप्तान्गांडीवप्रभैःशरैः ॥ द्विधात्रिधाचचिच्छेदखण्डखण्डैस्तदा १४
सतान्दृष्ट्वातथाछिन्नास्तोमरान्भगदत्तजः ॥ इषूनसक्तांस्त्वरितःप्राहिणोत्पांडवंप्राति १५ ततोऽर्जुनस्तूर्णतरंरुक्मपुंखानजिह्वगान् ॥ प्रेषयामाससंकुद्रो
भगदत्तात्मजंप्राति १६ सतैर्विद्धोमहातेजावज्रदत्तोमहापृथे ॥ भृशाहतःपपातोव्यानत्वेनमजहात्स्मृतिः १७ ८९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

ततः सपुनरुत्सृज्यवारणप्रवरं रणे ॥ अव्यग्रः प्रेषयामास जयार्थं विजयं प्रति १८ तस्मै बाणांस्ततो जिष्णुर्निर्मुक्ताशीविषोपमान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो ज्वलितज्व
लनोपमान् १९ सतैर्विद्धो महानागो विस्त्रवन् रुधिरं च भौ ॥ गौरिका क्तमिवाभो द्विर्बहुप्रस्रवणं तदा २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीताप
र्वणि वज्रदत्तयुद्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं त्रिरात्रमभवत्तुद्धं भरतर्षभ ॥ अर्जुनस्य नरैरेण वृत्रेणैव शतक्रतोः १
ततश्चतुर्थे दिवसे वज्रदत्तो महाबलः ॥ जहास सस्वनं हासं वाक्यं चेदमथाब्रवीत् २ अर्जुनार्जुनतिष्ठस्वनमेजीवन्विमोक्ष्यसे ॥ त्वां निहत्य करिष्यामि पितुस्तोयं यथा
विधि ३ त्वया वृद्धो मम पिता भगदत्तः पितुः सखा ॥ हतो वृद्धो मम पिता शिशुं मामद्ययोधय ४ इत्येवमुक्त्वा संकुद्धो वज्रदत्तो नराधिपः ॥ प्रेषयामास कौरव्यवारणं
पांडवं प्रति ५ संप्रेष्यमाणो नागैर्द्रोवज्रदत्तेन धीमता ॥ उत्पतिष्यन्निवाकाशमभिदुद्राव पांडवम् ६ अग्रहस्तमुक्तेन सीकरेण सनागराट् ॥ समौक्षत गुडाकेशं
शैलं नीलमिवांबुदः ७ सतेन प्रेषितो राज्ञामेव वाद्विनदन्मुहुः ॥ मुखाडंबरसंहादैरभ्यद्रवत् फाल्गुनम् ८ स नृत्यन्निवनगैर्द्रोवज्रदत्तप्रचोदितः ॥ आससाद द्रुतं
राजन्कौरवाणां महारथम् ९ तमायांतमथालक्ष्य वज्रदत्तस्य वारणम् ॥ गांडीवमाश्रित्य बलीनव्यकंपतशत्रुहा १० चुक्रोध बलवच्चापि पांडवस्तस्य भूपतेः ॥
कार्यविघ्नमनुस्मृत्य पूर्ववैरं च भारत ११ ततस्तं वारणं कुद्धः शरजालेन पांडवः ॥ निवारयामास तदा वेल्लेवमकरालयम् १२ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनेन निवारितः ॥
तस्थौ शैरैर्विनुन्नांगः श्वाविच्छललितो यथा १३ निवारितं गजं दृष्ट्वा भगदत्तमुतो नृपः ॥ उत्सर्जं शितान्वाणानर्जुनं क्रोधमूर्छितः १४ अर्जुनस्तु महाबाहुः शरैररि
निघातिभिः ॥ वारयामास तान्वाणांस्तदद्रुतमिवाभवत् १५ ततः पुनरभिकुद्धो राजा प्रागज्योतिषाधिपः ॥ प्रेषयामास नागैर्द्रोवज्रदत्तं पमम् १६ तमापतंतं
संप्रेक्ष्य बलवत्पाकशासनिः ॥ नाराचमग्निसंकाशं प्राहिणोद्धारणं प्रति १७ सतेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशम् ॥ पपात सहस्राभूमौ वज्ररुग्ण इवाचलः १८
सपतनश्शुभेनागोधनं जयशराहतः ॥ विशन्निवमहाशैलो महीवज्रप्रपीडितः १९ तस्मिन्निपतितेनागे वज्रदत्तस्य पांडवः ॥ तं न भेतव्यमित्याहततो भूमिगतं
नृपम् २० अब्रवीद्धिमहातेजाः प्रस्थितं मां युधिष्ठिरः ॥ राजानस्तेन हंतव्या धनं जयकथंचन २१ सर्वमेतन्नरव्याघ्रमवत्येतावता कृतम् ॥ योधाश्चापिन हंतव्या
धनं जयरणे त्वया २२ वक्तव्याश्चापिराजानः सर्वे सहसुहृज्जनैः ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्विरनुभूयताम् २३ इति ब्राह्मवचः श्रुत्वा न हन्मि त्वानराधिप ॥ उत्तिष्ठ न
भयं तेऽस्ति स्वस्ति मान्गच्छ पार्थिव २४ आगच्छेथामहाराज पराचैत्रीमुपस्थिताम् ॥ यदाऽश्वमेधो भविता धर्मराजस्य धीमतः २५

परमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शकलितभाषाकाप्रोतः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतभावादीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ सैधवैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विकीर्यत्युल्काः सूर्य

एवमुक्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा ॥ तथेत्येवाब्रवीद्वाक्यं पांडवेनाभिनिर्जितः २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्त
पराजये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सैधवैरभवत्तुद्धं ततस्तस्य किरीटिनः ॥ हतशेषैर्महाराजहतानां च सुतैरपि १ तेष्व
र्तुणामुपश्रुत्य विषयं श्वेतवाहनम् ॥ प्रत्युद्ययुरमृष्यंतो राजानः पांडवर्षभम् २ अश्वं च तं परासृज्य विषयातिविषोपमाः ॥ नभयंचक्रिरे पार्थाद्वीमसेनादनंतरात् ३
तेऽविदूराद्धनुष्पाणि यज्ञियस्य हयस्य च ॥ बीभत्सुं प्रत्यपद्यंत पदातिनमवस्थितम् ४ ततस्ते तं महावीर्यं राजानः पर्यवारयन् ॥ जिगीषंतो नरव्याघ्रं पूर्वावेनेकृता
युधि ५ तेनामान्यपि गोत्राणिकर्माणि विविधानि च ॥ कीर्तयंतस्तदा पार्थ शरवर्षैरवाकिरन् ६ तेकिरंतः शरवातान् वारणप्रतिवारणान् ॥ रणे जयमभीप्संत कौंते
यं पर्यवारयन् ७ ते समीक्ष्य च तं कृष्णमुग्रकर्माणमाहवे ॥ सर्वे युयुधिरेवीरारथस्थास्तं पदातिनम् ८ ते तमाजगिरे वीरं निवातकवचांतकम् ॥ संशक्तानि हंतारं हंतारं
सैव वस्य च ९ ततो रथसहस्रेण हयानामयुतेन च ॥ कोष्ठकीकृत्य बीभत्सुं प्रहृष्टमनसोऽभवन् १० तं स्मरंतो वधं वीराः सिंधुराजस्य चाहवे ॥ जयद्रथस्य कौरव्यसमरे
सव्यसाचिना ११ ततः पर्जन्यवत्सर्वेशरवृष्टीरवासृजन् ॥ तैः कीर्णैः शुशुभे पार्थो रविर्मैघांतरे यथा १२ सशरैः समवच्छन्नश्चाशो पांडवर्षभः ॥ पंजरांतरसंचारी शकुं
त इव भारत १३ ततो हाहाकृतं सर्वैकैते येशरपीडिते ॥ त्रैलोक्यमभवद्राजन् रविरासीच्च निष्प्रभः १४ ततो वधौ महाराजमारुतो लोमहर्षणः ॥ राहुरग्रसदादित्यं यु
गपत्सोममेव च १५ उल्काश्च जगिरे सूर्यविकीर्यत्यः समंततः ॥ वेपथुश्चाभवद्राजन् कैलासस्य महामिरेः १६ मुमुचुः श्वासमत्युष्णं दुःखशोकसमान्विताः ॥ सप्तर्ष
यो जातभयास्तथा देवर्षयोऽपि च १७ शशंचाशुविनिर्भिद्यमंडलं शशिनोऽपतत् ॥ विपरीतादिशश्चापि सर्वाधूमाकुलास्तथा १८ रासभारुणसंकाशाधनुष्मंतः
सविद्युतः ॥ आवृत्य गगनं मेघामुमुचुर्मासशोणितम् १९ एवमासीत्तदा विरेशरवर्षेण संवृते ॥ फाल्गुने भरतश्रेष्ठतदद्रुतमिवाभवत् २० तस्य तेनावकीर्णस्य शर
जालेन सर्वतः ॥ मोहात्पपात गांडीवमावापश्चकरादपि २१ तस्मिन्मोहमनुप्राप्तेशरजालं महत्तदा ॥ सैवामुमुचुस्तूर्णगतसत्वे महारथे २२ ततो मोहसमापन्नं
ज्ञात्वा पार्थ दिवौकसः ॥ सर्वे वित्रस्तमनस्तस्य शांतिकृतोऽभवन् २३ ततो देवर्षयः सर्वे तथा सप्तर्षयोऽपि च ॥ ब्रह्मर्षयश्च विजयं जेपुः पार्थस्य धीमतः २४ ततः
प्रदीपिते देवैः पार्थ ते जसि पार्थिव ॥ तस्यावचलवद्धीमान्सं ग्रामे परमास्त्रवित् २५

जगिरेतामिश्च विकीर्यमाणामिः कैलासादीनि विषयः सप्तर्ष्यादीनां श्वाश्चामवत् । ता एव शशंचंद्रस्य विनिर्भिद्यं शशिनो मंडलं प्रतिपरितः अपतन्निर्भयानां संवत् १६ । १७ ततः स्नातु इति पाठे
चंद्रमंडलादूर्ध्वदेशात्पतिता उल्का तदा भित्वाऽधोऽपतादित्यर्थः १८ रासभर्णश्चारुणश्च तयोर्भिः श्रीभाबोरासभारुणो वर्णविशेषः १९ । २० आवापो हस्तावापः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

विचकर्षधनुर्दिव्यततः कौरवनंदनः ॥ यंत्रस्येवेह शब्दोऽभून्महांस्तस्य पुनः पुनः २६ ततः सशरवर्षाणि प्रत्याभिश्रान्प्रतिप्रभुः ॥ ववर्षधनुषा पार्थो वर्षाणीव पुरंदरः २७ ततस्ते सैधवा योधाः सर्व एव सराजकाः ॥ नादश्यंत शरैः कीर्णाः शलभैरिव पादपाः २८ तस्य शब्देन वित्रे सुभयार्ताश्च विदुर्बुधः ॥ मुमुचुश्चाशुशोकार्ताः शशुचुश्चापि सैधवाः २९ तांस्तु सर्वांश्चरव्याधः सैधवान् व्यचरद्वली ॥ अलातचक्रवद्राजचरजालैः समार्षयत् ३० तदिंद्रजालप्रतिमं वाणजालमभिब्रूहा ॥ विसृज्य दिक्षु सर्वासु महेंद्र इव ब्रभूत् ३१ मेघजालनिभं सैन्यं विदार्य शरवृष्टिभिः ॥ विवभौ कौरवश्रेष्ठः शरदीव दिवाकरः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि सैधवयुद्धे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गांडीवमृच्छुरो युद्धाय समुपस्थितः ॥ विवभौ युधि दुर्धर्षो हिमवानचलो यथा १ ततस्ते सैधवा योधाः पुनरेव व्यवस्थिताः ॥ व्यमुंचंत सुसंख्याः शरवर्षाणि भारत २ तान् ग्रहस्य महाबाहुः पुनरेव व्यवस्थितान् ॥ ततः प्रोवाच कौंतेयो मुमूर्षुर्नृक्षणागिरा ॥ युध्यध्वं परयाशक्त्या यत्तु ध्वं विजयेमम ३ कुरुध्वं सर्वकार्याणि महद्बोभयमागतम् ॥ एषयोऽस्यामि सर्वास्तु निवार्य शरवागुराम् ४ तिष्ठध्वं युद्धमनसो दर्पशमयितास्मिवः ॥ एतावदुक्त्वा कौरव्यो रोषाद्गांडीवमुत्तदा ५ ततोऽथ वचनं स्मृत्वा भ्रातृज्यैष्ठस्य भारत ॥ न हंतव्यारणे तात क्षत्रिया विजिगीषवः ६ जेतव्याश्चेति यत्प्रोक्तं धर्मराज्ञा महात्मना ॥ चिंतयामास तदा फाल्गुनः पुरुषर्षभ ७ इत्युक्तोऽहं नरेन्द्रेण न हंतव्या नृपा इति ॥ कथं तन्नमृषेदं स्याद्धर्मराज वचः शुभं ८ न हन्येरंश्च राजानो राज्ञश्चाज्ञा कृता भवेत् ॥ इति संचिंत्य सतदा फाल्गुनः पुरुषर्षभः ९ प्रोवाच वाक्यं धर्मज्ञः सैधवान् युद्धदुर्मदान् ॥ श्रेयो वदामि युष्माकं न हिंसेयमवस्थितान् १० यश्च वक्ष्यति संग्रामे तवास्मीति पराजितः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो मह्यं कुरुध्वं हितमात्मनः ११ ततोऽन्यथा कृच्छ्रगता भविष्यथ मया र्जिताः ॥ एवमुक्त्वा तु तान् वीरान् युयुधे कुरुपुंगवः १२ अर्जुनोऽस्तु विसंकुद्धः संकुद्धैर्विजिगीषुभिः ॥ शतं शतसहस्राणि शराणां न तपर्वणाम् १३ मुमुचुः सैधवाराजस्तदा गांडीवधन्वनि ॥ शरानापततः कूरानाशी विषविषोपमान् १४ चिच्छेद निशितैर्वाणैरंतरा सधनं जयः ॥ छित्वा तु तानाशु चैवं कपत्रान् शिलाशितान् १५ एकैकमेपांसमरो विभेद निशितैः शरैः ॥ ततः प्रासांश्च शक्तीश्च पुनरेव धनं जयम् १६ जयद्रथं हतं स्मृत्वा चिक्षुः सैधवानृपाः ॥ तेषां किरीटीसंकल्पं मोघं च क्रेमहाबलः १७ सर्वास्तानं तरा छित्वा तदा चुक्रोश पांडवः ॥ तथैवापतत तिपां योधानां जयद्विनाम् १८ शिरांसि पातयामास भलैः सन्नतपर्वभिः ॥ तेषां प्रद्रवतां चापि पुनरेवाभिधावताम् १९ निवर्ततां च शब्दो भूत्पूर्णस्येव महोदधेः ॥ तेवध्यमानास्तु तदा पार्थेनामित तेजसा २० यथा प्राणं यथोत्साहं योधयामास रज्जुनम् ॥ ततस्ते फाल्गुनेनाजौ शरैः सन्नतपर्वभिः २१ कृता विसंज्ञा भूयिष्ठाः कृता वाहनसैनिकाः ॥ तांस्तु सर्वांश्च परिगलान् विदित्वा हृतराष्ट्रजा २२ ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

दुःशलावालमादाय न सारं प्रययौ तदा ॥ सुरथस्य सुतं वीरं रथेनाथा गमतदा २३ शान्त्यर्थं सर्वयोधानामभ्यगच्छ तपांडवम् ॥ साधनं जयमासाद्य कुरोदार्तस्वरं तदा २४ धनं जयोऽपि तां दृष्ट्वा धनुर्विसृजे प्रभुः ॥ समुत्सृज्य धनुः पार्थो विधिवद्गणिर्नोतदा २५ प्राह किं करवाणीति सा च तं प्रत्युवाच ह ॥ एष ते भरतश्रेष्ठस्वस्त्रीयस्यात्मजः शिशुः २६ अभिवादय तपार्थं तं पश्य पुरुषर्षभ ॥ इत्युक्तस्तस्य पितरं संप्रच्छार्जुनस्तथा २७ कासाविति ततो राजन्दुःशलावाक्यमब्रवीत् ॥ पितृशोकाभिसंतप्तो विषादार्तोऽस्यैव पिता २८ पंचत्वमगमद्दीरो यथा तन्मे निशामय ॥ सपूर्वपितरं श्रुत्वा हतं युद्धे त्वयाऽनघ २९ त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय हयसारिणम् ॥ पितुश्च मृत्युदुःखार्तो जहात्प्राणान् धनं जय ३० प्राप्ता वीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्वेव तेऽनघ ॥ विषादार्तः पपातो व्यौममारचममात्मजः ३१ तं दृष्ट्वा पतितं तत्र ततस्तस्यात्मजं प्रभो ॥ गृहीत्वा समनुप्राप्ता त्वामद्य शरणे पिणी ३२ इत्युक्त्वाऽऽर्तस्वरं सा तु मुमोच हृतराष्ट्रजा ॥ दीनादीनं स्थितं पार्थमब्रवीत्वाप्य धोमुखम् ३३ स्वसारं समवेक्षस्व स्वस्तीयात्मजमेव च ॥ कर्तुं महसि धर्मज्ञ दयां कुरु कुलोद्बह ३४ विस्मृत्य कुराजानं तं च मंदं जयद्रथम् ॥ अभिमन्योर्यथा जातः परिक्षिप्तरवीरहा ३५ तथाऽयं सुरथाज्जातो मम पौत्रो महाभुजः ॥ तमादाय न रव्याग्रसं प्राप्तास्मितवातिकम् ३६ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेदं वचो मम ॥ आगतोऽयं महाबाहो तस्य मंदस्य पुत्रकः ३७ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वं कर्तुं महसि ॥ एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थमर्दिम ३८ याचते त्वामहाबाहो शभंगच्छ धनं जय ॥ बालस्य हतबंधोऽपार्थं किंचिदजानतः ३९ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ मामन्युवशमन्वगाः ॥ तमनार्थं नृशंसं च विस्मृत्यास्य पितामहम् ४० आगस्कारिणमत्यर्थं प्रसादं कर्तुं महसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुणुःशलायां धनं जयः ४१ संस्मृत्य देवीं गांधारीं हृतराष्ट्रं च पार्थिवम् ॥ उवाच दुःखशोकार्तः क्षत्रधर्मव्यगर्हयत् ४२ यत्कृतेषां प्रसादं कर्तुं महसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुणुःशलायां धनं जयः ४३ परिष्वज्य च तां प्रातो विससर्ज गृहान्प्रति ४४ दुःशलाचापितान् योधांश्चानि तेषां धवाः सर्वमयानीताय मक्षयम् ॥ इत्युक्त्वा बहुसांत्वादिप्रसादमकरोज्जयः ४५ परिष्वज्य च तां प्रातो विससर्ज गृहान्प्रति ४६ दुःशलाचापितान् योधांश्चानि वार्यमहतोरणात् ॥ संपूज्य पार्थं प्रययौ गृहानेव शुभानना ४७ एवं निर्जित्य तान् वीरान् सैधवान्सधनं जयः ॥ अन्वधावत धावंतं हयं कामविचारिणम् ४८ ततो मृगमिवाकोशे यथा देवः पिनाकवृक् ॥ ससारंत तथा वीरो विधिवद्यज्ञियहयम् ४९ सचवाजीयथेष्टेन तांस्तान् देशान् यथाक्रमम् ॥ विचचारयथा कामं कर्म पार्थस्य वर्धयन् ४८ क्रमेण सहयस्त्वेव विचरन् पुरुषर्षभ ॥ मणिपूरपतेर्देशमुपायात्सह पांडवः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि सैधवपराजये अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु नृपतिः प्राप्तं पितरं बभ्रुवाहनः ॥ निर्ययौ विनयेनाथ ब्राह्मणार्थपुरःसरः १ मणिपूरेश्वरं रत्नेवमुपयातं धनं जयः ॥ नाभ्यनंदत्समेधावीक्षत्रधर्ममनुस्मरन् २ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रुत्वेति १ । २

उवाच च सधर्मात्मा समन्तुः फाल्गुनस्तदा ॥ प्रक्रियेयं न ते युक्ता बहिस्त्वं क्षत्रधर्मतः ३ संरक्ष्यमाणं तुरगं यौधिष्ठिरमुपागतम् ॥ यज्ञियं विषयांते माना योत्सीः किं
 नु पुत्रक ४ धिक्त्वा मस्तु सुदुर्द्धि क्षत्रधर्म बहिष्कृतम् ॥ यो मां युद्धाय संप्राप्तं सान्निध्यं प्रथमं गच्छथाः ५ न त्वया पुरुषार्थो हि कश्चिदस्तीह जीवता ॥ यस्त्वं स्त्रीवद्य
 था प्राप्तां मां सा प्राप्स्य गच्छथाः ६ यद्यहं न्यस्तं शस्त्रं स्वामागच्छेयं सुदुर्मते ॥ प्रक्रियेयं भवेद्युक्ता बहिस्तं वनराधम ७ तमेव मुक्तं भर्ता तु विदित्वा पन्नगात्मजा ॥
 अमृष्यमाणा भित्तोर्वीमुलूपीसमुपागतम् ८ साददर्शिततः पुत्रं विमृशंतमधोमुखम् ॥ संतर्ज्यमानमसकृत् पित्रायुद्धांतिना प्रभो ९ ततः सा चारुसर्वांगी समुपेत्यो
 रगात्मजा ॥ उलूपी प्राह वचनं धर्म्यं धर्मविशारदम् १० उलूपी मां निबोध त्वं मातरं पन्नगात्मजाम् ॥ कुरुष्व वचनं पुत्रधर्मस्ते भविता परः ११ युध्यस्वैनं कुरु
 श्रेष्ठं पितरं युद्धदुर्मदम् ॥ एवमेष हिते प्रीतो भविष्यति न संशयः १२ एवं दुर्मर्षितो राजा समात्रावब्रुवाहनः ॥ मनश्चक्रे महातेजा युद्धाय भरतर्षभ १३ सन्नह्यकां
 चनं वर्मशिरस्त्राणं च भानुमत् ॥ तूष्णीं रशतसं बाधमारुरो हरथोत्तमम् १४ सर्वोपकरणोपेतं युक्तमश्वमनोजवैः ॥ सचक्रोपस्करं श्रीमान् हेमभांडपरिष्कृतम् १५
 परमार्चितं मुच्छित्य ध्वजं सिंहं हरण्मयम् ॥ प्रययौ पार्थमुद्दिश्य स राजा ब्रुवाहनः १६ ततोऽभ्येत्य हयं वीरो यज्ञियं पार्थ रक्षितम् ॥ ग्राहयामास पुरुषैर्हयशिक्षा
 विशारदैः १७ गृहीतं वाजिनं दृष्ट्वा प्रीतात्मा स धनं जयः ॥ पुत्रं रथस्थं भूमिष्ठः संन्यवारयदा हवे १८ स तत्र राजा तं वीरं शरसंघैरनेकशः ॥ अर्दयामास निशितैराशी
 विषविषोपमैः १९ तयोः समभवद्युद्धं पितुः पुत्रस्य चातुलम् ॥ देवासुररणप्रख्यमुभयोः प्रीयमाणयोः २० किरीटिनं प्रविष्याधशरेणानतपर्वणा ॥ जनुदेशेनर
 व्याघ्रं प्रहसन् ब्रुवाहनः २१ सोऽभ्यगात्सहपुंस्तेन बल्मीकमिव पन्नगः ॥ विनिर्मिद्य चकौ तेयं प्रविवेश महीतलम् २२ स गाढवेदनो घीमानालंब्य धनुस्तमम् ॥
 दिव्यं तेजः समाविश्य प्रमीत इव सोऽभवत् २३ स संज्ञामुपलभ्याथ प्रशस्य पुरुषर्षभः ॥ पुत्रं शकात्मजो वाक्यमिदमाह महायुतिः २४ साधुसाधु महाबाहो वत्सचि
 त्रांगदात्मज ॥ सदृशं कर्मेतदृष्ट्वा प्रीतिमानस्मि पुत्रक २५ विमुंचाम्येष ते बाणान् पुत्रयुद्धे स्थिरो भव ॥ इत्येव मुक्त्वा नाराचैरभ्यवर्षदमित्रहा २६ तान्संगां डीव
 निर्मुक्तान् वज्राशनि समप्रभान् ॥ नाराचान्च्छिनद्राजा भलैः सर्वास्त्रिधा द्विधा २७ तस्य पार्थः शरैर्दिव्यैर्ध्वजं हेमपरिष्कृतम् ॥ सुवर्णतालप्रतिमं क्षुरेणापाहर
 द्रथात् २८ हयांश्चास्य महाकायान् महावेगान् रिदम ॥ चकार राजन्निर्जीवान् प्रहसन्निवपां डवः २९ सरथादवतीर्याथ राजा परमकोपनः ॥ पदातिः पितरं कुद्धो
 योधयामास पांडवम् ३० संप्रीयमाणः पार्थानामृषभः पुत्रविक्रमात् ॥ नात्यर्थं पीडयामास पुत्रं वज्रधरात्मजः ३१ समन्यमानो विमुखं पितरं ब्रुवाहनः ॥ शरैरा
 शीविषाकारैः पुनरेवार्दयद्वली ३२

३३ पुत्रं प्रशस्येति संबन्धः १४ चित्रांगदा चित्रवाहनदुहिताऽर्जुनस्य द्वितीयास्त्री १५ १ २४ १७ १८ १९ २० २१ ३२

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ पतिमर्जुनं ३९ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि मीलकंठीये भारतमावदीये कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ तत इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

ततः सवाल्यात्पितरं विव्याध हृदि पात्रिणा ॥ निशितेन सुपुंस्तेन बलवद्ब्रुवाहनः ३३ विवेश पांडवं राजन्मर्मभित्वा तिदुःखकृत ॥ स तेनातिभृशं विद्धः पुत्रेण कुरुनंद
 नः ३४ महीजगाम मोहार्तस्ततो राजन्धनं जयः ॥ तस्मिन्निपतिते वीरे कौरवाणां धुरंधरे ३५ सोऽपि मोहं जगामाथ ततश्चित्रांगदा सुतः ॥ व्यायम्य संयुगे राजा
 दृष्ट्वा च पितरं हतम् ३६ पूर्वमेव स बाणौघैर्माद्विद्धोर्जुनेन ह ॥ पपात सोऽपि धरणीमालिं ग्यरणमूर्ध्वनि ३७ भर्तारं निहतं दृष्ट्वा पुत्रं च पतितं भुवि ॥ चित्रांगदा परित्रस्ता
 प्रविवेश रणाजिरे ३८ शोकसंतप्त हृदयारुदतीवेषतीभृशम् ॥ मणिपूरपत्तेर्माता ददर्श निहतं पतिम् ३९ ॥ इति श्री० आश्व० अनुगता पर्वणि अर्जुनब्रुवाहन
 युद्धे कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो बहुतरं भीरुर्विलप्य कमलेक्षणा ॥ सुमोहदुःखसंतप्ता पपात च महीतले १ प्रतिलभ्य च सा
 संज्ञां देवी दिव्यवपुर्वरा ॥ उलूपी पन्नगसुतां दृष्ट्वा देवाक्यमब्रवीत् २ उलूपि पश्य भर्तारं शयानं निहतं रणे ॥ त्वत्कृते मम पुत्रेण बाणेन समितिजयम् ३ ननु त्वमार्यधर्म
 ज्ञाननुचासि पतिव्रता ॥ यत्त्वत्कृतेऽयं पतितः पतिस्ते निहतो रणे ४ किंतु सर्वापराधोऽयं यदि तेऽद्य धनं जयः ॥ क्षमस्व याच्यमाना वै जीवयस्व धनं जयम् ५ ननु त्व
 मार्यधर्मज्ञा त्रैलोक्यविदिता शुभे ॥ यद्वा तयित्वा पुत्रेण भर्तारं नानुशोचसि ६ नाहं शोचामि तनयं हतं पन्नगनंदिनि ॥ पतिमेव तु शोचामि यस्यातिथ्यमिदं कृतम्
 ७ इत्युक्त्वा सा तदा देवी मुलूपी पन्नगात्मजाम् ॥ भर्तारमभिगम्येदमित्युवाच यशस्विनी ८ उत्तिष्ठ कुरुमुख्यस्य प्रियसुख्यममप्रिय ॥ अयमश्वो महाबाहो मया ते
 परिमोक्षितः ९ ननु त्वयानामविभोधर्मराजस्य यज्ञियः ॥ अयमश्वो नुसर्तव्यः स शेषे किं महीतले १० त्वयि प्राणायामायताः कुरूणां कुरुनंदन ॥ सकस्मात्प्राण
 दोऽन्येषां प्राणान्सं त्यक्तवानसि ११ उलूपि साधु पश्ये मपतिं निपतितं भुवि ॥ पुत्रं चे मं समुत्साद्य घातयित्वा न शोचसि १२ कामं स्वपितुर्बालोऽयं ममौ मृत्युवशगतः ॥
 लोहिताक्षो गुडाकेशो विजयः साधु जीवतु १३ नापराधोऽस्ति सुभगेन राणां बहुभार्यता ॥ प्रमदानां भवत्येष मातेऽभूद्विद्विरीदशी १४ सख्यं चैतत्कृतं धात्रा शश्वदव्य
 यमेव तु ॥ सख्यं समभिजानीहि सत्यं संगतमस्तु ते १५ पुत्रेण घातयित्वैनं पतिं यदि न मेऽद्य वै ॥ जीवंतं दर्शयस्यद्यपरित्यक्ष्यामि जीवितम् १६ साऽहं दुःखान्वि
 तां देवि पतिपुत्रविना कृता ॥ इहैव प्रायमासिष्ये प्रेक्षं त्यास्तेन संशयः १७ इत्युक्त्वा पन्नगसुतां सपत्नीं चैत्रवाहनी ॥ ततः प्रायमुपासीना तूष्णीमासीज्जनाधिप १८
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विलप्य विरता भर्तुः पादौ प्रगृह्य सा ॥ उपविष्टा भवद्दीना सोच्छ्वासं पुत्रमीक्षती १९ ततः संज्ञां पुनर्लब्ध्वा स राजा ब्रुवाहनः ॥ मातरं
 तामथालोक्य रणभूमावथा ब्रवीत् २० इतो दुःखतरं किं नुयन्मे माता सुखैधिता ॥ भूमौ निपतितं वीरमनुशेते मृतं पतिम् २१ निहतारं रणेऽरीणां सर्वशस्त्रभृतां वरम्
 ॥ मया विनिहतं संख्ये प्रेक्षते दुर्मरंबत २२

अहोऽस्याहृदयंदेव्याहृदयंविदीर्यते ॥ व्यूढोरस्कंमहाबाहुंप्रेक्षंत्यानिहतंपतिम् २३ दुर्मरंपुरुषेणेहमन्येहान्यनागते ॥ यत्रनाहंनमेमाताविप्रयुज्येतजी
वितात् २४ हाहाधिकुरुवीरस्यसन्नाहंकांचनंभुवि ॥ अपविद्धंहतस्येहमयापुत्रेणपश्यत २५ भोभोपश्यतमेवीरंपितरंब्राह्मणाभुवि ॥ शयानंवीरशयनेमयापु
त्रेणपातितम् २६ ब्राह्मणाःकुरुमुख्यस्ययेमुक्ताहयसारिणः ॥ कुर्वतिशांतिकामस्यरणेयोऽयंमयाहतः २७ व्यादिशंतुचकिंविप्राःप्रायश्चित्तमिहाद्यमे ॥ आनृ
शंसस्यपापस्यपितृहंतृणाजिरे २८ दुश्चराद्वादशसमाहत्वापितरमद्यै ॥ ममेहसुनुशंसस्यसंवीतस्यास्यचर्मणा २९ शिरःकपालेचास्यैवयुंजतःपितुरद्यमे ॥
प्रायश्चित्तंहिनास्त्यन्यद्वत्वाऽद्यपितरंमम ३० पश्यनागोत्तमसुतेभर्तारंनिहतंमया ॥ कृतंप्रियंमयातेऽद्यनिहत्यसमरेऽर्जुनम् ३१ सोऽहमद्यगमिष्यामिगतिंपि
तृनिषेविताम् ॥ नशक्रोम्यात्मनाऽऽत्मानमहंधारयितुंशुभे ३२ सात्वंमयिमृतेमातस्तथागांडीबधन्वनि ॥ भवप्रीतिमतीदेविसत्येनात्मानमालमे ३३ इत्युक्त्वा
सततोराजादुःखशोकसमाहतः ॥ उपस्पृश्यमहाराजदुःखाद्वचनमब्रवीत् ३४ शृण्वंतुसर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ त्वंचमातर्यथासत्यंब्रवीमिभुजगोत्तमे
३५ यदनोत्तिष्ठतिजयःपितामेनरसत्तमः ॥ अस्मिन्नेवरणोद्देशेशोषयिष्येकलेवरम् ३६ नहिमेपितरंहत्वानिष्कृतिर्विद्यतेकचित् ॥ नरकंप्रतिपत्स्यामिधुवंगुरु
वधार्दितः ३७ वीरंहिक्षत्रियंहत्वागोशतेनप्रमुच्यते ॥ पितरंतुनिहत्यैवंदुर्लभानिष्कृतिर्मम ३८ एषएकोमहातेजाःपांडुपुत्रोघनंजयः ॥ पिताचममधर्मात्मा
तस्यमेनिष्कृतिःकुतः ३९ इत्येवमुक्त्वानृपतेधनंजयसुतोत्तपः ॥ उपस्पृश्याभवतूष्णींप्रायोपेतोमहामतिः ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रायोपविष्टेनृपतौमणि
प्रूरेश्वरेतदा ॥ पितृशोकसमाविष्टेसहमात्रापरंतप ४१ उलूपींचितयामासतदासंजीवनंमणिम् ॥ सचोपातिष्ठततदापन्नगानांपरायणम् ४२ तंष्टहीत्वातुकौरव्य
नागराजपतेःसुता ॥ मनःप्रह्लादनीवाचंसैनिकानामथाब्रवीत् ४३ उत्तिष्ठमाशुचःपुत्रनैवजिष्णुस्त्वयाजितः ॥ अजेयःपुरुषैरेषतथादेवैःसवासैः ४४ मयातुमो
हनीनाममायेषासंप्रदर्शिता ॥ प्रियार्थंपुरुषेद्रस्यपितरुतेऽद्ययशस्विनः ४५ जिज्ञासुर्ह्येषपुत्रस्यवलस्यतवकौरव ॥ संग्रामेयुद्धयतोरान्नगतःपरवीरहा ४६
तस्मादसिमयापुत्रयुद्धायपरिचोदितः ॥ मापापमात्मनःपुत्रशंकेथाह्यपिप्रभो ४७ ऋषिरेषमहानात्मापुराणःशाश्वतोऽक्षरः ॥ नैनंशक्तोहिंसंग्रामेजेतुंशक्रो
पिपुत्रक ४८ अयंतुमेमणिर्दिव्यःसमानीतोविशांपते ॥ मृतान्मृतान्पन्नगेद्रान्नयोजीवयतिनित्यदा ४९ पुनमस्योरसित्वंचस्थापयस्वपितुःप्रभो ॥ संजीवितं
तदापार्थसत्त्वंद्रष्टासिपांडवम् ५० इत्युक्तःस्थापयामासतस्योरसिमणितदा ॥ पार्थस्यामिततेजाःसपितुःस्नेहादपापकृत् ५१ तस्मिन्त्यस्तेमणौवीरोजिष्णुरु
ज्जीवितःप्रभुः ॥ चिरसुप्तइवोत्स्थौष्टृष्टलोहितलोचनः ५२ तमुत्थितंमहात्मानंलब्धसंज्ञंमनस्विनम् ॥ समीक्ष्यपितरंस्वस्थंवंदेवधुवाहनः ५३ उत्थिते
पुरुषव्याघ्रेपुनलक्ष्मीवतिप्रभो ॥ दिव्याःसुमनसःपुण्यावष्टपेपाकशासनः ५४

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ किमागमनेतिस्पष्टार्थः

अनाहतादुंभयोवेनेदुर्मनःस्वनाः ॥ साधुसाध्वितिचाकाशेवभूवसुमहान्स्वनः ५५ उत्थायचमहाबाहुःपर्याश्वस्तोधनंजयः ॥ बभ्रुवाहनमालिंग्यसमा
जिघ्रतमूर्धनि ५६ ददर्शचापिदूरेऽस्यमातरंशोककंशिताम् ॥ उलूप्यासहतिष्ठतीततोऽपृच्छद्वनंजयः ५७ किमिदंलक्ष्यतेसर्वशोकविस्मयहर्षवत् ॥ रणाजि
रममित्रघ्नयदिजानामिशंसमे ५८ जननीचकिमर्थतेरणभूमिसुपागता ॥ नागेंद्रदुहिताचेयमुलूपीकिमिहागता ५९ जानाम्यहमिदंयुद्धंत्वयामद्वचनात्कृतम् ॥
स्त्रीणामागमनेहेतुमहामेच्छामिवेदितुम् ६० तमुवाचतथापृष्टोमपिपूरपतिस्तदा ॥ प्रसाद्यशिरसाविद्वानुलूपीपृच्छत्यतामियम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आ
श्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणेअर्जुनप्रत्युज्जीवने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किमागमनकृत्यंतेकौरव्यकुलनंदिनि ॥
मणिपूरपतेर्मातुस्तथैवचरणाजिरे १ कञ्चित्कुशलकामासिराज्ञोस्यभुजगात्मजे ॥ ममवाचपलापांगिकञ्चित्त्वंशुभमिच्छसि २ कञ्चितेष्टथुलश्रोणिनाप्रियंप्रियद
र्शने ॥ अकार्षमहमज्ञानादयंवाबभ्रुवाहनः ३ कञ्चित्पुराजपुत्रीतेसपत्नीचैत्रवाहनी ॥ चित्रांगदावरारोहानापराध्यतिकिंचन ४ तमुवाचोरगपतेर्दुहिताप्रहसन्नि
व ॥ नमेत्वमपराद्धोसिनहिमेवधुवाहनः ५ नजनित्रीतथाऽस्येयंममयाप्रेष्यवत्स्थिता ॥ श्रूयतांयद्यथाचेदंमयापर्वविचेष्टितम् ६ नमेकोपस्त्वयाकार्यःशिरसात्वां
प्रसादये ॥ त्वत्प्रियार्थंहेकौरव्यकृतमेतन्मयाविभो ७ यत्तच्छृणुमहाबाहोनिखिलेनधनंजय ॥ महाभारतयुद्धेयत्त्वयाशांतनवोत्तपः ८ अधर्मेणहतःपार्थतस्यैषा
निष्कृतिःकृता ॥ नहिभीष्मस्त्वयावीरयुध्यमानोहिपातितः ९ शिखंडिनातुसंयुक्तस्तमाश्रित्यहतस्त्वया ॥ तस्यशांतिमकृत्वात्वंत्यजेथायदिजीवितम् १०
कर्मणातेनपापेनपतेथानिरयेधुवम् ॥ एषातुविहिताशांतिःपुत्राद्यांप्राप्तवानसि ॥ वसुभिर्वसुधापालंगयाचमहामते ११ पुराहिश्रुतमेतत्तेवसुभिःकथितंमया ॥
गंगायास्तीरमाश्रित्यहतेशांतनवेनृप १२ आलुत्यदेवावसवःसमेत्यचमहानदीम् ॥ इदमुर्ध्वचोर्धोरभागीरथ्यामतेतदा १३ एषशांतनवोभीष्मोनिहतःसव्यसा
चिना ॥ अयुद्धयमानःसंग्रामेसंसक्तोऽन्येनभाविनि ॥ तदनेनानुषंगेणवयमद्यधनंजयम् १४ शापेनयोजयामेतितथास्त्वितिचसाज्ब्रवीत् ॥ तदहंपितुरावेद्यप्र
विश्यव्यथितंद्रिया १५ अभवंसचतच्छ्रुत्वाविषादमगमत्परम् ॥ पितातुमेवसूनुगत्वात्वदर्थेसमयाचत १६ पुनःपुनःप्रसाद्यैतांस्तएनमिदमब्रुवन् ॥ पुत्रस्त
स्यमहाभागमणिपूरेश्वरोयुवा १७ सएनंरणमध्यस्थःशैरेपातयिताभुवि ॥ एवंकृतेसनागेंद्रमुक्तशापोभविष्यति १८ गच्छेतिवसुभिश्चोक्तोममचेदंशंससः ॥
तच्छ्रुत्वात्वंमयातस्माच्छापादसिविमोक्षितः १९ नहिवां देवराजोऽपिसमरेपुपराजयेत् ॥ आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मात्तेनेहासिपराजितः २०

नहिदोषोमममतः कथं वामन्यसेविभो ॥ इत्येवमुक्तो विजयः प्रसन्नात्माऽब्रवीदिदम् २१ सर्वमेसुप्रियं देवि यदेतत्कृतवत्यसि ॥ इत्युक्त्वा सोऽब्रवीत्पुत्रं मणिपूरपतिं जयः
२२ चित्रांगदायाः शृण्वत्याः कौरव्यदुहितुस्तदा ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधः परिचैत्रां भविष्यति २३ तत्रागच्छेः सहामात्यो मातृभ्यां सहितो नृप २४ इत्येवमुक्तः पार्थ
नसराजा बहुवाहनः ॥ उवाच पितरंधीमानिदमस्त्राविलेक्षणः २५ उपयास्यामि धर्मज्ञ भवतः शासनादहम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे द्विजातिपरिवेषकः २६ मम त्वनु
ग्रहार्थाय प्रविशस्व पुरं स्वकम् ॥ भार्याभ्यां सह धर्मज्ञमाभूत्तेत्रविचारणा २७ उपित्वेह निशामेकां सुखं स्वभयने प्रभो ॥ पुनरश्वानुगमनं कर्त्तां ऽसि जयतां वर २८ इत्यु
क्तः सतु पुत्रेण तदा वानरकेतनः ॥ स्मयन् प्रोवाच कौंतेयस्तदा चित्रांगदा सुतम् २९ विदितं ते महाबाहो यथा दीक्षां च राम्यहम् ॥ न सतावत्प्रवेक्ष्यामि पुरं ते पृथुलोचन
३० यथा कामं व्रजत्येष यज्ञियाश्चो न र्वभ ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि न स्थानं विद्यते मम ३१ सतत्र विधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः ॥ भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्र
रतसत्तमः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतु वार्जसमुद्रांतां
पर्येत्यवसुधाभिमां ॥ निवृत्तोऽभिमुखो राजन्येन वारणसा ह्वयम् १ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तोऽथ किरीटभृत् ॥ यदृच्छया समापेदे पुरं राजगृहं तदा २ तमभ्याशग
तं दृष्ट्वा सह देवात्मजः प्रभो ॥ क्षत्रधर्मस्थितो वीरः समराया जुहावह ३ ततः पुरात्सनिष्क्रम्य रथो धन्वी शरीतली ॥ मेघसंधिः पदातिस्तं धनं जयमुपाद्रवत् ४ आसा
द्य च महातेजो मेघसंधिर्धनं जयम् ॥ बालभावान्महाराज प्रोवाचे दनं कौशलात् ५ किमयं चार्यते वाजीस्त्रीमध्य इव भारत ॥ हयमेनं हरिष्यामि प्रयतस्वा विमोक्षणे ६
अदत्ताऽनुनयो युद्धे यदित्वां पितृभिर्मम ॥ करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरामि च ७ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं प्रहसन्निव पांडवः ॥ विघ्नकर्त्ता मया वार्य इति मेव तमाहितम् ८
भ्रात्रा ज्येष्ठेन नृपते तवाऽपि विदितं ध्रुवम् ॥ प्रहरस्व यथा शक्तिं न मन्युर्विद्यते मम ९ इत्युक्तः प्राहरत्पूर्वपांडवं मगधेश्वरः ॥ विरञ्जर सहस्राणि वर्षाणि विसहस्रहृक् १०
ततो गांडीवमृच्छूरो गांडीवप्रहितैः शरैः ॥ चकार मोघांस्तान्वाणान्सयत्नान् भरतर्षभ ११ समो घंतस्य बाणौघं कृत्वा वानरकेतनः ॥ शरान्मुमोच ज्वलितान् दक्षि
स्यानि वपन्नगान् १२ ध्वजे पताकादंडे पुरथेयं त्रेहयेषु च ॥ अन्येषु च रथांगेषु न शरीरेन सारथौ १३ संरक्ष्यमाणः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना ॥ मन्यमानः स्ववीर्यं त
न्मागधः प्राहिणोच्छरान् १४ ततो गांडीवधन्वा तु मागधेन भृशहतः ॥ बभौव संतसमये पलाशः पुष्पितो यथा १५ अवध्यमानः सोऽभ्यघ्नन्मागधः पांडवर्षभम् ॥
तेन तस्थौ सकौरव्यलोकवीरस्य दर्शने १६ सव्यसाची तु संकुद्धो विकृष्य बलवद्धनुः ॥ हयांश्चकार निर्जीवान् सारथेश्च शिरोऽहरत् १७ धनुश्चास्य महाच्चित्रं क्षुरेण प्रच
कर्त्तह ॥ हस्तावापं पताकां च ध्वजं चास्य न्यपातयत् १८

अदत्तानुनयः अशिक्षितः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ गृध्रवाजिहो गृध्रपक्षयुतैः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये द्वाशी

सराजा व्यथितो व्यश्वो विधनुर्हतसारथिः ॥ गदामादाय कौंतेयमभिदुद्राव वेगवान् १९ तस्यापतत एवाशु गदां हेमपरिष्कृताम् ॥ शरैश्च कर्त्तव्यं दुधावहृभिर्गृध्रवा
जितैः २० सागदाशकलीभूता विशीर्णमणिबंधना ॥ व्यालीविमुच्यमाने वपपातधरणीतले २१ विरथं विधनुष्कंच गदया परिवर्जितम् ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यमब्र
वीत्कपिकेतनः २२ पर्याप्तः क्षत्रधर्मोऽयं दर्शितः पुत्रगम्यताम् ॥ बह्वेत्समरे कर्मतव बालस्य पार्थिव २३ युधिष्ठिरस्य संदेशो न हंत व्यानृपा इति ॥ तेन जीवसि
राजंस्त्वमपराद्धोऽपि मेरणे २४ इति मत्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं स्ममागधः ॥ तथ्यमित्यभिगम्यैनं प्रांजलिः प्रत्यपूजयत् २५ पराजितोऽस्मि भद्रं तेनाहं यो दुमिहो
त्सहे ॥ यद्यत्कृत्यं मया तेऽद्य तद्विहृतमेव तु २६ तमर्जुनः समाश्वस्य पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ आगंतव्यं परांचैत्रां मश्वमेधेनृपस्य नः २७ इत्युक्तः सतथेत्युक्त्वा पूज
यामास तंहयम् ॥ फाल्गुनं च युधिष्ठेष्ठं विधिवत्सह देवजः २८ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव सकेसरी ॥ ततः समुद्रतीरेण वंगान् पुंड्रान्सकोसलान् २९ तत्र तत्र च भूरीणि
म्लेच्छसैन्यान् न्यनेकशः ॥ विजिग्ये वनुषाराज नगांडीवेन धनं जयः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे मागधपराजये
द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मागधेनार्चितो राजन्पांडवः श्वेतवाहनः ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चारयामास तंहयम् १ ततः स पुनरा
वर्त्य हयः कामचरो बली ॥ आससाद पुरीं रम्यां चेदीनां शुक्तिसाह्वयाम् २ शरभेणार्चितस्तत्र शिशुपाल सुतेन सः ॥ युद्धपूर्वं तदा तेन पूजया च महाबलः ३ ततोऽर्चि
तो ययौ राजंस्तदा सतुरगोत्तमः ॥ काशीनंगान्कोसलांश्च किरातानथ तंगणान् ४ पूजां तत्र यथान्यायं प्रतिगृह्य धनं जयः ॥ पुनरावृत्त्य कौंतेयो दशार्णानगमत्तदा ५
तत्र चित्रांगदो नाम बलवानरिर्मर्दनः ॥ तेन युद्धमभूत्तस्य विजयस्यातिभैरवम् ६ तंचापि वशमानीय किरीटी पुरुषर्षभः ॥ निषादराज्ञो विषयमेकलव्यस्य जग्मिवान्
७ एकलव्यसुतश्चैनं युद्धेन जगृहे तदा ॥ तत्र चक्रे निषादैः संस्रामं लोमहर्षणम् ८ ततस्तमपि कौंतेयः समरेष्वपराजितः ॥ जिगाय युधिदुर्धर्षो यज्ञविघ्नार्थमागतम्
९ सतंजित्वा महाराज नैषादिं पाकशासनिः ॥ अर्चितः प्रययौ भूयो दक्षिणं सलिलार्णवम् १० तत्रापि द्रविडैरां प्रैरौद्रैर्माहिषकैरपि ॥ तथा कोल्लगिरैश्चैश्वर्ययुद्धमासी
त्किरीटिनः ११ तांश्चापि विजयोजित्वानातितीव्रेण कर्मणा ॥ तुरंगमवशेनाथ सुराष्ट्रानभितो ययौ १२ गोकर्णमथ चासाद्य प्रभासमपि जग्मिवान् ॥ ततो द्वाारवर्ती
रम्यां वृष्णिवीराभिपालिताम् १३ आससाद हयः श्रीमान् कुरु राजस्य यज्ञियः ॥ तमुन्मथ्य हयश्रेष्ठं यादवानां कुमारकाः १४ प्रययुस्तांस्तदाराजनुग्रसेनोन्मथयत् ॥
ततः पुराद्विनिष्क्रम्य वृष्ण्यंधकपतिस्तदा १५ सहितो वासुदेवेन मातुलेन किरीटिनः ॥ तौ समेत्य कुरुश्रेष्ठं विधिवत्प्रीतिपूर्वकम् १६

तितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ मागधेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७। १८। १९। २० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये ज्योतीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ शकुनेस्तनयइतिस्पष्टार्थः १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०
 परयाभारतश्रेष्ठं पूजया समवस्थितौ ॥ ततस्ताभ्यामनुज्ञातोययौ येन हयोगतः १७ ततः सपश्चिमं देशं समुद्रस्य तदाहयः ॥ क्रमेण व्यचरत्स्फीतं ततः पंचनदं
 ययौ १८ तस्मादपि सकौरव्यगंधारविषयं हयः ॥ विचचारयथाकामं कौंतेयानुगतस्तदा १९ ततो गांधारराजेन युद्धमासीत्किरीटिनः ॥ घोरं शकुनिपुत्रेण पूर्ववै
 रानुसारिणा २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे ज्योतीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शकुनेस्त
 नयो वीरोगांधाराणां महारथः ॥ प्रयुद्ययौ गुडाकेशं सैन्येन महता वृतः १ हस्त्यश्वरथयुक्तेन पताकाध्वजमालिना ॥ अमृष्यमाणास्ते यो धानुपस्य शकुनेर्वधम् २
 अभ्ययुः सहिताः पार्थप्रहृष्टशरासनाः ॥ सतानुवाच धर्मात्मा विभत्सुरपराजितः ३ युधिष्ठिरस्य वचनं न च ते जगद्गर्हितम् ॥ वार्यमाणाऽपि पार्थेन सांत्वपूर्वमपि
 ताः ४ परिवार्य हयं जग्मुस्ततश्चक्रो धपांडवः ॥ ततः शिरांसि दीप्ताग्रैस्तेषां चिच्छेद पांडवः ५ शूरैर्गीर्डीवनिर्मुक्तैर्नातियत्ना दिवार्जुनः ॥ ते वध्यमानाः पार्थेन हयमुत्सृ
 ज्य संभ्रमात् ६ न्यवर्तत महाराज शरवर्षादिताम्रशम् ॥ निरुध्यमानस्तैश्चापि गांधारैः पांडुनंदनः ७ आदिश्यादिश्यते जस्वी शिरांस्येषां न्यपातयत् ॥ वध्यमानेषु
 तेष्वजौ गांधारेषु संततः ८ सराजा शकुनेः पुत्रः पांडवं प्रत्यवारयत् ॥ तं युध्यमानं राजानं क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ पार्थोऽब्रवीन्न मे वध्याराजानो राजशासनात् ॥
 अलं युद्धेन ते वीरन ते स्त्वद्यपराजयः १० इत्युक्तस्तदनादृत्य वाक्यमज्ञानमोहितः ॥ सशक्रसमकर्माणं समवाकिरदाशुगैः ११ तस्य पार्थः शिरस्त्राणमर्धचंद्रेण पत्रिणा
 अपाहरदमेयात्मा जयद्रथशरो यथा १२ तं दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुर्गांधाराः सर्व एव ते ॥ इच्छता तेन न ह तोराजेत्यसि च तं विदुः १३ गांधारराजपुत्रस्तु पलायनकृतक्षणः
 ॥ ययौ तैरेव सहितस्त्वैः क्षुद्रमृगैरिव १४ तेषां तु तस्मापार्थस्तत्रैव परिधावताम् ॥ प्रजहारोत्तमां गानिभलैः सन्नतपर्वभिः १५ उच्छ्रितांस्तु भुजान्वेचिन्ना बुध्यंत शरै
 र्हतान् ॥ शरैर्गीर्डीवनिर्मुक्तैः पृथुभिः पार्थचोदितैः १६ संभ्रांत नरनागाश्च मपतद्विद्रुतं बलम् ॥ हतविध्वस्तभूयिष्ठमावर्तत मुहुर्मुहुः १७ नाभ्यदृश्यंत वीरस्य के
 चिदग्रेऽप्यकर्मणः ॥ रिपवः पात्यमाना वियेसहेयुर्धनं जयम् १८ ततो गांधारराजस्य मंत्रिवृद्धपुरःसरा ॥ जननीनिर्ययौ भीता पुरस्कृत्यार्धमुत्तमम् १९ सान्यवा
 रयदव्यग्रंतं पुत्रं युद्धदुर्मदम् ॥ प्रसादयामास च तं जिष्णुमहिष्ठकारिणम् २० तां पूजयित्वा विभत्सुः प्रसादमकरोत्प्रभुः ॥ शकुनेश्चापितनयं सांत्वयन्निदमब्रवीत्
 २१ न मे प्रियं महाबाहो यत्ते बुद्धिरियं कृता ॥ प्रतियोदुममित्रघ्न भ्रातैर्वत्सलमानघ २२ गांधारीमातरं स्मृत्वा पृथक्तराष्ट्रकृतेन च ॥ तेन जीविसिराजं स्त्वं निहतास्त्वनुगा
 स्तव २३ मैवं भूः शाम्यतां वैरमातेऽभूद्बुद्धिरीदृशी ॥ गच्छेथास्त्वं परांचैत्रीमश्वमेधेनृपस्य नः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि
 अश्वानुसरणे शकुनिपुत्रपराजये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

इत्युक्त्वेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०

॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा नुययौ पार्थो हयं कामविहारिणम् ॥ न्यवर्तत ततो वाजीयेन नागाह्वयं पुरम् १ तं निवृत्तं तु शुश्रावचोरेणैव युधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वा र्जु
 नं कुशलिनं सच हृष्टमनाऽभवत् २ विजयस्य च तत्कर्म गांधारविषये तदा ॥ श्रुत्वा चान्येषु देशेषु स सुप्रीतोऽभवत् तदा ३ एतस्मिन्नेव काले तु द्वादशीमाघमासि
 कीम् ॥ इष्टं गृहीत्वानक्षत्रधर्मराजो युधिष्ठिरः ४ समानीय महातेजाः सर्वान् भ्रातृन्महीपतिः ॥ भीमं च नकुलं चैव सह देवं च कौरव ५ प्रोवाचे दं वचः काले तदा
 धर्मभृतां वरः ॥ आमं न्यवदत् शिष्टो भीमं प्रहरतां वरम् ६ आयाति भीमसेना सौ सहाश्वेन तवानुजः ॥ यथामे पुरुषाः प्राहुर्धनं जयसारिणः ७ उपस्थितश्च
 कालोऽयमभिस्तोवर्तते हयः ॥ माघी च पौर्णमासी यमासः शेषो वृकोदर ८ तत्प्रस्थाप्य तु विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ वाजिमेधार्थं सिद्धयर्थं देशं पश्यंतु याज्ञियम्
 ९ इत्युक्तः स तु तच्चक्रे भीमो नृपतिः शासनम् ॥ हृष्टः श्रुत्वा गुडाकेशमायां तं पुरुषं धर्मम् १० ततो ययौ भीमसेनः प्राज्ञैः स्थपतिभिः सह ॥ ब्राह्मणानग्रतः कृत्वा कुश
 लान्यज्ञकर्मणि ११ तं सशालचयं श्रीमत्सप्रतोली सुवाङ्मतम् ॥ मापयामास कौरव्यो यज्ञवाटं यथाविधि १२ प्रासादशतसंवाधं मणिप्रवरकुट्टिमम् ॥ कारया
 मास विधिवद्देमरत्नविभूषितम् १३ स्तंभान्कनकचित्रांश्च तोरणानि बृहन्ति च ॥ यज्ञाय तनदेशेषु दत्त्वा शुद्धं च कांचनम् १४ अंतःपुराणां राज्ञां च नानादेशस
 मीयुषाम् ॥ कारयामास धर्मात्मा तत्र तत्र यथाविधि १५ ब्राह्मणानां च वैश्वमानि नानादेशसमीयुषाम् ॥ कारयामास कौंतेयो विधिवत्तान्यनेकशः १६ तथा संप्रे
 षयामास दूतान् नृपतिशासनात् ॥ भीमसेनो महाबाहो राज्ञा प्रकृष्टकर्मणाम् १७ ते प्रियार्थं कुरुपतेराय युर्नृपसत्तम ॥ रत्नान्यनेकान्यादाय स्त्रियोश्चाना युधानि च
 १८ तेषां निर्विशतां तेषु शिविरेषु महात्मनाम् ॥ नर्दतः सागरस्येव दिवस्पृग्भवत्स्वनः १९ तेषामभ्यागतानां च सराजा कुरुवर्धनः ॥ व्यादिदेशान्नपानानि श
 य्याश्चाप्यतिमानुषाः २० वाहनानां च विविधा शालाः शालीक्षुगोरसैः ॥ उपेता भरतश्रेष्ठो व्यादिदेश सधर्मराट् २१ तथा तस्मिन् महायज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥
 समाजग्मुर्मुनिगणा बहवो ब्रह्मवादिनः २२ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्रासन्पृथिवीपते ॥ समाजग्मुः सशिष्यास्तान् प्रतिजग्राह कौरवः २३ सर्वांश्च ताननुययौ याव
 दावस्थान् प्रति ॥ स्वयमेव महातेजा दंभं त्यक्त्वा युधिष्ठिरः २४ ततः कृत्वा स्थपतयः शिल्पिनोऽन्ये च ये तदा ॥ कृत्स्नं यज्ञविधिं राज्ञो धर्मज्ञाय न्यवेदयन् २५ तच्छ्रु
 त्वा धर्मराजस्तु कृतं सर्वमंतर्द्रितः ॥ हृष्टरूपोऽभवद्वाजासहभ्रातृभिरादृतः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः ॥ हेतुवादा
 न्वहूनाहुः परस्परजिगीषवः २७ ददृशुस्तं नृपतयो यज्ञस्य विधिमुत्तमम् ॥ देवैर्द्रस्येव विहितं भीमसेनेन भारत २८ ददृशुस्तोरणान्यत्र शातकुंभमयानिते ॥
 शय्यासनविहारान् सुबह्वरत्नसंचयान् २९ घटान्पात्रीः कटाहानि कलशान्वर्धमानकान् ॥ नहि किंचिदसौ वर्णमपश्यन्वसुधाधिपाः ३०

यूपांश्चशास्त्रपठितान्दारवान्हेमभूषितान् ॥ उपहृतान्यथाकालंविधिवद्भूरिवर्चसः ३१ स्थलजाजलजायेचपशवःकेचनप्रभो ॥ सर्वानेवसमानीतानपश्यं
स्तत्रतेनृपाः ३२ गाश्चैवमहिषीश्चैवतथावृद्धस्त्रियोऽपिच ॥ औदकानिचसत्वानिश्वापदानिवयांसिच ३३ जरायुजांडजातानिस्वेदजान्युद्धिदानिच ॥ पर्व
तानूपजातानिभूतानिददृशुश्चते ३४ एवंप्रमुदितं सर्वपशुगोधनधान्यतः ॥ यज्ञवाटंनृपादृष्ट्वापरंविस्मयमागताः ३५ ब्राह्मणानांविशांचैवबहुमृष्टात्रमृष्टि
मत ॥ पूर्णेशतसहस्रेतुविप्राणांतत्रभुंजताम् ३६ हुंभिमंघनिघोषोमुहुर्मुहुरताडयत ॥ विननादासकृत्वापिदिवसेदिवसेगते ३७ एवंसंवृतयेज्जोधर्मराजस्य
धीमतः ॥ अन्नस्यसुबहुराजन्नुत्सर्गान्पर्वतोपमान् ३८ दधिकुल्याश्चददृशुःसर्पिषश्चहृदानजनाः ॥ जंबुद्वीपोहिसकलोनानाजनपदायुतः ३९ राजन्नदृश्य
तैकस्थोराज्ञस्तस्यमहामखे ॥ तत्रजातिसहस्राणिपुरुषाणांततस्ततः ४० गृहीत्वाभाजनान्जग्मुर्बहूनिभरतर्षभ ॥ स्रग्विणश्चापितेसर्वेसुमृष्टमणिकुंडलाः
४१ पर्यवेषनद्विजार्तीस्तान्शतशोऽथसहस्रशः ॥ विविधान्यन्नपानानिपुरुषायेऽनुयायिनः ॥ तेवैतृपोपभोज्यानिब्राह्मणानांददुश्चह ४२ ॥ इति श्रीमहा
भारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वमेधारंभेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समागतान्वेदविदोराज्ञश्चपृथिवीश्वरान् ॥
दृष्ट्वायुधिष्ठिरोराजाभीमसेनमभाषत १ उपयातानख्याग्रायएतेपृथिवीश्वराः ॥ एतेषांक्रियतांपूजापूजार्हाहिनराधिपाः २ इत्युक्तःसतथाचक्रेनरेंद्रेणयश
स्विना ॥ भीमसेनोमहातेजायमाभ्यांसहपांडवः ३ अथाम्यमच्छद्भोर्विदोवृष्णिभिःसहधर्मजम् ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसर्वप्राणभृतांवरः ४ युयुधानेनसहितःप्रयुमे
नगदेनच ॥ निशठेनाथसांवेनतथैवकृतवर्मणा ५ तेषामपिपरांपूजांचकेभीमोमहारथः ॥ विविशुस्तेचवेदमानिरन्नवंतिचसर्वशः ६ युधिष्ठिरसमीपेतुकथांतेम
धुसूदनः ॥ अर्जुनंकथयामासबहुसंग्रामकर्षितम् ७ सतंपप्रच्छकौतेयःपुनःपुनररिंदमम् ॥ धर्मजःशक्रजंजिष्णुंसमाचष्टजगत्पतिः ८ आगमद्वारकावासीममा
तःपुरुषोत्तम ॥ योऽद्राक्षीत्पांडवश्चेष्टंबहुसंग्रामकर्षितम् ९ समीपेचमहाबाहुमाचष्टचममप्रभो ॥ कुरुकार्याणि कौतेयहयमेघार्थसिद्धये १० इत्युक्तःप्रत्युवाचै
नंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ दिष्ट्यासकुशलीजिष्णुरुपायातिचमाधव ११ यदिदंसंदिदेशास्मिन्पांडवानांबलाग्रणीः ॥ तदाज्ञातुमिहेच्छामिभवतायदुनंदन १२
इत्युक्तोधर्मराजेनवृष्णंधकपतिस्तदा ॥ प्रोवाचेदंवचोवाग्भीधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् १३ इदमाहमहाराजपार्थवाक्यंस्मरन्नरः ॥ वाच्योयुधिष्ठिरःकृष्णकाले
वाक्यमिदंमम १४ आगमिष्यंतिराजानःसर्वेवैकौरवर्षभ ॥ प्राप्तानामहतांपूजाकार्याह्येतत्क्षमंहिनः १५ इत्येतद्वचनाद्राजाविज्ञाप्योमममानद ॥ यथाचा
त्ययिकंनस्याद्यदर्घाहरणेभवत् १६

समागतानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ भोजराजन्यानांवर्धनः ७
कर्तुमर्हतिद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यताम् ॥ राजद्वेषान्ननश्येयुरिमाराजन्पुनःप्रजाः १७ इदमन्यच्चकौतेयवचःसपुरुषोऽब्रवीत् ॥ धनंजयस्यनृपतेतन्मेनिगदतः
शृणु १८ उपयास्यतियज्ञंनोमणिपूरपतिर्नृपः ॥ पुत्रोमममहातेजादयितोबभूवह्नः १९ तंभवान्मदपेक्षार्थंविधिवत्प्रतिपूजयेत् ॥ सतुभक्तोऽनुरक्तश्चममनि
त्यमितिप्रभो २० इत्येतद्वचनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिनंद्यास्यतद्राक्यमिदंवचनमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीताप
र्वणि अश्वमेधारंभे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंप्रियमिदंकृष्णयत्त्वमर्हसिभाषितम् ॥ तन्मेऽमृतरसंपुण्यमनोह्लादयतिप्रभो
१ बहूनिकिरुयुद्धानिविजयस्यनराधिपैः ॥ पुनरासन्नहृषीकेशतत्रतत्रचमेश्रुतम् २ किंनिमित्तंसनित्यंहिपार्थःसुखविवर्जितः ॥ अतीवविजयोधीमन्नितिमेदूय
तेमनः ३ संचितयामिकौतेयंरहोजिष्णुंजनार्दन ॥ अतीवबु खभागीससततंपांडुनंदनः ४ किंनुतस्यशरीरेऽस्ति सर्वलक्षणपूजिते ॥ अनिष्टलक्षणंकृष्णयेनदुःखा
न्युपाश्रुते ५ अतीवासुखभोगीससततंकुंतिनंदनः ॥ नहिपश्यामिबीभत्सोर्निद्यंगात्रेषुकिंचन ॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वैतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६ इत्युक्तःसहृषीके
शोष्यात्वासुमहदुत्तरम् ॥ राजानंभोजराजन्यवर्धनोविष्णुरब्रवीत् ७ नह्यस्यनृपतेकिंचित्संश्लिष्टमुपलक्षये ॥ ऋतेपुरुषसिंहस्यपिंडिकेस्याधिकेयतः ८ सताभ्यां
पुरुषव्याघ्रो नित्यमध्वसुवर्तते ॥ नचान्यदनुपश्यामियेनासौबुःखभाजनम् ९ इत्युक्तःपुरुषश्चेष्टस्तदाकृष्णेनधीमता ॥ प्रोवाचवृष्णिशार्दूलमेवमेतदितिप्रभो १०
कृष्णातुद्रौपदीकृष्णतिर्यक्सासूयमैक्षत ॥ प्रतिजग्राहतस्यास्तंप्रणयंचापिकेशिहा ११ सख्युःसखाहृषीकेशःसाक्षादिवधनंजयः ॥ तत्रभीमादयस्तेतु कुरवोयाज
काश्वये १२ रेमुःश्रुत्वाविचित्रांतांधनंजयकथांशुभाम् ॥ तेषांकथयतामेवपुरुषोर्जुनसंकथाः १३ उपायाद्वचनाहूतोविजयस्यमहात्मनः ॥ सोऽभिगम्यकुरुश्रेष्ठं
नमस्कृत्यचबुद्धिमान् १४ उपायातंनख्याग्रंफाल्गुनंप्रत्यवेदयत् ॥ तलुत्वानृपतिस्तस्यहर्षबाष्पाकुलेक्षणः १५ प्रियाख्याननिमित्तंवैददौबहुधनंतदा ॥ ततो
द्वितीयेदिवसेमहान्शब्दोव्यवर्धत १६ आगच्छतिनख्याग्रेकौरवाणांशुरंधरे ॥ ततोरेणुःसमुद्भूतोविवभौतस्यवाजिनः १७ अभितोवर्तमानस्ययथोच्चैःश्रवस
स्तथा ॥ तत्रहर्षकरीर्वाचोनराणांशुभवेऽर्जुनः १८ दिष्ट्याऽसिपार्थकुशलीधन्योराजायुधिष्ठिरः ॥ कोऽन्योहिपृथिवीकृत्स्नांजित्वाहियुधिपार्थिवान् १९ चार
यित्वाहयश्रेष्ठमुपागच्छेदतेर्जुनात् ॥ येव्यतीतामहात्मानोराजानःसगरादयः २० तेषामपीदृशंकर्मनक्दाचनशुभम् ॥ नैतदन्येकरिष्यंतिभविष्यावसुधाधिपाः
२१ यत्त्वंकुरुकुलश्रेष्ठदुष्करंरुतवानसि ॥ इत्येवंवदतांतिषांपुंसांकर्णसुखागिरः २२

संश्लिष्टमविविक्तं संहृष्टमिति पाठेऽपि अतिपुष्टत्वादितरलोपादविविक्तत्वं भवति तद्वद्विहितं पिंडिके जानुनोरधस्वः पश्चाद्गामीयोर्मांसलः प्रदेशः पिंडिका तेजमेभस्याधिकेस्वदेसादधोभागपर्यंतं बहुल
मालंबमाने पाठादरेकायतः शरीरादतिप्रमाणे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

शृण्वन्विवेशधर्मात्माफाल्गुनोयज्ञसंस्तरम् ॥ ततोराजासहामात्यः कृष्णश्चयदुनंदनः २३ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यतंप्रत्युद्ययतुस्तदा ॥ सोऽभिवाद्यपितुः पादौ धर्म
राजस्यधीमतः २४ भीमार्दींश्चापिसंपूज्यपर्यष्वजतकेशवम् ॥ तैः समेत्याचितस्तांश्चप्रत्यर्च्याथयथाविधि २५ विशश्राममहाबाहुस्तीरलब्ध्वेवपारगः ॥ एत
स्मिन्नेवकाले तु सराजावधुवाहनः २६ मातृभ्यांसहितो धीमान् कुरुनेवजगामह ॥ तत्रवृद्धान्यथावत्सकुरुनन्यांश्चपार्थिवान् २७ अभिवाद्यमहाबाहुस्तैश्चापि
प्रतिनंदितः ॥ प्रविवेशपितामह्याः कुंत्याभवनमुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि अर्जुनप्रत्यागमने सप्ताशीतितमोऽध्यायः
॥ ८७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सप्रविश्यमहाबाहुः पांडवानां निवेशनम् ॥ पितामहीमभ्यवदत्सां प्रापरमवल्लुना १ ततश्चित्रांगदादेवीकौरव्यस्यात्मजाऽपि
च ॥ पृथांकृष्णांचसहिते विनयेनोपजग्मतुः ॥ २ सुभद्रांचयथान्यायं याश्चान्याः कुरुयोषितः ॥ ददौ कुंती ततस्ताभ्यां रत्नानि विविधानि च ३ द्रौपदी च सुभद्रा
च याश्चाप्यन्याऽऽददुःस्त्रियः ॥ ऊषतुस्तत्र ते देव्यो महाहर्षयनासने ४ सुपूजिते स्वयंकुंत्यापार्थस्य हितकाम्यया ॥ सचराजामहातेजाः पूजितो बभूवाहनः ५
घृतराष्ट्रमहीमालमुपतस्थेयथाविधि ॥ युधिष्ठिरं च राजानं भीमार्दींश्चापि पांडवान् ६ उपागम्य महातेजा विनयेनाभ्यवा दयत् ॥ सतैः प्रेम्णा परिष्वक्तः पूजितश्च य
थाविधि ७ धनं चास्मै ददुर्भूरि प्रीयमाणामहारथाः ॥ तथैव च महीपालः कृष्णं च क्रगदाधरम् ८ प्रद्युम्न इव गोविंदं विनयेनोपतस्थिवान् ॥ तस्मै कृष्णो ददौ राज्ञे महा
हर्मति पूजितम् ९ रथं हेमपरिष्कारं दिव्याश्चयुजमुत्तमम् ॥ धर्मराजश्च भीमश्च फाल्गुनश्च यमौ तथा १० पृथक् पृथक् च ते चैनं मानार्थाभ्यामयोजयन् ॥ ततस्त
तीये दिवसे सत्यवत्यात्मजो मुनिः ११ युधिष्ठिरं समभ्येत्य वाग्मीव च नमब्रवीत् ॥ अद्य प्रभृति कौंतेय यजस्व समयो हिते ॥ मृहूर्तो यज्ञियः प्राप्तश्चोदयंती हयाजकाः १२
अहीनो नाम राजेन्द्र क्रतुस्तेयं च कल्पताम् ॥ बहुत्वात्कांचनारव्यस्यख्यातो बहुसुवर्णकः १३ एवमत्र महाराज दक्षिणां त्रिगुणांकुरु ॥ त्रिवं व्रजतु ते राजन् ब्राह्मणा ह्यत्र
कारणम् १४ त्रीनश्वमेधानत्र त्वंसंप्राप्य बहुदक्षिणान् ॥ ज्ञातिवध्या कृतं पापं प्रहास्य सिनराधिप १५ पवित्रं परमं चैतत्पावनं चैतदुत्तमम् ॥ यदश्वमेधावभृथं
प्राप्स्यसे कुरुनंदन १६ इत्युक्तः स तु तेजस्वी व्यासेनामि तशुद्धिना ॥ दीक्षां विवेश धर्मात्मा वाजिमेधास्येततः १७ ततो यज्ञमहाबाहुर्वाजिमेधं महाक्रतुम् ॥ बह
न्नदक्षिणं राजा सर्वकामगुणान्वितम् १८ तत्र वेदविदो राजंश्च कुः कर्माणियाजकाः ॥ परिक्रमंतः सर्वज्ञा विधिवत्साधु शिक्षितम् १९ न तेषां स्खलितं किंचिदासी
च्चाप्यकृतं तथा ॥ क्रममुक्तं च युक्तं च चक्रुस्तत्र द्विजर्षभाः २०

१ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

अभिषवं सोमवल्गुः कंदनं २१ सोमं सोमवल्लीरसं सवनानि प्रातः सवनादीनि २२ । २३ । २४ संस्तरे इष्टकानां चयनाख्ये स्थंडिलरचने २५ । २६ वर्णिनः पलाशकाष्ठमयाः २७ । २८ । २९

कृत्वा प्रवर्ग्य धर्माख्यं यथावा द्विजसत्तमाः ॥ चक्रुस्ते विधिवद्वाजंस्तथैवाभिषवं द्विजाः २१ अभिषूयत तोराजन् सोमं सोमपसत्तमाः ॥ सवनान्यानुपूर्व्यं गच्छतुः
शास्त्रानुसारिणः २२ न तत्र कृपणः कश्चिन्नदरिद्रो बभूवह ॥ क्षुधितो दुःखितो वाऽपि प्राकृतो वाऽपि मानवः २३ भोजनं भोजनार्थिभ्यो दापयामास शत्रुहा ॥ भीमसे
नो महातेजाः स ततं राजशासनात् २४ संस्तरे कुशलाश्चापि सर्वकार्याणियाजकाः ॥ दिवसे दिवसे च कुर्यथा शास्त्रानुदर्शनात् २५ नापडंगविदत्रासीत् सदस्यस्तस्य
धीमतः ॥ नात्र तोनानुपाध्यायोन च वादा विचक्षणः २६ ततो यूपोच्छ्रये प्राप्तेषु ब्रह्मैवान्भरतर्षभ ॥ खादिरान् बिल्वसमितांस्तवातः सर्ववर्णिनः २७ देवदा
रुमयौ द्वौ तु यूपौ कुरुपतेर्मखे ॥ श्लेष्मातकमयं चैकं याजकाः समकल्पयन् २८ शोभार्थं चापरान्यूपान्कांचनान्भरतर्षभ ॥ समीमः कारयामास धर्मराजस्य शास
नात् २९ ते व्यराजंतराजर्षेर्वा सोमि रुपशोभिताः ॥ महेंद्रानुगता देवा यथासप्तर्षिभिर्दिवि ३० इष्टकाः कांचनीश्चात्र चयनार्थं कृताऽभवन् ॥ शुशुभे चयनं तच्च द
क्षस्येव प्रजापतेः ३१ चतुश्चित्यश्च तस्यासीदष्टादशकरात्मकः ॥ सरुक्मपक्षो निचितस्त्रिकोणो गरुडाकृतिः ३२ ततो नियुक्ताः पशवो यथाशास्त्रं मनीषिभिः ॥
तंतं देवं समुद्दिश्य पक्षिणः पशवश्च ये ३३ ऋषभाः शास्त्रपठितास्तथा जलचराश्च ये ॥ सर्वास्तान्भ्ययुंजंस्ते तत्राग्निचयकर्मणि ३४ यूपे पुनियता चासीत्पशूनां त्रि
शती तथा ॥ अश्वरत्नोत्तरायज्ञे कौंतेयस्य महात्मनः ३५ सयज्ञः शुशुभे तस्य साक्षाद्देवर्षिसंकुलः ॥ गंधर्वगणसंगीतः प्रनृतोत्तरसांगैः ३६ सर्किं पुरुषसंकीर्णः किन्न
रैश्चोपशोभितः ॥ सिद्धविप्रनिवासैश्च समं तादभिसंवृतः ॥ तस्मिन् सदसि नित्यास्तु व्यासशिष्या द्विजर्षभाः ॥ सर्वशास्त्रप्रणेतारः कुशला यज्ञसंस्तरे ३८ नारदश्च
बभूवा त्रतुं बुरुश्च महाद्युतिः ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनस्तथाऽन्ये गीतकोविदाः ३९ गंधर्वा गीतकुशलानृत्येषु च विशारदाः ॥ रमयंति स्म तान् विप्रान् यज्ञकर्मांतरेषु वै
४० ॥ इति श्रीम० आश्व० अनुगी० अश्वमेधारंभे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रपयित्वा पशून् न्यान्विधिवद् द्विजसत्तमाः ॥ तंतुरं
गं यथाशास्त्रमालभंत द्विजातयः १ ततः संश्रप्य तुरगं विधिवद् याजकास्तदा ॥ उपसंवेशयन् राजंस्ततस्तां दुपदात्मजाम् २ कलाभिस्ति सृमीराज नयथा विधिमन
स्विनीम् ॥ उद्धृत्य तु वपांतस्य यथाशास्त्रं द्विजातयः ३ श्रपयामासुरव्यग्रा विधिवद्भरतर्षभ ॥ तंवपाधूमगंधंतु धर्मराजः सहानुजैः ४ उपाजिघ्रयथाशास्त्रं सर्वपापा
पहंतदा ॥ शिष्टान्यंगानियान्यासंस्तस्याश्वस्य नराधिप ५ तान्यग्नौ जुहुवुर्धाराः समस्ताः षोडशर्त्विजः ॥ संस्थाप्यैवं तस्य राज्ञस्तं यज्ञं शक्रतेजसः ६

१० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ श्रपयित्वेति १ संज्ञप्येति पाठे हिंति
स्वातुरगं तस्य समीपेति सुमिः कलाभिः कलनाभिः भद्रद्रव्यश्रद्धाख्याभिरुपेतां द्रौपदीं उपसंवेशयन् सार्धः श्लोकः १ । ३ । ४ अंगानि हृदयजिह्वावज्जआदीनि ५ संस्थाप्य समाप्य ६

तुशब्दश्चाथोक्तस्त्रिंशत्तरंसमुच्चिनोति तेन सर्वेभ्यो वसुवरादवाविस्वर्यः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

व्यासः सशिष्यो भगवान्वर्धयामास तं नृपम् ॥ ततो युधिष्ठिरः प्रादाद्ब्राह्मणेभ्यो यथाविवि ७ कोट्यः सहस्रानिष्काणां व्यासाय तु वसुधराम् ॥ प्रतिगृह्यधरा राजन्
व्यासः सत्यवतीसुतः ८ अत्रवीद्धरतश्चेष्टधर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ वसुधाभवतस्त्वेषां सन्वस्ताराजसत्तम ९ निष्कयो दीयतां मह्यं ब्राह्मणादिधनार्थिनः ॥ युधिष्ठि
रस्तु तान्विप्रान् प्रत्युवाच महामनाः १० आत्तभिः सहितो धीमान् मध्ये राज्ञां महात्मनाम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञं पृथिवीदक्षिणां स्मृता ११ अर्जुनेन जिता चेयम्
त्विरभ्यः प्रापिता मया ॥ वनं प्रवेक्ष्ये विप्राग्र्या विभजं महीमिमाम् १२ चतुर्धा पृथिवीं कृत्वा चातुर्होत्रप्रमाणतः ॥ नाहमादातुमिच्छामि ब्रह्मस्वं द्विजसत्तमाः
१३ इदं नित्यं मनो विप्राभ्रातृणां चैव मे सदा ॥ इत्युक्तवतितस्मिंस्तु भ्रातरो द्वौ पदीचसा १४ एवमेतदिति प्राहुस्तदभूच्छोमहर्षणम् ॥ ततो तस्मिन्क्षेत्रे वागासीत्सा
धुसा ध्वतिभारत १५ तथैव द्विजसंघानां शंसतां विवभौस्वनः ॥ द्वैपायनस्तथा कृष्णः पुनरेव युधिष्ठिरम् १६ प्रोवाच मध्ये विप्राणामिदं संपूजयन् मुनिः ॥
दत्तैषा भवतामहं तं प्रतिददाम्यहम् १७ हिरण्यं दीयतामभ्यो ब्राह्मणेभ्यो धरास्तुते ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो धर्मराजं युधिष्ठिरम् १८ यथाह भगवान्व्यास
स्तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठः प्रीतात्मा भ्रातृभिः सह १९ कोटिकोटिकृतां प्रादाद्दक्षिणां त्रिगुणां कतोः ॥ न करिष्यति तल्लोके कश्चिदन्योनरा
धिपः २० यत्कृतं कुरु राजेन मरुतस्यानुकुर्वता ॥ प्रतिगृह्यतु तद्रत्नं कृष्णद्वैपायनो मुनिः २१ ऋत्विजस्तमपर्यंतं सुवर्णं निचयं तथा २२ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथोत्साहं
यथा सुखम् ॥ यज्ञवाटे च यत्किंचिद्विरण्यं स विभूषणम् २३ तोरणानि च यूपान् श्वघटान् पात्रीस्तथेष्टकाः ॥ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञाताः सर्वे तद्व्यभजन्त द्विजाः २४
अनंतरं द्विजातिभ्यः क्षत्रियाजहिरेवसु ॥ तथा विद्वद्भूतसंघाश्च तथाऽन्येऽप्येच्छजातयः २५ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे सुदिता जग्मुरालयान् ॥ तर्पिता वसुना तेन ध
र्मराजेन धीमता २६ स्वमंशं भगवान्व्यासः कुंत्यै साक्षाद्विमानतः ॥ प्रददौ तस्य महतो हिरण्यस्य महाश्रुतिः २७ श्वशुरात्प्रीतिदायं तं प्राप्य साप्रीतमानसा ॥
चकार पुण्यकंतेन सुमहत्संघशः पृथा २८ गत्वा त्ववभृथं राजा विपाप्मा भ्रातृभिः सह ॥ सभाज्यमानः शुश्रूमे महेंद्रास्त्रिदशैरिव ३० पांडवाश्च महीपालैः समेतैराभि
संवृताः ॥ अशोभंत महाराजग्रहास्तारागणैरिव ३१ राजभ्योऽपिततः प्रादाद्भूतानि विविधानि च ॥ गजानश्चानलंकारान्नास्त्रियोवासांसिकांचनम् ३२ तद्धनौघ
मपर्यंतं पार्थः पार्थिवमंडले ॥ विसृजन् शुश्रूमे राजन् यथा वैश्रवणस्तथा ३३ आनीय च तथा भीरं राजानं वभुवाहनम् ॥ प्रदाय विपुलं वित्तं गृहान् प्रास्थापयत्तदा ३४

२५ अनंतरं द्विजातिभ्यः विभेष्टु गृहीत्वा निवृत्ते पुंरिष्टिर्षि क्षत्रियादयो गृहीतवन्त इत्यर्थः २५।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४

३५।३६।३७।३८ मेरेयं वृक्षजं मयं ३९।४० सांडवरागापिप्पलीशुंटीयुक्तोद्भूतयूषः सांडवः सप्तवर्कं रायुकोरागः सांडवः ४१।४२।४३।४४ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये

दुःशलायाश्च तं पौत्रं बालकं भरतर्षभ ॥ स्वराज्येऽथ पितुर्धीमान्स्वसुः प्रीत्यान्यवेशयत् ३५ नृपतींश्चैव तान्सर्वान्सुविभक्तान्सूपूजितान् ॥ प्रस्थापयामास वशी
कुरुराजो युधिष्ठिरः ३६ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलम् ॥ तथाऽन्यान् वृष्णिं वीरिंश्च प्रमुखायां सहस्रशः ३७ पूजयित्वा महाराजयथाविधि महाश्रुतिः ॥
भ्रातृभिः सहितो राजा प्रास्थापयदरिंदमः ३८ एवं बभूव यज्ञः स धर्मराजस्य धीमतः ॥ बह्वन्नधनस्नौघः सुरामैरेयसागरः ३९ सर्पिः पंकाहदायत्र बभूवुश्चात्र पर्वताः ॥
रसालाकं दर्मानद्यो बभूवुर्भरतर्षभ ४० भक्ष्यं सांडवरागाणां क्रियतां भुज्यतां तथा ॥ पशूनां च पृथक् चैव नातंददृशिरजनाः ४१ मत्तप्रमत्तमुदितं सुप्रीतयुवतीजनम् ॥
मृदंगशंखनादैश्च मनोरममभूत्तदा ४२ वीयतां भुज्यतां चैष्टं दिवारात्रमवारितम् ॥ तं महोत्सवं काशं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ४३ कथयंति स्म पुरुषानामादेशनिवा
सिनः ॥ वार्षित्वाधनधाराभिः कामैरत्नैरसैस्तथा ॥ विपाप्मा भरतश्चेष्टः कृतार्थः प्राविशत्पुरम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्व
मेधसमाप्तौ उन्ननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पितामहस्य मेयज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ यदाश्चर्यमभूत्किंचित्द्रव्यान्वक्तुमर्हति १
॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रूयतां राजशार्दूलमहदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे निवृत्ते यदभूत्प्रभो २ तर्पिते पुद्गिजाय्ये पुज्ञातिसंबंधिबंधुषु ॥ दीनां धकृपणेषु
पितदा भरतसत्तम ३ घुष्यमाणे महादाने दिक्षु सर्वासु भारत ॥ पत्न्युपुष्यवर्षेषु धर्मराजस्य मूर्धनि ४ नीलाक्षस्तत्र नकुलोरुक्मपार्श्वस्तदानघ ॥ वज्राशनिसमं
नादममुंचद्वसुधाधिप ५ सकृदुत्सृज्य तन्नादं त्रासयानो मृगद्विजान् ॥ मानुषं वचनं प्राहृष्टो बिलशयो महान् ६ सकृत्प्रस्थेन वीनायं यज्ञस्तुल्यो नराधिपाः ॥ उच्छृ
तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः ७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नकुलस्य विशांपते ॥ विस्मयं परमेजयः सर्वे ते ब्राह्मणर्षभाः ८ ततः समेत्य नकुलं पर्यपृच्छंत ते द्विजाः ॥
कुतस्त्वं समनुप्राप्तो यज्ञं साधु समागमम् ९ किं बलं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणम् ॥ कथं भवंतं विद्यामयो नो यज्ञं विगर्हसे १० अविलुप्यागमं कृत्स्नं विविधैर्यज्ञियैः कृ
तम् ॥ यथागमं यथान्यायं कर्तव्यं च तथा कृतम् ११ पूजार्हाः पूजिताश्चात्र विधिवच्छास्त्रदर्शनात् ॥ मंत्राहुतिहुतश्चाग्निर्दत्तं देयममत्सरम् १२ तुष्टा द्विजातय
श्चात्र दानैर्बहुविधैरपि ॥ क्षत्रियाश्च सुयुद्धेन श्राद्धैश्चापि पितामहाः १३ पालनेन विशस्तुष्टाः कामैस्तुष्टाः वरस्त्रियः ॥ अनुक्रोशैस्तथा शूद्रादानशेषैः पृथक् जनाः
१४ ज्ञातिसंबंधिनस्तुष्टाः शौचेन च नृपस्य नः ॥ देवाहविर्भिः पुण्यैश्च रक्षणैः शरणागताः १५

भारतमावर्त्तये एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ पितामहस्येत्यादिग्रंथतात्पर्येणैव शार्जितं न्यायतः श्रद्धया सत्पात्रेऽपितं अश्वमेधादप्यधिकमिति क्रोधजयश्च सर्व
थाकर्षव्यवहति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ ममेव्येतिशेषः २२ । २३ कापोतिः कपोतवदेकैकं कणकमादत्तेसकापोतिः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ उंङ्कणशानानां कर्तुंमि

॥६१॥

यदत्रतथ्यंतहृदिसत्यं सत्यं द्विजातिषु ॥ यथाश्रुतं यथादृष्टं पृष्टो ब्राह्मणकाम्यया १६ श्रद्धेयवाक्यः प्राज्ञस्त्वं दिव्यं रूपं विभर्षिच ॥ समागतश्च विप्रैस्त्वं तद्भवान्वक्तुमर्हति १७ इति पृष्टो द्विजैस्तैः सप्रहसन्नकुलोऽब्रवीत् ॥ नैवामृषामया वाणी प्रोक्ता दर्पेण वा द्विजाः १८ यन्मयोक्तमिदं वाक्यं युष्माभिश्चाप्युपश्रुतम् ॥ सक्तुप्रस्थेन वोनार्यं यज्ञस्तुल्यो द्विजर्षभाः १९ इत्यवश्यं मयेतद्वोक्तव्यं द्विजसत्तमाः ॥ शृणुताव्यग्रमनसः शंसतो मे यथा तथम् २० अनुभूतं च दृष्टं च यन्मयाऽदुतमुत्तमम् ॥ उंछवृत्तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः २१ स्वर्ग्येन द्विजाः प्राप्तः सभार्यः ससुतस्नुषः ॥ यथाचार्यशरीरस्य ममेदं कांचनीकृतम् २२ ॥ नकुलउवाच ॥ हंतवो वर्तयिष्यामिदानस्य फलमुत्तमम् ॥ न्यायलब्धस्य सूक्ष्मस्य विप्रदत्तस्य यद्विजाः २३ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे धर्मज्ञैर्वहुभिर्वृते ॥ उंछवृत्तिर्द्विजः कश्चित्कापोतिरभवत्तदा २४ सभार्यः सहपुत्रेण ससुतपतिरस्थितः ॥ बभूव शुक्रवृत्तः सधर्मात्मानियतैर्द्रियः २५ पष्ठेकाले सदा विप्रो भुंक्तेतैः सह सुव्रतः ॥ पष्ठेकाले कदाचितुतस्याहारो न विद्यते २६ भुंक्तेऽन्यस्मिन्कदाचित्सपष्ठेकाले द्विजोत्तमः ॥ कदाचिद्वर्षिणस्तस्य दुर्भिक्षे सति दारुणे २७ नाविद्यततदा विप्राः संचयस्तन्निबोधत ॥ क्षीणौषधिसमावेशे द्रव्यहीनोऽभवत्तदा २८ कालेकालेऽस्य संप्राप्तेनैव विद्येत भोजनम् ॥ क्षुधापरिगताः सर्वे प्रातिष्ठंततदा तृते २९ उंछंतदा शुक्रपक्षे मध्यंतपतिभास्करे ॥ उष्णार्तश्च क्षुधार्तश्च विप्रस्तपसि संस्थितः ३० उंछमप्राप्तवानेव ब्राह्मणः शुच्यमान्वितः ॥ सतथैव क्षुधाविष्टः सार्धं परिजनेन ह ३१ क्षपयामास तं कालं कृच्छ्रप्राणो द्विजोत्तमः ॥ अथ पष्ठे गते काले यवप्रस्थमुपार्जयन् ३२ यवप्रस्थं तु तं स तून् कुर्वततपस्विनः ॥ कृतजप्याद्विकास्ते तु हुत्वा चाग्रियथाविधि ३३ कुडवं कुडवं सर्वे व्यभजंततपस्विनः ॥ अथागच्छ द्विजः कश्चिदतिथिर्भुजतां तदा ३४ ते तं दृष्ट्वाऽतिथिं प्राप्ते प्रहृष्टमनसो भवन् ॥ तेऽभिवाद्य सुखप्रश्रं पृष्ट्वा तमतिथितदा ३५ विशुद्धमनसो दांताः श्रद्धादमसमन्विताः ॥ अनसूयवो विक्रोधाः साधवो वीतमत्सराः ३६ त्यक्तमानमदक्रोधा धर्मज्ञा द्विजसत्तमाः ॥ स ब्रह्मचर्यगोत्रं ते तस्य ख्यात्वा परस्परम् ३७ कुटीं प्रवेशया मासुः क्षुधार्तमतिथितदा ॥ इदमर्घ्यं च पादं च वृषीचैर्यतः ३८ शुचयः सक्तवश्चेमेनियनोपार्जिताः प्रभो ॥ प्रतिगृह्णीष्वभद्रं ते मया दत्ता द्विजर्षभ ३९ इत्युक्तः प्रतिगृह्णाथ स तूनां कुडवं द्विजः ॥ भक्षयामास राजेंद्रनचतुष्टिं जगाम सः ४० स उंछवृत्तिस्तं प्रेक्ष्य क्षुधापरिगतं द्विजम् ॥ आहारं चितयामास कथं तुष्टो भवेदिति ४१ तस्य भार्याऽब्रवीद्वाक्यं मद्भागो दीयतामिति ॥ गच्छ त्वेष यथाकामं परितुष्टो द्विजोत्तमः ४२ इति ब्रुवतीं तां सार्धं भार्यां स द्विजसत्तमः ॥ क्षुधापरिगतां ज्ञात्वा तान्स कूत्राभ्यनंदत ४३ आत्मानुमानतो विद्वान्स तु विप्रर्षभस्तदा ॥ जानन्नृद्धां क्षुधार्तां च श्रांतां ग्लानां तपस्विनीम् ४४

तिशेषः शुक्रस्य ज्येष्ठस्य पक्षे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

त्वगस्थिभूतविपंती ततो भार्या सुवाच ह ॥ आपे कीदृशं तं गानां मृगाणां चैव शोभने ४५ स्त्रियोरक्ष्याश्च पोष्याश्च न त्वेवं वक्तुमर्हसि ॥ अनुकंप्यो नरः पत्न्या पुष्टो राक्षित एव च ४६ प्रपतेत्यशसो दीप्तात्सचलो कान्नचाभृयात् ॥ धर्मकामार्थकार्याणि शुभ्रपाकुलसंततिः ४७ दारेण धीनो धर्मश्च पितृणामात्मनस्तथा ॥ न वेति कर्मतो भार्यारक्षणे योक्षमः पुमान् ४८ अयशो महदाप्रोतिनरकांश्चैव गच्छति ॥ इत्युक्ता सा ततः प्राह धर्मार्थेनौ स मौ द्विज ४९ सक्तुप्रस्थं चतुर्भागं गृहाणे मंप्रसीद मे ॥ सत्यं रतिश्च धर्मश्च स्वर्गश्च गुणनिर्जितः ५० स्त्रीणां पतिसमाधीनं कांक्षितं च द्विजर्षभ ॥ ऋतुर्मातुः पितुर्बीजं देवतं परमं पतिः ५१ भर्तुः प्रसादान्नारीणां रतिपुत्रफलं तथा ॥ पालनादिपतिस्त्वं मे भर्ताऽसि भरणाच्च मे ५२ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मात्स कून्प्रयच्छ मे ॥ जरापरिगतो वृद्धः क्षुधातोर्दुर्बलो भूतां ५३ उपवासपरिश्रान्तो यदा त्वमपि कर्षितः ॥ इत्युक्तः स तया स कून्प्रगृह्येदं वचोऽब्रवीत् ५४ द्विजस कूनिमान्भूयः प्रतिगृह्णीष्वसत्तम ॥ स तान् प्रगृह्य भुक्त्वा च न तुष्टिमा गमद्विजः ॥ तमुंछवृत्तिरालक्ष्य ततश्चितापरोऽभवत् ५५ ॥ पुत्रउवाच ॥ स कूनिमान्प्रगृह्य त्वं देहि विप्राय सत्तम ॥ इत्येव सुकृतं मन्येतस्मादेतत्करोम्यहम् ५६ भवान्हि परिपालयो मे सर्वदेवप्रयत्नतः ॥ साधूनां कांक्षितं यस्मात्पितुर्वृद्धस्य पालनम् ५७ पुत्रार्थे विहितो ह्येष वार्धके परिपालनम् ॥ श्रुतिरेषा हि विप्रर्वे त्रिषु लोकेषु शाश्वती ५८ प्राणधारणमात्रेण शक्यं कर्तुं तपस्त्वया ॥ प्राणो हि परमो धर्मः स्थितो देहेषु देहिनाम् ५९ ॥ पितोवाच ॥ अपि वर्षसहस्री त्वं बाल एव मतो मम ॥ उत्पाद्य पुत्रं हि पिता कृतकृत्यो भवेत्सुतात् ६० बालानां क्षुद्रलवती जानाम्येतदहं प्रभो ॥ वृद्धोऽहं धारयिष्यामि त्वं बलीभव पुत्रक ६१ जर्णिनं वयसा पुत्रनमां क्षुदाधतेऽपि च ॥ दीर्घकालं तपस्तप्तन मे मरणतो भयम् ६२ ॥ पुत्रउवाच ॥ अपत्यमस्मिते पुंसस्त्राणां पुत्र इति स्मृतः ॥ आत्मा पुत्रः स्मृतस्तस्मा ब्राह्मात्मानमहात्मना ६३ ॥ पितोवाच ॥ रूपेण सदृशस्त्वं मेशीलेन च दमेन च ॥ परीक्षितश्च बहुधा स कूनादभिते सुत ६४ इत्युक्त्वाऽऽदाय तान्स कून्प्री तात्मा द्विजसत्तमः ॥ प्रहसन्निव विप्राय स तस्मै प्रददौ तदा ६५ शुक्लातानपि स कून्स नैव तुष्टो बभूव ह ॥ उंछवृत्तिस्तु धर्मात्मा व्रीडामनुजगाम ह ६६ तं वैवधूः स्थिता सा ध्वी ब्राह्मणप्रियकाम्यया ॥ स कूनादाय संहृष्टाश्च शुरुवाक्यमब्रवीत् ६७ संतानात्तव संतानं मम विप्रभविष्यति ॥ स कूनिमानतिथये गृहीत्वा संप्रयच्छ मे ६८ तव प्रसादान्निर्वृता मम लोकाः किलाक्षयाः ॥ पुत्रेण तामवाप्रोति यत्र गत्वानशोचति ६९ धर्माद्या हि यथात्रेतावहिस्त्रेता तथैव च ॥ तथैव पुत्रपौत्राणां स्वर्गस्त्रेता किलाक्षयः ७० पितृन् ऋणात्तारयति पुत्र इत्यनुशुश्रुम् ॥ पुत्रपौत्रैश्च नियतं साधु लोकानुपाश्रुते ७१ ॥ श्वशुरउवाच ॥ वातातपविशीर्णां गीत्वा विवर्णानिरीक्ष्य वै ॥ कर्षितां सुव्रताचरे क्षुधाविह्वलचेतसम् ७२ कथं स कून्ग्रहीष्यामि भूत्वा धर्मोपधातकः ॥ कल्याणवृत्ते कल्याणि नैवं त्वं वक्तुमर्हसि ७३

॥ ६२ ॥

षष्ठेकालेवतवर्तीशौचशीलतपोन्विताम् ॥ कृच्छ्रवृत्तिनिराहाराद्रक्ष्यामिर्त्वाकथंशुभे ७४ बालाशुधात्तानारीचरक्ष्यात्वंसततमया ॥ उपवासपरिश्रान्तात्वं
हिवांधवनंदिनी ७५ ॥ स्तुषोवाच ॥ गुरोर्ममगुरुस्त्वैवैतदेवतदेवतम् ॥ देवातिदेवस्तस्मात्त्वंसक्तुनादस्वमेप्रभो ७६ देहःप्राणश्चधर्मश्चशुश्रूषार्थमिदं
गुरोः ॥ तवविप्रप्रसादेनलोकान्प्राप्स्यामहेशुभान् ७७ अवेक्ष्याइति कृत्वाऽहं दृढभक्तेतिवादिज ॥ चित्याममेयमितिवासक्तुनादातुमर्हसि ७८ ॥ श्वशुरउवाच ॥
अनेननित्यंसाध्वीत्वंशीलवृत्तेनशोभसे ॥ यात्वंधर्मव्रतोपेतागुरुवृत्तिमवेक्षसे ७९ तस्मात्सक्तुनग्रहीष्यामिवधुनार्हसिर्वचनाम् ॥ गणयित्वा महामागेत्वां हि धर्म
भूतां वरे ८० इत्युक्त्वा तानुपादाय सक्तुनप्रादाद्विजायते ॥ ततस्तुष्टोऽभवद्विप्रस्तस्यसाधार्महात्मनः ८१ प्रीतात्मासतुतंवाक्यमिदमाहद्विजर्षभम् ॥ वाग्मी
तदाद्विजश्रेष्ठो धर्मः पुरुषविग्रहः ८२ शुद्धेनतवदानेनन्यायोपात्तेनधर्मतः ॥ यथाशक्तिविसृष्टेन प्रीतोऽस्मिद्विजसत्तम ॥ अहोदानंघुष्यतेतेस्वर्गेस्वर्गनिवा
सिभिः ८३ गगनात्पुष्पवर्षचपश्येदंपतितंभुवि ॥ सुरार्षिदेवगंधर्वायेचदेवपुरःसराः ८४ स्तुवंतोदेवदूताश्चस्थितादानेनविस्मिताः ॥ ब्रह्मर्षयोविमानस्था
ब्रह्मलोकचराश्च ८५ कांक्षंतेदर्शनंतुभ्यं दिवंव्रजद्विजर्षभ ॥ पितृलोकगताः सर्वे तारिताः पितरस्त्वया ८६ अनागताश्च ब्रह्मः सुबहूनि युगान्युत ॥ ब्रह्मचर्ये
णदानेनयज्ञेनतपसातथा ८७ असंकरेणधर्मेणतस्माद्रच्छादिवंद्विज ॥ श्रद्धयापरयायस्त्वंतपश्चरसिसुव्रत ८८ तस्मादेवाश्चदानेनप्रीता ब्राह्मणसत्तम ॥ स
र्वमेतद्विद्यस्मात्तेदंतंशुद्धेनचेतसा ८९ कृच्छ्रकालेततःस्वर्गोविजितः कर्मणात्वया ॥ शुधानिर्णुदतिप्रज्ञाधर्मशुद्धिव्यपोहति ९० शुधापरिगतज्ञानो घृतिर्यज
तिचैवह ॥ बुभुक्षांजयतेयस्तुसस्वर्गंजयतेध्रुवम् ९१ यदादानरुचिः स्याद्वैतदाधर्मो नसीदति ॥ अनवेक्ष्यसुतस्नेहं कलत्रस्नेहमेवच ९२ धर्ममेवगुरुंज्ञात्वा तृष्णान
गणितात्वया ॥ द्रव्यागमो नृणां सूक्ष्मः पात्रेदानंततः परम् ९३ कालः परतरोदानाच्छ्रद्धाचैवततः परा ॥ स्वर्गद्वारं सुसूक्ष्मं हि नरेर्मोहाद्वद्विष्यते ९४ स्वर्गं गलं
लोभवीजरागुसंदुरासदम् ॥ तंतुपश्यंति पुरुषाजितक्रोधाजितेन्द्रियाः ९५ ब्राह्मणास्तपसायुक्ता यथाशक्तिप्रदायिनः ॥ सहस्रशक्तिश्च शतशक्तिर्दशा
पिच ९६ तद्यादपश्चयः शक्त्या सर्वे तुल्यफलाः स्मृताः ॥ रंति देवो हि नृपतिरपः प्रादादकिंचनः ९७ शुद्धेन मनसा विप्रनाकपृष्ठंततो गतः ॥ न धर्मः प्रीयते ता
तदानैर्दत्तैर्महाफलैः ९८ न्यायलब्धैर्यथासूक्ष्मैः श्रद्धापूर्तैः स तुष्यति ॥ गोप्रदानसहस्राणि द्विजेभ्योऽदातुं गोतृपः ९९ एकां दत्त्वा स पारक्यां नरकं समपद्यत ॥
आत्ममांसप्रदानेन शिविरौशीनरो नृपः १००

८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

॥ ६२ ॥

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतमावदीये नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥

प्राप्यपुण्यकृतां लोकान्मोदते दिवि सुव्रतः ॥ विभवो नृणां पुण्यं स्वशक्त्या स्वर्जितं सताम् १०१ नयज्ञैर्विविधैर्विप्रयथान्यायेन संचितैः ॥ क्रोधादानफलं हंतिलो
भात्स्वर्गं न गच्छति २ न्यायवृत्तिर्हितपसादानवित्स्वर्गमश्नुते ॥ नराजसूयैर्बहुभिरिष्टाविपुलदक्षिणैः ३ नचाश्वमेवैर्बहुभिः फलं सममिदंतव ॥ सक्तुप्रस्थेन वि
जितो ब्रह्मलोकस्त्वयाऽक्षयः ४ विरजो ब्रह्मसदंगच्छ विप्रयथासुखम् ॥ सर्वपापोद्विजश्रेष्ठ दिव्यं ध्यानमुपस्थितम् ५ आरोहत यथाकामं धर्मोऽस्मिद्विज पश्य माम् ॥
तारितो हित्व यादेह लोके कीर्तिः स्थिराचते ६ सभार्यः सहपुत्रश्च सस्तु पश्चादिवं व्रज ॥ इत्युक्तवाक्ये धर्मे तु यानमारुह्य स द्विजः ७ सदारः ससुतश्चैव सस्तु पश्चादिवंगतः ॥
तस्मिन्विप्रे गते स्वर्गं ससुते सस्तु पेतदा ८ भार्या चतुर्थे धर्मे जेततोऽहं निःसृतो विलास ॥ ततस्तु सक्तुगंधेन केदेन सलिलस्य च ९ दिव्यपुष्पविमर्दाच्च साधोर्दानलवै
श्वतैः ॥ विप्रस्य तपसा तस्य शिरो मेकांचनीकृतम् १० तस्य सत्याभिसंधस्य सक्तुदानेन चैव ह ॥ शरीरार्थं च मे विप्राः शातकुंभमयंकृतम् ११ पश्यते मंसु विपुलं
तपसा तस्य धीमतः ॥ कथमेवंविधं स्याद्वै पार्श्वमन्यदिति द्विजाः १२ तपोवनानियज्ञांश्च हृष्टोऽभ्यो मे पुनः पुनः ॥ यज्ञं त्वहमिमं श्रुत्वा कुरुराजस्य धीमतः १३ आश
यापरयाप्राप्तो नचाहं कांचनीकृतः ॥ ततो मयोक्तं तद्वाक्यं प्रहस्य ब्राह्मणर्षभाः १४ सक्तुप्रस्थेन यज्ञोऽयं संमितो नेति सर्वथा ॥ सक्तुप्रस्थलव्रैस्तैर्हितदाऽहं वांच
नीकृतः १५ न हि यज्ञो महानेष सदृशस्तैर्मतो मम ॥ इत्युक्त्वा नकुलः सर्वान्यज्ञे द्विजवरांस्तदा १६ जगामादर्शनं तेषां विप्रास्ते च ययुर्गृहान् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतत्ते सर्वमाख्यातं मया परपुरंजय ॥ यदाश्वर्षमभूत्तव वाजिमेधे महाक्रतौ १८ न विस्मयस्ते नृपते यज्ञकार्यः कथंचन ॥ ऋषिकोटिसहस्राणितपोभिर्ये दिवंगताः १९
अद्रोहः सर्वभूतेषु संतोषः शीलमार्जवम् ॥ तपोदमश्च सत्यं च प्रदानं चेति संमितम् १२० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि नकुलारव्याने
नवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ जनमेजय उवाच ॥ यज्ञे सक्तानृपतयस्तपः सक्तमहर्षयः ॥ शांतिव्यवस्थिता विप्राः शमेदमदतिप्रभो १ तस्माद्यज्ञफलैस्तुल्यं न किं
चिदिह दृश्यते ॥ इति मेव तत्ते बुद्धिस्तथा चैतदसंशयम् २ यज्ञैरिष्टातु बहवो राजानो द्विजसत्तमाः ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयुः ३ देवराजः सहस्राक्षः क्रतु
भिर्भूरिदक्षिणैः ॥ देवराज्यं महातेजाः प्राप्तवानखिलविभुः ४ यदायुषिष्ठिरे राजा भीमार्जुनपुरःसरः ॥ सदृशो देवराजेन स मृदया विक्रमेण च ५ अथ कस्मात्सनकुलो
गर्हयामास तं क्रतुम् ॥ अश्वमेधं महायज्ञं राज्ञस्तस्य महात्मनः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यज्ञस्य विधिमग्र्यं वै फलं चापि नराधिप ॥ गदतः शृणु मे राजन्यथा बहिर्भारत
७ पुराशक्तस्य यजतः सर्वं उबुधमहर्षयः ॥ ऋत्विक्कुर्मव्यग्रेषु पितृयज्ञकर्मणि ८ हूयमाने तथा बहो होत्रे गुणसमन्विते ॥ देवेष्वहूयमानेषु स्थितेषु परमर्षिषु ९

यज्ञे सक्तानृपतयस्तपः सक्तमहर्षयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

सुप्रतीतिस्तथाविप्रैः स्वागमैः सुस्वैरनृप ॥ अश्रातैश्चापिलघुभिरध्वर्युषभैस्तथा १० आलंभसमयेतस्मिन्गृहीतेपुपशुष्यथ ॥ महर्षयोमहाराजवभूदुःकृपया
न्विताः ११ ततोदीनान्पशून्दृष्ट्वाऋषयस्ततपोधनाः ॥ ऊचुः शक्रं समागम्य नायं यज्ञविधिः शुभः १२ अपरिज्ञानमेतत्तेमहांतं धर्ममिच्छतः ॥ न हि यज्ञेषु गणा
विधिदृष्टाः पुरंदर १३ धर्मोपघातकस्त्वेष समांभस्तव प्रभो ॥ नायं धर्मकृतो यज्ञो न हि साधर्म उच्यते १४ आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वंतु यदि चेच्छसि १५ विधिदृष्टेन
यज्ञेन धर्मस्ते सुमहान् भवेत् ॥ यजवीजैः सहस्राक्षत्रिंशत् वर्षपरमोषितैः १६ एष धर्मो महान् शक्र महागुणफलोदयः ॥ शतक्रतुस्तु तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १७
उक्तं न प्रतिजग्राहमानान् मोहवशंगतः ॥ तेषां विवादः सुमहान् शक्र यज्ञे तपस्विनाम् १८ जंगमैः स्थावरैर्वाऽपि यष्टव्यमिति भारत ॥ ते तु खिन्ना विवादेन ऋषयस्त
त्त्वदर्शिनः १९ तदा संधाय शक्रेण पप्रच्छुर्नृपतिवसुम् ॥ धर्मसंशयमापन्नान्सत्यं ब्रूहि महामते २० महाभाग कथं यज्ञेष्वगमो नृपसत्तम ॥ यष्टव्यं पशुभिर्मुख्यैरथो
बीजैरसैरिति २१ तच्छ्रुत्वा तु वसुस्तेषामविचार्य बलाबलम् ॥ यथोपनीतैर्यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः २२ एवमुक्त्वा स नृपतिः प्रविवेश रसातलम् ॥ उक्त्वाथ वि
तथं प्रश्नं चेदीनामीश्वरः प्रभुः २३ तस्मान्न वाच्यं ह्येकेन बहुज्ञेनापि संशये ॥ प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवमृते प्रभुम् २४ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशुद्धबुद्धिना ॥
तानि सर्वाण्यनादृत्य नश्यंति विपुलान्यपि २५ तस्याधर्मप्रवृत्तस्य हि संकस्य दुरात्मनः ॥ दानेन कीर्तिर्भवति न प्रेत्येह च दुर्मतेः २६ अन्यायोपगतं द्रव्यमभीक्ष्णं
यो ह्यपंडितः ॥ धर्माभिर्शंकीय जतेन स धर्मफलं लभेत् २७ धर्मवैतं सिकोयस्तु पापात्ना पुरुषाधमः ॥ ददाति दानं विप्रेभ्यो लोकविश्वासकारणम् २८ पापेन कर्मणा वि
प्रोधनं प्राप्य निरंशुः ॥ रागमोहान्वितः संज्ञेते कलुषांगतिमश्नुते २९ अपि संचय बुद्धिर्हि लोभमोहवशंगतः ॥ उद्वेजयति भूतानि पापेनाशुद्धबुद्धिना ३० एवं ल
ब्ध्वा धनं मोहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा ॥ न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्ते पापधनागमात् ३१ उच्छंभूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ दानं विभवतो दत्त्वा नराः स्वर्गाति धार्मिकाः
३२ एष धर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा ॥ ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशो दृष्टिः क्षमा ३३ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनम् ॥ श्रूयंते हि पुरा वृत्ता विश्वामित्रा
दयो नृपाः ३४ विश्वामित्रोऽसितश्चैव जनकश्च महिषतिः ॥ कक्षसेनाष्टिषेणौ च सिंधुद्वीपश्च पार्थिवः ३५ एते चान्ये च ब्रह्मवर्षाः सिद्धिपरमिकांगताः ॥ नृपाः सत्यैश्च
दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ३६ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चाश्रितास्तपः ॥ दानधर्माग्निना शुद्धास्ते स्वर्गं यांति भारत ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्व
मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि हिंसामिश्रधर्मनिंदायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणिनीलकण्ठीये भरतभास्वदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ छ ॥ । छ ।

|| ५ ||

धर्मागतनेत्यध्यायः सर्वसाधनहीना अपि महातोषज्ञनिर्वर्त्यस्थेवेति क्लृप्तमारभ्यते १ । १ । १ । २ । ३ । ४ । ५ मरीचिपाञ्चमरीचिपानमात्रतृताः ६ परिपृष्टं चेदेव गृह्णति नाग्ययाते परि
पृष्टिकाः । पाठांतरे परिपृष्टिका अपितप्व । प्रसरुषामास्तस्का लवा प्रसंग्रहाः । अग्रसाला इति पाठेशवहीनाः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ जनमेजयउवाच ॥ धर्मागतेनत्यागेनभगवन्स्वर्गमस्तिचेत् ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वकुशलोह्यसिमापितुम् १ तस्योच्छृतेर्यद्वृत्तंसक्तुदानेफलमहत ॥ कथितंतु
ममब्रह्मस्तथ्यमेतदसंशयम् २ कथं हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमोऽभवत् ॥ एतदर्हसिमेवकुंनिखिलेनद्विजर्षम् ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतमिमिति
हासंपुरातनम् ॥ अगस्त्यस्यमहायज्ञेपुरावृत्तमरिंदम् ४ पुराऽगस्त्योमहातेजादीक्षांद्वादशवर्षिकीम् ॥ प्रविवेशमहाराजसर्वभूतहितेरतः ५ तत्राग्निकल्पाहो
तारआसन्सत्रेमहात्मनः ॥ मूलाहाराः फलाहाराः साश्मकुट्टामरीचिपाः ६ पारिष्टिकावैधसिकाः प्रसंख्यानास्तथैवच ॥ यतयोभिक्षवश्चात्रबभूवुः पर्यवस्थिताः ७
सर्वेप्रत्यक्षधर्माणोजितक्रोधाजितेंद्रियाः ॥ दमेस्थिताश्चसर्वेतेर्हि सादंभविर्वर्जिताः ८ वृत्तेशुद्धेस्थितानित्यमिन्द्रियैश्चाप्यबाधिताः ॥ उपातिष्ठंततंयज्ञंयजंतस्ते
महर्षयः ९ यथाशक्त्याभगवतातदन्नंसमुपार्जितम् ॥ तस्मिन्सत्रेतुयद्वृत्तंयद्योग्यंचतदाऽभवत् १० तथाह्यनेकैर्मुनिभिर्महांतःकृतवःकृताः ॥ एवंविधेत्वगस्त्य
स्यवर्तमानेतथाऽध्वरे ॥ नववर्षसहस्राक्षस्तदाभरतसत्तम ११ ततःकर्मांतरेराजन्नगस्त्यस्यमहात्मनः ॥ कथेयमभिनिर्वृत्तामुनीनांभावितात्मनाम् १२ अगस्त्यो
यजमानोऽसौददात्यन्नंविमत्सरः ॥ नचवर्षतिपर्जन्यःकथमन्नंभविष्यति १३ सत्रंचेदंमहद्विप्रा मुनेर्द्वादशवर्षिकम् ॥ नवर्षिष्यतिदेवश्चवर्षाण्येतानिद्वादश १४
एतद्भवंतःसंचिंत्यमहर्षेरस्यधीमतः ॥ अगस्त्यस्यापितपसःकर्तुमर्हत्यनुग्रहम् १५ इत्येवमुक्तेवचनेततोऽगस्त्यःप्रतापवान् १६ प्रोवाचवाक्यंसतदाप्रसाद्यशिर
सामुनीन् ॥ यदिद्वादशवर्षाणिनवर्षिष्यतिवासवः १७ चिंतायज्ञंकरिष्यामिविधिरेषसनातनः ॥ यदिद्वादशवर्षाणिनवर्षिष्यतिवासवः १८ स्पर्शयज्ञंकरिष्या
मिविधिरेषसनातनः ॥ यदिद्वादशवर्षाणिनवर्षिष्यतिवासवः १९ ध्येयात्मनाहरिष्यामियज्ञानेतान्यतव्रतः ॥ बीजयज्ञोमयाऽयंवैवहुवर्षसमाचितः २० बीजै
र्हितंकरिष्यामिनात्रविघ्नोभविष्यति ॥ नेदंशक्यंवृथाकर्तुममसंशंक्यंचन २१ वर्षिष्यतीहवादेवो नवावर्षंभविष्यति ॥ अथवाभ्यर्थनामिंद्रो नकरिष्यतिकामतः २२
स्वयमिंद्रोभविष्यामिजीवयिष्यामिचप्रजाः ॥ योयदाहारजातश्चसतथैवभविष्यति २३ विशेषंचैवकर्ताऽस्मिपुनःपुनरतीवहि ॥ अद्येहस्वर्गमभ्येतुयच्चान्यद्रसु
किंचन २४ त्रिषुलोकेषुयच्चास्ति तदिहागम्यतांस्वयम् ॥ दिव्याश्चाप्सरसांगंधागंधर्वाश्चसकिन्नराः २५

१६ । १७ चिंतायज्ञमानसंयज्ञसंकल्पमात्रेणैव देवानृषींश्च तर्पयिष्यामीत्यर्थः १८ स्पर्शयज्ञउपाहृतद्रव्यस्य व्ययमकृत्वा तत्स्पर्शनेव तांस्तर्पयिष्यामि एवं दृष्टियज्ञोऽपि ज्ञेयः १९ सिद्धद्रव्यामविध्यमानमात्रेण द्रव्याणां हरिष्यामीत्याह ध्येयेति पाठांतरेण व्यापामेन शरीरकृतेन २० । २१ ध्येयात्मनेत्यस्य प्रपञ्चोऽयवेत्यादिः २२ । २३ । २४ । २५

विश्वावसुश्चयेचान्येतेऽप्युपासंतुमेवम् ॥ उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्चयकिंचिद्वसुविद्यते २६ सर्वतदिहयज्ञेषुस्वयमेवोपतिष्ठतु ॥ स्वर्गः स्वर्गसदश्चैवधर्मश्चस्वयमेवतु २७ इत्युक्ते सर्वमेवैतदभवत्तपसा मुनेः ॥ तस्य दीप्ताग्निमहसस्त्वगस्त्यस्यातितेजसः २८ ततस्ते मुनयो हृष्टा ददृशुस्तपसो बलम् ॥ विस्मिता वचनं प्रादुरिदं सर्वम् ॥ हार्थवत् २९ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रीताः स्मृतववाक्येन न त्विच्छामस्तपो व्ययम् ॥ तैरेव यज्ञैस्तुष्टाः स्मन्यायेनेच्छामहे वयम् ३० यज्ञं दीक्षां तथा होमान्यच्चान्य न्मृगयामहे ॥ न्यायेनोपार्जिता हाराः स्वकर्माभिरता वयम् ३१ वेदाश्च ब्रह्मचर्येण न्यायतः प्रार्थयामहे ॥ न्यायेनोत्तरकालं च गृहेभ्यो निःसता वयम् ३२ धर्मदृष्टैर्वि धिद्वारैस्तपस्तपस्यामहे वयम् ॥ भवतः सम्यग्गिष्टा तु बुद्धिर्हि सा विवर्जिता ३३ एतामहिंसां यज्ञेषु ब्रूयास्त्वं सततं प्रभो ॥ प्रीतास्ततो भविष्यामो वयं तु द्विजसत्तम ३४ विसर्जिताः समासौ च सत्रादस्माद्भ्रजामहे ॥ तथा कथयतां तेषां दिवराजः पुरंदरः ३५ वर्षसु महातेजा दृष्ट्वा तस्य तपो बलम् ॥ आसमाप्ते श्वयज्ञस्य तस्यामितपराक्र मः ३६ निकामवर्षी पर्जन्यो बभूव जनमेजय ॥ प्रसादयामास च तमगस्त्यं त्रिदशेश्वरः ॥ स्वयमभ्येत्य राजर्षे पुरस्कृत्य बृहस्पतिम् ३७ ततो यज्ञसमाप्तौ तान्विस सर्जमहामुनीन् ॥ अगस्त्यः परमप्रीतः पूजयित्वा यथाविधि ३८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कोऽसौ न कुलरूपेण शिरसा कांचनेन वै ॥ प्राहमानुषवद्वाचमेतत्पृष्टो वद स्वमे ३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतत्पूर्वं न पृष्टोऽहं न चास्माभिः प्रभाषितम् ॥ श्रूयतां न कुलो योऽसौ यथावाक्तस्य मानुषी ४० श्राद्धं संकल्पयामास जमदग्निः पु रा किल ॥ होमधेनुस्तमा गाञ्च स्वयमेव दुदोहताम् ४१ तत्पयः स्थापयामास न वेभडिदृष्टे शुचौ ॥ तच्च क्रोधस्वरूपेण पिठरंधर्म आविशत् ४२ जिज्ञासुस्तमृषि श्रेष्ठं किं कुर्याद्विप्रियेकते ॥ इति संचिंत्य धर्मः स धर्षयामास तत्पयः ४३ तमाज्ञाय मुनिः क्रोधं नैवास्य स चुकोपह ॥ स तु क्रोधस्ततो राजन् ब्राह्मणीं मूर्तिमास्थितः ॥ जिते तास्मिन् भृगुश्रेष्ठ मभ्यभाषदमर्षणः ४४ जितोऽस्मीति भृगुश्रेष्ठ भृगवो ह्यतिरोषणाः ॥ लोके मिथ्या प्रवादोऽयं धत्त्वयाऽस्मि विनिर्जितः ४५ वंशे स्थितोऽहं त्वय्यद्य क्षमावतिमहात्मानि ॥ विभेभितपसः साधो प्रसादं कुरु मे प्रभो ४६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ साक्षादृष्टोऽसि मे क्रोधगच्छत्वं विगतज्वरः ॥ न त्वयाऽपकृतं मेऽद्य न च मे म न्युरस्ति वै ४७ यान्समुद्दिश्य संकल्पः पयसोऽस्य कृतो मया ॥ पितरस्ते महाभागास्तेभ्यो बुद्धयस्त्वगम्यताम् ४८ इत्युक्तो जातसंत्रासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ पितृ णामभिषंगान् कुलत्वं मुपागतः ४९ स ताऽन्प्रसादयामास शापस्यांतो भवेदिति ॥ तैश्चाप्युक्तः क्षिपन् धर्मं शापस्यांतमवाप्स्यसि ५० तैश्चोक्तो यज्ञियान् देशान् ध मारण्यंतथैव च ॥ जुगुप्समानो धावन्सतं यज्ञं स मुपासदत् ५१ धर्मपुत्रमथाक्षिप्य सक्तुप्रस्थेन तेन सः ॥ मुक्तः शापात्ततः क्रोधो धर्मो ह्यासीदुधिष्ठिरः ५२

पिठरंधर्म आविशत् ५५ पीतव नित्यर्थः ४९ । ४३ । ४४ रोषणत्वमेव मिथ्यारोषस्माजितत्वात् ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीये द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

एवमेतत्तदावृत्ते यज्ञस्य महात्मनः ॥ पश्यतां चापिनस्तत्र न कुलोऽतर्हितस्तदा ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आश्व मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि नकुलोपाख्याने द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ समाप्तमनुगीतापर्वणाश्वमेधिकं च ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ अतः परमाश्रमवासिकं पर्वणं विष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ प्राप्य राज्यं न रव्याघ्राः पांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाभागा घृतराष्ट्रे महात्मानि ॥ १ ॥ अस्मिन्पर्व ण्यमवृत्तांताः ॥ व्यासवाक्यं । संवर्तमरुतीयं । अनुगीता । वासुदेवागमनं । ब्राह्मणगीता । गुरुशिष्यसंवादः । उत्तंकोपाख्यानं । द्वारकाप्रवेशः । पांडव प्रयाणं । निधिलाभः । परिक्षिज्जन्म । स्त्रीविलापः । बालसंजीवनं । सुवर्णानयनं । अश्वपरीक्षा । हयरक्षणं । बभ्रुवाहनविजयः । अश्वमेधयज्ञः । नकुलोपाख्यानं ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोकाध्यायश्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं चेत्त्रिपिकरप्रमादादेव ज्ञेयम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकं पर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीनारायणलक्ष्मणौततपदंभीरेशर्षगाचरीगोपालचनिषायचेतसिशिवंचितामणिचादवद ॥ पूर्वस्वाश्रमवासिकादिपुष्पुर्धारभ्यतेमारतेपूर्वाचार्यमतानुगेनविदुषाभावमशी
पोदुतः ॥ १ ॥ पूर्वत्रअंगोपांगसहितामहाविद्यासमापिता तत्रसर्वभोगत्यागपूर्वकंशमाप्युपसंपत्तिर्वनवासिनामेवमवतीतिष्ठतराष्ट्राद्याचारमदर्शनेनपूचयंस्ततोऽधिमतंनयंजगज्जीवेश्वरतत्त्वं
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राप्यराज्यंम
हात्मानःपांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाराज्ञिष्ठतराष्ट्रेमहात्मानि १ सतुराजाहतामात्योहतपुत्रोनिराश्रयः ॥ कथमासीद्धतैश्वर्योर्गांधारीचयशस्विनी २
कियंतंचैवकालंतेममपूर्वपितामहाः ॥ स्थिताराज्येमहात्मानस्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्राप्यराज्यंमहात्मानःपांडवाहतशत्रवः ॥ धृ
तराष्ट्रपुरस्कृत्यपृथिवीपर्यपालयन् ३ धृतराष्ट्रमुपातिष्ठद्विदुरःसंजयस्तथा ॥ वैश्यापुत्रश्चमेधावीयुयुत्सुःकुरुसत्तम ५ पांडवाःसर्वकार्याणिसंपृच्छंतेस्मृतं
नृपम् ॥ चकुस्तेनाभ्यनुज्ञातावर्षाणिदशपंचच ६ सदाहिगत्वातेवीराःपर्युपासंततंचपम् ॥ पादाभिवादनंकृत्वाधर्मराजमतोस्थिताः ७ तेमूर्धिसमुपाघ्राताःस
र्वकार्याणिचक्रिरे ॥ कुंतिभोजसुतांचैवगांधारीमन्ववर्तत ८ द्रौपदीचसुभद्राचयाश्चान्याःपांडवास्त्रियः ॥ समावृत्तिमवर्तंततयोःश्वश्र्वोर्यथाविधि ९ शयना
निमहार्हाणिवासांस्याभरणानिच ॥ राजार्हाणिचसर्वाणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः १० युधिष्ठिरोमहाराजधृतराष्ट्रेऽभ्युपाहरत् ॥ तथैवकुंतीर्गांधार्यागुरुवृत्ति
मवर्तत ११ विदुरःसंजयश्चैवयुयुत्सुश्चैवकौरव ॥ उपासतेस्मृतंवृद्धंहतपुत्रंजनाधिपम् १२ स्यालोद्ग्रेणस्ययश्चासीदयितोब्राह्मणोमहान् ॥ सचतस्मिन्महे
ष्वासःकृपःसमभवत्तदा १३ व्यासश्चभगवान्नित्यमासांचक्रेनृपेणह ॥ कथाःकुर्वन्पुराणर्षिर्देवर्षिपितृरक्षसासु १४ धर्मयुक्तानिकार्याणिव्यवहारान्वितानिच ॥
धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातोविदुरस्तान्यकारयत् १५ सामंतेभ्यःप्रियाण्यस्यकार्याणिसुबहून्पि ॥ प्राप्यतेऽर्थैःसुलघुभिःसुनयाद्विदुरस्यैव १६ अकरोद्वंधमोक्षंचव
ध्यानांमोक्षणंतथा ॥ नचधर्मसुतोराजाकदाचिर्किंचिदब्रवीत् १७ विहारयात्रासुपुनःकुराजोयुधिष्ठिरः ॥ सर्वान्कामान्महातेजाःप्रददावांबिकासुते १८ आरा
लिकाःसूपकारारागखांडविकास्तथा ॥ उपातिष्ठंतराजानंधृतराष्ट्रंयथापुरा १९ वासांसिचमहार्हाणिमाल्यानिविविधानिच ॥ उपाजहुर्यथान्यायंधृतराष्ट्रस्य
पांडवाः २० भैरेयमत्स्यमांसानिपानकानिमधूनिच ॥ चित्रान्भक्ष्यविकारांश्चचक्रुस्तस्ययथापुरा २१ येचापिपृथिवीपालाःसमाजग्मुस्ततस्ततः ॥ उपा
तिष्ठंततेसर्वेकौरवेद्रंयथापुरा २२ कुंतीचद्रौपदीचैवसात्वतीचयशस्विनी ॥ उलूपीनागकन्याचदेवीचित्रांगदातथा २३ धृष्टकेतोश्चमगिनीजरासंधसुता
तथा ॥ एताश्चान्याश्चबह्व्योवैयोषितःपुरुषर्षभ २४

चाश्वर्यमदर्शनव्याजेनप्रतिपादयिष्यन्नुचरग्रंथमारभते प्राप्यराज्यंमहा

त्मानइति १।२।३।४ उपातिष्ठदाराधितवान् ५।६।७।८।९।१०।११।१२ तस्मिन्धृतराष्ट्रेसमभवत्तत्रिकटेअभवत् १५।१६।१७।१८ आरालिकाःअरया
शस्त्रविशेषेणलूनंछिन्नंशाकादिआराहुतत्संस्तुर्विवेआरालिकाःशाकविशेषकर्तारः। रागखांडवंपिप्पलीशुंठीशर्करोपेतोमुद्गयूपस्तरकर्तारोरागखांडविकाः १९।२०।२१।२२।२३।२४

२५ अन्वशादनुज्ञितवान् २६ । २७ ॥ इति आश्रमवासिकेपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ पितृवृत्तेषु पितावृत्तः प्रभीतो ये वृत्तेषु क्षयाहेषु ५

किंकराः पर्युपातिष्ठन्सर्वाः सुबलजांतथा ॥ यथापुत्रवियुक्तोऽयं किंचिदुःखमाप्नुयात् २५ इति तानन्वशाद्वातृन्नित्यमेव युधिष्ठिरः ॥ एवंते धर्मराजस्य श्रुत्वावचनं
मर्थवत् २६ सविशेषमवर्तत भीममेकं तदा विना ॥ न हिततस्य वीरस्य हृदयादपसर्पति ॥ घृतराष्ट्रस्य दुर्बुद्ध्याय हृतं दूतकारितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
सिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संपूजितो राजा पाण्डवैरविकासुतः ॥ विजहार यथा पूर्वमृषिभिः पर्युपासितः
१ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च प्रददौ सकुरुद्वहः ॥ तच्च कुंती सुतो राजा सर्वमेवान्वपद्यत २ आनृशंस्यपरो राजा प्रीयमाणो युधिष्ठिरः ॥ उवाच स तदा भ्रातृनमात्यांश्च मही
पतिः ३ मया चैव भवद्भिश्च मान्येषु नराधिपः ॥ निदेशे घृतराष्ट्रस्य यस्तिष्ठति समे सुहृत् ४ विपरीतश्च मेशुर्नियम्यश्च भवेन्नरः ॥ पितृवृत्तेषु चाहः सुपुत्राणां श्राद्धक
र्मणि ५ सुहृदां चैव सर्वेषां यावदस्य चिकीर्षितम् ॥ ततः सराजा कौरव्यो घृतराष्ट्रो महामनाः ६ ब्राह्मणेभ्यो यथार्हेभ्यो ददौ वित्तान्यनेकशः ॥ धर्मराजश्च भीमश्च सव्य
साचीयमावपि ७ तत्सर्वमन्ववर्ततस्य प्रियचिकीर्षया ॥ कथं नुराजा वृद्धः सपुत्रपौत्रवधादितः ८ शोकमस्मत्कृतं प्राप्य नम्रियेतेति चिंत्यते ॥ यावद्विकुरु वीरस्य
जीवत्पुत्रस्यैव सुखं ९ बभूव तदवाप्नोति भोगांश्चेति व्यवस्थिताः ॥ ततस्ते सहिताः पंच भ्रातरः पांडुनंदनाः १० यथाशीलाः समातस्थुर्घृतराष्ट्रस्य शासने ॥ घृत
राष्ट्रश्च तान्सर्वान्विनीतान्नियमे स्थितान् ११ शिष्यवृत्तिसमापन्नान् गुरुवत्प्रत्यपद्यत ॥ गांधारी चैव पुत्राणां विविधैः श्राद्धकर्मभिः १२ आनृण्यमगमत्कामान्विप्रे
भ्यः प्रतिपाद्यसा ॥ एवं धर्मभृतां श्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः १३ भ्रातृभिः सहितो धीमान् पूजयामास तं नृपम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सराजा सुमहातेजा वृद्धः कुरुकुलो
द्वहः १४ न ददर्श तदा किंचिदप्रियं पांडुनंदने ॥ वर्तमानेषु सद्गुणैः पांडवेषु महात्मसु १५ प्रीतिमान् भवद्राजा घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ सौवलेयी च गांधारी पुत्रशोकम
पास्यतम् १६ सदैव प्रीतिमत्यासीत् नयेषु निजेष्विव ॥ प्रियाण्येव तु कौरव्यो नाप्रियाणि कुरुद्वहः १७ वैचित्रवीर्ये नृपतौ समाचरत वीर्यवान् ॥ यद्यद्वृत्ते किंचि
त्स घृतराष्ट्रो जनाधिपः १८ गुरुवाल्लुवाकार्यं गांधारी च तपस्विनी ॥ तं सराजामहाराजपांडवानां धुरंधरः १९ पूजयित्वा वचस्तत्तदकार्षीत् परवीरहा ॥ तेन तस्या
भवत्प्रीतो वृत्तेन स नराधिपः २० अन्वतप्यत संस्मृत्य पुत्रं तं मंदचेतसम् ॥ सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः २१ आशास्ते पांडुपुत्राणां समरेष्वपराजयम् ॥
ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ दुत्वा चैव दुताशनम् २२ आयूंषि पांडुपुत्राणामाशंसत नराधिपः ॥ न तां प्रीतिं परामाप पुत्रेभ्यः सकुरुद्वहः २३ यां प्रीतिं पांडुपुत्रेभ्यः सदा
वाप नराधिपः ॥ ब्राह्मणानां यथावृत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः २४ तथा विद्वद्भ्यः संधानां भवत्सप्रियस्तदा ॥ यच्च किंचित्तदा पापं घृतराष्ट्रसुतैः कृतम् २५ अकृत्वा ह
दितत्पापं तं नृपसोऽन्ववर्तत ॥ यश्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वाऽविकासुते २६ ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५

२७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति आश्रमपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

कुरुते द्वेप्यतामेति सकौंतेयस्य धीमतः ॥ न राज्ञो घृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै २७ उवाच दुष्कृतं कश्चिद्युधिष्ठिरभयान्नरः ॥ घृत्यातुष्टेनैरंद्रः सगांधारीविदुरस्तथा
२८ शौचेन चाजातशत्रोर्न तु भीमस्य शत्रुहन् ॥ अन्ववर्तत भीमोऽपि निश्चितो धर्मजं नृपम् २९ घृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः ॥ राजानमनुवर्तत धर्मपुत्रमामि
त्रहा ॥ अन्ववर्तत कौरव्यो हृदयेन पराङ्मुखः ३० इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
युधिष्ठिरस्य नृपते दुर्योधनपितुस्तदा ॥ नांतरंददृशुराज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति १ यदा तु कौरवो राजा पुत्रं संस्मारदुर्मतिम् ॥ तदा भीमं हृदाराजं पथ्याति स पार्थिवः २
तथैव भीमसेनोऽपि घृतराष्ट्रं जनाधिपम् ॥ नामर्षयतराजं सदैव दुष्टवद्वदा ३ अप्रकाशान्यप्रियाणि च करास्य वृकोदरः ॥ आज्ञां प्रत्याहरन्नापि कृतवैः पुरुषैः सदा ४
स्मरन्दुर्मन्त्रितं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानिचित् ॥ अथ भीमः सुहृन्मध्ये बाहुशब्दं तथा शकरोत् ५ संश्रवे घृतराष्ट्रस्य गांधार्याश्चाप्यमर्षणः ॥ स्मृत्वा दुर्योधनं शत्रुं कर्ण
दुःशासनावपि ६ प्रोवाचेदं सुसंख्यो भीमः सपरुषं वचः ॥ अंधस्य नृपतेः पुत्रामया परिघबाहुना ७ नीता लोकमभुं सर्वे नानाशस्त्रास्त्रयोधिनः ॥ इमौ तौ परिघप्र
ख्यौ भुजौ मम दुरासदौ ८ ययो रंतरमासाद्य धार्तराष्ट्राः क्षयंगताः ॥ ताविमौ चंदनेनाक्तौ चंदनाहौ च मे भुजौ ९ याम्यां दुर्योधनो नीतः क्षयं सुतवांधवः ॥ एताश्चा
न्याश्च विविधाः शल्यभूतानराधिपः १० वृकोदरस्य तावाचः श्रुत्वा निर्वेदमागमत् ॥ साचञ्छद्विमती देवी कालपर्यायवेदिनी ११ गांधारी सर्वधर्मज्ञा तान्यलीकानि शु
श्रुवे ॥ ततः पंचदशैव वर्षे समतीतेनराधिपः १२ राजानिर्वेदमापेदे भीमवाग्वाणपीडितः ॥ नान्वबुध्यत तद्राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः १३ श्वेताश्वो वास्य कुंतीवा द्रौ
पदीवा यशस्विनी ॥ माद्रीपुत्रौ च धर्मज्ञौ चित्तं तस्यान्ववर्तताम् १४ राज्ञस्तु चित्तं रक्षंतो नोचतुः किंचिदप्रियम् ॥ ततः समानयामास घृतराष्ट्रः सुहृज्जनम् १५
वाष्पसंदिग्धमत्यर्थमिदमाह चतान्भृशम् ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ विदितं भवतामेतद्यथावृत्तः कुरुक्षयः १६ ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातं च कौरवैः ॥ योऽहं दुष्टमर्तिमं
दो ज्ञातीनां भयवर्धनम् १७ दुर्योधनं कौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ यच्चाहं वासुदेवस्य नाश्रौषं वाक्यमर्थवत् १८ वध्यतां साध्वयं पापः सामात्य इति दुर्मतिः ॥
पुत्रस्नेहाभिभूतस्तु हितमुक्तो मनीषिभिः १९ विदुरेणाथ मीमेण द्रोणेन च कृपेण च ॥ पदेपदे भगवता व्यासेन च महात्मना २० संजयेनाथ गांधार्या तदिदं तप्यते च
माम् ॥ यच्चाहं पांडुपुत्रेण गुणवत्सु महात्मसु २१ न दत्तवाच श्रियं दीप्तां पितृपैतामहीमिमाम् ॥ विनाशं पश्यमानो हि सर्वराज्ञां गदाग्रजः २२ एतच्छ्रेयस्तु परमममन्य
तजनार्दनः ॥ सोऽहमेतान्यलीकानि निवृत्तान्यात्मनस्तदा २३ हृदये शल्यभूतानि धारयामि सहस्रशः ॥ विशेषतस्तु पश्यामि वर्षे पंचदशेऽद्य वै २४ अस्य पापस्य
शुद्धयर्थं नियतोऽस्मि दुर्मतिः ॥ चतुर्योन्यते काले कदाचिदपि चाष्टमे २५ ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

तृष्णाविनयनं नृपासाम्रापहं मंडादि ननु लुब्धाधिहरम् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ।
 तृष्णाविनयनं भुंजे गांधारीवेदतन्मम ॥ करोत्याहारमिति मांसर्वः परिजनः सदा २६ युधिष्ठिरभयादेति भृशं तप्याति पांडवः ॥ भूमौ शये जप्यपरोदभेषजिनसंवृ-
 तः २७ नियमव्यपदेशेन गांधारीचयशस्विनी ॥ हतं शतं तु पुत्राणां ययोर्युद्धेऽपलायिनाम् २८ नानुतप्यामितच्चाहं क्षत्रधर्महिते विदुः ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानम-
 भ्यभाषत कौरवः २९ भद्रं ते यादवीमातर्वचश्चेदं निबोध मे ॥ सुखमस्म्युषितः पुत्रव्यासुपरिपालितः ३० महादानानि दत्तानि श्राद्धानि च पुनः पुनः ॥ प्रकृष्टं
 चमया पुत्रपुण्यं चीर्णं यथा बलम् ३१ गांधारीहतपुत्रेयं धैर्येणोदीक्षते च माम् ॥ द्रौपद्याह्वयपकर्तारस्तव चैश्वर्यहारिणः ३२ समतीतान् शंसास्ते स्वधर्मेण हता युधि ॥
 न तेषु प्रतिकर्तव्यं पश्यामि कुरुनंदन ३३ सर्वे शस्त्रभृता लोकान् गतास्तेऽभिमुखं हताः ॥ आत्मनस्तु हितं पुण्यं प्रतिकर्तव्यमद्य वै ३४ गांधार्याश्चैव राजेन्द्र तदनुज्ञा-
 तुमर्हसि ॥ त्वं तु शस्त्रभृतां श्रेष्ठः स ततं धर्मवत्सलः ३५ राजा गुरुः प्राणभृतां तस्मादेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीरसंश्रयेयं वनान्यहम् ३६ चीरवल्कलभृ-
 द्राजन् गांधार्या सहितोऽनया ॥ तवाशिषः प्रयुजानो भविष्यामिव नेचरः ३७ उचितं नः कुले तात सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पुत्रेष्वैश्वर्यमाधाय वयसो ते वनं नृप ३८ त-
 आहं वायुभक्षो वानिराहारोऽपि वा वसन् ॥ पत्न्या सहानया वीरचरिष्यामि तपः परम् ३९ त्वंचापि फलभाक्ता तपसः पार्थिवो ह्यसि ॥ फलभाजो हिराजानः कल्या-
 णस्येतरस्य वा ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न मां प्रीणयते राज्यं त्वय्येवं दुःखिते नृप ॥ धिक् मामस्तु सुदुर्बुद्धिराज्यसक्तं प्रमादिनम् ४१ योऽहं भवंतं दुःखार्तमुपवा-
 सकृशं भृशम् ॥ जिताहारं क्षितिशयं न विदेन्नाहमिह सह ४२ अहोऽस्मि वंचितो मूढो भवता गूढबुद्धिना ॥ विश्वासयित्वा पूर्वमायं दिदं दुःखमश्नुथाः ४३ किमेरा-
 ज्येन भोगैर्वा किं यज्ञैः किं सुखेन वा ॥ यस्य मे त्वं महीपाल दुःखान्येतान्यवाप्तवान् ४४ पीडितं चापि जानामिराज्यमात्मानमेव च ॥ अनेन वचसा तुभ्यं दुःखितस्य ज-
 नेश्वर ४५ भवान्पिता भवान्माता भवान्नः परमो गुरुः ॥ भवता विप्रहीणा वैकुण्ठेतिष्ठामहे वयम् ४६ औरसो भवतः पुत्रोऽयुयुत्सुर्नृपसत्तम ॥ अस्तुराजामहाराज्य-
 मन्यं मन्यसे भवान् ४७ अहं वनं गमिष्यामि भवान् राज्यां प्रशासतु ॥ न मामयशसा दग्धं भूयस्त्वं दग्धुमर्हसि ४८ नाहं राजा भवान् राजा भवतः परवानहम् ॥ कथं गुरुं
 त्वां धर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे ४९ नमस्तु हं दिनः कश्चित्सुयोधनकृतेऽनघ ॥ भवितव्यं तथा तद्विवयं चान्ये च मोहिताः ५० वयं पुत्रा हि भवतो यथादुर्योधनादयः ॥
 गांधारीचैव कुंतीच निर्विशेषे मते मम ५१ समा त्वं यदि राजेन्द्र परित्यज्य गमिष्यसि ॥ पृष्ठतस्त्वनुयास्यामि सत्यमात्मानमालभे ५२ इयं हि वसुसंपूर्णामहोसागरमे-
 खला ॥ भवता विप्रहीणस्य न मे प्रीतिकरी भवेत् ५३ भवदीयमिदं सर्वं शिरसा त्वां प्रसादये ॥ त्वदधीनाः स्मराजैर्द्रव्ये तु ते मानसो ज्वरः ५४ भवितव्यमनुप्राप्तो
 मन्ये त्वं वसुधाधिप ॥ दिष्ट्या शुश्रूषमाणस्त्वां मोक्षिष्ये मनसो ज्वरम् ५५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तापस्ये मे मनस्तात वर्तते कुरुनंदन ॥ उचितं च कु-
 लेऽस्माकमरण्यगमनं प्रभो ५६

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६

५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ ।
 चिरमस्म्युषितः पुत्रचिरं शुश्रूषितस्त्वया ॥ वृद्धं मामप्यनुज्ञातुमर्हसि त्वं नराधिप ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानं वेपमानं कृतांजलिम् ॥ उवा-
 च वचनं राजा घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ५८ संजयं च महात्मानं कृपं चापि महारथम् ॥ अनुनेतुमिहेच्छामि भवद्विषं सुधाधिपम् ५९ म्लायते मे मनो हीदं मुखं च परिशु-
 ष्यति ॥ वयसा च प्रकृष्टेन वाग्व्यायामेन चैव ह ६० इत्युक्त्वा स तु धर्मात्मा वृद्धो राजा कुरुद्वहः ॥ गांधारीं शिष्ये धीमान् सहसैव गता सुवत् ६१ तंतुद्वया समासीनं
 विसंज्ञमिव कौरवम् ॥ आर्तिराजाऽगमती वां कौंतेयः परवीरहा ६२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यस्य नागसहस्रेण शतसंख्येन वै बलम् ॥ सोऽयं नारीव्यपाश्रित्य शेते-
 राजा गता सुवत् ६३ आयसी प्रतिमायेन भीमसेनस्य सापुरा ॥ चूर्णीकृता बलवता सोऽबलमाश्रितः स्त्रियम् ६४ धिगस्तु मामधर्मज्ञं धिग्बुद्धिं धिक्च मे भुतम् ॥ य-
 त्कृते पृथिवीपालः शेतेऽयमथोचितः ६५ अहमप्युपवत्स्यामि यथैवायं गुरुर्मम ॥ यदिराजानं भुंक्तेऽयं गांधारीचयशस्विनी ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो-
 स्थपाणिनाराजन् जलशीतेन पांडवः ॥ उरोमुखं च जनकैः पर्यमार्जत धर्मवित् ६७ तेन रत्नौषधिमतः पुण्येन च सुगंधिना ॥ पाणिस्पर्शेन राज्ञः सराजा संज्ञामवाप ह-
 ६८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ स्पृशमां पाणिना भूयः परिष्वज च पांडव ॥ जीवामीवातिसंस्पर्शात् तव राजीवलोचन ६९ मूर्धानं च तवाघ्रातुमिच्छामि मनुजाधिप ॥
 पाणिभ्यां हि परिस्पृष्टं प्रीणनं हि महन्मम ७० अष्टमो ह्यद्य कालोऽयमाहारस्य कृतस्य मे ॥ येनाहं कुरुशार्दूलशक्रो मिनविचेष्टितुम् ७१ व्यायामश्चायमत्यर्थं कृत-
 स्त्वामभियाचता ॥ ततो ग्लानमना स्तातनष्टसंज्ञ इवाभवम् ७२ तवाघ्रातः प्रख्यं हस्तस्पर्शमिमं प्रभो ॥ लब्ध्वा संजीवितोऽस्मीति मन्ये कुरुकुलोद्वह ८३
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कौंतेयः पित्रा ज्येष्ठेन भारत ॥ पस्पर्श सर्वगात्रेषु सौहार्दात् शनैस्तदा ७४ उपलभ्यत तः प्राणान् घृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ बाहुभ्यां
 संपरिष्वज्य मूर्ध्यां जिघ्रत पांडवम् ७५ विदुरादयश्च ते सर्वे कुरुदुर्दुःखिता भृशम् ॥ अतिदुःखात् तुराजानं नोचुः किंच न पांडवम् ७६ गांधारी त्वेव धर्मज्ञामनसोद्वह-
 ती भृशम् ॥ दुःखान्यधारयद्वाजन्मैवमित्येव चान्नवीत् ७७ इतरास्तु स्त्रियः सर्वाः कुंत्या सह सुदुःखिताः ॥ नेत्रैरागत विह्वलैः परिवार्य स्थिताऽभवन् ७८ अथाब्रवी-
 त्पुनर्विक्रियं घृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुजानीहि मां राजंस्तापस्ये भरतर्षभ ७९ ग्लायते मे मनस्तात भूयो भूयः प्रजल्पतः ॥ न मामतः परं पुत्रपरिकेष्टुमिहार्हसि ८०
 तस्मिंस्तु कौरवैरेतं तथा ब्रुवति पांडवम् ॥ सर्वेषामेव यो धानामातनादो महानभूत् ८१ दृष्ट्वा कृशं विवर्णं च राजानमतथोचितम् ॥ उपवासपरिश्रांतं त्वगस्थिपरिवा-
 रणम् ८२ धर्मपुत्रः स्वपितरं परिष्वज्य महाप्रभुम् ॥ शोकजं बाष्पमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत् ८३ न कामयेन श्रेष्ठ जीवितं पृथिवीतथा ॥ यथा तव प्रियं राजंश्चि-
 कीर्षामि परंतप ८४ यदि चाहमनुग्राह्यो भवतो दयितोऽपि वा ॥ क्रियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परम् ८५

८६।८७।इति आश्रमनी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरेति १।२।३।४।५।६।७। अहमिति पौत्रोऽपि आत्मा वैपुत्रनामासीति पुत्राभिन्नत्वात्पुत्रप्राप्तौ तव । राजा तु भवमपि तां गुरुश्व
ततोऽब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया पुत्रभुंजीयामितिकामये ८६ इति ब्रुवति राजेन्द्रे धृतराष्ट्रे युधिष्ठिरम् ॥ ऋषिः सत्यवती पुत्रो व्यासो
ऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासप० धृतराष्ट्रनिर्वेदे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥
युधिष्ठिरमहाबाहो यथाऽऽह कुरुनंदनः ॥ धृतराष्ट्रो महातेजास्तत्कुरुष्वविचारयन् १ अयं हि ब्रह्मो नृपतिर्ह तपुत्रो विशेषतः ॥ नेदं कच्छं चिरतरं सहेदिति मतिर्मम ॥
२ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणवेदिनी ॥ पुत्रशोकं महाराज धैर्येणोद्वहते भृशम् ३ अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरुमेव च ॥ अनुज्ञां लभतां राजा मावृथेह मरि
ष्यति ४ राजर्षीणां पुराणानामनुयातुर्गतिं नृपः ॥ राजर्षीणां हि सर्वेषां मतेन मुपाश्रयः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तदा राजा व्यासेनाहुत
कर्मणा ॥ प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महासुनिम् ६ भगवानेव नोमान्यो भगवानेव नो गुरुः ॥ भगवानस्य राज्यस्य कुलस्य च परायणम् ७ अहंते पुत्रो भगवत्पिता
राजा गुरुश्च मे ॥ निदेशवर्ती च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह व्यासो वेदविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महा
कविः ९ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ राजाऽयं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः १० सोऽयं मया भ्यनुज्ञातस्त्वया च पृथिवीपतिः ॥ करोतु स्वमभिप्रायं
माऽस्य विप्रकरो भव ११ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर ॥ समरे वा भवेन्मृत्युर्वने वा विधिपूर्वकम् १२ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडुना पृथिवीक्षिता ॥ शिष्यवृत्तेन
राजाऽयं गुरुवत्पर्युपासितः १३ क्रतुभिर्दक्षिणावद्वीर्यपर्वतशोभितैः ॥ महद्भिरिष्टं गौर्भुक्ता प्रजाश्च परिपालिताः १४ पुत्रसंस्थं च विपुलं राज्यं विप्रोऽपि ते त्वयि ॥
त्रयोदशसमाशुक्तं दत्तं च विविधं वसु १५ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुशुश्रूषयाऽनघ ॥ आराधितः स भृत्येन गांधारी च यशस्विनी १६ अनुजानीहि पितरं समयोऽस्य त
पो विधौ ॥ नमन्युर्विद्यते चास्य सुसूक्ष्मोऽपि युधिष्ठिर १७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्ता वचनमनुमान्य च पार्थिवम् ॥ तथाऽस्त्विति च तेनोक्तः कैतेन य
यौवनम् १८ गते भगवति व्यासे राजा पांडु सुतस्तदा ॥ प्रोवाच पितरं वृद्धं मंदं मंदमिवानतः १९ यदा ह भगवान्व्यासो यच्चापि भवतो मतम् ॥ यथाऽऽह च महेश्वरः कपो
विदुर एव च २० युयुत्सुः संजयश्चैव तत्कर्ताऽस्म्यहमंजसा ॥ सर्व एव हि मान्या मे कुलस्य हि हि तैषिणः २१ इदं तु याचे नृपते त्वामहं शिरसानतः ॥ क्रियतां तावदाहार
स्ततो गच्छाश्रमं प्रति २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० आश्रमवासपर्वणि व्यासानुज्ञायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजाऽभ्य
नुज्ञातो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ ययौ स्वभवनं राजा गांधार्याऽनुगतस्तदा १ मंदं प्राणगतिर्धो मान् कच्छादिव समुद्रहन् ॥ पदातिः समहीपालो जीर्णो गजपतिर्यथा २

८।९ परमे प्रमाणे उपनिषन्मते १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ तपो विधौ तपःकरणे १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति आ० नी० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ तत इति १।२

३।४ अभुक्तभुक्त्वती ५।६।७ अष्टांगिस्वाम्यमात्यादिभ्युते ८।९।१०।११।१२।१३ कर्मसु पुण्यान् जन्मना च पुण्यान् अमात्यांश्च आर्येषां हन्त्युत्तरेणान्वयः १४।१५ अष्टादशोपरि भागे संचारस्या
तमन्वगच्छद्दिदुरो विद्वान्सूतश्च संजयः ॥ सचापि परमेष्वासः कृपः शारद्वतस्तथा ३ सप्रविश्य गृहं राजन्कृतपूर्वाह्निकक्रियः ॥ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठानाहारमकरो
तदा ४ गांधारी चैव धर्मज्ञा कुंत्या सह मनस्विनी ॥ वधूभिरुपचारेण पूजिताऽभुक्तभारत ५ कृताहारं कृताहाराः सर्वे ते विदुरादयः ॥ पांडवाश्च कुरुश्रेष्ठमुपातिष्ठंतं
नृपम् ६ ततोऽब्रवीन्महाराज कुंती पुत्रमुपहरे ॥ निषण्णं पाणिना पृष्ठे संप्रशन्नं विकसुतः ७ अप्रमादस्त्वया कार्यः सर्वथा कुरुनंदन ॥ अष्टांगे राजशाहू लराज्यधर्म
पुरस्कृते ८ तनुशक्यं महाराज रक्षितुं पांडुनंदन ॥ राज्यधर्मेण कैतेय विद्वानसिनिबोधत ९ विद्यावृद्धान्सदैवत्वमुपासीथा युधिष्ठिर ॥ शृणुयास्ते च यद्ब्रूयुः कुर्या
श्चैवाविचारयन् १० प्रातरुत्थाय तान् राजन् पूजयित्वा यथाविधि ॥ कृत्यकाले स मुत्पन्ने पृच्छेत् कार्यमात्मनः ११ ते तु संमानिताराजं स्त्वया कार्यहि तार्थिना ॥
प्रवक्ष्यामि हितं तात सर्वथा तव भारत १२ इंद्रियाणि च सर्वाणि वाजित्परिपालय ॥ हितायैव भाविष्यति रक्षितं द्रविणं यथा १३ अमात्यानुपधाती तान् पितृपैतामहा
नश्नुचीन् ॥ दांतान् कर्मसु पुण्यांश्च पुण्यान् सर्वेषु योजये १४ चारयेथाश्च सततं चारैरविदितः परैः ॥ परीक्षितैर्वहुविधैः स्वराष्ट्रप्रतिवासिभिः १५ पुरंचते सुगुप्तं
स्याद्दृढप्राकारतोरणम् ॥ अष्टाह्वालकं संवाधं पदं सर्वतो दिशम् १६ तस्य द्वाराणि सर्वाणि पर्याप्तानि बृंहति च ॥ सर्वतः सुविभक्तानि यंत्रैरारक्षितानि च १७
पुरुषैरलमर्थस्ते विदितैः कुलशीलतः ॥ आत्मा च रक्ष्यः सततं भोजनादिषु भारत १८ विहाराहारकालेषु माल्यशय्यासनेषु च ॥ स्त्रियश्च ते सुगुप्ताः स्युर्वृद्धैरपि रधि
ष्ठिताः १९ शीलवद्भिः कुलीनैश्च विद्वद्भिश्च युधिष्ठिर ॥ मंत्रिणश्चैव कुर्विथा द्विजान् विद्याविशारदान् २० विनीतांश्च कुलीनांश्च धर्मार्थकुशलान् नृजान् ॥ तैः सार्धं मंत्रये
थास्त्वं नात्यर्थं बहुभिः सह २१ समस्तैरपि च व्यस्तैर्व्यपदेशेन केनचित् ॥ सुसंवृतं मंत्रगृहं स्थलं चारुह्य मंत्रये २२ अरण्ये निःशलाके वानचरात्रौ कथंचन ॥ वानराः
पक्षिणश्चैव ये मनुष्यानुसारिणः २३ सर्वे मंत्रगृहे वज्र्याये चापि जडपंगवः ॥ मंत्रभेदे हि ये दोषा भवन्ति पृथिवीक्षिताम् २४ न ते शक्याः समाधातुं कथंचिदिति मे मतिः ॥
दोषांश्च मंत्रभेदस्य ब्रूयास्त्वं मंत्रिमंडले २५ अभेदे च गुणाराजन् पुनः पुनरारिदम् ॥ पौरजानपदानां च शौचाशौचे युधिष्ठिर २६ यथास्याद्विदितं राजंस्तथा कार्यं
कुरुद्बह ॥ व्यवहारश्च ते राजन्नित्यमात्मे रधिष्ठितः २७ योज्यस्तुष्टैर्हितैराजन्नित्यं चारैरनुष्ठितः ॥ परिमाणं विदित्वा च दंडं दंडेषु भारत २८ प्रणयेयुर्यथान्यायं
पुरुषास्ते युधिष्ठिर ॥ आदानरुचयश्चैव परदाराभिर्मांशिनः २९ उग्रदंडप्रधानाश्च मिथ्याव्याहारिणस्तथा ॥ आक्रोष्टारश्च लुब्धाश्च हर्तारः साहसप्रियाः ३०
समाविहारभेत्तारो वर्णानां च प्रदूषकाः ॥ हिरण्यदंडावध्याश्च कर्तव्यादेशकालतः ३१

नानि पदपदं षडभिः पदैः पदनीयैः स्थानैर्दुक्तं तेन सप्तप्राका

रमिति गम्यते तत्र सप्तमस्यांतःपुरत्वात् षड्वान्येषां पदनीयानि स्थानानि १९।२०।२१।२२ निःशलाके अतृणे सतृणे ह्यासन्नः परचारो ज्ञातुमशक्य इति २३।२४।२५
२६।२७ परिमाणं दंडं धनस्यापराधस्य च २८ आदानरुचयः उत्क्रोचोऽपजीविनश्चौरावा २९।३० हिरण्यदंडावध्याः पूर्वोक्ताः सर्वे देशकालानुरोधेन दंडावध्यावेति ज्ञेयं ३१

१२ प्रदोषोरजनीमुखं दूतादीनां दर्शनकालः ३२ तैश्च श्रुतानामर्थानां निर्णये अररात्रः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० गवादिबदाहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रं
 देयमित्यर्थः । व्यवहारिणः कारुशिल्पिप्रभृतयः ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति आश्रमवासिके नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ मंडलानिभिरिर्मत्रमित्यादीनि उदा
 सीनादन्योमध्यमोद्वयोरपि दृष्टाकांक्षी १ चतुर्णां शत्रुपक्षे जातानां शत्रुः शत्रुमित्रं उभयोर्यथापराजयार्थो चेति २ यद्येच्छकं परैर्मैयत्वं ममेयत्वं च भवति तस्मादवहितस्तिष्ठेद्यथाभेदो न भवेदिति
 प्रातरेव हि पश्येथायेक्युर्व्ययकर्मते ॥ अलंकारमथोभोज्यमत ऊर्ध्वसमाचरेः ३२ पश्येथाश्च ततो यो धानसदात्वं प्रतिहर्षयन् ॥ दूतानां च चराणां च प्रदोषस्ते
 सदा भवेत् ३३ सदा चापररात्रां ते भवेत्कार्यार्थनिर्णयः ॥ मध्यरात्रे विहारस्ते मध्याह्ने च सदा भवेत् ३४ सर्वे त्वोपयिकाः कालाः कार्याणां भरतर्षभ ॥ तथैवालंकृतः
 कालतिष्ठेथाभूरिदक्षिण ३५ चक्रवर्तातकार्याणां पर्यायो दृश्यते सदा ॥ कोशस्य निचये यत्नं कुर्वीथान्यायतः सदा ३६ विविधस्य महाराजविपरीतं विवर्जये ॥
 चारैर्विदित्वा शत्रूंश्च ये राज्ञां मंतरैरेषिणः ३७ तानासैः पुरुषैर्दूराद्वा दयेथानराधिप ॥ कर्मदृष्ट्वाऽथ भृत्यांस्त्वं वरयेथाः कुरुद्वह ३८ कारयेथाश्च कर्माणि युक्तायुक्तै
 रधिष्ठितैः ॥ सेनाप्रणेता च भवेत्तव तात दृढव्रतः ३९ शूरः क्लेशसह शैवहितो भक्तश्च पुरुषः ॥ सर्वे जनपदाश्चैव तव कर्माणि पांडव ४० गोवद्रासभवच्चैव कुर्युर्व्यवहा
 रिणः ॥ स्वरं ध्रुपरं ध्रुचस्वेषु चैव परेषु च ४१ उपलक्षयितव्यं ते नित्यमेव युधिष्ठिर ॥ देशजाश्चैव पुरुषा विक्तांताः स्वेष्टकर्मसु ४२ यात्राभिरनुरूपाभिरनुग्राह्या
 हितास्त्वया ॥ गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषा वैजनाधिप ॥ अविचार्याश्च ते ते स्युरचला इव नित्यशः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवास
 घृतराष्ट्रोपदेशो पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ मंडलानि च बुध्येथाः परेषामात्मनस्तथा ॥ उदासीनगणानां च मध्यस्थानां च भारत
 १ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषामाततायिनाम् ॥ मित्रं चा मित्रमित्रं च बोद्धव्यं तेऽरिर्कश्चन २ तथाऽऽमात्या जनपदादुर्गाणि विविधानि च ॥ बलानि च कुरुश्रेष्ठ भव
 त्येषां यथेच्छकम् ३ ते च द्वादशकौंतेय राज्ञां वै विषयात्मकाः ॥ मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादशच प्रभो ४ एतन्मंडलमित्यादुराचार्यानीतिकोविदाः ॥ अत्र
 षाड्गुण्यमायत्तं युधिष्ठिरनिबोधत ५ दृद्धिक्षयौ च विज्ञेयौ स्थानं च कुरुसत्तम ॥ द्विसप्तत्यां महाबाहो ततः षाड्गुण्यजा गुणाः ६ यदास्वपक्षो बलवाच परपक्षस्त
 थाऽबलः ॥ विष्टह्य शत्रून्कौंतेय जेयः क्षितिपतिस्तदा ७ यदा परे च बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः ॥ सार्धं विद्वांस्तदा क्षीणः परैः संधिं समाश्रयेत् ८ द्रव्याणां संचयश्चैव
 कर्तव्यः सुमहांस्तथा ॥ यदा समर्थो यानायनचिरेण भारत ९ तदा सर्वविधेयं स्यात्स्थानेन सविचारयेत् ॥ भूमिरल्पफला देया विपरीतस्य भारत १० हिरण्यं कुप्य
 भूयिष्ठं मित्रं क्षीणमथो बलम् ॥ विपरीतानि शृङ्खलित्यास्वयं संधिविशारदः ११ संध्यर्थं राजपुत्रं बालिप्सेथा भरतर्षभ ॥ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्यां चिदापदि १२
 १ द्वादशचत्वारः शत्रुजाताः पट्माततायिनः । मित्रममित्रमित्रं चेति षष्टिर्गुणाः । कृत्यादीन्पटौ संधानकर्माणि बालादयो विंशतिरसंधेयाः । नास्तिक्यादयश्चतुर्दशदोषाः । मंत्रादीन्पट्मादश
 तीर्थानीति । एतेषु केचिद्धानार्थं ज्ञातव्याः केचिदुपादानार्थं २ षाड्गुण्यदयः प्रागेव व्याख्याताः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ संध्यर्थं भित्तिसार्धः यः संधिकरोति तस्य पुत्रं स्वनि कटे स्यापये
 दित्यर्थः । तदकरं जेमहत्यापदायाति कदाचित्स्थायमप्यागतायामभोजे तत्परिहारे यत्नोऽपि कर्तव्यः १२

दीनानं धवधिरादीनां विभावयेत्पूजयेत् १३ युगपद्वेति कुर्यादिति च शेषः १४ । १५ तेन हि सेतसजिगीपुष्टिति शेषः १६ नान्वेष्टव्या नोच्छेदनीयाः १७ वैतर्सीवृत्तिप्रबलेऽतिशेषः एतत्त्वां १८
 १९ असंभवेऽप्यांतरस्य मुख्येन शरीरेणैव युद्धाय निष्पतेत् एवं शरीरमोक्षणे मुक्तिः शूरस्य स्यादित्यर्थः २० ॥ इति आश्रमोनीं भारतभाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संधीति प्रबलप्र
 तस्याः प्रमोक्षेयत्वं च कुर्यात्सोपायमंत्रवित् ॥ प्रकृतीनां च राजेन्द्रराजादीनान्विभावयेत् १३ क्रमेण युगपत्सर्वव्यवसायं महाबलः ॥ पीडनं स्तंभनं चैव कोशभंगस्त
 थैव च १४ कार्ययत्नेन शत्रूणां स्वराज्यं रक्षता स्वयम् ॥ न च हिंस्योऽभ्युपगतः सामंतो वृद्धिं मिच्छता १५ कौंतेय तं न हि सेतस्यो महीं विजिगीषते ॥ गणानां भेदने
 योगमीप्सेथाः सहमंत्रिभिः १६ साधुसंग्रहणाच्चैव पापनिग्रहणात्तथा ॥ दुर्बलाश्चैव सततं नान्वेष्टव्या बलीयसा १७ तिष्ठेथा राजशार्दूलवैतर्सीवृत्तिमास्थितः ॥ य
 द्येनमभियायाच्च बलवान् दुर्बलं नृपः १८ सामादिभिरुपायैस्तं क्रमेण विनिवर्तये ॥ अशकुंश्च युद्धाय निष्पतेत्सहमंत्रिभिः १९ कोशेन परैर्दंडेन ये चास्य प्रियका
 रिणः ॥ असंभवे तु सर्वस्य यथामुख्येन निष्पतेत् ॥ क्रमेणानेन मुक्तिः स्याच्छरीरमिति केवलम् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवा
 घृतराष्ट्रोपदेशो षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संधिविग्रहमप्यत्र पश्येथा राजसत्तम ॥ द्वियोनिं विविधोपायं बहुकल्पं युधिष्ठिर १ कौ
 रव्यपर्युपासीथाः स्थित्वा द्वैविध्यमात्मनः ॥ तुष्टपुष्टबलः शत्रुरात्मवानिति च स्मरेत् २ पर्युपासनकाले तु विपरीतं विधीयते ॥ आमर्दकाले राजेन्द्रव्यपसर्पेततः
 परम् ३ व्यसनं भेदनं चैव शत्रूणां कारयेत्ततः ॥ कर्षणं भीषणं चैव युद्धे चैव बलक्षयम् ४ प्रयास्यमानो नृपतिस्त्रिविधां परिचिंतयेत् ॥ आत्मनश्चैव शत्रोश्च शक्तिं
 शास्त्रविशारदः ५ उत्साहप्रभुशक्तिभ्यां मंत्रशक्त्या च भारत ॥ उपपन्नो नृपो यायाद्विपरीतं च वर्जयेत् ६ आददीत बलं राजामौलं मित्रबलं तथा ॥ अटवी बलं भृतं
 चैव तथा श्रेणीबलं प्रभो ७ तत्र मित्रबलं राजन्मौलं चैव विशिष्यते ॥ श्रेणीबलं भृतं चैव तुल्ये एवेति मेमतिः ८ तथा चारबलं चैव परस्परसमं नृप ॥ विज्ञेयं बहुकाले पुरा
 ज्ञाकाल उपस्थिते ९ आपदश्चापि बोद्धव्या बहुरूपा नराधिप ॥ भवति राजा कौरव्ययास्ताः पृथगतः शृणु १० विकल्पा बहुधारा जन्नापदां पांडुनंदन ॥ सामा
 दिभिरुपन्यस्य गणयेत्तान् नृपः सदा ११ यात्रां गच्छेद्बलैर्युक्तो राजा सद्भिः परंतप ॥ युक्तश्च देशकालाभ्यां बलैरात्मगुणैस्तथा १२ हृष्टपुष्टबलौ गच्छेद्राजा वृद्धयुद
 येरतः ॥ अकृशश्चाप्यथोयायाद नृतावपि पांडव १३ तूणाश्मानं वाजिस्थप्रवाहां ध्वजद्वयैः संवृतकूलरोधसम् ॥ पदातिना गैर्बहुकर्मदानीं सपत्ननाशे नृपतिः प्र
 योजयेत् १४ अथोपपत्त्या शकटं पद्मवज्रं च भारत ॥ उशनावेदयच्छास्त्रं तत्रैतद्विहितं विभो १५ चारयित्वा परबलं लब्ध्वा स्वबलदर्शनम् ॥ स्वभूमौ योजयेद्युद्धं
 परभूमौ तथैव च १६ बलं प्रसादयेद्राजानि क्षिपेद्बलिनो नरात् ॥ ज्ञात्वा स्वविषयं तत्र सामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैव महाराज शरीरं धारयेदिह ॥ प्रेत्य चेह चक
 र्त्तव्यमात्मनिः श्रेयसंपरम् १८

तियो गिकी दुर्बलप्रतियोगिकौ चेति द्वयोर्भी संधिविग्रहौ १ स्थित्वा स्थिरो भूत्वा द्वैविध्यं बलाबलं ज्ञात्वा शत्रुपर्युपास्येति
 भावः । स्मरेज्जयोपायं विचारयेत्तत्त्वकस्मात्प्रयायात् २ विपरीतं तुष्टपुष्टबलं प्रयायादित्यर्थः ३ स्मरेदित्युक्तं विस्पष्टयति व्यसनमिति ४ त्रिविधां शक्तिं ५ ताभेवाह उत्साहेति ६ मौलं धनबलं
 ७ । ८ । ९ । १० विकल्पा इति प्रभृतयः तानुपन्यस्य गणयेत्तु गोपयित्वाऽवहेत्यर्थः ११ । १२ अकृशताकालेऽपि शिशिरावौ १३ । १४ शकटादयो व्युहविशेषाः १५ । १६ । १७ । १८

॥ ५ ॥

अ०

॥ ८ ॥

एवमेतन्महाराजराजासम्यक्समाचरन् ॥ प्रेत्यस्वर्गमवाप्नोतिप्रजाधर्मेणपालयन् १९ एवंत्वयाकुरुश्रेष्ठवर्तितव्यंप्रजाहितम् ॥ उभयोर्लोकयोस्तातप्राप्तयेनि
त्यमेवहि २० भीष्मेणसर्वमुक्तोऽसि कृष्णेनविदुरेणच ॥ मयाऽप्यवश्यं वक्तव्यं प्रीत्यातेनृपसत्तम २१ एतत्सर्वं यथान्यायं कुर्वीथाभूरिदक्षिण ॥ प्रियस्तथाप्रजानां
त्वंस्वर्गसुखमवाप्स्यसि २२ अश्वमेधसहस्रेणयोजेत्पृथिवीपतिः ॥ पालयेद्वापिधर्मेणप्रजास्तुल्यंफलंलभेत् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० आश्रम०
धृतराष्ट्रोपसंवादे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथाऽऽत्थपृथिवीपते ॥ भूयश्चैवानुशास्योऽहंभवतापार्थि
वर्षभ १ भीष्मेस्वर्गमनुप्राप्ते गते च मधुसूदने ॥ विदुरे संजये चैव कोऽन्यो मां वक्तुमर्हति २ यतु मामनुशास्तीह भवानद्यहिते स्थितः ॥ कर्ताऽस्मितन्महीपालनि
र्हता भवपार्थिव ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराजेन धीमता ॥ कैतेयं समनुज्ञातुमियेष भरतर्षभ ४ पुत्रसंशाम्यतां तावन्ममापि बलवानश्रमः ॥
इत्युक्त्वा प्राविश द्राजागांधार्या भवनंतदा ५ तमासनगतं देवीगांधारी धर्मचारिणी ॥ उवाच काले कालज्ञा प्रजापति समंपातिम् ६ आनुज्ञातः स्वयं तेन व्यासेन त्वं
महिर्षिणा ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते कदाऽरण्यं गमिष्यसि ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ गांधार्यहमनुज्ञातः स्वयं पित्रा महात्मना ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते गताऽस्मिन् चिरा
द्धनम् ८ अहं हि तावत्सर्वेषां तेषां दुःखं देविनाम् ॥ पुत्राणां दातुमिच्छामि प्रेतभावानुगंवसु ९ सर्वप्रकृतिसान्निध्यं कारयित्वा स्ववेश्मनि ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्त्वा धर्मराजाय प्रेषयामास वैतदा १० सच तद्वचनात्सर्वसमानिन्ये महीपतिः ॥ ततः प्रतीतमनसो ब्राह्मणाः कुरुजांगलाः ११ क्षत्रियाश्चैव वैश्याश्च शूद्राश्चै
व समाययुः ॥ ततो निष्क्रम्य नृपतिस्तस्मादंतःपुरात्तदा १२ ददृशे तं जनं सर्वसर्वाश्च प्रकृतीस्तथा ॥ समवेतांश्च तान्सर्वान्पौरान्न जानपदांस्तथा १३
तानागतानभिप्रेक्ष्य समस्तं च सुहृज्जनम् ॥ ब्राह्मणांश्च महीपालनानादेश समागतान् १४ उवाच मतिमान् राजा धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ भवंतः
कुरुवश्चैव चिरकालं सहोषिताः १५ परस्परस्य सुहृदः परस्परहिते रताः ॥ यदिदानीमहं ब्रूयामस्मिन्काल उपस्थिते १६ तथा भवद्भिः कर्तव्यमविचार्य
वचोमम ॥ अरण्यगमने बुद्धिर्गांधारी सहितस्य मे १७ व्यासस्यानुमते राज्ञस्तथा कुंती सुतस्य मे ॥ भवंतोऽप्यनुजानं तु माचवोऽभूद्विचारणा १८ अस्मा
कं भवतां चैव येयं प्रीतिर्हि शाश्वती ॥ न च साऽन्येषु देशेषु राज्ञामिति मतिर्मम १९ शांतोऽस्मि वयसा जनेन तथा पुत्रविना कृतः ॥ उपवासकश्चास्मि गांधारी स
हितोऽनघाः २० युधिष्ठिरगते राज्ञे प्राप्ताश्चास्मि सुखं महत् ॥ मन्ये दुर्योधनैश्चर्याद्विशिष्टमिति सत्तमाः २१ मम चांधस्य वृद्धस्य हतपुत्रस्य का गतिः ॥
ऋते वनं महाभागास्तन्मानुज्ञातुमर्हथ २२ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे ते कुरुजांगलाः ॥ बाष्पसंदिग्धया वाचारु रुरुर्भरतर्षभ २३

१२० । १२१ । १२२ । १२३

॥ ५ ॥

२४ ॥ इति आश्रमवासिके नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ शांतनुरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
तान विब्रुवतः किंचित्सर्वान् शोकपरायणान् ॥ पुनरैव महातेजा धृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् २४ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि धृतराष्ट्रकृतवनग
मनप्रार्थने अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ शांतनुः पालयामास यथावद्वसुधामिमाम् ॥ तथा विचित्रवीर्यश्च भीष्मेण परिपालितः १ पालया
मासनस्तातो विदितार्थो न संशयः ॥ यथा च पांडुर्भ्राता मे दयितो भवतामभूत् २ स चापि पालयामास यथावत्तच्च वेत्थह ॥ मया च भवतां सम्यक् शुश्रूषाया कृताऽनघाः
३ असम्यग्वा महाभागास्तत्क्षंतव्यमंतर्द्रितैः ॥ यदा दुर्योधनेनेदं भुक्तं राज्यमकंठकम् ४ अपितत्र नवो मंदो दुर्बुद्धिरपराद्धवान् ॥ तस्यापराधा दुर्बुद्धेरभिमानान्म
हीक्षिताम् ५ विमर्दः सुमहानासीद नयात्स्वकृतादथ ॥ तन्मया साधुवाष्पीदं यदिव आसाधुवैकृतम् ६ तद्बोहदिनकर्तव्यं मया बद्धोऽयमंजलिः ॥ वृद्धोऽयं हतपु
त्रोऽयं दुःखितोऽयं नराधिपः ७ पूर्वराज्ञां च पुत्रोऽयमिति कृत्वाऽनुजानथ ॥ इयं च कृपणा वृद्धा हतपुत्रातपस्विनी ८ गांधारी पुत्रशोकार्ता युष्मान्या च तिवैमया ॥
हतपुत्रा विमौ वृद्धौ विदित्वा दुःखितौ तथा ९ अनुजानीत भद्रं वो व्रजावशरणं च वः ॥ अयं च कौरवो राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १० सर्वैर्भवद्भिर्द्रष्टव्यः समेषु विषमेषु च ॥
न जातु विषमं चैव गमिष्यति कदाचन ११ चत्वारः सचिवायस्य भ्रातरो विपुलौजसः ॥ लोकपालसमाह्वेते सर्वधर्मार्थदर्शिनः १२ ब्रह्मेव भगवानेष सर्वभूतजगत्पतिः ॥
युधिष्ठिरो महातेजा भवतः पालयिष्यति १३ अवश्यमेव वक्तव्यमिति कृत्वा ब्रवीमिवः ॥ एष न्यासो मया दत्तः सर्वेषां वो युधिष्ठिरः १४ भवंतोऽस्य च वीरस्य न्यासभूताः
कृता मया ॥ यदेव तैः कृतं किंचिद्बलीकं वः सुतैर्मम १५ यदन्येन मदीयेन तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ भवद्भिर्न हि मे मन्युः कृतपूर्वः कथंचन १६ अत्यंतगुरुभक्तानामेषांऽजलि
रिदं नमः ॥ तेषामस्थिरबुद्धीनां लुब्धानां कामचारिणाम् १७ कृतेया चेऽद्य वः सर्वान् गांधारी सहितोऽनघाः ॥ इत्युक्त्वा स्तेन ते सर्वे पौरजानपदाजनाः ॥ नो चुर्वाष्प
कलाः किंचिद्दीक्षां च कुः परस्परम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके आश्रमवासपर्वणि धृतराष्ट्रप्रार्थनेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा स्तुते तेन पौरजानपदाजनाः ॥ वृद्धेन राज्ञा कौरव्यनष्टसंज्ञा इवाभवत् १ तूष्णीं भूतांस्ततस्तांस्तु बाष्पकंठान् महीपतिः ॥ धृतराष्ट्रो महीपालः पुनरेवाभ्य
भाषत २ वृद्धं च हतपुत्रं च धर्मपत्न्या सहानया ॥ विलपंतं बहुविधं कृपणं चैव सत्तमाः ३ पित्रा स्वयमनुज्ञातं कृष्णद्वैपायनेन वै ॥ वनवासाय धर्मज्ञा धर्मज्ञेन नृपे
ण ह ४ सोऽहं पुनः पुनश्चैव शिरसाऽवनतोऽनघाः ॥ गांधार्या सहितं तन्मां समनुज्ञातुमर्हथ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा कुरुराजस्य वाक्यानि करुणानिते ॥
रुरुदुःसर्वशोराजन्समेताः कुरुजांगलाः ६ उत्तरीयैः करैश्चापि संछाद्य वदनानिते ॥ रुरुदुःशोकसंतप्ता मुहूर्तं पितृमातृवत् ७ हृदयैः शून्यभूतैस्ते धृतराष्ट्रप्रवासजम् ॥
दुःखं संधारयंतो हि नष्टसंज्ञा इवाभवन् ८

१३ । १४ । १५ अन्येन मृत्युनेन अनुज्ञातुं १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवासिके नीलकंठीये भारतमावदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

तेविनीयतमायासंघृतराष्ट्रवियोगजम् ॥ शनैःशनैस्तदाऽन्योन्यमब्रुवन्संमतान्युत ९ ततःसंघायतेसर्वेवाक्यान्यथसमासतः ॥ एकस्मिन्ब्राह्मणेराजनिवेश्योचुर्न
 राधिपम् १० ततःस्वाचरणोविप्रःसंतोऽर्थविशारदः ॥ सांवाख्योब्रह्मचोराजन्वक्तुंसमुपचक्रमे ११ अनुमान्यमहाराजंतत्सदःसंप्रसाद्यच ॥ विप्रःप्रगल्भोमेधा
 वीसराजनमुवाचह १२ राजन्वाक्यंजनस्यास्यमयिसर्वसमर्पितम् ॥ वक्ष्यामितदहंवीरस्तज्जुषस्वनराधिप १३ यथावदसिराजेंद्रसर्वमेतत्तथाविभो ॥ नात्रमिथ्या
 वचःकिंचित्सुहृत्त्वंनःपरस्परम् १४ नजात्वस्यचवंशस्यराज्ञांकश्चित्कदाचन ॥ राजाऽऽसीद्यःप्रजापालःप्रजानामप्रियोऽभवत् १५ पितृवद्भ्रातृवच्चैवभवंतःपालयन्ति
 नः ॥ नचदुर्योधनःकिंचिदयुक्तंकृतवानृपः १६ यथाब्रवीतिधर्मात्मासुनिःसत्यवतीसुतः ॥ तथाकुरुमहाराजसहिनःपरमोगुरुः १७ त्यक्तावयंतुभवतादुःख
 शोकपरायणाः ॥ भविष्यामश्चिरंराजनभवदुणशतैर्युताः १८ यथाशांतनुनागुत्ताराज्ञाचित्रांगदेनच ॥ भीष्मवीर्योपगूढेनपित्रातवचपार्थिव १९ भवदुद्गीक्ष
 णाच्चैवपांडुनापृथिवीक्षिता ॥ तथादुर्योधनेनापिराज्ञासुपरिपालिताः २० नस्वलपमपिपुत्रस्तेव्यलिकंकृतवानृप ॥ पितरीवसुविश्वस्तास्तस्मिन्नपिनराधिपे २१
 वयसास्मयथासम्यक्भवतोविदितंतथा ॥ तथावर्षसहस्राणिकुंतीपुत्रेणधीमता २२ पाल्यमानाष्टतिमतासुखंविदामहेनृप ॥ राजर्षीणांपुराणानांभवतांपुण्य
 कर्मणाम् २३ कुरुसंवरणादिनांभरतस्यचधीमतः ॥ वृत्तंसमनुयात्येषधर्मात्माभूरिदक्षिणः २४ नात्रवाच्यंमहाराजसुसूक्ष्ममपिविद्यते ॥ उषिताःस्मसुखंनि
 त्यंभवतापरिपालिताः २५ सुसूक्ष्मंचव्यलीकंतेसपुत्रस्यनविद्यते ॥ यनुज्ञातिविमर्देऽस्मिन्नात्यदुर्योधनंप्रति २६ भवंतमनुनेप्यामितत्रापिकुरुनंदन ॥
 ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नतदुर्योधनकृतंनचतद्भवताकृतम् २७ नकर्णसौबलाभ्यांचकुरवोयत्क्षयंगताः ॥ दैवंतनुविजानीमोयन्नशक्यंप्रवाधितुम् २८ दैवंपुरु
 पकारेणनशक्यमपिवाधितुम् ॥ अक्षौहिण्योमहाराजदशाष्टौचसमागताः २९ अष्टादशाहेनहताःकुरुभिर्योधपुंगवैः ॥ भीष्मद्रोणकृपाद्यैश्चकर्णेनचमहात्मना
 ३० युयुधानेनवीरेणष्टष्टयुग्मेनचैवह ॥ चतुर्भिःपांडुपुत्रैश्चभीमार्जुनयमैस्तथा ३१ नचक्षयोऽयंनृपतेऽकृतेदैवबलादभूत् ॥ अवश्यमेवसंग्रामेक्षत्रियेणविशेषतः
 ३२ कर्तव्यंनिधनंकालेमर्तव्यंक्षत्रबंधुना ॥ तैरियंपुरुषव्याघ्रैर्विद्याबाहुबलान्वितैः ३३ पृथिवीनिहतासर्वासहयासरथद्विपा ॥ नसराज्ञांवधेसूनुःकारणंतेमहा
 त्मनाम् ३४ नभवान्नचतेभृत्यामकर्णोनचसौबलः ॥ यद्विशस्ताःकुरुश्रेष्ठराजानश्चसहस्रशः ३५ सर्वदैवकृतंविद्विकोऽत्रकिंवक्तुमर्हति ॥ गुरुर्मतोभवान
 स्यकृत्स्नस्यजगतःप्रभुः ३६ धर्मात्मानमतस्तुभ्यमनुजानीमहेसुतम् ॥ लभतांवीरलोकंसससहायोनराधिपः ३७ द्विजाग्र्यैःसमनुज्ञातस्त्रिदिवेमोदेतांसुखम् ॥
 प्राप्स्यतेचभवान्पुण्यधर्मेचपरमांस्थितिम् ३८

दृष्टिप्रदानमप्यस्मदवेक्षार्यपांडवेष्टस्माकंसमर्पणं १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ ॥ इतिआश्रमवासिकेप० नीलकंठीयेभारत
 वेदधर्मचक्रत्वेनसम्यक्त्वंभवसुव्रतः ॥ दृष्टिप्रदानमपितेपांडवान्प्रतिनोवृथा ३९ समर्थास्त्रिदिवस्यापिपालनेकिंपुनःक्षितेः ॥ अनुवत्स्यंतिवाधीमन्समेषुविष
 मेषुच ४० प्रजाःकुरुकुलश्रेष्ठपांडवान्शालभूषणान् ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपारिवर्हींश्चपार्थिवः ४१ पूर्वराजाभिपत्रांश्चपालयत्येवपांडवः ॥ दीर्घदर्शीमृदुर्दीतः
 सदावैश्रवणोयथा ४२ अक्षुद्रसचिवश्चायंकुंतीपुत्रोमहामनाः ॥ अथमित्रेदयावांश्चशुचिश्चभरतर्षभः ४३ ऋजुपश्यतिमेधावीपुत्रवत्पालितःसदा ॥ विप्रियं
 चजनस्यास्यसंसर्गाद्धर्मजस्यवै ४४ नकरिष्यंतिराजर्षेतथाभीमार्जुनादयः ॥ मंदाष्टदुषुकौरव्यतीक्ष्णेष्वार्शीविषोपमाः ४५ वीर्यवंतोमहात्मानःपौराणांचहि
 तेरताः ॥ नकुंतीनचपांचालीनचोलूपीनसात्वती ४६ आस्मिन्नजनेकरिष्यन्तिप्रतिकूलानिर्हिचित् ॥ भवत्कृतमिमंस्नेहंयुधिष्ठिरविवर्धितम् ४७ नपृष्ठतःक
 रिष्यन्तिपौराजानपदाजनाः ॥ अधर्मिष्ठानपिसतःकुंतीपुत्रामहारथाः ४८ मानवान्पालयिष्यन्तिभूत्वाधर्मपरायणाः ॥ सराजन्मानसंदुःखमपनीययुधिष्ठिरात्
 ४९ कुरुकार्याणिधर्म्याणिनमस्तेपुरुषर्षभ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंधर्म्यमनुमान्यगुणोत्तरम् ५० साधुसाध्वितिसर्वःसजनःप्रतिगृहीतवान् ॥ घृ
 तराष्ट्रश्चतद्वाक्यमभिपूज्यपुनःपुनः ५१ विसर्जयामासतदाप्रकृतीस्तुशनैःशनैः ॥ सतैःसंपूजितोराजाशिवेनावेक्षितस्तथा ५२ प्रांजलिःपूजयामासतंतजनंभ
 रतर्षभ ॥ ततोविवेशभवनंगांधार्यासहितोनिजम् ॥ व्युष्टायांचैवशर्वयार्थञ्चकारानिबोधतत् ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र० आश्रमवासप० प्रकृतिसात्वने
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽरजन्वाव्युष्टायांघृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ विदुरंप्रेषयामासयुधिष्ठिरनिवेशनम् १ सगत्वाराजवचनादुवाचा
 च्युतमीश्वरम् ॥ युधिष्ठिरंमहातेजाःसर्वबुद्धिमतांवरः २ घृतराष्ट्रोमहाराजोवनवासायदीक्षितः ॥ गमिष्यातिवनंराजन्नागतांकार्तिकीमिमाम् ३ सत्वांकुरुकुल
 श्रेष्ठकिंचिदर्थमभीप्सति ॥ श्राद्धमिच्छतिदातुंसंगांगेयस्यमहात्मनः ४ द्रोणस्यसोमदत्तस्यबाह्लीकस्यचधीमतः ॥ पुत्राणांचैवसर्वेषांयेचान्येसुहृदोहताः ५
 यदिचाप्यनुजानीषेसैधवापसदस्यच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंविदुरस्ययुधिष्ठिरः ६ हृष्टःसंपूजयामासगुडाकेशश्चपांडवः ॥ नचभूमिदृढक्रोधस्तद्वचोऽन्यद्वेद
 दा ७ विदुरस्यमहातेजादुर्योधनकृतंस्मरन् ॥ अभिप्रायंविदित्वातुभीमसेनस्यफाल्गुनः ८ किरीटी किंचिदानम्यतमुवाचनरर्षभम् ॥ भीमराजापितावृद्धोव
 नवासायदीक्षितः ९ दातुमिच्छतिसर्वेषांसुहृदामौर्ध्वदेहिकम् ॥ भवतानिर्जितंवित्तंदातुमिच्छतिकौरवः १० भीष्मादीनामहाबाहोतदनुज्ञातुमर्हसि ॥ दिष्ट्या
 त्वद्यमहाबाहोघृतराष्ट्रप्रयाचते ११ याचितोयःपुराऽस्माभिःपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ योऽसौपृथिव्याःकृत्स्नायाभर्ताभूत्वानराधिपः १२ परैर्विनिहतामात्यो
 वनंगतुमभीप्सति ॥ मातेऽन्यत्पुरुषव्याघ्रदानाद्भवतुदर्शनम् १३

भावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ततहति १। २। ३ किंचिदर्थ किंचित्कार्यकर्तुत्वामभीप्सतिद्रुष्टिभितिशेषः तदेवाह श्राद्धमिति ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३

अयशस्यमतोऽन्यत्स्यादधर्मश्चमहाभुज ॥ राजानमुपशिक्षस्वज्येष्ठभ्रातरमीश्वरम् १४ अहंस्त्वमपिदातुंवेनादातुंभरतर्षभ ॥ एवंब्रुवाणंवीभत्सुधर्मराजोऽप्य
पूजयत् १५ भीमसेनस्तुसक्रोधःप्रोवाचेदंवचस्तदा ॥ वयंभीष्मस्यदास्यामःप्रेतकार्यं तुफाल्गुन १६ सोमदत्तस्यनृपतेर्भूरिश्रवसएवच ॥ बाह्लीकस्यचराजर्षे
द्रोणस्यचमहात्मनः १७ अन्येषांचैवसर्वेषांकुंतीकर्णायदास्यति ॥ श्राद्धानिपुरुषव्याघ्रमाप्रादात्कौरवोत्तपः १८ इतिमेवर्ततेबुद्धिर्मानोनिंदंतुशत्रवः ॥ कष्टा
त्कष्टतरंयांतुसर्वेदुर्योधनादयः १९ यैरियंपृथिवीकृत्स्नाघातिताकुलपांसनैः ॥ कुतस्त्वमसिविस्मृत्यवैरंद्वादशवार्षिकम् २० अज्ञातवासंगहनंद्रौपदीशोकवर्ध
नम् ॥ कृतदाघृतराष्ट्रस्यस्नेहोऽस्मद्गोचरोगतः २१ कृष्णाजिनोपसंवीतोहताभरणभूषणः ॥ सार्द्धपांचालपुत्र्यात्वंराजानमुपजग्मिवान् २२ कृतदाद्रोणभी
ष्मौतौसोमदत्तोऽपिवाऽभवत् ॥ यत्रत्रयोदशसमावनेवन्येनजीवथ २३ नतदात्वांपिताज्येष्ठःपितृत्वेनाभिवाक्षते ॥ किंतेतद्विस्मृतं पार्थयदेषकुलपांसनः २४
दुर्बुद्धिर्विदुरंप्राहयूतेकिंजितमित्युत ॥ तमेवंवादिनंराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचवचनंघोमान्जोषमास्वेतिमर्त्सयन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेआश्रमवासपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भीमज्येष्ठोगुरुमेवंनातोऽन्यद्रक्तुमुत्सहे ॥ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिःसर्वथामानम
र्हति १ नस्मरंत्यपराद्धानिस्मरंतिसुकृतान्यपि ॥ असंभिन्नार्यमर्यादाःसाधवःपुरुषोत्तमाः २ इतितस्यवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहात्मनः ॥ विदुरंप्राहधर्मा
त्माकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ इदंमद्वचनात्क्षतःकौरवंब्रूहिपार्थिवम् ॥ यावदिच्छतिपुत्राणांश्राद्धंतावद्ददाम्यहम् ४ भीष्मादीनांचसर्वेषांसुहृदामुपकारिणाम् ॥
ममकोशादिति विभोमाभूद्भीमःसुदुर्मनाः ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजस्तमर्जुनंप्रत्यपूजयत् ॥ भीमसेनःकटाक्षेणवीक्षांचक्रेधनंजयम् ६ ततः
सविदुरंधीमान्वाक्यमाहयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनेनकोपंसनृपतिःकर्तुमर्हति ७ परिक्रिष्टोहिभीमोऽपिहिमवृष्ट्यातपादिभिः ॥ दुःस्वैर्बहुविधैर्धोमानरण्येविदितं
तव ८ किंतुमद्वचनाद्दिराजानंभरतर्षभ ॥ यद्यदिच्छसियावच्चगृह्यतांमदृहादिति ९ यन्मात्सर्यमयंभीमःकरोतिभृशदुःखितः ॥ नतन्मनसिकर्तव्यमिति
वाच्यःसपार्थिवः १० यन्ममास्तिधनंकिंचिदर्जुनस्यचवेश्मनि ॥ तस्यस्वामीमहाराजइतिवाच्यःसपार्थिवः ११ ददातुराजाविप्रेभ्योयथेष्टंक्रियतांव्ययः ॥
पुत्राणांसुहृदांचैवगच्छत्वानृण्यमद्यसः १२ इदंचापिशरीरंमेतवायतंजनाधिप ॥ धनानिचेतिविद्विधंनमेतत्रास्तिशंशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रम
वासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणि युधिष्ठिरानुमोदने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

भीमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ ॥ इतिआश्रमवासिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिआश्रमवा०नी०भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विदुरेणेति १ । २

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासविदुरोबुद्धिसत्तमः ॥ घृतराष्ट्रमुपेत्यैवंवाक्यमाहमहार्थवत् १ उक्तोयुधिष्ठिरोराजाभवद्वचनमादितः ॥ सचसंश्रुत्यवाक्यंते
प्रशंसंमहाबुतिः २ वीभत्सुश्चमहातेजानिवेदयतितेगृहान् ॥ वसुतस्यगृहेयच्चप्राणानपिचकेवलान् ३ धर्मराजश्चपुत्रस्तेराज्यंप्राणानधनानिच ॥ अनुजानाति
राजर्षेयचान्यदपि किंचन ४ भीमश्चसर्वदुःखानिसंस्मृत्यबहुलान्युत ॥ कृच्छ्रादिवमहाबाहुरनुजज्ञेविनिःश्वसन् ५ सराजनधर्मशीलेनराज्ञावीभत्सुनातथा ॥
अनुनीतोमहाबाहुःसौहृदेस्थापितोऽपिच ६ नचमन्युस्त्वयाकार्यइतित्वांप्राहधर्मराट् ॥ संस्मृत्यभीमस्तद्वैरंयदम्यायवदाचरत् ७ एवंप्रायोहिधर्मोऽयंक्षत्रिया
णानराधिप ॥ युद्धेक्षत्रियधर्मेचनिरतोऽयंवृकोदरः ८ वृकोदरकृतेचाहमर्जुनश्चपुनःपुनः ॥ प्रसीदयाचेनृपतेभवान्प्रभुरिहास्तियत् ९ तददातुभवान्वित्तंयाव
दिच्छसिपार्थिव ॥ त्वमीश्वरोऽस्यराज्यस्यप्राणानामपिभारत १० ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ इतोरत्नानिगांश्चैवदासीदासमजाविकम् ११ आन
यित्वाकुरुश्रेष्ठोब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छतु ॥ दीनांधकृपणेभ्यश्चतत्रतत्रनृपाज्ञया १२ बह्वन्नरसपानाढ्याःसभाविदुरकारय ॥ गवांनिपानान्यन्यच्चविविधंपुण्यकंकुरु
१३ इतिमामब्रवीद्राजापार्थश्चैवधनंजयः ॥ यदत्रानंतरंकार्यतद्ववान्वक्तुमर्हति १४ इत्युक्तेविदुरेणाथघृतराष्ट्रोऽभिनंदयतान् ॥ मनश्चक्रेमहादानेकार्तिकयांजनमे
जय १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिविदुरवाक्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरेणैवमुक्तस्तु
घृतराष्ट्रेजनाधिपः ॥ प्रीतिमानभवद्राजनराज्ञोजिष्णोश्चकर्मणि १ ततोऽभिरूपान्भीष्मायब्राह्मणानृषिसत्तमान् ॥ पुत्रार्थेसुहृदश्चैवससमीक्ष्यसहस्रशः २ कारयि
त्वाऽन्नपानानियानान्याच्छादनानिच ॥ सुवर्णमणिरत्नानिदासीदासमजाविकम् ३ कंबलानिचरत्नानिग्रामानक्षेत्रं तथाधनम् ॥ सालंकारान्गजानश्चान्कन्या
श्चैववरस्त्रियः ४ उद्दिश्योद्दिश्यसर्वेभ्योददौसनृपसत्तमः ॥ द्रोणंसंकीर्त्यभीष्मंचसोमदत्तंचवाह्लिकम् ५ दुर्योधनंचराजानंपुत्रांश्चैवपृथक्पृथक् ॥ जयद्रथपुरो
गांश्चसुहृदश्चापिसर्वशः ६ सश्राद्धयज्ञोववृतेबहुशोधनदक्षिणः ॥ अनेकधनरत्नौघोयुधिष्ठिरमतेतदा ७ अनिशंयत्रपुरुषागणकालेखकास्तदा ॥ युधिष्ठि
रस्यवचनादपृच्छंतस्मत्तंनृपम् ८ आज्ञापयकिमेतेभ्यःप्रदायंदीयतामिति ॥ तदुपस्थितमेवात्रवचनांतेददुस्तदा ९ शतदेयदशशतंसहस्रेचायुतंतथा ॥
दीयतेवचनाद्राज्ञःकुंतीपुत्रस्यधीमतः १० एवंसवसुधाराभिर्वर्षमाणोऽनृपांबुदः ॥ तर्पयामासविप्रांस्तान्वर्षन्नस्यमिवांबुदः ११ ततोऽनंतरमेवात्रसर्ववर्णान्म
हामते ॥ अन्नपानरसौघेणप्लावयामासपार्थिवः १२ सवस्त्रधनरत्नौघोऽमृदंगनिनदोमहान् ॥ गवांश्चमकरावर्तानानारत्नमहाकरः १३ ग्रामाग्रहारद्वीपाढ्यो
मणिहेमजलार्णवः ॥ जगत्संप्लावयामासघृतराष्ट्रोऽबुद्धतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवा० नी० भारतमा० चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ तदनेन प्रबंधेन प्रव्रजिष्यतां कुटुंबानुमतिः पितृ तर्पणं चावश्यं कृतवन्त्येतराः कृष्णप्रव्रज्या फलाभिष्यति हि
एवं स पुत्रपौत्राणां पितृणामात्मनस्तथा ॥ गांधार्याश्च महाराजप्रददौर्ध्वदेहिकम् १५ परिश्रान्तो यदाऽऽसीत्स ददहानान्यनेकशः ॥ निवर्तयामास तदा दानयज्ञं
नराधिपः १६ एवं सराजा कौरव्यचक्रे दानमहाक्रतुम् ॥ नटनर्तकलास्याढ्यं बह्वन्नरसदाक्षिणम् १७ दशाहमेवं दानानि दत्त्वा राजांश्च विकासुतः ॥ बभूव पुत्रपौत्रा
णामनृणो भरतर्षभ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवा० दानयज्ञे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः
प्रभाते राजा स दृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ आहूय पांडवान् वीरान्वनवासे कृतक्षणः १ गांधारी सहितो धीमान् मन्यनं दद्यथाविधि ॥ कार्त्तिक्यां कारयित्वेष्टिं ब्राह्मणैर्वेदपा
रगैः २ अग्निहोत्रं पुरस्कृत्य वल्कलाजिनसंवृतः ॥ बभूजन दृते राजानि र्ययौ भवनात्ततः ३ ततः स्त्रियः कौरवपांडवानां याश्चापराः कौरवराजवंश्याः ॥ तासां नादः
प्रादुरासीत्तदानीं वैचित्रवीर्येण पतौ प्रयाते ४ ततो लाजैः सुमनोभिश्च राजा विचित्राभिस्तद्गृहं पूजयित्वा ॥ संपूज्यार्थैर्भृत्यवर्गं च सर्वततः समुत्सृज्य ययौ नरेन्द्रः ५
ततो राजा प्रांजलिर्वेपमानो युधिष्ठिरः सस्वरं वाष्पकंठः ॥ विमुच्योच्चैर्महानादं हि साधोक्यास्य सीत्यपतत्तातमूमौ ६ तथाऽर्जुनस्तीव्रदुःखाभितप्तो मुहुर्मुहुर्नः
श्वसनं भारताग्र्यः ॥ युधिष्ठिरं मेवमित्येवमुक्त्वा निगृह्याथो दीनवत्सीदमानः ७ वृकोदरः फाल्गुनश्चैव वीरौ माद्रीपुत्रौ विदुरः संजयश्च ॥ वैश्यापुत्रः सहितो गौ
तमेन धौम्यो विप्राश्चान्वयुर्वाष्पकंठाः ८ कुंती गांधारी वदनेत्रां वज्रं तीस्कंधासक्तं हस्तमथोद्धरंती ॥ राजा गांधार्याः स्कंधदेशेऽवसज्य पाणिययौ दृतराष्ट्रः प्रतीतः ९
तथा कृष्णाद्रौपदी सा त्वती च बालापत्या चोत्तरा कौरवी च ॥ चित्रांगदायाश्च काश्चित्त्रियोन्याः सार्धं राज्ञा प्रस्थितास्ता वधूभिः १० तासां नादो रुदतीनां तदाऽऽसी
द्राज नदुःखात्पुंररीणां मिबोच्चैः ॥ ततो निष्पेतु ब्राह्मणक्षत्रियाणां विदुश्च द्राणां चैव भार्याः समंतात् ११ तन्निर्याणे दुःखितः पौरवर्गो गजाह्वये चैव बभूव राजन् ॥
यथा पूर्वं गच्छतां पांडवानां दृते राजन् कौरवाणां सभायाः १२ याना पश्यंश्चंद्रमसनं सूर्यरामाः कदाचिदपि तस्मिन्नेद्रे ॥ महावनं गच्छति कौरवेद्रे शोकेना ताराज
मार्गं प्रपेदुः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्र० आश्रमवास पर्वणि दृतराष्ट्रनिर्याणे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रासादहर्म्ये
ध्रुवसुधायां च पार्थिव ॥ नारीणां च नराणां च निःस्वनः सुमहानभूत् १ सराजाराजमार्गेण नृनारी संकुलेन च ॥ कथंचिन्निर्ययौ धीमान् वेपमानः कृतांजलिः २ सर्वद्व
मानद्वारेण निर्ययौ गजसाह्वयात् ॥ विसर्जयामास च तं जनौघं समुहुर्मुहुः ३ वनं गंतुं च विदुरो राज्ञा सह कृतक्षणः ॥ संजयश्च महामात्रः सूतोगावल्गणिस्तथा ४ कृपं नि
वर्तयामास युयुत्सुं च महारथम् ॥ दृतराष्ट्रो महीपालः परिदाप्य युधिष्ठिरे ५ निवृत्ते पौरवर्गे च राजा सांतः पुरस्तदा ॥ दृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो निवर्तितुमियेषह ६
ति च प्रदश्यं दृतराष्ट्रप्रव्रज्यां वर्णयति ततः प्रभाते इत्यादिना १ इष्टिं उदवसनीया ख्यात् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कुंती गांधारी मनयदिति शेषः किंभूता अर्थाद्गांधार्या इस्तं स्कंधासक्तमुद्ध
रंती ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति आश्रमवा० नीलकंठीये भारतमावदीये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७।८।९ माप्रसादं प्रसादमितिच्छेदः १०।११।१२।१३।१४।१५ श्वश्रूश्चशुरयोःज्येष्ठत्वाद्भूततराष्ट्रःपांडोःपितृसमस्तेनकुंत्याःसश्वशुरइति १६।१७।१८।१९ पुरोद्यतान्पुराद
सोऽब्रवीन्मातरंकुंतीविनंतमनुजगमुषीम् ॥ अहंराजानमन्विष्येभवतीविनिवर्तताम् ७ वधूपरिवृतारंज्ञिनगरंगंतुमर्हसि ॥ राजायात्वेधर्मात्मातापस्येकतनिश्चयः ८
इत्युक्ताधर्मराजेनवाष्पव्याकुललोचना ॥ जगामैवतदाकुंतीगांधारीपरिगृह्यह ९ ॥ कुंत्युवाच ॥ सहदेवमहाराजमाऽप्रसादंरुथाःकचिन्त ॥ एषमामनुरक्तोहि
राजंस्त्वांचैवसर्वदा १० कर्णस्मरेथाःसततंसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ अवकीर्णोहिसमरेवीरोदुष्प्रज्ञयातदा ११ आयसंहृदयंचूनंमंदायाममपुत्रक ॥ यत्सूर्यजमप
श्यंत्याःशतधानविदीर्यते १२ एवंगतेतुकिंशक्यमयाकर्तुमर्हदम् ॥ ममदोषोऽयमत्यर्थंख्यापितोयन्नसूर्यजः १३ तन्निमित्तमहाबाहोदानंदद्यास्त्वमुत्तमम् ॥ स
दैवभ्रातृभिःसार्धंसूर्यजस्यारिमर्दन १४ द्रौपद्याश्चप्रियेनित्यंस्थातव्यमरिर्क्षन् ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैवनकुलश्चक्रुर्द्वह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वय्यद्यकु
लधूर्गता ॥ श्वश्रूश्चशुरयोःपादानशुश्रूषंतीवनेत्वहम् ॥ गांधारीसहितावत्स्येतापसीमलपंकिनी १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसधर्मात्माभ्रातृभिः
सहितोवशी ॥ विषादमगमद्वीमान्नचकिंचिदुवाचह १७ मुहूर्तमिवतुध्यात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचमातरंदीनश्चिताशोकपरायणः १८ किमिदंतेव्यव
सितंनैवंत्वंवकुमर्हसि ॥ नत्वामन्यनुजानामिप्रसादंकर्तुमर्हसि १९ पुरोद्यतान्पुराहस्मानुत्साह्यप्रियदर्शने ॥ विदुलायावचोभिस्त्वंनास्मान्संत्यक्तुमर्हसि २०
निहत्यपृथिवीपालान्राज्यंप्राप्तमिदंमया ॥ तवप्रज्ञामुपश्रुत्यवासुदेवान्नर्षभात् २१ कसाडुद्धिरियंचाद्यभवत्यायच्छ्रुतंमया ॥ क्षत्रधर्मेस्थितिचोक्त्वातस्या
श्रयवितुमिच्छसि २२ अस्मानुत्सृज्यराज्यंचस्नुषाहीनायशस्विनि ॥ कथंवत्स्यसिदुर्गेषुनेष्वद्यप्रसीदमे २३ इतिवाष्पकलावाचःकुंतीपुत्रस्यशृण्वती ॥
साजगमाश्रुपूर्णाक्षीभीमस्तामिदमब्रवीत् २४ यदाराज्यामिदंकुंतिभोक्तव्यंपुत्रनिर्जितम् ॥ प्राप्तव्याराजधर्माश्चतदेयंतेकुतोमतिः २५ किंवयंकारिताःपूर्वं
भवत्यापृथिवीक्षयम् ॥ कस्यहेतोःपरित्यज्यवनंगंतुमभीप्ससि २६ वनाच्चापिकिमानीताभवत्याबालकावयम् ॥ दुःखशोकसमाविष्टौमाद्रीपुत्राविमौतथा
२७ प्रसीदमातर्मागास्त्वंवनमद्ययशस्विनि ॥ श्रियंयौधिष्ठिरीमातर्भुक्ष्वतावद्रलार्जिताम् २८ इतिसानिश्चितैवाशुवनवासायभाविनी ॥ लालप्यतांवदु
विधंपुत्राणांनकरोद्वचः २९ द्रौपदीचान्वयाद्वश्रूविषण्णवदनातदा ॥ वनवासायगच्छंतीरुदतीमद्रयासह ३० सापुत्रानरुदतःसर्वान्मुहुर्मुहुरवेक्षती ॥ जगा
मैवमहाप्राज्ञावनायकतनिश्चया ३१ अन्ययुःपांडवास्तांतुसभृत्यांतःपुरास्तथा ॥ ततःप्रमृज्यसाऽश्रूणिपुत्रान्वचनमब्रवीत् ३२ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेपर्वणिआश्रमपर्वणिकुंतीवनप्रस्थानेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥

हिर्गंतुमद्यवान् विदुलायावचोभिः उत्साह्यज्जत्साहयुक्तानुकृत्वा २० । २१ । २२।२३।२४।२५।२६ । २७ । २८ । २९ मद्रयासुमद्रया ३० । ३१ । ३२ इति भा० नी० मा० षोडशोऽध्यायः ॥१६॥

4

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८॥ इति आश्रमवासिकेनीलकंठीयेभारतमावदीपेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ततश्चाति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२
 सदीक्षांतत्रसंप्राप्यराजाकौरवनंदनः ॥ शतयूपश्रमेतस्मिन्निवासमकरोत्तदा १२ तस्मैसर्वविधिराज्ञेराजाऽऽचरुयौमहामतिः ॥ आरण्यकंमहाराजव्यासस्या
 नुमतेतदा १३ एवंसतपसाराजनृपतराष्ट्रमहामनाः ॥ योजयामासचात्मानंतांश्चाप्यनुचरांस्तदा १४ तथैवदेवीगांधारीवल्ललाजिनधारिणी ॥ कुंत्यासहम
 हाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणामनसावाचाचक्षुषाचैवतेनृप ॥ सन्नियम्यैन्द्रियग्राममास्थितेपरमंतपः १६ त्वगस्थिभूतःपरिशुष्कमांसोजटाजिनोवल्ल
 लसंवृतांगः ॥ सपार्थिवस्तत्रतपश्चचारमहर्षिवत्तीव्रमपेतमोहः १७ क्षताचधर्मार्थविदग्ध्युद्धिःसंजयस्तंतृपतिसदारम् ॥ उपाचरद्द्वोरतपोजितात्मातदा
 शोवल्लकीरवासाः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमशतयूपश्रमनिवासेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तत्र
 मुनिश्रेष्ठाराजानंद्रष्टुमभ्ययुः ॥ नारदःपर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः १ द्वैपायनःसशिष्यश्चसिद्धाश्चान्येमनीषिणः ॥ शतयूपश्चराजर्षिर्द्वैपःपरमधार्मिकः २ ते
 पाकुंतीमहाराजपूजाचक्रेयथाविधि ॥ तेचापितुष्टुस्तस्यास्तापसाःपरिचर्यया ३ तत्रधर्म्याःकथास्तातचकुस्तेपरमर्षयः ॥ रमयंतोमहात्मानंद्रष्टराष्ट्रं
 नाधिपम् ४ कथांतरेतुर्कस्मिंश्चिदेवर्षिर्नारदस्ततः ॥ कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ५ ॥ नारद उवाच ॥ केकयाधिपतिःश्रीमानराजाऽऽसीदकुतो
 भयः ॥ सहस्रचित्यइत्युक्तःशतयूपपितामहः ६ सपुत्रेराज्यमासज्यज्येष्ठेपरमधार्मिके ॥ सहस्रचित्योधर्मात्माप्रविवेशवनंनृपः ७ सगत्वातपसःपारंदीप्तस्यव
 सुधाधिपः ॥ पुरंदरस्यसंस्थानंप्रतिपेदेमहाद्युतिः ८ दृष्टपूर्वःसबहुशोराजन्संपततामया ॥ महेंद्रसदनेराजातपसादग्धकिल्विषः ९ तथाशैलालयोराजाभगद
 तपितामहः ॥ तपोवलेनैव नृपोमहेंद्रसदनंगतः १० तथापृषधोराजाऽऽसीद्राजन्वज्रधरोपमः ॥ सचापितपसालेभेनाकपृष्ठमितोगतः ११ आस्मिन्नरण्येनृप
 तेमांधातुरापिचात्मजः ॥ पुरुकुत्सोनृपःसिद्धिमहर्षीसमवाप्तवान् १२ भार्यासमभवद्यस्यनर्मदासारितांवरा ॥ सोऽस्मिन्नरण्येनृपतिस्तपस्तप्त्वादिवंगतः १३
 शशलोमाचराजासीद्राजन्परमधार्मिकः ॥ सम्यगस्मिन्वनेतस्वाततोदिवमवाप्तवान् १४ द्वैपायनप्रसादाच्चत्वमपीदंतपोवनम् ॥ राजन्वाप्यदुःप्रापंगति
 मश्र्यांगमिष्यसि १५ त्वंचापिराजशार्दूलतपसोऽतोश्रियावृतः ॥ गांधारीसहितोगंतगतिंतेषांमहात्मनाम् १६ पांडुःस्मरतितेनित्यंबलहंतुःसमीपगः ॥ त्वां
 सदैवमहाराजश्रेयसासचयोक्ष्यति १७ तवशुश्रूषयाचैवगांधार्याश्चयशस्विनी ॥ भर्तुःसलोकतामेषागमिष्यतिवधूस्तव १८ युधिष्ठिरस्यजननीसहिधर्मःसनात
 नः ॥ वयमेतत्प्रपश्यामोनृपतेदिव्यचक्षुषा १९ प्रवेक्ष्यतिमहात्मानंविदुरश्चयुधिष्ठिरम् ॥ संजयस्तदनुध्यानादितःस्वर्गमवाप्स्यति २० ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाकौरवेंद्रोमहात्मासार्धपत्न्याप्रीतिमान्बभूव ॥ विद्वान्वाक्यंनारदस्यप्रशस्यचक्रेपूजांचातुलानारदाय २१ ॥ १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ ऋषिपुत्रोव्यासपुत्रः ३४।३५।३६।३७।३८ ॥ इति आश्रमवासिकेपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

ततःसर्वेनारदंविप्रसंघाःसंपूजयामासुरतीवराजन् ॥ राज्ञःप्रीत्याघृतराष्ट्रस्यतेवैपुनःपुनःसंप्रहृष्टास्तदानाम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्यतुतद्वाक्यं
 शशंसुर्द्विजसत्तमाः ॥ शतयूपस्तुराजर्षिर्नारदंवाक्यमब्रवीत् २३ अहोमगवताश्रद्धाकुराजस्यवर्धिता ॥ सर्वस्यचजनस्यास्यममचैवमहाद्युते २४ अस्ति
 काचिद्विवक्षातुतांमेनिगदतःशृणु ॥ घृतराष्ट्रंप्रतिनृपदेवर्षेलोकपूजित २५ सर्ववृतांततत्त्वज्ञोभवान्दिव्येनचक्षुषा ॥ युक्तःपश्यसिविप्रर्षेगतिर्याविविधानृ
 णाम् २६ उक्तवाचपतीनांत्वमहेंद्रस्यसलोकतां ॥ नत्वस्यनृपतेल्लोकाःकथितास्तेमहामुने २७ स्थानमप्यस्यनृपतेःश्रोतुमिच्छाम्यहंविभो ॥ त्वतःकीदृक्
 दाचेतितन्ममाख्याहितस्त्वतः २८ इत्युक्तोनारदस्तेनवाक्यंसर्वमनोनुगम् ॥ व्याजहारसभामध्येदिव्यदर्शोमहातपाः २९ ॥ नारद उवाच ॥ यदृच्छयाश
 क्रसदोगत्वाशक्रंशचीपतिम् ॥ दृष्टवानस्मिराजर्षेतत्रपांडुनराधिपम् ३० तत्रेयंघृतराष्ट्रस्यकथासमभवद्वृष ॥ तपसोदुष्करस्यास्ययदयंतपतेनृपः ३१ त
 त्राहमिदमश्रौषंशक्रस्यवदतःस्वयम् ॥ वर्षाणित्रीणिशिष्टानिराज्ञोस्यपरमायुषः ३२ ततःकुबेरभवनंगांधारीसहितोनृपः ॥ प्रयाताघृतराष्ट्रेऽयंराजराजामिस
 त्ततः ३३ कामगेनविमानेनदिव्याभरणभूषितः ॥ ऋषिपुत्रोमहाभागस्तपसादग्धकिल्विषः ३४ संचरिष्यतिलोकांश्चदेवगंधर्वरक्षसाम् ॥ स्वच्छंदेनेतिध
 र्मात्मायन्मांत्वमनुपृच्छसि ३५ देवगुह्यामिदंप्रीत्यामयावःकथितंमहत् ॥ भवंतोहिश्रुतधनास्तपसादग्धकिल्विषाः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इतितेतस्य
 तच्छ्रुत्वादेवर्षेर्भधुरंवचः ॥ सर्वेसुमनसःप्रीताबभूवुःसचपार्थिवः ३७ एवंकथाभिरन्वाख्यधृतराष्ट्रंमनीषिणः ॥ विप्रजग्मुर्यथाकामंतेसिद्धगतिमास्थिताः ३८
 ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि नारदवाक्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनंगतेकौरवेंद्रेदुःखशोकसमन्विताः ॥
 बभूवुःपांडवाराजन्मातृशोकेनचान्विताः १ तथापौरजनःसर्वःशोचन्नास्तेजनाधिपम् ॥ कुर्वाणाश्चकथास्तत्रब्राह्मणानृपतिंप्रति २ कथंनुराजावृद्धःसवनैव
 सतिनिर्जने ॥ गांधारीचमहाभागासाचकुंतीपृथाकथम् ३ सुखार्हःसहिराजर्षिरसुखीतद्वनंमहत् ॥ किमवस्थःसमासाद्यप्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ४ सुदुष्करं
 तवतीकुंतीपुत्रानपश्यती ॥ राज्यश्रियंपरित्यज्यवनंसासमरोचयत् ५ विदुरःकिमवस्थश्चातुःशुश्रूषुरात्मवान् ॥ सचगावल्गणिर्धीमान्भर्तृपिंडानुपालकः
 ६ आकुमारंचपौरास्तेचित्ताशोकसमाहताः ॥ तत्रतत्रकथाश्चकुःसमासाद्यपरस्परम् ७ पांडवाश्चैवतेसर्वेऽशंशोकपरायणाः ॥ शोचंतोमातरंवृद्धामृषुर्नाति
 चिरंपुरे ८ तथैववृद्धंपितरंहतपुत्रंजनेश्वरम् ॥ गांधारीचमहाभागाविदुरंचमहामतिम् ९ नैषांबभूवसंप्रीतिस्तांविचितयतांतदा ॥ नराज्येनचनारीपुनवे
 दाध्ययनेषुच १० परंनिर्वेदमगमंश्चितयंतोनराधिपम् ॥ तंचज्ञातिवधंधोरंसंस्मरंतःपुनःपुनः ११ वनमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

१२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

अभिमन्योश्चवालस्यविनाशंरणमूर्धनि ॥ कर्णस्यचमहाबाहोसंग्रामेष्वपलायिनः १२ तथैवद्रौपदेयानामन्येषांसुहृदामपि ॥ वधंसंस्मृत्यतेवीरानातिप्रमन
सोऽभवत् १३ हतप्रवीरांपृथिवीहृतरत्नांचभारत ॥ सदैवचितयंतस्तेनशमंचोपलेभिरे १४ द्रौपदीहतपुत्राचसुभद्राचैवभाविनी ॥ नातिप्रीतियुतेदेव्यौत
दास्तामप्रहृष्टवत् १५ वैराट्यास्तनयं दृष्ट्वापितरंतेपरिक्षितम् ॥ धारयंतिस्मतेप्राणांस्तवपूर्वपितामहाः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० आश्रमवा०
एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंतेपुरुषव्याघ्राः पांडवामातृनंदनाः ॥ स्मरंतोमातरंवीरावभूवुर्भृशदुःखिताः १ येराजकार्येषु
पुराव्यासक्तानित्यशोऽभवन् ॥ तेराजकार्याणितदानाकार्षुः सर्वतःपुरे २ प्रविष्टा इवशोकेननाभ्यनंदंतर्किंचन ॥ संभाष्यमाणा अपितेन किंचित्प्रत्यपूजयन् ३
तेस्मवीरादुराधर्षांगीभीर्येसागरोपमाः ॥ शोकोपहतविज्ञानानष्टसंज्ञा इवाभवन् ४ अचितयंश्चजननीततस्तेपांडुनंदनाः ॥ कथंनुवृद्धमिथुनंवहत्यतिकृशा
पृथा ५ कथंचसमहीपालोहतपुत्रोनिराश्रयः ॥ पत्न्यासहसत्येकोवनेश्वापदसेविते ६ साचदेवीमहाभागागांधारीहतबांधवा ॥ पतिमंधंकथं वृद्धमन्वेतिविज
नेवने ७ एवंतेषांकथयतामौत्सुक्यमभवत्तदा ॥ गमनेचामवदुद्धिर्धृतराष्ट्रदिदृक्षया ८ सहदेवस्तुराजानंप्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ अहोमेभवतोदृष्टं हृदयंगमनं
प्रति ९ नहित्वांगौरवेणाहमशकं वक्तुमंजसा ॥ गमनंप्रतिराजेंद्रतदिदंसमुपस्थितम् १० दिष्ट्याद्रक्ष्यामितांकुंतीवर्तयंतोतपस्विनीम् ॥ जाटिलांतापसीवृद्धां
कुशकाशपरिक्षिताम् ११ प्रासादहर्म्यसंवृद्धामत्यंतसुखभागिनीम् ॥ कदातुजननींश्रांतांद्रक्ष्यामिभृशदुःखिताम् १२ अनित्याभ्वलुमर्त्यानांगतयोभरतर्षभ ॥
कुंतीराजसुतायत्रवसत्यसुखितावने १३ सहदेववचःश्रुत्वाद्रौपदीयोषितांवरा ॥ उवाचदेवीराजानमभिपूज्याभिनंद्यच १४ कदाद्रक्ष्यामितां देवीयदिजीवति
सापृथा ॥ जीवत्याह्वयमेप्रीतिर्भविष्यतिजनाधिप १५ एषातेऽस्तुमतिर्नित्यंधर्मेतेरमतामनः ॥ योऽद्यत्वमस्मान्तराजेंद्रश्रेयसायोजयिष्यसि १६ अग्रपाद
स्थितंचेमंविद्विराजन्वधूजनम् ॥ काक्षंतं दर्शनंकुंत्यागांधार्याः श्वशुरस्यच १७ इत्युक्तः स नृपो देव्याद्रौपद्याभरतर्षभ ॥ सेनाध्यक्षान्समानाद्यसर्वानिदमुवा
चह १८ निर्यातयतमेसेनांप्रभूतरथकुंजरां ॥ द्रक्ष्यामिवनसंस्थंचधृतराष्ट्रमहीपतिम् १९ रुयध्यक्षांश्चाब्रवीद्राजायानानिविविधानिमे ॥ सज्जीक्रियंतांस
र्वाणिशिबिकाश्चसहस्रशः २० शकटापणवेशाश्चकोशःशिल्पिनष्वच ॥ निर्यातुकोषपालाश्चकुरुक्षेत्राश्रमंप्रति २१ यश्चपौरजनःकाश्चिद्रष्टुमिच्छतिपार्थिवम् ॥
अनावृतःसुविहितःसचयातुसुरक्षितः २२ सूदाःपौरोगवाश्चैवसर्वंचैवमहानसम् ॥ विविधंभक्षभोज्यंचशकटैरुह्यतामम २३

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अग्रपादस्थितंचमयाणार्चपुरस्करतेनैवपादेनस्थितंवर्यंतस्तुमुक्तमित्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ ॥ इति आश्रमवासिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ आज्ञापयामासेति १ । २ यानैर्मनुष्यवाह्यैः ३ नखरप्रासोव्याघ्रनखरपराचीनफलककुक्षिर्यः

प्रयाणंघुष्यतांचैवंश्वोभूतइतिमाचिरम् ॥ क्रियतांपथिचाप्यद्यवेशमानिविविधानिच २४ एवमाज्ञाप्यराजासभ्राट्भिःसहपांडवः ॥ श्वोभूतेनिर्ययौराजनस
स्त्रीवृद्धपुरःसरः २५ सवहिर्दिवसानेवजनौघंपरिपालयन् ॥ न्यवसन्नृपतिःपंचततोऽगच्छद्वनंप्रति २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके आश्रमवासपर्वणि
युधिष्ठिरयात्रायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आज्ञापयामासततःसेनांभरतसतमः ॥ अर्जुनप्रमुखैर्गुप्तांलोकपालोपमैर्न
रैः १ योगोयोगइतिप्रीत्याततःशब्दोमहानभूत् ॥ क्रोशतांसादिनांतत्रयुज्यतांयुज्यतामिति २ केचिद्यानैर्नराजग्मुःकेचिदश्वैर्महाजवैः ॥ कांचनैश्चरथैःके
चिज्ज्वलितज्वलनोपमैः ३ गजैर्द्रैश्चतथैवान्येकेचिदुष्टैर्नराधिप ॥ पदातिनस्तथैवान्येनखरप्रासयोधिनः ४ पौरजानपदाश्चैवयानैर्बहुविधैस्तथा ॥ अन्वयुः
कुरुराजानंचृतराष्ट्रंदिदृक्षवः ५ सचापिराजवचनादाचार्यो गौतमःरुपः ॥ सेनामादायसेनानीःप्रययावाश्रमंप्रति ६ ततोद्विजैःपरिवृतःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥
संस्तूयमानोबहुभिःसूतमागधवंदिभिः ७ पांडुरेणातपत्रेणध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ रथानीकेनमहतानिर्जगामकुरुद्वहः ८ गजैश्चाचलसंकाशैर्भीमकर्मावृकोदरः ॥
सज्जयंत्रायुधोपेतैःप्रययौपवनात्मजः ९ माद्रीपुत्रावपितथाहयारोहौसुसंवृतौ ॥ जग्मतुःशीघ्रगमनौसन्नद्धकवचध्वजौ १० अर्जुनश्चमहातेजारथेनादित्यव
र्चसा ॥ वशीश्वेतैर्हयैर्युक्तैर्दिव्येनान्वगमन्नृपम् ११ द्रौपदीप्रमुखाश्वापिस्त्रीसंघाःशिबिकायुताः ॥ रुयध्यक्षगुप्ताःप्रययुर्विसृजंतोऽमितंवसु १२ समृद्धरथह
स्त्यश्वेणुवीणानुनादितम् ॥ शुशुभेपांडवंसैन्यंततदाभरतर्षभ १३ नदीतीरेषुरम्येषुसरःसुचविशांपते ॥ वासान्कृत्वाक्रमेणाथजग्मुस्तेकुरुपुंगवाः १४ यु
युत्सुश्चमहातेजाधौम्यश्चैवपुरोहितः ॥ युधिष्ठिरस्यवचनात्पुरगुप्तिप्रचक्रतुः १५ ततोयुधिष्ठिररोजाकुरुक्षेत्रमवातरत् ॥ क्रमेणोत्तीर्ययमुनानदीपरमपावनीम्
१६ सददर्शाश्रमंदूराद्राजर्षेस्तस्यधीमतः ॥ शतयूपस्यकौरव्यधृतराष्ट्रस्यचैवह १७ ततःप्रमुदितःसर्वांजनस्तद्वनमंजसा ॥ विवेशसुमहानादिराप्र्यभरतर्षभ
१८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि दृतराष्ट्राश्रमगमनेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेपांडवादूरादवती
र्यपदातयः ॥ अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमंविनयानताः १ सचयोधजनःसर्वोचराष्ट्रनिवासिनः ॥ स्त्रियश्चकुरुमुख्यानांपद्मिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमंतेततो जग्मु
र्धृतराष्ट्रस्यपांडवाः ॥ शून्यंमृगगणाकीर्णंकदलिवनशोभितम् ३ ततस्तत्रसमाजग्मुस्तापसानियतवताः ॥ पांडवानागतान्द्रष्टुंकौतूहलसमन्विताः ४ तानपृच्छ
ततोराजाक्कासोकौरववंशभृत् ॥ पिताज्येष्ठोगतोऽस्माकमितिबाष्पपरिभुतः ५ तेतमूचुस्ततोवाक्यंयमुनामवगाहितम् ॥ पुष्पाणामुदकुंभस्यचार्थमतइतिप्रभो ६

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०॥ इति आश्रमवा० नीलकंठीये भारतभावदीपचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ सतैरिति १।२
 तैराख्यातेन मार्गेण ततस्तेजमुरंजसा ॥ ददृशुश्चाविदूरेतान्सर्वानथपदातयः ७ ततस्ते सत्वरजमुःपितुर्दर्शनकाक्षिणः ॥ सहदेवस्तु वेगेन प्राधावद्यत्रसा
 पृथा ८ सुस्वरंरुदेधीमान्मातुः पादावुपस्पृशन् ॥ साचबाष्पाकुलमुखोददर्शदयितं सुतम् ९ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य समुन्नाम्य च पुत्रकम् ॥ गांधार्याः कथया
 मास सहदेवमुपस्थितम् १० अनंतरं च राजानं भीमसेनमथार्जुनम् ॥ नकुलं च पृथादृष्ट्वा त्वरमाणो पचक्रमे ११ साह्याग्रे गच्छति तयोर्दपत्योर्हत पुत्रयोः ॥ कर्ष
 तीतौ ततस्ते तां दृष्ट्वा सन्यपतन्भुवि १२ राजा तान्स्वरयोगेन स्पर्शेन च महामनाः ॥ प्रत्यभिज्ञाय मेधावीसमाश्वासयत प्रभुः १३ ततस्ते बाष्पमुत्सृज्य गांधा
 रीसहितं नृपम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानो मातरं च याविधि १४ सर्वेषां तोयकलशान् जगृहस्ते स्वयंतदा ॥ पांडवालब्धसंज्ञास्ते मात्राचाश्वासिताः पुनः १५
 तथानार्यो नृसिंहानां सोऽवरोधजनस्तदा ॥ पौरजानपदाश्चैव ददृशुस्तं जनाधिपम् १६ निवेदयामास तदा जनं तन्नाम गोत्रतः ॥ युधिष्ठिरो नरपतिः सचैनं प्र
 त्यपूजयत् १७ सतैः परिहृतो मेने हर्षबाष्पाविलेक्षणः ॥ राजाऽऽत्मानं गृहगतं पुरे वगजसाह्वये १८ अभिवादितो वधूभिश्च कृष्णाद्याभिः सपार्थिवः ॥ गांधार्या
 सहितो धीमान्कुंत्या च प्रत्यनंदत १९ ततश्चाश्रममागच्छत्सिद्धचाणसेवितम् ॥ दिदृशुभिः समाकीर्णं नमस्तारागणैरिव २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
 सि० आश्रमवा० युधिष्ठिरादिधृतराष्ट्रसमागमे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतैः सह नरव्याघ्रैर्ब्रीह्याभिर्भरतर्षभ ॥ राजारुचिरप
 आक्षैरासां च केतदाऽऽश्रमे १ तापसैश्च महाभागैर्नानादेशसमागतैः ॥ द्रष्टुं कुरुपतेः पुत्रान् पांडवान् पृथुवक्षसः २ तेऽब्रुवन् ज्ञातुमिच्छामः कतमोऽत्र युधिष्ठिरः ॥
 भीमार्जुनौ यमौ चैव द्रौपदी च यशस्विनी ३ तानाचख्यौ तदा सूतः सर्वास्तान् भिनामतः ॥ संजयो द्रौपदी चैव सर्वाश्चान्याः कुरुस्त्रियः ४ ॥ संजय उवाच ॥ यए
 ष जांबूनदशुद्धगौरस्तनुर्महासिंह इव प्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणः पृथुदीर्घनेत्रस्तस्मात्प्रायताक्षः कुरु राज एषः ५ अयं पुनर्मतंगजेन्द्रगामी प्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः ॥
 पृथ्वायतांसः पृथुदीर्घबाहुर्दृकोदरः पश्यत पश्यते मम ६ यस्त्वेव पार्श्वेऽस्थमहाधनुः प्रमानश्यामो युवा वारणयूथपाभः ॥ सिंहोन्नतांसो गजखेलगामी पद्मायताक्षो
 ऽर्जुन एष वीरः ७ कुंतीसमीपे पुरुषोत्तमौ तु यमाविमौ विष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥ मनुष्यलोके सकले समोऽस्ति ययोर्न रूपेण बलेन शीले ८ इयं पुनः पद्मदलायताक्षी म
 ध्यं वयः किंचिदिव स्पृशंती ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवते व कृष्णास्थिता मूर्तिमती विलक्ष्मीः ९ अस्यास्तु पार्श्वे कनकोत्तमा भायैषा प्रभामूर्तिमती वसौमी ॥ मध्ये
 स्थिता सा भगिनी द्विजाश्रयाश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्य तस्य १० इयं च जांबूनदशुद्धगौरी पार्थस्य भार्या भुजगेन्द्रकन्या ॥ चित्रांगदा चैव नरेन्द्रकन्या यैषा सवर्णाऽऽ
 द्रैर्मधूकपुष्पैः ११ इयं स्वसाराजचमूपतेश्च प्रवृद्धनीलोत्पलदामवर्णा ॥ पस्पधं कृष्णेन सदानृपो यो वृकोदरस्यैष परिग्रहोऽयः १२
 ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

१३ आसन्नमहीतले समीपभूयो १४।१५ सीमंतमात्रेण उपलक्षितान् त्वलं वाराविनातादृशाः शिरोरुहाः केशावासांताः सीमंतशिरोरुहाः असीमंतेति पाठो युक्तः १६ ब्राह्मण्येत्यादिपादः
 इयं च राज्ञो मगधाधिपस्य सुता जरासंध इति श्रुतस्य ॥ यवीयसो माद्रवती सुतस्य भार्या मता चंपकदामगौरी १३ इंदीवरश्यामतनुः स्थिता तु यैषाऽपराऽऽसन्नमही
 तले च ॥ भार्या मता माद्रवती सुतस्य ज्येष्ठस्य सेयंकमलायताक्षी १४ इयं तु निष्ठतसुवर्णगौरी राज्ञो विराटस्य सुता सपुत्रा ॥ भार्या भिमन्योर्निहतोरणे योद्रोणा
 दिभिस्तैर्विरथोरथस्थैः १५ एतास्तु सीमंतशिरोरुहायाः शुक्लोत्तरीयानरराजपत्न्यः ॥ राज्ञोऽस्य वृद्धस्य परंशताख्याः स्नुषानृवीराहतपुत्रनाथाः १६ एताय
 थामुख्यमुदाहृता वो ब्राह्मण्यभावाद्भुजद्विसत्वाः ॥ सर्वा भवद्भिः परिपृच्छ्यमानानं नरेन्द्रपत्न्यः सुविशुद्धसत्वाः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सराजा कुरुवृद्धवर्यः
 समागतस्ते नरे देवपुत्रैः ॥ प्रपृच्छ सर्वकुशलं तदानीं गतेषु सर्वेष्वथ तापसेषु १८ यो धेनुवाऽप्याश्रममंडलं तं मुक्कानि विष्टेषु विमुच्य पत्रम् ॥ स्त्रीवृद्धबाले च सुसंनि
 विष्टे यथा र्हतस्तान् कुशलान्यपृच्छत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि ऋषीनप्रतियुधिष्ठिरादिकथने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो कच्चित्त्वं कुशलीह्यसि ॥ सहितो ब्राह्मभिः सवः पौरजानपदैस्तथा १ ये च त्वामनुजीवंतिकच्चित्तेऽपि निरामयाः ॥ सचिवाष्ट
 त्यवर्गाश्च गुरवश्चैव ते नृप २ कच्चित्तेऽपि निरातं कावसंति विषये तव ॥ कच्चिद्वर्तसि पौराणां वृत्तिराजर्षिसेविताम् ३ कच्चिन्ध्यायाननुच्छिद्य कोशस्तेऽभिप्रपूर्यते ॥
 अरिमध्यस्थमित्रेषु वर्तसे चानुरूपतः ४ ब्राह्मणानग्रहैर्वायथा वदनु पश्यसि ॥ कच्चित्तेऽपरितुष्यंति शीलेन भरतर्षभ ५ शत्रवोऽपि कुतः पौराभृत्यावास्वजनोऽ
 पिवा ॥ कच्चिद्यजसिराजेंद्रश्च द्वावा न्पितृदेवताः ६ अतिथीन व्रतानि कच्चिदर्चसि भारत ॥ कच्चिन्नयपथे विप्राः स्वकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रिया वैश्यवर्गान्वा
 शूद्रावाऽपि कुटुंबिनः ८ कच्चित्स्त्रीबालवृद्धं तेन शोचति न याचते ९ जामयः पूजिताः कच्चित्तवगेहेन रर्षभ ॥ कच्चिद्राजर्षिवंशोऽयं त्वामासाद्य महीपतिम् ९ यथो
 चितं महाराज यशसानावसीदति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवंवादिनं तं सन्ध्यायवित्प्रत्यभाषत १० कुशलप्रश्नसंयुक्तं कुशलो वाक्यकर्मणि ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 कच्चित्तेवर्धते राजंस्तपोदमशमश्चते ११ अपि मे जननीचेयं शुश्रूषुर्विगतकृमा ॥ आथास्याः सफलो राजन्वनवासो भविष्यति १२ इयं च माता ज्येष्ठामेशीतवाताय
 कर्षिता ॥ घोरेण तपसा युक्ता देवी कच्चिन्नशोचति १३ हतान् पुत्रान् महावीर्यान् क्षत्रधर्मपरायणान् ॥ नापध्यायति वा कच्चिदस्मान्पापकृतः सदा १४ कचासौ विदु
 रो राजन्नेमं पश्यामहे वयम् ॥ संजयः कुशलीचार्यं कच्चिन्नतपसि स्थिरः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दधृतराष्ट्रो जनाधिपम् ॥ कुशलीविदुरः पुत्र
 तपोघोरं समाश्रितः १६ वायुमक्षो निराहारः कशोधमनिसंततः ॥ वदाचिदृश्यते विप्रैः शून्येऽस्मिन्कानने कचित् १७

संबोधनं परिपृच्छ्यमानाः कथयतो मत्तो वेदितव्या इति शेषः १७।१८ पञ्चाह नमः १९ ॥ इति आश्रमवा० नी० भारतभाव० पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर इति १
 २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

॥ १३ ॥

१७ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति याज्ञवल्क्यसमिक्तेष्वर्षिणीलंकटीये भारतमावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ततः समुद्रदिष्टेष्विति ॥ १ । २ । ३

एतद्विप्रितयंश्रेष्ठं सर्वभूतेषु भारत ॥ निर्वैरतामहाराजसत्यमक्रोधपुत्र ९ कञ्चितेनचमोहोऽस्तिवनवासेनभारत ॥ स्वशेवन्यमंत्रवाउपवासोऽपिवाभवेत् १०
विदितं चापिराजेंद्रविदुरस्यमहात्मनः ॥ गमनं विधिनाऽनेन धर्मस्य सुमहात्मनः ११ मांडव्यशापाद्विषैवधर्मो विदुरतांगतः ॥ महाबुद्धिर्महायोगी महात्मा सुम
हामनाः १२ बृहस्पतिर्वादेवेषु शुक्रोवाऽप्यसुरेषु च ॥ न तथा बुद्धिः संपन्नो यथा स पुरुषर्षभः १३ तपो बलव्ययं कृत्वा सुचिरात्संभृतं तदा ॥ मांडव्येन पिणाधमां ह्य
भिभूतः सनातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणः पूर्वमयास्वेन बलेन च ॥ वैचित्रवीर्यं केक्षेत्रे जातः सुमहामतिः १५ आतातव महाराज देवदेवः सनातनः ॥ धारणां मन
साध्यानां च धर्मं कवयो विदुः १६ सत्येन संवर्धयति यो दमेन शमेन च ॥ अहिंसाया च दानेन तप्यमानः सनातनः १७ येन योगबलाज्जातः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ धर्म
इत्येष नृपते प्राज्ञेनामित बुद्धिना १८ यथा वा द्विर्था वायुर्यथा पः पृथिवी यथा ॥ यथाऽऽकाशं तथा धर्म इह चासुत्रचस्थितः १९ सर्वगश्चैव राजेंद्र सर्वव्याप्य चराच
रम् ॥ दृश्यते देवदेवैः स सिद्धैर्निर्गुणकल्मषैः २० यो हि धर्मः स विदुरो विदुरो यः स पांडवः ॥ स पुषराज न दृश्यस्ते पांडवः प्रेष्यवत्स्थितः २१ प्रविष्टः समहात्मानं
आताते बुद्धिस्ततः ॥ दृष्ट्वा महात्मा कौंतेयं महायोगबलान्वितः २२ त्वांचापि श्रेयसायोक्ष्येन चिराद्भरतर्षभ ॥ संशयच्छेदनार्थाय प्राप्तं मां विद्धि पुत्रक ३३ न क
तं येऽपुनरकैश्चित्कर्मलोके महर्षिभिः ॥ आश्चर्यं भूतं तपसः फलं तद्दर्शयामिवः २४ किमिच्छसि महीपालमतः प्राप्तुमभीप्सितम् ॥ द्रष्टुं स्पृष्टुं मथ श्रोतुं तत्कर्ताऽस्मि
तवानघ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि व्यासवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ समाप्तं चाश्रमवासपर्व ॥ ॥ अथ पुत्रद
र्शनपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वनवासं गते विप्रदृष्टराष्ट्रे महीपतौ ॥ सभायै नृपशार्दूलवध्वाकुंत्या समन्विते १ विदुरे चापि संसिद्धे धर्मराजे व्यापाश्रिते ॥
वसः सुपांडुपुत्रेषु सर्वेष्वश्रममंडले २ यतदाश्चर्यमिति वै करिष्यामीत्युवाच ह ॥ व्यासः परमतेजस्वी महर्षिस्तद्वदस्व मे ३ वनवासे च कौरव्यः कियंतं कालमच्युतः ॥
युधिष्ठिरो नरपतिर्न्यवसत्सजनस्तदा ४ किमाहाराश्चेत तत्र सैन्यान्ववसन् प्रभो ॥ सातः पुरा महात्मान इति तद्वाहिमेऽनघ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽनुज्ञाता
स्तदाराजं कुरुराजेन पांडवाः ॥ विविधान्यन्नपानानि विश्राम्यानुभवन्ति ते ६ मासमेकं विजुह्वस्ते सैन्याः पुरावने ॥ अथ तत्रागमद्व्यासो यथोक्तं ते मयाऽनघ
७ तथा च ते पांसर्वेषां कथाभिर्नृपसन्निधौ ॥ व्यासमन्वास्य ताराजन्नाजं मुमुक्षुः परे ८ नारदः पर्वतश्चैव देवलश्च महातपाः ॥ विश्वावसुस्तु बुरुश्च चित्रसेनश्च
भारत ९ तेषामपि यथान्यायं पूजां चक्रे महातपाः ॥ घृतराष्ट्रं च नुज्ञातः कुरुराजो युधिष्ठिरः १०

भावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ वनवासविति १ । २ । ३ । ४ । ५ विश्राम्य विश्रांतिं प्राप्य ६ । ७ । ८ । ९ । १०

वर्हिणेषु पक्षिबर्हजल्लिकामयेषु ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ संज्ञया भूतानां सत्त्वमस्ति नवा सत्त्वमपि पिंडादेर्वर्दीभूतस्येव पूर्व रूपमुपमृद्या नृपमृद्यवा उपमर्दे सोऽयं दशरथः स्वर्गस्थो
निषेदुस्तेततः सर्वे पूजां प्राप्य युधिष्ठिरात् ॥ आसनेषु च पुण्येषु वर्हिणेषु वरेषु च ११ तेषु तत्रोपविष्टेषु स तुराजामहामतिः ॥ पांडुपुत्रैः परिवृतो निषसाद कुरुद्रह १२
गांधारी चैव कुंती च द्रौपदी सा त्वती तथा ॥ स्त्रियश्चान्यास्तथान्याभिः सहोपविशुस्ततः १३ तेषां तत्र कथादिव्या धर्मिष्ठाश्चाभवन् रूप ॥ ऋषीणां च पुराणानां दि
वासुरविमिश्रिताः १४ ततः कथां ते व्यासस्तं प्रज्ञाचक्षुषमश्वरम् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठः पुनरेव स तद्वचः १५ प्रीयमाणो महातेजाः सर्ववेदविदां वरः ॥ विदितं मम
राजेंद्रयत्ते हृदिविवक्षितम् १६ दह्यमानस्य शोकेन तव पुत्रकृतेन वै ॥ गांधार्याश्चैव यदुःखं हृदितिष्ठति नित्यदा १७ कुंत्याश्च यन्महाराज द्रौपद्याश्च हृदि स्थितम् ॥
यच्च धारयते तीव्रदुःखं पुत्रविनाशजम् १८ सुभद्रा कृष्णभगिनी तच्चापि विदितं मम ॥ श्रुत्वा समागममिमं सर्वेषां वस्तुतो नृप १९ संशयच्छेदनार्थाय प्राप्तः
कौरवनंदन ॥ इमे च देवगंधर्वाः सर्वे चेमे महर्षयः २० पश्यंतु तपसोर्वीर्यमद्य मे चिरसंभृतम् ॥ तदुच्यतां महाप्राज्ञं कामं प्रददामि ते २१ प्रवणोऽस्मि
वरं दातुं पश्य मे तपसः फलम् ॥ एवमुक्तः सराजेंद्रो व्यासेनामित बुद्धिना २२ मुहूर्तमिव संचिंत्य वचनायोपचक्रमे ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतश्च सफलं जीवि
तंच मे २३ यन्मे समागमोऽद्येह भवद्भिः सह साधुभिः ॥ अद्य चाप्यवगच्छामि गतिमिष्टामिहात्मनः २४ ब्रह्मकल्पैर्भवद्भिर्यत्समेतोऽहं तपोधनाः ॥ दर्शनादेव भव
तां पूतोऽहं नात्र संशयः २५ विद्यते न भयं चापि परलोकान्ममानवाः ॥ किंतु तस्य सुदुर्बुद्धेर्मदस्यापनयेर्ष्यम् २६ दूयते मे मनो नित्यं स्मरतः पुत्रगृद्धिनः ॥
अपापाः पांडवा येन निकृताः पापबुद्धिना २७ धातिता पृथिवी येन सहयासनरद्विपा ॥ राजानश्च महात्मानो नानाजनपदेश्वराः २८ आगम्य मम पुत्रार्थे सर्वे मृत्यु
वशंगताः ॥ येते पितृंश्च दारांश्च प्राणांश्च मनसः प्रियान् २९ परित्यज्य गताः शूराः प्रेतस्य जनिवेशनम् ॥ कानुतेषां गतिर्ब्रह्मन् मित्रार्थे ये हतामृधे ३० तथैव पुत्रपौ
त्राणां मम ये निहता युधि ॥ दूयते मे मनोऽभीक्ष्णं घातयित्वा महाबलम् ३१ भीष्मं शांतनवं वृद्धं द्रोणं च द्विजसत्तमम् ॥ मम पुत्रेण मूढेन पापेनाकृत बुद्धिना ३२
क्षयं नीतं कुलं दातं पृथिवीराज्यामिच्छता ॥ एतत्सर्वमनुस्मृत्यदह्यमानो दिवानिशम् ३३ न शांतिमधिगच्छामि दुःखशोकसमाहतः ॥ इति मे चिंतयानस्य पितः
शांतिर्न विद्यते ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा विविधं तस्य राजर्षेः परिदेवितम् ॥ पुनर्न वीकृतः शोको गांधार्याजनमेजय ३५ कुंत्याद्रुपदपुत्र्याश्च सुभद्राया
स्तथैव च ॥ तासां च वरनारीणां वधूनां कौरवस्य ह ३६ पुत्रशोकसमाविष्टा गांधारी त्विदमब्रवीत् ॥ श्वशुरं बद्धनयना देवी प्रांजलिरुत्थिता ३७ षोडशेमानिवर्षाणि
गतानि मुनिपुंगव ॥ अस्य राज्ञो हतान् पुत्रान् शोचतोनशमो विभो ३८ पुत्रशोकसमाविष्टो निःश्वसन् ह्येष भूमिपः ॥ न शेते वसतीः सर्वा घृतराष्ट्रे महासुने ३९

ममपितेतिप्रत्यभिज्ञानुपपातिः । अनुपमर्दे मस्मीभावस्य प्रत्यक्षदर्शनं नोपपद्यत इत्यादयस्तेषां छेदनायेत्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

लोकानन्यान्समर्थोऽसिस्त्रुंस्वास्तपोबलात् ॥ किमुलोकांतरगतानराज्ञोदर्शयितुं सुतान् ४० इयंचद्रौपदीकृष्णाहतज्ञातिसुताभृतम् ॥ शोचत्यतीवसर्वासांस्तु
षाणादयितास्तुषा ४१ तथाकृष्णस्यभगिनीमुमद्राभद्रभाषिणी ॥ सौमद्रवधसंतप्ताभृशंशोचतिभाविनी ४२ इयंचभूरिश्रवसाभार्यापरमसंमता ॥ भर्तृव्यस
नशोकार्तीभृशंशोचतिभाविनी ४३ यस्यास्तुश्वशुरोधीमान्बाह्विकःसकुरुद्वहः ॥ निहतःसौमदत्तश्चापित्रासहमहारणे ४४ श्रीमतोऽस्यमहाबुद्धेःसंग्रामेष्वपला
यिनः ॥ पुत्रस्यतेपुत्रशतंनिहतंयद्राणाजिरे ४५ तस्यभार्याशतमिदंदुःखशोकसमाहतम् ॥ पुनःपुनर्वर्धयानंशोकंराज्ञोममैवच ४६ तेनारंभेणमहतमामुपास्ते
महामुने ॥ येचशूरामहात्मानःश्वशुरामेमहारथाः ४७ सौमदत्तप्रभृतयःकानुतेषांगतिःप्रमो ॥ तवप्रसादाद्भगवन्विशोकोऽयंमहीपतिः ४८ यथास्याद्भविता
चाहंकुंतीचेयंवधूस्तव ॥ इत्युक्तवत्यांगांधार्याकुंतीवितकृशानना ४९ प्रच्छन्नजातंपुत्रंतंस्मारादित्यसन्निभम् ॥ तामृषिर्वरदोव्यासोदूरश्रवणदर्शनः ५०
अपश्यदुःखितांदेवीमातरंसव्यसाचिनः ॥ तामुवाचततोव्यासोयत्तेकार्यविवक्षितम् ५१ तद्ब्रुहि त्वंमहाभोगयतेमनसिवर्तते ॥ श्वशुरायततःकुंतीप्रणम्यशिर
सातदा ॥ उवाचवाक्यंसवीडाविवृण्वानापुरातनम् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि धृतराष्ट्रादिकृतप्रार्थने एकोनत्रिं
शोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ भगवन्श्वशुरोमेऽसिदैवतस्यापिदैवतम् ॥ समेदेवातिदेवस्त्वंशृणुसत्यांगिरंमम १ तपस्वीकोपनोविप्रोदुर्वासाना
ममेपितुः ॥ भिक्षामुपागतोभोक्तुंमहंपर्यतोषयम् २ शौचेनत्वागसस्त्यागैःशुद्धेनमनसातथा ॥ कोपस्थानेष्वपिमहत्स्वकुप्यन्नकदाचन ३ संप्रीतोवरदोमेऽभू
त्कृतकृत्योमहामुनिः ॥ अवश्यंतेगृहीतव्यमितिमांसोब्रवीद्वचः ४ ततःशापमयाद्विप्रमवोचंपुनरेवतम् ॥ एवमस्त्वितिचप्राहपुनरेवसमोद्विजः ५ धर्मस्यज
ननीभद्रेभवित्रीत्वंशुभानने ॥ वशेस्थास्यंतितेदेवार्थास्त्वमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्त्वाऽतर्हितोविप्रस्ततोऽहंविस्मिताऽभवम् ॥ नचसर्वास्ववस्थासुस्मृति
र्मेविप्रणश्याति ७ अथहर्म्यतलस्थाऽहंरविमुद्यंतमीक्षती ॥ संस्मृत्यतद्वेषांकयंस्पृहयंतीदिवानिशम् ८ स्थिताऽहंबालभावेनतत्रदोषमबुध्यती ॥ अथदेवःसह
स्रांशुर्मत्समीपगतोऽभवत् ९ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहंभूमौचगमनेऽपिच ॥ ततापलोकानेकेनद्वितीयेनागमत्समाम् १० समामुवाचवेपंतीवरंमतोवृणीष्वह ॥ गम्य
तामितिचंचाहंप्रणम्यशिरसाज्वदम् ११ समामुवाचतिग्मांशुर्वृथाऽऽह्वानंनमेक्षमम् ॥ धक्ष्यामि त्वांचविप्रंचयेनदतोवरस्तव १२ तमहंरक्षतीविप्रंशापादनप
कारिणम् ॥ पुत्रोमेत्वत्समोदेवभवेदितिततोऽब्रुवम् १३ ततोमातेजसाऽविश्यमोहयित्वाचभानुमान् ॥ उवाचभवितापुत्रस्तवेत्यभ्यगमदिवम् १४

५०।५१।५२ इतिआश्रमवा० नी० मारतमावदिपेकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भगवन्निति १।२ आगसस्त्यागैरपराधत्यागैः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ संवर्षेणरत्या २२।२३।२४ ॥ इतिआश्र०नी०मा०त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ भद्रेद्रक्ष्यसीति १।२।३।४

ततोऽहमंतर्भवनेपितुर्दृष्टांतरक्षिणी ॥ गूढोत्पन्नं सुतं बालं जले कर्णमवासृजम् १५ नूनंतस्यैव देवस्य प्रसादात्पुनरेवतु ॥ कन्याऽहमभवंविप्रयथाप्राहसमामृषिः
१६ समयामूढयापुत्रो ज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः ॥ तन्मांदहतिविप्रर्षेयथासुविदितंतव १७ यदिपापमपापंवायदेतद्विदृतंमया ॥ तंद्रष्टुमिच्छामिभगवन्व्यपने
तुंत्वमर्हसि १८ यच्चास्यराज्ञोविदितंहादिस्थंभवतोऽनघ ॥ तंचायंलभतां काममद्यैवमुनिसत्तम १९ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदं व्यासो वेदविदांवरः ॥ साधुसर्वमिदं
भाव्यमेवमेतद्यथाऽऽस्थमां २० अपराधश्चतेनास्ति कन्याभावंगताह्यसि ॥ देवाश्चैश्वर्यवंतो वैशरीराण्याविशंतिवै २१ संतिदेवनि कायाश्चसंकल्पाज्जनयंतिये ॥
वाचादृष्ट्यातथास्पर्शासंघर्षेणेतिपंचधा २२ मनुष्यधर्मोदेवेनधर्मेणहिनदुष्यति ॥ इतिकुंतिविजानीहिव्येतुतेमानसोज्वरः २३ सर्वबलवतांपथ्यंसर्वबलव
तांशुचि ॥ सर्वबलवतांधर्मःसर्वबलवतांस्वकम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिपुत्रदर्शनपर्वणिव्यासकुंतीसंवादेत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥
॥ व्यासउवाच ॥ भद्रेद्रक्ष्यसिगांधारिपुत्रान्भ्रातृन्सखींस्तथा ॥ वधूश्चपतिभिःसार्धंनिशिसुतोत्थिताइव १ कर्णद्रक्ष्यतिकुंतीचसौमद्रंचापियादवी ॥ द्रौ
पदीपंचपुत्रांश्चापितृन्भ्रातृंस्तथैवच २ पूर्वमेवैषहृदयेव्यवसायोऽभवन्मम ॥ यदाऽस्मिचोदितोराज्ञाभवत्यापृथयैवच ३ नतेशोच्यामहात्मानःसर्वएव नरर्षभाः ॥
क्षत्रधर्मपराःसंतस्तथाहिनिधनंगताः ४ भवितव्यमवश्यंतत्सुरकार्यमनिदिते ॥ अवतेरुस्ततःसर्वेदेवभागामहीतलम् ५ गंधर्वाप्सरसश्चैवपिशाचागुहारा
क्षसाः ॥ तथापुण्यजनाश्चैवसिद्धादेवर्षयोऽपिच ६ देवाश्चदानवाश्चैवतथादेवर्षयोऽमलाः ॥ तष्टुतेनिधनंप्राप्ताःकुरुक्षेत्रेणजिरे ७ गंधर्वराजोयोधीमान्धृत
राष्ट्रइतिश्रुतः ॥ सएवमानुषेलोकेधृतराष्ट्रःपतिस्तव ८ पांडुमरुद्गणाद्विद्विविशिष्टतममच्युतम् ॥ धर्मस्यांशोऽभवत्क्षताराजाचैवयुधिष्ठिरः ९ कर्लिदुर्याध
नंविद्विशकुर्निद्रापरंतथा ॥ दुःशासनादीन्विद्वित्वंराक्षसान्शुभदर्शने १० मरुद्गणाद्रीमसेनंबलवंतमरिंदमम् ॥ विद्वित्वंतुनरमृषिमिमं पार्थधनंजयम् ११ ना
रायणंहृषीकेशमश्विनौयमजौतथा ॥ यःसर्वेपार्थादुद्धूतःसंहर्षजननस्तथा १२ यश्चपांडवदायादोहतःपद्भिर्महारथैः ॥ ससोमहसौमद्रौयोगादेवामवद्विधा
१३ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहमादित्यंतपतांवरम् ॥ लोकांश्चतापयानंवैविद्विकर्णचशोभने १४ द्रौपद्यासहसंभूतंघृष्टघुमंचपावकात् ॥ अग्नेर्भागंशुभंविद्विरा
क्षसंतुशिखंडिनम् १५ द्रोणंवृहस्पतेर्भागंविद्विद्रौणिचरुद्रजम् ॥ भीष्मंचविद्विगांयेवंसुमानुषतांगतम् १६ एवमेतेमहाप्रज्ञेदेवामानुष्यमेत्यहि ॥ ततः
पुनर्गताःस्वर्गैकतेकर्मणिशोभने १७ यच्चवैहदिसर्वेषांदुःखमेतच्चिरंस्थितम् ॥ तदद्यव्यपनेष्यामिपरलोककृताद्रयात् १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति आश्रमवा० नी० भारतभा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ततो निशायामित्यस्मिन् अध्यायद्वये मृतानां पुनर्दर्शनमुक्तं तेन तेषां सख्यमस्तीति स्पष्टमुक्तं । अतो मृतानां सत्वमस्ति न वेति संशयः परास्तः । अयमस्मीभूतानां कथं प्रत्यक्षेण दर्शनं । स्वप्रवृत्तिवेद्यासस्यैव जालिकृत्वापत्यांशयोच्छेदकत्वानुपपत्तिः । अथ देवताभावं गतानां तेषां पुनर्भीष्मादिभावेन योगबलादभिव्यक्तिर्भवति । तर्हि मस्मीभूतस्य देहस्य पुनरुदयायोगात्तत्सदृशैर्देहांतरे रूपेणानामेव तेषां दर्शनमिति वाच्यं । तथापि देहांतरे ममायं भवतीति बुद्धिमतीनां स्त्रीणां प्रातिरेव । पूर्वदेहनाशस्य दृढतरस्मरणात् । अस्मरणे पुनः स्वप्नतुल्यतेति तुल्यं । अत्र ब्रूमः हार्दविद्याप्रकृत्यश्रूयते तद्वैमल्यः कामा अनृतापिधाना इति । तस्माद्देहराकाशं प्रकृत्य एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमस्मिन् सर्वे कामाः समाहिता इति । तथा यो यो ह्यस्येत्येति न तमिह दर्शनायोपलभते इत्युपक्रम्य ये चास्येह जीवा ये च प्रेता यच्चान्यदिच्छन्नुलभते सर्वतद्वन्नगत्वा विद्वत्

सर्वे भवन्तो गच्छन्तु नर्दीभागीरथीं प्रति ॥ तत्र द्रक्ष्यथ तान्सर्वानयेह ताऽस्मिन् रणाजिरे १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति व्यासस्य वचनं श्रुत्वा सर्वो जनस्तदा ॥ महता सिंहनादेन गंगामभिमुखो ययौ २० धृतराष्ट्रश्च सामात्यः प्रययौ सह पांडवैः ॥ सहितो मुनिशार्दूलैर्गंधर्वैश्च समागतैः २१ ततो गंगां समासाद्य क्रमेण सज्जान् गवः ॥ निवासमकरोत्सर्वो यथा प्रीतियथा सुखम् २२ राजा च पांडवैः सार्धमिष्टदेशे सहानुगः ॥ निवासमकरोद्दीमान् सखीवृद्धपुरःसरः २३ जगाम तदहश्चापि तेषां वर्षशतं यथा ॥ निशां प्रतीक्षमाणानां दिदृक्षुर्गामृताचूपात् २४ अथ पुण्यगिरिं वरमस्तमभ्यगमद्रविः ॥ ततः कृताभिषेकास्तेनैशं कर्म समाचरन् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० पुत्रदर्शनप० गंगातीरगमने एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो निशायां प्राप्तायां कृतसायाह्निकक्रियाः ॥ व्यासमभ्यगमन् सर्वे ये तत्रासन् समागताः १ ॥ धृतराष्ट्रस्तु धर्मात्मा पांडवैः सहितस्तदा ॥ शुचिरेकमना सार्धं मृषिभिस्तैरुपाविशत् २ गांधार्या सह नार्यस्तु सहिताः समुपाविशन् ॥ पौरजानपदश्चापि जनः सर्वो यथावयः ३ ततो व्यासो महातेजाः पुण्यं भागीरथीजलम् ॥ अवगाह्य जुहावाथ सर्वान् लोकान् महा मुनिः ४ पांडवानां च ये योधाः कौरवाणां च सर्वशः ॥ राजानश्च महाभागानां नादेशनिवासिनः ५ ततः सुतुमुलः शब्दोज्ज्वलं ते जनमेजय ॥ प्रादुरासीद्यथा पूर्वं कुरुपांडवसेनयोः ६ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे भीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ ससैन्याः सलिलात्तस्मात्समुत्स्थुः सहस्रशः ७ विराटद्रुपदौ चैव सह पुत्रौ ससैनिकौ ॥ द्रौपदेयाश्च सौभद्रो राक्षसश्च घटोत्कचः ८ कर्णदुर्योधनौ चैव शकुनिश्च महारथः ॥ दुःशासनादयश्चैव धार्तराष्ट्रमहाबलाः ९ जारासं धिर्भगदत्तो जलसंधश्च वीर्यवान् ॥ भूरिश्रवाः शलः शल्यो वृषसेनश्च सानुजः १० लक्ष्मणो राजपुत्रश्च दृष्टद्युम्नस्य चात्मजाः ॥ शिखंडिपुत्राः सर्वे च दृष्टकेतुश्च सानुजः ११ अचलौ वृषकश्चैव राक्षसश्चाप्यलायुधः ॥ बाह्लिकः सोमदत्तश्च चेकितानश्च पार्थिवः १२ इत्यादि । सत्यं ब्रह्मपुरं हवैरभित्यर्थः समस्तः सदा सत्त्वे वास्त्यत एव तत्र मुनयः पश्यन्त्यसीतादिकं । मिथ्या ब्रह्मपुरं शरीरमुनासत्यपुरं छादितं संपेण स्रगिवेत्यमुष्यविलये सत्यं पुरं प्रकाशते । तस्माद्विद्याप्रत्युपस्थापितमपारमार्थिकं जैवं कर्तव्यं कुरुगद्रेषाद्यनेकानर्थकलुपितं तद्विपरीतमपहतपाप्मत्वादि विशिष्टं पारमेश्वरं रूपं विद्यया प्रतिपद्यते संपादिविलयने रज्ज्वादिवदिति भाष्याच्च । बाह्यलोकिका एव सत्याभीष्मादयोऽनृतेर्जन्मादिभिर्भावविकारेराविर्भूयति रोभूताः संतो महर्षिविद्यया विर्भूय रुपादिभिश्च याथात्म्ये न गृहीताः संतस्ताभिः सहरेभिरे इति युक्तमुत्पद्यमानः । विशेषस्त्वस्मत्कृते वेदांतकृते दुर्हाराधिकुरपेद्रष्टव्यः । अक्षरार्थस्तु स्पष्टपुत्र १ । १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति आश्रवा० नीलकंठीदेवस्तमायदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

एते चान्ये च बहवो बहुत्वाद्येन कीर्तिताः ॥ सर्वे मासुरदेहास्ते समुत्स्थुः जलात्ततः १३ यस्य वीरस्य यो वेषो यो ध्वजो यच्च वाहनम् ॥ तेन तेन व्यदृश्यं तसमुपेतानराधिपाः १४ दिव्यां वरधराः सर्वे सर्वे भ्राजिष्णुकुंडलाः ॥ निर्वैरानिरहंकारा विगतक्रोधमत्सराः १५ गंधर्वैरुपगीयंतः स्तूयमानाश्च वंदिभिः ॥ दिव्यमाल्यां वरधरावृताश्चाप्सरसांगणैः १६ धृतराष्ट्रस्य च तदा दिव्यं च क्षुर्नराधिप ॥ मुनिः सत्यवतीपुत्रः प्रीतः प्रादात्तपोबलात् १७ दिव्यज्ञानबलोपेता गांधारी च यशस्विनी ॥ ददर्श पुत्रांस्तान्सर्वानये चान्येऽपि मृधेहताः १८ तदहुतमर्चित्यं च सुमहद्विह्वलमहर्षणम् ॥ विस्मितः स जनः सर्वो ददर्शानिमिषेक्षणः १९ तदुत्सवमहोदयं हृष्टनारी नराकुलम् ॥ आश्चर्यभूतं ददृशे चित्रं पटगतं यथा २० धृतराष्ट्रस्तु तान्सर्वानपश्यन् दिव्येन चक्षुषा ॥ मुमुदे भरतश्चेष्टप्रसादात्तस्य वै मुनेः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमावासि० पुत्रदर्शनप० भीष्मादिदर्शने द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते पुरुषश्रेष्ठाः समाजग्मुः परस्परम् ॥ विगतक्रोधमात्सर्याः सर्वे विगतकल्मषाः १ विधिं परममास्थाय ब्रह्मर्षिविहितं शुभम् ॥ संहृष्टमनसः सर्वे देवलोकहवामराः २ पुत्रः पित्रा च मात्रा च भार्याश्च पातिभिः सह ॥ भ्रात्रा भ्राता सखा चैव सख्या राजन्समागताः ३ पांडवास्तु महेश्वासं कर्णसौभद्रमेव च ॥ संप्रहर्षा समाजग्मुर्द्रौपदेयाश्च सर्वशः ४ ततस्ते प्रीयमाणा वै कर्णेन सह पांडवाः ॥ समेत्य पृथिवीपालसौहृद्ये च स्थिताऽभवन् ५ परस्परं समागम्य योधास्ते भरतर्षभ ॥ मुनेः प्रसादात्ते हो वं क्षत्रियानष्टमन्यवः ६ असौ हृदं परित्यज्य सौहृदे पर्यवस्थिताः ॥ एवं समागताः सर्वे गुरुभिर्वाधवैः सह ७ पुत्रैश्च पुरुषव्याघ्राः कुरवोऽन्ये च पार्थिवाः ॥ तारात्रिमाखिलामेवं विहृत्य प्रीतमानसाः ८ मे निरेपरितोषेण नृपाः स्वर्गसदो यथा ॥ नात्र शोको भयं त्रासो नारतिर्नायशोऽभवत् ९ परस्परं समागम्य योधानां भरतर्षभ ॥ समागतास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पतिभिः सुतैः १० मुदं परमिकां प्राप्य नार्यो दुःखमथा त्यजन् ॥ एकारात्रिं विहृत्यैव ते वीरास्ताश्च योषितः ११ आमं व्यान्योन्यमाश्लिष्य ततो जग्मु र्यथागतम् ॥ ततो विसर्जयामास लोकांस्तान्मुनिपुंगवः १२ क्षणेनांतर्हि ताश्चैव प्रेक्षतामेव तेऽभवन् ॥ अवगाह्य महात्मानः पुण्यां भागीरथीं नदीम् १३ सस्थाः सध्वजाश्चैव स्वानिवेशमानि मेजिरे ॥ देवलोकं ययुः केचित् केचिद्ब्रह्मसदस्तथा १४ केचिच्च वारुणलोकं केचित् कौबेरमाश्रुवन् ॥ ततो वैवस्वतलोकं केचिच्चैवाश्रुवन् नृपाः १५ राक्षसानां पिशाचानां केचिच्च प्युत्तरान्कुरून् ॥ विचित्रगतयः सर्वे यानवाप्यामरैः सह १६ आजग्मुस्ते महात्मानः सवाहाः सपदानुगाः ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु सलिलस्थो महा मुनिः १७ धर्मशीलो महातेजाः कुरूणां हितकृतथा ॥ ततः प्रोवाच ताः सर्वाः क्षत्रियानिहते श्वराः १८ यायाः पतिरुतान् लोकानिच्छंति परमस्त्रियः ॥ ता जाह्नवीजलं क्षिप्रमवगाहन्त्वतं द्रिताः १९ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा श्रद्धावानावरागनाः ॥ श्वशुरं समनुज्ञाप्य विविशुर्जाह्नवीजलम् २० १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति आश्रमवाचनीलकंठीयेभारतभाष्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ पूर्वाध्यायद्वयाक्तमेवार्थप्रश्नोत्तराभ्यानि रूपयति
पुनश्च त्वेत्यादिनां १ कथं नुत्यक्तमस्मीभूतायेदेहास्तेषां तद्रूपेणैव पूर्वरूपेणैव दर्शनं कथमित्यर्थः २ । १ अवीतियुगं सर्वेषां देवासुरमनुष्याणां कर्माणि कुर्वतां कर्मणां भोगमंतरेण कदाचिदपि वि
प्रणाशो नास्ति । यथा स्वप्ने शुभाशुभैः कर्मभिः शुभमशुभं वा स्वाप्ने देहं प्राप्य तद्वारा कर्मफलं सुखदुःखादिकं मुक्ता कर्मोपरतां सत्यांतं देहं संहरति । जाग्रदेहस्तु तदानीमविकृतं एव तिष्ठति । एवं कर्मजेषु भा
नुपादि देहेषु नश्यत्स्वपि हादाकाशस्थाः पित्रादि देहा अविनष्टा एव सन्ति । 'अतएवायं देहात्मानमनुविद्य ब्रज्यते तांश्च सत्यान् कामाः स्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति स यदि पितृलोककामो भव
तिसं कल्पा देवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति श्रुतिः सत्यानां पित्रादीनामुत्थानं दर्शयति ४ तदेतदाह महाभूतानीति भूतानां प्राणिनामधिपतेरीश्वरस्य संश्रयान् महाभूतान्य

विमुक्तमानुषैर्देहेस्ततस्तामर्तुभिः सह ॥ समाजमुस्तदा साध्व्यः सर्वा एव विशांपते २१ एवंक्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः ॥ प्रविश्य क्षत्रियामुक्ताजग्मु
र्भर्तृलोकताम् २२ दिव्यरूपसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिताः ॥ दिव्यमाल्यांबरधरा यथाऽऽसांपतयस्तथा २३ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्था गतकृमाः ॥ स
र्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपेदिरे २४ यस्य यस्य तु यः कामस्तस्मिन्काले बभूवह ॥ तंतं विसृष्टवान्व्यासो वरदोधर्मवत्सलः २५ तच्छ्रुत्वा नरदेवानां पुनरागमनं
नराः ॥ जहृषुर्मुदिताश्चासन्नानादेशगता अपि २६ प्रियैः समागमं तेषां यः सम्यक् शृणुयान्नरः ॥ प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्य चैव सः २७ इष्टवां धवसंयोगम
नाया समनामयम् ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्विद्वान्विदुषो धर्मवित्तमः २८ स यशः प्राप्नुयाल्लोके परत्र च शुभांगतिम् ॥ स्वाध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत २९
साध्वाचारादमोपेतादाननिर्धूतकल्मषाः ॥ ऋजवः शुचयः शांता हिंसाऽनृतविवर्जिताः ३० आस्तिकाः श्रद्धधानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः ॥ श्रुत्वाऽऽश्चर्यमिदं प
र्वह्यवाप्स्यंति परांगतिम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुनर्दर्शनपर्वणि स्त्रीणां स्वस्वपतिलोकगमने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सौति
रुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपो विद्वान्हृष्टोऽभूज्जनमेजयः ॥ पितामहानां सर्वेषां गमनागमनं तदा १ अब्रवीच्च मुदा युक्तः पुनरागमनं प्रति ॥ कथं नुत्यक्तदेहानां पुनस्त
द्रूपदर्शनम् २ इत्युक्तः स द्विजश्रेष्ठो व्यासशिष्यः प्रतापवान् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठस्तं नृपं जनमेजयम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणामिति
निश्चयः ॥ कर्मजानि शरीराणि तथैवाकृतयो नृप ४ महाभूतानि नित्यानि भूताधिपति संश्रयात् ॥ तेषां च नित्यसंवासेन विनाशो विद्युज्यताम् ५ अनायासक
तं कर्मसत्यः श्रेष्ठः फलागमः ॥ आत्मा चैभिः समायुक्तः सुखदुःखमुषाश्रुते ६

स्मदादिशरीरापेक्षया विनाशित्वादियोगान् महाभूतानि हादाकाशस्थाः पित्रादयस्तस्यैव संबन्धान्नित्यानि । कर्मजानि तु भूतानि कर्मक्षये विलीयन्ते इति भावः । तेषां च महाभूतानां नित्यानां शरी
राणामनित्यैः शरीरैः सह संवासस्तादात्म्येनावस्थानं संसारदशायामस्ति । विद्युज्यतामनित्यानां नाशे तैः सह विद्युज्यमानानां तेषां नित्यानां विनाशो न । 'नास्य जरयेत जीर्यति न वधेनास्य हन्यते ए
तत्सत्यं ब्रह्म पुरं' इति श्रुतेः तस्मात्कर्मजानां नाशेऽप्यकर्मजानां हादाकाशस्थानां पित्रादि देहानामविनाशात् पुनस्तद्रूपेण तेषां दर्शनं युक्तमेव ९ कथमेतदवाप्यते इत्यत आह अनायासेति प्रवृत्तिरूपं
कर्म आयासकतं तद्विपरीतं नृपतिरूपं कर्मनायासकतम् । तस्मादयं सत्यः श्रेष्ठश्चोक्तविधः फलागमो भवति एभिरायासयुक्तैः कर्मभिः ६

तर्हि कर्मसंबन्धादात्मानं शयति नेत्याह अविनाश्य इति यद्यपि दुःखयोगात्मानोऽस्ति तथापि क्षेत्रज्ञात्मा तैर्दुःखैरविनाश्य एवाऽविकार्य एवाऽसंगत्वाद्ब्रह्मस्य चाध्यासिकत्वात् । अत्र दृष्टांतमाह
भूतानामिति यथाऽसौ भूतानामस्मदादिशरीराणां आत्मक आत्मनः प्रतिकृतिर्दर्पणादौ प्रतिबिंबो दर्पणधर्मान्मलिनत्वादीननुकुर्वाणोऽपि तन्नाशान्नश्यति न विद्युज्यत इत्यस्य न नश्यतीत्यर्थः एवं
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगेऽपि द्रष्टव्यं ७ यावत्कर्मदेहारंभकमस्ति तावत्तस्य देहस्य स्वरूपतातत्रात्मत्वाध्यास इत्यर्थः । कर्मक्षये तु देहांतरे आत्मत्वाध्यासो भवतीत्याह क्षीणेति ८ येनानाभावाभूतं द्विधा दयो
भिन्नाः पदार्थाः शरीरं प्राप्यैकत्वं देवदत्तोऽहं मनुष्यपुत्र इति देहादितादात्म्यं संहताः संप्राप्तास्ते एव भावा देहादीनामात्मनः पृथक्त्वं विजानतां योगिनानित्यामवन्ति । अज्ञानिनां ये अनित्याभावास्त एव
ज्ञानिनां नित्यात्मरूपा भवन्तीत्यर्थः ९ संज्ञपनं मारणं तदा हि सूर्यते चक्षुः वातं प्राण इत्यादयो मंत्राः पश्यन्ते ततो लिगाद्ब्रह्म ते यच्छरीरिणां प्राणा इन्द्रियाणि नित्यं निश्चितं नित्यं सर्वदा लोकांतरे गता इति ।
तेन सर्वः शरीरी विभुरेवास्ति न तूपाधिपरिच्छिन्नः परिच्छिन्नत्वाभिमानस्त्वस्या विद्यक इति भावः १० तत्र तु ज्ञानेऽधिकाराभावात् सोपासनकर्म प्राप्य देवयानमार्गमेवाश्रयस्वेत्याह अहमिति तेतव
योग्या इति शेषः ११ यत्र काले ते त्वया यज्ञ आहूतः कृतस्तत्र तदेव देवास्तव हिताः सखा योजाताः । यदैवं तदेव देवाः पशूना जीवानां गमने तत्तल्लोकप्राप्ताधीश्वरानि ग्रहानुग्रहकराः १२ यस्मादेवं तस्माद्भि

अविनाश्यस्तथा युक्तः क्षेत्रज्ञ इति निश्चयः ॥ भूतानामात्मकोभावो यथाऽसौ न विद्युज्यते ७ यावन्नक्षीयते कर्मतावत्तस्य स्वरूपता ॥ क्षीणकर्मानरो लोके रूपान्यत्वं
नियच्छति ८ नानाभावस्तथैकत्वं शरीरं प्राप्य संहताः ॥ भवन्ति ते तथा नित्याः पृथग्भावं विजानताम् ९ अश्वमेधश्रुतिश्चैव मश्वसंज्ञपनं प्रति ॥ लोकांतरगतानि
त्यं प्राणानित्यं शरीरिणाम् १० अहं हितं वदाम्येतत्प्रियं चेत्तव पार्थिव ॥ देवयानाहि पंथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे ११ आहूतो यत्र यज्ञस्ते तत्र देवा हितास्तव ॥ यदा
समन्विता देवाः पशूनां गमने श्वराः १२ गतिमंतश्च तेनेद्वानान्ये नित्यामवन्त्युत ॥ नित्येऽस्मिन्पंचके वर्गे नित्ये चात्मनि पूरुषः १३ अस्य नानासमायोगं यः पश्यति
तृथामतिः ॥ वियोगे शोचतेऽत्यर्थं स बाल इति मेमतिः १४ वियोगे दोषदर्शी यः संयोगं स वि स र्जयेत् ॥ असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि वियोगजम् १५ परापरज्ञस्त्वप
रो नाभिमाना दुदीरितः ॥ अपरज्ञः परां बुद्धिं ज्ञात्वा मोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः ॥ नाहंतं वेद्मि नासौ मानं च मेऽस्ति विरागता १७

त्याजीवा देवानिष्ठा गतिमंतो भवन्ति नान्ये अयजमानाः । एवं सार्धेन कर्मनिष्ठा मुक्त्वा ज्ञाननिष्ठा माह सार्धेन नित्ये इति पांचमौतिको देववर्गः सर्वोऽपि नित्यः पुरुषश्च तद्ब्रह्म नित्यः १३ उभयोरपि नित्य
योः सतोर्योऽस्य नानायोगमनेकदेहसंबन्धं पश्यति स तृथामतिर्वियोगे पितृपुत्रादिनां शोचति मौढ्यात् । उक्तरीत्या न देहो नश्यति नाप्यात्मेति निर्निमित्तस्तेषां शोक इति भावः १४ यदि ह्ययादिना
शाः संपश्यति तर्हि ह्ययादीनां परिग्रह एव न कर्तव्यः न हि वंध्यायाः पुत्रशोकार्तिरस्ति वस्तुतस्तस्य संगे आत्मनि वियोगजं दुःखं बाल्यादिसंगमो वा नास्तीत्याह असंग इति १५ परेति अपरस्तुक्तवि
धा ज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तु परापरज्ञो नित्यविभागमात्रज्ञः अभिमानादेहादितादात्म्यादुपासनाबलेनोदीरित उत्तिष्ठः । अपरज्ञः स गुणब्रह्म विद्वत्त्वापश्चात्परां बुद्धिं निर्विशेषवस्तुज्ञानं प्राप्य मोहान्मू
ला ज्ञानाद्विमुच्यते १६ मुक्तस्य लक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तृभावाददर्शनं प्रत्यक् चैतन्यं तस्मादापतितस्तत्रैव चलीनोऽस्तस्मिन्मुक्तमहं न वेद्मि अगोचरत्वात् । असौ च मानं वेत्ति करणाभा
वात् । तर्हि त्वमपि तादृकुजो न भवसीत्याह न च मेऽस्ति विरागतेति परं वैराग्यमेव मुख्यं मोक्षसाधनमित्यर्थः १७

येनेति मनसाकृतं पापं मानसतापेनैवानुसूयते एवंशरीरेणकृतं शरीरेणोपतापेनेतिकायवाहमनसापलंभ्यक्कावायुनिरोधकुर्यादितिसार्धं श्लोकार्थः १८ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये
मारतमावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ अद्वैतेति ॥ १ सद्यतराष्ट्रो राजा विदुरश्च सिद्धिं ययाविति द्वयोः संबंधः तत्रापि विदुरस्तपोबलात् सद्यतराष्ट्रो व्याससमासाद्येतिसंबंधः १।३।४।५

येन येन शरीरेण करोत्ययमनीश्वरः ॥ तेन तेन शरीरेण तदवश्यमुपाश्रुते ॥ मानसं मनसाऽप्रोतिशरीरं च शरीरवान् १८ ॥ इति श्रीम० आश्रमवा० पुत्रदर्शनप
र्वणि जनमेजयं प्रति वैशंपायनवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अद्वैतानुत्पः पुत्रान् दर्शनं प्रति लब्धवान् ॥ ऋषेः प्रसादात् पुत्राणां स्वरूपाणां
कुरुद्रह १ सराजाराजधर्माश्च ब्रह्मोपनिषदंतथा ॥ अवाप्तवान्नरश्रेष्ठो बुद्धिनिश्चयमेव च २ विदुरश्च महाप्राज्ञो ययौ सिद्धितपोबलात् ॥ घृतराष्ट्रः समासाद्य व्यासं चैव
तपस्विनम् ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ममापि वरदो व्यासो दर्शयेत्पितरं यदि ॥ तद्रूपेष्वेव यसंश्रद्धया सर्वमेव ते ४ प्रियं मे स्यात्कृतार्थं च स्यामहंकृतनिश्चयः ॥ प्रसा
दादपि मुख्यस्य मम कामः समृद्धताम् ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तवचनेन तस्मिन् ऋषेः व्यासः प्रतापवान् ॥ प्रसादमकरोद्धीमानानयच्च परिक्षितम् ६ ततस्तद्रूपव
यसमागतं नृपतिं दिवः ॥ श्रीमंतं पितरं राजा दर्शनमेजयः ७ शमीकं च महात्मानं पुत्रं तं चास्य शृंगिणम् ॥ अमात्यायेव भूषुश्च राज्ञस्तं च ददर्श ह ८ ततः सोऽब्रु
थे राजा मुदितो जनमेजयः ॥ पितरं ज्ञापयामास स्वयं सस्त्रौ च पार्थिवः ९ स्नात्वा स नृपतिं विप्रमास्तीकमिदमब्रवीत् ॥ यायावत्कुलोत्पन्नं जरात्कारु सुतं तदा १० आस्ती
कवि विधाश्रय्योऽयं ज्ञोऽयमिति मे मतिः ॥ यदद्यायं पिता प्राप्तो मम शोकप्रणाशनः ११ ॥ ॥ आस्तीक उवाच ॥ ॥ ऋषिर्द्वैपायनो यत्र पुराणस्तपसो निधिः ॥ यज्ञे
कुरुकुलश्रेष्ठ तस्य लोका बुभौजितौ १२ श्रुतं विचित्रमारव्यानं त्वया पांडवनंदन ॥ सर्पाश्च भस्मसां नीता गतश्च पदवीं पितुः १३ कश्चित्तक्षको मुक्तः सत्यत्वात्तव पार्थिव ॥
ऋषयः पूजिताः सर्वे गतिर्दृष्टा महात्मनः १४ प्राप्तः सुविपुलो धर्मः श्रुत्वा पापविनाशनम् ॥ विमुक्तो हृदयग्रंथिरुदारजनदर्शनात् १५ ये च पक्षधरा धर्मसद्वृत्तरुचयश्च ये ॥
यान् दृष्ट्वा हीयते पापं तेभ्यः कार्या नमस्क्रिया १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठात्स राजा जनमेजयः ॥ पूजयामास तमृषिं मनुमान्यपुनः पुनः १७
पप्रच्छ तमृषिं चापि वैशंपायनमच्युतम् ॥ कथावशेषं धर्मज्ञो विनवासस्य सत्तम १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा० पुत्रदर्शनप० जनमेजयस्य स्वपितृदर्शने
पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा पुत्रांस्तथा पौत्रान् सानुबन्धान् जनाधिपः ॥ घृतराष्ट्रः किमकरोद्वाजा चैव युधिष्ठिरः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं पुत्राणां दर्शनं नृप ॥ वीतशोकः सराजर्षिः पुनराश्रममागमत् २ इतरस्तु जनः सर्वस्ते चैव परमर्षयः ॥ प्रतिजग्मुर्ग्रथाकामं घृतराष्ट्रभ्यनुज्ञया ३ पांड
वास्तु महात्मानो लघुभूयिष्ठसैनिकाः ॥ पुनर्जग्मुर्महात्मानं सदारस्तं महीपतिं ४ तमाश्रमपदं धीमान् ब्रह्मर्षिर्लोकपूजितः ॥ मुनिः सत्यवतीपुत्रो घृतराष्ट्रमभाषत् ५

६।७।८ ज्ञापयामास आलोचितवान् स्नापयामासेति पाठः स्पष्टः ९।१०।११।१२।१३।१४ पापविनाशनं इति हासमिति शेषः १५ पक्षधराः पक्षस्थापकाः १६।१७।१८ इति
आ० नी० भा० पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ दृष्ट्वाति १।२।३।४ आश्रमपदमाश्रमं प्राप्तं ५

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११ बहवः प्रत्यर्थिनः प्रार्थयानाः शत्रवो यत्र तत् १३।१४।१५ नाथेन त्वया १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

घृतराष्ट्रमहाबाहो शृणु कौरवनंदन ॥ श्रुतं ते ज्ञानवृद्धानां मृषीणां पुण्यकर्मणाम् ६ अद्वाऽभिजनवृद्धानां विदेवेदांगवेदिनाम् ॥ धर्मज्ञानां पुराणानां वदतां विविधाः
कथाः ७ मास्मशोके मनःकर्षादिष्टेन व्यथते बुधः ॥ श्रुतं देवरहस्यं ते नारदादेव दर्शनात् ८ गतास्ते क्षत्रधर्मेण शस्त्रपूता गतिशुभाम् ॥ यथा दृष्टास्त्वया पुत्रास्तथा
कामविहारिणः ९ युधिष्ठिरः स्वयं धीमान् भवंतमनुरुध्यते ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः सदारः ससुहृज्जनः १० विसर्जयेनं यात्वे पस्वराज्यमनुशासताम् ॥ मासः समधि
कस्तेषामतीतो वसतां वने ११ एतद्विनित्यं यत्नेन पदं रक्ष्यं नराधिप ॥ बहुप्रत्यर्थिं कंक्षेत द्राज्यं नाम कुरुद्रह १२ इत्युक्तः कौरवो राजा व्यासेना तुलते जसा ॥ युधि
ष्ठिरमथाहूय वाग्मीवचनमब्रवीत् १३ अजातशत्रो भद्रं ते शृणु मे भ्रातृभिः सह ॥ त्वत्प्रसादान्महीपालशोको नास्मान् प्रबाधते १४ रमेचाहं त्वया पुत्रपुरेव गजसाह्वये ॥
नाथेनानुगतो विद्वन्प्रियेषु परिवर्तिना १५ प्राप्तं पुत्रफलं त्वत्तः प्रीतिर्मे परमात्मायि ॥ न मे मन्युर्महाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरम् १६ भवंतं चेहं संप्रेक्ष्य तपो मे परिहीयते ॥
तपोयुक्तं शरीरं च त्वां दृष्ट्वा धावितं पुनः १७ मातरैते तथैव मे शीर्णपर्णकृतशने ॥ ममतुल्यव्रते पुत्रनचिरं वर्तयिष्यतः १८ दुर्योधनप्रभृतयो दृष्ट्वा लोकांतरंगताः ॥
व्यासस्य तपसो वीर्याद्व्रतश्च समागमात् १९ प्रयोजनं च निर्वृत्तं जीवितस्य ममानघ ॥ उग्रतपः समास्थाय स्ये त्वमनुज्ञातुमर्हसि २० त्वय्यद्यपि ङः कीर्तिश्च कुलं चेदं प्र
तिष्ठितम् ॥ श्वोवाऽद्य वामहाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरम् २१ राजनीतिः सुबहुशः श्रुतातिभरतर्षभ ॥ संदेष्टव्यं न पश्यामि कृतं मे भवता विभो २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्तवचनं तं तु नृपो राजानमब्रवीत् ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञपरित्युक्तमनागसम् २३ कामं गच्छंतु मे सर्वे भ्रातरोऽनुचरास्तथा ॥ भवंतमहमन्विष्ये मातरौ च यतव्रतः
२४ तमुवाचाथ गांधारी मैवं पुत्रशृणुष्व च ॥ त्वय्यधीनं कुरुकुलं पिंडश्च श्वशुरस्य मे २५ गम्यतां पुत्रपर्याप्तमेतावत्पूजिता वयम् ॥ राजायदाह तत्कार्यं त्वया पुत्रपि
तुर्वचः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तु गांधार्याकुंतीमिदमभाषत् ॥ स्नेहवाष्पाकुलेनेत्रे प्रमृज्य रुदती वचः २७ विसर्जयति मां राजा गांधारी च यश
स्विनी ॥ भवत्यां वद्धचित्तस्तु कथं यास्यामि दुःखितः २८ न चोत्सहेतपो विप्रं कर्तुं ते धर्मचारिणि ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विंदते महत् २९ ममापिन तथा
राज्ञिराज्ये बुद्धिर्यथापुरा ॥ तपस्येवानुरक्तं मे मनः सर्वात्मना तथा ३० शून्येयं च महीकुलज्ञानमे प्रीतिकरी शुभे ॥ बांधवानः परिक्षिणा बलं नोनयथापुरा ३१ पं
चालाः सुभृशं क्षीणाः कथामात्रावशेषिताः ॥ न तेषां कुलकर्तारं कंचित्पश्याम्यहं शुभे ३२ सर्वे हि भस्मासां नीतास्ते द्रोणेन रणाजिरे ॥ अवशिष्टाश्च निहता
द्रोणपुत्रेण वैनिशि ३३ चेदयश्चैव मत्स्याश्च दृष्ट्वा पूर्वास्तथैव नः ॥ केवलं दृष्ट्वा च कंच वा सुदेव परिग्रहात् ३४ यद्दृष्ट्वा स्थातुमिच्छामि धर्मार्थं नार्थहेतुतः ॥ शि
वेन पश्यनः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शनम् ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । शिष्टमायुरितिशेषः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ नृपप्रदक्षिणचक्रः निवारणेस्तनवानादितिशेषः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति
 अविषह्यं च राजाहितीं चारप्स्यते तपः ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधां पतिः ३६ युधिष्ठिरमुवाचे देवाण्यव्याकुललोचनः ॥ नोत्सहेऽहं परित्यक्तुं मातरं भरत
 पृथ ३७ प्रतियातु भवानक्षिप्रं तपस्तपस्याम्यहं विभो ॥ इहैव शोषयिष्यामि तपसे दं कलेवरम् ३८ पादशुश्रूषणे रक्तो राज्ञो मात्रोस्तथाऽनयोः ॥ तमुवाच ततः कुंती
 परिष्वज्य महाभुजम् ३९ गम्यतां पुत्रमैवं त्वं वोचः कुरुवचो मम ॥ आगमावः शिवाः संतु स्वस्था भवत पुत्रकाः ४० उपरोधो भवेदेव मस्माकं तपसः कृते ॥ त्व
 स्नेहपाशवद्धाच हीयेयं तपसः परात् ४१ तस्मात्पुत्रकगच्छ त्वं शिष्टमल्पं च नः प्रभो ॥ एवं संस्तंभितं वाक्यैः कुंत्या बहुविधैर्मनः ४२ सहदेवस्य राजेंद्राज्ञश्चैव विशेष
 पतः ॥ ते मात्रा समनुज्ञा ताराज्ञा च कुरुपुंगवाः ४३ अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठ मामंत्रयितुमारभन् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राज्यं प्रति गमिष्यामः शिवेन प्रतिनंदिताः ४४
 अनुज्ञातास्त्वयाराज न गमिष्यामो विकल्मषाः ॥ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराज्ञा महात्मना ४५ अनुजज्ञे सकौरव्यमभिनंदय युधिष्ठिरम् ॥ भीमं च बलिनां श्रेष्ठं सांत्व
 यामास पार्थिवः ४६ सचास्य सम्यग्मेधावी प्रत्यपद्यत वीर्यवान् ॥ अर्जुनं च समाश्लिष्य यमौ च पुरुषर्षभौ ४७ अनुजज्ञे सकौरव्यः परिष्वज्याभिनंदय च ॥ गांधा
 र्यांचाम्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादनाः ४८ जनन्यासमुपाग्राताः परिष्वक्ताश्च ते नृपम् ॥ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे ४९ पुनः पुनर्निरीक्षंतः प्रचक्रुस्ते प्र
 दक्षिणम् ॥ द्रौपदी प्रमुखाश्चैव सर्वाः कौरव्योपितः ५० न्यायतः श्वशुरे वृत्तिं प्रयुज्य प्रययुस्ततः ॥ श्वश्रूभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनंदिताः ५१ संदिष्टाश्चै
 तिकर्तव्यं प्रययुर्भर्तृभिः सह ॥ ततः प्रजज्ञे निनदः सूतानां युज्यतामिति ५२ उष्ट्राणां क्रोशतां चापि हयानां हेषतामपि ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा सदारः सहसैनिकः ॥
 नगरं हास्तिनपुरं पुनरायात्सवांधवः ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वण्युधिष्ठिरप्रत्यागमेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥
 ॥ समाप्तं चेदं पुत्रदर्शनपर्व ॥ अथ नारदागमनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्विवर्षोपनिवृत्तेषु पांडवेषु यदृच्छया ॥ देवर्षिर्नारदो राजन्नाजगाम युधिष्ठिरम् १
 तमभ्यर्च्य महाबाहुः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ आसीनं परिविश्वस्तं प्रोवाच वदतां वरः २ चिरानुनानुपश्यामि भगवंतमुपस्थितम् ॥ कञ्चित्तेकुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युप
 स्थितम् ३ केदेशाः परिदृष्ट्वा स्ते किंच कार्यं करोमि ते ॥ तद्ब्रूहि द्विजमुख्यस्त्वं त्वं ह्यस्माकं परागतिः ४ ॥ नारद उवाच ॥ चिरदृष्टोऽसि मेत्येव मागतोऽहं तपो वनात् ॥
 परिदृष्ट्वा नितीर्था निगंगां चैव भयानृप ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वदंति पुरुषामेज्य गंगातीरनिवासिनः ॥ घृतराश्रमं हात्मानमास्थितं परमंतपः ६ अपि दृष्ट्वा त्वया त
 त्रकुशली स कुरुद्वहः ॥ गांधारी च पृथा चैव सूतपुत्रश्च संजयः ७ कथंचन वर्तते चाद्यपि ताममस पार्थिवः ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् यदि दृष्ट्वा त्वयानृपः ८
 आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारवमावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ द्विवर्षोपेति १ । २ । ३ । ४ मेमया विऽचिरं दृष्टोऽसीत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृश्यतो दृश्यत इति पश्यंतं चानादृत्येत्यर्थः नियमेन सा त्रिध्याभावात् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

॥ नारद उवाच ॥ स्थिरीभूय महाराज गृणु वृत्तं यथा तथम् ॥ यथा श्रुतं च दृष्टं च मया तस्मिंस्तपो वने ९ वनवासनिवृत्तेषु भवत्सुकुरुनंदन ॥ कुरुक्षेत्रात्पितातुभ्यंगं
 गाद्वारं ययौ नृप १० गांधार्या सहितो धीमान् च कुंत्या समन्वितः ॥ संजयेन च सूतेन साग्रिहोत्रः सयाजकः ११ आतस्थे स तपस्तीव्रं पिता तव तपोधनः ॥ वीटां
 मुखे समाधाय वायुभक्षोऽभवन्मुनिः १२ वने समुनिभिः सर्वैः पूज्यमानो महातपाः ॥ त्वगस्थिमात्रशेषः सषण्मासान् भवन्नृपः १३ गांधारी तु जलाहारी कुंती मासो
 पवासिनी ॥ संजयः षष्ठभुक्तेन वर्तयामास भारत १४ अग्नीं स्तुयाजकास्तत्र जुहुवुर्विधिवत्प्रभो ॥ दृश्यतो दृश्यतश्चैव वने तस्मिन् नृपस्य वै १५ अनिकेतोऽथ राजा सबभू
 व वनगोचरः ॥ ते चापि सहिते देव्यौ संजयश्च तमन्वयुः १६ संजयो नृपतेर्नेता समेषु विषमेषु च ॥ गांधार्याश्च पृथा चैव चक्षुरासीदनिदिता १७ ततः कदाचिद्गंगा
 याः कच्छे स नृपसत्तमः ॥ गंगायामाहुतो धीमानाश्रमाभिमुखोऽभवत् १८ अथ वायुः समुद्रतो दावाग्रिर्भवन्महान् ॥ ददाह तद्वनं सर्वं परिगृह्य समंततः १९
 दह्यत्सुभृगूथेषु द्विजिह्वेषु समंततः ॥ वराहाणां च यूथेषु संश्रयत्सु जलाशयान् २० समाविद्धे वने तस्मिन् प्राप्ते व्यसन उत्तमे ॥ निराहारतया राजन्मंदप्राणविचे
 ष्टितः २१ असमर्थोऽपसरणे सुकृशे मातरौ च ते ॥ ततः स नृपतिर्दृष्ट्वा बह्निमायां तमंतिकात् २२ इदमाह ततः सूतं संजयं जयतां वरः ॥ गच्छ संजय यत्राग्निर्न
 त्वां दहतिकर्हि चित् २३ वयमत्राग्निना युक्ता गमिष्यामः परांगतिं ॥ तमुवाच किलोद्विग्नः संजयो वदतां वरः २४ राजन्मृत्युरनिष्टोऽयं भविता ते वृथाग्निना ॥ न
 चोपायं प्रपश्यामि मोक्षणे जातवेदसः २५ यदत्रानंतरं कार्यं तद्ब्रूवांश्च नुमर्हति ॥ इत्युक्तः संजयेनेदं पुनराह स पार्थिवः २६ नैष मृत्युरनिष्टो नोनिः सूतानां गृहा
 त्स्वयम् ॥ जलमग्निस्तथा वायुरथ वाऽपि विकर्षणम् २७ तापसानां प्रशस्यंते गच्छ संजय माचिरम् ॥ इत्युक्त्वा संजयं राजा समाधाय मनस्तथा २८ प्राङ्
 मुखः सह गांधार्या कुंत्या चोपाविश तदा ॥ संजयस्तं तथा दृष्ट्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९ उवाच चैनं मेधावी युंश्चात्मानमिति प्रभो ॥ ऋषिपुत्रो मनीषी सराजा
 चक्रेऽस्य तद्वचः ३० सन्निरुध्यैदं यथा ममासीत्काष्ठोपमस्तदा ॥ गांधारी च महाभागा जननी च पृथा तव ३१ दावाग्निना समायुक्ते स च राजापिता तव ॥ सं
 जयस्तु महामात्रस्तस्माद्वावादमुच्यत ३२ गंगाकूले मया दृष्ट्वा पसैः परिवारितः ॥ सतानामन्यते जस्वी निवेद्यैतच्च सर्वशः ३३ प्रययौ संजयो धीमान् रहि
 मंतं महीधरम् ॥ एवं सनिधनं प्राप्तः कुरुराजो महामनाः ३४ गांधारी च पृथा चैव जनन्यौ ते विशांपते ॥ यदृच्छयाऽनुव्रजतामयाराज्ञः कलेवरम् ३५

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ विकर्षणमनशनं २७ । २८ । २९ ऋषिपुत्रो व्यासपुत्र इति योगसामर्थ्यसूचितं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

१६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

तयोश्च देव्योरुभयोर्मया दृष्टानि भारत ॥ ततस्तपो वने तस्मिन् समाजमुस्तपोधनाः ३६ श्रुत्वा राज्ञस्तदानिष्ठान् त्वशोचन् गतीं श्रुते ॥ तत्राश्रौषमहंसर्वमेतत्पुरुषसत्तम ३७ यथाच नृपतिर्दग्धो देव्यौ ते चेति पांडव ॥ न शोचितव्यं राजेन्द्र स्वतः सपृथिवीपतिः ३८ प्राप्तवानग्निसंयोगं गांधारीजननी च ते ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा च सर्वेषां पांडवानां महात्मनाम् ३९ निर्याणं घृतराष्ट्रस्य शोकः समभवन् महान् ॥ अंतःपुराणां च तदामहानां तस्वरोऽभवत् ४० पौराणां च महाराज श्रुत्वा राज्ञस्तदा गतिम् ॥ अहो धिगिति राजा तु विकुश्लभश्च दुःखितः ४१ ऊर्ध्वबाहुः स्मरन्मातुः प्ररुदयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ४२ अंतःपुरेषु च तदा सुमहान् रुदितस्वनः ॥ प्रादुरासीन् महाराज पृथांशुत्वा तथा गताम् ४३ तंच वृद्धं तथा दग्धं हतपुत्रं नराधिपम् ॥ अन्वशोचंत ते सर्वे गांधारी च तपस्विनीम् ४४ तस्मिन्नुपरतेश्च द्वे मुहूर्तादिव भारत ॥ निरुह्य बाष्पं धैर्येण धर्मराजोऽब्रवीदिदम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० नारदागमप० दावाग्निना घृतराष्ट्रादि दाहे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तथामहात्मनस्तस्य तपस्युग्रे च वर्ततः ॥ अनाथस्येव च वने तिष्ठत्स्वस्मा सुबन्धुषु १ दुर्विज्ञेया गतिर्ब्रह्मणुषाणां मतिर्मम ॥ यत्र वैचित्रवीर्योऽसौ दग्ध एव नाग्निना २ यस्य पुत्रशतं श्रीमदभवद्बाहुशालिनः ॥ नागायुतबलो राजा स दग्धो हि दवाग्निना ३ यं पुरापर्यवीजंत तालवृंतैर्वरस्त्रियः ॥ तं गृध्राः पर्यवीजंत दवाग्निपरिकालितम् ४ सूतमागधसंघैश्च शयानो यः प्रबोध्यते ॥ घण्ट्यां स नृपः शैते पापस्य मम कर्मभिः ५ न च शोचाभिर्गांधारी हतपुत्रां यशस्विनीम् ॥ पतिलोकमनुप्राप्तां तथा भर्तृव्रते स्थिताम् ६ पृथामेव च शोचाभिया पुत्रैश्चर्यमृद्धिमत् ॥ उत्सृज्य सुमहदीप्तं वनवासमरोचयत् ७ धियाज्यमिदमस्माकं धिग्वलं धिक्पराक्रमम् ॥ क्षत्रधर्मं च धिग्यस्मान्मृता जीवामहे वयम् ८ सुसूक्ष्मा किल कालस्य गतिर्द्विजवरोत्तम ॥ यत्समुत्सृज्य राज्यं सा वनवासमरोचयत् ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च ॥ अनाथवत्कथं दग्धा इति मुह्यामि चिंतयन् १० वृथा संतर्पितो वद्विः खांडवे सव्यसाचिना ॥ उपकारमजानन् सकृत् प्रइति मे मतिः ११ यत्रादहत्स भगवान्मातरं सव्यसाचिनः ॥ कृत्वा यो ब्राह्मणच्छद्ममिक्षार्थी स मुपागतः १२ धिगग्निं धिक्क्रपार्थस्य विश्रुतां सत्यसंधताम् ॥ इदं कष्टतरं चान्यद्भगवन्प्रतिभाति मे १३ वृथाग्निना समायो गेय दभूत्पृथिवीपते ॥ तथा तपस्विनस्तस्य राजर्षेः कौरवस्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रशास्य पृथिवीमिमाम् ॥ तिष्ठत्सु मंत्रपूतेषु तस्याग्निपुमहावने १५ वृथाग्निना समायुक्तो निष्ठां प्राप्तः पितामम ॥ मन्ये पृथावेपमाना कृशाधमनि संतता १६

तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ नासाविति १ । २ । ३ । ४ । ५

हातातधर्मराजेतिसमाक्रंदन्महाभये ॥ भीमपर्याप्तहिभयादिति चैवाभिवाशाति १७ समंततः परिक्षिप्ता माता भून्मे दवाग्निना ॥ सहदेवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्योऽधि क एव तु १८ न चैनां मोक्षयामास वीरो माद्रवती सुतः ॥ तच्छ्रुत्वा रुरुदुःसर्वे समालिङ्ग्य परस्परम् १९ पांडवाः पंचदुःखार्ता भूतानीव युगक्षये ॥ तेषां तु पुरुषेन्द्राणां रुदतां रुदितस्वनः २० प्रासादाभोगसंरुद्धे अन्वरौत्सीत्सरोदसी २१ ॥ इति श्रीम० आश्रमवा० नारदागम० युधिष्ठिरविलापे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नासौ वृथाग्निना दग्धो यथा तत्र श्रुतं मया ॥ वैचित्रवीर्यो नृपतिस्तत्तेव क्ष्यामि सुव्रत १ वनं प्रविशतां जनेन वायुभक्षेण धीमता ॥ अग्रयः कारयित्वेष्टिमुत्सृष्टा इति नः श्रुतम् २ याजकास्तु ततस्तस्य तान् ग्रीष्मार्जने वने ॥ समुत्सृज्य यथा कामं जग्मुर्भरतसत्तम ३ स विवृद्धस्तदा वह्निर्वने तस्मिन् भूत्किल ॥ ते न तद्वनमादीप्तमिति ते तापसाऽब्रुवन् ४ सराजा जाह्नवीतीरे यथा ते कथितं मया ॥ तेनाग्निना समायुक्तः स्वेनैव भरतर्षभ ५ एवमावेदयामासुर्मुनयस्ते ममानघ ॥ ये ते भागीरथीतीरे मया दृष्टा युधिष्ठिर ६ एवं स्वेनाग्निनाराजा समायुक्तो महीपते ॥ माशोचिथास्त्वं नृपतिं गतः स परमां गतिम् ७ गुरुशुश्रूषया चैव जननी तेजनाधिप ॥ प्राप्ता सुमहतीं सिद्धिमिति मे नात्र संशयः ८ कर्तुमर्हसि राजेन्द्र तेषां त्वमुदकक्रियाम् ॥ ब्राह्मिः सहितः सर्वैरेतद्विधीयताम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सपृथिवीपालः पांडवानां धुरंधरः ॥ निर्ययौ सहसोदर्यः सदारश्च नरर्षभः १० पौरजानपदाश्चैव राजभक्तिपुरस्कृताः ॥ गंगां प्रजग्मुर्भितो वाससै केन संवृताः ११ ततोऽवगाह्य सलिले सर्वे ते नरपुंगवाः ॥ युयुत्सुमग्रतः कृत्वा दहस्तोयं महात्मने १२ गांधार्याश्च पृथायाश्च विधिवन्नाम गोव्रतः ॥ शौचं निवर्तयंतस्ते तत्रो पुनर्गरादहिः १३ प्रेषयामास स नरा विधिज्ञानात्कारिणः ॥ गंगाद्वारं नरश्रेष्ठो यत्र दग्धोऽभवत्पुः १४ तत्रैव तेषां कृत्यानि गंगाद्वारेऽन्वशात्तदा ॥ कर्तव्यानीति पुरुषान् दत्तदेयान् महीपतिः १५ द्वादशेऽहनि तेभ्यः सकृत् शौचो नराधिपः ॥ ददौ श्राद्धानि विधिवद्दक्षिणां वंति पांडवः १६ घृतराष्ट्रं समुद्दिश्य ददौ सपृथिवीपतिः ॥ सुवर्णं रजतं गाश्च शय्याश्च सुमहाधनाः १७ गांधार्याश्चैव तेजस्वी पृथायाश्च पृथक्पृथक् ॥ संकीर्त्य नामनी राजा ददौ दानमनुत्तमम् १८ यो यदिच्छति यावच्च तावत्स लभते नरः ॥ शयनं भोजनं यानं मणिरत्नमथोधनम् १९ यानमाच्छादनं भोगान् दासीश्च समलंकृताः ॥ ददौ राजा समुद्दिश्य तयोर्मात्रोर्महीपतिः २० ततः सपृथिवीपालो दत्त्वा श्राद्धान्यनेकशः ॥ प्रविवेश पुरं राजानगरं वारणाह्वयम् २१ ते चापिराजवचनात्पुरुषा ये गताऽभवन् ॥ संकल्प्य तेषां कुल्यानि पुनः प्रत्यागमंस्ततः २२

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संकल्प्य पृथक् कृत्य कुल्यानि अस्थीनि । 'कुल्यं स्यात्कीकसेऽपि च' इति मेदिनी । प्रत्यागमं गंगामितिशेषः २२

संयोज्यगंगयेतिशेषः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्यादापुराणचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्यकृतौ भारतभावदीपे
आश्रमवासिकार्थप्रकाशेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥२१॥

माल्यैर्गंधैश्चविविधैरर्चयित्वायथाविधि ॥ कुल्यानितेषांसंयोज्यतदाचख्युर्महीपतेः २३ समाश्वास्यतुराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ नारदोऽप्यगमद्रा
जनपरमर्षिर्यथेप्सितम् २४ एवंवर्षाण्यतीतानिघृतराष्ट्रस्यधीमतः ॥ वनवासेतथात्रीणिनगरदेशपंचच २५ हतपुत्रस्यसंग्रामेदानानिददतःसदा ॥ ज्ञातिसं
बंधिमित्राणांभ्रातृणांस्वजनस्यच २६ युधिष्ठिरस्तुनृपतिर्नातिप्रीतमनास्तदा ॥ धारयामासतद्राज्यंनिहतज्ञातिबाधवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेपर्वणिनारदागमनपर्वणिश्राद्धदानेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंनारदागमनपर्व आश्रमवासिकंचपर्वसमाप्तम् ॥
अस्यानंतरंरमोऽलपर्व तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ षट्त्रिंशेत्वथसंप्राप्तेवर्षेकौरवनंदनः ॥ ददर्शविपरीतानिनिमित्तानियुधिष्ठिरः १ ॥७॥

॥ अस्मिन्पर्वणिवासीकाध्यायश्लोकसंख्यामूनाधिक्यंचपूर्ववद्वोद्वयम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते मोसलपर्वप्रारंभः ॥

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

श्रीमणेशायनमः ॥ एवमाविपर्वणिसूत्रितानां धर्मार्थकाममोक्षाणां भवेत्समाप्तनयोर्ब्रह्मसत्त्वप्रतिपुङ्गवसतीर्षसेवनादिना धर्मः प्रतिपादितः । विराट्पद्यष्टकेसेवानीति हिंसानृतकुलक्षयादिनाथः
शोकमदो निरूपितः । द्वादशोऽर्थफलभूतः कामः सोपसर्गो निरुपपन्नं च मोक्षपदं निरूपितं । त्रयोदशादित्रये मोक्षहेतून् दानविद्यावनवासांश्च निरूप्य षोडशेऽष्टराष्ट्रवद्वनमनाश्रित्य केवलमर्थ
कामसक्तास्ते मदिरादिकलहेन व्यसनेन विनश्यन्तीति प्रतिपाद्यते । सप्तदशे निष्कामधर्मस्य फलं गृहादेस्त्यागोऽष्टादशे तत्पूर्विकास्वर्गप्राप्तिश्च निरूपयिष्यते तत्र राज्यप्राप्त्यनंतरं पट्त्रिंशत्तमे वर्षे
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिं
शेत्वंथसंप्राप्ते वर्षे कौरव नंदनः ॥ ददर्श विपरीतानि निमित्तानि युधिष्ठिरः १ ववुर्वाताश्च निर्घातारूक्षाः शर्करवर्षिणः ॥ अपसव्यानि शकुनामं डलानि प्रचक्रिरे २
प्रत्यगूढमहानद्यो दिशो नीहारसंवृताः ॥ उल्काश्चांगारवर्षिण्यः प्रापत्तन्मगनाद्भुवि ३ आदित्योरजसाराजसमवच्छन्नमंडलः ॥ विरश्मिरुदये नित्यं कबंधैः स
मदृश्यत् ४ परिवेषाश्च दृश्यंते दारुणाश्चंद्रसूर्ययोः ॥ त्रिवर्णाः श्यामरूक्षांस्तथा भस्मारुणप्रभाः ५ एते चान्ये च बहव उत्पाता भयशंसिनः ॥ दृश्यंते बहवो
राज न हृदयो द्वेगकारकाः ६ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ शुश्राव वृष्णिचक्रस्य मौसले कदं कृतम् ७ विमुक्तं वासुदेवं च शुत्वारामं च पांडवः ॥ स
मानीया ब्रवीद्भ्रातृन्किं करिष्याम इत्युत ८ परस्परं समासाद्य ब्रह्मदंडबलात्कृतान् ॥ वृष्णीन्विनष्टास्ते शुखाव्यथिताः पांडवा भवन् ९ निधनं वासुदेवस्य समुद्रस्ये
व शोषणम् ॥ वीरानश्रद्दधुस्तस्य विनाशं शार्ङ्गधन्वनः १० मौसलं ते समाश्रित्य दुःखशोकसमन्विताः ॥ विषण्णा हतसंकल्पाः पांडवाः समुपाविशन् ११
॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं विनष्टा भगवन्नं वका वृष्णिभिः सह ॥ पश्यतो वासुदेवस्य भोजाश्चैव महारथाः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिंशेऽथ ततो वर्षे वृष्णी
नाम नयो महान् ॥ अन्योन्यं मुसलैस्ते तु निजघ्नः कालचोदिताः १३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ केनानुशप्तास्ते वीराः क्षयं वृष्ण्यंधका गताः ॥ भोजाश्च द्विजवर्गं त्वं वि
स्तरेण वदस्व मे १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वामित्रं च कण्वं च नारदं च तपोधनम् ॥ सारणप्रमुखविंशतिं ददृशुर्द्वारकां गतान् १५ ते तान्सां विपुलं स्तब्धं भूषयि
त्वास्त्रियं यथा ॥ अब्रुवन्नुपसंगम्य दैवदंडं निपीडिताः १६ इयं स्त्री पुत्रकामस्य बभ्रोरमित तेजसः ॥ ऋषयः साधुजानीत किमियं जनयिष्यति १७ इत्युक्तास्ते तदा
राजन्विप्रलंभप्रवर्षिताः ॥ प्रत्युबुवंस्तान्मुनयो यत्तच्छृणु नराधिप १८ वृष्ण्यंधकविनाशाय मुसलं चोरमायसम् ॥ वासुदेवस्य दायदः सां वोऽयं जनयिष्यति १९
येन यूयं सुदुर्वृत्तानृशंसा जातमन्यवः ॥ उच्छेत्तारः कुलं कृत्स्नं पृते रामजनार्दनौ २० समुद्रं यास्यति श्रीमांस्त्यक्त्वा देहं हलायुधः ॥ जराकृष्णं महात्मानं शयानं
भुवि भेत्स्यति २१ इत्युबुवंत ते राजन्प्रलब्धास्तैर्दुरात्माभिः ॥ मुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीक्ष्याथ परस्परम् २२

सर्वनाशसूचकानुत्पातानां हवैशंपायनः षट्त्रिंशदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ भवन् अभवन् ९ । १० मौसलं मुसलं कृतं कदं समाश्रित्य मनसि दृष्ट्वा ११ । १२
मुसलैरेकालं प्रमुसलकणैः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० जरानामाकश्चित्कैवर्तः २१ । २२

अभ्युत्थनमास्माभिर्दत्तः शापस्त्वया संतव्य इति २३ । २४ । २५ किं करोयमदूतस्तत्तु २६ । २७ । २८ । २९ । ३० स्वयंकृत्वा स्वयंकर्ता ३१ ॥ इति भारते मौसलपर्वणि नीलकंठीये भारत
मावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति कालः कपोतोलूकादिरूपेण १ स एव कचित्करालादिरूपोऽदृश्यत कचिन्न आवेक्ष्य परिक्रामन्निति शेषः २ सर्वभूतानामत्ययो नाशो यस्मात् ३ । ४

॥ १ ॥

तथोक्ता मुनयस्ते तु ततः केशवमभ्ययुः ॥ अथाब्रवीत्तदा वृष्णीन् श्रुत्वैव मधुसूदनः २३ अंतज्ञो मतिमांस्तस्य भावेतव्यं तथेति तान् ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशः प्रावि
वेश पुरंतदा २४ कृतांतमन्यथानैच्छत्कर्तुं स जगतः प्रभुः ॥ श्वभूतेऽथ ततः सांबो मुसलंतदसूतवै २५ येन वृष्ण्यंधककुले पुरुषाभस्मसात्कृताः ॥ वृष्ण्यंधक
विनाशाय किं करप्रतिमं महत् २६ असूतशापजं घोरं तच्च राज्ञेन्यवेदयन् ॥ विषण्णरूपस्तद्राजामूक्ष्मंचूर्णमकारयत् २७ तच्चूर्णं सागरे चापि प्राक्षिपन् पुरुषानृप ॥
अघोषयंश्च नगरे वचनादाहु कस्यते २८ जनार्दनस्य रामस्य बभ्रौ श्वैव महात्मनः ॥ अद्य प्रभृति सर्वेषु वृष्ण्यंधककुलेष्विह २९ सुरासवोन कर्तव्यः सर्वैर्नगरवा
सिभिः ॥ यश्च नो विदितं कुर्यात्पेयं कश्चिन्नरः कचित् ३० जीवन्संश्रुलमारोहेत्स्वयंकृत्वा स बाधवः ॥ ततो राजभयात्सर्वे नियमंचक्रिरे तदा ॥ नराः शासनमाज्ञाय
रामस्याक्लिष्टकर्मणः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि मुसलोत्पत्तौ प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं प्रयतमानानां वृष्णी
नामंधकैः सह ॥ कालो गृह्णाति सर्वेषां परिचक्राम नित्यशः १ करालो विकटो मुंडः पुरुषः कृष्णपिंगलः ॥ गृह्णायावेक्ष्य वृष्णीनां नादृश्यत कचित् कचित् २ तमग्रं
तमदृष्ट्वा साः शरैः शतसहस्रशः ॥ न चाशक्यत वेदुं स सर्वभूतात्ययस्तदा ३ उत्पेदिरे महावातादारुणाश्च दिने दिने ॥ वृष्ण्यंधकविनाशाय बहवो लोमहर्षणाः ४
विवृद्धमूषिकारथ्या विभिन्नमणिकास्तथा ॥ केशान् खाश्वसुप्तानामद्यंते मूषिकैर्निशि ५ चीचीकूचीति वा शंतिसारिका वृष्णिर्वेश्मसु ॥ नोपशाम्यति शब्दश्च
सदिवारात्रमेव हि ६ अन्वकुर्वन् लूकानां सारसाविरुतं तथा ॥ अजागृशिवानां विरुतमन्वकुर्वन् भारत ७ पांडुरारक्तपादाश्च विहगाः कालचोदिताः ॥ वृष्ण्यंधका
नां गेहेषु कपोता व्यचरन्स्तदा ८ व्यजायंत खरागोषु करभाऽश्वतरीषु च ॥ शुनीष्वपि बिडालाश्च मूषिकान् कुलीषु च ९ नापत्रपंतपापानि कुर्वन्तो वृष्णयस्तदा ॥
प्राक्षिपन् ब्राह्मणांश्चापि पितृन् देवांस्तथैव च १० गुरुंश्चाप्यवमन्यंते न तुराम जनार्दनौ ॥ पत्न्यः पतीनुच्चरन्त पत्नीश्च पतयन्स्तथा ११ विभावसुः प्रज्वालितो वामं
विपरिवर्तते ॥ नीललोहितमंजिष्ठा विमृजन् चर्चिषः पृथक् १२ उदयास्तमने नित्यं पुर्यां तस्यां दिवाकरः ॥ व्यदृश्यतां सकृत्पुंभिः कबंधैः परिवारितः १३ महान
सेषु सिद्धेषु संस्कृतेऽतीव भारत ॥ आहार्यमाणे लुमयो व्यदृश्यंत सहस्रशः १४ पुण्याहेवाच्यमाने तु जपत्सु च महात्मसु ॥ अभिधावंत श्रूयंते न चादृश्यत कश्चन १५
परस्परंच न क्षत्रं हन्यमानं पुनः पुनः ॥ ग्रैहरपश्यन् सर्वे तेनात्मनस्तु कथंचन १६ न दंतं पांचजन्यं च वृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ समं तात्पर्यं वा शंतरासभादारुणस्वराः १७

मणिकामृत्पात्राणि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उच्चरन्तं वंचितवत्यः ११ । १२ । १३ आहार्यमाणे अत्रे १४ । १५ परेति स्वतन्त्रादर्शनमपि स्वमृत्युसूचकमित्यर्थः १६ । १७

एवमिति त्रयोदशदिवसः कृष्णपक्षो भूदित्यर्थः १८ एवं सत्यग्रिमपक्षे वृद्धाभा व्यंतत्र जज्ञे प्रत्युतैकातिथः क्षीणातत्र ग्रहणं च जातमित्याह चतुर्दशीति १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

एवं पश्यन् हृषीकेशः संप्राप्तं कालपर्ययम् ॥ त्रयोदश्याममावास्यां तान् दृष्ट्वा प्राब्रवीदिदम् १८ चतुर्दशीपंचदशीकृते यं राहुणा पुनः ॥ प्राप्ते वै भारते युद्धे प्राप्ता चाद्य
क्षयायनः १९ विमृशन्नेव कालं तं परिचित्य जनार्दनः ॥ मेने प्राप्तं सप्तद्विंश वर्षैकेशिसूदनः २० पुत्रशोकाभिसंतप्ता गांधारी हतबांधवा ॥ यदनुव्याजहारार्ता
तदिदं समुपागमत् २१ इदंच तदनु प्राप्तमब्रवीद्युधिष्ठिरः ॥ पुरा व्यूढेष्वनीकेषु दृष्ट्वा त्पाता न सुदारुणान् २२ इत्युक्त्वा वासुदेवस्तु चिकीर्षुः सत्यमेव तत् ॥ आज्ञा
पयामास तदा तीर्थयात्रामरिदमः २३ अघोषयंत पुरषास्तत्र केशवशासनात् ॥ तीर्थयात्रासमुद्रेवः कार्येति पुरुषर्षभाः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते मौ० उत्पातदर्श
ने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कालीस्त्री पांडुरैर्दतैः प्रविश्य हसती निशि ॥ स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णंती द्वारकां परिधावति १ आग्निहोत्रानिकेतेषु वास्तु
मध्येषु वैश्वसु ॥ वृष्ण्यंधकान् खादंत स्वप्ने गृध्राभयानकाः २ अलंकाराश्च च्छत्रं च ध्वजाश्च कवचानि च ॥ हियमाणान्यदृश्यंत रक्षोभिः सुभयानकैः ३ तच्चाग्नि
दत्तं कृष्णस्य वज्रनाभमयो मयम् ॥ दिवमाचक्रमे च क्रेवृष्णीनां पश्यतां तदा ४ युक्तं रथं दिव्यमादित्यवर्णं हयाहरन् पश्यतो दारुकस्य ॥ ते सागरस्योपरिष्ठादवर्त
न्मनोजवाश्चतुरो वाजिमुख्याः ५ तालः सुपर्णश्च महाध्वजौ तौ सुपूजितौ राम जनार्दनाभ्याम् ॥ उच्चैर्जन्दुरप्सरसो दिवानि शंवाचश्चोर्गम्यतां तीर्थयात्रा ६ ततो
जिगमिषंतस्ते वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सांतः पुरास्तदा तीर्थयात्रामैच्छन् रर्षभाः ७ ततो भोज्यं च भक्ष्यं च पेयं चाधकवृष्णयः ॥ बहुनानाविधं च कुर्मद्यं मांसमनेकशः
८ ततः सैनिकवर्गाश्च निर्ययुर्नगराद्वहिः ॥ यानैरश्वैर्गजैश्चैव श्रीमंतस्तिग्मतेजसः ९ ततः प्रभासेन्यवसन्त्यथोद्दिष्टं यथा गृहम् ॥ प्रभूतभक्ष्यपेयास्ते स दारायादवा
स्तदा १० निविष्टास्तान्निशम्याथ समुद्रांते स योगवित् ॥ जगामा मंत्र्यतान् वीरानुद्धवो रथविशारदः ११ तं प्रस्थितं महात्मानमभिवाद्य कृतांजलिम् ॥ जानन्वि
नाशं वृष्णीनां नैच्छद्द्वारयितुं हरिः १२ ततः कालपरीतास्ते वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ अपश्यन्नुद्धवं यांतं तेजसाऽऽवृत्त्य रोदसी १३ ब्राह्मणार्थेषु यास्तिद्धमन्त्रं तेषां महा
त्मनाम् ॥ तद्धानरेभ्यः प्रददुः सुरागंधसमन्वितम् १४ ततस्तूर्यशताकीर्णं नटनर्तकसंकुलम् ॥ अवर्तत महापानं प्रभासेति गमते जसाम् १५ कृष्णस्य सन्निधौ रामः सहितः
कृतवर्मणा ॥ अपि वयुधानश्च गदो वज्रस्तथैव च १६ ततः परिषदो मध्ये युयुधानो मदोत्कटः ॥ अब्रवीत्कृतवर्माणमवहास्यावमन्य च १७ कः क्षत्रियो हन्यमानः
सुप्तान् हन्यान्मृतानिव ॥ तन्न मृष्यंति हार्दिक्ययादवायत्त्वया कृतम् १८ इत्युक्ते युयुधानेन पूजयमास तद्वचः ॥ प्रद्युम्नोरथिनां श्रेष्ठो हार्दिक्यमवमन्य च १९

॥ इति मौसलपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कालीति मुष्णंती स्त्रीणां मंगलसूत्रादिकंचोरयंती १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
निशम्यद्वा अर्थविशारदो मोक्षपंडितः ११ । १२ । १३ ब्राह्मणार्थेष्विति ब्राह्मणार्थद्रव्यस्यान्यत्र विनियोजनमायुः क्षयकरमित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

ततः परमसंक्रुद्धः कृतवर्मा तमब्रवीत् ॥ निर्दिशन्निवसावज्ञं तदा सव्येन पाणिना २० भूरिश्रवाश्छिन्नबाहुयुद्धे प्रायगतस्त्वमा ॥ वधेन सुवृत्तं सेनकथं वीरेण पातितः २१ इति तस्य वचः श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ तिर्यक् सरोषया दृष्ट्वा रक्षां चक्रे समन्युमान् २२ मणिः स्य मे तं कश्चैव यः स सत्राजितोऽभवत् ॥ तां कथां श्रावयामास सा व्यकिर्मधुसूदनम् २३ तच्छ्रुत्वा केशवस्यां क मगमद्ब्रुवती तदा ॥ सत्यमा मा प्रकुपिता कोपयंती जनार्दनम् २४ तत उत्थाय सक्रोधः सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ पंचानां द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नशिखंडिनोः २५ एष गच्छामि पदवीं सत्येन च तथा शपे ॥ सौप्तिके ये च निहताः सुप्तयिन दुरात्मना २६ द्रोणपुत्रसहायेन पापेन कृतवर्मणा ॥ समाप्तमायुरस्याद्यशश्चैव सुमध्यमे २७ इत्येवमुक्त्वा खड्गेन केशवस्य समीपतः ॥ अभिदुत्या शिरः कुद्धश्चिच्छेद कृतवर्मणः २८ तथाऽन्यानपि निघ्नं तं युयुधानं समंततः ॥ अभ्यधावद्धृषीकेशो विनिवारयितुं तदा २९ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपर्यायचोदिताः ॥ भोजांधकामहाराजशैनेयपंथवारयन् ३० तान् दृष्ट्वा पततस्तूर्णमभिकुद्धान् जनार्दनः ॥ ननु क्रोधमहातेजा जानन्कालस्य पर्ययम् ३१ ते तु पानमदा विष्टाश्चोदिताः कालधर्मणा ॥ युयुधानमथाभ्यघ्नुच्छिष्टैर्भाजनैस्तदा ३२ हन्यमाने तु शैने ये कुद्धो रुक्मिणिनंदनः ॥ तदनंतरमागच्छन्मोक्षयिष्यन् शिनेः सुतम् ३३ सभोजैः सह संयुक्तः सात्यकिश्चांधकैः सह ॥ व्यायच्छमानौ तौ वीरौ बाहुद्रविणशालिनौ ३४ बहुत्वान्निहतौ तत्र उभौ कृष्णस्य पश्यतः ॥ हतं दृष्ट्वा च शैनेयं पुत्रं च यदुनंदनः ३५ एरकानां ततो मुष्टिकोपाज्जग्राह केशवः ॥ तदभून्मुसलं घोरं वज्रकल्पमयो मयम् ३६ जघान कृष्णस्तं स्तेनयेये प्रमुखतोऽभवत् ॥ ततोऽधकाश्च भोजाश्च शैनेया वृणयस्तथा ३७ जघुरन्योन्यमाक्रंदे मुसलैः कालचोदिताः ॥ यस्तेषामेरकांश्चिज्जग्राह कुपितो नृप ३८ वज्रभूतेव साराजन्नदृश्यत तदा विभो ॥ तृणं च मुसलीभूतमपि तत्र व्यदृश्यत ३९ ब्रह्मदंडकृतं सर्वमिति तद्विद्विषार्थिव ॥ अविध्यान्विध्यते राजन् प्रक्षिपंति स्म यत्तृणम् ४० तद्वज्रभूतं मुसलं व्यदृश्यत तदा दृढम् ॥ अवधीत्पितरं पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ४१ मताः परिपतंति स्म योधयंतः परस्परम् ॥ पतंगा इव चाग्रीते निपेतुः कुरांधकाः ४२ नासीत्पलायने बुद्धिर्वध्यमानस्य कस्यचित् ॥ तत्रापश्यन् महाबाहुर्जानन्कालस्य पर्ययम् ४३ मुसलं समवष्टभ्यत स्थौसमधुसूदनः ॥ सांवेचनिहतं दृष्ट्वा चारुदेष्णं च माधवः ४४ प्रयुष्मं चानिरुद्धं च ततश्च क्रोधभारत ॥ गदं वीक्ष्य शयानं च भृशं कोपसमान्वितः ४५ सनिःशेषं तदा चक्रे शार्ङ्गचक्रगदाधरः ॥ तं निघ्नं तं महातेजा वधुः परपुरंजयः ४६ दारुकश्चैव दाशार्हमुचतुर्यन्निबोधत ॥ भगवन्निहताः सर्वे त्वया भूयिष्ठशोनराः ॥ रामस्य पदमन्विच्छत व्रगच्छामय व्रसः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि कृतवर्मादीनां परस्परहनने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तोर्हार्थेयत्विध्याविष्टा ४० । ४१ । ४२ तत्रयन्मुसलमपश्यत देवावष्टभ्यतस्यावित्यन्वयः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति मौसलपर्वणि नी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥

तत इति पतंतः शीघ्रं गच्छंतः १ । २ । ३ । ४ । ५ कूटलोहमुद्रेयुर्कवद्धं मुसलं ब्राह्मणशस्त्रं बभूवुः स्वमेव निपत्यावधीत् स इत्यादिसार्धः श्लोकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० ११

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ययुर्दारुकः केशवश्च वधुश्च रामस्य पदं पतंतः ॥ अथापश्यन् राममनंतवीर्यवृक्षे स्थितं चिंतयानं विविके १ ततः समासाद्य महानुभावं कृष्णस्तदा दारुकमन्वशासत् ॥ गत्वा कुरून्सर्वमिमं महातं पार्थाय शंसस्व वधं यदूनाम् २ ततोऽर्जुनः क्षिप्रमिहोपयातु श्रुत्वा मृतान्यादवान् ब्रह्मशापात् ॥ इत्येवमुक्तः समयौरथेन कुरूस्तदा दारुको नष्टचेताः ३ ततो गते दारुके केशवोऽथ दृष्ट्वा तिकेव धुमुवाच वाक्यम् ॥ स्त्रियो भवानरक्षितुं यातु शीघ्रं नैता हिं स्युर्दस्यवो वित्तलोभात् ४ सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुरो ज्ञातिवधादितश्च ॥ तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतमेकं सहसैव वधुम् ५ ब्रह्मानुशतमवधीन्महद्वैकुण्ठं युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ॥ ततो दृष्ट्वा अभिहतं वधुमाह कृष्णोऽग्रजं भ्रातरमुग्रतेजाः ६ इहैव त्वं मां प्रतीक्षस्व रामयावत् स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ॥ ततः पुरीद्वारवर्ती प्रविश्य जनार्दनः पितरं प्राह वाक्यम् ७ स्त्रियो भवानरक्षतुनः समग्राधनं जयस्यागमनं प्रतीक्षन् ॥ रामो वनातिप्रतिपालयन्मामास्तेऽद्याहं तेन समागमिष्ये ८ दृष्टं मये दं निधनं यदूनां राज्ञां च पूर्वकुरुपुंगवानाम् ॥ नाहं विनायदुभिर्यादवानां पुरीमिमामशकं द्रुमद्य ९ तपश्चरिष्यामि निबोध तन्मे रामेण सार्धं वनमभ्युपेत्य ॥ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पादौ संस्पृश्य कृष्णस्त्वरितो जगाम १० ततो महाघ्निनदः प्रादुरासीत् सखीकुमारस्य पुरस्य तस्य ॥ अथाब्रवीत् केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितां क्रोशतीनाम् ११ पुरीमिमामेप्यतिसव्यसाचीसवोदुःखान्मोचयितानराग्र्यः ॥ ततो गत्वा केशवस्तं ददर्श रामं वने स्थितमेकं विविके १२ अथापश्यद्योगयुक्तस्य तस्य नागं मुखाग्निश्चरंतं महातम् ॥ श्वेतं ययौ स ततः प्रेक्ष्यमाणो महार्णवो येन महानुभावः १३ सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवर्मा रक्ताननः स्वांतकुंतां विमुच्य ॥ सम्यक्कृतं सागरः प्रत्यष्ट कान्नागादिव्याः सरितश्चैव पुण्याः १४ कर्कोटको वासुकिस्तक्षकश्च पृथुश्च वा अरुणः कुंजरश्च ॥ मिश्रीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागो घृतराश्रो महात्मा १५ हादः काथः शितिकंठोऽग्रतेजास्तथानागौ चक्रमंदातिपंडौ ॥ नागश्रेष्ठो दुर्मुखश्चां वरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिराजन् १६ प्रत्युद्भ्यस्वागतेनाभ्यनंदं स्ते पूजयंश्चार्घ्यपाद्यक्रियाभिः ॥ ततो गते भ्रातरि वासुदेवो जानन्सर्वागतयो दिव्यदृष्टिः १७ वनेऽन्ये विचरंश्चितयानो भूमौ चाथ संविवेशाग्र्यतेजाः ॥ सर्वे तेन प्राक्तदा वित्तमासीद्वांधार्याय द्वाक्यमुक्तः स पूर्वं १८ दुर्वाससापायसोच्छिष्टलितेयञ्चाप्युक्तं तच्च सस्मार वाक्यम् ॥ संचिंतयन्नंधकटृष्णिना शंकुरुक्षयं चैव महानुभावः १९ मे नेततः संक्रमणस्य कालं ततश्च कारेन्द्रियसन्निरोधम् ॥ तथा च लोकत्रयपालनार्थमात्रेयवाक्यं प्रतिपालनाय २० देवोऽपि सन्देहविमोक्षहेतोर्निर्णीतमैच्छत्सकलार्थतत्त्ववित् ॥ स सन्निरुद्धेन्द्रियवाङ्मनास्तु शिष्ये महायोगमुपेत्य कृष्णः २१ जरास्थतं देशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं मृगलिप्सु रुग्रः ॥ स केशवं योगयुक्तं शयानं मृगासक्तो लुब्धकः सायकेन २२

जराऽविध्यत्पादतलेत्तरा वारतंचाभितस्तज्जिघृक्षुर्जगाम ॥ अथापश्यत्पुरुषंयोगयुक्तं पीतांबरंलुब्धकोऽनेष्वबाहुम् २३ मत्वाऽऽत्मानंत्वपराद्वंसतस्यपादौ
जराजगृहेशंकितात्मा ॥ आश्वासयंस्तंमहात्मातदानींगच्छन्धूर्वरोदसीव्याप्यलक्ष्म्या २४ दिवंप्राप्तंवासवोऽथाश्विनौचरुद्रादित्यावसवश्चाथविश्वे ॥ प्रत्यु
द्युर्मुनयश्चापिसिद्धागंधर्वमुख्याश्चसहाप्सरोभिः २५ ततोराजन्भगवानुग्रतेजानारायणःप्रभवश्चाव्ययश्च ॥ योगाचार्योरोदसीव्याप्यलक्ष्म्यास्थानंप्रापस्वं
महात्माऽप्रमेयम् २६ ततोदैवेर्ऋषिभिश्चापिकृष्णःसमागतश्चारणैश्चैवराजन् ॥ गंधर्वाग्रैरप्सरोभिर्वराभिःसिद्धैःसाध्यैश्चानतैःपूज्यमानः २७ तंवैदेवाः
प्रत्यनंदंतराजन्मुनिश्रेष्ठाऋग्भिरानर्चुरीशम् ॥ तंगंधर्वाश्चापितस्थुःस्तुवंतःप्रीत्याचैनंपुरुहूतोऽभ्यनंदत् २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमौसलपर्वणिश्री
कृष्णस्यस्वलोकगमनेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दारुकोऽपिकुरुङ्गत्वाद्द्विपाथान्महारथान् ॥
आचष्टमौसलेवृष्णीनन्योन्येनोपसंहतान् १ श्रुत्वाविनष्टान्वाष्णीयान्सभोजांधककौरान् ॥ पांडवाःशोकसंतप्तावित्रस्तमनसोऽभवन् २ ततोऽर्जुनस्तानामं
व्यकेशवस्यप्रियःसखा ॥ प्रययौमातुलंद्रष्टुंनेदमस्तीतिचाब्रवीत् ३ सवृष्णिनिलयंगत्वादारुकेणसहप्रभो ॥ ददर्शद्वारकावीरोमृतनाथामिवस्त्रियम् ४ याः
स्मतालोकनाथेननाथवंत्यःपुराऽभवन् ॥ तास्त्वनाथास्तदानाथंपार्थदृष्ट्वाविचुकुशुः ५ षोडशस्त्रीसहस्राणिवासुदेवपरिग्रहः ॥ तासामासीन्महान्नादोद्वेष्टैर्वाजुन
मागतम् ६ तास्तुदृष्ट्वैकैरव्योवाष्पेणापिहितेक्षणः ॥ हीनाःकृष्णेनपुत्रैश्चनाशकत्सोऽभिवीक्षितुम् ७ सतावृष्ण्यंधकजलाहयमीनारथोद्धुपाम् ॥ वादित्ररथ
घोषौघांविश्वतीर्थमहाहृदाम् ८ रत्नशैवलसंघातविज्रप्राकारमालिनीम् ॥ रथ्यास्रोतोजलावर्तांचत्वरस्तिमितहृदाम् ९ रामकृष्णमहाग्राहद्वारकांसरितंत
दा ॥ कालपाशग्रहाभीमानदीवैतरणीमिव १० ददर्शवासविर्धोमान्विहीनांवृष्णिपुंगवैः ॥ गतश्रियंनिरानंदांपद्मिनींशिशिरेयथा ११ तांदृष्ट्वाद्वारकांपार्थस्ता
श्चकृष्णस्ययोषितः ॥ सस्वनंवाष्पमुत्सृज्यनिपपातमहीतले १२ सात्राजितीततःसत्यारुक्मिणीचविशंपते ॥ अभिपत्यप्ररुरुदुःपरिवार्यधनंजयम् १३ तत
स्तंकांचनेपीठेसमुत्थाप्योपवेश्यच ॥ अब्रुवंत्योमहात्मानंपरिवार्योपतस्थिरे १४ ततःसंस्तूयगोविंदंकथयित्वाचपांडवः ॥ आश्वासयताःस्त्रियश्चापिमातु
लंद्रष्टुमभ्यगात् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमौसलपर्वणिअर्जुनागमपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंशयानंमहात्मानंवीरमानकदुंदुभिम् ॥
पुत्रशोकेनसंतप्तंददर्शकुरुपुंगवः १ तस्याश्रुपरिपूर्णाक्षोव्यूढोरस्क्रेमहाभुजः ॥ आर्तस्यार्ततरःपार्थपादौजग्राहभारत २ तस्यमूर्धानमाग्रातुमियेषानकदुंदु
भिः ॥ स्वस्त्रीयस्यमहाबाहुर्नशशाकचशत्रुहन् ३ २३ । २४ । २५ ॥ इतिमौसलपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ तंशयानमिति १ । २ । ३

४१९ शिष्योप्रहृष्टप्रसात्यकी ६।७।८।९।१० ११ काशिराजं पौंड्रकं १२ एतवंशक्षयं अनया बालानामपराधात् सत्यपिसामर्थ्येऽपेक्षा करणमनयस्तस्माद्वा सामर्थ्यमेवाहत्वमिति १३।१४।१५।१६
१७।१८।१९।२० योऽहमिति नरनारायणयोर्जीवपरमात्मनोर्व्यतिहारेण भगवताऽमेव कस्तंज्ञात्वाऽनुवदन्नपि वसुदेवो न शोकं मुंचतीत्याश्चर्यमगवन्मायाबलमिति भावः २१ । २२ । २३ । २४

समालिङ्ग्यार्जुनं वृद्धः सभुजाभ्यां महाभुजः ॥ रुदन्पुत्रान्स्मरन्सर्वान्पिललापसुविह्वलः ४ भ्रातृपुत्रांश्चपौत्रांश्चदौहित्रान्सखीनपि ॥ वसुदेवउवाच ॥ यैर्जि
ताभूमिपालाश्चदैत्याश्चशतशोऽर्जुन ५ तान्दृष्ट्वा नेहपश्यामिजीवाम्यर्जुनदुर्मरः ॥ यौतावर्जुनशिष्यौतेप्रियौबहुमतौसदा ६ तयोरपनयात्पार्थवृष्णयोनिधनं
गताः ॥ यौतौवृष्णिप्रवीराणांद्वावेवातिरथौमती ७ प्रद्युम्नोयुयुधानश्चकथयन्कथसेचयौ ॥ तौसदाकुरुशार्दूलकृष्णस्यप्रियभाजनौ ८ तावुभौवृष्णिनाशस्यमु
खमास्तांधनंजय ॥ नतुगर्हाभिःशैनेयंहार्दिक्यंचाहमर्जुन ९ अक्रूरैरौक्मिणेयंचशापोह्येवात्रकारणम् ॥ केशिनंयस्तुक्संचविक्रम्यजगतःप्रभुः १० विदेहावकरो
त्पार्थचैद्यंचवलगर्वितम् ॥ नैषादिमेकलव्यंचचक्रेकालिङ्गमागधान् ११ मांधारान्काशिराजंचमरुभूमौचपार्थिवान् ॥ प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यांश्चपार्वतीयांस्तथाच
पान् १२ सोऽभ्युपेक्षितवानेतमनयान्मधुसूदनः ॥ त्वंहितंनारदश्चैवमुनयश्चसनातनम् १३ गोविंदमनर्धदेवमभिजानीध्वमच्युतम् ॥ प्रत्यपश्यच्चसविभुर्ज्ञातिक्ष
यमघोक्षजः १४ समुपेक्षितवान्नित्यंस्वयंसममपुत्रकः ॥ मांधार्यावचनंयत्तद्वर्षीणांचपरंतप १५ तन्नूनमन्यथाकर्तुंनेच्छत्सजगतःप्रभुः ॥ प्रत्यक्षंभवत्श्चापितवपौ
त्रःपरंतप १६ अश्वत्थामाहतश्चापिजीवितस्तस्यतेजसा ॥ इमांस्तुनेच्छत्स्वान्ज्ञातीनरक्षितुंचसखातव १७ ततःपुत्रांश्चपौत्रांश्चभ्रातृनथसखींस्तथा ॥
शयानान्निहतान्दृष्ट्वाततोमामब्रवीदिदम् १८ संप्राप्तोऽध्यायमस्मांतःकुलस्यभरतर्षभ ॥ आगमिष्यतिवीभत्सुरिमांद्वारवर्तीपुरीम् १९ आख्येयंतस्ययद्वृत्तंवृष्णी
नांवैशंसमहत् ॥ सतुश्रुत्वामहातेजायदूनांनिधनंप्रभो २० आगताक्षिप्रमेवेहनमेऽत्रास्तिविचारणा ॥ योऽहंतमर्जुनंविद्वियोऽर्जुनःसोहस्मेवतु २१ यद्व्याततथा
कार्यमितिबुद्ध्यस्वभारत ॥ सस्त्रीपुप्राप्तकालासुपांडवोबालकेषुच २२ प्रतिपत्स्यतिवीभत्सुर्भवत्श्चैर्ध्वदेहिकम् ॥ इमांचनगरींसद्यःप्रतियातेधनंजये २३
प्राकाराह्वालकोपेतांसमुद्रःप्लावयिष्यति ॥ अहंदेशेतुर्कस्मिंश्चित्पुण्येनियममास्थितः २४ कालंकर्तासत्यएवराभेणसहधीमता ॥ एवमुक्त्वाहृषीकेशोमामर्चित्य
पराक्रमः २५ हित्वामांवालकैःसार्धंदिशंकामप्यगात्प्रभुः ॥ सोहंतौचमहात्मानौचितयन्भ्रातरौतव २६ घोरंज्ञातिवधंचैवनभुंजेशोककर्षितः ॥ नमोक्षेनचजिवि
ष्येदिष्ट्याप्राप्तोऽसिपांडव २७ यदुक्तंपार्थकृष्णेनतत्सर्वमखिलंकुरु ॥ एतत्तेपार्थराज्यंचस्त्रियोरत्नानिचैवहि ॥ इष्टान्प्राणानहंहीमांस्त्यक्ष्यामिरिपुसूदन २८
इतिश्रीमहाभारतेमौसलपर्वणिअर्जुनवसुदेवसंवादेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसखीभत्सुर्मातुलेनपरंतप ॥ दुर्मनादीनवदनोवसुदेवमुवाचह १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।
 नाहं वृष्णिप्रवीरेण बंधुभिश्चैवमातुल ॥ विहीनां पृथिवीं द्रुपुं शक्यामीह कथंचन २ राजाचभीमसेनश्च सहदेवश्च पांडवः ॥ नहु लोयाज्ञसेनीचपडेकमनसो वयम् ३
 राज्ञः संक्रमणे चापिकालोऽयं वर्तते धुम् ॥ तमिमं विद्विंसं प्राप्तं कालं कालविदां वर ४ सर्वथा वृष्णिदारास्तु बालं वृद्धं तथैव च ॥ नयिष्ये परिगृह्याहमिंद्रप्रस्थमरिंदम ५
 इत्युक्त्वा दारुकमिदं वाक्यमाह धनं जयः ॥ अमात्यान् वृष्णिवीराणां द्रुपुमिच्छामिमाचिरम् ६ इत्येवमुक्त्वा वचनं सुधर्मायादवीं सभाम् ॥ प्रविवेशार्जुनः शूरः शोच
 मानो महारथान् ७ तमासनगतं तत्र सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ ब्राह्मणानि गमास्तत्र परिवार्योपतस्थिरे ८ तान् दीनमनसः सर्वान्विमूढान्गतचेतसः ॥ उवाचे दं वचः
 काले पार्थो दीनतरस्तथा ९ शक्रप्रस्थमहं नेष्ये वृष्ण्यंधकजनं स्वयम् ॥ इदं तु नगरं सर्वसमुद्रः प्लावयिष्यति १० सज्जीकुरु तयानानिरत्नानि विविधानि च ॥ वज्रोऽयं
 भवतां राजा शक्रप्रस्थे भविष्यति ११ सप्तमे दिवसे चैव रवौ विमल उद्गते ॥ बहिर्वत्स्यामहे सर्वे सज्जीभवतमाचिरम् १२ इत्युक्त्वा स्तेनते सर्वे पार्थेनास्तिष्टकर्मणा ॥ सज्ज
 माशु ततश्च कुः स्वसिद्धयर्थं समुत्सुकाः १३ तारात्रिमवसत्पार्थः केशवस्य निवेशन ॥ महता शोकमोहेन सह साऽभिपरिभुतः १४ श्वोभूतेऽथ ततः शौरिर्वसुदेवः प्रता
 पवान् ॥ युक्त्वाऽऽत्मानं महातेजा जगाम गतिमुत्तमाम् १५ ततः शब्दो महानासीद्वसुदेव निवेशने ॥ दारुणः क्रोशतीनां च रुदतीनां च योषिताम् १६ प्रकीर्णमूर्ध
 जाः सर्वा विमुक्ता भरणस्रजः ॥ उरांसि पाणिभिर्घ्न्यो व्यलपनं करुणं स्त्रियः १७ तं देवकीचमद्राचरोहिणीमदिरा तथा ॥ अन्वारो हंत च तदा भर्तारं योषितां वराः १८
 ततः शौरिर्वयुक्तेन बहुमूलेन भारत ॥ यानेन महता पार्थो बहिर्निष्कामयत्तदा १९ तमन्वयुस्तत्र तत्र दुःखशोकसमन्विताः ॥ द्वारकावासिनः सर्वे पौरजानपदा
 हिताः २० तस्याश्वमेधिकं छत्रं दीप्यमामाश्वपावकाः ॥ पुरस्तात्तस्य यानस्य याजकाश्च ततो ययुः २१ अनुजगमुश्च तं वीरं देव्यस्तावैस्वलंकृताः ॥ स्त्रीसहस्रैः
 परिघृता वधूभिश्च सहस्रशः २२ यस्तु देशः प्रियस्तस्य जीवतोऽभून्महात्मनः ॥ तत्रैनमुपसंकल्प्य पितृमेधं प्रचक्रिरे २३ तंचिताग्रिगतं वीरं शूरपुत्रं वरांगनाः ॥
 ततोऽन्वारुरुहुः पत्न्यश्च तस्रः पतिलोकगाः २४ तं वै च तसृभिः स्त्रीभिरन्वितं पांडुनंदनः ॥ अदाहय चंदनैश्च गंधैरुच्चावचैरपि २५ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्य
 विभावसोः ॥ सामगानां च निर्घोषेन राणां रुदतामपि २६ ततो वज्रप्रधानास्ते वृष्ण्यंधककुमारकाः ॥ सर्वे चैवोदकं च कुः स्त्रियश्चैव महात्मनः २७ अलुप्तधर्मस्तं
 धर्मकारयित्वा सफाल्गुनः ॥ जगाम वृष्णयो यत्र विनष्टा भरतर्षभ २८ सतान् दृष्ट्वा निपतितान् कदनेभ्यः शङ्खितः ॥ बभूवा तीव्रकौरव्यः प्राप्तकालं चकार ह २९
 यथा प्रधानतश्चैव चक्रे सर्वास्तथा क्रियाः ॥ ये हता ब्रह्मशापेन सुसैलैरेकोद्भवैः ३० ततः शरीरे रामस्य वासुदेवस्य चोभयोः ॥ अन्विष्य दाहयामास पुरुषैराप्तका
 रिभिः ३१ सते पां विधिवत्कृत्वा प्रेतकार्याणि पांडवः ॥ सप्तमे दिवसे प्रायाद्रथमारुह्य सत्वरः ३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
 अश्वयुक्तैरथैश्चापि गोखरोऽयुतैरपि ॥ स्त्रियस्ता वृष्णिवीराणां रुदत्यः शोककंशिताः ३३ अनुजगमुर्महात्मानं पांडुपुत्रं धनं जयम् ॥ भृत्याश्चांधकवृष्णीनां सादिनो
 रथिनश्च ये ३४ वीरहीनं वृद्धबालं पौरजानपदास्तथा ॥ ययुस्ते परिवार्याथ कलत्रं पार्थशासनात् ३५ कुंजरैश्च गजारोहाय युः शैलनिभैस्तथा ॥ सपादरक्षैः संयुक्ताः
 सांतरायुधिकाययुः ३६ पुत्राश्चांधकवृष्णीनां सर्वे पार्थमनुवताः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव महाधनाः ३७ दशषट्सहस्राणि वासुदेवावरोधनम् ॥
 पुरस्कृत्य ययुर्वज्रपौत्रं कृष्णस्य धीमतः ३८ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्धदानि च ॥ भोजवृष्ण्यंधकस्त्रीणां हतनाथानि निर्ययुः ३९ तत्सागरसमप्रख्यं वृष्णि
 चक्रं महर्धिमत् ॥ उवाहरथिनां श्रेष्ठः पार्थः परपुरं जयः ४० निर्याते तु जने तस्मिन् सागरो मकरालयः ॥ द्वारकां रत्नसंपूर्णां जलेनाप्लावयत्तदा ४१ यद्यद्विपुरुष
 व्याघ्रोभूमेस्तस्याव्यमुंचत ॥ तत्तत्संप्लावयामास सलिलेन सागरः ४२ तदहुतमभिप्रेक्ष्य द्वारकावासिनो जनाः ॥ तूर्णानूर्णतरं जगमुरहोदैवमिति बुवन् ४३
 काननेषु च रम्येषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ निवसन्नानयामास वृष्णिदारा धनं जयः ४४ संपंचनदमासाद्य धीमानतिसमृद्धिमत् ॥ देशे गोपशुधान्याढ्ये निवासमक
 रोत्तमः ४५ ततो लोभः समभवद्दस्यूनां निहतेश्वराः ॥ दृष्ट्वा स्त्रियो नीयमानाः पार्थेनैव भारत ४६ ततस्ते पापकर्माणो लोभोपहतचेतसः ॥ आभीरामंत्र
 यामासुः सामात्याः शुभदशनाः ४७ अयमेकोऽर्जुनो धन्वी वृद्धबालं हतेश्वरम् ॥ नयत्यस्मानति क्रम्य योधांश्चेमेहतौ जसः ४८ ततो यष्टिप्रहरणादस्य वस्ते सह
 स्रशः ॥ अम्यधावंत वृष्णीनां तं जनलो प्त्रहारिणः ४९ महता सिंहनादेन त्रासयंतः पृथग्जनम् ॥ अभिपेतुर्वधार्थं ते कालपर्यायचोदिताः ५० ततो निवृत्तः कौतेयः स
 हसासपदानुगः ॥ उवाच तान् महाबाहुरर्जुनः प्रहसन्निव ५१ निवर्तध्वमधर्मज्ञाय दिजीवितुमिच्छथ ॥ इदानीं शरनिर्भिन्नाः शोचध्वं निहता मया ५२ तथोक्त्वा स्तेन
 वीरेण कदर्थं कृत्य तद्वचः ॥ अभिपेतुर्जनं मूढावार्थमाणाः पुनः पुनः ५३ ततोऽर्जुनो धनुर्दिव्यं गांडीवमजरं महत् ॥ आरोपयितुमारेभेयत्नादिव कथंचन ५४ चकार
 सज्जं कच्छ्रेण संप्रमेतुमुत्सति ॥ चिंतयामास शस्त्राणि च सस्मारतान्यपि ५५ वैकृत्यं तन्महद्दृष्ट्वा भुजवीर्यतथायुधि ॥ दिव्यानां च महास्त्राणां विनाशाद्गीडितोऽभ
 वत् ५६ वृष्णियोधाश्च ते सर्वे गजाश्च रथयोधिनः ॥ नशे कुरावर्तयितुं हियमाणं च तं जनम् ५७ कलत्रस्य बहुत्वाद्धि संपतः सुतस्ततः ॥ प्रयत्नमकरोत्पार्थो जनस्य
 परिरक्षणे ५८ मिषतां सर्वयोधानां ततस्ताः प्रमदोत्तमाः ॥ समंततोऽवकृष्यंत कामाच्चान्याः प्रवव्रजुः ५९ ततो गांडीवनिर्मुक्तैः शरैः पार्थो धनं जयः ॥ जघान दस्यू
 नसो द्वे गोवृष्णिभृत्यैः सहस्रशः ६० क्षणेन तस्य ते राजन्क्षयं जगमुरजिह्वागाः ॥ अक्षया हि पुराभूत्वाक्षीणाः क्षतजभोजनाः ६१ सशरक्षयमासाद्य दुःखशोकसमा
 हतः ॥ धनुष्कोट्या तदा दस्यू नवधत्पाकशासनिः ६२ प्रेक्षतस्त्वेव पार्थस्य वृष्ण्यंधकवरस्त्रियः ॥ जगमुरादाय ते म्लेच्छाः समं ताज्जनमेजय ६३ धनं जयस्तु देवं
 तन्मनसाऽर्चितयत्प्रभुः ॥ दुःखशोकसमाविष्टो निःश्वासपरमोऽभवत् ६४ अस्त्राणां च प्रणाशेन बाहुवीर्यस्य संशयात् ॥ धनुषश्चाविधेयत्वाच्छराणां संक्षयेण च ६५

〃 〃 〃

१७ । १८ पुरुषश्चेति इदमेवरूपं चतुर्भुजं नित्यमनुं नष्टगोचरमस्ति अतएव विश्वरूपदर्शनानंतरमुक्तं । तेनैवरूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भवति विश्वमूर्ते इति । अन्यथा द्विभुजेनेत्यवश्यं चतुर्भुजेनेति नावश्यं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ बुद्धिरूपस्थितकार्याविधारणं तेजःप्रागल्भ्यं प्रतिपत्तिरनागतावेक्षणं १२ भवति उत्पद्यते भवकालेषु ऐश्वर्यावाप्तिसमयेषु विपर्यये विनाशकालेषु विपर्यये विनश्यति कालः ईश्वरः जगद्बीजं विद्यदादिपंचकं १३ समादत्ते संहरति यदाभूतानामपि संहारो भवति कियंस्तत्र भौतिकानां नाश इति तदर्थं आभीरैरनुसृत्या जौहताः पंचनदालयैः ॥ घनुरादाय तत्राहं नाशकं तस्य पूरणे १७ यथापुराचमेवीर्यं भुजयोर्न तथा भवत् ॥ अस्त्राणि मे प्रनष्टानि विविधानि महामुने १८ शराश्च क्षयमापन्नाः क्षणेनैव समंततः ॥ पुरुषश्चाप्रमेयात्मा शंखचक्रगदाधरः १९ चतुर्भुजः पीतवासाः श्यामः पद्मदलेक्षणः ॥ यश्च याति पुरस्तान् मे रथस्य सुम हायुतिः २० प्रदहन् रिरिपुसैन्यानि न पश्याम्यहमच्युतम् ॥ येन पूर्वं प्रदग्धानि शत्रुसैन्यानि तेजसा २१ शरैर्गाढीव निमुक्तैरहंपश्चाच्च नाशयम् ॥ तमपश्यन् विर्षादामि घूर्णाभीवचसत्तम २२ परिनिर्विण्णचेताश्च शान्तिनोपलभेऽपि च ॥ विना जनार्दनं वीरं नाहं जीवितुमुत्सहे २३ श्रुत्वाैव हि गतं विण्णं ममापि मुमुहूर्दिशः ॥ प्रनष्टज्ञाति वीर्यस्य शून्यस्य परिधावतः २४ उपदेष्टुं मम श्रेयो भवानर्हति सत्तम ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मशापविनिर्दग्धा वृष्ण्यंधकमहारथाः २५ विनष्टाः कुरुशार्दूल न तान् शोचितुमर्हसि ॥ भवितव्यं तथा तच्च दिष्टमेतन्महात्मनाम् २६ उपेक्षितं च कृष्णेन शक्तेनापि व्यपोहितम् ॥ त्रैलोक्यमपि गोविंदः कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २७ प्रसहेदन्यथा कर्तुं कुतः शापं महात्मनाम् ॥ रथस्य पुरतो यातियः सचक्रगदाधरः २८ तव स्नेहात्पुराणं विवांसु देवश्चतुर्भुजः ॥ कृत्वा भारावतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः २९ मोक्षयि त्वातनुं प्राप्तः कृष्णः स्वस्थानमुत्तमम् ॥ त्वयाऽपीह महत्कर्म देवानां पुरुषर्षभ ३० कृतं भीमसहायेन यमाभ्यां च महाभुज ॥ कृतकृत्यांश्च वोमन्ये संसिद्धान् कुरुपुंगव ३१ गमनं प्राप्तकालं वदंश्चेत्स्वरं विभो ॥ एवं बुद्धिश्च तेजश्च प्रतिपत्तिश्च भारत ३२ भवति भवकालेषु विपर्यये विपर्यये ॥ कालमूलमिदं सर्वजगद्बीजं धनं जय ३३ काल एव प्यति ते हस्ते यदा कालो भविष्यति ॥ कालो गंतुं गतिं मुख्या भवतामपि भारत ३४ एतच्छ्रेयो हि वोमन्ये परमं भरतर्षभ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतद्वचनमाज्ञाय व्यासस्यामिततेजसः ३७ अनुज्ञातो ययौ पार्थो नगरं नागसाह्वयम् ॥ प्रविश्य च पुरीं वीरः समासाद्य युधिष्ठिरम् ॥ आचष्ट दयथा वृत्तं वृष्ण्यंधककुलं प्रति ३८ इति श्री महाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां मौसलपर्वणि व्यासार्जुनसंवादे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मौसलपर्वसमाप्तम् ॥ अस्यानंतरं महाप्रस्थानिकं पर्वमभविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं वृष्ण्यंधककुले श्रुत्वा मौसलमाहवम् ॥ पांडवाः किमकुर्वत तथा कृष्णे दिवंगते ॥ १ ॥ शोकोऽनुचित इति भावः यएव बलवान्स एव दुर्बलो भवत्येवं विपर्ययोऽपि कालमूलो ज्ञेयः ३४ कृतेति भवतोऽपि अस्त्रवत्कृतकृत्या इति भावः ३५ पुनर्युगांतरं मुख्या गतिं स्वर्गं गंतुं ३६ एतत्प्रस्थानं श्रेयः ३७ । ३८ ॥ इति श्रीभट्टपदवाक्यप्रमाणमर्षादापुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदपूरिषूनोर्बालिकंठस्य कृता भारतभाष्ये मौसलपर्वणि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

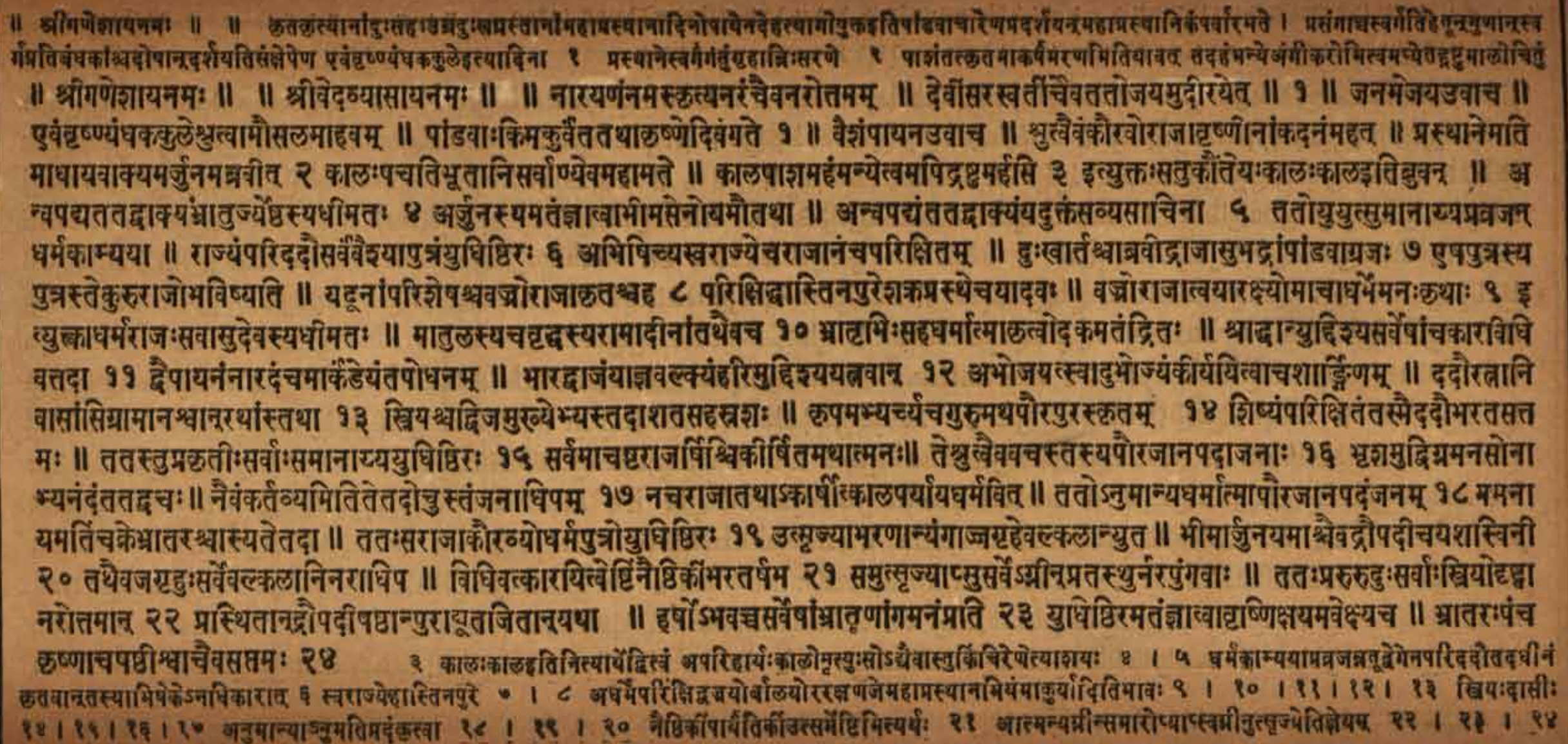
॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्व समाप्तम् ॥

अथ श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिकपर्वप्रारंभः

आत्मनासप्तमोराजानिर्ययौ गजसाहयात् ॥ पौरैरनुगतो दूरं सर्वैरंतःपुरैस्तथा २५ नचैनमशक्त्वाश्चिन्निवर्तस्वेतिभाषितम् ॥ न्यवर्ततततःसर्वेनरानगर
वासिनः २६ कृपप्रभृतयश्चैव युयुत्सुर्पर्यवारयन् ॥ विवेश गंगां कौरव्य उलूपीभुजगात्मजा २७ चित्रांगदाययौ चापिमणिपूरपुरं प्रति ॥ शिष्टाः परिक्षितं त्वन्या
मातरः पर्यवारयन् २८ पांडवाश्च महात्मानो द्रौपदीचयशास्विनी ॥ कृतोपवासाः कौरव्यप्रययुः प्राङ्मुखास्ततः २९ योगयुक्ता महात्मानस्त्यागधर्ममुपेयुषः ॥
अभिजग्मुर्बहून्देशान्सरितः सागरांस्तथा ३० युधिष्ठिरो ययावग्रेभीमस्तुतदनंतरम् ॥ अर्जुनस्तस्य चान्वेययौ चापियथाक्रमम् ३१ पृष्ठतस्तु वरारोहा
श्यामापद्मदलेक्षणा ॥ द्रौपदीयोषितां श्रेष्ठाययौ भरतसत्तम ३२ श्वाचैवानुययावैकः प्रस्थितान् पांडवान्वनम् ॥ क्रमेण ते ययुर्वीरौ लौहित्यं सलिलार्णवम् ३३
गांडीवंतु धनुर्दिव्यं नमुमोच धनं जयः ॥ रत्नलोभान्महाराजते चाक्षय्ये महेषुधी ३४ अग्निं ते ददृशुस्तत्र स्थितं शैलमिवाग्रतः ॥ मार्गमावृत्य तिष्ठंतं साक्षात्पुरुष
विग्रहम् ३५ ततो देवः सप्तार्चिः पांडवानिदमब्रवीत् ॥ भो भो पांडुसुतावीराः पावकं मानिबोधत ३६ युधिष्ठिर महाबाहो भीमसेन परंतप ॥ अर्जुनाश्च सुतौ
वीरौ निबोधत वचो मम ३७ अहमग्निः कुरुश्रेष्ठामया दग्धं च खांडवम् ॥ अर्जुनस्य प्रभावेण तथानारायणस्य च ३८ अयं वः फाल्गुनो भ्राता गांडीवं परमायुधम् ॥
परित्यज्य वने यातु नानेनार्थोऽस्तिकश्चन ३९ चक्ररत्नं तु यत्कृष्णे स्थितमासीन् महात्मानि ॥ गतं तच्च पुनर्हस्ते काले नैष्यति तस्य ह ४० वरुणादाहृतं पूर्वमयैतत्पा
र्थकारणात् ॥ गांडीवं धनुषां श्रेष्ठं वरुणायैव दीयताम् ४१ ततस्ते भ्रातरः सर्वे धनं जयमचोदयन् ॥ सजले प्राक्षिप चैतत्तथा श्लक्ष्म्ये महेषुधी ४२ ततोऽग्निर्भतरश्रे
ष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ययुश्च पांडवा वीरास्ततस्ते दाक्षिणां मुखाः ४३ ततस्ते तूतरेणैव तीरेण लवणांभसः ॥ जग्मुर्भरतशार्दूलदिशं दक्षिणपश्चिमाम् ४४ ततः
पुनः समावृत्ताः पश्चिमां दिशमेव ते ॥ ददृशुर्द्वारकां चापि सागरेण परिभ्रुताम् ४५ उदीचीं पुनरावृत्य ययुर्भरतसत्तमाः ॥ प्रादक्षिण्यं चिकीर्षतः पृथिव्या योगध
र्मिणः ४६ इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिके पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते नियतात्मान उदीचीं दिशमास्थिताः ॥ ददृशुर्गो
गयुक्ताश्चाहिमवतं महागिरिम् १ तंचाप्यतिक्रमंतस्ते ददृशुर्वालुकार्णवम् ॥ अवैक्षंत महाशैलं मेरुं शिखारिणां वरम् २ तेषां तु गच्छतां शीघ्रं सर्वे पां योगधर्मिणाम् ॥
याज्ञसेनी भ्रष्टयोगानि पपात महीतले ३ तां तु प्रपतितं दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः ॥ उवाच धर्मराजानं याज्ञसेनी मेक्ष्य ह ४ नाधर्मश्चरितः काश्चिद्राजपुत्र्या परंतप ॥
कारणं किं नु तद्ब्रूहि यत्कृष्णा पतिता भुवि ५

प्रयोजनं ३९ कालेनावतारांतरे ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति महाप्रस्थानिके पर्वणि नीलकं
ठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ततो विद्मः प्रथमदक्षिणीकरणानंतरं योगयुक्ताः समाहितमनसा १ । २ प्रष्टुं योगाध्यानात् स्वलितमानसा ३ । ४ । ५

पक्षेति तुल्येषु वैषम्येण पूजानकार्येति भावः ६ अनवेक्ष्य स्वर्गांतराय रूपः स्नेहो माऽभूदिति भावः ७ । ८ । ९ आत्मन इति प्राज्ञत्वाभिमानोऽपि पतनहेतुरिति भावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
रूपेणेति रूपगर्वान्न कुलः पपातेत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एकाह्वेति शौर्यगर्वाद्दुर्जनोऽपि मिथ्या प्रतिज्ञां पपातेत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४ अत्यशनाद्वलग्नां च भीमसेनः पपातेत्याहा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पक्षपातो महानस्या विशेषेण धनं जये ॥ तस्यैतत्फलमद्यै पाशुंते पुरुषसत्तम ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽनवेक्ष्यै नां ययौ भरतस
त्तमः ॥ समाधाय मनो धीमान् धर्मात्मा पुरुषर्षभः ७ सह देवस्ततो विद्वान्निपपात महीतले ॥ तंचापि पतितं दृष्ट्वा भीमो राजानमब्रवीत् ८ योऽयमस्मात्सर्वेषु शुश्रू
षुरनहंकृतः ॥ सोऽयं माद्रवतीपुत्रः कस्मान्निपतितो भुवि ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आत्मनः सदृशं प्राज्ञं नैषोऽमन्यत कंचन ॥ तेन दोषेण पतितस्तस्मादेष नृपा
त्मजः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा तं समुत्सृज्य सह देवं ययौ तदा ॥ भ्रातृभिः सह कौंतेयः शुनाचैव युधिष्ठिरः ११ कृष्णां निपतितं दृष्ट्वा सह देवं च पांडवम् ॥
आतो बंधुप्रियः शूरो न कुलो निपपात ह १२ तस्मिन्निपतिते वीरे न कुले चारुदर्शने ॥ पुनरेव तदा भीमो राजानमिदमब्रवीत् १३ योऽयमक्षतधर्मात्मा भ्राता वचन
कारकः ॥ रूपेणाप्रतिमो लोके न कुलः पतितो भुवि १४ इत्युक्तो भीमसेनेन प्रत्युवाच युधिष्ठिरः ॥ न कुलं प्रति धर्मात्मा सर्वदुद्धिमतां वरः १५ रूपेण मत्समो नास्तिक
श्चिदित्यस्य दर्शनम् ॥ अधिकश्चाहमेवैक इत्यस्य मनसि स्थितम् १६ न कुलः पतितस्तस्मादागच्छत्वं वृकोदर ॥ यस्य यदि हितं वीरसोऽवश्यं तदुपाश्रुते १७
तांस्तु प्रपतितान् दृष्ट्वा पांडवः श्वेतवाहनः ॥ पपात शोकसंतप्तस्ततोऽनु परवीरहा १८ तस्मिंस्तु पुरुषव्याघ्रे पतितेश्च कते जासि ॥ प्रियमाणे दुराधर्षे भीमो राजा
नमब्रवीत् १९ अनृतं न स्मराम्यस्यै रेष्वाभि महात्मनः ॥ अथ कस्य विकारोऽयं येनायं पतितो भुवि २० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एकाह्वानिर्देहं वैशत्रूनि
त्यर्जुनोऽब्रवीत् ॥ न च तत्कृतवानेष शूरमानी ततोऽपतत् २१ अवमेने धनुर्ग्राहाने पसर्वांश्च फाल्गुनः ॥ तथा चैतन्न तु तथा कर्तव्यं भूतिमिच्छता २२
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्रस्थितो राजा भीमोऽथ निपपात ह ॥ पतितश्चाब्रवीद्भीमो धर्मराजं युधिष्ठिरम् २३ भो भो राजन् वक्षस्व पतितोऽहं प्रियस्तव ॥
किं निमित्तं च पतनं ब्रूहि मे यदि वेत्स्य ह २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिभुक्तं च भवता प्राणेन च विकथ्यसे ॥ अनवेक्ष्य परंपार्थतेनासि पतितः क्षितौ २५ इत्युक्त्वा तं
महाबाहुर्जगामानवलोकयन् ॥ श्वाऽप्येकोऽनुययौ यस्ते बहुशः कीर्तितो मया २६ ॥ इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिके पर्वणि द्रौपद्यादिपतने द्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सन्नादयन् शक्रो दिवं भूमिं च सर्वशः ॥ रथेनोपययौ पार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम ३ स्वभ्रातृन् पतितान् दृष्ट्वा धर्मराजो युधि
ष्ठिरः ॥ अब्रवीच्छोकसंतप्तः सहस्राक्षमिदं वच २ भ्रातरः पतितामेऽगच्छेयुस्ते मया सह ॥ न विना भ्रातृभिः स्वर्गमिच्छे गंतुं सुरेश्वर ३

तिमुक्तमिति २५ । २६ ॥ इति महाप्रस्थानिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ततः सन्नादयन् नित्यस्य बांधवमोज्यैवलक्ष्मीः श्रेयसी न स्वमात्रमोज्येति तात्पर्यम् १ । २ । ३

॥ २ ॥

१५ निकायस्थो निवासस्थः २६ वाक्यमेवाहयेऽपीति समुपस्थिताः स्मृतिविषयाः सन्ति १७ । १८ । १९ यदेवभ्रातृणां स्थानं तदेव प्राप्नुमिच्छामि २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ ॥ इति महाप्रस्थानिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यीये तृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

सतंत्रं समास्थाय राजा कुरुकुलोद्बहः ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमे शीघ्रं तेजसाऽऽवृत्य रोदसी २५ ततो देव निकाय्यस्थो नारदः सर्वलोकावित् ॥ उवाचोच्चैस्तदा वाक्यं बृह
द्वादी बृहत्तपाः २६ येऽपि राजर्षयः सर्वे ते चापि समुपस्थिताः ॥ कीर्तिं प्रच्छाद्य तेषां वै कुरु राजोऽधितिष्ठति २७ लोकानां वृत्य यशसा तेजसा वृतसंपदा ॥
स्वशरीरेण संप्राप्तं नान्यं शुश्रुम पांडवात् २८ ते जांसिया निदृष्टानि भूमिष्ठेन खयाविभो ॥ वेश्मानि शुविदेवानां पश्यामूनि सहस्रशः २९ नारदस्य वचः श्रुत्वा राजा व
चनमब्रवीत् ॥ देवानामंत्र्यधर्मात्मा स्वपक्षांश्चैव पार्थिवान् ३० शुभं वायदिवापापं भ्रातॄणां स्थानमद्य मे ॥ तदेव प्राप्नुमिच्छामि लोकानन्यान्न कामये ३१ राज्ञ
स्तु वचनं श्रुत्वा देवराजः पुरंदरः ॥ आनृशंस्य समायुक्तं प्रत्युवाच युधिष्ठिरम् ३२ स्थानेऽस्मिन् वसराजेंद्रकर्मभिर्निर्जिते शुभैः ॥ किं त्वं मानुष्यकं स्नेहमद्यापि प
रिकर्षसि ३३ सिद्धिं प्राप्सोऽसि परमां यथानान्यः पुमान् क्वचित् ॥ नैव ते भ्रातरः स्थानं संप्राप्ताः कुरुनंदन ३४ अद्यापि मानुषो भावः स्पृशते त्वानराधिप ॥
स्वर्गोऽयं पश्य देवर्षीन् सिद्धांश्च त्रिदिवालयान् ३५ युधिष्ठिरस्तु देवं द्रमेवं वा दिनमीश्वरम् ॥ पुनरेवाब्रवीद्धीमानिदं वचनमर्थवत् ३६ तैर्विनानोत्सहेवस्तु
मिह दैत्यनिबर्हण ॥ गंतुमिच्छामि तत्राहं यत्र ते भ्रातरोगताः ३७ यत्र सा बृहती श्यामा बुद्धिसत्त्वगुणान्विता ॥ द्रौपदी योषितां श्रेष्ठाय त्रैलोक्ये वगता मम ३८
॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैधासक्यां महाप्रस्थानिके पर्वणि युधिष्ठिरस्वर्गारोहेष्टृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ महाप्रस्थानिकं पर्वसामाप्तम् ॥
अतः परं स्वर्गारोहणपर्व ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ स्वर्गं निविष्टं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भोजिरे १

॥ अत्र व्यासोक्त्यामश्लोकसंख्यान्युत्ताधिक्यं लिपिकरमसादादिना तद्विध्यम् ॥

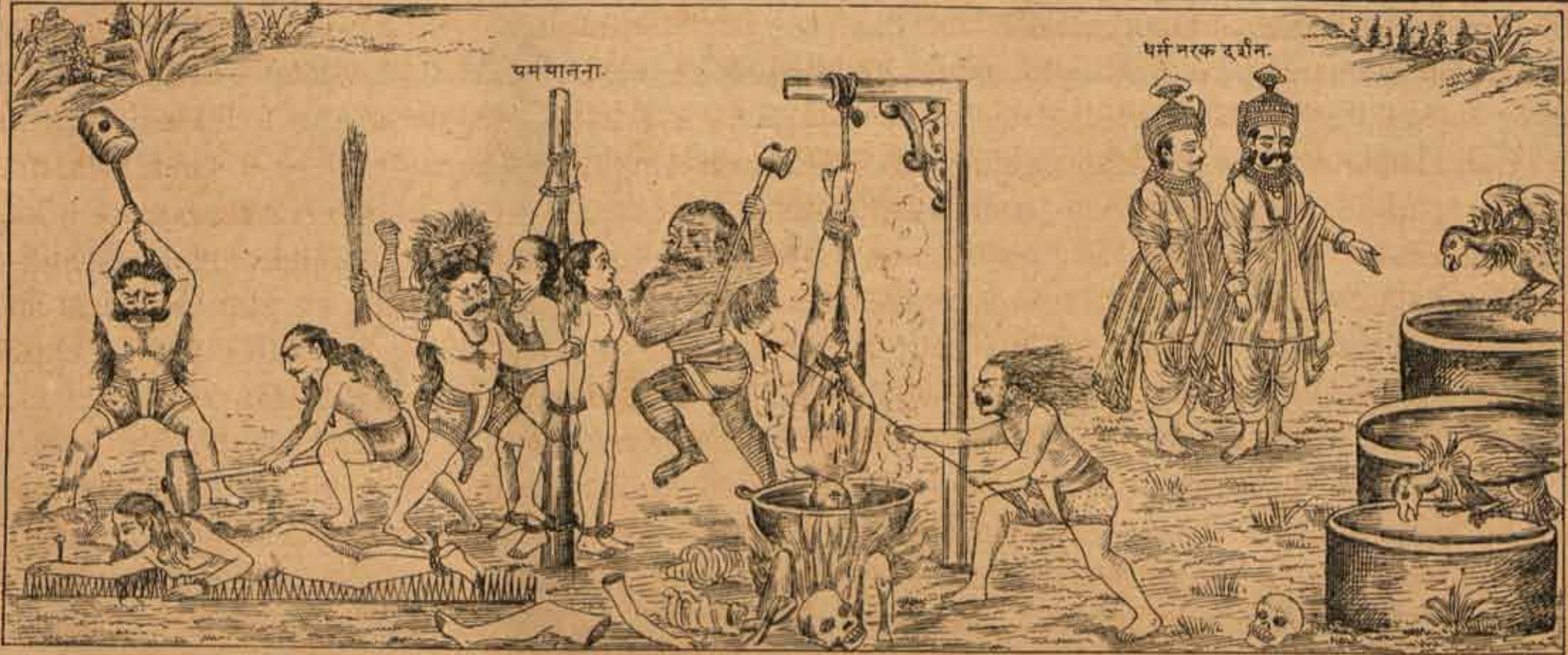
॥ इति श्रीमहाभारते प्रस्तानिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्वर्गरोहणपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ पूर्वस्मिन्पूर्वाणिधर्मस्यफलभूतास्त्यागाभूतास्त्यादयोयुधिष्ठिरदृष्टातेनदर्शिताः इदानींतस्म्यमुख्यफलं दर्शयितुं स्वर्गारोहणपर्वारभते स्वर्गत्रिविष्टपमिति ययामुपस्थांसं
ख्यायामल्पसंख्यांस्तर्भवतिपूर्वत्रिविष्टपानिमुवनानिफलोत्कर्षवशाद्यत्रातर्भवतितादृशमपिस्वर्गप्राप्य 'विष्टपंभुवनंजगत्'इत्यमरः १। २। ३। ४। ५ ततइति स्वर्गोऽप्यमर्षादुस्त्यजइति

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ स्वर्गत्रिविष्टपंप्राप्यममपूर्वापि
तामहाः ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चकानिस्थानानिभोजिरे १ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुं सर्वविज्ञासिमेमतः ॥ महर्षिणाऽभ्यनुज्ञातोव्यासेनाहुतकर्मणा २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
स्वर्गत्रिविष्टपंप्राप्यतवपूर्वपितामहाः ॥ युधिष्ठिरप्रभृतयोयदकुर्वततच्छृणु ३ स्वर्गत्रिविष्टपंप्राप्यधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ दुर्योधनंश्रियाजुष्टंददर्शासीनमासने ४
भ्राजमानमिवादित्यंवीरलक्ष्म्याऽभिसंवृतम् ॥ देवैर्भ्राजिष्णुभिःसाध्वैःसहितंपुण्यकर्मभिः ५ ततोयुधिष्ठिरोदृष्ट्वादुर्योधनममर्षितः ॥ सहसासन्नित्तोऽभूच्छ्रियं
दृष्ट्वासुयोधने ६ ब्रुवन्नुच्चैर्वचस्तान्चैनाहंदुर्योधनेनवै ॥ सहितःकामयेलोकौल्लब्धेनादीर्घदर्शिना ७ यत्कृतेपृथिवीसर्वासुहृदोवांधवास्तथा ॥ हताऽस्माभिःप्रस
ह्याजौछिष्टैःपूर्वमहावने ८ द्रौपदीचसभामध्येपांचालीधर्मचारिणी ॥ पर्याकृष्टाऽनवद्यांगीपत्नीनोगुरुसन्निधौ ९ अस्तिदेवानमेकामःसुयोधनमुदीक्षितुम् ॥
तत्राहंगंतुमिच्छामियत्रतेभ्रातरोमम १० नैवमित्यब्रवीत्तंतुनारदःप्रहसन्निव ॥ स्वर्गेनिवासेराजेंद्रविरुद्धंचापिनश्यति ११ युधिष्ठिरमहाबाहोमैवंवोचःकथंचन ॥
दुर्योधनंप्रतिनृपंशृणुचेदंवचोमम १२ एषदुर्योधनोराजापूज्यतेत्रिदशैःसह ॥ सन्निश्चराजप्रवरैर्यदमेस्वर्गवासिनः १३ वीरलोकगतिंप्राप्तायुद्धेदुत्वाऽऽत्मनस्त
नुम् ॥ यूयंसर्वेसुरसमायेनयुद्धेसमासिताः १४ सएषक्षत्रधर्मेणस्थानमेतदवाप्तवान् ॥ भयेमहतियोऽभीतोबभूवपृथिवीपतिः १५ नतन्मनसिकर्तव्यंपुत्रयदृष्ट
तकारितम् ॥ द्रौपद्याश्चपरिक्लेशंनचितयितुमर्हसि १६ येचान्येऽपिपरिक्लेशायुष्माकंज्ञातिकारिताः ॥ संग्रामेष्वथवाऽन्यत्रनतान्संस्मर्तुमर्हसि १७ समागच्छ
यथान्यायंराज्ञादुर्योधनेनवै ॥ स्वर्गोऽयंनेहवैराणिभवंतिमनुजाधिप १८ नारदेनैवमुक्तस्तु कुराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्पप्रच्छमेधावीवाक्यमेतदुवाचह १९ यदिदुर्यो
धनस्यैतेवीरलोकाःसनातनाः ॥ अधर्मज्ञस्यपापस्यपृथिवीसुहृददुहः २० यत्कृतेपृथिवीनष्टासहयासनराद्विपा ॥ वयंचमन्युनादग्धवैरंप्रतिचिकीर्षवः २१ येतेवीराम
हात्मानोभ्रातरोमेमहाव्रताः ॥ सत्यप्रतिज्ञालोकस्यशूरावैसत्यवादिनः २२ तेषामिदानींकेलोकाद्रुमिच्छामितानहम् ॥ कर्णंचैवमहात्मानंकौंतेयसत्यसंगरम् २३
दृष्टुमुंसात्यकिंचदृष्टुमस्यचात्मजान् ॥ येचशस्त्रैर्वधंप्राप्ताःक्षत्रधर्मेणपार्थिवाः २४ कुतेपार्थिवाब्रह्मैतान्पश्यामिनारद ॥ विराट्दुपदौचैवदृष्ट्वेतुमुखांश्चतान् २५

संस्काराणांभाव्यमुक्तं १। ७ हताःअस्माभिः संधिरार्षः ८। ९। १० विरुद्धवैरादिकंनश्यतिअंतर्धीयते । ११। १२। १३। १४ अभीतइतिच्छेदः । १५। १६। १७
१८। १९ सुहृदइत्यवंतःशब्दः २०। २१। २२। २३। २४। २५

१६ इतिस्वर्गारोहणपर्वणे नीलकण्ठीये भारतमावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नेहेति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

शिखंडिनंचपांचाल्यंद्रौपदेयांश्चसर्वशः॥अभिमन्युंचदुर्धर्षद्रुमिच्छामिनारद२६इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणिस्वर्गेनारदयुधिष्ठिरसंवादेप्रथमोऽध्यायः॥१॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नेहपश्यामिविधुधाराधेयममितौजसम् ॥ भ्रातरौचमहात्मानौयुधामन्युत्तमौजसौ १ जुहुवुर्येशरीराणिरणवह्नौमहारथाः ॥ राजानोराज
पुत्राश्चयेमदर्थेहतारणे २ कतेमहारथाःसर्वेशादूलसमविक्रमाः ॥ तैरप्ययंजितोलोकःकच्चिपुरुषसत्तमैः ३ यदिलोकानिमान्प्राप्तास्तेचसर्वेमहारथाः ॥ स्थितं
वित्तहिमां देवाःसहितंतेर्महात्माभिः ४ कच्चिन्नतैरवासोऽयंनृपैर्लोकोऽक्षयःशुभः ॥ नतैरहंविनारंस्येभ्रातृभिर्ज्ञातिभिस्तथा ५ मातुर्हिंवचनंश्रुत्वातदासलिलकर्मणि॥
कर्णस्यक्रियतांतोयमितितप्यामितेनैव ६ इदंचपरितप्यामिपुनःपुनरहंसुराः ॥ यन्मातुःसदृशौपादौतस्याहममितात्मनः ७ दृष्ट्वैवतौनानुगतःकर्णपरबला
र्दनम् ॥ नह्यस्मान्कर्णसहितान्जयेच्छक्रोऽपिसंयुगे ८ तमहंयत्रतत्रस्थंद्रुमिच्छामिसूर्यजम् ॥ अविज्ञातोमयायोऽसौघातितःसव्यसाचिना ९ भीमंचभीम
विक्रांतं प्राणेश्चोऽपिप्रियंनम ॥ अर्जुनंचंद्रसंकाशंयमौचैवयमोपमौ १० द्रुमिच्छामितांचाहंपांचालीधर्मचारिणीं ॥ नचेहस्थातुमिच्छामिसत्यमेवंब्रवीमिवः
११ किमेभ्रातृविहीनस्यस्वर्गेणसुरसत्तमाः ॥ यत्रतेममस्वर्गेनायंस्वर्गोमतोमम १२ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ यदिवैतत्रतेश्रद्धागम्यतांपुत्रमाचिरम् ॥
प्रियेहितववर्तामोदेवराजस्यशासनात् १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वातंततोदेवादेवदूतमुपादिशन् ॥ युधिष्ठिरस्यसुहृदोदर्शयेतिपरंतप १४
ततःकुंतीसुतोराजादेवदूतश्चजग्मतुः ॥ सहितौराजशार्दूलयत्रतेपुरुषर्षभाः १५ अग्रतोदेवदूतश्चययौराजाचपृष्ठतः ॥ पंथानमशुभंदुर्गंसेवितंपापकर्मभिः १६
तमसासंवृतंघोरंकेशशैवलशाद्वलम् ॥ युक्तंपापकृतांगंधैर्मांसशोणितकर्दमम् १७ दंशोत्पातकमल्लूकमक्षिकामशकावृतम् ॥ इतश्चेतश्चकुणपैःसमंतात्परिवा
रितम् १८ अस्थिकेशसमाकीर्णकृमिकीटसमाकुलम् ॥ ज्वलनेनप्रदीप्तेनसमंतात्परिवेष्टितम् १९ अयोमुखैश्चकाकाद्यैर्घृष्टैश्चसमभिद्रुतम् ॥ सूचीमुखैस्तथा
प्रेतैर्विध्यैश्चैलोपमैर्घृतम् २० मेदोरुधिर्युक्तैश्चच्छिन्नबाहुरूपाणिभिः ॥ निरुतोदरपादैश्चतत्रतत्रप्रवेरितैः २१ सतःकुणपदुर्गंधमशिवंलोमहर्षणम् ॥ जगाम
राजाधर्मात्माभ्येवहुविचिंतयन् २२ ददर्शोष्णोदकैःपूर्णानर्दीचापिसुदुर्गमाम् ॥ आसिपत्रवनंचैवनिशितंक्षुरसंवृतम् २३ करंभवालुकास्तप्ताआयसीश्चशिलाः
पृथक् ॥ लोहकुंभीश्चतैलस्यकाव्यमानाःसमंततः २४ कूटशाल्मलिकंचापिदुःस्पर्शतीक्ष्णकंटकम् ॥ ददर्शचापिकैतेयोयातनाःपापकर्मिणाम् २५ सतंदुर्गं
धमालक्ष्यदेवदूतमुवाचह ॥ कियदध्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशम् २६

१९ । २६ । ३० । ३४ । ३९ । ४० प्रवेरितैरितस्ततःपातितैः २१ । २२ । २३ करंभवालुकाःश्वेतसूक्ष्मवालुकाःप्राश्नालुकाइत्यर्थः २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ विममर्शविचारंकृतवान् ४९ । ५० । ५१

कचतेभ्रातरौमहंतन्ममारुधातुमर्हसि ॥ देशोऽयंकश्चदेवानामेतदिच्छामिवेदितुम् २७ ससंनिवृत्तेश्रुत्वाधर्मराजस्यभाषितम् ॥ देवदूतोऽब्रवीच्चैनमेतावद्गमनं
तव २८ निर्वर्तितव्योहिमयातथाऽस्म्युक्तोदिवौकसैः ॥ यदिभ्रातोऽसिराजेंद्रत्वमथागंतुमर्हसि २९ युधिष्ठिरस्तुनिर्विण्णस्तेनगंधेनमूर्छितः ॥ निवर्तनेष्टतम
नाःपर्यावर्ततभारत ३० ससंनिवृत्तोधर्मात्मादुःखशोकसमाहतः ॥ शुश्रावतत्रवदतां दीनावाचःसमंततः ३१ मोभोधर्मजराजर्षेपुण्याभिजनपांडव ॥ अनुग्रहार्थं
मस्माकंतिष्ठतावन्मुहूर्तकम् ३२ आयातित्वयिदुर्धर्षेवातिपुण्यःसमीरणः ॥ त्वगंधानुगस्तातयेनास्मान्सुखमागमत ३३ तेवयंपार्थदीर्घस्यकालस्यपुरुष
र्षभ ॥ सुखमासादयिष्यामस्त्वांद्वाराजसत्तम ३४ संतिष्ठस्वमहाबाहोमुहूर्तमपिभारत ॥ त्वयितिष्ठतिकौरव्ययातनास्मान्नवाधते ३५ एवंबहुविधावाचःकृप
णावेदनावताम् ॥ तस्मिन्देशेसशुश्रावसमंताद्ददतांनृप ३६ तेषांतुवचनंश्रुत्वादयावान्दीनभाषिणाम् ॥ अहोऽहोमितिप्राहतस्थौसचयुधिष्ठिरः ३७ सता
गिरःपुरस्ताद्वैश्रुतपूर्वाःपुनःपुनः ॥ ग्लानानांदुःखितानांचनाम्यजानतपांडवः ३८ अबुध्यमानस्तावाचोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचकेभवंतौवैकिमर्थमिह
तिष्ठथ ३९ इत्युक्तास्तेततःसर्वसमंतादवभाषिरे ॥ कर्णोऽहंभीमसेनोहमर्जुनोहमितिप्रभो ४० नकुलःसहदेवोऽहंघृष्टयुग्रोहमित्युत ॥ द्रौपदीद्रौपदेयाश्चइत्येवंते
विष्टुकुशुः ४१ तावाचःसतदाश्रुत्वातद्देशसदृशीर्नृप ॥ ततोविमृशोराजाकिंत्विदंदैवकारितम् ४२ किंतुतत्कलुषकर्मकृतमेभिर्महात्माभिः ॥ कर्णेनद्रौपदेयैर्वापां
चाल्यावासुमध्यया ४३ बह्वेपापगंधेऽस्मिन्देशेसंतिसुदारुणे ॥ नाहंजानामिसर्वेषांदुष्कृतंपुण्यकर्मणाम् ४४ किंत्वाघृतराष्ट्रस्यपुत्रोराजासुयोधनः ॥ तथा
श्रियायुतःपापैःसहसर्वैःपदानुगैः ४५ महेंद्रइवलक्ष्मीवानास्तेपरमपूजितः ॥ कस्येदानींविकारोऽयंयइमेनरकंगताः ४६ सर्वधर्मविदःशूराःसत्यागमपरायणाः ॥
क्षत्रधर्मरताःसंतोयज्वानोभूरिदक्षिणाः ४७ किंतुसुप्तोऽस्मिजागर्मिचेतयामिनचेतये ॥ अहोचित्तविकारोऽयंस्याद्वामेचित्तविभ्रमः ४८ एवंबहुविधंराजाविम
मर्शयुधिष्ठिरः ॥ दुःखशोकसमाविष्टश्चित्ताव्याकुलितेन्द्रियः ४९ क्रोधमाहारयच्चैवतविंधर्मसुतोत्तपः ॥ देवांश्चगर्हयामासधर्मंचैवयुधिष्ठिरः ५० सतीव्रगंधसंत
प्तोदेवदूतमुवाचह ॥ गम्यतांतत्रयेषांवंदूतस्तेषामुपांतिकम् ५१ नह्यहंतत्रयास्वामिस्थितोऽस्मीतिनिवेद्यताम् ॥ मत्संश्रयादिमेदूनाःसुखिनोभ्रातरोहिमे
५२ इत्युक्तःसतदादूतःपांडुपुत्रेणधीमता ॥ जगामतत्रयत्रास्तेदेवराजःशतक्रतुः ५३ निवेदयामासचतुर्धर्मराजचिकीर्षितम् ॥ यथोक्तंधर्मपुत्रेणसर्वमेवजना
धिप ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणियुधिष्ठिरनरकदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥

दूनाःखिन्नाः ५२ । ५३ । ५४ ॥ इतिस्वर्गारोहणपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

स्थितइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

वैशंपायन उवाच ॥ स्थिते मुहूर्तपाथे तु धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ आजग्मुस्तत्र कौरव्यदेवाः शक्रपुरोगमाः १ सच विग्रहवान् धर्मो राजानं प्रसमीक्षितुम् ॥ तत्राजगाम यत्रासौ कुरुराजो युधिष्ठिरः २ तेषु मासुरदेहेषु पुण्याभिजनकर्मसु ॥ समागतेषु देवेषु व्यगमत्ततमो नृप ३ नादृश्यंत च तस्तत्र यातनाः पापकर्मिणाम् ॥ नदीवै तरणी चैव कूटशालमालिना सह ४ लोहकुम्भ्यः शिलाश्चैव नादृश्यंत भयानकाः ॥ विकृतानि शरीराणि यानि तत्र समंततः ५ ददर्श राजा कौरव्यस्तान्यदृश्यानि च भवन् ॥ ततो वायुः सुखस्पर्शः पुण्यगंधवहः शुचिः ६ ववौ देवसमीपस्थः शीतलो तीव्रभारत ॥ मरुतः सह शक्रेण वसवश्चाश्विनो सह ७ साध्या रुद्रास्तथाऽऽदित्या ये चान्येऽपि दिवौकसः ॥ सर्वे तत्र समाजग्मुः सिद्धाश्च परमर्षयः ८ यत्र राजा महातेजा धर्मपुत्रः स्थितोऽभवत् ॥ ततः शक्रः सुरपतिः श्रिया परमया युतः ९ युधिष्ठिरमुवाचे दंसां त्वपूर्वमिदं वचः ॥ युधिष्ठिर महाबाहो लोकाश्चाप्यक्षयास्तव १० एहो हि पुरुष व्याघ्रकृतमेतावता विभो ॥ सिद्धिः प्राप्ता महाबाहो लोकाश्चाप्यक्षयास्तव ११ न च मन्युस्त्वया कार्यः शृणु चेदं वचो मम ॥ अवश्यं नरकस्तात द्रष्टव्यः सर्वराजभिः १२ शुमानामशुमानां च द्वौ राशी पुरुषर्षभ ॥ यः पूर्वसुकृतं भुंक्ते पश्चात्त्रिरयमेव सः १३ पूर्व नरकभाग्यस्तु पश्चात्स्वर्गमुपैति सः ॥ भूयिष्ठं पापकर्मायः स पूर्वस्वर्गमश्नुते १४ तेन त्वमेवंगमितो मया श्रेयोर्थिना नृप ॥ व्याजेन हिव याद्रोण उपचीर्णः सुतं प्रति १५ व्याजेनैव ततो राज न दर्शितो नरकस्तव ॥ यथैवं तं तथा भीमस्तथा पार्थो यमौ तथा १६ द्रौपदी च तथा कृष्णा व्याजेन नरकंगताः ॥ आगच्छ नरशार्दूल मुक्तास्ते चैव कल्मषात् १७ स्वपक्ष्याश्चैव ये तु म्यं पार्थिवानि हतारणे ॥ सर्वे स्वर्गमनुप्राप्तास्तान् पश्य भरतर्षभ १८ कर्णश्चैव महेष्वासः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ सगतः परमांसिद्धिदर्थं परितप्यसे १९ तं पश्य पुरुष व्याघ्रमादित्यतनयं विभो ॥ स्वस्थानस्थं महाबाहो जहि शोकं नरर्षभ २० भ्रातृश्चान्यास्तथापश्य स्वपक्ष्याश्चैव पार्थिवान् ॥ स्वस्वस्थानमनुप्राप्तान् व्येतु ते मानसोज्वरः २१ कृच्छ्रं पूर्वं चानुभूय हतः प्रभृति कौरव ॥ विहर स्वमया सार्धं गतः शोको निरामयः २२ कर्मणां तात पुण्यानां जितानां तपसा स्वयम् ॥ दानानां च महाबाहो फलं प्राप्नुहि पार्थिव २३ अद्य त्वां देवगंधर्वा दिव्याश्चाप्सरसो दिवि ॥ उपसेवंतु कल्याणं विरजो विरभूषणाः २४ राजसूयजितौ लोकान् स्वयमेवासि कृद्धितान् ॥ प्राप्नुहि त्वं महाबाहो तपसश्च महाफलम् २५ उपर्युपरि राजा हितवलोका युधिष्ठिर ॥ हरिश्चंद्रसमापार्थयेषु त्वं विहरिष्यसि २६ मां धाताय त्रराजर्षिर्यत्र राजा भगीरथः ॥ दौष्यं तिर्यत्र भरतस्तत्र त्वं विहरिष्यसि २७ एषा देव नदी पुण्या पार्थिवे लोक्य पावनी ॥ आकाशगंगाराजेंद्र तत्राष्टत्यगमिष्यसि २८

वंचितः गजवाची शब्दो मनुष्यपरत्वेन ज्ञापित इत्युपचारच्छलेनेत्यर्थः १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

अत्र स्नातस्य भावस्ते मानुषो विगमिष्यति ॥ गतशोको निरायासो मुक्तैव रोभा विष्यसि २९ एवं ब्रुवति देवेन्द्रे कौरवेन्द्रं युधिष्ठिरम् ॥ धर्मो विग्रहवान् साक्षादुवाच सुत मात्मनः ३० भो भो राजन् महाप्राज्ञ प्रीतोऽस्मितवपुत्रक ॥ मद्भक्त्या सत्यवाक्यैश्च क्षमया च दमेन च ३१ एषा तृतीया जिज्ञासा तव राजन कृता मया ॥ न शक्यसे चालयितुं स्वभावात् पार्थ हेतुतः ३२ पूर्वपरीक्षितो हित्वं प्रश्नाद्धेतवने मया ॥ अरणी सहितस्यार्थे तच्च निस्तीर्णवानसि ३३ सो दयं पुविनेष्टेषु द्रौपद्या तत्र भारत ॥ श्वरूपधारिणा तत्र पुनस्त्वं मे परीक्षितः ३४ इदं तृतीयं भ्रातृणामर्थे यत्स्थातुमिच्छसि ॥ विशुद्धोऽसि महाभाग सुखी विगतकल्मषः ३५ न च ते भ्रातरः पार्थ नरकाहं विशांपते ॥ मायैषा देवराजेन महेंद्रेण प्रयोजिता ३६ अवश्यं नरकास्तात द्रष्टव्याः सर्वराजभिः ॥ ततस्त्वया प्राप्तमिदं मुहूर्तं दुःखमुत्तमम् ३७ न स व्यसाची भीमो वायमौ वा पुरुषर्षभौ ॥ कर्णो वा सत्यवाक् शूरो नरकाहं विश्वरूप ३८ न कृष्णाराजपुत्री च नरकाहं कथंचन ॥ एहो हि भरत श्रेष्ठ पश्य गंगां त्रिलोकगाम् ३९ एवमुक्तः सराजर्षिस्तव पूर्वपितामहः ॥ जगाम सह धर्मेण सर्वैश्च त्रिदिवालयैः ४० गंगां देव नदी पुण्या पावनीं ऋषिसंस्तुताम् ॥ अवगाह्य ततो राजा तनुं तस्याजमानुषीम् ४१ ततो दिव्यवपुर्भूत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निर्वैरोगतस्तं पो जले तस्मिन् समाप्नुतः ४२ ततो ययौ ततो देवैः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ धर्मेण सहितो धीमांस्तूयमानो महर्षिभिः ४३ यत्र ते पुरुषघ्ना घ्रांश्चूरा विगतमन्यवः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च स्वानि स्थानानि भेजिरे ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्वर्गारोहणपर्वणि युधिष्ठिरतनुत्यागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा देवैः सर्षिमरुद्गणैः ॥ स्तूयमानो ययौ तत्र यत्र ते कुरुपुंगवाः १ ददर्श तत्र गोविंदं ब्राह्मेण वपुषा न्वितम् ॥ तेनैव दृष्टपूर्वेण सादृश्येनैव सूचितम् २ दीप्यमानं स्ववपुषा दिव्यैरस्त्रैरुपस्थितम् ॥ चक्रप्रभृतिभिर्वैरैर्दिव्यैः पुरुषविग्रहैः ३ उपास्यमानं वीरेण फाल्गुनेन सुवर्चसा ॥ तथा स्वरूपं कौंतेयो ददर्श मधुसूदनम् ४ तावुमौ पुरुषव्याघ्रौ समुद्दीक्ष्य युधिष्ठिरम् ॥ यथावत् प्रतिपेदात् पूजया देवपूजितौ ५ अपरस्मिन्नथोद्देशे कर्णं शस्त्रभृतां वरम् ॥ द्वादशादित्यसहितं ददर्श कुरुनंदनः ६ अथापरस्मिन्नुद्देशे मरुद्गणवृतां विभुम् ॥ भीमसेनमथापश्यते नैव वपुषाऽन्वितम् ७ वायोर्मूर्तिमतः पार्श्वे दिव्यमूर्तिसमन्वितम् ॥ श्रिया परमया युक्तं सिद्धिपरमिकांगतम् ८ आश्विनोस्तु तथा स्थाने दीप्यमानोऽस्वतेजसा ॥ नकुलं सह देवं च ददर्श कुरुनंदनः ९ तथा ददर्श पांचालीकमलोत्पलमालिनीम् ॥ वपुषा स्वर्गमाक्रम्य तिष्ठंतीं मर्कवर्चसम् १० अखिलं सहसाराजाम् प्रभुमैच्छ युधिष्ठिरः ॥ ततोऽस्य भगवानिन्द्रः कथयामास देवराट् ११

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

नीलकंठी ये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ तत इति १ ब्राह्मेण ब्रह्मणा आराधयेन २ उपस्थितं सेवितमस्त्रैः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

मानुषमानुषभावम् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिस्वर्गारोहणपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयोयोयोधोयस्ययस्यदेवस्यांशःसस्वर्गगत्वास्वस्यस्वस्यांशिनःसान्निध्यं प्रापेत्पुनस्तत्र संशयः किमेते अंशाःकांठरुहाणां वृक्षाणामंशावपृथक् संसारित्वं प्राप्ता उत तेष्वांशेषुलीयन्ते । आद्ये कर्मजदेहपरंपरायास्तत्त्वज्ञानमंवेरेणोच्छेदायोगात्तेषां नित्यसंसारित्वमस्मदादिवत्स्यात् । द्वितीये मानुष्यभावेतैः कृतानां कर्मणां नाशापत्तिरितिसंदिहानोजनमेजयापृच्छति भीष्मद्रोणाविति

श्रीरेषाद्रौपदीरूपात्वदर्थे मानुषंगता ॥ अयोनिजालोककांतापुण्यगंधायुधिष्ठिर १२ स्तुत्यर्थं भवतां हि पानिर्मिता शूलपाणिना ॥ द्रुपदस्य कुले जाता भवद्भिश्चोपजीविता १३ एते पंच महाभाग गंधर्वाः पावकप्रभाः ॥ द्रौपद्यास्तनयाराज न्युष्माकममितौजसः १४ पश्य गंधर्वराजानं दृष्टराष्ट्रमनीषिणम् ॥ एनं च त्वं विजानीहि भ्रातरं पूर्वजं पितुः १५ अयं ते पूर्वजो भ्राता कैतेयः पावकद्युतिः ॥ सूतपुत्राग्रजः श्रेष्ठो राधेय इति विश्रुतः १६ आदित्यसहितो याति पश्येनं पुरुषर्षभम् ॥ साध्यानामथ देवानां विश्वेषां मरुतामपि १७ गणेषु पश्य राजेंद्र वृष्ण्यंधकमहारथान् ॥ सात्यकिप्रमुखान् वीरान् भोजांश्चैव महाबलान् १८ सोमेन सहितं पश्य सौभद्रमपराजितम् ॥ अभिमन्युमहेष्वासं निशाकरसमद्युतिम् १९ एष पांडुर्महेष्वासः कुंत्यामाद्याच संगतः ॥ विमानेन सदाऽभ्येति पिता तव ममांतिकम् २० वसुभिः सहितं पश्य भीष्मं शांतनवं नृपम् ॥ द्रोणं बृहस्पतेः पार्श्वे गुरुमेनं निशामय २१ एते चान्ये महीपाला योधास्तव च पांडव ॥ गंधर्वसहिता यांति यक्षपुण्यजनेस्तथा २२ गुह्यकानां गतिं चापिकेचित्प्राप्तानराधिपाः ॥ त्यक्त्वा देहं जितः स्वर्गः पुण्यवाग्बुद्धिकर्माभिः २३ ॥ इति श्रीम० स्वर्गारोहणपर्वणिद्रौपद्यादिस्वस्वस्थानगमने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भीष्मद्रोणौ महात्मानौ दृष्टराष्ट्रश्च पार्थिवः ॥ विराट् द्रुपदौ चोभौ शंखश्चैवोत्तरस्तथा १ घृष्टकेतुर्जयत्सेनो राजा चैव सत्यजित् ॥ दुर्योधनसुताश्चैव शकुनिश्चैव सौबलः २ कर्णपुत्राश्च विक्रान्तराजाश्चैव जयद्रथः ॥ घटोत्कचादयश्चैव ये चान्ये नानुकीर्तिताः ३ ये चान्ये कीर्तिता वीराराजानो दीप्तिमूर्तयः ॥ स्वर्गे कालं कियंतं ते तस्युस्तदपि शंसमे ४ अहोस्विच्छाश्वतं स्थानं तेषां तत्र द्विजोत्तम ॥ अंते वा कर्मणां कांतिं गतिं प्राप्तानरर्षभाः ५ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं प्रोच्यमानं द्विजोत्तम ॥ तपसा हि प्रदीप्तेन सर्वं त्वमनुपश्यसि ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तः स तु विप्रर्षिरनुज्ञातो महात्मना ॥ व्यासेन तस्य नृपतेराख्यातुमुपचक्रमे ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ न वयं कर्मणामंते सर्वेण मनुजाधिप ॥ प्रकृतिं किनु सम्यक्ते पृच्छे पासं प्रयोजिता ८

१ । २ । ३ । ४ ते अंते कांतिं पुण्यमोगांते अंशिनः सह पेक्यं वा सा लो क्यं वा शाश्वतं प्राप्नुवन्ति उत भूमाववतरंतीति प्रश्नः ५ । ६ । ७ अत्रोत्तरमाह नशक्यमिति कर्मणामंते सर्वेण प्रकृतिं प्रतिगंतुं न शक्यमित्यध्याहृत्य योज्यं यदिसर्वोऽपि जंतुः प्रारब्धकर्मते स्वां प्रकृतिं गच्छेत्तर्हि सर्वेऽपि मुक्ताः स्युः संसारश्चादिमान् मवेत्ततश्च कृतहाना कृतान्यागमप्रसंगो विधिप्रतिषेधशास्त्रार्थक्यं च । तस्मात्केचिदेव कर्मणामंते स्वां प्रकृतिं भजंते न सर्वे इति किं तर्हि ये प्रकृतिं प्राप्तास्तानुद्दिश्य तत्त्वेषां पृच्छासम्यक्प्रयोजिता ८

तत्र कांश्चित् स्वर्गप्रापक कर्मणामंते स्वैः स्वैरांशिभिस्तादात्म्यं प्राप्नुयोरपान् योगजदृष्ट्या पश्यन्परिगणयति शृण्वित्यादिना अर्थादितरे स्वर्गगता अपि पुनश्च वंते एते तु उत्तरामुत्तरामूर्ध्वोर्ध्वक्रमेण गतं प्राप्य अंते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते तेन देवत्वप्राप्तये कर्माणि यज्ञदानतपआदीनि कर्तव्यान्मेव न चोक्तदोष इति सर्वमनवयं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

शृणु गुह्यमिदं राजन् देवानां भरतर्षभ ॥ यदुवाच महातेजा दिव्यचक्षुः प्रतापवान् ९ मुनिः पुराणः कौरव्यपाराशयो महावतः ॥ अगाधबुद्धिः सर्वज्ञो गतिज्ञः सर्वकर्मणाम् १० तेनोक्तं कर्मणामंते प्राविशंति स्विकांतनुम् ॥ वसूने वमहाते जाभीष्मः प्रापमहाद्युतिः ११ अष्टावेव हि दृश्यंते वसवो भरतर्षभ ॥ बृहस्पतिं विवेशाथ द्रोणो ह्यंगिरसां वरम् १२ कृतवर्मा तु हार्दिक्यः प्रविवेश मरुद्गणान् ॥ सनत्कुमारं प्रभुम् प्रविवेश यथागतम् १३ घृतराष्ट्रो धनेशस्य लोकान् प्राप दुरासदान् ॥ घृतराष्ट्रेण सहिता गांधारी च यशस्विनी १४ पत्नीभ्यां सहितः पांडुर्महेंद्रसदनं ययौ ॥ विराट् द्रुपदौ चोभौ घृष्टकेतुश्च पार्थिवः १५ निशठाकूरसां वाश्च भानुः कंपो विदूरथः ॥ भूरिश्रवाः शलश्चैव भूरिश्च पृथिवीपतिः १६ कंसश्चैवोग्रसेनश्च वसुदेवस्तथैव च ॥ उत्तरश्च सहस्रप्राज्ञश्चैव नरपुंगवः १७ विश्वेषां देवतानां ते विविशुर्नरसत्तमाः ॥ वर्चानाम महातेजाः सोमपुत्रः प्रतापवान् १८ सोऽभिमन्युर्नृसिंहस्य फाल्गुनस्य सुतोऽभवत् ॥ सद्युद्धाक्षत्रधर्मेण यथानान्यः पुमान् क्वचित् १९ विवेश सोमं धर्मात्मा कर्मणोऽन्ते महारथः ॥ आविवेश रविकर्णो निहतः पुरुषर्षभ २० द्वापरं शकुनिः प्राप्य घृष्टमुग्रस्तु पावकम् ॥ घृतराष्ट्रात्मजाः सर्वे यातुधाना वलोकटाः २१ ऋद्धिमंतो महात्मानः शस्त्रपूता दिवंगताः ॥ धर्ममेवा विशिक्षत्ताराजा चैव युधिष्ठिरः २२ अनंतो भगवान् देवः प्रविवेश रसातलम् ॥ पितामहं नियोगा द्वेयो योगाद्वा मधारयत् २३ यः स नारायणो नाम देवदेवः सनातनः ॥ तस्यांशो वासुदेवस्तु कर्मणोऽन्ते विवेश ह २४ षोडशस्त्रीसहस्राणि वासुदेव परिग्रहः ॥ अमज्जंस्ताभिरस्वत्यां कालेन जनमेजय २५ तत्र त्यक्त्वा शरीराणि दिवमारुरुहुः पुनः ॥ ताश्चैवाप्सरसो भूत्वा वासुदेवमुपाविशन् २६ हतास्तास्मिन् महायुद्धे ये वीरास्तु महारथाः ॥ घटोत्कचादयश्चैव देवान्यक्षाश्च भोजिरे २७ दुर्योधनसहायाश्च राक्षसाः परिकीर्तिताः ॥ प्राप्तास्ते कमशो राजन् सर्वे लोकाननुत्तमान् २८ भवनं च महेंद्रस्य कुबेरस्य च धीमतः ॥ वरुणस्य तथा लोकान्विविशुः पुरुषर्षभाः २९ एतत्ते सर्वमारुयातं विस्तरेण महाद्युते ॥ कुरूणां चरितं कृत्स्नं पांडवानां च भारत ३० ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा हि जश्रेष्ठाः सराजा जनमेजयः ॥ विस्मितोऽभवदत्यर्थं यज्ञकर्मांतरेष्वथ ३१ ततः समापयामासुः कर्म तत्तस्य याजकाः ॥ आस्तीकश्चाभवत्प्रीतः पारिमोक्ष्य भुजंगमान् ३२ ततो द्विजातीन् सर्वांस्तान् दक्षिणाभिरतोषयत् ॥ पूजिताश्चापिते राज्ञा ततो जग्मुर्यथागतम् ३३ विसर्जयित्वा विप्रांस्तान् राजाऽपि जनमेजयः ॥ ततस्तक्षशिलायाः सपुनरायाद्राज्याह्वयम् ३४ एतत्ते सर्वमारुयातं वैशंपायन कीर्तितम् ॥ व्यासाज्ञया समाज्ञातं सर्पसंत्रनृपस्य हि ३५

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० एवं पांडवानां कथां समाप्य जनमेजयस्य यज्ञे वैशंपायन एताकथामुक्तवानिति प्रकृतमनुसंधानः सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वेत्यादि ३१ । ३२ । ३३ । ३४ समाज्ञातं मया सूतेन व्यासाज्ञया वैशंपायनेन कीर्तितं च ३५

३६ विधिज्ञेनदैवज्ञेन अतीन्द्रियेणेंद्रियाप्यतिक्रान्तिन योगबलादेवसर्वदर्शनसिद्धेरित्याह तपसेति मावितारमनाशोषितचित्तेन ३७ सर्वेषां तृतीयां तानां निर्मितमित्यनेनान्वयः अन्येषामपि कीर्तिप्रथयतेतिसंबंधः १८ । ३९ ब्रह्मभूयायमोक्षायकल्पतेतत्रोक्तसाधनानुष्ठानक्रमेण ४० । ४१ अंतर्तोनिकटे ४२ अह्नेति महाभारतस्याऽल्पमपि पश्चिमायां संख्यायां पठ्यते चेद्दिनकृतं पापं नश्यति एवं प्रातःसंख्यायां रात्रिकृतमित्यर्थः ४३ । ४४ निरुक्तं नाम निर्वचनं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धर्मेनेति चकारचतुष्टयावधर्मादिचतुष्टयमप्यत्रोक्तं हानार्थमिति बोध्यं

स्व. १०

अ०

〓 〓 〓

पुण्योयमितिहासाख्यःपवित्रंचेदमुत्तमम् ॥ कृष्णेनमुनिनाविप्रनिर्मितंसत्यवादिना ३६ सर्वज्ञेनविधिज्ञेनधर्मज्ञानवतासता ॥ अतीन्द्रियेणशुचिनातपसामा
वितात्मना ३७ ऐश्वर्येवर्तताचैवसांख्ययोगवतातथा ॥ नैकतंत्रविबुद्धेनदृष्टादिव्येनचक्षुषा ३८ कीर्तिप्रथयतालोकेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अन्येषांक्षत्रि
याणांचभूरिद्रविणतेजसाम् ३९ यश्चेदंश्रावयेद्विद्वान्सदापर्वणिपर्वणि ॥ धूतपाप्माजितस्वर्गोब्रह्मभूयायकल्पते ४० कार्णवेदमिमंसर्वशृणुयाद्यःसमाहितः ॥
ब्रह्महत्यादिपापानांकोटिस्तस्यविनश्यति ४१ यश्चेदंश्रावयेच्छ्राद्धेब्राह्मणान्पादमंततः ॥ अक्षय्यमन्नपानंवैपितुंस्तस्योपतिष्ठते ४२ अह्नायदेनःकुरुतेदं
द्रियैर्मनसाऽपिवा ॥ महाभारतमाख्यायपश्चात्संध्याप्रमुच्यते ४३ यद्रात्रौकुरुतेपापंब्राह्मणःस्त्रीगणैर्दृतः ॥ महाभारतमाख्यायपूर्वासंध्याप्रमुच्यते ४४ म
हत्त्वाद्भारवत्त्वाच्चमहाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्ययोवेदसर्वपापैःप्रमुच्यते ४५ अष्टादशपुराणानिधर्मशास्त्राणिसर्वशः ॥ वेदाःसांगास्तथैकत्रभारतंचैकतः
स्थितम् ४६ श्रूयतांसिंहनादोऽयमृषेस्तस्यमहात्मनः ॥ अष्टादशपुराणानांकर्तुर्वेदमहोदधेः ४७ त्रिभिर्वर्षैरिदंपूर्णकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ अखिलंभारतंचे
दंचकारभगवान्मुनिः ४८ आकर्ण्यभक्त्यासततंजयाख्यंभारतंमहत् ॥ श्रीश्वकीर्तिस्तथाविद्याभवंतिसहिताःसदा ४९ धर्मंचार्थंचकामेचमोक्षेचभरतर्षभ ॥ य
दिहास्तितदन्यत्रयन्नेहास्तिनकुत्रचित् ५० जयोनामेतिहासोऽयंश्रोतव्योमोक्षमिच्छता ॥ ब्राह्मणेनचराज्ञाचगर्भिण्याचैवयोषिता ५१ स्वर्गकामोलभेत्स्वर्गज
यकामोलभेज्जयम् ॥ गर्भिणीलभतेपुत्रंकन्यावाबहुभागिनीम् ५२ अनागतश्चमोक्षश्चकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ संदर्भंभारतस्यास्यकृतवान्धर्मकाम्यया ५३ ष
ष्टिशतसहस्राणिचकारान्यांसंहिताम् ॥ त्रिंशच्छतसहस्राणिदेवलोकेप्रतिष्ठितम् ५४ पित्र्येपंचदशंज्ञेयंयक्षलोकेचतुर्दश ॥ ऐकंशतसहस्रंतुमानुषेषुप्रभाषि
तम् ५५ नारदोश्रावयद्देवानासितोदेवलःपितॄन् ॥ रक्षोयक्षानशुकोमर्त्यान्वैशंपायनएवतु ५६ इतिहासमिदंपुण्यमहार्थंवेदसंमितम् ॥ व्यासोक्तंश्रूयतयेन
कृत्वाब्राह्मणमग्रतः ५७ सनरःसर्वकामांश्चकीर्तिंप्राप्येहशौनक ॥ गच्छेत्परमिकांसिद्धिमत्रमेनास्ति संशयः ५८

1181

५० । ५१ । ५२ अनागतोऽनागतको नित्यसिद्धइति यावत् । एवंविधो यो मोक्षः कैवल्यं तदेव स्वस्वरूपं यस्य स मोक्षः । यद्वामोक्तमिच्छन् मुचो कर्मकस्य गुणो वेतिस निगुणोऽभ्यासलोपश्च मुमुक्षुस्तिथ्यर्थः लोकहितइति भावः ५३ अन्यावेदचतुष्टयसंहिताभ्यः पृथग्भूता तदर्थवर्ता ५४ । ५५ । ५६ श्रूयते येन यः शृणोतीत्यर्थः उभयत्र विभक्तिरप्ययवार्थः ५७ । ५८

भारताध्ययनादितिसार्धश्लोकः यो व्यासह मांसं हितांशुकं पुत्रप्रध्यापयत्तस्य अधीयतो भारताख्यमिति हासं स्मरतः स्मृत्वा च ग्रंथरूपेण प्रणयतः भक्त्या परया श्रद्धया च व्यासपुत्रपूज्यस्तस्य वाक्यं प्रमाणमेवेत्यास्ति क्यबुध्दया येन पुसा इदं श्राव्यते स पुण्यात् पुण्यकरादपि पादं श्लोकपादं ग्रंथपादं वा भारतस्याध्ययनात्परमिकां सिद्धिं गच्छेदिति पूर्वोक्तान्वयः व्यासे श्रद्धां बलं च भारतमध्येत्यमित्यर्थः

भारताध्ययनात्पुण्यादपिपादमधीयतः ॥ श्रद्धयापरयाभक्त्याश्राव्यतेचापियेनतु ॥ यद्दमांसंहितापुण्यापुत्रमध्यापयच्छुकम् ५९ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारश
तानिच ॥ संसारेष्वनुभूतानिन्यातियास्यंतिचापरे ६० हर्षस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् ६१ ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्ये
षनचक्रश्चिच्छृणोतिमे ॥ धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थनसेव्यते ६२ नजातुकामान्नभयान्नलोभाद्धर्मत्यजेजीवितस्यापिहेतोः ॥ नित्योधर्मःसुखदुःखेनित्य
जीवोनित्योहेतुरस्यत्वनित्यः ६३ इमांभारतसावित्रीप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ सभारतफलंप्राप्यपरंब्रह्माधिगच्छति ६४ यथासमुद्रोभगवान्यथाहिहिमवान्नागिरिः ॥
ख्याताबुभौरल्लनिवीतथाभारतमुच्यते ६५ काष्ण्वेदमिमंविद्वान्श्रावयित्वाथर्ममश्रुते ॥ इदंभारतमाख्यानंयःपठेत्सुसमाहितः ॥ सगच्छेत्परमांसिद्धिमि
तिमेनास्तिसंशयः ६६ द्वैपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयंपुण्यंपवित्रमथपापहरंशिवंच ॥ योभारतंसमधिगच्छतिवाच्यमानंकिंतस्यपुष्करजलैरभिषेचनेन ६७
योगोशतंकनकशृंगमयंददातिविप्रायवेदविदुषेसुबहुश्रुताय ॥ पुण्यांचभारतकथांसततंशृणोतितुल्यफलंभवतितस्यचतस्यचैव ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसा
हस्र्यांसंहितायांवैयासक्यास्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तस्वर्गारोहणपर्व ॥ ॥ इतिमहाभारतंसमाप्तम् ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
भगवन्केनविधिनाश्रोतव्यंभारतंबुधैः ॥ फलंकिंकेचदेवाश्चपूज्यावैपारणेष्विह १ देयंसमाप्तेभगवन्किंचपर्वणिपर्वणि ॥ वाचकःकीदृशश्चात्रपुष्टव्यस्तद्भवीहिमे २
॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुराजन्विधिमिमंफलंयच्चापिभारतात् ॥ श्रुताद्भवतिरार्जेद्रथत्वंमामनुपृच्छसि ३ दिविदेवामहीपालक्रीडार्थमवनिंगताः ॥
कृत्वाकार्यमिदंचैवततश्चदिवमागताः ४ हंतयत्तेप्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्वसमाहितः ॥ ऋषीणांदेवतानांचसंभवंवसुधातले ५ अत्ररुद्रास्तथासाध्याविश्वेदेवाश्चशा
श्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौदेवौलोकपालामहर्षयः ६ गुह्यकाश्चसमंघर्वांनामाविद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मःस्वयंभूश्चमुनिःकात्यायनोवरः ७ गिरयःसागरा
नद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाःसंत्सवराश्चैवअयनान्यृतवस्तथा ८ स्थावरंजंगमंचैवजगत्सर्वसुरासुरम् ॥ भारतेभरतश्रेष्ठएकस्थमिहदृश्यते ९

५२ संध्यायांभारतंपठनीयमित्युक्तं तत्रपठनयोग्यंभारतसारसंग्रहंचतुःश्लोकीरूपमाहमातेति ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इतिश्रीभूतपदवा
क्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोः नीलकंठस्यकुतूभाभारतभावदीपेस्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भगवन्नित्यादिः
फलाध्यायोव्यासेनहरिवंशतिष्ठःअत्रश्रोतृप्ररोचनार्थमुक्तइतिज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

तेषांश्रुत्वाप्रतिष्ठानं नाम कर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वापि पातकं घोरं सद्यो मुच्येत मानवः १० इति हासमिमं श्रुत्वा यथावदनुपूर्वशः ॥ संयतात्मा शुचिर्भूत्वा पारंगत्वा च भारते
 ११ तेषां श्राद्धानि देयानि श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या भक्त्या च भरतर्षभ १२ महादानानि देयानि रत्नानि विविधानि च ॥ गावः कांस्योपदोहाश्च क
 न्याश्चैव स्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेता यानानि विविधानि च ॥ भवनानि विचित्राणि भूमिर्वासांसि कांचनम् १४ वाहनानि च देयानि हयामत्ताश्च वरणाः ॥ शयनं
 शिविकाश्चैव स्यंदनाश्च स्वलंकृताः १५ यद्यद्देवैरं किंचिद्यद्यदस्ति महद्भु ॥ तत्तदेयं द्विजातिभ्य आत्मादाराश्च सूनुवः १६ श्रद्धया परया युक्तं क्रमशस्तस्य पारंगः ॥
 शक्तितः सुमना हृष्टः शुश्रूषुरविकल्पकः १७ सत्यार्जवरतो दांतः शुचिः शौचसमन्वितः ॥ श्रद्धधानो जितक्रोधो यथा सिध्यति तच्छृणु १८ शुचिः शीलान्विताचारः
 शुक्लवासाजितेन्द्रियः ॥ संस्कृतः सर्वशास्त्रज्ञः श्रद्धधानोऽनसूयकः १९ रूपवानसुभगो दांतः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ दानमानगृहीतश्च कार्यो भवति वाचकः २० अ
 विलंबमनायस्तमद्भुतं धीरमूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षरपदं स्वरभावसमन्वितम् २१ त्रिषष्टिर्वर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वासीनः सुस
 माहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव वतोजयमुदीरयेत् २३ ईदृशाद्वाचकाद्राजं श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः
 श्रोतारुण्यं सफलमश्रुते २४ पारंगं प्रथमं प्राप्य द्विजान्कामैश्च तर्पयन् ॥ आग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं वै लभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥
 प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं याति समाहितः २६ द्वितीयं पारंगं प्राप्य सोऽतिरात्रफलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधावि
 भूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोकं महीयते २८ तृतीयं पारंगं प्राप्य द्वादशाहफलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थे वाजपे
 यस्य पंचमे द्विगुणं फलम् ॥ उदितादित्यसंकाशं ज्वलंतमनलोपमम् ३० विमानं विबुधैः सार्धं मारुह्य दिवि गच्छति ॥ वर्षायुतानि भवने शक्रस्य दिवि मोदते ३१
 पष्ठे द्विगुणमस्तीति सप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिबोदिकम् ३२ परिक्षिप्तं च बहुधामणिबिभृमभूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय कामगंसा
 प्सरोगणम् ३३ सर्वां लोकां विचरते द्वितीय इव भास्करः ॥ अष्टमे राजसूयस्य पारंगे लभते फलम् ३४ चंद्रोदयनिभं रम्यं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मि
 प्रतीकाशैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रात्कांततैरैर्मुखैः ॥ मेखलानां निनादेन नृपुराणां च निःस्वनैः ३६ अंके परमनारीणां सुखसुप्तो विबुध्यते ॥
 नवमे क्रतुराजस्य वाजिमेघस्य भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्घृहवैदूर्यरुतबोदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघैर्गंधवादि
 विचारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलत् ३९

दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यचंदनरूपितः ॥ मोदते देवतैः सार्धं दिवि देवइवापरः ४० दशमं पारंगं प्राप्य द्विजाती न भिवंद्य च ॥ किंकिणीजालनिर्घोषं पताकाध्वजशो
 भितम् ४१ रत्नबोदिकसंवाधं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवलभीमुखम् ४२ गंधर्वगीतकुशलैरप्सरोगणैश्च शोभितम् ॥ विमानं सुकृतावासं
 सुखेनैवोपपद्यते ४३ मुकुटेनाग्निवर्णेन जांबूनदविभूषिणा ॥ दिव्यचंदनदिग्धांगो दिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्यालोकान् विचरति दिव्यभोगैः सम
 न्वितः ॥ विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४५ अथ वर्षगणानेवं स्वर्गलोके महीयते ॥ ततो गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ४६ पुरंदरपुरे रम्येश
 केण सह मोदते ॥ दिव्ययानविमानेषु लोकेषु विविधेषु च ४७ दिव्यनारीगणा कीर्णो निवसत्यमरो यथा ॥ ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४८ शिवस्य
 भवने राजनविष्णोर्यातिसलोकताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्र कार्या विचारणा ४९ श्रद्धधानेनैव भाव्यमेव माह गुरुर्मम ॥ वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदि
 च्छति ५० हस्त्यश्वरथयानानि वाहनानि विशेषतः ॥ कटकेकुंडले चैव ब्रह्मभूतं तथा परम् ५१ वस्त्रं चैव विचित्रं च गंधं चैव विशेषतः ॥ देववत्पूजयेत्तु
 विष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते ॥ वाच्यमाने तु विप्रेभ्यो राजन पर्वणि पर्वणि ५३ जार्तिदेशं च सत्यं च माहात्म्यं भरतर्षभ ॥
 धर्मवृत्तिं च विज्ञाय क्षत्रियाणां नराधिप ५४ स्वस्तिवाच्यं द्विजानां दौततः कार्यं प्रवर्तिते ॥ समाप्ते पर्वणि ततः स्वशक्त्या पूजयेद्द्विजान् ५५ आदौ तु वाचकं चैव
 वस्त्रगंधसमन्वितम् ॥ विधिवद्भोजयेद्वाजनमधुपायसमुत्तमम् ५६ ततो मूलफलप्रायं पायसं मधुसर्पिणा ॥ आर्स्तीके भोजयेद्वाजनं दद्याच्चैव गुडौदनम् ५७
 अपूपैश्चैव पूषैश्च मोदकैश्च समन्वितम् ॥ सभापर्वणिराजेंद्रहविष्यं भोजयेद्द्विजान् ५८ आरण्यके मूलफलैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्वचासाद्यजलकुंभान् प्र
 दापयेत् ५९ तर्पणानि च मुख्यानि वन्यमूलफलानि च ॥ सर्वकामगुणोपेतं विप्रेभ्यो न्नं प्रदापयेत् ६० विराटपर्वणि तथा वासांसि विविधानि च ॥ उद्योगे भरत
 श्रेष्ठ सर्वकामगुणान्वितम् ६१ भोजनं भोजयेद्दिप्रान् गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणिराजेंद्रदत्त्वा यानमनुत्तमम् ६२ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसं
 स्कृतम् ॥ द्रोणपर्वणि विप्रेभ्यो भोजनं परमार्चितम् ६३ शराश्च देयाराजेंद्रचापान्यसि वरास्तथा ॥ कर्णपर्वण्यपि तथा भोजनं सर्वकामिकम् ६४
 विप्रेभ्यः संस्कृतं सम्यग्दद्यात्संयतमानसः ॥ शल्यपर्वणिराजेंद्रमोदकैः सगुडौदनैः ६५

अपूपैस्तर्पणैश्चैव सर्वमन्नं प्रदापयेत् ॥ गदापर्वण्यपितथा मुद्गमिश्रं प्रदापयेत् ६६ स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ घृतौदनं पुरस्ताच्च ऐषीकं दापयेत्पुनः ६७ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसंस्कृतम् ॥ शांतिपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ६८ आश्वमेधिकमासाद्य भोजनं सार्वकामिकम् ॥ तथाश्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ६९ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ॥ महाप्रस्थानिकेतद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ७० स्वर्गपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ॥ हरिवंशसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद्द्विजान् ७१ गामेकां निष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ तदर्धेनापि दातव्या दग्निरेणापि पार्थिव ७२ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वै विचक्षणः ॥ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ७३ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ॥ पारणे पारणे राजन्यथा वद्वरतर्पणम् ७४ समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः शास्त्रकोविदः ॥ शुभे देशे निवेश्याथ क्षौमवस्त्राभिसंवृताः ७५ शुक्लां वरधरः स्रग्वीशुचिर्भूत्वा स्वलंकृतः ॥ अर्चयेत्तथान्यायं गंधमाल्यैः पृथक् पृथक् ७६ संहितापुस्तकान् राजन् प्रयतः सुसमाहितः ॥ भक्ष्यैर्माल्यैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ७७ हिरण्यं च सुवर्णं च दक्षिणामथ दापयेत् ॥ सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं दातव्यं प्रयतात्मना ७८ तदर्धपादशेषं वा वित्तं शाठ्यं विवर्जितम् ॥ यद्यदेवात्मनो भीष्टं तत्तदेयं द्विजातये ७९ सर्वथा तोषयेद्भक्त्या वाचकं गुरुमात्मनः ॥ देवताः कीर्तयेत्सर्वान् रत्नानां रायणौ तथा ८० ततो गंधैश्च माल्यैश्च स्वलंकृत्य द्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्द्विविधैः कामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८१ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्नुयाच्च क्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ८२ वाचको भरतश्चेष्टव्यक्ताक्षरपदस्वरः ॥ भविष्यं श्रावयेद्द्विजान् भारतं भरतर्पणम् ८३ भुक्तवत्सु द्विजेन्द्रेषु यथा वत्सं प्रदापयेत् ॥ वाचकं भरतश्चेष्टभोजयित्वा स्वलंकृतम् ८४ वाचके परितुष्टे तु शुभाप्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणे पुतुष्टे पुप्रसन्नाः सर्वदेवताः ८५ ततो हि वरणं कार्यं द्विजानां भरतर्पणम् ॥ सर्वकामैर्यथान्यायं साधुभिश्च पृथग्विधैः ८६ इत्येष विधिरुद्विष्टो मया ते द्विपदां वर ॥ श्रद्धधानेनैव भाव्यं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ८७ भारतश्च वरणे राजन् पारणे च नृपोत्तम ॥ सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ८८ भारतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् ॥ भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ८९ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ॥ भारतं सेव्यं ते देवैर्भारतं परमं पदम् ९० भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्पणम् ॥ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्ब्रवीमि तत् ९१ महाभारतमाख्यानं क्षितिर्गां च सरस्वती ॥ ब्राह्मणान् केशवं चैव कीर्तयन्नावसीदति ९२ वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्पणम् ॥ आदौ चाते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ९३ यत्र विष्णुः कथादिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः ॥ तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परंपदमिहेच्छता ९४

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वणि फलविध्यध्यायः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्पवित्रं परममेतद्धर्मनिदर्शनम् ॥ एतत्सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ९५ कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपार्जितम् ॥ तत्सर्वं नाशमायातितमः सूर्यो दयेयथा ९६ अष्टादशपुराणानां श्रवणाद्यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ९७ स्त्रियश्च पुरुषाश्चैव वैष्णवं पदमाप्नुयुः ॥ स्त्रीभिश्च पुत्रकामाभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यशः ९८ दक्षिणाचार्यदेवो निष्कपंचसुवर्णकम् ॥ वाचकाय यथा शक्त्या यथोक्तं फलमिच्छता ९९ स्वर्णशृंगी च कपिलां सवत्सां वस्त्रसंवृताम् ॥ वाचकाय च दद्याद्दिआत्मनः श्रेय इच्छता ॥ १०० ॥ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्ड्यो व भरतर्पणम् ॥ कर्णस्याभरणं दद्याद्भनं चैव विशेषतः १ भूमिदानं समादद्याद्वाचकाय नराधिप ॥ भूमिदानं समं दानं न भूतं न भविष्यति २ शृणोति श्रावयेद्वापि सततं चैव यो नरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवं पदमाप्नुयात् ३ पितृनुद्धरते सर्वानेकादशसमुद्भवान् ॥ आत्मानं समुततं चैव स्त्रियं च भरतर्पणम् ४ दशांशं चैव होमोऽपि कर्तव्योऽन्ननराधिप ॥ इदं मया तवाग्रे च प्रोक्तं सर्वनरर्पणम् ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्या हरिवंशोक्तं भारतश्रवणविधावध्यायः ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्चोक्तं संख्यानं नूनाधिक्यं चेत्तेष्वकप्रमादादिना तद्बोधयम् ॥

॥ इदं श्रीमहाभारतं श्रीनीलकण्ठतया भारतभास्वदीपाख्यटीकया समेतं
ऐनापुरे इत्युपनामकवाळाचार्यात्मजवासुदेवाचार्यः संशोध्य मुम्बय्यां
गोपाळनागयणकंपनी इत्याख्यजनताया यन्त्रालये मूळगांवकरो
पाद विनायकरायाभिरुच्यय यन्त्राधिपतये पिङ्गे उपाख्यग्रामचंद्रेणा
ऽङ्कित्वा प्रकाशितम् । १८२३ तमे शकाब्दे प्लवनाममंवत्सरे ॥
१९०१ तमे ख्रिस्ताब्दे आगष्टमासि प्रथमदिने मुद्रणं समाप्तिमगमत ॥

एतत्पुस्तकं १८६७ तमख्रिस्ताब्दे निर्दिष्ट २५ तमराजनियमसंपाद
नादनुसाराभ्य न पुनरुद्नाथधिकार इति समाज्ञापयामः ॥

Published by GOPAL NARAYEN & Co, Booksellers and Publishers,
Kalbudevee Road, BOMBAY.

॥ इति श्रीमहाभारतं सटीकं समाप्तम् ॥

See pt. I

~~CA 1~~
31/3/26

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

9000
Call No. Sa 8 Km / G. N. B.

Author—

Title— Mahabharata
Parts 13-18

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.